

دیوانی کوردی

مستەفا بەگی "کوردی"ی ساجیبقران

بەرگی دوو دەم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی روشنبیری

*

خاوهنی نیمتیاز: شهوکت شیخ یهزین

سهرنووسیار: بهدران شههمهدهیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

ديوانى كوردى

مستەفا بەگى "كوردى" ى ساھىبقران

لىكۆلنەۋەى

محەمەد مستەفا "ھەمەبۆر"

بەرگى دوۋەم

ناوی کتیب: دیوانی کوردی - بەرگی دووهم
نووسینی: محەمەد مستەفا "حەمەبۆر"
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ٩٤٨
هەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل + فەرھاد ئەکبەری
دەرھینانی ھونەری ناوەوە: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مریەم مۆتەقییان
ھێلکاری بەرگ: وینەیی مستەفا بەگی کوردی بەخەییالی ھونەرمەند قەرەنی جەمیل
چاپی یەکەم، ھەولێر ٢٠١٠
لە بەرپۆشراوەی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان لە ھەولێر ژمارە ٩٦ ی سالی ٢٠١٠ ی
دراوەتی

پیرست

پیرست بهرگی یه که م

11	پیشه کی
13	ژیننامه ی کوردی
40	پیرستی سه چاوه کان

دیوانی کوردی

47	پیتی ا: دلّم نایی که جیت بیتلم
51	ئهی ره فیقان
57	حیره تم له م مهسته جاوه
61	رۆحی خۆم لی زویره
64	چاوی مهستت
71	به خ به خ که، چ مهوزوونه
77	موشتاقه دلّم... نامه ی (کوردی) بۆ (سالم)
80	وه لّامی (سالم) بۆ (کوردی)
82	ته سخیری دلّی کردم
91	تالانی سهروو مالم
104	گرفتارم
108	کویر بوو دیدهم
111	به داوی زولف
115	چیشتم ئه مریۆ
123	شکاندی قیمه تی شه ککه ر
131	وا؛ له کانی ساوه
136	خه به ریکم بده نی "کاره ساتی پروخاندنی مه محمود پاشای بابان"
146	قهوسی ئه بیریۆ و موژهت

مۆسیقا و ئاوازی کوردی

157	دلّ له میحنهت که یله
257	کوللی عالهم

264	تاكه‌ی بكیشم
271	تاكه‌ی ئەم جه‌ور و جه‌فایه‌ت
284	موتالای مه‌صره‌عی
288	جانا وه‌ره... جه‌ژنه پیرۆزه‌ی (كوردی) بۆ عوسمان به‌گی بابان
294	ئه‌گه‌ر مه‌یلت له دڵ ده‌ركه‌م
307	عه‌زیزم نووری عه‌ینه‌ینم
313	عه‌زیزم باعیشی عه‌یش و نیشاطم
316	له شه‌وقی ئاته‌شی
320	عه‌زیزم وا له دووریت
323	كۆ ده‌لی دۆلبه‌ر به‌خه‌یله
326	فه‌له‌ك ره‌حمی
333	دلم كه‌یله
336	تاکی دڵ مابۆ
338	ره‌فییی كونجی میحنه‌ت
343	چاوه‌كه‌م
347	توشنه‌ له‌ب
350	له‌یله‌كه‌ی بۆ مه‌یله‌كه‌
353	عه‌زیزا
358	ره‌فیعان من ئەوا رۆیم له لاتان
360	هه‌لبه‌سته‌كه‌ی كوردی
370	هه‌لبه‌سته‌كه‌ی نالی
382	ناصیحی موشفیع
392	ئهی دوری تاجی
396	چاو ئەگه‌ر یارای روانینی نه‌بۆ
410	كوان ره‌فیعانی طه‌ریقه‌ت
418	من ئەوا بۆ هه‌جویی پیرێژن
423	تاکی یار فیتنه‌ی جیهان بۆ
427	ئه‌هلی ته‌قوا
431	ئهی حاریت پینج خشته‌کیی (كوردی) له‌سه‌ر هه‌لبه‌ستی (نالی)
442	وه‌فا گه‌ر بوو
448	له وێرانیه‌ی ده‌روونم

456	دەروون زامدار
462	تەنم چوار باآی (چوارینە)
467	شوینی دلم هیناوه
472	لە کونجی بی کەسیدا
479	عالەمت
483	شەوی یەلدايە
491	لە غەم شاری دەروون
498	رەفیقان
501	ئەری یاران
511	سەدای سەمتوور
518	ئەجەل یاران
521	زەمانی فیرقەتی یارانە - چامە ی یەکەم
526	زەمانی فیرقەتی یارانە ئەمشەو - چامە ی دووهم
530	زەمانی فیرقەتی یارانە ئەمشەو - چامە ی سێیەم
536	لال بـم
539	شیخ بۆچی
544	ئاغە گیانا
550	سەدای کاروانی فیرقەت دی
587	لە دووری
592	تا رەقیب حاضره
595	بۆ گەپانی ئاشی دل
605	بەبەرگی خونچەبییدا

بېړستی بهگي دووهم

11	چاوه کهم دهرحەق بهمن
15	گهردنم
23	گهردهبي لوطفت بي
27	ئەمن کهوتوومه ژير بار
33	گهردهبي لوطفت بي
37	ئەمن کهوتوومه ژير بار
42	ئەوا ديسان
47	توخوا راستي بل
50	صهیدی دل بووم
57	له نووری لامیعی
66	ئەمیش هەلبەستە کهی تری «سالم»
69	چا
73	ئەوی موسولمانینه
76	لهقه بی صالحه
81	تاری کاکۆلت
90	شۆزی ئەمجارهم
93	رهنگی گول
99	دهرۆی قوربان
103	ئەوا فهرشی موحیبهت رادهخهم
108	دل وه چاکه
111	کهی ئەوه مهحبویهیه
118	ئەو سهره سهه بۆچه
124	کهوا دارایی
134	له پاش چند وهعهده؟
137	ئەمان مردم
145	لاوی قهه لاو لوی من
151	دل گرفتار بوو

158 شۆخی دَل ئازار
162 بۆ فریبی عاشقان
174 مه‌گه‌ر نالینی من
179 به‌ئبرۆ و خال و خه‌ت
197 ناوی عه‌شق
202 نیم نیگای
206 دیسان وا هاته‌ گه‌ردش
215 روخت وه‌ک گول
232 برا ده‌ر بۆچی وا؟
243 عه‌جبه‌ب ماوم
251 له‌ جیگه‌ی شیرکرۆزانی به‌به (شایی دایکی عه‌بلان)
256 شیختنی
266 تیری عه‌شقی
267 ده‌ک ره‌قیب
269 ظوه‌ووری تۆیه
270 چاوه‌که‌م بۆچی
278 چ شایانم؟
280 ساقی وه‌ره
296 دَل گرفتاری
302 چاوه‌که‌م زانیوته؟

هه‌لبه‌ستی (کوردی) به‌ شیوه‌زاری گۆران

309 سه‌یدی مه‌زانان
-----	-----------------------

به‌شی فارسی

317 عشق اگر
323 آیه‌ء قران
326 خو‌برویان سنندج
333 خوشا پروانه‌ای
338 زکوه بیستون
342 عبد معبود

"حهوت بهندی مستهفا بهگی کوردی"

344	بهندی یهکه م
392	بهندی دووهم
440	بهندی سیتیهم
494	بهندی چواره م
527	بهندی پینجه م
564	بهندی شه شه م

چاوهكهم دهرحەق بەمن

- ۱- چاوهكهم دهرحەق بەمن، بەقسەى بەدى، بى پير مەكە
بى خەتا و، سووچ و، قەباحەت، خۆت لە من دلگير مەكە
- ۲- ھەركە لىم عاجز دەبى توخوا وەرە زوو بمكوژە
چونكە قەتلم خيەرە، سا لەم كارە قەت تاخير مەكە
- ۳- رۆژى ديوانى خودا دەستى من و دامانى تو
قەت لە بۆ قەتلى منى بيكەس بەكەس تەدبير مەكە
- ۴- خۆت دەزانی من سوپەر نانيمە بەر تيرى جەفات
سا بەمروەت بە، لەگەل من شەر بە دەست و شير مەكە
- ۵- ھيجر و، دووريت، بۆ ھيلاكى من، بەسە رەحمى بکە،
ھەيفە ئيتەر قەلبى بيمارم نيشانەى تير مەكە.
- ۶- من كە پابەندى كەمەندى عەشقم، ئيتەر تووخودا
بۆ گرفتاريم لە (كاكۆلت)؛ عەبەث زنجير مەكە.
- ۷- ئەى ئەوى دەعوای ئەسيري ئەم ھەزارەى خۆت دەگرد
فیرقەت و، وەصل و، جەفاكەت، يەك لە يەك تەوفير مەكە.
- ۸- تاكە گەنجى فەقر و كونجى عاشقيت بۆ دەست بدا
قەت تەماعى سيميا و عيلمى (جەپ) و ئيكسير مەكە
- ۹- من وتم دين و دللى (كوردى) نەبەى، بردووتە خو
سا لەمەولا ھەرچى پیت مومكين دەبى تەقصير مەكە

.....
۱- دهرحەق: بەرامبەر.

بى پير: بى گورە، پيريش كەسيكى بەتەمەن يا مەزنىكى كۆمەلايەتى يا مەبەست لە شىخى
تەريقەتە.

خەتا (خەطا): ھەلە، ناراستى.

- سوچ: خراپى، گوناھ، تاوان. ھەرچەندە واتاى (گۆشە)ش دەدات لە بۆ ئۆرە نابى.
- قەباحەت: بەدى، خراپى، ناپەسەندى.
- سەرچاوەى ئەم پارچە ھەلبەستە (عن، ف، ر، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳)یە و (کم)م کردە بئەگەى لیکۆلینەوھى.
- بەداخەوہ بۆنەى ئەم ھەلبەستەم دەست نەگەوتووه، چونکە وا دیارە کارىكى پەيوەندى پچرین لە نىوان (کوردى) و یەکیکدا رووى داوہ و ئەم پاکانە دەکات.
- خۆت لە من (گ/۲): لە من - دیارە ھەلەى چاپیہ.
- ۲- عاجز: زویر.
- قەتل: کوشتن.
- خۆر: چاک، رەوا، باش.
- تاخیر: پى دز کى، دواخستى (ئەخیر -ى -عارەبیبیہ).
- چونکە (ر): چو - دیارە ھەلەى نووسینە.
- تەئخیر (ف): تقصیر.
- ۳- رۆژى دیوانى خودا: قیامەت. لە بارەگای خودا، (حەشر).
- دەستى من و دامانى تۆ: ئەوپەرى ھانا بۆ بردن و پارانەوہیہ.
- بەگەس: بە چ کەس، بەخەلق، بەخزمان.
- تەدبیر: راویژ، پرس و را.
- دامانى: داوینى.
- دامانى (ر): دامین.
- بەگەس تەدبیر مەگە (کم، گ/۲، س، گ/۳): لە کەس خۆت زیز مەگە - ئەمەش نابى، چونکە لەگەل پاشبەندەکان ناگونجى و ئەشى (زویر) بى.
- بەگەس تەدبیر مەگە (نم/۱): لە کەس خۆت زیز مەگە.
- بەگەس تەدبیر مەگە (ف): لە کەس خۆت زویر مەگە.
- ۴- سوپەر: سپىر، مەتال، قەلغان، بەرگر.
- جەفا: وشكى و ساردى پەيوەندى و ناخۆشى و خراپە لەگەل کردن.
- مروەت: ئینصاف.
- شە: جەنگ.
- بەدەست و شیر مەگە: واتە جەنگ بەفکر (بیر) لەگەل منا بکە و ژیری بەکار بەینە، ئەگەرچى ھەرچى بکەیت، دەست نائیم بەرووتەوہ.
- خۆ (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳): خۆت - ئەمیش لە دەربیرینیدا قورسییەک بەکیشەکەى دەدات.

- نانیمه بهر تیغی (ر): نانیمه رووی تیغی .
 بهمروت به (ر): بهمروت .
- ۵- هیجر: دووری، لیکجیایی، خفهتی دووری .
 هیلاک: کوشتن، لهناویردن .
 رحم: بهزهیی، دلسۆزی .
 حهیف: موخاپین .
 قهلب: دل .
- (رهممی) ئەم وشهیه تهنیا له (عن) دا بوو، ئەوانی که هه‌موو (مروهت) ه، به‌لام دووباره‌یه بۆیه
 (رهممی) کهم جیگیر کرد، له‌م تاکه هه‌لبه‌ستی حه‌وته‌مه‌دا .
- ۶- پابه‌ند: پێ به‌ستراوه، دۆستایه‌تی، به‌کیتی .
 که‌مه‌ند: گوریسیکه بۆ به‌یده‌سکردنی دوشمن و و‌لاخی به‌له‌سه، له‌م وشه‌یه دواوم .
 گرفتاری: گیرۆده‌یی .
 عه‌به‌ث: بێهه‌وده، بێ سوود .
 ئەم تاکه تهنیا له (عن، ر) دایه و شه‌شه‌مینه و له‌وانی تردا نییه و هه‌تشته چاپیش نه‌کراوه .
 له کاکۆلت عه‌به‌ث (ر): عبث کاکولکت . دیاره ئەوی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی بۆ وتوو، که‌سیکی مه‌زنی
 کۆمه‌لایه‌تی یا دۆستکی رۆشنبیری خۆی بووه . که به‌داخه‌وه بۆم به‌کلایی نه‌کرایه‌وه .
- ۷- ده‌عوا: داوا، خواست .
 ئەسیر: دیل .
 فیرقه‌ت: جیایی، لیکدا‌بران .
 وه‌صل: پێکگه‌یشتن .
 جه‌فا: ئەو ساردی و ناخۆشییه‌ی له‌ نێوانیاندا په‌یا بوو .
 به‌ک له‌ به‌ک ته‌وفیر مه‌که: چاکه‌ی به‌کی له‌و سی شته‌ی (فیرقه‌ت، وه‌صل و جه‌فا) به‌مه‌ده
 به‌سه‌ر ئەویتر و لیکیان جیا مه‌که‌وه و لێم مه‌گره به‌ده‌سته‌وه، من هه‌ر دۆسته‌که‌ی جارنم . ئەم
 تاکه‌ش هه‌تشته چاپ نه‌کراوه و هه‌ر له (عن، ر) دایه و له‌وانی تردا نییه .
 هه‌ژاره‌ی خۆت (ر): پری رویه‌ت .
- ۸- گه‌نج: گه‌نجینه‌ی زێر و گه‌وه‌ر .
 فه‌قر: هه‌ژاری - ئەمه‌ش نیشانه‌یه بۆ وته‌کی صۆفییانه که ده‌لێن:
 (الفقر فخری) واته: هه‌ژاری مایه‌ی شانازیمه .
 کونج: گۆشه، کولبه .
 قه‌ت (قط): هه‌رگیز .
 ته‌ماع (طماع): ئاره‌زوو، چاوپرینه شتیک .

سیمییا: زانستییهکی کۆنه وهک فیزیا و کیمیای ئیسته و بووه و بههۆیهوه کانزا (مهعهدهن)ه
 ههزران بههاکانیان پێ کردووته زێر و زیو.

چهپ: بهواته راکیشان - ئەمیش زانستیکی کۆنه و بو راکیشانانی دلی خهلقى بو لای خو،
 بههۆی (دوعا) و ویفقهوه و، وهک عیلمی جهفر و بووه و، یا ههریهک زانستیکه که شتی
 نادیارای پێ دۆزراوتهوه و وهک دۆزینهوهی دزی و غهزینه و...

ئیکسییر، ئەو (ههوینه)یه که ئاسنی پێ ئەکرێ بهزێر و زیو، بهههوینی ههموو شتی دهزانن.
 ئەم تاکه له (عن، ر)دا ههشتهمینه و لهوانی تردا شهشهمینه.

تاکه (ف، نم/ ۱، کم): تاله.

تاکه (گ/ ۲، س، گ/ ۳): تاکي.

گهنجی (ف، نم/ ۱، کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳): کونجی.

کونجی (ف، نم، کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳): گهنجی.

عاشقییت (ف، نم/ ۱، کم): عاشقت.

تهماعی (ر): تنای.

سیمییا و (ف، نم/ ۱، کم): کیمییا و.

سیمییا و عیلمی چهپ و (گ/ ۲، گ/ ۳): علمی جر و کیمییا و - ئەمیش لهنگه.

سیمییا و عیلمی چهپ و (س): علمی جبر و کیمییا و - ئەمیش ههلهیه و لهنگه.

۹- ئەم تاکه له (عن، ر)دا نۆیهمینه و لهوانی تردا ههوتهمینه و له ههموواندا دوا تاکه.

کوردی (ر): هجری - لهگهڵ ئەوهشدا له ناو (مجموعه اشعار کردی)دا نووسیویانه.

گەردنم

- ۱- گەردنم يا طهوقى تۆى تىدا بى ئازادى مەكە
طهبعى من، ئەم ميحنهتهى پى خوشه تۆ شادى مەكە
- ۲- هەورى رەحمت لازمه يەكسانه بى بۆ خاص و عام
رەعيهتهى خۆته دەخيله فەرقى ئەفرادى مەكە
- ۳- چاك چاكى تيره بارانى موژهى تۆ، سىينه مە
بۆ خەرابى چاكە، ئەم ويرانه، ئابادى مەكە
- ۴- زهيد و عەمرى، بۆ نىيه (سەر) گەر، لە پى حەق دەرئەچى
ئەم وەجاخى كۆنە وا بىھودە ئىخمادى مەكە
- ۵- تۆكە سولتانى جيهان و پادىشاھى عالەمى
دادى مەظلوومان بىرسە، حەيفە بىدادى مەكە
- ۶- خاتەمى مولكى سولەيمان لايقى ئالى ئەو
ئەلئەمان دەرعوهدەبى (تاران) و (بەغداد) مەكە
- ۷- تىرى موژگانن لە بۆ كونكردى شىشەى دلان
نەشتەرى ئەلماسە تەشبيھى بەپۆلاوى مەكە
- ۸- جىي دلانە حەلقە حەلقەى طورەبى كاكۆلەكەت
تووخودا رەحمت بەدلدا بىت و بەربادى مەكە
- ۹- زوير مەبە كەوتوومە داوى زولف دانەى خالى تۆ
يا بە ھەر مورغى رەزا بە، يا بە صەيىادى مەكە
- ۱۰- يا بەنەشئەى شەربەتى شايبتەوہ بىبەينە سەر
يا كە زەھرت پى لەناوئەچى چ قەننادى مەكە
- ۱۱- نالە نال و شىوہنى دل عالەمى ھىنايە شىن
تووخودا جارى بترسە گوپى لە فرىادى (مە)كە

۱۲- بهس ببارینه و بی‌ریژه، دیده!! خویناوی دهروون
 دل به‌خوین په‌روردهیه بی قووت و بی زادی مه‌که
 ۱۳- هه‌ر دلی تو ده‌یگری پر گه‌رووی دهد و می‌حنه‌ته
 نه‌و جه‌لای لای عارفه، ناکه‌س به‌ئوستادی مه‌که
 ۱۴- گۆشه‌یی چاو و برۆی (به‌د)، کوفره بو‌قه‌تلی زه‌لیل
 بیکوژه بو‌خۆت، هه‌واله‌ی تیغی هه‌للادی مه‌که
 ۱۵- مه‌ستی عه‌شقه (مانی)یه یا (کو‌ه‌کن) (کوردی) بلی
 دل بینه خشینه، نه‌کوو (سه‌نگ) کاری فه‌ره‌ادی مه‌که

۱- طه‌وق: چه‌مه‌ره‌یه‌کی ئاسن یا زنجیری‌که له ملی زیندانیی قورس و ترسناک کراوه و به‌زنجیره‌وه، ته‌فه‌که به‌ند کراوه و سه‌ری زنجیره‌که به‌ستراوه به‌قولفه‌ی ئاسنه‌وه که له دیوار چه‌سپ کراوه.

طه‌بع: سروشت، خۆرسکی، ئاره‌زوو.

می‌حنه‌ت: ئه‌رک و ناخۆشی و ئازار، باری گران.

سه‌رچاوه‌ی ده‌ستنووسی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته: (عن، ن، گل/۶، گل/۱۰، ر، نم/۱، نن)ه و له چاپکراویشدا (ک) لاپه‌ره/۲۲ وه، رۆژنامه‌ی (عیراق) پاشکۆی رۆژنامه‌ی (العراق) ژماره: ۲۵/ی مارت و نیسانی سالی ۱۹۷۹- به‌غدایه که (مامۆستا محهمه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی) ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی له ژیر ناوی (چه‌ند شی‌عری‌کی بلاو نه‌کراوه‌ی کوردی...) دا له‌گه‌ل هه‌لبه‌سته‌ی تریدا بلاو کردووه‌ته‌وه، هه‌رچه‌نده ئه‌ویش ده‌سنیشانی سه‌رچاوه‌ی نه‌کردووه، به‌لام له‌وه ده‌چی که له (ر)ی وه‌ریگرتبێ. له نێوان ئه‌م سه‌رچاوانه‌دا (عن)م کرده بنگه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته.

له‌م سه‌رچاوانه‌شدا (گل/۶، نم/۱، نن، ک) ئه‌م هه‌لبه‌سته‌یان به‌ناوی (زه‌لیل)ه‌وه، نووسیوه و که له تاکی پێش دوا تاکیدا لی‌کی ده‌ده‌مه‌وه ئه‌م (زه‌لیل)ه له چیه‌وه هاتووه که زه‌لیل مه‌لا محهمه‌دی مه‌لا عه‌لی خه‌لقی سوله‌یمانی و له ۱۳۰۰ک.دا مردووه.

له (عن)دا، ئه‌م په‌راویزه فارسییه‌ی خواره‌وه وه‌ک (سه‌ره‌ناو) له پێشی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌وه نووسراوه، که بۆنه‌یه‌کی گرنگی هه‌لبه‌سته‌که‌مان لی ئاشکرا ده‌کات و ده‌یکاته به‌لگه‌یه‌کی می‌ژوویش، ئه‌ویش:

(در یکی اند انقلا باقی عبدالله پادشاه ببه که گروهی از هواداران حکم سابقرا زندانی و پس از روزی چند کردی از میان آنان آزاد کرد و او بقصیده زیر خطاب بعبدالله پادشاه رحمها الله

فرموده - علی).

واته: (له یهکّ له پروخاندنکارییهکانی بابانی عهبدوّللا پاشای باباندا، دستهیهک له ههوادارانی فهزمانرّهوای بهر له خۆی هاویشتووته زیندانهوه و دواى چهند رۆژیک له نیوان ئەوانهدا «کوردی»ی ئازاد کردوو و ئەمیش ئەم چامهیهی دواى پرووهپرووی عهبدوّللا پاشا خوا لێیان خۆش بێ فرموویهتی - علی).

ههروهها له (ن)یشدا ئەم (سههناوهی دواى نووسراوه که ئەویش پشتیوانییهکی سههناوهکی پێشووه:

(کردی بعد از آزادشدن در زندان سلیمانیه) واته (کوردی له دواى بهرّهلا بوونی له بهندیخانهی سولهیمانی). بهلام بهداخهوه سالهکه و بهدریژتر کارهساتهکهیان نهنووسیوه.

طهوقی (گل/گل، ۶/گل، ۱۰/ن، ن، عن): طوق - ئەمەش رینووسی کۆنه.

طهبعی (عن، ن، گل/گل، ۶/گل، ۱۰/ن): طبع - دیسان رینووسی کۆنه.

شادی (ن): شاد. - ههه رینووسی کۆنه.

۲- رحم: مهبهستی له چاودێری، دلسۆزییه له لایهه پاشای ناوبراوهوه.

لازمه: پێویسته.

یهکسانه: چوونیهکه، جیاوازی تیا نهکردن.

خاص: کهسانی تایبهتی.

عام: گشت گهل.

پهعیهت: نیشتمانیهکان، مسکین، رهشهگهل.

دهخیله: ههه پهتان تۆ، هاواره.

فهرقی: جیاوازی.

ئهفرا: کهسان، تاکه کهسهکان.

لیرهه (کوردی) داواى بهردانی ههموو بهندییهکانی تریشی کردوو. ئەم تاکه له (عن، ن،

گل/گل، ۱۰/ن)، دا دووهمینه و لهوانی تره نییه و هیشتا چاپ نهکراوه.

یهکسانهیی بۆ خاص و عام (ن): بۆ خاص و عام یکسانه بیت.

۳- چاک چاک: لهت لهت، پارچه پارچه، پاره کراو.

سینه: سنگ.

ئاباد: ئاوهدان - مهبهستی تۆ منت پیکاره، بهبهردانی تهنیا خۆم شادم مهکه و ههمووانمان

بهر بده.

موژهی تۆ (گل/گل، ۶/نم، ۱/نن): مژت تو. - ئەمیش لهنگه.

تۆ سینهمه (گل/گل): بۆ سینهمه - ئەمەش رینووسی کۆنه.

سینهمه (عیراق): سینگمه.

سینه مه (ر): سینه کهم.

خرابی (نم/۱): خرابی - ئەمیش هه‌له‌یه و ناگونجی و مه‌به‌ستی له (وێرانی، کاولی)یه. ئەم تاکه له (گل/۶، ر، نم/۱، نن، عیراق)دا دووهمینه و له‌وانی تردا سێیه‌مین تاکێ ئەم هه‌له‌سته‌یه.

۴- زه‌ید و عه‌مر: ناوی دوو کهس له ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بیدا، به‌واته‌ی (ئهم و ئەو) یا دوو کهسی جیاواز به‌کار ده‌برێن و ئیسلامه‌کانیش وه‌ریان گرتوه.

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌وه‌یه دنیای عه‌بدوڵڵا پاشا ده‌کا که هه‌رکه‌سی (سه‌ر) فه‌رمانه‌وا بێ، به‌لای ئەوه‌وه‌ چوونیه‌که به‌مه‌رجی له‌سه‌ر حه‌ق بێ، واته‌ تۆ ناحه‌قی.

حەق: راستی، دادپه‌روه‌ری و بێ لایه‌نی و پاکی.

وه‌جاخ: مه‌به‌ستی بابان و فه‌رمانه‌ه‌وا بیه‌که‌یه‌تی، وه‌جاخیش ئاگردانه‌ که ئەمه‌ش له‌وه‌وه‌ هاتووه‌ که له‌ کۆندا له‌ هه‌موو ماله‌ کوردیکدا (وه‌جاخ) هه‌بووه‌ که زه‌رده‌شتی بوون و (نه‌وه) و (دودمان)یش وه‌ک (وه‌جاخ) سه‌یر کراوه (له‌ زه‌رده‌شتی تیدا) که‌سی منالی نیرینه‌ی نه‌بووی و تراوه‌ وه‌جاخی کۆیره (کۆزاوه‌ته‌وه).

بێه‌ود: هه‌روا به‌خۆرای.

ئێخ‌ماد: کۆژاندنه‌وه، مه‌به‌ست له‌ نه‌مراندنی فه‌رمانه‌ه‌وا بیه‌که‌ی بابان بووه.

ئهم تاکه له (عن، ن، گل/۱۰)دا چواره‌مینه و له‌وانی تردا نییه و هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه.

کۆنه (ن): خوته = (خۆته) - ئەمه‌ش ده‌گونجی به‌وه‌دا عه‌بدوڵڵا پاشای بابان بووه.

۵- سوڵتان و شا، ناوی گه‌وره‌کانی جیهان بووه و گوايه‌ عه‌بدوڵڵا پاشا یه‌کێ بووه وه‌ک ئەوان.

جیهان: گیتی، عه‌لم.

داد: هاواری مه‌به‌سته (هی دامه‌وان).

مه‌ظلووم: سته‌م لێکراو، به‌شخوراو، دامه‌وان.

حه‌یف: موخابن.

ئهم تاکه له (ر، عیراق)دا سێیه‌مین و له (گل/۶، نم/۱، نن)دا چواره‌مین و له (عن، گل/۱، ن)دا پێنجه‌مین تاکێ ئەم هه‌له‌سته‌یه.

تۆ که سوڵتانی (نن)... لطانی (چونکه‌ دراوه).

پادشاهی عه‌لمی (نن) پادشا... (چونکه‌ دراوه).

بیرسه‌ حه‌یفه‌ بێدای مه‌که (نن) بیرسه... (چونکه‌ دراوه).

۶- خاتمه: ئەموس‌تیه‌، ئەنگوشته‌ه‌وانه و نیشانه‌یه بۆ ئەموس‌تیه‌ (نگین)ه‌که‌ی حه‌زه‌رتی سوله‌یمان

که هه‌رچی لێ بویسته‌یه بۆی جێبه‌جی ده‌کرد.

مولکی سوله‌یمان: هه‌م نیشانه‌ بۆ ئەموس‌تیه‌که و هه‌م شاری سوله‌یمانی و هه‌م مولکی به‌ره‌ی

سوله‌یمان، پاشای بابان و ئەمه‌ش جوانی و پێژه‌بیه‌.

لايق: شايان.

ئالى: نەتەوہ = مەبەستى لە نەتەوہى سولەيمان پاشا و بەرەى بابانپانە.

ئەلئەمان: ئەى پەنا بەتۆ، ھەى ھاوار.

دەرعوھدە: سپاردن و مەبەستى ئەوھىيە نەپداتە دەست.

تاران: مەبەستى فەرمانرەوايىيى ئىرانىيە كە پايتەختيان (تاران) بووہ.

بەغداد: مەبەستى مەمالىكەكانى بەغداى سەر بەعوسمانىيە.

ئەم تاكە لە (عن، ن، گل/۱۰) دا شەشەمىنە و لەوانى تردا نىيە و ھىشتە چاپ نەكراوہ و، لە

ھەرسى سەرچاوہكەشدا چونيەكە جگە لە (ن) كە (تاران) ى بە(طهران) نووسيوہ.

۷- نەشتەر: ئەو چەقۇ نووك باريكە تيزە پۇلاى سەختەيە كە لە پزىشكى و پيشەسازيدا بەكار

دەيت، وەك ئەلماس شووشە دەبرەيت.

ئەلماس: گەوھەرىكى ھەرە بەنرخى جىھانە. كە ھەندىك جار بى رەنگ و ھەندىك جار بە

رەنگەكانى سەوز، سوور، شىن و رەش لە كانەكاندا دەدۆزىتەوہ و كە رەشەكەى زۆر بە

قىمەتە.

تەشبيھ: ناوبردننى شتىك بەشتىكى تر، وىكچواندن.

پۇلاد: پۇلا. سەختىرىن جۆرى ئاسن.

ئەم تاكە لە (ر، عىراق) دا چوارەمىن و لە (گل/۶، نم/۱، نن، ك) دا پىنجەمىن و لە (عن،

گل/۱۰، ن) دا ھەوتەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

تيرى (ر): تيع. ئەمىش ھەلەيە.

تيرى موژگان (نن)... كانت. چونكە دراوہ و نيو باالى دووھمىشى تيا دراوہ.

تەشبيھى (ر): تشبيھ - تەشبيھى (ك): كوشتەى.

پۇلادى (عيراق): فۇلادى.

۸- ھەلقە ھەلقە: قولفە قولفە، پىچ و خەم، لوولى.

طوره: شەقل (مۆر) ى سولتان و پاشا كونەكان (طوغرا) بەشپوھىەكى جوان و نەخشاو بووہ و،

(كوردى) پىچ و خەمى كاكۆلەكەى عەبدوئىلا پاشاى بەوہ داناوہ، مەبەستى لەوھىە كە ئىمە

پەيوھندى تۆين و تۆ لە خۆتمان مەكە.

بەرياد: بەبادان، خاوكردنەوہ، تىكچوونى پىچ و خەمەكە، ويرانكردن، من لە خۆت مەكە.

ئەم تاكە لە (گل/۶، نم/۱، نن، ك) دا سىيەمىن و لە (عن، ن، گل/۱۰) دا ھەشتەمىنە و لە (ر،

عيراق) دا پىنجەمىن تاكى ئەم ھەلبەستەيە.

كاكۆلەكەت (نم/۱، نن، ك): كاكولى تو.

تووخودا (نم/۱، ك): توخوا.

۹- زوير: زيز، عاجز، دلشكاو.

زولف: برونن لپرهدها وشه‌ی (زولف)ی به‌کاره‌یناوه که له تاکی پيشووشدا (کاکۆل) به‌کارهاتوو، هه‌ردووکیش له باسی یه‌ک که‌سدان که ئه‌ویش پیاوه و (ئه‌شی کاکۆلی بووین)، به‌لام زولفه‌که چی؟؟؟ ئه‌مه‌ش له وێژه‌ی کۆندا باوه له ناو هۆنه‌راندا وه‌ک ره‌مزی (جوانی) نه‌ک جینسی که‌سه‌که.

مورغ: مه‌ل، بالنده‌ی نیچیر.

ره‌زا به: وه‌ربگره، بته‌وئ، قایل به.

سه‌بیاد: راوچی نیچیروان.

لپره‌دا له عه‌بدوڵلا پاشای دووباره ده‌کاته‌وه: یا هه‌موو گه‌لی تیکرا بووینت و، یا ده‌س هه‌لگرئ، وه‌ک راوچی مه‌به، که هه‌ر به‌ئاره‌زووی خۆت نیچیر هه‌لبژیت.

ئه‌م تاکه له (گل/٦، ک، ر، ن/١، نن، عیراق)دا شه‌شه‌مین و له‌وانی تردا نۆیه‌مین. به‌لام له (نن)دا ته‌نیا (ی زلف و دانه‌ی خا)ی ماوه و ئیتر ئه‌ویکه‌ی دراو و له‌ناوچوو.

ره‌زا به (ک): روزایه - هه‌له‌ی چاپیه.

١٠- نه‌شه: خۆشی، هه‌وا، سه‌رخۆش بوون.

شه‌ربه‌ت: شه‌کراویکی بۆن و تام خۆشه.

شاییته‌وه: پاشاییته‌وه و یا (شادی) بوونی تو و که ئه‌مه‌ش جوانکاری و وه‌ستایی و ورده‌کارییه له هۆنه‌ریدا، له وێژه‌ی کۆندا.

بیبه‌ینه‌سه‌ر: به‌سه‌ری به‌رین، رابویرین، پایه‌دار ببن، له درێژه‌دا ببن.

زه‌هر: ژه‌هر، ماده‌یه‌کی کوشنده‌یه و مه‌به‌ستی له بیگانه و خراپکاران و گیره‌شپۆین ناوچه‌که بووه که عه‌بدوڵلا پاشا دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵا گرتوو.

قه‌نناد: شه‌کرفروش، یا شه‌کرچی (قه‌ند = شه‌کر).

ئه‌میش دیسان وریاکردنه‌وه‌یه‌کی تری عه‌بدوڵلا پاشایه.

ئه‌م تاکه له (گل/٦)دا هه‌وته‌مین و له (عن، ن، گل/١٠)دا ده‌یه‌مین و له‌وانی تردا نییه و له‌ویدا که هه‌یه چونه‌کن، جگه له (ن) وشه‌ی (شاییته‌وه)یه (شاهیته‌وه) نووسیوه.

١١- فریاد: هاوار، هانا بردن.

(مه‌که): هی ئیمه بکه (مه = ئیمه) و (که = بکه) و ئه‌مه‌ش یاری به‌وشه‌کردن و وه‌ستایی (کوردی) یه‌گه‌یه‌نی و سه‌ر له خه‌لقی تیکدانی به‌م هونه‌ره‌ جوانه‌ی.

ئه‌م تاکه له (نم/١)دا نییه و له (نن)دا دراو و له‌ناوچوو و له (ر، عیراق)دا هه‌وته‌مین و له (گل/٦)دا هه‌شته‌مین و له (عن، گل/١، نن)دا یانزه‌یه‌مین تاکی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

جاری بترسه (عیراق): جاری

گوپی (عیراق): که‌وی!

مه (که) (عیراق): مه‌که!

١٢- دیده: چاو - لیره‌دا (کوردی) روویه‌رووی (چاو) دهدوی، به‌لام هر مه‌به‌ستی عه‌بدوللا پاشایه و چاودیری هه‌مووانی لی دمخواری.

قووت: خورشتی به‌ری دل بگری و هیز به‌خش بی.

زاد: نه‌میش هر خوارده‌مه‌نییه.

نه‌م تاکه له (نن)دا دراوه و له‌ناوچووه و له (نم/١، ک)دا هه‌وته‌میننه و له (ر، عیراق)دا هه‌شته‌میننه و له (گل/٦)دا نۆیه‌میننه و له (عن، ن، گل/١٠)دا دوانزه‌مین تاکی نه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و له هه‌موواندا چونیه‌که.

١٣- گهرد: تۆز، حاشاک، دهرد و به‌لا که به‌سه‌ر گه‌له‌وه بووه.

میحنه‌ت: نه‌رک، ئازار، ناخۆشی، ماندوویتی، خه‌م له دلی خه‌لکا.

جه‌لا: پاکتاو، پاککردنه‌وه، بریسکه پی دانه‌وه‌ی، مشتومال.

عارف: زانا و، دانا و نه‌م وشه‌ی (جه‌لا و عارف)ه‌ش صۆقیانه‌ن.

ناک‌ه‌س: پیاوخرایان، خراپکارانی به‌دسروشت، به‌ده‌ئصالان، نار‌ه‌سه‌ن.

ئوستاد: مامۆستا.

نه‌میش گانده‌یه‌کی تری (کوردی)یه که ده‌ستویته‌وه‌ندان، ئاگه‌دارکردنی عه‌بدوللا پاشایه، بۆ ریبایی له کاروباری گه‌لدا و نه‌خستنه‌ ده‌ستی ده‌سوپۆهنده‌وه.

نه‌م تاکه له (گل/٦)دا ده‌یه‌مین و له (عن، ن، گل/١٠)دا سیانزه‌هه‌مین تاکی نه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه و له‌م سه‌رچاوانه‌شدا چونیه‌که و له‌وانی تردا نییه.

١٤- گۆشه: قه‌راخ - و مه‌به‌ستی له برۆ و گرژکردن و به‌لاچاو ئیشاره‌ت کردنی به‌دکارانه له کاتی فرماندان به‌سه‌ر گه‌ل و سه‌ته‌مکردنیان له خه‌لک.

به‌د: خراپکاران، ناکه‌سان، هه‌رزه، نه‌فامان، نادلسۆزانی گه‌ل.

کوفر: به‌درۆ ناوی خوا و پیغه‌مبه‌ر بردن و په‌یره‌وی نه‌کردنیان - لیره‌شدا (کوردی) نه‌و کرده‌وه نار‌ه‌واپانه‌ی نه‌وانه وه‌ک (کوفر) داناوه.

قه‌تل: کوشتن، نه‌میش مه‌به‌سه‌ت چ کوشتنی راستی و، چ سه‌ته‌م لی کردنه و به (پاشا) راده‌گه‌یه‌نی که خۆی کار و فرمان بگریته‌وه ده‌ست و به‌ری نه‌دا. بۆ به‌دکاران.

زه‌لیل: زه‌بوون، بی ده‌سه‌لات، په‌که‌ه‌وته.

جه‌للاد: نه‌وانه‌ن که (دار) له تاوانبارانن دهن و دوایی بووه‌ته باو بۆ ناوی نه‌وانه‌ی به‌فرمانی گه‌وره‌ی ولات سه‌ری که‌سان ده‌یرن و خه‌لک ده‌کوژن.

نه‌م تاکه له (نن)دا دراوه و له‌ناوچووه و له (نم، ک)دا هه‌شته‌میننه و له (ر، عیراق)دا نۆیه‌مین و له (گل/٦)دا ده‌یه‌مین و له (عن، ن، گل/١٠)دا چوارده‌مین تاکی نه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

به‌و کوفره بۆ قه‌تلی (ک)دا مه‌گره بۆ کوشتنی - نه‌مه‌ش هه‌له‌یه.

به‌د، کوفره (نم/١، عیراق، ر): وا مه‌گره - نه‌مه‌ش هه‌له‌یه و به‌هه‌له‌ وه‌رگیراوه.

زهليل (گل/٦، ر، عيراق): طفيل - ئەميش هه‌لهيه و ئەشى له شيوه‌ى نووسيني شکسته‌ى فارسىيه‌وه‌دا خویندرا‌بیتته‌وه.

له (ظهليل)ه‌وه‌ ناوى (زهليل)يش که دوا وشه‌يه، چونکه دوا تاک بووه له سه‌رچاوه‌که‌يدا .

له دوا دپړيى ئەم تاکه‌وه به هى که‌سپکى (زهليل) ناو، که هونه‌رکمانه دانراوه، له‌وانه‌يه ئەگه‌ر تاکى پيشوو دوا تاک بوايه ده‌کرا به هى (عارف) که تيا هاتوو.

١٥- مانى: وینه‌کيشپکى کۆنى شاره‌زا و، وهستا بووه خاوه‌نى ريبازپکى (فهلسه‌فیی ئاينى)ش بووه.

کۆه‌که‌ن: مه‌به‌ستى له فه‌ره‌ادى هونه‌رمه‌نده که له عه‌شقى شيرين به‌ردى بيستوونى تاشى .

(ئهمجا ئامۆژگارى پاشا ده‌کات که دللى خه‌لک بلاو بپیتته‌وه).

ئهم تاکه له (عن، ن، گل/١٠)دا پانه‌يه‌مين و له (گل/٦)دا دوانزه‌يه‌مين و له‌وانى تردا نييه و چاپيش نه‌کراوه و له‌وه‌يدا هه‌يه چوونيه‌که.

گەر دەبی لوطفت بیی

- ۱- گەر دەبی لوطفت بیی، وەرنە، جەفاکاری مەکە قەدری خەلقى راگرە قەت مەردوم ئازاری مەکە
- ۲- شیر کرۆژی دەوری سینی، نابنە جیگە هیوا پشتیوانت گەر دەوی؛ تۆ، تەرکی (بازاری) مەکە
- ۳- بەس بە (دل) یاری بکە (یارا) م نە ماوہ (یار) هکەم مەرحەمەت کە، با رەقیبان تووخودا (یاری) مەکە
- ۴- تۆ کە خزمانت برەنجینی و سەراژیریان بکە قەت بە یاریکاری بیگانه هیوا یاری مەکە
- ۵- حاکمی چا بە، طەریقی عەدل داری پیش گەر چونکە حوکمت رادەبووری حەیفە زۆرداری مەکە
- ۶- ئیمە عەبدی جان فیداین فرصەت لە دەستت بەرمە دە گوپی لەو مەگرە دەلی هەرگیز وەفاداری مەکە.
- ۷- هیندە نەحسە طالع م سەرمەت فیداکەم هیشتە هەر پیم دەلی: لاچۆ لە پیشم بەسیە لاساری مەکە
- ۸- چی دەکا پیم گیانەکەم جەور و جەفای دوو چاوەکەت چاوەکەم؛ ئەو ظالمە، خۆت بیکە، موختاری مەکە
- ۹- با لەباریدا بی (کوردی) یاری سەختت هەلگری تۆش کەمی مروەت بکە سا زیدەتر پاری مەکە

.....
 ۱- لوطف: بەزەبی، چاودیری، دلسۆزی، بەتەنگەوہ بوون.

جەفاکاری: خراپی، بەدکاری، سزادان.

قەدر: ریز.

مەردوم: خەلکی.

سه‌چاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، مس، ن، گل/۱، کش، لایه‌ره/۳۵۶) دایه و هه‌موو دهنووسی کۆن و باوه‌رپینکارون و (کش)یان ئەم هه‌لبه‌سته‌ی له‌که‌شکۆلی (مسته‌فا به‌گی کوردی) دانراوه، له‌نیوان ئەم سه‌چاوانه‌دا (عن)م کرده‌بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی و هیشتا چاپیش نه‌کراوه. به‌لام (کش) ناوی نووسه‌ری له‌سه‌ر نییه له‌هی دوا دوا‌ی چه‌رخ‌ی (۲۰) ده‌کات له (عن، مس، ن، گل/۱)دا له‌سه‌ره‌ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسراوه: (نامه‌ء کردی برای عبدالله پادشا بیه) واته: (نامه‌ی «کوردی» بۆ عه‌بدوڵڵا پاشای بابان) دیاره، ئەمه‌ش که‌ئو له‌سه‌ر حوکم بووه له‌پیش و پاش پرووخانی باباندا دانراوه.

قهت (کش): تو.

۲- شیر کرۆژی ده‌وری سینی: نانخۆری فشه‌که‌ر، وشه‌ی(شیر) به‌(شیر)یش ده‌خویندریته‌وه که ده‌بی به‌(شیرکرۆژ).

ته‌رک: وازه‌ینان، ده‌سه‌به‌رداری.

بازاری: مه‌به‌ستی له‌تیکرای گه‌له (ره‌شه‌گه‌ل) نه‌ک ده‌ستوپیه‌وه‌ند و چه‌شته و هه‌ندئ گه‌وره‌پیاوان.

ئهم تاکه له (کش)دا نییه و له‌وانی تردا دووه‌مینه.

۳- یاری بکه: گه‌مه بکه و مه‌به‌ستی یاری به‌(دل) کردنه.

یارا: توانایی، وزه.

یار: خۆشه‌ویست، دۆست.

مه‌رحمه‌ت: به‌خشنده‌یی، دلسۆزی، چاودیری.

با ره‌قیبان: له‌گه‌ل ناکه‌ساندا و نه‌یاراندا.

یاری مه‌که: هاوکاری مه‌که، یاریکاری مه‌که، هاوکاریان مه‌به.

نیو بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه له (کش)دا نییه و له‌وانی تردا سێیه‌مینه و له‌هه‌موواندا چونه‌که و جوانکاری وشه‌بازی له‌م تاکه‌دا هه‌یه که په‌سندی وێژه‌ی کۆنه.

۴- سه‌راژیر: سه‌ره‌وژیر واته بیانشکینی و ره‌هه‌نده‌یان بکه‌ی، بیانپرووخینی.

(هه‌لگیراندنه‌وه)

ئهم تاکه‌ش دیسان هه‌مووی له (کش)دا نییه و له‌وانی تردا چواره‌مینه.

بره‌نجینی (گل/۱، ن): ده‌رنجینی.

بکه‌ی (گل/۱، ن): دکه‌ء.

بکه‌ی (مس): بکه‌ء.

کیشی ئەم تاکه سووکه و ده‌بی وشه‌ی (بیگانه)که‌ی درێژتر ده‌ربهردری، ئەگه‌ر نا وه‌ک له‌نگ بی وه‌هایه.

له‌م تاکه هه‌لبه‌سته ره‌وشتی بیگانه‌په‌رستی عه‌بدوڵڵا پاشای بابان ئاشکرا ده‌کات که

هميشه دژ به خزمان و نه ته وهكهي و دژ به رښتمی بابان بووه و وازی نه هپناوه هه تا نه و
 رښتمهي پرووخاندووه. خویشی مایه پووج دهرچووه. سه ره رای نه وهی به دکرده وانهی مؤزی
 ناپاکیی ناوه به ناوچه وانی خویه وه.
 ۵- حاکم: فه زمانه ووا، گه وره ی ولات.
 طهریق: ریگه، ریتباز، بهرنامه.
 عهدل: دادپه روهری.
 حوکم: فه زمانه وایی.
 حه یفه: موخابن.
 نه م تاكه له (کش) دا چوارهمینه و له وانی تر دا پینجه مینه.
 طهریقی (کش، مس): طریق - نه مه رینووسی کونه.
 ۶- عهد: بهنده، کویله.
 جان فیدا: نهوی گیان بهخت دهکا.
 فرصه: هل، دهرهفت، دهرهتان.
 وهفا: به نه مه کی، چاکه له بهرچاو بوو، پیزان.
 نه م تاكه له (کش) دا به م جوړه یه:
 «چاوکم کیفیت اگر دینی به جنت شادبی»
 کوی مکه تو کسهء دپژی وفاداری مکه
 هه رگیز (ن): جانا.
 بهرمه ده (مس): درمکه.
 نه م تاكه له (کش) دا دووه مینه و له وانی تر دا شه شه مینه.
 ۷- نه حس: تووش، خراپ، بهد.
 طالع: چاره، بهخت.
 فیدا: بهخت کردن، قوربانیدان.
 نه م تاكه له (کش) دا پینجه مینه و له وانی تر دا هه وته مینه.
 نه حسه (کش، ن): خراپه.
 سه رمت فیدا که م (کش، مس): گر سر فداکم.
 هیشته هه ر (ن، کش): یار دلی.
 پیم ده لی (ن، کش): بس بلی.
 به سیه لاساری مه که (کش): هنده بیعاری مکه.
 ۸- جه ور و جه فا: سزا و نازاردان و خراپی کردن.
 ظالم: سته مگه ر، زوردار.

موختاری مەكە: خۆی سەربەخۆ مەكە، رێگەى مەدە، دەسلەلاتى مەدەرى، سەرىشكى مەكە.
ئەم تاكە لە (كش)دا شەشەمىنە و دوا تاكە و لەوانى تردا هەشتەمىنە.
نيو باالى يەكەمى ئەم تاكە لە (كش)دا بەم جۆرەيە:
«كر دكا پرست دو چاوت بو جفا و جور من»
ئەو ظالمە (كش): تويى خدا .
ئەم هەلبەستەم لە كەشكۆلستاندا جز و بەند كردوو، بەناوى (كەشكۆلى كۆن)هوه و لە
پيرستى كەشكۆلستاندا لە لاپەرە (۵۰ و ۵۱)دا جىگرم كردوو.
ئەم تاكە لە (كش)دا نىيە و لەوانى تردا نۆيەمىنە و دوا تاكە.
لەباريدا بى: لە توانايا بى، بتوانى.
مروەت: ئىنصاف.
زىدەتر: زۆرتر.
زىدەتر بارى مەكە (مس): زىدە سر بارى مەكە.
تەبىئىي: پاىەى ئەم هەلبەستە بەراستى نزمە هەرچەندە تام و چىژ و دروشم و مۆركى
(كوردى)ى تىدايە، بەلام لە زۆر جىيدا لاوازه، لەوانەشە دەماودەم و دەسكارى لە ئاكامى
نەخويندەنەوهى راستيدا واى بەسەر هينا بى.

ئەمن كەوتوومە ژۆر بار

- ١- ئەمن كەوتوومە ژۆر (بار)ی، خەمی دووریت و (بار)یکە بەخوای حەیفە بېم؛ دەست و نهوایی پشت و (بار)یکە
- ٢- بەخوینی من حەنایی كە، عەزیزم دەست و كاكۆلت، بەموژگانی دوو دیدەیی نەرگسینم، تار تاریکە
- ٣- لە بەندی عوقدی كاكۆلت بەگرفتارە دلی زارم، وەكو مورغی قەفەس بیبەخشە، بەم چەشنە قوتاریكە
- ٤- دەكا مەنعم لە گریان ئەم رەقیبەیی ئەحمەق و كەودەن مەللی ئینسانە، ئەو بی پیرە، هەرۆك سەگ قەتاریكە
- ٥- غەمی دووری لەسەر شانم وەكو كیوی دەماوەندە ئومیدی وەصل وەك موورە، میان و سەروی باریکە
- ٦- بەیانی حەسرەت و شەرحی غەمی دووری لە هیجرانت بەكاغەز، قەت تەواو نابیتوو، ئوشتەر بیئە باریکە
- ٧- ئەگەر ئەمجارە بی دەستم بەدامانی بگا (كوردی) سەعاتەن و عەقل و پۆح و دین و دل بیئە نەئاریكە

١- ژۆر باری: بن باری - مەبەستی لەوێه كە خەمی دوورییەكەیی یار وەكو (كۆل = بار)یک وایە كە خەلكی بەشان = پشت هەلی دەگرن یا لە وڵاخیی دەكەن و ئەوەتا (كوردی) كەوتوووتە ژۆر ئەو بار (كۆل)هوه. كە (بار)ی خەمی دوورییەكەییە واتا چۆنیەتی خەمەكەییە.

(بار)ی كە: باری بکە، لیتی بارکە - واتا ئەی یارەكەم من بەم حالەشەوه كە لە بن باری خەمی دووریی تۆ دام سا تۆش فەرموو دیسان (باری تری بکە) وه یا مەبەستی ئەوێه دەلی سەرپای ئەوه كە بوومەتە ژۆر باری خەمی دووریتەوه كەچی یار (حال)ی تریشی ئاوقام بووه و کردووومیەتە بن خوێهوه، كە ئەم وشەیی (بار)ه جیناس ئاراییه، جاری تریش بەکاری دینیتەوه، وەستایی تیا دەنوینی.

حەیفە: موخابنە.

دهست و نهوا: ئاتاج (موحتاجی) پتویست بوون، چاوهنوار، که له (دهست) ی (دهستهوخوار، دستدریژکردن، دهست پان کردن)هوه.

(نهوا)ی = موحتاجیتی و (هیواباری) واته بی هیوایی (دهست و نهوا) یا ئەم (پشت)ه (پوشت) واته نامه‌رده، که (کوردی) موحتاجی بووه و پتی بلین: وهک که (بار)ی بکه.

ئهمجا دهست و نهوایی پشت یا واتهدار و گۆچان به‌دهستهوه گرتن بۆ یاریده و پشوودانی پشت یا مه‌بهستی له موحتاج بوونه بۆ (پشت)ی خۆی که ئەو بار = (کۆل)ه هه‌لبگرئ. بۆیه‌ش وتوویه: (حه‌یفه)، چونکه له کورده‌واریدا به‌که‌سی نامه‌رد ده‌لین (پشت دهر) و ئەمیش ده‌لئ: من چونکه مه‌ردم و (پشت دهر) نیم، حه‌یفه موحتاجی پشت بم.

(باریک)ه = واته ئەستور نییه و له‌به‌ر ئەم باریکیه‌ی پشتی خۆیه‌تی که بی هیز و ناتوانا بی بۆیه ده‌لئ، حه‌یفه گوايه ناتوانی و له‌باریا نییه ئەو باره‌ی تر به‌رئ. ئەمه‌ش جارێکی تر حساس ئاراییه و، ورده‌کارییه.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نایابه ته‌نیا که‌شکۆلێکی په‌راوی خانه‌ی مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه‌یه و ئیسته‌ لای خانه‌واده‌ی جه‌لی زاده‌یه و بۆیه لیره‌دا به‌کورتکراوه‌ی (جلی) ناوی دیت و نوسخه‌یه‌کی ئەم که‌شکۆل لای هێرۆ خان و نوسخه‌یه‌کی تری لای مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخیه.

سه‌رته‌ئاوه‌ی که بوونی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی ئاشکرا کردوه (مامۆستا عه‌بدولپه‌زاق بيمار)ه که له گوتاری نووسه‌ری کورد و ژماره‌/٣ سالی/١ی ئابی ١٩٧١ز، به‌غداد له ژیر ناوی (ده‌سنوسیکی غه‌زله‌ی کورد)دا وتاریک و سئ پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی)ی تیا پێشکه‌ش کردوه که له شوینی خۆیاندا له‌و هه‌لبه‌سته‌نه‌دا نیشانه‌م بۆ ئەمه کردوه، به‌لام ئەوی بۆ ئەم شوینه لی دواننی، پتویسته ئەوه‌یه که له‌و وتاره‌یدا نووسیویه: (گه‌نجینه‌ی سامانی «شيعر و ئەده‌بیاتی کوردی»مان مزگه‌وته‌کان و کتیبخانه‌ی مه‌لاکان و مالی بنه‌ماله‌ زاتین په‌روه‌ر و ناوداره‌کان بووه، که خاوه‌نه‌کانیان تا راده‌یه‌ک دلسۆزانه پارێزگارییان کردوه. کتیبخانه‌ی بنه‌ماله‌ی جه‌لی زاده له‌ کۆیه، په‌کێکه له‌و گه‌نجینه‌نه، که له‌ ناو کتیبی کۆن و ده‌سخه‌تی نایاب و کتیبی به‌نرخ‌ی زانیاریه ئاینیه‌کاندا، چ په‌ره په‌ره، چ به‌کۆمه‌ل شيعری شاعیرانی کوردت ده‌بینی...) دواي ئەمه مامۆستا بيمار نووسیویه:

«ئێستا وا کۆمه‌له‌ ده‌سنوسیکم لایه که گه‌وه‌ریکی ئەو گه‌نجینه‌یه، خوشکی ئەده‌بیه‌روه‌ر و تیگه‌یشتوو (نه‌جیبه‌ خانی جه‌لی زاده) پتی که‌رم کردووم که به‌وپه‌ری دلسۆزییه‌وه له‌ سالی ١٩٦٣دا به‌ر له‌وه‌ی کتیبخانه‌که توشی پشکنینه‌وه و، ویران و تالان کردن بیت، رزگاری کردوه. له‌م ساله‌ توشه‌دا ئەوه‌ی لای به‌نرخ بووه له‌ ده‌سته‌ته‌کان و له‌ دانراوه‌کانی باب و باپیرانی و ئەوه‌ی توانیبه‌یتی بیکا به‌سه‌ر باری که‌لوپه‌لی و پیداویستی کۆچی ئاواره و هیلانه‌واری، له‌گه‌لێتی سنووقیکا ئەم چه‌ند لاپه‌ره شيعرانه‌شی هه‌لگرتوو که ئەگه‌ر گیانی نرخ زانی ئەده‌بیه‌ی ئەو خوشکه به‌رێزه نه‌بوايه ئیستا له‌ بیره‌وه‌ری زهمانی و ده‌نگدانت

بووبوو).

من زۆر روونکردنەوهم لەسەر ئەم کەشکۆلە کردوو و پەراویژم لەسەر نووسیوو. جا ئەو چەند لاپەرە شیعەش کە (مامۆستا بێمار) لێی دواوە هەمان کەشکۆلە کە لە سەرەتاوە پەنجەم بۆ کیشا کەوا سەرچاوەی ئەم هەلبەستە سەرەوێه و ئیستە لەگەڵ سێ پاشماوەی کەشکۆلی تردا بەرگی تێگیراوە و لای زانای توانا و بەرپێز (مامۆستا مەسعوود محەمەد جەلی زاده) یە کە شایانی سوپاسە ناردی لە (کۆیە) و، بۆی هێنام و لەگەڵ (۲۹) پارچە هەلبەستی تری (کوردی) دا کە لەم پەراویەدان بەراوردەم کردن و کەلکم لێ وەرگرتن و ئەم پارچە هەلبەستەش لێ وەرگرت کە هێشتا لە شوێنیکی تردا بەرچاوم نەکەوتوو و، بەیهکیک لەو هەلبەستانە (کوردی) دەزانم کە زۆر کەم تووشی دەسکاری و گۆزان و ئالوگۆر و ئاویتەکاری بووبی، سەرەرای نایابییهکەشی کە تاقانە ی ئەو دەیان سەرچاوەیه کە ئەم پەراویەم لەسەر پێک هێناون، جگە لە بالایی هەلبەستەکەش بەر لە مامۆستا بێمار چاپیش نەکراوە. (مامۆستا بێمار) لە گۆتاری (نووسەری کورد) ی ناوبراودا لە بارە ی ئەم دەسنووسەو نووسیوو:

(ئەم دەسنووسە ئیستا پەرە پەرە و گەلێ پەڕیشی لێ ون بوو. بەخەتییکی درشتی ئاشکرا نووسراوەتووە ئەگەرچی مێژووی نووسینەوێ لەسەر نەماوە بەلام بەلای کەمەو دەوری (۷۰) سالی بۆ دادەنێم. منیش ئەم کەشکۆلە بە هی دوو دەیهی سەرەتای چەرخێ بیستەم دادەنێم و هی تریشی تیا بە چونکە لە پاشماوەی چوار کەشکۆل پتریکە و دیوانیکی بەنرخێ (حوسەینی) کۆیەشی لەگەڵ جز و بەند کراوە.

لە بارە ی ناوەرۆکی کەشکۆلەکەو (بێمار) پێرسێ ژمارە ی هەلبەستی چەند هۆنەرێکی تیا دیاری کردوو، هەرچەند هەلبەستی دووبارە ی هەر ژماردووئەتووە وەک ئەوێ هەلبەستەکانی (کوردی) لەو کەشکۆلەدا (۳۰) پارچەیه، بەلام ئەو بە (۳۸) ی داناون. وەک لە پێشەو دیاریم کرد کە (مامۆستا بێمار) بۆ یەکەم جار بوونی ئەم پارچە هەلبەستە نایابە ی سەرەوێ لە گۆتاری (نووسەری کورد) ی ناوبراودا ئاشکرا کردوو و بەم چەند دێرە ی دوابی هەلبەستەکە ی پێشکەش کراوە:

(لە ناو دەسنووسەکەدا غەزەلیکی تری (کوردی) هەبوو هەندێ کەموکووپی تیا بوو، لە لای کیشە و سوار نەبووو، مانای بەدەستەو نەدەدا، کە دێری یەکەمی ئەمەیه:

«ئەمن کەوتومە ژێر باری غەمی دووری تۆ باریکە»

«بەخوا حەیفە بجم دەست و نەوایی پشت و باریکە»

هومیدهوارم بتوانین لەگەڵ نوسخە ی تردا بەراوردی بکەین و راستی بکەینەو...).

بەلام کاتێ (مامۆستای بەرپێز مەسعوود محەمەد) کەشکۆلەکە ی پێ گەیاندم، بەئاسانی ئەم هەلبەستە ی سەرەوهم بۆ ساغ کرایەو کە ئەگەر (مامۆستا بێمار) کەمیکێ تر خۆی لەگەڵدا ماندوو بکردایە ئەوێ دەرەق نەدەگوت، بەلام لە رووی نووسینی نەخویندەوێه دیارە هەر ئەوئەندە ی لە باردا بوو، کە شارەزایی تابیەتی دەوێت.

جاریکی کهش تاسه و سوپاس بۆ هەردوو (مامۆستا مەسعوود محەمەد جەلی زاده) و (مامۆستا بيمار) ه که به هۆيانه وه ئهم پەراويه بهم پارچه هەلبەستە ژمارەيهکی تری خرایه سەر و هەموو ریتز و ئافەرینم بۆ هەستی پاکي (خوشکه نهجیبه خانی جەلی زاده) یه که له و چنگاڵه پيسانه بۆی پساگر کردووین. ئەوسای ئەمە ی سەر ووم نووسیوه، هیشتا مامۆستا (مەسعوود) له ژياندا بوو. بەداخه وه که نهماوه. ئەمیش شتیه ی نووسینی که شکۆله کهیه. ئەمن (جلی): من.

ژیر باری (جلی): ژیربار.

خەمی (جلی): غم.

به خوی له لای من وایه: (به خوا) بووی و کرابیته کۆییانه.

دهست و نهوایی (جلی): دستو نوای.

دوای ئەمانهش به داخه وه بۆنه ی هەلبەستە کهم بۆ نه زانرا.

۲- خەنایی: خەنای (خەنایی که) له خەنه ی بگره، سووری بکه به خوینی وه کو خەنه ی من له رهنگدا.

عەزیزم: ئە ی خوشه ویستم، دۆسته کهم.

کاکۆلت: وا دیاره ئەم هەلبەستە نامەیه که بۆ یه کۆ له دۆست و هەوال و هاوده مه خوشه ویسته کانی خۆی ناردوه، وهک نامەیه ک وادی له دست دوری کردوه و ئارەزوومه ندی دیداری تیا دهربریه. به تایه تی تاکی شه شه م دیاری دهکا که نامەیه که. موژگان: برژانگه کان، مژۆلان، موژگ.

دیده: چاو.

نەرگسینم: وهکو نەرگسم - ئەم ناوی (نەرگس) بردنه و بۆ چاوی خۆی وهک داوانه وه یه ک وایه له م هەلبەستە دا، چونکه وا دئ به بیرا ده بوو بیوتایه (نەرگسینت) به لام نه. مه به سستی برژانگی چاوی وهکو نیرگسی خۆیه تی که یاره که ی (برادهره که ی) بیکاته شانە و کاکۆلی خۆی پۆ خاو بکاته وه و چاوی (کوردی) و برژانگه کانی هەلکۆلی و دست و په نجه و کاکۆله کانی خۆی پۆ خەنه رهنگ بکات.

تار تار: رەش رەش یا به شانە له خوینی ئەم په نجه و کاکۆلی خۆروشی خەنه ی بکا و دیسان به برژانگی وهک شانە ی ئەم قژی کاکۆلی خۆی پۆ شانە بکات.

به خوینی (جلی): بخون - ئەمیش ده بی، به لام به تیکرایی له هەلبەستی تردا (به خوینی) وتوووه. خەنایی که (جلی): خنائی که.

دهست و (جلی): دست.

به موژگانی (جلی): بمژگان.

دو دیدە نەرگسینم (جلی): دو دیدە نرگسینم.

۳- له بهندی: له داوی، له بهندی و هک بهندی خەنه ی ناو قژی کاکۆلی، له گیرۆده بیدا.

عوقده: گری، مەبەستی پێچ و لوولی کاکۆڵەکە یە که جاران بەشەو لە جیگەدا داوینی کاکۆڵەکە لە دارپێچراوە و هەتا بەیانی گری تی کەوتوو و لوول بوو.

گرفتار: گیرۆدە.

دلی زارم: دلی پەڕیشانم.

مورغ: مەل، پەلەوەر، بالندە، که دلی خۆی چواندوو بەمەلی ناو قەفەسی کاکۆلی.

قەفەس: توولینە، ئەو توولینە و تەلینە یە که مەلی تیا بەخپو دەکەن وەک کەو.

بیبەخشە: ئازادی کە، بەرەللی بکە، مەبەستی لە دلەکە یە تی لە ناو پێچ و لوولی کاکۆلییا وەک مەل لە ناو توولینەدا بەری بدا و مەبەستی کەوێکە کە ئەو هاوالە ی سەری (کوردی) بدات و لە دلەواوکی و بێرکردنەو رسکاری کات.

بەم چەشنە: بەم جۆرە، ئەشی بەم (جەژنەش) ی مەبەست بووی بەبۆنە ی (جەژن) هوه سەر لە (کوردی) بدات.

چونکە بەرینووسی کۆن و ئەوسا دەنووسرا: (چەشن = جەژن).

قوتار: رەها، رسگار، بەرەللی، ئازادکردن.

لە بەندی (جلی): لە بند.

عوقدی (جلی): عقد.

گرفتارە (جلی): گرفتارە.

دلی زارم (جلی): دل زارم.

مورغی قەفەس (جلی): مرغ قفس.

بەم چەشنە (جلی): بم چەشنە.

قوتاریکە (جلی): قوتاریکە.

ئەم هەموو جۆرە نووسینە ی سەرەو بەرینووسی کۆن و من توانیم هەمووانیان بەپراستی بخوینمەو و بەرینووسی ئیستەمان جیگیریان بکەم، چونکە بناخە ی خویندەم لە حوجرە و مزگەوتدا بوو کە ئەو سایە ی سالە (۲۰ و ۳۰) یەکانی چەرخ ی بیستەم بەم جۆرە رینووسە ی ناو ئەم کەشکۆڵە دەمانخویند و دەماننووسی.

۴- مەنع: نەهیشتن، بەرگرتن.

رەقیب: دژ، ناحەز، نەیار.

ئەحمەق: نادان، کەم ژیری، بێر شیواو، دیوانە.

کەودەن: ئەحمەق، تینەگەییو، دەبەنگ، گەمژە، حەپۆلە.

ئینسان: مرۆف، مرۆی، مێر،... مەبەستی ناکەسی ئەو رەقیبە یە.

بی پیر: بی شیخ، بی چاو سوورکەر، هەتیوچە، بەرەللی، سەرەرۆ.

قەتار: ریزکردن (قوتاریکە) مەبەستی لەو یە وەک سەگ (قەمتەر) ی بکات.

واتە (سنگ = س نک) کە (سەمەندۆک) ی کە (پەتی کە) بیبەستەو.

- وهيا: مههئله بهرهللا بي و مهبهستي لهويه لهگهل سهگاندا ريزي بکات.
دهکا مهنعم (جلی): اکا منعم.
له گريان (جلی): لکريان.
ئهم رهقيبهی (جلی): ام رقيهء.
ئهحمهق و کهودهن (جلی): احمق کودن.
مهئلي ئينسانه (جلی): ملي انسانه.
ئهو (جلی): او.
ههروهک سهگ (جلی): هروک سک.
قهتاريکه (جلی): قطاريکه.
ئهم نووسينانهی ناو کهشکۆلهکه (جلی) هه موو رينووسی کۆنن و ئیسته بهم رينووسه
دهنووسرين که من جيگرم کردوون.
۵- کيوي دهماوند: مهبهستي ئهو ئهمهيه ههميشه بهسهر کيوهکهوه، وهک غهمباره.
ئوميدی وهصل: هيواي پيگههيشتن.
موور: ميرووله - مهبهستي له وردی و بچووكييه.
ميان: قهد و بالآ، واته ئهو هيوايه ئهوهنده زهيوون و باريکه، وهک قهدی سهروی باريک وايه،
ئهميش دهمی نيو بالهيه له کهشکۆلهکه دا.
۶- بهيانی هسهرهت و شهرحی خهمی دووری له هيجرانت: دهربريني خهفته و ليكدانهوهی غهمی
دووری و جياييت.
که ئهم تاکه له (جلی) دا نووسراوه: (بيان حسرت شرح غم دوری له هيجرانت)
(بکا غز قط تووان بيتو اشتر بيته باريکه)
کاغهن: ئهمه بهنيشانهی ئهويه که گوتم ئهم ههلبهسته نامهيهکی دۆستانهيه بۆ هاوالئيکی.
ئوشتر: حوشتر، وشتر (ئوسا وای پي گوتراوه).
۷- دامان: داوین.
سهعاتهن: دهبهجي، ههه لهو سهعاته دا، کوتوپر، خيرا، گورج، دهموودهست.
عهقل: ژيري، هوش.
روچ: گيان، رهوان، جان.
دين: ناين.
نهئار: پهخش، پهخشان وهک گول بهسهه، ئهوانه ههلهدهم و بالآ گهردانی دهکهه.
ئهم تاکهش له (جلی) دا بهم جوړهيه (اگر امجار بي دستم بدامان بکا کردی)
(سعاتاً عقلُ روح دين دل بينة نثاريکه)

گەر دهبی لوطفت بیی

- ١- گەر دهبی لوطفت بیی، وهرنه، جهفاکاری مهکه
- قهدری خه لکی راگره قهت مهردوم نازاری مهکه
- ٢- شیرکرۆژی دهوری سینی، نابنه جیگهی هیوا
- پشتیوانت گەر دهوی، تو ته رکی (بازاری) مهکه
- ٣- بهس به (دل) یاری بکه (یارا) م نه ماوه (یار) هکه
- مهرحمهت که، باره قیبان توو خودا (یاری) مهکه
- ٤- تو که خزمانت برهنجینی و سهرا ژیریان بکهی
- قهت به یاریکاری بیگانه هیوا باری مهکه
- ٥- حاکی چا به، طهریقی عه دلداری پیش گره
- چونکه حوکمت راده بووری حه یفه زۆرداری مهکه
- ٦- نیمه عه بدی جان فیداین فرصهت له دهستت بهر مهده
- گوئی له وه مهگره ده لئی هه رگیز وه فاداری مهکه
- ٧- هینده نه حسه طالع م سه رمت فیدا که م هیشته هه ر
- پیم ده لئی: لاچۆ له پیشم به سیه لاساری مهکه
- ٨- چی دهکا پیم گیانه که م جهور و جهفای دوو چاوه که ت
- چاوه که م: ئه و ظالمه خو ت بیکه، موختاری مهکه
- ٩- با له باریدا بی (کوردی) باری سهختت هه لگری.
- تۆش که می مروهت بکه سا زیده تر باری مهکه.

١- لوطف: به زه بی، چاودیری، دلسۆزی، به ته نگه وه بوون.

جهفاکاری: خراپی، به دکاری، سزادان.

قهدر: ریز.

مهردوم: خه لکی.

سەرچاوهی ئەم هەلبەستە (عن، مس، ن، گل، ١، کش، لاپەرە/ ٣٥٦) دایە و هەموو دەستنووسی کۆن و باوەر پێ کراون و (کش)یان ئەم هەلبەستەى له کهشکۆلى (مصطفى بهگى کوردی) دانراوه، له نێوان ئەم سەرچاوانەدا (عن)م کردە بئەگهێ لیکۆلینهوهی و هێشتا چاپ نەکراوه، بەلام (کش) ناوی نووسەری لەسەر نییه هی دوا دواى چەرخى (٢٠) دەکات له (عن، مس، ن، گل)دا له سەرە ناوی ئەم هەلبەستەدا نووسراوه: (نامەء کُردى برأى عبدالله پادشاه ببه).
 واتە: (نامەى «کوردی» بۆ عەبدوڵلا پاشای بابان) دیاره ئەمەش که ئەو لەسەر حوکم بوو له پێش و پاشی رووخانى باباندا دانراوه.
 قەت: (کش): تو

٢- شیرکرۆژى دەورى سینی: نان خۆرى فشهکەر، وشەى (شیر) به (شیر)یش دەخویندريتەوه که دەبێ به (شیرکرۆژ).
 تەرک: واز هێنان، دەستبەردارى.
 بازاری: مەبەستى له تیکرای گەله (رەشه گەل) نەک دەستوپێوهند و چێشتە و هەندى گەوره پیاوان.

ئەم تاکە له (کش)دا نییه و لەوانى تر دا دووهمینه.
 ٣- یاری بکە: گەمە بکە و مەبەستى یاریى به (دل) کردنه.
 یارا: توانایى، وزه.
 یار: خۆشه‌ویست، دۆست.

مەرحەمەت: بەخشندەبى، دڵسۆزى، چاویزى.
 با رەقیبان: لەگەڵ ناکەساندا و نەیاران دا.
 یاری مەکە: هاوکاری مەکە، یاریکاری مەکە، هاوکارییان مەبە.
 نیویالی یەكەمى ئەم تاکە له (کش)دا نییه و لەوانى تر دا سێبەمینه و له هەموواندا چونیکە.
 و جوابکاری وشەبازی لەم تاکەدا هەیه که پەسندی وێژەى کۆنه.

٤- سەراژێر: سەرەوژێر، واتە بیانیشیلی و رەهەندیان بکەى بیانرووخینی (هەلگیراندنەوه).
 ئەم تاکەش دیسان هەمووی له (ش)دا نییه و لەوانى تر دا چوارەمینه.
 بپهنجینی (گل، ١، ن): دەرئنجینی:
 بکەى (گل، ١، ن): دکەء
 بکەى(مس)بکەء.

کیشى ئەم تاکە سووکە و دەبێ وشەى (بێگانە)کەى درێژتر دەر بپردریت، ئەگەر نا وهک لەنگ بێ وهایه.
 لەم تاکە هەلبەستە رهوشى بێگانە پەرسى عەبدوڵلا پاشای بابان ئاشکرا دەکا: که هەمیشه دژ به خزمان و نەتەوهکەى و دژ به پڕیمی بابان بووه و وازی نەهێناوه هەتا ئەو پڕیمەى

- پووخاندووه، خۆیشی مایه پووج دەرچوووه. سەرەرای ئەوهی به وکرده وانهی مۆری ناپاکیی ناوه به ناوچه وانی خۆیه وه.
- ۵- حاکم: فه رمانپه و، گه وره ی ولات. طه ریق: پیگه، پیباز، به رنامه. عهدل: دادپه روه ری. حوکم: فه رمانپه وایی. حه یفه: مه خابن. ئەم تاکه له (کش) دا چواره مینه و له وانی تر دا پینجه مینه. طه ریقی (کش، مس): طریق - ئەمه رینوسی کۆنه.
- ۶- عهد: به نده، کۆیله. جان فیدا: ئەوه ی گیان به خت ده کا. فرصه ت: هه ل، دهر فته ت، دهر ده تان. وه فا: به ئەمه کی، چاکه له به رچاو بوو، پیباز. ئەم تاکه له (کش) دا به م جۆره یه: «چاوکم کیفت اگر دنیی به جنت شاد بیی». کوی مکه تو بوکسه ء دیژی وفاداری مکه هه رگیز (ن) جانا. به رمه ده (مس): درمکه. ئەم تاکه له (کش) دا دووه مینه و له وانی تر دا شه شه مینه.
- ۷- نه حس: تووش، خراپ، به د. طالع: چاره، به خت. فیدا: به ختکردن، قوربانیدان. ئەم تاکه له (کش) دا پینجه مینه و له وانی تر دا هه وته مینه. نه حسه (کش، ن): خراپه: سه رمت فیدا که م (کش، مس): گر سر فدا کم. هیشته هه ر (ن، کش) یار دلی. پیم ده لئی (ن، کش) بس بلی. به سیه لاساری مکه (کش) هنده بیعاری مکه.
- ۸- جه ور و جه فا: سزا و نازاردان و خراپی کردن. ظالم: سته مگه ر، زۆردار. موختاری مکه: سه رپشکی مکه، خۆی سه ره خۆمه که، ریگه ی مه ده، ده سه لاتی مه ده ری.

ئەم تاكە لە (كش)دا شەشەمینە و دوا تاكە و لەوانی تردا هەشتەمینە .
نیوبالی یەكەمی ئەم تاكە لە (كش)دا بەم جۆرەیه:
«كر دكا پرست دو چاوت بو جفا و جورمن»
ئەو ظالم (كش) تو بی خدا .
ئەم هەلبەستەم لە كەشكۆلستاندا جزوبەند كردهوه به ناوی (كەشكۆلی كۆن)هوه و لە پیرستی
كەشكۆلستاندا لە لاپەرە ۵۰ و ۱۵۱ دا جیگرم كردهوه .
۹- ئەم تاكە لە (كش)دا نییە و لەوانی تردا نۆیەمینە و دوا تاكە .
لەباریدایی: لە توانایایی، بتوانی .
مروهت: ئینصاف .
زێدەتر: زۆرتەر .
زێدەتر باری مەكە (مس): زێدە سرباری مەكە .
تیبینی: پایەئەم هەلبەستە بەراستی نزمە هەر چەندە تام و چێژو درۆشم و مۆركی
(كوردی)ی تێدایە بەلام لە زۆر جێیدا لاوازه، لەوانەشە دەماو دەم و دەسكاری لە ئاكامی
نەخویندنهوهی راستیدا وای بەسەرھێنایی .

نُهمن كهوتوومه ژيړ بار

- ١- نُهمن كهوتوومه ژيړ (بار)ى، خه مى دووريت و (بار)يكه به خواى حه يفه بېم؛ ده ست و نه وايى پشت و (بار)يكه
- ٢- به خوښى من حه نايى كه، عه زيزم ده ست و كاكوآلت به موژگانى دوو ديدى نه رگ سينم، تارتاريكه
- ٣- له به ندى عوقدى كاكوآلت، گرفتاره دلى زارم وهكو مورغى قه فسه بيبه خشه، بهم چه شنه قوتارى كه
- ٤- ده كا مه نعم له گريان نُهم ره قيبه ي نُه حمه ق و كه ودهن مه لى نينسانه، نُه و بى پيره، هه روهك سه گ قه تارى كه
- ٥- خه مى دوورى له سه ر شانم وهكو كيوى ده ماوه نده نوميدي وه صل وهك مووره، ميان و سه روى باريكه
- ٦- به يانى حه سره ت و شه رحى خه مى دوورى له هيجرانت به كاغه ز، قه ت ته واو نابيتو و، نوشتر بينه بارى كه
- ٧- نُه گه ر نُه مجاره بى ده ستم به دامانى بگا (كوردى) سه عاتهن، عه قل و روق و دين و دل بينه نه تارى كه

١- ژيړبارى: بن بارى، مه به ستى له وه يه كه خه مى دووريبه كه ي يار وهكو (كوآلت = بار)يك وايه كه خه لكى به شان = پشت هه لى ده گرن يا له ولاخى ده كهن و نُه وه تا (كوردى) كه وتووه ته ژيړ نُه و بار (كوآلت)ه وه. كه (بار)ى خه مى دووريبه كه يه و اتا چوښه تى خه مه كه يه.

(بار)ى كه: بارى بكه، لپى باركه. و اتا نُه ي ياره كه م من به م حاله شه وه كه له بن بارى خه مى دووريبى تو دام ساتو ش فه رموو ديسان (بارى ترى كه)، يا مه به ستى نُه وه يه ده لى سه ره راي نُه وه كه بوومه ته ژيړ بارى خه مى دووريبه وه كه چى يار (حال)ى تريش ناو قام بووه و كر دوويه ته بن خو يه وه. كه نُهم وشه ي (بار)ه جيناس ناراييبه، جارى تريش به كارى دښتته وه، وه ستايى تيا دهنو ينى.

حه يفه: موخا بنه.

دهست و نهوا: ئاتاج (موحتاجی) پیویست بوون، چاوه‌نواری، که له (دهست)ی دهسته و خوار، دهست‌ریژ کردن، دهست پانکردنه‌وه.

(نهوا)ی: موحتاجیتی و (هیواباری) واته بی هیوایی (دهست و نهوا) یا ئەم (پشت)ه (پوشت) واته نامهرده، که (کوردی) موحتاجی بووه و پیی ده‌لین: وهک کهر (بار)ی بکه.

ئهمجا (دهشت و نهوایی پشت یا واته‌دار و گۆجان به‌دهسته‌وه گرتن بۆ یاریده و پشوودانی پشت یا مهبهستی له موحتاج بوونه بۆ (پشت)ی خۆی که ئەو بار = (کۆل)ه هه‌لبگرێ. بۆیه‌ش وتووێه: (حه‌یفه) چونکه له کورده‌واریدا به‌کەسی نامهرد ده‌لین (پشت دهر) و ئەمیش ده‌لێ: من چونکه مه‌ردم و (پشت دهر) نیم، حه‌یفه موحتاجی پشت بم.

(باریک)ه: واته ئەستور نییه و له‌به‌ر ئەم باریکییه‌ی پشتی خۆیه‌تی که بی هیزه و ناتوانی، بۆیه ده‌لێ حه‌یفه گوايه ناتوانی و له باریا نییه ئەو باره‌ی تر به‌رێ. ئەمه‌ش جاریکی تر جیناس ئاراییه و، ورده‌کارییه.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نایابه ته‌نیا که‌شکۆلێکی په‌راویخانه‌ی مه‌لا که‌وره‌ی کۆیه‌یه و ئیستا لای خانه‌واده‌ی جه‌لی زاده‌یه و بۆیه لی‌رده‌دا به‌ کورترکراوه‌ی (جلی) ناوی دیت .

سه‌ره‌تا و ئه‌وی که بوونی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی ئاشکرا کردووه (مامۆستا عه‌بدولرّه‌زاق بيمار)ه که بۆ یه‌که‌م جار له گۆفاری نووسه‌ری کورد ژماره (٣)ی سالی/١ی ئابی ١٩٧١ز)ی به‌غدا دا له ژیر ناوی (ده‌سنووسیکی غه‌زه‌لی کورد)دا وتاریک و سی پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی)ی تیدا پێشکیش کردووه که له شوێنی خۆی‌اندا له‌و هه‌لبه‌ستانه‌دا نیشانه‌م بۆ ئەمه کردووه.

له باره‌ی ناوه‌رۆکی که‌شکۆله‌که‌وه (بیمار) پێرستی ژماره هه‌لبه‌سته‌ی چهند هۆنه‌ریکی تیدا دیاری کردووه هه‌رچه‌ند هه‌لبه‌سته‌ی دووباره‌شی هه‌ر ژماردوووه‌ته‌وه، وهک ئەوه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی (کوردی) له‌و که‌شکۆله‌دا (٣٠) پارچه‌یه، به‌لام ئه‌وی به (٣٨)ی داناون.

(له ناو ده‌سنووسه‌که‌دا غه‌زه‌لیکی تری (کوردی) هه‌بوو هه‌ندێ که‌موکوورپی تیدا بووه، له رووی کیشه‌وه سوار نه‌بووه، مانای به‌دهسته‌وه نه‌ده‌دا، که دێری یه‌که‌می ئەمه‌یه:

«ئهمن که‌وتووومه‌ته ژیر باری غه‌می دووری تو باریکه»

«به‌خوا حه‌یفه‌یم ده‌ست و نه‌وایی پشت و باریکه»

ئومێده‌وارم بتوانین له‌گه‌ڵ نوسخه‌ی تردا به‌راوردی بکه‌ین و راستی بکه‌ینه‌وه.

به‌لام کاتی (مامۆستای به‌رپێز مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د) که‌شکۆله‌که‌ی پێ گه‌یاندم. به‌ئاسانی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وهم بۆ ساغ کرایه‌وه که ئەگه‌ر (مامۆستا بيمار) که‌میکی دیکه خۆی له‌گه‌لا ماندوو بکرایه، ئەوه‌ی دهرحه‌ق نه‌ده‌گوت.

ئهمن (جلی): من.

ژیر باری (جلی): ژیر بار.

خه‌می (جلی): غم.

به خواي: له لاي من وايه: (به خوا) بووي و كرابيته كوينا.
دهست و نهوايي (جلي): دستونواي.
دواي ئه ممش به داخوه بونهي ههلبهسته كه بۆ نه زانراوه.
۲- حهنايي: خهناوي (خهنايي كه) له خهنه ي بگره، سووري بكه به خوئين وهكو خهنه ي من له
پهنگدا.
عزيم: ئه ي خوشه ويستم، دۆسته كه م.
كاكۆلت: وا دياره ئه م ههلبهسته نامه يه كه بۆ يه كي له دۆست و هاوال و هاوده مه
خوشه ويسته كاني خوئي ناردوه وهك نامه يه ك و داد ي له دس دووري كردوه و
ئاره زومهندي ديداري تيدا دهربرپوه. به تايه تي تاكي شه شه م دياريي دهكا كه نامه يه كه.
موژگان: برژانگه كان، مژولان، موژگ.
ديده: چاو.
نهرگسينم: وهكو نهرگسم- ئه م ناوي (نهرگس) بردنه و بۆ چاوي خوئي وهك داوانه وه يه ك وايه
له م ههلبهسته دا؛ چونكه وادي به بيردا ده بوو بيوتايه (نهرگسي) به لام نه مه به ستي برژانگي
چاوي وهكو نيرگسي خوئه تي كه ياره كه ي (براده ره كه ي) بيكا ته شان و كاكۆلي خوئي پي خاو
بكا ته وه و چاوي (كورد ي) و برژانگه كاني هه لكۆلي و دهست و په نجه و كاكۆله كاني خوئي پي
خه نه په نگ بكا ت.
تارتار: رهش رهش يا به شان له خويني ئه م په نجه و كاكۆلي خوئي ره شي خه نه يي بكا و
ديسان به برژانگي وهك شان ه ي ئه م قزي كاكۆلي پي شان بكا ت.
به خويني (جلي): بخون: ئه ميش ده بي به لام به تيكرايي له ههلبه ستي تر دا (به خويني) وتوه.
حهنايي كه (جلي): خنائي كه.
دهست و (جلي): دست.
به موژگاني (جلي): بمژگان.
دو ديده ي نهرگسينم (جلي): دو ديدهء نركسيم.
۳- له بهندي: له داوي، له بهندي تي وهك بهندي خانه ي ناو قزي كاكۆلت، له گيروده بي دا.
عوقده: گري، مه به ستي پيچ و لوولي كاكۆله كه يه كه جازان به شه و له جتگه دا داويني كاكۆله كه
له دا پيچراوه و هه تا به ياني گري تي كه وتوه و لوول بووه.
دلي زارم: دلي په ريشانم.
مورغ: مه ل، په له وهر. بالنده، كه دلي خوئي چواندوه به مه لي ناوقه فه سي كاكۆلي.
قهفه س: توولينه، ئه و توولينه و ته لينه يه يه كه مه لي تيدا به ختو ده كن وهك كه و.
بيبه خشه: ئازادي بكه، به ره لاي بكه، مه به ستي له دل كه يه تي له ناو پيچ و لوولي كاكۆليا وهك

مەل لە ناو توولینەدا بەری بدات و مەبەستی لەوێهە کە ئەو هاوالەهێ سەری (کوردی) بدات و لە دڵپراوکی و بێرکردنەوه رزگاری بکا.

بەم چەشنە: ئەم جۆرە، ئەشی بەم (جەژنەش)ی مەبەست بووی، بەبۆنە (جەژن)ە وە سەر لە (کوردی) بدات.

چونکە بەرپینووسی کۆن و ئەوسا دەنووسرا (چەشن = جەژن).
قوتار: رەها، رسگار، بەرەللا، ئازادکردن.

لە بەندی (جلی): لە بند.

عوقدی (جلی): عقد.

گرفتارە (جلی): گرفتارە.

دلی زارم (جلی): دل زارم.

مورغی قەفەسی (جلی): مرغ قفس.

بەم چەشنە (جلی): بم چەشنە.

قوتاری کە (جلی): قوتاریکە.

ئەم ھەموو جۆرە نووسینە سەرەو بەرپینووسی کۆن و من ناتوانم ھەموویان بەراستی بخوینمەو و بەرپینووسی ئێستەمان جیگریان بکەم.

٤- مەنع: نەهیشتن، بەرگرتن.

رەقیب: دژ، ناھەز، نەیار.

ئەحمەق: نادان، کەم ژیری، بێرشیواو، دیوانە.

کەودەن: ئەحمەق، تێنەگەیشتوو، دەبەنگ، گەمژە، حەپۆلە.

ئینسان: مرۆف، مرۆ، مێر، مەبەستی ئەو رەقیبە.

بێ پیر: بێ شیخ، بێ چا و سوورکەر، ھەتیوچە، بەرەللا، سەرەرۆ.

قەتار: ریزکردن (قەتاری کە) مەبەستی لەوێهە وەک سەگ (قەمتەر)ی بکات.

واتە (سنگ): (س نکى) کە (سەمەندۆک)ی کە (پەتی کە) بیبەستەو.

وہیا: مەھیلە بەرەللابی و مەبەستی لەوێهە لەگەڵ سەگاندا ریزی بکات.

دەکا مەنع (جلی): دکا منع.

لەگریان (جلی): لگریان.

ئەم رەقیبە (جلی): ام رقیبە

ئەحمەق و کەودەن (جلی): احمق کودن.

مەلئ ئینسانە (جلی): ملی انسانە.

ئەو (جلی): او.

ھەر وەک سەگ (جلی): ھروەک سک

قهتاری که (جلی): قطاریکه .
 ئەم نووسینانە ی ناو کەشکۆلە که (جلی) هەموو پێنووسی کۆن و ئیستا بەم پێنووسە
 دەنووسرین که من جیگرم کردوون .
 ۵- کێوی دەماوهند: مەبەستی ئەو تەمەیه هەمیشە بەسەر کێوکهوه، وەک غەم باره له شانی و
 لێله .
 ئومیدی وەصل: هیوای پێکگه‌یشتن .
 موور: مێرووله، مەبەستی له وردی و بچووکییه .
 میان: قەد و بالا، واتە ئەو هیوایه ئەوهنده زەبوون و باریکه وەکو قەدی سەروی باریک وایه .
 «امید وصل وک مووره میان و سر و باریکه»
 ئەمیش دەقی ئەم نیو بالهیه له کەشکۆلە که دا:
 ۶- بەیانی حەسرهت و شەرحی خەمی دووری له هیجرانت: دەربرینی خەفت و لێکدانەوهی خەمی
 دووری جیا ییت .
 که ئەم تاکه له (جلی) دا وا نووسراوه:
 «بیان حسرت شرح غم دوری له هیجران،
 بکاغز قط تووا نا بێتو اشتر بینە باریکه»
 کاغز: ئەمە بەنیشانە ی ئەوهیه که گوتم ئەم هەلبەستە نامەیه کی دۆستانهیه بۆ هاواییکی .
 ئوشتەر: حوشتەر، وشتەر، (ئەوسا وای پی گوتراوه).
 ۷- دامان: داوین .
 سەعاتەن: دەستبەجی، هەر له و سەعاتە دا، کوتوپر، خێرا، گورج، دەمودەست .
 عەقل: ژیری، هۆش .
 رۆح: گیان، پەوان، جان .
 دین: ئاین .
 نەئار: پەخش، پەخشان وەک گۆل بەسەر ئەوانه هەلەدەم بالا گەردانی دەکەم .
 ئەم تاکهش له (جلی) دا ئەم جۆرهیه:
 «اگر امجار بی دستم بدامان بکا کردی
 سعاتا عقل روح دین دل بینە نثاریکه»

ئەوا ديسان

- ۱- ئەوا ديسان، دلم ئاھاجى تىرى دلروبايەكە ئەگەرچى ظاھىرا ماوم بەلا ھەر كەم بەقايەكە
- ۲- تەنى ئەنگاوتىم و، دىن و دلى بردم، دەلى؛ ئىشتا وەرە ئيمان بەينە، چونكە عاشق بى بەھايەكە
- ۳- بنازم (ئايەت)ى حوسنى بوو (حَقُّ الْيَقِينِ)ى من بلى: بۆ (مُطْمَئِنُّ قَلْبِ)م؛ كە (خالىق) خۆى خودايەكە
- ۴- بە روو رۆژەى بەزولفى شەو، مەمى لام جۆتى لىمۆيە زەقەن وەك سىوى لا سوورە، بەخوو ھەردەم ھەوايەكە
- ۵- بەقەد سەرۈ، بەعارىفى گول، لەبى چون شەككەرى مىصرە دەھانى غونچەيى باخە، بەچاوا ئاھووى خەتايەكە
- ۶- موقابىل بەو (پەرى روخسار)ە عاشق زار و بىمارە وەكو پەروانە وو بولبول، بەشى؛ سۆز و ھەواكە
- ۷- گوتىم: با ماچى چاوت كەم، بە صندووقى سەرى كاكت گوتى: لا، لىم گەرى توخودا، چ بى شەرم و ھەيايەكە
- ۸- لە كن من ھەر خەلاتە زەجر و لۆمەى، ھىندە پى شادم شفاى دەردى دلى زارە، لە ھەر جوينەى دەوايەكە
- ۹- بە كەيفى خۆيە، موختارە، ھەچى دەيلى و بلى، ئىدى كە ئەو سولتانى خوبانە و دلى (كوردى) گەدايەكە

.....
 ۱- ئاھاج: نیشان، نیشانگە، شوپن تىر تى گرتن، پىويست.

دلروبا: دلقرين، دلبەر، دولبەر.

ظاھىرا: بەئاشكرا، بەسەر زانى، ئەوى ديار بى و، ئەم وشەيەش لە (ظاھىرەن)دەيە. بەلا: بەلام و (بەلاى دەرد و ناخۇشيشە).

بەقا: مانەو، ژيان.

سەرچاوهی ئەم پارچە ھەلبەستە (مس، ص، ر)یە و لە چاپکراویشدا تەنیا رۆژنامەیی (عیراق)ی پاشکۆی کوردی، ژمارە ۱۹ی ئەیلوولی سالی (۱۹۷۸) بەغدا، کە مامۆستا (محەمەد عەلی قەرەداغی) لە ژێر ناوی (چەپکێک لە شیعری بلۆ نەکراوەی مستەفا بەگی «کوردی») دا دوو پارچە ھەلبەستی تیا بلۆ کردووەتەو و نیشانەیی بۆ ئەو کردووە کە ئەویش لە (ر)ی وەرگرتوو لە لاپەرە (۱۸۱)ی ئەو کەشکۆڵەو.

لەم سەرچاوانەدا (مس)م کردە بئەگەر لیکۆلینەو ئەم پارچە ھەلبەستە، ھەرچەندە بەداخووە بۆنەکەیم دەست نەکەوتوو.

آماجی (ر): آماج - رینووسی کۆنە.

دلرباییکە (ر): دلرباییکە.

بەلا (ر، عیراق): اما (ئەما).

بەلا ھەر کەم بەقاییکە (ص): بلا ھردم بلایکە.

ئەم پارچە ھەلبەستە بەتیکراییی شیواوی و پاش و پیش و ناوەرۆک گۆردراوی و جیاوازیی زۆر تیدا، پەیا بوو، بەتایبەتی سەرچاوەکەیش یاریدەیی ویکەوتنە نزیک یا (خودی) دەقەکەیی وتنی (کوردی) نادات.

۲- تەن: لەش، قالب، جەستە.

ئەنگاوتم: پیکای.

دین: ئاین.

ئیشتا: ھیشتا، یەشتا، ھیشتە.

ئیمان: باوەری.

بەھا: نرخ، ریز.

ئەم تاکەیی سەرھووە لە (ر)دا یەکی شیواووە و بەم جۆرەییە:

«دلی بردم رُحی سووتوم تن کشتم دلی ایشتا

اتو ایمانت کوانی عجب یاران بلا یکه»

لە (عیراق)دا (مامۆستا قەرەداغی) گۆرپیووەتە سەر رینووسی ئیستەکە بەم جۆرەییە:

«دلی بردم، روحی سووتوم، تەنی کوشتم، دەلی ئیشتا:

ئەتۆ ئیمان کوانی؟؟ عەجەب - یاران! - بەلا ییکە»

ھەرھەما ئەم پەراویزەشی لەسەر نووسیووە: («سووتوم» ئەگەر «سووتم» بێ باشترە و لە پیش «عەجەب» ھو «ئەیی» یان شتیکی وای بییت (کیش)کەیی رەوان دەبییت).

لەگەڵ ئەمانەشدا، دەرپرینەکەیی بەو جۆرە ھیشتا رەوانییەکی وتەیی (کوردی)ی نییە.

ئەنگاوتم (ن): پیکا = پیکا.

دین و دلی بردم (ص): دل و جاننش بردوم = (دل و جانیشی بردوم).

وەرە (ن، ص): اتو (ئەتۆ).

۳- بنازم: شانازی بکەم، ناز بکەم، بایی بېم، بەشی ئەو و بلیم، وهی له خۆم ئەی خۆشی، خۆشی له خۆم.

ئایەت: ناوی هەر یهکێ له پستهکانی (قورئان)ی پیرۆزه، بهواته:
(بهلگه، خودی، په پتهوی، نیشانه... هتدیش) دیت.

حوسن: جوانی، شوخی، دلگیری.

حق الیقین: راستیهکی شوین پروای جیگیری گومان لینهکراوه - دیاردیی چهند ئایهتیکی قورئانه، له مه پ برواکردن به راستی باسی جهه نهنه، قورئان که وتهی خوایه و راستگییی پیغه مبه و... هتد و گومان لی نه کردنیان، وهک له ئایهتی: ۹۵ (الواقعة) و ۱۰۱ (الحاقة)... هتدا هاتوه.

(کوردی)ش دهلی: چۆن بروام بهم ئایهتانه ههیه ئاواش بروام راستی به راستیی جوانی خوشه ویسته کهم ههیه.

مطمئن قلب: (موطمئن = دلتیا) و (قهلب = دل) بهواته: به دل و دهروون نهک به دەم دلتیا بوون. ئەمیش نیشانهیه بۆ چهند ئایهتیکی تری سوورتهکانی قورئان له مه پ راستیی به لینهکانی خوا و بوونی فرمانی خوا له سه سرکه وتنی ئیسلامهکان له جهنگی (به دردا و گفتوگوییکی هزرهتی ئیبراهیمی نازهر له باره ی راستیی زیندووکردنه وهی مردوووه که خوا پیتی فهرمووی: ئایا بروا ناکه ی؟؟ وتی: به لی، به لام دهمه وی دلشیم دابمرکی (دلتیا بېم) وه یا داواکردنی ههوارینهکان له عیسا له بابته سفرهیهکی خوارده وه له خواوه و تیان تاکو (دلتیا) بېن وهک له ئایهتهکانی: ۲۸ (الرعد) و ۲۶۰ (البقرة) و ۱۲۶ (ال عمران) و ۱۰ (الانفال) و ۱۱۳ (المائدة) و... هتدا هاتوه.

لیره دا (کوردی) دوا ی بروایی هینان به جوانیی خوشه ویسته که ی، دهشیه ویته بېینی و، بهم شپوه لایه لاییه تیی ده که یه نی که (کردگار) هه خۆی خوایه کی ته نیا و تاکه ئیتر، ئایا تۆ بۆچی خۆتم نیشان ناده ی تاکو دلتیا بېم خۆ تۆ خوانیت؟؟ و بالای منیش جوان بی، تاکه جوان نیت و دلتیا که.

خالیق: کردگار، دروستکار - مه بهستی خوایه.

خودایه که: خوا یه که و دووان و پتر نییه و تاک و ته نیایه و بی هاوبه شه.

بوو (حق الیقین)ی من (ر، ص، عیراق): که بۆ (حق الیقین)ی من.

هه رچه نده (که بۆ) که ی (ر، ص) به (کبو) نووسراوه به (که بوو) ده خویندریته وه.

بلی (ر، ص): بلی - پینووسی کۆنه.

بلی (عیراق): به لی - راسته شپوه کۆنه که (بلی) به (بلی) و (به لی)ش ده خویندریته وه، به لام (مس) که له هه موو سه رچاوه کان کۆنتره و نووسه ره که ی هاوال و هاوچه رخی (کوردی) بووه نووسیویه (بلی) واته (بلی) و، وشه که ی جیگیر کردوه.

خۆی (ر، عیراق): هه ر.

هەر سه‌رچاوه‌ی (مس) له پال (بلی): «یو مطمئن قلب»ی دا به‌په‌راویژ نووسیویه: (نسخه: بلا یو مطمئن قلبی) که به‌راستی ئەمه‌یان جیگیرتره و پر به‌پرتی ئایه‌ته‌کانه به‌لام نووسیویه (نسخه) و، ئەگەر ئەو به‌بنکه (اصل) بینوسیایه، شایانتر بوو که وهرم بگرتایه.

٤- زه‌قهن: چه‌ناکه.

ئهم تاکه له (ر، عیراق) دا نییه و له‌وانی تر دا چواره‌مینه و هیشتا چاپ نه‌کراوه. به‌روو پۆژه به‌زولفی شه‌و (ص): به‌زلفی شو به‌رووژه.

٥- قه‌د: بالآ.

عاریض: روومه‌ت، روخسار.

شه‌که‌ری میصر: جاران و ئیسته‌ش ولاتی میصر به‌چاندنی قامیشی شه‌کر و شه‌کر لی دهره‌ینانی به‌ناویانگه.

ده‌هان: دم، زار، ده‌و، ده‌ف، به‌لام مه‌به‌ستی له (لیوی) بچووکي وه‌کو خونچه‌یه. ئاهووی خه‌تا: ئاسکی خه‌تا، جۆره ئاسکیکی نایابی چاو زۆر جوانی به‌ناویانگه و ته‌نانه‌ت ئاسکی (خه‌تا) بۆنی (میسک)یشی لی وهرده‌گیری که له شوینی تر دا له‌مه دواوم. ئهم تاکه له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا پینجه‌مینه.

به‌قه‌د سه‌روه (ر، عیراق): به‌قه‌د سه‌روی - ئەمه‌ش هه‌له‌یه و نابی که به‌پیتی ده‌ستووری زمان و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئهم تاکه‌شدا ناگونجی چونکی دواي ئەو وتوویه: به‌عاریفی گۆله، که (سه‌روی به‌عاریفی) ناشیت.

ئهمه چ جای صیفه‌ی هه‌موو هه‌له‌سته‌که، که له‌گه‌لیا ناگونجی.

چون (ر، عیراق): وه‌ک - ئەمیش له تاکی پيشوودا دووباره‌یه.

ده‌هانی غونچه‌یی باغه (ر، عیراق): ده‌هان وه‌ک غونچه‌یی باغه - دیسان ئهم (وه‌ک) هه‌ر له‌م تاکه‌دا جارێکی تریش هاتوووه و له تاکی پيشووشدايه و نابی.

٦- موقابیل: به‌رامبه‌ر.

په‌روانه: په‌پووله‌یه‌کی بچووکه به‌شه‌و له ده‌وری چرا و پروناکی گرد ده‌بیته‌وه، گوايه خو‌شی ده‌وی و له خو‌شه‌ویستییا ده‌سووتی، ئەوه‌نده خو‌ی به‌گر و گه‌رمی پروناکییه‌که‌دا ده‌دا.

بولبول: مه‌لیتکه و گوايه عاشقی گۆله و شه‌و تا به‌یان به‌دیار خونچه‌وه‌یه که بپشکویت و دلۆپه شه‌ونمه‌که‌ی ناوی هه‌لمژێ له که‌شه‌نگی و چاره ره‌شیدا به‌ره‌به‌یان خه‌وی لی ئەکه‌وی، کاتی چاو ئەکاته‌وه خونچه‌که پشکووتوووه و ئیتر تا ئیواره به‌سه‌ر گۆلدا به‌هه‌وای خو‌ش (نه‌غمه‌ی خو‌ش) ده‌خوینتی، واته گۆزانی ده‌لی. (کوردی)یش عاشقی کردووته په‌روانه و بولبول که به‌شیان سۆز (سووتان) و ئاواز (هه‌وا)که‌یه.

ئهم تاکه له (ر، عیراق) دا نییه و له‌وانی تر دا شه‌شه‌مینه هیشتا چاپ نه‌کراوه.

روخساره (ص): ئەندامه - ئەمیش جوانه و ئەگەر له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا بووبووايه ده‌مانکرده بنکه.

۷- صندوقی سەر: مەبەست لەو چاکەپەییە کە مرۆڤ لە ژياندا دەیکات و کە مرد ئەو چاکەپە لە گۆرەکییدا وەک (صندوقی بن سەر)ی وایە بەرگری خۆی پێ دەکا لە لای خوا لە کاتی لێرسینەویدا و دیارە (کاک)ی ئەو جوانە مردوووە کە (کوردی) ئەم هەلبەستە لە سەر داناوە. شەرم و حەیا: ئابروو.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق)دا چوارەمینە و لەوانی تردا حەوتەمینە. گۆتم (ص): وتم.

گۆتی (ص): وتی.

ماچی (ر، ص): قاچ.

چاوت (ص): لێوت.

صندوقی (ر، ص): صندوق - کە بەواتە (مارەبی) بەلام مارەبی بۆ (سەر) نییە، بۆیە نابێ. لا (ر، ص): ای (ئای) و رینووسە کۆنەکە، بە (ئە)یش دەخویندريتەو.

۸- خەلات: بەخشیش و دیاری.

زەجر: سەرزەنش، هەپەشە.

لۆمە: توانج.

شفا: چاکبوونەو، ریسگاربوون لە نەخۆشی.

دەوا: دەرمان.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق)دا نییە و لەوانی تردا هەشتەمینە هێشتە چاپ نەکراوە. شفاى دەردى دلى زاره (ص) لە بۆ دەردم شفاپەکە - ئەمیش جوان و جیناس ئارایی ترە، بەلام لە (مس) و سەرچاوەی تردا نەهاتوو، بۆیە نەمکرد بەبەنکە.

۹- کەیف: ئارەزوو.

موختار: سەرپەخۆیە هەلبژێردە، کار بە دەست خۆیەتی. سەرپشک.

ئیدی: ئیتر، چونکە دوور نییە ئەم وشەپە ئەوسایە لە (سولەیمان)دا بەکار هاتبێ وەک ئیستەمی ناوچەمی هەولێر.

سولتان گەورەى ولات و ناوى سەرۆکەکانى عوسمانى و زۆر لە ولاتان بوو و تا ئیستەش پەپەرەى دەکرێ - سەرۆکی (هەولێر) (سولتان موزەفەر) بوو.

خوویان: جوانان.

گەدا: سووڵکەر، هەژار، مسکین، چاو لە دەستی دەستداران.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق)دا شەشەمینە و لەوانی تردا نۆیەمین و لە هەمووانیشدا دوا تاکە.

خۆیە موختارە (ر، عیراق): خۆتە موختاری - ئەمیش لەگەڵ صیغەمی هەلبەستەکە نابێ.

دەیلێ و بلێ ئیدی (عیراق): دەیلێی بلێ و مەیدە. ئەمەش هەلبەستە و واتا نادا.

دەیلێ و بلێ ئیدی (ر): دیلی بلی و دمیدآ. ئەمیش شیواوە.

بەکەیفی (ر، ص): بکیف.

توخوا راستی بلی

- ١- توخوا؛ راستی بلی! دلبر درهنگه
ئوه موژگانه قوربان یا خهدهنگه؟؟
- ٢- مهگه خالیق بهکه یفی خۆتی کردی
که عالم بۆت بووه، بهشیت و بهنگه
- ٣- له هسرهت رووی موویی کرژ و بلاوت
دلّم دایم میثالی غونچه تهنگه
- ٤- ئه وهنده تیری عه شقت دا له جهرگم
که قافیهی شیعره کانم بۆیه لهنگه
- ٥- له هسرهت چاوه کانت گیز و ویزم
که چی خه لقی ده لاین پیم مهستی بهنگه
- ٦- وتم، قوربان له گه ل دۆستی قه دیمت
بکه صولحی، ووتی، خیر، وهختی جهنگه
- ٧- وتم، قوربان چیه مایل به جهنگی،
وتی ماددهی (سیاوهش) و (په شهنگ) ه
- ٨- وتم، قوربان بکه په حمی به حالّم،
وتی، چ بکه م دلی من میثلی سهنگه
- ٩- په فیق ئامان، عیلاجی دهردی (کوردی)
که هیچ په حمی نییه ئه و شوخ و شهنگه

.....
١- موژگان: برژانگ.

خهدهنگ: تیر.

سه رچاوهی ئه م هه لبه سته ته نیا گوڤاری (به بیان) ژماره/٧٢ حوزهیران و ته ممووزی سالی
١٩٨١ - به غدایه، که (مامۆستا عوسمان هه ورامی) له ژیر ناوی (دوو کۆریه ی هه ناوی

«كوردی» دا وتاریک و دوو پارچه هه‌لبه‌ستی تیا بلاوکردووتهوه، ئەم هه‌لبه‌ستانه‌ی له که‌شکوژیکی دیرینه‌ی (عه‌فان نه‌قشبه‌ندی) وه‌رگرتوو، دیاریی نه‌کردوو هه‌ی و کوژی نووسراوه‌تهوه.

له‌به‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی تری ئەم هه‌لبه‌سته به‌راوردم بۆ نه‌کرا، بۆیه وه‌ک خۆی لێره‌دا نووسیمه‌وه له‌گه‌ڵ لێکدانه‌وه و بیروپرامدا به‌پیتی پێویستی له‌سه‌ر هه‌ر تاکیکی و سوپاس بۆ (مامۆستا هه‌ورامی) که ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی ده‌ست خستم. نیو باالی یه‌که‌می ئەم تاکه قورسه له (کیش) دا و، ئەگه‌ر (توخوا) که‌ی گورج ده‌رنه‌په‌ردی. هه‌رچه‌ند (کوردی) و هۆنه‌رانی به‌ر له‌م چه‌رخه‌مان به‌ (خودا) یان وتوه و نووسیه‌وه مه‌گه‌ر به‌دانسقه. (به‌خوا) یان وتبێ یا نووسیێ.

۲- خالیق: کردگار - مه‌به‌ستی له‌ خوایه.

که‌یف: ئاره‌زوو.

ئەم تاکه نیشانیه بۆ هه‌لبه‌ستی کۆنی (عه‌ره‌بی) که له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری ئیسلامدا هه‌لداوه:
«خُلِقْتَ مَبْرَأً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ كَأَنَّكَ خَلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ»

منیش به‌م جوژه گۆزیومه‌ته سه‌ر کوردی:

«بێ هه‌ر عه‌یبێک دروست کرای هه‌روه‌ک خۆت ویستییت وه‌های»

بۆت بووه به‌شیت و به‌نگه: ئەشی (بۆت بووه شیت و ده‌به‌نگه) بووبی هه‌رچه‌نده لاوازیشی تیايه و چوو هه‌بینه‌ی وتنه‌کانی (عه‌لی به‌رده‌شانی) و هاوچه‌شنه‌کانییه‌وه، به‌لام مۆرکی (کوردی) به‌تیکرای له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌وه هه‌یه و ده‌ماوده‌می و نووسینه‌وه‌ی و خه‌تی ناخۆش و... هتد شیواویی به‌سه‌را هیناوه.

۳- هه‌سه‌رت: خه‌فه‌ت، خه‌م، دلته‌نگی.

میثالی: هه‌روه‌کو، به‌وینه‌ی.

روویی موویی گرژ و بلاوت: ئەشی (روو و مووی) بێ، که کرژییه‌که بۆ روو، بلاوییه‌که بۆ مووه‌که بێ و رووی موویی نابێ، رووی موو چی نییه و بێ واتایه.

۴- قافییه: پاشه‌ند، سه‌روا، دوا وشه تاکه هه‌لبه‌ست.

بۆیه: زۆر پر به‌پر نییه و (ئێسته، واکه) و شتیکی له‌م جوژه هه‌لده‌گرێ.

۵- هه‌سه‌رت: وشه‌یه‌کی دووباره‌ی تاکێ سێیه‌مه و ئەشی وشه‌یه‌کی که بووبی.

مه‌ستی: سه‌رخۆشی.

به‌نگ: به‌نج، هه‌شیشه - به‌ره گیایه‌کی سه‌رخۆشکاره و دیاره (به‌نگ) هه‌که‌ی تاکێ پێشوو (ده‌به‌نگ: که‌ودهن، حۆلی، هه‌پۆله، بێ میتشک دیوانه...) یه چونکه دووباره ده‌بیته‌وه ئەمیش ناگونجی.

۶- قه‌دیم: کۆن، دیرین.

صولح: ئاشتی، ریک کهوتن.

خیر: نه، نا.

بهم تیبینی و بهراوردانه‌مدا دهرده‌که‌وئ که ئەم هەلبەستە زۆری گۆران بەسەردا هاتووہ که له زۆر جیگەدا لاواز و بی هیزی کردووہ و هاکا له وتە (کوردی) دوور خستبیتەوہ و گەلی وشە (نویتی) یه وهک (ووتی... هتد که جاران (گوتی) بووه...).

۷- مایل: سەر به، ئاره‌زوو.

ماددهی: خالانهی، هه‌روهک ئه‌وی، مه‌سه‌له‌که‌ی.

سیاوهش و په‌شه‌نگ: جارئ ئەم (سیاوهش) ه ئەگەر به‌شێوه‌ی (سیا وه‌حش) یا (سیا وه‌خش) نه‌بی، تاکه‌که له‌نگ ده‌کا. (په‌شه‌نگ) به‌ره‌ی تۆرانی (تورک) بووه و سیا وه‌خشی ئێرانیی کوشتووہ له‌ جه‌نگی کۆندا و هه‌رایه‌کی درێژی له‌سه‌ر به‌رپا بووه و ئێسته‌ش له‌ کورده‌واریدا باوه ده‌لێن: (ئەلێی خوینی سیا وه‌حشه، هه‌ر نابریته‌وه).

۸- په‌حم: به‌زه‌یی، دلسۆزی، چاودیری.

حال: یار، چۆنیتی.

میثلی: وهک، هه‌روهکو، به‌چه‌شنی.

سه‌نگ: به‌رد.

۹- ره‌فیق: ئەی هاوال، ئەی هاو‌ده‌م، ئەی دۆست.

ئامان: ئەی هاوار، هانا بۆ بردنه.

عیلاج: چاره.

دوا وته:

ئاواته‌خو‌ازم که له‌ سه‌رچاوه‌ی تریشدا پوونووسی تری ئەم پارچه هەلبەستە‌ی سه‌ره‌وه سه‌ر هەلبەدات، تاکو ده‌قیکی نزیکتین له‌ وتنه‌که‌ی (کوردی) ی لێوه بێته ئاره‌وه.

صهیدی دل بووم

- ١- صهیدی دل بووم و، ئەتۆ گرتمت، ئاری مەسه له
حَلَّتِ الصِّدَّانَ مَنْ يَفْقَهُهُ، لَا مَنْ قَتَلَ
- ٢- یار وهک، مەردومهکی دیدیه، ئاخ ههیه رهقیب
له سه ئه مەردومهکی دیدیه، ههروهک سه به له
- ٣- صۆفی بیستوو مه عامهت له به های مهی دهگرن
قور به سه، فرصته بیگۆره وه (نعم البدل) ه
- ٤- باخی عه شق ئه رچی له دوور خو شه له بو عاشقی زار
بیخی عیجز و چلی به دب ختی و خونچهی ئه جه له.
- ٥- سه ده هه نه نه م له هه شردا که مه بو گیانی رهقیب
گه ر بلین ئه جری گونه ه کرد به قه دری عه مه له
- ٦- ناز و، بی ره می و، حیه له و ده غه لی و، ئاه و فیغان
بو من و، یار و رهقیب؛ قیسمه تی رۆژی ئه زه له.
- ٧- (موشته ری) دیدیه ئه و (ماه) ده سه ی (زوه ره) جه بین
به ختی (مه ریخ) ه رخی (رۆژ) ه، صیفه ت وه ک (زوحه ل) ه
- ٨- هینده به دب خته له گه ل (ده رده که وم) سه بر، ده لی:
ئۆف خودا، نامری، له کۆلم بکه وی، ئه م چه په له.
- ٩- ئه ی رهقیب!! به س بلی یار خو شی ده ویی من (کور دی) م
کۆنه رهنده م، به خودا به م قسه؛ ناکه ومه مه له.

١- صهید (الصید): نیچیر.

ئاری: به لی، ئا ئا، راسته، وایه.

مه سه له: خالانه یه، گێردرا وه ته وه، وترا وه، سه رکوره شته یه، په ندی پیشینه.

حلت: حه لال بوو، مو فت بوو.

لمن: بۆ ئەوھى، بۆ ئەوھى.

يقبضه: دەيگريتهوه، نىچپيرهكه بۆ خۇي دەگريتهوه.

لا من: نهك ئەويى، نهوهك بۆ ئەو كهسهى.

قتل: كوشتى.

سەرچاوهى ئەم ھەلبەستە زۆر كەمە و لە دەسنووسدا سىيانە، ئەوانىش (گ/۹، ف، نم/۱) ن و لە چاپىشدا ھەر چوار ديوانە چاپكراوهكهيهتى كه (گ/۲، س، گ/۳، كم) ن و لە نيوانياندا (كم) م كرده بنكهى ليكۆلینهوهى

ئەم روالەتى سەرچاوهكهىي ئەم ھەلبەستە كه مۆرك و سۆز و ساز و چيژ و بۆن و رەنگى ھەلبەستى (كوردىي) پتوھيه، ئەوه دەردەكهوي لەوانە بۆ كه ئەم ھەلبەستەى دوا دواى ژيانى بى بۆيه كه متر بالۆبووھتەوه و ھەر لەبەرئەوھشە كه (بۆنە) ي وتنەكهيم دەست نهكهوتووه.

گرتمت (گ/۲، س، گ/۳) دا: كوژتمت - ئەمەش واتاي ھەلبەستەكه ئاوهژوو دەكاتەوه و دەبیتە ئەوھى (كه ئەى يارى من ھى تۆ نيم) ئەمەش نابۆ.

لە سەرچاوهكاندا (گ/۲، گ/۳) نيشانەى بزوين = (سەر و بۆر) = (حرکات) يان بۆ ئەم نيو تاکه عارەبىيە نهکردووه.

الصدّ (كم): الصدّ - ئەميش ھەلەيه.

يقبضه (كم): يقبض، ھەلەيه و لەنگيشە.

يقبضه (نم/۱): يقبض - ھەلەيه و لەنگيشە و لە (س) دا يە و بەبۆ سەر و بۆرە.

لا من (س): لا من.

قتل (س): قتلە.

۲- مەردومەك: مەردوم، بىلبىلەى يا گلتنەى چاو.

ديده: چاو.

حەيفە: موخابىنە.

رەقيب: ناكەس، دژ، ناحەز، بەدكار، نەيار، خراپكار، بەدى نيوان دوو كەس.

سەبەل: نەخۆشيبەكه تووشى چاو و پيلووهكانى دەبۆ.

لەسەر (نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳): لەبەر - ئەمەش ھەلەيه، چونكه نەخۆشى سەبەلەكه لەسەر (چاو) ەكهيه نهك لەبەريدا.

ئاخ حەيفە (گ/۲، س، گ/۳): سەد حەيف. من بەگۆرانى مامۆستا گيوى دەزانم.

۳- صۆفى: مەبەستى لە صۆفیه درۆزنەكانە كه خۆيان بەصۆفى دەنوین.

عەمامە: سەرۆپيچ، سەرپيچ، مێزەر.

بەھا: نرخ.

مەى: بادە، خواردنەوهى سەرخۆشكار.

دەگرن: وەردەگرن و ئەشى (دەگرن) یش بێت.
 قور بەسەر: ئەى كۆست كەوتە لەبەر ئەم بى ئاگايىيەت.
 فرصەت: ھەل، دەرفەت.
 بىگۆرەو: ئالوگۆرى بىكە لەگەل (مەى) دا.
 نعم البدل: چاكتىن برىتى، باشتىن گۆرىنەو.
 دەگرن (نم/۱): اگرن (ئەگرن).
 دەگرن (ك/۲، ك/۳): دەگرن - ئەمىش دەگونجى دەگەرچى كارەكە گۆرىنەوەكارىيە نەك كرىن
 و فرۆشتن.
 بىگۆرەو (ك/۲، س): بىگۆرەو - ديارە ھەلەى چاپىيە.
 اَلْبِدْلَةُ (كم): اَلْبِدْلَةُ = ھەلەى و ئەوانى تر سەرۆبۆرىان بۆ نەكردووە.
 ۴- ئەر: ئەگەر.
 عاشقى زار: عاشقى زەبوون، عاشقى بەدبەخت، بەزارى و پەرىشان.
 بىخ: رەگورىشە، بىخ، ھەرچەندە واتەى بناخە و بنچىنەش دەدا لە شوئىنى تردا.
 عىجز: ناتوانايى، پى ھەلنەسان، لەبارانەبووى.
 چل: لق، لق و پۆپ، پەلووپۆ.
 بەدبەختى: چارەپەشى، بەخت بەدى.
 خونچە: گوللى نەپشكوتوو، بەلام مەبەستى ئەوھى لە كاتى گەشانەوھى گوللى ھىوايدا مردن
 (ئەجەل) لى تىك دەدا. چونكە خونچەى ئەو گولە خۆى ئەجەلەكەيە.
 ئەجەل: ھەرپەتى مردن.
 عەشق (ك/۲، س، ك/۳): عىشق، ئەمەش جۆرە دەسكارىيەكى نابابەتيانەيە و كورد دەلى:
 (عەشق).
 چلى (ك/۲، س): جلى - ئەمىش نابى، چونكە باسى باخە نەك بەرگ و پۆشاك.
 ۵- جەھەننەم: دۆزەخ.
 حەشر: رۆژى لىپرسىنەوھى دوايى (قيامت).
 گەر: ئەگەر - ئەم (ئەگەر) لى كردنەى (كوردى) لەم بىرەدا؛ لىكۆلىنەوھىكى فەلسەفى درىژ لە
 بارەى بىروراي ئەم ھۆنەرمانەوھە ھەلدەگرى.
 ئەجر: پاداش، مز، كرى، برىتى، نرخی، تۆلە.
 گونەھ كرده: گوناھكار.
 بەقەدرى: ئەوھندەى، باتەقاي.
 عەمەل: كردهو، كار.
 كەمە (ك/۲، س، ك/۳): بەسە - ئەمىش ئەوھندەى (كەمە)كە بەھىز نىيە و گۆرىنى مامۆستا

گیوه.

گونه ه کرده (گ/۲، س): گونه ه کرده - ئەمەش هەڵەیه.

گونه ه کرده (گ/۳): گونه ه کرده.

قهدری (نم/۱، کم): قد. یا (قد).

۶- ناز: نازوونوز، عیشووه، شانازی، له یاره وه.

پهحم: به زهیی، چاویزی، دلسۆزی له یاهه.

حیله: فیل، ساخته، فرتوفیل، که له ک... له (پهقیب) وه.

دهغه لی: ناراستی و لادان به لای خراپیدا، شتیاوی له پهوشتا. له (پهقیب) وه.

ئاھ: هه ناسه ی ساردی که ساسی و په ریشانی، له (کوردی) خۆیه وه.

فیغان یا فوغان: هاوار و گریان و زاری - له (کوردی) خۆیه وه.

یار: خۆشه و یسته که ی (کوردی)، (یار).

پهقیب: ئەوی به دی له نیوان ئەو و، خۆشه و یسته که یدا دهکا.

قیسمهت: بهش - ئەم ناوی (قیسمهت) بردنهش له پروا کردنی (کوردی) یه وهیه - لێردها - که

خوا هه موو شتیکی بریار داوه و ئەوی پرویداوه و پرو دها، له وه وهیه: (قهدرییه کان).

ئەزل: هه ره سه رها رۆژی یه که م، ئەمیش وشه یه کی فه لسه فییه.

ئەم تا که جوانییه کی وێژهی تیایه، به وه ی که به پتی وێژهی کۆن به (له ف و نه شری مشه وهش)

داده نری که (ناز و بی پهحمیه که) ی نیو بالی یه که م ده که رپته وه بۆ (یار) ده که ی. نیو بالی دووهم

و، (حیله و دهغه لی) یه که ش به نده به (پهقیب) وه و (ئاھ و فیغان) ه که ش بۆ من = (کوردی) یه.

ئەمەش به وه ستایی دانراوه.

ناز و (گ/۲، س، گ/۳): نازی - ئەمەش هەڵەیه و چونکه (ناز) هی (بی پهحمی) نییه، به شکو

(ناز و بی پهحمی) هی یاره که ن.

حیله و (گ/۲، س، گ/۳): حیله ی - ئەمیش دیسان هەڵەیه، چونکه (حیله) که هی (دهغه لی)

نییه، به شکو هه ردوکیان هی (پهقیب) ن.

ئاھ و (کم): آھ.

۷- موشته ری: ناوی یه که یکه له ئەستیرهکانی کۆمه له ی رۆژی (المجموعه الشمسیه) و

به ئەستیره کی سارد زانراوه و چه ند ئەستیره کی تریش به ده وریه ون و به ده وریا

ده سوورپنه وه و مه به ستی له وه یه چاوی وه که ئەستیره ی (موشته ری) بووه.

(کوردی) ئەم (ساردی) یه ی کردووته نیشانه بۆ پهنگی شینی چاوی خۆشه و یسته که ی،

چونکه پهنگی شین ساردی و هی ییه که دها. هه ره ها ئەستیرهکانی ده وری ئەم

ئەستیره یه شی وه که برژانگهکانی ئەو چاوانه ی داناوه که به ده وریه ون. وشه ی (موشته ری) له

رووی زمانییه وه به واته (کریار) و (کوردی) ئەو دوو ناوی لیک جیا یه ی، وه که سه ر لی تیکدانیک

به کارهیناوه که له وێژهی کۆندا جوانی و باو بووه.

دیده: چاو.

ماه: مانگ - ئەمیش یه کێکه له پارچه گهوره کانی ناو بۆشایی ئاسمان و ئەستێرهبه که به دهوری (خۆی) و (زهوی) دا دهسووریتهوه و (رووناکی) یه که له تیشکدانهوهی رووناکیی رۆژههویه، بۆیه جوانیهکی رووناک و پاک و بێگهردی چاو ئازار نه دهری ههیه.

ئهم (مانگ) به (دهست) دانانهی (کوردي) نيشانهیه، بۆ تێگیرانه که له حهزهرتی مووسا و (فیرعون) که داوای (موعجیزه) ی له (مووسا) کرد و ئه ویش داردهسته که له فری دا و بووه ههژدیهایهک و، که (دهستی) له بهرکی دهرهینا ته ماشاکه ران روانییان ئه و دهستهی یه کجار سپی و په رته و داره و جادووکاره کانی (فیرعون) ئه و هیان پێ نه کرا، چونکی ئه وان که گالۆک و په تکه کانی خۆیان کرد به مار، ههژدیهای داردهسته که له (مووسا) هه موو ئه و مارانهی هه لלוوشی و... هتد. وهک له نایه تی: ۱۰۸ (الاعراف) و: ۳۳ (الشعراء) ی قورئانی پیرۆزدا هاتوو.

(کوردي) ییش دهستی خۆشه و یسته که له چواندوو به دهسته سپی و جوانه که له (حهزهرتی مووسا) به نيشانهی سپیه تی و پیرۆزیی. ئه مه ئه گهر (ماه دهست) بۆ به لام من به (ماه وهش) واته (روو وهک مانگ) ی دهرانم و لام وایه، هه له ی نووسین بۆ و سه رچاوه م بۆ ئه مه نییه بۆیه نه مگۆری.

زوهره: ئەستێرهبه کی بچووکه له نیوان (کۆمه له ی رۆژی) دا که به دهوری رۆژدا دهسووریتهوه و خۆی ئەستێرهبه تری به دهورا نین، به لام یه کجار پرته و دار و رووناکه به تایبه تی له به ره به یاندا. له لاین زۆریه ی که لانه وه به (خوای جوانی) دانراوه، واته (فینۆس)، لای عه ره به کانی ش خوای (العزّی) بووه.

(کوردي) که ئهم ئەستێرهبه ی داناوه به (ناوچه وان) ی خۆشه و یسته که له بهر جوانی و په رته و دهری و بێگهردیبه که یه تی به تایبه تی له به ره به یاندا که وا تاریکایی جیهان وهک زولفه که ی به دهوریا په خشه و نه بوونی ئەستێره ش به دهوری ئهم (زوهره) یه دا نيشانه ی بۆ خالی ناوچه وان ی خۆشه و یسته که یه تی.

جه بین: ناوچه وان، ئه نی، ته ویل، پيشانییه.

بهخت: چاره، (طالبع).

مه ریخ: ئەمیش ئەستێرهبه کی بچووکی (کۆمه له ی رۆژی) یه و له هه مووان نزیکتره به رۆژ، دوو ئەستێرهبه تریشی به دهوردا دهسووریتنه وه.

(کوردي) ئهم نزیکیه ی (مه ریخ) له رۆژه و که سه رچاوه ی رووناکییه و، بوونی دوو ئەستێرهبه تر به دهوریدا به وه ی داناوه که ئاوا بهختی رووناکه له گه ل بوونی (جوانی) و (دارایی) دا که له جێگه ی ئه و دوو ئەستێرهبه ی دهورین یا نيشانه یه بۆ دهستوپیته وند و هه وادارانی ههروهک

به کجار پروناکیه شی به به خته وهر و رهنگینی خو شه ویسته که ی داناوه. روخ: روو، روخسار و له یاری (شه ترهنج) دا روخ (قه لایه) گوایه رهنگ و رووی وهک روژ و قه لایه کی ئاوا ئاشکرا و پروناکه (روخ = دسته جله و). روژ: ئه میش به کی که له ئه ستیره گه وره کانی ناو ئاسمان و کرۆک (مه رکه ز) ی (کوومه له ی روژی) به به پیتی خریی زهوی، ئیمه و ئه و تیشکه زور و به تینه ی له روژه وه بلاو ده بیته وه، به کی که له هۆیه کانی ژیان و رواله تی زینده وهری له سه زهوی و به بی ئه و ژیان نابی. (کوردی) که رووی خو شه ویسته که ی به رووی روژ و، تیشکه جوان و پروناکه که ی داناوه، به نیشانه ی ئه وه به که ژیان ی به بی ئه و ناگونجی و مایه ی زینده وهریه تییه و ئه و دسته جله و ی روژه.

صیفه ت: رهوشت، سروشت، خو و رواله تی که سیتی. زوحه ل: که یوان، ئه میش ئه ستیره یه کی تری (کوومه له ی روژی) به و نو ئه ستیره ی تری سه ر به و هه ن که به ده وریدا له چه ند جغزیک ی زور گه وره دا ده سوو رینه وه به لام سوو رانه وه ی خو ی سسته و به نزیکه ی (۲۹ سال و نیو) به ک جار به ده وری روژدا ده سوو ریته وه. له رواله ته کانی ئه م ئه ستیره پیرۆزه، ئه وه به که ناوچه یه کی به کجار په رته وده ری پروناکی به رین و فراوانی به ده ور دایه و به زور به رز و گه لی دوور ناو ده بری. (کوردی) ئه م رواله تانه ی ئه م ئه ستیره گه وره یه ی له رهوشت و خووی خو شه ویسته که ییدا دیوه که وهک ئه و نو ئه ستیره یه ی به ده وریدان، ئاوا (دلداران) ی به ده وهن و خال به ده وریه وه ی ئه و رووه ی دابی و دلداران شیفته ی ئه ون و ئه ویش له وان زور له به رزیتر و لیوه یان دوورتره به سستییه وه له گه لیاندا ده جوو لیته وه و گه رموگوپییه کی به رامبه ر به وان نییه و خاوه له گه لیاندا.

که ئه مانه مان زانی وهک جاری تریش له م په راوییه دا نیشانه م بق کردوه، که (کوردی) زور به وردی و قوولی ئاگه داری زانستی (ئه ستیره شوناسی) و رواله تی ئه ستیره کان و... هتد بووه که ئه م باره یه ی ژیان ی لیکۆلینه وه ی تایبه ت هه لده گری هه روهک زور له هۆنه ره کۆنه کانیشمان له م لایه نه وه زانا بوون. ئه مه له رووی (گه ردوونناسی) یه وه، به لام له باره ی ویزه یییه وه گردکردنه وه ی ناوی ئه م هه موو ئه ستیرانه جوانی و په سه ندیی تیایه:

دیدیه (ف): دیدیه.

دیدیه (گ/۲، س، گ/۳): دیدیه ی.

ماه دهسه ی (ف): ماه رخه ی. ئه مهش رایه که ی من به هیز دهکا که (ماه وهش).

ماه دهسه ی (نم/۱): ماه رخه - پشتگیری رایه که مه که (ماه وهش) ه.

ماه دهسه ی (گ/۲، س، گ/۳): ماهروهو.

ماه دهسه ی (کم): ماه روخه.

ئەم (ماھ) دەسەم لە (گل/۹) وەرگرتک چونکە ھەر لەم تاکەدا (روخی پۆژە) و (ماھ روخە) نابى دووجار دووبارە بێتەوھ و لە وێژەى کۆندا، نەنگى بووھ و لە يەکیکی وەک (کوردى) نەوشاوتەوھ بۆیە پەیرەویم کرد واتە ھى (گل/۹).

کە (روو) دووجار دووبارە بکاتەوھ، بەداخەوھ سەرچاوەم نییە کە (ماھ وەش) ی تیا بى لە جینگەى (ماھ دەست) کە زۆر گونجاو نییە ئەگەرچى لیکیشم داوھتەوھ. زوھرە (نم/۱): زھر.

بەختى مەریخە روخی (ف): بخت مریخ جفت.

پۆژە، صیفەت وەک زوحەلە (ف): پۆژ وکو روى زحلە - ئەمیش شتواویبە لە (ف)دا.

۸- بەدبەخت: بەخت خراپ، چارەپەش - بەلام لێرەدا مەبەست لە زۆردارى و ستەمكارى و بى بەزەبى نییە.

صەبر: لەسەرخۆ - ئەمەش دەگەریتەوھ بۆ سستى و خاویبەكەى وەك لە دواى تاكى پیتشوودا لیکم داوھتەوھ.

لە کۆلم بکەوئ: گوايە وەك بارىكى گرانه بەکۆلیبەوھ و ئاواتەخوازى ئەوھبە ئەو بارەى لە کۆلدا بکەوئ.

چەپەل: پیس.

دەردەكەوم (ف): دەرکوم - ئەمە رینووسى كۆنە.

صەبر (ف، نم/۱، كم، گ/۲، س): پيشم (پيشم).

دەلئ (نم/۱، كم، گ/۲، س): ئەلئ.

ئۆف (ك/۲، س، گ/۳): ئەى - بەدەسكارىي مامۆستا گىوى دەزانم.

خودا (نم/۱): خوا.

لە کۆلم (گ/۲، س، گ/۳): لە کۆلمان. ھەر بەدەسكارىي دەزانم.

چەپەلە (گ/۲، س، گ/۳): چەپەلە - ئەشى ئەم (ل = لام) ی چەپەلە، ئەوسايە قەلەو نەبووی و ئەگەر نا (ئيقوا) لە پاشبەندەكەدايە.

۹- كۆنە رەند: كۆنە ئەرباب و جوامير و قسە خوئش. واتە تئ دەگەم.

دەویى (نم/۱): اویى.

بەخودا (نم/۱): بەخوا.

بەم قسە (نم/۱، كم): ئەقسە - ديارە ھەلەى چاپیە.

بەم قسە (ك/۲، س، گ/۳): بەو قسە - ئەمیش دەسكارىيەكى ھەلەيە.

له نووری لامیعی

- ۱- له نووری لامیعی تشتیکی راگرت و، وتی: روومه بهدوشا نهژدههای پر ئیشی پاکیشا وتی: موومه
- ۲- که بازی چاوی بهردایه دلم. پیم وت: ئەمان رهحمی وتی: وا دیاره زۆر گهوجی دلت ئەمرۆکه جهلغوومه
- ۳- تکام کرد قهتلی من ناحهق نهکا سوننهت، وتی: فرهضه وتم: بۆ ئاگرت بهردایه عومری من؟ وتی: خوومه
- ۴- وتم: تهنها منم پابهندی عهشقی تۆم وتی: گوم به سهدی وهک تۆ له ههرسوو. بهستهیی زنجیری گیسوومه
- ۵- وتم: تاکهی لهدهردابم؛ وتی: هیشتاکو ئەووئهتته وتم: سووچم ئەبێ چی بێ؟ وتی: عاشق که مهظلوومه
- ۶- وتم با بهس له خوانی وهصلی تۆ نهومید بێ بهش بم وتی: مردووت مرئ؛ عاشق بهدائیم زار و مهحرروومه
- ۷- وتم زارم له خهم روانیی، وتی: (قانون) مهشیوینه غهمی زۆر حالی زار، وهک لازم و، عاشق کهمهلزوومه
- ۸- بهجان و دل، وتم: نازت ئەکیشم، تووره بوو: بهسیه قسهی نوێ بێته ئەم قهوله قههیم و شهرحی مهعلوومه
- ۹- وتم: رهسمی وهفاداری بهجی بینه، وتی: نابێ وهفا بۆ دولبهران، ههی بێ خهبر یهکباره مهعدوومه
- ۱۰- وتم: راوی دلت کدرم، وتی: کۆلی شکارت بووی وتم: چاره؟ وتی: عاشق وههایه، سهیدی مهشئوومه
- ۱۱- وتم: زهخمی دلم؛ بهس کارییه. توند بووه؛ وتی: لاچۆ بهمن چی؟ تیره بارانی نیگاهی چاوی جادووومه

۱۲- وتم: گەردن که چی عەشقت منم قوربان. وتی: شییتی
 ھەزارێکی وەکو تۆ کوشتەیی شمشیری ئەبروومە.
 ۱۳- گەردن که چ: نیشانەیی بەندیستی و بچووکییە، ملکہ چ
 شمشیر: چەکیکی بڕندەیی وەک شیرە و لەو پانتر و کورتترە.

۱- نوور: بەرتەو، رووناکی، تیشک.

لامیع: تیشکەر، بەرتەودار، بەشەوق.

تشتیکی: ئەمە بەرتینووسی کۆنە بەواتە: (شتیکی) وەلە ھەمان کاتدا بە (تەشیگی)ش
 دەخویندریتەووە کہ ھەردوو بۆ ئێرە دەگونجین، بەلام ئەم وشەییە (تیشکیکی)ی دەزانم و لەبەر
 ئەوەی لە سەرچاوەکانیدا نەھاتوو، جیگیرم نەکرد.

دۆش: شان، پیل، کۆل.

نیش: چزوو، ئازار و مەبەست لە کەلبەکانیی (ددانی) ئەژدییای کوشندەییە کہ وەک مووی
 بەسەر شانیدا پەخشە.

بەپیتی ئەو سەرچاوەی لەلام گەردبوونەتەووە، ئەم پارچە ھەلبەستە، سێ دەنگ لەسەر خاوەنەکی
 ھەییە کہ:

یەكەم: (مس، عن، ن، گل / ۳، ص، م) کہ ئەم شەش سەرچاوە کۆن و دەسنووسە بەھی
 (کوردی) و (سالم)ی دەزانن کہ پێکەووە ووتویانە و کہ من لەسەر رای ئەم بەشەیانم کہ ھۆی
 ئەم رایەم لەدواووە دەردەخەم.

دوویم: (عن نسخە، گ، ۳) دا بەھی تەنیا (کوردی)یان داناو.

سێیەم: (گل، ۲، حم، ۱، ر، س / ۲) ئەم دەستەپەش ھەبەستەکہ بەھی (سالم) دەزانن.

بەلام ئەم دوو بەشەیی دواپیان کہ بەھی (کوردی) یا (سالم) نووسیویانە بەتیکراییی جگە لە
 (عن نسخە) کہ ھەمان سەرچاوەییە لە بەشی یەكەمدا من بۆم ساغ بوووتەووە کہھی (کوردی)
 بەتەنیا نییە، بەشکو (سالم)یش ھاوبەشیی لەدانانیان لە گەلا کردووە ولە (حم) و (عن
 نسخە)ش (گل ۲) ھەرچەند سەرچاوەییکی کۆن و نووسەرەکی (مەلا عەبدوللای گەلالە)یە کہ
 ئەدەب دۆست و کەشکۆل نووسیکی بەناویانگەو لە ۱۲۸۲ گۆچیدا نووسیویەتەووە کہ لە (کۆری
 زانیاری عێراق- بەشی کوردی) دایەو کەشکۆلە ژمارە ۶۷ی دراوھتی بەلام ھەر ئەم نووسەرە
 لە کەشکۆلی (گل ۳)یدا کہ لە ۱۳۰۰ گۆچیدا نووسیویەتەووە پاشگەز بوووتەووە بەھی (کوردی
 و سالم)ی پێکەووە ناو نووس کردوو. ئیتر لەسەرچاوەی تۆزی کۆندا تەنیا (ر) کہ بەھی (سالم)
 ی داناو. ھەرچەندە، ئەویش ھیی (مەلا رەسوولی تۆرەیییە) و شارەزاو شوین برۆاییە، بەلام
 ئەشی لەو سەرچاوەیی وەری گرتوووە وابوو بۆ و بەس. لەبەر ئەم ھۆیانە ھەلبەستەکہم لەم
 پەراویەدا بەناوی ھەردوو ھۆنەرەکہووە نووسی کہ (کوردی و سالم) و ئەگەر باشتر سەرچاوەی

بههیزتر ئەم رایه‌ی هه‌لوه‌شاندوه، با ئەم بناغەش هه‌بێ که به‌ری (١٣) سه‌رچاوه‌ی ده‌سنووس و چاپکراوه. ئەمەش گه‌ڕوگرفت نییه که هی ئەم یا هی ئەویان بێ، ئەوه‌نده‌ی که ناته‌واوی و کووری له‌م هه‌لبه‌سته‌دا به‌پیتی ئەو (١٣) سه‌رچاوه‌یه له‌ ده‌قی زووی خۆی نزیک کراوته‌وه. ئەمیش جیاوازیی نێوان سه‌رچاوه‌کانه له‌سه‌ر ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه.

وتی (گ٣): کوتی.

تشتیکی (گل٢): طشتیکی.

تشتیکی (ر، حم، عن، نسخه): تشتیکی

تشتیکی (گ٣): چشتیکی.

تشتیکی (ص، ن، م): تیشکیکی - ئەمیان زۆر جوان و به‌جێتیه و ئەگه‌ر زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌ی له‌گه‌ڵ بووایه له‌سه‌ره‌وه جێگیرم ده‌کرد.

به‌دۆشا (گل٢، گ٣): به‌دوشی.

به‌دۆشا (س٢): به‌دوشه‌ه. دیاره هه‌له‌ی چاپیه.

راکیشا (ر، س٢، گ٣، نم١): راگرت - ئەمیش ناگونجی

له‌ نێوان ئەو ١٣ سه‌رچاوه‌یه‌دا (مس)م کرده بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌م، ئەمیش ئەو سه‌ره‌ناوانه‌یه که شه‌ش سه‌رچاوه‌که‌ی به‌شی به‌که‌م له‌سه‌ر ئەم هه‌لبه‌سته نووسیویانه‌ی به‌هی (کوردی) و (سالم) پیکه‌وه‌یان داناوه:

یه‌که‌م: (مس) نووسیویه (من استعار سالم و کردی) واته: (هه‌لبه‌سته‌کانی سالم و کوردی).

دووه‌م: (عن) ئەم په‌راویزه درێژه فارسییه‌ی نووسوه: (دیده میشود که باری دیگر این قصیده را در این بیاض باسم کردی مندرج است چون بخلاف استینساخ دفعه‌ء اول از مصادر مورقه مطلع شدم که کردی و سالم مشترکا دریک زیارت سادات زردیاوا رحیمهم الله این رانظم فرموداند - علی). واته (ده‌بیریت که‌وا جاریکی که‌ش ئەم چامه‌یه له‌م که‌شکوڵه‌دا به‌ناوی (کوردی)یه‌وه نووسراوه چونکه به‌ پێچه‌وانه‌ی نووسینه‌که‌ی جاری پێشووه له سه‌رچاوه‌ی باوه‌رپیکراوه‌وه ئاگاداربووم که‌وا (کوردی) و (سالم) پیکه‌وه. له‌ دیده‌نییه‌کی شیخه‌کانی قه‌رده‌اغدا خویان به‌خشیت، ئەم چامه‌یه‌یان داناوه - عه‌لی).

سێیه‌م: (ن) له‌سه‌ره‌ ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسیویه: (کردی با سالم) واته (کوردی له‌گه‌ڵ سالم)دا ئەم هه‌لبه‌سته‌یان داناوه.

چواره‌م: (گل٣) (له‌سه‌ر ئەم هه‌لبه‌سته نووسیویه (گفته‌ کردی و سالم)، واته ئەم هه‌لبه‌سته‌ی دوایی (ووته‌ی) (کوردی) ئەوا سالم).

پنجه‌مین: (ص)، ئەم رسته‌یه‌ی کردووته سه‌ره‌ناو بۆ ئەوه‌ی هه‌لبه‌سته: سالم و کردی باهم) واته: (سالم و کوردی پیکه‌وه) ئەم هه‌لبه‌سته‌یان داناوه.

شه‌شه‌م: (م) که ئەمیش ده‌سنووسی هونه‌رمه‌ند مه‌لا عه‌بدوڵلای تووتنجی (موفتی

پینجوینی)یه که به کوردی لهسه ر ئەم هه‌لبه‌ستانه‌ی نووسیوه (شعری مصطفی بهگ و سالم پیکوه)
ئەم به‌لگه؛ به‌هیزانه بوونه، هۆی ئه‌وه‌ی که هه‌لبه‌سته‌که‌م به‌ناوی هه‌ردوو هۆنهر (کوردی) و (سالم)هوه جیگیر کرد.

۲- ئەمان: هانا ئەبه‌بردن و هاوار و دادکردنه:

په‌حم: به‌زه‌یی، دل‌سۆزی، نه‌وازش، چاودێری.
جه‌لغوو: خواردنی (ژهمی) باز، به‌پێی هه‌لبه‌سته‌ی زۆر له هۆنهران و به‌تایبه‌تی هه‌لبه‌سته‌ی (میرزام ته‌واری)ی حه‌مه نا‌غای دهره‌ند فه‌قه‌ره وادیاره ئه‌وسایه پراوه‌باز زۆر با‌وبوه، ئه‌میش تاپیه‌تی و له‌سه‌ر رۆیشتنی ده‌وێ، ئەم تاکه له (گ، ۳، عیراق، گل، ۲، نم، ۱، ر، ۲) س دا نییه‌و له (مس، عن، ن، گل، ۳، ص، م) دا دووه‌مینه و له (عن نسخه، حم) دا نۆیه‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه‌و هیشتا چاپیش نه‌کراوه.

۳- قه‌تل: کوشتن.

ناحق: به‌خۆراییی، له‌سه‌ر هه‌یج و پووچ، به‌بێ پێویستی. نادادی.
سوننه‌ت: ئەو کرده‌وه ئاینیانیه‌یه که پێغه‌مبه‌ر (د.خ)ی ئیسلام کردوونی و وتوونی و ئیسلامه‌کان په‌یره‌وییان ده‌که‌ن:
فهرض: ئەو پێویستییه ئاینیانیه‌یه که خوا له قورئاندا له‌سه‌ر ئیسلام دای ناوه که ده‌بێ بکڕین وه‌ک (شه‌هادت، نوێژ، پۆژوو، حه‌ج، زه‌کات).
عومر: ته‌مه‌ن، ئەم (ئاگر به‌ردان) ناویردنه له‌و نه‌ریته خراپه‌وه‌یه که کوردان و به‌تایبه‌تی (دهره‌به‌گه‌کان) خه‌رمانی دوشمنی خۆیان سووتانده. که بووه. به‌ئیدیۆم (کینایه) یه‌ک له کوردیدا و بۆ شتی تریش ده‌وتری.

ئەم تاکه له (گ، ۲، عراق، گل، ۲، حم، نم، ۱، س، ۲) دا دووه‌مینه له (س، عن، ن، گل، ۲، ص، م) دا سێیه‌مینه و له (عن نسخه) دا حه‌وته‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

نه‌کا سوننه‌ت (گ، ۳): مه‌که سووننه‌ت.

نه‌کا سوننه‌ت (گل، ۲، حم، عن نسخه، ر): نکا واجب.

نه‌کا سوننه‌ت (نم، ۱) نیه واجب.

نه‌کا سوننه‌ت (س، ۲) به‌س بکه جانا- ئه‌میش له‌نگه‌و هه‌له

وتم (گ، ۳، س، ۲) گوتم.

وتی (س، ۳، ۲): کوتی.

۴- پابه‌ند: پێ به‌ند، پێ به‌ستراو، لاق به‌ستراو.

له هه‌رسوو: له‌هه‌ر لا، له هه‌ر شوێن.

به‌سته: به‌ستراو

گيسو: ئەگرىجەي ئافرەت.

ئەم تاكە لە (س ۲) دانىيەو لە (عن نسخە) دا دووهمىنە و لە (گ ۳، العراق، گل ۲، نم، ر) دا سىيەمىنەو لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا چوارەمىنەو لە (حم) دا پىنجهمىنە تاكى ئەم ھەلپەستەيە.

عەشقى تۆم (عن نسخە، حم، ص) عشقى تو. ئەمىش ئەشى پىنووشى كۆنىشە.

وتى گوم بە (نم ۱): وتى شىتى... ئەمەش لە تاكى دوازدهمە و ئاويتە بوو.

سەدى وەك تۆ لە ھەر سوو (نم ۱، حم، عن نسخە): ھەزارىكى وكو توو- ئەمىش ھى تاكى دوازدهمە.

سەدى وەك تۆ (گ ۲): دوسەد وەك تۆ.

بەستەيى زنجىرى گيسوومە (نم ۱، حم، عن نسخە، گل ۲، گ ۳): كوشتەيى شمشىرى ئەبروتە ئەمەش ھەر ھى تاكى دوازدهمىنە و ئاويتەي ئىرە بوو وپابەند لەگەل (گيسو) دەگونجى نەك پابەند لەگەل (كوشتەيى شمشىر) دا.

۵- لەدەردام= لە نەخۆشىدايم، (لە دەردايم: لەبەر دەرگانەدايم) كە ئەمەش جىناس ئارايىيە بەواتە

(لە دەروەي دەرگاكتەدا دەركرد) يىش دەگوچى

مەظلووم: ستەم لىكراو، زۆر لىكراو، مافخوراو.

ئەم تاكە لە (عن، نسخە، گ ۳، گل ۲، حم، نم، ر، س ۲) دا نىيە و لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا پىنجهمىنە و ھىشتا چاپ نەكراو.

لەدەردايم (ص): لە اوایم

ئەو وە لە (ص، م) ھولتە.

۶- خوان: سفرە، تەيكە.

وھصل: پىكگەيشتن، چا و بەيەكترکەوتن.

نەومىد: نائومىد، بى ھىوا، بەش بىراو.

مردووت مرئ: ئەم وتنە ئىدىيۆم (كىنايە) يەكى كوردىيە (مردووش ھەر مردووه) و جنىو نىيە لە جنىويش دەچى يا مەبەستى (لە خزم و كەس لى مردن) بەھەردوو سەرا دەگونجى.

مەحرۇوم: بى بەش (زار و مەحرۇوم) بەواتە نەخۆش و لە زار يا، زەببون و بى بەش.

ئەم تاكە لە (عن نسخە، گ ۳، ھىران، گل ۲) دا چوارەمىنە و لە (نم ۱، ر) دا پىنجهمىنە و لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م، گل ۲) دا شەشمىن و لە (حم) دا ھەشتەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلپەستەيە.

وتم، وتى (گ ۳، س ۲): كوتم، كوتى.

نەومىد (گ ۳، س ۲): نەومىد.

وھصلى (نم ۱): لطفى

به دائيم (نم ۱): هميشه

۷- قانون: ياسا، دستور

حالی زار: حالی پەريشان، زه‌بوونی باری نه‌خۆشی.

لازم: پتيويست

مه‌لزووم: له‌سه‌ر پتيويست كراوه، به‌سه‌را سه‌پيتراو.

ئهم تاكه له (گ ۳، العراق) دا نيبه و له (حم) دا چواره‌مينه له (گل ۲) دا پينجه‌مينه و له (عن) نسخه، ر، ك ۲) دا شه‌شه‌مينه و له (مس، عن، ن، گل ۳، ر، ص، م، نم ۱) دا هه‌وته‌مين تاكي ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌يه.

وتم، وتی (س ۲، گ ۳): كوتم، كوتی.

له غه‌م (حم): له خو

نيو بالی دووه‌می ئهم تاكه له (گل ۲، ر، س، نم ۱) دا به‌م جوژه‌يه (وه‌فا بۆ دولبه‌ران هه‌ی بيخه‌به‌ر يه‌كباره مه‌عدوومه) ته‌نيا له (نم ۱) دا له‌جی (هه‌ی) نووسراوه (ئه‌ی) و ئه‌ميش نيو بالی دووه‌می تاكي نوويه‌مينه و، به‌هه‌له ئاوپته‌ی ئهم سه‌رچاوانه بووه، ليره‌دا به‌م پييه، ئهم تاكه هيشتا چاپ نه‌كراوه.

۸- به‌جان: به‌گيان

قه‌ول: وته، قسه

قه‌ديم: كۆن، ديرين، پيم وايه، ئهم (قه‌ولی قه‌ديم و نوئ) يه، مه‌به‌ستی (ته‌ورات) و (ئينجيله) و ئه‌شی ئه‌و دولبه‌ره له گاوره‌كان بوو.

سه‌رح: ليكدا‌نه‌وه

مه‌علووم: ديارى، ئاشكرا و له (عن) دا نووسراوه (نوسخه: مه‌وه‌ومه) كه ئه‌مه‌ش ده‌گونجی. ئهم تاكه له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا هه‌شته‌مينه و له وانی تر دا نيبه و هيشته چاپ نه‌كراون و، له هه‌مووانيشدا چوونيه‌كه.

۹- رسمي: شيوه‌ی، دستوری مه‌به‌سته.

وه‌فا: ئه‌مه‌ك

خه‌به‌ر: ئاگاداری

مه‌عدووم: نه‌بوو، له‌ناوچوو، له‌ناو‌براو.

ئهم تاكه له (گ ۳، العراق) دا هه‌وته‌مينه و له (عن نسخه، گل ۲، حم، نم ۱، ر، س ۲) دا نيبه و له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا نوويه‌مين، تاكي ئهم هه‌لبه‌سته‌يه و له (گ ۳) دا دوا تاكه.

نابى (گ ۲): شيتی

هه‌ی بى خه‌به‌ر (گ ۳): (كوردی و سالم) ی تيايه كه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌يه ئهم هه‌لبه‌سته هه‌ر دوو كيانه.

نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه له چەند سەرچاوهیه کدا ئاویتەهی تاکی حەوتەم کراوه، هەلەیه.

وتم، وتی (گ ۲): گۆتم، گۆتی.

۱۰- شکار: راو، نیچیروانی.

صهید: راو، شکار.

مەشئووم: شووم، بووم.

ئەم تاکه له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا دەیهمین تاکه و لهوانی تر دا نییه و هیتستا چاپیش نه کراوه و له هه موواندا چوونیه که.

۱۱- زهخم: برین، زام، کولکی.

بهس: زۆر، گهلی، فره.

نیگاه: روانین، تەماشاکردن، نوارین.

ئەم تاکه له (حم) دا سێیه مینه و له (عن نسخه، گ ۳، س ۲، العراق) دا پینجه مینه و له (نم)، (ر) دا شه شه مینه و له (گل ۲) دا حەوتە مینه و له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا یانزەمین تاکی ئەم هەلبەستەیه.

وتم (گ ۳، س ۲): گۆتم

زهخمی (س ۲): رهحمی

بهس کارییه (عن نسخه): بس کالخوی: (بهس کا له خۆی)

بهس کارییه (جم): بس کا له خۆی.

بهس کارییه (نم): کاریگه ره.

وتی لاچۆ (س ۲) وتی.

وتی (گ ۲): گۆتی

ئەم تاکه له (گل ۲، نم ۱، ر) دا چوارینه و له (گ ۲، س ۲، العراق، عن، حم) شه شه مینه و له (مس، عن، ب، گل ۳، ص، م) دا دوانزەمین تاکی ئەم پارچه هەلبەستەیه.

وتم (گ ۳، س ۲): گۆتم

قوریان (عن نسخه، حم): تنها

قوریان (نم ۱) فردا

وتی (گ ۳، س ۲): گۆتی

شیتتی (نم ۱): گۆم به، ئەمیش له تاکی چوارمه و ئاویتەهی ئیره و تاکی نۆیه میش بووه.

نیو بآلی یه که می ئەم تاکه له (گ ۳) دا بهم جۆرهیه: (کوتم ته نیا منم به ستهی ئەتۆ توند بوو جوابی دا) ئەمیش له تاکی چوارمه وه به شیاوی و لاوازی ئاویتەهی ئیره بووه. نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه له (حم، عن نسخه، نم ۱) دا بهم جۆرهیه (صه دی وهک تۆ له هه رسوو به ستهی زنجیری گیسوومه) ئەمیش دیسان له تاکی چوارمه وه به هه له ئاویتەهی ئیره بووه.

له (گ۳)دا له جچی ئەو (صەدی وەک تۆ)یە نووسیویە (هەزارانی).

۱۳- وتم: (سالم) دزە، دەستی بلّند کرد ئایینهی راگرت،

وتی: کیشکچی ئەم باخه؛ به (کوردی) خالی هیندومه.

(سالم): نازناوی عبدالرحمن بهگی ئامۆزای (کوردی)یە.

دزە: مەبەستی دزی باخی پوری ئەو جوانهیه لیتی دواون.

دەستی بلّند کرد: جوانهکه دەستی بلّند کردوه که نیشانهیه بۆ دەست بلّندکردنهکهی حەزرتی مووسا لای جادووگەرەکانی فیرعهون و دەستهکهی ئەوهنده سپی و بریقه دار بوو، کهس دەستی وای نەبووه، جادووگەرەکان نیانتوانی دەستی خۆیان وا لێ بکەن و لێرهدا ئەو دەستهی وەک ئاوێنه داناو که ئەمەش نیشانهیه بۆ (جامی جەم): ئاوێنهکهی جەمشید، که گوايه سهیری بکردایه ههموو جیهانی تیا ئەدی، واتە بههۆی ئەم ئاوێنهیهوه کهس ناتوانی دزی لهو باغی پرووه بکات بهتایبهتی که (کوردی) پاسهوانییهتی.

کیشکچی: پاسهوان.

بهکوردی: بهزوبانی کوردی وهیا (بهکوردی)، واته لای مصطهفا بهگی (کوردی)یهوه که ئەو

پاسهوانی باخه جگه لهو ئاوێنهیهی که لیتی درام، خالە رهشهکهی سهر پرویهتی که وەک هیندو

(هیندی) - خەلفی هیندستان) رهشه، که گوايه (کوردی) بهو خالە داناو پاسهوانه.

ئەم تاکه له (گ۳)دا نییه و له (حم، س ۲)دا حەوتەمین و له (عن نسخه، گل ۲، نم ۱، ر)دا

ههشتهمین و له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م)دا سیانزەمین تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه و له

ههموو ئەوانهدا دوا تاکه.

وتم (س ۲): کوتم

سالم (عن نسخه): کردی ئەوه بوو له پراویزی سهرتای ئەم ههلبهستهدا له (عن)دا نووسیویه

که له نوسخهیهکی تردا له ههمان کهشکۆلدا ئەم ههلبهستهی بهههله بهناوی (کوردی)یهوه

وهرگرتوو که ئەمەیه ئەوهتا (کوردی)ی نووسیوه، تهنیا هی ئەو نییه و هی ههردوانیانه.

دزە (ر): وهره.

بلّند (نم ۱): درێژه.

ئایینه (نم ۱): ئاوێنه- دیاره گۆردراوه

کیشکچی (نم ۱) ایشک چی، ئەمیش بهگۆراو دهزانم

بهکوردی (گل ۲، س، نم ۱، حم، عن نسخه، ر): بدایم، ئیتر له سهرحاوه دهسنوسه

باوه پیتکراو و کۆتهکاندا (بهکوردی)یهکه نازناوی (کوردی)یه.

دوای ئەم کۆتاییهاتنه بهدوورکهوتنهوه له باسهکهی نازانم، که ئەم پهراویزهی دوایی بۆ ئیره

وهربگرم که (عهلی ئاغای نهوتچی) له کهشکۆلی (عن)یدا له کۆتاییی ئەم ههلبهستهی سهروه

وا بهفارسی نووسیویه:

(شبندهآم كة اثر إكمال راين قصيدة ورعين إجتماع سالم قصيدة زير فرمودة رحمهم الله وإيانا - علي).

واته: (بيستوومه دوا بهدواى تهواو كردنى ئەم چامهيهى سهروهه و، له هه مان كۆبوونهوهدا (سالم) ئەم چامهيهى ترى خوارهوهى فهرموهه خوا بيانبهخشی لهگهڵ ئيمهدا- عهلى).

لهم پراويزههه ئهوه مان بۆ دهر دهكهوئ كه (سالم و كوردى) له كاتى دانىشتنهكه ياندا لهگهڵ شىخه پياو ماقوولكهانى قهره داغيدا بوون كه پيكهوه ئەم ههلبهستهى سهروهه يان داناوه و ئەمجا سالم له هه مان كۆردا (جۆشى شيعر دانانى) نىشتووتهوه تا ئەم ههلبهستهى دوايشى داناوه كه لهم پهراويزههه سهروههه ناوى هاتوهه.

ئهمجا له بهرئهوهى ئەو ههلبهسته ناوبراوهى (سالم) كه بهتهنيا وتوويهتى (سنى) تاكى تيايه، هيشتا چاپ نهكراوه، جگه لهوهى چهند ههلهيهكى زهقى له ديوانه چاپكراوهكانى سالدا ههه له سهه ئەم ههلبهستهى و، چونكه بهپي سههچاوهه دهستنووسى راستى ههلهكانيم لايه، بۆيه ههلى دهزانم ئەو ههلبهستهى ترى (سالم) پيشكيش بكم بهتايبهتى كه بهو پهراويزههه سهروههه و بهم ههلبهسته و بۆنهيهوه بهستراوتهوه.

ئەمىش ھەلبەستەكەى تىرى «سالم» ە

- ۱- سەۋادى قىرگۈن شەبھا لە نوسخەى عەنبەرى مووتە سەراسەر رەونەقى دونيا لە عەكسى ئايىنەى رووتە.
- ۲- مەئەل ئەستونەىى دوودى ھەناسەم بۆ روشى و بەرزى مەگەر پرچى و راز و قامەتى لاۋلاوى ھەلچووتە
- ۳- بەناحەق كوشتمى موژگانى خوینرىژت، ۋەلى زانیم لەگەل من ئەم ھەموو كەچ بازىە تەحرىكى ئەبرووتە.
- ۴- بەدەورى لوئلوئا غەوۋاصى زەنگىى دانەىى خالت بە (ظاھىر) پاسەۋانى كوئى مەرجان، لىۋى ياقووتە
- ۵- سىيەھ روو بىم، ۋەكو زولفت، سەرى موو گەر خىلافى بى بەحەققى مىصھەقى روى تۆ، (دزى دل، خالى ھىندووتە
- ۶- ۋەكو موژگانى تۆ، بەرگەشتەىە طالع بەرووى مندا پەرىشان زولفى موشكىنت، لەگەل ئەحوالى من؛ جووتە
- ۷- جەۋازى دا حەكىم: بادامى چاۋ و شەككەرى لىۋت لە قانۋونى وىصالا؛ بۆ دلى من، قوۋەتى قووتە
- ۸- بەھشتە ۋەصلى تۆ بۆ من، لە بن دارى موغەيلاندا لە ۋەختى دووریا؛ گولشەن ۋەكو صندوقى تابووتە.
- ۹- دلى ساحىرى لەبەر زولف و زەنەخ ناگاتە روخ ھەرگىز لە لايى حەلقەىى ئەفعا لە لايى چاھى ھارووتە
- ۱۰- عەصاى مووسا لە كوئى بىنم پەھابم دا لە دەس چاۋت لە (ماھ) تا پىشتى (ماھى)، گىشتى؛ خۆ بەر حوكمى جادووتە
- ۱۱- (بەسى) دون ھىممەتە گەر ئارەزووى ئەو رەنگى شاھى كا ھەتا؛ سەرگەشتە (سالم)، ئووفتادەى ساىيەىى رووتە

۱- قىرگۈن شەبھا (س ۲، س ۱): ھەردوۋ دىۋانە چاپەكەى سالم، گىو و مەريوان

قیر گوونی شهو - به لآم من له سهر كه شكۆلی (عن، گل ۳) و، (عن: دیوانی سالم دهنووسی مه لا عه بدوللای قزلجی) چاكم كرده وه له م هه لبه سته دا (عن) م كرده بنكه.

ئایینه ی رووته (س ۲، س ۱): خالی هندووته، ئەمەش نابی، چونكه ئەم وشهیه له تاکی پینجه مدا دووبارهیه و له سهر سی كه شكۆله كه چاكم كرده وه ئەم (ئایینه) بهش نیشانه یه بۆ (ئایینه) كه ی هه لبه سته پیتشو (دوا تاك) كه ئەشی (كوردی) وتبیتی و (سالم) پی ناخۆش بووی، وه لآمی داووته وهك له دوو تاکی دوايشدا دهگه رپته وه سهر ئەم وه لآمه.
دونیا (گل ۳): زنیت

۲- ئەم تاكه تهنیا له (عن، گل ۳) دایه و له وانی ترا نییه و هیتشه چاپیش نه كراوه و له دوو سه رچاوه يشدا چونیه كه.

۳- كوشتمی (س ۲): كوژتمی، دهسنگاری مامۆستا گیوه.

ئەم تاكه له ههردوو دیوانه چاپه كه دا، له گه ل تاکی پینجه مدا پاش و پیتشه، به لآم من به ریزی كه شكۆله كان جیگیرم كرد.

۴- ئەم تاكەش تهنیا له (عن، گل ۳) دایه و له وانی تردا نییه و هیتشا چاپیش نه كراوه.

۵- ئەم تاكه وهك گوتم له (س ۱، ی ۲) دا، پاش و پیتشه له گه ل تاکی سییه می سه ره وه و له چاپه كاندا ئەم دوومه و، ئەو سییه م، هه رچهند من وهك ریزی كه شكۆله كان نووسیم. وهك له تاکی دوومه دا نیشانم كرد، ئەم وشه ی (ظاهر) و (دز) هی ئەم دوو تاكه ی سه ره وه نیشانه ن بۆ دوا تاکی هه لبه سته (ناوكۆیی) یه كه ی (كوردی و سالم) و، وهك وه لآمدانه وه یه كیشه كه له ویدا سالم كرابوو به دز و خاله كهش كرابوو كپشكچی كه لیره دا (سالم) خاله كه ی كرده وه ته به (ظاهیر پاسه وان) و سویندیشی خواردوو كه (دز) خاله كه یه. به مه وه لآمی دوا تاکی هه لبه سته كه ی تری داووته وه.

۶- په ریشان (س ۱: دیوانی سالم چاپی مه ریوان): په ریشانی.

له گه ل (عق): دهگه ل

ئەم تاكه له (س ۱، س ۲، عن) دا چواره مینه.

۷- جهوازیدا هه كیم بادامی (س ۱، س ۲): جوازی حكمی بهرام.

چاوو (گل ۳): چاوت.

ئەم تاكه له (عق، س ۱، س ۲) دا پاش و پیتشه له گه ل تاکی دوا یی (۸ هه م) و له واندا ئەم شه شه م و ئەو پینجه مه به لآم من به پیی (عن، گل ۳) ریزه كه م وه رگرت، هه روه ها ئەم تاكه وه لآمی ناوه رۆکی تاکی هه وته می ناوكۆیییه كه یه.

۸- تۆ بۆ من (س ۲) تۆ و من، ئەمیش له نكه و ئەشی هه لای چاپی بی.

موغیلاندا (س ۱، س ۲): موغیلانا، ئەمیش وه لآمی (وصل) ی هه لبه سته ناوكۆیییه كه یه.

۹- روخ هه رگیز (س ۱، س ۲، عق): رخصارت، به لآم وشه ی (روخ) هكه جگه له وه ی له دوو

که شکوئله که شدايه و بؤره جيناسيه کيشي له گه ل (زه نه خ) دا ههيه، ديسان نيشانهيه بؤ (ياربي
 شه ترهنج) که سه ربازي (دلي ساحير) ناگاته قه لا (روخ) ي رووي.
 ئەم تاکه له (س ۱، س ۲، ع) دا حه و ته مينه.
 ۱۰- ئەم تاکه له (عن، گل ۳) دايه و دهيه مينه و له واني تر دا نيه و هيشتا چاپيش نه کراوه و له
 هه موواندا چونه که و ليکدانه وه که ي ئەفسانه ييه.
 ۱۱- شاهي کا (ع): شاهي بي، ئەم شايه نيشانهيه بؤ فيرعه ون، که له تاكي پيشووشدا له
 مووسا و مار و جادوو... هتد دواوه.
 بهم سي تاکه چاپ نه کراوه ي ئيره وه ژماره ي تاکه کاني ئەم هه لبه سته بوو به تاک که له
 چاپه کاندا (۸ جووته) و له ويژه ي کوندا له بهر (تاکيتي خوا) په يره وي تاکيتي ژماره ي تاکه
 هه لبه ست کراوه، ئەم تاکه ش له هه موواندا دوا تاکه و ئەم چامه يه ي سالم به تيکراي و هلامي
 (ناوکوييه کانه).

چا

- ۱- چا مه رهه می زه خمانه
 ده رمسانی برینانه
 نه جزایی طه بیبانه
 غه مخواری هه زینانه
- ۲- نه گهر مه یلت له چایه
 ته عریفی له لام وایه
 شیرین، پر رهنگ و مایه
 نه زهه تدهری رۆحانه
- ۳- شیرین نه گهر تاله

-
 رۆحی هه موو ئینسانه.
- ۴- بۆم تیکه فهقی سوور چا
 له علی له بی یار ئاسا
 زوو تیکه بۆم دهی سا
 رۆح هاتوو هه ولانه
- ۵- مه نظهر گه هت سه حرا بی
 چاوت که له له یلا بی
 مه جلیس که له گه ل چا بی
 دیوانی وه زیرانه
- ۶- عه قل و هونه ر و هۆشه
 فه هم و به صهر و گو شه
 بی نه وی، دل پر جو شه
 بی نه وی، سه ر هه يرانه

۷- (هجری) که برینداره
رهنگ زهره و خهفه تباره
بی چاییه بی چاره
سینه و دلی بریانه

۱- مهره م: دهرمانیکه بۆ نه مرکردن و چاککردنه وهی برین و ئاوساوی که له شوینی تردا لئی
دواوم که له پۆنی خهست و دهرمانی تر دروست دهکری.
ئه جزایی طهبانه: داوی پزیشکانه که رهسته یانه: (داو و دهرمان) که (داو) لیره دا بهواتای
(تاو) یا تۆری راوکردن نییه.

حه زین: خه مبار.

سه رچاوهی ئه م پارچه چوار بالی (روباعی) یه که ههوت (چوار بالین) ته نیا گوئاری (به بیان)
ژماره ۷۲ی حوزیران و ته ممووزی سالی ۱۹۸۱ی زاینییه که له لاپه ره (۵۲ - ۵۴) یدا
(عوسمان هه ورامی) له ژیر ناوی (دوو کۆرپه ی هه ناوی «کوردی») دا وتاریک و دوو پارچه
هه لبه سته ی (کوردی) ی بلاو کردووه ته وه، به کتکیان ئه م پارچه هه لبه سته ی سه ره وه به و ئه وی
که یانم پیشتر پیتشکه ش کردووه و نیشانه م بۆ ئیره تیا کردووه.

(مامۆستا هه ورامی) رای گه یاندووه که ئه م هه لبه سته ی له مامۆستا عه لی سه نه جهری
وه رگرتووه ئه ویش له بهر ده ستنوسیکی (مه لا عه بدولحه مه دی ره زا) وه له سالی (۱۹۳۹ز) وه
له بهری کردووه. له باره ی بۆنه ی ئه م هه لبه سته وه (مامۆستا هه ورامی) له ده می (مامۆستا
سه نه جهری) یه وه ده گێردیته وه که:

(له سه ردانیکی «کوردی») دا بۆ (تاران) له گه ل کارواندا لای داوه ته گوندی (باشماخ) ... به و
ئاواته ی چایه ک بخواته وه و له دهردی سه رنیشه ی چامی ریگه رزگاری بی، ده بیته میوانی
فه قێکان و داوای چا ده کات و له چاوه روانی (چا ده م کیشانه که دا) داوای پارچه کاغه زیک
ده کا و ئه م هۆنراوه یه ی بۆ دیت و تۆماری ده کات.

یه کی له فه قتییه کان ده لی: شیوه ی ئه م هۆنراوه یه له هی مسته فا به گی (کوردی) ده چی.
ئه ویش ده لی: به لی، من خۆم مسته فا به گ باش ده ناسم، که نیشته جی بی، نازناوی هۆنراوه ی
(کوردی) یه که له گه ران و سه فه ردا بی، نازناوی هۆنراوه ی «هیجری» یه.

فه قتییه کان ده لین: خۆزگه به دیداری شاد ده بووین.

ئه ویش ده لی: ئه گه ر زوو چایه که زوو ده م بکه ن ده تانبه م ده ستان ده نیمه ناو ده سته ی، چونکه
ئسته له م گونده دایه و من ده زانم میوانی کتییه.

که ئاره زووی چای ده شکێ به فه قتییه کان ده لی: فه رموون ده ستان بخه مه ده سته ی
(کوردی) یه وه. که ده ست ده خاته ده ستیان ده لی: ئیستا که ده ستان له ده سته ی مسته فا به گی

«كوردى» دايه.

ئەمەي سەرەو پوختەي گىرانهوئەكەي (مامۆستا ھەورامى) بوو، لە بارەي بۆنەي ھەلبەستەكەو، كە لە دواتر نووسىويە لە لايەن و دەستنووسى (ئەحمەد محەمەد - ھەمكۆل) ھو كەشكۆلئىكى دەستكەوتوو، ئەم ھەلبەستەي بەناوى (ھجرى سنەيى) يەو تيا نووسراو كە ھەتەي جياوازييى لە نيوان ئەو كەشكۆلە و، وتەكەي (مامۆستا سەنجەري) دايە، كە لە گۆفارەكەدا ديارى كراو كە لە شوينى خۆياندا دەيان نووسم.

ئەو كەشكۆلەش بەناوونيشانى (ھەمكۆل) ناو ئەبەم وەك سەرچاو. لەبەرئەوئەي لەو كەشكۆل و گۆفارش پتر سەرچاوئەيەكى ترم دەست نەكەوت ھەر گۆفارەكەم كرده بئەكە و ھەرچەندە ناوى (ھيجرى سنەيى) يش لەسەر كەشكۆلەكەدا جارئ ھەر دەينووسمەو و دەبئ ئەوئەش بزائين كەوا (ھيجرى)، وەك لەسەرەو نووسراو، نازناوئىكى (كوردى) بوو، خۆيشى بەبنەچە (سنەيى) بوو، بۆيە منيش ھەر بەھەلبەستى (كوردى) مانى دەزانم.

لە بارەي ئەم ھەلبەستەو بە (دەمى) مامۆستا مەلا عەبدوئاللاي تووتنجىي پيئنجويئى (موفتى) م بيستوو كە گوايە (كوردى) لە كۆرى (فەقى) يانئىكدا باسى خۆشى و بەكەلكيى (چايى) دەكەن و (كوردى) دەلئى من ھەلبەستەي كەم لەسەر چايى داناو، بۆ ئەوئەي لە خۆشيشى چايى دا و، لە كۆرى چايى خواردندا بەگۆرانئىيەو بەگوتريئ، بەلام (موفتى) فەرمووى ھەلبەستەكەم دەست نەكەتوو، ھەر ئەمەندەم لئىرە بيستوو، منيش بەپيئى كئيشى سووكى ھەلبەستەكەدا ئەم رايەي (موفتى) يە پەسند دەكەم.

۲- مەيل: ئارەزوو، ھەز.

تەعريف: لئيدوانى يا باسكردنى چاي مەبەستە.

مايە: نەكەھ.

نەزھەت: پيرۆزى، خۆشى، دووركەوتنەو لە پيس و خراپى، پاكزى.

شيرين، پىر رەنگ و مايە (ھەمكۆل): شيرين و پىر رەنگ مايە.

۳- شيرين و تال: ھەر دووكيان تامى چان لە شەكر زۆرى و بئ شەكريدا، ديارە مەبەستى لەو بوو كە بەھەردوو حال پيئى خۆش بوو.

لەم چوار بالئىيەدا (بالئى دووھم و سئىيەمى) يە جئ ھيئراو (مامۆستا ھەورامى) لە پەراوئىرەو نووسيوە كە (مامۆستا سەنجەري ئەلئى: ئەم دوو تاكەم لە ياد نەماو).

ديسان مامۆستا ھەورامى نووسيوە: (سەير ئەوئەي كۆپلەي دووھم و سئىيەم لە ھەردوو لادا «ئەوى مامۆستا سەنجەري و ئەوى ھەمكۆل» ئەم ناتەواويە چوون يەكە، ديارە يكتيكان لەوى ترى وەرگرتوو يا مامۆستا سەنجەري داويە بەمامۆستا نەجمەدين مەلا و كاك ئەحمەدى «ھەمكۆل» يش لەبەر دەستنووسى مامۆستا نەجمەدين نووسيوەتەو.

رۆحى: گيانى.

ئىنسان: مرۆف.

۴- چای سوور: چای سوور مەبەستی (خەست)ە

لەعل: گەوھەریکی رەنگ ئالە

لەب: لیوھ - گواپھ (چا) وەک وەک لەعلی لێو ئال بێ.

جەولانە: جۆلانە، ھاتوچۆ، ناز و تەک

بۆ تیکە فەقی سوور چا (حەمکۆل): بۆم تیکە دەسا سوور چا - دیارە ئەمەش نابێ چونکە لە نیو بالی سێپھمی ئەم چواربالییەدا (دەسا) دووبارە دەبیتەو، کەواتە (بۆم تیکە فەقی، سوور چا)یەکە راسترە.

۵- مەنظەر گەھ: روانگە، دیمەن.

سەحرا: دەشت و دەر و لەوانەپھ ئەو کاتە بەھار یا دیمەنی دەشت و دەر خۆش بوو و بەو بەلگەپەش (مامۆستا ھەورامی) وتووێ لە ھەپوانی مزگەوت، فەقییان خەریکی دەورکردنەو و کۆشش بوون کە (کوردی) دیونی و جۆتە لایان.

لەپلا: ناوی خۆشەوێستەکەمی مەجنوونە، بەلام مەبەست لە ھەر خۆشەوێستیکە.

مەجلیس: شوێن دانیشتن و تیا کۆبوونەو، کۆر.

دیوانی وەزیران: بارەگا یا دیوھخانی وەزیران (شالیاران).

مەنظەرگەھت سەحرا بێ (حەمکۆل): مەنزلگەھی سەحرا بێ.

۶- عەقل: ژیر

فەھم: تێگەیشتن

بەصەر: بینایی

گۆش: گۆپی و مەبەستی لە ھیزی بیستنە

بێ ئەوی: بەبێ ئەو

حەیران: سەرسام، سەراسیمە، راماو.

بێ ئەوی دل پر جۆشە (حەمکۆل): بێ وەی دل پر جۆشە.

بێ ئەوی سەر حەیرانە (حەمکۆل): بێ وەی سەری حەیرانە.

۷- سینە = سینگ

ھۆنەران ھەر بۆنەپەک ھەستیانی تیا بزوابیت کە دەروونیان بجۆشینێ و باری نووسینەوێ ھەلبەستیان لەبار بووی و لەم جۆرە ھەلبەستانەیان وتوو، بەلام زۆریان لەبەر گەلی ھۆ لەناوچوون و ئەم ھەلبەستە (کوردی) بەلگەھی ئەوێ کە لەم جۆرە ھەلبەستە سووکەلانە زۆر لەناوچوون، و چونکە ئەم پەراویە کەمی لەمانە تیاپە.

دەبێ ئەوھش بزانی کە (چا) لە سەردەمی (کوردی)دا ھەبوو و لەوێبەر ھەلبەستی ترم لە بارە (چا)و ھەدیو بەلام لە دواي ئەو ھەلبەستی ھۆنەرانی دیکەمان ھەن وەک:

تال و شیرین پیکەو ھەمدیو، چا بێ، (چا) نەبێ

ھەر کەسێکی ھەمنشینێ چا نەبێ، پیت چانەبێ.

ئەي موسولمانينه

- ۱- ئەي موسولمانينه نايي پيم بلين چيم كردووه؟؟
دولبهرم بوچي وها دەستی له خوینم خستووه؟؟
- ۲- پهنجەشی خیناویه و هیشتا کوو لیک حاشا دهکا
سویند دهخوا بهدرۆ، دهلی: بهخوا ئەمن نه مکوشتووه
- ۳- چونکه ئەمرۆ من شههیدی که به لای عەشقی ئەوم
هەر وهکوو (کهو) پهنجەکانی وا به خوینم رشتووه
- ۴- چاوی مهستی فیتنه جوئی ههروهک سوارهی تورکمان
خهرمه نی عهقل و دینی به غارەت بردووه
- ۵- په رچه می چه شنی پهری تاووس که دهره وشیتته وه
هینده نهرم و خاوه وهک ئاوریشمه یا (تووکي توو) وه
- ۶- کئی خه لاصی یی دی له قوللهی قافی عیشقی چاوه که ی
زهحمه ته به خوا که چونکه پر له سیحره جادووه.
- ۷- ئەو سیا والا له دهوری گهنجی روخساری نیگار
پر عهجهب ماوم (که) داخو (مار) ه یانه (گیسو) وه
- ۸- یا خودا دووربی له چاوی بهد ته ماشاکهن، کهوا
هینده باریکه قهدی، قورئان دهخوی تارمی (موو) وه
- ۹- (کوردی) تاکو تو خه ریک ئەو نازداره بووی
پیی له (داو) نایی و له گوئی خستی به چاو ئەو ئاهووه

.....

۱- سه رچاوهی ئەم پارچه ههلبهسته دوو که شکۆلی دهسنووسی (عن، ص) و، (گ) ی چاپکراوه.
من (عن) هکه یانم کرده بنکهی لیکۆلینه وهی، هه رچهنده به داخوه (بوئه) ی وتنه کهیم نه زانیوه.
۲- حاشا دهکات: ناچیتته ژیری، دانی پیا نانی.
پهنجەشی (گ) پهنجەکهی.

هیشتا (گ۳): ئیستا .

هیشتاكو لیم (ص): هشتاكو لم = (هیشتا گولم) ئەمیش دەگونجی .

هیشتا كو لیم حاشا دەكا (گ۳) ئیستا دەكا حاشا گولم . ئەمە شتوازه

بەدرۆ دەلی . بەخوا (گ۳): بەخوا دەلی باله . - ئەمیش شتواوه .

۳- شەهید: کوژراو لە رینگەیهکی رەوادا بەهەشتییە .

کەربەلا: شارێکە لەناوەندی عێراق- ئەمە نیشانەیه بۆ هەرای تیا کوشتنی حوسەینی کوری و یارا .

کەو- مەلێکی جوانی دەنگخۆشی چیاپییه و گوایه کاتی حەزرەتی حوسین کوژراوه، کەو چینهی لەجی

خوینەکەیدا کراو، ه، بۆیه پەلی و دەنووی سووره ئەمەش ئەفسانەیهکی درۆیه و کەو لەو ناوچەیه نییه .

کەربەلای عەشقی ئەوم (گ۳) کەبەلایی عیشقی تۆم- ئەمەش ناگونجی و دەسکارییه .

پەنجەکانی (گ۳) پەنجەکانت- دیسان ناگونجی .

۲- فیتنە جۆ: ناشووبە گێر .

سوارە تورکمان: سوارە جەندرمە (عوسمانییەکان) کە سوارە (نیظام)یشی پێ گوتراوه کە کوردی جۆرە لەهەجەیهکی تورکی زان بوون،

خەرمەنی: خەرمانی

عەقل: ژیری . هێژایی .

غارەت: تالان، هێرش .

فیتنەجۆی هەر (گ۳) فیتنە جۆکەت .

دینی (گ۳): هۆشی .

۵- تاووس: مەلیکە ئەوەندە (قەلەموونیک) گەورەترە، سەرنووی پەرەکانی کلکی، گۆلگۆلی پەنگاورەنگی درەوشەرەوویه، بەتایبەتی لەکاتی خۆکێشکردندا (چەتر هەلدان)یدا دیاری دەدا .

خاو (گ۳) صاف

قوو= مەلێکی پەرەکەیی فەرم و بی مووچکە،

پەرچەمی چەشنی (گ۳): پەرچەمت هەرۆهک/ وەک ئاوریشمە (گ۳) قورئان دەخۆی .

قوللە قاف: گوایه قەلا بوو، بەسەر کێوی قافەوه لەویەری دووری لە بەرزیدا، بەلام لەراستیدا بەست (سەدده) ی نیوان چین و ژاپۆنە لەکۆنەوه دروست کراوه کە کێوی (هاججوج و

ماججوج) یشیان پێ گوتوووه ولە قورئاندا (ئەئجوج و مەئجوج)ه .

زەحمەت: سەختە، ناشی

سیحر: جادوو

- چاوهکهی (گ ۳): چاوهکهم
 بهخوا (گ ۳): بالله.
- ۷- سیا والا: (سیا: رهش) و (والا: پهخش کراوه) و مهبهستی له زولف و وکیتسور
 نهگریجهکانیهتی بهدهوری پروویدا .
 نیگار: جوان و مهبهسیی خوشهویست (یار)هکهیهتی.
 پر عهجهب: زۆر سهرسام.
 روخساری نیگار (گ ۳) روخسارته
 داخۆ (گ ۳): وا خۆ- نهشی ههلهی چاپ بی
 یانه (گ ۳): یاخۆ
- ۸- قهدی: مهبهسی له کهمهریهتی نهوهنده باریک بووه .
 تاری موو : تهلی موو، داوی موو- نهه جۆره (موبالهغه)یه، باو بوو لهویژدهی کۆندا .
 کهوا (گ ۳): گۆلم. نهه تاکه له (گ ۳)دا دوا تاکه.
- ۹- له گۆی خستی: پهلوپۆی لی بریت، جوولهی پی نههیشتی، فزهی لی بریت.
 چاو ناھوو: چاو ناسک مهبهسی له جوانییهکهیهتی وهک چاوی نهه وها بووه.
 نهه تاکه که (گ ۳)دا نییهو لهوانی تردا دوا تاکهه هیشته چاپ نهکراو.
 تیبینی: نهه پارچه ههلبهسته ئاشکرایی مۆرکی (کوردی) شیوهیه، بهلام لهوه دهچی که زۆر
 شیواپی دهستاو دهست دهماودهمی ناشارهزایی کردبی وههای بهسهه هاتبی.

لەقەبى صالحە

- ۱- لەقەبى صالحە، پاشا نىيە، ناوى يەسووه به موسوولمانى مەزانن، تەرەسە؛ ئەھلى جووه
- ۲- بەخەسىسى نىيە مانەندى لە رۆم و عەجەما وەكو ئەم كوونىيە، ئەسپابى موھەيبا نەبووه
- ۳- ئەم سەگە، هېشتو ناخەلەفە. شەرمى بەقەومى خۆى دى دوزمنى ئەو كەسەيە پىيى بلى: ئەمرۆ (شەموو)ە
- ۴- دامەنى رەش، وەكو (تاووس) به فرين و ئەسەرا، خوئىيە مامرى حيزە، ھەموو خۆراكى گووه.
- ۵- دوشمناتىيى من و ئەم گاندەرە، رەسمىك قەدىم غەرەضى (كونە)، كە تائىستە لە بىرى نەچووه.
- ۶- ھەرەكو بىبوو ژیان پەرچەمى بەرداوتەووه كوئە فاحىشە، دەلىكى كىرىكى پىدا نەچووه
- ۷- پارەيەكى خۆى به ئىمام جەعفەرى صادق نادا شەرموعارى نىيە وەك شىعەيى بى ئابرووه.
- ۸- زىدە ئىكرامى ھەيە بو كەسى گەر بىتە كنى بوى تەرك نابى بەپىریش، مەئەلى كوئە خووه
- ۹- دەفتەرى بىنى، دەزانن، كە لەسەرخۆى چىي داوہ بو دراوى كونەكەى جوملە مەصاريف چ بووه.
- ۱۰- رووى بە (ئەحمەد) دەلى رۆلە چىيە شىومان ئىوارى دەلى ھو باب: شلە ساوہر يا ماست يا كودووه
- ۱۱- دىتە جواب: قوون فرە باب، جەژنە گەلىكى ماوہ، بن سەرى خالى نىيە داکەكەت دا خو چ بووه

۱۲- عیله‌تی (پشک) ی بگاتی له (حه‌کیمان) مه‌گه‌پین
 بۆ ده‌واو صیحه‌تی ئەو شه‌ربه‌تی جه‌وت و به‌رووه
 ۱۳- نیر ئەگه‌ر ئا‌ووس ئەبوو، ئەم ده‌بوو داکی چل بی
 (کوردی) حه‌یفه‌ به‌سه‌ له‌م نه‌وعه‌ که‌سانه‌ مه‌دووه

۱- له‌قه‌ب: نازناو، چه‌شنه‌ پیناسه‌یه‌که‌.

(صالح): وادیاره‌ ئەو که‌سه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا داشۆرین ناو ناتۆره‌یه‌ی پیا گوتوو، پیاویکی ده‌وله‌مندی بنه‌چه‌ خانه‌دانی خوو چرووک و په‌ست بووه‌ و به‌هه‌ندی وشه‌یشدا ده‌بی له‌ ده‌وری (کۆیه) بووبی یا (پاشا)یه‌ عوسمانی، (پاشا نییه) به‌پینووسی کۆن- ئەو وشه‌یه‌ به‌ (پاشا) نییه‌ و (پاشانی)یه‌ واته‌: (حیز) ده‌خویندریته‌وه‌.
 یه‌سوو: ناویکی جوله‌کانه‌یه‌ و له‌ (یووسف)ه‌وه‌یه، یا کورتکراوه‌ی (یووسف)ه‌.
 ته‌ره‌س: سووک، بی ئابروو، ره‌وشته‌ په‌ست، ده‌ویت.
 جوو: جوله‌که‌. (ئیسرائیلی) یا ئەوانی په‌یره‌وی (مووسا) پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن. مه‌به‌ستی له‌ (بی) ئاینی) بووه‌.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ که‌ هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه‌ (مس، عن، ن، ص) ه‌ و، له‌ هه‌موویان ته‌واوترو، به‌ واتا ترو ره‌وانتریان (ن) بوو، بۆیه‌ کرده‌م بنکه‌ی لیکنۆلینه‌وه‌ی و، هه‌موویان به‌هی (کوردی) یان داناوه‌ به‌لام له‌ (عن)دا ئەم په‌راویزه‌ هه‌یه‌:-
 (این قصیده به‌عنوان (ذم) حرفیا و باتشویش نقل کردم و شاعرش معلوم نیست، شاید یک نسخه‌ء کامل وباسم شاعرش بدست آورم -علی)
 واته‌:- (ئهم چامه‌یه‌م به‌سه‌ر ناوی (زهم) و کوتومت به‌ شیواوایشه‌وه‌، وه‌رگرت که‌ هۆنه‌ره‌که‌ی نادیاریه‌وه‌ به‌شکو روونووسیکی ته‌واوی و ناوی هۆنه‌ره‌که‌یشم ده‌ست بکه‌وئ- عه‌لی).

۲- خه‌سیس: پیس، په‌ست، چرووک، له‌جه‌ر، پیسکه‌.

رۆم و عه‌جه‌م: مه‌به‌ستی له‌ عوسمانی و ئیرانی بووه‌.
 کوونی: نامه‌رد، کووندەر.

ئه‌سپابی موهه‌یا: هۆیه‌کانی ئاماده‌.

به‌خه‌سیسی (مس): به‌خستی.

له‌ رۆم و عه‌جه‌ما (عن): له‌ ام آیامه‌.

وه‌کو ئەم کوونیه‌ (عن): کس و کو ام کوئیه‌.

۳- ناخه‌له‌ف: ناوه‌جاخ، ناکه‌س، ناره‌سه‌ن.

قه‌ومی خۆی: مه‌به‌ستی له‌ بنه‌ جوویتی یه‌، وه‌ئه‌شی له‌ به‌ر ره‌زیلییه‌که‌ی بی، که‌وا کردوویه‌ به‌ (جوو) چونکه‌ پیسکه‌ن.

- شەموو: رۆژی دواى هەفتەىە و رۆژی هەسەنەوہیە، لەلای جوو، لەخوا تیايا هەساوہتەوہ لەدوى دروستکردنى جیہان.
- ئەم سەگە ھیند (عن): ام سگە - زۆر لەنگەو.
- ئەم سەگە ھیند (مس): ام سگەچون- نوسخە: ام سگە زور.
- خۆی دئ (عن، ص): خویە: (خۆیە).
- ۴- دامەنى رەش: نیشانەىە بۆ رەشىی قاچەکانى تاووس و پەرىشى بەو جوانییە. فرین: مەبەستى وەک مریشکە نافرئ و فەشەکەرىشى مەبەسە ئەسەر: روالت و مەبەستى: (گوو خواردنى مریشکەکەىە) کە ئەویش گەندەخۆر بووہ. مامر: مریشک، مر.
- جیناس ئارابى لە: (خۆپىرى) و (خۆراک) دا ھەىە.
- ئەم تاکە لە (مس) دانییەو لەوانى تردا چوارەمینە دامەنى(عن): دابونى.
- رەش وەکو (عن، ص): ھروکو.
- خۆپىریە مامرى حیزە (عن) چونکە ام حیزە مریشکە.
- ۵- دوشمانى: دوشمانیەتى.
- رەسمیکە: شپوہیەکە، باویکە، لەیستیکە.
- عەرەض: مەبەستى لە (رق).
- (کونە) بە رینووسى کۆنەو بە (کۆنە) و (کوونە) دەخۆیند رینەوہ، ھەردووکی دەگونجئ. کە تائىستە (عن) کە ایستە.
- ئەم تاکە (س)دا چوارەمینە و لەوانى تردا پینجەمینە.
- ۶- پەرچەم: لەوانەىە کاکۆلى بووبئ و ئەم وای پئ گوتووە، مەبەستى پيشەوہى کاکۆلە. فاحیشە: سۆزانى، داوین پیس.
- ئەم تاکە لە (عن) نییەو لە (مس)دا پینجەمینە و لەوانى تردا شەشەمینە.
- ۷- پارە: ھەرچەند بەواتە (فلوس)ە، بەلام (پارە)ش ئەوسایە جۆرە فلسیک بووہ، لە نرخدا کەمترین و بەرامبەر بە (فلس) بووہ.
- جەعفەرى صادق: یەکتیکە لە نەوہى ئیمامى عەلى و مەزنیکی ناودارى ئیسلام و، ئیمامىکی شیعەکانەو لەسەرىنى عەباسییەکاندا ژیاوہ.
- عار: شوورەبى، ئابروو، شەرم.
- ئەم تاکە لە (ص، مس) دانییەو لەوانى ترا ھەوتەمینە.
- پارەبىکی (عن): پارکی
- وہک شیعەبى (عن): اومحەبى.

- ۸- ئىكرام: بەخشش، بەھىي. زېد ئىكرام: زىادەبەخشش (كەرەم): نەوازش.
 كنى: لە رېنوووسى كۆندا بە (كنى) و (كونى)ش دەخوئندىتەو و ھەردوو جۆرەكەش بۇ ئىرە دەگونجىن.
 تەرك: وازلېھىنان، دەس لى ھەلگرتن، نەچوونەو سەر.
 مەئەلى: بەوئىنەى ئەمەش نىشانەى بۇ پەندى پىشىنانى: (خوى شىرى تەرك نابى بە پىرى).
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا شەشەمىنەو لەوانى تردا ھەشتەمىنە.
 بۇ كەسى گەر (عن): ھركس.
 نىوبالى دەقى ئەم تاكە لە (ص، عن) دا بەم جۆرەى: (ھەر دزانى بلى احمد ورە ام ايشە كوە).
 ديارە احمد كورى بوو.
 ۹- لەسەر خۆى چىي داو: گوايە بە پارە خەلكى بەسەر خۆيدا كىشاو.
 بەدراو= (بەرېنوووسى كۆن): (دراو= پارە)، (دراو= رېگە) لە رېگەيداو (دراوى) ىش دەخوئندىتەو، كە ھەرسىكىيان دەگونجىن و ئەمەش ھەستايى ديارى بە وشەكردنەو جوانىي وئەھىي.
 جوملە= گشت، ھەموو، سەرپاك، تىكرا.
 مەصارىف= خەرج كراو لە پارە.
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا نىيە و لەوانى ترا نۆيەمىنەو لە (عن) دا بەم جۆرەى:
 دفتىرى بىنە بزائم چەكراو ەمرو
 بودرى كلكت جملە مصارىف چەبو.
 ۱۰- ئەحمەد= بېرەدا دەرئەكەوئى كە كورى بوو.
 شىو: چىشت
 شلە ساوەر: چىشتىكە لە ساوەر دەكرى، بەلام ئاوى زۆر تىايەو پروونە.
 كودوو: كۆولەكە، كودى، كوودى.
 ئەم تاكەش لە (ص، مس) دا نىيە و لە وانى تردا دەھىمىنە و لە (عن) دا بەم جۆرەى:-
 لە ئەحمەدە خواردنى امروت چىە لو ايوارى.
 دلئى شىوت شلە سادە يا ماست يا كودو.
 ۱۱- فرە: فراوان، گەورە، فەش- قوون فرەباب: جوئىتىكە و مەبەستى لەوھىە كە پىئى ناخۆش بوو، ئەوئەندە خواردنەيان ھەيە بۇ ئىوارە ديارە ژنەكەى بەنيازىك ئەماتەى كردوون، كە ئەمىش بەدناوکردنى ژنەكەيەتى لەژىرەو، لەلايەن (كوردى) يەو.
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا نىيەو لە (عن) دا بەم جۆرەى:
 (پى و لى قون فرەباب از شلە ساوەر ناخوم
 ماشى نۆ سالە نماينە ئەو چى گندوگە).

۱۲- عیلةت: نهخۆشى، خهستهيى، ناساغى.

پشك: كون تى بوونى مهشكه و ليوه وه لاندنى ئهوى تيايه تى. به لام ليره دا مه به ستيى له نهخۆشىي رهوانىي (ئيسهال)ى (صالح)ه.
حهكيم: پزىشك- به داخه وه كه خوالىخۆشيوو دوكتور (رافيع عه قراوى) و وشه ي (نۆشدار)ى له باتى (پزىشك) به كار هيتنا- كه هه له يه و (نۆشدار)، (دهرمانسان)يه.
دهوا: دهرمان.

صيحه ت: ته ندروستى.

جهوت و به پروو: ههردوو بهرى يهك جوړه دارن و به پرووه كه يان دهكرى به ئار د بۆ نان به كالى و كۆلاوى برزاوى دهخۆرى، ههروهك بۆ نهخۆشى سك چوون (رهوانى باشن و جهوته كه يان گه لى سوودى پزىشكى و كيميائى و پيشه سازى ترى هه يه و مهشكه و گونده و پيسه شى پى خۆش دهكرى و (به پروو) وهك (ئالف) دهرى به ئاژه ل.
عيلة تى پشكى بگاتى (عن): عيله تىكى كه بگاتى.
صيحه تى ئه و (عن) دردى اوى.

ئهم تاكه له (ص، مس) دا هه وته مينه و له وانى تر دا دوانزه يه مينه (كوردى)- به دوور كه وته وه له (بابه ت) له م تاكه هه ليه سته دا وه ستاكارانه و له ژيره وه جنبو به و (صالح)ه داوه:-
مه به ستي ئه وه بووه كه له بهر (كوندان) پاش هه لۆل بووه، پيسى بۆ راناگيرى.
۱۳- ئاوس: زگ پر بوون به منال و بيچوو.

حه يف: موخابين.

نهوع: جوړ، چه شن، جوړ.

ئهم تاكه له (عن) دا نييه و بۆيه هۆنه ره كه ي به (نه زانراو) داناوه ههروه ها له (ص، مس) دا هه شته مينه و (ن) دا سيانزه يه مينه و له هه موواندا دوا تاكه.
حه يفه (ص) ايتر.

(كوردى) به م پارچه هه ليه سته وه هى ترى، شوين ده ستي خۆى له (هه بو) دا، به چاكي ديارى كردووه، ئه گه رچى شيواوى به م هه ليه سته يه وه دياره.

تاری کاکۆلت

- ۱- «تاری کاکۆلت له سههه سهفههه روخت تاتارییه»
خهططی دهوری لیوی ئالت جهدهولی ژهنگارییه
- ۲- رۆین و، وهستانهوهو عیشوهو نیگههکت ههیه
نازه یاخۆ خهشمه، یاری ههمدلی و خه مخوارییه
- ۳- دل بریندارم به پهیکانی موژهی خونریژی تو
نالهی زاری منی زاری له رۆح بیزاریییه.
- ۴- لیوی من موشتاقه قوربان بۆ ئهسهه لیوانی تو
رۆح لهسهه لیوم به موژدهی وهصلت ئینتیظاریه
- ۵- حالهتی نالاندنی (نهی) پیت بلیم وهجهی چییه؟؟
بۆ فیراکی رووی ههیبان، ایما هاوارییه
- ۶- من چم و ههدهم چییه عاجز دهی لیم چاوهکهه
عهقل و دینم حفهیه جان و دلّم، سههباریه
- ۷- تاکهی ئاخه، ههسههتی کاکۆلهکههت پهنهان بکهه
هجرى (ئاشوفته دلی و) کاکۆل پهستهی کارییه

۱- تاری: داوی، تالی مووی، داوی موو، تهلی موو.
کاکۆل: مههسته له قزی دریزی پرچ قرتاوی نیرینهیه.
لیرههه هههههه (کوردی) ناوی کاکۆلی خۆشهویستهکهی بردهوه، بهلام مههههه نییه که
کاکۆلی بووی، بهلام نیرینه بووه وهک لیکی دهههههه.
سهفهه: روه پههه: تهختی رووی خۆشهویستهکهی مهههههه.
روخ روو، روخسهه (سهفههه روخ) نیشانهیه بۆ چواندنی به (روو) به رووپههه قورئان: یا
پهههه گۆل.
تاتار: مهههسته له (تههههه=مهههههه) کانه و کردنی تاری کاکۆلهکهه بهه (تههههه) ی نیشانهیه
بههههه و کاریگههههه و جینههههههههه.

خهططی دهوری لیتو: مه‌به‌ست له سمیل و ریشه که وهک نووسراو (خهت) دتیری نووسینه‌که به‌سه‌ر ئه‌و په‌ره‌ی پروویه‌وه.

جهدوله‌ی ژه‌نگاری: (جهدوله- لیره‌دا به‌واته- پچکه) و (ژه‌نگار، ناوی په‌نگیکی شینی کاله) به‌نیشانه‌ی پچکه‌ی مووی (دیر)ی تاره‌سه‌ر دهرکردوو کاله‌که‌ی به‌سه‌ر پروویه‌وه بووه و دیسان (جهدوله‌ی: ژه‌نگار) و (ژه‌نگال: سنجاد) که شوینی به‌ناوبانگترین دهرگای ئه‌ستیره شوناسی بووه (مرصد) له‌سه‌ره‌تی عه‌باسییه‌کاندا له‌شوینی ئه‌م ساری (گرینویچ)ه‌ی ئیستا بووه. که سه‌ره‌تای ئه‌ندازه و پیتوانه‌ی گۆی زه‌وی و میقاتی سه‌عاتی جیهانی و، هتد که له‌سه‌ر ئه‌وه کراوه، شوین ئه‌ندازیاران و زانانی به‌ناوبانگ بووه له زانستی بیرکاری و ئه‌ندازیاری زه‌وی شوناسیدا به‌رکاریان هیناوه‌و (په‌رگاره‌که) سمیله‌ قه‌یتانییه‌که‌ی بووه که تازه مووی لی هاتوووه و جه‌دوله‌ی زانبارانه‌ی زاناکانی (سنجار) بووه. سه‌رچاوه‌ی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته له ده‌سنووسی کۆن (عن، ع، ص، ف، لاپه‌ره ۳، نم/ ۱) ه وه له چاپکراویشدا (لاپه‌ره ۲۸، ۲۹، گ لاپه‌ره ۵۱، س لاپه‌ره ۴۹، گ ۳) یه و، دوا تاکیشی له لاپه‌ره ۲۹۸ی له میژووی ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا عه‌لئه‌دین سه‌جادی دا چاپ کراوه.

که‌شکوژی (عن) به‌ر له نووسینی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه هه‌لبه‌ستکی تری نووسیوه و له‌سه‌ره‌تای ئه‌و هه‌لبه‌سته‌شدا نووسیوه: حسرتی در ردیف «نالی» برای کردی رحمم الله نوشته- علی) واته: (ئه‌م هه‌لبه‌سته که هاوچه‌شنی هه‌لبه‌ستکی نالییه‌و (حه‌سه‌ره‌تی) بۆ (کوردی)ی نووسیوه خوا لیتان خوشبئ- عه‌لی) ئه‌مجا دوا‌ی ئه‌و هه‌لبه‌سته ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ی له‌ژیر سه‌ره‌ناوی: (پاسخ کردی برای (حسرتی) در ردیف او و (نالی) رحمم الله - علی) نووسوه واته: ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ی (کوردی) وه‌لامی «کوردی» یه بۆ: (حه‌سه‌ره‌تی) که له هاوچه‌شنی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی)دا ئه‌و واته (کوردی)یش دایان ناوه خوا بیانبه‌خشی- عه‌لی).

ئه‌و هه‌لبه‌سته نیشانه بۆکراوه‌ی (نالی) که (حه‌سه‌ره‌تی) له هاوچه‌شنیدا نامه‌که‌ی بۆ (کوردی) نووسیوه و (کوردی)یش به‌همان هاوچه‌شن وه‌لامی داوته‌وه ئه‌مه سه‌ره‌تاکی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی)یه (به‌رگی دنیا هینده کورت و کۆنه‌و و، بازارپیه)، هه‌روه‌ها گه‌لی له هۆنه‌رانیشمان هه‌لبه‌ستیان له‌م هاوچه‌شنه گوتوه، وهک (وه‌فایی) و... هتد که‌واته ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ی (کوردی) وه‌لامی نامه‌یه‌کی هۆنراوه‌ی (حه‌سه‌ره‌تی)ی براده‌ریه‌تی که ئه‌وی (حه‌سه‌ره‌تی) له‌خواره‌وه پشکه‌ش ده‌که‌م هه‌لبه‌سته‌ی (حه‌سه‌ره‌تی)یه هیشتا چاپ نه‌کراوه و ئه‌مه (یه‌که‌م جار)ی چاپکردنیه‌تی وهک پئ بزانه‌م. وه‌له دوا تاکی هه‌لبه‌سته‌که (کوردی)دا ناوی (حه‌سه‌ره‌تی) هاتوووه. شایانی ده‌ست نیشان کردنه که‌وا (حه‌سه‌ره‌تی) (نازناوی) (مه‌لا عومه‌ر) ناویک و هه‌وال و هاوچه‌رخ‌ی (کوردی)بووه و من به (مه‌لا عومه‌ر)ی (په‌نجووی)ی ده‌زانم که ئه‌شی ئه‌ویش جگه له نازناوی (په‌نجووی) نازناوی (حه‌سه‌ره‌تی)یشی بووی وهک (سالم) نازناوی (بیمار) و (کوردی) نازناوی هه‌جریشی هه‌بووه و ئه‌گه‌ر ئه‌م (حه‌سه‌ره‌تی)یه، ئه‌و په‌نجووییه

نەبێ کەوا (مامۆستا محەمەد عەلی قەرەداغی) دیوانچیکى نایابى لەسەر ئامادەى چاپ کردوو، ئەوا لەو مەندە پترى لى نازانم کە (کوردی) هەلبەستى (قەوسى ئەبرۆو موژەت تیروکەوانە بە عومەر) ی بۆ ئەو گوتوو. وەک لەویدا نیشانەم بۆ کردوو، بەلام وەلامەکەى ئەو مەلا عومەر (حەسرەتى) یەم یا (رەنجوى) یەم، دەست نەکەوتوو کە بۆ (کوردی) ی نووسیوه، ئەو بەرامبەر بەو هەلبەستەى تری (کوردی) دای نابی.

خەطى (ع، ص) خط پینووسى کۆنە.

خەطى (ک): خەت

دەورى (ک): لە دەورى

دەورى لیوى (ع): لیوى.

حەد دەلى (ص، ع) جدول.

ژەنگارییه (ر) ژنگاری.

ئەم نیشانە بۆ (جەدوئل) و (ژەنگار) و خەط کە ئەمانە زار گوتى (گەر دوون و ئەستیره شوناسى) و (رەنجوور) ش ئەستیره شوناسى کەم هاوتای سەر دەمى خۆى بووه، ئەمە بەلگەى بۆ ئەو ئەو (حەسرەتى) یە رەنجوورى بى. ئەمیش نامەکەى مەلا عومەر (حەسرەتى) یە کە بۆ (کوردی) ی داناوه و ئەم هەلبەستەى سەرەوه لە وەلامى ئەمەدايه:

(نامەى حەسرەتى بۆ کوردی)

«تارى كاكۆلت لەسەر صفحەى روخت تاتارییه؟»
يا لەسەر گەنجینهى لیوت کە مەشقى (مار) یە
یادی رەنگ و، دەنگ و، کردارت؛ دەروونم جۆش ئەدا،
دل و پینەى وەصلەکەى پارو لیقای پیرارییه.
حەیفە و ابى باكى، جارێ یادى من ناکەیتەوه؟
هەر لەتۆم دیوه عەزیزم ئەم لە دۆست بیزارییه.
دل برینداره لە دووریت تۆش ئەوەندە بى وەفای،
هانى، فەرموو گوێ لەدەنگى بگره چۆن هاوارییه.
قافلەى کالای (عیتاب) و (لۆمە) دیاریى دەستمە
بۆ دەلیلى خۆشەویستی هاتنم سەر یاریى یە.
خۆزگە دەترانى کە چەند موشتاقى دیدارم وەلى،
تۆ نەهاتى، من ئەوا هاتم، بەلى: ناچارىیه.
رەسمى خۆیانە کە عاشق تووشى (هیجرى) کا دەسا
(حەسرەتى) پێى خۆشە، چونکە بى وەفایى کارییه.

ئەمە پارچە هەلبەستەکەى (حەسرەتى) بوو لە هاوچەشنى هەلبەستەکەى نالیداو نامەى (حەسرەتى) یە بۆ (کوردی) جارێ تەنیا سەرچاوهى ئەم هەلبەستەى (حەسرەتى) کەشکۆلى

(عن)ه و له شوینی تردا بهرچاوم نهکهوتوو، سه‌ره‌تای ئەم هه‌لبه‌سته که به: «تاری کاکۆلت له‌سه‌ر سه‌فه‌حه‌ی روخت تاتارییه» ده‌ست پی ده‌کا ئەمه به‌لگه‌ی ئەوه‌یه که ئەم نیو با‌لی یه‌که‌می ئەم تاکه‌ هی (حه‌سه‌ره‌تی)یه و (کور‌دی) له‌وی وه‌رگرتوووه‌و کردوو‌یه سه‌ره‌تای هه‌لبه‌سته‌که‌ی خۆی وه‌ک (ته‌خمین) (ته‌لیع) یا (ته‌رجیع) که ئەمه‌ش له‌ ویژده‌ی کۆندا باوه‌ و هه‌لبه‌سته‌ی ژێ له‌م جۆره‌ له‌م په‌راوییه‌دا به‌رچاو ده‌که‌وئ.

که‌ ناوی (کاکۆل) به‌ (کور‌دی)یه‌وه‌ ده‌با دوورنیه‌ (کور‌دی)ش کاکۆلی بووی و مه‌رجیش نییه‌ وای، کاکۆل به‌نیشانه‌ی (پیاو)یش هاتوو.

ئەم (نامه) و (وه‌لام) و ساغبوونه‌وه‌ی کور‌دی له‌ تاوانباریی (نیردۆستی) پزگارده‌کات. له‌باسی (که‌نجینه‌وماری)ی تاکي یه‌که‌مدا، نیشانه‌ بۆ ئەوه‌یه که‌ که‌نجینه‌ هه‌میشه‌ ماریکی پاسه‌وانی له‌سه‌رو هه‌تا خاوه‌نی که‌نجینه‌که‌ په‌یا ده‌بی ماره‌که‌ ئاپرا و ئەوی ده‌ستی بۆ به‌ری ماره‌که‌ ده‌یکوژئ.

ناوه‌ڕۆکی تیکرای تاکه‌کانی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (حه‌سه‌ره‌تی) به‌لگه‌ی دۆستایه‌تی به‌هیز و خۆشه‌ویسته‌یه‌کی پر به‌ دلّه له‌ نیاواندا و ئەوه‌نده‌ش (حه‌سه‌ره‌تی) خۆی به‌ دۆستی زانیوه‌، ئەوه‌تا توانجی تی ده‌گرئ سه‌ره‌نشته‌ی ده‌کا، به‌پیتی تاکي پینجه‌م و شه‌شه‌م دیاره (حه‌سه‌ره‌تی) سه‌ری له‌ (کور‌دی) داوه‌، به‌لام له‌ کوپي و که‌ی؟؟

وشه‌ی (هیجری) هه‌رچه‌نده‌ به‌واته (دووری)یه‌ له‌تاکي دوا‌یدا واته، به‌لام نیشانه‌یه‌ بۆ نازناوی (کور‌دی) و له‌ ئاکامیشا له‌ (کور‌دی) خۆش بووه‌ که‌ له‌گه‌لیا بی وه‌فایه‌و هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کور‌دی)ش که‌ له‌ وه‌لامی ئەمدا، هه‌مان په‌یه‌وه‌ندی دۆستانه‌ ده‌که‌یه‌نی که‌ (کور‌دی)ش له‌ دوا تاکي وه‌لامه‌که‌یدا، نازناوی خۆیش و (حه‌سه‌ره‌تی)یشی بردوو. جگه‌ له‌وه‌ی له‌م په‌راوییه‌دا له‌ دواتر دوو (نامه‌ی) هه‌ردووکیان بۆ یه‌کتر به‌ (هه‌ورامیانه) (زاراوه‌ی گۆران) هه‌یه‌.

٢- ئەم تاکه‌ به‌تیکرای نیشانه‌یه‌ بۆ هه‌لبه‌سته‌تکی کۆنی (فارس) که‌ ده‌لێت:

(آخورتو آموخت به‌ هنگام دویدن)

رم کردن و ایستادن وایس نگیریدن

واته‌(ئاسک له‌تۆوه‌ له‌کاتی راکردنیا، په‌وکردت (سلکردن)، هه‌لوێستانه‌وه‌ و بۆ دواوه‌ توارین فیربووه‌).

عیشوه: ناز

خه‌شمه: رقه، توورپه‌یه.

باری هه‌مدلی و (ع، ص، ف) یا هه‌مدله.

باری هه‌مدلی و (کم، نم، س): یاری هه‌مدله‌ی و (باریی هه‌مدله‌ی). هه‌مدلی و (ک٣) یا په‌حمی ده‌ی ئەمیشه‌ هه‌له‌یه‌ و ده‌سکاری وه‌سنگه‌یه‌. باری هه‌مدلی و (ئه‌نوه‌ر): یاخو له‌به‌ر.

خه‌مخوارییه (گ، س، گ٣) خه‌مخوارییه.

ئەم تاکه‌ له‌ (-) دانیه‌ و له‌وانی تردا دووه‌مینه‌.

۳- په پک: تیر

خونړیژ: خونړیژ.

نالهی زار: هاواری ده می. دهنگی.

منی زاری: منی په ریشان ئه میس جیناس ئاراییه.

رؤح: گیان.

ئهم تاکه ش دیسان له (ر) دا نییه و له وانی تر دا سییه مینه.

بریندارم (کم): بریندارم- دیاره هله چی چاپیه.

بریندارم (گ۳): برینداره. ئهمه دهسکاری، دهسنگه یه

به په یکانی (نم۱): به گیانی

به په یکانی (ع، ن): په یکان

خونړیژی (گ۲، س، گ، ئهنوهر) خونړیژی.

زاره (ژا، ن، کم، گ۲، س، گ۳، ئهنوهر) زاری

له رؤح (گ۲، س، گ۳) به گیان دیسان گۆرینی گپژ به کوردی.

۴- موشتاق: ئاره زومهند، تامه زرق،

ئسه: له سهر،

رؤح: گیان.

وهصل: پتنگه یشتنی، کوردی مه بهستی له هاتنی (حه سره تی) بووه و، بهم نامه یه بانگه یشتنی

کردووه. ئینتظار: چاوه پروان.

ئهم تاکه له (ر) دا دووه مینه و له وانی تر دا چواره مینه.

بو ئه سهر (ر): بو لسر: ئهمه ش رینووسی کونه.

بو ئه سهر لیوه نانی (ئهنوهر): بو سری لیوانی.

روح (گ۲، س) گیان- گومانی تیا نییه که گپو ئهمه ی کردووه به کوردی.

وهصلت (ئهنوهر): وهصلی.

نیو بالی یه که م مه بهستی له ووه که بگن به یه که و، له گه ل یه کدا بدوین، ئهمه ش وهستا کارای

ویژه ی کونه.

۵- عیله ت: دهر، به لام مه بهستی له (هؤ) یه = هؤ جییه؟ بو چ؟؟

وهجه ی: هؤی چییه؟؟ له چ روویه که وهیه.

فراق: دووری، لیره دا: (له فیراقی) به جی تره. به لام کیشی هه لبه سته که ریگه ی نه داوه، چونکه

(بو فیراقی) یه که وهک ئاره زوکردنیکی (فیراق) ده گه یه نی، که ئه وهش پیچه وانه ی بیر ی ئهم

تاکه یه، هه رچه نده (کوردی) ش مه بهستی له (له فیراقی) بوه، نه ک (بو فیراقی).

حه بییان: خو شه ویستان.

له که شکو لی (عن) دا به رامبه ر ئهم تاکی پینجه مینه، ئهم په راویزه فارسیه. نووسراوه: (با آنکه

این غزل کردی جواب (حسرتی) است اما در این موقع کرد اشاره به (نالی) از (نالاندن) و (حبیبه) معشوقه است از (حبیبان) کرده و گفته، همچنان (نالی) مثال (نهی) از فراق (حبیبه) مینالد و، من مشتاق انتظار از فراق شما مینالم ... الخ- علی)

واته (لهگه لئه وهدا که ئەم هه لئه ستهی «کوردی» وه لئه بۆ «هه سره تی»، به لام لیره دا (کوردی) دهستی بۆ «نالی» له (نالاندن) دا بۆ (هه بیبه) ی خو شه ویستی (نالی) کیشاوه له وشه ی (هه بیبان) ی ناو ئەم تاکه هه لئه ستهیدا، بۆی: هه وهک: (نالی) مافه نری (نهی) له دووری (هه بیبه) ده نالی، منی ئاره زومهنده و چاوه روانیش له دووری تو ئەی (هه سره تی) ئاوا ده نالم ... هتد ... علی) ..

منیش له م (ته علیق) و رهخنه جوانه، ئەمهی دهخه مه سه ر: که واته ئەو هه لئه ستهی که (هه سره تی) و (کوردی) که هاوچه شنه ی هه لئه سته که ی (نالی) ن، مه به ستیان له م دوو تاکه یه تی که تیا یا (نالی) فه رموویه تی:

من له بی بهرگی (مچه) م پرسى که بۆ چ رووتی؟ وتی:
رهبی من (شیت) بم، ئەگه ر شادیم، به بهرگی عاره بیبه.
«خه له تی ته شریفی هه رکه سی، چیه؟ غه یری که فه ن؟
هه ر ئەوه هه م فاخیره و، بۆ ئاخیری یه کجاریه؟؟»

به لئ: ئەشی (نالی) له واتای ئەم دوو تاکه یدا وهک توانجیک له (کوردی) ی گرتب، چونکه (کوردی) له فه لسه فه ی ژبانیدا بایه خی به جلوه بهرگ نه داوه و ته نانه ت هه ر کوئیه کی جله کانی درایی، نه ی دوو ریته وه، له داوا دوا ی ژبانیشیدا زۆر جار به رووتی سوورا وه ته وه، ئەوه تا خو ی (کوردی) له هه لئه سته یکیدا وتویه:

«چونکه مه حبووبه، به ناز پیم ده لئ گاه ی (مچه) رووت»

که له کورده واریدا باوه ناوی (مصطه فا) له خو شه ویستیدا (مچه) ی پی و تراوه و ده ی لئین.
هه لئه سته که ی (نالی) که ناوی (مچه) ی تیا یه، به داخه وه سه رچاوه کانی (نالی) به هه له ئەو (مچه) یه بیان کردووه به (مخه) و له نه شاره زاییه وه به ستوو یانه به (محه مه د) ناوی که وه، له راستیدا (مچه) یه و (مخه) نییه، به شکو (مچه) له زمانى کوردیدا کورته راوه ی (مصطه فا) یه که ناوی هۆنه رمان (کوردی) بووه و، له که سانی شاره زای وهک (توفیق به گی فه تاح به گی ساحیبقران) بیستومه که (نالی) مچه ی به و گو تووه هه ر وهک (کورپی) هه مان کورته راوه ی بی له نیو باله ی سه ره وه یدا ناوی خو ی به (مچه) رووت) بر دووه، له گه ل شێخ محه مه د (فخر العلماء) گفتوگۆیه کی له باره ی ئەم رووتیه ی (کوردی) یه وه هیه به لگه ی تریشم بۆ ئەوه ی که ئەو، وشه ی (مچه) یه له هه لئه سته که ی (نالی) دا، که، (مخه) نییه دیسان له که شکۆ له نایابه که ی (عن) دا که له وه یدا به په راویزیکی (فارسی) له سه ر ئەو هه لئه سته ی (نالی) ئەم راستیه ی روونکردووه ته وه، بۆ واتای ئەو هه لئه سته ی (نالی) یش بر وانه دیوانی نالی (مامۆستا موده ریس و کورانی) لاپه ره: (۵۷۹) و به لئ ووردبوونه وش ئەم بۆچوونه م جیگیر

ئەبى، چونكى وەكو بىستومە (نالى) لەدواى ئەوئەوى كۆلى داوھ لە ئامۆژگارى كردنى (كورى)دا بەبى سوودى لەو پىگەئى ئامۆژگار رووت و ھەلچراوبىيەى لای داو ناچار لەو ھەلبەستەيدا بەو دوو تاكەى سەرەوئەى لەژىرەوھە لەبىرە فەلسەفەيەكەى ژيانى (كوردى) و لەھۆى رووتىيەكەى و بىروپراى (كوردى) دواوھ، بەلام (كورى)ى تىابە: (مچە شىت) (مچە رووت) دەربرپوھو، دوورنىيە (ھەسرەتى) یش ھەر لەبەر ئەم ھۆى رووتىيەى (كوردى) بووبى كە لەسەر ھاوچەشنى ئەو ھەلبەستەى (نالى) نامەكەى بۆ (كوردى) نووسىبى و، وەك بلىي (ھەسرەتى) یش لەژىرەوھە ھەمان تانجى (نالى)ى لە (كوردى) دابىت و (كوردى) یش ئەوھندە زىرەك و، وريا بووھ لە مەبەستەكانىيان گەيشتووھ، لىرەدا بە ھەلى زانىوھ ئاوا لابەلاو لەنىوان وەلامەكەى بۆ (ھەسرەتى)ى دا .

شاعىرانە توانجى خۆى ئاوقاى سەر و گوئىلاكى (نالى) بكاتەوھ، و ئەوھتا ئەمىش ھەم ئالاندنەكەى (نالى)ى بۆ (ھەبىيە)ى خۆشەوئىستى بە فەلسەفەى ژيانى (نالى)ى داناوھ و ھەم لەپال ئەوھشدا (نالى)ى تىا كردووھتەوھ (نەى): لوولە قامىشىكى بەتالى رەق و تەق و، وشك و كونكون وەك (ناى) كە (نەى) يە وئەمەش لە تۆلەى ئەوھدا كە (نالى) لەباسى فەلسەفەى ژيانى (كوردى)دا كە رووتىيە بە (مچە شىت) و (مچە رووت)ى داناوھ، وەكو لە پىرە شارەزاكانم بىستووھ كە (نالى) لە گوئىگوئىدا لەگەل (كوردى) لە ميانەى دۆستاىتەيدا بە (مچە شىت) ناوى بردووھ .

ھەر وەك بۆم ساغ بووھتەوھ (كوردى) لە سەرىنى تەمەنى گەنجىتى و لاوتىيەوھ گوئى بە پىكوپىكى دىمەنى خۆى و پۆشتەرىي و پەرداخى و جلوپەرگ و پۆشاكى ناياب نەداوھ، لەگەل ئەوھشدا كورە جەگىكى گەرە بووھ كە باپىرى (وھزىر جەنگ) و باوكىشى دىسان (وھزىرى جەنگى) پاشايەتى بابان بوون و لە (خانەوادە) دەست روئىشتووھكەى (صاحبىقران)بووھ كە يەكىك بووھ لە (خانەوادە) مەزەكانى سەنە و خاوھن گوندو زەوى و زارى زۆر بووھ، لە ناوچەى ئەردەلاندا و لە ناوچەى (سولەيمانىشدا) زەوى و زارى گوندىكى زۆرى ھەبووھ و تەنانەت وەك ئاگادارم تا ئىستاش لە وەجەى ئەم خانەوادەيە خاوھنى گوندانن لەچەند شوپىن وەك گوندى (گەدان) و (كەمالان) لە (شارەزور) كە ھى مىرانى (ئىسماعىل بەگى) كورى نوورى بەگى فەتاح بەگى صاحبىقرانە كە ئەحمەد ھەمدى بەگى شاعىر و توفىق بەگى شاعىر مامى ئەون . ھەر وھەا بىستومە چەند جارىك خزمانى (كوردى) لە كاتىكدا كە (كوردى) (بەرگ) زەخىرەى سالىى مالا ھەژارىكى داوھ، ئەو خزمانەى (كوردى) بە كوردى يان وتووھ: (كورە زۆر نابەجىيە كە خۆت وھەا رووت پائەگرى، ئەوھندەى دات بەو ھەژارە سالى ئەوھندەش بدە بە بەرگ و پۆشاكى خۆتدا).

(كوردى) یش لە ولامدا . گوئوھ: (مرؤف بە بەرگ و پۆشاكەوھ ھەلناسەنگىرىت، بەشكو خودى خۆى مرؤقىتى و مەزنىي و دەچەسپىتى).

خودى كوردى لە زۆر لە ھەلبەستەكانىدا خۆى بە (مچە رووت، چەپەل، رىسمان و... ھتد) ناو

بردوووه، به‌ته‌نک پۆشاکیی‌ه‌وه نه‌بووه. له‌باره‌ی ئەم پرووتیه‌یشیه‌وه، جگه له نالی جاری تریش له‌گه‌ڵ (شیخ محمه‌د) (فه‌خرو لعه‌له‌مای کورد) له (تاران) گه‌فتوگۆیه‌کی فه‌لسه‌فی له‌باره‌ی پرووتیه‌وه هه‌یه که له‌شوین تری ئەم په‌راوییه‌دا پێشکه‌شم کردوووه.

له‌رووی وێژه‌یه‌یه‌وه به‌رامبه‌ر به‌و تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) که (نالی) ی تیدا به (نای) - یاران‌ه‌ی = قامیش) چواندوووه، بیرم به‌لای ئەوه‌دا ده‌روات که له‌هه‌مان ناوه‌ڕۆکی هه‌لبه‌سته‌که‌ی کوردیه‌یه‌وه، دیسان هه‌لبه‌سته‌ی کۆنی فارسییش تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (عه‌ره‌بی) هه‌یه که (هاو ناوه‌ڕۆکی) تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) ن له‌خواره‌وه ده‌یاننووسم. که بپروا ناکه‌م (کوردی) ئەو تاکه (فارسی) و (عه‌ره‌بی) یه‌ی نه‌بیه‌ستی و، ئەمه‌ش لاوازی و لاساییکردنه‌وه‌و دزیکردنی ئەه‌بی نییه، به‌شکو له‌ وێژه‌ی کۆندا ئەم جۆره دووباره‌کردنه‌وه‌ی (بیرورا) یه (باو) یکی (په‌وا) بووه و له‌سه‌ر ئەم په‌وایه‌تییه‌ ده‌قیکی عاره‌بی ده‌لی: (مَنْ أَخَذَ شِعْرًا فَحَسَنُهُ فَقَدْ مَلَكَه) واته: ئەو هۆنه‌ره‌ی هه‌لبه‌سته‌یک یا ده‌قیکی وتراوی وه‌رگرت و به‌لام به‌ جوانترین شتیوه رای گه‌یاند ئەو هۆنه‌ره به‌راستی خۆی خاوه‌نی بیروراپه‌که و مولکی ئەوه).

تاکه هه‌لبه‌سته فارسییه‌که‌ش ئەمه‌یه:

«بشنو از (نی)، چون حیکایت میکند

و ز جودایه‌ها شکایت میکند»

دیسان تاکه هه‌لبه‌سته (عه‌ره‌بی) یه‌که‌م له‌م جۆره بۆنه‌یه‌وه‌یه که:

«أسمع الناس حين غنى وبيكى

ومن فراق الاحبة إشتكى»

فارسییه‌که واته: (له «نه‌ی» ببیه که چۆن سه‌رگوزه‌شته ده‌گه‌یترینه‌وه،

که تیا یا له (له‌یه‌ک دووری) گازنده ده‌کات.

عه‌ره‌به‌یه‌که‌ش واته: (له «نه‌ی» ده‌به‌یه‌م که (گۆزانی وت و گریا)

وه گازنده له لیک دووری خۆشه‌ویستان ده‌کات

ئهمیش جیاوازییه‌کانی تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) یه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

ئهم تاکه له (ر) دا چواره‌مینه‌وه له‌وانی تردا پێنجه‌مینه.

عیلله‌تی (ع، ر): علت - ئەمه‌ش رینوووسی کۆنه.

نالاندنی (ع): نالاندن - دیسان جۆره رینوووسیکی دێرینه.

نه‌ی (ن، نم / ١، کم، گ / ٢، س): دل.

نه‌ی (ر): من.

وه‌جه‌ی (ر): وجه - ئەمه‌ش رینوووسی کۆنه.

بۆ فیراقی (ص) بو فیراق.

حه‌بیان (نم / ١) رقیبان.

٦- هه‌ددم چیه: چ رایه‌م ده‌که‌وی.

عاجز: زویر، زین، دلگران.

عەقل: ژیری، هیژایی.

دین: ئاین.

توحفە مەبەستی لە (شتی نایاب) ه که بەدیاری (عەقل و دینەکیەتی بۆ حەسرەتی بەدیاری
هەلبژاردوو و، یا (عەقل و دین) ه کهیەتی که لە حەسرەتییه و هک (توحفەیهک) دەست
(کوردی) کهوتوون.

جان: گیان

ئەم تاکە لە (ر) سییەمین و لە هەموو ئەوانی تردا شەشەمینە.

دەبی (ئەنوەر) دەبی

دینم (ر) هۆشم: ئەمیش نابی، چونکە هۆشەکش هەرۆک (عەقل) هکەیه.

توحفەیه (ئەنوەر) دیارییه - بەراستی ئەمەش جوانەو جیناسەو دەگونجی.

جان و (گ، س، گ، ۳) گیان و ئەمە بەکوردی کردنی (گیو)ه.

دلم (ر، گ، ۳): دلپش

۷- ئاخر: دواپی، ئیدی

حەسرەتی: خەفەتی و نیشانەیه بۆ (حەسرەتی) ی هاوآلی که ئەویش لە دوا تاکی
هەلبەستەکید ناوی (هیجری) ی بردوو.

(هیجری): نازناوی (کوردی) یه و ئەشی ئەم بە یهکگەیشتنە (کوردی) و (حەسرەتی) لە
سولەیمانیدا نەبووی.

ئاشوفتە: پەشیو. که ئاشوفتەدلی: دل پەشیوییه.

ئەم تاکە لە (ر) دا پینجەمینە و لەوانی تردا حەوتەمین و لە هەموواندا دوا تاکە.

تاکە (ع، ر): تاکی - ئەمە رینووسی کۆنە.

حەسرەتی (ع): حسرت. دیسان رینووسی کۆنە.

کاکۆلەکەت (ئەنوەر): اگرچەکەت- لە روانگەیهکی صۆفییانەوه (کاکۆک) پەرمزی (دووری) یه و

ئەشی (حەسرەتی) ش کاکۆلی بووی- هەرچەند - مەرچیش نییه -

دلیو (جانی) دل، دیو (مێژووی ئەدەبی کوردی): دل و.

شۆرى ئەمجارەم

- ۱- شۆرى ئەمجارەم لە جۆرى بەزمەكەى (شیرین) نییە
نەوعى سەوداى كاكە مەم یا شەوقى (خاتوو زین) نییە
- ۲- مەسخەرەى دەهرە كە (بەندى هيجرەتە) دىوانەتان
دەك فەلەك بارت كەوئى وەك پىت لەسەر ئاين نییە
- ۳- وا لە یار و مەملەكەت بووم، خاكى رووى دونیام بەسەر
بۆ یەكە ئىستاكە كارم: بى لە گریه و شین نییە.
- ۴- من لەگەل بەختى رەش و چەرخا كە پەنجە لى دەدەم
چى دەبى؟ سا با بى، غەیرەز ئەمەم تەمكىن نییە.
- ۵- سەبرى ئەیىووبم هەبى؟ هەردەم؟ دەروونم بىتە جۆش
جوز، لە نەظمى پارچە شیعەرى زىدەتر تەسكىن نییە
- ۶- شەرحى حالى من لە (تاران) سوویى یارانە، بەلى
بۆ میانى دۆستى؛ بستىكە، قوللەى چىن نییە.
- ۷- نەفسى (هيجرى) بەرزە، بۆیه رازى خۆى نالى بەغەیر
سكەهەى صاحیبقرانى چون بەهاى پايین نییە.

۱- شۆر: هاوار، دەنگ و ساز و ئاواز، بانگەواز.

جۆر: چەشن، نەوع، (شۆرچۆر) سەجە ئاراییى تیاپە.

بەزمەكەى شیرین مەبەستى لە چىرۆكى شیرین و دلدارەكەهەتى كە بووئەتە ماپەى (بەزم)
لەنتوان (فەرهاد) و (خوسرەو) و (كۆرەكەى) دا كە هەموو حەزىان لە شیرین كۆرەبوو. كە (كچە
ئەرمەنى) یەك بوو.

لاى ئەوان ناوى (سىرۆن) بوو و بەپىلاننىكى نامرۆفانە سەرى (فەرهاد) تیاچوو.

سەوداى: عەشقى، ئەقىنى.

كامە مەم: مەبەستى لە چىرۆكى ئەو و خاتوو زىنى دلدارىپە كە ئەحمەدى خانى بە هەلبەست
نەمرى كۆرەبوو و كۆرەبووئەتە هاوتای (لەیل و مەجنون) و (رۆمىۆ و جۆلىت).

- سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته له (عن): تاکی سێیه‌میه‌تی به‌ته‌نیا له (ف) دا به‌هه‌له‌ ئاوێته‌ی هه‌لبه‌ستی (ره‌نگی گۆل گیانه وه‌کو روخساره‌که‌ت ره‌نگین نییه‌) ی (کوردی) ی کردووه، که پارچه هه‌لبه‌ستی ژماره (٨٥) ی دوا‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یه.
- له (عن) ییشدا له‌سه‌ر ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسراوه (نامه‌ی کُردی دَر بِنْدَخَانَهء طَهْرَان سُو‌ی یارانْش دَر شَهْر سُلَیْمَانِیَه- علی). واته (نامه‌ی کوردی له به‌ندیخانه‌ی (تاران) هوه بۆ یارانی خۆی نارووه له شاری سله‌یمان‌ی- عه‌لی.
- ٢- مه‌سخه‌ره: گه‌مه چار، گالته پێ کردن.
- ده‌هر: رۆژگار، سروشت (فه‌له‌ک)، گه‌ردوون.
- هیجرت: دوورکه‌وتنه‌وه- نیشانه بۆ په‌ندی پیتشینانه که (به‌رد له شوینی خۆیدا سه‌نگینه) و ئەوه‌تا لیتان دوور که‌وتووه‌ته‌وه به‌ند کراوه.
- دیوانه‌تان: مه‌به‌ستی له خۆی بووه که دیوانه‌ی یارانی خۆی بووه.
- ئاین: مه‌به‌ستی له رێی راست و دادپه‌روه‌ریه که له ده‌هدا نییه.
- به‌داخه‌وه کات و هۆی ئەو به‌ندییه‌م لێ ئاشکرا نه‌بووه.
- ٣- یار: دۆست، مه‌به‌ستی له و یاران‌یه که ئەم نامه‌یه‌ی بۆ ناروون.
- مه‌مله‌که‌ت: پاشان‌شینی، مه‌به‌ستی له خاکی بابان بووه.
- ئەم تاکه به‌ته‌نیا له (ف) دایه و به‌هه‌له‌ کراوه‌ته سێیه‌مین تاکی پارچه هه‌لبه‌ستی‌کی تری (کوردی) که له‌دوا‌ی ته‌واو‌بوونی ئەم هه‌لبه‌سته‌وه پیتشکینشی ده‌که‌م.
- وا له یارو (ف): دور لیا و.
- خاکی (ف): خاک. ئەمه‌ش ریتنوسی کۆنه.
- بێ له (ف): غیر. به‌لام (بێ له‌که‌ی (عن) جوانتر و به‌پێی شێوه‌ی کۆن په‌سندتر بوو که ئالۆزییه‌کی سه‌رلێش‌پوینی وێژه‌ی تیا‌یه که وه‌ستایی ده‌گه‌یه‌نی.
- ٤- چه‌رخ: رۆژگار، سروشت.
- غه‌یره‌ن: جگه، به‌بێ، بلی، بێ له.
- ته‌مکین: توانایی، وزه، له‌بارابوویی.
- ٥- سه‌بری ئەیووب: پشووی ئەیووب و مه‌به‌ستی له سه‌بر و خۆراگری حه‌زه‌تی ئەیووبه که پتی به‌ناویانگه و به‌رامبه‌ر به‌تاقیکردنه‌وه‌ی خوایی به‌نه‌خۆشی و لیتقه‌ومان و خۆراگریه‌کی یه‌کجار پشوو درێژی بوو وه‌ک له چوار شوینی ئایه‌ته‌کانی ١٦٣ (النساء) و ٨٤ (الأنعام) و ٨٣ (الأنبیاء) و ٤٩ (ص) قورئانی پیرۆزدا له (سفر) ی ئەیووبی (عه‌دی قه‌دیم) واته (ته‌ورات) تیتیدا هاتووه.
- جوز: جگه، به‌بێ، بیجگه.
- نه‌ظم: هه‌لبه‌ست: ئەمه‌ش به‌لگه‌ی به‌ره‌م و زۆریه‌تی که ئەوی هه‌ستی جوولاندبێ،

هؤنراوهيهكى لهسهر داناوه. كهچى بهو حاله ئهم تۆزهى ناو ئهم پهراوييه م لىي دهسكه وتوووه، كه گهلى پترى بووه؛ چونكه ئهو ههر خهريكى نووسين و خوئندنهوه بووه وهك له شوئنيكى تردا وتووويه:

منم و جهفا و فيراق و ئوميدى و يصالى يار
(كاغهز) رهفيقى رۆژ و (شه مع) يش ئه نيسى شهو.

ژيده: زياتر، پتر.

ته سكين: دامرکان، ئارام.

6- شهرحى حالى: باسى بارى، لى روانينى چۆنيهتى خۆى.

تاران: پايتهختى ئهوساى (قاجارى) يهكان بووه.

ياران: ئهو دۆستانهى نامهكهى بۆ ناردوون و جوانيى ويژهيى له نيوان (ياران، تاران) دا ههيه.

به داخهوه وئى نهكه وتووم ئهم ياران ه (كى بوون).

ميان: بهين.

بستىكه: بنگوستىكه هه رچهند ئهمهش (موبالهغه) يه كه نيوان ئهم دوو شارى (سليمانى) و

(تاران) بستى بى، بهلام بۆ نيوان دۆستايهتى راسته كه مه.

قوللهى چين: بهستى نيوان چين و ژاپۆن كه له پيشتر لىي دواوم وه، جاران بهزۆر دور و

سهخت زانراوه، گوايه كهس نه يگهيوهتئى.

بهم تاكهى (كوردى) هاناي بۆ دۆستهكانى بردهوه كه فرىاي بكهون و نهك بهرپ و راستى

گوتووويه، بهشكو له ژيرهوه تئى گه ياندوون.

7- نهفسى: سروشتى، خودى، رهوشتى، دهروونى.

راز: نهينى دل.

غهير: بيگانه، بيان.

سككهى صاحبقران: مه بهستى فاملياكهى خۆيهتى كه ئهو (لهو) بووهو بۆيه وهك

خانهوادهكهى نهفسى بهرزه و خۆى به نهفس بهرز داناوه؛ چونكه لهو فامليا بهرزه بووه.

بهها: نرخ، ريز، شكۆ.

پايين: نزم، پهست، داكهوتوو، بى نرخ.

ليرده دا خانهوادهكهى خۆى كردوو به پارچه دراويكى زيرى به نرخ. بۆيه بيزى نه هاتوو هانا

بهريته بهر عهجهمهكان كه فرىاي بكهون و، دۆستانى (سولهيمانى) ي بهخۆ زانيوه بۆيه دهستى

بۆ دريژ كردوون كه يارمهتئى بدن و دور نييه ئهم نامهيهى بۆ (سالم) و يا خزمانى

نووسيبئى، ئه ويش وهلامى دابتهوه، كه وهلاميكى وه هام پئ نه زانيوه.

رهنگی گول

- ۱- رهنگی گول، جانا وهکو روخساره کهت رهنگین نییه
- شهککه ری میصری وهکو گوفتاره کهت شیرین نییه
- ۲- ئەهلی چین؛ نه ققاشی چاکن. به لآن ته صویری تو
- نه قشی خامه ی کردگار، کاری وهستای چین نییه
- ۳- مهنعی من عه مدهن دهکا ئەغیاری گهوج یاخۆ (که ره)
- طالیبی پووش و گیا، جۆیای گول و نه سرین نییه
- ۴- (مه نطیق) م طه ی کردبه ئەحوالاتی ته ئریخیشه وه
- هیچ وهکوو عه شق باعیثی جان یان مایه ی ژین نییه
- ۵- من که کوشته ی تیغی عه شقم، رۆژی دیوانی خودا
- بۆچی شاهید بئیم؟ ئاخر بهرگه که م خوینین نییه؟؟
- ۶- مه شقی مه نصوره له وهختی کوشتنیشدا پیکه نین،
- ئاری به شقی عه شقه عاشق، سه ره به بوغض و کین نییه
- ۷- من که ریسوا بووم و ته پلای عاشقیم لی دا ئیتیر
- (کوردی) هیچ پهروای دل و سامان و جان و دین نییه

۱- جانا: ئەی گیانه کهم، رهوانه کهم.

روخسار: روو، دهموچاو.

رهنگین: هه رچهند به پیتی (زمانی) به واته رهنگاوی یا رهنگا ورهنگه یه، به لام مه به ست له جوانیه وهک جوانیه ی په ره ی گول و ناسکی و بۆن خو شیه ی.

شهککه ری میصری: قه ندی ولاتی میسر که پیتی به ناوبانگه و جۆریکی زۆر شیرینه و هۆنه ران زۆر به کاریان هیناوه له هه لبه ستیاندنا.

گوفتار: گوفتوگۆ، مه به ست له زمان شیرینی و قسه خو شیه ی.

سه رچاوه ی ئەم هه لبه سته له ده سنووسدا (مس، عن، ص، ف، نم، ۱، با) یه و له چاپکردنیشدا (ک، ۲، س، گ، ۲، کم) و من (کم) م کرده بنکه ی لیکۆلینه وه، به داخیشه وه که (بۆنه) ی ئەم

ھەلبەستەم بۆ پروون نەبووھتەوھ .
 پەنگى گول جاننا (مس): رنگت كل جاننا - ئەمەش بە پىنووسى كۆنە .
 پەنگى گول جاننا (ف): رنگى كل قربان .
 پەنگى گول جاننا (نم): رنگى گل .
 پەنگى گول جاننا (با): رنگى كل قطعاً .
 پەنگى گول جاننا (كم): رنگى گول .
 پەنگى گول جاننا (گ، س، ك، ۲): پەنگى گول گيانا - ئەمەش بە ئاشكرا لە دەسكارىي (مامۇستا گيو) ھە كە كورد ھەرگىز نەيگوتووھ و نالى (گيانا) بەشكو (گيانە) يە .
 پەنگى گول جاننا (ب): رنگ كل قربان .
 روخسارەكەت (مس، عن، ص، ف): رخساركت - ئەمەش پىنووسى كۆنە .
 شەككەرى (نم): شكرى . پىنووسى كۆنە .
 شەككەرى (كم): شكرى . پىنووسى كۆنە .
 شەككەرى (مس، ص): شكر .
 شەككەرى مېصرى (با): شەكرى مصرى قط .
 ۲- ئەھلى: دانىشتوانى، كەسانى، نىشتامانىيانى، خەلقى، نىشتەجىيانى .
 چىن: ولاتى چىنە كە دەكەويتە ئەوپەرى پۇژەلاتى كىشووھرى ئاسياوھ و، بەھونەرمەندانى و پىنەكار (نەققاش) و پەيكەرتاش و كارى دەستىي ورد و ھونەرى و ئەمانە بەناوبانگن . وەك (كوردى) ش ئەمەى زانىوھ .
 نەققاش: نەخشەكىش، ھونەرمەندانى و پىنەكار، شپوھكار .
 بەلان: بەلام .
 تەصوير: و پىنەى، نەخش، شپوھى .
 نەقشى: نەخشى، و پىنەكىشراوى، نەخشىاوى .
 خامە: پىنووس، قەلەم . كە قەلەم وشەيەكى كوردىيە لە (كەلەم) ھوھ ھاتووھ .
 كردگار: دروستكار و مەبەستى خوايە كە نەخشەكەى گەلى لە ھى وەستاكانى چىن جوانتر و دلگىرتەر كە خۆشەويستەكەى (كوردى) يە .
 وەستاي چىن: مەبەستى ھونەرمەند (نەققاش) ھەكانيانە .
 ئەھلى (ب، مس): اھل . - ئەمەش پىنووسى كۆنە .
 نەققاشى (ب، مس): نقاش . ديسان پىنووسى كۆنە .
 بەلان (ف): بلا .
 تەصويرى (ب، مس، ص): تصوير . ئەمىش پىنووسى كۆنە .

نەخشی (ب، مس، ص): نقش.

کاری (ب، مس، ص): کار. ئەمیش پینووسی کۆنە.

وەستای (مس): وستا.

۳- مەنە: بەرگری، پێ نەدان، پێ لێ گرتن. (لە یارەکەیی)

عەمدەن: بەقەستی، بەئارەزوو.

ئەغیار: بیگانان. مەبەستی دز و خراب و ناکەس و ناحەزەکانە و دەبوو بەپێی ناوەرۆکی
هەلبەستە (غەیر) بووایە بە (تاک) نەک بە (کۆ) بیگوتایە (غەیرە).

کەر: نەفام، ناژیر، بێ ھۆش.

طالب: خواستیار، خواستەر، خاویار، ویستەر.

جۆیا: ویستەر، ئارەزوومەند، بەتەما.

نەسرین: جۆرە گۆلێکی نایابی سپی و بۆن خۆش و جوانە و مەبەست لە یارە و، مەبەستی لە
پووش و گیایە کە بۆ ئەغیارە کەرەکەییە و ئەوی گۆلە نەسرینەکەشی دەوێت ئەو مەبەستی لە
(کوردی) خۆیەتی.

مەنعی (مس): منع: پینووسی کۆنە.

ئەغیاری (مس): اغیار. پینووسی کۆنە.

ئەغیاری گەوج (ف، نم، ۱، با، کم، ۲، س، گ، ۳): ئەغیارەکەت. ئەمیش هەلبەستە؛ چونکە نابی
ئەغیاری خۆشەویستەکەیی (کوردی) بێ، بەشکو دەبی ئەغیاری (خودی کوردی) بێ، بەویدا کە
(مەنع) ی (کوردی) ی کردوو.

طالبی (مس): طالب. پینووسی کۆنە.

گیا (نم، ۱، با، کم): گیایە.

گیا (گ، ۲، س، گ، ۳، ص): گیا و.

جۆیای (ب، مس): جوی و. ئەمەش واتا نادات.

جۆیای گۆل و (نم، ۱، کم): خواھشی.

گۆل و نەسرین (ف): گۆل نسرین.

۴- مەنطیق: زانستی ھۆشمەندی و ژیریە بەزانستی (المیزان) واتە (ترازو) ش ناوی دەبەن،
چونکە ھەک تەرازوویەکی ورد وایە بۆ پاراستنی ھۆش و ژیری لە ھەلبەستی بیری و قسە نەکردن
و کەم نەھێنان.

(کوردی) ش شارەزای ئەم زانستە نەبووی پرکیشی ئەو مەبەستی نەکردوو ئەم توانایەیی خۆی تیا
دەربەریت.

طەی: برین ھەک برینی رێگە یا لە شتی گەیشت و پەیی پێ بزانی.

ئەحوالات: بارەكانى.

تەئىخ: مېژوو - زانستىكە لە بارەى رووداوهكان و كات و ھۆيەكانيان دەدوئ. (كوردى) لەم زانستەشىيدا پەى پى بردنى خۆى تىا دەرپرپووه لەم بارەووه واش بووه و بەلگەش ھەلبەستەكانىتى؛ چونكە زۆر شارەزای مېژووئ ئىسلام و گەلەكانى بەتايىبەتى و مېژووئ تر بەگشتى بووه.

ھىچ: چ چشتىكى مەبەستە.

باعىث: ھۆ. سەبارەت.

جان: گيان.

مايەى ژين: مەبەستى لە عەشقەكەيە دەشكوژى و زىندووشى دەكاتەوھ.

ئەم تاكە بەتەنيا لە (س، ع، ص) دايە و چوارەمىنە لەوانى تردا نىيە و، ھىشتا چاپىش نەكراوھ.

ئەحوالاتى (مس، ص) حوالات - ئەمە رېنووسى كۆنە.

باعىثى (مس، ص) باعث - ديسان رېنووسى كۆنە.

يان (ص): ياخو. ئەمەش لەنگى دەكات.

ه- كوشتە: كوژراو.

رۆژى ديوانى خودا: رۆژى دوا لىپرسىنەوھ كەسان لەلايەن خواوھ (قيامەت).

شاھىد: گەواھىدەر، ئەوى ئاگەدارى كارى بى.

ئاخر: ئىدى.

خوئىن: مەبەست لە برىندارى و شەھىدىيى خوئىتى كە ئەو خوئىنە شاھىدە بە بەرگەكەيەوھ و شەھىد بەبەرگى خوئىوھ دەنئىرئىت.

ئەم تاكە لە (مس، ع، ص) دا پىنچەمىنە و لەوانى تر چوارەمىنە.

كوشتەى (مس، ص) كشتەء. ئەمەش رېنووسى كۆنە.

كوشتەى (گ، ٢، س، ٣): كوژتەى - ئەمەش گۆرپىنى مامۆستا گيوھ.

تىغى (مس): تىغ - ئەمەش رېنووسى كۆنە.

تىغى (ف): تىر.

رۆژى ديوانى خودا (ب، مس، ص، ف): روژ ديوان خدا. ئەمەش رېنووسى كۆنە.

خودا (نم): خوا.

خودا (گ، ٣): جەزا. ھەلەيە و (جەزا) ديوانى نىيە و (ديوان) ھەكە ھى خوايە.

خوئىن نىيە (گ، ٢، س، ٣): خوئىناويە - ئەمەش لەگەل پاشبەندەكانى ھەلبەستەكە ناگونجى و ھەلەيە.

به‌رگه‌که‌م (له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کان جگه‌له/عن) نووسراوه (کفنه‌که‌م) که‌ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه چونکه (کوشت‌ه‌ی عه‌شقه‌که) مه‌به‌ستی له‌شه‌هیدی خۆیه‌تی، شه‌هیدیش ناخریته‌ ناو کفنه‌وه به‌شکو هه‌ر به‌به‌رگی خۆیه‌وه ده‌نیزری بۆیه‌ ئه‌و وشه‌ی (کفنه‌که‌م) هم‌به‌پیتی (عن) گۆری و کردمه (به‌رگه‌که‌م) که‌ له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کان راستتر و په‌سندتر و باه‌تیانه‌تره.

۶- مه‌شق: خه‌ریک بوون به‌فیربوونی کاریکه‌وه.

مه‌نصور: مه‌به‌ست له‌مه‌نصوره‌ی هه‌لاجه‌ که‌ چه‌ند جاری تر لیکم داوه‌ته‌وه.
له‌وهختی: له‌کاتی.

پیکه‌نین: نیشانه‌یه‌ بۆ پیکه‌نینه‌که‌ی (مه‌نصور) له‌کاتیکدا سزای کوشتنیان ده‌دا و خۆینه‌که‌ی خۆی پڕزایه‌ ده‌موچاوییه‌وه و ده‌ستی کرده‌ پیکه‌نین، له‌وه‌لامی ئه‌و هۆی پیکه‌نینه‌دا گۆتی:

من خه‌می ئه‌وهم بوو له‌م سزادانه‌دا له‌به‌ر ئازار، رووم گرژ ببی، به‌لام شوکور ئه‌و خۆینه‌م که‌ پڕزایه‌ سه‌ر رووم و ئه‌گه‌ر رووم گرژیش ببی پتوه‌ی دیار نابی بۆیه‌ سادهم و پی ده‌که‌نم، چونکه‌ من خۆم له‌سه‌ر حه‌ق ده‌زانم، بۆیه‌ نابی رووم گرژ بیت.
(کوردی) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ که‌ هه‌رگیز روو گرژ نا‌کاو دم به‌پیکه‌نینه‌.
ئاری: به‌لی.

به‌شق: پیرۆزیتی، حه‌قیتی.

بوغض و کین: رق و پیشخواردنه‌وه و، دل‌ره‌شی.

ئه‌م تاکه‌ش ته‌نیا له‌ (مس، عن، ص) دا هه‌یه‌ و شه‌شه‌مینه‌ و له‌وانی تردا نییه‌ و هه‌شتا چاپش نه‌کراوه‌.

مه‌شق (مس، ص): مشق - ئه‌مه‌ رینووسی کۆنه‌.

وهختی (مس، ص): وخت . دیسان رینووسی کۆنه‌.

به‌شق (مس): بشق - ئه‌مه‌ش رینووسی کۆنه‌.

بوغض و (عن): بغض . ئه‌مه‌ش رینووسی کۆنه‌.

کین (ص): کین . ئه‌مه‌ش ده‌گونجی.

۷- ریسوا: به‌ناو، ئابرووچوو، بی ئابروو.

ته‌پلی عاشقیم لی دا: ده‌نگی دل‌دارییه‌که‌م بلاو بووه‌وه، پیم زانرا، ئاشکرام کرد.

هیچ: چ نه‌.

په‌روا: ئه‌ندیشه‌، ترس، مه‌ترسی، باک.

سامان: دارایی.

جان: گیان.

دین: ئاین.

ئەم تاكە لە (ب، نم، ١، با، گ، ٢، س، گ، ٣) دا پینجەمینە و لە (مس، عن، ص) دا حەوتەمین تاکی ئەم پارچە ھەلبەستەییە و لە ھەمووشیاندا دوا تاكە، بەلام لە (ب) دا شەشەمینە، چونکە تاکی سێیەمی پارچە ھەلبەستی پێشوو (شۆری ئەمجارە)، لە جۆری بەزمەکی شیرین نییە، تیدا ئاوتەیی ئەم پارچە ھەلبەستەکراوە بەپینجەمین تاکی ئەم جۆرییە:

«دوور لە یار و مەملەکەت بوم، خاکی روی دنیا بامر»

بۆیا استاکە کارم غیری گریەوشین نییە.

لە ھەلبەستی پێشوودا ئەمە (شی کراوەتەو).

تەپلی (عن، س، س، نم، ١): طبل. ئەمەش رینوسی کۆنە.

تەپلی (نم، ١): طپلی. رینوسی کۆنە.

پەروای (ف): باک.

دل و سامان (ب): سر و ایمان.

سامان (نم، ١، ف، کم) ایمان و.

نیو بآلی دوویمی ئەم تاكەیی سەرەو لە (گ، ٢، س، گ، ٣) دا بەم جۆرییە:

(کوردی) ئەز پەروام سەر و ئیمان و گیان و دل نییە) ئەمەش لەگەڵ پاشبەندەکاندا، ناگونجی و ھەلەییە.

دەرۆی قوربان

- ۱- دەرۆی قوربان، رەفیقی رات خودا بئی ئەنیست، رەهبەرت، شای ئەنبیا بئی
- ۲- لەمەولا، من لە (مەولا)، شپیری یەزدان طەلەبکارم لەگەڵتا سایە سا بئی
- ۳- حەسەن هیمەت بکا بۆ حوسنی کارت ئیمام عەبباس لە ریتا رانومابئی.
- ۴- دەرۆی؟ هاتووی، لە من روخسەت دەخوازی؟ نیگادارت برۆ غەوئی بەغابئی
- ۵- هەموو هەر (قادر) ن دڵ بەندەتانه بنازم!! دڵ، لە داوی (قادر) ابئی.
- ۶- ئەگەر چی قەلبەکم لاتە هەمیشە برۆ وەک لاتە دڵمت با لەلا بئی
- ۷- عەزیزم قەلبە، گەر رۆحە فیداته فەرمامۆشم مەکه رەحمت دەبا بئی
- ۸- گولۆ پاشی سەلام و پایبۆسیم لە هەمووانە چ شا بێتوگەدا بئی
- ۹- بلی دیوانەکەهی دیوانی خووتان بەبئی ئییوو ئەبەد هەلکردی نابئی.
- ۱۰- بەلئی عاشق هەمیشە دیل و بەندە ئەبئی هەر پیتی لەداوی پەرچەمابئی.
- ۱۱- بەخزمەت هەر دەگا (هیجری) بەقوربان ئەگەر لەم بەندە سەختەهی خوئی رەهابئی.

۱- ره‌فقیق: هاوآل، هاوده‌م، (هاورپتی مه‌به‌سته).

ئه‌نیس: پیچه‌وانه‌ی نامۆیی کردنه، ئه‌وه‌ی که ده‌بیتته هۆی رابواردن و نامۆیی نه‌کردن، هاوده‌م. ره‌هه‌بر: رابه‌ر، پشتیوان، ری نیشاندەر، ری نوما، ئاراسته‌کار.

شای ئه‌نبیا: شای پیغه‌مبه‌ران و مه‌به‌ستی له پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه (د.خ).

سه‌رچاوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته چاپ نه‌کراوه ته‌نیا دوو که‌شکۆلی ده‌سنووسه که (عن، کش) ن که له (کش) یاندا (محه‌مه‌د ئه‌مین) ناویک ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی به‌شپواوی و ناته‌واوی و به‌بی دیاریکردنی بۆنه‌که‌ی نووسیویه، بۆیه (عن) م کرده، بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی.

له (عن) دا ئه‌م په‌راویزه فارسییه‌ی خواره‌وه وه‌ک سه‌ره‌ناو، له‌پیتش ئه‌م هه‌لبه‌سته نووسراوه: (وداعیه‌ی کردی دربندخانه‌ه طه‌ران که‌یسر برادرش (قادریک) بغرض تسهیل ر ها‌کرونش به سلیمانیه فرستاوه- علی) واته: (هه‌لبه‌ستی به‌ریکردنی «کردی» به‌ندیخانه‌ی (تاران) هوه که (قادر به‌گ) ی برازای نارده‌وه‌ته (سوله‌یمانی) بۆ ئاسانکاری به‌ره‌للاکردنی ئه‌و - عه‌لی)، واته له‌دوای سه‌ردانی (قادر به‌گ) دا له (کردی) که له به‌ندیخانه‌ی (تاران) بووه ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی وتوووه.

ره‌فقیق (کش): رفیق، ری نووسی کۆنه.

ره‌هه‌برت (کش) همه‌برو

شای ئه‌نبیای (کس): شای انبیای بی. ری نووسی کۆنه.

۲- له‌مه‌ولا: لیره‌وه‌دوا.

مه‌ولا: مه‌زن، که‌وره، خۆشه‌ویست و جیناس له‌م دوو (مه‌ولا) یه‌دا هه‌یه و جوانیه. شیری یه‌زدان: مه‌به‌ستی له‌هه‌زه‌رتی عه‌لی کوری ئه‌بی تالیبه که به (سیف الله المسلول) ناو براوه و ئه‌م وشه‌یه به‌ری نووسی کۆنه که به (شیر) و (شیر) یش ده‌خویندیریتته‌وه و جیناس ئاراییه.

سایه سا: (سایه = سی‌به‌ر) = (سایه = وه‌ک) یه‌که‌واته (سایه) یه‌که‌واته سایه‌سا (وه‌ک سی‌به‌ر) ه که له رووناکیدا سی‌به‌ر هه‌میشه به‌هه‌ر شتی‌که‌وه‌یه و لئی جیا نابیتته‌وه. ئه‌م تاکه له (کش) دا نییه.

۳- هه‌سه‌ن: ئیمام هه‌سه‌نی کوری هه‌زه‌رتی عه‌لییه.

هیمه‌ت: یاریکاری و پشتیوانی و به‌هه‌ره‌وه‌ری.

حوسن: چاکی، جوانی و مه‌به‌ستی له (کار دروستی) یه.

ئیمام عه‌بباس: هه‌زه‌رتی عه‌بباسی کوری هه‌زه‌رتی عه‌لییه و ناوی مامی پیغه‌مبه‌ریشه.

رانوما: ری نیشاندەر.

ئه‌م تاکه له (کش) دا دووه‌مینه و له (عن) دا سی‌یه‌مینه.

- له ریتا رانوما بئی (کش): ره فیک ریکارت بی.
- ۴- روخسه ت (رخصه ت): ئیزن خواستن، دوعاخواری.
 نیگادار: چاودتیریکار.
 غه وئی به غا: شیخ عه بدولقادی گهیلانی که مه زاری له به غدایه، بویه به (به غدا) وه ناوی دهر کردووه.
 روخسه ت (کش): همت.
 نیگادارت (کش): نگاه دارت - پینووسی کۆنه -
 غه وئی به غابئی (کش): غوص بغدابی.
 ئەم تاکه له (کش) دا سئیه مینه و له (عن) دا چواره مینه.
 ۵- (قادر) ناوی (قادر به گ) ی برازای (کوردی) و ناوی (غهوئ) و رواله تی خوا و پیغه مبه ر و عه لی و حه سه ن و عه بیاس و هه موو (گهل) ه وه ک له م تاکه پیدا دهری بریوه.
 به نده تانه: به پینووسه کۆنه که ی (بندتانه) وایه (به ندیی) ئیوهیه که ئەمه ش ده گونجی له گهل (به نده = کۆیله) دا.
 ئەم تاکه له (کش) دا نییه و له (عن) دا پینجه مینه.
 ۶- قه لب: دل.
 لاتته: لاوازه، بی هیزه، زه بوونه.
 لاتته: له لای تۆیه و ئەم دوو (لاتته) یه ش جیناس و سه جع ئارایی و جوانییه.
 ئەم تاکه له (کش) دا پینجه مینه و له (عن) دا شه شه مینه.
 ئەم تاکه له (کش) دا به م جۆره ی دوایییه و شیواوه:
 «اکر قلبه کم له لا دوره ایسته
 برو دل وه ک دل له لات بو هر له لات بی»
 ۷- عه زیز: خو شه ویست.
 رۆح: گیان.
 فیدا: به قوریان، قوریانی، بالاکه ردان، سه رگه رد.
 فه رامۆش: له بیرچوون.
 ره حم: به زه بی، دل سۆزی.
 ئەم تاکه له (کش) دا چواره مینه و له (عن) دا هه وته مینه.
 قه لبه گه ر رۆحه فیداته (کش): قلب و روحی من فادات بی.
 ره حمت ده بابئی (کش) خوف خدات بی.
 ۸- گولاو پاش: گولاو پرژین.
 سه لام: سلاو، چاک و چۆنی، رۆژباشی، ئیکلام.

پایبۆسی: پێ ماچکردنی

گەدا: هەژار، مسکین (شاوگەدا) مەبەستی لە هەمووانە لە دارا و دەستکورتی میلیلتانی.

ئەم تاکەش لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا هەشتەمینە.

۹- بۆ: ئەی قادر تۆ بەوان (شاوگەدا) بۆ.

دێوانەکە: شەیدایەکە.

دیوانی: دیوێخانە، وەیا (کوردی) دیوانی شیعری ئێوێ، و بە (دێوانە) واتە شیت.

ئەبەد: هەرگیز.

ئەم تاکە لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا نۆیەمینە.

۱۰- ئەم تاکەش لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا دەیهمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستە.

۱۱- بەخزمەت هەر دەگا: بەدیدارتان شاد دەبێ.

(بەندە سەختە) مەبەستی بەندیتییەکە تارانیتی کە دەشی وەک لە پارچە هەلبەستی (جۆری

ئەمجارەم لە جۆری بەزمەکە شیرین نییە) دا ناوی بردووه بەو پارچە هۆنراوێیە هانای

بردووهتە بەر دۆستانی لە سلیمانی و لەوانەیه دوا بەدوای ئەو نامەیه (قادر بەگ)ی برازای

چووبی بە دەنگییهوه دواى سەردان و تینگەیشتنی کاروبار، ئەوەتا بەم پارچە هەلبەستە

سەرۆه (قادر بەگ) بەرێ دەکاتەوه بۆ سولهیمانی بۆ رسگار کردنی مامی کە (کوردی) بوو.

رەها: رسکاری.

ئەم تاکەش لە (کش)دا بەم جۆرە دوااییه و شەشەمینە و لەوێشدا دوا تاکە.

«بخدمت هردکا کردی بقریان

اگر کلهکم بند نجات بی... تمت شد» واتە تەواو بوو.

ئەوا فەرشی موحیبەت رادەخەم

- ۱- ئەوا فەرشی موحیبەت رادەخەم یاران (قەضا) با بئ سەرینی میحنەتم داناوہ بوۆ خۆم، کوا (بەلا) با بئ.
- ۲- دەمیک بوو قاصیدی ئاھم لە پرسشدا بوو تا ئەمڕۆ ئەوا مژدەئە غەمی هینا، بەخیر بئ، مائی ئاوا بئ
- ۲- قاصیدی: تەتەر، نامەهین و نامەبەر ئای: هەناسەئە ساردی خەمبارییە
- ۳- دەلین قافلەئە قەضا، باری غەمی پێیە عەجەب ماوم لەگەڵ ئەم زۆرییەشدا، ئەم مەتاعە نارەوا نابئ
- ۴- گلەم کرد من لە غەم، بوچی بەجیم دێلێ جگەر سۆزم وتی، ئاخەر لە دلتا، جیگە هیند تەنگە گوزەر نابئ
- ۵- کە شەرحی حالی خۆم بوۆ کرد، لە (تەپلی شادمانی)ی دا کەس مۆلکی وەهای نەبووہ چ ئەسکەندەر چ دارا بئ
- ۶- رەفیقانی قەضا: بوۆ شوکری حەق ناکەن ئەمنتان هەم ئەگەر من شک نەبەن دەرد و بەلا، دونیا وەها نابئ.
- ۷- لە دەشتی (شارەزور)ی دل، سیامائی غەم هەلدا بەهەستوونە و چەلەئەئە ئاھم، مەگەر ئەم مائە وەستابئ.
- ۸- لە داغی کەوکەبی طالیع لە دوو سەرچاوەکەئە چاوم نەماوہ قەطرەئەئە، یارەببئ ئەم ئەستێرە ئاوابئ
- ۹- بە مەرگی خۆت قەسەم، ئاخەر هەموو دەردئە عیلاجی دئ بەغەیرەز دەرد و سەودای عەشقی شوخی سەرو بالآ بئ

۱۰- زهلیل و بیکهس و زار و په‌ریشان حال و بی مالم
 وهکو من کهس نییه بهم رهنکه کوشته‌ی خالی ئالا بی
 ۱۱- په‌فیکی وه‌حشیان و، ویل و سه‌رگه‌ردان و سه‌یرانم
 به‌ئی، ئه‌هلی موحه‌ببه‌ت ئاخیری کاری، ده‌بی وایی
 ۱۲- له ملدا سیلسیله‌ی زولف و له حه‌لقا تیغی ئه‌برۆ بی
 گرفتاری مه‌حه‌ببه‌ت که‌ی ده‌بی ئازار و ئازا بی
 ۱۳- مه‌ئی (هیجری) له‌به‌ر ده‌ردی گرانی، عه‌شقی لی تیک چوو
 ئه‌سیر و جان فیدای عه‌شقم هه‌تا‌کو په‌گ له مل مایی

.....
 ۱- فهرش: رایه‌خ.

موحیبه‌ت: خو‌شه‌ویستی.

قه‌ضا: تووشبوون، گرفتاری، گیرۆده‌یی، ئه‌نگاوتیه‌یی.

چاره‌نوس- جاریکی تر (کوردی) بروای خو‌ی به‌رامبه‌ر به (قه‌ضا و قه‌ده‌ر) وه‌ک فه‌لسه‌فه‌یه‌ک
 ده‌رده‌بری که هه‌ر شت له خواوه‌یه.

سه‌رین: بالیف - به‌مه (رایه‌خیکی) ناخو‌شی بو‌ خو‌ی دروست کردووه.

میحنه‌ت: ده‌رد، چورتم، ناخو‌شی.

به‌لا: گنچه‌ل، په‌ریشانی، ئاوقای خراپی بوون.

سه‌رچاوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته (مس، عن، ن، ح، گل/۹) به‌له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی (عیراق) پاشکۆی
 کوردی ژماره‌/۱۱ ی کانوونی دووه‌می ۱۹۷۸- به‌غدایه که (مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخ‌ی)
 له ژیر ناوی (پارچه‌ شیعریکی مسته‌فا به‌گی کوردی) دا ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی نووسیوه،
 هه‌رچه‌نده ده‌ستنیشانی سه‌رچاوه‌که‌شی نه‌کردووه، به‌لام وئ ده‌چۆ له (ح) ی وه‌رگرتی و من
 لێرده‌ا (عن) م کرده‌ بنکه، هه‌رچه‌نده به‌داخه‌وه (بۆنه‌) ی وتنه‌که‌م لی روون نه‌بووه‌ته‌وه.

۲- پرسش: سو‌راخ، پرسیار.

به‌خیربی: به‌خو‌شی بی‌ت. چونکه‌ مژده‌ی ماتمه‌می بو‌ هی‌ناوه.

۳- قافلّه: کاروان.

بار: بار و بارخانه، (کالا) و شتومه‌کی بازرگانیی کاروانه‌که‌ی مه‌به‌سته.

عه‌جه‌ب: سه‌رسام.

مه‌تاع: کالا.

ناره‌وا: مه‌به‌ست له (ناره‌واج) ه. ئه‌مه نیشانه‌یه بو‌ زۆریی خه‌م.

لهو سهردهمه دا، له بهر (پاشبه ند = قافية) وشه ی (پهواج) ی نهگوتووه.

۴- گله: گله یی، گازانده.

جگهرسوژ: دلسوژ، جگهرسووتاو، بهتهنگهوه بوو.

گوزهر: هاتوچو، جستوجو. مه بهستی له وهیه که خه م له دل یا یهقی خواردووته وه، نه وهنده زوره.

گله م کرد من (ح): کلم کردن.

۵- شهرحی حال: باسی بار و چوئیتی.

ته پلای شادمانی: جوړه ئاواژیک بووه به بونه ی خو شیییه وه به ته پل و نامیره مؤسیقییه کانی تر لی دراوه.

مولک: شوین، ولات، نیشتمان، خاک، سامان و زهویوزاری مه بهست بووه.

ئه سکه ندر: ئه سکه ندری (گه وره) یا (مه کدونی) یا (دولقه رنهین) یشی پی ده لین که له (۳۵۶-۳۲۴) ی پیش زاینده ژیاوه، و له (مه کدونی) له دایک بووه، له (بابل) مردووه له سه ر دهستی (ئهرستو) فیربووه و جیهانگیری کردووه. تیا سه رکه وتووه و ئازا و به ناویانگترینه، بویه (کوردی) ناوی بردووه.

دارا: یا داریوس، یا داریوش - به م ناوه زور (پاشا) ی کونی ئیران هه ن و ئه وی (کوردی) مه بهستی ته له ناوداریدا ئه وه یانه که له ۳۳۱ پیش زاینده ئه سکه ندر له دهوری هه ولیر به سه ریا زال بووه و کوژرا.

چ کهس (ن، مس): جکهس

شادمانی دا (عیراق): شادمانی دا.

۶- شوکری حهق: مه بهستی له سوپاس و ستایشی خواجه.

لیرده مه بهستی ئه وهیه له م دهر د و ناخوشیییه یدا و، ده بی هه ر خو ی ته نیا بووی به شکو (په فیکانی قهضا) ی تریش هه بوون که وا پرووی ده می تی کردوون و له پشوی سهرینیییه که ی خو ی ده دویتی.

ئه منتان هه م: من بؤ ئیوه هه م وه یا من له ئیوه دا (هه م = غه موخه فه ت) م. که ئه مه ش وه ستایییه.

۷- شاره زور: ناوچه یه کی فراوانه ده که ویتته نیوان چیاکانی بازبان و قهردهاخ و هه ورامانی

رؤژه لاتی هه له بجه و گوژره و ئه زمیر و پیره مه گروونه. به لام ئیستا ناوی ئه م پانتایییه یه له نیوان سوله یمانی و هه له بجه دا و سهرینیییه کی زور فه رمانزه وایی تیا بووه و، میژوی ئاوه دانه و شوین بلا بوونه وه ی په شمالی خیلانییه کان بووه له بهر ئا و، له وه په که ی.

سیامال: په شمال، کوین.

هه ستونه: کؤله که ی په شمال.

- چەلە: گوریسه، که له چوارلاوه رهشماله که ی پی رادهگرن و دهیبهستنهوه. که وهک لووله دووکه لی هه ناسه ی ساردی وابوون.
- وهستابی: راهستابی، بهند بی، خوی راگری به پیوه.
- ههستونه چەلە (عیراق) ههستونه و چەلە.
- ۸- له داغی: له خهفهتی دیسان وشه ی (له داغی = له گهرمی و سووربوونیتی)یه. که چهند ئەستیرهیهک گهرم و ناگرین و مه بهستی ئەمهشیانه.
- که وکه بی طالع: ئەستیره ی بهخت.
- قهتره یی (قهطره یی): دلۆپیک، تنۆکیک.
- یاره بی: ئە ی خویه، ئە ی په روهردگار.
- ۹- به مهرگی خۆت: سویند به مهرگی که سی خواردن، نیشانه ی ئەوپه ری خۆشه ویستی ئەو که سه یه.
- قهسه م: سویند.
- عیلاج: چاره، تیمار، چارکردن.
- غیره ز: جگه، به بی، بیجگه، بلی، جگه له.
- سه ودا: خولیا.
- شۆخ: جوان.
- سه روپالا: بالای وهک داری سه رو بهرز و بلندی. که درێژیش جوانیهک دهدات.
- به غیره ز (ح، عن، مس، ن، گل، ۹) بغیران. رینووسی کۆنه.
- ۱۰- زه لیل: زه بوون، که نهفت.
- زار: نه خۆش، چرووساوه، به زاری (گریان) خهفه تبار.
- بی مال: بی خانوو، وه به پی نازناوی (هیجری) شدا که له دوا تاکی ئەم هه لبه سته دا هاتوو ه ئەم هه لبه سته ی له شاری سوله یمانی دانه ناوه.
- ئالا: والا، ئال و والا، کراوه، بهرز و بلندی، جوان، رهنگین و (ئالا) له (ئه علا) ی عاره بییه وه نییه وهک له فه ره نه نگۆکه که ی په راوی خانی قوبادی مامۆستا محمه دی مه لا که ریمدا هاتوو ه هر چهنده ئەشی له چهند شوینتیکدا به واته ی (ئه علا) بی و به شکو له هه لکردن (به زرکردنه وه) وه یه (به یداخ) بیت.
- ۱۱- ره فیق: هاوال.
- وهحشیان: درندان، مه بهستی له وه یه له کتو و که ژا بووه له و کاتی دانانی هه لبه سته که دا.
- حه یران: سه رسام، حه په ساو، سه راسیمه یی.
- ئه هلی موحیبه ت: دلداران و مه به ستیشی له خواناسانی و زاراوه یه کی صۆفیانه شه.
- ئاخری کاری: بۆ دوا یی کاری ئەو، وه یا (دوا یی کاره که ی)

وابی: ئاوهها بی، وه یا (وابی = کراوهبی) و مه‌به‌ست له رۆژی قیامه‌ته که خوا پروو له ئەهلی مه‌حه‌به‌ته ده‌کاته‌وه و هه‌روه‌ها نامینتیه‌وه و ده‌رووی چاکه‌ی لی ده‌کاته‌وه.
۱۲- له ملدا: له گه‌رده‌ندا، له ئەستۆدا، له سکورددا.

سیلسیله: زنجیر.

حەلق: قورقوراکه، مل، گه‌ردن، ئەستۆ، سکورد.

گرفتار: گیرۆده.

(ئازاد) و (ئازا)یه که (له‌ف و نه‌شر)ی مورته‌ته‌به که له (ئازاد) مه‌به‌ستی له نه‌بوونی ئازادیه‌ به‌هۆی بوونی زنجیره‌ی زولفه‌وه له ملی عاشقدا. هه‌روه‌ها (ئازا)یه‌که‌ش نا‌ئازایی عاشقه‌که ملی له‌بن تیغی برۆدایه و په‌له‌قزێ و توانایی خۆ رسکارکردنیکی نییه و نایکات و خۆراگره، ئەمه‌ش جوانی و، وه‌ستاییه له وێژه‌ی دێریندا.

له حەلق (مس، ن، ح) له حلق.

تیغی (مس، ن): تیغ، رینووسی کۆنه.

۱۳- ئەسیر: دیل.

جان فیدا: گیان به‌قوربانی بوو، سه‌رگه‌رد، گوری.

ره‌گ له ملدانی: دیاره ره‌گیش هه‌ر له ملدایه هه‌تا ژبان پایه‌دار بی و مه‌به‌ستی لێدانی ره‌گی مل و له کاردا بوونی دله.

که‌واته هه‌رگیز ده‌ردی گرانی عه‌شق سه‌ری له (کوردی) تیک نه‌داوه.

هه‌میشه دیل و جان فیدایه‌تی تا ماوه.

ئهم هه‌له‌به‌سته یه‌کیکه له وه‌له‌به‌سته که‌مانه‌ی (کوردی) که جیاوازی له نێوان وشه‌کانی ناوه‌رۆکه‌که‌یدا و ئالوگۆر له نێوان تاکه‌کانیدا و هه‌له‌بژاردنی هه‌ندێ تاکێ له‌م یا له‌وه سه‌رچاوه‌دا زۆر که‌م و دانسقه‌یه و به‌پێی درێژیه‌که‌ی له‌وانه‌یه بۆ کاره‌ساتیکی گوتی که به‌داخه‌وه هێشتا وی نه‌که‌وتووم که ئه‌و کاره‌ساته چی بووه که ئه‌وه‌نده گه‌وره و کاریگه‌ر بووه له‌سه‌ر (کوردی) که ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ر گوتووه.

دلّ وه چاکه

- ۱- دلّ وه چاکه زامه کهی ناسۆری تیری تا نه بیّ
سینه بۆ نیشی موژانی مهه پروان نیشانه بیّ
- ۲- ئەصلی مه قصه هه ریه کیکه بۆ په رستارانی عه شق
یهک سیاقه، حه ق شوناسی (که عبه) یا (بتخانه) بیّ
- ۳- نه خشی ظاهر باطنی کی پاک و بیگه ردی دهوی
سه بجه طه وقی زاهیده سه جار ئەگه ر سه وانه بیّ
- ۴- بۆ زه ریفی تایى طور په ی زولف ده رینان لازمه
یهک له سه ر یهک زامی دلّ، وا چاکه زامی شانیه بیّ
- ۵- پیکه نینی دولبه ران میقداری عیصمه ت کهم دهکا
بۆیه غونچه هه ر ئەوهنده ی نازگه تا (وا) نه بیّ
- ۶- خالّه کانت دانه دانه، چاوه کهم عه بیم مه که
ئه شکی خوینینم له چاومدا بلا، با وا نه بیّ
- ۷- بیو ره قیب ئاواره که، ساتی له پیش چاوی ئەمن
قورم ساغه، تابه کهی بۆ چاوی (کوردی) تانه بیّ

۱- وه چاکه: وهها چاکه.

ناسۆر: جۆره برینیکه، کولاندنه وهی برین، زامی به ئازار،

تانه: تانج، تاکو نه بیّ، یا وهک تانه (له که) ی سه رچاو وابیّ، ئەوهنده به ناسۆری به دلّه وه.

سینه: سنگ.

نیش: چزوو.

موژان: برژانگ، مژولان، کوژک.

مهه پروان: مانگر وان، جوانان، ئەوانه ی روویان وهک رووی مانگ بیگه رده.

نیشانه: نیشانگه ی تیر.

سه رچاوه ی ئەم هه لبه سه ته (عن، جا) یه و هیشتا چاپ نه کراوه و من (عن) م کرده بنکه ی

لېكۆلېنەوهى و به داخه وه (بۆنه)ى وتنه كه م بۆ روون نه بووه ته وه .
 رواله تىكى تايبه تى به م هه لبه سته وه يه ، له وانه يه بگوتري شپوهى گوتنى (كوردى) نيبه ،
 هه رچه ند مۆركى نه وىشى پتوهيه نه وىش له وه وه يه كه سه رچا وه كه ي دوو كه سى نه ده ب دۆستى
 باوه رپيكراون كه (مه حموود پاشاى جاف): (جا) وه (هه لى ئاغاي نه وتجى): (عن)ن، بۆيه
 هه لبه سته كه پاك و بيگه رده و، وهك نه وانى ترى زۆر ده ماوده مى نه ديتوووه و ده ستاوده ستى
 نه كرده وه .

۲- نه صلى مه قصه د: به چه ي مه به ست .

په رستاران: نه وانه ي له پتى عه شقا ده په رستن، جوانپه رستان، دلداران . نه مه ش له سه ر نه و
 باوه ريه كه ئاينه ئاسمانيه كان و بت په رسته كانيش هه مو ناسينى خودايه كن .
 سياق: پيره و، جوړ، چيژ، چۆن .
 حه ق شوناسى: خواناسى، راست په روه رى .
 كه عبه: قيبه له: (حه جه ر و نه سوهد) كه له شارى مه ككه يه و ئيسلام له نوپژ و هه جدا رووى تى
 ده كه ن .

بتخانه: شوپنى بت تيا په رستن، جىگاي بت په رستان .

۳- نه خشى ظاهير: نه خشى (شپوهى) سه رزارى، (نه وى به پروه وه يى)ى مه به سته .

باطين: ده روون، ناوه وه، ناوه پۆك، دلپش ده گريته وه .

سه بجه: ته سبيح، جوړه (رستىك)يكه، بۆ (زىكر) و بۆ پى رابواردن،

طه وقى: ته وق، نه و زنجيره يه له به نديخانه كاندا ده كرايه گه ردى (به ندى)يه وه .

زاهيد: به سه ر زارى خواناس و صوفىي درۆزنى مه به سته .

صه د دانه: نه و ته سبيحه ي كه بۆ جوانى و رابواردن نه بى صه د دانه يه، كه وا ده روپش و
 صوفىيه كان بۆ ژماره ي ناوى خوا بردن (زىكر) كردن و ژماردى ناوى خوا برده كه هه لى
 ده گرن، و بگه (۱۰۱) دانه يشه .

۴- زه ريفى: جوانى، (ظه ريفان): جوانان . ريكوپي كه كان .

تاي طورپه: تاي مووى سه ر روومه ت .

لازمه: پتويسته .

بۆ: (جا) بر .

لازمه (جا) كاشكى .

۵- مىقدار: چه نديتى . كه موزۆرى، نه ندازه

عيصمه ت: پا كى، داووين پاكي، ره وشت جوانى، سروشت چاكي .

بۆيه: له به رنه وه - به رينووسى كوڤن (بويى) نووسراوه كه (بۆ)يش . ده گريته وه به واته (بۆن) و
 نه مه ش ده گونجى .

وا: کراوه، بهش، مه بهستی پشکووتنی خونچه که یه، (والا)، گه شانیه وه،
که م (جا) که.

۶- دانه دانه: دهنک دهنک، یهک یهک.

عهییم مه که: لیم مه گره.

ئه شک: فرمیسک، رۆنتک، ئه سر، ئه سرین.

بلا: دهبا، سادهی، سا با.

با وا نه بی: با فرمیسکه که ی من دهنک دهنک (تک تک: دلۆپ دلۆپ) نه بی، وهک خاله کانی تو و
ئیتیر بۆ ئه وهی لیم نه گری و به عهیبی منی نه زانی با فرمیسکم به خوربیت و وهک دهنک دهنکی
خاله کانت هی منیش تکه تکه نه بی.

۷- بیو: تو وهره و، ئه گهر بیتو، ئه گهرکو، خو ئه گهر، گریم.

ره قیب: دژ، ناکهس، ناحهز، خرابکار و ئه وی به مه راییی خوئی له گه ل خو شه ویسته که ی
(کوردی) نزیک کردووه ته وه و دژی (کوردی) یه و نه یاره.

ئاواره: دهر به دهر، ره ههنده، دهر کردن، ویل.

قورم ساغ: ساخته چی، پهست، نامهرد، دهویت.

تابه که ی: تا کو که ی، هه تا که نگئی.

تانه: له که ی سه رچاوه، په له یه کی سپییه ئه که ویته سه ر گلینه ی چاو. وه یا ئه و ره قیبه وهک
(تانه بی: تا کو نه بی) واته وهک تانه (له که ی سه ر چاو) وه (نه بی).

ئه م وشه ی (قورم ساغ) ه ئه گهر له دهر بریندا به شیوه ی (قورم) (ساغه)، به بریگه دهر نه بردریت،
کیشه که به له نگ ده بی که به (قو + رم + سا + غه) یه.

کەى ئەوه مەحبووبەيه

- ۱- کەى ئەوه مەحبووبەيه؟ گەر بى وهفا و خوین خوار نەبى؟
 حەلقە حەلقەى زولفى، وهک زنجیری دەس زۆردار نەبى؟
- ۲- کەى نىگارە؟ گول ئەگەر، بۆ بىن و، جوانى و، نازکى؟
 چەشنى ئەندامى نەبى و، وهک خارى چەشتەى ژار نەبى؟
- ۳- ئەبرۆى شمشیر و، موژەى تیر، گەر نەبى؟ کەى دولبەرە؟
 چاوى دل بىمار نەکات و؟ چاوى خوئى بىمار نەبى؟؟
- ۴- قەت بە مەحبووبەيه مەزانە، تا دلّت داگیر نەکات
 یا لە سۆز و، قالىبى سووتاوتا، دەسدار نەبى
- ۵- گەر لە دوورى (گورچوو)ى بەرۆکت بى؟ دزە، یارت نییە
 یا لە دەرھینانى دلّتا، چەشنى گورگى ھار نەبى؟؟
- ۶- شاھیدی مەقبوولى عەشقى گەر نەبى؟ شاھید نییە
 تا لە سەر گۆنەى نیشانەى شوینى گەستووى مار نەبى
- ۷- قەت گرفتار و ئەسیری دولبەرى (بى دل) مەبە
 تا ئەویش وهک تو، بە تیری غەمزە، دل ئەفگار نەبى
- ۸- دل بە (مەجبووب)ى مەدە (مەششاپەگەر) بى و حیلە باز
 ئەسمەر و قەد عەر عەر، خونخوار و، چاو بەخومار نەبى
- ۹- قەدرى عاشق کەى دەزانى، یارى (بەد خو) و خورده سال
 تا خەطى موشکین لە سەر صەفحە روخى ئیظھار نەبى.
- ۱۰- کورته عومرى (یارى دل)، عەشقیكى کوپرى و شیتییە
 مایە پووچى و میحنەتە گەر، عەشقى عەقلی سوار نەبى
- ۱۱- ئەو جەفا و جەورەى کە (کوردى) لەو نىگارەى چەشتووہ
 صەد، کەبىعار بى، دەبى بۆچى لە رۆح بىزار نەبى

١- ئەم هەلبەستە (کوردی) یەکێکە لە پارچە هەلبەستە (ئاوێتە) بەیەکتەری بووێکانی، لەبەرئەوه لێم بوو مایە سەرە خۆی، لە ڕێگەی ساخکردنەوه و جیاکردنەوهی ئەم پارچە هەلبەستە، لەوی تری و ماوهی چەندین ساڵ عەوداڵی بە دەستەئێنانی سەرچاوه بووم، تا لە ئەنجامدا ویکەوتەم کە دوو پارچە هەلبەستە (کوردی) تاکەکانیان تیکەڵ بە یەکتەر بوون و، من بەهۆی سەرچاوهی زۆرەوه، بەشارەزاییم لە شێوازی هەلبەستەکانییەوه بۆم دەرکەوت کە دوو پارچە هەلبەستە لە ناو سەرچاوهکاندا بە تیکەڵی و ئاوێتەیی شێواون.

بەلام وەک لە تیکرای هەلبەستەکانی ناو ئەم پەراوییهوه ئاشکرا دەبی کە (کوردی) بە زۆری چاودێری ئەوهی کردووه کە (لە هەر پارچە هەلبەستەکیدا «یەکتەیی بابەت» هەبی)، ئەم راستییە بە تەواوی ڕێنومایی ئەوهی کردم کە هەموو تاکەکانی ناو سەرچاوهکانی ئەم هەلبەستە بریتین لە دوو بابەتی لە یەکتەر چیاواز.

بابەتی یەکمیان: ئەم هەلبەستەیه کە هەر لە بارە (دڵخاوان: مەحبوبیە) وەیه.

بابەتی دوومیان هەلبەستەکە (دوای ئەم هەلبەستەیه لەم پەراوییهدا لە ژێر سەرە ناوی (ئەو سەرە سەر بۆچەیه) دا لە بە پشتیوانی هەلبەستەکانیشیانەوه بۆم لە یەکتەر جیاکرانەوه.

کە ئەویش لە بارە (دڵدار: عاشق) وەیه.

بۆیه هەندێ لە سەرچاوهکانی ئەم پارچە هەلبەستە هەمان سەرچاوهکانی هەلبەستەکە (دوای ئەم، هەر وەک هەندێ سەرچاوهی ئەم هەلبەستە سەرەوهش سەرچاوهی ئەو هەلبەستە دیکەن و هاویەشن.

لە هەندێکیاندا چەند تاکێکیان ئاوێتە یەکتەری کردووه، هەر وەک لە هەندێکیاندا ئەم هەلبەستە سەرەوهیان بەیەک پارچە هەلبەستە سەرەخۆ نووسراوه. هەر وەها لە هەندێکیاندا هەردوو پارچە هەلبەستەکیان بەیەک پارچە هەلبەست داناوه.

ئەمە جگە لەوهی کە گۆران و شێواویی ئەوتۆیان بەسەردا هاتوووه کە لە هەندێ شوێندا لە هەلبەستە (کوردی) ناکەن و مۆرکەکیان دژواراندوووه. لەگەڵ ئەم جیاکردنەوهی شەمدا، دیسان ئاواتە خوارم کە سەرچاوهی بەهێزتر دەرێکەوی، تاکو پتریک، ئەم ئالۆزییهی خا و بکاتەوه، یا پشتگیری ئەم جێگیرکردنەم بکات و هەردوو پارچە هەلبەستەکە لە دەقی گوتنەکە (کوردی) نزیک بکاتەوه.

سەرچاوهکانیش بۆ ئەم پارچە هەلبەستە سەرەوه ئەمانەن:

(مس، ع، ن، ١/کل، ٢/کل، ٣/کل، ١٠/ص، ٢/ما، ٢/جلی، مر، مع ر، ه)ن.

لەنێو ئەو حەمکە سەرچاوهیهدا من (مس)م کردە بئەوه دەسکەلای لیکۆلینەوهی ئەم پارچە هەلبەستە و کە لکیشم لە سەرچاوهکانی تر وەرگرتوووه، هەندێ تاکێ ئەم هەلبەستە، هێشتا چاپیش نەکراون (ئەوهندە ی پیم زانیی).

ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھوھ كە يەكەمىنە لە زۆر سەرچاوەدا بەلام لە (جلى، ر)دا نىيە، و لە ھەمووانىشياندا چونيەكە.

۲- چەشتەى ژار، ژەھر ھەلمزىو، دركى ژاراوى، ژاراوى.

ئەم تاكە لە (جلى، ر)دا نىيە و لەوانى تردا دووھمىنە و لە ھەموواندا چونيەكە.

۳- بىمار نەكات: برىندار نەكات، نەخۆش نەخات، نەپىكى.

بىمار نەبى: بە خومار نەبى، مەبەستى لەچاوى خەوالووى (مەست)ى مەحبوبەيە، كە ئەمەش جىناس ئارايىيە. (جوانكارى لە وێژەى كۆندا).

ئەم تاكە لە (جلى، ر، مس، عن)دا نىيە و لەوانى تردا سىتيەمىنە و لە ھەموواندا چونيەكە.

۴- سۆز: سەودا، شەيدايى، جۆش و خورۆش.

دەسدار: دەست تىابوون (نەك دەولەمەندى).

ئەم تاكە لە (جلى)دا نىيە و لە (مس، عن)دا سىتيەمىنە و لە (ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه)دا چوارەمىنە و لە (ر)دا، چونكە ئەم ھەلبەستە و ھەلبەستى پېشوووى تىايە، يەك پارچە ھەلبەستە بۆيە (لەوا) ئەم تاكە پىنجەمىنە.

نيوھى يەكەمى ئەم تاكەى سەرھوھ لە (ر، گل، ۱، گل، ۲)دا بەم جۆرەيە:

(نەك لە دەورى شەمعى رۆخسارت وەكو پەروانە بى) كە ئەمەش نيوبالى يەكەمى تاكى دوايى

(پىنجەمىنە) و بەشىواوى ئاويتە بووھ پەروانە ئەوى.

يا (ر): قـطـ.

سووتاوئا دەسدار نەبى (ر، گل، ۱، گل، ۲): سووتاوئا ئاگاھدار نەبى - بەلام لە (گل، ۱، گل، ۲)دا

(ئاگاھدار نەبى)يە.

۵- گورچوو: گورچيلە، گورچك، مەبەستى لە پارەى بەر باخەل (بەرۆك) و دەسبىرى و سامان لى

كىشانەوى دىخوازەكەيە لە ھى دىدارەكە.

بەرۆك: يەخە، بەرباخەل، گىرفان.

لەم تاكە ھەلبەستەدا مەبەستى لەو چەشنە دىخوازەيە كە ھەر چاوى لە سامانى پياوھ و پارە

لى كىشانەوى، بۆيە (كوردى) بە دزى داناوھ نەى خستووتە خانەى دىخوازەوھ.

چونكە وەك لە نيوبالى دووھمىدا راي گەياندووھ كە ئەو دىخوازە لە پىناوى دزى و لى

كىشانەوھكەيدا و بۆ ئەوھى ھەرچى زۆرتەرە لەو دىدارەى بە دەست بىنى، بۆيە بەجۆرى خۆى

لەلای كابرە دەر دەخات كە گوايە زۆر كابرەى خۆش دەويت و لەراستيشدا درۆزنە، مەبەستى

پىكەوھ و ژيان نىيە بە يەكدلى لە سايبەى ئەويندارى (عەشق)ىكى سەرتاسەرى ژن و

مىردايەتيدا كە يەكەم بنچىنەى كۆمەلايەتییە لە پىكەپىنانى كۆمەلان و ھەر گەلىك و مروفايەتى

و لەبەرئەوھى (كوردى) ئەو دىل راکيشانى دىخوازە بەكردەوى (گورگى ھار) پىناسە كردووھ.

۶- شاھىدى: گەواھىدەرى، بەلگەى. (شاھىتەى)

مهقبوول: پهسهند، دروست، وهرگيراو.

شاهيد نيبه: نازدار نيبه، دلخواز (خوشهويستی جوان) نيبه.

گۆنه: روومهت، گؤنا.

گهستووی: گهستهی، گاز لى گيراوی، پیکراوی، نهنگاوتتهی (مار).

نهم تاکه نیوهی دووهمی له گۆرانیهکی (سهید علی نهصغەر (ش ۱) دا یهکهمه و هرچهنده نه و له چهند گۆرانیهکیدا هی (کوردی) و طاهیر بهگی جاف و نارى و ..هتدی لهسهه نه کیشه یهکخستوه و له چهند تۆمار کردنیکی گۆرانیهکانیدا دووبارهی کردوونهتوه و ناوئتهی یهکی کردوون و تهنیا کهلک له شتوهی دهربرینی هر نیو تاکیک دهگیرئ، نهک له زنجیرهی تاکهکان و پارچه ههلبهستهکان «چونکه تیکهلی کردوون بهیهکتری لهو گۆرانیهکانیدا».

ههروهها نهم تاکه له (کش ۲، ش ۲) دا نيبه و له (مس، عن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، کش ۱، ص، م/۲، مر، مع، ف، ش، نم، ه، کم، گ ۲، س، گ ۳، نی، مد/۶) دا دووهمین بهلام یهکهمی له مد/۶ دا نيبه و له (جلی، ر) دا سییهمین تاکي نهم پارچه ههلبهستهیهوه له ههندئ لهم سهراوانهشدا نیوبالی یهکهمی، یا دووهمی ناوئتهی تاکیکی تر بووه یا له تاکیکی تر دا بهجۆریکی تره وهک له خوارهوه شیی دهکهمهوه. نهم تاکه بهم جۆره هیشتا چاپ نهکراوه.

جوانی لهم تاکه دا یهکخستنی وشهی (شاهید) و (شاهید) ه که هر یهکهیان به واتایهکی جیا لهوئیریان، دیسان گرد کردنهوهی پینج وشهی (ش) و یهککهوتنی (نیشانه) و (شوین) و وردهکاری جیناس نارایی و وهستایی نواندنه به پتی وئژهی کۆن.

نیوبالی یهکهمی نهم تاکه یه سهروهه له (ف، ش، کش ۱، نم، کم، گ ۲، س، گ) دا نيبه و له جیگهی (نهم) نیوبالی یهکهمی تاکي دواپی (ههوتهم) ی به ههله ناوئته کراوه. بروانه نهوئ. دیسان هر نهم نیو بالی یهکهمی تاکي سهروههیه له (جلی، ر، تی) دا نيبه له جیگهی نهم نیوهی یهکهمی تاکي پینجهمین نهم پارچه ههلبهستهی به ههله ناوئته کراوه. بروانه نهوئ. نهههیش جیاوازییهکانه له سهه نهم تاکه له نیوان سهراوهکانیدا که دهردهکهوئ، شیواوه. شاهیدی مهقبوولی عهشقی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، ص) شاهد مقبول عشق/ نهههش رینووسی کۆنه.

کهه نهبی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، ص) کر نیی - رینووسی کۆنه

گۆنه ی (گل ۱، گل ۲، گل ۳) کونای. دیسان رینووسی کۆنه.

گۆنه ی (ف، ن، ص، تی، مد/۶) دا گونای دیسان رینووسی کۆنه.

گۆنه ی (کل ۱۰، جلی): گۆنه. رینووسی کۆنه.

گۆنه ی (ما/۱، مر، مع): گونه.

گۆنه ی (ش): صفحه - و- نسخه: گۆنه که نهم نوسخهیه راست و رینووسی کۆنه.

گۆنه ی (ش ۱): گونای

- نیشانەى (ن، ص): نیشانەء. رینووسى كۆنە.
- نیشانەى (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰): نیشانەء رینووسى كۆنە.
- نیشانەى (ر): نى نیشانەى - لەنگە.
- شوینى (ن، ش، كش، ۱، نم، ۱، گ، ۲، س، گ، ۳، تى) جیگە شوینى (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ن، جلی، ص): جیگە.
- شوینى (مد/۶) جیگەء.
- گەستوى (ن، ص): گستوى. رینووسى كۆنە.
- گەستوى (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، مد/۶) دا كستەء
- گەستوى (ما/۱، كش، ۱): گستەى.
- گەستوى (مر، مع، ن، نم، ۱): گستەء
- گەستوى (گم/تى): گستەى.
- گەستوى (گ، ۲، س، گ، ۳): گەزتهى. ئەمەش دەستكارییه.
- شوینى گەستوى مار نەبى (ش، ۱) زخمى ماران گاز نەبى.
- ۷- بى دىل: مەبەستى لەو كچ و ژنانەى كە بى نەواو دىل مردوو، وه سارد و سړى هەستن.
- غەمزە: چا و داگرتن، چا و هەلتهكاندن، بە لاچا و (نيونىگا) پروانين.
- ئەفگار: بريندار، ماندوو، بە ئازار.
- ئەم تاكە لە (كش، ۱، كش، ۲، جلی، ف، ش، ر، نم/۱، كم، گ/۲، گ، ۳، س، تى، ش، ۱، ش، ۲) دا نىیە لە (مس، عن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، ن، گل، ۱۰، ص، ما، مر، مع، ه) دا چوارەمینە و هیشتا چاپیش نەكراوه.
- بى دىل (گ/۱، گل، ۲، ما/۲): دىل بر: (دلبەر، دولبەر) كە ئەمەش هەلەىه.
- ۸- مەششاطەگەر: ئەو ئافرهتەنەى سەرى كچان و ژنان شانە دەكەن و ئەوانەش كە (مەششاطەگەر) ن لە (ئافرهتە ناشیرینەكاندا هەلدهكەون كە لە كۆنەوه لە ناو هەر كۆمەلگایه كیدا ئەوانە كچ و ئافرهتانیان ئارایشت كردوو زۆر پسپۆرن لە دلى پیاو راکيشان و پارە لى كيشانەوهى پیاواندا، و بە واتای (مەرايى كار) یش دى.
- حیلە باز: فیلباز، ساختهچى، دەستبىر، كەلەكچى، تەلەباز.
- عەرعر: درهختیکه راست هەلدهچى و هۆنەران چواندوووانە بە بالای یار.
- خونخوار: خونخوار، ستمگەر.
- چا و بەخومار: چا و مەست، چاوى نەرم.
- ۹- قەدر: ریز، نرخ، بایه، خ، گرنگى
- خوردە سال: مەبەستى لە كچۆلەیهكە منال بى لە تەمەنى پىگەيشتن (موراھەقە) تى نەپەریپى و، دياره لە ئەزموون (تەجروبه) كەیه.

خه طی: مه به ست له گنده مووی دهموچاوی کچولانه.

موشکین: مسکاوی، واته بونی مشک (مسک) ی لی بی، وهک ریحانه ره شه ی بون خوش.

صه فحه ی روخی: تهختی رووی (روخساری)

ئیظهار: دهرکه وتن. مه به ستی له (لپهاتن) ی گنده مووه که یه.

نم تاکه هه لبه سته له (کش/۲، جلی، تی، ش، ۱، ش، ۲) دا نییه و، له (مد/۶) دا پینجه مینه و له (کش/۱، ف، ش، نم/۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا شه شه مین و له (ر) دا هه وته مینه و له (مس، عن، ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه) دا هه شته مین تاکی نم پارچه هه لبه سته یه.

قه دری (ر): قدر - رینووسی کونه.

که ی (ش): که.

ده زانی (نم/۱) نه زانی.

یاری به دخوو، و خورده سال (ش، ف): چونکه طفل و بهد خووه.

۱۰- (یاری دل): مه به ستی له و دلخوازه که هر (به دل) دلداره که ی شه ی دای بووی و له و دلداریه یدا ژیری و بیر لیکردنه وهی نه خستبیتته کار، چونکه به لای (کوردی) یه وه دلداریه ی راستی بق پیکهینانی جووت گرتنیکه که بناخه ی دامه زانندی (خیزان) بی.

لیره دا (کوردی) وریایی و ژیری له دلداریدا، به پیوست زانیوه به پال دلگیری یاره وه.

کویری و شیتی: بیرو باوه ریکی (باوه) له نیوان شاره زایانی کومه لایه تی و مرؤف ناسیدا که دلداریه که هر ته نیا له بهر (جوانی) ی دلخوازه که بی و کوتوپر بی و له و دلداریه یدا بیر له گونجاندنی سروشتی هر دوولای (دلدار و دلخواز) پیکه وه و له یه کدلی و پاکی و به تهنگ دلی یه کتره بوونه وه (بیر) نه کرایتته وه نه و له و دلداریه ی تیرؤچوونیکه کویرانه یه و بویه یه کگه یشتنیکه ده مییه و ئامانجی پیکه وه ژبانی هه تاسه ری نییه، بویه نه و دلداریه ی به مایه پووچی و به باری گران داناوه چونکه نه و دلداریه ی لایه نی عه قل (ژیری) تیا ره چاوه نه کراوه و هر ته نیا (دل) عاتیفه له و دلداریه یدا سه رکه وتوووه و لایه نی (ژیری) تیا سواری نه و (عاتیفه) یه نه بووه.

نم تاکه هه لبه سته هر ته نیا له (عن، مس) دایه و تاکی بهر له تاکه هه لبه سته کؤتایییه و هیشتا (وهک بزائم) چاپ نه کراوه، پیم وایه (کوردی) نه وهنده به قوولی سهیری (دلدار) و ژنهینانی کردوو، که بووه ته هویه کی ژن نه هینانه که ی، به تاییه تی سووکه نیشانه یه کی نم رایه ی من، له تاکه هه لبه سته دوا پیدا هه یه.

۱۱- نم تاکه هه لبه سته له (کش/۲، تی، ش، ۱، ش، ۲) دا نییه، له (کش/۱، ف، ش، نم، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا هه وته مینه، له (مد/۶) دا دوا تاکه و له (ر) دا هه شته مین و له (مس، عن، ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۱۰، ص، م/۱، جلی، مر، نع، ه) دا نویه مین تاکی نم پارچه هه لبه سته و دواتاکیه تی.

جەفا: وشکێهتی، مەبەستی لە دڵ پێ نەدانی دڵخوازهکەیهتی بەرامبەر بە (کوردی).

جەور: ستهم، بەدکاری، خراپیکردن.

نیگار: پەنگین، نەخشین، رازاوه، مەبەستی لە دڵخوازهکەیی خۆیهتی.

جەورهی (ر): جوره: پینوووسی کۆنه.

کوردی (ر): هیجری- ئەگەر لەم سەرچاوهیه پتر نازناوی (هیجری) بهاتایه منیش لێرهدا ئەم (نازناوی) (کوردی)یەم دەگۆڕی بە (هیجری) و تەنانەت هەلبەستی دواي ئەم پارچه هەلبەسته کە: (۹۰- ئەو سەرە سەر بۆچە)یەو لەسەر کیش و پاشبەندی ئەم هەلبەستهی سەرەوهیه و تەنیا ئەم لە بارە (خۆشەویست) و ئەویان لە بارە (دالدار)هوهیه، کە لەودا نازناوی (هیجری) هاتوو.

نیگارە (جلی): نکاره، ئەمەش پینوووسی کۆنه.

چەشتوو (جلی): دیتوه.

چەشتوو (گ، ۲، س، گ، ۳): چەژتوو- ئاشکرایه ئەمەش لە دەسکارییهکانی (گیو)ه.

صەد کە بیعار بێ (کش/۱): صەد کە بیعاری.

صەد کە بیعار بێ (ش): صد کە بیعار ابی. ئەمیش لەنگه.

دەبێ بۆچی (ر): بۆچی - ئەمیش لەنگییه.

صەد کە بیعار بێ (مد/۶): صد کە بیزار بی- ئەمیش ناگونجی، چونکە هەر لەم نیوبالەدا وشە (بیزار) ههیه.

لەم تاکە هەلبەستهدا (کوردی) لە رۆالەت و چاکی و خراپییەکانی (دڵخواز) دواوه و، من وهه‌ای بۆ دەچم (کوردی) ئەو دڵخوازه‌ی خۆشەویست بێ، بەلام تیا سەرکەوتوو و، ئەم پارچه هەلبەسته‌ش کە لەمەر (ئافرهت خۆش ویستنه‌وهیه) بەرپەرچی ئەوانه دەداتوه کە (کوردی)یان (بەنیئر) بازی تاوانبار کردوو و هەلبەستی تری وهک ئەم هەلبەسته‌ی سەرەوه‌ی زۆرن لەم پەراوییه‌دا.

ئەو سەرە سەر بۆچە

- ۱- ئەو سەرە سەر بۆچە دائىم پر لە عەشقى يار نەبى
ئەو دلە دل بۆچە! ھەرگىز والەو و غەمبار نەبى.
- ۲- بۆ دەلیم عاشق؟ كەسى لاف و گەزافى لى بدا؟
خارىجى عەشقه ئەوى مەستى مەيى سەر شار نەبى
- ۳- ھەر كى وەك (پەروانە) بۆ سووتان بە (بى پەروا) نەبى
عاشقى نازانى، تا سووختەى شەمى روخسار نەبى
- ۴- ھەر كەسى (ھات) و، وتى من عاشقم باوەر مەكە!!
تا بە پەيكانى موژەى مەحبوبەكەى زامار نەبى
- ۵- جان فیدای مەحبوبەيى بە، دلنەواز و حالزان
ھەمدەمى ناكەس بەچەو ھەم صوحبەتى ئەغيار نەبى
- ۶- پۆزى صەد جاران دەرت كا و، يا جنیوت پى بدا
خەلعتە، خوڭشە، بەشەرتى، لا رەقىبى خوار نەبى
- ۷- كوا رەفقیكى شەفیع بىنى عیلاجىكت بكات
ھەمدل و ھەمراز و ھەمدەرد بىتو، بەد ئەطوار نەبى
- ۸- (نا خودا)ى عاشق، سەفینەى عەشقهكەى (ئەممارە) بى؟
(مار)ە، كەشتى كون ئەكا، تا غەرقى كا و، پزگار نەبى
- ۹- ناخریتە ریزی عوششاقان و خانەى عەشقهو
تاوہكو (ھىجرى) بە ھىجران و خەفەت دووچار نەبى

۱- والە: شەيدا، سەرسام، ھەيران، تيا راماو.

سەرچاوەى ئەم ھەلبەستە: (مس، عن، ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، ص، مد / ۱، كش ۱، محمد أمين، كش ۲، محمد أحمد صديارى، ما / ۲، جلى، مر، مع، ش، ر، نم، ۱، ھ، كم، گ ۲، گ ۳، تى: (پەراوى تىگەيشتنى راستى) د. كەمال مەزھەر ئەحمەد / ل / ۱۷۷، ش: ۱: شريتي

گۆرانیه‌کانی سه‌ید عه‌لی ئه‌صغهر كوردستانی ه‌ی ئیستیگه‌ی رادیۆی عێراق، به‌شی كوردی، ش ۲: تۆماری ستودیۆی لوئوئه - به‌غدا)یه و وه‌ك له هه‌لبه‌ستی پێشوو دا روونم كرده‌وه كه زۆریه‌ی تاكه‌كانی ئه‌م دوو هه‌لبه‌سته، ئاویتته و شتیوان و من به پیتی سه‌رچاوه‌كان ساغم كرده‌وه و چێگه‌م كردن و بۆ ئێره (كم)م كرده بنكه و پشتم به‌وانی تریش به‌ستوووه. به‌داخه‌وه بۆنه‌ی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌م، بۆ ئاشكرا نه‌بووه، بڕوانه سه‌ره‌تای هه‌لبه‌ستی پێشوو (۸۹ - دل به‌مه‌حبوبی مه‌ده).

ئه‌م تاكه‌ی سه‌ره‌وه له (كش ۲) و (ش ۱) و (ش ۲) دا نییه و له‌وانی تر دا به‌كه‌مین تاكه. ئه‌و سه‌ره (تی): ئه‌م سه‌ره.

سه‌ر بۆچه (گ ۲، س، گ ۳) سه‌ر بۆچی - هه‌له‌یه و ناگونجی.

سه‌ر بۆچه (مد/۶): سه‌ر بۆچه - ئه‌مه‌ش جوانه.

عه‌شقی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۱۰، ص، جلی، ر): عشق - پینوووسی كۆنه.

ئه‌و دلّه (تی): ئه‌م دلّه.

دل بۆچه (گ ۲، س، گ ۲، تی) دل بۆچی - دیسان ناگونجی.

دل بۆچه (مد/۶) دل بۆچه.

هه‌رگیز (نم): دايم.

هه‌رگیز (گ ۳): به‌ دائم - له‌نگه.

هه‌رگیز (كش ۱، ص، جلی، ف، ر، كم، گ ۲، س): دائم.

واله ود (كش ۱، ص، جلی، ف، ر، كم، گ ۲، س، گ ۳): عاجز و.

واله وو (ش): عاشق و.

غه‌مبار (گ ۲، س، گ ۳) خه‌مبار.

غه‌مبار (مد/۶) غمخوار.

۲- لاف و گه‌زاف: فشه، خۆ هه‌لكیشانی به‌ درۆ، فیشال.

خاریج: دهره‌وه (خاریجی عه‌شقه): له عه‌شق به‌ دهره،

مه‌یی سه‌ر شار: ئه‌و باده (مه‌ی)یه كه به‌كسه‌ر له كووپه (قه‌رابه) و یا سوراخیه‌كه‌وه

بخوریته‌وه، نه‌ك

پیاڵه وه‌یا (چاكترین مه‌یی كۆنه و بی ده‌غه‌لی = خولله‌ر)ه

ئه‌م تاكه له (كش ۱، كش ۲، جلی، ف، ش، ر، نم، گ ۱، گ ۲، س، كم، گ ۳، تی، ش ۱، ش ۲) دا نییه و

له (مد/۶) دا دووه‌مینه و له (مس، عن، ن، گل ۱، گ ۲، گ ۳، گل ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه) دا

سییه‌مین تاکی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و به‌م جوژه هیشتا چاپ نه‌كراوه.

نیو باالی دووه‌می ئه‌م تاكه‌ی سه‌ره‌وه له (ر، جلی، مد/۶) دا نییه و له چێگه‌ی ئه‌م (نیو باالی

تاکی پینجه‌م)ه له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا - بڕوانه ئه‌و، به‌لام له (مد/۶) دا بۆ نیوه‌ی دووه‌می

پروانه دووهمی تاکی (۲)ی سهرهوه و ههروههها ئەم نیو بآلی دووهمی تاکی سهرهوه له (ف)،
نم، ۱، کم، ۲، گ، س، ۳)دا نییه و له جیگه‌ی ئەم نیو بآلی دووهمی تاکی پیشوووه که له سهرهوه
شیم کردهوه - پروانه ئەوئ.

بۆ (ف، ص، ر): بوچ.

بۆ (س): بدۆ.

بۆ (ش): بوت

که‌سی (ش): که‌سیکه ئەمیش له‌نگه.

لاف و گه‌زافئ (ف): لاف گزاف و ئەمه رینووسی کۆنه.

گه‌زافئ (جلی): گزافی = دیسان رینووسی کۆنه.

گه‌زافئ (ش، ر، کس ۱): گزاف - رینووسی کۆنه.

لی بدا (ش) لی ندا - هه‌له‌یه.

ئەبئ (گ، ۲، س): نه‌بی، هه‌له‌ی چاپی یا ده‌ستنوسه.

۳- هه‌ر کئ: هه‌ر کئیه‌ک، هه‌ر که‌سی، هه‌رچی که‌سیک.

هه‌رکئ (گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، نم/۱، کم، ۲، س، ۳): هه‌رچی - که ئەمه‌ش ئەوه‌نده‌ی
(هه‌ر کئ) (پر به پر) نییه، چونکه (هه‌رچی) هه‌موو شتیک ده‌گرێته‌وه به‌لام (هه‌رکئ)یه که،
ده‌ستنیسانی که‌سیک ده‌کات له که‌سان. په‌روانه: په‌پوله‌یه‌کی گچکه‌ی زه‌رد باوی بال کورته،
که له هه‌ر لایه‌که‌وه تیشکی چرا، یا مؤم و... هتد ببینی، گورج رووی تئ ده‌کات و ئەوه‌نده
شه‌یدای تیشکه‌که‌یه، بئ ئەوه‌ی په‌روای ئەوه‌ی هه‌بئ که له نزیکبوونیدا ده‌یسووتینئ و، ئەم
په‌پوله‌یه به (شه‌وان) ده‌گه‌رئ.

هۆنه‌ران (دلدار)یان چواندوووه به‌م په‌روانه‌یه و له هه‌له‌به‌سته‌کانیاندا وه‌ک له‌م تاکه‌دا هاتوووه و
کراوته هئما (رهمز)ی دلخواز (عاشق).

بئ په‌روا: بئ باک، نه‌ترس، ده‌ربه‌ست نه‌بوو.

سووخته: سووتاو.

شه‌م مؤم که مه‌به‌ست له چرا و فیتیله و فانوس و (فه‌نه‌ر)یشه که لێره‌دا شه‌م (یار)ه.

روخسار: روو، که (کوردی) مه‌به‌ستی له رووی دلخواز که‌یه‌تی که لێره‌دا چواندوووه‌تی به
(شه‌م).

ئەم تاکه هه‌له‌به‌سته له (جلی)دا نییه و له‌وانی تردا پینجه‌مینه و له هه‌ندیکیاندا سییه‌مینه.

نیوبآلی دووهمی ئەم تاکه له (ر، گل ۱، گل ۲)دا به‌م جوژه‌ی دواییه:

نه‌ک له ده‌وری شه‌معی روخسارت وه‌کو په‌روانه‌بی

ئەوه بوو له (شیکردنه‌وه)ی تاکی پیشووودا نیشانه‌م بۆ کرد و له‌و سئ سهرچاوه‌یه‌ی له
سهرهوه ناوونوسم کردن هه‌له و شیواوی و ئاوێته‌ی به‌کتری بوون، زۆرن.

لهم تاکه هه لَبه ستهی سه ره وه دا جوانیی و پژهیی له به کخستنی دوو وشه ی (په روانه) و (په روا نه بئ) دایه.

۴- په یکان: تیر، گولله.

مه حبوویه: خوشه ویست، به لام (بِق ئافرهت): دلخوازه.

ئهم تاکه هه لَبه ستهی سه ره وه له (کش) دا نییه و له (جلی، ر، ش/۱) (شریت = کاسیت ۱/۲ و ش/۲، تی) دا دووهمینه، وه هه ره ها له (کش، ف، ش، نم کم، مد/۶، گ، س، گ) سییه مینه و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۱۰، ن، ص، مر، مع، ه، ۱/۱) دا پینجه مینه. به لام نیوبالی دووهمی ئهم تاکه ی سه ره وه له (گل، ۱، گل، ۲، ر، تی، جلی) دا نیوبالی دووهمی تاکی پیتسووه که له ویدا روونم کردووته وه. پروانه ئه وئ.

که سی (ش، ۱، ش/۲): که سیک

هات و (ر، جلی، نم/۱، کم، ف، تی، گ، س، گ): بیتو وتی (ر، جلی، نم/۱، کم، ف، تی، گ، س، گ): بیتو.

وتی (ر، جلی، نم، ۱، کم، ف، کی، گ، س، گ) بلی.

وه (بلی) نووسراوه که ناگونجی.

باوه ر (ش/۱، ش/۲، مد/۶) پروا.

مه که (ش، ۱، ش/۲): مه که / وه: (مه که ن).

زامار (جلی، نم/۱، کم، ف، مد/۶): بیمار.

۵- جان فیدای: گیان به ختکاری.

دلنه واز: دل راگر، دل لاوینه ره وه، به تنگه وه بوو.

هه م صوحیه ت: هاو، وتووژ.

ئه غیار: بیگانه کان، بیانیمان مه به ستهی له (دژ و دوژمن) ه

ئهم تاکه له (کش، ۲، تی، ش/۱، ش/۲) دا نییه و له (ر، مد/۶) دا شه شه مینه و له (کش، ۱، جلی، ف، نم/۱، کم، گ، س، گ) دا پینجه مین و له (مس، عن، ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۲، گل، ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه) دا هه و ته مین تاکی ئهم پارچه هه لَبه ستهیه.

جان فیدای مه حبوویه یی به (ش): جان به مه حبوویه بده - ئه میش له نگه.

جان فیدای (گ، ۲، س، گ) گیان فیدای - ئه میش ئاشکرایه له گۆرانکاری و به کوردی کردنه کانی گیوه.

جان فیدای (کش/۱): جان بیدای - وه له په راویزی ئهم نوسخه یه وه به عه ره بی نووسراوه:

(لعل زیاده الباء منه) واته: ئه شی پیتی (ب) له (بیدای) دا زیاده بی...

مه حبوویه یی به (جلی): معشوقه بی.

مه‌حبوبه‌ی بی به (ر): معشوقه‌ی بی به .

به (مد/۲): بی .

۶- خه‌لعه‌ته: خه‌لآته، به‌خشیشه، ئەم وشه‌ی (خه‌لعه‌ت)ه عه‌ربیی نییه و ئەگه‌ر له زمانه‌ی عاره‌ببیه‌وه

بیت، ئەوا ده‌بی بنچینه‌که‌ی (خلع: خه‌لع) بی که ئەمه‌یش به واتا:

(داکه‌ندن، له‌سه‌ر کار لا بردن)ه و ئەم واتایه‌ش پیچه‌وانه‌ی واتای (خه‌لآت)ه که خۆمانه .

به شه‌رتی: به مه‌رجی

ره‌قیبی خوار: مه‌به‌ستی له‌م وشه‌ی (خوار) پیوه‌لکانده‌ی هم بق راستکردنه‌وه‌ی پاشبه‌ندی

ئەم تاکه‌ی به‌له‌گه‌ل تاکه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی تری ئەم پارچه‌ی هه‌لبه‌سته‌دا، وه‌ه‌م مه‌به‌ستی له

(ره‌قیبی خوار)، واته (چه‌وت، شه‌ت، لار، ناراست)ه که ره‌قیبه‌که ئەگه‌ر هه‌ر (نه‌یار) و (دژ) بی

ئەوا (ره‌قیب) پرووته‌که‌یه، به‌لام هاتنی (ره‌قیبی خوار) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که هه‌م ره‌قیبه و هه‌م

لار و چه‌وتیشه‌ی بۆیه (کورده‌ی) ئەم ناوه‌ی له ره‌قیب ناوه .

ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (ر)دا نییه؛ و له (مس، عن)دا پینجه‌مینیه و له (جلی)دا شه‌شه‌مینیه و

له‌وانی ترده‌وه‌ته‌مین تاکه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌یه .

سه‌ده‌ جازان ده‌رت کا و (گ، ۱، ۲، گل، ۳): سه‌ده‌ جارت که ده‌رکات .

ده‌رت کا و (جلی): ده‌رم کا - ئەمه‌ش نابی چونکه کورده‌ی به تیکرای پی‌وه‌رووی که‌سیک له‌م

هه‌لبه‌سته‌یدا دواوه‌و باسی له‌خۆی نه‌بووه .

یا (جینیوت پی‌بدا) هه‌ر له (عن، مس)دا و له‌وانی ترده‌ی (به‌شه‌ق تیت هه‌لبدا) یه و من (جینیوت

پی‌بدا)یه‌که‌م هه‌لبژار، چونکه (کورده‌ی) زۆر جاری تریش و له‌م واتایه‌ی راگه‌یانده‌وه .

خه‌لعه‌ته‌ه‌خۆشه (جلی): پی‌م خۆشه‌ی پۆحم .

به شه‌رتی لای (جلی): بلا بو شرط .

ره‌قیبی خوار (جگه‌له: مس، عن) له هه‌موواندا نووسراوه: (له‌لای ئەغیار) .

۷- شه‌فیق: دلسۆز، به‌به‌زه‌یی .

ئەطوار: په‌وشت، نه‌ریت، کرده‌وه‌ی جوهره‌های خراپی مه‌به‌سته .

ئەم تاکه‌ی له (ر، ن، ص)دا نییه و له (مس، عن، جلی)دا سه‌وته‌مینیه و له (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳،

گ، ۱۰، ه)دا هه‌شته‌مینیه .

بیتنی (گل، ۱، گل، ۲): بیتو .

عیلاجیکت (جلی) عیلاجیکم. ئەمه‌ش به‌راوه‌ژوووه .

هه‌مدل و (جلی): هم‌قسه .

له‌ دوا‌ی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ته‌نیا له (جلی)دا ئەم تاکه‌ی هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ نووسراوه‌ که

ئەمیان له‌وانی تری بی‌پیتزتر و مۆرکی (کورده‌ی)ی پیوه‌ نییه، بۆیه له سه‌ره‌وه‌جیگرم نه‌کرد؛

چونکه هه‌ر به‌ته‌واوی به‌هی (کورده‌ی)ی نازانم که ئەمه‌یه:

- (هەر کەسێ نایێ له دەستی بێ بە فریادم بکا
یەک برای جانی نەبێ یا مەردی صاحب کار نەبێ).
- ۸- ئەم تاکە ھەلبەستە تەنیا لە (مس، عن) دایە و ھەشتەمینە و لەوانی تردا نییە و ئەوەندە پێ
بزانم ھێشتا چاپیش نەکراوە.
- (نا خودا): کەشتییەوان- (کوردی) لەم تاکە ھەلبەستەیدا عشقی کردووە بە (کەشتییەوان) و
عەشقە کەیشی چواندووە بەو (کەشتییە).
ئەممارە: زانایانی کۆن ھەستی ئارەزوو (نەفس) ی مرۆفیان بە لاوھ دوو جۆرە:
جۆری یەکەم: ھەستیکە ھەر سەرگەرمی ئارەزووی جیھانی بیت، کە ئەمەیان (نەفسی
ئەممارە)یە.
- جۆری دووھم: ھەستی خواناسی و خواپەرستی و باوەرکردنە بە ھیزی (مەعنەوی) و
پێچەوانەیی جۆری یەکەمە، ئەگەرچی رینگە دراوھ کە بەپال (ھەستی مەعنەوی)یەو، مرۆف
خۆشی لە ھەندێ ئارەزووی جیھانی وەرگیریت، بە مەرجێ ئەو خۆشی وەرگرتنە دزایەتی
لەگەڵ (ھەستە مەعنەوی)یە کەدا نەبێ، لەبەرئەوھێ کوردی مەرجی عاشقی راستەقینەیی بەوھ
داناوھ کە عەشقە کەیی ھەر بۆ ئارەزووی جیھانی واتە: نەفسی ئەممارە نەبیت.
- ۹- عوششاقان: دلداران.
ھیجران: دووری لە دۆست و دلخواز.
ئەم تاکە لە (جلی، ر)دا نییە و لە (ن، ص)دا ھەشتەمینە و لە (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، ھ، ما/۲، مر،
مع، عن)دا نۆیەمینە و لە ھەموو سەرچاوەکاندا کە ئەم تاکەیان تیا بێ، دوا تاکی پارچە
ھەلبەستە کە یە ئەگەرچی بە تیکراییی شیواوی لەم ھەلبەستە و ئەوی پێشوو دا ھەیە، بەلام ئەم
تاکە لە سەرچاوەکانیدا چونیە کە.

کهوا دارایی

- ۱- کهوا دارایی، زهر کورتهک، کهمه‌رچین، جببه گولناری
- کلا و لار، چاوخومار، شیرین سوار، خال موشکی تاتاری
- ۲- که (مانی) هاته سهر کیشانی ئه‌برۆی تو له پاش چاوت
- له مهستی دهستیدا له غزی که که چ هات خهطی په‌رگاری
- ۳- (مونه‌ججیم) گوڤه‌یی، چاوتی که دی نووسی له ته‌قویمدا
- که ئه‌مسال (ذوو زهنه‌ب) طالیع بووه، ئیفساده ئاتاری
- ۴- له چاوی بهد به‌دووری کهی (خودایا) ده‌ردی لی ده‌رکه‌ی
- ئه‌گه‌رچی چه‌شمه‌یی جادوون دو چاوی بی‌چوه‌ه‌یاری.
- ۵- دوعام کرد چاوه‌کهت خوڤش بی، که خوڤش بوو ئه‌منی بیمار کرد
- ره‌فییق، ئامان دوعاکه‌ن، ره‌ببی ظالم هه‌ر به‌بیماری
- ۶- وه‌کو‌فه‌وواره خوین ده‌قولی له گوڤه‌ی میحوه‌ری گه‌ردن
- له چاوه‌ی چاوه‌کانی من. له ده‌ردت هینده‌ خوین باری
- ۷- س‌سوارهی پ‌چه‌کی دیده‌ت، له ناکاوا دلی پیکام
- که‌چی هیشتا ده‌لیت: من نیم و، سووچی خوته‌ لاساری
- ۸- ئه‌گه‌ تو راست ده‌لیت و قاتیلی دل نیت، ئه‌دی بوچی؟
- ده‌دۆزن تیری موژگان‌ت، به‌ خوڤ خوین دی له سووفاری
- ۹- گول ئه‌م‌رو خوئی موقابیل کرد به‌ روخسارت، له‌لای خه‌لقی
- به‌لی: هه‌ر دم دراوو هه‌رزه‌ گون، مه‌حب‌وووبی بازاری
- ۱۰- ئه‌توڤ ته‌قلیدی زولفی یار ده‌که‌ی وا دیاره‌ ئه‌ی عه‌ق‌ره‌ب
- حه‌یا هه‌روا له‌ چاودا، چی بللی، ئه‌ی کویره‌ موختاری
- ۱۱- چوار چشت قه‌ت مه‌که‌ خواهیش له‌ دونیا (کوردی) تا ماوی
- له‌خوٚت عه‌قل و له‌ دل صه‌بر و له‌ به‌خت ئیمداد، له‌پار یاری

۱- كەوا: پۇشاكىكى شۆرى، وەك (جىبە) واىيە، بەلام وەك ئەو فشفوۆل نىيە، لە ژىر سەلتە و عەبا و جىبە لەبەر دەكرىخ لە كۆنەوۈ لە كوردستاندا باوۋە.

دارايى: رەنگىكى نارنجىي تەلخ و لىلە و بەرەو قاوۋىي و جگەرىيە.

كورتەك: جۆرە تەكمەيەكى (ناودار) وەك لىبادە، بەلام لەو (كورت) تر و پشتىنى لەسەر دەبەستىرى و ئەمىش بەرگىكى كۆنى كوردانەيە (زەر كورتەك) ئەو (قوماش)ەي كە كورتەكەكەي لى دروست كراوۋە توولى سورمەيى زىپىنى پىتوۋە دووراوۋە.

كەمەرچىن: جۆرە لىبادەيەكى ناودار بووۋە كە (نىر) و (مى) لە سەر بەرگەوۋە لەبەريان كىردوۋە، بەلام لامل و لىوارەكانى و ناو شان و سەر قوۆل و گۆشەي داۋىنەكانى بەسورمەي ئالتوۋنى چىراۋە بە تايىەتى كەمەرى نەخشى سورمەي سىغى تىاكراروۋە و ناوقەدەكەي بارىك كراۋەتەوۋە ھەرچەند (فەرھەنگى خال) ھەر بە ھى ئافرەتى داناۋە، بەلام ھى نىر و مى بووۋە. پىاۋە گەرەكان لە بەريان كىردوۋە.

جىبە: جۆرە كەوايەكى فشفو قوۆل لەسەر ھەموو بەرگىكەوۋە پىاۋە گەرەكان و ناوداران و شىخ و مەلا و مريدەكان و ئاغە و مەلا و زاناكان لە بەريان كىردوۋە.

گولنار: رەنگى سوورىكى وەك گولە ھەنارە.

كلوۋ: پۇشاكىكى سەرە، وەك كاسەيەك وا بووۋە يا چىراۋە، يا لە قوماشى جوان و چىراۋ ئەۋەندەي پر بە سەر ھەتا ناۋچەوان بوو.

لار: ئەم لارىي كلوۋە گەنج و كەسانى كە لەخۆيان بايىبوۋن، كلوۋەكەيان بەلارى لە سەر كىردوۋە بۆفىز. ئافرەت و كچى جوان و كارمەندانى بە دەسەلاتىش كلوۋەكەيان لار داناۋە.

چاۋخومار: چاۋمەست و چاۋ خەۋالوۋ، چاۋ نەرم.

شىرىن سوار: شۆرەسوار، ئەي ئەۋەي سوارىت لى دى و لىت شىرىنە، لەناۋ كوردا، ئافرەتىش سوارى چاك و (شۆرە سوار) و (شىرىن سوار)ى تىا بووۋە، بەتتىكرايى بۆ مئىنە و نىرىنە بووۋە. موشكى تاتار: بۆنى خۆشى (مسك، ميسك، موشك، مشك)ى ولاتى (تەتەر)ەكان كە لەۋپىش ئەو جۆرە ئاسكە ھەيە كە ئەو بۇنە خۆشەي لى ۋەردەگىرى. لەلايەكى ترەۋە (مسك) رەنگەكەي رەشە و (تەتەر) (تاتار)ىش لەبەر خىراپكارى بە رەش دانراۋن. واتا (مسكى رەش)، بۆيە (كوردى) بە خالە رەشەكەي چواندوۋە.

سەرچاۋەي ئەم ھەلبەستە ۱۸ كەشكۆلى دەستنوۋسە كە (مس، عن، گل، ۱، گل، ۳، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن، جلى، ف، ر، ش، ص، يىح، ما، كو، نم، ۱، با)ۋە گۆقارى (گەلاۋىژ) ژمارە: ۳ سالى / ۶ مارتى ۱۹۴۵ لاپەرە ۳۷ و ۳۸ (بەغدا)يە لەگەل رۆژنامەي (ژىن) ژمارە: ۶۴۱ لاپەرە / ۱ رۆژى پىنجشەمەي ۱۳ شەعبانى ۱۳۶۰ ك بەرامبەر بە ۴ ئەيلوۋلى ۱۹۴۱ سالى / ۱۵ (سولەيمانى)يە، لە نىۋان ئەم سەرچاۋانەدا (كم)م كىردە بىكەي لىكۆلىنەۋەي لەگەل پشت بەستەن بە سەرچاۋەكانى تىرىش. ئەم ھەلبەستە لە (عن)دا دوا بە دواي ھەلبەستى (بۆگەرانى

ئاشى دڭ فرمىسكى چاۋ ئاق دەنيزە)ى (كوردى) يەۋە نووسراۋە، ھەروھەا لە سەرە ناۋى ئەم ھەلبەستە سەرەوھشدا بە فارسى نووسراۋە: (ايضا كوردى در شيو كل به مناسب خستگى چشم احمد بيگ، پسر محمود اغا شيو كل، رحمهم الله فرموده - على). واتە (ديسانەوہ ئەم ھەلبەستەش «كوردى» لە بۇنەى چاۋيەشەكەى ئەحمەد بەگى كورپى مەحمود ئاغاى شيوە كەلەۋە (خوا بيان به خشى) فرمويەتى - عەلى).

كەواتە ئەۋى (كوردى) ئەم ھەلبەستەى بەسەردا ھەلداۋە، ئەۋ ئەحمەد بەگى كورپى مەحمود ئاغاى شيوە كەلە، كە (سالما)يش لە ھەلبەستى شۆرشەكەى عەزىز بەگى بابانيدا پىي گوتوۋە: «نەعەرەتەى ئەحمەد بەگى نيزە ۋەشینی شيوە كەل

میثلی جاوی گازی، ریزی (نیظام)ی دادران»

كە دووریش نییە (سالما)يش بەم بۇنەى چاۋيەشەى (ئەحمەد بەگ)ەۋە ھەلبەستى دانابى و لە شیعردانانەكەى (كوردى)دا لەگەلى بوۋى. (كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوھەدا، چۆنیتىي جلوبەرگى نایاب و شپوھى جوانى و لیتھاتووییى (ئەحمەد بەگ)ى بە جارى دەربریوہ كە ئەم ھەموو شتەى لە يەك تاكدا جى كوردوۋەتەۋە، جگە لە (نەمر) كوردنى ناۋى چەند جۆرە پۆشاكىكى كۆنەمان ۋەك كەلەپووریک.

زەر (مس، عن، ن): زَرَّ: ئەمیش رینووسى كۆنە.

زەر (گل ۱، گل ۲، گل ۵، گل ۸، گل ۹، ص): زر. دیسان رینووسى كۆنە.

زەر (ف، ش، یح، ما، كو، ژبی): زر. ھەر رینووسى كۆنە.

زەر (ر): زر. رینووسى كۆنە بەلام پیتی (ذ)ى لە باتى (ز) داناوہ.

گولنارى (ن، ص، یح، جلى): كلنارى. رینووسى كۆنە.

موشكى (گ ۲، س): مسكى. ئەمیش دەگونجى و پەنگە دەسكارىيش بى.

موشكى (گ ۳): میشكى. رینووسى كۆنە.

موسكى (جلى) مشك.

موشكى (نم، ۱، ف، كم، «گەلاۋیژ»): شكلى. ئەمەش ھەلەيە.

۲- مانى: وینەكیشكى كۆنى بەناونگە و پىشتر لىي دواوم، ھەروھەا (كەمانى) بە واتە (كە، مانى) یا كە ئەۋ وینە كیشەيەۋە جگەلەۋە. (كەمانى: كەوانى ۋەك كەوان چەوت)یشە و ھەر دووكى دەگونجىن و جوانكارىيە .

كیشان: نەخشكردن، (كیشان) بەواتە ئەندازەكردن ۋەك بە تەرازوو بۆ نەخشكردنى ۋە (سەر

كیشان) سەر لى بردنە پىشەۋە بۆ دىتنى وینەكیشان.

مەستى: سەرخۆشى، یا لە (مستى) لە ناو دەستيا.

دالەغزى: دالەرزى، لەرزى، داخرا، تەتەلەى كرد.

خەطلى: خەتى، خەت كیشان، واتە ھىلى نووسىنى نووكى (پەرگار)ەكەى.

په رگار: ئامپريكي ٺه نديا ياريه: (جه و هل) و خه تي كه واني (جغزي) پي ده كيشري و بق
وينه كيشانيش به كاري ده هين كه ٺه و (ماني) به له جواني به كه مه ست بووه.
ٺه م تاكه له (گل ۲) دا چوارهمينه و له واني تر دا دوهمين تاكي ٺه م پارچه هه لبه سته يه.
سه ر كيشاني (نم ۱، كم): تصويري - و ٺه ميس له نكه.
سه ر كيشاني (كه لاويژ): سه ر تصويري.
كيشاني (مس، ص، ن، يح): كيشان . پينووسي كوئه.
كيشاني ٺه بروي (با): تصويري بروئي.
له پاش (گل ۳): ليش.
له پاش (ژين): لير . (له به ر).
له مه ستي (سه ر چاوه كوئه كان) به پينووسي كوئن (لمستي) يان نووسيوه كه به: (له مه ستي):
له به ر سه رخوشي و. (له مستي): له ناو ده ستيا، په رگار كه له مستيا بووه ده ستي له رزيوه.
داله غزي كه (نم ۱، جلي، كم، كه لاويژ): داله رزي.
داله غزي كه (ژين): واله رزي كه.
داله غزي كه (ر، گل ۳) و الرزي كه
داله غزي كه (گل ۱): والرزي.
خه ططي (نم ۱): خطو.
خه ططي (ف، كم، كه لاويژ): خط و.
خه ططي (مس، ص، ن، ما) خط. پينووسي كوئه
خه ططي (جلي) نقش.
۳- مونه ججيم: ٺه ستي ره شوناس، زاناي زانستي ٺه ستي ره شوناسي. گه ردونناس.
گوشه يي چاو: قه راغي چاو، مه به ستي له بينيني (نيو نيگا) به كه بووه.
ته قويم: سالژميتر، رورژميتر: په راوييه كي ناوي رورژ و مانگ و سال و كاته و بونه ي قه و ماوي ٺه و
رورژه كامه ده بي و كامه بووه و كامه به و... هتي تيا دهنوسري (سالنامه).
ذوو زنه ب: (كلدار) ناوي ٺه ستي ره به كه له پيوه رست (تابع) هكاني هه ر ٺه ستي ره به كي
(كومه له ي رورژي) و به ده وري رورژدا ده سوورپيته وه، رووناكاييه كه ي له ۲۰۰ ميليون ميله وه هانا
ده كرى. ٺه ستي ره شوناسخانه ي (ٺه دموند هالي) له سالي ۱۶۸۲ له سه ر ٺه م ٺه ستي ره به دواوه،
بويه به ناوي (هالي) به وه ناوي ده ر كر دووه، له سالي ۱۷۵۹ و ۱۸۲۵ و ۱۹۱۰ و ۱۹۵۸ ي
زاييدا له زه وييه وه ده ر كه وتووه، هه ر له به ر ٺه م ده ر نك ده ر كه وتنه يه تي كه هه ل هاته كه ي به
مه تر سيدا، زانراوه وهك (كوردي) له م تاكه يدا هه ل هاتني (ذوو زنه ب) ي به خراب داناوه
(پيره ميتر) يش له (۲۰، ۳۰) به كاندا به (كلدار) ي (هالي) ناوي بر دووه و وتوويه:
«ٺه تانگوت (هالي) كلك هه لسوورپيني
ٺه م سه ر زه مينه پاك ٺه سووتيني»

«کلکدار» یش هه لآت، هه لآت، هیچ نه بوو

گونى بارگىرى كهسى پى نه چوو»

به پى ئه وهى كه (كوردى) وتوويه: (ئهمسال نو زه نه ب طاليع بووه) به سه رنجدانىك له ساله كانى ژيانى و پىكه وتى هه له اتنى ئهم ئه ستيرهيه، بىگومان ئه و ساله ١٨٣٥ى زانى بووه كه ئهم هه لبه ستهى سه ره وهى تيا وتوو، هه روهك (پيره ميره) یش كه ئهم ناوى (كلكدار) هى لپوه وه رگرتوو. نيشانهى بى هه له اتنه كهى سالى ١٩١٠ى ئهم ئه ستيرهيه كردوو. طاليع: ليره دا مه به ست له هه له اتن (دهر كه وتنى) ئهم ئه ستيرهيه له زه وييه وه.

ئيفساد: خراب، تووش، چه تال، به د.

ئاثر: پاشماوه، يا مه به ست له كارى گه رى خراب و ناهه موارى ئهم ئه ستيرهيه به پى برواى كوئن.

ئهم تاكهى سه ره وه له (مس، عن، گل ١، گل ٥، گل ٨، گل ٩، ن) دا سى يه مين تاكى ئهم هه لبه ستهيه و من به پى ئهم سه رچاوانه كه كوئن ترين و باوه رپى كراوترين شوينه كه يم به تاكى سى يه م جى گير كرد هه رچه نده له (گل ٢) دا پى نجه مينه و له (يچ، ژين) دا شه شه مين و له (ف، كو، نم، با، كم، گه لاويز، گ ٢، س، گ ٢) دا هه وته مينه و له (ش، ص، ما) دا نى يه و له (جلى) دا دراوه و چاك ناخوئى رته وه.

گو شه يى (مس، عن، گل ١، گل ٢، گل ٥، گل ٨، گل ن، ن، يچ): گو شه. رى نووسى كوئه.

كه دى نووسى (كو، يچ): كه دى نووسى - رى نووسى كوئه و به (كه دهى نووسى) ش ده خوئى رته وه.

كه دى نووسى له ته قويدا (ژين): وهها نووسى له تقوينا.

كه ئهمسال (ژين): كه امشه و - ئهمشه. رى تى ناچى، چونكه ئه وسا هوى دنگ بلاو كردنه وهى خى راي وهك ئىستا نه بووه وهك: سه ته لايت و ئه نته رنىت و رادى و ته له فرى و ن رۆژنامه و ته له فۆن و... هند تاكو شه وى هه له اتنى ئه ستيره كه زانراى له سوله يمانى له شه وى هه له اتنه كه پيدا.

جگه له وهى هه موو سه رچاوه كان (ئهمسال) بيان نووسيوه.

طاليع بووه (ر): طاليع. له م سه رچاوه يه كه وا (بوه) كه نه نووسراوه.

ئاثرى (ژين): بازاره. ئهميش ناگونجى و سه رچاوه كانى ترى له گه لدا نين.

٤- چاوى به د: (چاوى پيس)، مه به ستى له چاوى خراپان (هه سوود) ئه وان هى هه ناسه ي پيا هه لدين

و له بروا كردن به كارى گه رى چاوى پيسه وهيه.

چه شمه: سه رچاوه، كانگا، چاوه.

جادوو: سى حر.

بى چوه عى يار: مندالى كه سى كه زۆرزان و فىل بازبى و له پى شترا لى دواوم.

ئهم تاكه له (گل ٢، ف، ر، ش، ما، يچ، كو، نم، با، كم، گه لاويز، ژين، گ ٢، س، گ ٢) دا نى يه و

له (ص) دا سییه مین و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا چواره مین تاکی ئەم
هه‌لبه‌سته‌یه هیشتا، چاپ نه‌کراوه
۵- دوعام کرد: نزام کرد، له خوا پارامه‌وه، تکام کرد.
بیمار: دهرده‌دار، بیمار کرد. منی ئەنگاوت به چاوی (بیمار) واته مه‌ستی.
ره‌فیق: ئەی هاوال، ئەی هاو‌دهم.
ئامان: هانا بردنه‌به‌ر.
ره‌ببی: ئەی خوايه.
ظالم: سته‌مکار، زۆردار
بیمار: لیره‌دا مه‌به‌ستی له چاوی مه‌سته و جیناسیشه که مه‌به‌ستی چاکه و خراپه دیاره.
ئەم تاکه له (ش) دا نییه و له (گل، ۳، ما) دا سییه‌مینه و له (ن، ر، ص، یح، کو، نم، ۱، با، کم،
گه‌لاویژ، ژین، گ، ۲، س، گ، ۳) دا چواره‌مینه و له‌وانی تردا پینجه‌مینه (جلی) دا شه‌شه‌مینه.
به بیماری (ر): به بیداری - ئەمیش هه‌له‌یه.
بیمار: بیماری (گ، ۳) بیمار، بیماری.
ئەمنی (ژین): دلی.
ره‌فیق ئامان (ژین): ره‌فیقان سا.
ئامان (جلی) ایوه
ره‌ببی (یح): رب. رینووسی کۆنه.
ره‌ببی (مس، عن، گل، ۱، ۳، ۵، ۸، ۹، ن، ر، ص، ما) ربی.
۶- فه‌واره: فه‌واره، شوین هه‌لقولاندنی ئاو و به‌رز بوونه‌وه‌ی.
ده‌قولی: قولپ ده‌دا، هه‌لده‌قولی، به‌گور دپته‌ ده‌ری. بلق ده‌دا.
گۆشه‌ی: که‌ناری. ده‌ورانده‌وری، قه‌راغی، لیتواری
میحوهر: چواردهور. به‌لام (میحوهر) ئەو خه‌ته، به‌بیر (خه‌یال) دروست کراوه‌یه که به‌نیوان
هه‌ردوو پۆیه‌ی سه‌روو، خوارووی خپه‌ی (گۆی) زه‌ویدا تی ده‌په‌ری و زه‌ویی به‌سه‌ردا و
به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سوورپه‌ته‌وه، لیره‌دا (کوردی) سه‌ری خۆی کردووه‌ته (چه‌رخ) (فه‌له‌ک) و به
میحوهری گه‌ردنیدا ده‌سوورپه‌ته‌وه و بارانی فرمیتسکی خوتینینی پیا ده‌چۆری، به‌هه‌ر گۆشه‌و
که‌نار و ده‌ورانده‌وری گه‌ردنیدا وه‌ک فه‌واره له‌چاوه‌ی چاوه‌یه‌وه دپته‌ خواری.
گه‌ردن: ئەستۆ، مل، سکورد.
چاوه: سه‌رچاوه‌کانی.
ئەم تاکه له (ش، ژین) دا نییه و له (یح) دا پینجه‌مینه و له‌وانی تردا شه‌شه‌مینه و له (جلی) دا
هه‌وته‌مینه.
ده‌قولی (ف، جلی، نم، ۱، با، کم، گه‌لاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳): ده‌تکی. ئەمه‌ش هه‌له‌یه و که‌م هپزی،
چونکه له‌فه‌واره‌وه (ده‌قولی) نه‌ک (ده‌تکی)، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ترو به‌تایبه‌تی

- کۆنهکانی (دهقولی)یه و ئەمانەش نوین.
- له گۆشەیی (یح، جلی، ف، مس، ص) لکوشە. رینوووسی کۆنە.
- له گۆشەیی (جلی، ما، عن، گل، ۱): لکوشەیی.
- گەردن (ر، ما، یح): کردون.
- گەردن (ف، نم، ۱، با، گەلاویژ، کم، گ، س، گ، ۳): گەردون - ئەمیش هەلەیه.
- له چاوی (یح): له چاوه - رینوووسی کۆنە.
- چاوهکانی من (ر): چاوهکانی - رینوووسی کۆنە.
- له چاوهیی (جلی) بهچاوی.
- له دەردت (ر، یح، ف، با، کم، گەلاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳): له دوریت هەلەیه.
- له دەردت هینده خوین باری (ما): اوند خوین به خور باری.
- هینده (ف، کم) هیند - رینوووسی کۆنە.
- باری (کم): اباری، ئەمیش لهنگە.
- ۷- دیدە: چاو
- سووج: خەتا، خراپە.
- لاسار: چەتوون، بزێو، خراپ.
- ئەم تاکە له (گل، ۲) دا دووهمینە و له (ص) دا پینجەمینە و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا هەوتەمینە. هیتشتا چاپیش نەکراوه و لەوانی تردا نییه.
- ۸- قاتیل: بکوژ، کوژەر.
- ئەدی: ئیتر، کەواتە.
- دەدۆزن: ئەپشکن، ئەپیکن، دەئەنگیون.
- موژگان: برژانگ، مژولان، موژە.
- بهخوړ: بهگور و هیرش. بو ئاو بهکار دهریت (به لیشاو)
- سووفار: سه‌ره ږم، سه‌ره نيزه، سه‌ر تيره مه‌بهسته (که نووکی برژانگه‌کانیەتی)
- ئەم تاکە له (س، ما، یح، ژین) دا نییه و له (ف، ر، کو، نم، ۱، با، کم، گەلاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳) دا پینجەمینە له (جلی) دا شەشەمینە و له (گل، ۲، ص) دا هەوتەمینە و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ف) دا هەشتەمین تاکێ ئەم پارچە هەلبەستەیه.
- دەلئیت و (نم، ۱، ف، با، کم): دەلی ی
- دەلئیت و (گ، ۲، س، گ، ۳): دەلی ی و.
- نیت (س): ی - به‌بی (توفته)یه.
- نیت (ف، نم، ۱، با، کم، گ، ۲) نی
- نیت (گ، ۳): بی.
- نیت ئەدی بو چی (کو): بی.

ئەوى (ف): ایدی.

دەدۆزن (ف، نم، ۱، با، کم، گەلاوێژ): بە یەک یەک.

دەدۆزن (ن، ص): بە یەک یەک. - دیارە لە مانەوه گۆراوه بە (بە یەک یەک)

دەدۆزن (گ، ۲، س، گ، ۳): درۆزن - ئەمەش بە هەلە وەرگیراوه.

لە موژگانەت بە دواوه لە (جلی) دا پینەیی بە سەرا هاتووێ ناخوینریتەوه.

سووفاری (گ، ۳): سووفاری.

۹- موقابیل: بەرامبەر، هاوتا، خۆ وەک یەک پراگرتن.

پوخسار: روو.

بەلێ: ئەم وشەیه لە سەرچاوه کۆنەکاندا بە رینوووسی کۆن و بە شێوهی (بلی) نووسراوه که بە

(بلی: ئەتۆ بلی ئەی کوردی) و بە (بەلێ: ئا) یش وەردهگیرێ و دەخوینریتەوه هەردووکیان

دەگونجین.

دەم دراو: ئەوهی قسەیی لە دەما نەوهستی و مەبەستی لەوهیه که (گولە) و (خونچە) نییه

چونکه (گول) بریتییه لە (خونچە) کراوه که دەمی کردووتەوه بۆیه؛ بە دەم دراوێ داناوه؛

چونکه (بۆن) ه خۆشەکهی خونچیتییەکهی با بردوویتی و نەیماوێ که وەک (روو) ی ئەحمەد

بەگ جوان بۆنخۆشی نییه.

هەرزەگۆ: هەرزە بیژ. قسەنەزان، نادان لە گوفتوگۆدا.

مەحبوبی بازارێ: یاری هەرزە و ئافرهتی سووک، (سوقاقی).

ئەم تاکە لە (ف، ر، ش، یح، کو، نم، ۱، با، کم، گەلاوێژ، ژین، گ، ۲، س، گ، ۳) دا سێیهمین و لە

(ما) دا چوارەمین و لە (گ، ۳، ص) دا هەشتەمین و لە (س، ع، ن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا

نۆیهمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەیه. ئەم تاکە لە (ش) دا دوا تاکە، چونکه تەنیا سێ تاکی ئەم

هەلبەستەیی تیاپە و لە (جلی) دا پینەیه. یەکی بەسەرا لکاوه دراوێ ناخوینریتەوه و چوارەمین

تاکە.

(کوردی) هەتا ئەم تاکە ئەم هەلبەستەیی هەر لەسەر (چاوی) ئەحمەد بەگ داناوه

لێرەوه ئەچیتە سەر باسی جوانی و زولف و شتی تر...

گول (مس، ن، ما، یح، ر): کل : (گول) رینوووسی کۆنە.

موقابیل (ژین): بەرامبەر.

کرد (ن، ص، ژین): گرت.

بەپوخسارت لە لای خەلقى (گ، ۳): لە لای خەلقى بە پوخسارت. شێواوی دەسکارییه.

بەپوخسارت لە لای خەلقى (ر): نسخه مقدم و مؤخر آی (لە لای خلقی بەرخسارت). دیارە

(گ، ۳) لەم جۆرە سەرچاوهیهی وەرگرتوو.

هەرزەگۆن (ما): هەرزەگۆن. رینوووسی کۆنە.

گۆن: (مس، ن، ص، کم، با): کون. دیسان هەر رینوووسی کۆنە.

مه‌حبوویی (ن، ص، یح): محبوب. ریٲنوووسی کۆنه.
به‌پراستی ناوهرۆکی ئەم تاکه‌هه‌لبه‌سته له جوانترین دهربرین و (وئ چواندن)ه‌کانی
هه‌لبه‌ستانه.
۱۰- ته‌قلید: لاسایی.

عه‌قره‌ب: دوویشک و ماره‌کۆل.

حه‌یا: شهرم، ئابروو.

چی بلٲی: ههر چیه‌ک که تۆ بیلٲیت.

کوٲیره: مه‌به‌ستی دوویشکه‌که‌یه گوايه چاوی نابینٲی و لیره‌شدا سووکه توانجٲکی ژیره‌وه‌شی
له ئەحمه‌د به‌گ ئەشی گرتبٲی، یا بۆ پٲکه‌نین و به‌نازه‌وه به‌وی گوتبٲی (کوٲیره) و به‌مه‌ش ئیدییۆم
(کینایه)یه‌کی کوردییه.

موختاری: سه‌ربه‌ستی، ئاره‌زووی خوٲته، ئازادی، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که ههرچی ده‌ته‌وئ
بیلٲیت، بیلٲی وه‌ک زولف وه‌های تاریک (ره‌نگ) و لوولی. پٲچوپه‌نای وه‌ک چه‌وتی کلکی
دوویشک.

ئهم تاکه‌له (ما، ژین)دا پٲنجه‌مینه و له (یح)دا هه‌وته‌مینه و له (ف، ر، کو، نم، با، کم،
گه‌لاوٲژ، گٲ، س، گٲ)دا هه‌شته‌مینه و له (گلٲ، ٲ، ص)دا نۆیه‌مینه و له (ش)دا نییه و له‌وانی تر
ده‌یه‌مین تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌یه و له (جلی)دا پینه‌ی به‌سه‌ردا لکاو، ناخوٲنرٲته‌وه و پٲنجه‌مین
تاکه.

ئه‌تۆش (ن، ص، یح): اتویش.

ته‌قلیدی (مس، ن، ص، یح) ته‌قلید. به‌ریٲنوووسی کۆنه

زولفی (مس، ن، ص، ما): زلف. ریٲنوووسی کۆنه.

بار (کو): خوت.

ده‌که‌ی (نم، ژین): اکه‌ی.

ده‌که‌ی (مس، ن، ص، ما) ده‌که‌-ریٲنوووسی کۆنه.

وا دیاره (نم، ف، کم، با، گه‌لاوٲژ) دووباره.

وا دیاره (گٲ، س): وه دیاره.

حه‌یا هه‌روا (ر): حیا اوته: (حه‌یا ئەوته).

له چاودا (ما، ژین) له‌چاوا

چی بلٲی ئەی (گه‌لاوٲژ) چی بلی ئەی. ریٲنوووسی کۆنه.

چی بلٲی ئەی (یح، ما): ههرچی تو بلی.

چی بلٲی ئەی (ژین): ههرچی تو بلی ی.

چی بلٲی ئەی (ما): ههرچی بلی.

چی بلٲی ئەی (ف): ههرچی بیکه‌ی.

چی بلیئی ئەی (کو): هرچی بو بلیئ.

۱۱- خواهیش: داوا، خواست، ویستن.

دونیا: جیهان، گیتی.

عەقل: ژیری.

صهبر: پشوو، ئارام، خۆراگرتن.

ئیمداد: به دەنگهوه هاتن.

یاری: دۆستایهتی، (یاری: هاریکاری)، یاری: گهमे و پیکه نین و خۆشی دیاریدهدان و هه موو ئەم واتایانهش بۆ ئیره دهگونجین و نهفس بهرزیی خۆی گه یاندوووه که ناشکرای کردوووه له ئەحمده بهگ یاریدهدان و پاداشتی هه لبهسته کهی ناوی؛ چونکه کوردی به پاره ی شاعیری تی نه ژیاوه.

ئەم تاکه له (ش) دا نییه و له (ما، ژین) دا هه وته مینه و له (یح) دا هه شته مینه و له (ف، ر، کو، جلی، نم، ۱، با، کم، گه لاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳) دا نۆیه مینه و له (کل، ۳، ص) دا دهیه مین و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا یانزهیه مین تاکی ئەم پارچه هه لبهسته یه و له هه مووانیشدا دوا تاکه.

له گه لاویژدا به په راویژ نیشانه ی بۆ ئەوه کردوووه که ئەم هه لبهسته ی له (چاپی به غدا) واته له (دیوانی کوردی- کوردی و مه ریوانی: کم) وه رگرتوووه که چی وهک له سه ره وه به راورد کراوه ده بیترین جیاوازی زۆریان له نیاواندایه. چشت (ما، ن، با، گه لاویژ): شت. چشت (گ، ۲، جلی، س، گ، ۳): چت.

قهت (عن، مس، ص، ر، یح، ما، ژین): قظ. رینووسی کوردییه.

له دونیا (ف): لخت - ئەمیش نابی و له نکه و دوویاره یه.

له دونیا کوردی تا ماوی (ر، ما، یح، ژین): له چوار کهس، کوردی تا دمری.

له دنیا کوردی تا ماوی (کو): له خۆت کوردی هتا ماوی.

له دنیا (گ، ۳): له چوار کهس.

له دنیا (جلی) له چارکس.

ئەم نیمچه دلداری و شهیدایی راگه یاندنه بۆ (نیرینه) ی دۆستان، به پاکی نه ریتیکی (باوی) ویژهی نه ته وه ئیسلامه کانیشه.

له پاش چەند وەعدە؟

- ۱- له پاش چەند وەعدە قەت جارێ نەهاتی؟
ئەمیش بۆ من نەهاتی بوو، نە، هاتی
- ۲- كە تۆ صەییادی من صەیدی بریندار
حەقی من بوو هەلیم، تۆ بۆ هەلاتی؟
- ۳- بە (روخ) شاھی لەسەر تەختی جوانی
هەموو دل، رەعیەتە، هیشتاكو ماتی؟
- ۴- له دەست زنجیری (ضەیق)ی تۆ مەحالە
دلی دیوانەیی من بێ نەجاتی
- ۵- ئەوەند شیرین زمان و خوۆش كەلامی
بە عەینی هەروەكو قەند و نەباتی
- ۶- له شامی زولفی تۆ بۆیە ئەمینم
بە رۆژ چونكە وەكو صوبحی بەراتی
- ۷- له (هیجری) گەر دەپرسی ئاخۆ ماوه؟
حەياتی باقییە تا تۆی حەياتی.

۱- وەعدە: بەلین

نەهاتی: تۆ نەهاتیت بۆ لام.

نەهاتی: وشكەسأل (قحط)، بێ بەختی، بۆ نەهاتن؟

نە، هاتی: (نە = نەوەكو، نەكو)، (هاتی = بەخت، قازانج... كەواتە: نە، هاتی = نەوەكو بەخت و قازانج، بۆ هاتن و... ئەمەش جوانی و جیناس و سەجج ئارایی و وەستایی تیاپە.
سەرچاوهی ئەم هەلبەستە (مس، عن، گل، ۲، كا، نم، ۳، كا، ۱، ص) ه و هەموویان دەستنووسن و هیشتا چاپیش نەكراوه و من (مس)م كرده بنكهی لیکۆلینهوهی.

ئەم هەلبەستە لەلایەن شیخ عەبدولرەحمان كاكە (نەسیب) هوه كراووته پینج خشتهکی و وایزەنم ئەویش چاپ نەكراوه. له دواى هەر تاكێكى ئەم هەلبەستەى سەرەوه پینج خشتهکی

ئەو تاكە دەنوووسمەو ھەر چەندە (ئەحمەد ھەمدى صاحىبقران) یش ھاوچەشن پەدیفى ئەمى
وتوو ھە لە لاپەرە: ۳۶۲ى دیوانە چاپکراو ھەكەى و لاپەرە: ۲۹۴ى دیوانە دەستنووسەكەى
(ھەمدى) ى لای مندا ھەپە و چەند ھۆنەرئىكى دىكەش ھاوچەشنى ئەم ھەلبەستەیان وتوو.

۲- صەبیاد: راوچى، نىچىرقان

صەید: نىچىر

ھەلئىم: ھەلئىم، راکەم، لە دەستت خۆ رىگارکەم، دەرچم.
ھەلاتى: رات کرد، ھەك رۆژ ھەلھاتى، ئەم دوو ھەلاتنەى ناو ئەم تاكە پىچەوانەى بەكترن و
ئەمیش جوانىبەكى وئۆزەبىبە و جوانكارى.
ئەمەش پىنج خىشتەكى ئەم تاكى دوو ھەمەپە:

چ فایدە بۆ منى مەحزون و غەمبار
بە داوى زولفى خۆت ئەمكەى گىرفتار
لە بۆ صەبیادی ھەك من ھەپە ئەى یار
كە تۆ صەبیادی من صەیدى برىندار
ھەقى من بوو ھەلئىم، تۆ بۆ ھەلاتى!!

۳- روخ: روو، روخسار، (روخ = قەلا: لەيارى شەترنجا) مەبەست كە تۆ بەو گەورەبىبە و خاوەن
قەلابىبەت كە پادشا و... ھتد)

رەعپە: مسكىن

۴- ضەپق: تەنگ، گوشراو مەبەستى زنجىرى لە مل توندكراو پەتە.

مەحال: ناشى، شتەى كە لە كردن و بوون نەپەت، ناگونجى.

نەجات: رىسگار، رەھا، بەر بوون.

۵- بە عەپنى (نم ۳): بى عەپنى - ئەمەش ھەلەپە ھەرچەند ئەمیش باو.

بە عەپنى (مس، عن، كل ۲): بعینى (بعینە).

كەلام: گىفتوگۆ.

بە عەپنى: ھەر ھەكو، بە خودى خۆى.

قەند: شەكر

نەبات: لىمۆى شىرىنى بەپەرورەدە و وشككراو پە كە لىتى دواوم.

۶- شام: ئیوارە، تاریكایى داھاتنى رۆژ، (شام) شارىكە ئیستا «دیمەشق» ى پى دەلئىن، ئەشى

لەوئىش سەرى لە خۆشەوئىستىكى دابى و لەوكاتەدا ئەو كەسە لە شوئىنى خۆى نەبووبى

(كوردى) یش ئەم ھەلبەستەى بۆ دانابى كە ھاتەو ەبىدەنى، لەگەل ئەوئىشدا (باو) ە شاعىرانى

تریش زۆر ئەم دەربرىنەیان دووبارە كردوو ەتەو بە دوربى نازانم ئەو كەسەى كوردى لە شام

سەرى داو ە (مەولانا خالىدى نەقشەندى) بووبى.

ئەمىن: دۇنيا، بى تىرس
ئەم ئەمىنم بەرئىنوووسى كۆن بە شىۋەي (ئەمىنم) دەنوووسى و لە ھەمان كاتدا بە (ئەمىنم) یش
دەخوئىندىتەو ئەمەش جوانكارىيە .
صوبىخ: بەرەبەيان
بەرات: رىكەوتى شەوى ۱۵ مانگى (شەعبان)ى سالى كۆچى دەكات كە بە شەوىكى پىرۆزى
دادەنن، چونكە كاتى تەقسىراتى رىزق و ژيان و... ھتە لەلايەن خواو بە پىي برواى
ئىسلامەكان، و بەلايانەو جەژنە، ھەرۋەھا جەژنى (بەحيا) و (زەكەريا) پىغەمبەرىشە .
۶- ھىجرى: ئەم نازناوۋە بەلگەي ئەو بوو كە لە دەرەوۋە ولات يا (سولەيمانى) ئەم ھەلبەستەي
داناو و ئەمەش لەگەل بۆچوونەكەي مندا يەك دەگرىتەو كە لام واىە بۆ (مەولانا)ى داناى .
ھەيات: ژيان
باقىيە: ماو، پايدارە و مەبەستى لەوۋىە كە (ھەر دەژى...) ھەتا تۆ لە ژيانداى .
تېيىنى: لە ھەلبەستە ھاوچەشەنكەي (ھەمدى)ى صاحىبقراندا لە دەستنوووسەكەدا بەم تاكە
دەست پى دەكا كە :-
دلم دەرھات و تۆ ھەر دەرئەھاتى
نەھاتى، ھەر نەھاتى، ھەر نەھاتى، كە ھى (مەھوى)يە .
كەچى لە چاپى ديوانەكەيدا بە تاكىكى تر دەستى پى كردوۋە... كە ھەر دووكيان رەدىفى
(كوردى)يان وتوو بەداخوۋە پەرى دواى ئىرە كە (تەخمىس)ە كەي (كاكە)ى تيايە لە لاي من
لەناوچوو و گەر پام نەمدۆزىيەو .

نہمان مردم

- ۱- نہمان مردم عیلاجی، سا له پئی پیغہ مہرا چاری
ویصال، یا قہتل، یا تہسکین، له ہہرسئی بوم بکن کاری
- ۲- وہا سووتاوم ئەصلا تابی فریادم نہما سادہی
رہفیقان نیوہ سووتن ئیوہ، نامہرد عہرزہ ہاوارئ
- ۳- له کونجی سینہ دہنگی ئای و ئوی دل دئ بہمہرزوونی،
ویران بی نہم دی ساتی، لئی نہی نالہی برینداری.
- ۴- ئەلای ہہرکەس دەچم مہنعم دہکا خۆت بۆچی پيسوا کرد؟؟
دریغ کوا حالزانی؟ رہیبی تووشم بینی بیماری.
- ۵- له ژیر باری غہما وا شانی صہبرم پئشہ ئیستاکہ
فیراقی یار، له بہر ئاخر شہری لیم بووہتہ سہریاری
- ۶- بہلای (مہنصور)، له دلمی دا و (مہدہدکاری) نہبوو طالیع
له دہرگای یار وہکو شیت (باز)ی بردو، کہوتہ سہر داری
- ۷- له نہزعا، پئی دہلیم: قوربان: جہفا بہس بی. دہلئ: کافر
ہیما چہت دیگہ، تو سہگ مہرگی، کارم ماگہ پیت جاری
- ۸- صہبا! یارانی مہجلیس، گہر ہہوالی من پیرسن لیت؟
بلئ: کی شایہ مہیخانہ، دوو چاوی بیچووہ عہیاری
- ۹- دور و یاقووت دہبارئ لہم کہ لامہ شیرنہی (کوردی)
خودا ساکوا؟ له دونیادا قہدر زانی، خریداری

.....
۱- نہمان: ئەہی ہاوار، ہہی داد، وشہی ہانابردنہ، فریاد.

عیلاج: چارہ.

ویصال: پیکگہیشتن.

قہتل: کوشتن.

تەسكەين: ئارام، بارسووكکردن، ھېتور.

سەرچاۋەى ئەم ھەلبەستە كەشكۆلى (مس، عن، ن، گل، ە، ع، ف، ر، ش، كو، ما، ب، با، نم، ۱، نم، ۳، صح) ە. لەگەل چاپكراوانى (كم، گ، ۲، س، گ، ۳، حص، بېكەس، رضا/۱، ئا، رضا/۲) ە لەمانەشدا (كم) م كرده بنكه بەپشتیوانی ئەوكانى تر.

بەداخەو (بۆنە) ى ئەم ھەلبەستە نایابەم لى ئاشكرا نەبوو ەم (۲۴) سەرچاۋە دەستنووسى كۆن چاپكراوانەيدا.

ئەم تاكە لە (ع، ش) دا نىيە و لەوانى تردا بەكەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

عیلاجى سا (گل، ە، ر): علاجم كن. = (عیلاجم كەن).

عیلاجى سا (ما، ۲): علاج پیاو.

چارى (ر): چارى. ئەمەشى لە تاكى ھوتەمىندا دووبارە كر دوو ەتەو ە.

ویصال (ما، ۲): وصل. ئەمەش ئەشى لەسەر شىو ەى دەرپىنى (قەتل) ەكە بى، وەك سەجە، ئەگەر لە سەرچاۋەى كۆنى تردا بووايە، ئەمكرده بنكه لە سەر ەو ە.

ویصال (رضا/۱): وصالى: پینووسى كۆنە.

قەتل (بېكەس): قەتلە.

لە ھەرسى (ن، گل، ە، كم، بېكەس): لە ھەر سى.

لە ھەر سى (نم، ۳، رضا، ۱، رضا) لە ھەر سى ە - ئەمەش پینووسى كۆنە-.

لە ھەر سى (مس، عن، ما، ۲، نم، ۱) لە ھەرسى ۳.

كارى (نم، ۱، كم، بېكەس): چارى - ئەمەش نایى كە لە يەك تاكدا ھەمان پاشبەند دووبارە بكرتەو ە.

ئەم ھەلبەستە، يەككە لە شارەكانى (كوردى) و ئەو ەتا ئەو ەندە پر بەدلە كە گەلى ھۆنەرائمان وەك شىخ رەضای تالەبانى، ئەحمەد ھەمدى بەگى صاحبقران و بېكەس كر دوویانە پینج خشتەكى؛ چونكە ئەگەر ھەلبەستى لەوپەرى جوانیدا نەبى (تەخمیس) ناكرى.

۲- سووتاو: سووتانى گرى ئاگرى عەشقى مەبەستە و ئەمەش يەككە لەو ەى كە بوو ەتە ھۆى ئەو ئەفسانەى سووتانى راستیان بە (كوردى) يەو ە ھەلبەستوو ە كە گوايە و ەھا سووتاو ە خۆلەمیشەكەشى بابردوو ەتى، بۆیە گۆر (قەبر) یشى نىيە، كە ئەمەش درۆیە.

ئەصلا: ھەر لەبن: لە نووكەو ە، لە بنچینەو ە، لە ناخەو ە.

تاب: تاو، گور، توانایی، وزە.

فرياد: ھاوار، بەدەنگەو ە ھاتن، ھانا بردن، فريا.

رەفيقان: ھاوالان، ھاودەمان، دۆستان، برادەران!!

نيوه سووت: نيوه سووتاو، نيوه سووتە - مەبەستى ئەو ەيە كە ئیو ە چاكترىكن و ئەو ەندەى من بەيەكجارەكى نەسووتاون، فريام كەون، بمگەنى.

ئەرزە: ئەرضە، واتە ھاناي بردووتە بەر خرەي زەوي كە ھەموو جىھانى مەبەستە وەيا بۆيە بۆ (زەوي) ھاناي بردووتە كە ئەوئەندەي گۆرپىك جىگەي پى رەوا ببىنى، چونكى وەھا سووتاوو بەشى ئەوئەي نەماو كە بخرىتە گۆرپو و ھاواري بۆ (ئەو) بوو كە گۆرپىكى ببى و ھەر ئەم جۆرە گوتانەي بوو كە ھەندى سەرچاوە وتوويانە گوايە (كوردى) گۆرى نەبوو.

ئەم تاكە لە (ش) دا نىيە و لە (بىكەس) دا ھەوتەمىنە و ئەوئەش جىگەي خۆي نىيە و ئىتر لە ھەموو سەرچاوەكاندا دووھمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە، جگە لە (ع) كە يەكەمىنە لەوئەدا.

وہا (رەضا، ۱، رەضا، ۲): ئەوئەند.

ئەصلا (بىكەس) ئەسلەن.

تابى (مس، ن، ع، ر، ما، ۲): تاب. رېنووسى كۆنە.

تابى (ف): تاب.

فريادم (ع): ھجرانم.

نيوھ سووتن (ف، ما، ۲، نم، ۱، كم): نيوھ سووتن.

نيوھ سووتن (گ، ۲، س): نيوھ سووتەن.

نيوھ سووتن (گ، ۳): نيوھ سووتن - واتا نادات.

ئەرزە (ر، ئا): عرضى. ئەمىش دەگونجى و جوانە و مەبەستى لەوئەيە كە (عرضى) كوردنى بۆ ئۆو: (ھاوار) كوردنە.

ئەرزە (ع، كو، با، نم، ۳، ف، مس، گل، ۵): عرض.

۳- كونج: گوشە، سووچ و، مەبەستى لە دلئەتى لە ناو سنگيدا.

سینە: سنگ.

مەھزوونى: غەمبارى، ماتى، كزى، غەمگىنى، خەفەتبارى.

بريندار: مەبەست لە دلئەكەيەتى كە بەتيرى عەشق بريندارە.

ئەم تاكە لە (ش، ر) دا نىيە و لە (ع، بىكەس) دا دووھمىنە و لە (ما، ۲) دا پىنجەمىنە تاكى ئەم

پارچە ھەلبەستەيە و ئىتر لە ھەموو ئەوانى تردا سىيەمىن تاكە.

لە كونجى (مس، ن، گل، ۵، ع، ما، ۲): لە كنج - رېنووسى كۆنە.

دەنگى (مس، ن، گل، ۵، ع): دنك. - رېنووسى كۆنە.

ئايو ئۆي (ئا): ھايو ھوى.

ئايو ئۆي (ما، ۲، كم، گ، ۲، س): ئايو وای.

ئاي و ئۆي دل دى (رەضا، ۱، رەضا، ۲) ئاي وا و دل دى.

دل دى (ن) لى دى.

نەمدى (گل، ۵): شەھرى = (شەھرىي، شەھرى) = شارىي، شارىك يا مانگى ئەمىش دەگونجى،

جوانە و ئەگەر سەرچاوەي ترى لەگەل بووايە لە سەرھو وەك بنكە وەرم دەگرت.

ساتى (كم): ساتى - پىنوووسى كۆنە.
لى ي نەيى (كم) لى ي نەيەي.
لى ي نەيى (كو، با) لى ي نەيى.
لى ي نەيى (ئا، گ۲، س، گ۳) لى نەيە - لى پووى دەستوورى زمانەوانىيەتە تەواو نىيە.
لى ي نەيى (گلە): لىم ندى = (لىم نەدى)
نالەي (كو): نالە. پىنوووسى كۆنە.
نالەي (مس، ن، گلە، ما۲): نالە. پىنوووسى كۆنە.
نيو بالى دووھى ئەم تاكەي سەرھوھ لى (ع) دا بەم جۆرەي دوايىيە:
«درىغ كوا حال زانى رى توش بى برندارى» ديارە شىواوھ.
ئەمەش لەگەل ئەوھدا شىواوھ و لەنگە، نيو بالى دووھى تاكى دوايىيە و بەھەلە لەم
سەرچاوەيەدا ئاويىتەي ئەم تاكەي سەرھوھ كراوھ. بىروانە تاكى دوايى.
۴- ئەلاي: بۆ لاي، بۆ كن.
مەنە: نەھىشتن، رى لى گرتن، پىنەدان، قەدەغە.
رىسوا: سووك، بەناو، رىسوا.
درىغ: موخابن، حەيف، درىغا.
حالزان: ئەوى لە بار و چۆنىيەتى و ھەستىيى بزانى و تىي بگا و ھاوبىرى بى.
پەبىي: خوايە، ئەي جودايە. خوايا.
بىمارى: نەخۆشى يا دەردەدارىكى ھەك خۆي مەبەستە.
ئەم تاكە لى (ش، ع) دا نىيە لى (ر، بىكەس) دا سىيەمىن و لى (ما۲) دا شەشەمىن و لەوانى تردا
چوارەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.
ئەلاي (كم): بو لاي.
ئەلاي (حص): بە لاي.
دەچم (نم، ۱، نم۲، صح، حص، بىكەس): ئەچم.
دەكا (نم، ۱، نم۲، صح، حص، بىكەس): ئەكا. ئەم (ئەچم و ئەكا) يە نوپىيە.
دەكا (ئا): دەكەن.
رىسوا (مس، عن، ن، گلە، ف، ر، كو، ما۲، ب، با، نم۱، نم۲، صح، رضا۲، رضا۱، ئا، حص،
كم): رسوا.
حالزانى (گ۲، س، حص): حال زانى - پىنوووسى كۆنە.
حالزانى (رضا۱، رضا۲): حالە زانى.
حالزانى (گلە، ر): ھاوزبانى.
حالزانى (ما۲): ھامزبان. ئەم (ھاوزبان) و (ھامزبان) ھ ئەگەر لە چەند سەرچاوەيەكى كۆنى

تریشدا بووایه ئەمکرده بئکه، چونکه بهجییه و دهگونجی و کوردی تره هەرچهنده لهوانه شه ئەگەر (کوردی) وای گوتیی نازناوی خۆی له ههلبهستهکهدا (هیجری) دادهنا گوايه له دهرهوهی ولات وتوویه بهلام وای نهکردوه.

تووشم بئینی بیماری (ع) توش بی برنداری- جگه لهوهی (بریندار) دووباره شه له پاشبهندا و، لهنگ و شیواویشه، هۆی ئەم ئاویته بوونی ئەم نیو بآلی دوومهه سی سه رهوه، بۆ تاکی پیشوو، بووته مایه سی نه بوونی ئەم تاکه له (ع) دا.

۵- سه بر: پیشوو، ئارام. خۆراگریی.

ریش: برین، زام، کولک.

فیراق: دووری، لی جیایی.

ئەم تاکه له (ش، رضا، ۱، رضا ۲) دا نییه و له (ر، بیکهس) دا چواره مینه و لهوانی تر دا پینجه مین تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه.

لهژیر (ر) لشر.

غه ما وا (ر، ما ۲): غریبی.

غه ما (گ ۲، س، گ ۳): خه ما.

ریشه (کم): ریژه.

فیراقی (کو، مس، ن، گل، ۵، ع، ما ۲، نم ۳): فراق - رینووسی کۆنه.

فیراقی (صح): فراق - رینووسی کۆنه.

لیم بووته سه ر بارئ (ر، ع، ما ۲): لی بو بسر باری.

لیم بووته سه ر بارئ (صح، ئا، گ ۲، س، گ ۳) لیم بوو به سه ربارئ.

۶- مهنصور: مهنصووری ههلاج و عه شقه که ی مه بهستی له (به لای مهنصور) فه لسه فه که یه تی.

مه ده دکار: یاریکار. به ده نگه وه هاتوو، هاوکار، هاریکار.

طالبع: بهخت. جگه له وهی لیره دا واتای (هه لئه هاتن) و (ده رکه وتن) یش ده دا.

سه ردارئ: مه بهستی داری قه نارهی خنکانده وهک (مهنصور). سه ردارئ: گه وره ییشه.

له ریگهی عه شقدا. واته (سه ردارئیی دلداران).

ئەم تاکه له (مس، عن، ن، گل، ۵) دا شه شه مین و له (ما ۲) چواره مین تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه و لهوانی تر دا نییه و هیشتا چاپیش نه کراوه.

نیو بآلی یه که می ئەم تاکه له (ما ۲) دا شیواوه و بهم جۆره یه:

«بلاى من هاتوه طالع مددکاری نبو منصور»

له سه رچاوه کانی تر دا هه موو چونه که و، وهک له سه ره وه جیگیرکراوه، وهان و جیاوازیان نییه، هه رچه ند ئەم تاکه ش لاوازی و وشکییه کی تیا به و لهوانه یه گۆرینی به سه ردا هاتیی.

(بازی برد) بازی دا، قه له مبازی و جگه له وهی (مه لی باز) ی دلئ وهک شیت له ده ست چوو و

په پړيوته سهر دارځي.

۷- نه زع: گيانه لا، کاتي مردن، گيان له له ش جيا بوونه وه، دا که نډنی بهرگی (له ش) له کړوکی (گيان).

جهفا: خرابی و نازار و سزا و کرژی مه به سته، وشکی.

کافر: خوا و پیغه مبهه نه ناس و په پړه وی نه که ریان، یاخی له ریبازی ناینی.

هیما: هیستا، (هیما) له هه مان کاتدا به واته (په من) یش دځ و له وانه یه ئەم (هیما) یه (چی) بی واته بوچی.

چت دیگه: چیت دیوه- ئەم هه ش زار او هیه کی سنه بییا نه یه که شتوه زمانی خانه واده ی (کور دی) بووه.

سهگ مه رگ: (ئوه وی بهرگی سزا و ناخو ش بگری و درهنگ گيان بدا به دهسته وه) ی مه به سته. ماگه: ماوه: ئەمیش هه زار او هکی سنه بییا نه یه.

ئەم تاکه له (ش، ما، ۲، نم، ۳، صح، نا، حص) دا نییه وه له (ع) دا چوارهمینه له (ف، ر، کو، ب، با، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳، بیکهس، رضا، ۱، رضا) دا شه شه مینه، وه له (مس، عن، ن، گل) دا هه و ته مین تاکی ئەم پارچه هه لبه سته یه.

پتی ده لیم (نم): پیم ده لی، ئەم هه ش هه لیه به پیچه وانه ی و اتایه که یه.

پتی ده لیم (ر): پیم الی. ئەمیش ناشی.

پتی ده لیم (رضا، رضا، ۲، بیکهس): پی ی ئە لیم- ئەم هه ش نو تیه.

بهس بی (رضا، ۱، بیکهس): بهسیه.

ده لی (ر): دکی. دیاره هه لیه نووسینه و مه به ست له دلی = ده لی بووه.

ده لی (بیکهس): ئە لی. ئەمیش نو تیه.

هیما (گل): همان.

هیما (ع): هیمای.

هیما (ر): اهها - وهیا (هما) چونکه باش ناخو تیرینه وه.

هیما (نم، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳): ئەمه - ئەم هه ش ده گونجی.

هیما (رضا، ۱، رضا، ۲، بیکهس): ئەری. ئەم هه ش ده گونجی.

چت (ف، کم، ۱، نم، ۲، بیکهس، س، گ، ۳) چیت- وه له سه رچاوه کونه کان (چت) یا (چت) بیان نووسوه.

دیگه تو سهگ مه رگی (ع، س، ن، گل): دیکه توسک مرکی - رینووسی کونه.

مه رگی (ر): مرکی - رینووسی کونه.

مه رگی (رضا، ۱): مه رگ. هه ر رینووسی کونه.

کارم ماگه پیت (ع، س، ن، گل): کارم ماگه پیت. - رینووسی کونه.

کارم ماگه پیت (ف، رضا ۱، رضا ۲) کارم ماوه پیت. به دهسکارییه کی نوئی دوزانم.
۸- صهبا، ئەی بای به ره به بیان، ئەی بای شه مال. ئەمهش لای شاعیران (باو) بووه نامه بیان به شه مالدا نار دووه.

یارانی مه جلیس، هاوالان و هاوده مه کانی مه به سته که هه میسه له دیوه خانداندا پیکه وه بوون.
مه یخانه: شوینی مهی تیا خوار دنه وه و فرۆشتنی مهی (باده): چونکه چاوی ئەوه نده جوانن سه رخۆشیان کردووه یا له ناو ئەو چاوانه ی داخی دلی به باده نۆشیی به با دعات و مه یخانه مه به سته له عه شقه که ییه تی.

بیچوووه عه ییار: منالی که سیک زۆرزان و فیلباز و جادووکار بی زۆر جار له مه دواوم.
ئهم تاکه له (ش) دا نییه و، له (ر، بیکهس، رضا ۱، رضا ۲) دا پینجه مینه و له (نم ۳، صح، ئا، حص) دا شه شه مینه و له (کو، ع، ما ۲، ب، ف، با، نم ۱، کم، گ ۲، س، گم ۳) دا هه وته مینه و له (مس، عن، ن، گل ۵) دا هه شته مین، تاکی ئەم پارچه هه لبه سته یه.

یارانی (مس، ن، گل ۵، ع، ر): یاران. رینووسی کۆنه.

مه جلیس (ر، ما ۲): مسجد. که هه لبه یه و دهسکارییه.

گه (مس، ن، گل ۵، ع): کر. رینووسی کۆنه.

گه هه والی (ر) گر احوالی - له نگه.

گه هه والی (ما ۲): گر له حالی - هه ره به دهسکارییه دوزانم.

بپرسن (نم ۱، با، صح، حص، بیکهس، نم ۳): ئەپرسن.

بپرسن (ع، ر، ما ۲، کو، کم، گ ۳، با): دهپرسن.

بپرسن (گ ۲، س): دهپرسی - هه لبه یه کی دهسکارییه چونکه له رووی زمانیشه وه هه لبه یه.

بلی (ع، کو): بلین.

کیشایه (ما ۲، کم، ما، گ ۲، س، گ ۳، رضا ۱، رضا ۲): کیشاویه ته. ئەمهش له نگه.

دو چاوی (گ ۲، س، گ ۳، رضا ۱، رضا ۲، ما ۲): چاوی. ئەمهش له نگه.

بیچوووه (ع): بیچو.

۹- دور و یاقووت: دوو جۆره گه وه هری به نرخن.

که لام: وته و مه به سته ئەم پارچه هه لبه سته یه تی.

دونیا: جیهان، گیتی.

قه در: نرخ، ریز.

خریدار: کریار.

ئهم تاکه له (ش) دا یه که مین وه له (ع) دا شه شه مینه و له (ر، نم ۳، ئا، حص، صح، رضا ۱،

رضا ۲) دا هه وته مینه و، له (ف، کو، ما ۲، ب، با، نم ۱، گ ۲، س، گ ۳، کم، بیکهس) دا

هه شته مینه و، له (مس، عن، ن، گل ۵) دا نۆیه مین تاکی ئەم پارچه هه لبه سته یه.

ياقووت (ر، ش): گوهر، نهمهش دستکارييه و ناته واوه؛ چونکه ناوی (ههموو)ه.
ياقووت (حص): گهوههر. ديسان دستکارييه (ياقووت) جوانتره که جوړه گهوههریکی له
(دو)ه.

دهباری (نم ۱، نم ۲): اباری.

دهباری (صح) اباری، نهميش نوپيه.

دهباری (حص، با، کم، بیکهس): نهمباری. ديسان دستکارييه کی نوپيه.

که لاهه (ما ۲): کلامی.

که لاهه (ر): کلام.

شیرنه ی (ع): شیرینی - نهميش لهنگه.

شیرنه ی (ر): شیرن.

شیرنه ی (صح، نم ۳): شیرینهت. دستکاري کراوه.

شیرنه ی (حص، ئا، گ ۲، س، گ ۳): شیرینه ی. لهنگيهه.

شیرنه ی (کم): شیرینه ی - لهنگيهه.

شیرنه ی (نم ۱): شیرنه.

شیرنه ی (ما ۲): نازک.

خودا سا (ع، کو، ش): خدایا.

خوداسا (بیکهس): ده ساخوا.

خوداسا (نم ۱، حص، کم، با، گ ۲، س، گ ۳): خواسا.

خوداسا (ئا): دریغا.

کوا (ر، ما ۲، س): کو.

له دنيا دا (صح): لدنيا - نهمهش لهنگه.

قهدر زانی (ع): قدر زانو.

قهدر زانی (حص، بیکهس): قهدر زان و.

قهدر زانی (کم، نم ۱، با): قدرزان و،

قهدرزانی (گ ۲، س): قهدر زانی. به دستکارييه ده زانم.

قهدرزانی (صح، کو): قدر زانو.

خریداری (گ ۳): خه ریداری - دستکارييه گیوه.

لاوی قهد لاو لاوی من

- ۱- لاوی قهد لاو لاوی من گهر بی به ناز چاو هه لبرئی
وا ده زانم: شیخ له من زووتر له ئیمان وهر گهرئی
- ۲- رۆژی بیجام کرد و ساتی چوومه لای شیخ بۆ سه ماع
وهک (کوزه که متیار) ی پی بی ساعه تن، لای دام له ری
- ۳- واعیظ ئەمرۆ هه مدیسان هه لواخۆری که وتوووته یاد
نهک له ریگهت لا بدا، گوئی مه گره لپی باهه لتری
- ۴- باز رهقیب دهستی به فیشال کردوه، وهک بای غهضه ب،
بۆیه کا ئەمشه و، له به زمی یار، چرای من ناگری.
- ۵- خوینی من، بۆ شوین ونی دهسری له پهنجهی قاتیلی
وهخته خۆی ئەنگوشت نوما کا، لپی گهرین بابیسری
- ۶- ئەو، دهلی: خوینخواری خۆمی و، من دهلیم: قوربانی تۆم
حاکمی ظالم. چ هه رزانجانە: دهک خوا نهیبری
- ۷- تیغ به ملمما دینی به درۆ پیم دهلی، نابری قوبان
تیغی ئەو دهبری، به لا هواره به خستم نابری
- ۸- پیم دهلی: خۆ عه قلی تۆ کهس نهیبو، بۆ وا شیت بووگی؟
سیحری چاوی خۆی نه دیوه، حه قیه لۆمه م کا، بری.
- ۹- وای ده زانی ناسکه سه رچاوی (کوردی) (پا) ی نه نا
وا به (پا) خۆشه بووه بی شیکوتن، ده رناپه ری.

.....
 ۱- لاو: گنج، قۆز، به لام ئەو کهسه کتیه به داخه وه هیشتا بۆم ساغ نه بووه ته وه.
 لاو لاو: روه کتیک وهرزی (مهوسیمی) باریک و درێژ و له قهد درهخت و دار و دیوار و په رزین
 هه لده چی و ده نالی و مه بهستی له باریکی قهد (که مه ری) و بالای ئەو لاوه جوانه یه.
 شیخ: مه بهستی له و که سانه یه که به سه ر زاری خۆیان دوور له دل داری پیشان ده دن، یا

بیریکی صۆفیانیه ههروهها توانج له شیخه درۆزنهکان دهدا بهپال ههئنانی جوانیی ئه و
لاوهوه.

له ئیمان وهرگهپئ: واز له ئاینی بهپئ و، وهک ههز له و جوانه بکات و برۆای ئاینی لاواز ببئ
له چاو خۆشویستنی ئه و جوانهدا.

سهچاوهی ئه م ههلبهسته له دهسنووسدا ئه مانه ن: (مس، عن، ص، گل، گل، ۹، ق، ما، نم، ۱،
با، صح) و چاپکراویشدا (کم، گ، ۲، س، گ، ۳، حص) ه و له نئوانیاندا (کم) م کرده بنکهی
لئکۆلینهوهی، له گه ل پشت بهستن به وهکانی تریش.

لاوی (ص): لاو - پئینووسی کۆنه - مه رج نییه که لاو هه ر ته نیا بۆ کور (نئیرینه) بیت، به شکو
لاو به واتا (جوان) ئه شئ بۆ کچ و ئافره تیش بی.

گه ربئ (صح): بیتو.

گه ربئ (حص): بیتو و.

گه ر بی (مس، ص، ما): کربی.

وا ده زانم (صح): وا ازانم - گۆرینیکی نوئییه،

وا ده زانم (نم): وا ئه زانم - دیسان گۆرینی نوئییه.

۲- بیجا: هه له، نابه جیی.

کوزه که متیار: گوايه ئه و که سه ی هه لی بگرئ هه رچی به یه وئ بۆی دئته دی و خه لقی خوشیان
ده ویت. ئه مه ش برۆایه کی ئه فسانه ییی نه ته وه که مان بوو.

ساعه ته ن: ده سه به جئ، هه ر له و سه عاته دا.

کرد و ساتئ (ما): کرد سعاتی.

ساعه ته ن (حص): ساعه تا.

پئ بی (گ، ۲): پئ بی. هه له ی چاپیی.

ساعه ته ن (گ، ۳): ده سه به جئ، ده سکاری و گۆرینی گیوه.

۳- واعیظ: ئامۆژگاریکار، پله یه کی ئاین دارییه له ئیسلامه تیدا، وهک شیخ.

هه لئاوخۆری: مه به سته له مه راییکردنه و ئه مه ش (ئیدیوم = کینایه) به کی کۆنمانه.

هه لئترئ: خسه بکات. چه ند بدات. له وچ له وچ بکات و ئه میش هه ر (کینایه) به کمانه.

ئه مرۆ هه مدیسان هه لئاوخۆری (گ، س، گ، ۳) ئه مرۆکه ش ئه و هه لئاوخۆری - ده سکاری و
گۆرینی مامۆستا گیوی پئوه یه.

نیو بالئ یه که می ئه م تاکه له (ما) دا به م جۆره یه:

«واعظ دیرین دیسان وا دادی وعظی که وته یاد»

رئگه ت (مس، ص، ما): ریکت. رپنوووسی کوردی کۆنه.

گوئ مه کره لپی (مس، ص، ما) کوی مکره لی. ئه مه ش رپنوووسی کۆنه.

۴- باز: دیسانه‌وه، ههمدیس، ههمیسان، جاریکی تر.

فیشال: فشه، درۆ، خۆه‌لکیتشان، وتهی ناراست، گه‌زاف.

بای غه‌ضه‌ب: بای رقی و بوغز - ئەمەش نیشانه‌یه بۆ قه‌ومه‌که‌ی (هوود) پێغه‌مبەر که به فرمایشی ئەویان نه‌ده‌کرد و خواش به (بای غه‌زه‌بی خوایی) واتا بایه‌کی توندوتیژ و سارد له ناوی بردن، وه‌ک له ئایه‌ته‌کانی:

۲۲ (الاحقاف) و ۴۱ (الذاریات) و ۱۹ (القمر) و ۶ (الحاقه) ی قورئانی پیرۆزدا باس کراوه. چرای من ناگرێ: ئەمه کینایه‌یه‌کی کوردییه و مه‌به‌ست له‌وه‌یه که: من له ناواندا نیم له‌وه به‌زمه‌دا؛ چونکه ره‌قیب له بی به‌شکردن (چرا کوژاندنه‌وه‌ی) من دایه. باز (گ، ۲، س، گ، ۳): وا.

فیشال (ما) فتنه.

بای غه‌ضه‌ب (ما): بای غه‌ظب - رینووسه کۆنه‌که‌یه‌تی-.

بۆیه‌کا (با، صح، نم، ۱، حص): بویه‌وا.

بۆیه‌کا (کم): بویه‌که.

چرای من (ما): چرای.

ناگرێ (حص): ناگرێ - ئەمیش هه‌له‌یه چونکه چرا (ده‌گرێ) و ناگرێ.

ناگرێ (ف): ناگرێ. رینووسی کۆنه.

ناگرێ (ما): هلناگرێ: (هه‌لناگرێ): ئەمیش له‌نگییه.

۵- شوین وونی: گومکردنی شوینه‌واوی شتی‌ک - وادیاره‌ بابه‌تی شوین هه‌لگرتن و شوینه ونی و

هۆی دۆزینه‌وه‌ی تاوان ویکه‌وتنی که له‌وه سه‌رتینییه‌دا باو بووه، بۆیه (کوردی) چهند جاریکی تریش له ناو هه‌لبه‌سته‌که‌کانیدا ئەم بیره‌ی ده‌ربریوه که ئەم باسه به‌ته‌نیا لیکۆلینه‌وه و لیدوانی، ورد و قوولی ده‌وێ له‌سه‌ر هه‌لبه‌ستی (کوردی) و هۆنه‌رانی تریش و بابه‌تیکی گرینگه و له به‌یتی (قه‌لای دمدم و خانی له‌پ زێرین) دا ئەم شوین پی هه‌لگرتنه به‌دریژی هاتووه.

قانتیل: کوژه‌ر، بکوژه.

وهخته: ها‌کا.

ئه‌نگوشت نوما: به‌په‌نجه دیاری (نیشانه) کراو، مه‌به‌ستی له‌وه په‌نجه‌ی خۆی له خۆینه‌که

سریوه و دوا‌ی ئەوه په‌نجه‌ی خۆی پیشان دهدا که خۆیناوی نییه.

بابیسری: با ئەو خۆینه بسری و شوینه‌که گوم بی و نه‌ناسری کۆ بکوژه.

من (ف): دل.

شوین ونی (نم، ۱، کم، حص، صح): شوینه ونی. ئەمیش له‌نگه.

شوین ونی (گ، ۲، س، گ، ۳): شوین ووتی. ئەمیش واتا نادات و ئەشی هه‌له‌ی چاپی بی‌ت.

ده‌سری (صح، نم، ۱): اسری.

- دهسپړی (حص): ئهسړی.
- دهسپړی (س): دهسړی. ئه‌میش رینووسی کۆن یا هه‌له‌ی چاپییه.
- دهسپړی (گ۳): دهسړی، دیسان هه‌له‌ی چاپییه.
- له‌په‌نجه‌ی (ما، نم، ۱، صح): به‌پنجه‌ی. ناگونجی.
- له‌په‌نجه‌ی (حص، کم، گ۲، س، گ۳): به‌په‌نجه‌ی- ناگونجی.
- قاتیلی (ما): قاتلم. هه‌له‌یه.
- وهخته (ما): وقته.
- لی‌گه‌ری (ما) لی‌گری. رینووسی کۆنه.
- بابیسپړی (گ۳): بابیسپړی - هه‌له‌یه.
- بابیسپړی (ما): با بستری.
- ۶- خوینخواز: خوینه‌خوینی. گوايه (کوردی) خوینی له‌سه‌ره و بکوژ بووه.
- حاکمی ظالم: فرمانداری سته‌مکار- له‌هه‌له‌سه‌سته‌کانی (کوردی) دا ئه‌مه زۆر دووباره ده‌بیته‌وه و هه‌له‌ده‌گریت به‌جیاواز له‌سه‌ری بنوسریت.
- ئهم تاکه‌ ته‌نیا له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۹) دا هه‌یه و له‌وانی تر‌دا نییه، هیشتا چاپ نه‌کراوه و نیو بالی یه‌که‌می له (گل، ۱) دا به‌م جوړه‌یه:
- «من ده‌لیم قوربانی تۆم و ئه‌و ده‌لی خوینخوازی خۆم»
- ۷- قوبان: سووک کراوه‌ی (قوربان) ه و کوردی جاری تر‌به‌کاری هیناوه.
- به‌لا: به‌لام، یا: (به‌لا هاواره = هاوار له‌ده‌ست به‌لایه) و ئه‌میش جوانییه.
- به‌ختم نابیری: به‌ختم بر ناکا. نایه‌لی بیبری. ئه‌وه به‌ختی من نییه که روو بدات بیبری.
- ئهم تاکه‌ له (مس، ف، نم، ۱، با، صح، کم، گ۲، گ۳، س، حص) دا شه‌شه‌مینه و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۹) دا هه‌وته‌مینه.
- به‌ملما دینتی (نم، ۱، صح، حص): به‌ملیا دینی. راست نییه.
- دینتی (کم): دینی و. ئه‌مه‌ش له‌نگییه.
- دینتی (گ۲، س، گ۳): دینتی و دیسان له‌نگه.
- دینتی به‌درۆ پیم ده‌لی (ف): دینیو به‌درو ده‌لی. -له‌نگه.
- دینتی به‌درۆ پیم ده‌لی نابری (ما): دینیو خوت پیم دلی نابری. له‌نگه.
- به‌درۆ پیم ده‌لی (کم): به‌درو ده‌لی. له‌نگه.
- به‌درۆ پیم ده‌لی (ک۲، س، گ۳): به‌درۆ ده‌لی. - له‌نگه.
- ئهو (ف، کم، گ۲، گ۳، س، حص، صح): تو - هه‌له‌یه.
- ده‌بری به‌لا (حص، صح، نم، ۱) برنده‌یه. ئه‌میش کیشه‌که‌ی قورس ده‌کا.
- ده‌بری به‌لا (کم، ف): برنده‌یه.

دەبیرۆ (گ، ٢، س) بۆرندەییە، دەسکارییە.
دەبیرۆ (گ، ٣): بۆرپەندەییە. دەسکارییە.
تیغی ئەو (ما) تیغ تو.
بەلا (ما) اما.

٨- عەقل: ژیری، دانایی.

بووگی: بوویت و ئەمیش وشەییەکی سنەییانەییە.
سیحری: جادووی.
حەقیە: بۆی هەییە.
لۆمە: سەرزنەشت.

بیری: هەندۆ، کەمۆ، تۆزۆ، نەختۆ، چکۆ.
ئەم تاکە لە (ص، ف، نم، ١، با، صح، کم، گ، ٢، س، گ، ٢، حص) دا حەوتەمینە و دوا تاکە و لە
(مس، عن، گل، ١، گل، ٩) دا هەشتەمین تاکێ ئەم پارچە هەلبەستەییە.

پیم دەلۆ (ما): پیم دلۆ = (پیم دەلۆیی)
خۆ عەقلی تۆ کەس نەیبو (ف، نم، ١، کم، گ، ٢، س، گ، ٢، حص): کوردی خۆ تو عاقل بوی-
ئەمیش لەنگە و بەهەلە نازناوی (کوردی) ی تۆ کەوتوو.
خۆ عەقلی تۆ کەس نەیبو (با): کوردی خۆ تو عاقل بویی.
بۆ وا شیت بووگی (صح، حص): ئەوسا شیت بویی.

بۆ وا (نم): بوچی.

بۆ وا (ف، با، ما، کم، گ، ٢، س، گ، ٢): بوچ.

بووگی (ما): بوی.

لۆ مەم کا (ما): لومم کە.

بیرۆ (ف، نم، ١): لەری.

بیرۆ (کم): لەرۆ.

بیری (گ، ٢، س): لە رۆی- دەسکاریی گیوه.

بیرۆ (گ، ٣): لە رۆی. دیسان دەسکاریی ئەوه.

٩- وای دەزانی: مەبەستی لە یارە لاوه خۆشەویستەکیە کە وای زانیوه.

سەرچاوی: بان چاوی (کوردی)

پا: پۆ، قاچ.

نەنا: واتە نەنا، واتە پۆی نەخستە بانێ چاوم.

خۆشە: شتیک زۆر کوترایی یا شیلرایی یا زۆری شتیک دیبۆ یا بیستبۆ پۆی دەلۆین خۆشە
بووه. ئاوهسوو بووه. وەک: (چەقاوهسوو)، مەبەستی لە خۆشەبوونی چاوهکەییە، وەک پێستە

خۆشهكراوه.

بېشېكوتن: چاوهكەش بېكوتنەوه، بى پەستنهوه.

دەرناپەرئ: چاوى (كوردى) بەو كوتانەوھەيش ھېشتا ھەر دەرناپەرئ لە (كالانەى چاوا).
ئەم تاكە تەنبا لە (مس، عن، گل، ١، گل) دا نۆيەمىن و لە (ص) دا ھەشتەمىن و لەوانى ترا نىيە و،
ھېشتا چاپېش نەكراوه، لە ھەموو ئەم سەرچاوانەشدا كە تىايەتى دوا تاكى ئەم پارچە
ھەلبەستەيە.

بەھۆى دەست نەكەوتنى ئەم تاكەشەوھەيه (ف، نم، ١، با، صح، كم، گ، ٢، س، گ، ٣، حص) ئەوانى
تر بەدەسكارى لە تاكى پېشووودا و، نازناوى (كوردى) يان تى ھاويشتووو، ھەروەك دىترا
لەنگېش بوو.

واى دەزانى (ص، ما): وا دەزانى.

ناسكە (ص، گل، ١، مس، گل، ٩): نازكە. ئەمېش دەگونجى.

پاى (ص، ما): پات.

بېشېكوتن دەرناپەرئ (ما): اربېكى شېش نادرى - ديارە ھەلەى نووسىنە.

بېشېكوتن (ص): گر بېكوتن.

بېشېكوتن (مس): اربېكوتن = (ئەر بېكوتن).

دل گرفتار بوو

- ۱- دل گرفتار بوو، ئەمن، دەمگوت عیلاجی ناکرئ
زۆر زویر و عاجزه غەم دەستی لئ هەلناگرئ
- ۲- غەمره‌وینیکی نەبوو بیچاره، جارئ بێتە لای
باری دەردی سووک بکاو نەیهیلئ غەم وای داگرئ
- ۳- مژدەییکی وەصلی یارم بوو، دلئ خستمە فرین
بەختی بەد، وا کەوتە داوی توندی سیصەد تا (گرئ)
- ۴- کۆچ و باری دل له دیمی بیکەسی گۆما گومە
تاکی، پێشەنگیش کەشەنگە، کەفتە رئ داناگرئ.
- ۵- چاو و گویم، والان، بە چوار لادا، کە رینگە دەربکەم
بۆ حەپەیی سەگ بیستنی، یا بۆ ترووسکە ئاگرئ
- ۶- رینگە دەرناکەم له بۆ کۆنە هەوار، لەم وەحشەتە
لوطفی (قادر) گەر نەبی، قەت ئەم تەمە لا نابری
- ۷- هەوری میحنەت، بارشی ماتەم دەبارینئ بەجۆش
بای جەفا، دئ خێوەتی کەیفی دلّم، هەلنادری
- ۸- دل له دەم دەردا دەنالئ و پێی خوۆشە ئەم حالەتە
بەلکە تەئشیری بکا فەرشی وەفای بۆ راخرئ
- ۹- رۆژ و شەو بەدکاری بی فەر، کاری هەر بەدگۆیییە
پێی هەلە کردم، دەزانئ هەر دەمینئ و نامرئ
- ۱۰- ئەرکی عەشقی تووشی وام تووش نەبووه، هەرگیز بۆیەکا
لازمە تەئریخەکەیی بەم مەصرەعە بۆ دانری
- ۱۱- (کوردی) دانیشە له ناو کۆشی عیجزدا و دەنگ مەکە
تا (تەتەر) بی، رینوماییت کا، له لایەن (قادر) ی

۱- گرفتار: گیرۆده، تووش بوو

عیلاج: چاره، تیمار، چار

زویر: زیر، سه‌غله‌ت، مات، دلته‌نگ

عاجز: ناتوان، زیز

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، مس، م، ا، جلی، مد/۱) دا ته‌نیا به‌که‌م تاکیه‌تی و ناوی خاوه‌نی تیا نییه، له‌گه‌ل (ک/۳)، گو‌قاری نووسه‌ری کورد ژماره/ ۲ ی ئابی ۱۹۷۱ که (ماموستا عه‌بدولره‌زاق بیمار) پینج تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی تیا بلاو کردووه‌ته‌وه.

منیش (عن)م کرده بنکه که ئەم په‌راویزه فارسییه‌ی له سه‌ر نووسیوه:

(قادر بیگ حمید بیگ صاحبقران برای عمویش «کردی» نوشته که در قرارگاه محمد پادشاه کیخسرو بیگ جاف‌التقا کنند و «کردی» در آن سفر راهرا گم کرده و بعلت سالخورده‌گی مشقت دیده و هم حین وصولش قادر بیگ ناموجود، چون او به سبب تأخیرش آشفته و سر راه تعقیب گرفته بوده که «کردی» باین قصیده،

حسب‌حال خود شرح فرموده. آبائنا أجمعین - علی)

واته: (قادر به‌گی هه‌مید به‌گی صاحبقران بۆ (کوردی)ی مامی نووسیوه که له هه‌وارگای محه‌مه‌د پاشای که‌خوسره‌و به‌گی جاف به‌یه‌ک بگه‌ن و (کوردی)ش له‌و چوونه‌یدا ریگه‌ی گوم کردووه و له به‌ر پیری شه‌که‌ت بووه که گه‌یشتوووه، قادر به‌گ له‌وئ نه‌بووه، چونکه ئەو به هۆی دواکه‌وتنه‌که‌یه‌وه په‌ژاره و ریگه‌ی سو‌راخی گرتبوو «کوردی» به‌م چامه‌یه به‌سه‌ره‌اتی خۆی گنپراوه‌ته‌وه، خوا له‌گه‌ل باوو باپیرانماندا بیانبه‌خشی - عه‌لی .

گرفتار بوو ئەمن ده‌مگوت: (جلی، نووسه‌ر، مد/۱): گرفتاره ئەمان چ بکه‌م.

گرفتار بوو ئەمن ده‌مگوت (ک/۳): گرفتاره خوا چبکه‌م.

گرفتار بوو ئەمن ده‌مگوت (م): گرفتار بوو ئەمان وت

عیلاجی (س): علاج - ری‌نووسی کۆنه.

زویر و (مد/۱) زویره. له‌و نسخه‌یه‌دا که تاکی به‌که‌می نووسیوه وه هه‌ر له نسخه‌یه‌کی (ه) تاکیه‌که‌یدا (زویرو)ه.

۲- غه‌مه‌وین: ئەوی غه‌م به‌ با دها و ده‌بیته هۆی لاجوونی غه‌م که مه‌به‌ستی هاوری و هاوده‌مه .

بپچاره: ده‌سته پاچه، په‌که‌که‌وته، مه‌به‌ستی له‌ دل‌که‌یه‌تی که ناچار بووه له ته‌نیا‌ییدا .

باری: کۆلی، قورسایی، چۆنینه‌ی ناخۆشی.

غه‌مه‌وینکی (جلی) (مد/۱، نسخه ۱: غم روینک نه‌بوو (ک/۳، نووسه‌ر): نییه، ئەمیش ناگونجی.

جاری (م، ک/۳): ساتی - جاری (مد/۱) (نسخه) جاریک.

وای داگری (ک/۳ جلی، نووسه‌ر) وا دای گری - ئەمیش له‌گه‌ل پاشبه‌ندا زۆر ناگونجی.

(نه‌یه‌لی) له‌ مد/۱ نسخه‌دا سی‌یه‌و نه‌نوسراوه.

۳- وهصل: به یه ککه یشتن

فرین: مه بهستی چوونه که یه تی که دلی وهک (مه لیک) بوی فری بوو.
بهختی بهد: چاره پرهش - ئەمەش له برۆا به (بهخت) کردنه وهیه.
داو: بهندیکه به جوړیکی تایبه تی دهچنری و (مه ل) ی پی دهگیری و جوانیبه که له گهل فرین و دلکه یدایه وهک مه ل.
ئەم تاکه له (گ/۳ جلی، مد/۱، نسخه، نووسەر) دا: نییه و له وانی تر دا سییه مینه و هیشتا چاپ نه کراوه.
سیصه د تاگری (م) پر قلف و گری. ئەمەش زور، له گهل پاشبه ندا ناگونجی.
سیصه د تاگری = ۲۰۰ دانه گری و قولفه ی وهک داو چنراو.

۴- دیم، بی ناوی

بیکه سی: بی خزمی و ئەشی گوم بوونه که له ناوچه ی (بیکه سه) ی شاره زووریش بووی.
گوم: بز و ئەشی مه بهستی ئەو (گوم) و زه لکاوه ی ئەو ناوچه یه ش بیت ئەمه جیناسه.
تاک: تاکو، ته نانه ت، هه تا، چونکه، رهنکه مه بهستی گومی (وان) بی، هه واری که یخسره و بهگ بووه.

پیشه نگ: ئەو و لآخه خورته ی له به راییی کاروانه وه ده پروات.
که شه نگ: شه که ت، ماندوو.

کهفته: که وتوو، وهیا کهفته به رینووسی کۆن (کهفته) یه (کفت) یش ماندوو یتیه، وه ستایانه.
ری داناکری: په کی که وتوه و ناتوانی برۆا ئەوهنده گه راوه ماندوو بووه له و گومبوونه دا.
ئەم تاکه له (گ/۳، جلی، مد/۱، نسخه، نووسەر) دا نییه و له وانی تر دا چواره مینه و هیشتا چاپ نه کراوه.
که شه نگ، کهفته (م): که شنگو کهفته.

۵- والا: کراوه، مه بهست له ئاماده ییبه بق دیتن و بیستن له و گومبوونه دا.

هه په ی سه گ، ترووسکه ناگر: نیشانه ی بوونی ناوایی و ناوه دانین.
ئەم تاکه له (گ/۳، جلی، نووسەر مد/۱، نسخه) دا نییه و له وانی تر دا پینجه مینه و هیشتا چاپ نه کراوه.

والان (مس، م): وازه. واته کراوه یه.

ترووسکه (م): ترووسکه ی.

۶- وهحشه ت: ته نیایی، چۆله وانی، شوینی گیانداره درنده کتوبیه کان.

لوطف: چاودیری، دلسوزی، نه وازش.

قادر: قادر به گی برزای کوردی، (قادر) خوی توانا.

ته م: تاریکی، غم، مه بهستی ئەو گیرۆده یی و چه تالییه ی تی که وتوووه.

ئەم تاكەش لە ۲، جلی، نووسەر مد/۱، (نسخه) دا نییه و لەوانی تردا شەشەمینە و هیشتا چاپ نەكراوه.

لەم وەحشەتە (م): گێروودە خۆم.

۷- میحنەت: ئەرك و شەكەتی و كەشەنگی و ماندویتی و ناخۆشی و..

بارش: باران - تاوه بارانی بەهاری.

ماتەم: تەم، دڵگیران.

بەجۆش: بەگۆر، بەتاو (بۆ باران) هەكە.

جەفا: ناخۆشی و دلتەنگی و ئەرك، لەو گۆمبوونەدا.

خێوت: چادر

كەیف: خۆشی، شادی

ئەم تاكە لە ۳، جلی، نووسەر، مد/۱، (نسخه) دا سێیەمینە و لەوانی تردا حوتەمین تاکی ئەم هەلبەستەیه.

بارشی ماتەم (گ۳، جلی، نووسەر، مد/۱، نسخه): بەرق و بارانی

بەجۆش (گ۳): لە تاو هەلبەستە و اتا نادات

بەجۆش (م، مد/۱، نسخه): بەتاو

كەیفی (مد/۱، نسخه) كیف: پێنووسی كۆنە.

۸- حالەت: بار، چۆنیتی.

بەلكو: بەشكو

تأثیر: کاریگەری

فەرش: رایەخ

وفا: بەئەمەکی و مەبەستی لەوێهە كە هەر دەرددار بێ و دەرد لەگەڵیدا بەوفا بێ و لێی جیا نەبێتەوه.

ئەم تاكە لە (مد/۱، نسخه) دانییە، (گ۳، جلی، نووسەر) دا چوارەمینە و لەوانی تردا هەشتەمین. وە لە كیشدا قورسییەك هەیه، ئەگەر لەو وشە (خۆشە) دا (وا) هەكە بە گۆرچی دەرنەبەردیت و پێم وایە شێواوییەك لەم تاكەدا یە.

لە دەم دەردا (گ۳): بە دەم دەردا. ئەمیش ناگونجی

لە دەم دەردا (جلی، نووسەر): بە دەم دەردە. دیسان ناگونجی.

دەنالی و (گ۳، نووسەر) دەنالی.

ئەم حالەتە (گ۳/ جلی، نووسەر): ئەم حالە زۆر ئەمیش گۆرانکاریی تێ كەوتوو.

بەلكو (م): بەلكو - نسخه: بەشكو

فەرشی وەفای بۆ راخری (جلی) فرشی وفا بوی راخری.

- ۹- بی فه پ: بهد، ناپیروژ، خراپ که ریگهی لی تیک داوه و گومی کردوه. ئەم تاکه له (جلی، نووسەر) دا نییه و له مد/۱، نسخه) دا چوارهمینه و له (گ/۳) دا پینجهمینه و لهوانی تر دا نۆیهمینه. بی فه پ (گ/۳): بی پ- ئەمەش واتا نادات و ههلهیه. نیو باالی دووهمی ئەم تاکه له (گ/۳، مد/۱، نسخه) دا بهم جوهریه: «وا دهزانی هەر دەمینی ئەم سهگه قهت نامری» بهلام مد/۱ نسخه دا له جیتی ئەمه(سکه= سهگه)یه لهم تاکه دا مه بهستی لهوهیه ئەوی ریگهی پی ههله کردوه له دواي مردن و له قیامه تا خوا تۆله لی دهسه نی. ۱۰- تووش: خراپ، چه تالی، (تووش نه بووه) نه هاتوو ته ریگه م و ئەمەش جیناس و جوانییه. لازمه: پیوسته، ده بی. ته ئریخه که ی: کاتی روودانی ئەو کاره ساته که که ی بووه. مه صرع: نیو بااله هه لیه ست و مه بهستی ئەم نیو تاکه ی دووهمی دوا ییه که کاتی روودا وه که یه. ئەم تاکه له (گ/۳، جلی، نووسەر، مد/۱، نسخه) دا نییه و لهوانی تر دا دهیه مینه و هیشتا چاپ نه کراوه. هه رگیز بۆ یه کا (م): تا اسیته یقین. وا دیاره (کوردی) له زۆر گه ران و ری دهر نه کردن ماندوو بووه و به تاییه تی شه ویشی به سه را هاتوو و هیوای نه ماوه بکه ویتته سه ر ریگهی هه وار که ی (محه مه د پاشای جاف)، وه ک له تاکی پینجه می پیشه وه دا رای گه یاندوو ته نانه ت هیوای به وه بووه که دهنگی سه گه ور یا ترووسکه رووناکییه ک بیینی له و شه وه دا، که ئەوه ش نیشانه ی بوونی ئاوا یییه له و شوینه دا و ئەوه شی پی نه زانیوه نه بیستوو و نه یدیوه. بۆیه وه های به چاک زانیوه له گوئی (شاریگه) یه کدا ئەو شه وه ریگه که و یا له ناو باوه شی ریگه که وه دابنیشی چونکه باوه ری وابوو هه ر به وه ی که دوا که تووه له گه یشتن، به و هه وار که یه، بیگومان په یک (قاصید= ته ته ر) به دوا یا ده نیترن و ده ی دۆز نه وه و ده یگه یه ننه هه وار گایه که. له سه ر ئەو بریاره (کوردی) وه ک له تاکه هه لیه ستی سه ره وه دا هاتوو که چاکتر وایه له قه راغ ریگه یه کدا له (رۆژی دووه م) دا چاوه روانی ریبواریک که هه وار گایه که پی بزانی و له گه لیدا بروات وه یا (ته ته ر) ی (محه مه د پاشا) ی به دوا دا بی ت و له گه لیا بگاته هه وار که. ئەمجا هه ره وک له تاکی سه ره وه دا هاتوو ئەو ری گومبوون و ماندو ویتیه ی به و بیریه که ئەوه نده کاری تی کردوو که کاره ساته که ی به روودا ویکي دانسقه و ده گمه ن زانیوه له ژیانیدا، بۆیه ویستوو یه له م تاکه هه لیه سته دا به پیی (نه ری تی ژماره) ی پیته (ئه بجه دی) یه کان، سالی ئەو روودا وه جیگیر بکات که (کوردی) دوا ی ئەوه (۱۸) سالی تریش ژیاوه.

نیویائی دووهمی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه جگه له (عن، مس) له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهره‌ی دواییه:

(تاک‌ی په‌یداب‌ی، ویا جواب‌ی له‌لایه‌ن قادر‌ی)

که ئەمه‌ش به‌ب‌ی هه‌موو تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته نات‌ه‌واو و هه‌له و نه‌گونجاوه چونکه:

له‌لای (محهم‌د پاشا) وه نه‌زانراوه که (کورد‌ی) ناچ‌یت‌ه لایان وه‌یا له کوپ‌یه و هه‌روه‌ها چ‌یه باب‌ی و (کورد‌ی) گوايه (نامه‌ی بۆ ئەوان نه‌نووسیوه که له فلانه شوین ماوه ر‌یگه‌ی گوم کردووه.

تا‌کو چاوه‌روانی (جواب‌ی ئەوان ب‌ی، وه‌ک له‌م دوا تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا وش‌ه‌ی (په‌یداب‌ی جواب‌ی) هاتووه.

به‌لام له هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی (عن، مس) دا به‌و جوهره‌یه که له سه‌ره‌وه ج‌یگ‌یرم کردووه رووداوه‌که‌م به (ورد‌ی) نووسیوه، بۆیه ئەو (ده‌قی) ئەم دوو سه‌رچاوه‌یه‌م به‌لاوه له هه‌مووان راست‌تر و گونجاوتر زانی و له‌به‌رئ‌ه‌وه له سه‌ره‌وه ج‌یگ‌یرم کرد له به‌ر په‌سه‌ندییه‌که‌ی.

ئهمیش ل‌یک‌دان‌ه‌وه و ج‌یا‌وا‌زییه‌کانی ئەم تاکه‌یه له‌ناو سه‌رچاوه‌کانیدا:

کو‌ش: باوه‌ش- گوايه چووه‌ته باوه‌شی ر‌یگه‌که‌وه، له ج‌یگه‌ی نوپ‌نی پ‌ی خ‌ه‌ف و ئەو شه‌وه له (سارا) دا نووستووه.

عیج‌ز: ناتوان‌ی، له بارا نه‌بووی، ب‌ی ده‌ره‌تانی.

ته‌ته‌ر: ئەو که‌سه‌ی نامه‌ی بردووه، ر‌ینووین‌ی کردووه.

(قادر‌ی): قادر‌یک، به‌ک‌ی له قادره‌کان که ئەوان‌یش ئەمانه‌ن

۱- قادر: توانا له رووی زمانیه‌وه.

۲- قادر: له ر‌واله‌ت یا ناوه پ‌یرۆزه‌کانی خ‌وای مه‌زنه و، مه‌به‌ست له خود‌ی (خ‌وا)یشه.

۳- قادر: وه‌ک له هه‌لبه‌سته‌ی دیکه‌ی کورد‌یدا ئاشکرایه که (کورد‌ی) په‌یوه‌ندییه‌کی گیانی و نه‌پ‌نی و به‌گه‌وره زانی‌نی (غه‌وسی به‌غدا) واته (ش‌یخ‌عه‌بدولقادر‌ی گه‌یلانی)ی له ده‌رووندا بووه و له کورد‌ه‌واریش دا (عه‌بدولقادر) به (قادر) پ‌یناسه کراوه. که ئەم (قادر‌ی) غه‌وسه‌ش په‌ک‌یک بووه له‌و (قادر‌یک‌ی) که (کورد‌ی) له‌و باری ناتوان‌ی (عیج‌ز)ه‌یدا هی‌وای پ‌نی بووه که ر‌ینومایه‌ک له‌و ر‌یگه‌یه‌یدا فریای بکه‌و‌یت و به هانایه‌وه ب‌ی و ئەمه‌ش بر‌وایه‌کی ئ‌یسلامه‌کانه به توانایی پ‌یاوچاکان.

۴- سه‌ره‌رای ئەمانه‌ش (کورد‌ی) بۆ ئەو سه‌ردانه‌ی بۆ ناو (خ‌یل‌ی ج‌اف) به پ‌نی نامه‌ی (قادر به‌گی) بر‌ازای (کورد‌ی) بووه که گومانی تیا نییه ئەو دواکه‌وتنه‌ی (کورد‌ی) هی‌وای (کورد‌ی) به‌ه‌یز کردووه و هاند‌ه‌ری ئەو (قادر به‌گ)ه‌ی بر‌ازایشی بووه که به خود‌ی خ‌وی وه‌یا که‌س‌یک‌ی تر بن‌پ‌ری به د‌وای (مام‌ی) دا.

له كه شكۆلى (عن)دا له سهر ئەم دوا تاكه ههلبهستهى سهرهوه.
 ئەم پهراويزهى دوايى نووسراوه: «كردى در مصرع اول اين بيت سنهء سفر بحساب (أبجدى)
 أستخراج فرموده - على»
 واته «كوردى له نيو بالى يه كه مى ئەم تاكه ههلبهستهى سهرهوه دا سالى ئەو سهفه رهى به
 نه ريتى ژمارهى پيتى (ئه بجهدى) ده رهي ناوه - عه لى».
 ده بى ئەوه رابگه يه نم كه ئەوسايه نووسين به ريتنوسى كۆن و سه رده مه كه نووسراوه. له بهر
 ئەوه ئەم (حيسابى ئه بجهدى) يه شى له سهر ئەو ريتنوسه كۆنه كراوه و ئەم نيو بالييهى يه كه مى
 ئەم تاكه ههلبهستهى سهرهوه بهم جۆره نووسراوه:
 « كردى دانيشه لناو كوشى عجزداو دنگ مكه»

$$۱۲۵۷ = ۶۵ + ۷۴ + ۹۱ + ۳۳۶ + ۸۷ + ۳۷۰ + ۲۳۴$$

كه ئەو ژمارهى (۱۲۵۷) ه كه كۆى پيته كانى وشه گه لى نيو بالييه كه يه. مه به ست له وه يه ئەو
 ژماره يه سالى كۆچى (هيجرى) بووه، كه سالى ۱۲۵۷ ك. به رامبه ره به سالى ۱۸۴۱ زايىنى و
 ئەو كاته ش (به هار) بووه و له ۱۸ سال بهر له مردنى كورديدا بووه.
 كه سالى ئەو ريتگه گوم كردنهى (كوردى) بووه له (وه رزى) به هاردا له ره وه ند له ره شمآلدا
 بوون. ئەم جۆره (ورده كار ييه ش له ويزه ي) (كلاسيكى) دا شاره زايى و پسپۆرى بووه له نتيوان
 هۆنه راندا له نيشتمانه ئيسلامه كاندا.
 ليره و خواريشه وه جياوازي وشه كانى نيو بالى دووه مى سه رچاوه كانى ئەم ههلبهسته دا بهم
 جۆره ي دوا ييه، جگه له (عن، مس):
 « تاكى پهيدا بى وه يا جوايى له لايه ن قادرى».

تا: هه تا

تاكى: تاكو، هه تاكو، تاوه كو، هه تاوه كو.
 له ناو كۆشى عيجزدا (گ/۳): له كونجى بيكه سيدا كه له (عن) و (مس) دا ئەم (كۆشه) ي به
 (كوشى) نووسراوه وهك له (ژماره ئه بجهدى) يه كه يشدا هاتووه.
 له ناو كۆشى عيجزدا (جلى، نووسه ر، مد/ ۱ نسخه): كونجى عاجزدا.
 تاكى (گ/۳): به لكه.
 تاكى (جلى، نووسه ر) به لكو.
 وه يا جوايى (گ/۳): له بوت جوايى - وه له پاليدا نووسراوه (نوسخه: په يكى). واته له
 جيگه ي (جوانى) وشه ي (په يكى) يش هاتووه.
 وه يا جوايى له لايه ن (جلى، نووسه ر): رحمى له لايى - كه ئەمه ش له ننگ و كيشه كه ي كورته.

شۆخی دَل نازار

- ۱- شۆخی دَل نازاری یاری سەرسەری
- کافرەى (تورک)ەى لە مەزھەب بى بەرى
- ۲- بۆچ لەلای توقەتلى عاشق واجیبە
- قەصدەسەر، دائىم بەدەستە و خەنجەرى
- ۳- پۆخ و تەن تەسلىم بە شمشىرت دەکەم
- ئەر بزانم تۆ بە قەتلم مەشتەرى
- ۴- نىم نىگای چاوت دَل و دىنى پفاند
- چاوەکەم؛ مەعلوومە تۆ غارەتگەرى
- ۵- ئەم سوپای کاکۆل و طابوورەى موژەت
- فەوجى سەربازە لەپشتى لەشکەرى.
- ۶- تۆى نەوہى بەھرامى شىرئەفگەن کەوا
- لائىقى تاج و نگین و ئەفسەرى
- ۷- من وەکو فەرھادى بىچارەم ئەتۆش
- (خوسرەو)ى عەصرى بە شىرىن مەنظەرى
- ۸- شۆخ و مەحبووب و لەطيف و نازکى
- چا و غەزال و نەونەمامى نەوبەرى
- ۹- گەوھەرت (کوردى) وەکوو خەرموھرەى
- چونکە خۆت کەم طاليع و بەد ئەختەرى

.....

۱- دَل نازار: دَل نازاردەر، دَلشکین.

یاری سەرسەرى: (دۆستى سەرسەرىيان) و بەسەرزارىش وا دەگەيەنئى کە شۆخەکەى سەرسەرىيە، بەلام مەبەستى ئەوہیە یارى ئەوانە کە ئەمەش (یاریى بەوشە کردنە) و وەستایيیە لە ھۆنەرىدا.

- كافر: خوا و پئغه مېهر نه ناس و (دژ) يان.
 تورك: واته سته مكار وهك عوسمانيه كان.
 مه زه ب: رپړه ويكه له ئايندا.
 سه رچاوه ي ئم هه لېه سته (مس، م، ما، گ ۳)، گوڅاري (كاروان) ژماره (۳) ي كانوونى يه كه م
 ۱۹۸۲ سه رمتا كه ي نووسراوه. كه له كه شكولې ژماره ۶۴ ي كتيبخانه ي ميرى (ماربورك-
 بهرلين) دا يه. و (گ ۳) كه مان كرده بنكه.
 دل نازارى (ما، كاروان): دل آزارو.
 كافره ي توركه ي (ما) كافرى توركى.
 پيم وايه ئم هه لېه سته ي بؤ (كه ي خسره و به گى جاف) ي داناوه وهك له تاكى حه وته مدا ناوى
 بردووه.
 ۲- قه تل: كوشتن.
 واجيب: پئويست.
 قه صده سر: به نيازى سر، واته بؤ كوشتنى، سووربوون له سر برينى سر.
 ده سته وخه نجه ر: هه ميشه له كارابوون به خه نجه رى پروته كه ده ست له سر خه نجه ركه بيت و
 مه به ستى له وه يه كه هه ركه سى ئو (يار) ه بىنى به خه نجه رى جوانى ده پيكرى.
 بؤ چ (مس): تو. كه رينووسى كونه.
 قه تلى (مس، ما): قتل. ئه ميش رينووسى كونه.
 دائيم (گ ۳): ليم دا.
 به ده سته و (گ ۳): به ده ست و.
 ۳- رۆح: گيان.
 تهن: له ش.
 ته سليم: دانه دست.
 شمشير: جوړه چه كيكى برنده يه و مه به ستى له برويه تى كه وهك شمشير له چاوى دلداردا
 برنده يه.
 مشته رى: كړيار.
 ته سليم (گ ۳) ته سليمى.
 ئه ر (گ ۳): گهر، واته: ئه گهر.
 ۴- مه علومه: ئاشكرايه، دياره، زانراوه.
 غاره ت: تالان- (غاره تگر = تالانكار)، جه رده، چه ته.
 مه علومه (م): عينى ئه تو = (عينى ئه تو) ئه ميش ده گونجى كه (عين = چاوه).
 ۵- سوپا: له شكر، له شكه ر.

کاکۆل: دیاره به کێک له ناوداران ئه‌وسای بووه که که‌یخوسره‌وی جاف بووه. که جاران کورپی قۆز و لی‌هاتوو کاکۆلی هه‌بووه یا په‌مزی نیریتییه و دیاره که‌یخوسره‌وبه‌گی جاف کاکۆلی هه‌بووه.

طابوور: به‌شیکه له سوپا.

موژه: برژانگ، موژ، مژولان، موژگ.

فهوج: دیسان به‌شیکه له سوپا.

له‌شکر: هه‌ر سوپایه، سه‌ربازان.

ئهم (گ، ٣، ما): به‌م.

فهوج (ما): اوج.

سه‌ربازه (ما): سه‌ربازی.

له‌پشتی (گ، ٣): له‌پشتی. دیاره هه‌له‌ی چاپییه.

نه‌وه: نه‌ته‌وه، به‌ره.

به‌هه‌رام: به‌م ناوه شه‌ش پاشای کۆنی ئیرانی هه‌بووه، به‌کێکیان سه‌رفه‌رمانده‌یه‌کی سپایی نازا بووه و دوا‌یی له‌ فه‌رمانه‌روایه‌که‌ی خۆی هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه و پاشتر کۆژراوه و ئه‌مه‌یان به‌ (بارامی گۆز) به‌ناویانگه که راوچی بووه و نیچیره‌که‌ی که‌ره‌کیوی (گورپی) بوو.

له‌وانه‌شه‌ ناوی باوکی ئه‌و که‌سه‌ی (کوردی) ئهم هه‌له‌سته‌ی پیا هه‌له‌دابی (بارام) بووی.

شیرئ‌ه‌فگه‌ن: شیرشکین و مه‌به‌ستی له‌ نازایه‌تی و تواناییه.

لائیق: شایان.

تاج: کلاوی پادشاهان که به‌گه‌وه‌هه‌ر پاراوه‌ته‌وه.

نگین: ئه‌موستیله و نیشانه‌یه بۆ ئه‌موستیله‌که‌ی چه‌زهره‌تی سلیمان.

ئه‌فسه‌ر: گه‌وره‌ی سه‌ربازان (ضابط).

تۆی نه‌وه‌ی (گ، ٣): تۆ تۆی.

لائیقی (ما، م) لایق.

٧- ئهم تا‌که له (گ، ٣) دا نییه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه و له‌وانی ترا هه‌وته‌مینه.

فه‌ره‌اد: دل‌داری شیرین و هونه‌رمه‌ندی کیتوتاش.

خوسره‌و: پاشای ساسانیان و می‌ردی شیرین که ناوی ئه‌و دۆسته‌ی (کوردی) بووه، ئه‌ویش خوسره‌و به‌گی جاف بووه.

شیرین مه‌نظر: دیمه‌ن جوان و، یا خوسره‌وی خاوه‌نی شیرینی جوانی مه‌به‌سته.

فه‌ره‌ادی (ما، م): فه‌ره‌اد. ئه‌مه‌ش رینوسی کۆنه.

به‌شیرین (ما): بشیر. هه‌له‌یه.

له‌م تا‌که‌دا به‌ته‌واوی روونی کردووه‌ته‌وه که (کوردی) ئهم هه‌له‌سته‌ی بۆ خوسره‌و به‌گی جاف

داناوه وهك نامهیهك بۆی ناردوووه كه بییری ئهوی كردوووه.

۸- مهحبووب: خوۆشهویست.

لهطیف: دلسۆز، جوان، نازك، ئیسك سووك، به بهزهیی.

غهزال: ئاسك، مامز، ههیران، ئاهوو.

نهوهر: تازهههر: مهبهستی له گهنجیته تهمنی خوسرهو بهگی جافه.

ئه م تاكه له (مس، م، ما) دا ههشتهمینه و له (گ، گ) دا ههوتهمینه

غهزال و (ما): غزالی و.

نهامی (گ، گ): نهام و.

۹- خهرموهره: مووروو كه رانه (خهر = كهر) و (موهره = مووروو) مووروویهکی شینه و ههرزان

بههایه. موورووهشینه.

طالبع: بهخت، بهدئهخته، (ئهخته) یش پۆژه و دیسان پۆژه شیش دهگریتهوه. یا چاره رهش.

خهرموهره: یا (موورووه كه رانه) له هه مان كاتدا ئه و گری و بهرزایییه كه له لاشه ویلگی

(كه ر) دا پهیدا دهیی له ئاكامی برینتكه وه كه به باشی تیمار نه كرابی كه (سله وه ج) یشی پی

دهلین و، له پزیشكیدا پیی دهوتری (سالیقه كالكولی). له كوردهواریدا (باوه كه ئه و

(گری) یه درده هین و ژنان بۆ (بهخت چاکی) به كونكراوی دهیكه نه (بهرموور) یانه وه كه

ئه میش واته (بهرموور): رسته مووروویه کی جۆراوجۆر بووه كه هه ریكه ی گوايه كه لکی

تاییه تی خۆی هه بووه وهك (موورووی دل) موورووی (سه ر دهستار و بن دهستار) كه گوايه

هه ركه سی بكه ویتته چوغولی له نیوان ژن و میردیكدا. ئه و موورووه وهك دهستار ئه و كه سه

چوغوله ده هاری، یا موورووی (شه وه) و... هتد.

ئه مجا (كوردی) گوتوویه: ته نانه ت گه وه هری من ببیتته موورووه كه رانه ئه مجا (به به ختم)

ناكا، چونكه كه م (طالبع) م و ئه مه ش گله یییه له خوسره و بهگ كه له (كوردی) نه پرسیه وه ته وه.

بۆ فریبی عاشقان

- ۱- بۆ فریبی عاشقان و، جەزبى دىل، وا ماھىرى،
رەنگە شاگردىت بىكەن، مېھتەر: (نەسىم) و (سامىرى).
- ۲- سەد (كەي) و (دارا) بە سەگوانى دەرت نابن كە تۆ،
خاتەمى دەستى (سولەيمانى) یت و، (توحفە) ى (زاھىرى).
- ۳- بەختى ئەو ئوستادە سووتى، دەرسى سىجىرى پى وتى،
وا؛ كە تۆى بەردايە (گىژ) عالەم، بەمەكر و ساحىرى.
- ۴- كافرىش، رەھمى بە (بەخسىر) و زەلىلى خۆى دەكا،
ساوەرە، رەھمى بەجەستەى من كە، گەرچى كافرى.
- ۵- من كە (پەروانە) و (كەمەندكىش) ى (كەمال) و حوسنتم،
(كەعبە) كەچ نابى، ئەگەر بۆ (شەمە) ى پروتم راگرى.
- ۶- گەر بەخەنجەر پارە پارەم كەن، لەسەر رى دام بنىن،
دەست لە تۆ ھەلناگرم، ھەر تۆم لە خەلكى چاترى.
- ۷- چونكە ھەم چەشنت لە ئىقلىمى مەلاھەتدا كەمە،
ساوەكو (خوسرەو) ھەمىشە لى دە تەپلى (نادرى).
- ۸- ھەروەكو (رۆح) و (دىل) ى، دوورى، لە پىش چاوم وەلى،
لەم دلەى، پر دەرد و مىحنەتما، بەدائىم حاضرى.
- ۹- (كوردى) ئامانەت، سەد ئامانەت كە ئەمشەو جومعەيە،
تا سبەينى، قەت مەبە؛ غافل لە نىكرى (قادرى).

۱- فریب: لاسدان، ھەلخەلەتاندن، لە خستەبردن، فریو.

جەزب: راكیشان، كیش.

جەزبى دىل: كىشەرى دىل، دلكیش، (كوردى) لىرەدا خۆشەوېستەكەى خۆى كردووتە
(موگناتیس) دلراكیش چواندوو، لە جوانیدا و لە مەردى و لە پەوشت و لە پیاوھتیدا.

میتهتر: مهیتهر.

نهسیم: مهبهستی له نهسیمی عیاری بهناوبانگه، که قسه خۆش و زیرهک و هاوده می سولتان مهحمودی غهزنهوی بووه، ههروهها مهیتهری و لآخی تایبهتی سولتانیش بووه. له زیرهکی و قسه خۆشیدا دلّی ههمووانی بۆ لای خۆی راکیشاوه وهک خۆشهویستهکهی (کوردی).

سامیری: ئەو کابرا جوولهکهیهی سهزینی حهزرتی مووسا پیغهمبهر بووه و جادووکار و شارهزای زانیاری (فیزیا) یش بوو. ئەوهنده فیلباز بوو، توانیی ههندی له جووه هاوئاینهکانی له (مووسا) ههلبگیترپتهوه و خشل و زیریکی زۆری لّی وهگرتن و کردی بهگویرهکهیهک که بهرهو لایهکی تایبهتی دابنرایه وهک گۆلک دهیبۆراند و تیی گهیاندن که ئەوه خوای راستییه که (بهچاو) دهبنریت و (بهگۆی) دهنگهکهی نهبیستن و ئەو دهنگه گوايه زمانی تایبهتی خوابووه که ههر (سامیری) خۆی تیی گهیشتوووه و، داستانی ئەو کابرایهش له قورئانی پیرۆزدا هاتوووه که خوا فرموویهتی:

(عجلاً جسداً له خوار)

واته: گویرهکهیهکه لاشه (یوونی) ههیه، بۆرهشی لیوه دیت و... هتد.

لیزهدا (کوردی) ئەو خۆشهویستهی خۆی که ئەم ههلبهسته و ههلبهستی پیشووشی بهسهردا ههلهداوه و، چواندوویهتی بهو دلّراکیشهرهی، که کهسانی وهک (نهسیم) و (سامیری) لهوانهیه بۆ ئەو دلکیشییه شاگردی ئەو هاواله خۆشهویستهی خۆی بووبن یا ئەوانی رهنگه بهشاگردی ئەم دانابی.

سهرچاوهی ئەم ههلبهسته: (مس، عن، گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، گل/۱۰، ف، بم، ش، ما/۱، م، مع، شح، مر، ق/۴، نم/۱، ما)یه لهگهڵ سهرچاوه چاپییهکانی (ک، س، گ، ۳)دا و له ناو ئەم ههموو سهرچاوانهشدا (کم)م کرده بنکهی لیکنۆلینهوهی ئەم پارچه ههلبهسته ئەو به پشتیوانی سهرچاوهکانی تری (بۆنهی) ئەم ههلبهسته ئەوهیه که وهک ههلبهستی پیشوو (کوردی) ئەم پارچه ههلبهستهشی ههر بۆ (کهیخوسره بهگی جاف) داناوه و، بهلگهی ئەم راستییهشم له (مس) دایه که تیدا نووسراوه: (به عهرهبی و فارسی):

(و له) در حضور کیخسرو بیگی جاف فرموده).

(دیسانهوه هی ئەو (کوردی)یه که له بارهگای (کهیخوسره بهگی خان)دا فرموویهتی) لهبهرنهوهی که ئەم ههلبهستهی سهروهه لهم سهرچاوهی (مس)دا، دوابه دواي ههلبهستی پیشوودا نووسراوه، بۆیه بهعهرهبی تیا نووسراوه (و له) واته «ئەم ههلبهستهش وهک ئەوهکهی پیشوو، ههروهها ئەو، واته (کوردی)یه» بهلام ههلبهستی پیشوو (کوردی) وهک نامهیهک بۆ کهیخوسره بهگی جافی ناروووه که زۆر بیری کردوووه و ئارهزومهندی دیتنی بووه.

وا دیاره لهسهر ئەو (نامه)یا ههلبهستهکهی پیشوو (کهیخوسره بهگی) نارووویهتی بهدواي (کوردی)دا و ئەوهتا ئەم ههلبهستهی له کاتیکدا داناوه که له لای خودی (کهیخوسره) بووه،

وهك له سه‌ره‌تاوه به (عه‌ره‌بی) و فارس‌یه‌كه‌ی پيش‌شودا نووسراوه. جگه له‌ی سه‌رچاوه‌ی (مس)ه، هه‌روه‌ها (سه‌رچاوه‌كانی (م، شح، مر)یشدا وهك سه‌ره‌تا و له‌سه‌ر ئه‌م هه‌لبه‌سته به (فارس‌ی) نووسراوه:

(برای کیخسروبیگ جاف) واته: (بۆ که‌یخوسره‌و به‌گی جاف)، سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش له سه‌رچاوه‌ی (عن) به‌په‌راویزیکی فارس‌ی له‌ داوینی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌وه نووسراوه: (کردی در زیارت کیخسرو بیگ جاف رحمهما الله این قصیددا فرمووه -علی) واته: (کردی له سه‌ردانی که‌یخوسره‌و به‌گی جافدا خوا له‌ هه‌ردوکیان خۆش بئ ئه‌م چامه‌یه‌ی فه‌رمووه -عه‌لی).

که‌واته گومان له‌وه‌دا نامینی که‌ ئه‌م (پینج سه‌رچاوه) ده‌سنووس و باوه‌رپیکراوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته بۆ که‌یخوسره‌و به‌گ و له‌لای خۆی (به‌گ) دایناوه که‌ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی په‌سندی بایه‌خداری زانستیانه‌یه له‌مه‌ر (بۆنه‌)ی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه.

منیش به‌دلتیاییه‌وه ده‌توانم رای بگه‌یه‌نم که‌ کاتی دانانی هه‌ردوو هه‌لبه‌سته‌که‌ش له‌ وه‌رزی (به‌هار)دا بووه که‌ مائی که‌یخوسره‌و به‌گی سه‌رۆکی خێلی جاف له‌ ره‌شمالانی سه‌رده‌سیر (هاوینه‌هه‌وار)ه‌کانی جافدا بووه، هه‌روه‌ک بار و پله‌ی به‌رزی کۆمه‌لایه‌تی (کوردی)یش پاده‌گه‌یه‌نی وه‌ک به‌ گه‌شته‌که‌ی (مسته‌ر ریچ)دا هاتوو. ئه‌م (که‌یخوسره‌و به‌گی سه‌ر خێلی جاف)ه (ریچ) له‌ گه‌شته‌که‌ی سالی (۱۸۲۰ز)یدا بۆ (کوردستان)، له‌ بیره‌وه‌ریه‌یه‌کانی مانگی (میس)ی ئه‌وسای بابان دا (که‌یخوسره‌و به‌گی)ی دیوه‌ که‌وا ئه‌م سه‌رخێله‌ پایه‌ی هه‌ره‌ به‌رزی سه‌ره‌فرمانده‌یی سوپا و به‌رپۆه‌به‌راتیی هه‌بووه له‌ پاشایه‌تییه‌ی (بابان)دا و پیاویکی به‌ناویانگی مه‌زنی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و سایه‌ش بووه نه‌ک هه‌ر له‌ قه‌له‌مه‌ریه‌ی (پاشایه‌تییه‌که‌)دا به‌شکو له‌ دیوی ئیرانیشتا هه‌مان شان و شکۆ و مه‌زنایه‌تی په‌سند و به‌نرخ‌ی هه‌بووه.

(که‌یخوسره‌و به‌گ) له‌سه‌رینی (پاشایانی باباندا، به‌شداریی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تییه‌که‌ی کردوو، به‌تایه‌تی له‌ ده‌وره‌یه‌ری سالی ۱۷۸۹ وه‌ تاسه‌رینی وه‌دوای سه‌رینی گه‌شته‌که‌ی (مسته‌ر ریچ)یشه‌وه سه‌رینی (مه‌حمود پاشای بابان)، که‌ ئه‌م پاشایه‌، خوشکی که‌یخوسره‌و به‌گی جافی ماره‌ کردوو، هه‌روه‌ک له‌ سه‌رینی (ئه‌وره‌حمان پاشای بابان)یشدا (که‌یخوسره‌و به‌گ) له‌ هه‌مان پله‌وپایه‌ی بابانیدا بووه، مسته‌ر ریچ له‌ سالی (۱۸۲۰ ز)دا و له‌ مانگی (ئاب)دا (مه‌ریوان) بۆ دیده‌نی (که‌یخوسره‌و به‌گ) له‌ هه‌وارگه‌که‌ی خۆیدا به‌خۆی و هاوسه‌ره‌که‌ی و ده‌ست و پێوه‌ند و نووسه‌ر و سه‌ریازه‌ چه‌کداره‌کانییه‌وه میوانی (که‌یخوسره‌و به‌گ) بووه، له‌ خوار (گۆلی زریبار)ه‌وه و به‌گیش میواندارییه‌کی جوان و شایان به‌ (نوینه‌ری پاشای به‌ریتانی)ی کردوو.

ئهمیش جیاوازییه‌کانی وشه‌گه‌لی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یه به‌پیی سه‌رچاوه‌کانی: فریبی (مس، گل، ۱، کل، ۵، گل، ۶، گل، ۷، گل، ۸، شع، مر، گل، ۱۰، کو، ش، ق/ع): فریب - که

ئەمەش بەرپۆنوسی كۆنە.

عاشقان و (ش) عاشقان بو.

دل (بم) من.

بەن (گ/۳): - بکا- كە ئەمەش دەستكاریی (گیو)ه

نەسیم (گ/۲): نەسیمى. - ئەمەش ھەلەیه، چونكە (نەسیم) ھى (ساحرى نەبوو و ئەم دوو كەسە لىك جیاوازن لە (كەسەتى) و (سەردەم)یشدا و، ئەمەش ھەر لە دەستكارییەكانى (گیو)ه.

۲- كەى: واتە (پادشای مەزن و خاوەن شكۆ) ئەمە جگە لە واتا (زمانى)یەكەى كە، (چ كاتى، چ دەمى) دەگریتەو، ھەروەھا ئەم وشەیه، یەكێكە لە وشە كوردییه (پەهلەوى)یەكانى سەردەمىكى ساسانى باپیرانمان كە بەشپۆھى (كەى) = (KEY) دەرپرەراو، بە ھەمان واتاى (چ كاتى)ى پرسىيار كردن و بەواتاى (پیناسە = عنوان)ى پاشا (كەیانى)یەكانى وەك: (كەبخوسرەو، كەيقوباد، كەيكوس) كە ديسان وشەى (كەى) بەواتاى (خاوەند). مەبەست لە (خاوەنیتى و پالەوان و شاهەنشا)یش ھاتوو و (فارسی)یش، ھەر بەم واتایانە لە ئیمەو ئەم وشەى وەرگرتوو و بەكارى ھیناوە.

(دارا) ئەمیش ديسانەو وشەیهكى كوردى پەتیی كۆن و پەسەنە كە لە سەرىنى ساسانییەكانى باپیرانماندا كە (زارگوت = لکە زمانەكەمان) ئەوسایە (پەهلەوى) بوو، ھەر بەشپۆھى (DaRa) واتە (دارا) واتاى: بوو، خاوەن زەویوزار، شتدار، ساماندار دەدات.

بەلام لە پووى (كەسەتى = شەخسەت)ھو ناوى (داریوش)ى پاشای فەرمانرەوایی (ھەخامەنشى)ى، پاشایەتیی (فارس)ە كە بەر لە ۱۵۰۰ و ئەوئەندە سائىك لەسەر دار و پەردووى فەرمانرەوایی (مادى = مید)یە كوردەكانى خۆمان لە ئەنجامى خیانەتتیکەو (لە ئیمە) دامەزراو. ھەروەھا (دارا)ى پاشای (فارس) لە شوپى گوندى (دارەمان)ى سەر پێگەى (كەركووك) بۆ (ھەولێر) و نزیك بە (كەركووك)دا. ئەسكەندەرى (مەكدۆنى)ى گەرە شكاندى و پیرەمێرد لە ھەلبەستتیکى (گەمە جارى)یدا فەرموویەتى:

«(دارا) لە دەشتى (ھەولێر) لە برسا خەوى لى كەوت»

سەگوان: سەگەوان، سەگقان، وشەیهكى كوردی كۆن و پەسەنە و، لە (سەگ) و (وان) یا (قان) پێك ھاتوو. بەواتەى سەگدار، خاوەن سەگ، سەگ بەخۆكەر، بەلام لە سەرىنى زۆر كۆندا فەرمانرەوایی كۆنەكانمان و مائەگەرەكان پيشەى (سەگوان، سەگقان)یان ھەبوو، بۆ چاوپۆرى كردنى سەگە بەقەلاقەت و راوكەر و پاسكەرەكانیان و، ئەو سەگوانانە خواردن و ھەواندەوئە سەگەكانیان بەدەست بوو و (بوودجە)ى تايبەتیان بۆ تەرخان كراو و، مەشقى پاسكردن و راوكردنیان بەسەگەكان كردوو.

ھەرەك لە سەرىنى (زەردەشتى)ى باپیرانىشماندا بەپێى ئەو ئاینە، (سەگ) پێزىكى تايبەتى

و مهزنی هه‌بووه. که ئیستا لهو سه‌رینی (کوردی) سه‌گ و سه‌گه‌وان سووکه و سووک بووه. خاتهم: وشه‌یه‌کی (عاره‌بی)یه واته (ئه‌مووستیله، کلکه‌وان) وه لێردها (کوردی) مه‌به‌ستی له (نگین) واته: ئه‌نگوستیله جادوو‌یییه‌که‌ی حه‌زهرتی سلیمان که هه‌رچی وهک (سلیمان) و (زاهیر)ی ناو ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌شه له باو و باپیرانی ئه‌و که‌یخوسره‌و به‌گی جافه بوون. که گوايه (که‌یخوسره‌و به‌گ) وهک نگینه‌که‌ی حه‌زهرتی سلیمان بووه له خانه‌واده‌که‌یدا له سلیمان به‌گی باوکییه‌وه بق ماوته‌وه.

جگه له‌مه وشه‌ی (خاتهم) که عه‌ره‌بییه واته (کۆتایی پێهێنهر) که ئه‌م رواله‌ته‌ش مه‌به‌ست له کۆتاییه‌ینه‌ریتی پیغه‌مبه‌ری (ئیسلام)ه (دروودی خوای لی بئ) که ئیتر له‌دوای ئه‌وه‌وه پیغه‌مبه‌ری بۆ سه‌ر مرۆف نه‌هاتوه و، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که (که‌یخوسره‌و به‌گ) کۆتایی پێهێنی یا دوامین شکۆمه‌ندیکی ئه‌وسای خانه‌واده‌ی به‌ره‌ی (سلیمان) سه‌رۆکه‌کانی جاف بووه، وهک ئه‌موستیه‌که‌ی (حه‌زهرتی سلیمان) کاریه‌گه‌ری بوو و که هه‌موو توانایه‌کی له وزدا بووه و چۆن سلیمان خواستی هه‌رچی له‌ ئه‌موستیه (نگین)ی خۆی کردبێ ده‌سته‌به‌جێ بۆی هاتوه‌ته‌ دی، ئاوه‌هاش (که‌یخوسره‌و به‌گ) چیی ئاره‌زوو بووبی، بۆی هاتوه‌ته‌ دی ئه‌وه‌نده خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه.

سلیمان: که له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا هاتوه‌ ئه‌وه ناوی باوکی (که‌یخوسره‌و به‌گی جاف) بووه که (کوردی) که‌یخوسره‌وی به‌ئه‌موستیه (نگین)ه‌که‌ی (سوله‌یمان) وه‌یا به‌کۆتایی سه‌ر خێلی (سلیمان)ه و (که‌یخوسره‌و) جیی باوکی گرتوه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها جوانی له‌م هه‌لبه‌سته‌دا یه‌کخستنی وشه‌ی (خاتهم)ی ئه‌موستیه و (خاتهم)ی کۆتایی پی هێن، له‌گه‌ل (سلیمان)ی پیغه‌مبه‌ر و (سلیمان) به‌گی باوکی (که‌یخوسره‌و)دایه که له وێژه‌ی کۆندا ورده‌کاری و جوانکاری و وه‌ستایانه بوو.

توحفه: وشه‌یه‌کی عاره‌بییه، به‌واته‌ی شتی نایاب و ده‌گمه‌ن و دانسقه.

لێردها (کوردی) که‌یخوسره‌و به‌گی کردوه به (توحفه) له جوانی و ره‌وشت به‌رزنی و ئازایی و پیاوه‌تی و شکۆداریدا به‌لام فه‌رموووه (توحفه زاهیری) واته (توحفه‌ی ظاهر) به‌واته توحفه‌یه‌که به‌ئاشکرا و راست و ره‌وانی، توحفه بووه. که وشه‌ی (زاهیر: ظاهر) واتا زمانیه‌که‌ی (ئاشکرا، به‌پرووه‌وه، دیاری، روون)یه.

زاهیر: که له وشه‌ی (ظاهیری)ی (عاره‌بی)یه‌وه‌یه له زمانی کوردیدا (ظاهر) بووه به (زاهیر)، وه‌نه‌بێ له‌م تاکه هه‌لبه‌سته ئه‌م وشه‌یه هه‌ر ته‌نیا به‌م واتا زمانیه‌ هاتبێ، به‌شکو ئه‌م وشه‌یه ناوی باپیری (که‌یخوسره‌و به‌گی جاف) بووه که به (ظاهر به‌گ) ناسراوه و سه‌رخێلی هه‌ره به‌رزنی جاف بوو.

لێردها جوانکاری و وه‌ستایی (کوردی) و شارده‌وه‌ی واتا هه‌یه که له ژیر وشه‌ی (زاهیر)ه‌که‌دا واتای (ئاشکرا) و واتای (زاهیر)ی باپیری که‌یخوسره‌و هه‌یه.

ئەمەش لە وێژەى كۆندا ھۆنەرئىكى ورد و بەتوانا نەبووى ئەم جۆرە يارى بە وشە كردنانه و ھەشاردانى چەند واتايەك لە ژيژر تەنيا وشەيەكدا، لە وزەدا نەبووھ.

سەرھەراى ئەمانە وشەى (زاهير) بەپيى سواندن، لە وشەى (ظاهير) ھوھ لە فەرھەنگى عەرەبیدا بەواتاى (گولئى جوان) ھە بەواتاى (نظام) یش ھاتووھ و ئەوھيە كە لە كوردەواریدا بە (ظاهير) ناو دەلئين: (زاهير).

سەرچاوھى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھوھ (مس، عن، ما/١، م، مع، مر) كە لەمانەياندا دووھەمىن تاكى پارچە ھەلبەستەكەيە و تەنيا ھەر لەمانەياندا ھەيە و لەوانى تردا نيبە و ھيشتا چاپيش نەكراوھ.

لە جياوازيەكانى وشەگەلى ئەم تاكە، لە سەرچاوھكانيدا تەنيا وشەى (توحفە) ھەيە كە. توحفە (ما/١، مر): نوظفە- بەواتە لە (تۆو)، يا لە (بەرە) و (نەوھ)ى.

(سليمان) و (زاهير)ن، كە ئەمەش دەگونجى و جوانە- بەلام چونكە لە زۆرترين سەرچاوھدا (توحفە) نووسراوھ بۆيە وشەكەم نەگۆرى بە (نوظفە) كە ئەميش ھەر (عارەبى)يە.

٣- بەختى سووتى: ئيديۆم (كينايە)يەكى كۆنى كوردى بەمەبەستى ئەوھى ئەو كەسەى وھەى دەربارە دەگوترى، بى بەخت بى.

ئوستاد: مامۆستا، فيركار.

دەرس: وانە، فيركردنى شتتەك بابەتتەك لە ھەر بارەيەكەوھ بى.

گژ: روو بەرووكردن، پتەكانان، خۆ لەيەكەدان، جەنگ، ئاوقا.

عالم: جيھان، گيتى.

مەكر: فيل، ساختە، كەلەك، تەلەكە، جۆرە نازيكيشە، بەلام مەبەست لە زيرەكيبى كەيخوسرەوھ.

ساحيرى: جادووگەرى و، كە: سحر: جادووھ.

ئەميش جياوازيەكانى وشەگەلى ناو ئەم تاكە ھەلبەستەيە لە سەرچاوھكانيدا بەختى (گل/١، گل/٥، گل/٦، گل/٧، گل/٨): بخت: رينووسى كۆنە.

ئوستادە سووتى (ف)، نم: ١: استادە سووتى. رينووسى كۆنە.

ئوستادە سووتى (ك٣) ابستادە سووتى - لە تينەگەيشتنەوھ وھەى لى ھاتووھ.

ئەو ئوستادە سووتى (ق/٤): استادت سووتى - شيواوھ.

دەرسى (گل/١، گل/٥، گل/٦، گل/٧، گل/٨، ش): درس- رينووسى كۆنە.

سيحرى (گل/١، گل/٥، گل/٦، گل/٧، گل/٨): سحر: ئەميش رينووسى كۆنە.

وتى (ك/٣): گوتى = بەدەسكارىي گيوى دەزانم.

وا كە (بم) وھكە.

بەردايە (ق/٤): بەردا لە.

گژ (نم/۱): گشتی - ئەمیش کیشی نیو بآلییه که لهنگ و گران دهکات.
گژ (کو، ق/۴، ش، کم، گ/۲، س، گ/۳): گشت.
گژ (ف): گشتمان - نسخه: گشت عالم.
به مهکر و (ق/۴): به سحر و، دهسکاری کراوه.
مهکر و (کل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸): مکر- پینووسی کۆنه.
ئەم تاکه ههلبهسته له (مس، عن، ما/۱، مع، شع، ن، مر)دا سێیهمین و لهوانی تردا دووهمین تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه.
۴- کافر: ئەوی بروای بهخوا و پیغهمبەر نهبی و پهیرهوی فرمانیان نهکات.
پهحم: بهزهیی، دل پی سووتان.
یهخسیر: ئەو وشهیه دوور نییه که وشه ی (عهرهبی) ی (ئهسیر) ی لئوه پهیدا بووی، نهک بهپچهوانه؛ چونکه ههمیشه وشه ی کورتتر وهک (ئهسیر) له وشه ی درێژتریکه وه، وهک (یهخسیر) پهیدا دهبی، له بهرئوه پیم رهوا نییه که وشه ی (یهخسیر) له وشه ی (ئهسیر) ی (عهرهبی) وهرگیراو دابنریت.
زهلیل: زهبوون، که نهفت، پهککهوته، دهسته پاچه، په ریشان.
جهسته: لهش، قالب:
ئەم تاکه ههلبهسته هه له (ص، عن، ما/۱، م، مع، شع، مر)دا چوارهمین و لهوانی تردا، سێیهم تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه.
یهخسیر و (بم): بیچاره.
یهخسر: بهواته دیل، دهستگیرکراوی جهنگ.
یهخسیر و (نم/۱، ما/۱، مر، کم، گ/۲، س، گ/۳): یهخسیری - ئەمهش ههلهیه؛ چونکه ئەوی یهخسیر بی، هی (زهلیل) نییه بهشکو (یهخسیر) شتیکه و (زهلیل) یش شتیکی تره.
یهخسیر و (کل/۱، گل/۵، ما/۱، مر): نخچیر و- واته (نهخچیر) = (نچیر) که گیاندار ی وهک مهل و نازله ی راوکراوه که ئەمهش بۆ ئەو شوینه ناگونجی.
زهلیل و (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، مس، ش، ق/۴، مر): زلیل - ئەمهش پینووسی کۆنه.
دهکا (ق/۴): ئەکا.
ئەم: (گهر چی کافری) یه لهم تاکه دا بهواتای ئهوهیه، ئەگهر وههای دابنیم که تو کافر بی، نهک: (تو کافری) وهک لهسه زاریدا دیاره، که ئەمهش رینگه و نکر دینیکه له خه لکی.
۵- (پهروانه): پهپولهیهکی بچووکی زهردباوه، شهیدای پروناکیی مؤم و چرا و فانۆس و فهنه ره و ئەوهنده ئەو پروناکییه ی پی جوان و دلگیره که بهگورجی خۆی بهگری ناگره که یاندا دهدا و دهسووتی.

شاعیران له کۆنهوه خۆیان دهچوینن به (پهروانه)ی شهیدا و سهوداسه‌ری دلخواز و خۆشه‌ویسته‌کانیان، له شیعره‌کانیاندا وهک له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته و زۆری تری (کوردی)شدا هاتوو.

که‌مه‌ندکیش: وشه‌یه‌کی کوردیی لیک‌دراوه له دوو که‌رتی (که‌مه‌ند) و (کیش). که (که‌مه‌ند) ئه‌و گوریسه‌ توند و خۆ راگره‌ درێژه‌یه له راودا بۆ گرتنی ئاسک و که‌له‌ کیوی و بزنه‌ کیوی، راوچی به‌گور هه‌لی ده‌داته نیچیره‌که‌ی که‌ سه‌ری گوریسه‌که‌ قولفه‌یه، تا‌کو ئه‌و قولفه‌یه له (شاخ) و (گه‌ردن)ی ئه‌و نیچیرانه‌ ئالی و راوچییه‌که‌ به‌وه به‌یده‌ستیان ده‌کات.

له هه‌مان کاتیشدا هۆنه‌ران له هه‌لبه‌سته‌یاندا (سه‌ودا)ی خۆشه‌ویست و دلخواز هه‌کیان ده‌چوینن به‌و که‌مه‌نده و به‌یده‌ستکراوی خۆشه‌ویسته‌که‌یانی.

له لایه‌کی سێیه‌مه‌وه له ناو (صوفی)یه‌کاندا باوه که‌ سۆزی شیخه‌که‌یان و به‌ندیواریی خۆیان به‌شیخه‌کانیان هه‌وه به‌و که‌مه‌نده ده‌چوینن که‌ گیرۆده‌ی ئه‌و سۆز و به‌ندیوارییه‌ن.

ئه‌مجا هه‌ر هۆنه‌ری به‌یه‌کی له‌م سێ مه‌به‌سته له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا وشه‌ی (که‌مه‌ند)یان به‌کاره‌یناوه.

(کیش) هه‌رچی وهک ئه‌م که‌رتی (کیش)ه‌یه له (که‌مه‌ندکیش)دا به‌واته را‌کیشه‌ر، که‌ که‌مه‌نده‌که نه‌ک هه‌ر ئه‌و دلداره‌ ئه‌و نیچیره و ئه‌و (سوفی = صوفی)یه‌ی گرتوو، به‌شکو به‌کیشیشی ده‌کات واته‌ رای ده‌کیشی به‌ره‌و لای (خۆشه‌ویست) یا (شیخ) یا (دلخواز).

ئه‌م که‌مه‌ندکیشیه‌یه له وێژه‌یی کۆن (کلاسیکی)دا نه‌ریتیکی هۆنه‌رانه‌ که‌ له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا هه‌ر به‌که‌ی به‌ ئامانجی خۆی به‌کاره‌یناوه، وهک لێره‌ی ئه‌م تا‌که‌ی (کوردی)دا و له زۆر هه‌لبه‌ستی تریدا.

که‌مال: زیره‌کی، دانایی، وریایی، ته‌واو، له هه‌ر شتی‌کدا. که‌ مه‌به‌ستی ئه‌م رواله‌تانه‌یه له (که‌یخوسره‌و به‌گدا) هه‌بوون، (مسته‌ر ریچ) له گه‌شته‌که‌یدا که‌ له نزیکه‌وه که‌ که‌یخوسره‌و به‌گی ناسیوه، له زیره‌کیی که‌یخوسره‌و به‌گ دواوه و نووسیویه:

من یه‌که‌م ئه‌وروپاییه‌ک بووم که‌ (که‌یخوسره‌و) چاوی پێ‌ که‌وتبێ، که‌چی ئه‌و، به‌حه‌په‌ساوی و که‌وده‌نانه (غه‌باء) چاوی تێ نه‌بریم و له رووی شه‌نگ و شوخی و جوانییه‌وه. مسته‌ر ریچ به‌پیاویکی جوان و شوخ و شه‌نگ و قوژی ناو بردوو. هه‌روهک (کوردی)یش لێره‌دا له جوانی (حوسن)ی که‌یخوسره‌و به‌گ دواوه.

که‌به: به‌یتوللا، به‌یتولحرام، خانووی مه‌که‌که که‌ زیاره‌تگه‌ی موسولمانانه.

شه‌مع: مۆم و مه‌به‌ست له هه‌ر رووناکیده‌ریکه‌ و (جوانی)ی که‌یخوسره‌وی مه‌به‌سته، وهک له باسی په‌روانه‌دا روونم کردووته‌وه.

ئه‌م تا‌که‌ هه‌ر له (مس، عن، ما، ۱، م، مع، شح، مر)دا هه‌یه و له‌وانی تردا نییه‌ و، هیشتا‌ش چاپ نه‌کراوه.

له (بۆ شەمعی رووتم راگری) مەبەستی لەوێه ئهوهند شهیدای بووه، تا وهک پهروانه بسووتی. ٦- لهم تاکه ههلبهستهدا (وشه)ی وههای تیا نییه که لیکدانهوی بویت- بهلام له سهراچاوهکاندا جیاوازیان ههیه له وشهکانیدا که:

پاره پاره م کهن (نم/١، کم): پاره مکهن- ئه مپیش لهنگه و ناتهواوه. پهنگه ههلهی چاپی بی. پاره پاره م کهن (گ/٣) تیکه تیکه م کهی- ئاشکرایه که دهستکاری گیوه. لهسه ریم دابنن (ف، نم/١، م، ش، مع، با، شح، مر، گ/٢، س): لهسه ریم دابنن. لهسه ریم دابنن (بم): لسه ریم دابنن - وه له (س)دا نووسراوه: نسخه لریگام. لهسه ریم دابنن (کو، ما/١): لریگادا دابنن.

هه رتۆم (ف، نم/١، م، ش، مع، با، شح، مر، کو، ق/٤، با، کم): هه رتۆ. خه لقی (گ، ٢، گ، ٣، س) خه لکی- بئگومان ئه مهش گوپینی گیوه. سهراچاوهکانی ئه م تاکه: (مس، عن، ما/١، م، مع، شح، مر) هکه له مانه دا شه شه مین و له وانی تر و چوارهمین تاکی ئه م پارچه ههلبهستهیه. ٧- هه م چه شنی: هاوچۆری، هاوتای، به وینهی.

مه لاحت: جوانی، شیرینی (له لهش و پهوشت چاک)یدا. ئیقلیم: پارچهیهک زهویی زۆر فراوانه له نیشتمانیکدا. خوسرهو: ناوی خودی (که خوسرهو بهگی جاف)ه که ئه م ههلبهستهی بهسهرا هه لدراره، لیره دا که (کوردی) گوتویه: وهکو (خوسرهو) ئه مه ئه وپه ری جوانیه له (هه لنان)دا، بهواتا هه ر ته نیا وهک خۆت و (بهس)، له بی هاوتاییدا، چونکه نهیگوتوه (وهکو فلانکه کهس وه هایت) بهشکو گوتویه: وهک خۆت وه هایت. هه ر لهسه ر ئه م (بیره قووله): مه ولهوی فه رموویه تی:

«ئه ساسه ی نیچیر، ماوه رده م په ی ویت،
ویت طه یار مه که رد، چون کی؟ هه ر چون خۆت،»
واته: «که رهسته ی راوم نه هینا بۆ خۆت.
خۆت لی گورج ده کرد، وهک کی؟ هه ره وهک خۆت»

چونکه که سێکی تری لهو گورج و شایانتری نه دیوه، مه گه ر هه ر ئه و، که ئه مه باسی راوکردنه که ی (خال)ی (مه ولهوی)دایه و و (کوردی)یش فه رموویه تی هه ره وهک خوسره و که ئه ویش (خۆتی).

کووسی نادری: ناوی چۆره ئاوازیکی مۆسیقی و گۆرانیه کیشه. کووسی نادری: کووسی واته (ئاواز) و (ئامیر)ی مۆسیقی وهک هی ئه وه که ی (نادرشا). کووسی نادری: (ئاواز) و (ئامیر)ی مۆسیقایه کی (نادر) = نادیده، دانسقه، ده گمه نه. هه لکه وته یه کی بی هاوتا.

(كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەيدا لەمانەدا مەبەستى لە چ كامپىيان نىيە؛ چونكە (كوردى) مەبەستى لەو ھەبوو: كە ئەى خوسرەو كە ھاوتايەك يا ھاوجۆرئىكت نىيە و لەو پۈلەتەندا كە لىيان دواوم ھەر تايبەتن بەخودى خۆتەو، دە كە واتە ھەر خۆشت شايانى ئەوھىت كە ئەم چۆنئىيەت بەلئيدانى كووس واتە ئاواز و ئاميرى مۆسقىياھەكى دەگمەنى خۆت لى بدەى و دەنگ بلۆ بەكەيتەو كە ھەر خۆى و خۆت و، پئويستە ئەو كووس لئيدانەھىشت دانسقە بئىت، نەك وەك ئەوھەكى (نادرشا) بئىت، بەشكو وەك ھى خودى خۆت بئى.

ئەمىش جياوازيەھەكانى نىوان سەرچاوەھەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەيە لە وشەكانى ناوھەرۆكەكەيدا:

ھەم چەشنت (نم/۱، ف، ما/۱، مع، مر، كم): ھام چەشمت.

ھەم چەشنت (كو، ق/۴): ھەم چەشمت.

ئىقلىمى (مس، گل/۱، ما/۱، شع): اقليم - ئەمەش پئووسى كۆنە.

مەلاحەت (ف، كو، ش): محبت.

مەلاحەت دا نىيە (گ/۳): مەلاحەت دا. ديارە ھەلەى چاپى يا نووسينە.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (مس، عن، ما/۱، مع، شع، مر)دا ھەوتەمىنە و لەوانى تردا پئىنجەمىن تاكى ھەلبەستەكەيە.

۸- رۆج: گيان، مەبەستى لەوھىە ئەگەرچى وەكو گيان خۆشەويستى، بەلام گيان بەچاوا نابىنرئى، لەگەل ئەوھشدا تۆ ھەمىشە لە ناو دلم دای.

مىحنت: ناخۆشى، خەم، ئازار، بارى گران، ماندووئىتى.

دائىم: ھەمىشە.

حاضر: وشەيەكى (عارەبى)يە بەواتە: ئامادە، ھەبوون، مەبەستى لەوھىە ئەوھندەى (كەبخوسرەو بەگ)ى خۆش ويستوو، بۆيە ئەگەر لە يەكيش دوور بن و ديارى نەبن وەك ديار نەبوونى (رۆج) و (دل)ە كە بەلام ھەمىشە لە ناو دلئيدا ھەى و ئامادەى و لئى دوورنىت، وەك لە پئىش چاوا دابئىت ئاوەھای.

ئەم تاكە لە (مس، عن، ما/۱، م، مع، شع، مر)دا ھەشتەمىنە و لەوانى تردا، شەشەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

۹- ئامانەت سەد ئامانەت: ئەمە وتەيەكى: ئىدئوم (كىنايە)ى زمانى كوردىيە كە بۆ راسپاردنى پارىزگارى كردنى شتىك، بەكار دەھئىنرئىت. واتە قسەى نەستەق و لە ھەر بۆنە و دەرفەتئىكدا دووبارە دەكرئىتەو لە ئاخاوتن يا نووسيندا و (كوردى) زۆر لەمانەى بەكارھئىناو، كە ئەمەش ھۆيەكى رئىگرى ھەلبەستەكانىيەتى.

جومعە: ھەينى، ئەينى، ناوى شەو و رۆژئىكە بەلاى ئىسلامەكانەو.

(كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەيدا پىرۆزىيە شەوى (ھەينى)ى ئەو شەوھى كە لە لای كەبخوسرەو

بهگ بووه بهههلی زانیوه که (زیکری) تیا بکات که نهو سایهیش و له سه‌رینی شیخ ماری نۆدیییه وه نهو نه‌ریته له سوله‌یمانی هه‌بووه له‌لایهن په‌یره‌ویکارانی (ته‌ریقه‌ی) (قادی) و (نه‌خشی) یشه‌وه.

غافل: بی ئاگا- که (کوردی) خۆی به‌خۆی ده‌لی که نه‌وه شه‌وی هه‌ینییه هه‌تا به‌یانی بی ئاگا و دووربی له زیکرکردن.

ذیکر: به‌دهم (زار) و به‌دل یاد و ناوی خوای مه‌زن کردن و نه‌میش یادکردنه‌وی پیغه‌مبه‌ر و پیاوچاکان و شیخه‌ ته‌ریقه‌کانه.

(قادر): توانا، خوای توانا، قادری مه‌به‌ست له غه‌وسی گه‌یلانی که ناوی (عه‌بدولقادر) بووه که (کوردی) به (قادر) ناوی ده‌بن.

هه‌روه‌ها وه‌کو بیستومه که (که‌یخوسره‌و به‌گ) برابه‌کی و یا باوکی باپیری ناویان (قادر) بووه و نه‌مه جگه له (قادر به‌گ) ی برازای (کوردی) که وه‌ک له هه‌لبه‌ستی پیتش نه‌مه هه‌لبه‌سته‌دا به‌دریژتر لئی دواوم نه‌ویش له‌و سه‌ردانه‌ی (کوردی) دا له لای که‌یخوسره‌و به‌گ بووه. که (کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا نه‌مه هه‌موو (قادر) انه‌ی به‌یاد کردووه‌ته‌وه و وه‌ک سه‌ر له خه‌لکی شیوانتیکه که له نیوان نه‌مه (قادر) ه زۆره‌دا مه‌به‌ستی چییبه و له ژیر نه‌مه ناوه‌دا مه‌به‌سته‌که شاردراره‌یه، که نه‌مه‌ش جۆره نه‌ریتیکی ویتیه‌ی کۆنه و به‌جوانکاری و، وردی شاعیره‌که دانراوه، هه‌ر نه‌مانه‌یشه وه بیستوشمه که که‌یخوسره‌و به‌گی جاف کوریتیکشی هه‌بووه. ناوی (قادر) بووه و، له پیکادانیکی خیلاتی نه‌مه قادره له سالی ۱۲۵۷گ = ۱۸۴۸زدا کورژاوه و دوور نییه نه‌و شه‌وه یادی سالانه‌ی کورژانی نه‌مه قادره‌یان بووبی که کوردان له رۆژ و شه‌وی وه‌هادا خیریکی زۆر ده‌کهن و خواردنی چاک و زۆر ده‌رخواردی زۆر له جۆر که‌سانه ده‌دهن و ده‌به‌خشنه‌وه.

جگه له‌مانه‌ش مامیکی که‌یخوسره‌و به‌گ واته برای (سه‌لیمان به‌گی باوکی) که هه‌ر ناوی (قادر) بووه که (کوردی) هه‌موویانی له‌م تاکه‌یدا شار دوونه‌ته‌وه وه‌ک له هه‌لبه‌ستی ژماره (۹۵ - دل گرفتار بوو) دا که (سه‌ردانی) ی مالی محمه‌د پاشای جاف و که‌یخوسره‌و به‌گی کردووه که به‌شتی نه‌و سه‌ردانه به‌هۆی کوشتنی نه‌و قادر به‌گه‌وه بووه که (کوردی) بانگه‌پشت کراوه و پیکه‌ی گوم کردووه.

به‌دووری نازانم نه‌و هه‌لبه‌سته‌یانی له‌و سالی (۱۲۵۷ک = ۱۸۴۱ز) دا دانابی.

هه‌روه‌ک له سه‌رچاوه ده‌مییه‌کانمه‌وه زانیومه که (کوردی) هه‌لبه‌ستیکی پرسه‌نامه‌ی به‌جۆشی به‌و بۆنه‌یه‌وه داناوه که به‌داخه‌وه هیشتا نه‌و هه‌لبه‌سته پرسه‌نامه‌یه‌م ده‌ست نه‌که‌وتووه.

محمه‌د پاشای جافیش که له سه‌ردانه‌که‌ی (مستهر ریچ) دا پایه‌ی (پاشایه‌تی) ی (ریچ) به (محمه‌د به‌گ) ناوی بردووه. وه‌رنه‌گرتووه‌دا پیم وایه، نزیکتر نه‌وه‌یه و له‌وانه‌بی (کوردی) نه‌مه سه‌ردانه‌ی ناو نه‌مه دوو هه‌لبه‌سته‌ی پیتشو و سه‌ره‌وه‌ی به‌بۆنه‌ی به‌هاره‌وه بووه، چونکه له

هاوینه‌ه‌واردا بوون و ئه‌شی هه‌ر له‌و کاتی سهردانه‌یان شه‌وی (جومعه = هه‌ینی) یه‌ بووبی، جومعه‌ی کوژرانه‌که‌ی ئه‌و قادر به‌گه‌ی (قادر) ی کوری که‌یخوسره‌و به‌گیش کوژر ابیت و ئه‌وسایه‌ش که‌ له‌ هه‌لبه‌ستی ژماره‌ ۹۵ دا نیشانه‌م بۆ کردووه، محهمه‌د پاشا پایه‌ی پاشایه‌تی هه‌بووه. که‌ دوای سهردانه‌که‌ی (په‌چ) بووه.

ئه‌و (محهمه‌د به‌گ) یا (محهمه‌د پاشا) ی جافه‌ش هه‌ر کوژراوه‌ باوکی وه‌سمان پاشای جافه‌ که‌ عادیله‌ خانم) ی کچی (قادر به‌گی برانزی کوردی) ی ماره‌ کردووه. که‌ (عیزه‌ت به‌گ) و (تایه‌ربه‌گ) و (ئهممه‌د موختار به‌گ) و (ناهیده‌ خانم) منالی ئه‌و (عادیله‌ خانم) و (وه‌سمان پاشایه‌) بوون و جگه‌ له‌ (عیزه‌ت به‌گیان، هه‌ر سیانه‌که‌ی تر له‌ شاعیره‌ ناوداره‌کانی کوردن و خزمایه‌تی (کوردی) له‌گه‌ل (جاف) دا هه‌بووه.

هه‌ر ئه‌و وه‌سمان پاشایه‌ش برای (مه‌حموود پاشا) ی به‌ناویانگ و گه‌وره‌ی خان بووه که‌ وه‌سمان پاشا له‌ سالی ۱۲۶۶ک = ۱۸۴۹ز دا پایه‌ی پاشایه‌ی دراوه‌تی.

ئهم تاکه‌ له‌ (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، گل/۱۰، کو، ف، بم، ش، کم، گ/۲، گ/۳، س، ق/۴، نم/۱، با) دا هه‌وته‌مین و له‌ (مس، عن، م، ما/۱، مع، شح، مر) دا نۆیه‌مین و دواتاکی ئهم هه‌لبه‌سته‌یه‌ له‌ هه‌موویاندا.

ئامانه‌ت سه‌د ئامانه‌ت (ما/۱، مع، مر، کل/۲، نم/۱، با، س، گ/۳): لیت بی صد امانت (لیت بی سه‌د ئامانه‌ت)

که‌ ئه‌مشه‌و (گ/۲، گ/۳، کم، نم/۱، ف، گل/۱، س): هه‌رکه‌.
جومعه‌یه‌ (گ/۳) جومعه‌.

سه‌به‌ینی (ش، کو، ما/۱، ق/۴): صببینی. رینووسی کۆنه‌.
قه‌ت (ش، کو، ما/۱، ق/۴): قط - رینووسی کۆنه‌.

مەگەر نالینى من

- ۱- مەگەر نالینى من ھاتوۋەتە گۆشى
كەۋا كىردوۋىيە تەركى سۈرخ پۆشى
- ۲- بەھارى گۈلشەنى حوسن و جەمالە
بەسوخمەى سەبىز و نىم تانى بىنۆشى
- ۳- خەلاتى دولبەرى و شوخى كە دەدرا
لە پاش يۈوسىف موزەببەن بوو، بە دۆشى
- ۴- فەلەك تۆش عاشقى ۋەك من كە ئەمشەو
خەرىكى نالەو و گىرىيە و خورۆشى
- ۵- مەدە ۋەعظم لە تۆبەى عەشق ۋاعىظ
ئەگەر صاحىب كەمال و عەقل و ھۆشى
- ۶- لە من (بەدتر) دەبى زاھىدا! ئەگەر تۆش
شەرابى دەستى مەحبۇوبى بىنۆشى
- ۷- غەرەض: بۆ فەوتى (كوردى) بوو كە فەوتا
ئىتر بۆ كىيە ناز و خود فرۆشى؟؟

۱- گۆش: گۆش

سۈرخ: سۈرخ، ئال، قىزى

سەرچاۋەى دەستىۋوسى ئەم ھەلبەستە (كەشكۆلى): (مس، عن، گل۷، گل۸، ما، ف، كو، يىح،
نم، ۱، با) يەۋ لە چاپكراۋىشدا (ئا، كم، گ۲، س، گ۳) يە، و (ئا) مان كىردە، بىكەى لىكۆلىنەۋەى
بە لام بۆنەى ھەلبەستە كەمان لە لا ئالۆزە.

۲- گۈلشەن: گۈلزار، لالە زار، باغ، شوپىن گۈل، گۈلستان.

حوسن: دىگىرىي، شوخى، شىرىنى، جوانى.

جەمال: جوانى

سوخمە: پۆشاكىكە يا قۇلدار يا بى قۇلە و قۇلدارىشى ناۋدارە، ۋەك (بلووز)ى ئىستە ۋايە،

به رگيكي خوچيبي كوردانهيه.

سهبز: سهوز. كهسك

نيم تان: كورتهك ئه ويش وهك سوخمه ي قوئداري ناوداره، به لام كه مي لهو دريژتره تا نزكي ئه ژنويه.

بنوش: ناوي رهنكي (مؤر) يا بنه وشه ييه، ههروه ناوي جوهره كريك (قوماشيكي) تايه تيه كه (بنوش) ي پي وتراوه له ئاوريشم كه مؤر بوويه. درهنكي مؤر بوو. به جوهره (خامهك) يكيش دهوترا (بنوش) يا (بنه وش) كه له رهنكي (گوله بنه وشه) ويه.

ئهم تاكه له (عن، گل، ۷، گل، ۸، ف، ئا) دا دوهمينه و له واني تردا سييه مينه.

گولشه ني (گل، ۷، گل، ۸، ما، يچ، نم): گلشن.

سهبز و (ئا، گ، ۲، س، گ، ۳): سهوزو.

نيم تاني بنوشي (نم، ۱، كم، ئا، گ، ۲، س، گ، ۳): دوشي باده نوشي - ناگونجي.

نيم تاني بنوشي (ف) ميناي با دنوشي - ئه ميش ناگونجي

نيم تاني بنوشي (گل، ۷): قباي باده نوشي - ئه ميش ناگونجي هه رچهند (قبا) يه كه وايه.

نيم تاني بنوشي (كو): مينتاي باد پوشي - ئه ميش ناگونجي.

نيم تاني بنوشي (يچ) نيم تالي با له پوشي = جوان و به جتيه.

نيم تاني بنوشي (ئا) نيم تالي ساده پوشي - ناگونجي. به تيكرابي ئهم تاكه شيواوه.

۳- خه لات: به خشيش.

شوخي: جواني، دلگيري، شهنكي، شيرين، دولبه ري.

يووسف: حه زره تي يووسف - و مه بهس له جوانييه كه يه تي كه له نايه تي: ۲۱ (يووسف) دا له قورئاندا خوا به فريشته (مه لائيكه) ي ناويردوه له جوانيدا. (كورد) ش، بويه وتويه: (له پاش يووسف) هوه بو خه لاتي جواني وهرگرتن، به لام به مهش دلي ئاوي نه خواردوه ته كه يه كيكي تري وهك (يووسف) هه بي و لهو جوانتر بي، بويه به شيويه كي تر جوانتري تي ياره كه ي وها دهربرپوه كه ئه و

(خه لاته) هه ر به وهنده ي درا به سه ر شاني ياره كه يدا (خه لاته كه) ي پي رازايه وه، جا ناي ده بي ئه و ياره خو ي چهند جوان بووي. ئه مهش ئه و پيري باسي جواني كردنه.

ئه شي ئه م هه ليه سته نيشانه بي بو يه كي لهو خه لات وهرگرتانه (پاشاكاني بابان) كه له سولتاني عوسماني و... هتدوه بويان دهات، يا خو يان به كه سيكيان به خشيب.

موزه ييه ن: رازاوه، ئارايشت.

دوش: شان، وا دياره ئه و خه لاته، له كه وله سموره نايابه كان بووه بويه دراوه به شاندا.

ئهم تاكه له (عن، گل، ۷، گل، ۸، ف، ئا) دا سييه مينه و له واني تردا دوهمينه، واته له گه ل تاكي

- پیشوودا پاش و پیشه و لیره و دوا زنجیره‌ی تاکه‌کان له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا چونیه‌که.
- که دهدرا (ف، یح): که دورا .
- که دهدرا (ما): که دروا .
- که دهدرا (کو): که ددرا- ئەشی (ف، یح، ما) پیتی (د)یان لی گۆپدرابی به (و) وه له سه‌رچاوه کۆنه‌کاندا (ددر)ا نووسراوه، بۆیه (دهدرا)مان جیگیر کرد .
- دولبه‌ری (گ، س، گ٣): دلبه‌ری، ئەمه‌ش دهسکاریی گیوه، چونکه له سه‌رچاوه کۆنه‌کاندا نیشانه‌ی (لامی قه‌له‌و) نه‌بووه که گیو لپی وهرگرتن .
- ٤- فه‌له‌ک: رۆژگار، ئاسمانی مه‌به‌سته (گه‌ردوون)، سروشت .
خورووش: جۆش و ئالۆزی .
- وا دیاره کاتی دانانی ئەم هه‌لبه‌سته و خه‌لات وهرگرتنه‌که، ئاسمان و که‌ش تووشی ئالۆز بووه هه‌وره تریشقه و باران بووه که زۆرتره‌که‌ی به‌ر دواوای وهرزی (زستان) و سه‌ره‌تای به‌هار ده‌که‌وی که (کوردی) له هه‌مان کاتدا به‌ دهردی دهروونی خۆیه‌وه له ناله و گریان و خورووشدا بووه که به‌داخه‌وه ئەو دهرده‌مان به‌ ته‌واوی بۆ ئاشکرا نه‌بووه .
- تۆش (ما) تووشی .
- نالەو و گریه و (کو): کریه و ناله‌و .
- گریه‌و (ما): کریو، ئەمه‌ش رینووسی کۆنه .
- گریه و (یح): کریه و، هه‌ر رینووسی کۆنه .
- ٥- وعظ: په‌ند و ئامۆژگاری . (واعیظ): په‌ند و ئامۆژگاریکار .
- تۆبه: واز لێهێنانی دلداریی مه‌به‌سته . و ئەلی ئەی (واعیظ) ئامۆژگاریم مه‌که وازی لی ناهێنم .
- صاحب: خاوه‌ن .
- که‌مال: (ته‌واویی له تاقیکردنه‌وه و بیرورا و زانستی) مه‌به‌سته .
- عه‌قل: ژیری .
- ئەم لێدواننی (واعیظ) و له تاکی دوایدا (زاهید)ه، به‌لگه‌ی بوونی دژ و به‌دکاره له‌نیواندا که به‌ جۆریکی لابه‌ لا لیبیان دواوه، به‌لام نادیاریه .
- تۆبه‌ی (یح): تۆبه‌ رینووسی کۆنه .
- له تۆبه‌ی (ما): لتوبه، رینووسی کۆنه .
- عه‌شق (گ٣): عیشق .
- واعیظ (ف، با، نم، ١، کم، گ٢، س، گ٣): زاهید .
- ئەگەر (گل٧، گل٨، یح): آکر - رینووسی کۆنه .
- عه‌قل و (ما): عقل . رینووسی کۆنه .
- ٦- به‌دتر: خراپتر بۆ گه‌یژده‌بوون به‌و عه‌شقه‌وه و په‌یوه‌ندی به‌ جوانه‌وه و زیاتریبوونی

خۆشه‌ویستی.

زاهید: مه‌راییی کاران و (به‌سه‌ر زاری خۆ به‌ خواناس و گۆشه‌گیر ده‌رخه‌ران)ی مه‌به‌سته.

شه‌راب: باده، مه‌ی، خواردنه‌وه‌ی سه‌رخۆشکار وه‌ک عه‌شقه‌که‌ بێ.

مه‌حبوب: خۆشه‌ویست، ئه‌و جوانه‌ی لێی دواوه‌ مه‌به‌ستێتی.

ئه‌گه‌ر (یج): اُکر - رینووسی کۆنه

تۆش (ما): تۆیش.

شه‌رابی (ک): شه‌رابی، یا هه‌له‌ی چاپی یا ده‌سنگه‌ی گیوه.

ده‌ستی (ما): دست. رینووسی کۆنه.

مه‌حبوبی (گل، ٧، گل، ٨): محبوب. رینووسی کۆنه.

مه‌حبوبی (ما): محبوبم.

مه‌حبوبی (نم، ١، کم، ٢، س، ٣): محبوبه‌ی: (مه‌حبوبه‌ی).

٧- غه‌ره‌ض: ئامانج، مه‌به‌س، مه‌به‌ست.

فه‌وت: نه‌مان، له‌ناوێردن. (فه‌وتا) له‌ ناوچوو.

بۆکییه: بۆ چ که‌سه‌یکه‌ وه‌یا به‌ توانجه‌وه‌ پێی ده‌لی (بووکییه)؛ چونکه‌ وا ده‌ر ده‌که‌وه‌ی له‌م

هه‌لبه‌سته‌دا له‌ دوو (به‌ره) دواوه، وه‌ وه‌ک هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی) وایه‌ که‌ بۆ مردنی (سلیمان

پاشای بابان) و دانانی (ئهممه‌د پاشا)ی کورێ له‌ جیگه‌ی ئه‌و که‌ له‌ هه‌مان کاتا پیرۆزانه‌یشه

که‌ گوتویه:

«تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا که‌ وه‌که‌به‌ی ئاوا نه‌بوو»

به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) لێلییه‌کی تیاپه‌ یا ناته‌واوه‌ که‌ نازانری بۆ کێی

گوتوه.

خود فرۆشی: خۆ فرۆشتن که‌ په‌نگه‌ ئه‌مه‌ی به‌ (به‌ره‌یه‌ک) وتبێ و هه‌ندی شوینی تری

هه‌لبه‌سته‌که‌ بۆ به‌ره‌یه‌کی تر؛ چونکه‌ له‌ په‌راویزی ئه‌م تاکه‌وه‌ له‌ (مس)دا که‌ که‌شکۆلی

(سه‌یدی هه‌ورامی)یه‌و خۆی هاوآل و هاوده‌م و هاو چاخێ (کوردی)بووه، به‌ بن رسته‌ی: (بو

فوتی کردی بو که‌ فوتا) واته‌ (بۆ فه‌وتی کوردی بوو که‌ فه‌وتا)دا خه‌تیکێ کیشاوه‌ و له‌ گۆشه‌ی

لای چه‌پی خه‌ته‌که‌وه‌ نووسیویه: (١٢٥٨هـ) و ئیتر به‌ داخه‌وه‌ داوینی ئه‌و په‌ره‌یه‌ له‌ په‌رپووتیدا

له‌ ناوچوووه‌ و ئه‌وی له‌ دوا‌ی نووسینی ئه‌م سالی (١٢٥٨هـ)یه‌وه‌، نووسیویه نه‌ماوه‌ و نازانری

چی نووسراوه.

ئه‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی به‌ هیزه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ له‌ و سالی کۆچییه‌دا که‌ به‌رامبه‌ره‌ به‌ سالی

(١٨٤٢ی زاینی) شتیکێ ئه‌وتۆ رووی داوه‌ که‌ هه‌ستی (کوردی)ی جوولانده‌بێ و ئه‌م

هه‌لبه‌سته‌ی له‌سه‌ر دانابی، به‌لام دراویتی و له‌ ناوچوونی ئه‌و داوینی په‌ره‌یه‌ی له‌ که‌شکۆله‌که‌ی

(مس)دا، ئه‌و رووداو و بۆنه‌ی هه‌لبه‌ست بۆ دانانه‌ی، له‌گه‌ڵ خۆیدا لێ گوم کردوین.

منیش له ریگهی تۆ ژینه وهدا، پیتهکانی ئەو پستهی (بو فوتی کردی بو که فوتای)ی ناو ئەم تاکه ههلبهستهی سه ره وهم به ژمارهی پیتی ئەبجهدی بهراورد کرد، دهرکهوت دهکاته (١٢٥٨) چونکه ئەوسا رینووس بهو جۆره بووه که (سهیدی) له (مس)دا نووسویه و خهتی بهبندا کیشاوه که: ژمارهی ١٢٥٨ی له دواى خهتهکهوه نووسیوه.

کهواته بۆچوونهکه م له سه ر ناوه رۆکی ئەو ژمارهی ١٢٥٨ی ئەو په ریه راسته و، به لام له گه ل ناته واویشیدا هه ر لیره دا جیگیرم کرد به شکو به هۆی سه رچاوه ی تره وه ئەمه شتیکی لی بکری به شتی، چونکه ئەوساله سه رینی فه رمانه واییی ئەحمه د پاشای بابان و هه ره تی چه ند پشتیویه ک بووه که میژوو بۆی دیاری کردوین و له وانه بوون هه سته هۆنه رانی ئەوسایان جوولاندی، سال دواى ئەحمه د پاشا روخواوه له گه ل پاشایه تییه که ی. فه وتی (یح): فوت. رینووسی کۆنه.

کوردی (یح، ما، کو): هجری - ئەم هه لبه سته له وه ناچۆ له دهره وه ی (سلیمانی) وه یا (کوردستان) دای نابۆ که (کوردی) بۆ ئەوانه نازناوی (هیجری) داناوه.

بۆ کتییه (ما): بوکیتیه.

بۆ کتییه: (نم): بۆ کۆ یه - هه له ی ده ستنووسه.

ناز و (گل، ٧، ما): ناز.

خود فرۆشی (گ، ٢، س، گ، ٣): خو فرۆشی ئەمه ش ده ستکاری مامۆستا گیوه.

به‌ئەپرۆ و خال و خەت

- ۱- به‌ئەپرۆ و، خال و، خەت؛ خوویی، به‌بالا؛ چوست و چالاکى به‌ظاهیر؛ (بێچوه دەرویش)ی، به‌ دل جەلادی سەففاکی.
- ۲- به‌ ئایینه‌ی روخ؛ (ئەسکەندەر)، به‌ جامی دیدە؛ (جەمشید)ی به‌ به‌ته‌ختی سینه؛ (پەرۆیز)ی، به‌ ماری زولف (ضوححاک)ی.
- ۳- له (پەسم)ی قەوسی ئەبرۆت، سستەوا (پەرگار)ه‌که‌ی (مانی) له (نوسخه‌)ی (جەوه‌ری فەرد)ی دەمت، حەیرانه‌ (سەککاک)ی.
- ۴- سپای (خەت)، غەیری (مووکیش) یانه‌ (تیغ)؛ چاری نییه‌ لای کەس. به‌ (دەریا عیلم)ه‌وه‌، ه‌یچم نه‌کرد، با بچمه‌ (دەللاکی).
- ۵- دەلێن: جەلاد!!، دەلێ: نه‌، سەرکزو، مەعشوووقه‌یه‌کم، داد به‌لێ ئەو راست دەکا، ئەمما درۆزن؟ کلکه‌ می‌سوواکی.
- ۶- له‌ دەست (باوکی) ه‌پراکەم؟ یا له‌ بۆله‌ی (داکی) هاوارکەم؟ له‌ (ظولم)ی (خۆی) بناڵم؟ یا له‌ به‌ر جەورو جەفای کاکى؟
- ۷- (گەله‌)ی صۆفی، ئەوا هاتن، کە میراتی (فەقی) به‌ش کەن، به‌لێ: مەلوومه‌ خۆ؛ (وه‌حشی) کە مرد، سەگ دەچنە سەر لاکى.
- ۸- (حەیا)ی بردی (شەراب)، واعیظ. کەوا (مەنع) ت دەکا (زاهید)، (ه‌ه‌وئ ساری) خراپه‌، بۆیه‌ وا (به‌دگۆ)ی و (به‌دناک)ی.
- ۹- عەجەب، دەستەو گریبانم بووه‌ (کوردي): به‌لای دونیا مەگەر قیسمەت بوو، بۆ من پۆژی ئەووول، عیجز و غەمناکی.

۱- خەت (خەط): روومەت، کۆلم، روخسار، له‌هەمان کاتیشدا مەبه‌ست له‌ (گەندەمووی) روخساره‌. له‌ تیکرای ئەم پارچه‌ هەلبەستەوه‌، دەردەکه‌وێت کەوا ئەم هەلبەستە، رازی دلداریه‌کی قوول و کاریگەری بێ ئەنجامه‌، به‌رامبەر به‌ کچیکى کوردی دلخوازی دای ناوه‌.
 لێره‌دا پرسیک دێ، به‌بیردا کە ئایا (کوردي) له‌و سەرئینیه‌ ئاینیه‌ی خۆیدا کە تەنانەت له‌ ئێستەى (۲۰۰۵)دا به‌ روو هەلمالراوی ئاشکراکردنی (نێربازی) نه‌نگی و سووکیه‌ و

(کوردي) چەندىن ھەلبەستى دلداریى بەسەر (كچ)دا ھەلدابى و ئەو ھەلبەستانەيش كە ناوى نىرىنەيەكى ھاوال و كەسيەتییە ناودارەكانى ئەوسایان تیاپە لە پرووی تیگەيشتن و كورتبىنى و لىنەكۆلىنەووه ھەندى سەرچاوه وەك لە شوینى خۆياندا پروونم كرددونەتەوہ لەم پەراویيەدا كە ئەو سەرچاوانە (كوردي)يان بەنارەوايى بە(نيربازى)، تاوانبار كرددووه، كە ئەم پەراویيەم لە زۆر شوینیدا بەبەلگەى بەھیزوہ ئەو تاوانباركردنە نارەوايەى (كوردي)ى تيدا بەرپەرچم داوانەتەوہ و پووج و تروم كرددون.

خووب: بەواتە جوان، وشەيەكە، كورد و فارس بەكارى دینن.

بەبالا: ئەم وشەيە ھەر بەسەرنجدانىكى سەرزای دوورەكەوئى لە ئەم شوینەدا جیگەى نىيە و گۆردراویيەكى بەسەردا ھاتووه، لەوانەيە، وە نزيكتر لە راستى و، دەقەكەوہ ئەو وشەيەكى وەك (بە ھەيبەت) بى.

يا(دوو)، وشەى (چوست) و (چالاکى)يەكە، لەوانەيە، وشەى تريان لە دەقەكەى (كوردي)دا لە جیگە بووبى، بەمەرجى پاشبەندەكەى تىك نەدرى.

بۆيە وەك خۆى و بە گونجاوى (ئەم شوینەم) ھىشتەوہ. بەشكو سەرچاوهى تر، دەرکەوئیت كە ئەم نارپىكیە پر كاتەوہ.

چونكە بالا دەچوینرى بە (چنار)، (لاولاو) و (عەرەى) و... ھتد نەك بە چوست و چالاک، ھەرەك (چوست و چالاکى)يش لە (بالا)وہ نىيە و لە (ھیمەست و ھەيبەت و دیمەن) و ئەمانەى لەگەلدا دەگونجى.

ظاھير: سەرزارى، لە روالەتدا، ديار، ئاشكرا.

دەرويش: ھەوادارانى يەكئى لە (تەریقەت)ەكان و كەسپىكى چاك و بى وەى و خواناسە و لە شوینى تردا بە دريژى تر پیناسەم كرددوہ.

جەللاد: وشەيەكى (عەرەبى)يە بە واتە: ئەو كەسەى كە پيست دەگروئیت، بەلام ليرەدا مەبەست لەو كەسەيە كە لەبەردەستى سەرۆكە خوین ريژەكاندايەو ئەو خەلكى لە سیدارە دەدا وە يا بە شير ملیان دەپەريئى و بەدەورو پشستى ئەو سەرۆكە ستەمكارەيە و (دژ)ەكانى پاك دەكاتەوہ ھەرەك ناوى ئەوانەيش كە بە داریاقامچى لەو كەسانە دەدەن كە گوايە لە (دژ)یانەو بە (ياسا)ى ئاينى و (شارستانی) بە خراپ دەرچوون تاوانبار كراون.

سەففاك: ئەو وشە (عەرەبى)يە لە پرووی زمانییەوہ بە واتای (ريژەر) و (رشتنى ھەر شتتىك) دیت، بەلام بە مەبەستى (خوینريژ) ليرەدا بەكارھاتووه، لەووه كە گوايە (دلخواز) ئەوونە دلى رەقە دلداریكى شەيدای ئەو، بەو دەردى دلدارییەوہ دەمرى (بەدەست جەللای دلدارییەكەى) و، (دەكوژى) و خوینى دەريژريت.

سەرچاوهى ئەم پارچە ھەلبەستە لەكەشكۆلى دەسنووسدا: (مس، عن، بم، گل، ف، جلى، نم، ۱، با، ب) لەگەل دەسنووسىكى خودى (مامۆستا عەبدولرەزاق بيمارى) ۱۹۷۵ز. دايە، كە

لهوه دهچي له (ب) وهرگيرابي که من وهک پهراويزيکي دهسنووسي خوځ له که نارېکي په راوي (شرح ديوان الحلاج - دوکتور مصطفى کامل الشبيبي/ ۱۹۷۵ دا نووسيومه) هرهوه ها سهراوه چاپکراوهکاني ئەم هه لېسته ش (کم، گ/ ۲، س، گ ۳) ه. که له نيوانياندا چاپي (کم) م کرده بنکه ي ليکولينه وه به پشتيوانني سهراوهکاني تري. بۆ (بۆنه ي ئەم هه لېسته) به داخه وه هيشا به تهواوي بۆم ساغ نه بووه ته وه که چي و بۆچي و کي و. هته...

جياوازي ناوه روکي ئەم تاکه هه لېسته يه که مه ي سهروه له سهراوهکانيدا بهم جوړه ي دوايييه:-

خال و خهت (نم/ ۱، با، ف، کم، گ ۲، س، گ ۳): خط و خال.
 خووبي (گ ۲، س، گ ۳): جواني - ئەمهش به ئاشکرا دياره گوريني ماموستا گيوه.
 له وشه ي (بيچووي) ي نيو بالي دووه ميه وه له (جلي) دا ته نيا (بچه يکي ماوه و ئەوي تري دراوه.
 جه لاداي (نم/ ۱، ف، با، کم): جلاو.

۲- ئەم تاکه هه لېسته به تیکرایی ئەوه دهگه يه ني که (کوردي) ئاگه داري خو ي له سهه که سيه تيه کاني: (ئهسکه ندر) و (جه مشيد) و (پهرويز) و (ضوحاکی) ي ناو په راويي (شانامه ي فيردهوسي) ي تيا راگه ياندوه که ئەو گه وره پياوانه هه ريه که ي به چند پوآله تيکي، يا چند شتيکي وهک (ئاوينه) و (جام) و (سينه) و (مار): ناويان دهر کردوه.
 به لام له خویندنه وه ي ئەم تاکه هه لېسته ي سهروه دا له رووي دهستوري زماني و دارشته وه ههست به شيواوي و ليلى و ليکچران و چاک به يه که وه نه بهستراني تيا ههست دهکري.
 کومان له وه دا نييه که شاعيرمان (کوردي) ئەوهنده ناتوان نه بووه که ئەو (شيواوي و ليلى و ليکچراوي) يه ي له دهست دهرچووي.
 که واته ئەم تاکه هه لېسته له وان هه به هوي دهمادم کردن و يهک له به ريهک نووسينه وه وه که به هه له و نارېکي گوتراي و، يان له دهست نووسي ناخوشه وه وهرگيرابي که به چاکي و تهواوي نه خویندرا بيته وه. که ئەم تاکه ي سهروه بهم مه ريه برابي وهک له پال ليکدانه وه ي ناوي هه ريه کي له و چوار که سيه تي (شه خسيهت) ه مه زنه ي سهروه دا ئەم شيواوي يانه روون ده که مه وه:

ئهسکه ندر: هه رچه ند جاري تريس ناوي ئەم پياوهم ليکدا وه ته وه به لام ليره شدا چه رده يه کي له سهه ده دويم و به چاکتري ده زانم.
 ئەسکه ندر: جيهانگيري مه زني مه کدوني (ئهسکه ندر ي گه وره) يه، که له سالاني (۳۵۶ - ۳۲۶) ي پيش زانيدا ژياوه، و به و ته مه نه که مه يه وه ئەوهنده جيهانگير وله جهنگدا سهرکه وتوو بووه، جار يکيان به سوار يي ئەسپه که يه وه خو ي کردوه به (دهريا) دا و گوتوويه تي هه مو زه وي ي ئەم سهه زه مينه م گرت و ئەبي ده ر ياي ش بگرم، ئەوهنده له خو ي بايي بووه.

یهکی لهو کاره گرنگانهی که کردوویه تی له شاری (ئەسکه ندهریه)ی گوئی که ناری دهریای سپیی ناوه را استدا که دهکه ویتته لای ژووروی نیشتمانی (میسر)هوه ئەم ئەسکه ندهره له گوئی دهریای ئەو شارهدا بورجیکی یه جگار به رزی دروست کردووہ بۆ ئەوهی زۆر له دوورهوه سهرنشینه کانی پاچۆر (کهشتی)یه کانی ناو ئەو دهریایه به تیشکی ئەو (ئاوینە) مهزنهوه که له سهر ئەو بورجهی ئەسکه ندهر چهسپ کراوه، بتوانن ههر له دوورهوه هانای شوینی شاره که بکهن و رووی تی بکهن؛ چونکه ئەو شاره (ئەسکه له)یه کی گوئی (مینا)ی کهم هاوتا و به ناوبانگی ئەوسای جیهان بووه که له ههر لایه که وه (کهشتی) رووی تی کردوووه بهو (ئاوینە)ی سهر بورجهوه ئەو شاره چەندین ئەوهندهی تر بووه ته شاریکی بارزگانی و ئابووری و زانیاری و ویتیهی و هونهری و پیشه سازی و... هتد که ئەو (ئاوینە)یه بووه هۆی ئەوهی به (ئاوینە)ی ئەسکه ندهر) ناو دهرکات و ئەسکه ندهری زۆرتتر پی بناسریت

کهواته لهم تاکه ی سهره وهدا که (ئاوینە ی روخ) هاتووہ که ئەسکه ندهره، ئەوه دهر برینیکی پر به پیری، راسته له چاوی دلداره وهک (کوردی) روو = (روح)ی دلخواز و خۆشه و یسته که ی وهک ئاوینە رووناک و بیگهرد بووه، به لام ئاوینە ی (روح) نییه به شکو (ئاوینە ی ئەسکه ندهر)ه و جوړه شیواوییه کی وهها لهم دهر برینه دایه که به پینه و په رۆیه کی چرووکیش به یه که وه نابه ستریتته وه و واتای پر به پیری نادات و به وه له هه لبه سته به هیزه کانی (کوردی) دور که وتوو هته وه.

ههر چه نده (روح) به واته (قه لایه) له یاری (شه ترنج)دا و ئەگهر گوتمان (قه لای) بورجه که ی ئەسکه ندهره هیتته ههر ترازوو ه که ی لاره سه نکه.

(جه مشید): دووه مین که سه که لهم تاکه هه لبه سته دووه مه ی سهره وهدا هاتووہ، که تیا یا: دیده واته (چاوی خۆشه و یسته که ی (کوردی) چوینراوه به (جام) واتا: (ئامان)، که ئەو (کاسه) یا (زه رفه) قوولیه وهک به رداخ که باده ی پی خوراوته وه، ئەمجا لیره دا راسته چاوی خۆشه و یست وهیا دلخواز لای دلداران مه ست کاره، وهک چۆن باده ی ناو جامه که، (جامه که): مه ست دهکات به لام، چاوی چوینراوه به گه لایوژ، به نیرگس، به مه ست، ... تاد... چواندنی به (جام) که (جام) به چ جوړیک له چاوی ناچی، ئەم دهر برینه جوړه نه گونجاوییه کی تیا یه و ئەو چاوه، بی کلینه یه که جوانیی چاوه.

لیره دا ئەم باسی (جه مشید)ه به جی ناهیلیم و له سهری دهر پۆم تا کو پتر لیکدانه وه کهم رووتتر بکه مه وه، نیشانه بۆ ئەوه ده کهم که:

(جه مشید) (*) یه کی بووه له پادشایه کانی (ساسانی)یانی با پیرانمان، ئەو (باده واته مه ی) یا (خواردنه وهی سهر خۆشکار)ی دروست کردووہ بۆ یه کهم جار، وهیا له سهرینی فه رمانیره وایی

(*) جه مشید، کوری ته هموورس، چواره مین پاشای پیشدادی به گویره ی شانامه ی فیردهوسی حه وسه د سال فه رمانیره وایی کرد و جه ژنی که ونارای نه ورۆزی کرده باو و کۆمه لیک داوونه ریتی نوئی دا هیتا.

ئەودا دروست كراوتەتەو، بە (جام = كاسە)ی زۆر و زیو، (گەوھەر بەند) خواردووێتەو و ئەو (جام)ەئەو بە (جامی جەم) یا (جامی جەمشید) ناوی دەرکردوو، وەیا رایەکی تر ئەوێتەو یە: ئەو (جەمشید)ەش شووشە (جام)یکی زۆر (پان) و (بەرینی) لە شوینێکی زۆر بەرزی كۆشكەكەیی خۆیدا چەسپاندوو و تواناوە رووی ئەو جامە بسوورینێتەو بە ھەرلایەكدا كە ویستبێتیان و، گوايە (جەمشید) و (جام) یا ئەو (شووشە) یا (ئاوینە)یەكی كە لە شووشە واتە (جام) دروست كراوە، ناو شاری پایتەختەكەیی ببینی كە ئەوھش ھەر (جامی جەم) واتە (جامی جەمشید)ی پێ و تراوە.

رای سێھەمیش ھەبە كە دەگێرتەو ئەو جەمشیدە لە بەرھەبەیانێکی (جەژنی نەورۆز)دا بەسەر (كوردی)یەكی بەرزووە دانیشتوو گەورە پیاوان و ڕەشەگەلیش بە دەوریدا بوون كە ئاھەنگی ئەو جەژنە پیرۆز و ڕەسەنەیی (كورد)ی تیا بەرپا بكەن و، كاتی خۆر ھەلھاتوو. و داویەتی لەسەر سنگی (جەمشید) پاشا، كە بەزۆر زیو و ئەلماس و گەوھەر بەند پازاوتەو، تیشكی خۆر لەو (سینە بەندە گەوھەرینە)ی جەمشیدی داو و تیشكەكەیی شكاووتەو بەناو خەلكەكەدا لەوھو ئەو پاشایەكە لە ھەمان كاتدا ناوی (جەم) بوو خەلكە وتووینانە (جەم شید) واتە تیشكی جەم كە (شید) بەواتە (تیشك و پەرتەو) و ئەو (سینە بەندەگەو ھەرینە) تیشكدەرە بە (جامی جەم)یش ناسراوە.

(جەمشید) بەمانە ھەموویەو ناوی كردوو، بەلام (چاو) واتە (دیدە) چواندن بە جامی جەم چاویکی بێگێتە و بیلبلەییەكە زۆرترەكەیی لە چاوی ھەندی كۆپەر دەچۆ و ناشی (كوردی) كە لە جوانیی چاوی خۆشەویستەكەیی داووە كەردبێتە و بەو چاوی كۆپەر كە ئەو (جام)ی ئەم سەردەمە ئیمەییە (تەلەفیزۆن) و (سەتەلایت) و (ئینتەرنێت)ەكە وەك جەمشید لە خانووی خۆمانەو ھەموو لایەكی (گەردوون بە دەنگ و ڕەنگی سروشتیی خۆییەو دەبینین).

لێرەدا نیشانەیش بۆ ئەو دەكەم ئەو (جامی جەم)ە ئاویتەییە بناخەیی سەرەتاییی بیر لە بوونی شتیکی وەك (تەلەفیزۆن و سەتەلایت و ئینتەرنێت) كردنەو بوو.

(پەرویز) كەسەتیی سێھەمی ناو ئەم دووھەمین كە ھەلبەستی سەرەوھەبە كە (كوردی) سنگ و بەرۆکی خۆشەویستەكەیی چواندوو بە (پەرویز) ئەو پەرویزەیی كە باوکی (كەبخوسرەو)ی دلداری (شیرین) بوو و (پەرویز) بەسەر و سنگ بەرز، توانا، لێھاتوو و، خورت، بەكار و سەر و سنگ و بەرۆك جوانییەو بەناوبانگ بوو.

ئەمجا ھاتنی سنگی خۆشەویستەكەیی لەم تاكە ھەلبەستەدا بە (پەرویز) وەیا وەك دەلێن: بە جۆرە (حیلە شەری)یەك ئەگەر سنگی ئەو (پەرویز)ە و سنگی خۆشەویستەكەیی (كوردی) بەیەكتری چواندن، دیسانەو ھەر دەربرینێكە لەو ناچۆ (كوردی) بەو جۆرەیی راگەیاندبۆ وەك لە سەرەتاو نووسیم من ئەمەش بەلاواری و شیواوی و ناپربەپری دەزانم.

(ضوحاك) ناویكە كە عەرەبەكان ناوی (ئەزدیاك)، ئازدیاك، ئازدەھاك، ئەژدیاك) و.. ھتدیان

گۆریوه بەشپۆه (ضوحاک)، ئەو (ضوحاک) ەش ئەو پاشایەى ساسانییەکانى باپیرانمان بووه که تا ئیستاش شوپنەوارە پاشماوەکانى بە بنارى (خورمال) و (دینه) و (بەردەبەل) و ئەو سەر شاخەى سەرۆو شارەزور، ەەر ماوه.

ئەو (ضوحاک - یا ئەزىباک) ە پاشایەى زۆر دادپەرۆر و چاک و بە زەبى بووه، لە ناوچەکەدا، بەپیتى ئەفسانە کۆنەکان گوايه (شەیتان) ئەو چاکىیەى ئەوى پى ناخۆش بووه، که بۆى نەکراوه بە ئارەزووى خۆى ھاوئىشتمانىەکانى (خوحاک) ى باپیرانمان، لە خشتەبەرى، و بیان خاتە سەر پىگەى خراپ، بۆیه (شەیتان) ھاوووتە سەر ئەوى که چاکتر وایە خودى (خوحاک) بخاتە سەر کار و پىگەى خراپ و نادادپەرۆریانە و گوايه (ضوحاک) تووشى نەخۆشییەک دەکات که ەەرچى پزىشکى ناوچەکە ەببون چارى نەخۆشییەکیان پى نەکراوه ەەر گوايه (ضوحاک) وای لى ھاوووتە که لەو دەوا ەەر پزىشکىک وىستبىتى چارى نەخۆشییەکەى (ضوحاک) بکات، (ضوحاک) مەرجى لەگەل ئەو پزىشکەدا کردووه ئەگەر توانى چاکى بکاتەوه ئەوا ەەرچى بخوازىت و لە توانى (ضوحاک) دابى بۆ ئەو پزىشکەى بکات و خۆ ئەگەر چاکىشى نەکردووه ئەوا سەرى دەبرى و لە ئەفسانەکاندا ھاوووتە که چەند قەلای لە کاسە سەرى ئەو پزىشکە چارە نەکارانەى دروست کردووه.

ئەمجا رۆژىک شەیتان خۆى دەباتە شىوہى پیاویکەوه و بە جانتایەکەى سەر شانىیەوه، بە بەردەمى مالى پاشادا دەروات و ھاوار دەکات من پزىشکىکم ەەرچى نەخۆشى ەهیه دەستبەجى چاکى ئەکەمەوهو کابرا ئەبەنە لای (ضوحاک) پاشا و ئەروانى ئەو کابرا رووتەیه، نابى ئەوى لە بارابى که نەخۆشییە گرانەکەى چاک بکاتەوه که ئەو ەممو پزىشکە لىھاوووتە چارەیان بۆ نەکراوه.

ضوحاک) بە کابراى پزىشک (که شەیتان بووه) دەلئى کورم ببینە ئەو ەممو قەلایەم لە کاسە سەرى ئەو پزىشکانە دروست کردووه که چارەى نەخۆشیهکەمیان پى نەکراوه، ئىستەش ئەگەر چاک دلىا نیت لە کارەکەى خۆت ئەوا دەست مەدەرە چارەى من، ئەویش وەلامى دەداتەوه گەورەم ئەگەر دەستبەجى چاکم نەکردیتەوه ئەوا چاوەروانى چەند رۆژىکم لى مەکە و گورج لەسەرم بدەو ئاویک لە جانتایەکەى دەردەهینى و دەیداتە (ضوحاک) که بىخواتەوه و لەگەل خواردنەوهیدا (پادشا) ەەرچى (دەرد) ەهیه لە لەشیدا نامىنى. پادشا سپاسى پزىشکەکە دەکات و دەلئى دەى بلئى چیت ئەوئى بۆت بکەم (دوکتۆر شەیتان) یش دەلئى گەورەم ەەر تەنیا خۆشى سەرى تۆم دەوئىت.

پادشا جارىکى تریش وتەکەى خۆى دووبارە دەکاتەوهو (دوکتۆر شەیتان) ەمان ولاتى ئەداتەوه.

پادشا دەلئى کورم نەرىتى پادشایان وەهايه ئەم جۆرە وتەیهى من سى جار بلئینەوه، دەى ئەمە جارى سىئەمە چیت دەوئى ئەو سايە شەیتان دەلئى گەورەم من خۆشى تۆم دەوئىت بۆ ئەوى

سى جار فەرموودهكەت بە پاشەوہ نەدەم، ئەوا ئەگەر پىم دەبەخشى لەسەر ھەر شانپىكت تەنیا يەك (ماچ) ئەوا خۆ بە بەندەى تۆ دەزانم. ئەو سايە (ضوحاك - يا - ئەژدەھاك)شا، ھەردوو شانى خۆى بۆ پروت دەكات و كابرای پزىشك لە ھەر سەرشانەى ماچىك دەكات و جاننايەكە ھەلئەگرى و ئەلئىت گەورەم من ئىستە كارى دىكەم ھەيە، بەلام ھەمىشە سەرت لى دەدەم و لەگەل كورنووشى كردن بۆ بارەگای پاشادا لە (كۆشكى شا) دەچىتە دەرى.

ھەركە كابرای (شەيتان پزىشك) دەروا پادشا ھەردوو سەرشانى و جىگە ماچەكان نازار پەيدا دەكەن و دواتر ھەلئەئاوسىن و ئاوسانەكە وەك دومەل دەتەقى و لە ھەر سەرشانەى مارتىك دىتە دەروە لەو شوپىن دەربوونى دوومەلەكە شوپىن ماچەكە بوو. دوكتۆران ھەرچى دەكەن چارى ئەو دوو مارەيان بۆ ناكريت كە ھەردووانىان دەيانەوى سەر بە كونه گەويچكەى پادشا بگەن و پزىشكەكان تەنانت مارەكان دەپرن كەچى جارىكى تر سەر ھەلئەدەنەوہ. ئەو سايە (بريار) دەدەن ئەم مارانە دەيانەويت لە ناو كاسەى سەرتا (مىشك) بخۆن، دىتە سەر ئەوہى كە ھەر مارەى رۆژى زەلامىك سەربىن مىشكەكانيان بەدەن بەو دوو (مار)ە و ئەو مارانە ئەوہندە گەورە دەپن تاكو دەپن بە (ھەژدەھا) و لەوہوہ ئەو پاشايە بە (ھەژدەھاك) واتە (ھەژدەھا) دەناسرىت و ەەرەبەكانىش ئەو ناوہيان (تەعربىب) كردووہ بە: (ضوحاك) و ئىتر پاشماوہى داستانى ئەم (ضوحاك)ە درىژە و ھەتا (كاوہى ئاسنگەر) دەيكۆژىت، ھەر ئەوہندە لى رادەگەيەنم، كە لەمەوداوە بە (تيرويشك) ھەر (رۆژەى) دوو (كورد) سەر دەپرن كە مىشكەكانيان بەدەن بە مارەكانى سەر شانى پادشا و بەم جۆرە ئەو پادشا چاكەكارە (شەيتان) دەيگۆرى بەو خويىنرێژە.

كۆتايى داستانەكە بە كەلكى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوہ نايەت و ھەر ئەوہندەى لى بەبىرا دىنمەوہ كە لەم تاكە ھەلبەستەدا (جووتە زولفەكانى) كچە جوان و خۆشەويستەكەى (كوردى) چوینراون بە (جووتە مارەكەى) سەر شانى (ضوماك) كە زولف لەسەرەوہ دىتە خوارى بەسەر شاندا و بەلام مارەكان ھەريەكى لەلایەكى سەر شانيدا لە خوارەوہ ھەلقولۆ بوون و، ئەگەر چى بۆ پىنەكردن بىر بۆ ئەو دەچى كە مارەكان چۆن ويستووينا (مىشكى ضوماك) بخۆن ئەو زولفانەش ئاوەھا دلى ھۆنەريان بەند كردووہ و لەوہى كە لە ناوى بەرن ئەمىش چواندىكى لاوازە

كەواتە ديسانەوہ (زولف) و (ضوحاك)ەكەى ناو ئەم تاكەش وەك ھەرسى كەسەتییەكەى تر شىواوى و لاوازی تيا دەبىنریت.

خۆزگە سەرچاوەى تر سەريان ھەلئەدا كە راستى دەقى ئەم تاكە ھەلبەستەيان تيا بى و ئەم تاكە لەم شىواويە پرگار بگەن، ئەوہم ئاواتە.

لەگەل ئەمانەشدا شارەزايى زۆرى (كوردى) لە مېژووى ناوچەكەمان لەم تاكە ھەلبەستەدا بۆ دەردەكەوى و ھەر ئەم شارەزايىيەى لەگەلى ھەلبەستى تردا ديارە.

۳- رەسم: وینە، نەخش،

قەوسی: کەوانی چەماوەیی برۆی مەبەستە.

پەرگار: جەوہل = ئامپێرکی جەز و کەوان پێ کێشانە کە لە وینە کێشی و لە (ئەنداز یاریدا) کە قوتابیان، لە وانە (هەندەسە) دا بەکاری دێن.

مانی: ئەو ھونەر مەندە وینە و نەخشکێش، ھۆنەر، بێرمەندو، فەیلەسووف و زانایە بەناوبانگە یە کە بەبیرە قوول و بەھێزە کە ی چووھتە پلە یەکی زۆر بەرز لە زانیاری و کابرایەکی کوردی زەردەشتی بوو کە ناویم زۆر بردوو.

لە ھەلبەستەکانی (کوردی) و ئەم پەراویبەدا، ھۆنەرانیشت لە ھەلبەستیاندا نیشانەیان بۆ کردوو.

نوسخە: وینە، ھاوچەشن، لەبەرگیراوە..

جەوھەری فەرد: (گەوھەری تاکانە)، کە مەبەست لە خودی (خوای) مەزنی کە ھاوچەشن و ھاو بەشی نییە و ھەر تەنیا خۆی بوو و ھەر خۆشی دەبێ، یا مەبەست لە ھەر شتێکی بچووک و تاکانە ی وردی وەک (دەم) ی بچووک ی خۆشەوێستە کە ی (کوردی) یە.

حەیران: سەرسام، سەراسیمە، لە بەرامبەردا حەپەساو و سەر لێ دەرنەکردوو.

سەککاکێ: لە رووی زمانییەو بە واتە دارپێژەری پارە ی کانزایی واتە سەکە لێدەر تێتی، لەم لایەنە زمانییەو مەبەست لەو یە کە ئەو سەکە لێدەرە ناتوانی شتێکی ئاوا بچووک ی (زەرەنگەر سازی) ھێندە (ورد) دروست بکات کە ھاوتای دەمە بچووکە کە ی کچە جوان و دلگەرە کە ی (کوردی) بێ.

بەلام لە رووی ئەووەو کە ئەم وشە یە (سەککاکێ) یە ناوی کەسە تییە کە مەزنی بەناوبانگە ئەم تۆزە ئاگادارییە ی دوایی لەسەر پێشکێش دەکەم:

سەککاکێ: (نازناوی) (بیوسف کورێ ئەبویە کرە)، لە زانستی خۆشخوانی واتە (بەلاغەت) دا زانایەکی زۆر شارەزای پسیۆر و لە زانستی (کەلام) یشتا بە ئیمام ناوبراوەو ھۆنەرێکی بالادەست بوو؛ دانەری گەلی پەراوی پڕوچری بایە خداری زانیارییە، وەک پەراوی (مفتاح العلوم) کە تا ئێستاش ریزی زانیاری وردی خۆی ھە یە، لە سالانی (۱۱۶۰ - ۱۲۲۹) ی زانیادا ژیاوە. گوا یە بەو ھەموو زانیارییەو لە بچووک ی ئەو (دەمە) سەرسام بوو.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە (مس، عن، گل/۶ و لە دەسنووسە کە ی (بیمار) دا سێ یە مینە و لەوانی ترا نییە و ھێشتا چاپیش نەکراوەو لە ھەموو نیشیاندا چونیە کە.

۴- نیو بالی یە کە می ئەم تاکێ چوارەمینە جگە لە سەرچاوەکانی (مس، عن، گل/۶) بەم جۆرە ی دوایی نووسراوە:

«سوپیای خەط ھات غەبیرەن تیغ کە سی ناتوانی چارە ی کا»

جیاوازییەکانی ناو ئەم تاکەش بە پێی سەرچاوەکان بەم جۆرەن:

غیرهز: (ک، ۲، س، گ ۳): غهیری - که گیو، ویستوویه تی له شیوهی (فارسی نامپزی) ئەم وشهیه بگۆری و سهیر ئەوهیه که نهیکردووته (بیجگه)ی کوردی په تی تر.

غیرهز (جلی): غیراً - و به دهنووسیکی تری جیاواز چاک کراوه به (عهبراز) چاره‌ی کا (ک/۲، س): چاری کا.

چاره‌ی کا (ک ۲): مهنعی کا.

بابچمه: (جلی): بچمه - ئەمیش له‌نگه

له سه‌رچاوه‌کاندا ئەم تاکی چواره‌مین له (مس، عن، ن، گل ۶) دا چواره‌مین له وهانی تردا (سیتی‌مین، جگه له له دهنووسه‌که‌ی (بیمار) و (جلی) دا شه‌شه‌مین تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌یه.

ئەمیش لیکدانه‌وه‌ی وشه‌کانی ئەم تاکه‌یه که له سه‌روه به‌پیتی سی سه‌رچاوه‌ی (مس، گل ۶، عن) که جیگرم کردووه به (شیاو)ترو له واتادا (چر)تری ده‌زانم.

(سوپای خط): سوپای خه‌ت، له‌شکری خه‌ت، که وشه‌ی (خه‌ت)م له تاکی به‌که‌می ئەم هه‌لبه‌سته‌دا لیک داوه‌ته‌وه که مه‌به‌ست له (گهنده‌مووه) به رووی ئەو کچه‌وه که (کوردی) ئەم هه‌لبه‌سته‌ی بۆ داناوه. به‌لام هه‌ندێ هۆنه‌ری (سۆفی) ئەم خه‌ته‌یان به گهنده‌مووی دهموچاوی (نیرینه) به‌کیان چواندووه و هه‌ر ئەمه‌ش بووته هۆی خراب لیکدانه‌وه، که هه‌ندێ سه‌رچاوه ئەم (خه‌ت)ی ناو هه‌لبه‌ستی (کوردی) به‌یان کردووته گهنده‌مووی رووی می‌رمندالی کور و (کوردی)یان به خۆشه‌ویستی ئەوه‌وه به‌ناپه‌وایی پێ تاوانبار کردووه.

راسته وه‌ک رام گه‌یاند سۆفییه‌کان که (خه‌ت)یان به گهنده‌مووی تازه دهره‌اتووی دهموچاوی نیرینه‌یه‌ک داناوه، چونکه به‌لای ئەوانه‌وه که ویستوویانه خودی خوا به (نیرینه) ناوبه‌ن، که له مێینه له پێشتره، ئەوه‌تا هه‌موو وشه و ناوه‌کانی خوی مه‌زن هه‌موو هی نیرینه‌ن و بۆ نمونه له جیگه‌ی (ره‌حیم) و (سه‌بوور) و (شه‌کوور) دا نه‌وتراوه (ره‌حیمه)، (سه‌بووره) و (شه‌کووره) که ئەمانه‌یان بۆ مێینه‌ن بۆیه به‌لای ئەو سۆفیانه‌وه (خه‌ت) به (سمیل) و (ریش) داناوه نه‌ک (سمیل) و ریشی نیربازی). (کوردی) مه‌به‌ستی له گهنده‌مووی دهموچاوی کچه جوانه‌که‌یه، هه‌ر بۆیه له‌م نیو بالی دووه‌مه‌دا. چاره‌ی ئەو گهنده‌مووه‌ی (مووکیش) و به (تیغ) داناوه که موو (کیشه‌که) بۆ مووی (روخسار) و (تیغ)ه‌کش بۆ مووی تری له‌ش و (کوردی) ئەوه‌نده‌ش شه‌یدای ئەو کچه بووه که فه‌رموویه‌تی «سه‌ره‌رای ئەم دهریای زانستی» به‌م که شتیکی ئەوتۆم لی به‌ده‌ست نه‌هیناوه که له دلی دلخوازما که‌می شیرین بېم و بۆیه چاک وایه بچمه به‌رپیشه‌ی (ده‌لاکی) و وه‌ها بکه‌م که‌می گهنده‌موو تووکی له‌شی هه‌لکیشم و بتاشم و به‌شکو له‌و بواره‌دا بکه‌مه ئەو دلخوازم».

مووکیش: ماشه‌یه‌کی یامقاشیکی وردیله‌ی بچوکه و مووی رووی پێ هه‌لده‌کیشری.

له هه‌مان کاتیش له‌و (مووکیش) به‌به‌ست له هه‌لگرتنی دهموچاوه به‌کشته‌ک که جارێ ئەمانه هه‌ر تاییه‌ت بوو به ئافره‌ت.

غەيرى: جگەلە، بېجگە، بېجگەلە، بلى، بەبى... .

تىغ: مەبەست لە گويزانە كە مووھكەى پى چار دەكرى، و جگە لە تىغ و مووكتىشەكە ئەوسا چارەى لابرندى تووك و موو بووھو جا نازانم (دارووى) (گەرماو)ھكان ھەتا سالاھ پەنجاكانى چەرخى پىشوو لەگەل (دەمووكانە) كە مووى بەرى ئەرووتانەوھ لەسەرئىنى (كوردى)دا ھەبووھيان نە، كە ئىستا چەندىن ھۆى ئەوھ پەيا بوون و چاكتەر لە (دارووى) و (دەمووكانە)ش و بى، ئەركترىش و بى نازارتىش و ئاسانتىش و بى مەترسىتىش.

دەللاک: لە رووى زمانەوانى و فەرھەنگىيەوھ ئەم وشە عارەبىيە بە وانا، شىلان و ھەنوونى لەش كە جارن و تا ئىستاش كەسانىك ھەن لە (گەرماوھ گشتىيەكاندا) سەر و لەشى كەسانى پىر و پەككەوتە و دارا و نەخۆش دەشۆن و شىشتوويانە و ھەرۇھا لە كۆلنجكرندا پسپۆرى ئەوھن كە چۆن شان و مل و دەمارەكانى لەش بشىلن بۆ نەرمبوونى كۆلنجەكە.

لە ھەمان كاتىشدا وشەى (دەلاك) بووھ، بە ناوى ئەوانەى پىشەى سەر و رىش تاشىنيان ھەبووھ ئەمەش لەوھويە كە شوپن رىشيان بەر لە تاشىنەكە زۆر ئەسووھ و دەھەنوو، بە نيازەى بنى تووكەكە سىر بى و بى نازار بتاشرى: لەوھوھ بە (دەلاك) ناوئراون.

(كوردىش) چارەى نەماوھ كە چووئىتە بەر دەلاكى و دەموچاو ھەلگىرە وەك لە پىشەوھ روونم كردهوھ.

۵- دەلئىن: دەلئىن، دەبىن، دەبىژن - كە مەبەستى لە دلخوازانە لە ھۆنەران، كەوا لە ھەلبەستەكانياندا، بە دلخوازەيان دەلئىن: جەللاد، وەك لە يەكەم تاكى ئەم ھەلبەستەى: (كوردى) خۆشى، كچە خۆشەويستەكەى بە (جەللاد) ناوبردوھ. جەللاد: وەك لە يەكەمىن تاكدا لىكم داوھتەوھ بە واتە: بكوژ، و خۆنخوارە. دەلئى: مەبەستى لە كچە خۆشەويستەكەيەتى كە وەلامى دلدارى داوھتەوھ. نە: بە واتە (نا، نا) من جەللاد نىم بەشكو سەر (كز گرتوو)يەكم.

سەرکز: ئەمە لە (ئىدىوم: كىنا)يەكى كوردەوارى وەرگىراوھ، كە ئەگەر پىناسەى كەسئىكى بى وەرنىگ و بى وەى بكن، و توويانە وە دەلئىن: فلانكەس سەرى خۆى كز گرتوھ، يا دەستى بەكلاوھكەى خۆيەوھ گرتوھ، ئەوھندە بى وەى و، بى وەرنىگە وەك (كوردى) لىرەدا بە زمانى خۆشەويستەكەوھ بەسەر كزى داناوھ.

مەعشووqە: وشەيەكى عارەبىيە كە بەپى دەستوورى زمانى عارەبى، لەم جۆرە وشەگەلەدا جىاوازى لە ئىوان وشەى (مەعشووq = ماشقە، يا ئەو كەسەى كە دلداران خۆشيان دەوئىت كە جۆرى (مەعشووq) بۆ خۆشويستراوى (نئىرىنە)يە و (مەعشووqە)كە لەم تاكە ھەلبەستەدا ھاتوھ بۆ (مئىينە)يە، وەك لە تاكى دووھمى ئەم پارچە ھەلبەستەدا (كوردى) لە (زولف) واتە (ئەگرىجە)ى كچانەى خۆشەويستەكەى داوھ كە (زولف) بۆ (مئىينە)يە. و ئەوھتا لەم تاكەيشدا خۆشەويستە دلخوازەكەى (كوردى) خۆى بە (مەعشووqە) واتە مئىينە پىناسە

کردووه، نهك (نېرینه) نیوهی دووهمی ئەم نیو بآلی ئەم تاکه ههلبهستهی سهروهه هەر له سهرچاوهکانی، (مس، عن، گل/ه) دا بهم جوژهی سهروهه. هاتووه که لهبەر پری و چربی و پهسندیی دهربرینهکهی چیگیرم کردووه.

ئهگەر چی له سهرچاوهکانی تردا بهم جوژهی دواپی هاتووه:

«دهلین جهلاد دهلی: من؛ مل کز و، (مهعشوو)م، هاواره.»

ئەم دهقهیش جگه له (لهنگی)یهکهی له کیشی ههلبهستهکهدا وشهی (مل کز) له جیگهی (سهرکز)هکهی پێشوو هاتووه، که (مل کز) به واته (موطیع)ی (عهربی)یه، ههرگیزیش جوانان و دلخووان ناوها (موطیع = مل کز) نهبوون و نابن، چونکه ئەوانیش بیر و راو خواستی تاییستی و مافی رهوای خوئیانیان بووه و ههیه، بهلام ههرچی وهک (سهرکز)ه، بهکارهینراوهکهی ناو تاکه ههلبهستهکهیه له واتادا جیاوازه له (مل کز).

وهک لیکم داوهتهوه بۆ ئەم شوینه (سهرکز)هکه، بهجیتر و گونجاوتر و بههیزتره، جگه لهوهی بهکارهینانی، وهیا بوونی وشهی (من) له دهقه نیشانه بۆ کراوهکانی سهرچاوانی تردا وهک لهسهروهه چیگیر کراوه (من) پێویست بهم شوینه نییه و لاوازییه له دهربریندا؛ چونکه هەر بهوهدا که لهو سهرچاوانهدا که له وشهی (مهعشوو)م دا هاتووه و پیتی کوتاییی (مهعشوو)م، جیگهی (من)ه، که دهگریت کهواته هەر لهبندا ئەم (من)ه، بۆ ئەم شوینه پێویست نییه و ئەم جوژه دهربرینه لاوازهیش دووره له مۆرکی ههلبهستهکانی شاعیرمان (کوردی)یهوه.

دواپی ئەمانه ههموو، وهک دهبینریت لهم دهقه بۆ جییهی سهروههدا وشهی (هاواره) له جیگهی (داد)هکهی دهقه پهسندکراوهکه هاتووه، که (داد) به واتا (عادیل) و له ههمان کاتیشدا ههمان واتای (هاوار)هکه دهوات و لهمیش سووکتره له دهربریندا و پێههییانه ترو ئاههنگ و ساز خوشتریکه لهسه زار، (زمان) جگه لهوهی ساز و ئاههنگی وشهی (داد) له پاشبهند (سهروا = قافیه)دا هاوئاههنگ و سازی وشهی (جهلاد)هکهیه له ههمان نیو بآلیدا که ئەمهش پهسندی و شیاوییهکی تر به تاکه ههلبهستهکه دهبهخشی لهبەر ئەمانه من دهقی (مس، من، گل/ه)هکهم ههلبژارد و هەر به (شیکردنهوه)ی هۆی ههلبژاردنهکهم دستم لهم نیو تاکی یهکهمی ئەم پارچه ههلبهسته ههنگرت.

له نیو بآلی دووهمی ئەم، تاکی پینجهمهدا (کوردی) بهو پهپی (ئینصاف)هوه دانی ناوه به راستی گوتنی کچه دلخووانهکهیدا که کهسیکی (جهلاد) نییه و ملی خۆکز گرتوویهکی (داد) خوایه و (مهعشوو)قه)یشه نهک (مهعشوو) و، ناو بردنی به (جهلاد) له تاکه ههلبهستی یهکهمی ئەم پارچه ههلبهسته نهریتیکی چاولیکهیری شاعیرانه و هەر به بهم دان پیاوانهیش مافی رهوای خودی کچه دلخووان (مهعشوو)قه)کهی خۆی له بیرورا دهربریندا بهرهوا چیگر کردووه که (کوردی) له سهرهتای نیو بآلی دووهمی ئەم تاکهی سهروههدا به دووپاتهکردنهوهوه

فهرموویه تی: (به لئی) و ، ئەم (واته کچه مه عشووقه) یه راست دهکات له وهی دهری بریوه .
 دواى ئەم دانپیانانه پاک و بیگهرد و مرۆفانهیه (کوردى) (ته له) یهکی خۆی ئاسایی، یا (نالی
 ئاسایی) یانهی، ناوه ته وه که له ژێر سایه ی وشه ی ساده ی سه رزاریدا واتایه کی قسوول و
 دووفاقی شار دووه ته وه، ئەویش ئەوهیه که فهرموویه تی:
 (درۆزن؟ کلکه میسواکی).

واته ئەوی درۆزنه هه ر ته نیا کلکی میسواکی دهم دانی خۆ پاک کردنه وه که ی خۆی (تی بی)،
 که ئەم دهقه ئەوهنده پرو چرو توند و تیژ و خهست و خۆل و پر به پره مه گه ر ئاوه ها (جنیویک)
 له دهست (شیخ ره زای تاله بانى) هاتبی و ئەم جنیوهش دیسان له (قسه ی نهسته ق) = (ئیدیۆم
 = کینایه) ی کوردیماندا به چۆری (درۆزن به کلکی بز) واته ئەو که سه ی که درۆزنه هه ر ته نیا
 کلکه بزنیکی تی رۆبی و به لام ده ربینه که ی (کوردى) له م قسه ی نهسته قه ی کورده واریه ش
 گه لی به هیترتر و جیی خۆگرتره، چونکه له قسه ی نهسته قه که ماندا هه ر (کلکه بز) یک
 ئاراسته ی (درۆزن) کراوه، به لام (کوردى) لیتره دا ئەو (کلکه ی میسواکه ی خودی درۆزنه که ی)
 ئاراسته ی کونی پاشه وه ی درۆزنه که کردوه که به پيسبوونی کلکه میسواکه ی شه وه
 میسواکه که ی له دهم و دانی خۆی سووه .

ئەم جنیوهیش ئەگه ر چی به پیتی هاتنی تاکه هه لبه سه ته که له وه ئەچی که گوايه کوردى دوا به
 دواى به راستگۆ راگه یانندی کچه دلخوازه که ی ئەو کلکه میسواکه یی تی گرتی، به لام نه
 ته له دانان و اتا شار دهنه وه ی له بن وشه دا (یه که ی (کوردى) له وه دایه که ئەم نیو بالی دووه می
 تاکه هه لبه سه ته ی سه ره وه ی کردوه به دووه یی له یه کتر جیاوازه وه که:

له به شی یه که میاندا: پشتگیری گوتی کچه دلخوازه که ی خۆی تیا راگه یاندوه .
 له به شی دووه میاندا: سه ره رای راستگویی دلخوازه که یی لایه کی له درۆزن کردوه ته وه و
 ئەو جنیوه که سکون و پيس و پۆخه ی به درۆزن داوه نه ک به راستگۆ که سه ره تا و له به شی
 یه که می نیو باله که دا کچه ی به راستگۆ داناوه، که واته له م جنیوه دا (کوردى) له گه ل کچه که ی
 نییه که راستگۆ بووه و مه به سه تی له هه ر درۆزنیکه .

ئەم ئاوردانه وه له درۆزنه ییش لیتره دا، لام وایه له و کاته دا یا له ده نگوباسی دلداریه که ی
 (کوردى) دا و شه ی دایی بۆ کچه که دا (شتیک) پرووی دابی و (کوردى) بۆیه ئەم مه به سه تی
 (راست گۆ) و (درۆزنه ی) راگه یاندوه که بۆ سه رینی (کوردى) و ئەو له و دلدارى و له و
 پرودانی ئەو (شته درۆیه) ئاگه دار بوون ئەم تاکه هه لبه سه ته له لای ئەوان گه لی به هیتر تر و
 جیگیرتر بووه . که تیی گه یشتوون و به داخه وه من پیم نه زانیوه چی بووه .

(میسواک) یا (سیواک): لقی جوړه داریکه ئەوهنده ی په نجه یه کی ئەستووری زه لام ئەستووره و
 به درێژایی بستییک ده بی. ئەو لقه داره هه ر دووسه ری ریک قرتینراوه و سه ریکیان له
 نوکه که یه وه به ره و خوار ئەوهنده ی ۲ - ۳ سانتی مه تریکی توپکله که ی به ریکی لیکراوه ته وه .

ئەو بەشە بى تۆپكەلى يا كرۆكى لقه دارهكه ريشال ريشالچىكى (فلچە) ئاساييه كه (ميسواك) يا (سيواكى پى دەلین) ئەو دارهى ئەلقهى لى كراوتهوه، نەمزانيوه له (كوردستان) دا هەبى و وا دياره له ولاتى گەرمدا و بەتاييهتى له شارى (مەدينە) ى (حيجاز) و له سەرىنى پىغەمبەرى ئىسلام (د.خ) دا، بوو ددا پاككردنهوه له بەلغ و پاشەپۆكى نىوان ددانەكان وەك (فلچەى ددانى ئىستە) بەكارهاتووه و بۆنیشى خۆشه.

لەبەر ئەوهش كه پىغەمبەر (د.خ) يه بەكارى هیناوه و بە تاييهتى بەر له دابەستنى (نوێژ) دا، بۆيه لای ئىسلامهكان بەكارهينانى (سيواك) بەر له نوێژ دابەستن بە سوننەت دەزانى و دەيكن.

له بەسەركردنهوهيهكى ئەم تاكه هەلبەستەدا دەگەينه ئەو ئەنجامهى كه كچه دلخوازەكه گوتوويه من (جەللاد) واتە بكوژ، نيم و من سەرى خۆم كز گرتووه، واتە كهسيكى بى (وەزنگ) و بى (وهى) م و ئەو هاتوهاوارةى دلداران له دەست هەر جوانىكى وەك من خراپى له خودى ئيمه و له منەوه نيه، بەشكو جوانى رۆخسار و شەنگ و شوخى لەش و لار و چاوى كاريگەر و دلکيشى ئيمهوهيه نەك له خودا ئيمهوه كه ئەوانەش كارتىكى سروشتى و دەسكردى خواين و دەسەلات و زۆردارى جەللادى من لەوانەدا نيهيه كه دلداران پتوهى دەنالن نەك سووچى دلخواز بى كه لەم تاكهدا پاكانهى بۆ كراوه.

٦- جارى و پيشهككى ئەم تاكه هەلبەستە بریتيه له سكالاً و گازنده و جارسى دەرپرینی دلدارىك بەرامبەر بە (باوك) و (دايك) و (برا) ى خودى دلخوازەكهى وەك سەربارى زولم (ستەم) ى خودى دلخوازەكەش بەرامبەر بە دلدارەكهى.

ئەم سكالاً و گازنده دەرپرین و جارسىيه بىگومان، دلخوازى دلدارەكه (كچ يا ژن) بووه واتە (مىينه بووه) كه (كوردى) لى دواوه.

كه هەرگيز رووى نەداوه، ئاوا بە ئاشكرا دلدارىك سكالاً و گازندهى خۆى بەرامبەر بە كهسوكارى دلخوازىك راگەياندى كه (كور) بى كه ئەمەش (قور) دەدا بە دەمى نووسەرى ئەو سەرچاوه تىنهگەيشتوانەدا كه (كوردى) يان بە (نير خوازى) و بە نارەواى تاوانبار كردوه كه ئەمەتا (كوردى) ئەو گازنده و سكالاً و جارسىيهى خۆى له هەلبەستيدا بلاوكردووتهوه، ئەمە بۆ سەدان دەجى كه ئەم هەلبەستەشى دەستاو دەست و دەماو دەم و ئەم كهشكۆل و ئەو كهشكۆل و ئەم يانەو چاپكراوى كردوه.

هەراكه: بە واتە رابكەم، هەلبىم بەلام (هەراكه) ه له كهشكۆلهكاندا بە رينوسى كۆن و له شپوهى (هراكه) دا نووسراوه كه له هەمان كاتدا ئەم شپوه كۆنە جگە له (هەراكه) بە (هەراكه) واتە (هەراو هوريا بكەم) و بيكه مە نالەو فوغان كه هەردوو جۆرى (هەراكه) و (هەراكه) ىش بۆ ئەم تاكه هەلبەستە دەگونجین و، واتای تەواوى خۆيان دەدن، ئەمەش (جیناس ئارايى) يه ئەم تاكه له (مس، عن، ن، گل/٦) دا شەشەمىنه و لەوانى تردا چوارەمىنه.

له دهست (ن، نم / ۱، با، گ/۲، گ/۳، س): له رقی. ههراکه م (ف، نم/۱، با، گ/۲، گ/۳، س): بگرییم. داکی (ف، نم/۱، با، کم، گ، ۲، گ/۳، س): دایکی. ئەمەش لەنگی ئەدا بە هەلبەستەکه لەنگ و کیشەکهی قورس دەکات.

۷- (گەله): بە واتە، کۆمەڵ و دەستە بەلام هی سەگ.

صۆفی(صۆفی): بە واتە پەیرەویکاری (تەریقەت = طریقەت) ه بەلام مەبەستی لەوانەیانە بەسەر زاری و درۆ، خۆیان بە خواناس دەرخستوو و بۆیە له وتە (گەلهی صۆفی) دا کردوونی بە (سەگ). درۆزنەکهی تاکی پیتشوو مەبەست لەمانەیش میرات: ئەوهیە که پاش مردوو بەجی دەمینێ و کەسوکارەکهی دواى ئەو بەپیتی دەقی (ئایینی) وهیا (یاسایی) بەسەر خۆیاندا بەشی دەکەن.

ئەم میراتگیرییە، مەبەست لەوهیە که ئەو سایە بە هۆی (باوی) هەردوو تەریقەتی (قادری) و له دواترا (نەخشی)یەوهیە که سۆفییه ساختەچییهکانیان بە خراپکاری و درۆ و دەلهسه (باویان) له (فەقی) و (مەلا) سەندوو و کەوتووئەتە پیتشیلکردنی ئەو دەقه ئاینیانە که مەلاو فەقی رایان گەیاندوون، وەک بلیی بوونەتە میراتگری فەقی و مەلا.

له لایهکی تریشهوه وهای بۆ دەچم که بووته هۆی ئەوهی که (کوردی) له تاکی پینجەمی ئەم پارچه هەلبەستەدا له درۆزنیی ئەوانە داوه که کلکه سیواکهکهی ئاراسته کردوون، که لیکم دایهوه لهوانهیه ئەم بابەتی (درۆزنی)یه له (ناکامی روودانی شتیکهوه) بوو، که وهک، کهمه (روونکردنهوهیەک لێرهشدا لهو درۆزنییه و له روودانی ئەو شتە نزیک بووتهوه، وهیا دەشی درۆی ئەوانە بووبیته هۆی بەرپەرچدانەوهی (خۆی - واتە: کوردی) له لایەن ئەوانەوه که کوردی خۆی به (فەقی)یهک چواندوووه (گەلهورهوه سەگی) ئەو سۆفییانە بوونەتە میراتگری (کوردی)، یا ویستووینانە ببنه ئەو میراتگره که یهکیکیان هاوبهشی بووه له خۆش و بیستنی کچهکهدا.

وههائیشی بۆ دەچم ئەو چهلهحاننیهی سهریننی (شیخ رهزای تالهبانی) له نیوان (به‌ره‌ی مه‌لایان) و (به‌ره‌ی شیخان) و تەریقەتەکهیاندا رووی داوه که دکتۆر عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول، سووکه نیشانه‌یه‌کی له به‌ره‌می شیخ ره‌زایه‌که‌یدا بۆ کردوو.

دهشی ئەو چهلهحاننیهی سهریننی شیخ ره‌زا درێژه‌کیشانی هه‌مان ریکنه‌که‌وتن و هاتنی گه‌له‌ی سۆفی بۆ میرات خۆری (فەقی)یان که (کوردی) لهم تاکه‌یدا لێی داوه. ئەو ریکنه‌که‌وتن و چهلهحاننیه‌ش له‌وه‌وه‌یه که هه‌رچی وشه‌ی مه‌لایانه خوای مه‌زن به‌خوای هه‌مووان ده‌زانن و لایان وایه هه‌رچی خواسترا به‌ ده‌نگی هه‌ر که‌سه‌یکه‌وه ده‌چیت، به‌لام هه‌رچی وهک به‌ری سۆفییان که مەبەست له (تەریقەتەکان) واتە پەیرەویکارانی (تەریقەت) بەر له خواو هەر کەسی هاوار دەکەنە شیخەکه‌یان و یاریده له‌وه‌خوازن و ئەم بیره‌ فەلسەفیه‌ش له‌ زۆر

کۆنەوه له ناو ئیسلامهتی هه‌بووه و باوه، که سه‌رینی شیخ ره‌زاو دواتریشی زۆر و سته‌می به‌ره‌ی شیخان به‌ناو شیخیتی و ته‌ریقه‌ته‌وه له میژوه‌کاندا لیتی دواون و (مه‌حوی) و که‌میکیش شیخ ره‌زا و به‌ زۆری مه‌لا هه‌مدوونه‌ کوێره له چامه‌ درێژه‌که‌یدا له‌سه‌ر شیخ (سه‌عید) ی باوکی شیخ مه‌حموودی هه‌فیده ئەم راستیه‌ی ناو میژوو‌ه‌کان به‌ وردی له‌و چامه‌یه‌دا را‌گه‌یه‌نراوه که من نوسخه‌یه‌کی زۆر راست و ته‌واوی ئەو چامه‌یه‌م له‌لایه‌و، په‌راوی (مه‌لا هه‌مدوونی زانا و بلیمه‌ت) دا نووسیومه که ئەو په‌راوییه‌ من و (مامۆستا محمه‌د عه‌طای مه‌لا ره‌شیدی دورمان کوت) دامان ناوه‌و له‌ ریگه‌ی له‌ چاپ‌اندایه‌. که ناوه‌رۆکی ئەو چامه‌یه‌ به‌ کرده‌وه بیروپرای ته‌ریقه‌تی (قادری) شیخانی (سوله‌یمانی) ئاشکرا ده‌کات و په‌رده‌ی له‌سه‌ر هه‌لده‌مائی و هۆی (جنوکی) شی ده‌خاته پال.

ئوه‌ش هه‌ر هۆی ئەو هه‌موو په‌لاماره‌ی (مه‌حوی) یه‌ به‌ ناوی (مه‌لا) وه‌ دژی (شیخ سه‌عید) به‌ ناوی (شیخه‌وه) ی لی که‌وتووته‌وه که دیوانه‌که‌ی (مه‌حوی) سیخناخه له‌ په‌لامار و هێرشه‌ په‌واو ئاینی و مرۆفایه‌تی و کوردپه‌روه‌ریه‌ی (مه‌حوی). مه‌لومه‌: ئاشکریه، پوونه، زانراوه، شتیکی دیاریه‌.

وه‌حشی: کیوی، گیانداره‌ درنده‌ کتوبیه‌کان (کوردی) مه‌به‌ستی له (فه‌قی و مه‌لایه) له‌ چاوی سۆفیه‌کانه‌وه که له‌ سه‌ره‌تای ئەم تاکی هه‌وته‌مینه‌دا ده‌ستنیسانی کردوون و (کوردی) خۆی به‌ (فه‌قی) یا به‌ (به‌ره‌ی مه‌لایان) ی ئەو سه‌رده‌مه‌ی به‌ مردووداناوه‌.

له‌ چاو زۆر له‌و به‌ره‌ی سۆفیانه‌دا که له‌ هێرش بردندان بۆ سه‌ر لاشه‌ی ئەو فه‌قی و مه‌لایانه‌ وه‌ک گه‌له‌ی (سه‌گ بۆ سه‌ر لاشه‌ی وه‌حشییه‌ مردوو‌ه‌که‌) یاده‌شی (سۆفیه‌ک) وه‌ک (کوردی) دلی چوووه‌ به‌و کچه‌دا و به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ ره‌شه‌گه‌لی ئەوسایه‌ له‌ ساده‌بیانه‌وه ئەو سۆفیه‌یان به‌لاوه‌ له‌ (کوردی) له‌ پیتشتر بووبی و کچه‌که‌یان دابی به‌و سۆفیه‌و (کوردی) له‌و دلداریه‌دا وه‌ک دلدارای جاری که‌ی له‌ هه‌لبه‌ستیکیدا پوونم کردووته‌وه‌ سه‌رنه‌که‌وتوووه‌ و ئەمه‌ش بووته‌ هۆیه‌کی ژن نه‌هینانی (کوردی).

لاک: که‌ لاش، لاشه‌ی بیگیان وه‌ک فه‌قی مردوووه‌ وه‌ک وه‌حشییه‌که‌ که‌ سه‌گ ئەچنه‌ سه‌ر (لاک) وه‌که‌ی.

ئهم تاکه له‌ سه‌رچاوه‌کانی (نم/ ۱، با، ۲، س، گ ۳) دا: هه‌وته‌مینه‌و له (ف) دا شه‌شه‌مینه‌ له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا.

گه‌له‌ی (مس، عن، ن، گل ۶، ف): گله‌ء - ئەمه‌ش رینووسی کۆنه که له‌ هه‌مان کاتدا به‌ شیوه‌ی (گله‌ی = گله‌یی کردنی) یش ده‌خوینریته‌وه که بۆ ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ ده‌گونجی و به‌جیناس ئارایی و یاری به‌ وشه‌کردن داده‌نرێ که له‌ساماندارای زۆر و زه‌به‌نگه‌ی زمانی کوردیمانه‌وه‌یه‌.

گه‌له‌ی (با، ده‌سنووسه‌که‌ی - بیمار، نم/ ۱، ب کم): گلی.

گه‌له‌ی (گ ۲، س، ۳): گه‌لی - که ناگونجی - چونکه‌ سوفی (گه‌ل) نییه‌.

گهلهی (جلی): کلی - که ئەم (گاف) ی، خال لەسەر و لە پینووسی کۆندا (گ)ه.

میراتی (جلی): میرات.

خۆ (جلی): هەم

دەچنە (جلی): دینە

۸- ئەم تاکە هەلبەستەش تەواوکاری تاکە هەلبەستی پێشووه.

حەیا: ئابروو، شوورەیی.

حەیا ی بردی: مەبەستی لەوه بووه که: (سووکی کردی، تپۆی کردی).

شەراب: بادە، مەیی - ئەو (سرکه) ترشاو وگەر او هەیهیه که له گویشینی تری یا خورما دروست دەکری و بەخواردنەوه سەرخۆشی دەدا.

واعیظ: پەندێر و ئامۆژگاریکار - مەبەستی لەبەدرۆ خۆی بەزانای ئیسلامی دەردهخەن و لە راستیدا فریانی بە ئیسلامەتییهوه نییهو، لەوانەیه هەر ئەو سۆفییەکی تاکی پێشووی مەبەست بووبی

مەنع: قەدەغە، بەرھەڵست، ری لێگرتن، نەهێشتن.

زاهید: مەبەستی لە بەدرۆ بە ئیسلام خۆ دەرجەرانییه که زاهید له کردنی خراپە و نافرمانیی ئابینی خۆی دەپاریزی (گۆشەگیر) لەوه دەچێ که به (شەراب) که مەبەست سەرخۆشی دلداری ئافەرته که وهک له پێشدا نووسیم له دلداری کردنەکی

(کوردی) دا بۆ ئەو کچە بەشدار بووبی و ئەو (واعیظ) ه له نەزانیی خۆی ئابرووی تیا چوو و بۆ شاردنەوهی ئەو ئابرووچوونە کچەکی درابینی به رادەیهک ترق بووه، تەنانەت کابرای (زاهید) یش وریای کردووهتەوه لهو دلدارییه (مەنع) ی کردی.

هەوێ: پیاویک له یەک (ژن) زۆرتری هەبێ، هەرژنکیان هەویتی یهکتیرین و له یهکیان خۆش نایهت.

هەوی ساری: باری بوونی هەویتی، بەسەر هەست و ناخی دەررونی ئافەرتهتەوه و (کوردی) یش لەم تاکەدا به خراپ ناوی بردووه.

بەدگۆ: خراپیژ، ئەوهی که زمانی هەر به لای خراپه گوتندا بووری

بەدناک: ئەم وشە لێکدراوه، دوو کەرتی (بەد) و (ناک) ه که وهک له پێشوه نووسیم (بەد) به واتە (خراپ) و، (ناک) واتە (خودیی) (زاتی) که سەتی. کهواتە (بەدناک) به واتە بەد خودی، بەدزاتی، بەد سروشت. که دوورنیه ئەم رهوشتی (بەدگۆیی) و بەد سروشتی (یهی) (واعیظ) ه که له هەوێ سارییه که یهوه بی که ئەویش و (کوردی) یش هەردوو له دلدارییه که یاندا شهیدای یهک کچن و گوايه (کوردی) هەویتی ئەو (واعیظ) ه بی.

وهیا لەم تاکەدا مەبەست لەوهی که هەردوو (واعیظ) و (زاهید) له وهدا که به درۆ خۆیان له ئیسلام خواناس و خواپەرست دەردهخەن و له ژێر هوش دووربن لهو خۆ دەر خستنه یانهوه و

ئەمجا ھەردوو لەو پێبازەیاندا دوو (ھەوی) و (ھەوی ساری) خراپ و بەلام (واعیظ) کەیان کە ئامۆژگاری کردنی کردووەتە پیشە، (کوردی) ئەوھی لێ بە (چەنەبازی) دانابێ، لەبەر سروشتی خۆیەو کە (واعیظ) ە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە (گل/۶، ف)دا پینجەمین و لە (مسن، عن، ن، جلی، وە نووسینەکەھی - بیمار)دا ھەوتەمینە و لە سەرچاوەکانی تردا نییە و ھیشتا چاپیش نەکراوە. دەکا (جلی): ئەکا.

واعیظ (گل/۶، ف، ب، و، نووسینەکەھی - بیمار): بالە - کە مەبەست لە (ئایلاھ) ە.

کەوا مەنعت دەکا (ن، گل/۵): با مەنعت بکەم.

کەوا مەنعت دەکا (ب و نووسینەکەھی - بیمار): گر منعی نکا.

ھەوی ساری (ب و نووسینەکەھی بیمار): ھواساری.

ھەوی ساری (جلی): ھوی.

خراپە (جلی): خراپە.

بەدگۆی (جلی): بدکۆی - پینووسی کۆنە.

حەقتە (ف): حق.

بەدناکی (ب، و، نووسینەکەھی بیمار): وحش ناکی و، لە (ف)دا: بەدناکی.

بەدناکی (جلی): وحش ناکی.

۹- بۆچوونەکانی من لە ھاوبەشیکردنەکەھی (واعیظ) لە خۆشەویستی ئەو کچەدا کە (کوردی) شەیدای بوو بە روونتر دەردەکەون بۆیە (کوردی) لەم تاکەیدا رای گەیاندوو کەوا لەو سەرسامە، ئاوەھا چورتمی جیھانی ئاوقای بوو، و، کۆتایی بەم تاکەو پارچە ھەلبەستەکەھی ھیناوە و پرسییویتی تۆ بلیتی ھەر لە یەکەم پۆژی ژیانمەو بەشی من ناتوانی و ەمباری دانرابی.

عەجەب: ئای بە سەرسامی کردنەو، مەبەستی لەوھێ کە شایانی ئەو ناخۆشییانە بوو.

دەستەوگرتیان: دەستەو یەخە، دەستەو بەرۆک، ئاوقا بوون.

(کوردی): لەم ھەلبەستەدا کە شاعیرمان (کوردی) بە نازناوی خۆی داناو، بەلگەھی ئەوھێ کە ھەلبەستەکەھی لە (کوردستان)دا بە گشتی و تاییەتی لە شاری سولەیمانیدا داناو، کەواتە ئەو کچەھی ئەم ھەلبەستەھی بەسەردا ھەلداو، کچە کوردیک بوو، کۆ بوو ئەم داستانی دلدارییەیم بە وردی لەلاساغ نەبووئەو.

بە لای دۆنیا: چوتنم و تەگەرەو قۆرتی جیھانی.

قیسمەت: بەش، ئەو بەشەھی کە خوا بۆ ھەر کەسێکی بریارداوھی مەبەستە، ئەمەش بیروبروای فەلسەفەھی (قەدەری) واتە بریار لەسەر دراوی لەلایەن خواوھێ.

ئەمەش لە ھەلبەستەھی (کوردی)دا ئەوھندە زۆر ھاتوو کە لیکۆلینەوھێکی درێژ و تپروئەسەل

هه‌لده‌گرێ که راسپارده و هیوام بۆ کردنیه‌تی و هه‌ر ئهم فه‌لسه‌فه‌یه‌یه‌ش له هه‌نراوه‌ی هه‌نهرانماندا زۆره‌.

عیج‌ز: ناتوانی، له توانادا نه‌بوون، له وزه‌دا نه‌بوون، که‌م وزه‌یی، بێ وره‌یی.
ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌ چاپکراوه‌کانی وه‌ک (نم/١، کم، ٢، س، ٣)دا شه‌شه‌مینه و له (ف)دا هه‌وته‌مین و له (مس، عن، ن، گل/٦، ب، جلی و نووسینه‌که‌ی - بيمار)دا، نۆیه‌مین تاکي ئهم هه‌لبه‌سته‌یه و له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیش دواتاکه‌.

ئهمیش جیاوازییه‌کانی ئهم تاکه‌یه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

گریبانم بووه کوردی به‌لام دونیا (ب، نووسینه‌که‌ی بيمار): گریبانی او گرتومه ئه‌ی کوردی.

دهسته و (نووسینه‌که‌ی بيمار): دهسته و

گریبانم (جلی): گریبانی

مه‌گه‌ر قیسمه‌ت بوو بۆمن رۆژی (ب، ده‌سنووسه‌که‌ی بيمار): مه‌گه‌ر هه‌ر قیسمه‌تی خۆم بوو له.

به‌لای دونیا (ف، نم/١، کم، ٢، س، ٣): له دونیادا.

ئه‌گه‌ر چی له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا به‌ هۆی گۆرانه‌وه هه‌ندێ شتی‌واوی تیکه‌وتوو، به‌لام به‌ تیکرایی، په‌کێکه‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌یه‌ی که‌ زۆرتین مۆرکی (کوردی)ی پێوه‌یه‌.

هه‌روه‌ها چهند جوانکاری و یاری به‌ وشه‌کردن و شارده‌وه‌ی واتا له ژیر وشه‌ی ئه‌وتۆدا که‌، ووشه‌که‌ و مه‌به‌سته‌که‌ به‌ سه‌رزاری له‌یه‌که‌وه دوورن و به‌لام توانایی کوردی له هونه‌ری وێژه‌ی کۆن (کلاسیکی)دا ره‌نگ بۆ چێژتیکي وه‌ستاکارانه‌ی کردوو، به‌به‌ر ئهم هه‌لبه‌سته‌دا که‌ لایه‌نێکی ژبانی (کوردی)مان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر چی ئه‌و روونکردنه‌وه‌یه به‌ ته‌واوی نییه‌ و من بۆچوونی خۆم کردووته‌ پتر روونکردنه‌وه‌ی ئهم لایه‌نه‌ی ژبانی.

ناوی عه‌شوق

- ۱- ناوی عه‌شوق، هه‌رگیز له دونیادا نه‌بوویا؛ کاشکی (تۆی) له بۆ دهرمانی چاو، نه‌بوویا په‌یدا، کاشکی
- ۲- هه‌ر له ئه‌وه‌ل، (قورقوشم) بکرایه چه‌شمه‌ی مه‌نبه‌عی ریشه‌یی (گیا)شی، که نه‌روایه له (صه‌حرا)، کاشکی
- ۳- که‌س له: (په‌ویه‌ی) عه‌شوق و ریگه‌ی عاشقی (موخبیر) نییه شیت و شه‌یداتر ببوویا، (زوله‌یخا) کاشکی
- ۴- (حال)ی (مه‌جنوون)، خو؛ له پێی عه‌شقا؛ ئه‌بوو غه‌یره‌ز سته‌م عومری، (صه‌رف)ی (بوت) ده‌کرد، له جیاتی (له‌یلا) کاشکی
- ۵- (عه‌شوق)؛ ئه‌گه‌رچی؛ (ئه‌صل)ه. (دل)؛ مایه‌ی فه‌ساد و فیتنه‌یه ریشه‌که‌ن، بایه، له سینهم دا، به (مه‌ودا) کاشکی
- ۶- (دل) له (سینه)م دا نه‌ماوه، (چاو)؛ گه‌رفتاری ده‌کا کوپه‌ر و نابینا بوومایه، ئه‌ی خودایا!!، کاشکی
- ۷- (کوردی)!!، ئه‌و وه‌خته‌ی که؛ زانیت: (چاو) و (دل) دوشمن به‌تۆن؟ خو‌ت (که‌نار) گرتایه، تا؛ نه‌بوویا پرسیوا، کاشکی

۱- عه‌شوق: ئه‌فین، ئه‌وین، دل‌داری، خو‌شه‌ویستی و به‌دل‌چوونی هه‌رشتیکی و شه‌یدابوونی تاراده‌ی گیان له ریگه‌یدا به‌خت کردنیش.

دوینا: جیهان، گیتی.

کاشکی: خو‌زگه، خو‌زیا، خو‌زی، ئه‌وپه‌ری ئاوات خواستنه.

تۆ: تۆ، ماک و بنه‌مای هه‌ر شتیکی که هاوچه‌شنی خو‌ی لی به‌ره‌م بپه‌وه.

تۆ: مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که پووی ده‌می تی کردووه، وه‌ک دل‌خوازه‌که بیت، تاکو ته‌نانه‌ت بۆ دهرمانی چاویش تا‌قه تۆزیک نه‌بینرایه نه‌وه‌ک گیرۆده‌ی دهر د و جه‌خاری ئه‌فین بیت و ئاواتی نه‌بینینی ئه‌و شته‌ی خواستوو که له هه‌مان کاتدا به (تۆ) واته (ئه‌تۆ)، یا (خودی خو‌ت) ناوی بردوووه.

دەرمانی چاۋ: ئەو ماددەییە کە دەکریتە چاۋووە، بۆ چارەى چاۋکولكى، نەخۆشى و دەردى (چاۋ): چاۋبەشە، کولكى چاۋ.

دەرمانى چاۋ: ئەمە لە (قسەى نەستەق) ئىكى كوردەۋارى واتە (ئىدىۋم = كىنايە) يەكەۋەيە، كە مەبەست و، واتا، لە (كەمىتى) يە، چونكە (دەرمانى چاۋ) يەكجار كەمى دەكریتە چاۋووە.

سەرچاۋەى ئەم پارچە ھەلبەستە (ەن، ن، گ، ٣) يە كە من (گ، ٣) يەكەيانم كرده بنگەى لىكۆلینەۋەى بە پشتیوانىى دوو سەرچاۋەكەى تر.

(بۆنەى) ئەم ھەلبەستەم پى نەزانیۋە كە كەى و بۆجى و بۆ كىتى ھەلبەستوۋە.

بارى ئەم ھەلبەستە: ئەگەرچى (لیرە) و (لەۋى) ئەم ھەلبەستەدا چەشنە شىۋاۋىيەك، ھەست پى دەكرى و لە رووى زارگوت (لەھجە) ى داریشتنەكەيەۋە. بەلای (موكرىانى) دا چوۋە، كە دەبوو بە لای (سنەییانە) دا بچوايە، بەلام ھىشتا مۆرك و چىژ و شىۋەى ھەلبەستى (كوردى) ى پىۋەيە.

عەشق (گ، ٣) عىشق.

٢- ھەر لە ئەۋوۋەل: ھەر لە سەرەتای پەياۋونى (ئەقین = عەشق) ۋە.

قورقوشم: جۆرە كانزايەكە لە ژىر و لە ناۋ خاشاكى (گۆى زمىن) دا پەيا دەبى ۋەگەلى سوۋدى پزىشكى و پىشەسازى لى ۋەردەگىرى.

جاران (ستەمكارەكانى سەر ۋلات) قورقوشمى تاۋەيان داریشتوۋەتە ناۋ (چاۋ) يا (گوئى) يا (ناۋ دەمەۋە)، ۋە نەيارەكانى خۆيان بەۋە لەناۋ بردوۋە.

يا ھەر برىنكى كە بە (چ) دەرمانىك گۆشتەۋزۋونى نەھىنايى، واتە بوۋپتە (تيراۋى)، ئەۋا ديسان لە چوار لای ئەۋ برىنەۋە قولكىيان بە (ھەۋىر بەستىك) دروست كرده و، قورقوشمى تاۋە كراۋتە ناۋ ئەۋ (كۆل) ە ھەۋىرەۋ، دەمى برىنەكەدا. ئىتر ھەرچى رزىۋىيى و (گۆشت پارە) ى دەۋرى برىنەكە بوۋە، سوۋتاۋە و كەۋتوۋەتە سەر ساغى و، ئەۋ سايە لە نوپۋە، برىنەكە دەرمان كراۋە و چاك بوۋەتەۋە و، يا گومان لە (ترسان) لە ھەر مناللىك كرابى، ھەندى ترش لە جامىكدا توپنراۋتەۋە، ئەۋ جامە لەسەر سەرى مناللكە راگىراۋە بە دەم گوتنى (ئەۋە چى ئەكەى، ترسى ئەم مناللكە دەرەكەم) ۋە. قورقوشمى تاۋە رۆكراۋتە ناۋ ترشاۋى جامەكەۋە و قورقوشمەكە لە ئاۋەكەدا (چ) شىۋەيەكى گرتى، گوتوۋيانە ئەم منداللكە لە شتە ترساۋەدا ھەندى لەۋ ئاۋەيان دەرخوارد داۋە و بەم چارە (بەكردەۋەى) دەرۋونى (نەفسى) يە، ئەۋ منداللكە لە ناۋرامى رزگار بوۋە ۋە ئەۋ تۋاندنەۋەى قورقوشمە بەسەر ئاۋەكەدا ترسەكەى بنىر كرددوۋە. ھەرۋەك تۋاندنەۋەى يەكجار زۆرى (قورقوشم) و بۆ ماۋەيەكى ئەۋتۆ كە ھەتا ھەموو قورقوشمەكە بى بە (تۆز = خاكە) يەكى زۆر وردى سىپى ئەۋ (تۆز) لە كوردەۋارىدا (سپىۋاۋ) ى پى ۋتراۋە و بۆ گۆرپنى رەنگى روخسارى (كچ و ژن) ۋەك جۆرە ئارايشتىك بەكارھاتوۋە كە چاكترىن و بى زىانتترىن (سپىۋاۋ) بوو.

ئیتەر (كورد) و (قورقوشم) له گه لایه تیدا، میانه و بۆنه ی زۆرتیشیان ههیه .
 (كوردی)ی هۆنهریشمان، ئه وهنده ی سزای بی ئه نجام به دهست دلداری (عەشق)وه دیتوووه و،
 چهشتوووه، ئه وهتا خۆزگه ی خواستوووه كه ههر له سه رهتای په یابووونی (عەشق)وه قورقوشمی
 تاواوه كرابایه ناو سه رچاوه ی ئه و (لی هه لئو لاندن)ی دلدارییه دا و، (كانی)یه كه بیان كوێر و
 وشك بكردایه ته وه كه: ئیتەر مرۆف له دهست ئه و چهشنه (عەشق)ه به سزا و نازار، درباز
 بووایه .

پیشه: رهگ و ریشالی (روهك) - (كوردی)مان ئه وهنده داخ له دلی (ئه فین) بووه، ئه وهتا ههتا
 ته نانهت، ئه وه ی خواستوووه كه رهگ و ریشالی نهك دار و درمخت، به شكو هی گژوگیایش
 وشك ببیته وه و، نه مینئ واته: رهگ و ریشالی گیایه کی وهك (دلداری و ئاره زوومه ندی) ئه وه
 بووه بیابان واته (سه حرای) دهروون چۆل بی له و رهگ و ریشالی گیای (ئه وین = عەشق)ه .
 له خویندنه وه ی ئه م په راویه دا درده كه وئ كه چه ند پارچه هه لبه سستیکی بالای تری به تایبه تی
 له سه ر (عەشق) و پتوه ندی خراپی به رامبه ر، خودی خۆی: (كوردی) ده خویندریته وه، جگه
 له وه كه له م یا له وه هه لبه سستی تر دا، به داخه وه له (دلداری) عه شق دواوه و باسی
 سته ملیكراوی و ماف خورای (دلدار = عاشق)ی راگه یاندوووه و سه ر و گویلاکی (دلخواز =
 ماشقه)ی کوتاوه ته وه كه به رامبه ر به دلدار و دلخواز ئه وهنده دلره ق و سته مگه ر و بی به زه یی
 بووه .

چه شمه: سه رچاوه ئه و شوینه ی كه ئاوی كانی و کاریزی لیه درده كه وئ .
 مه نبه ع: ئه و شوینه ی كه خودی (كانی)ی لی هه لده قولئ و به (گونج) یا به (جۆگه)ی سه ر
 دا پۆشراودا له دووره ده سستییه وه، ده هینریته، به رده ست و، ئه وه (کاریز)یشی پی ده لئین و،
 مه به سستی له (چه شمه) و (مه نبه ع)ی عه شقه كه یه .
 چه شمه ی مه نبه عی (ن، ع): چه شمه و مه بیه عی .
 گیاشی، كه (گ۳): گیاشی - ئه مه ش كورت و له نكه له كیشدا .
 له سه حرا (ن) لدلدا .

۳- په ویه: تیرامان، بیر لی كردنه وه، چوونه ئه ندیشه وه، كه له (گ۳)دا ئه م وشه یه به: (كردار و
 په فتار)ی لیک دراوه ته وه كه ئه م لیکدانه وه یه ی (گ۳) له پرووی (ماددی)یه وه نزیکاتی به
 وشه كه وه هه یه نهك له پرووی (مه عنه وی) و، مه به سته وه .

(عەشق) و (رێگه ی عاشقی) وهك له هه لبه سستی تری (كوردی)دا هاتوون، دوو شتی جۆره
 جادوویه کی كه هیشتا نه یینی ئه و جادوو په ی پی نه براوه و (كوردی) له داخی دهروونی
 خۆیه وه (زوله یخا)ی ژنی (عه زیز)ی میسری به یاد كردوو ته وه كه دلی چوو به (حه زره تی
 بیوسف)ی به نده و زه رخریده یدا و پپی گوتوووه دهك خۆزگه ئه و (زوله یخا)یه كه رێگه ی
 (عەشق)ی گرتوووه و، كه لی شیت و شهیدا تر بووایه كه ئه و هه لیه یی كردوووه بووه ته عاشق،

رێگهی عهشقی گرتوو که ئەم بابەتی داستانی (یوسف) و (زولهیخا)یە لە قورئانی پیرۆزدا زۆر بەوردی هاتوو و (سوورەت)یکیشی بەناووه هەیه.

جگە لەمانە (کوردی) وهک لە زۆریه‌ی سه‌رچاوه (ده‌می)یه‌کانم. بیستوووه ئەم داستانه‌ی هه‌لبه‌ستوووه به‌ناوی (یوسف و زوله‌یخا)وه به‌کوردی و به‌داخه‌وه ده‌ستم نه‌که‌وتوو.

٤- حال: بار، چۆنیتی و مه‌به‌ستی ژيانی (مه‌جنوون)ی عه‌ره‌بی دل‌داری (له‌یلا)یه که به‌بێ ئەنجام دل‌داری له‌یلا بووه و به‌ناکامی مردوو.

مه‌جنوون: ئەگه‌ر چی له‌ رووی زمانیه‌وه واته: (شیت) و (شه‌یدا)یه. به‌لام مه‌به‌ست له‌ (مه‌جنوون) (عاشقی له‌یلا). که وهک له‌م نیو باییه‌ی یه‌که‌می سه‌ره‌وه‌دا راگه‌یه‌نراوه هه‌ر ته‌نیا ناکامی و زۆر و سته‌م لێکراوی، به‌شی بووه.

عومری سه‌رفی بوت ده‌کرد: مه‌به‌ستی له‌وه‌بوو که مه‌جنوون خۆزگه‌ ته‌مه‌نی خۆی له‌ رێگهی بوت (بت) په‌رسیتیدا خه‌رج ده‌کرد که به‌لای که‌مه‌وه (بتپه‌رستی) رێبازیکی ئاینی بووه و په‌رستنی ئەو (بت)ه که ئاسووده‌بیه‌کی ده‌روونی و ئارامی به‌خشیوه به‌ په‌رسته‌ره‌کانی، به‌لام وهک له‌ پێشه‌وه نووسیم (مه‌جنوون) له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی (له‌یلا)یدا هه‌ر به‌خه‌م و خه‌فه‌ته‌وه نالاندوووه‌تی له‌ ژيانیدا.

له‌جیاتیی له‌یلا کاشکی: ئەم خۆزگه‌ خوارده‌نی کوردی بۆ ئەوه‌ بووه که له‌ شوینی (ژیان سه‌رفکردنی مه‌جنوون)دا له‌ رێگهی خۆشه‌ویستی (له‌یلا)دا، بتپه‌رستی کردنی گه‌لی چاکتر بووه له‌وه‌ی که به‌ناکامی و به‌نه‌گه‌یشتنی به‌ (له‌یلا) وهک گیانداریکی کتوییه‌کان شیت و شه‌یدایانه، له‌ چۆل و بیاباندا و به‌غه‌مباریه‌وه، بێکه‌س و ته‌نیا و بێ ئەنجام سه‌ری ناوه‌ته‌وه.

٥- کوردی (که‌سایه‌تییه‌کی) زانا و تیگه‌یشتوووه‌کی ورد بووه که ئەوه‌تا لێره‌دا (باری عه‌شق) و (هه‌لویتستی دل‌ی) له‌م نیوه‌ی یه‌که‌می تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا، لێک جیا کردوووه‌ته‌وه، که (عه‌شق) باریکی شه‌یداییه‌ و له‌ رێگهی هه‌موو مرۆفیک و بگره‌ گیاندارانی تریشدا، که هه‌موو (عه‌شق) هه‌ر به‌رامبه‌ر به‌ (جوونیک) نییه‌ له‌ رێگهی چێژ و خۆشی به‌یه‌که‌گه‌یشتنی جیهانیدا، به‌لکو بوونی عه‌شق له‌ هه‌موو گیانداریکدا مایه‌ی تاوان و گه‌یشتن به‌کامی ده‌روونیدا وهک خۆشه‌ویستی خوای مه‌زن و، په‌رستنی، که به‌درێژایی ژیان له‌ کلپه‌ و گرپه‌ندندایه‌ و مرۆف به‌ره‌و پاک‌ی و چاکه‌ی هه‌رچی سوودی مرۆفایه‌تییه‌ ئاراسته‌ ده‌کات و، ئەو سایه‌ هه‌رکه‌سه‌ش رێژ له‌ مافی به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌گریت و دل‌ نازاری له‌ نیتوانی نامینتی و فه‌لسه‌فه‌ی راستی ژیانیش هه‌ر ئەوه‌یه‌ له‌م جیهانه‌ی که ته‌مه‌نی کورتی تیا به‌سه‌ر ده‌بریت و هه‌موو ئاینه‌ خواناسیه‌کان و، رێبازه‌ ره‌وشت به‌رزیه‌کانیش، ئەوه‌یان مه‌به‌سته‌ و مژده‌ی به‌هه‌شتیان به‌رامبه‌ر به‌وه‌ داناوه. هه‌ر هه‌یچ نه‌بێ ئەوانه‌ی ئەم عه‌شقه‌ (ئه‌سه‌له‌) رێگه‌یان بێ، به‌لای که‌مه‌وه به‌ده‌روونیک‌ی شادمانیه‌وه، سه‌ر ده‌نینه‌وه به‌لام هه‌رچی وهک: ئەو (عه‌شقه‌)یه که به‌ تیچوونی دل‌، له‌ (جوونیک) له‌وانه‌یه‌ که هه‌ر به‌وه‌نده‌وه نه‌وه‌ستی، ئەو دل‌ه‌ بچیته‌ جوونیک‌ی

تر و، تر و.. تاد.

که له ئهجامدا روشتهی چاک و، پاکی کۆمه لایهتی و، خیزان پیکهوهنان، نهچهریت ژبانی مرۆفیش لهو لایهنهوه ژبانیککی کورد وتهنی: (تگه و بهرانی لهیهکتری بهربوون) بهرپا دهبیت و روشتهی خزمایهتی له نێواندا گوم دهبی و لهناو دهچۆ و، ههه بۆیه (کوردی) رایگهیاندوووه که (دل) واته (دلاری = عهشقی دل): (مایهیی تیکچوون و شیواوی و گهندهل بوون و ئاشووبهیه = (فهداد و فیتنه).

ئهوهتا (کوردی) بهروون و رهوانی خواستیار و کاشکیخواری، ئهوه بووه که ئه (دل) ئاوههایه له ناو سنگیدا ههه له بن ریشهکیش کرابایه و رهگ و پیشهی (دل)ی وا له (له سیدا) نهماوه که به (موودا)ی لاتیژکه تیغ ههلبکه ندرایه. ئهه تاکهش له سههراوهکانیدا چونیهکه.

٦ و ٧- وههک رام گهیا ندر (کوردی) ههلبهستهکانی له تیگهیشتهوهه، بۆیه نهی دهگوت، من که دلم تووشی دهردی عهشقی بووه و ههه لای دلخوازهکهیهتی و لیرههه زۆر به وردی له بابتهکه دهووی و تاوانی ئه (دل) له سینهیدا نهمان) و (لهدهست چوونه)ی بهوهی که ههه بهلای دلخوازهکهیهوهیه، ئهه وتانه ههه بهتهنیا ناداته پال (دل) بهشکو لهوه گهیشتهوهه ئهگهه (ههستی بینین) نهبووایه که له ئهنادمی (چاوه) ئهوا (دل)ی بهه جوهره گرفتار نهدهبوو، کهواته تاوانهکهی داوته پال (چاوه)یش له نیو بایی یهکهمیدا.

له نیو بایی دووهمیدا (کوردی) له تۆلهی ئهه تاوانباریهی (چاوه)دا و له نیو بایی دووهمی تاکی پێشوویشدا له ناخهوه، له خوای خواستوهه که کوێر بووایه، بهلام نهه کوێرکی ترووسکه رووناکییهکی بووی، بهشکو ههه به جارێ (نابینا) بووایه و ههه چی شت و رووناکییه نهیدیتایه و بهتاییهتی دلخوازهکهی که تووشی دهردی دلداریهکهی بووه و ههه بهوهندهوه، له (دل) و (چاوه)ی خوێ نهوهستاوهه، خوێ ئامۆژگاریی خوێ کردوووه که دهبوایه ههه زوو، ئههوسایه خوێ (که نارهگیر) واته دوورخستایهوه له خواستی (دل) و (چاوه) که ههه رووکیان دوشمنت بوون و ههه و له رێگهیی (عهشقی راستهقینه) لایان داویت و گرفتار و ریسوایان کردوویت.

ئهه خودایا له تاکی ٦ میندا له (گ/٣)دا نووسراوه: همیلا- که ئهه (همیلا)یه (هومهیلا) ناویکی هاوهمه خوێ گوفتار و زیرهکهکانی (شیرین) بووه له داستانی (شیرین و خوسرهه و یا (فههاد)دا و کوێر بووه.

چونکه ههه ئهه سههراوهیه ناوی بردوووه له سههروهه جیگیرم نهکردوووه. (بوومایه) له تاکی شهشههدا (کیشهیهه) دها بهوهزنی ههلبهستهکهه دهبی (بووهکه) بهگورجی بگوتری: (ئهه وهخته)ی تاکی هههتهه له (گ/٣)دا: (ئهه وهخته)یه.

نیم نیگای

- ۱- نیم نیگای دولبه‌ری من، دلّ دهر فینئی، به عه‌لی
 نووکی په‌یکانی موژهی، خوین دهر تکیئی، به عه‌لی
 ۲- چاوی مه‌خمووری، له خاوی سه‌حهری هه‌لساوه
 باده‌یی ساغیرری عوش‌رته دهر ژینئی، به عه‌لی
 ۳- تیره‌کهی ئە‌م‌رۆ که هیناوه‌ته سه‌ر گۆشی برۆ
 شیشه‌و و جامی سه‌بووچی دهر شکیئی، به عه‌لی
 ۴- تاری کاکۆلی که ئە‌فشانه له سه‌ر مه‌یتنه‌نی ئالّه
 روشته‌یی جان و دلّ و دین دهر پسینئی، به عه‌لی
 ۵- نه‌قدی فرمیسی که له ده‌ست مه‌ردومی چاو، سه‌ند به (حوکم)
 باج له ده‌ست مه‌ردوه‌ی ئاوی ده‌ستینئی، به عه‌لی
 ۶- مایه‌یی عه‌شقی وه‌ها (پوخته ده‌کا) مه‌ردومی خا
 خوین له جه‌رگ و دلّ و دیده ده‌مه‌یینئی به عه‌لی
 ۷- (قادر) ه (کوردی) له بو‌حه‌شری هه‌موومان (قادر)
 عه‌شقی ئە‌و، زینده ده‌کات و، دهر مرینئی، به عه‌لی

.....
 ۱- نیم نیگا: روانینی به تیلایی چاو- که جوانییه‌کی تایبه‌تی هه‌یه.

ده‌وفینئی: ئە‌یفرینئی،

په‌یکان: تیر (نووکی په‌یکان= نووکی گولله‌و تیر) و ئە‌م (نووک) - به‌هه‌له له تاکی دوا‌ییدا
 بووته (تورک) له جی‌ی چاو.

عه‌لی: یا ناوی که‌سیکه، که ئە‌م هه‌لبه‌سته‌ی بو‌داناوه، یا مه‌به‌ست له جه‌زرتی (عه‌لی کوری
 ئە‌بی تالیب ئامۆزاو، زاوای پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ)، و. چوارهم خه‌لیفه‌ی راشیدین و یه‌کێکه
 له مه‌زنه‌کانی ئیسلام و به‌تایبه‌تی له‌لای (شیعه) و له‌سالی ۴۰ی کۆچی = ۶۶۰ زاینیدا شه‌هید
 کراوه.

له‌وانه‌یه، له‌ناو شیعه‌شدا ئە‌م هه‌لبه‌سته‌ی دانا‌ی که ئە‌و به‌یه‌که‌م ئیمامی خو‌یانی ده‌زانن و

- هتا يادهى پهرستن خوښيان دهوئ، بهئامانجى راميارى.
- عەلئ: هەندئ له سەرچاوه دەمىيەکانم بە كورى قادر بەگى كورى كەيخوسرەو بەگى دەزانن.
- سەرچاوهى ئەم هەلبەستە (ەن، ن، گل، ١، ف، كو، نم، ١، گم، گ٢، س، گ٣) يە و (كم) م كرده بنگەى ليكۆلئنهوئى وەك له سەرچاوه دەمىيەکانم بىستووە كە له ميوانداریيەكى لای (قادر بەگى كەيخوسرەو بەگى جاف) ئەم هەلبەستەى بەسەر ئەودا هەلداوه و له هەلبەستى تریشدا ناوى بردووە.
- نىگای (ف، نم، ١، كم): نىگاھى = ئەمىش لەكێشیدا قورسە.
- ٢- مەخمور و مەست: مەبەستى مەستى چاوى ئەو جوانەيە كە لئى دواوه.
- خاو: خەو، نووستن. (خاو) بەواتا سەرەتاي گۆرانی كە بە هئواشى و لەسەر خو دەست پئ دەكا و، يا جوړى (وتنى) گۆرانىيەكە (خاو) بئت (شئنهى).
- سەحەرى: بەرەبەيانى (سەحەرى) ناوى يەكئكە له گۆرانىيە كۆنە، پەسەنە كوردىيەكان باده: مەى- مەبەستى لەوئەيە (باده)ى چاوهكەى له هئى خواردنەو پتر سەرخوښى دەكات. ساغىر: پيالە يا كاسەى مەى پئ خواردنەو.
- عوشرەت: خوښ رابواردن.
- چاو (كو، گل، ١، ف): تركى: ئەمەش ناگونجئ.
- له خاوى سەحەرى هەلساوه (گ٣): وەكو تورك لەخەودا هەلسئ- ئەمىش شئواوه.
- بادەى ساغىرى عوشرەت دەپژئئى (گ٣) شئشەى جامى صەبووچىم دەشكئئى- ئەمەش شئواندننى تاكى دوايىيە. ساغىرى (كم) ساغر. ئەم تاكە له كئشەدا برپگەيەكى ناتەواوه.
- ٣- گوڤى: گوڤى، گوڤچكەى- مەبەستى له لاتەنىشتە و نووكى برۆكەى، گوڤشەى برۆ. شئشە: ئەو قاپ (بوتل)ەيە، كە بادەى بۆ خواردنەو تيا دادەنئئ: (سوراحى).
- جام: پيالە يا كاسەى مەى (باده) پئ خواردنەو.
- صەبووچى: ناوى مەى (باده) خواردنەوئى بەرە بەيانىيانە كە ئەوانەى زۆر له خواردنەوئى رۆچوون (مودمىن) هەر له تارىكبوونەو دەسى پئ دەكەن، مەبەستى لەوئەيە نەك هەر تىرى چاو و موژگانى وەك لەدوو تاكى پئشوودا گوڤى، بەشكو بەتير گوڤشەى برۆى شووشە و پيالەى خواردنەوئى بەرەبەيان، تئك دەشكئئى و لەجئى ئەوانە خوئى سەرخوښى دەدات و بادەكە دەپوژئئى.
- ئەم تاكە له (ف، كو، نم، ١، گ٢، س)دا نىيە و لەوانى تردا سئپىەمىنە نئو پالى دووئەمى ئەم تاكەى سەرەو له (گ٣) دا بەم جوړەى دوايىيە:
- (ساغىرى بادەى عوشرەت دەپژئئى بە عەلى) ئەمىش شئواوى نئوبالى تاكى پئشووهو هئى هەردوو تاكەكەى تيا ئاوئتەو شئواوه. پروانە تاكى پئشوو.
- ٤- تارى: تاوى، تالى، تاكە مووى.

کاکۆلی: وهکو زانیومه ئەم کاکۆلێ (قادر بهگی کهیخوسرهو بهگی جاف)ی مه بهسته که کورپه و کورپی قۆز کاکۆلیان هه بووه.

ئه فشانه: په خشه = په خشانه، بلاوه خاو بۆ ئه وه به سه ر شانیا مه یته ن: جۆره پۆشاکێکی خۆجێیی کوردانه یه وهک بلووزی پیش دادراوی ئیسته یه .
روشنه: په یوهندی، به ندیواری.. په یوهسته ،

جان: گیان

دین: ئاین.

ئه م تاکه له (ف، نم، ١، کم، ٢، س، کو)دا سێیه مینه و له (عن، ن، گل، ١، گ، ٢)دا چواره مین تاکه ئه م پارچه هه لبه سته یه .

مه یته نی(ف): نیمته نی. (نیمته ن = به واته کورته ک)

جان (گ، ٢، س، گ، ٢): گیان له گۆرینه کانی گیوه .

دین (کو): (ته ن = له ش) ئه میش نابێ؛ چونکه (دل). که له م تاکه دا جێگه ی له ش ده گری و ئیتر ناوی (له ش) بردن پێویست نامێنێ.

٥- نه فدی: (نرخه ی) مه به سته .

مه ردومی چاو: گلینه، بیبیله، (مه ردوم = پیاو) که (پیاوی چاو)یش نه گریته وه که گلینه یه .

حوکم: فرمانه ر ه وایی .

باج: سه رانه، جۆره گوومرگ سه ندنێکه .

مه ردوه ی ئاوی: زه لامي ئاوی ئه فسانه ی زۆری له سه ره که له ده ریا و چه م و رووباراندا جۆره مرو ئفیک ده ژری و تا ئیسته ش بروا وایه که هه یه و (عروس البحر)ی ناو ده بن، (کوردی)ش مه به سته ی له و جۆره زینده وه ره یه که وهک: گلێکه ی له ناو ئاوی فرمیسکی خۆی دابێ .

ئه م تاکه له (ف، نم، ١، کم، ٢، س، کو)دا چواره مینه و له وانی تر دا پینجه مینه و ده ست (له هه ردوو نیو باله که دا له): (نم، ١، ف، کم، ٢، س) ده س .

٦- مایه: مه به سیی له (هه وین)ه (ماک) و (بنه ما) و (لێ دروستبوون)ی هه سته یکه (هۆ)

مه ردومی خاو: که سانی کال و (ساده)ی مه به سته

ئه م تاکه له (عن، ن، گل، ١، گ، ٢) دا شه شه مینه و له وانی تر دا پینجه مینه ..

عیشق (گ، ٢): عیشق - بێگومان (کوردی) به شێوه ی (عیشق) نووسویه و گوتومه یه ک عیشق .

له چه رگ (نم، ١، کم، ٢، س، گ، ٢): له نیو چه رگ - ئه میش له نگه ده کات ده مه ینێ (ف) = ده تکینێ - ئه میش نابێ چونکه دووباره ی تاکی یه که م (تیکدانی واتایه) .

ده مه ینێ (نم، ١): ده سینێ - ئه مه ش نابێ؛ چونکه دووباره ی تاکی پینجه مه و شێواوییه .

ده مه ینێ (کم، ٢، س) ده مینێ - ئه میش شێواو و له نگه ی و بێ واتایه .

٧- قادر: توانایه، ده توانی = له بار یایه، پێی ده کری که مه به سته ی له (قادر بهگی جاف) بووه . چونکه

ئەم (قادر) ناتوانى حەشر بکات.

حەشرى: حەشرکردنى که لىپرسینه‌وهى دواړوژ (قيامت)ه که هەر تەنيا خوا دەیکات
دووه‌مى (قادر): مەبەستى له خوايه وهک له شوينى ترا لىکم داووته‌وه و ئەو حەشر دەکات.
ئەم نيو باالى يه که مەمى ئەم تاکه برگه‌يه‌کى ناتەواوه، به لām دەروات و ئەمەش له کۆندا زۆره له
شيعردا. حەشرى (ف، نم، ١، کم، گ٢، س، گ٣): قەتلى ئەميش، ناپى؛ چونکه (کوشتن) له باالى
دووه‌مى ئەم تاکه‌دا به (دەمریت) هاتووه.
هەموومان (ف): هەموو کەس – ئەم تاکه له (عن، ن، گل، ١، گ٣) دا حەوتەمه و له‌وانى تر دا
شەشەم و له هەموواندا دوا تاکه.

ديسان وا هاته گەردش

- ۱- ديسان وا هاته گەردش چەرخى چاوى مەست و فەتتانى
كوگول ئىقلىمن ئوزره بىردە سوردى صەففى موژگانى
- ۲- بە تابوورى موژەى زانيم لەگەل دال دى بە شەر، چونكە؛
يرش ئاسايە در؛ غەوغايە، فيرقەى سونگى دەورانى
- ۳- بە حاشيەى تەرلک و فيسى كەچ و طاقى دوو ئەبرۆى خۆى
يە لەوئىردى بينايى كەعبەوو دىنى موسولمانى
- ۴- ئەگەر غەمزەو نىگاہى چاوى ئەو (بىتو) بە ئىما بى
گوپزن؛ ھەر ياقمەسى سەندن: دەگەر (مولكى سولەيمانى)
- ۵- گرشمە و نيم نىگاہى چاوى مەستى فيتنە ئەنگيزى
دەگيل سۆز، نازيلە، ئيلەر، موسەخخەر جوملە ئىرانى
- ۶- ئەگە بىتو بچىتە جەننەت ئەو توركى پەرى چيەرە
قەوەر، گوپز غەمزەسىلە جەننەت ئىچرە حوورو غيلمانى
- ۷- بەدەورى گەردنا پەخشەن بوو؛ كاكۆلى تەرپارى
سانرسەن، بەرگى گويل ئوزر ئۆلنمىش سونبول ئەفشانى
- ۸- وھا بىباكە بۆ قەتلى منى بىكەس دەلىنى ئەمىرۆ
گىترمش باشمن فتواسنى شەوكەتلى فەرمانى
- ۹- بلين مەيتانى شين، بۆ تەعزىيەى (ھىجرى) نەكاتە بەر
عەزا طوطمەگلە ئىحيا ئىتمەمىش مەقتوولى ھىجرانى

.....
۱- گەردش: سوورانەو، گەردوخول.

چەرخى: سوورى، سوورانى خولى. وھيا مەبەستى ئەوھىيە كە چاوكىپن بەتيلايى چاوى
خۆشەويستەكەى يا بە چەرخ (رۆژگار)ى ستەمگەردە ئەوھندە ئەو نيو نىگايە كاريگەرە، كە بە
وەرچەرخاندن يا گىرانى چاوى رۆژگار ئاساى، گەردش دەگىپرى.

مهست: بهخوماری و جوانیی چاوهکه چاوی نهرم یا پشتی چاوی کیسهآدار بیت.

فهتتان: جوان، دلکیش، ئاشووربگپرو مهبهست له تپروانینهکانی ئەحمەد پاشای بابانه (که ئەم ههلبهستهی بهسهەر ئەودایه.

تا ئێرهی نیوبالهی ئەم تاکهوه ههموو نیوهی یهکهمی تاکهکانی ئەم ههلبهسته بهزوبانی کوردین و نیوه دووههکانی بهزوبانی (تورکی)ن.

ههروهک له ههلبهستهکانی تری ئەم پهراویهدا که به: (کوردی و فارسی) وهیا به: (کوردی و عهههیی)ن که ئەمهش توانای هۆنه‌رمان (کوردی) دهگهیهنێ که له‌م چوار زمانه‌دا شاره‌زا بووه.

کوگول: دل - (وشه‌یهکی تورکییه).

ئیقلمن: کیشوهری - ئەم وشه‌یه به تورکیه‌کی به‌شپوهی (افلیمک) دهنوسری که پیتی (کاف=ک)ه‌که‌ی به‌پیتی (ن) ده‌رده‌بردیت. ئەمه له شپوهی رینوسی تورکی‌دایه و من چون دهر دهربردیت لیره‌دا وه‌ها به‌راستی نووسیومن (ئیقلم) به‌بنه‌چه وشه‌یه‌کی کوردی له‌قه‌له‌م‌پروهیه ئۆزهر: له‌سه‌ر، بۆسه‌ر، ئەسه‌ر، بېرده: جارێکی دی، دیسان، هه‌روه‌ها، دیسانه‌وه.

سوردی: لێی خوپی، هاته سه‌ری، تاوی دایه، هه‌لمه‌تی بردی - پیتی (پی=ی)ی ئەم وشه‌یه زۆر سووک و گورج وهک (سکوون) ده‌رده‌برده‌یت.

صه‌فیی موژگانی: ریزی برژانگه‌کانی (صفی) عاره‌بی و موژگانی کوردیه‌ی ئەم نیوبالهی تورکییه‌ واته: ریزی موژگانی جارێکی تر هتیرشیان هینایه سه‌ر کیشوهری دل به‌و روانینه جوانه له‌لایهن ئەحمەد پاشای بابانه‌وه.

بۆنه‌ی ئەم ههلبهسته:

وهک له سه‌رچاوه ده‌می یه‌کانه‌وه بیستوومه، ئەم ههلبهسته له شاری (ئه‌سته‌نبوول = ئاستانه‌ی پایته‌ختی خه‌لافه‌تی عوسمانیدا (کوردی) به‌سه‌ر دوا پاشای، پاشایه‌تی بابان (ئه‌حمەد پاشا)دا هه‌لی داوه که (ئه‌حمەد پاشا) دوا‌ی پروخانی پاشایه‌تییه‌که‌ی به‌ده‌ستووییه‌وند و خه‌زانه‌وه، بارو بنه‌ی ریک خه‌ستووه و رووی کردووه‌ته ئەو شاره له (سوله‌یمانی)یه‌وه ک له شوینی تری ئەم په‌راوییه‌ چهن‌دین هۆنراوه‌ی دیکه‌ی کوردیدا له چوونه‌که‌ی (پاشا) بۆ (ئه‌سته‌میول) و له دۆستایه‌تی نیوان خۆی (کوردی) و (پاشا) دواوه و، وهک له شوینی تریشدا چوونه ئه‌سته‌م‌بووله‌که‌ی (کوردی)م دیاری کردووه بۆ سه‌ردانی (ئه‌حمەد پاشا) له‌وی.

له‌و سه‌ردانه‌دا وا به‌رێکه‌وت چهن‌د هۆنه‌رێکی تر له‌لای (ئه‌حمەد پاشا) ده‌بن و هه‌ریه‌که هه‌لبه‌سته‌تیکێ خۆی به‌سه‌ر (ئه‌حمەد پاشا) ده‌خوینیه‌وه و (کوردی)یش، له‌وانه‌وه جۆش ده‌سپینێ و هه‌ر له‌و دانیه‌تیه‌دا ئەم هه‌لبه‌سته له هه‌لانی (ئه‌حمەد پاشا) داده‌نی و هه‌مووان ئەم هه‌لبه‌سته په‌سه‌ند ده‌که‌ن.

به‌داخه‌وهو به دلتیاییه‌وه ناوی ئەو هۆنهرانه‌م ده‌ست ده‌که‌وت تا‌کو ده‌ست‌نیشانیان بکه‌م و هه‌روه‌ک هه‌لبه‌سته‌کانیشیانم ده‌ست نه‌که‌وتن.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نیوه کوردی و نیوه تورکییه‌ی (کوردی) که (ته‌ضمین) یا (ته‌لیع)‌ه‌و. (ملع = موله‌مه‌ع)‌ه‌ له: (عن، گل / ۱۰، کو، ف، ح، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳، نم / ۱، با، کم، وه رۆژنامه‌ی (باشکۆی عیراق) به کوردییه که له ژماره‌ی (۱/۲۱/۱۹۷۹)‌دا مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی له‌ژێر ناوی (هه‌ندیک که‌موکۆری چاپی دیوانی کوردی)‌دا (دوو) تاکی دوا‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی نووسیه‌وه که له‌گه‌ڵ مامۆستا شکور مسته‌فا دا ساغیان کردووه‌ته‌وه. منیش له‌ نیوان ئەم سه‌رچاوانه‌دا (که‌م کرده‌ بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌. که‌ یه‌که‌م چاپکراویکی ئەم هه‌لبه‌سته‌یه و له‌گه‌ڵ ئەم هه‌موو سه‌رچاوانه‌شدا هه‌تشته‌ هه‌ر ئالۆزی و لیلی تیایه، به‌لام زۆر سه‌رچاوه‌ یاریده‌ری چاککردنیان دام وه‌ک پشکه‌شم کردووه.

چه‌رخ‌ی چاوی (کو، ما / ۱، ما / ۲): چه‌رخ و چاوی.

چه‌رخ‌ی چاوی مه‌ستو (ف): چه‌رخ و چاوی مه‌ست.

کوگول (کو، ما / ۱، ما / ۲ کم، با): گیۆل- ئەمیش هه‌ر به‌واتا (دل) ئاره‌زووه‌ به‌لام به‌ زارگوت (له‌هجه‌)‌ی که‌رکووکیا‌نه‌یه‌وه‌ ئه‌ویکه‌ به‌شیه‌وه‌ی (تورکی ئه‌سته‌مبوولیه‌) که‌ ده‌شی (کوردی)

هه‌لبه‌سته‌که‌ی پێ دانابی و له‌ سه‌رچاوه‌ی راستیه‌وه‌ تورکی فێربوو‌ی.

ئیقلمن: دیسان له (گل / ۱۰، کو، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳)‌دا به (اقلیم) نووسراوه و له‌وانی تر‌دا به‌شیه‌وه‌ تورکیه‌که‌ نووسراوه: (اقلیمک).

۲- طابوور: به‌شیه‌که‌ له‌ سوپا، مه‌به‌ست له‌ برژانگی چاوی ئەحمه‌د پاشای بابانه.

شه‌ر: جه‌نگ. و لێره‌وه‌ لیک‌دانه‌وه‌ی نیو‌بالی دووه‌مه (تورکی)‌یه‌که‌یه‌تی.

برش: هه‌رش، هه‌لمه‌ت. (یرش ئاسایه‌)‌یه = هه‌رشانه، هه‌رشیه، وه‌ک هه‌رش، هه‌رش ئاسایی، و (در)‌ه‌که‌ به‌واتا هه‌یه، هی، وایه.

غه‌وفا: هاتو‌هاوار، تیکچران و ده‌نگه‌ ده‌نگ و ده‌نگ و پشیه‌ویی قه‌له‌بالغی و (غه‌وفا) وشه‌یه‌که‌ به‌ بنه‌چه‌ ده‌چیه‌وه‌ سه‌ر (کوکه‌)‌ی کوردی.

فیرقه: به‌شیه‌کی مه‌زن له‌ سوپایه‌که‌ (عه‌ره‌بی)‌یه.

فیرقه‌ی سونگی: فیرقه‌ی تیغی برنده: (قه‌مه) به‌ده‌ست که‌ له‌ تیغی (سونگی)‌یه، مه‌به‌ست له‌ برژانگی چاوه‌که‌یه. و (فیرقه) وشه‌یه‌کی (عه‌ره‌بی) و (سونگی)‌یه‌که‌ش کوردییه.

ده‌وران: رۆژگار- یا ده‌ورانده‌وری چاوه‌که‌ی وه‌ک بلی: فیرقه‌ی سونگی به‌ده‌ستی ده‌وران (رۆژگار) ئاوا (موژگانی) به‌هه‌یزو سته‌مگه‌رو چاره‌ نه‌کراوه که‌ که‌س ده‌ره‌قه‌تی نایه.

وهیا بلی: فیرقه‌ی سونگی به‌ده‌ستی برژانگی‌کانی ئەو چاوه، که‌ به‌ ده‌وری چاوه‌که‌دان. (ده‌وران) به‌رواله‌ت (عه‌ره‌بی)‌یه و ده‌بریه‌وه‌ سه‌ر (کوردی). ئەم تا‌که‌ به‌واتا: تابووری موژگانی

که‌ وه‌ک قه‌مه‌ی ده‌وری چاوی به‌هه‌راوه‌ له‌گه‌ڵ (دل)‌دا دینه‌ جه‌نگه‌وه.

بیرش (نم/ ۱، ما/ ۱، کم، با، ق/ ۳). پورش.
 فیرقه‌ی (عن، گل/ ۱۰، ح، ما/ ۱، ما/ ۲): فرقه- پینووسی کۆنه.
 فیرقه‌ی (کو، ف): فیرقه - دیسان پینووسی کۆنه.
 فیرقه‌ی (نم/ ۱): فرقی= ئەگەر ئەمه به‌واتای (جیاوازی) بی، ئەوا هه‌له‌یه‌و ئەگه‌نا پینووسی کۆنه.
 فیرقه‌ی (کم، با): فرقه- دیسان پینووسی کۆنه.
 سونگی (کو): سنلی. دیاره هه‌له‌ی پینووسی کۆنه.
 سونگی (نم/ ۱، ف، کم، با، ما/ ۱، ما/ ۲، عن، گل/ ۱۰، م، ق/ ۳): سنگی- هەر پینووسی کۆنه- (جورجی زهیدان) له (الفلسفة اللغویة)
 ۳- حاشیه: گۆشه، لیوار، قه‌راغ، گوپی (ی شتییک) په‌راویز، و په‌راویزی (په‌راوی) پوخساری (ئه‌حمهد پاشا).
 ته‌پلک: ئەو ده‌سه‌ سه‌ر په‌ بووه که جاران له‌بن فێسته‌وه دراوه. به‌سه‌سه‌ردا، که نمى ئاره‌ق کردنه‌وه قه‌راغی فێسته‌که ته‌پنه‌کا، نه‌ک قه‌راغه‌که‌ی چلکن ببی، ئەمجا چوار گۆشه‌ی سپیی ئەو (ده‌سه‌سه‌ر) له‌بن فێستی سوورو به‌ سه‌ر ئەو روو دهمو چاوه جوانه‌دا دیمه‌نیکى دلگیری داوه که (ته‌پ) کوردییه (لک) ئامپێرکی ده‌ستووری زمانی تورکییه، واته (ته‌پین) یا ته‌پى هه‌لمژ. (کوردی) جاری تریش له هه‌له‌به‌ستی:
 (دل له میحنه‌ت که‌یله ئەى پیری موغانی به‌زمسان)یدا ئەمه‌ی ناوبردۆته‌وه، دوورنییه هه‌ردووکی مه‌به‌سیی له هی به‌ک که‌س بی و کوا ئەو (به‌زم) هه‌له‌به‌سته له باره‌گای ئەحمهد پاشا دابوو له ئاهه‌نگی منالپووندا.
 فیس: ئەو کلاوه سووره‌یه که له‌سه‌رینی تورکانی، عوسمانی، تا چهند سالتیک دواى ئەویش پیاوان له‌سه‌ریان کردوو، له شوینی تردا به‌ درێژی لیکمان داوه‌ته‌وه و هه‌تا ساله‌ چله‌کانی چهرخی پێشوو به‌کارده‌هات له (سوله‌یمانی)دا و تائێسته‌ش له (مووسل) و (میسر) به‌کاردی.
 که چ: لار، مه‌به‌ستی له‌لار واتای نێسته‌که په‌ریزه‌وه که جوانیه‌کی داوه، (کوردی) پرووی (ئه‌حمهد پاشا)ی به‌ په‌راوی یه‌ک داناوه که (ته‌رلک) و (فیس) و (تاقی برۆ)ی کرده‌وه به‌ په‌راویز.
 یه‌له‌و یردی: به‌بای دا، هه‌له‌ی کرد، و به‌درۆی خسته‌وه (تورکی)یه.
 بینایی که‌عبه‌و دینی موسولمانی: بینای که‌عبه که شوینی رووتیکردنی ئیسلامه‌کانه له نوێژ و چه‌جا، هه‌روه‌ها ده‌لی: ئەوه ئاینی ئیسلامیشی به‌ با دا به‌و دیمه‌نه جوانه‌ی خوێ، خه‌لکی وه‌رگێرا، بۆلای خوێ که تێسته‌که‌ی به (که‌عبه) داناوه به جوانیه‌که‌ی دلای باوه‌ر به ئیسلام کردو پر باوه‌ری خه‌لقانی کێشی خوێ کردوو که ئەم رسته‌ی (بینایی که‌عبه و دینی موسولمانی) یه‌ تورکی نین و عه‌ره‌بی کوردی ئامیزن.

- لەم تاکەدا (لەف و نەشیری مورەتەب) ی تیاپە و تاڤی دوو برۆیەکە میحرابی نوێژە. بەراستی جوانی و دەربڕینی بەهێز لەم تاکەدا هەیە.
- کەعبە (کم، با، گل / ۱۰) کعبەیی.
- ۴- غەمزە: جۆرە جوولەییەکی دڤگیری چاوە، تیلابی، نیونیکا، چاوە داگرتن، نیگاھ: نەماشاشا، روانین، نیگا.
- نیما: چاوە برینە شتیک بە دلسۆزی و ئارەزوووە، دەنیما: (بەوردی) ئەمیش وشە تورکییەکانە بەتمانە:
- گوێزن: چاوت، چاوی، لە چاوی ئەووە، لەو چاوەوە کە ئەم گوێزنەش لە نووسینی تورکییدا بە (گوێزنک) ئەنووسری.
- هەر باقمەسی: هەر روانینیکی، هەر تەماشایەکی.
- سەندنە: لەتۆوە. هی تۆ. کە هەموو تاکەکانی لە (غائب) ئەدوێ و لێردا روو لە (موخاطب)ە.
- دەگەر: دەهینێ، بابی (بەهای) بۆ نرخ -، هەلدەگری، دەشی، مەبەستی شاری (سولەیمانی)یە وە یا هەموو خاک و ولاتی حەزەرتی سولەیمان کەوا ئەو (پاشا)یەکی یا (پێغەمبەر)یکی فەرمانڕەوای دەسەلات فراوان، ناسراوە، یا مەبەستی لە خاکی (ولاتی) سولەیمانی بوو کە تەماشایەکی (ئەحمەد پاشا) ئەو مولکەیی هیناوە کە ئەمەش (جیناس ئارایی)ی تیاپە- کە وینەیی ئەمە لە هەلبەستی تردا زۆرە وەک لێردا.
- نیگاھی (کو، ما / ۱، ما / ۲، ف) نیگا. رینووسی کۆنە.
- چاوی (گل / ۱۰، ف، ما / ۱، ما / ۲): چاوە. رینووسی کۆنە.
- گوێزن (کو، ما / ۱، ما / ۲، ف) بەشیوەی کۆن، ونووسینی تورکی کە (گوێزک)ە، نووسراوە و ئەوانی تر بە شیوەی تورکی دەربڕینەکی نووسیمانە.
- یا قمەسی (نم / ۱): باقمە: هەلبەیی و لەنگە.
- باقمەسی (کو، ما / ۱، ما / ۲) باقمەسی- کە ئەمەیان شیوەی کەرکوکییانە و گوێردراوە.
- دەگەر (کو، ما / ۱، ما / ۲) دکر. رینووسی کۆنە.
- دەگەر (ق / ۳) دیر- دکل دکل.
- بە نیمایی (نم / ۱، کم، با، کو، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳) بەقیمت بی. ئەمەش گۆزانە و دەسکاری.
- ۵- گرشمە: عیشووە، لەنجەولار، غەمزە.
- نیم نیگاھ: نیووە بیگا، نیووە تەماشاشا، بەتیلابی چاوە، تەماشاکە جوانییەکی تیاپە.
- فیتنە ئەنگیز: ئاشووب هەلگیرسین. ئاشووبە نەرەووە- ئەمیش وشە تورکییەکانە:
- دەگیل سوز: نەک هەر بە قسە، هەر بە قسە نا، بەشکووە.
- نازیلە: نازی ئەو، نازی، نازت، عیشووی، بەنازەو،
- ئیلەر: دەکا- دەبی بە (ئیللەر) دەربڕدریت ئەگەنا لەنگ دەبی کە خۆی (ئیلەر)ە.

موسه‌خخه: ته‌سخیر، دست به‌سراگرترو، داگیر، واته: داگیر دهکات که وشه‌یه‌کی عاره‌بیه.

جومله: گشت، سه‌ریاک، هم‌مو. دیسان عاره‌بیه

ئیرانی: ئیران- ولاتی عه‌جه‌م (فارس)- واته هم‌مو ولاتی ئیران ده‌هینتی وهیا به غه‌مزه نیو نیگا‌که‌ی داگیری دهکا ئەو نازو گرشمه و نیو نیگا ئاشووب‌اوویه‌ت.

چاوی مه‌ستی فیتنه دهنگیزی (کو، ف، کم، با) ئەو به‌قیمت بی- ئەمه‌ش هه‌له‌یه.

ده‌گیل (ف): دکیش

ده‌گیل (کو، ق/ ۳): دکیش- هه‌له‌یه

ده‌گیل (کل/ ۱۰) دوکش- هه‌له‌یه

ده‌گیل (ع): دکل- رینووسی کۆنه.

ده‌گیل (نم/ ۱) دکل- رینووسی کۆنه.

ده‌گیل (ما/ ۱، ما/ ۲): دیل- ئەمه (دهیل) ی‌که‌رکووکیانه‌یه.

ده‌گیل سوز ناز ئیلەر (کم، با): دگل سوزنا زایله ئەمه‌ش رینووسی کۆنه

سوز (کو): سر. هه‌له‌یه

ئیلەر (کو): اید. هه‌له‌یه .

ئەم تاکه به‌واته: له‌نجو و تیلاییه‌کی چاوی ئەحمەد پاشا که مه‌ست و ئاشووبه‌گیڤه، نه‌ک هه‌ر

به (قاله‌ی دم) به‌شکو به‌جوانییه دلگیره‌که‌ی هم‌مو قه‌له‌مره‌وی ئیران ده‌هینتی.

۶- جه‌ننه‌ت: به‌هه‌شت.

تورک: جوان، جوانی چاوه‌که‌ی واتا: مه‌به‌ست له‌ تورکه سته‌مکاره‌کانی عوسمانیسه که وه‌ک

جوانی ئەو چاوه کاریگه‌ره. رووی له‌ دلێ دلدار دا ئەوه‌نده نازارده‌ره

بۆیه، وتووشییه‌تی: ئەگه‌ر بیتو بجیتته جه‌ننه‌ت. و به‌وه‌دا که (ئه‌گه‌ر) ی‌تی خستوو، واته

ئەوه‌نده ئەو رووه جوانه‌ی سته‌مکاره، ناچیتته به‌هه‌شته‌وه. به‌لام له‌ژێره‌وه ئەمه‌ی پێ و تووه که

ئەمه‌ش جوانییه‌کی وێژه‌بیه و شارندنه‌وه‌ی واتا به له‌ژێر واتادا.

په‌ری: فریشته = مه‌لائیکه.

چیه‌ره: روو، روخسار، چاره، رووی ئەحمەد پاشا.

ئەمیش وشه‌ تورکیه‌کانه:

قه‌وه‌ر: دهرده‌کا، راوده‌نی، قاوده‌دا، نایه‌یلێ

گوین: چاو.

غه‌مزه سیله: به‌ غه‌مزه‌که‌ی واته غه‌مزه‌ی چاوی و ته‌نیا که‌رتی (سیله) له‌م (غه‌مزه سیله) یه‌دا

تورکییه واته هینه‌که‌ی مه‌به‌ستی له‌ غه‌مزه‌که‌یه.

ئێچره: له‌ناو، له- واته له‌ به‌هه‌شت دهرده‌کا.

حوور و غیلمانی: حووری غیلمانه‌کانی به‌هه‌شت که ئەم دوو وشه‌یه‌ش (عاره‌بی) و تورکین. که

(حوورو غیلمان)

دوو جۆره مرۆقی نیر و می بههشتن.
چیهره (ک، نم / ۱، کم، با، ما / ۱، ما / ۲). پرویه.
قهوهر (ف، نم / ۱، با، کم): قاور - ههلهیه و لهنگه.
قهوهر (ما / ۱، ما / ۲): قادر - ئەمەش ههلهیه و لهوهیه که (کوردی) بهو (قادر)هوه
بهناویانگه و ههلهشه و ناگونجی بق ئیره.
گوئیز (ن، نم / ۱، با، کم) گوز. ئەمەش ههلهیه.
ئیچره (ما / ۱، ما / ۲): ئیچر. ئەمەش ههله و لهنگیه.
۷- پهخشان: ئەفشان، پهخش، بلاپوهوه.

طه پار: طوره ئاسایی (طوره مان له شوینی تردا لیک داوهتهوه) و لیره دا مه بهستی له وه که
تووی پهخشانی کاکۆله که به سه ل مل و گهر دیدا هاکا (مليون) و (کراس) و
(به رگ) ده که له توکوت کا؛ چونکه ئەویش ئەیه و بیگاته ئەو لهش جوان و ناسکهی نه که به سه
ئەو به رگه وه بی که ئەحمەد پاشا له به ریدا بووه،

ئەمیش وشه تورکییه کانه صانرسه ن- یا صانورسه ن: لات وایه، ده لئی، باقل، گومان ده که ی.
به رگی گویل: به رگی (به رهی) گول. مه بهستی له له شیه تی (شان و مل و گهر دن) که (به رهی)
کور دییه به واته (به رگ) و (گویل) له (گول) ی کور دییه وه.
ئوزره: له سه ر بۆ سه ر- وه که له تاکه هه له بهستی یه که مدایه. ئۆلینمیش: بووه، بووه به، وه های
لی هاتوو که.

سونبول: گولیکی جوان و بۆنخۆش و نایابه مه به ست کاکۆله که وشه یه کی کور دییه به واته:
ده لئ: به سه ر به رگی گولدا سونبول پهخشانی کراوه واته: کاکۆله که ی به سه ر شان و ملیا.

به ده وری گهر دنا (کو): بسرگرد... ۱- فه وتاوه

به ده وری گهر دنا (ف): بسرگردنیدا - لهنگه

به ده وری گهر دنا (ما / ۱، ما / ۲): بدورکردن - لهنگه

به ده وری گهر دنا (کم، با، نم / ۱): به ده وری گهر دنی

به ده وری گهر دنا (ح): بدورکردنا - رینووسی کۆنه.

کاکۆلی طه پار ی (کو): کا... (فه وتاوه)

طه پار ی (ح، ق / ۲): تاتاری.

طه پار ی (ما / ۱، ما / ۲): طاطائی - ناگونجی

طه پار ی (گل / ۱۰): تاتایی - لهنگه و ناگونجی

پهخشانی: هه له (ع، ما / ۱، ک، گل / ۱۰) دا نووسراوه و له وانی تردا (ئەفشان)
نووسراوه من به راستترم زانی چونکه له کۆتایی ئەم تاکه دا (ئەفشان) دووباره ده بیته وه.

صانرسهن (صانورسهن) (كم، نم / ۱): سورسن-ههلهيه.
 صانرسهن (ف): سوپرسن - ههلهيه
 صانرسهن (كو): سيورسن، ناگونجی
 بهرگی گویل (گل / ۱۰، ما / ۱، ما / ۲، ح): برک گل.
 بهرگی گویل (كم، ف، نم / ۱، با): برگ گل.
 بهرگی گویل (كو): برگ گلی - كه هه موو پینووسی کۆن
 ئوزره (كو): زوزره. - ههلهيه
 ئۆلینمیش (سونبول ئهفشانی (كو): اولنمش..... (فهوتاهه)
 ئۆلینمیش (ف): اولن لشمش. ههلهيه
 ئۆلینمیش (كم، با) اولنمش. ئه میش پینووسی کۆنه
 ۸- قهتل: کوشتن.

گیترمش: هیناویه، هیناویهته، هیناویه به. وشهیهکی تورکییه .
 باشمن: سهردما، سهر سهردما، سهردما به تورکی (به سهردما) ی مه به سته.
 فتواستی: فتوا ی = ئه و بریارهیه له لایهن سه ره کیلی ئایینه وه دهری. بۆ بابتهی گرنگ-
 شه وکه تلی فه رمانی: (شه وکه تلی = به هیزو پیرۆزو مه ترسی لیکراو- ئه مه ش له پرواله تی
 فه رمانه کانی باره گای هوما یوونی عوسمانی بووه وه ک پیا یاندا هه لده دا) که ئه مه هه ر
 فه رمان = ئه و بریارانه بوو که له و باره گایه وه دهرده کران (لی) یه که ی که ئامیری (نسبه ت)
 تورکییه و (شه وکه ت) عاره بی، (فه رمانی) کوردییه. که به بیتاکیی خۆی ئه م فه رمانه ی بۆ برینی
 سه ری من و بۆ کوشتنی من ده دات وه ک فه رمانی هویوما بونی عوسمانی.
 منی (كو): می.
 بیتکه س ده لئی ئه مرۆ (كو) بیکیس.... امرۆ- فه وتاهه.
 گیترمش (كو، عیراق): کیترمیش- هه له یه
 گیترمش (كم، با، گل / ۱۰، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳، ف، نم / ۱): کترمش- هه له یه.
 باشمن (نم / ۱، ن، کم، با، عیراق): باشمه- هه له یه
 باشمن (كو): باشنه- هه له یه
 فتواسنی (گل / ۱۰): فتواسنه. ناگونجی.
 شوکه تلی فه رمانی (كو): شوک.... فانی فه وتاهه...
 ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه و ئه وی دوا یی له نووسینه که ی مامۆستا (محه مه د عه لی
 قه رداغی) دایه که له سه ره تاوه نیشانهم بۆ کرد.
 ۹- مه یان- یا- مه ینه ن = به رگیکی سه ره وه ی نیر و می بووه، وه ک که وا یا ته که مه له کورده واریدا
 له نیوه ی یه که می چه رخی بیسته مه وه باوی نه ماوه.

شین: شینیکی تۆخ که نهریتیکی کۆمه لایه تیی گه لان و کورده وارییه، که خوشه ویستیک بمرئ بهرگی رهش یا شین له بهر دهکن به لام له کورده واریدا زۆرجار بهرگه کانیان له خوم (ههش) دهئین و شینی رهش باویی دهکن و کوردی نیشانه ی بۆ ئەوه کردوو؛ چونکه شههید عه شقی ئەحمه د پاشایه بهرگی رهشی بۆ له بهر نهکن؛ چونکه شههید بهههشتیه.

ته عزیه: پرسه.

عزا: دیسان: پرسه. وشه یه کی عه ره بییه. لیره دواوه لیکدانه وهی نیو باله تورکییه که یه: - طوطمه گله - یا - توتمه گله = گرتن، بۆ دانان وهک ته عزیه بۆ گرتن یا پرسه بۆ دانان (وشه که تورکییه).

ئیحیا: زیندوو کردنه وه، زیندوو بوونه وه.

ئیتحه میس: ناکریته وه و اتا ئەو کوژراوه یا مردوو هی وهک (کوردی) به بهرگی شین و پرسه زیندوو نابیته وه. وهیا چونکه شههیده ئەوانه ی بۆ مهکن نایه وی.

مه قتولی: کوژراوی (عاره بییه) - چگه له (عن، ما / ١، کم، گل / ١٠) له هه موواندا له چیکه ی (هیجری) نووسراوه (کوردی) و هه له یه

هیجراتیک: دوری

مه یسانی (عیراق): میتانی رینووسی کۆنه

مه یسانی (کم) میتانی، رینووسی کۆنه

مه یسانی (نم / ١ ف): ملتانی. هه له یه

مه یسانی (کم، ب): مه لتانی - هه له یه.

شین بو ته عزیه ی (کو): شین تونبه - ئەمهش هه له وه له نگیه.

عزاطوطمه گله (کو): عزا تتمگله - هه له یه.

عزاطوطمه گله (گل / ١٠): عزا دوتمکله - هه له یه.

عزاطوطمه گله (کم، با): عزا طوته مگله.

عزاطوطمه گله (ف). عزا تمکله هه له یه.

عزاطوطمه گله (عیراق) عزا ایتمگله

ئیحیا (ف، نم / ١، با، کو، کم عیراق): احیا رینووسی کۆنه

ئیتمه میس (کو): ایتمی ... ئەمهش جوان و ده گونجی.

ئیتمه میس (عیراق): ایتمامش

ئیتمه میس (گل / ١٠): ایلمز - هه له یه

مه قتولی هیجرانی (کو): مقتول. (فه وتاوه).

مه قتولی هیجرانی (عیراق، کم، با): مقتول هجرانی، رینووسی کۆنه

روخت وهک گول

- ۱- روخت؛ وهک گول، تهننت؛ وهک سیم، لهبت؛ وهک له علی روممانی دههانت؛ فندق و، غه بغبه؛ وهکو نارنجی عممانی
- ۲- (فهقی)ی؟، یاخو (نیطامی)ی؟؟، یانه خو (پیش خزمه تی شاه)ی؟ (دور)ی مولکی (سوله یمان)ی؟، ره ئیسی ئیلی جافانی؟؟
- ۳- به حوسنی (یووسف) ئاساتو، به خو لوق و لوطفی شیرینت چراغی به زمی (خوسرهو)، نووری دیدهی (پیری که نعان)ی
- ۴- به (ظاهر)، ساده له وحی، وهک روخت وه حشیی وهکو دیدت له دلدا: تو (حه کیمی)و، (عاقلی)، ئوستادی (لوقمان)ی
- ۵- (عهره ب) ئه ندای یو، (فارس) که لام و، (تورک) ره فتاری نیگا (ناهوو)، رهوت (که پکی)، زوبان (تووتی)ی خو ش ئه لحنی
- ۶- ئه گهرچی (قادر)ی، بو قه تللی من، فکرئ بکه قوربان له سهر (صفحه ی) روخت، وهخته؛ عه یان بی: خه ططی ره یحانی
- ۷- وهکو (بولبول)، فیغان که دائیما، (کوردی) له دهوری گول وهکو (قومری) بنا ئینه، له (تاو) سه رووی خه رامانانت

۱- روخ: روو، روخسار..

تهن: لهش، جهسته.

سیم: زیو، زیف - مه بهستی له سپی تیبیه که ی له شی ئه و که سه یه که ئه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لداوه، که رهنگی جهسته ی ئه وی چواندوو به (زیو).

لهب: لیو، لیف،

له علی: ناوی جوړه گه وه ریکی (شووشه یی) یه واته: (یاقووت)، که به زوری له رازاندنه وهی (خشل) و له هندی پیویستی پیشه سازیدا به کار دئ، وهک: له (سه ر) و (بن) ی ئه مسه رو ئه وسه ری دهر زیه کانی چه رخی (سه عات) ی چاک و به نرخدا به کار دهر پیت که له سهر ته پله کی بن شووشه (جامی ئه و کاتژمیر- سه عات) انه دهنووسری (۲۰ جویلس) به پیتی لاتینی که

(جویلس) به واته (گهوهەر) و چونکه ئەو (کاتژمپەر) ه ئەوندە پارچەیی لەو گهوهەری (لهعل) ه ی تیاپه، چونکه گهوهەریکی سهخته و خۆی لهبن تیزاییی دهرزیهکاندا رادهگریت و ناسویت و لهئاسن پرفترة.

(لهعل) هەر لهسروشتی خۆیهوه چهند رهنگیکی وهک (زهرد) و (شل) و (سوور)ی هەن و لێرهدا (کوردي) که فهرموویهتی (لهعلی روممانی) واته لهعلی رهنگی وهک رهنگی (ههناوه)، سوور و ئال بووه وهک سوورو ئالی لێوه سوورهکهی. لهوانهشه مهبهستی لهرهنگی سووری جوژه (لهعلیک)بیت، که له ولاتی (رۆمان) بهدهست هاتیبی که جوانیی ئەو ولاته، چونکه وهک (کوردي) له رهگهزی (ناری)ن ههموو پێست سپی و لێو (ئال)ن، که بهلای کهمهوه (کوردي) له گهشتی (ئهسته مبول)یدا که سهری (ئهحمه پاشای بابان)ی داوه لهوئ ئەو خه لکی (رۆمانی)یانهی دیتیبی، چونکه (کوردي) له (نه دیته) وتهی دهرنه بریوه واته (دیویهتی) ئەگەر چی ئەم چواندانهش لهم تاکه ههلبهستهدا له دواي سهدان ههزاران هۆنه رانی ترهوه (کوردي)یش بهکاری هیناوه، ئەمه نه ریتیکی لاوازی و لاسایکردنه وهی (شاعیر) نه بوو بهشکو (باو)یکی ههلبهستی و دیرینهی (کلاسیکی)ی ئەوسای (کوردي) و لهوه پاشیش بووه و تانیستاش هەر پهیرهوی کراوه و دهگریت، له شوینی تری ئەم پهراوییهدا لیتی دوام.

دههان: دهم، زار، دهو. ئەم وشهیه (کوردي) و (فارسی)یش بهکاریان هیناوه و بهکاری دههینن. فندق: جوژه بهریکی درهختی یه و یهکیکه له خوارده (شهوچه ره)بییهکان. وهله رهگهزی (بادهم = باوی) و (بسته)یه، له بادام گچکه تره و له (چهقالهش) مهزنتریکه و توپکله کهی ئەوهندهی توپکلی بادام و چهقاله، (رهق)و(ئهستور)نییه، و، که گهیشته لهسه ره باریکه کهیه وه کهمیک توپکله کهی دهرهکی و دهم دهکاتهوه، یا به سوورکردنه وه و برژاندن دهرهکی.

هۆنه رانی ویژهی کۆن بچوویی ئەم کهمه قلیشانهی فندقه که بیان چواندوه به بچوویی دهمی خۆشه ویستهکانیان، وهک (کوردي) لێرهدا دواي ئەو نه ریته (باو)ه کهوتوه.

غه بغه ب: ئەستورایی و گوشتنی ژیر چه ناگه و بهر مل، که جوانییه کی تاییه تی دهدات بهو دیمه نهی روخساری مروّف، وه هۆنه ران له ههلبه ستیاندا به گه لئ شێوهی تر لیتی دواون.

نارنج: بهری یهکیکه له درهخته (ترشه مه نی = حمضیات)هکان. شیوهی خرپکی گۆبی و ناسک و بۆن و چیژ خۆشه، ئەوه تا لێرهدا (کوردي) ژیر چه ناگه ی جوانه که ی خۆی، واته (غه بغه ب)ه که ی به (نارنج) چواندوه له خری و توپیدا.

عممان: ناوی شاریکی کۆن و ئاوه دان و پایته ختی نیشتمانی (پاشایه تی ئهرده نی هاشمی)یه، له شوین و (کهش و تووشی)ی سروشتی ناوچه کهیدا له (کورديستان) ئەچیت و جوژه (نارنج)ی ئەو شارهش ناوبانگی تاییه تی خۆی هه یه، لهوانه یه (کوردي) له سهردانه که ی (ئهسته مبول)یدا بهو شارهدا تیه په ریبی و درهخته ترشه مه نییه کانی وهک پرته قال و لیمۆی ترش و شیرین و لاله نگی و جوژه کانی تر به چاکی تیا گه شه ده که ن و بهری زۆر و باش دهن.

به دوری نازانم که (کوردی) هر له بهر ئه وهی که خوئی شاری (عه ممان)ی دیوه، بویه به (عوممان) له هه لبه سته که ییدا ناوی نه بر دووه که له گه ل پاش به ندی (رو ممان) که گونجاوتره، که ئه ویش شار یکی تری نیشتمانی عه ره به.

هه لسه نگاندنی ئه م تاکه ئه گه رچی له ویزه ی کوندا به جوان و وه ستا کارانه وه وه رده گیرئ، به لام با به تیانه نییه ئه و خو شه ویسته ی (کوردی) که له (گول) و (زیو) و (له عل) و (بسته) و (نارنج) پیک هاتبئ، له مرؤف ناچئ. ته نانه ت ئه گه ر ئه و چو واندنه، له پرووی هیما (ره مز)یشه وه سه رنجی بده یی دیسانه وه ناتوانرئ شیوه ی مرؤف یکی جوان و ئاسایی و دلگیری لی ره چاو بکه یین، به لام له کاتی دانانی ئه م هه لبه سته ی (کوردی) دا و له وه به رو دواتری به شکو هه تا ئیستاش له و ویزه ی کون (کلاسیکی) یه دا ئه و کاری چو واندنه کاریکی دروست و ره و و (باو) بووه و هه یه، به هونه رمه ندی دانه نرئ و سه رنجی ئه وه نادرئ که (ده عبا) یه که. که واته ئه و ناگونجاوی و، پیک چو واندنه به پیتی سه رنجی هه نوو که ییمان چیگه ی ره خنه یه و به س. ئه مه ش کاریکی پر به پیری ویزه یی و زانیارانه نییه چونکه ئه م هه لبه سته هه زاران هاوچه شنیشی هی هه نوو که نین و له روانگه ی هه نوو که بییه وه دانه نراون.

هه رچه نده له م لایه نه وه، که لیکم دایه وه، ئه م هه لبه سته نابئ (مایه) ی ره خنه بیت، به لام دیسانه وه، هر ئه م هه لبه سته له پرووی (نیرینه یی) یا (می یینه یی) ئه و که سه وه که ئه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لدراره، ئه م هه لبه سته گو مانی زورمان لی ده ورو ویزئ، چونکه یه کسه ر له تیکر ای هه لبه سته که وه ده رده که وئ که هه لبه سته که به سه ر که سیک ی (نیرینه) دا هه لدراره، جگه له وه ی هر له هه لبه سته که دا (ناو) یا (وشه) ی (قادر) هاتووه، که ئه ویش ئه وه نده ی تر (دهنگی) ئه وانه ی که (کوردی) بیان به شه ی دای نیرینه تا وانبار کردووه و (زولال) تر ده کات و ته نانه ت ناوی (قادر) یش له م هه لبه سته دا ئه وه نده ی تر ده بیته هیزو پشتیوانی روانگه ی ئه وانه ی له تا وانبار کردنی (کوردی) یه وه ن.

به لام خو شه ختانه، وه له هه ستردن به وه که (کوردی) گه لی جار له هه لبه سته کانیدا یاری به وشه کردووه ئه مه ئه و ورو وانه ی گو مانه ده رو ویزئ ته وه که خودی (کوردی) له تاکه هه لبه سته ی (دوووم) و (شه شه م) ی ئه م هه لبه سته ییدا به و یاری به واتا و یاری به وشه کردنه ی راستییه کی پاکانه بؤ خو کردنی خسته و ته پیشی هر لیکو له ره وه یه کی ئه م هه لبه یه وه و، ههروه که گه مه کردن به وانه ی که (کوردی) به (شه ی دایی نیرینه) تا وانبار ده که ن خوئی له و تا وانبار کردنه رزگار کردووه، وه کو بلئی که (کوردی) به و کاره ی سه ری له زور که س تیک داوه که وا له (کورتیبینی) یا له (ناوردی) وه یا له (تی نه گه یشتوان) ی هه لبه سته کانی (کوردی) یه وه نه یان توانیوه ده ست بخه نه سه ر راستی مه به سته ی (کوردی) و، تووشی ئه و هه لبه یه ی کردوون که ئه م ریبازو کاره ی (کوردی) له گه لی شوینی هه لبه سته کانی کوردیدا هه ن. ئه مه ش له وردی و توانایی خودی (کوردی) یه وه که زانیویه، چو ن مه به ست ده رده برئ و (ته له) بؤ هه ندئ له

خوینهرانی هه‌لبه‌سته‌کانی دابنیت و چه‌واشه‌یان بکات.

(کوردی) ئەگه‌رچی له (پینج) تاکه هه‌لبه‌ستی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یدا وهک (دانه رۆکه) داگردنیک بۆ ئەو کورتبێن و ناورد و تینه‌گه‌یشتونوانه، خۆی وه‌ها پیشان داوه که ره‌چاوه‌کاریی ئەوانه دروسته، به‌لام ئەوه‌تا، له (دوو) تاکه هه‌لبه‌ستی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یدا که (دووهمین) و (شه‌شه‌مین) یاندا به شوولێکی ته‌رو تازه لووتی ئەوانه‌ی سۆلاندوووه‌ته‌وه‌و، بۆ تیگه‌یشتونوانی هه‌لبه‌سته‌که‌ی خۆی روون کردوووه‌ته‌وه که (کوردی) دوورو پاکه له‌و تاوانبار‌کردنه‌ی ئەم راستیه‌ی پیشکه‌شم کرد له‌ تویی ئەم یا ئەو سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) و هه‌لبه‌سته (هاوچه‌شن) هه‌کانیدا روون و ئاشکرایه و به‌چاکی ده‌رده‌که‌وێت که (کوردی) دل‌داری له‌گه‌ڵ (قادر) ناوێکدا نه‌کردوو که له‌لای سه‌رنجی قوولده‌رانی هه‌لبه‌سته‌کانی (کوردی) ده‌رده‌که‌وێ (قادر) چی و کێ بووه وهک له‌هه‌ر شوپێکی تری ئەم چه‌شنه هه‌لبه‌سته‌کانی ناو ئەم په‌راوه‌یه‌دا ئەوانه‌م، به‌ به‌لگه‌ی به‌هێز و زانیاران‌ه‌وه داناوه و په‌کلایم کردوووه‌ته‌وه.

له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا ئەو (قادر) ه‌ی که له (شه‌شه‌م) یدا ها‌توو به‌پێی تاکه هه‌لبه‌ستی (دووهم) ی، ئەوه (قادر) به‌گی کورپی که‌یخه‌سه‌ره‌و به‌گ‌ای جافه که زۆر دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ یاندا هه‌بووه به‌راوه‌یه‌کی وه‌ها که وه‌سمان پاشای جاف زاوای (کوردی) بووه، که (عادیله خانم) ی کچی (قادر) به‌گی بر‌ازای (کوردی) ی ماره کردوو، که له شوپێکی تری ئەم په‌راوه‌یه‌دا لێی دواوم.

به‌ئێ هه‌رگیز راستی گوم نابیت، وهک له ئەنجامی به‌دواداچوونی بین در‌یژانه‌ی قوول و فراواندا و له به‌ده‌سته‌پێنانی هه‌رچی زۆرت‌ر له‌سه‌رچاوه‌ی هه‌ر پارچه هه‌لبه‌سته‌تیکی (کوردی) دا و له‌په‌یوه‌ندی یه‌کسه‌ره‌و له‌ نزیکه‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ی زانیومه له‌ په‌یکاری هه‌لبه‌ستی (کوردی) دان و سوودی زۆرم بۆ گه‌یشتنه راستی، لێ وه‌رگرتوون ئەم په‌راوه‌یه به‌لگه‌ی راده و هێزی ئەو رۆچوونه‌مه.

سه‌رچاوه‌ی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته: (مس، عن، گل، ٨، ن، ص، ف، ر، نم، ١، با) و، (کم، گ، ٢، س، گ، ٣) یه‌و، له‌نیوانیاندا (عن) و (کم) م‌کرده بنکه‌و ده‌سکه‌لای لێکۆلینه‌وه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته و به‌پشتیوانی سه‌رچاوه‌کانی تری توانیومه، ئەم ئەنجامه پیشکه‌ش بکه‌م که لێرده‌دا له‌به‌ر ده‌ست و چاواندایه و بر‌یارده‌ری راستی ئەنجامی ئەم هه‌لبه‌سته و هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانی تری (کوردی) ی ناو ئەم په‌راوه‌یه لێکۆله‌روه قوول‌ه‌کانیه‌تی منیش لێرده‌دا له هه‌لبه‌سته‌کانی تری ئەم په‌راوه‌یه‌دا هه‌ر ئەوه‌نده‌م توانایی هه‌بوو که به‌پاکی بێ لایه‌نگری، رام گه‌یاندوو.

١- سه‌رناوی ئەم هه‌لبه‌سته:

سه‌ره‌ ناوی ئەم هه‌لبه‌سته، که بۆنه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ش ئاشکرا ده‌کات له سه‌رچاوه‌کانی (مس، عن، گل، ٨، ن، ص)، دا ئەم سه‌ره‌ناوه‌ی خواره‌وه به‌فارس‌ی له پیش ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) یه‌وه تیا نووسراوه که:

(برای قادر بیک، کیخسرو بیک جاف) واته ئەم هەلبەستە: (بۆ قادر بەگی که یخسەرەو بەگ جاف) دانراوە، بەلام له (عن) یاندا، ئەم نووسینەى دوایی له سەرە ناوی ئەوانەى تر زۆرتریکە که: (رحمهم الله على). واته (خوا بیان بەخشى - عەلى) که مەبەستى له بەخشینی (قادر بەگ) وه (که یخسەرەو بەگ) ی جاف وه (خودى کوردى) یش که له کاتى نووسینی که شکۆلى (عن) دا و (کوردى) و (که یخسەرەو بەگ) و (قادر بەگ) له ژياندا نەبوون، چونکه له که شکۆلى نووسیندا باو بووه، ئەگەر که سانی مەبەستى ناو هەلبەستە که له کاتى نووسینی که شکۆله که دا له ژياندا بووین، تیا یاندا نووسراوه: (خوا تەمەن درێژیان کات...).

بەسەر نجانى ئەم هەلبەستە و هەلبەستە هاوبەشەکانى تری (کوردى) ئەوەمان بۆ دەر دەکەوێ، جگە له پەيوەندى تۆکمەى (کوردى) بەو که له پیاوانەى جافەوه و پایەى بەرزى ئەوانە یشمان بۆ روون دەبێتەوه له پاشایەتییە کوردییەکەى (دوا پاشایەتى) و (شا پاشایەتى) ی کورد و کوردستان بووه.

دوو هەلبەستى کوردى که:

(دل گرفتار بوو ئەمن دەمگوت عیلاجى ناکرێ) و (بۆ فریبى عاشقان و جەزبى دل وا ماهیری) ی (کوردى) و پایەى بەرزو پێزى (کوردى) لای خانەوادەى سەردارانى (جاف) دا، دەر دەکەون و پەيوەندى بەهێزى (کوردى) له گەلیاندا ئاشکرایە.

ئەوهى پیتوستە لێرەدا بەگوتەرى مێژوو دیارى بکەم، کاتى دانانى ئەم پارچە هەلبەستەى سەرەوهیەتى کهوا (کوردى) بەر له سالى ۱۲۶۵ ی کۆچى بەرامبەر به ۱۸۴۸ ی زاینى ئەم هەلبەستەى گوتوو، وهک له دوو هەلبەستە نیشانە بۆ کراوهکەى تریدا جیگیرم کردوو که ئەم (قادر بەگی کورێ که یخسەرەو بەگی جاف) ه له سالى ۱۸۴۸ ی زاینى کوژراوه.

ئەمیش جیاوازییەکانى نێوان سەرچاوهکانە له سەر ئەم تاکەى سەرەوه:

روخت (ر): روخت.

روخت (نم، با، گ، ۲، س، گ، ۳): روخی - ئەمیش نابێ چونکه هەلبەستە که بۆ کەسى نادیار (غائب) نییە و بەرامبەر به کەسى رووبەر و گووتویەتى.

گۆل (مس، گل، ۸، ف، ص): کل - ئەمیش پێنووسى کۆنە.

گۆل (ر): دیو.

وهک گۆل (ن): وهک ... ناتەواوه

تەنت (ر): تن. ناگونجی.

تەنت (نم، با، گ، ۲، س، گ، ۳): تەنى - ئەمیش دیسان ناگونجی.

لەبەت (نم، ۱): لب و.

لەبەت (ر): لب.

لەبەت (نم، ۱، با، گ، س، گ، ۳): لەبى، ئەمیش نابێ.

له‌علی روممانی (ر): لعل دهانی. ئەمیش دەستکارییه.

دهانت (ر): دهن وک.

دهانت وهک (نم، با، گ، س، گ، ۲): دهان وهک - ئەمیش ریک ناکه‌وی.

عوممانی (نم، ۱، با، گ، ۲، س، گ، ۳): ئیمانی ئەمیش هه‌له‌یه.

عوممانی (ن) ایمانی - دیسان هه‌له‌یه.

نارنجی عوممانی (ر): نارنج گیلانی. ئەمیش هه‌له‌تریکه.

۲- (فهقی) ئەو که‌سه‌یه که خویندنی (حوجره) ی ته‌واو کردووو و دەستی کردووو به خویندنی زانیارییه ئاینی و زمانه‌وانی و زانیارییه‌کانی سه‌رینی خۆی لای مه‌لایه‌کان له مزگه‌وت چونکه هه‌تا چوار یه‌کیکی چه‌رخه‌ی بیسته‌میش تی په‌ری، له کوردستاندا هه‌ره زانکۆ بالایه‌کانی هه‌موو زانیاران، مزگه‌وته‌کانمان بوون که له‌وه دوا به‌ره‌به‌ره قوتابخانه‌ی میری که‌وتنه کوردستانی عیراقه‌وه، ئەگه‌رچی له‌وه‌به‌ر له هه‌ندێ شاری وهک (سوله‌یمانی) و (که‌رکووک) و (موسل) دا قوتابخانه‌ی میری تاکه تاکه هه‌بوون به‌ناوی (روشیدی) وه که عوسمانی دای نابوون.

که (کوردی) (قادر به‌گی که‌یخوسره‌و به‌گی جافی) چواندووو به (فهقی) و به‌و (قادر به‌گ) ه‌ی گوتووو (ئایا تۆ فه‌قییت؟) ئەوه له‌وه‌وه بووه که سه‌رینی (کوردی) (فهقی) یه‌کان ئەوه‌نده پۆشته و په‌رداخ و دهق و ته‌سه‌ل و گه‌رفان پرۆ بێ ناته‌واوی بوون که (قادر به‌گ) ی چواندووو به (فهقی) له پرۆی ئەو پۆشته‌یی به‌ده‌قیه‌ی فه‌قیانه‌وه.

هه‌ر هۆی ئەو بایه‌خ پێدانه‌ بووه که به‌سه‌دان (مه‌لاچاک) و زانای به‌ناوبانگ له‌م هه‌ریمه‌دا هه‌لکه‌وتوون وهک (بیتوشی) و (زه‌هاوی).

(نیظامی) = ناوی دوو جوهره‌ سوپای کوردی (بابان) بووه که یه‌که‌میان له‌لایه‌ن برام پاشای بابان و دروستکاری شاری سلیمانیه‌وه دامه‌زراوه، پسپۆری فه‌ره‌نگی هیناوه هونه‌ره‌کانی سه‌ربازی و جه‌نگ فیزی ئەفسه‌ره کورده‌کان بکه‌ن تا ئەوانیش مه‌شق به‌و سوپایه‌ بکه‌ن که بۆ یه‌که‌مین جار ئەو پاشایه‌ له‌کوردستاندا دای مه‌زاندووو و (سوپاگه‌و) و (تۆپخانه) و (شوینی چه‌کسازی) بیان له‌ رۆژگاری ئەم (پارکی و ئازادی) یه‌ی ئیسته‌ی (۲۰۰۵ز) دا هه‌تا سه‌رو (چه‌ق چه‌ق) و (سه‌رچار) دا بوو له‌ سوله‌یمانی، دوا‌ی ئەو به‌ماوه‌یه‌ک ئەو سوپای (نیظام) ه‌ به‌ره‌ به‌ره‌ پوکایه‌وه و ئەو پێشکه‌وتووییه‌ی نه‌ما.

به‌لام دوا پاشای بابان (ئهممه‌د پاشا) بۆ جاری دووهم ئەو سوپای (نیظام) ی دووهمه‌ی دامه‌زاندووو و (عوسمانی) لێی که‌وتنه‌ مه‌ترسییه‌وه که به‌هه‌موو کارگه‌ی تۆپ و چه‌کسازی و پسپۆری بێگانه و مه‌شق و چه‌کی نوێیه‌وه له‌ هه‌ما شوینه‌که‌ی سوپای (نیظام) ه‌که‌ی برام پاشادا زیندووکرده‌وه و به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌ ئاوات عوسمانی ئهممه‌دپاشای پرۆخاند و کۆتایی به‌پاشایه‌تیی بابان هینا له‌ رۆژی ۴/ی تشرینی دووهمی سالی ۱۸۵۱ز.

(کوردی) دیسانه وه ئه وهنده (قادر بهگ) ی جافی به ریکوپتیکی و پۆشته و په رداخی و پرچهکی و نیشانچیتی و ئازایهتی و شارهزای هونه رهکانی سوپایی و جهنگ زانیوه، که ئه وهتا له (قادر بهگ) ی پرسیره (ئایا تۆ یه کیتی له ئه فسه ره نیظامی) یه کان که ئه وهندی ئه وانیش ریکوپتیکی و وریا و پۆشته و پرچهکی نوێ و لیهاتووی؟ له راستیشدا ئه قادر بهگه یه کیتی بووه له ئه فسه ره پایه بلندهکانی (پاشای بابان) وهک زۆر له کهسانی تری (خپلی جاف). که (ئهممه پاشای بابان) له نیوان سالانی پاشایه تییه که ی خۆیدا: (۱۸۳۹ز - ۱۸۵۱ز). گه شه ی به سوپای (نیظام) ه کرد و به لام به پرووخاندنی پاشایه تییه که و ئه پاشایه له لایهن (عه بدوللا پاشای بابان) هوه له گه ل ئه سوپایه و دهزگا به ریه به رایه تییه کوردیه کان ی بابانه وه هه موو گۆردران، به دهزگای تورکی عوسمانی.

ئه (سوپای نیظام) ه، وه نه بی هه ر (کوردی) مان به م شیوه و لایه لاییه له هه لبه ستیدا ناوی بریدی، به شکو ئه وهنده سوپایه کی ریکوپتیکی و پرمه شق و چه کی تازه ی رۆله ی به جه رگ و لیهاتووی کورد پیک هاتبوو که چه ندین هۆنه رانی ترمان به ته سه لیتر و جوانتر له سوپای (نیظام) ه دواون که له شوینی تری ئه م په راره یه دا نیشانه م بۆ کردوون.

(پیش خزمه تی شاه): کوردی که له م تا که هه لبه ستیدا (قادر بهگ) ی وهک یه کی له پارێزه رانی پاشای بابان (مورافیق) ناوبردوه که ئه مه ش دوو واتای تیا مه به سه ته:

یه که میان: قادر بهگ به پتی ئه وه ی سه رخیلیکی جاف بووه و له فه رمانه وایی بابانه کانیشدا ده سه لاتداریکی مه زنی سوپایی بووه و ئه وهنده پرچه کی نوێ وهک ئه و (نیظام) یانه ریکوپتیکی بووه.

مه به سه تی دووه م: لیهاتوویییه که ی خودی (قادر بهگ) بووه که هه ر له خۆرا وهک یه کی له و (نیظامیانه) بووه، بۆیه (کوردی) به وانی چواندوه و له م تا که هه لبه ستیدا به (قادر بهگ) ی گوتووه: (ئایا تۆ که ئه وهنده به به ر چاوه وه ی به و هه موو لیهاتوویییه و جوانی و پۆشته یی و پرچه کی ئایا تۆ یه کیتی له (مورافیق) هکانی پادشا؟؟). چونکه ئه وهنده پشت پی به سه تراو بووه که (پادشا) کردی به (پیش خزمه ت- واته مورافیق و راویژکارانی پادشا) خۆی.

لیره دا و به م ناوبردنی (پیش خزمه تی شاه) و (کوردی) ده رگایه کی ترمان لای و لا ده بیته وه و ده خریته سه ر پشت و کاتی دانانی ئه م پارچه هه لبه سه ته ی پی دیاری ده کری که بیگومان هه لبه سه ته که له نیوان سالانی سه ره تای فه رمانه وایی. ئه حممه پاشای دوا پاشای بابان (۱۸۳۹ز) ه وه تا سالی (۱۸۴۸ز) دا، دانراوه؛ چونکی وهک له شوینی تری هه لبه سه ته نیشانه بۆ کراوه که دا ساغم کردوه ته وه که وا ئه و (قادر بهگی کوری که یخوسره و بهگ و کوره زای) (سلیمان بهگی) جافه له سالی (۱۸۴۸ز) یدا کوژراوه و، ئه م (نیظام) هیشیان وهک رامگه یاند (ئهممه پاشای بابان) دای مه زرانده ته وه. که خودی ئه و (قادر بهگی جافه) ی تیا بالا پایه بووه.

ههروهك لهو سهردهميشدا گهوره پياواني خيلى جاف كه (كوردى) بهرئيسى خيلى جافى ناوى بردووه، ئهوه گهوره پياوانهئى ئهوه خيلى ههمتشه و بهتتكرائى، پايهوه دهسهلاتى مهزنيان له فهزمانهروايى باباندا ههبووه و دواى رووخاندنى (بابان) جافهكان پهيوهندييان لهگهلا عوسمانيدا بهرادهيهك ههبووه كه بيته ناويدن، هه رچهند وهك دهردهكهويى خهلافهتى عوسمانى ويستووويهتى جافهكان بههوى سهروكهكانيانهوه هزگرى خزى بكات، بهلام چوست و چالاكى و جوولانهويهكى ئهوتق لهدهستدا نييه كه جافهكان له دواى ئهوهئى كه عوسمانى ميرنشيني بابانى رووخاند، لايمان دايى بهلاى عوسمانيدا ؛ بويه چهند پايهئى پاشايهتى داونهئى، بهلام سهه بهعوسمانى نهبوون، بويه مهحموود پاشايان بهند و دهستبهسهه كرد و ههلات.

دور: ئهم وشهيه كه له سهههتاي نيو باالى تاكى دووهئى ئهم پارچه ههلبهستهدا هاتووه، مهبهست لهناوى جووره گهوههريكى روون و جوان و بريسهكار و پيشنگههري جوورههه رهنكه له رووناكيدا و، لهگهلاى پارچهئى هونهرمهاندانهئى جوان و له خشلدا بهكار هاتووه و دههتيرت. لهكوندا و تا ئيستاش بهسهه نووكى سهههوهئى تاجى پاشايانهوه چهسهه كراوه، واته (چقه)كهئى تاجى پي رازاندرارهتهوه. ههروهك له سهههچاوهكانى (عن، ن، ص)ئى ئهم تاكه ههلبهستهدا هاتووه كه له جيگهئى (دورى مولكى) تياياندا نووسراوه (دورى تاجى).

ههروههه كوردى لهم تاكهدا مهبهستى له (دور) شتيكى نايابى (مولكى سولهيمانى) يا (مولكى سولهيمان)ئى كه يهكهميان مهبهست (مولكى شارى سولهيمانى) واته پايتهختى ئهوساى بابان و، له دووهه جار مهبهستى له مولكى (سولهيمان بهگى) باپيرى ئهوه (قادر بهگ)ه بووه كه ئهم ههلبهستهئى بهسههردا ههلاوه، كه ئهوه (قادر بهگى جاف)ه وهك ئهوه (شته نايابه)يان به (دور) پيناسه كردهوه. كه مولكى (سولهيمان بهگه) كهشى له قهلهمهروئى (سولهيمان)ئى پايتهختدا ديارى كردهوه، كه ئهوهش وردهكارى و كهلك لهوه (ويى چووه)شه وههگرتن و، بالا دهستى (كوردى) بووه، لههونهرتييهكهيدا بهپيى دهستورى ويژهئى كوئن.

وهيا (قادر بهگى)كردوهته دورى تاجى سههري (سههلهيمان بهگى باپيرى)و دووريش نييه ئهوه كاتهئى دانانى ههلبهستهكه (سولهيمان بهگ) له زور پيريدا له ژياندا بوويى و لهبهه پيرى سههروكايهتتى خيلى جافى سپاردبى به (خوسرهه بهگى كور)كه ئهوه (خوسرهه) بهگهش باوكى قادر بهگى جاف بووه.

ئهميش جياوازيههكانى ئهم تاكهيه له سههه چاوهكانيدا:

فهقيى (ر): فقه.

ياخود (ف، ر، نم، كم، گ، ٢، س، گ، ٣): ياخو.

يانه خو پيش خزمهتى شاهى (ر): ياغلام پيش شاهى - ئهمهش لهنگه.

رهئيسى ئيلى جافانى (ر): ستونى ملك جافانى.

ئیلی (با): اهلی، نسخه، عیل.

دوپی مولکی (عن، ن، ص) دوری تاجی - وهک له پیتشه وه نیشانه م بۆ کردووه. ئەم تاکه له (ر)دا دوواتاکه.

۳- حوسن: جوانی.

حوسنی یووسف: ناوی گۆلکی جوان و پهسند و نایابه له کوردستاندا.

یووسف: حهزهرتی یووسف پیغه مبه ره، سه ره رای روالهت و رهوشته پهسند و بالاکانی، به (جوانی) یش به ناو بانگ بووه، بۆیه، (کوردی) جوانیتی (قادر بهگی جاف) به جوانی یووسف (یووسف ئاسات) ناو بردووه، له قورئانی پیروزییدا جوانیتی (یووسف) به جوانیتی (فریشته - مه لائیکه) چوینراوه، (مستهر ریچ) له گه شته کهیدا له جوانیتی (خوسرهو بهگی باوکی ئەو قادر بهگه) دواوه که دیاره (قادر) بهگیش له جوانیدا چوووته وه سه باوکی کهوا (کوردی) بهو جوانه ی ناو بردووه، وهک رهوشته جوانی (یووسف).

خولق: رهوشته و خوو که (مستهر ریچ) له رهوشته جوان و بهرزی فاملیای (خوسرهو) بهگی باوکی (قادر بهگ) دواوه.

لوطف: میهره بانی، دلسۆزی، به (بهزهیی)، قسه خووشی،

شیرین: وهک واتای، (خوش)، (دلگیر)، (جوان). دهدات ههروهها: ورده کاریه که (کوردی) ئەم (وشه) یا (ناوی) (شیرینهی) لیره داهیناوه که له (داستانی شیرین و خوسرهو) دا پالنه وانیکه داستانه کهیه و (کوردی) جوانکاری له ناوی (شیرین) و (خوسرهو) برده دا راگه یاندووه.

چراغ: چرا، لاله، مه بهست رووناکی به دلان گه یاندنی (قادر) بهگه که وهک چرا ی دیوانی (خوسرهو) بهگی باوکیشی وهابوووه و مایه ی خوش راباردن و هیوا پی بوون و دل پی خوشبوون و دیار بووه، له ناو ژینگه و کۆمه له ی خۆیدا وهک لاله رووناک و تیشکدر بووه.

خوسرهو: (خوسرهو بهگی سوله یمان بهگی جافه) که باوکی قادر بهگی ناو ئەم هه لبهسته بووه و لیره دا به ته وای (کوردی) ساغی کردووه ته وه که ئەو جوان و دۆست و خوشه ویسته ی که ئەم هه لبهسته ی به سه را هه لداوه (قادر بهگ) بووه به شیوه یه کی (نا) یه که ندهر دوویی، به لام له تاکی شه شه مدها به یه کسه ر و به ته وای ناوی ئەو که سه ی هیناوه که ئەم هه لبهسته ی بۆ داناوه و به راست و رهوانی ناوی خودی (قادر) ی تیا بردووه.

ئەم روونکردنه وانهم له سه ر دیاری کردنی (کئییه تی) ی ئەوه ی ئەم هه لبهسته ی به سه ردا هه لداوه و ئەو ناوی (قادر) هی که له تاکی شه شه می ئەم پارچه هه لبهسته دا هاتوووه، دهم کوتی ئەو سه رچاوانه دهکات که (کوردی) یان به (قادر) هوه تاوانبار کردووه، سه ری په شیمانییان پی داده نوینتی.

ههروهها ئەو (خوسرهو) هی له م تاکه هه لبهسته دا هاتوووه نیشانه یه بۆ (خوسرهو) په روژی پادشای ساسانی ی باپیرانمان که (که سیتییه کی) دیاری داستانی (شیرین و خوسرهو) بووه

و که (خوسرهوی په رویتز) وا دهنګی له سهر بلاوه، همیشه له خوښ رابواردندا کوږ و (مه جلیس) ی پر و تاوهدان بووه له دهنګخوښ و، هونهر و ویتزهوانان. لیره دا (قادر بهگ) کراوه به چرایه کی پرووناکی ئو (مه جلیس) انهو، سهره رای ئو هی که (خوسرهو) یش باوکی (قادر بهگ) بووه، که له تاکی شه شه می ئم پارچه هه لبه سته دا ناوی براوه و له تاکی دووه مدا ناوی (سوله یمان بهگی جاف) ی باپیری (قادر بهگ) و لیره ش ناوی (خوسرهو بهگ) ی باپیری (قادر بهگ) هاتوو که (کوردی) له م شوینانه ی ئم هه لبه سته یدا به پروون و ره وانی که سینی (قادر) ی راګه یان دووه که (قادر بهگی جاف) ی کوږی (که یخوسرهو بهگی جاف) ی کوږی (سوله یمان بهگی جاف) بووه وه، به لام نهک هر یه که و راست و له یهک شویندا ئمانه ی دهر پیری به شکو وهک یاریکرنیکی ویتزه یی له م چند شوینانه دا مه بهستی داو به دهسته وه که ئم (قادر) ه کی بووه.

ئم کاره شی بووه ته هوی ئو که که کولکه ویتزه وانان یه که و راست (قادر) ه که یان بو ساغ نه کراوه ته وه جگه له وهی که هر (کوردی) له چند پارچه هه لبه سته تریدا دیسان ناوی (قادر) ی بردوو و به لام هر جار هیان مه بهستی له (قادر) ی کی دیکه) بووه که ئو سهری له و کولکه ویتزه وانانه شیواندوو، وهک به نار هواپی ئو (کوردی) یه پاک سو فییه راسته یان به (قادر) ناویکه وه تاوانبار کردوو که من له هر شوینتکدا ناوی (قادر) م بردبی به به لگه ی به هیزی زانیاری په سنده وه پروونم کردوو ته وه له م په راوییه دا که هر جار هی مه بهستی له کام (قادر) بووه،

نووری دیده: روښناییی چاو، پروونا کاییی چاو. مه بهستی له هیزو ههستی بینینی چاوی پیری که نهان، که (یوسف) ئو نووری دیده ی (یه عقوب) ی باوکی بووه. لیره دا (کوردی) ناگاداری خو ی له داستانی ژبانی هه زه تی (یوسف) راګه یان دووه، که کاتی برایه کانی (یوسف) به ناوی سهیرانه وه خستیانه بیرتکه وه و کراسه که ی (یوسف) یان خویناوی کرد و بو باوکیان هینایه وه که گوايه (گورگ) (یوسف) ی برایانی خوار دووه، باوکیان له خفه تی (یوسف) دا هردوو چاوی کویر بوون.

پیری که نعان: (کوردی) شمان (قادر بهگ) ی به نووری چاوی (پیری که نعان) ناو بردوو مه بهستی له و پیره (سوله یمان بهگی جافی) باپیری (قادر بهگ) بووه و لیره شدا (سوله یمان بهگ) ی کردوو ته (یه عقوب) ی باوکی (یوسف) که چیری که نعان) بووه.

ئم تاکه هه لبه سته سییه مه له هه موو سهر چاوه کانیدا چونیه که وهک چوڼ له سهره وه نووسیومه له وانشدا تاوهایه.

له سهرنجانکی ئم تاکه هه لبه سته له رووی ویتزه ی کوڼه وه ده بینین که (کوردی) له داستانی (شیرین و خوسرهو) و، (یوسف) و (یه عقوب) ی باوکی و (خوسرهو بهگی جاف) و (خوسرهو په رویتز) ی له مهر (شیرین) ی له یهک تاکه هه لبه سته گرد کردوو ته وه که ئم هه ش

له توانای هۆنه رێکی کۆنی وهک (کوردي) دا بووه خوۆ که له رووی جوانیتی و جوانکاری و وێژه یییه وه پروانییه ئهم تاکه به پیتی (نه ریتی وێژه ی کۆن) هونه ری (له ف و نه شری) تیا نواندوو له جۆری (له ف و نه شری مووشه وهش) ه که سه ره تای تاکه هه لبه سته که (حوسنی بووسف) ه، ده که پێته وه بۆ کۆتایی تاکه هه لبه سته که که (پیری که نعان) ی باوکیه تی.

هه ره ها (شیرین) و خوۆق و لوتفه که ی له کۆتایی نیوه ی یه که می هه لبه سته که دا ده که پێته وه بۆ (چرای به زمی خوسره و)، که له سه ره تای نیو بالی دووه می تاکه هه لبه سته که دایه و له ده ستوری وێژه ی کۆندا به جوانی و کارامه یی دانراوه، واته به پیتی ئه و ده ستوری وێژه یه ی که (کوردي) هه لبه سته ی له سه ر داناوه، جوانی و لێهاتوویی و په سندی و دیاریی خوۆی هه بووه، به لام ئیستا ئه و جۆره کارانه به رچاو ناگیرئ و بئ بایه خن.

۴- (ظاهیر) ئهم وشه یه له رووی زمانیه وه، واتای (سه رزاری) ده دات، که (کوردي) لێره دا ئهم واتایه شی مه به ست بووه.

هه ر ئهم وشه یه ش له رووی مه به ستیکی تری (کوردي) یه وه ناوی باپیری باوکی (قادر به گی جاف) ه، ئه ویش (ظاهیر به گی جاف) بووه که من به دلنیا یییه وه و، له سه رچاوه ی ده میی باوه رپێکراوی خودی گه وه ر پیاوانی جافه وه که ئهم راستیه ی پێ زانیوه که (قادر به گ) کورپی (خوسره و به گ -یا- که یخوسره و به گ) ی کورپی (سوله یمان به گ) کورپی (ظاهیر به گ) ی جاف بووه.

که واته شاعیرمان (کوردي) له به کاره ی نانی (وشه) و (ناوی) (ظاهیر) دا مه به سته ی هه م له وشه ی (به روواله ت - به سه رزاری) و هه م له ناوی باپیره ی خانه واده ی سه رخیلێ جافانه بووه، یا به هیما (ره مز) نیشانه ی بۆ ئه و (ظاهیر به گ) هیش کردوو له م تاکه هه لبه سته ی چواره مه ی سه ره وهدا.

ساده: ئاسایی، بئ غه ش، بێگه رد له (روخسار) دا که به یئ ئارایشته و خوۆ رازاندنه وه روو بێگه ردیکی سه روشتی بیت، وه یا کورپیک که وا هیشته مووی لئ نه هاتبئ ویا له ده مه ده می سه ره له دانی گه نده مووی سمیل و ریشدا بئ.

جگه له مانه ش وشه ی (ساده) به واتا: (سه ره وهر کۆمه لێک) له خه لقه، که (قادر به گ) یه هه ر له میرمندا لیه وه ئه وه نده له هه موو روویه کی روواله تی سه رخیلێ و به رپێوه به رایه تیه وه لێهاتوو بووه، جگه له وه ی براگه وه بووه، بۆیه باوکی کردوو یه ته به شیکی خیل که یان (نه ک حه مه د پاشا).

ساده له وح: ساده دل، دلپاک، دل ساف و بئ فیل و ساخته و ته له که.

که (کوردي) له م تاکه دا (قادر به گ) ی به و هه موو واتای (ساده) و (ساده له وح) پێناسه کردوو. (کوردي) وشه ی (ظاهیر) ی به مه به سته ی ئاماژه به ناوی (ظاهیر به گ) باپیری له یه که چوونی له گه ل (قادر به گ) له م تاکه هه لبه سته ی دا رایگه یان دووه، و له هه موو سه رچاوه کانی ئهم تاکه

هه‌لبه‌سته‌دا (ظاهیر)ه نه‌ک (تاهیر). دواى ئه‌وه‌ی که (کوردى) (قادر به‌گ)ى له پرووى سه‌رزاريه‌وه به (ساده)و به (ساده له‌وح) راگه‌ياندوو له‌سه‌ره‌تای ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا که ئه‌و روا‌له‌ته سه‌رزاريه‌ی وه‌ک پرو (پوخ)ى خودى (قادر به‌گ) بێگه‌رد ناوبردوو، ئه‌وه‌يان دوا به‌دواى ئه‌وه (هه‌ر له‌نيوه با‌لى يه‌که‌مدا) به‌جۆرێكى تر ئه‌و قادر به‌گه ساده و دلپاکه‌ی به (وه‌حشى)واته (دړنده و کيوى) ناوبردووته‌وه. به‌لام ئه‌و (وه‌حشى)يه‌ی نه‌ک له په‌وشت و خودا به‌شکو له چاوه جوانه‌کانى (ديده)ى (قادر به‌گ)دا راگه‌ياندوو که له جوانيدا دللى ته‌ماشاکارانى چاوى قادر به‌گى کردوو به‌نێچير به‌دهست کاريه‌گه‌ريه‌که‌ی چاويه‌وه که دلپانى پێکاوه و ئه‌نگاوتوونى، که ئه‌مه‌ش (مه‌دح) نه‌ک (زه‌م)ه که (کوردى) ديمه‌نى (قادر به‌گ)ى له سه‌رزاري (ظاهر)يه‌وه هه‌م به‌ساده و بێگه‌رد و پاکی پوخسار و هه‌م به‌(وه‌حشى)يه‌تى کاريه‌گه‌رى چاوى تاساندوو.

به‌لام له‌نيوه با‌لى دووه‌مدا له‌باره‌ی (ده‌روونى) و (ناوه‌وه‌ی) (قادر به‌گ)وه دواوه که فه‌رمويه‌تى:

له دلدا تو (حه‌کيمى) و (عاقلى).

حه‌کيمى: به‌واته پزيشكى، يابه (حه‌کيم = هۆشمه‌ند = کارزان) لێى دواوه که (قسه په‌وايى وه تێگه‌يشتن)يشه ئه‌بى ئه‌وه بزانه‌ين که کوره ئا‌غايان و به‌گزادانى سه‌ره‌ک خي‌له‌کانى کورد به‌زۆرى ده‌بى چهند ليه‌هاتووييه‌کيشيان بووبى وه‌ک پسپۆرى له (گه‌ردووناسى)دا، واته شاره‌زايى له بارى که‌ش و تووشى (وه‌زه‌کانى سال) و پسپۆرى له ئا‌ژه‌لدارى و پاوه‌ن و له‌وه‌پگا (ده‌ردوو)ى ئا‌ژه‌ل و مرۆف و چاره‌ياندا بى.

عاقلى: ژيرى، هێژايى ئه‌م (قادر به‌گ)ه به‌ژير ناوبردنه‌ی (کوردى) به‌لگه‌يه‌کى ترى زيره‌کى و ژيرى (قادر به‌گ)ه، ئه‌م دوو روا‌له‌تى (حه‌کيم) و (عاقلى)يه‌ش له که‌سه‌يکى دێرينه‌ى وه‌ک لوقماندا هه‌بوون بۆيه (کوردى) ئه‌و (قادر به‌گ)ه‌ی به (ئوستادى لوقمان) ناوبردوو، مامۆستاي لوقمان.

لوقمان: لوقمانى حه‌کيم، که له هه‌مان کاتدا به‌پێى هه‌ندى سه‌رچاوه گوايه پێغه‌مبه‌ریش بووه، به‌لام هه‌رچى بووبى ئه‌وه‌تا له قورئانى پيرۆزدا به‌په‌وشت چاک که خه‌لکى ئا‌راسته‌ی پێگه‌ی راست و حه‌ق په‌رسته‌ى و خواناسى کردوو، ناوى هاتوو، که له (سوورته‌ى) (لوقمان)دايه له‌شوينى ترى ئه‌م په‌راوييه‌شدا به‌درێژى لێى دواوم.

٥- کوردى له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا روا‌له‌ت و ديمه‌نى که‌سانى هه‌رسى نه‌ته‌وه‌ی دراوسپى هه‌ره نزيک و يه‌که‌سه‌ره‌ی کوردستانى گه‌وره‌ی له خودى (قادر به‌گ)دا په‌چاوکردوو که ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ش:

عه‌ره‌ب: نه‌ته‌وه‌يه‌کى نيشته‌جێى به‌شى خواروو (باشوور)ى کوردستانى گه‌وره‌يه، له زۆر کۆنه‌وه به‌پێى دراوسپتى و دواتر به‌هۆى ئيسلامبوونى کورده‌وه که په‌راوى پيرۆزى ئه‌م ئاينه به‌زمانى (عه‌ره‌بى)يه، کورد به‌چه‌ندين جۆر ياریده‌ی گه‌وره گه‌وره‌ی عه‌ره‌بى داوه و پشتيوانى

له (عەرب) كوردوو.

(كوردی) كه لهم تاكه ههلبهستهدا جوانیتیی (قادر بهگ)ی بهجوانیی ئەندامی (عەرب) چواندوو، بهزۆری لهمه پیزانینمانهوهیه كه عەرهبمان بهبراگهورهی خۆمان داناوه، بۆیه لههەر شتیک و بابەت و بۆنهیهكدا ئەوانمان ههناوه و بهسهەر دهستمان داناون.

له پرووی جوانیتیی و ئەندامی عەرهبیشهوه ئەگەر لیکۆلینهوهیهکی مهیدانی فراوان بهناو تاكه تاكهی (عەرب)دا بکری دەرئەکهوئێ که رێژهی (جوان)ی ئەوان سهەر یهکی رێژهی (جوانی)ی کورد، نییهو دیسان کوردی لهسهەر ئەو پێوانهیی ریز له (عەرب) گرتنهمان ئەوهتا (كوردی) ئەو ئەندامه جوانه کهم هاوتایهیی (قادر بهگ)ی چواندوو بهجوانیی ئەندامی عەرب.

ئەم نهریتی (عەرب) بهجوان دانانه وهک نهریتیکی (باوی) ناو شاعیرانی نتهوه ئیسلامهکانی تریشدا له ههلبهستیاندا له ههمان ههستی ریز له (عەرب) نا نهوهیه و بهس و، بووهته کاریکی چاویلکهری وێژه و ههلبهستی کلاسیکی.

(فارس) هەر لهم تاكه ههلبهستهدا (كوردی) دهم دووی شیرین و خوش گوفتاریی (قادر بهگی) چواندوو به زمان شیرینی (فارس)، ئەمهش له دواکهوتنی قسهیهکی نهستهقی (فارس)هکانهوهیه که گوتویانه: (عربی هنر است، فارسی شکر است، ترکی گوز خر است) واته زمانی عەرهبی هونهره لهوهوه که ئەمهنده زمانیکی قزقژاوی و پیتی رهق و سهخت و ناقۆلای وهک (ث، ن، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ق) له وشهکانیاندایه که لهسهەر زاری نهتهوه (ئاری)یهکانی وهک (فارس) و کورد و... هتد زۆر گرانن بههونهر دانراوه له زمانهکانی ئەم رهگهز (ئاری)یاندا نییه. بۆیه فیربوونی هونهرمهندییهکی تایبهتی دهوێت بۆیه زمانی (عەرهبی) به (هونهر) ناوبراوه.

لهو قسهی نهستهقه فارسییهدا هاتوو که (زمانی فارسی شهکهره) له راستیشدا وایه و زمانیکی شیرین و وێژه بهرز و پیشکهوتوو لهجهاندا، ههرحهند قسهی نهستهقه (فارس) خۆی بهخۆی گوتوو له نرخي قسهکه (دا دهشکینئ) لهچاو ئەوهدا ئەگەر نهتهوهیهکی تر وههای بهزمانی (فارس) بگوتایه که ئەوسا بایهخدارتر دهبوو.

ههمان قسهی نهستهقه فارسییهکه له بارهی زمانی تورکییهوه به (تری کهر) ناوبراوه که له راستیدا تورکی ئەگەر بشیت بهزمان ناو بیری، ئەوا زمانیکه له چین و له مهغۆلی و تاتاری و زمانهکانی ناوچهکه پیک هاتوو.

له پرووی فەرموودهی (کوردی)یهوه که زمانی شیرینی (قادر بهگی) به (فارسی کهلام) داناوه، ههرحۆنیک بی یهکی له پوآلهتهکانی (قادر بهگ) بیکگومان زمان شیرینی بووه، چونکه (کوردی) ههموو ههلبهستهکانی یا بهزۆره (بابهتیانه) ترن و زانیویه چی فەرمووه.

سیتیهمین پوآلهتیکي که (کوردی) له بارهی (قادر بهگ)هوه لهم نیوه تاکی یهکهمی ئەم تاکی پینجهمهیدا رای گهیاوندوو ئەوهیه که (قادر بهگ)ی به (تورک رهفتار) ناوبردوو.

دەشزانىڭ كە پەشت و كردهوھى (تورك) لەكاتىڭدا كە بەھۆى ھېرشەكانى (مەغول) و (تاتار) ھوھ بەناوچەى رۆژھەلاتى ناوھراستدا بلاوبوونەتەوھ، ھەلوئىست و رەشتىيانى ھەر دېندەيى و نامرۇقايەتى و خوينمىزى و قەلاچۆكردىنى گەلانى ناوچەكە و تالانكارى و كوشتن و بېرىنى و ولاتان داگىركردن بووھ و ئەو ولاتانەيان گۆريوھ بە نىشتمانى توركى بەنارپەوايى لە گۆرىندان، بۆيە بە(تورك رەفتار) واتە رەفتار خراپى داناون.

ئەمجا (كوردى) كە (قادر بەگ) ى بە(تورك رەفتار) داناوھ ئەوھ لەوھوھىيە كە شاعىران لە بابەتى خۆشەويستى راگەيانندا لە ھەلبەستىاندا جوانىيى خۆشەويستەكانىان بەجۆرە كارىگەرىيەك داناوھ كە ھەك (بەد رەفتارى تورك) وايە بەرامبەريان و ئەوھش نەرىتېكى وئۆھىيەو دەنگ لە جوانىدانە نەك لە خراپ ناوبردىنى خۆشەويستەكانىان.

(كورد) ىشمان لەم وئچواندەنى (قادر بەگ) ى دا بە(تورك رەفتار) ھەر تەنيا شوپىن ئەو نەرىتە وئۆھىيە كلاسكىيە كەوتوھ، ئەگەنا سەراپا ئەم ھەلبەستەى و دووھەلبەستە ناوبراوەكەى ترىشى و لە شوپىنى ترى ھەلبەستەكانىدا بەبى سى و دوو خۆشەويستى خۆى بەرامبەر بە (قادر بەگ) راگەياندوھ و ھەلى ناوھ و، ئەم بە(تورك رەفتار) ناوبرانەشى لايەنى ھەلنان دەگرى نەك دژى (قادر بەگ) بوون.

تا ئېرە لىكدانەوھى نيوھ بالى يەكەمى شەشەم تاكى پىنچەمەى سەرەوھم راگەياند و ئەمەى دوايش لىكدانەوھى نيوھ بالى دووھمى ئەم شەشەم تاكەيە، لە پارچە ھەلبەستەكەدا .

نىگا: روانىن، تەماشاشا .

ئاھوو: ئاسك، جەيران، مامز .

نىگا ئاھوو: مەبەستى لە روانىنى ئاسكە، بەم لاو ئەم لاي خۆيدا بە چاوھ رەش و جوان و دلگىرەكانى ئاسكەكە كە ئەوھندەى ئەو روانىنە، روانىنى چاوى (قادر بەگ) جوان بووھ كە لەم تاكەدا و جارى ترىش لەو چاوانەى دواوھ .

كەبك: كەو، كە مەلېكى شاخ و چىايىيى و خال مىلدارى جوانە و خويندنىكى خۆشى ھەيە لە كوردستاندا زۆرە

رەوت كەبك: كەو لە كەلەپوورى كورھوارىدا زۆرى ئاگەدارى لەسەرە، ئەوى بۆ ئېرە مەبەستە (رۆيشتنى كەو) ەكەيە كە بە(لارولەنجە) و (فېز) و لە خۆبايى بوونەوھو دەروات .

زمان تووتىيى خۆش ئەلحانى: تووتى مەلېكى جوان و رەنگىن و دەنووك قولايىيەو ئەوھندەى كۆترىك ئەبى، بەلام دىژترىكە و لە گەرمياندا دەژى .

ئەم بالندە تىژ رەوھ زۆر زىرەكە و بۆيە تواناى ئەوھى ھەيە ئەو دەنگەى دەبىيىستى دووبارەى ئەو دەنگە يا و ئچوووى ئەو دەنگە بكاتەوھ جارى تر ئەگەر ھانى دووبارەكردنەوھى درا بەوھى كە جارى ترىش ئەو وتەيەى بەگويدا بدەن ئەوا بۆ ماوھىيەكى زۆر دەنگەكەى لەبىر دەمىنى و دووبارە و چەند بارەى دەكاتەوھ .

تووتیی خوۆش ئهلحان؛ هه‌رچه‌نده وشه‌ی ئهلحان که له‌(له‌حن)ی عه‌ره‌بیه‌وه‌یه واته: (ئاهه‌نگ، ئاواز، ئاوازی خوۆش دیت و، مه‌به‌ست له‌ گوتنی ئه‌و ده‌قه‌ په‌سندیه‌یه له‌لایه‌ن تووتیه‌یه فێرکراوه‌که‌وه‌ ده‌بیس‌تری). له‌هه‌مان کاتدا (له‌حن) به‌واتای (وشه‌)یش دیت. (کوردی) له‌ زمانی شیرین و وشه‌ په‌سندیدا (قادر به‌گی) چواندوه‌ به‌و تووتیه‌یه ده‌قی جوانبێژانه‌ هه‌روه‌ک جوانیی رۆیشتنی قادر به‌گ وه‌ک هی که‌وه‌که به‌لار و له‌نجه‌ بووه. له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا به‌پیتی وێژه‌ی کۆن نه‌ریتی جوانکاری (له‌ف و نه‌شری موشه‌وه‌ش) هه‌یه که له‌ هه‌مان کاتدا عه‌ره‌ب ئه‌ندامیه‌که‌ وه‌ک جوانی چاوی ئاسک و ره‌وتی له‌ خوۆباییه‌که‌وه، که وه‌ک به‌کرده‌وه‌بی تورک و خوۆخوۆنییه‌که‌ی تووتی وه‌ک زمان شیرینییه‌که‌ی (قادر به‌گ).

٦- قادر: توانا، وه‌ ناوی (قادر به‌گ)یشه که لێرده‌ا به‌ ئاشکرا ناوی بردوه‌.

قادری: ده‌توانی که کوردی رووی کردوه‌ته قادر به‌گ و پیتی گوتوه‌ تو توانا هه‌یه بمکوژی. قه‌تل: کوشتن که مه‌به‌ستی له‌وه بووه: ئه‌ی (قادر به‌گ) تو ده‌توانی من بکوژیت و، (کوردی) و (قادر به‌گ) که دۆستی یه‌کتري بوون دياره (کوشتنی راستی)ی مه‌به‌ستی نه‌بووه، به‌لکو به‌کاریگه‌ری جوانیه‌که‌ی دلێ (کوردی)، پێکاوه و، یا به‌ دۆستایه‌تیه‌که‌یان دلێ (کوردی) ئه‌نگاو‌توه‌ رای کیشاوه به‌لای خوۆشه‌ویستی (قادر به‌گ)دا.

فکرێ بکه قوربان: بیرێک بکه‌روه‌ ئه‌ی بالآ که‌ردانی سه‌رت و (گوری) تو بم، ئیتر ره‌فتارت له‌گه‌ل مندا وه‌ک ره‌فتاری می‌رمنالێک نه‌بێ، هه‌روه‌ک له‌ تاکی چواره‌می ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا (قادر به‌گ) (*) (به‌ساده له‌وح) (*). ناو نووس کردوه‌ که دیسانه‌وه ته‌مه‌نی می‌رمنالی و هه‌ره‌تی که‌نده مووی ریش و سمیل ده‌رکردنی (قادر به‌گ) بووه. که هاتی ریش و سمیل له‌ که‌سێکدا له‌ ته‌مه‌نی ساده له‌وحی و (می‌رمنالی) تێپه‌ر ده‌کات و (کوردی)یش (قادر به‌گ) وریا ده‌کاته‌وه که ئه‌بێ له‌وه‌دوا هه‌لوێستی پیاوانه‌تری له‌گه‌ل (کوردی)دا ببی که ئه‌و خواستی (فکرێ) بکه قوربان) له‌ نیوه‌ بالی دووه‌می ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا مه‌به‌ستی ئه‌و خواسته‌ روون ده‌بیته‌وه. که

فهرموویه‌تی: «له‌سه‌ر صفحه‌ی روخت، وه‌خته‌ عه‌یان بێ: خه‌طی ره‌یحانی» واته:

صفحه‌ی روخت: ته‌ختی روخسارت، پانتاییی رووت (روومه‌ت).

عه‌یان بێ: ده‌ریکه‌وێ، سه‌ر هه‌لبه‌تات، ئاشکرا بێ که به‌چاو ئه‌و ئاشکرا بوونه ببینریت، مه‌به‌ست له‌و ئاشکرا بوونه‌ش ده‌رهاتنی گه‌نده مووی سمیل و ریشیه‌تی که (کوردی) به‌زمانیکی ناسکی وێژه‌بیانه‌ ئه‌وه‌ی به: (خه‌طی ره‌یحانی) ده‌ربریوه، ئه‌مجا:

خه‌طی ره‌یحانی: که (خه‌ط) مه‌به‌ست له‌ نووسینه و (ره‌یحانی) به‌واتا (ره‌یحانه‌یی) واته

 (*) له‌ لێکدانه‌وه‌ی مانای بال (به‌یته‌)ه‌کانه‌ی پێشووی ئه‌م شیعردا، قادر به‌گ ئه‌فسه‌ریکی لێهاتووی سوپای بابان دانراوه، ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل لێکدانه‌وه‌ی ئه‌م به‌یته‌ شیعردا یه‌ک ناگریته‌وه.

نوسینه‌که (پیحانه‌یی)بیت، واته جۆره (خۆشنووسی)ی (په‌یحانی)، هه‌روه‌ها (پیحان) روه‌کێکی ته‌پیی بۆنخۆش و ره‌نگ ره‌ش و ره‌ش سه‌ه‌وزه، که (بۆنخۆشی)یه‌که‌ی، به‌بۆنی خۆشی ئه‌و (که‌نده موو)ه‌ی تازه دهرهاتوو له روه‌ساری (قادر به‌گ) چواندوو که به‌(وه‌خته‌ی) داناوه، واته: ها‌کا، یاسه‌رته‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌و که‌نده مووت لی پرویت و، وه‌ک قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق له کورده‌واریدا به‌و تازه که‌نده‌مووه به‌گالته‌و، قه‌شمه‌رییه‌وه ده‌لین: (سمیل گوو گر بووه) به‌لام (کوردی) به‌(خه‌طی ریحانی) ناو بردوو که ئه‌و خه‌ت (خه‌ط)ه‌ش وه‌ک (ره‌وشتی) ریحانه‌که ره‌شه واته که‌نده مووه‌که‌ی ره‌ش و بۆن خۆشه وه‌ک (ره‌شه ریحانه) چونکه (پیحانه)یش هه‌یه که (ره‌ش داگه‌راو) نییه و هه‌ر سه‌ه‌وزیکی رووته . دوامه‌به‌ستی (کوردی) له‌م (وه‌صف)ه‌ جوانه‌ی وێژه‌یی دیرینه‌یدا ئه‌وه که ئیتر تووکی ریش و سمیلته‌ هاتوو و له‌قوناخی می‌رماناییه‌وه چووته قوناغی (پیاوانی)یه‌وه وه ئه‌م‌ه‌شی نه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌بێ که گوايه (قادر به‌گ) ره‌فتاری ناره‌وای منالانه‌ی به‌رامبه‌ر به‌(کوردی) بووبی، چونکه ژیر و تیگه‌یشتوو بووه که له پیتشتر (کوردی) ده‌نگی له‌و ژیرییه‌ی و تیگه‌یشتوویی (قادر به‌گ) له تاکه هه‌لبه‌ستی شه‌شه‌می ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا دواوه، که‌واته (کوردی) ئه‌م وریا کردنه‌وه‌یه‌ی بۆ (قادر به‌گ) وه‌ک ئامۆژگاری کردنیکی مام بۆ برازای خۆی وا بووه که خۆشی له خۆمان چووته ریزی پیاوانه‌وه سه‌ه‌را‌ی ئه‌و هه‌موو (وه‌صفه‌ی) پیتشو بوووته پیاوی ته‌واو به‌(ریش و سمیل)دا .

۷- بولبول: جۆره با‌ئنده‌یه‌کی (چۆله‌که)یییه له قه‌بارده‌دا، به‌لام له ره‌نگ و خال و می‌لی ره‌ش و سپی و که‌وه‌ییدا له چۆله‌که جیاوازه و یه‌کجار ده‌نگی خۆشه و خۆیندنه‌که له‌سه‌ر ساز و ئاوازی موسیقییه‌کی ریکویتیکی و (نۆته)یییه‌کی دلگیری سروشتیه‌یه .

وه‌کو (کوردی) له‌م دوا تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا خۆی به‌بولبول چواندوو و خۆی خواستی هه‌میشه خۆیندن واته (فیغان) = هاوار کردنی له خۆی کردوو که له‌کاتی ده‌م‌کردنه‌وه‌ی خۆنچه‌دا به‌و خه‌و لیکه‌وتنه دوورکه‌وتووته‌وه له خۆنچه‌که و (کوردی) دوورکه‌وتنه‌وه‌ی خۆی له (قادر به‌گ) به دوورکه‌وتنه‌وه‌که‌ی بولبوله‌که داناوه که غونچه و گۆله .

ئه‌م چه‌شنه چواندنه‌ش، نه‌ریتێکی هۆنه‌رانه که له هه‌لبه‌سته‌یاندا (به‌م) یا (به‌و)شپوه له‌م داستانی گۆل و بولبوله دواون له وێژه‌ی کۆندا و سه‌رکه‌وتووترینیان ئه‌وه‌یان بوو که شپوه دهربرینه‌که‌ی له شپوه‌ی شاعیرانی تر کاریگه‌رتر بێ و هه‌رچه‌نده هه‌مووشیان و هه‌ر یه‌که‌یان به شپوه‌ی خۆی له هه‌مان داستان دواون که خۆیندنی بولبوله‌که‌یان نه‌ک بۆ جووتگرتنی ناو خۆیان به‌شکو بۆ شه‌یدایی بۆ گۆل داناوه، که ئه‌مه‌ش جوانیه‌کی وێژه‌یی کۆنه وه‌ک جاری تر له‌م په‌راوییه‌دا دواوم .

پیم وایه به‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا (کوردی) هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌کاتی مال‌ا‌وایی کردن و به‌جیه‌پیتنی ناو (زۆم)ه‌که‌ی (که‌یخوسره‌و به‌گ) و (قادر به‌گ)دا دانا‌بێ که به‌ لی دوور که‌وتنه، ئیتر

دهکه ویتته (فیغان) هوه وهک بولیول.

(قومری): له نیو بالی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته شدا دیسانه وه ئه م جار هیان (کوردی) له جیگه ی (بولبول) خۆی چواندووه به (قومری).

قومری: مه لیکه له نه ژادی (کۆتر) و به لام له و بچوو کتره و دهنوکی زهر د سووریکه پرته قالی و سه ربالی شین باوه و خۆی سپی و چاوگه ش و گه وره و جوان و به چوار دهوری گه رنیدا هیلیکی ئه وهنده ی په نجه یه ک پان وهک ته وقیک به هه مان رهنگی شین باو به ملیا کیشراوه. هه میسه که هیلکه بکا (دووان) دهکات و که هه لی هینا وهک هی کۆتر بیتچووه یه کیان نیره و په کیکیان مته و ئه و بالنده جوان و ئیسک سووکه به دهنگیکی ناسک و دلگیر دهخوینی و خویندنی نیره که به دهوری مته که یدا یه و له گه ل خویندندا سه ر نزم و به رز دهکاته وه و وهک گمه ی کۆتر که (هاقوو) دهکیشی.

به لام خویندنه که ی قومری ئه گه ر که سی لی رابمینی و هه تته دهکات وهک بلتی: (یا که ریم... یا که ریم) و له سه ر ئه م ئاوازه له هه ر کاتژمیریکدا چه ند جار ی ئه م خویندنه ی دهچری و گوایه ئه م بالنده یه جو ره سو فی هه که و هه میسه بانگی خوا ی مه زن به ناوه (که ریم) هه که ی به شپوه ی (یا که ریم) دووباره دهکاته وه که (خوا) یه.

(کوردی) له م نیو بالیه دا خۆی چواندووه به و (قومری) یه که له (تاو) دوور که و تنه وه له و قه د و بالا شهنگ و شوخه ی (قادر بهگ) که به درهختی به رزی وهک (سه رو) ی چواندووه و به لام سه رویک که له کاتی شنه ی با ی شه ما لدا به دم ئه و با یه وه به م لا و ئه ولای خویدا دهله ریته وه و له رانه وه یه کی دلگیر که له رویشتنی (قادر بهگ) ی وهک له نجه و لاری درهختی سه رو ه که، راگه یان دووه و به (سه روی خه رمان) که (کوردی) خۆی به خۆی گوته وه: ده ی سا له تاو دووری ئه و قه د و بالا به رزه پر له نجه و لاره ی (قادر بهگ) وهک قومری بنا لینه چون ئه و به دم ئاوازی موسیقییه وه (یا که ریم) دهچری تۆش به (یا قادر) ده رپینه وه بنا لینه.

ئه م تاکه هه لبه سته له هه موو سه رچاوه کانیدا دواتاکی پارچه هه لبه سته که یه و ئه مه ش جیاوازییه کانی نیوان سه رچاوه کانیته ی:

دائیما (نم/۱): دایمی.

وشه ی (له دووری) به رپینووسی کۆن به شپوه ی (له دهوری) ییش خویند ریته وه که هه ردوو شپوه نووسینه که ی ئه م وشه یه له م تاکه دا ئه گونجی و واتای ته واوی دهن و ئه میسه دستکارییه کی جوانه له به کاره ی نانی ئه م وشه یه له سه رچاوه کۆنه کانیدا به شپوه ی (لدوری) نووسراوه. جوانیه کی تر له م هه لبه سته دا که به (روخت وهک گو ل) هه دستی پیکردووه و له دواتاکی شیدا به (له دووری یا له دهوری گو ل) کۆتایی هاتووه.

برا دەر بۆچی وا؟

- ۱- برادر، بۆچی وا بى (شوين) و (شەرت و عەھد) و پەيمانى؟؟
 لە من بىزارى داخۇ؟؟ يارى ئەغيار و، رەقىببانى.
- ۲- ئەمن (داد)م لە دەست (بى شەرت و عەھد) بوو، ئەمىستاكە
 لە (سەرراي) بىوھفائىشت، دە(يار)ە؛ زۆر بەعینوانى
- ۳- دەلین زۆر (توند)ى و، خوو (تورک)ى يەكجار مەست و بىباكى
 بە (توندى) و (مەستى)يوە، بەد خووييا، ديارە لە يارانى
- ۴- بەتىغى ئەبروانت، بووى بە(جەللاد)ى دللى عالەم
 دەلین: دەرويش و، صۆفى و، تۆبەكارو، نۆ موسوئلمانى
- ۵- ھەموو (ئىران)، (موسخەر)بوو، بەغەمزەى چاوەكەت گۆيا
 لەلاى خۆشت؛ (غەريب) و، (بىكەس)و، (مەحكووم) و (مىھمان)ى
- ۶- لە ترسى (موددەعى)، ياراي روانىنم نىيە، ھەرگىز
 بە(فرسەت)، جارجارى، مەر نىگاھى كەم بەپەنھانى
- ۷- دەزانى گەرمە بازاري جەمالت، تا دوو سالى تر
 لەگەل كىيارەكانت، بۆيە يەكجار وا: (گرانجانى)؟
- ۸- منى عاشق، دلّم گەر راگرى؟ ئەجرى گەلى زۆرە
 كە بازاري جەمالت چوو، موحەققەقمە؛ پەشىمانى
- ۹- لەلاى ھىچ كەس، رەوا نابى؛ مەرام و مەقصەدت (ھىجرى)
 (سەرى حاجەت) بەرە بەر (بارەگا)ى: (غەوسى سولەيمانى)

.....
 ۱- شەرت (شەرت): مەرج، پەيمان، بەلین.

عەھد: پەيمان.

(شەرت و عەھد): ئەم دوو وشە عەرەبىن كە لەسەرىنى (كوردى)یەو و لەو بەریش پىكەو
 بەكار ھاتوون ھاكا بلىم ھەردووكيان يەك واتان.

ئەغبار: وشەیهکی غەرەببە بەواتا بنگانان.

پەقییان: وشەیهکی (باو) بە دەم ھۆنەرانیو لە ھەلبەستەکانیاندا و بەمەبەستی: نەیار، دژ، خراپکار... بەکاری دین،

ئەم ناوبردنی (برادەر)ە ی که (کوردی) ئەم ھەلبەستە ی لەسەر داناوہ کہ وایە (بئ شەرت عەھد و پەیمان) ی ناوبردووہ ئەگەرچی بەسەر زاری گلەیی و ھێرش بردنە سەرە و، لە (زەم) دەچئ، بەلام لە راستی و لە ھەلبەستی کۆندا بەرامبەر بەخۆشەویستان وەک جۆرە (مەدح) ٲیکیشە، چونکە کەسئکی وەک ئەو (برادەر) ە ئەوئندە (چاک) بووئ کە تەنانەت یاری (بئگانە و نەیاران) یشی بووئ، کەبئگانە و نەیاریش دیارە چاک نین و ئەگەر بئگانە چاکیش بووی یا چاک بئ، بئگومان ھەر ئەوئندە بۆ لئاوہ و جئ دەستی نە بووتەوہ و، بەرژوہئندی وەھای ھەبووئ، یابئ، کہ لە پئناویا خراپەکە ی خۆی دەرئخات، کەواتە (کوردی) مەدحی کردووہ و ئەوئتا سەرەتا بە (برادەر) ناوی بردووہ.

سەرچاوە ی ئەم پارچە ھەلبەستە لە دەسنووسەکاندا: (عن، مس، ن، گل ١، گل ٢، گل ٥، ص، ف، نم/١) و، لە چاپکراوئشدا؛ (کم، گ ٢، س، گ ٢) ن.

لە نئوان ئەو سەرچاوانەدا من (عن) م کردە بئکە ی لئکۆلئنەوہ ی، کہ لە وئدا، ئەم ھەلبەستە لە ھی ناو ھەموو سەرچاوەکان رئکوپئکت رئکە و لەگەل ئەوئشدا پشتم بەستووہ بە سەرچاوەکانی تریش.

بۆئە ی ئەم ھەلبەستە:

لە نئوان ھەموو سەرچاوەکاندا بەلگە یەک لە پرووی بۆئە ی ئەم ھەلبەستەوہ، تەنیا لە (من) و (عن) دا ئەم لایەنەمان بۆ پروون دەبئتەوہ:

لە (من) دا ئەم ھەلبەستە لە ژئیر ئەم سەرئناوہ فارسییەدا نووسراوہ: (کردی برای شئخ غوئە) واتە: (کوردی ئەم ھەلبەستە ی بۆ شئخ غەوسە (غەوئە) داناوہ.

لە (عن) یشدا ئەم سەرئناوہ (فارسی) یە ی خواروہ دراوہ بەم پارچە ھەلبەستە: (نامە ی کردی در (طهران) برای شئخ محی الدین مشهور بغوسە سلیمانی یە، کہ ھمزمان در (طهران) بسر بردە نوئشە - رحمەما للہ - علی)

واتە: (نامە ی کوردی لە (تاران) بۆ شئخ محییە دینی بە (غەوسە) بەناو بانگی سولە یمانی نووسیوہ کہ لە ھەمان کاتدا، (غەوسە) ش لە (تاران) رای بواردووہ - خوا ھەردوو انیان ببەخشی - عەلی).

غەوسە: ئەم شئخ محییە دینی ی سولە یمانی کہ بە (غەوسە) یا (غەوئە) ناسراوہ، وەک من وئکە و تووم (غەوسە) ی یە کەم بوو، چونکە دوا ی ئەوئش ھەر لە خانەوادە ی ئەو دوو کەسی تر بوون کہ ناویان (محییە دین) و ناز ناوی (غەوسە - یا - غەوئە) یان پئ دراوہ.

لەسەر (پۆپە ی کردی شکاو) بی نئژن کہ ئەمە ناوی کۆنی ئەم گردە بوو کہ ئئستە بە (گردی

شېخ محبیه دین) دهناسری که ئەو سایه و هەتا سالی پەنجاکانی چەرخى بیستەمیش گردیکی جوان بوو، لە دووری شاری سلەیمانیه وە که لە خۆرئاوای خواروویە وە که بەپێیان نیو سەعات رێگە یەک بوو.

بایمە وە سەر نامە که ی کوردی... کوردی بۆ ئەو غەوسە یه: (غەوسە) لە بەهارێکدا بۆ سەردانی مرید و خەلیفەکانی دەرواته (ئێران) و دەگاتە (تاران) که کوردی لەو کاتەدا لە تاران بوو و هەوایی هاتنی (غەوسە) بۆ تاران دەزانێ و چەند رۆژیک بەدوایدا دەگەرێت، ئەمجا (غەوسە) دەدۆزێتە وە. چونکه (غەوسە) هەر رۆژێ لای کەسیکی دۆستی بوو و که (کوردی) ئەیدۆزێتە وە ئەم پارچە هەلبەستە ی وەک نامە یه که بە دەستی پێشکەشی ئەکات. (کوردی) لەم تاکی یه که مەیدا نووسیو (برادەر بۆچی وای بێ شوینی) و هەر لەو دانیشتنە یاندا (غەوسە) ش که یه که لە مەلاچاکەکان و زانا و وێژەوان و هۆنەریش بوو، ئەویش بە هەلبەستێکی (نۆ تاکی) وەلامی (کوردی) داو وەتە وە که پێم وایه هێشتا بلاونە کرا وەتە وە و بەچا پکراوی نەمدیو.

ئەم وەلامە لە بالایی و بابەتیانە ییدا هاوشانی لەگەڵ ئەم پارچە هەلبەستە ی کوردیدا دەکات و لە دواییا دەگەریمە وە سەر ئەم دیدە نییە ی (کوردی).

گەلێک هەوێم داو بە داخە وە دیوانی هەلبەستی (غەوسە) م دەست نەکەوت، جگە لەم هەلبەستی وەلامی و لە وەندە یی که رام گە یاند بە و لاو سەرگوزە شتە ی ژیانیشیم بە دەست نە هێتاو.

بە پێوستی تێ یه کی گە وەرە و سەر شانی (نە وە) و خانە وادە ی (غەوسە) و رۆشن بێرانمانی ئەزانم، بەدوای سەرگوزە شتە ی پتری (غەوسە) ی مەزنان و هەلبەستیدا بگەرین و بلاوی بکەنە وە و من بەم تەمەنی (۸۶) سالە ییمە وە و بە (نەخۆشی) و پەککە و تە یی و چا و کزی و گوێ کپی مە وە لە وەندە پترم پێ ناکریت و، ئەگەر توانیم بەر هەمی کال و کرچ و پاکنووس نە کراوی خۆم زۆرە ئەوانە فریای چاپ بخەم، که شایانی سپاسە بە ئێنی چاپکردنی هەر شکۆمەندی (ئاراس) و لە (هەولێر) پێدراو و دوا ی نەمانیشم هەرچی شپه و پرەو نووسراوم هەن ئەو دەسگایه وەری دەگرێ و چی بۆ لێ بەر هەم هات بلاوی دەکاتە وە.

ئەمیش جیا واز یه کانی ئەم تاکی یه که مە یه بە پێی سەرچا وە کانی:

بۆچی (ما، ن) بوجه - ئەمەش دە برینێکی (زارگوت) ی سنە ییانیه که (کوردی) هەندی جار (وشە گەل) یانی بە کار هێتاو، شوین (ف) سوین، (که یا سێ نوقته) ی پیتی (ش) ی لە سەر نییە یا مەبەس لە کورتکراو ی (سویند) ه،

شوین = (نم/۱/کم، گ، ۲، س، گ، ۳): سویند.

داخۆ (کم، ف، نم/۱، گ، ۲، س، گ، ۳): دايم.

یاری (مس، ن، ص): یار.

یاری ئەغیار و (ما): یار و ئەغیار - ئەمەش هەلبە یه.

۲- داد: هاوار و بێزاری دە برینیی مەبەست بوو.

بئوھفایى: بئى ئەمەكى - روالەتتىكە ھۆنەران لە ھەلبەستیاندا، دەیدەنە پال (دڵخواز) و (خۆشەویست) ھەكانیان.

عینوان: مەبەستى لە: فیز، لووت بەرزى و، لە خۆبایى بوونە.

بئى شەرت و عەھدیت، جگە لە (مس، عن، ما) لە ھەموو سەرچاوەكانى تردا نووسراوە (بئى عەھد و شەرتیت).

ئەمبەستاکە: (ما): ایستاکە - ئەمبەستى لەنگى دەدات بە کیشى ھەلبەستەكە.

لە سەرپرای (گ/۲، س، گ/۳): لەسەر پئى - بەدەسكارى گىوى دەزانم.

بئوھفایشت (نم/۱، ف، گ/۲، گ/۳، س) بئى وھفایى - ئەمبەستى لەنگە.

بئوھفایشت (كم) بئى وھفایى - ئەمبەستى لەنگە.

دە(يار) ھ = سا ئەى یارەكەم، جگە لە (عن، مس) لەوانى تردا نووسراوە (دیارە) و، ئەمەش بەپئى و پئەھى كۆن دووبارەھى لە تاكى دواى (سئىھم) دا كە ناگونجى.

دەيارە زۆر (نم/۱، ف): وا دیارە زۆر - ئەمبەستى ناگونجى و لەنگە.

۳- خوو تورك: پەوشتى توركانە وەك (تورك) ى عوسمانى.

ياران: دڵخوازەكە كەمتەرخمەكان لە سووتايى دڵدارانىان و يامەبەستى (بەتەوسەوھىە) بەواتا (خراپ و نەيارەكان).

توندى (كم): توندو.

توندى (ف): تندو.

خوو توركى (ف، نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳): بد خو تركى. ئەمبەستى شئواوى يە.

يەكجار: (نم/۱) يەكجارە.

مەست و (ن) شىت و.

بئى باكى (ما) بئى باكن.

مەستى يو (ما): مست.

بەد خووييا (ن، نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳) بد خوينا.

بەد خووييا (ما): بد خوينا باقلى - شئواو و لەنگە.

۴- لەم تيغى ئەبرۆيە مەبەستى زاراوھىەكى صۆفیانەھى كەوا ئەو (شئىخ محییەدینە) بە (نەظەرى شئىخىتى) كە توانايیەكى نەپئى مەعنەويیە، توانیویە دلى خەلكى (عالم) ببئىكى بۆ چوونە سەر پئىياز (تەریقەت) ھەكەى.

(جەللاد) بەواتا: بكۆزەكانى بەردەستى فەرمانرەوايانە، بەلام مەبەستى لەوھىە كە شئىخ محییەدین بۆ پئىكاندننى خەلقى كەمەندكئىشان بۆ تەریقەتەكەى وەك (جەللادى) بەردەستى شئىخى گەورەھى خۆى وابوو كە (شئىخ ئەحمەدى تالەبانى) و بەرەو ژوورتر ھەتا دەگاتە

(غەوسى گەيلانى) كە داھىنەرى تەرىقەتى قادىرى بوو. (كوردى) لە نىو بالى دووھى ئەم تاكەى سەرھوھدا بەو بەلگەى ھىناوھتەوھ كە: وھك دەلئىن ئەى (شىخ محىيەدەين) تۆ دەروئشى و كەچى ئاوا بكوژىشى. صۆفى و (نۆ موسلمان): مەبەستى لەتازە پاىەى شىخىتى وەرگرتوويە. دەروئش: ئەو كەسەى كە تۆبەى تەرىقەتتىكى وەرگرتبى و ئىتر دلى بەجىھانەوھ نەمابى. صۆفى: ھەوادارى رىگەى (تەرىقەت)ى ئاينى كە پاىەى لە دەروئش مەزنتەرە و لە خوار خەلىفەوھىە.

تۆبەكار: ئەوھى لە سەرھەستى شىخىك يا خەلىفەىھەكىدا تۆبەى تەرىقەتتىكى وەرگرتبى و چووبىتە سەر ئەو (تەرىقەت)ە و بەرھووي رىنومايىھەكانى بكات. نۆ موسلمان: ئەگەرچى واتاى ئەوھ دەدات كە كەسى لە ئاينىكى ترى خۆبەوھ بووبى بە (ئىسلام) – بەلام لىرەدا مەبەست چوونە سەر تەرىقەتە. يا بوون بە شىخە. جوانىھەكى وىژەبى لەم تاكە ھەلبەستەدا ھەبە كە (كوردى) لەلايەك (غەوسە)ى كردوھتە بكوژو لايەكى تر، وھك چەشەنە پارىك كە (دئدار) لە دئخوازەكەى بسەرھوئىت پىي راگەياندوھ تۆ بەو (بكوژىھتەوھ) دەلئىن گوايە ھەم دەروئش و ھەم صۆفى و ھەم نۆ موسولمانىشى كە نابى بكوژ (جەللاد) بىت، كەچى ئەوھتا بكوژ و ئەنگىوھرى دلى خەلكانى جىھانى و نابى وھها بىت و پىويستە دلى دئدارانت رابگرى و جوړە گلەبىھەكە.

ئەمىش جىاوازىھەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھوھىە لە سەرچاوھ جىاجىاكانىدا:

دلى (نم/۱، ف، كم، گ، ۲، س، گ، ۳) ھەموو. بەلام وشەى (دلى) يەكە بەجىترە، چونكە جوانى وىژەى لە نىوان ئەم وشەىە و، وشەى (دەلئىن)دا كە ھەردوو وشەكە لەم تاكە ھەلبەستەدا و جىناس ئارايىھە: (دلى) و (دەلئىن).

(كوردى) لەم تاكە و لە تىكرى تاكەكانى ھەلبەستەكەدا بەزمانى (صۆفىانە) بەرامبەر بە (شىخ محىيەدەينى غەوسە)ى برادەرى دواوھ، جگە لەوھى كە (شىخ) صۆفىھەكى دروست بووھ و (كوردى) خۆشى صۆفى ئامىزىھەكى پاكى تىا بووھ.

دەلئىن (ما): وھلى.

دەلئىن (نم/۱): ئەلئىن – شىوھى (دەلئىن)ھەكى جوانترە وھك وردم كردوھتەوھ.

لە رووى وىژەبى كۆنەوھ كە لەگەل (دلى) يەكەدا جىناسى ئارايى تىايە.

نۆ موسلمانى (گ، ۲، س، گ، ۳) نووى موسولمانى.

۵- ئىران – لە رووى زمانىھەوھ بە واتە ئارىيان، شوئىنى «نىشتمانى» ئارى نەژادەكان كە نەتەوھى (كوردى) و (فارس) لەو نەژادى (ئارى)يەن.

بەلام لە رووى مەبەستەوھ (ئىران) بەواتا ئەو قەلەمرەوھى بەر فرمانى رژىمى (فارس)ە، كە

هەر بریتی نییه له (فارس نشین)ه، رەسەنەکەیی و بریتییه له پارچەیهکی گۆشەیی خوارووی رۆژئاوای (ئێران = ئاریان)، بەشکو جگە لەو گۆشەیه هەموو بەشی سەرەوه و رۆژئاوای خۆرئاوای ئێران بەشیکێ (کوردستانی گەورە)یە کە بەهۆی دەس بەسەراگرتنی پزیمی (فارس)هوه هەر بەئێران ناوی دەبەن، ئەمجا (شیخ محییەدینی غەوسە) له هەموو ئێراندا دەرویش و مریدی هەبوون کە نیشتهجێی رەسەنی خاکی ئێران بوون وەک (کوردی) رای گەیاندوووه کە بەهۆی تیغی برۆیهکانی (ئەبروانی) و دەسلاتی شیخییهوه ئەو ئێرانیانە بوونەتە پەیرەویکارانی تەریقهتەکەیی.

موسخەر: رام بوو، دەست بەسەراگیرا، - کەمەر بەست، له دەستی تەریقهتی (غەوسە) بەسەراگرتنی (ئێران)ی بەهۆی دەرویشە (شیر بەدەست)هکانیهوه کە وەک برۆی شیخه و بە نیونیکا (غەمزە) و چاوداگرتنی تۆیه دادانەکەیی ئەو نیشتمانەیی هیناوانەتە سەر تەریقهتەکەیی. له رووی سەرزارییهوه (کوردی) له نیو بآلی یەکەمی ئەم تاکە هەلبەستەیدا به (غەوسە)ی برادەری گوتوو: تۆ هەر بەتیغی برۆ و غەمزەیی چاوت هەموو ئێران ت رام کردوووه و دەستت بەسەردا گرتوووه (وەک له نیو بآلی دووهدا گوتوووه): گوايه ئەمە له ئێراندا غەریب و بیکەس و میوانی، ئەی ئەگەر وها نەبوویتایه ئاخۆ دەبوو چیی ترت (موسخەر) بکردهیه؟؟

غەریب: کەسێ کە لەشوینێ یا ولاتیکدا بیگانهیی و ئەو شوینە (زێد = نیشتمانی) خۆی نەبێ و لەناو هاو نیشتمانییهکانی خۆیدا نەبێت.

بیکەس: کەسێ کە لەشوینێکدا گومانی یەکیک له خزمانی خۆی نەبات و کەسیانی لهگەڵدا نەبێ، یا هەر (لەبن) بێ خزم بێت.

میهمان: میوان. کەسێ لەناو مال و خیزانی کەسیکی تردا بێت و مالەکە مآلی خۆی نەبێت و بەسەردان و، یا بەدیده نیهکی دەمی لەناویاندا بێ.

مەحکوم: واتە فرمانی میری بەسەرا دراو بۆ (بەند)یتی یا بۆ دەست بەسەریتی و نازادی لی سەنراوه.

ئەمەش جیاوازییهکانی ئەم تاکی پێنجەمە بەپێی سەرچاوهکانی:

گۆیا (ف): گوايه.

له لای (ما)... ی - دراوه و لەناو چوووه ناخویندریتەوه.

خۆشت (ما): خۆبچت - ئەمیش دووهمین وشەیه لەم پارچە هەلبەستەدا کە ئەم وشانەیی بەشیوهی سنهییانە (ئەردەلانی) تیا بەکار هینراوه و (کوردی) له چەندین هەلبەستی تریدا بەکاری هیناون کە خۆی بەبنهچه (سنهیی) بووه، و ئایا ئەمانەیی ناو ئەم پارچە هەلبەستە له خودی (کوردی)یەوهن یا دەسکاری؟ ئەمەم بۆ ساغ نەبووهوه.

مەحکوم (ما): محکوم - ئەمەش رینووسی کۆنە.

٦- موددعی - له رووی زمانیهوه واتای (خواستەر)، ویستەر دەدات، بەلام له رووی وێژهبیهوه

وهك له هه‌لبه‌سته د‌ل‌داريه‌كاني (كورد) و (فارس) دا هاتوو مه‌به‌ست له‌وه‌يه كه جگه له (د‌ل‌دار) كه‌س‌يكي تريش - (د‌ل‌خ‌وا‌ز) ه‌كه‌ي ئه‌و (د‌ل‌دار) ه‌ي خ‌وش‌ي بو‌يت و خ‌او‌هن ده‌سه‌ل‌اتيش ب‌يت، كه (كوردى) به‌سه‌ر زارى ل‌يره‌دا ئه‌مه‌يانى را‌گه‌يان‌دوو.

به‌لام (كوردى) له راستيدا مه‌به‌ستى ئه‌مه‌يان نيه‌و، وه‌ها پى ده‌جى كه ر‌ژيمى ئه‌وساى ئ‌يران ز‌ور به‌توندى و به‌گرنگيه‌وه (غه‌وسه) ي به‌ند‌كردبى و (كوردى) له‌م تا‌كه‌يدا به‌ (غه‌وسه) ي برادهرى وتوو كه ته‌نانه‌ت سه‌ردانى ناو به‌نديخانه‌ي (غه‌وسه) مه‌ترسيداره و ر‌ه‌نگه به‌تكا (واسيطه) يا به‌ (به‌رتيل) دان (كوردى) توانيب‌يتى ئه‌و برادهرى خ‌وى ببينى و، وه‌ك پا‌كانه‌يه‌ك ب‌و (غه‌وسه) ي كردوو كه گله‌يى دره‌نگ سه‌ردانى لى ده‌كات و هميشه له ب‌وسه‌ي ئه‌وه‌دا ده‌رفه‌ت (فرسه‌ت) به‌يتى ب‌و ئه‌وه‌ي ر‌يگه‌ي بدرى له‌و به‌نديخانه‌يه‌دا (غه‌وسه) ببينى و به‌و ج‌وره چاوى پى ب‌كه‌ويت كه ل‌يره‌دا ئه‌وه ده‌گه‌يه‌ن ر‌ه‌نگه ده‌سته‌سه‌ر نه‌بووى يا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌سه‌ريش بووى ه‌روا به‌ئاسانى ر‌يگه‌ي سه‌ردان و ديده‌نبي نه‌درايى.

يارا: توانايى، وزه، ده‌سه‌لات،

فرسه‌ت: ده‌رفه‌ت، هه‌ل،

به‌په‌نه‌انى: به‌نه‌ينى و مه‌به‌ستى له‌وه بووه كه پاسه‌وانه‌كاني ئ‌يرانى سه‌ر (غه‌وسه) ئه‌وانيش ترساون و به‌دزيبه‌وه له د‌ل‌ه‌راو‌كيدا ر‌يگه‌ي (كوردى) يان داوه كه ديده‌نبي (غه‌وسه) ي برادهرى كردبى.

مه‌ر: مه‌گه‌ر

نيگا‌ه: ته‌ماش‌ا، سه‌ير‌كردن، روانين.

ئه‌م تا‌كه هه‌لبه‌ستى شه‌شه‌مينه له (ما) دا حه‌وته‌مينه، چونكه له‌گه‌ل تاكى دواييدا پاش و پيش نووسراون.

ياراى (نم/١): يارايى - ئه‌ميش له‌نگى ده‌دات،

٧- له‌م تا‌كه هه‌لبه‌سته‌دا (كوردى) وه‌ك ده‌مه‌ته‌قييه‌كى گه‌مه‌جا‌رى، و د‌ل‌خ‌وش‌كردن له‌گه‌ل (غه‌وسه) ي برادهريدا دواوه و غه‌وسه‌ي به‌ (د‌ل‌خ‌وا‌ز) ئ‌اوب‌ردوو كه له هه‌ره‌تى خورتي و گه‌نج‌يتيدا بى كه هيشتا كارى‌گه‌رى پيرى و به‌سالا‌چوون زال نه‌بووى به‌سه‌ر جوانيتى و ديمه‌ن و پوخسارى (غه‌وسه) دا، ب‌و پ‌ي‌كه‌نين و د‌ل‌خ‌وش‌كردن پى وتوو ت‌و كه هيشتا د‌ل‌دارانى (جوانى = جه‌مال) ت به‌به‌ريانه‌وه ماوه تاكو دوو سالى تريش و ت‌وش كه ئه‌وه ده‌زانيت ب‌ويه له‌و (بازارگه‌رمى) يه‌دا له‌گه‌ل (د‌ل‌دار) ك‌رياره‌كانت واته عاشقانى جوانيت و ئه‌وانه‌دا كه ت‌ويان خ‌وش ده‌ويت ت‌وش خ‌وت به‌ناز ده‌فر‌وشى و كه‌وتوو‌يته (گرانجانى) له‌گه‌ل‌ياندا و ئه‌مه‌ي وه‌ك توانج‌يكي خ‌وشه‌ويستانه و گه‌مه گرتوو‌ته (غه‌وسه). كه نابى ئاوا گرانجان بى،

تا دوو سالى تر: واتاى ئه‌وه ده‌دات كه تا دوو سالى تر ر‌يش و سمب‌لى نايه‌ت، به‌لام ئه‌م واتا‌يه ب‌و (غه‌وسه) ناگونجى كه گه‌يوه‌ته پا‌يه‌ي ش‌يخ‌يتى، كه‌واته له‌وانه‌يه مه‌به‌ست له‌وه‌بى ئه‌وكاته

هیشتا هەر (مووی) رەش بوو و (مووی) سپی پیری لێ دەر نهچوو و (کوردی) پیتی وتوو،
 ئالەم بارەشدا دلی دلداران راگر و دلایان مەشکینە و فرسەت لە دەست مەدە.
 ئەم تاکە لە (ما) دا شەشەمینە لەبەر پاش و پێش نووسینەکی کرپارەکان (ما) کلی خلیق.
 یەک جاروا (نم/۱): وا یە کجار.

۸- عاشق: دلدار و مەبەستی عاشقی (غەوسە) برادەریەتی، (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا بە
 دوو جۆری لە یەکتەری جیاواز لەگەڵ (غەوسە) دا دواوە.
 جۆری یەکەم: پیتی راگەیانوووە ئەگەر دلم راگری ئەووە ئەجری (پاداشتی) لای خواوە زۆرە و
 وەک تکا لیکردنیک وایە ئەم تاکە درێژەپێدانی تاکی پێشووە وەک دووبارە.
 جۆری دووهم: پیتی گوتوووە خۆ ئەگەر دلت رانەگرتم و ئەو (ماوەی دوو ساڵە) بەسەرچوو، وە
 بازاری جوانییە کەشت چوو ئەوا دلنیام ئەو سایە هەر پەشیمانیت بۆ دەمینیتەو و
 پەشیمانیش چ دادیک نادات.
 ئەجر: پاداشت، چاکە.
 بازاری جەمال: جوانی، هەرەتی جوانی.
 مو حەققەقمە: دلنیام، لیم پوونە.

ئەم تاکە هەلبەستە لە (ف، نم، ما، کم، گ، س، گ/۳) دا نییە و لە (من، عن، ن، گل، گل/۳،
 گلە، ص) دا هەشتەمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەییە و، بەپیتی دەستووری وێژەیی کۆنیش کە
 دەبواوە ژمارەیی تاکەکانی هەر پارچە هەلبەستەییەک (تاک) بێت نەک (جووت) و هۆنەرانی ئەو
 وێژەییە پەیرەوی ئەو دەستوورەیان کردوو، ئەم تاکە هەلبەستەیی سەرەو هیشتا چاپ
 نەکرۆ و ئەم پارچە هەلبەستەیی کردوو بە (نۆ تاک) بە تاکی دووایییەو و بەمە ژمارە
 تاکەکانی ئەم پارچە هەلبەستە (جووت نین) وە تاکن و بوون بە نۆ.
 وە، لە هەموو سەرچاوەکانیشدا ئەم تاکە چونیکە جیاوازیی نییە، لەگەڵ یەکتەردا.

۹- هیچ کەس: لە رووی فەرەهنگییەو: واتای «ئەوێ کە (چ) کەس نییە» دەدات، بەلام بووئە باو
 کە مەبەست لە (چ کەسێکی دی) دەدات کە، (کوردی) ئەمەییانی مەبەست بوو.
 رەوا: گیرا، پیکهاتن، گەشتنە خواست.
 (مەرام) وە (مەقصەد) کە هەردوو (عارەبی) ن واتای، ئارەزوو، خواست، ویستن، ئارمان
 دەدەن.

سەری حاجەت: ناچاری، ئاتاجی، خوازیاری، لەتاو پێویستی،
 بارەگا - بارەگاھ: وشەیکە لیکراوە (کورد) و (فارس) بەکاری دین،
 ئەم وشەییە لە دوو (کەرت) پیک هاتوو کە: (بار) وە (گا - یا) گاهە.
 (بار): مەبەست لە رێگە واتە (ئێجازە).

(گا- یا- گاه) لێره دا مه بهست له پاشگری وشه گه لی (شوین) ی وهک: (جاخ): (دهربار) وه خێوهت و شوینی پاشایان و گه وره گه وره کانه.

که به لێکدانی ئەم دوو (کهرت) واتای شوینی (ئێجازه دان) ی ئەو گه وره و پادشایانه یه، خواستی کهسان له شوینه که ی خۆیاندا په سندن بکهن، رێگه ی به جێگه یاندنی خواست و ئاره زوو کردن بدن. که شکۆمندی پله ی گه وره کانه.

کهواته به کارهێنانی وشه ی (باره گا) له م تا که هه لبه سته دا له وه وه یه که شوین و پله و پایه ی (غه وسه ی سوله یمانی) به لای (کوردی) یه وه مه زن و بالا بووه و، (کوردی) ئەو برادهره ی خۆی؛ هاوشانی پاشایان داناوه و له راستیشدا شیخێکی مه زن و مه لا چاکیش بووه.

ئەو ئاره زووی (کوردی) یش به یه که گه یشتن و چاو به یه که تر که وتنه که بیان بووه، که ئەوه منده (کوردی) ئاره زوومه ندی دیداری ئەو برادهره به رێزه ی خۆی بووه، که ئەو دیتنه به جێگه یشتنی ئاره زووی بووه.

هیجری: له رووی زمانیه وه به واتا (دووری) و ناویشه بۆ سالنامه ی (کۆچی ئیسلامی)، به لام لێره دا به واتای یه کێ له دوو نازناوه که ی (هۆنه رمان) (مصطفا به گی صاحبقران) هاتوو.

ئەم هه لبه سته ش وهک به پیتی سه رچاوه ی باوه رپیتکراو که له لێکدانه وه ی تاکی یه که مه یدا نووسیومه، له (تاران) دای ناوه، که دهره وه ی (کورده ستان) ه و به پیتی ئەو نه ریته ی ئەم هۆنه رنه رمان دیاره نازناوه (هیجری) یه که ی داوه به م هه لبه سته ی.

له گه ل ئەوه شدا هه ندێ سه رچاوه به هه له و له نه زانینه وه نازناوی ئەم شاعیره یان له م هه لبه سته یدا به (کوردی) نووسیوه و راسته هه لبه سته ی (کوردی) یه، به لام به پیتی نه ریته که ی (کوردی) له م سه رچاوه یاندا: (ف، ما، نم/ ١، کم، گ، س، گ، ٣) دا هه ر به (کوردی) تیا نووسراوه که دروست نییه.

به رامبه ر ئەو سه رچاوانه ش له سه رچاوه ده ست نووسه کۆن و باوه رپیتکراوه ده ست نیشانکراوه کانی تر دا (نازناو) ه که بیان به (هیجری) تیا نووسراوه و دروسته و پێ به پیتی نه ریته که ی (خودی شاعیر) ه که یه تی.

به لگه یه کی تری به هیتز بۆ ئەوه ی که ئەم هه لبه سته له دهره وه ی کورده ستاندا داناوه، ئەوه یه که خودی (کوردی) له تاکی (پینجه م) ی ئەم پارچه هه لبه سته یدا (غه وسه) ی برادهری خۆی به (غهریب) ناو بردوووه، له و شوینه دا که هه لبه سته که ی به سه ر ئه ر برادهره یدا داناوه و هه روه ها به (میهمان) واته (میوان) یشی داناوه، واته ئەو شوینه ی هه لبه سته تیا دانان و (تیدابوونی غه وسه) هی (غه وسه) نه بووه که تیا (غهریب و میوان) بووه، وهک له م تا که شدا به (غه وسه) سه له یمانی ی ناو بردوووه که واته له (سوله یمانی) و (کورده ستان) دا نه بووه و ئەگه ر ناوه وه ی کورده ستاندا بووبێ به (غه وسه) سوله یمانی غه ریب و میوان) ناوی نه ده برد ئەمیش جیاوازیه کانی ناو دواتا که هه لبه سته یه به پیتی سه رچاوه کانی:

مه‌رام (ما): مراد.

مه‌قصه‌دت (ف، ما، نم/١، کم، ٢، س، گ٣): مقصدی = مه‌قصه‌دی.

جوانی و یژه‌ییی کۆن له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا له‌ یه‌ک پێ گرتنی (به‌ر) و (به‌ره‌) و (باره‌گا) دایه‌ که‌ جۆره‌ جێناس ئاراییه‌کیان تێدایه‌.

تانییره‌ به‌ ته‌سه‌لی کۆتاییم به‌پێشکه‌شکردنی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی (کوردی) که‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی پێشکه‌ش به‌و براده‌ره‌ شکۆمه‌نده‌ی خۆی کردووه‌، ئه‌ویش وه‌ک رام‌گه‌یاند هۆنه‌ریکی به‌توانا و لێهاتوو بووه‌ به‌م هه‌لبه‌سته‌ی دوایی وه‌لامی (کوردی)ی خۆشه‌ویست و به‌پێزی خۆی داوه‌ته‌وه‌.

ئه‌م هه‌لبه‌سته‌شم ته‌نیا له‌ چوار که‌شکۆلی ده‌ستنووسه‌وه‌، وه‌رگرتووه‌، که‌ ئه‌وانیش (عن)، (مس، ن، ص) که‌ هه‌ر چواریان باوه‌ر پێکراو و کۆئن.

له‌ (عن)دا، به‌م سه‌ره‌ناوه‌ فارسییه‌، هه‌لبه‌سته‌که‌ نووسراوه‌: (جواب شیخ محی الدین مشهور به‌غوسه‌ سلیمانیه‌ برای کردی در طهران - رحمهما الله - علی) واته‌: وه‌لامی شیخ محیه‌دینی ناسراوه‌ به‌غوسه‌ی سوله‌یمانی بۆ کوردی له‌ تاران خوا بیانبه‌خشی - عه‌لی.

له‌ (مس)دا هه‌لبه‌سته‌که‌ی (غوسه‌) به‌م سه‌ره‌ناوه‌ (فارسی)یه‌ی پێشکه‌ش کراوه‌: (جواب شیخ غوته‌ برای کُردی) واته‌ (وه‌لامی شیخ غوته‌ بۆ کوردی) وه‌ له‌ هه‌ر دووسه‌رچاوه‌ی (ن، ص)یشدا هه‌لبه‌سته‌که‌ له‌ ژێر ئه‌م سه‌ره‌ناوه‌ (فارسی)یه‌دایه‌ (محی برای کردی) واته‌ (موی بۆ کوردی).

(ئهمیش هه‌لبه‌سته‌ وه‌لامه‌که‌ی غه‌وسه‌یه‌)

- ١- عه‌زیزم!! گه‌ر به‌ (بێ شه‌رت)م بزانی؟؟ دیاره‌ نایزانی، له‌ (یاران)نیم و، یاری (زوو)تم و لام: جانی جانانی.
- ٢- هه‌مان عه‌هدو، وه‌فام باقین و، ئه‌مما لیت که‌ هه‌یرانم، له‌ به‌ر چی، هه‌ینه‌ که‌م بریویو، وا (ژولیده‌) ئیمانی؟؟
- ٣- له‌ (إن) ناترسی، دلمت کرده‌ مه‌حررومی جه‌مائی خۆت؟ گله‌و، بوختانی ناحه‌ق؛ ناگه‌نه‌ ریگه‌ی موسوولمانی.
- ٤- ئه‌وه‌ی فه‌رمووته‌ هه‌ر ده‌ست پێشکه‌رین، من بۆچی نات ناسم؟ که‌ چه‌ند (پاراو زمان) و (خۆش گله‌) و (ئوستادی په‌یکان)ی.
- ٥- عه‌به‌ت؛ (خامه‌ و زویان)، بخه‌ینه‌ (شه‌رحی حال)ه‌وه‌ چونکه‌؛ (زویانی دل)؛ که‌ هه‌ر (دل)، لێی ده‌بێ (حالی) به‌په‌نه‌انی.
- ٦- دلم شاهیدمه‌، ئیتر، چم له‌ شه‌رحی شیعرێ تۆ داوه‌؟؟ که‌: «مه‌شه‌هووره‌، گه‌زافی عاشق و لافی هه‌زارانی»

- ۷- (غەریب و بیگەسی بیت)؟؟ هەردوو (هاودەردین)، لە (تاران)،
 ئەوا من (موسستەقیی)، تۆش مەنعی گەشتی دەشت و شارانی.
 ۸- بەسە (دووری)، ئەگەر باوەر دەکەیت؟؟ چاوم رۆا، چاوم!!
 بدە (زاخاوی سککەیی دل)، (شفای تەن) دە، بەلوقمانی.
 ۹- (موحی)، سووتاوی عەشق و، (ئیلتیفات)ی: (هیجری)یە، چاری؛
 (بەتوندیش)؟؟، بی منەت بە، (یا) بنی سەر چاو و موژگانی.

- ۱- [لە یاران نیم و یاری زووتم و (ن، ص): لە یارانم و یاری تۆم]،
 ۲- [ژولیدە: شتیواو، پەشتیو، پەرتشان].
 ۳- [(إن) مەبەستی لە (إن)ە ئایەتی (۱۲) هەمە لە سوورەتی (الحجرات)ی قورئانی پیرۆز:
 (إن بعض الظن اثم) و، لە وشەیی (بوختان)یش مەبەست لە (بەخراپ ناوێردن)ە، کە لە
 ئایەتەکانی سوورەتی (النساء) دا هاتوو]
 ۶- [هەزارانی- بەرینووسی کۆن، بەشیتووی (هزارانی) دەنووسرا، کە بە (هەزارانی)یش
 دەخویندیتەوه، کە (هوزار) (بولبول) و رەمزی عاشقیتییە، ئەمەش جوانکارییەکی
 شاعیرانەیی وێژەیی کۆنی شیخ محیەدینی غەوسەییە].
 ۷- [ئەم تاکە هەلبەستە ئەوه دەگەینە کە (غەوسە) یا (بەندی) یادەستبەسەر و (کوردی)یش
 دەستبەسەر بووه لە شاری (تاراندا)،
 ۸- [(چاوی دووهم بەواتا (ئە) چاوهکەم هیجری) و (غەوسە)ش ئەوپەری ئارەزوومەندیی بۆ
 دیداری (کوردی)ی دەربڕیوه]. لە (ص)دا لە جینگەیی وشەیی (دووری) نووسراوه: (هیجران).
 ۹- [چاری (مس، ن): جاری- کە مەبەست لە (جارییە)].
 ئەوهی شایانی نیشانە بۆکردنە ئەوهیە کە (شیخ عەبدولقادری گەیلانی)یش لە
 هەلبەستەکانیدا (نازناوی) (موحی)ی بۆخۆی هەلبێژاردوو، بەدووری نازانم هەلبەستیان
 لەم یا لەو کەشکۆلدا (تیکەلبوونیان بۆ یەکتەری) بەسەردا هاتی، بەلام چونکە لە کۆنەوه
 دیوانی (گەیلانی) بارەها لەچاپ دراوه و بگره هەر لەسەرینیی چاپی بەردی (بەمبا)وه،
 بۆیە بە تۆژینەوه جیا دەکرێنەوه، کە لە کەشکۆلەکانماندا هەلبەست بەنازناوی (محی)یەوه
 هەن و بەدواداچوونی گەرەکە.

عەجەب ماوم

- ۱- عەجەب ماوم، بە (گول)، بۆ باخی لیمۆکەت دەرازینی؟
بە (میخەک بەند) و (گۆ) و (سمل) و (خەناوکە)ی بۆ دەنەخشیینی؟
- ۲- بەناز و عییشوو، جادوویی جوانی؛ چیم بوو، تۆ بردت
ئیتەر (کافر)!! دایکی کەم لە کوئی بوو تا: دەری بیینی
- ۳- لە جۆلانە (گرە)ی زولفا، بەسەر مەمکۆلەدا، مەرخۆت
دلە شەیدام، بەدی ئارام و رام و بۆم بخەم لایینی
- ۴- وەگەرنا؛ ئەم گالراوه، پەتی پچراوه، شایواوه
دە بۆ؟ پێوهی بنالینم؟ هەتاکە ئەمچرووسیینی؟
- ۵- بە (مال) و (دل)، بە (تەن) تەنیا منت هەر (جانفیدام) قوربان
دەسا عەبدیکی هیند موخلیس؛ لە ریی چیدا دەرهنجیینی؟
- ۶- دەلین: موددیکە، دەستت داووتە رینگرتنی خەلکی!!
بەوهی بردت رەزا نابیتو؟ (باجی جوانی) دەستیینی
- ۷- نیگایکت، بەسە بۆ: (قەتل) و بۆ (ئیحیا)یی عوششاق
لە ئولکە (حوسن)دا؛ پێغەمبەری و، ئیعیجازی دەنوینی
- ۸- بەلێ؛ خۆت (قادر)ی؛ (پوژ)ی هەموو عالەم بکەیتە (شەو)
هەزاران عاشقی وەک من، کە چاوەلبینی، دەنوینی!!
- ۹- بە هەر دوو دەست، ئەگەر (بۆی)، (ماه) و (پەروین) راگری (کوردی).
بە (جان) و (مان)هوه، تۆ تاقە ماچیکی کە ناهیینی.

.....
۱- عەجەب: سەرسام،

گول = مەبەست لە (گول)ی روهک نییە، بەشکو ئەو (نقیم) ه گەوهەرینەیی وەک (پیرۆز) و (یاقووت) و (شەو) و... هتد... کە لە شپۆهەیی نیو (گۆ)یە کدا و بەخیری یا خڕۆکەیی دەچەسپینریتە ناو چوارچۆهەییکی ئالتوونی پلپلەدارهوه و، لایەکی ئەو چوار چۆهە زێرینە قولفەیی پێوهی و لە لایەکی سوخمەیی بی قولل لەبن مەمکدا چەسپ دەکری و لایەکی تری

(قولاب) داره و به ولای تری سوخمه که یه وه توند ده کرى که هم سنگ و بهرۆک ده شارپته وه و هم ئه وهندهی تر (خری) و (قوتی) جووته مه مک، نیشان ددا .

هروه ها ئه و (گول) ه به داوینى ملوانکه ی ته لاه گه وه ره ینى وهک، (شیلان) و (شه وه) و (زهردویی) و ... هته وه هونرا وه ته وه که له مل بکرى به سه ر مه مکۆلانه وه یا که مى له بنه وه بیاندا جوانیه کی دلکیش دهدات و سینگ و بهرۆک و مه مکى پیوه ده رازینرپته وه .

باخی لیمۆ = له هه لبه ستی هونه راندا مه به ست له جووته مه مکه که به (خری) دا وهک (لیمۆ) و (جوان) و (بۆن خو شه)، (کوردی) سه رسامی خو ی له وه پیشان دهدات که ئه و جووته مه مکه لیموییه قه شه نگ و دلگره چ پیوستی به رازانده وه یه و به و جو ره (گول) هی که لیکم دایه وه و کچان و ژنان به کاریان ده هین به شکو خودی مه مکۆله کان له سروشتیه وه جوانن و کور هر له منالی و مه مکى دایکییه وه شه یدا ی مژینی مه مکه .

(میخهک به ند) ملوانکه یه کی که له پورپی کوردانه یه که یا له شیوه ی (گۆ گۆبی) یا هر به رستی میخهک ده هونرپته وه ئه وهنده ی سه ری (کچه که)، یا (ئافره ته که) ی پیا بجیت و تاکو خوار (مه مک) به سه ر سنگدا ملوانکه یی شو ربیتته وه و که سانی دسدان ناوه راستی خوارووی ئه و (میخهک به ند) ه گولیکى زيرين و نقیمی گه وه ره ین چه سپ ده که ن .

که ئه مپیش هم نه خشاندنیکى سینگ و مه مکه و هم بۆنى خو شى میخه که که ش له دووره وه هه ستی نیرینه راده کیشی .

(گۆ) جو ره ملوانکه یه کی زیرینی فولکلوری کورده واری بوو که له شیوه ی (گۆ) دا ئه وهنده ی دهنکه (گویژ) یکى گه و ره ده کرى ته ملوانکه وه و داوینه که ی هه مان (گول) ه ناوبرا وه که ی پیوه به ند ده کرى و (کچ) و (ژن) ی کوردان به کاری ده هین له نه خشاندنى سینگ و مه مکدا و ئه و نقیمه ی که له گوله که چه سپ ده کرى هه رجۆره ی بۆ مه به ستیکه وهک پیرۆزه بۆ چاوه زار، شه وه دژی گیانداریکى نه یینییه و دژی (ژنان) و وکچانه و به تاییه تی زه یستان که خو ی و مناله که ی دده نگینوی و ... هتد .

(سمل) ره کی (زه) ه که جارن ئه وهنده ی ۷۵ سانتیمیک گیایه که ی دريژ بوايه ده یانکرده (گه سک) .

هر ناوه ناوه ی لقوبوی ره که که له شوینیکیا تلوقیک هه لده پشکوی و ره ق ده بی و ئه م گریانه، یه کى ئه وهنده ی بستیک له یه که وه دوورن .

ئه و گری تلوقانه یه کى ئه وهنده ی ناوکه خورمایه کی گه و ره مه زنترن و تویکله که یان ره ش قاوه یییه که لی کرینرا ناوه که ی سپیه کی سپات و خال خالی ره شی پیوه یه .

له کورده واریدا ئه و گریانه، که به ره ی ره که که ن به (سمل) ناو ده برین ... ئه و سمله پاک کراوه له شیوه ی مووروی گه و ره و گچه تردا دادمه تاشرین و ده کرىن به کشته که وه و به هونه رمه ندیانه (رسته ک) واته ملوانکه یان لی دروست ده که ن، که هم جوانه و هم بۆنیکى

خۆشى بەسندى ھەيە و، ھەك مېخەك بەند ئەكرېتە ملەوھ سنگى كچ و ژنى كوردى پى دەنەخشېنرېت و بۆنى خۆش دەكات (گۆسمل) پىش ناو دەبرېت.

ھەر ئەو سەملە بۆ چارەى گەلى لە نەخۆشېيەكانى گەدە و رېخۆلەكان و دلەكزى و ئەمانەى كوئەندامى ھەرس (ھضم) بەكەلكە و لە پزىشكىي كوردەواريدا بۆ چارەى بۆگەنى (دەم و دان) پىش چاكە.

خەناوكە = جۆرە ملوانكەيەكى (بەھارى) يەكە لە خونچەى نەپشكووتوى گولە باخى (پەمەيى) و (سوور) ھونەرمەندانە بە كشتەكەوھ دەھۆنرېتەوھ، جوانى و بۆن خۆشى دەدات بەسنگ و مەمكى كچ و ژنى كوردان و دەينەخشېننى و بۆنى خۆش دەكات وھ (ملە گول) پىشى پى دەوترى. سەھراوھى ئەم پارچە ھەلبەستە تەنيا دوو كەشكۆلى (مع، ما/۲) ھ و لە شوپىنى تردا پىم نەزانىوھ و ھىشتا چاپ نەكراوھ و (مع) ھەكەيانم كرده بنكەى لىكۆلېنەوھى ھەلبەستەكە، چونكە لەم سەھراوھەدا رىكۆپىكتەر نووسراوھ.

لە (ما/۲) دا چىكەى (سەمل و خەناوكەى بۆ) نووسراوھ (سەمل لە بەزمى وا)

۲- ناز: خۆنازانەنەوھ و فېز نواندن و لە خۆبايى بوونە.

عېشووھ: گروشمە، گرېشمە، ناز، خۆبادان، فېز.

جادوو: كار و روالەتى لە رادەبەدەر كە بەعارەبى (سىجر) ھ.

جادوويى جوانى = دەربرىنكى يەكجار پرو چرو روون كراوھېشە كە ھۆنەران بەزۆرى خۆشەويستەكانيان بەجادووكار ناوبردووھ لە ھەلبەستياندا، بەلام (كوردى) روونى كردووھتەوھ كە ئەو (جادووھ) ھى جوانىيە كارىگەرەكەى ئەو ئافرەتەيە كە ئەم ھەلبەستەى بەسەردا ھەلداوھ.

(كافر) = وشەيەكى (ئىسلامى) يە بەناو نەتەوھ ئىسلامەكاندا بلاو بووھتەوھ، بەواتا ئەوھى (كفر) بكات و كفرېش مەبەست (لە خوا بەكردگار و توانا و يەكتا و ھەر بووھ و ھەر دەبى) نەناسرېت لە وتووېزېشدا زۆر جار يەكئى بەيەكئى دەلى (كافر) لىردا (كوردى) ئەوھندە دلى لە (كافر) ھ پىبووھ كەوا ھەرچى بووھتەى بردووھ لە تاواندا بە (كافر) ناوى بردووھ و ھەلوپىستى ئەو خۆشەويستەى خۆى، بەرامبەر بەخۆى، ھەك (كافر) داناوھ، چونكە ھەر تەنيا دلېكى ھەبووھ و ئەو (دلە) ش ئەو كافرە بردووھتەى ئەوھندە بى بەزەبى بووھ.

ئەم ھەلبەستەى (كوردى) يەكېكە لەو ھەلبەستانەى كە تىايا بەئاشكرا خۆشەويستى خۆى بۆ ئافرەت راکەياندووھ.

نىو بالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستە لە (ما/۲) دا بەم جۆرەى دوايىيە.

«بەناز و عېشووھ دوو جادوو، ئەوى ھەمبوو ھەموويت برد».

ھەرۇھا لە دوو تاكى يەكەم و سىيەمدا باسى مەمكى كردووھ كە بە باسى مەمكدا لەباسى (نېرېنە) جيا دەكرېتەوھ كە بۆ (مى) يىنەيە.

۲- جۆلانه: بریتییه له پەت یا گوریسیکی دوولانهکراو که دوولانهی هەر سەریکی بەشتیکی وهک درەخت، سنگ، کۆڵەکه، دیوار، پەنجەرە و... هتد بەند دەکری و له ناوهر استدا ئەوهندە جیگەیی تیا بوونەوهی (منالیک) (گەرە) یهکی بەئازار و بی ئارام، به (جاجم) یا به (پهتوو) و ئەمانه شوینی تیا پالکەوتنی ئەو (منال) یا (گەرە) ی وهک دەستە بەرەبەک خۆش دەکری و ئەوکەسەیی تۆ دەخری و، رادەژەنریت بۆ ئارامگرتن و کەمکردنەوهی ئازارەکی.

(کوردی) لیرەدا ئەو دلەیی که ئەو دلخوازی بردوویەتی بهیاد دەکاتەوه و پیتی دلەیی: ئەو دلەم مەگەر له جۆلانهیهکی ناو پێچووگری زولفتدا رام بکەیت و ئارامم بۆ پێ بگری. شوینی ئەو جۆلانهیهی بهسەر (مەمکۆڵە) ی دلخوازەکهیهوه دەستنیشان کردوو. وهک له نیو بالی یهکه مەدا بەم دەربرینه ناسک و جوان و شاعیرانهیهی وهک نەخشەکیشتیکی ورد و له (کهفال) = (لهوچه) یهکدا وینەیی بۆ گرتووین.

گره: پێچ، لوولی، قەفی چهماوهی زولف و ئەگریجه.

مەمکۆڵە: مەمکی گچکه، کهواته ئەو خۆشهویست و دلخوازی (کوردی) (کچ) یا (کچۆڵە) یهک بووه نەک نەک (قهیره کچ) و (ژن). که مەمکیان وهک هی کچۆڵە گچکه نییه. مەر: مەگەر.

شەیدا: شپت، پەتیاره.

خەملاندن: ژیرکردن و، رامکردن، ئارام پێ گرتنی دلە شەیدایهکی،

ئەم تاکه هەلبەستە له (ما/۲) دا نییه.

۴- ئەم تاکه درێژپێدان و سەرپرکردنی تاکه هەلبەستی پێشووه که لەمەر دلە شەیدا و (بی ئارام) و (نا ئارام) هکەیدا.

وهگەر: ئەگەنا.

کلارو: نەخۆشپێهک که دەرەکهی گل تۆ بەربوونی لەشی بی (گلاوی)، (کلگرتوو).

پەتی پچراوه: مەبەستی لهو یه که دلەکهی وهک ئاژەلیکی بی ئارام راگەیاندوو له (نا ئارامی) دا ئەو پەتەیی پێی بەستراوهتەوه پساندبیتی و (بەرەللا) و بەلەسه بوویی و لە دەست دەرچوویی که له شتواویدا بهیدەست کردنی له وزەدا نەماپی.

ده بۆ: دهی سا بۆچی؟، ده ئایا له بهر چی؟.

پێوهی بنالینم: بە دەست ئەو دلە (یاخی) و (نامۆ) یهوه فیغان و زاری بکەم.

تاکهی (ئەم چرووسینی) = (کوردی) رووی دەمی دهکاته کچۆڵە دلخوازەکهی و، لینی دەپرسی ئایا ئیتر بەس نییه و هەتاکهی ئاوا من (ئەچرووسینیتەوه). سزام دەدهی، لاوازم دهکهی، گەیشتن و پرزگار بوون لهو سزایهیی تیا بووه.

ئەم تاکه هەلبەستەش دیسان له (ما/۲) دا نییه.

۵- ئەم تاکه هەلبەستە (کوردی) وهک بچووکرارهی هەموو هەلبەستەکانی وهایه، که سۆزیک

(نهشاردراوه)ی (کهساسی) سروشتیی (کوردی) دهردهپرئ.

هر ئه و سۆزه بئگه ردهیه تی کاریگه ربی داوه به تیکرای ههلبهسته کانی (کوردی) و پئوهی تایبهتمه نده و ناسراوه. بۆیه لام وایه ئه م ههلبهسته ی که متر ده ستاوده ستکردن و ده سکاری و گۆران و شیواندنی به سه ر هاتوو و، ره سه نایه تی زۆر تیا به .

(کوردی) له م تاکه ههلبهسته یدا ئه و په ری ده ستبلاوی و دلفراوانی و (له خۆبردوویی) راست و ره وانیی خۆی بۆ ئه و کچۆله دلخوازه ی دهربرپوه، که به (مال) واته سامان و گوند و زه ویزار و کۆشک و ته لار و ره ز و باغ و کانی چه شمه سار و، به (دل)، که به بئ (درق) و به ساغی و راستی و له هه موو ناخه وه ئاماده ی به کدلی بوون و، به (تهن = واته له ش) که هه رچی له وزه ی له ش و لاری خۆیدا بئ، به کاربئنی بۆ دلراگرتن و خۆشی و کامه رانیی ئه و کچۆله یه و دلنیاکردنی کچۆله که ش که له هه مووان پتر هه ر خودی (کوردی) گیانی خۆ (به خت کاره) له پئگه ی خواست و پئداویست و دلکراوه ی ئه و کچۆله یه دا و، له تاکی دووه مدا به و پرسیاره وه رای گه یاندوو که ئایا به نده و کۆیله یه کی وه ک منی (کوردی) ده ست ده که وئ، که چی به مانه یشمه وه هه ر دهمره نجئنی و ده ته وئ له خۆتم به که یته ؟؟

له کۆتاییدا ئه وه راده گه یه پئم که (کوردی) به وه یدا که هه ر ژنی نه هئناوه، دیاره له م دلدارییه یدا له گه ل ئه و کچۆله به س سه رنه که و تووه و بۆ (کوردی) نه بووه، وه ک چه ند جاری تریش ئه مه ی لی پرووداوه.

موددیکه: ئه م وشه یه له (موده تیکه وه) په یا بووه و مه به ستیش له وه یه که (ماوه یه که)، و (به یئیکه).

ده ستت داوه ته: که و توویته، خه ریکی ئه وه ی، له په یکاری ئه وه دای، سه رگه رمی ئه وه ی. رێگرتنی خه لکی: مه به ستی له وه یه خۆت ئاشکرا ده که یته و به جوانییه که ت دلی خه لکان ده کیشی به لای خۆتدا.

له وه وه ئه وه به بیرت دادیت، کچۆله که که و تووه ته قیته قیته کردن و له په یکاری راوکردنی دلی که سه یکدا یه که خۆی هه لی بژیریت، که واته وازی له (کوردی) هئناوه؛ به لگه ی ئه م راستییه ش ئه وه یه که (کوردی) وه ک گله یی لئی پرسپوه ئه ی خۆشه ویسته که م به وه که دلتم داگیر کردوو و بردووته هئشتا واز ناهئنی؟؟

ره زا نابی؟ = دانامرکئیت؟ به ست نییه؟ قایل نابی؟ مرزوم نابی؟

باج: جوړه پاره یه که وه ک گومرگ به ناویکه وه ده سه نرئیت وه ک ئه وه ی که کچۆله که باجی جوانییه که ی خۆی به راکئیشانی دلی خه لکی و، وه رگرتنی دلایان وه ک باج، (باجی جوانی) یه که ی خۆی له دلداران، له ته ماشاکه رانی ده سینئ.

له م تاکه ههلبهسته دا (کوردی) ده ری خستوو که ئه و کچۆله یه ی ئه م خۆشی ویستوو، به لام ئه و کچۆله بایه خی به (کوردی) نه داوه و به دوا ی ئاره زووی داگیرکردنی دلاندان گه راوه و

رواله تیکی سروشتی نافرتهی بۆ دهرخستووین.

۷- نیگاھ: تەماشای، نوارین، روانین، سەیرکردن.

قەتەل: کوشتن- کە بەکاربەری جۆنی چاوی کە تەماشای بکریت ئەو تەماشاکارە دەکوژریت،

واتە گیرۆدەیی داوی دلداریی ئەو چاوی جۆنە دەبیت.

ئیحیا: زیندوو کردنەو، گیان هینانەو بەر زیندەوهری مردوو.

عوششاق: دلداران ئەوانەیی سەوداسەر و گیرۆدەیی داوی دلداریی (عەشق) بوون.

ئۆلکە: هەریم، ناوچە، کیشوهر. بەداخەو ئەم وشانە بەوردی واتایان جیگیر نەکراوە.

حوسن: جۆنی، شیرینی.

پێغەمبەر: کەسێکە، لە خواوەو بەناوی خواوە خەلکی ئاراستەیی رێرەوئیکی چاک و ئایینی

کردوو.

وەک، زەرەدەشت، (ئیبیراهیم خەلیل) و موسا و عیسا و محەمەد (د.خ).

ئیعجاز: موعجیزە نواندن کە (موعجیزە) کاریکی لە رادەبەدەری ئەوتۆیە هەر تەنیا لە دەست

پێغەمبەران هاتوو، کاریکی نەکردەنییە بۆ مرۆفانی تر و، لە وزەیاندا نییە و نەبوو.

۸- (قادر): وشەییکی عەرەبییە و لێرەدا بەواتا (توانا) هاتوو. وەک لە شوپنی تری هەلبەستەکانی

ناو ئەم پەرەویدەدا هاتوو (کوریدی) وشەیی (قادر)ی بەچەندین واتا و مەبەست بەکارهیناوە لە

هەلبەستەکانیدا.

لەو زۆر بەکارهینانەیی ئەم وشەیدا (کوریدی) دەرگای ئەوەی لە خۆی کردوو تەو کە چەند

سەرچاوەیەک لە (کورت بینی) و (قوول تێ رۆنەچوون) و (تێنەگەپشتنەو)، (قادر) ناویکیان

بەستوو بە (کوریدی) یەو کە گواهی (کوریدی) حەزی لێ کردوو، بەلام من لە زۆر شوپندا

بەتەواوی ئەو پیا هەلبەستەم پووچ کردوو تەو بە بەلگەیی باوەرپێکراو.

لەم زۆر (قادر) بەکارهینانەیی (کوریدی) لە هەلبەستەکانیدا دەرەگەوئێ کە چۆن (مەنصور

هەلاج) و تەیی (ئەنالحەق)ی کردبوو (فەلسەفە)ی ژبانی خۆی (کوریدی) بێشمان وشەیی (قادر)ی

کردوو تە (فەلسەفە)ی ژبانی و هەر جارەیی بەواتایەک یا بە مەبەستیکی جیا لەوانی تر،

بەکاری هیناوە کە سەرچاوەکەشی دیسانەو (خوایەستی) یەکی وەک ئەوەی (مەنصور) ه و

رێبازێکی سۆفیگەرانی (کوریدی) بوو، لەم تاکە هەلبەستەدا کە بۆ کچۆلەیهکە، ئەو تە

دیسانەو جیگە دەستی خۆی کردوو تەو و (قادر)یکی تیا ناوئێتە کردوو و کچۆلەیهکە

کردوو تە ئەو (قادر)ە تواناییی کە توانایی (رۆژی رووناک) لە خەلک کردنی بە (شەوی تاریک)

راگەیاندوو کە مەبەستەکە بۆ (مێ) یە نەک (نێر)یکی وەک (قادر). وشەیی (دەنوئینی) لە

پاشبەندی تاکی پێشوودا هاتوو کە لەویدا بەواتای (دەتوانی بیکەیت) و لێرەشدا بەواتای

(خەوی لێ بخەیت) بەکاری هیناوە کە شەوی تاریک خەلکەوتنی پێو، هەرچەند مەبەستی

لەم (خەواندن) ه (مراندن) یشە.

۹- هەر دوو دەست: نیشانەیه بۆ بە (پەنجەیی دەست) نیشانە کردنی پێغەمبەری ئیسلامە (د.خ) بۆ (مانگ) و لەت (شەق) ی کردوووە کە (موعجیزە) یەکی ئەو بوو.

بۆی: بۆ ئەو کە کچۆڵە کەمی مەبەست بوو.

(ماه): مانگ، کە یەکتە لە ئەستێرەکانی (کۆمەڵەیی خۆری) کە ئەم گۆی زەوییهی ئیمەیهش یەکتە لەو کۆمەڵە ئەستێرەیه.

(پەروین): بە ئاسمانەوه کۆمەڵە ئەستێرەیهکی تر هەن کە بە هەزاران و تەنیا شەش ئەستێرەیان بە چاوە دەبینرێن کە بە پال یە کە وه لە شێوهی هیشوو یه کدا له (رۆیشتن) دان بە ئاسمانەوه دەرەوشینه وه (له جریوه دان) کە له (زمانی) سەرینی پەهله ویدا واته بەههله و ی ناخاوتنی پێ و تراوه: (پەرفی یی Pervie) وه (پرو)، (پروه)، وه (پرن) شی پێ دهگوتری کە به کوردیی ئیسته (لالا) و به عەرهبی (ئورهییا) به، ههروهک (پهروین) ییش ناویکی (کوردی) و (فارسی) یه تی.

(پەروین) ناوی یەکتە لە قوناخ واته (مەنزل) هکانی (مانگ) له سوورانە و هیدا بە دەوری ئەم گۆی زەوییهی ئیمەدا.

جان: گیان، پەوان و (لەش) ییش دهگریتە وه.

مان: بوونیتی، ژیان، ژین و، (بهقایی) عه ره بیه شه.

تاقه ماچیکی کە ناهینی واته ئەی کوردی تۆ به و توانایییهی مانگ و پەروین بە دەست راگرنته وه ناتوانی ماچیکی لی بسینی و، یا ئەی (کوردی) تۆ به و لپهاتوو ییبه ته وه ماچیکی ئەو کچۆڵه یه ناهینی واته بایی ماچیکی ئەو نابیت و له مه شدا جوانی تیتی و پزهبی تیا به و هستاکارانه و شاعرانه یه.

ئەم پارچه هه لبه سته وهک رام گه یاند له دوو سه رچاوه دایه کە یه کیکیان (ما/۲) ه و له م سه رچاوه دا دوو جار نووسرا وه جاریکیان بریتیه له هه وت تاکی ئەم پارچه هه لبه سته کە دوو تاکی (۲، ۳) ی تیا نییه و، ئەو دوو تاکه هه ر له (مع) دا هه ن.

جاری دووه می نووسینی ئەم پارچه هه لبه سته له (ما/۲) دا بریتیه له تەنیا یه ک (چوار بآلی - چوارینه) ئەویش له نیو بآلییه کانی دووه می (۶ و ۲ و ۸ و ۷) ی ئەم هه لبه سته ی ئەم جیگیر کردنه ی ئیره یه وه رگیراون و بوونه ته چوار (نیو بآلی) کە ئەمه ی خواره وه یه: (چوارینه کە)

«به وه ی بردت، ره ضا نابیت باجی جوانی ده ستینی
ئیتەر (کافر)، دلکی که م له کوئی بوو؟ تا ده ری بینی
هه زاران عاشقی وه ک من که چا وه لیبینی ده نوینی
له ئولکه ی جوانیا پێغه مبه ری و، (ئیعجازی) ده نوینی»

من وهك ئاگه داريم له گه لي كه شكۆله وه وهرگرتووه؛ تي گه يشتووم هه ندي له كه شكۆل
نووسه كان له پارچه هه لبه ستيكدا كامه (شابه يتي جواني تيا بووي) هه نهواني له
كه شكۆله كهيدا نووسيوه ته وه، نه وهيشي بۆيه كردووه كه شكۆله كه ي به هه لبه ستي هه لبارده پر
بكاته وه، هه رچه نده نه و كار ههش بووه ته هۆي پچر پچر بووني پارچه هه لبه ستيك وهك له م
په راوييه دا زۆر ئالۆزي و شيواي له هه لبه سته كاندا ده بينرئ، هۆيه كيان نه م كار ه بووه.
نه مجا منيش به دووري نازانم نه م (چواري نه يه له كاريكي واوه دروست بووي).

له جيگه شيركروژاني بهبه

"شايي دايكي عهبلان"

- ۱- له جيگه (شيركروژان) و، دليراني (بهبه) دويئي (شوغال) سهرداره، ئەمما (گورگ) به دوو گوويدا ئەلووريني
- ۲- له شايي (دايكي عهبلان) دايه، بي (ماره) يه (بووك) ئەبيهن له بۆ (سولتان). (عهبلان): پي خهسوو، بووكي ئەپازيني
- ۳- مهلا (زورناژهن) و شيخيش (دههۆل كوت): فهقييه (ههلهپركي) (روبا) ي سهچويي كيش، دهسرۆكي كلكي ههلهسووريني.
- ۴- چ پياو ماقوولي (ئهصناف) و، چ دهمراست و، چ ئەشرفن له كووچه (غوربهتا) ويل و، (پهنابرده)، دهناليني.
- ۵- خهلاتي (رۆم)؛ ولاتي چۆل و، ويرانه، له (بابان) دا له (كاول) دا نهبي (ئاشيان) ي كونده، لاله، ناخويني.
- ۶- له (شايي) بهس بلي، ياران ئەبي دهرفته بهدهس بين ههتاكو، ئەم: (جهنازه ي گوردي كورده)، چاوي ههلبيني.
- ۷- مهلين (هيجري)، له (زيد) ا، (كوردي) يه، بيللا له ههشريشا (بهكوردي)، (كوردي)، دهعواچي ههقي كورده و ههه ئهيسيني.

.....

۱- شيركروژ: ئەو وشه ليكدراوه، به رينووسي كون و، بهشيوهي (شيركروژ) نووسراوه له سهچاوهكهيدا بهلام به دوو جوړي: (شيركروژ) يش دهخويندريتهوه كه (شيركروژ) مهبهست لهو دهرويتش و موريدانهيه كه له كاتي (حال لي هاتن) دا، (شووشه) و (شير) واته (قهمه ي دريژ) دا ئەكروژن، بهبي ئەوهي زيانيان پي بگات، و من بۆ ئەم شوينه (شيركروژه) ه كهيانم به (بهجي تر) ههلبژارد چونكه ههچي وهك (شيركروژه) ه كهيانه بهمهبهست و، واتايي: (نازا)، (دلاوه) و (دلير) يش ديت و له بهرئوهي كه وشه ي خودي (دلير) لهم تاكه ههلبهستهدا هاتووه، من (شيركروژه) هكهيانم ههلبژارد كه له سهريني (كوردي) دا زۆر بوون و، (دلير) يش زۆر بوون. دويئي: ئەم وشه ي (دويئي) يه لهم تاكه ههلبهستهدا مهبهست لهوهيه كه (كوردي) دوا بهدواي

پروخاندنی فرمانروایی (بابان) ئەم ھەلبەستەى داناو، بۆیە بە (دوینى)ى ناو بردووھ. چونکە ھەلبەستەکە دەنگ لە دواى رووخاندنەکەى (بابان) دەدات بە شىپوھەیکى (چىرۆکئامىز)ى (تیز) پى کردن. شوغال: ناویکە (کوردى و، فارسى) بەمەبەست لە (چەقەل) بەکارى دینن کە گيانداریکە ئەوھندە و لە شىپوھى (رێوى)دايە، بەلام بە (ترسنۆک) و (بوودەلە) ناسراوھ کە مەبەستى لەم (شوغال) = چەقەل)ە خودى (عەبدوڵلا پاشاى بابان)ە کە دواى ئەوھى (بابان)ى بەرووخاندن دا. سەرچاوھى ئەم ھەلبەستە:

ئەم ھەلبەستەم تەنیا لە يەك سەرچاوھوھ، وەرگرتووھ کە ئەویش کەشكۆلە دەسنووسەکەى ھاوالى فەقیھتیم (فەقى محەمەدى) ئەوھى شاعىرى ھەورامى (صەيد)ى دووھم، وەرگرتووھ. ئەم ھەلبەستە تاكو ئیستا چاپ نەكراوھ و ئەوى لەم پەراوھ دايە، يەكەمین جارى چاپكرانیەتى، لە لای منەوھ.

بەسەرنجدانىكى ئەم يەكەمین تاكى پارچە ھەلبەستە بەراستى دەنگى قرچە قرچى سووتانى جەرگ و ھەناوى (كوردى)ى لى دەبیستری و بۆ چرووكى ئەم سووتاندن و قرچە قرچە ھەناسەى خوینەر و بیسەرى ئەم ھەلبەستە تەنگ دەكات و دلسۆزى بۆ (كورد) و (كوردستان) پەروەرى (كوردى) و (بابان) دۆستى ناوبرامان بۆ روون دەبیتهوھ. بەراستى ئەم ھەلبەستە (بەلگەنامە) و (سەرچاوھ)یەكى گرینگ و بەنرخ و بايەخدارى میژوووى گەلەكەمان لە سەرھتای نیوھى دووھى چەرخى نۆزەدیەمى زاینیدا و سامانداری کردنى میژوووى فرمانروایی (بابان)مانە.

۲- (شایی دایكى عەبلان):

(عەبلان سووك كراوھى ناوى (عەبدوڵلا)یە کە مەبەست لە خودى (عەبدوڵلا پاشا)یە. ئەم پراستیەم لە (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس بەدەمى وەرگرت لە سالى ۱۹۶۲ز. دا کە جارىکیان لەسەردانیدا باسى ئەم ھەلبەستەم بۆ کرد و ئەویش فەرمووى: دەبا داستانى ئەم (دایكى عەبلان)ەت بۆ روون بکەمەوھ بەم جۆرە کە (عەبدوڵلا پاشاى بابان) فرمانرواىیەکەى (بابان)ى رووخاند چەندین رۆژ لە شارى (سولەيمانى)دا کردبوویە شایی و بەزم و ھەلپەركى و ئاھەنگى خویشى گىران لە لایەن سوپایەکەى خوێ و عوسمانییەوھ. لەسەر ئەوھ خەلکى (سولەيمانى) بەو بەزم رەزمەیان گوتووھ ئەمە (شایی دایكى عەبلان)ە و ھەندىكى تریان وتووێ (دایكى عەبلان كورى بوو) کە مەبەست لە (عەبدوڵلا پاشا) بووھ. ھەروھەا ھەر لەوھوھ ئەو دوو گوتنەى: (شایی دایكى عەبلان) و (دایكى عەبلان كورى بوو). بوون بە دوو (یەندى پيشينان) لە زەمانى كوردیدا و، بۆ ھەر يەكى كردهوھى (بى جى) و (ناشایستە) بکات، يەكى لەم دوو پەندەى بۆ بەكار دەھینرى.

(بەبى ماره بەبووك دەبیەن) ئەم دەرپرینەى كوردى لەم تاكە ھەلبەستەدا مەبەستى لەوھ بووھ کە كردهوھ ناپەسندەكەى (عەبدوڵلا پاشا) لە رووخاندنى (بابان)دا پى چواندووھ، بەوھى کە

ئەو پاشا نارەسەنە بەدکردەوہی خۆی وەک (بەبێ مارەکردن) دایکی خۆی بەبووک پێشکەشی کەسێک کردبێ و ابووہ. بگرە زۆرتیش بووہ لەو بەبێ (مارە)کردنەشیدا و بە (بووک) بردنەیدا بۆ (سوڵتانی عوسمانی) بەرادەیک تەنەت خودی (عەبلان = عەبدوڵلا پاشا) خۆی بووہ بە (بەربووک) ئەوہندە نامەرد بووہ.

واتە (پێ خەسووی دایکی خۆی ھەر خۆشی کەوتووہتە ئارایش و تاس و لووسدان و سووراو و سپیاوکردن و خەنە تێ گرتنی دایکی خۆی، بۆ ئەوہی چاکتر بە دلی سوڵتان بێ ئەگەرچی بەبێ، مارەکردنیش بوویت کە ئەمەش ھەرە ئەو پەری جنیوی خەست و خۆلە بە (عەبدوڵلا پاشا)ی داوہ، ئەویش بەرامبەر بەو ناپیاو بەگەرەییەیی ئەو (عەبلان)ہیە لە دژی (نەتوہ) و (خانەوادە) مەزنەکەیی خۆی کردووہتی.

۳- من لە مەبەستی (مەلا) و (شێخ) و (فەقی) و (روبا) دەگەیشم و بۆم ساغ بوونەوہ کە ئەوانە کێن و لە مامۆستا (مودەرپیس)یشم پرسی:

فەرمووی: ناتوانم ناوی ئەو (مەلا) و (شێخ) و (فەقی) و (روبا)یەت بۆ دیاری بکەم. بەلام دەتوانرێ ئەو کەسانە بەزەماوەندگێرەکانی (شایی دایکی عەبلان) دابنرێن کە بەو جۆرە شایییەکیان گەرم کردووہ و، ھەر جۆریک بێ مەبەست لەو کەسانەن کە لە کارە پاکییەکەیی (عەبدوڵلا پاشا)دا پشتگیری و لایەندارییان کردووہ، کە بێگومان ئەو جۆرە کەسە ھەلپەستیانە لەسەرینی بوونی فەرمانرەوایی باباندا لەگەڵ ئەو فەرمانرەوایەدا بوون، کە دەوتری: (مێژوو دووبارە دەبیتوہ) مەبەست لەم نەریتەییە.

۴- پیاو ماقوولی ئەصناف: گەرەپیاوانی بازرگان و کاسبکاران و دووکانداران و پیشەسازان و ھونەرمندان و ئەو جۆرە کەسانەیی رەشەگەل، کە شکۆداری توێژەکەیی خۆیان بوون.

دەمراست: زمانپاراو و تیگەیشتووان و دڵسۆزانی گەل کە لە کوردەواریدا باو بووہ لە لایەن فرماندارانی ھەر کات و ھەر لایەکی کوردستان و ناو خێلەکانیشماندا ھەمیشە پرس و رایان پێ کراوہ و، فەرموودەیان بەپەسند وەرگیراوہ، چونکە نەتوہی کورد لە کۆنەوہ کەوا لە کوردەواریدا (پیش سپی = رسپی)شیان پێ وتراوہ.

ئەشراف: مەزنە رەسەنەکانی گەل، لە توێژی سەرەوہ و رەوشت باشان کە لە فەرمانرەواییەکانماندا دەنگیان وەرگیراوہ شکۆدار و رێزمەند بوون. کووچەیی غەریبی: کۆلانی شارانی بیانی.

رەھەندە: دەربەدەر و لانەواز و ئاوارە لەدەست بەرپۆھبەراییەتیە خراپەکانی دژ بە کورد و کوردستان کە لە کۆنەوہ لە کوردستان باو بووہ.

وێڵ و پەنابردە: وێڵ ئەو کەسەیی رەھەند و دەربەدەر و شوێنی تیاگیرساندنەوہی دیاری نەکرابێ کە تێیدا بە (پەنابەر = ھانابەر) جێگیر بووی.

دیارە ئەو کەسانەیی کە لە نیو بالی دووہمی ئەم تاکە ھەلبەستەدا ھاتوون، ھەمیشە بەدەم ئەو دەردانەیانەوہ نالاندوویانە و تلوونەتوہ.

۵- خەلات: دیاری، بەخشیش.

رۆم: تورکی عوسمانی.

لەم نیو بآلی یەكەمە دا مەبەستی ئەوێهە دواى پووختاندنی (بابان) سوپای (رۆم = تورک) خاکی بابانی وێران کردوووە هاوئیشتمانیهکانی ئاوارە کردوووە و بەو هەریمی چۆل کردوووە. کاول: وێرانکراو، مەبەستی لە کەلاوەکانی وێرانکراوی خاکی (بابان) و بەتایبەتی شارى (سولەیمانی)یە؛ چونکە (رۆم = عوسمانی)ی چواندوووە بە (کوندەپەپوو) (کوندە) کە هەمیشە هیلانە (ناشیان) لە کەلاوە وێراندا دەکات و دەگەنە ئەو (کوندەپەپوو)ە زمانى خویندن = (پەپووکردنی) لال دەبێت و توانایی خویندنی نامینى لە (ناشیانە = هیلانە)ی ناو کەلاوەدا نەبێت، کە (عوسمانی)یش ئەو وێرانکارییەى وەک خەلات پێشکەشی بەخەلکی قەلەمڕوی (بابان) کردوووە، هەتا ترسی ئاوەدانی نەبێ، کە لێی هەلگەڕێنەو.

۶- (شایی): مەبەست لە شایی لۆغان و بەزمەکەى (شایی دایکی عەبلان)ەکە لە پێشەووە پوونم کردوووە و، (کوردى) خۆی بەخۆی گوتوووە ئیتر بەسە لەو بەزمى (شایی)یە مەدوئى و، نۆرەى ئەوێهە کە کورە کورەى ئازا و دلاوهرى نیشتمانپەرەوهر هەوڵ و کۆششى ئەو بەدەن کە دەرفەت لە دەست نەدەن تۆلەى کوردانەى خۆیان لە سوپای تورکی سستەمکار و بەکرێگیراوەکانی بکەنەووە و بەرپۆهەرایەتیی (بابان) زیندوو بکەنەووە هەرۆک لە نیو بآلی دووهمدا فەرموویەتی:

بۆ ئەوێ تەرمى (جەنازەى) (پالەوان = گورد)یکى وەکو (بابان) جارێكى تر زیندوو بپێتەووە و گیان و تینی بەبەردا بپێتەووە لە نوێووە چاوەکانی هەلبەپینى و سوپای چەپەل و، وێرانکاری تورکی پەگەزپەرست لە خاکیکەى بکاتە دەرەووە، فرمان بپێتەووە فرمانى (کوردي)، لە (بابان)دا کە ئەو گریپە گەورەى سەر دآلى (کوردي) بوو هەرۆک گریپى سەردلى هەموو کوردیکى پاکیش بوووە و هەمیشە لێردا تاکە هەلبەستیکى تورکى هۆنەرێكى تورکیم بەبیردا دپێتەووە کە ئاخۆ، تۆ بلێى (کوردي)ی شاعیریشمان ئەو تاکە هەلبەستەى بیستبى، بەدواى ئەو تاکە تورکییەدا ئەم تاکەى سەرەووەى دانابى، یا هەر بەبیرا هاتنەووەیەکی ئەم و ئەو: (تواردُ الخواطر)ە کە (کوردي) بەبى (پیزانینی) ئەو تاکە تورکییە خۆی بەپیتی بار و شوپین و کات ئەم (تاک)ە کوردییهى بۆ هاتبى و ئەمەش زۆر جار رووی داووە و روو دەدات.

ئەمیش تاکە هەلبەستە تورکییەکە بەداخەووە ئیستا دآلیا نیم لە ناوی خاوەنەکەى و پیم وایە جارى تر لەم پەراوییهدا لەم تاکە تورکییە داوم.
(تاکە تورکییەکە):

« ئۆلەز بوو (وطن)، فرض مەحآل، ئۆلسەدە موطلەق
چەکمەن، کورەنن، (سرتى)، بوو (تابووتى جەسىمى)».

واتە:

(ئەم نیشتمانە نامرئ، ئەگەر مردنەکەشی گریمانەک بئ که نەیتتە دی، ئەو دەستان هەر بەراستی).

(شانئ ئەم گۆی زەویبە ئیتر توانای ئەوہی نیبە کہ ئەم تەرەمە زەبەلاحەئ نیشتمانی مرئراو هەلگرئ).

واتای وشە تورکیبەکان:

ئۆلەن: نامرئت.

بوو (وطن): ئەم نیشتمانە.

فرض مەحال: ئەمە عارەبیبە و بەواتە گریمانەبەکی ئەوتۆ کہ هەرگیز نەبەتە دی.

ئۆلسەدە: ببئ (واتە ئەو فەرزئ مەحالە ببئ) یا (ببئتە دی)، بەلام:

موظلەق: ئەمیش عارەبیبە و مەبەستی لەوہیە کہ: (موحەققەق) واتە هەر بەراستی و بەبەجبارەکی ئەو کارە ناگونجئ و نایەتە دی.

چەکمەن: بۆئ هەلناگیرئ، ناتوانئ (تەرم) هەلگرئ.

کورەنن: (کورە) مەبەست لە گۆی زەوی و ئەو پاشگری (نن)ەئ خراوتە سەر بەواتە هئ گۆی زەمین کہ مەبەست لە شانئ (گۆی زمین)ەکیە کہ (تەرمەکەئ بۆ هەلناگیرئ بۆ هەتا هەتایی).

(سرت): شان (سرتئ = شانئ) واتە هئ گۆی زەوی.

بوو تابووتئ: ئەم تەرەمە کہ (تابووت)ەکەش عارەبیبە.

(جەسیم): لەشی زۆر قەبارە مەزن (زەبەلاح) و پاشگریکی (ئ)ی تورکی خراوتە سەر ئەم وشەئ (جەسیم)ە عارەبیبە و بووتە (جەسیمئ) واتە زەبەلاحئ.

۷- شاعیر (کورڈئ) لەم تاکە هەلبەستەیدا گەیاندوووتە چلەپۆپەو ئەم تاکە وەک دەلئین (شایبەئ)ئ پارچە هەلبەستەکەبەتئ.

(مەلئین هبجری): شاعیر پووئ دەمئ کردوووتە هەمووان و فەرموووتە: ئەو مەلئین کەوا (من) هەر کاتئ لە (زئد)دا واتە لە نیشتمان (کورڈستان)دا بۆم نازناوم (کورڈئ)بە شکو تەنانەت لە پۆژی قیامەت (حەشر)بشدا بۆم (هەر کورڈم) و بە (کورڈئ دەدوئیم) وەک لە نیو بآلئ دووہمدا فەرموووتئ:

من لە پۆژی (حەشر)بش دا هەر تەنیا بەزمانئ کورڈئ دەدوئیم نەک بە زوبانئ عارەبئ.

هەر بە (زوبانئ کورڈئ) زکماکی خۆم ئەدوئیم) و تەنانەت لە پۆژی قیامەتیشدا (دەعوای)ئ مافی نەتەوہئ کورڈم دەبم.

لەم نیو بآلئ دووہمدا وشەئ (کورڈئ) کہ دووہمین جارە هاتووہ، هەم مەبەست لە خودئ شاعیر (کورڈئ) و هەم مەبەست لە هەموو کورڈیکئ پاکە کہ لە قیامەتیشدا بەزمانئ کورڈئ (دەعوای)ئ مافی رەوای نەتەوہئ کورڈ دەبئ لە بارەگای خوای بەرز و پیرۆزدا و (کورڈئ) بە (پروا) و (بیر) و (ورە)بەکی زۆر تۆکمەو بەتینەوہ بەدنیابیبەوہ رای گەیاندووہ کہ ئەو مافە رەوا نەتەوایەتیبەم دەسئنی.

شیختنی

- ۱- شَيْخَاتِنِي بِهَجْرِكَ وَاللَّهِ يَا صُبِّيْ
رحمت براله بۆ كهى و، جهورت ههتابه كهى؟
- ۲- دائيم له دهورى خاالى روخت بى قه راره دل
هه و هك له دهورى قوطبى فهلهك دائيرهى جودهى
- ۳- هات جهيشى خهط ئه صه فحهى رووت، مالى كاوم
هيندووش طه ماعى كردوو له ته سخيري مولكى رهى
- ۴- تافه رشى جوودى تو له سههه ئه م ئه رزه پاخرى
مه شهووره فه رش به ذيلله تى حاته م به ئىسمى طهى
- ۵- وهك گول جگهه به خوينم و وهك لاله دل به داغ
بۆ سيبى رووت، شه قائيقى رووم رهنگى بوو به بهى
- ۶- چاوم پر، له شه وقه بۆ ديدهنى تو، ده كهى؟
رهحمى له پر، ده كه يتو سهههه له كه پرى دل ده دهى؟
- ۷- به هه من صيفهت: به تيرى غه م، ئه سفه ند يارى دل
ئوردى به هشتى عهيشى به دهل بوو، به عهينى دهى
- ۸- تيغنت له بۆ هياكى من، ئه گهه له مشتبه سا
غه م عهزمى پيشده ستىيه، خو ت زووكه، لى ده دهى
- ۹- «كوردى» له هيجرى (سال م) ه وا غه رقى ميحنه ته
رهحمت براله بۆ كهيو جهورت هه تا به كهى.

۱- شیختنی: پیرت کردم.

بهجرك: به دوورى و جياييت.

والله: به خوا

ياصبي: ئهى رۆله، ئهى كوره بچكۆلهكه.

رهحم: به زهينى، چاوديرى، دلسوزى.

جهور: سزا، نازار، ستهم، ناخۆشی.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته له كه‌شكۆلی ده‌ستنووسدا (مس، عن، جا، ر، ما، نن، نم) هه‌و له چاپ‌كراویشدا: (گ، س، گ، ٣) یه. له‌نیوان ئەم سه‌رچاوانه‌دا (عن) م‌كرده‌ بنكه‌ی لێكۆڵینه‌وه‌ی.

له‌(عن) دا له سه‌ره‌ناوی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا نووسراوه:

(نامه‌ء اُشتیاق كُردی برای سالیم رحمهما الله- علی) واته (ئەم هه‌لبه‌سته نامه‌یه‌کی ئاره‌زوومه‌ندیی كوردی) یه بۆ «سالیم» ی نووسیوه خوا بیان‌به‌خشی-عه‌لی) به‌وه‌دا نووسراوه (رحمهما الله) كاتی نووسینی ئەم هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌ی (عن) دا (كوردی) و (سالیم) نه‌ماون له ژياندا هه‌روه‌ها (عن) له كۆتایی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌شدا وه‌لامه‌كه‌ی (سالیم) ی نووسیوه‌ته‌وه كه له دوا‌ی لێبوونه‌وه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته پێشكه‌شی ئەكه‌م ئەم (وه‌لام) یش به‌رپه‌رچی ئەوانه‌یه كه دانانی ئەم هه‌لبه‌سته‌یان داوه‌ته پال (منالبا‌زی) ی كوردی.

په‌حمت (نم، ١، نن): زحمت.

په‌حمت (گ، ٢، س، گ، ٣): ره‌حه‌مت.

جه‌ورت (گ، س): هيج‌ره‌ت.

جه‌ورت (گ، ٣): هج‌رت.

براله (ر): برا

(بۆكه‌ی و) (هه‌تابه‌كه‌ی) (ما): (بو كیو) (هه‌تابکی) كه ئەمه‌ش پێنووسی كۆنه.

٢- دائیم له‌ده‌وری: به‌پێنووسی كۆن (دائیم لدوری: دائیم له‌ ده‌وری) ش ده‌خوێند‌ریت‌ه‌وه و بۆ ئێره‌ش ده‌گونجی.

پوخ: روو و له یاریی شه‌ترنجیا مه‌به‌ست له قه‌لایه و ئەمه‌ش، ئەشی.

كه (خاللی روو) و (خاللی وه‌ك قه‌لا قایم) كه لێوی (كوردی) ی نه‌گه‌یه‌وته‌ی.

قه‌رار: ئارام.

قو‌طب: هه‌ره لووتكه‌ی سه‌رو بنی گۆی زه‌وییه.

دائیره‌ی جو‌ده‌ی: پێره‌وی پیا‌سوورا‌نه‌وه‌ی ئەسته‌یره‌ی قو‌طب (جه‌دی) یه به‌ ده‌وری زه‌ویدا به‌هیزای سه‌ر قو‌طب (قبله) ی پێ ده‌زانری، بۆیه (ئسته‌یره‌ی قبيله) شی پێ ده‌لێن.

دلی بی ئارامی (كوردی) ش به‌ده‌وری خالی رووی وه‌ك قه‌لای خوشه‌ویسته‌كه‌یدا وه‌ك سوورا‌نه‌وه‌ی ئەسته‌یره‌ی (جه‌دی) بوو به‌ده‌وری (قو‌طب) دا كه له توانایی (كوردی) دا نه‌بوو، بیگاتی و ئارام بگری.

ئەم تاكه له (ر) دانیه‌ و له‌وانی تر‌دا دووه‌مینه.

خاللی (جا، نم، ١، نن): خانه‌ء: (خانه‌ی). ئەمه‌ش هه‌له‌و له‌نگه.

جو‌ده‌ی (ر): جدی

جو‌ده‌ی (گ، ٢، س، گ، ٣): جه‌دی

جودهی (جا، نم ن): جهی
 راستکردنهوه: فەرهنگ: پەراوییه ئەستێره شوناسییەکان (جەدی)یان تێدایە، دیارە (جودهی)
 بۆ رێککەوتنی پاشبەندی هەلبەستەکەیه هەر چەند دەربڕینیکی ناراستە، هەر چەندە
 لە دەستووری وێژە کۆندا رێگە پێ دراوه.

۳- جەیش: لەشکر، سوپا.
 خەط: مەبەستی لە پرووی (سالم)ه.
 ئەصفەحەیی: بۆ سەر پروو پەرهی (هەرۆک رووکهی کردبیتە پرووپهه ی قورئان یا گوڵ)
 ئەمەش بەنگە ئهوهیه که (کوردی) له (سالم)ی ئامۆزای بەتەمەنتر بووه.
 کاول: وێران.
 هیندوو: هیندی و مەبەستی لە تووکی رهشی ریش و سمیلی (ساله) که وهک خەلقى هیندی
 رهش باون.
 طەماع: ئارەزوو، مرخ خوشکردن. گیز.
 تەسخیر: داگیرکردن.
 مولکی پهی: خاکی یا ولاتی پهی و مەبەست لەناوچهی (تاران) که ئەم ناوی (پهی)یەش ناوی
 کۆنە شارێکە که (۸) کیلۆمەتر لە خوارووی پۆژهه لاتی تارانەوهیه.
 ئەم تاکە هەرچەند لە (ر)دا سێهەمینە، بەلام دوا تاکە و لەوانی تردا سێهەمین تاکێ ئەم پارچە
 هەلبەستەیه.

جەیشی خەط (ر، ما): جیش خط.
 ئەصفەحەیی (گ، س، ک): له صفهههیی ئەوهش دەسکارییه.
 ئەصفەحەیی (ما): أصفحهء.
 ئەصفەحەیی (ر): صفهههیی.
 طەماعی (ما): طماع.
 طەماعی (ر): طمع.
 کردووه له (جا، ر، نم، ن): کردوه
 مولکی پهی (مس، عن، ر): ملک ری. ئەمەش پینووسی کۆنە.
 مولکی پهی (ر): ملک اری. دیسان پینووسی کۆنە
 مولکی پهی (ما) ملک ری. دیسان پینووسی کۆنە.

۴- فەرش: پرایهخ.
 جوود: بەخشندەیی.
 ئەرز: زهویی: و مەبەستی لە ولاتی بابانە.
 مەشهوره: بەناویانگە.

زیلله: زهيوونی، كه نهفتی، پهستی

حاتهم بهئیسمی طهی: حاتهم بهناوی (طهی) یهوه كه مه بهستی له بهخشندهیی بهناوبانگی (حاتهم) ه، كه له (عه شیرهتی طهی) بووه و ئهوه بهخشندهیییه له چاوه ئهوی سالم دا له ههر پهست و زهيوونی و هیچیدا بوو. ئهم تاكه له (ر) دا نییه و له (مس، عن، ما، فا، نم، ن) دا، چوارمینه و له (گ، س، گ) دا پیجهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه.

فه رشی جوودی (مس، عن، ما): فرش جود.

ئه رزه (گ، س، گ): عرضه.

راخری (ما، گ، س، گ): راخرا.

مه شهووره (ما): مشهور.

بهئیسمی (مس، عن): باسم.

بهئیسمی (گ، س، گ): بهناوی. ئهمه له دستکارییه کانی گیوه.

حاتهم بهئیسمی طهی (ما): حاطم باسم طهی.

ه- جگهر به خوین: مه بهستی بو سووری گوله کهیه.

وهک لاله بهداغ: دل بهداغی لاله (گولاله) له وهوهیه کهوا خالیکی رهش له ناوه راستی گولاله دایه که هونه ران بهدلی داغاری خوینیان ناو بردووه.

سیب: سیو

رووت: رووی تو، پتهی، رووتووووت. که دهگونجی

شهقائیق: چند جوره گولتیکی به هاری سوور و جوانه وهک، چاره چهقیله، شهقله شوانانه، گولاله سویسنه و... هتد و گوايه رهنگی رووی (کوردي) وهک ئهوه (شهقائیق) ه سوور بوو.

رووم: رووی من وهیا به (روم) یش دهخوینریتتهوه.

بهی: بههی و مه بهست له رهنگه زرده که بهتی کهوا ئهوه رهنگی سووری وهک شهقائقهی رووی خوی بوو به رهنگی زردی بههی له داخی دووری و ... هتد

ئهم تاكه له (ر) دا دووه منیه له (گ، س، گ) سییه مینه و له وانی دیکه دا پیجهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه.

گول (مس، ر، ما) کل - رینووسی کونه.

جگهر (مس، ما): جگر - دیسان رینووسی کونه.

به خوینم (جا، نم، ن): به خوینم - دیسان رینووسی کونه.

دل بهداغ (ر): بداغ.

دل بهداغ (جا، نم، ن): دل لهداغ.

سیبی (ر): سیف.

بو سیبی (ما): بو بوی.

بۆ سېبى (گ، س، گ، ۳): بۆ سېوى. دەسكارىيە.
شەقائىقى (ر، ما): شقايىق.
شەقائىقى (گ، س، گ، ۳) شەقايىقى... دەسكارىيە.
بوو بە بەى (ر) بكى.

۶- كەپر: كە پرىەتى، تەژىە

شەوق: ئارەزوومەندى، چاۋەنۋارى

دېدەنى: چاۋ پىكەوتن، سەردان

دەكەى: چ وەختى، كەى؟

رەحم: بەزەبى، دىل پى سۈوتان، دىلسۆزى

لەپر: لە ناكاو، لەپرىكا، لە كوتوپرىدا.

دەكەيتو: تۆ دەكەى

كەپر: چوار كۆلەكەى چەقاۋە لە سارايەكدا و سەرەكەى دارەرايەو بە گەلا و پووش گىراۋە.

چواندوۋىەتى بەكەللەى سەرى يا دلى بۆشى خۆى.

دەدەى: (دەدەيت) و (دەسادەى خىراكە).

سەرى لە كەپر دىل دەدەى: سەردانىكى كەپر دىل كە مەبەست لە خودى (كوردى) بە و برىتەبە

لە چوار چلە پەلە (رەقوتەق)ەكانى ۋەك دارى كەپرەكە بەسەر دىلە زىندوۋەكەيەۋە بەراستى ئەم

تاكە وردەكارىبى جىناس ئارايى و يارى بەۋشەكردنى ۋەستايانەى تىايە و لەۋ پەرى قوۋلى و

جوانىدايە و بەبىيى ۋىژەى كۆن زۆر پەسەند و بالايە. بەلام كىشەكەى كورە.

ئەم تاكە لە (ك/۲، س، گ، ۳)دا نىبە و ھىشتە چاپ نەكراۋە ھەردوۋىكىان لە (ر، ما، جا، نم)،

نن)ىشدا نىبە و تەنبا لە (مس، عن) دايە و شەشەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە و لە

ھەردوۋىكىشاندا چۈنەكە.

۷- ئەم تاكە ھەلبەستەش يەككىكە لە ھۆنراۋە بەرزەكانى (كوردى) بەپىيى ۋىژەى كۆن و، واتاى

يەكجار ورد و فراۋانى بەھىتە دەدات، بەلام ۋەك تاكى پىشوو تەنبا پىشتى نەبەستوۋە

بە (زمانبازى)يەۋە، بەشكو ھونەرمەندىيەكەى خۆى تىدا تىكەل بە مېژوو، و زانستىي

سالقەرگەرى (تەقوىمى) و ۋىژەبى و ئەفسانەبىي و زمانى،... ھتدېشى كردوۋە. لەبەرئەۋە ئەۋا

بەنېمچە درىژيەك واتاى ھەرىكەى لە وشەكانى ناۋ ئەم تاكە ھەلبەستە لىك دەدەمەۋە و

پەيوەندىي ئەۋ واتايە بەمەبەستى ھەلبەستەكەۋە دىارى دەكەم تاكو بتوانرى ھەلبەستەكەيان

لىۋە نىزىك بكرىنەۋە:

بەھمەن: ناۋى رۆژى دوۋەمى ھەرىكەى لە مانگەكانى سالى رۆژى (شەمسى)يە، كە ئەمەش

نېشانەيە بۆ سەرەتاي ژيان و سەرەتاي خۆشى و خۆشەويستى كە بەتېرى غەم لىي تىك دراۋ.

بەھمەن: ناۋى مانگى يانزەبەمى سالى (رۆژى)يە كە بەرامبەرە بە: ۲۱ى مانگى (كانوونى

دووهم) تاكو ۱۹ی (شویات)ی هەر سالێکی زاینی (میلادی) كه ئەم سالی (رۆژی)یەش
پێكاو پێكه له گەل سالی (كوردی)دا كه له رۆژی: ۱۲ی (مارت: ئازار: نه‌ورۆز)هوه دەست پێ
دهكات و سه‌ری سالی. ئەم مانگەش (به‌همهن) پێكه‌وتی هه‌رته‌ی سه‌رما‌وسۆله و چله‌ی زستان
و ناخۆشی و زریانە و ئەمانه‌ی وه‌ك تیری غه‌م داناوه له (به‌همهن صیغه‌تی)یه‌وه ئاراسته‌ی
(ئەسفه‌ندیاری دلی كراون و... هتد.

كوپری ئەسفه‌ندیاری ناو ئەم هه‌لبه‌سته و پاشایه‌کی كه‌یانی و له‌په‌یکاری تۆله‌ی باوکیا بووه له
رۆسته‌م.

به‌همهن: به‌ واته: رنوو یا ئەو به‌فره‌ی له‌سه‌ر چیاوه داده‌نرێ و هه‌ره‌س دینیتته خوارێ و هه‌تا
به‌ره‌و خوارتر بێته‌وه، به‌فری تر به‌زۆری له‌ خۆیه‌وه ده‌لکێ و کاتی ئەو کۆمه‌له به‌فره‌ گه‌وره‌یه
ده‌گاته دامپن، ناو تا‌قی چیا و دۆله‌که پر ده‌کاته‌وه و ئەوه‌ش به‌هۆی به‌ژێره‌وه‌کردنی كه‌سان له
رێبوار و کاروانی و ئاژه‌ل و زیانییه‌کی گه‌وره‌ ده‌دات و رینگه‌ ده‌گرێ... هتد هه‌لبه‌سته‌که‌ش ئەم
(رنوو)یه‌ی وه‌ك (صیغه‌تی به‌همهن) یا وه‌ك تیری غه‌م به‌و صیغه‌ته به‌همه‌نییه (ئەسفه‌ندیاری)
دلی کردووه به‌ژێره‌وه و نوغۆی کردووه و له‌ ناوی ده‌بات.

به‌همهن: ناوه بۆ یه‌که‌م (ژیری عه‌قل یا عاقل) له‌ جیهان یا گیتیدا كه‌ مه‌به‌ست له‌ خوای
ئەفسانه‌یی یا رواله‌تی ئەو خوایه‌مانه و... هتد. هه‌لبه‌سته‌که‌ش وا ده‌گه‌یه‌نی ئەو ژیرییه‌ی ئەو
خوایه به‌تیری غه‌م له (دلی ئەسفه‌ندیاری) یا (ئەسفه‌ندیاری دلی) (كوردی) ی داوه و... هتد.

صیغه‌ت: سه‌روشت، خوو، رواله‌ت، په‌وشت و، مه‌به‌ستی له‌وه‌یه كه‌ رواله‌تی وه‌ك هی (به‌همهن)
وه‌هان و، ئەو رواله‌تانه‌ی به‌همهن وه‌ك تیری غه‌م وان و هتد...

به‌تیری غه‌م: به‌گولله‌ی خه‌موخه‌فه‌ت- جا ئایا تیره‌که له (به‌همهن)یا له (ئەسفه‌ندیاره‌وه بی یا
هه‌ر خۆی (غه‌م) بی وه‌یا به‌پێچه‌وانه‌وه له‌میان‌ه‌وه بۆ ئەویان ئاراسته‌ کرابی و هتد...

ئەسفه‌ندیاری: ئەم ناوه‌یا، ئەم وشه‌یه ئەگه‌ر به‌ (ئەسفه‌ند) و (یار) وه‌ر بگرن، ئەوا هه‌ریه‌کی له‌م
دوو به‌شه‌ی واتای جیاوازی خۆی هه‌یه كه‌ (یار) به‌واته‌ دۆست و خۆشه‌ویست و هاوه‌ل به‌لام
ئەسفه‌ند: به‌ته‌نیا به‌واته: (تۆویی گوژالک)ه كه‌ په‌وه‌کی کتویه‌ی له‌ جوژی ترۆزی و کاله‌ک
(گندۆره‌)ی بچووکتريکه و به‌ریکی وه‌ك (شه‌مامه: شه‌مامۆکه‌)ی یه‌کجار تال (حه‌نضه‌ل)
ده‌گرێ و مه‌به‌ستی له (تالی)ی ئەسفه‌ندی (هاوال)ی دلێتی، به‌هۆی ئەنگاوتیییه‌وه و به‌و تیری
غه‌می صیغه‌تی به‌همه‌نییه و ژيانی لی (تال) کردووه.

ئەسفه‌ند: ناوی مانگی دوانزه‌یه‌مین سالی (رۆژی) یه‌که به‌رامبه‌ر و به‌ ۲۰ی (شویات) تاكو:
۲۰ی (مارت: ئازار) كه‌ ئەمیش مانگی زستان و پێكه‌وتی دوا دوا‌ی چله و ئالۆزی
كه‌شوتووشی و با و بارانی سی شه‌ش و بورجی پیرێژن و... هتد ده‌کات و مه‌به‌ست
هه‌لبه‌سته‌که بۆ ئیره وه‌ك ئەوه‌یه كه‌ له‌سه‌ر (مانگی به‌همهن) لیکم دایه‌وه...

ئەسفه‌ندیاری: خو ئەگه‌ر ئەم وشه‌یه یا ئەم ناوی (ئەسفه‌ندیاری)ه به‌یه‌ک وشه‌ لیک دایه‌وه و

(یار)هکهی لی جیانه کردهوه، ئەوا واتای جیاوازی تر دەدات وهک:

ئەسفەندیار: بهواته توانایی(حهق) که روالهتی خوابه- به پیتی ههلبهستهکه هیتی صیفهتی بههمهنی خراپکار وهک تیری غه م و له تواناییه (حهق) و مافهی دلی(کوردی) دراوه که ئەمهش له سههه فلهسهفهی دهسهلاتی زۆر(قوه)یه بهسهه (حهق)دا.

ئەسفەندیار: بهواته دلسۆزی و (لوطف) که ئەمهش روالهتیکی خوابی و مرۆفایهتییه که ئەو ناسکی و دلسۆزی و لوطفهی دلهکهی بهتیری غه می بههمه ن صیفهتی، پیتیل کراوه.

ئەسفەندیار: ناوی خوای (ئەسفەندی)ی ناو براوه که به پیتی ئەفسانهیی، ئەو صیفهتی بههمه نییه بهتیری غه م خوای دلی (کوردی)ی ئەنگاوتوه.

ئەسفەندیار: ناوی یهکتکه له پالنهوانه کۆنهکانی (کهیانی) که ناوی له پهراوی (شاهنامه)ی (فیردهوسی)دا هاتوه و نازناوی ئەو پالنهوانه (پۆلاتهن) یا (جان پۆلا) بووه که عاره بهکان کردووینهته (جانبلاط)، باوکی (بههمه ن)نی پاشای کهیانی بووه که له پیتشهوه ناوم برد.

جاریکیان ئەسفەندیار بهفرمانی (گشتاسب)ی باوکی چوهته جهنگی رۆسته می (مازهندهرانی)یهوه، رۆسته م ههچهندی کردوه دهرهقهتی نههاتوه، چونکه تیر و شیر که له (مهعدن) بوون کاریان لی نه دهکرد، ناچار رۆسته م تیریکی دووفلیچقانه(دوو نووک)ی له داری (گهن) که داریکی زۆر رهق و پتهوه دروست کردن تیتی گرت و له چاوی (ئەسفەندیار)ی داو، برینی ئەو تیره بووه هۆی لهناو بردنی ئەسفەندیار، چونکه تیرهکه له (مهعدن) نهبوو له (دار) بوو. که له ههلبهستهکهدا ئەم سهههگوزه شتهیهش مه بهسته و ئەسفەندیاری دلی(کوردی) بهتیری غه می رۆسته مه، وهک صیفاتی بههمه نی پیکراوه.

ئوردی بههیشت: ناوی سێیه مین رۆژه له ههه مانگیکی (رۆژی)دا، مه بهستی ههلبهسته کهش وهک لیکدانهوهی سهه (بههمه نی دووه مین رۆژی مانگ) وایه که له پیتشا لیکم دایهوه.

ئوردیبههیشت: ناوی مانگی دووه مه له سالی (رۆژی)دا که بهرامبه ره به ۲۱ی (نیسان) تاکو: ۲۱ی(مایس: ئەیار)ی سالی زاینی، ریکهوتی وهززی بههار دهکات و مه بهستی ههلبهسته که بهم پیتیه ئەوهیه ئەو وهززه خوۆشی بههاره ی ژیا نی ئەسفەندیاری دلی بهتیری غه می بههمه ن صیفهت تیک دراو لپی بوو بهساردی ووشکی و ناخوۆشی پایز و تاریکی...هتد.

ئوردیبههیشت: بهواته (ئاگر)ه که ئەویش روالهتی په رتهو (نور)هو (نور)یش له خواوهیه که له لای زهرده شتییهکان پیروژ بووه. بۆ ههلبهسته کهش ئەو (نور)و ووناکی و، شهوق و گهرمییهی ئەسفەندیاری دلی (کوردی) بههۆی تیری غه می صیفهته خراپهکانی بههمه ن و ئاگر و وهجاخ و هیوا پیروژهبان خستوهته کوژاندنهوه و بهرهو تاریکیان بردوه.

ئوردیبههیشت: ناوی فریشتهیه که، پاریزگاری شاخ و چیاکان و ههلسووراندنی کاروباریانی له مانگی (ئوردیبههیشت)دا پی سپی درداوه، بۆیه مانگه کهش بهناوی ئەوهوهیه و له ههلبهسته کهدا ئەم فریشتهیه ئەنگیوراوه، بهتیری غه می بههمه ن صیفهتی و ئەو تواناییه لی

تیک دراوه به ناآرامی.

ئوردیبه هیشته: ناوی جه ژنیکه هه ره گه وره و پیرۆزی کۆن بووه و که ریکه وتی رۆژی سییه می مانگه له مانگی ئوردیبه هیشته کاندانا ئاههنگی تیدا گێردراوه و به جه ژنی (ئوردیبه هیشته کان) بیان ناو بردوه و له هه لبه سته دا تیکچوونی ئەم چه ژن پیرۆزه ی (کوردی) ده گه یه نی.

عه یش: ژیان، رابواردن، خۆش گوزهرانی.

به ده ل بوو: گۆردرایه وه، ئالوگۆر بوو، ئه ویش به هۆی ئه و تیری غه مه وه.

به عه یه نی: به خودی، هه ر به خۆی- وه یا (عه ین: چاو) و، (به عه یه نی) به واته (به چاوی) ئەم چاوه ش نیشانه یه بۆ چاو پیکانه که ی ئه سفه ندیار به تیری رۆسته م... هتد.

ده ی: له رووی زمانیه وه به واته: (ده سا ده ی) یا (هه ی که ی: ئیدی)، یا (تاریکی وه که ده یجوور) و ناوی فریشته یه کیشه یا (پایز) و سه رما و قه بزێ پایز و وشکی و ناخۆشیه که ی چونکی (ده ی) ناوی مانگی ده به مینی سالی (رۆژی) یه که به رامبه ر به ۲۲ ی (کانونی یه که م) تا کو: ۲۰ ی (کانونی دووم که ئه میش پایزه و گه لی واتای تریش ده دات که هه موویان ده به سترین به لیکدانه وه کانی پیتشه وه و له گه لیاندانا ده گونجین.

به بیه ر لیکردنه وه وه به دوادا چوون چه ندان واتای ورد و قوولی تر له هه لبه سته که وه ده رده که ون به رووی په یوه ندی و رواله یی رۆژ و مانگ و ساله کانه وه به ژیان و باری میژوو و ویژیه ی و... هتد. وه که هه موو توانایی (کوردی) و جیناس ئارایی (دل و به ده ل) (عه یش و عه ین) و... هتدن. ئەمانه و گه لی شتی له م جۆره که له م په راوییه داهاتوون.

هه موو به ره په رچی ئه وه ئه دهنه وه که زۆر له لیکۆله ره وه کانی (کوردی) و هه لبه سته کانی لایان وایه که هه لبه سته کانی کوردی سادهن، ئه مه ش راسته، به لام ده بی ئه وه ش بزانه ری له ژیر زۆریه ی ئه و سادهییانه تیدا زۆر جار داوی ئالۆزی ئه وتۆی ناوته وه که وا به ئاسانی به سه ر نه برین.

به تایبه تی ئه گه ر به چاوی سه ری نی (کوردی) و به پیی ده ستووری ویژه ی کۆن سه رنجیان بده ی نی.

ئهم تاکه له (ر) دا نییه و له (گ، ۲، ما) نسخه دا شه شه مین تاک و دوا تاکیشه هه رچه ند له (جا، نم، ۱، نن، گ، ۲) دا شه شه مینه، به لام دوا تاک نییه و له (حی، عن) دا هه وته مین تاکی ئهم پارچه هه لبه سته یه.

به تیری (ما): به تیر

ئه سفه ندیاری (ما، نن، نم، ۱): اُسفندیار.

ئوردیبه هیشته ی (ما): اوردی بهشت.

به ده ل (نن، جا، نم، ۱): بدل- ئه مه رینووسی کۆنه.

به عه یه نی ده ی (ما) جین دئی.

۸- هیلاک: کوشتن، لهناو بردن، مراندن.

له مشتته: له دهستایه، بهدهستهوه.

سا: دهسا.

عهزمی: نیازی، ئارهزووی، لهسهه سووریوون،

پیشدهستی: دهس پیشکهری

خۆت: تۆ: مه بهستی له (سالما) ه

لی ده دهی: ده لپی بده دهی سا تپی سرهویته.

ئهم تاکه له (ر، ما، گ، ۲، س، گ، ۲) دا نییه و له (جا، نن، نم) دا ههوتهمین و له (مس، عن) دا

ههشتهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه و هیشتا چاپیش نهکراوه.

نیوبالی یهکهمی ئهم تاکه ی سهروهه له (جا، نم، ۱، نن) دا بهم جۆرهیه:

«یار وا بهقتلی (کوردی) بیچاره تیغی گرتته مشت»

ههه ئهم هاتنی ناوی (کوردی) یه لهم نیوبالی ئهم سئ سههچاوهیه و ئهوانی تری وهک ئهم

سیاندا بووته هوی ئهوهی که مهسهلهی بهستنی ههلبهستهکه به (سالما) هوه فهرامۆش بکری.

جگه لهوهی که کیشی ئهم نیو تاکه ئاویتیه (که ئهشی هی ههلبهستکی تری بی و دهستی من

نهکهوتی). درێژ تر و له کیشی ههلبهستهکهو به تیخستنی (کوردی) یه که کیشهکهی ئالۆزاوه.

عهزمی (مس، عن): عزم.

۹- له هیجر: دووری

سالما: عهبدولرحمان بهگی ئامۆزای (کوردی) یه که نازناوی ههلبهستی (سالما) بووه

غهرقی: نوقمی.

میحنهت: ناخۆشی و چورتم و گیچهل.

نیوبالی دوابی ئهم تاکه ههه مان نیوبالی دووهمی تاکی یهکهمی ئهم پارچه ههلبهستهیه که

(سالما) یش له وهلامی ئهم ههلبهستهی (کوردی) دا خستوووته دوا تاکی ههلبهستهکهیهوه وهک

لهدواوه دیت. ئهم تاکه له (جا، نن، ر، ما، گ، ۲، س) دا نییه و تهنیا له (مس، عن، گ، ۲) دا

ههیه و لهم سئ سههچاوهیهشدا دوا تاکه و له (مس و عن) دا نۆیهمین و له (گ، ۲) دا ههوتهمین

تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه:

نیوبالی یهکهمی ئهم تاکه ی سهروهه له (گ، ۲) دا بهم جۆرهیه:

«هیجری له بهر فیراکی ئهتۆ غهرقی هیجرتته»

که دیاره ئهم نیوبالێش شیواوی تیا پهیا بووه و له وتنی (کوردی) ی دوور خستوووتهوه.

هههچنده ههموو سههچاوهکان به (نازناوی کوردی) یهوه نووسیویانه و تهنانهت وهلامهکهی

(سالما) یش ههه (کوردی) ی وتوووه، بهلام ئهوهتا له (گ، ۲) دا به (هیجری) نووسراوه که ههلهیه.

دوابی ئهوهکه ههلبهستهکهی (کوردی) یا ئهم نامهیهی سهروهی بۆ (سالما) برایهوه ئهوا

وهلامهکهی (سالما) دهنووسمهوه.

له(عن)دا لهسەر ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی (سالم)دا که وه‌لامه‌که‌ی (کوردي) به‌فارس‌ی نووسیویه: (جواب سالم برای کردی و متأسفانه این جوابرا ناقصا حاصل کردم- علی) واته (ئەم هه‌لبه‌سته‌ی دوایش وه‌لامی سالمه بۆ «کوردي» که به‌داخه‌وه ئەم وه‌لامه‌م به‌ناته‌واوی ده‌ستکه‌ت- عه‌لی). له‌م وشه‌ی (ناته‌واوی)یه ده‌توانین ئەوه ده‌ربینین که ئەم وه‌لامه‌ی (سالم) ده‌بوایه ژماره‌ی تاکه‌کانی به‌قه‌ده‌ر ئەوی (کوردي) واته(٩) بوایه، به‌لام ئەوه‌تا که ته‌نیا(پینج تاک)ی ده‌ستکه‌وتوو هه‌رچه‌نده له هه‌ردوو دیوانه چاپکراوه‌که‌ی (سالم)ی (کوردي) و مه‌ریوانی) و (گیو)یش دا هه‌ر پینج تاک‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نووسراوه، به‌لام له دیوانه‌که‌دا ئەمه‌ دیاری نه‌کراوه که وه‌لامی (کوردي)یه.

ئەمیش هه‌لبه‌سته‌که‌ی «سالم»ه

- ١- جانانه حالی ئەم دله‌ گه‌ر جوستوجوو ده‌که‌ی
مه‌شغوولی ناله‌یه له‌جودایی به‌میثلی نه‌ی
- ٢- (چه‌ره‌ات که پیش‌ه‌رنگ لاله‌ بود)
ئیسستی ده‌با له‌ حینی خه‌زانا گه‌ره‌و له‌ به‌ی
- ٣- چاوت له‌ به‌زمی باده‌که‌شان بیتو عیشوه‌کا
ناکه‌ین به‌رهمی نه‌شه‌یه‌ی مه‌ستی هه‌واپی مه‌ی
- ٤- غه‌م جه‌یشی سه‌لمو‌طوره‌ دیتته‌ سه‌ر ئیره‌جی دلم
بۆ شۆرش‌ی له‌ وه‌غا چۆلی سینه‌ بوو به‌ ره‌ی
- ٥- (سالم) ده‌لیله‌ مه‌صره‌عی (کوردي) بلّی به‌یار
ره‌حمت براله‌ بۆ که‌یو جه‌ه‌ورت هه‌تابه‌که‌ی

٢- ره‌نگ لاله‌ بود (گ٣، مس١) ره‌نگی لاله‌ بو، ئەمه‌ش هه‌له‌یه چونکه‌ فارس‌ییه.

٣- باده‌ که‌شان (گ٣): باده‌گوشان- ئەمیش هه‌له‌یه (به‌واته مه‌یخواران)یشه
ناکه‌ین (گ٣، س١) ناکه‌ن- ئەمیش ناگونجی.

٤- چۆلی (س١): چدلی.

چۆلی (گ٣) چ ده‌لی.

کیشی ئەم تاکه‌ (نیویال نیویالی) ناته‌واو و ته‌کوولۆ و زیاد و که‌مه، به‌لام به‌یه‌کسه‌ر هه‌موو
تاکه‌که‌ به‌پیی بریگه‌ کیشه‌که‌ی ته‌واوه.

٥- بۆ که‌یو (س١): بوی.

بۆ که‌یو (گ٢): بۆ وی و.

تیری عەشقی

۱- تیری عەشقی چاوەکانت وا لە جەرگم کارییه
 ئاو لە چاوانم بەخوڕ دئی ڕەنگەکەیی گولنارییه
 لیم گەڕین، با جی نشینی کونجی غەم بم ئەی ڕەفیق
 دەردەکەیی من دەردی عەشقه زۆر گران و سارییه

.....
 ۱- گولناری: وهک ڕهنگی گۆله ههناڕ.

کونج: گۆشه، کهناڕ،

ڕەفیق: برادەر، هاوآل، هاو دەم، دۆست.

ساری: تەشەنەکار، ئەو نەخۆشییەیی لێوەی بکەوێتەو.

سەرچاوهی ئەم هەلبەستە (مس، ما ۲) ه که له کهشکۆلهکەیی (مس) دا بە دەسنووسی (نەجمەدین

عومەری) ناویک له سالی ۱۳۳۲ی کۆچیدا نووسیوه له ژیر ناوی (کوردي) دا.

هەرچەندە ئەم چوار بەلاییه مۆرکی (کوردي) ی پتوویه بەلام شتێواویشی پتووه دیاره و، له بهر

ئەوهی که سەرچاوهی زۆرم دەست نەکەوت وه واش دەردەکەوئ که ئەم چوار بەلاییه بە شتیک

بووی له هەلبەستیک بۆیه جارێ به نیمچه گومانیکهوه به هی کورديم دانا.

دەك رەقىب

- ۱- دەك (رەقىب)! تووشى بەلپەك بى، نەجاتت قەت نەبى
- مانىعى وەصل و حەياتم بووى، حەياتت قەت نەبى
- ۲- وەك لە من تىكچوو حوزوورى پۇحەكەم رەبى، خودا
- غەيرى (دەستى دارى كوئىرى)، رووى جەماتت قەت نەبى

.....

۱- ئەو (دوو) تاكە ھەلبەستە بەم جۆرەى لەسەرەو نووسىومە لە كەشكۆلەكەى مامۇستا (عەبدوڵپەزاق بىمار) م وەرگرتوو لە سالى ۱۹۶۱ ز.دا لە بەغدا كە بەناوى كەشكۆل = (سەرچاوە) ى (ب) وە لەم پەراوويەمدا تۆمارم كردوو.

كەشكۆلە كە لە سالى ۱۳۰۲ ى كۆچيدا نووسراوئەتەو كە بەرامبەرە لە سالى ۱۸۸۴ ز. يە بەلام ناوى نووسەرەكەى و شوئىنى نووسىنەكەى تيا ديارى نەكراو، ھەرچەند ئەم (ھەلبەستە بەناوى) (كوردى) يەو تيا نووسراو.

وەك لە خوئىندەنەوئەى ئەم (چوارىنە) يەو دەردەكەوئى (كوردى) لە دەقى نووسىنەكەدا ھەيە و، ديارە ئەوئەش بەھۆى (دەستاودەست) كردن و (دەماودەم) كردن و نووسراوى (ناخۆش خوئىن) ھوە رووى دابى وەك ئەم (دەردانەش) بەزۆربەى ھەلبەستى ھۆنەرانمانەو دەبىنرئىن.

بەمانەيشەو مۆرك و چىژ و شىئەى ھەلبەستى (كوردى) ھەر پتوہ نومايانە و شىئاوويەكانى ھەست پى دەكرئىن وەك لە شوئىنى خۆياندا دەستنىشانم كردوون.

ھەرچەندە لەبەر (سەرچاوە كەمى) نەمتوانى بگەمە وەلامى راستى چەندىن پرسىيار لە رىگەى ساغكردنەوئەى ئەم پارچە ھەلبەستەدا.

وەك: نووسەرى كەشكۆلەكە كى بووھ؟؟

- لە كوئى نووسراوئەتەوھ؟

- ئايا ئەم ھەلبەستە لە خودى خۆيدا ھەر ئەم چوارىنەيە بووہ يا ئەمەى بەشىكى پارچە ھەلبەستىكە؟؟

- ئايا ئەم پارچە ھەلبەستە چەند (تاك) بووہ، ئەگەر چوار بالى نەبووئى؟، ... ھتد

جگە لەوئەى ئەم چوار بالىيە لەو كەشكۆلەدا بەناوى (كوردى) يەو نووسراوہ و سالى نووسىنەوئەكەى لە كەشكۆلەكەدا ديارى كراو، ئىتر نە لەو كەشكۆلەدا و نە لە شوئىنى تردا چىم لە بارەى ئەم ھەلبەستەوئە پى نەزانىوہ.

لە كەشكۆلەكەدا ئەم چەند وشەيەى دوايى بەم جۆرەى دوايى نووسراون و من راستم كردنەوہ.

قهت (ی دهقی - سهرهوه) که له که شکۆله کهدا به (قط) نووسراوه.
 مانبعی (ی دهقی سهرهوه) که له که شکۆله کهدا به (مانع) نووسراوه.
 وهصل و (ی دهقی سهرهوه) که له که شکۆله کهدا به (وصل) نووسراوه.
 ئەمیش لیکدانهوهی وشهکانی ئەم یه کهم (تاک) هه لیهستهیه:
 (رهقیب) مه بهست له نه یاره و نه مزانی مه بهستی له کۆ بووه.
 به لال: ئاوقا بوون به خراپی و ناخۆشی و چورتم و گێچه ل.
 نه جات: رزگاری، قوتاری،
 قهت له (قط) عاره بیهوه هاتوو به واتا هه رگیز، چ نه.
 مانبع: به ره هه لست، کۆسپ، ته گهره.
 وهصل: به یه که گه یشتن، پیککه یشتن.
 حه یات: ژین، ژیان، زینده گی.
 به لاپیک: ئەم وشه یه له ده بریندا کیشی هه لیهسته که گران ده کات و به شیوه ی (به لاپیک) سووک
 و رهوان و بێ گران و بێ له نگیه، ئەشی ئەمیش شیواوی بیت.
 ۲- وهک له پێشه وه نیشانه م بۆ ئەوه کرد شیواوی له م چوارینه یه دا رووی داوه، ئەوه تا له کۆتایی
 نیوه ی یه که می ئەم تاکه هه لیهسته دا وشه ی (ره بی) به واته ی ئە ی خودا، وه وشه ی (خودا)
 به مه بهستی ئە ی خواجه، هاتوو که له ده ستووری وێژه ی کۆندا ئەم جوړه دووپاته کردنه ی یه که
 وشه په سندنه کراوه و شاعیرمان (کوردی) ییش ئەوه نده شاره زاو پسپۆری فه ره نه نگه هه ر
 چوار زمانه کانی (کوردی) و (فارسی) و (عه ره بی) و (تورکی) بووه که ئاوا دووپاره کردنه وه ی
 (ره بی) و (خودا) که هه ردووانیان یه که واتا دهن، به لایه وه په سندن و جوان و به جی نه بووه و
 دلنیام که ئەم دووپاره کردنه وه یه له خودی (کوردی) یه وه نه بووه و به هۆی (گۆران) هوه شیواوه
 بیکومان له جیکه ی (ره بی خودا) ده برینیکه تر له دهقی گوتنه که ی (کوردی) دا هه بووه، و
 مه بهستی له پارانه وه له خوا بووه، که ئەو (ره قیب) هه ش ئاوقای سزای خراپه ی خۆی ببیت،
 ئەویش: (کویربوون) ی (ره قیب) بووه، وهک به راشکاو ی له نیو بالی دووه می ئەم تاکه دا
 (کوردی) خواستی کویربوونی ره قیبی کردوو، به جوړیک جگه له (دهستی گرتنی گۆچانی
 کویریتی) ئیتر هۆیه کی تری ده بیت که بتوانی بجیتته ناو (جه مات) هوه که پیم وایه ئەم
 (جه مات)، له وشه ی (جه مات = کۆمه ل) ی عه ره بیه وه نه بی و له (جه م = لا، ته نشت، لال)
 و... هتد زمانی کوردیه وه بی.
 حوضوور = ئاماده بوونی یاره که.
 رۆح = گیان.

ظوهووری تۆیه

۱- ظوهووری تۆیه ئامالی هه موو عوششاق، به سه تاكه ی؟
 به جارى دینه سه ر دینت ئە گه ر ده رگانه كه ت وا كه ی
 خودا وه حیی كیتابی خه تمی جوانیتیی به تۆ داوه
 له ئولكه ی حوسندا بۆچ ئیددیعا ی پیغه مبه ری ناكه ی؟

.....
 ۱- ظوهوور: ده ركه وتن.

ئامال: هیوا .

عوششاق: دلداران.

دین: ئاین.

وا: كرده وه، كراوه.

وهحی: دهنگی خوایی، سرووش.

كیتاب: په راوی.

خه تم: كۆتایی پیه تان - نیشانه یه بۆ خاته مینی پیغه مبه ری ئیسلام (د.خ) له ناو ئایه ته كاندا
 كه وا پیغه مبه ره.

ئولكه: نیشتمان، هه ریم.

حوسن: جوانی، شیرینی.

ئیددیعا: داواكردن، خواستن، له سه ر سووربوون.

پیغه مبه ری: له جوانیتیدا ی مه به سه ته.

ئهم چوار بالییه له گۆشه یه كی (مس) دا به ناوی (كوردی) یه وه نووسراوه، به لام ئایا ئه مه
 سه ره تای هه لیه سته كه یا هه ر ئه وه نده یه ئه م له لا دیاری نییه و له م سه ره چاوه پتریش له شوینی
 تردا به رچاوه نه كه وتوووه.

چاوهكهم بۆچى

- ۱- چاوهكهم بۆچى له گه‌ل عاشق ئه‌وه‌ند ده‌عوا ده‌كه‌ى
خۆت له جومله‌ى دولبه‌راندا ئاخىرى ريسوا ده‌كه‌ى
- ۲- مه‌جمه‌ى عوششاق ده‌ره‌نجينيت و ده‌شزانى ره‌قيب؟
به‌چچه گورگي‌كه، كه‌ويى نابيت و شه‌ر ئينشا ده‌كه‌ى!
- ۳- دائيما كارت جه‌فا و هيجران و جه‌ور و غوصصه‌يه
قور به‌سه‌ر عاشق، مه‌گه‌ر مه‌عشووقه‌يى هه‌ر واده‌كه‌ى؟
- ۴- تاكو تو‌ صاحي‌بى ئه‌و كاكو‌لى وه‌ك زوتنار بى؟
سه‌د وه‌كو سه‌نعان عه‌به‌ث بى مه‌زه‌ب و شه‌يدا ده‌كه‌ى.
- ۵- كو‌مه‌لى عاشق ئه‌ميس‌تا وي‌ل و سه‌رگه‌ردانى تو‌ن
جارى ناپرسى له كو‌ين؟ گويا له‌لاى خۆت چا ده‌كه‌ى؟
- ۶- ئه‌هلى ئه‌م دو‌ل و چي‌يايه چاوه‌ چاوى چاوى تو‌ن
تۆش كه‌ گو‌شه‌ى چاوه‌كه‌ت قوربان به‌ره‌و به‌غدا ده‌كه‌ى.
- ۷- حاكمى نابى به‌دادى بي‌كه‌ساندا رابگه‌ى؟
داوى د‌ل ده‌پسي‌نى، (والى) شاد، له‌گه‌ل حاشا ده‌كه‌ى.
- ۸- مه‌ر له پى عه‌شقا نه‌بوو فه‌ره‌اد كه‌ كي‌وى كون ده‌كرد؟
ئيكه‌ بۆچى تو‌ له‌گه‌ل ئيمه‌ غه‌ضه‌ب په‌يدا ده‌كه‌ى؟
- ۹- تابرينمان گه‌رمه‌ فريامان كه‌وه دادت ده‌ده‌ين!
تو له ري‌گه‌ى ناخودا دا حه‌يفه‌ خۆت له خودا ده‌كه‌ى.
- ۱۰- ئيمه‌ وا رۆيىن له مه‌ئيووسى له‌لات، ده‌ولت زياد
دا بزاني‌ن عه‌بدى وه‌ك ئيمه‌ له كو‌ى په‌يدا ده‌كه‌ى
- ۱۱- د‌ل ئه‌وا لو‌مه‌م ده‌كاتو، پيم ده‌لئى: (كوردى) بلئى:
گه‌ر شكاياتم حه‌قه‌ تو‌ بۆ قسه‌ى بي‌جا ده‌كه‌ى؟

۱- دهعوا: مه‌به‌ستی تیگی‌ران و هه‌رایه.

له جومله‌ی: له کۆمه‌لی، له‌نتوان.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، ع، ن، گل، ۱، گل، ۶، ف، ما، ر، کش، ۱، نم) له‌گه‌ڵ (کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا (کم) م‌کرده بنکه به‌پشتیوانیی ئه‌وانی تر.

له‌م سه‌رچاوانه‌دا که رینوما‌یی‌یه‌کی کۆنه‌ی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته بکه‌ن، ته‌نیا دووانیانه که ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌که‌ش پشتگیری رینوما‌یی ئه‌وان ده‌کات و ئه‌وانیش:

۱- له (ف) دا له‌سه‌ره‌تای ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسیویه (کردی در مقابل عبدالله پادشاه بابان) واته: (کوردی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی له‌به‌رامبه‌ر عه‌بدو‌ل‌لای پاشای بابان گوتوه).

۲- به‌لام له (عن) دا ئەم ده‌ست‌نیشان‌کردنه‌ی وال‌تر‌گه‌یان‌دوو که ئەم په‌راویزه فارسییه‌ی خواره‌وه‌ی کردوو‌ته سه‌ره‌تا بۆ هه‌لبه‌سته‌که:

(بعد از سقوط حکمرانی ببه، عبدالله پادشاه ببه، اجتماعی باگروهی از علماء دین و شعراء و هواداران احمد پادشاه ببه کرده که (کردی) رحمهم الله یکی از آنها بوه و در آن اجتماع این قصیده نظم فرموده-علی) واته: (له دوا‌ی رووخانی فه‌رمانه‌وایی بابان عه‌بدو‌ل‌لای پاشای بابان) کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کۆمه‌لی له زانایانی ئاینی و هۆنه‌ران و هه‌واداران (ئه‌حمه‌د پاشای بابان) دا کردوو، که (کوردی) خوا بیان به‌خشی یه‌کی‌ک بووه له‌وانه و له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا ئەم چامه‌یه‌ی هه‌لبه‌سته‌وه (عه‌لی).

ده‌ست‌نیشان‌کردنی ئه‌و دوو سه‌رچاوه به‌نرخه سه‌رنج‌مان بۆ سی خالی گرینگ راده‌کیشی که:

۱- ئەم هه‌لبه‌سته له سا‌لی ۱۸۵۱ی زاینیدا وتراوه (دانراوه).

۲- (کوردی) یه‌کی بووه له ریزی ناوداران و پیاوما‌قوولانی ئه‌وسام و بگره له پایه‌یه‌کی ئه‌وتۆ به‌رزیشدا بووه که ئه‌وته‌تا بۆ په‌روا هێرش‌ی خه‌ست‌وخۆلی تیدا بردوو‌ته سه‌ر ده‌سه‌لات‌دارترین که‌سیک که (عه‌بدو‌ل‌لای پاشا) بووه و (کوردی) ئه‌وه‌نده به‌خۆیدا راپه‌رموووه که نامۆ‌گاری بکا و رینگه بۆ ئه‌و به‌ر‌تۆه‌به‌رایه‌تییه نو‌تییه‌که‌ی دابنی و ئه‌وی راستیه به‌بی مه‌رایکردن بیخاته مستی (پاشا) وه.

۳- ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌یه ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یان له‌چه‌ند د‌ت‌ر‌یک‌ی د‌ل‌داری سا‌کاری زۆر کاو‌ت‌ر کراوه‌وه بۆ هه‌لگه‌راندووینه‌وه به‌(رووبه‌روویییه‌کی) بایه‌خداری میژووی ئه‌وسامان که (بۆ چیرۆکی) د‌ل‌سۆزی و نیش‌ت‌یم‌ان‌په‌روه‌ری و له خۆ‌بو‌ردنی (کوردی) به‌هۆی هه‌ر رسته‌یه‌کیه‌وه له د‌ل و ناخی ده‌روونیه‌وه هه‌لده‌ستی.

ئه‌میش جیا‌وازییه‌کانی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه له سه‌رچاوه‌کاندا:

بۆچی (ما): بی سوچ.

ئه‌وه‌ند (کم، نم، ۱، گ، ۲، س، گ، ۳): ئه‌مه‌ند.

له جوملهی (ر): لزمه‌ی.

دولبه‌راندا (ر): معشوقاندا.

دولبه‌راندا (ن، ع، کش، ۱، محمه‌د ئه‌مین): معشوقان بۆج.

خۆت له جومله‌ی دولبه‌راندا ناخوری (نم، ۱، کم، ۲، گ، ۳). چونکه مه‌عشووقی به‌قوربان عاشقت.

ریسوا (نم، ۱، م، ع، کم): رسوا.

تیبینی: شایانی باسه (کوردی) چهند گه‌شتیکی تریشی له‌گه‌ل (عه‌بدو‌للا پاشای بابان) دا له‌م بابته‌وه هه‌یه، که وه‌ک له هه‌لبه‌ستی (گه‌ردنم با طه‌وقی تۆی تیدا بۆ ئازادی مه‌که‌یدا، ئاشکرا ده‌بۆ جگه له چهند جاریکی تریش که له هه‌لبه‌سته‌کانی تریدا نیشانه‌ی بۆ یاری (عه‌بدو‌للا پاشای بابان) کردوه و هه‌موویانم له شوینی خۆیاندا دیاری کردن له‌م په‌راویه‌دا.

۲- مه‌جمه‌عی: کۆری، ده‌سته‌ی.

عوششاق: دلداران مه‌به‌ستی ئه‌وانه‌یه که له‌و کۆیونه‌وه‌یه‌دا بوون و ته‌نانه‌ت خودی (کوردی).

ده‌ره‌نجینیت: له خۆتیان ده‌که‌ی، دلایان ده‌شکینی.

ره‌قیب: ناکه‌س، خراپکار، دژ یا بێگانه‌کان مه‌به‌سته، یا ده‌سته‌ی (عه‌بدو‌للا پاشا).

به‌چه‌ گورگ یا بێچوه‌ گورگ: ئه‌ویش نیشانه‌یه بۆ هه‌لبه‌ستیکی (سه‌عدی شیرازی) که له په‌راوی (گولستان) یدا گوتوه:

عاقیبت گرگ زاده گرگ شود،
گرچه با ادمی بزرگ شود).

واته: (سه‌ره‌نجام ئه‌وه‌ی له گورگ بۆ هه‌ر ده‌بیته‌وه به‌گورگ، ئه‌گه‌رچی له‌گه‌ل مرۆفیشدا گه‌وره‌ بۆی)

که‌وی: مائی، ده‌سته‌مۆ.

شه‌ر: جه‌نگ، خراپه، به‌دی.

ئینشا: پیکه‌پینان، دروستکردن، به‌ریا، هه‌لگیرساندن. نانه‌وه‌ی مه‌به‌سته.

ئهم تاکه له: (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا دووه‌مینه و له (ع، ن، ما، ر، کش، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳) دا نییه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه.

مه‌جمه‌عی عوششاق (ن): زمه‌رء عشاق.

گورگیکه (ن): کرک آسا.

ئینشا (گل، ۱، گل، ۶): برپا (واته به‌ریا).

۳- جه‌فا = ناخۆشی، خراپی، به‌دکاری، وشکی.

هیجران: دووری، جیایی.

جهور: سزا، ستهم، زۆرداری،
 غوصصه: رِق، قین، پیشخواردنهوه.
 مه‌عشووکه: دلّخواز.
 ئەم تاکه له (عن، ن، گل، ١، گل، ٦) دا سییه‌مینه و له‌وانی تردا دووه‌مینه
 جه‌فاو (نم، ١، ف، کم، ٢، س، گ، ٣): دهرد و.
 جه‌فا و (ر): جفا و.
 مه‌گەر (کم، گ، ٢، س، گ، ٣): ئەتۆ.
 مه‌گەر (نم، ١): که‌تو.
 مه‌گەر (ع، ر): مکر.
 مه‌عشووکه‌یی (ر): معشوقه.
 مه‌عشووکه‌یی (ع/ف): معشوقه‌ء.
 مه‌عشووکه‌یی (کم، نم، ١، گ، ٢، س، گ، ٣): معشوق.
 هەر واده‌که‌ی (نم، ١، کم): بوی و واده‌که‌ی.
 هەر واده‌که‌ی (گ، ٢، س): بووی واده‌که‌ی.
 هەر واده‌که‌ی (گ، ٣): بووی واده‌که‌ی.
 ٤- صاحیبه‌ی: خاوه‌نی.

کاکۆل: رهمزی پیاوه‌تی بووه که دیاره (عه‌بدو‌للا پاشا) کاکۆلی هه‌بووه.
 زوتنار: وشه‌یه‌کی کۆنی یۆنانییه و له هه‌ره کۆنه‌وه به‌هۆی سوریا‌نییه‌کانه‌وه به‌پۆژه‌ه‌لاتیشدا
 بلا‌وبووته‌وه به‌واته (پشتین) که (ره‌به‌ن) و (قه‌شه‌)کانی (فه‌له = مه‌سیحی) ده‌بیسته‌ن
 نیشانه‌یه‌کی فه‌له‌یه‌تییه و مه‌به‌ستی (کوردی) له‌وه‌یه ئەو کاکۆله نیشانه‌ی پیاوه‌تییه‌تی که
 به‌سه‌ری (عه‌بدو‌للا پاشا) وه‌ بووه گۆریویه (زوتنار)یکی جیا له‌وه‌ی که ده‌بوو و ابوویه و به‌و
 گۆرانه له‌گه‌له‌که‌ی لای دابوو، و ده‌ستی له‌گه‌ل بیگانه‌ی وه‌ک عه‌جه‌م و عوسمانی و
 مه‌مالیکه‌کانی به‌غدا تیکه‌ل کردبوو، و ئەوانی بی مه‌زه‌ب و ئاین بوون دوابان که‌وتیوو.
 سه‌نعان: خواناسیکی بۆ خوا سولحاو بووه، گیرۆده‌ی داوی دلّاری ئافره‌ته فه‌له‌یه‌ک بوو
 له‌پێ لای داوه...هتد.
 عه‌به‌ث: بیه‌ه‌وده، بیسه‌وود.
 مه‌زه‌ه‌ب: ریگه‌یه‌کی ئاینییه.
 شه‌یدا: سه‌ودایی، گیرۆده‌ی دلّاری، دلّار.
 ئەم تاکه‌ش له (عن، ف، کش، ١، نم، ١، کم، گ، ٢، س، گ، ٣) دا نییه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه و له
 (ن، گل، ١، گل، ٦) دا چواره‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه: له (ما) دا چواره‌مینه و له (ر) دا

شه‌شه‌مینه.

تا کوو توّ صاحبی ئه‌و کا کوّلی (ر): تا اتو صاحب کا کل.

زوتناره (ما): زنالی بی.

وه‌کوو صه‌نعان (ر): وک منیان.

وه‌کوو صه‌نعان (ما): وکو صوفی.

عه‌به‌ث بی مه‌ذه‌ب و شه‌یدا ده‌که‌ی (ما): له مذه‌ب بی بری و گمرا ده‌که‌ی.

عه‌به‌ث بی مه‌ذه‌ب و شه‌یدا ده‌که‌ی (ر): له مذه‌ب بی بری و رسوا دک‌ی.

۵- کۆمه‌لی عاشق: دیسان هر مه‌به‌ستی له‌وانه‌یه که له‌گه‌ل عه‌بدو‌للا پاشادا نه‌یارن و ئه‌و

کۆبوونه‌وه‌یه‌یان کردووه که‌وا نوینه‌ری گه‌ل بوون.

وئیل و سه‌رگه‌ردان = ره‌هنده و ده‌ریه‌ده‌ر و ترسناک و... هند.

ئهم تاکه له (ف، ر، ن، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا سئیه‌مینه و له (ع، ن، کش، ۱) دا چواره‌مینه و له

(ع، ن، گل، ۱، گل، ۶، ما) دا پینجه‌مین تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

کۆمه‌لی (ما): ناخویندریته‌وه ئه‌وه‌نده چووه‌ته‌وه به‌ته‌ر بوون و په‌رپووتی.

ئه‌میستا (ما): همیسان.

ئه‌میستا (ر): لمیره‌.

ئه‌میستا (کش، ۱، ن، ع): لمیرا.

ئه‌میستا (گل، ۱، گل، ۶): اویستا.

وئیل و (ما): ویلی.

وئیل و (ن، گل، ۱، گل، ۶، ع، ن، ر، ع): ویل.

سه‌رگه‌ردانی تۆن (ن): سرکردانتن.

سه‌رگه‌ردانی تۆن (ع، ن، گل، ۱، گل، ۶، ع، ر) سرکردانی تون.

جاری ناپرسی (ر): دفعه‌ء نالی.

گۆیا له‌لای (ر): ایالکن.

گۆیا له‌لای (ما): گویا لکن.

گۆیا (ع، ن، گل، ۱، گل، ۶، ع): کویا.

چاده‌که‌ی (گ، ۳): ده‌که‌ی. دیاره هه‌له‌ی چاپیه.

(کوردی) له‌م تاکه‌یدا به‌ته‌واوی پشیوویی ئه‌وسای ولات و برسیتی و ئاواره بوونی راگه‌یاندووه

له‌گه‌ل مله‌ویری و گوینه‌دانی (عه‌بدو‌للا پاشا) دا و رووبه‌روو به‌ خوۆشی گوتوووه و داویه‌ته‌وه

به‌چاویدا، که به‌هۆی ئه‌وه‌ویه که وه‌ک هه‌ر شه‌یه‌ک وایه له ژیره‌وه.

۶- دۆل و چیا: مه‌به‌ستی له (کوردستان) ه که چاوه‌چاوه (چاوه‌نوار) چاوه‌روانی ئه‌و بوون.

بهره به غدا: ئه ویش (عهبدوڻلا پاشا) گۆشه ی جاری (مهیلی) بهره مه مالیکه کانی به غدا ی والی نشین بووه. ئه م تاکه له (عن، ن، گل، ۱، گل ۶) دا شه شه مین و له وانی تر دا نییه و هیشتا چاپ نه کراوه.

دۆل و چیا به (ن، گل ۱): دشت و چیا به.

چاوه چاوی (ن): انتظار ی.

چاوه چاوی (گل ۶): چاوه نواری نسخه چاوه پروانی.

قوربان (ن): چاوم.

له م تاکه دا جیناس ئارایی و ناسکی له باره ی زمانیه وه هه یه.

۷- حاکمی: تۆ حاکمیت، فه رمانه وایت، ده سه لاتداری.

دادی بیکه سان: هاواری بیکه سان که سه رۆکیان نه ماوه و وهک (ئه حمه د پاشا) بی تۆش فریایان نا که وی

والی - والی تورکه له مه مالیکه کانی به غدا (والی شاد) = با والی به کرده وانه ت شادمان بی.

ئه م تاکه له (ع، ما، کش ۱) دا سییه مینه و له (ف، ر، نم، ۱، کم، ۲، س، گ ۳) دا چواره مینه و له (عن، ن، گل ۶) دا هه وته مین تاکی ئه م پارچه هه لبه سته یه.

حاکمی (گ ۳): حاکمی - ئه مه ش هه لبه یه.

نیو باالی دووه می ئه م تاکه له (ر) دا به م جوړه به: (داو دل بستینی ایستاکه والی شاد که ی).

به لام له (کش ۱، نم ۱، ع، کم، ۲، س، گ ۳) دا به م جوړه به: (تۆ دلی خه لقی ده به ی ئیستاکه وا حاشا ده که ی) هه رچه نده له (ما، ن) دا له جینگه ی (وا حاشا) نووسراوه (بو حاشا).

ئه م تاکه وهک ده رده که وی زۆر شیواوه وه چه ند تاکیکی تری ئه م هه لبه سته ش که م بلاو بوونه ته وه بیکومان له ترسانا بووه که هه موو که سه نه یو پراوه بیان نووسیته وه له لایه کی تریشه وه هۆش و هه سته کی رامیاری (وعی سیاسی) که متر بووه، جگه له وه ی هه واداران ی بهره یه کی وهک (عهبدوڻلا پاشا) ش بوونه ته هۆی له ناودانی... هتد ئه م چه شنه هه لبه ستانه.

۸- مه ر: مه گه ر.

فه رهاد: ئه و هونه رمه نده دلداره به جو شه ی (شیرین) بوو که له خو شه ویستی ئه ودا، به ته شو ی کپوی بیستوونی ده تاشی و ده کۆلی و ده ینه خشان د.

لیره دا (کوردی) هه ره شه یه کی نه پینی جوانی له (عهبدوڻلا پاشا) کردووه. که به تووره یی خو تۆند کردنه وه له گه ل گه لی پی نا کر ی، که گه ل له بار یایه کتو کون بکا، نهک (عهبدوڻلا پاشا).

ئیکه: ئیتر.

غه ضه ب: ر قگرتن، قینگرتن، تووره یی.

ئه م تاکه ته نیا له (عن، ن، گل، ۱، گل ۶) دا هه یه و له وانی تر دا نییه و هیشتا چاپ نه کراوه.

ئیکه (ن): ئیدی.

پهیدا (ن): برپا.

۹- تا برینمان گهرمه (کینایه) یهکی کوردییه، مه بهست له وهیه ههتا زووه و ههل له دست نه چوووه،
ئهم گهرماو گهرمی بریندارییه مان چاره بکه.

دادت دهدهین: بهکه لک دین.

ناخودا: کهشتییه وان، مه بهستی بیگانه کانی وهک عهجه م و عوسمانی و مه مالیک و
خراپکارانی ناوخییه و ئهم وشهیه جوانییه کی زمانی و ژیهیی تیدایه له گهل وشه ی (خودا) دا
که خوای مه زنه.

حه یفه: موخابنه، ناشایسته یه.

ئهم تاکهش دیسان هه ره له (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا هه یه و ئویه مینه و له وانی تر دا نییه و هیشتا
چاپیش نه کراوه.

دادات دهدهین (ن): یاریت دهکه یین، پشتیوانت ده یین.

ناخودا (ن، گل، ۱): ناخودایی.

۱۰- بهمه ئیووسی: به هیوا برپاوی، به دلشکاوی، به نا ئومیدی، دیاره ئهو کۆبوونه وهیه به پیکه اتن و
رپیکه وتن ئه نجامی نه گرتوووه و که لکی نه بووه.

دهولت زیاد = فه رمان ره واییه کهت له زیادی بی - ئهمهش توانجیکه له (عه بدوللا پاشا) ی
گرتوووه که گوایه دهولته که ی له نازیادی ده بی، ههروه ها پیشبینییه که شی هاته دی، ئه وه بوو
له جیتی پاشایه تییه که ی جارانی بابان عوسمانییه کان (عه بدوللا پاشا) یان کرده قایمقام،
پاشتر ئه ویشیان پی ره وانه بینی و پیووی تری خو یان خسته جی و به جار ی چرای (بابان)
کوژایه وه.

عه بد: بهنده (کوردی) خو ی ئه وی له گهلیدا بوو به بنده ی (عه بدوللا پاشا) ی داناوه و مه رجی له
رپره ویی ئه وان لانه دات، به لام بهم تاکه ییدا ده رده که وی که (پاشا) وای نه کردوووه.

ئهم تاکه پیشبینییه کی وردی کارامه وانه ی رامیاری و کومه لایه تی یانه و له (عه بدوللا پاشا) ی
که یاندوووه که ئه وی به ده ور ییه وهن وهک ئهم دهسته یه ی له گهل ی کۆبوونه وه یان کردوووه که لکی
ناگرن.

ئهم تاکه له (ع، ف، ر، کش، ۱، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا پینجه مینه و له (ما) دا شه شه مینه و
له (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا دهیه مین تاکی ئهم پارچه هه لیه سته یه.

ئیمه وا رۆیین: (ر): من اوا رویم.

بهمه ئیووسی (ر): بمأوا یوسی.

دهولت زیاد (ما)... زیاد - وشه ی دهولته که ی ناخوینرینه وه...

دابزانین (ما): دابزانم.

عهبدی (ن، گل، گل، ع، ر): عید.

عهبدی (ما): عبیدی.

ئیمه (ما) من.

۱۱- لومه = سه‌رزنش.

شکایهت = گازانده، شکوای حال... سکالا.

حهق: رهوا.

بیجا: بی جی، قسه‌ی خراپ و نارِهوا و ناشرینی مه‌به‌سته، دیاره (عبدوللا پاشا) قسه‌ی بی جی کردووه لهو کۆبوونه‌وه‌یه‌دا.

ئهم تاکه له (ع، ف، کش، ۱، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا شه‌شهمین و له (ما، ر) دا هه‌وته‌مین و له (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا ده‌یه‌مین تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و له هه‌مووشیاندا دواتاکه.

دل ئه‌وا لومه‌م ده‌کاتو (ما): دل اوا دیت اکا لومم.

بلی (ع، ر، ف، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) ئه‌من.

ئه‌من (ما): اوا.

گهر شکایه‌تم (ع): از شکایت کم.

گهر شکایاتم (ر، ن، کش، ۱): گرشکایت کم.

گهر شکایاتم (ما): ارشکایت.

تۆ بۆ قسه‌ی (ع، ف، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳): بۆچ وا قصه‌ه (= بۆچ واقسه‌ی).

تۆ بۆ قسه‌ی (ما): بۆچی قصه‌ه.

تۆبۆ قسه‌ی (ر): تو بۆچ حق.

هونه‌رمه‌ندی:

ئهم هه‌لبه‌سته له‌سه‌ر زاریدا دل‌داریه‌کی رووت و پروچیره، به‌لام ئه‌گهر پروونکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کان نه‌بوونایه که ئهم هه‌لبه‌سته بۆ (عبدوللا پاشای بابان) گوتراوه، له کۆبوونه‌وه‌که‌دا هه‌ر به‌هه‌لبه‌ستیکی دل‌داری و گازانده‌کردن له دل‌خواز ده‌زانرا، که ئه‌مه‌ش هونه‌رمه‌ندیانه‌ی (کوردی)یه.

چ شایانم؟

- ۱- چ شایانم؟ که (شام) هاتووته دیدار بۆ (نچه تا) یی
 که (شام) رۆژی درهخشانهو، چ شوکریم بۆ بهدی نایی
 ۲- وهکو، (بار)ی من سووک کرد، له حیفظی (بار)یا بی ئه و
 به (محبوبی)و به (مهمودی)، له هه ر کات و له هه ر لایی

.....

۱- (توفیق بهگی فهتاه بهگی صاحبقران) شاعیر، برای ئەحمەد (هەمدی) بهگی صاحبقران له هاونی ۱۹۴۱ ز. دا، له سولهیمانی بۆی گێرامه وه که:

(کوردی) له (سلهیمانی) نهخۆش دهبی و یهکی لهوانه بهبۆنه ی نهخۆشییه که یه وه (مهمودی) پاشای بابان) سه ری له (کوردی) داوه هه ر له سهردانه دا (کوردی) بهم چوار بالییه ی سهروهه سپاسگوزاری پاشای کردوو، ئەمەش تەنیا سەرچاومە که سپاسی گیانی (توفیق بهگ) دهکهم، (خوا لێی خۆش بی)

(شایانم) ئەم وشەیه به دوو واتا بۆ ئەم شوینە دهگونجی:

واتای یهکهم = ئای چهند شایسته م و پیز لنگیراوم.

واتای دووهم = (کوردی) له شادمانیدا بهو سهردانه گوتوو یه تی: (ئایا من وهک (شایان= پادشایان) وهام که ئەم دیدهنیه کراوم؟).

(شام)ی یهکهم له نیو بآلی یهکه مدا به واتا: که وا من پادشاهم هاتووته لا، بهبۆنه ی (نچه تا) = سووکه (تا) لێهاتنیکه وه.

(شام)ی دووهم له نیو بآلی دووهمدا به واتا (ئێواره، شهو) که کاتی دیدهنیه که بووه که ئەو کاته شهوه ی به لاره وهک رۆژی (رووناک = درهخشان = تیشکده ر) وهها بووه و جیهانی لی رووناک کردووته وه و باری لهشی سووک کردوو.

شوکور = سپاسگوزاری = و مه بهستی له وه بووه ئەو چونه ی (مهمودی) پاشا) ی ئەوهنده به لاره مهزن بووه که جگه له وه ی (شهوی تاریکی = نهخۆشییه که ی) که ئەو تاریکی، واته نازاری نهخۆشییه ی گۆریوه به رووناکایی باری لهشی سووک بوون. وه له بهر ئەو گوتوو یه: (بۆیه من هه رچی دهکهم ناتوانم سپاسگوزاری پر به پر پێشکەش به پاشا بکهم و بۆم ناهێنرێته دی = بۆم بهدی نایی.

(بار) ئەم وشە ی باره دوو جار له م سێیه مین نیو بالییه دا هاتوو.

جاری یهکهم - مه بهست له (بار)ی گرانی نهخۆشییه که ی بووه که بهو دیداره ئەو (بار)ی گرانه

سووک بووه.

جاری دووهم- بهشپوهی (باری= بارینی= خوای مهزن) هاتوو که لهم جارهباندا (مهمموود پاشا)ی سپاردوو بهخوای گهوره که له پارێزگار= مهحفووظ (حیفظ)ی خوا= (باری=بارئ)دا بیت.

(وهکو) له نیو بآلی سێیهمداهمه بهست لهوهیه که: وهک چۆن پاشا بهو دیدهنییه باری گرانی جهستهی ئهمی سووک کردوو ئاوههائیش ههم لهپهنای خواو ههم ئهو پارێزراوییهی بهوه بیت که (مهبووب)ی واته خویشوسترایی و ههم به(مهمموود)ی بیت که بهواته سپاسکراوی و لهههمان کاتدا (وشه)یا(ناو)ی (مهمموود) ناوی خودی (مهمموود پاشای بابان) بووه که دۆستایهتییهکی زۆر له نیتوان (کوردی) و ئهم پادشایهیدا ههبووه و ئهم خویشهویستییه له ههلبهستی تری کوردیدا هاتوو.

(کوردی) ئهو خواستی و (مهبووبی) و (مهمموود)یهی له (خوا= باری) بۆ پاشا کردوو که له ههموو (کات)یکدا و له ههر شوینی: بی، واته بهدریژایی ژیان خویشهویستی ههمووان و له چاکه کاریتیدا سپاسکراوی ههمووان بیت.

ههلسهنگندن - (کوردی) ئهم چوار بآلییهی له کاتیکه نهخۆشی و لهشی بهباریدا داناوه، ههرچهنده به (نچهتا)یهکیشی ناو بردوو، بهلام بهپیتی نیو بآلی دووهم و سێیهم نهخۆشییهکه (باری لهشی) سووک بووه و دهری بریوه که بهو سهراپدانهی (پاشا) ئهو باره گرانهی لهشی (کوردی)ی لابر دووه.

جا بهو دهردهدارییهی لهشی توانایی دانانی ئهو چوار بآلییه پر وردهکارییهی ههبووه که لپهاتوویی (کوردی) دهگهیهنیت له شاعیریتیدا.

ههروهها بهو باره ناههموارهشییهوه چهندين وردهکاری و یاری بهوشهکردنی و جوانکاری و جیناس ئارایی لهیهک (چوارینه)دا دهربریوه وهک (شام)و(شام)و(تاریکی شام)و رووناکی رۆژی (دهرخشان) و (باری) و (باری=بارئ) و (مهبووب) و (مهمموود)، جگه لهوهی (کات و شوین)= (زهمان و مهکان)یشی خستووته پال ئهو کارامهییانهی خۆی.

ئهو لهلام ئاشکرا نهبوو لهم ههلبهستهدا ئهوهیه که ئایا ئهم نهخۆشییهی (کوردی)و(سهردانهی پاشا) لهکاتی کام فهرمانهوهاییهکانی ئهو پاشایهیدا بووه. چونکه ئهو پاشایه چهندين جار فهرمانهوهاییی بابانی کردوو.

ساقی وهره

- ۱- ساقی وهره، بۆ خاتری دینی له سههری هه‌ی
 ههر جورعه (له‌باله‌ب) كه، له بۆم بینه په‌یا په‌ی
 ۲- خاتر ته‌ر و، ساغیر پرو، مه‌عشووقه به‌را به‌ر
 ئەم ده‌ردی سه‌ری و میحنه‌ت و غه‌مخوارییه، تاكه‌ی؟
 ۳- ئەسپاب موهه‌ییایه هه‌موو مه‌ستن و مه‌شغوول
 سا فرسه‌ته ده‌ربارم، ئەگه‌ر مه‌رحمه‌تی كه‌ی
 ۴- له‌م به‌زمه، كه (ماتن) له سه‌دای (روود) و (سروود)ی
 سه‌د (خوسره) و سه‌د (هورمز)ه، شاهه‌نشه‌هه‌كه‌ی (كه‌ی)
 ۵- سه‌رگه‌شته، له ده‌نگی: (ده‌ف) و (چه‌نگ) ناڵه‌یی (ته‌نبوور)؛
 (ئه‌سكه‌نده‌ر) و (دارا) و (جه‌م) و (حاته‌مه‌كه‌ی طه‌ی):
 ۶- بنواره كه‌وا: (موشته‌ری) و (زوه‌ره) و (بورج)یش
 مه‌شغوولی (سه‌ماع)ن له سه‌دای (زیل) و (به‌م)ی (نه‌ی)
 ۷- (هیجری) كه‌ه‌تا (هه‌شر) ده‌ناڵینی له (هه‌سره‌ت)؛
 ئاشووپی (زه‌مه‌ن)، فیتنه‌یی (ئافاق)، خودا وه‌ی.

۱- ساقی: مه‌ی‌ده‌ر، باده‌ده‌ر، كه‌ تیی ده‌كات و ده‌یگیری به‌ مه‌ی نو‌شاندا.

دین: ئاین.

جورعه: وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه، به‌واته (قوم) یا (مژ) یا قومیک له‌ خواردنه‌وه‌ی هه‌ر شله‌یه‌ک،
 مه‌به‌ست له‌ پیاله، یا په‌رداخ یا کاسه‌یه‌کی جارانه له (باده = مه‌ی) كه‌ ئیستا (پیک)ی پی
 ده‌لین.

له‌باله‌ب: لیوانلیو، سه‌رلیوان، پر، سه‌رپیژ، ته‌ژی.

په‌یاپه‌ی: په‌ی ده‌ریه‌ی، یه‌ک به‌دوای یه‌کدا، لیگا لیگا، خیرا خیرا.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته:

له (مس، عن، ن، گل ۹، م، ر، ما، ۱، کش ۲، بابان، فح، جم، نن نسخه، نم ۱، نم نسخه
 رۆژنامه‌ی هاوکاری ژماره (۴۶۱)ی رۆژی ۱۲/۲/۱۹۷۹)یه كه‌ مامۆستا محمه‌د عه‌لی

قه‌ره‌داغی له ژێر ناوی (دوو پارچه شیعرى بڵاو نه‌کراوه‌ى مسته‌فا به‌گى - کوردی)دا
پیشه‌کیه‌كى نایاب و دوو پارچه هه‌لبه‌سته‌ى تا ئه‌و کاته بڵاو نه‌کراوه‌ى (کوردی)ی به‌چاپ
گه‌ياندووه، به‌کۆ له‌ دوو پارچه هه‌لبه‌سته بریتیه له پینچ تاکی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه،
به‌بێ ئه‌وه‌ى نیشانه‌ى بۆ سه‌رچاوه‌که‌ى کردبێ، به‌لام من لام وایه که له (ما)وه، وه‌رى گرتبێ؛
چونکه به‌ته‌واوى له ناوه‌ڕۆکى ئه‌م هه‌لبه‌سته ده‌چێ له (ما)دا.

من له نێوان ئه‌و سه‌رچاوانه‌دا که ناوونوسم کردن سه‌رچاوه‌ى (مس)یانم کرده بنکه‌ى
لیکۆلینه‌وه‌ى ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته و که‌لکى زۆریشم له‌وانى تریان وه‌رگرتووه. چونکه
که‌شکۆلى (مس) به‌شتیکى زۆرى خودى شاعیر (سه‌یدى هه‌ورامى) به‌ده‌سنووسى خۆى
نووسىوینه‌وه و هاوه‌لیکى خۆشه‌ویستی (کوردی) بووه و، له پارچه هه‌لبه‌سته‌یکى (کوردی)دا
که نامه‌یه‌کى بۆ (سه‌یدى)ی نووسىوه و له‌گه‌ڵ وه‌لامه‌که‌ى (سه‌یدى) دا دواى چهند پارچه
هه‌لبه‌سته‌یک له‌م په‌راوییه‌دا واته له کۆتاییه‌ى ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى (کوردی)دا که به‌پیتى (ی)
کۆتاییه‌یان دیت ئه‌و نامه و وه‌لامه‌ى (کوردی) و (سه‌یدى)یه به‌پوخته و لیکۆلراوه‌یى وردوه
پیشکیش ده‌که‌م.

به‌لام جیگه‌ى داخه که ئه‌م هه‌لبه‌سته با‌لایه‌ى سه‌ره‌وه‌ى (کوردی) وه‌ک له تاکه‌کانیدا
ده‌رده‌که‌وێ ده‌نگ له بۆنه‌یه‌کى تابه‌تى کۆمه‌لایه‌تى ده‌دات و، که‌چى نه‌هه‌لبه‌سته‌که خۆى و نه
ئهو (١٦) سه‌رچاوه‌یه‌ى هه‌لبه‌سته‌که (بۆنه)که‌یان بۆ ڕوون نه‌کردووینه‌ته‌وه.

ئهو پێویسته نه‌کری به‌ژێر لی‌وه‌وه بۆ می‌ژوو وێژه‌مان دیارى بکری، ئه‌وه‌یه که ئه‌م هه‌لبه‌سته
له سه‌رچاوه‌کانى (نن، نم، ١، ر)دا ئه‌م به‌ناوى (صابرى)یه‌وه نووسراوه و له (نن) نسخه، نم
نسخه، فح)دا به‌هێ (فیکری) دانراوه وه له‌وانى تریاندا به‌ناوى (کوردی)یه‌وه‌یه. له راستیشدا
ئه‌م هه‌رسێ هونه‌ر (کوردی)، (صابرى) و (فیکری)یه له‌سه‌ر هه‌مان کیش و پاشبه‌ندى ئه‌م
پارچه هه‌لبه‌سته‌ن که به‌هۆى چاکترین و باوه‌رپێکراوترینى سه‌رچاوه‌کان که (مس، عن، ن،
گل، ٩، م)ن. من ئه‌و ئالۆزییه‌ى که گوايه ئه‌م هه‌لبه‌سته هێ ئه‌م، یا هێ ئه‌و هۆنه‌رانه، ئه‌وه‌م بۆ
یه‌کلایى کرایه‌وه که ئه‌مى لێ‌رده‌دا ده‌ینووسم هێ خودى (کوردی)یه و به‌تایبه‌تى ئه‌و پینچ
سه‌رچاوه‌یه‌ى دوا‌ییه‌یان سوورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى که:

أ- ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه‌یان به‌ناوى خودى (کوردی)یه‌وه نووسىوه.

ب- هه‌لبه‌سته‌یکى تریان به‌ناوى (فیکری)یه‌وه له ژێر ناوى: (فیکری - رديف کردی) واته
هه‌لبه‌سته‌ى (فیکری) له هاوچه‌شنى هه‌لبه‌سته‌ى (مسته‌فا به‌گى کوردی)دا که به‌هه‌مان
کیش و پاشبه‌نده‌که‌ى هه‌لبه‌سته‌که‌ى (کوردی) داى ناوه.

ج- به‌شه سه‌رچاوه‌کانى تریشيان له‌ژێر سه‌ره‌ناوى (صابرى - در تضمین کردی)دا به‌هه‌مان
کیش و پاشبه‌ندى هه‌لبه‌سته‌که‌ى (کوردی) به‌ناوى (صابیری)وه هه‌لبه‌سته‌یکان نووسىوه
که سه‌ره‌تای ئه‌و هه‌لبه‌سته‌ى (صابیری) هه‌مان تاکی یه‌که‌مى ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى (کوردی)
که له سه‌ره‌وه جیگیرم کرد و هیشتا له په‌یکارى ساغکردنه‌وه‌ى ئه‌م تاکی یه‌که‌مى

هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) به دام، له‌به‌رئه‌وه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (صابیری) به (تضمین) ناوبراوه که تاکی یه‌که‌مه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردي) ئاویتته کراوه له یه‌که‌م تاکیدا.

ئه‌وه هه‌لبه‌سته‌ی (صابیری) بریتییه له (٧) تاکه هه‌لبه‌سته که شه‌شیان هی خودی صابیری و تاکی یه‌که‌می، یه‌که‌م تاکه‌که‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) یه. که له ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا ئه‌م چه‌شنه هه‌لبه‌سته به (تضمین) ناوبراوه و، (ترجیع) یشی پێ ده‌وترئ، واته تێ هه‌لکێشی پارچه هه‌لبه‌سته‌ی یه‌که‌یک له هی یه‌که‌یکی تردا، که ئه‌مه‌ش له ناو هۆنه‌راندا باو بووه، به‌پێی ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن.

ئه‌م کاره له کاتیکدا کراوه که تاکه هه‌لبه‌سته‌ی شاعیریک زۆر په‌سند و جوان و، وێژه‌بیانه بووی ئه‌و تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (تضمین) یا (ترجیع) ی لێ دروست کراوه. به‌ئاوێته‌کردنی ئه‌و تاکه هه‌لبه‌سته جوانه.

له ڕیگه‌ی یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی ئه‌و ئالۆزییه‌ی ئاویتته بوونی تاکه‌کان هه‌لبه‌سته‌ی هه‌رسی شاعیر و، چونکی دوو هه‌لبه‌سته‌که‌ی (صابیری) و (فیکری) هه‌یشتا چاپ نه‌کراون، بۆیه به‌پێویستم زانی که بۆ ئاسانکاری ئه‌وانه‌ی خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌ی ئه‌م جووته شاعیره ده‌بن له دوا‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) یه‌وه هه‌ردوو هه‌لبه‌سته‌که‌ی ئه‌و جووته شاعیره‌ش پیشکێش ده‌که‌م. ئه‌میش جیاوازییه‌کانی ده‌قی ناو سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی (کوردي) یه:

دینی له‌سه‌ری هه‌ی (ر، ما، نن، نم، حم، هاوکاری): ئه‌و دینه له‌سه‌ری هه‌ی.
له‌باله‌ب که له‌بۆم: (نن، نم، ١) لباوله‌ب که‌و بوم.

تیبینی: له وێژه‌ی کۆندا به‌م جووره هه‌لبه‌سته‌ی که له‌م بابته به‌ت وه‌ک: له سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌وه شاعیر رووی دهم بکاته ساقی، پێی ده‌وترئ (ساقی نامه). بۆیه له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کان ئه‌م هه‌رسی هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) و (فیکری) و (صابیری)، له‌ژێر سه‌ره‌ ناوی (ساقی نامه) دا نووسراون.

٢- خاتر: به‌واته: سروشت، دل، ده‌روون، مه‌به‌سته‌ی له (زه‌وق) ه وه‌ک: له‌به‌ر خاتری یا خاترت خۆش بێ.

ساغیر: (پیاڵه، په‌رداخ، کاسه‌ی مه‌ی پێ خواردنه‌وه).

مه‌عشووقه: ئافه‌ت یا کچی خۆشه‌ویست (دلخواز).

میحنه‌ت: ناخۆشی، ئه‌رک، شه‌که‌تیبون به‌خه‌مه‌وه.

ئه‌م تاکه له (مح، نن نسخه، نم نسخه، کش، ١، بابان) دا نییه و له‌وانی تردا دووهمین تاکه.

خاتر ته‌رو ساغیر پێ (عن، حم): ساغیر پێو خاطر ته‌ر.

له‌م ده‌ردی سه‌ری و: (ما) لم بخته‌ب و

له‌م ده‌ردی سه‌ری و (نن نسخه، نم) لم بختی بدو

ئه‌م نیو با‌لی دووهمه ئاویتته‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (فیکری) بووه.

میحنهت و غه مخوارییه تاکه ی (نن نسخه، کش ۲): طالع برگشته خداوی.
لهم دوو سه رچاوه ییدا ناوا شیواوه و ناویته ی دووهم تاکی (فیکری) بووه.
ئهم (نن، نم ۱): لهم.

لهوانه یه (فیکری) که نیو بالی دووهمی ئهم تاکه هه لبه سته ی تی هه لکینشی هه لبه سته که ی خۆی
کردبێ، به لام له دهستا و دهستی نووسینه وهیدا، هه له له ناویته ییه که دا پرووی دابێ.
۳- ئه سپاب: هۆیه کان، پیویستی، هه لومه رچی ئهو به زمه ی مه به سته، (ئه سپاب) به بی (ی) ی
کو تاییی ئهو (گۆزان) یانه یه که (ئه سپابی) نه نووسراوه.
موهه ییا: ئاماده، به ره مه هاتوو، پیکه اتوو.
مه ستن: سه رخۆشن

مه شغوول: خه ریک، ئه وانی لهو به زمه دا خواردوو یانه ته وه، هه ر که سی مه ست و که یلی
سه ودا یه کی خۆ بووه، به ناواتی گه یشتنه کام.
فرسه ت: هه ل، ده رفه ت.

ده ربارم: من یه که یکم له ده ستو پیوه نده. کو یله م، ئهم وشه ی (ده ربارم) به ری نووسی کو ن
نووسراوه (ده ربارم) به واته (به رام به رم) ه که ئهم چه شنه ش بو ئهم شوینه ده گونجی و واتایش
ده دات، که ئهمه ش جوانی تیه کی وێژه ییه و کاریکی کارامه ییه.
مه رحه مه ت: نه وازش، چاودیری، دل سوژی، به زه یی پیا هاتنه وه، دل پی سووتان.
موهه ییا یه (ر) موهه ییان، که ئهمیش راسته.
موهه ییا یه (عن، ما، حم): مه یان و.
موهه ییا یه (نن، نم ۱): مه ییا.
موهه ییا یه (هاوکاری): موهه ییا یه و
مه شغوول: (ر، ما، عن، نن، حم، نن، نم ۱، هاوکاری) سه رخۆش.

ده ربارم (عم، حم، نن، هاوکاری) ده ربارم.
۴- به زم: ئاهه نگ و خو شیی ئهو کو ره ی که له گه ل (ساقی) و (مه عشووقه) دا به باده نو شیه وه رایان
بواردوووه.

ماتن: ئهم وشه یه به سی جو ره (واتا) لیره دا هاتوو که:

۱- ماتن: (ماتن) به واته له به زمه که دا ورو سه رسامن، که ئهمه یان وشه یه کی کور دییه، به واته
ئه وانی به شداریی به زمه که، ماتن = ورن.

۲- ماتن: (ماتن) = ئهمه یان وشه یه کی لیک دراوی عه ره بی (مات) ه، به واته (مرد) گیانی
ده رچوو، که ئامیری یاشگری (ن) ی کوردی پیوه لکاو، به واته ئه وان و که واته (ماتن =
مردوون) لهو خو شیه دا وهک چۆن له کاتی خو شیی زۆردا که سیک فرمی سک ده ریژی که
فرمی سک له کاتی ناخو شیدا سه ر ده کات و به لام (ئهو ی تریان فرمی سکی خو شیه).

۳- ماتن: واته ئه وان مردن، ئهم جو ره شیان که مه به سته راستی ناو تاکه هه لبه سته که یه و له

ژێر دوو جۆر (ماتن) هکەمی (یەکەم و دووهم) دا شاردر اووتەووە که ئەمەش وردەکاری وێژەیی و وهستاکارانەیی (کوردي) یە که نیشانەییە بۆ وشەیی (مات) بەکارهێنان لە کاتی کردنی یارییی (شەترنج) دا که وهک لە شوێنی تری ئەم پەراییەدا لە زانایی (کوردي) دواوم لە (یاری شەترنج) دا که (کوردي) یەکیک بوو لە یاریزانە بەناویانگەکانی (شەترنج) لە سەرینیی خۆیدا .

ئەم دەربیرینی وشەیی (مات) ه لەو یارییەدا لە کاتیکی نەبێ که ئامیری (شا = پادشا = مەلیکی) یەکی لەو دوو یاریکەرە بخریتە مەترسیی (خواردن) هوه لە لایەن یاریکەرەکی ترهوه که وشەیی (مات) یان (شا مات) بەکاردینێ و دەلی (کش، شا مات) و یارییەکی دەدۆینێ .
 لێرەدا (کوردي) ئەو بەزمی کۆری مەیی خواردنەوهیە ئەوەندە بەخۆش رەچاوکردوووە که (شا) و (شاهەنشایان) بەخیلی بەو بەزم و خۆشییە دەبەن و لە داخا دەمرن وهک لە یاریی (شەترنج) هکەدا (شا) دەمرینریت که لە نیو بآلی دووهمی ئەم تاکەدا نیشانەیی بۆ هەندێ لەو (پاشا) یانە کردوووە .

صەدا: (دەنگی ساز و ئاوازی) خۆشی (روود) و (سرود) هکەمی ئەو بەزمەیی مەبەستە لە دەنگدانەوهی ساز و ئاوازی خۆشی گۆرانی وتنی ناو ئەو کۆرە .
 روود: ناوی ساز (دەنگ) یکی تاییبەتی موسیقییە، لەگەڵ ناوی ئاواز (نەغمە) یەکی (گۆرانی) دا . ئەمجا وشەیی (روود) لە هەمان کاتدا واتای (رووبار) یش دەدات بەواتای وشەیی (روود) وه ناوی رووباری رهوان و لە په‌ودایه وهک لە موسیقی و گۆرانییدا رهوان و بێ گرتییه .
 جگە لەمانە وشەیی روود بەواتا (مەل) ه که ئەمەش لە خۆشخوینیی و ساز و ئاوازی خویندنی هەندێ مەلی وهک بولبوله‌وهیە که (روود) هکە هەم ناوی (مەل) هکە و هەم ناوی ساز و ئاواز و موسیقییەکیه‌تی که ئەمانە هەموو بەلگەیی گرنگ و زانیاری و فەرهنگی ئەوهن که ئەم وشەیی (کوردي) یە .

سرود: ناوی هەموو جۆرەکانی گۆرانییە، بەواتە (گۆرانی) یشە یا (ستران) .
 سرود لە هەمان کاتیشدا ناوه بۆ گۆرانی و سۆزکردنی ئایینی لە زمانی کوردیدا له‌وانه‌یه (کوردي) مەبەستی له‌و بەزمی باده‌نۆشییە بەزمی باده‌نۆشی (مەعنه‌وی) بووبێ که باده (قورئانی پیرۆز) و (ساقی) پتەمبەری ئیسلام (د.خ.ی) و (مەعشوق) ئەو پەرتەوه (جەلا) ی خوایییە که مەستان و باده‌نۆشانی (حەقیقەت) خوایی بەئاواتی گەشتنی به‌و (مەعشوق) یا (پەرتەوه) هوهن .

صەد: ئەم ژمارەیی لە ژماردندا ده‌که‌وتیته‌ نیوان دوو ژماره‌ی (نه‌وه‌د و نۆ) و (صەد و یه‌ک) هوه که لە زانستی بیرکاریدا به‌شیوه‌ی (۱۰۰) دەنووسریت و لە زمانی (کوردي) دا به‌شیوه‌ی (سەد) یش دەربێرداوه و دەردەبێردیت و به‌شیوه‌ی (صەد) یش هاتوووە .

جوانکارییەکی وێژەیی کۆن که لێرەدا شاعیرمان (کوردي) بەکاری هێناو، ئەوه‌یه لە نیو بآلی یەکەمی ئەم تاکە هەلبەستەدا وشەیی (صەدا) و لێرەشدا وشەیی (صەد) ی گرد کردوووته‌وه که

له دستووری وێژهی کۆندا په‌سند، به‌ورده‌کاری و به‌وه‌ستایی شاعیر دادهنری. له‌م نیو باڵی دووه‌مه‌دا ژماره‌ی (سه‌د = سه‌د) بۆ ژماره‌ی ئه‌و سه‌دان پادشا و شاهه‌نشاها‌نه‌یه‌ که هه‌ر له‌م نیو باڵیه‌دا (کورده‌ی) ناوی بردوون. به‌بۆچوونی من ئه‌م به‌کاره‌ینانی (سه‌د) ه‌ بۆ هه‌ریه‌کی له (خوسره‌و) و، له (هورمز) و له (شاهه‌نشایانی که‌یانی) چ کامیکیان یه‌کی سه‌د (خوسره‌و) یا سه‌د (هورمز) یا سه‌د (شاهه‌نشاها‌نه‌یه‌) نه‌بوون که ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که ده‌برینه‌که‌ پڕ به‌پڕ نییه‌ و تۆکمه‌ نییه‌ هه‌رچه‌ند (کورده‌ی) مه‌به‌ستی له‌وه‌ بووه‌ له (سه‌دان) پادشا و شاهه‌نشایانی وه‌ک (خوسره‌و) و (هورمز) و کۆ و کۆ واته‌ سه‌دی وه‌ک ئه‌وان که له‌ رووی مه‌به‌سته‌وه‌ ده‌برینه‌که‌ راسته‌.

ئهم تا‌که هه‌لبه‌سته‌ له (فح، نن نسخه، نم نسخه) دا نییه‌ و له‌وانی تر‌دا چواره‌مین تا‌کی ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌یه‌.

ئهمیش جیا‌وازیی ده‌قی نیوان سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌یه‌:

به‌زمه: (ر، ما، ما ۱): زمه‌ که مه‌به‌ست له‌ نه‌زمه‌ ئه‌میش هه‌ر واتای (به‌زمه) ئه‌دات به‌رێکویێکی (نظم).

ماتن = (ر، ما، ما ۱): ماتنی.

ماتن: (نن، نم): ماتم.

له سه‌دای: (ر، ما، م ۱، هاوکاری) به‌سه‌دای

روود و: (عن، گل/۹، ما/۱): روودی

روودو: (جم، ما، ر، عن) سازو.

سروودی: (ر) سرودنه‌ی.

هورمزو: (عن، حم، ما/۱) هر‌مز. ئه‌مه رینووسی کۆنه‌.

شاهه‌نشاها‌نه‌یه‌ که‌ی: (نن) شاهه‌نشهی کی کی.

که‌ی که‌ی: له (نم ۱) دا که‌ی که‌ی نووسراوه‌.

۵- سه‌رگه‌شته: سه‌رسام، سه‌راسیمه، واق و پرماو، مه‌ده‌ه‌ش، واته‌ ئه‌و پادشا ناو‌پراوانه سه‌رسام بوون.

ده‌ف: ئامپێرێکی مۆسیقیی کوردانه‌ی کۆنه‌ که به‌پیدا‌مالین و له‌راندنه‌وه‌ ده‌نگ ده‌دات به‌پێی پیدا‌مالین و له‌راندنه‌وه‌که ساز و ئاوازه‌که‌ی ده‌گۆرێرێت.

ئه‌سکه‌نده‌ر: ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌ی مه‌کدۆنی.

حاته‌می طه‌ی: ناوی کابرایه‌کی خێلی (طه‌ی) ی عه‌ره‌به‌.

ئهم تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ له (فح، نن نسخه، نم/۱ نسخه، کش ۲) دا نییه‌ وه‌ له‌وانی تر‌دا پینجه‌مین و له (ما، هاوکاری) دا، دوا تا‌کی ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌یه‌.

ئهمیش جیا‌وازییه‌کانی ده‌قی سه‌رچاوه‌کانه‌:

سەرگەشتە: (مس، عن، ن، كل/۹، ما/۱، حم): سرکشته، که ئەمەش رینووسی کۆنە و زۆر جار پیتی (گ) وەک (ک) دەنووسرا.

لە دەنگی: (عن، ر، ما، هاوکاری، حم): لبردەنگی، ئەمەش لەنگە.

دەف و چەنگ: (عن نسخه، ر، ما، حم، هاوکاری): دەف و نالەیی: (عن، ر، ما، ما/۱) نالەء. ئەمەش رینووسی کۆنە.

تەنبوور: (ما، هاوکاری): تەمبوور.

تەنبوور: (عن، حم، ما/۱): شمشاد (واتە قامیش)ە

تەنبوور: (تن، نم/۱، ر): طەنبوور.

ئەسکەندەر: (ر) اسکندر، رینووسی کۆنە.

دارا: (ر) داراد. هەلەئە دەستیە.

دارا: (نن، نم/۱، ما/۱، ن، مس، گل/۹، جم، عن) دارا کە.

جەم: (ر، عن، ما، ما، ن، مس، گل/۹، حم) لەکل (لەگل = لەگەن)

حاطەمەکی: (عم، حم) حاطەمەکی، هەلەئە رینووسی کۆنە.

طەئ: (ر): کى ئەمەش هەلەئە.

۶- موشتەرى: يەكئىكە لە هەسارەگەلى كۆمەلەئى خۆرى (المجموعة الشمسية) لە شوئىنانى ترى ئەم

پەراوويەدا لئى دواوم.

زوهرة: ديسان وەك موشتەرى، لئى دواوم.

بورج: ئەم وشەيە چەندىن واتاى جيا جيا دەدات لەوانە:

بورج: كۆنگرەئى قەلا

بورج: ناوى ئىوان هەر نەغمەيەكى هەر حەوت نەغمە بنكەيىيەكەئى مۆسقىيە.

بورج: ناوى شوئىنى كيرسانەوئى هەر يەكئى لە حەوت نەغمە بنكەيىيەكەئى.

بورج: ناوى شوئىنى ئەستىرەيە بەپئى هەر رۆژئىك و رۆژئىكى تر دەگۆردرئىت و، سالىكى تر لە دواى ئەو يەكەم رۆژەوئە ئەو ئەستىرەيە دەگەرئىتەوئە شوئىنى ئەمروئى كە سالىك لەمەويەر شوئىنى بوو، ئەمجا ئەم پىرەوئى ئەستىرەيە لە رۆژەكانى هەر سالىكدا كراوئە (۱۲) بەشەوئە.

بورج: ناوى هەر يەكئى لەو (۱۲) بەشە ناوبراويە واتە هەر بەشئىكى دەوترئى (بورج).

بورج: كە ناوى هەريەكئى لە (۱۲) بەشەكەئى شوئىن گۆركئىئى ئەستىرەيەكە، كە هەر (سئ) دانە لەو بورجانە بەريەكئى لە وەرزهكانى سالىوئەختەكە دەكەوئى كە ئەو ماوئى (سئ) بورجە لە بابەتى گەردوونناسى و سالىنامەگەرئىدا (وەرزي) پئ دەوترئى وەك (بەهار، هاوئىن، پايز، زستان).

بورج: سەرەتايەكەئى لە رۆژئى ۲۱ى مانگى مارتەوئە، واتە مانگى (نەورۆز)ەوئە دەست پئ دەكات و لە رۆژئى پئش نەورۆزئى هەر سالىكدا كۆتايىيى دئت كە ئەو رۆژەش دواى رۆژئى وەرزي (زستان)ە كە لە بورجئى (بەرخ)ەوئە دەست پئ دەكات (برج الحمل)، چونكە هەريەكئى لەو

بورجانە ناوئىكى تايپەتە ھەيە، بىرۋا بەگىرنگى و كارىگەرىيى بۇرچ ھەيە لەسەر ژىيانى زىندە ۋەھران.

بۇرچ: لە بابەتە (مۇسقىقا) دا يا لە رۇوى زمانە ۋانەيە ۋە بەواتا (پەردە) يە و پەردەشى پى گوتراۋە و (پەردەى مۇسقىقىشى) پى دەلرەت.

ئەم ھەموو ناوانە و ناوانى تىرى (بۇرچ) ىش كەم يا زۆر بۆ ئەم تاكە ھەلبەستەى كوردى دەگونجىن و ئەمەش وريايى و رۇشنىبىرى و شارەزايىيى (كوردى) دەگەيەنەت كە (گەردوونناس) ىش بوۋە.

سەماع: گوئىبىست، جاران كە مامۇستايان لە مرگە ۋە تاندا ۋانەيان بەقوتابىيە (فەقى و موستە عىدە) كان دەگوتە ۋە، ھەندى قوتابىيى تر ھەبوون كە يا جارى نەگە يىشتىبوونە ئەو ۋانەيە، ۋەيا لەو ۋانەيە تىپەرىيان كوردبوو، بەلام بۆ بەھىزىبوونى بىرە ۋەرى و بۆ بىرنەچوونە ۋە لەو دىو (ۋانە خويىن) ھەكانە ۋە بەچۆكدا دەھاتن و گوئىيان دەگرت لە مامۇستايى ۋانەبىزەكە ئەو گوئىگرتنە، ئەو كارە (سەماع) ى پى گوتراۋە ۋاتە گوئى لىگرتن بوو.

(كوردى) مان ئەو ئەستىرە و بورجانەى كوردوونەتە گوئىگر، لە دەنگى خۆشى (زىل) و (بەم) ى (نەى) ۋاتە شىمال = (بىلوتىر) كە شىمال بۆرىيەكە لە (كانزا = معدن) دروست دەكرى، بەلام بىلوتىر ھەمان كارى ھەيە لە دار دروست دەكرى و (لولىك) ىش لە قامىش دروست دەكرى.

زىل و بەم: دوو جۆرە زاراۋەى (زارگوت = مصطلح) ى مۇسقىقن بۆ ئاۋازكە لە شوئىنانى تىرى ئەم پەراۋىيەدا بەدرىژى لىكە داۋنەتە ۋە.

نەى: نەى جۆرە ئامىرئىكى مۇسقىقىيە لە ۋانەى كە بەفووپىا كىردن دەنگ دەدەن و بەجوۋلاندىنى مۇسقىقىيانەى پەنچەكان لەسەر كۆنەكانى لاپەراسوۋى (نەى) ۋاتە شىمالكە، ساز و ئاۋازى جيا جياى مۇسقىقى دەدەن.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (ەن، ما، فح، حم، ن، نىسخە، ن/م، ۱/نم، ۱/نسخە، كش) ۲) دا نىيە و لە (مس، ن، گل/۹، م، ما/۱) دا شەشەمىنە و لە (ر) دا ھەشتەمىنە و نىۋەى دوۋەمى ئاۋىتەى تاكى سىيەمى ھەلبەستەكەى (صابىرى) بوۋە.

ئەمىش جياۋازىيەكانى دەقى ناو سەرچاۋەكانى ئەم تاكەيە:

بنوارە: (ن، ما/۱) بروانە

مەشغولئى: (ر): مشغول ئەمىش رىنوۋسى كۆنە.

(زىل) و (بەم) ى: (ر): زىل و بەم.

(زىل) و (بەم) ى: (ن، م/۱): زىر و بەمى.

۷- ھىجرى: يەككى لە دوو (نازناۋ) ھەكەى (كوردى) بوۋە.

ھەشر: رۆژى قىيامەت، رۆژى دوا پرسىنە ۋەى خۋاى مەزن لە خەلقى لە بارەى گوتن و كوردەۋى خەلقىيە ۋە لە ژيانى جىھاندا، بەپىئى ئاينى ئىسلام.

ھەسرەت: خەفەت، داخ، غەم، ماتەم.

به پیتی دستووری و پژهی کۆن ئەم به کخستنی دوو وشە (حه شر) و (حه سرهت) ه له یهک تاکه هه لبه ست یا له نیو بآلی یه کدا جوانی و، وهستا کارانه و ورده کاری (تایبه تی) ی هه یه و جیناس ئارایی و په سه ندیه.

ئاشووب: کیشه، ته گهره، گیروگرفت، کووکه، ناخۆشی، خراپی، ئالۆزی، دژواری.

(کوردی) ئەوه تا کۆتایی هه لبه ست که ی به دادکردن له دهست دوو شت هیناوه.

یه که میان: (زهمه ن) ه و اتا کاته کان که مه به ستی له (فه له ک) یا کاتی تیا هه لبه ستی ئەم پارچه شیعریه.

زهمه ن: کاته کان، سروشت پۆژگار که مه به ست له بریار له سه ر دراویتی هه ر کاروباریکه که رووی داوه و روو ده دات که هه موویان له لایه ن خواوه ن که (قه راری) له سه ر داو ن که ئەمه ش فه لسه فه یه کی ئاینیه له ئیسلامه تیدا و (کوردی) زۆر بروای پتی هه بووه و له زۆر له هه لبه سته کانیدا ئەم بیر و بروایه ی خۆی را گه یاندوو ه که خواست و بریاری خوای مه زن له سه ر هه ر خواست و بریار و ئاره زوویه که وهیه.

دووهمیان: که (کوردی) دادی له دهست کردوو ه (فیتنه) ی (ئافاق) ه، که (فیتنه) ش دیسان ئاشووب و پشتیویه له (جیهان) دا که (کوردی) به شتویه (ئافاق) ده ری بریوه که یه که مه که بیان له توانایی و ده سه لاتی خواوه و ئەم دووهمه بیان له (ناو خۆیی) و په یوه ندی به (سه ر زهمه ن) وه هیه واته (جیهان) که مه به ستی له ژینگه (بیئه) یه. وه خوای مه زن ژیری به خشیوه به مرۆف که خۆی له خراپه بپاریزی و چاکه بکات که باری کۆمه لایه تی و ناوچه که و که سان و هتد... دا کۆ ده بیته وه. که ئەم فه لسه فه یه روو داوه کان ده به ستی به (ئافاق) جیهان، ژینگه وه، که به (فیتنه) ناوی بردوو ه، چونکه به هۆی زالبوونی (عاطیفه) به سه ر ژیریدا، خه لک ئاوقای خراپی و چورتم دیت.

ئافاق: ئاسۆکه کان، ئاسۆکه ل، مه به ست له هه ره دوورترین جغزیکه به دهوری هه ر که سیکدا له (سارا) دا، یا دوورترین چاو ئەندازیکه که به چاو هانا ده کرسی و، له وه به ولاره زهمه ن به دی ناکرسی له و (جغز) هدا ئیتر گۆ (قویه) ی ئاسمان به و (جغز) ی زهوییه ده گات و به سه ریدا قلیپ بووه وه و لیتره دا مه به ست له ناوچه یه که که (کوردی) له سه رینی خۆیدا به پر له (فیتنه) و ئاشووبی ره چاو کردوو ه له (هزر) ی خۆیدا. که ئەوه تا (خودا وهی) یی له دهست کردوو ه، وه ک له زۆر له هه لبه ستی تریشدا ئەم بیر و بروایه ی خۆی را گه یاندوو ه که له م په راوییه دا به وردی شیم کردوو نه ته وه، که زۆریه ی باری نا هه مواری بابانه.

خودا وهی: ئەی خوایه وهی تۆیه، داد له دهست ئەم هه موو ئاشووب و فیتنه ی (زهمه ن: کات) و (مه کان: شوین) که (کوردی) ئەم هه ردوو کات و شوینه ی له م دوا تاکه هه لبه سته پدا یه ک خستوو ن که له بابته ی خۆیدا (کات) و (شوین) دوو بابته ی دووردریژی فه لسه فی به ربلاو ن که چه ندین په راوی و نامیلکه بیان له سه ر نووسراو ن.

ئەم تاکه هه لبه سته له (ر، ما، فح، نن نسخه، ش، نم/۱، نم/۱ نسخه، کش ۲، هاوکاری) دا نییه

له (نن، حم) دا شه شه مین و له (مس، ن، گل/۹، م، ما/۱) دا شه و ته مین تاکی ئەم پارچه
 هه لبه سته و دوا تاکیه تی و هیشتا چاپیش نه کراوه. ههروهها نیوهی دووه می ئەم تاکه
 به شیواوی ئاویتهی (ما، نم) کراوه و بووه به نیوهی دووه می تاکی چواره مینی هه لبه سته که ی
 (صابیری) که دواتر له بابه تی هه لبه سته که ی (صابیر) دا نیشانهی بۆ ده که م.

ئەمیش جیاوازییه کانی ئەم تاکه یه له سه رچاوه کانی دا:

ده نا ئینی: (عن، حم): دنالیت.

نیو بائی دووه می ئەم تاکه ی سه ره وه له (عن) و (حم) دا به م جو ره ی دوا یییه:

(لم دنک دفو ناله سمطور کمانجی) واته (له م دهنگی دهف و ناله یی سه متوور و که مانجه ی).

ئاسووی: (س، ن، گل/۹، ما/۱): آشوب، رینووسی کۆنه.

زهمه ن: (نن، نم، ر): زمان، ئەمه ش لهنگی ده دات.

ئافاق: (نم، نن): آفاقه.

خودا وهی: (نم، نن): خوا وهی.

له م تاکه هه لبه سته ی کۆتایییه دا به تاییه تی و له هه موو هه لبه سته که دا به گشتی، شیواوی و
 ئاویته بوون له نیوان هه لبه سته کانی هه رسی شاعیر (کوردی و فیکری و صابیری) دا ئاشکرایه
 له سه رچاوه کانیاندا و من به مه نده سه رچاوه یییه ئەم هه رسی هه لبه سته و به وه نده ی تواناییم
 به سه ریدا شکابی هه ر ئەوه نده م بۆ کرا که لی ره دا هه لبه سته ی هه ر یه که یانم لی ره دا به م
 شیوه یییه که پیشکیشم کردوون ده ست هه لده گرم، به لام پیم وایه سه رچاوه ی (گرنگ) یتر و
 باوه ر پیکراوی تری وه ک ده سنووسی خودی شاعیره کان یا نوسخه ی ئەوتۆ که له به ر
 ده ستنووسانی خودی شاعیرانه وه نووسرابنه وه یا له ده می خودی شاعیره کانه وه وه رگیرابن
 ئەوا ئەم ریکخسته ی من تیک ده دات و ئەوه ش پر به دل ئاواتی منه و کاری به جیتر و
 راستتره، جارێ پیشه کی ئەمی دوا یی هه لبه سته که ی (صابیری) یه که پتر له وی (فیکری)
 په یوه ندی و ئاویته بوونی نیوان (صابیری و کوردی) تیا یه به پتی ساغ کردنه وه که ی من.

(هه لبه سته که ی صابیری)

۱- ساقی وه ره بۆ خاتری دینی له سه ره ی هه ی

یه که جو رعه له باله ب که له بۆم بینه په یاپه ی.

۲- ساقی به خودا حه یفه، عه به ث ئیمه له لای خو ت،

له ب توشنه و و سه رگه شته و مه ئیووس له ده رکه ی.

۳- ههیرانن و دل داده، فره ی دوون شه ه و فره هاد،

له م شو ری جگه ر سو زه یی سه متوور و که مانجه ی.

۴- به هرامه له تاو (هه سه رت) و (کیسرا) به (که سه ر) چون.

بۆ به زمی وه ها ساز و، به ناز، سوور و چه قانه ی.

- ۵- بۆ دولبەری و عیشووهگەری سەیر بکە ئەمەرق،
 مەحبوووبەیی ئەحبابین و مەطبوعی طیباعەیی.
 ۶- خۆ خاسە، لە ھەر جۆرە نیشانیکیە لە جوانی،
 مۆسیقە و، گۆزانی و، سووردانی و، لەنجەیی.
 ۷- لەو (بادە) ئەگەر بێتو کەرەم کەیی کە بە (صابیر)،
 بێ ھۆشی و خەمۆش بەسیە لە غەم، عوقبە و دونیەیی.

- ۱- ئەمەش یەکەمین تاکی ھەلبەستە کەیی (کوردی) یە و جوانی و دلگیری (صابیری) کردوو یە تە تاجی سەری ھەلبەستە کەیی خۆی واتە یە کەم تاکی ھەلبەستە کەیی خۆی.
 ۲- ئەم تاکە لە (ما، ع، فح، حم، نن، نسخە، نم، نسخە، کش/۲، ھاوکاری) دا نییە و لە (مس، ن، گل، ۹، م، ما) دا دوو مین تاکی ئەم ھەلبەستە یە بە سەر بە خۆیی بە ناوی (صابیر) ھوویە.
 لێرەدا بە ھەلی دەزانم ئەو ھوون کە مەو ھە کە نازناوی راستیی ئەم ھۆنەرە (صابیر) و شاعیری بە (صابیری) واتە ئەیی (صابیر) لە ھەلبەستیدا نازناو کەیی خۆی گەیان دوو ھە. ھەر ئەم تاکە ھەلبەستی دوو مەیی (صابیر) یا (صابیری) لە (نن، نم/۱) دا دەبە مین و، لە (ر) دا یانزە مین تاکی پارچە ھەلبەستیکە بە ناوی (صابیر) ھو ھە مەر جی تاکە کانی پێشەو ھە (کوردی) یان بە شیتاوی تیکە ل کردوون کە لە شوینی ھەر تاکیکیاندا نیشانی پێیستم بە پیتی سەرچاوە بۆ کردوون.
 بەخودا: (نن، نم/۱): بەخو، کراو تە سولە یمانیانە .
 لە ھەر کەیی: (نم/۱) دا: لە ھەر گەیی، ئەمیش راست نییە.
 ۳- ئەم تاکە لە (ع، ما، ما/۱، فح، ن، نسخە، نم، نسخە، کش، ھاوکاری) دا نییە، و، لە (مس، ن، گل، ۹، م، ما) دا سێ یە مینە و بە سەر بە خۆیی واتە یە کسەر بە ناوی (صابیر) ھوویە. بە لام لە (ر، نن، نم) دا ھەوتە مین تاکە و بە ھە کانی (کوردی) شەو ھە ھە لە بە ناوی (صابیر) ھو نووسراو ھە کە من ساغم کردووتەو ھە لە ھەلبەستە کەیی کوردیدا ھەر چەندە ئەو ی شارەزایییە کە ھەلبەستی ھەردوو شاعیر (کوردی و صابیر) بێت، جیا یان دەکاتەو ھە بە مۆرکیاندا کە ھەریە کە یان مۆرک و چێژی تایبەت بە خۆی ھە یە و منیش و ھە بێ ئەم ھەلبەستی (صابیر) یا (صابیری) یە، یە کەم ھەلبەستی ئەو بێ کە بەرچاوم کەوتبێ، بەشکو ھەلبەستی ئەم زۆر لایە و شارەزای ھەم، بۆیە بە ئاسانی ھەلبەستی (کوردی) و (صابیر) دەناسمەو ھە، بە تایبەتی لە ھێز و بالاییدا ئەوانی (صابیر) ناگەنە ھەلبەستە کانی (کوردی).
 فرەیدوون شەھ و (ر): فریدونیش و.
 لە (نن، نم) دا نیو بآلی دوو مەیی ئەم تاکە بەم جۆرە یە:
 (مشغولی سماعن لە صدای زیر و بەم و نەیی)

- که ئەمەش ئاوێتەیی نیو بآلی تاکی شەشەیی (کوردی)یە بەشیواوی.
- ۴- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم/ ۱/ نسخە، کش، هاوکاری)دا نییە و لە (ن، گل/ ۹، ما)دا چوارەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە بەناوی (صابر)دووە. بەسەرپەختیی بەلام (ر، نن، نم)دا بەتیکەلی لەگەڵ تاکەکانی (کوردیدا) بەناوی (صابر)دووە بەشیواوی کە لە تاکە هەلبەستەکانی (کوردی)دا لێیان دواوم و ساغم کردوونەتەو. لە (نم/ ۱، نن)دا ئەم تاکە هەلبەستەیی (صابر) بەم جۆرەییە:
- بارامە هەتا حەشرە انالی لبر حسرت
لبرام بەزەمدا آوازی دەف چەنگ، چەقەنەیی.
- ئەمەش جگە کووری و شیواویبەکەیی ئەو هەتا لە نیو بآلی یەکەمی لە دووهم تاکی هەلبەستەکەیی (کوردی) دایە و نیو بآلی دووهمی ئەم تاکەیی سەرەووی (صابیر)ە.
- ۵- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم/ ۱/ نسخە، کش/ ۲، هاوکاری)دا نییە و لە (مس، گل/ ۹، ن، م، ما)دا پێنجەمینە و لە (نن، نم)دا نۆیەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە و تەنیا لە (ر)دا دەیه‌مینە.
- سەیر بکە (نن، نم) ۱: هر بکە.
مەحبوبەیی ئەحبابن و مەطبوعی (ر): مەحبوبەئە احبابی مطوی.
مەطبوعی (نن) مطبوع و.
- ۶- ئەم تاکە لە (ما، فح، حم، نن، نسخە، نم ۱/ نسخە، کش، هاوکاری)دا نییە و لە (مس، ن، گل/ ۹، م، ما)دا شەشەمینە و لە (نن، نم)دا هەشتەمین و لە (ر)دا نۆیەمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەییە.
- لە هەر جۆرە (نن، نم) ۱: ئەم بزەم، ئەمیش شیواو و لاوازه.
لە هەر جۆرە (ر): لهر بزەم.
نیشانیکە (نن، ۱): نیشانەکە لە، ئەمیش لاوازه و شیواوی تێدایە.
لە جوانی (ر): لکل هریک، لەنگ و لاوازه.
لە جوانی (نم، ۱): هریک، دیاره هەمان هەریه‌کی تاکی پێشوو کە لە سەرەووە لە جیاوازییەکاندا هاتوووە لێرەشدا سەرچاوه‌کان دووبارەیان کردوونەتەو بەهەله.
- ئەم نیو بآلی دووهمە لە (ر)دا بەم جۆرەییە:
(آشوب زمان فتنه‌ء آفاق خداوه‌ی)، کە ئەمەش وا نیو بآلییەکی هەلبەستەکەیی (کوردی)یە بەهەله ئاوێتەیی ئێره‌ کراوه.
- ۷- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم، نسخە، کش/ ۲، هاوکاری)دا نییە، و لە (ر)دا دوازدەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە و لە (مس، ن، گل/ ۹، م، ما)دا حەوتەمینە و لە (نن، ش، نم)دا یانزەمینە و، لە هەمووشیاندا دوا تاکی هەلبەستەکەییە.
- لەو بادە: (ر): لوبادە.

که به صابیر: (ر): و کو صابر بضروری، ئه مهش له نگه و هه له یه.
 که به صابر (نن، نم ۱): و کو صابر.
 به سیه (ر): بسته.
 به سیه (نن، نم ۱): بسمه.
 له غم (نم ۱، نن): له غمی.
 عوقبه‌ی و دونیه‌ی (ر) عقبی دینی، له گه‌ل ئه وه‌دا هه له یه، له گه‌ل پاشبه‌نده‌کانی
 هه له بسته‌که‌دا ناگونجی و له‌نگیشه.
 عوقبه‌ی و دونیه‌ی (نن، نم ۱) عقبای و دینی، له‌میش له‌نگه و له‌گه‌ل پاشبه‌نده‌کاندا
 ناگونجی.
 تا ئیره، هه له بسته‌که‌ی (صابیر) یا (صابری) بوو له‌گه‌ل دیاریکردنی جیاوازییه‌کانیدا
 به‌پیتی سه‌رچاوه‌کانی و، له‌گه‌ل دروستکردنی هه له و لاوازییه‌کانی، به‌لام تاکه‌کانیم لیک
 نه‌دانه‌وه چونکه له کاری به‌نامه‌که‌مدا نییه.
 ئه‌وا لیره‌وپاش نۆره‌ی پۆچوونمه له جیاکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی هه له بسته‌که‌ی (فیکری) دا،
 که ئه‌میش هاوچه‌شن (ره‌دیف)ی هه له بسته‌که‌ی (کوردی) و ناویته بوویه‌تی.

(هه له بسته‌که‌ی فیکری)

سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م هه له بسته‌ی (فیکری) ئه‌مانه‌ن:
 (نم ۱ نسخه، نن نسخه، فح، کش ۲) ه که له هه‌موویاندا زنجیره‌ی تاکه‌کانی هه له بسته‌که
 چونیه‌ک نییه له سه‌رچاوه‌کانیدا هه‌ر جیاوازییه‌کی نیوان سه‌رچاوه‌کانیش له هه له بسته‌که‌دا،
 له دوا‌ی هه‌ر تاکه هه له بسته‌کیه‌وه راده‌گه‌یه‌نم.

- ۱- (مه‌جنوون) نیم، ئه‌م (به‌حر) و (به‌ر) و (بیده)، بکه‌م طه‌ی
 ده‌رویش نیم، که‌وتوومه‌ته دوا‌ی عی‌ل به‌حه‌ی حه‌ی.
- ۲- تاکه‌ی فه‌له‌ک، ئاواره‌و و مه‌حرروومی گولم کا؟
 له‌م به‌ختی به‌د و طالعی به‌رگه‌شته‌ خودا وه‌ی.
- ۳- موطریب به‌فیدات بم وه‌ره بق ده‌فعی هه‌م و غه‌م،
 لی ده له ده‌ف و به‌ریت و، چه‌نگ و، چه‌قه‌نه‌ و نه‌ی
- ۴- بابیت، (نه‌وای تۆش)، موغهننی له مه‌قامات،
 قه‌زاز و، حیجاز، ئه‌وج و، هه‌وای (نازی) ده‌سا ده‌ی.
- ۵- هاتوونه ره‌قص موشته‌ری وه، زوهره له خو‌وشی
 ئه‌م به‌زمه که خالی له په‌قیبه‌ وه‌ره هه‌ی هه‌ی.
- ۶- سه‌متووره، به‌مه‌ستووری ده‌لپتن به‌فه‌صیحی،
 که‌س به‌زمی وه‌های نه‌بووه، که (جه‌م) کی بووه، (که‌ی)، که‌ی؟

- ۷- ساقی وهره ئەمجاره، بهکوێراییی رهقیبان،
 ههلبگره (پیاڵه) و به(قهرا به)م بدهری مهی،
 ۸- ساقی، ئەگهر ئەم (لهنجه)یه، هیناته فرۆتن
 مولکی دل و، رۆحم کهمه بۆ قیমে تی (لهنجه)ی.
 ۹- ساقی چیه؟ ئەمجارهش، ئەگهر؛ عیشوه نوماکهی؟
 شهرت بی که سهرای دل بکه مه پیشکهشی لهنجه ی.
 ۱۰- ساقی قهه دی زۆر نازک و باریکه و چاکه،
 دووباره بکه م تالی ههناسه م، بۆ ههناسه ی.
 ۱۱- ساقی سه ره که م بی به فیدای گهردی شووشه ت
 به و جامه بلوورینه، له بۆم بینه پهیا په ی.
 ۱۲- باخه لقی نه که ن لۆمه له سه ره باده نه دانی،
 سه رخۆش بووه ساقی که له بهر عه کسه ی پیاڵه ی.
 ۱۳- (فیکری) که تۆ رۆحت بکه یه پیشکهشی ساقی،
 فه رقت چیه به دبخت، له گه ل حاته مه که ی طه ی.

.....

- ۱- هه ردوو نیو بالی ئەم تاکه له (کش ۲) دا پاشو پێشن.
 نیم که وتومه ته دوا ی عیل به حه ی حه ی (کش ۲): نیم ام بر و بحرانه اکم طی
 نیم ئەم به حر و به ره و بیده ئە که م طه ی (کش ۲): نیم و که وتومه ته دوی عیل به حه ی حه ی.
 ۲- گو لم کا (کش ۲): کوله که ی
 به ختی (کش ۲): به خته
 طالعی به رگه شته خودا وه ی (نم ۱ نسخه، نن نسخه) محنت و غم خودایه تاکه ی
 هه روه ها له تاکی دووه می هه لبه سته که ی (کور دی) دا نیشانه م بۆ کردوو که ئەم نیو بالی
 دووه می ئەم تاکه ی سه ره وه ی (فیکری) شتوا وه و ئاو پته ی ئە وه که ی (کور دی) بووه.
 ۳- نووسینی وشه ی (هه م و : خه فه ت و) به شپوه ی (هه موو = گشت) یش ده خو پندری ته وه و
 ده گونجی.
 ۴- تۆش (نن نسخه، نم/ ۱ نسخه، فح): توشی.
 له (کش ۲) دا له جی که ی (ئه و ج) نووسرا وه: (نوا ی او چ).
 ۵- ئەم تاکه له (کش ۲) دا شه شه مینه.
 ۶- به مه ستووری (نم/ ۱ نسخه، نن نسخه، فح): به سمتوره.
 ده لپتن (نم/ ۱ نسخه، نن نسخه): الیتن.
 نه بووه (فح): بوه، دیاره هه له ی نووسینه.

- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا حەوتەمىنە
- ۷- ھەلبەرگە پيالە و بە قەرابەم (كش/۲): ھەلبەرگە قرابە و بەپيالەم.
كە ئەمەش ھەلەى ناشىتتییە لە دەستوورى مەى نۆشیدا .
- ۸- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا نىيە و ئايا كۆمپانىاي (لەنج) ئەو كاتە ھەبوو تاكو لە وشەى (لەنجەى) دووھمدا مەبەستى لەو بووبى؟ وەك شاعرىكى مەزن و لە نوێكەرەوانى يەكەمى بەر لە (گۆران) بوو ھەلبەستى كوردى كە لە كاتى دەرچوونى يەكەمىن (پۆژنامەى كوردى) واتە كوردستاندا لەلايەن (مىقداد بەدرخان) ھو ھەو ئەو شاعىرەمان لە ژياندا بوو و لە پۆژنامەى (ژينى) (ئەستەمبول)يشدا ھەلبەستى ھەن و ناوى (عەبدولفەتاح وەھبى) بوو، ئەويش لەم بابەتى تاكە ھەلبەستەى (فېكرى)بەھەمويەتى:
- (ئەگەر بمى بەماچىكى ئەبەخشم،
سەراپا سەرۆتى كۆمپانىاي لەنج).
- كە بەو شەرىكەيە (بیت لەنج)يش وتراوھ.
- ۹- چىيە ئەمجارەش ئەگەر عىشووھ نوماكەى (نم/۱ نەسخە): ئەگەر ئەمجارەش عىشووھ بنوینى.
چىيە ئەمجارەش ئەگەر عىشووھ نوماكەى (نن نەسخە): ئەگەر ئەمجارەش عىشووھ بنوینى.
ئەم تاكە لە (كش/۲)دا نىيە و لەوانى تردا نۆيەمىن تاكە.
ئەمجارەش ئەگەر عىشووھ نوماكەى (كش/۲): ئەمجارىشە عىشووھ بنوینى.
- ۱۰- ئەم تاكە لە ھەموو سەرچاوەكاندا جگە لە (كش/۲) يانزەمىن تاكە.
زۆر (كش/۲): وا
بارىكەو چاكە (كش/۲): بارىكە وە چاكە.
بارىكەو چاكە (نن نەسخە): بارىكوچاكە
بكەم تالى (كش/۲) ببىنى كە
بۆ ھەناسەى (كش/۲): بەھەناسەى.
- ۱۱- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا پىنجەمىنە و لەم تاكەدا مەبەستى گەردنى وەك شووشە واتە (سوراحى)بە و خواستى ماچى كردووھ.
شووشەت: بەرپىنووسى كۆن بەشپوھى (شوشت) نووسراوھ
كەواتە (لووس و بارىكت) دەدات و ئەمەش دەگونجى و جىناسە.
- ۱۲- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا يانزەمىنە.
نەكەن (كش/۲): بكەن، ئەمەش نابى، چونكە كە ساقى كە وپنەى جوانى خۆى لەناو پيالەكەدا، دىوھو لە جوانىيەكەى خۆى مەست و سەرخۆش بوو و لەبەرئەوھى كە سەرخۆشە لۆمە ھەلناگرى چونكە بەتەواوى ھۆشى بەلاوھ نەماوھ و كەواتە ئەم (بكەن)ھى ناو (كش/۲) راست نىيە.
- ۱۳- ئەم تاكەش لە (كش/۲)دا دوازەمىنە و لە ھەموو سەرچاوەكانى تردا دوا تاكى

هه‌لبه‌سته‌که‌یه .

فه‌رقت (کش ۲): فه‌مه‌ش ناگونجی .

به‌دبه‌خت (کش ۲): بدبخته .

لیره‌دا کۆتایی به‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی (فیکری) یش هات و، وا بزانه‌م چه‌رده‌یه‌کم له‌مه‌ی

سه‌رگوزشته‌ی ژیا‌نی (فیکری) یه‌وه له شوینی تری ئەم په‌راویه‌دا راگه‌یاندوو .

بۆ (صابر) یا (صابیری) یش ئەوه دیاری ده‌که‌م له ناو شاعیرانی کورددا سی‌که‌سیان به‌م

نازناوه‌وه هه‌لبه‌سته‌یانم لا هه‌ن و خاوه‌نی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی ناو ئەم ساغکردنه‌وه‌یه‌م هه‌ره

کۆنه‌که‌یانه که له سه‌رینی شاعیر (کوردی) دارپژراوه و هاوالی (کوردی) یش بووه .

دل گرفتاری

- ۱- (دل) گرفتاری په ژاره‌ی (هیجر)ه، جانانی دهوئ
- له‌علی لیوی شه‌ککه‌رین و گه‌وه‌ر ئه‌فشانی دهوئ
- ۲- بۆ برینی (رئ)، منی ک‌ردووه‌ته (خدری زینده)؛ دل
- قه‌دبری پ‌یگه‌و گه‌یینی به‌ر له (کاروان)ی دهوئ
- ۳- سه‌پسی (چاه)ی می‌حنه‌ت و دووره (دیار) و (یار)ه دل
- بۆ شیفای د‌رد، (دیاره) چاری؛ ماچی (پیشانی)ی دهوئ
- ۴- روو له قیبله‌ی (مصطه‌فا)یه، دل؛ به‌ره‌و (ئه‌ستانه)یه
- (ئاستانه)ی (ئه‌حمه‌د موختار)ی بابانی دهوئ
- ۵- (هیجری) ویلی چۆله‌وانی و، دهشت و ک‌یوه، ناسره‌ووئ
- چون، لیقای (خاصه‌کی)ی (میوانی سولتان)ی دهوئ

۱- سه‌رچاوه‌ی ئه‌م پارچه‌ه‌لبه‌سته‌ه‌نیا دوو که‌شکۆلی ده‌ست‌نووسی (مس) و (ن)ن، له‌گه‌ل یه‌ک سه‌رچاوه‌ی چاپ‌کراوی (گ/۳)، که‌ له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی تری ته‌نانه‌ت (به‌ده‌می)شدا له‌باره‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌وه‌ چیت‌رم پ‌ی نه‌زانیه‌وه‌ جگه‌ له‌ ده‌قی خودی هه‌لبه‌سته‌که‌، وه‌کو مۆرک و ش‌یوه و چ‌یژی هه‌لبه‌ستی (کوردي) زۆر پ‌یوه‌یه‌ ئه‌گه‌رچی ده‌قی ناو هه‌ر س‌ی سه‌رچاوه‌که‌ جیا‌وازی زۆریان له‌گه‌ل یه‌کت‌ردا هه‌یه‌ به‌لام من له‌ ساغ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا پ‌شتم به‌ناوه‌رۆکی جووته‌ سه‌رچاوه‌ ده‌سنووسه‌که‌ی (مس) و (ن) به‌ست؛ چونکه‌ وه‌ک له‌ ساغ‌کردنه‌وه‌که‌مدا د‌رده‌که‌ووئ له‌ ناوه‌رۆکی (گ/۳) زۆر ش‌یواوی و گۆز‌انکاری و لاوازی پ‌یوه‌ دیاره. و من ئه‌وه‌نده‌ی له‌بارما بووه‌ و تواناییم به‌سه‌ریدا شکاوه، کۆشاوم ئه‌م ده‌قه‌ی له‌ سه‌رد‌ی‌ری یه‌که‌می لاپه‌ره‌کانی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ه‌ په‌سه‌ند‌ترین ده‌قی‌کم ل‌ی ه‌یناوه‌ته‌ دی، که‌ پ‌یم وایه‌ له‌ ده‌قی گوته‌که‌ی خودی (کوردي)یه‌وه‌ نزیک‌تر ب‌یت.

هه‌لبه‌سنگان‌دن:

ئه‌م ش‌یوه‌هه‌لبه‌سته‌ه‌وه‌نده‌ د‌لگیره‌ که‌ له‌ نیوان هه‌لبه‌ستی چه‌ندین نمونه‌ی به‌رچاو ده‌که‌و‌یت وه‌ک:

(نالی) له‌ دیوانی چاپی مامۆستا (موده‌ریس و کوره‌کانی)دا له‌ لاپه‌ره‌ (۷۰۱) چاپی یه‌که‌مدا نالی؛ (فه‌رموویه‌تی):

(يار دلی خوینین و چاوی پری له گریانی دهوی
ناری، ناری؛ گول له باخا ناوی بارانی دهوی)

که به داخه وه نه وهم بۆ یه کلایی نه بوو ته وه که ئایا (نالی) له پیتش (کوردي) دا هه لبه سته که ی داناو، یا به پیتچه وانه وه، هه رچه ند هه رکامیکیان له دوا ی نه وی تر یانه وه هه لبه سته که ی دانای، نه وه له جوانی و دلگیری و خو ش ئاهه نگی هه لبه سته یه که مه که یانه وه یه .
ناو دار یکی دیکه ی نه و قوتا بخانه یه ی (کوردي) و، (وه فایبی) بووه که له دیوانی چاپی (ماموستا محه مه د عه لی قه ره داغی) چاپی یه که م لاپه ره (۲۰۵) دا هه لبه سته یکی له هه مان کیش و پاشبه ندی نه وه که ی (کوردي) له بابه تی دلاری داناو که نه می دوا یی یه که م تاکی نه و پارچه هه لبه سته ی (وه فایبی) یه :-

(دلی دیوانه و یصالی له بی جانانی دهوی،
بولبولی شیفته خه ندی گولی باخانی دهوی)

لیکدانه وه ی نه م تاکی یه که مه:

گرفتار: گیرۆده، دووچار، تووشبوو

په زاره: بیر ئالۆزی، هه زاره.

هیجر: لیکجیایی، دووری.

جانان: نه گه ر چی له رووی (زمانی) یه وه وشه ی (جانان) به واتا (گیانان) ه، به لام لیره دا جانان واته (خوشه ویسته کان، یا خوشه ویست) یا نه و که سه ی نه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لدا وه .
له عل: جۆزه به ر دیکه ی به رخ واته (گه وه ره) یکی شووشه یی سه خته ی روون و په نگ سوور، یا زه رد... هتد. لیره دا مه به ست له په نگی سووره که یه تی که نیشانه یه بۆ په نگی ئالی لئوی خوشه ویسته که ی.

شه که ره یین: وه ک شه کر و مه به ست له (شیرین) ه، که نیشانه ی بۆ شیرینی واته (جوانی) لئوی وه یا بۆ گوتاری شیرینی نه و خوشه ویسته یه .

گه وه ره نه فشان: واته گه وه ره پرژین، یا گه وه ره په خشکار که درێژدانه به مه به سته ی گوتاره شیرینه کانی خوشه ویسته که یه تی که وه ک گه وه ره وه مان له ده میه وه ده رده چن.

شیتواوی دهقه کان: ناوه رۆکی نه م هه لبه سته له سه رچاوه کاندای شیتواوی و گۆرانکاری به سه راهاتن ده گه یه نن که نه وه تا له (مس) دا هه ر ته نیا تاکی (۱، ۴، ۵) هه یه و له (ن، گ/۳) دا هه ر پینج تاکه که هه ن به لام به تاییه تی ناوه رۆکی (گ/۳) هه ر به جارێ شیتواوه، نه ویش له ئاکامی ده ماو ده م و ده ستا و ده ستکردنی نووسین له ده ستنووسی ناخوشه وه روویان دا وه .

نه و په ره یه ی که شکۆلی من که ته نیا سی تاکی نه م پارچه هه لبه سته م لئ وه رگرتووه . تاکی یه که می له به ری لای چه پی لاپه ره که دا نووسراوه و لای سه رووی نه و لاپه ره یه له به ر په رپووتی، له ناو چوو وه واته نه و دیوه که ی لای راستی لاپه ره که دوا ی نه و تاکی یه که مه به لای که مه وه (۱۰) تاکه هه لبه سته یکی له ناو چوو وه .

۲- ئەم تاكە لەبارەى بە گورجى رېگە برېنەوهىە بۆ گەيشتنە يار بەر لە كاروان بەرپادەپەك لە خۆى چواندوو بەكەسىكى پيرۆزى ئاينى ئەوتۆ چەندىن ئەفسانەى گورجى و چاكەكارى و بەدەم داماونەوه چوونى بەدواوهىە و لێردە مەبەستى لە گورجىيەكەى ئەو كەسە نىيە كە لە كوردیدا (خدرى زىندە)ى پى دەوترى و گوايه لە رۆيشتنیدا نزيك و دوورى بۆ نىيە، و بەچاوترووكانىك تەنگى زەوى كيشاوتە و دەكىشیتەوه و يەكێكە لە دوو نەمرەكەى كەسان لە جىهاندا ئەویش حەزەتى (نووح) و (خدرى زىندە)ن كە هەردووك بە(جاويدان)يش ناسراون لە هەرە كۆنترى سەرەتای مرقۆهوه و بۆ نمونە داستانى (كلگامش)ى پاشايەكى كورد لە نەمرى و جاويدانى (نووح) دەدوئ كە بەزمانى (سۆمەرى) باپيرانمان نووسراوه و ئەو نووسىنە تا ئىستاش لەسەر هەزاران خشتى سوورەوهكراو نووسراوه.

لێردە (كوردى) رايگەياندوو كە لەلایەن دلای خۆيەوه هاندراوه بۆ خیرا برىنى ئەو رېگایەى لەبەرى بووه كە هاوتایى لەگەڵ (خدرى زىندە)دا كردوو لە خیرايدا. لە راستيشدا وەك بۆم ساغ بووتەوه كە (كوردى) يەكێك بوو لە كاتى خۆیدا هاوتای نەبووه لە خیرا رۆيشتندا. و بەتایبەتى لەو رېگەيەى ناو ئەم هەلبەستەيدا و لە خۆشەويستى يارەكەيدا ئەوهندەى تر تىژپوتر بووه بۆ هەرچى زۆر (زوتەر) گەيشتنى.

قەدبى:

لە رېگەوياناندا گەلى شوپنى ئەوتۆ هەن، كە پەلێكيان لى دەبیتەوه، هەرچەندە رېگەى ئەو پەلە سەختترە لە خودى رېويانەكە، بەلام رېبوار لە رېگەى ئەو پەلەدا زۆر زوتەر دەگاتە شوپنى مەبەست.

وەك لەم هەلبەستەشدا دەرەكەوى ئەو رېگەيەى (كوردى) لەو گەشتى ناو ئەم هەلبەستەيدا، ئەوه رېگەى (ئەستەمبۆل) بووه. كە ئەوسايە دواى رووخاندنەكەى پاشايەتى (بابان) بووه و (ئەحمەد پاشا) ئەوكاتە لە (ئەستەمبۆل) بووه.

ئەو برىنى رېگە كورتەى كە پام گەياند لە كوردیدا بە(قەدبى) ناودەبریت.

وادەردەكەوى كە (كوردى) سەرەتا لەگەڵ (كاروان) يكدەكەوتووته رى بۆ (ئەستەمبۆل) بەلام تىژپهوى و بى ئارامى لەتاو دوورى (ئەحمەد پاشا) وەهايان لە كوردى كردوو، بەرۆيشتنى بە(قەدبى)هكاندا لە (سولهيمانى)يهوه زۆر پيش كاروانەكە كەوتوو و بەپرسىار چوووتەوه سەر رېگەكە و بەر لە كاروانەكە گەيوته لای (ئەحمەد پاشا) لە (ئەستەمبۆل). بە هۆى لەناوچوونى چەند تاكە هەلبەستىكى ئەم پارچە هەلبەستە لە (مس)دا، بۆيە بەداخهوه نازانم ئەم (دووهمى) تاكە هەلبەستەى كە لە سەرەوه جێگرم كرد، ئايا لە راستیدا چەندەمىن تاكە هەلبەستە، يا چەند تاكى لى لەناو چوو.

وەك دەرکەوت لەم پارچە هەلبەستەدا كە لە پيشهوه نووسىومه، هەر تەنيا تاكى (يەكەم) لە (مس)دا بوو، واتە تاكى (دووهم و سێيەم)ى تيا نەبوو، بەلام تاكى (چوارەم و پێنجەم)ى لە (مس)دا هەبوو كە هەر پێنج تاكەكە لە (ن ، گ ، ۱)دا هەن.

۳- چه پس = بهندی، بهندکراوی ناو بهندیخانه (زیندان).

چاه = چال، مه بهست له بهندیخانه (زیندان)ه.

چه پسی چاهی میحنهت = بهندکراوی ناو زیندانی ئه رک و ناخوشی.

ئهم جوړه دهر پینه له هه لبهسته کوڼه (کلاسیکی) یه کاندایه بابه تیکه به مه بهستی خراڼه ناو (بیری ناو) هوهی حه زرهتی (یووسف) له لایه ن برایه کانییه وه که چاویان پیادا هه لنه دهات، ههروهه مه بهست له زیندانی کردنه کهی حه زرهتی (یووسف) و که دواي له (بیر) دهرهینانی و فرۆشرانی له بازاری (میسر) دا که (عه زیزی میسر) کړی و له سهر بوختان پیاکردنی (زولهیخا) ی ژنی (عه زیزی میسر) به (یووسف) دا له داخی ئه وهی که (یووسف) دهستی له گه ل (زولهیخا) دا تیکه ل نه کړدبوو که له هه ردوو زیندانه که دا یووسف له (میحنهت) دا بوو، که شاعیران له هه لبهسته کانیاندا ژورچار نیشانیان بۆ کردوو.

دیار: نیشتمان - که (کوردي) ئهم هه لبهسته ی به ریگه وه داناوه که له دهره وهی نیشتمان بووه، بویه داخی له دهست (دووری دیار): دووره ولاتی خواردوو و وهک بهندکراوی ناو زیندان بووی خوی وهها داناوه.

یار: دۆست، خوښه ویست و مه بهستی له (ئهممه د پاشای بابان) بووه که دوورییه کهی (کوردي) لهو (پاشا) یه ی وهکو چه پسی ناو زیندان داناوه.

بۆ شیفای دهر = بۆ رزگار بوونی لهو دهر و (میحنهت) ی دوورییه ته نیا ماچکردنی (پیشانی) = (ناوچه وان)، (ئهنی) (ته ویلی) (ئهممه د پاشا) ی به دهرمانی چاره کردنی ئه و بهندی و (میحنهت) ی ماندوویی ریگه و (دووری) ی له (ئهممه د پاشا) ره چاو کردوو. دهر: نه خوښی، مه بهستی له ماندووییته و نازاری دووره ولاتی و دوور له (ئهممه د پاشا) بوو. دیاره: ئاشکرایه، روونه.

چاری ماچی پیشانی: (کوردي) به لایه وه و ابووه که له چاککردنه وهی خویدا له تاو نه خوښی بهندکراوی و میحنهت و دووری (یار) و دیار (کوردي) چاکترین چاره ی به ماچکردنی ناوچه وانی یاره کهی زانیوه.

جیاوازی و شه کانی ئهم تاکه له سهر چاوه کانیدا:

میحنهت (ن): خهسته گی

چاری (ن): دیاری: به خشیش.

ماچی پیشانی دهوی (گ/۳) ماچی کولمانی دهوی که ئهمه ش ناراسته، چونکه (کوردي) له تیکرای هه لبهسته کانیدا ئاوا به ره پ و راستی و راشکاوانه ی پر له (عاطیفه) وه (ماچی کولمان) ی دهر نه بریوه، وه له کورده واریدا نه ریتیکي کوڼه مان باوه که دوو نیرینه ی دۆستی ئه وتو که ده میک بی یه کیان نه دیبی که به یه گه گه یشتن ناوچه وانی به کتر ماچ ده کن، به تایبه تی ئه گه نیرینه یه ک خزمیکي یا دۆست و ئاشنایه کی کچ یا ئافرهت (میینه) ی خوی له دواي ماوه یه کی دوور دیته وه ئه وسا نیرینه که ناوچه وانی ئه و ئافرهت ماچ ده کات.

ماچی پیشانی (مس): ماچی کولمانی، به لām نووسیویه: نسخه (پیشانی) واته ئەم (ماچی کولمانی) یه له نسخه‌ی تردا (ماچی پیشانی نوسراوه) که واته له (ن و مس) دا (ماچی پیشانی) هاتوو و هەر له (گ/۳) دا نه هاتوو، بۆیه له سه ره وه من (پیشانی) یه که م هه لێژارده که به جێتره به پیتی شکۆمهندی (ئهممه پاشا) و دۆستایه تیی نیوان (کوردی) و ئەو (پاشا) یه. دووری دیار و یاره دل (گ/۳): دووری و خه می تۆیه مودام.

هه لسه نگاندن:

له م تاکه هه لسه سه ده دا (کوردی) زۆر ورده کاری و جیناس ئاراییی راگه یاندوو که توانای خۆی ده گه یه نۆ له هۆنه ریدا که:

(کوردی) وشه گه لی: (یار، دیار، دیار، چار) ی له م تاکه هه لسه سه ده دا گرد کردوو نه ته وه و له گه ل جیاوازی و اتایشیاندا هه مووانی په ستاو تووه ته وه واتای گشتیی ئەم تاکه هه لسه سه ته یه و که هه موو ئەم وشانه نزیکایه تیی (جیناس) یشیان پیکه وه هه یه، به پیتی ده ستووری و پێژه ی کۆن په سه ندی و بالایی و جوانی و جوانکاری زۆری تێدایه له راستیشدا له بیستن و له بهر گوێ خۆشتریکه.

۴- (قیبله ی مصطه فا) له سه ر زاریدا ئەم (قیبله ی مصطه فا) یه (که عبه) ده گه یه نی.

به لām (کوردی) هونه رمه ندانه یارییه کی و پێژه ییی به م دوو وشه یه ی (قیبله) و (مصطه فا) یه کردوو که هه رگیز مه به سه تی له و (که عبه) یه نییه که ئیسلامه کان له هه ر پێنج نوێژی پۆژانه یاندا له چه ندین نزاکاری و له (حه ج) کردنیاندا رووی تێ ده که ن، به شکو (کوردی) مه به سه تی له قیبله ی خودی خۆیه تی نه ک هی ئیسلامیه که ی، که و ا چۆن ئیسلامه کان رووده که نه (قیبله) ئەوه تا ئەمیش رووی کردوو ته باره گای (ئهممه پاشا) ی هاوآل و خۆشه ویستی و گه وره ی نیشتمانه که ی.

ئهمجا ئەم (قیبله تاییه ت) ه ی خۆی که به (قیبله ی مصطه فا) ناو بردوو و مه به سه تی له و (مصطه فا) یه نییه که یه کیکه له ناوه کانی پێغه مبه ری ئیسلام- (د.خ) به شکو (کوردی) خۆی ناوی (مصطه فا) بووه، که واته مه به سه تی (کوردی) له باره گایه که ی (ئهممه پاشا) یه که قیبله ی تاییه تی خودی (مصطه فابه گی کوردی) بووه له هه مان کاتیشدا له ناوه کانی تری پێغه مبه ر (ئهممه د) و (ئهممه دی موختار) بووه که ئەوه تا ناوی ئەو پادشا بابانه ی که دۆستی (کوردی) بوو له دیدنه ی کردنی دا بووه ناوی (ئهممه د) بووه که (نالی) له هه لسه سه ته شاکاره که یدا به بۆنه ی دانانی (ئهممه د پاشا) به (پاشایه تی بابان) و مردنی باوکی (ئهممه د پاشا) وه ئەو (ئهممه د) ه ی به (ئهممه د موختار) ناو بردوو. هه روه ها (کوردی) یش هه مان (پادشا) ی به (ئهممه د موختاری بابان) ناو بردوو له م تاکه هه لسه سه ته یدا.

ئه ستانه: یه کیکه له ناوه کانی شاری (ئه سه ته موول، ئه سه ته مبول، ئه ستام ببول، ئیسلامبول... هتد. که وه ک رام گه یاند (ئهممه د پاشا) دوا ی رووخانی بابان له وێ بووه که (کوردی) چوو ته لای ئەو.

ئەستانە: شوپن، بارەگا- (كوردی) لێرەدا بەیەكخستنی دوو (ناوی) (ئەستانە) و (ئاستانە) وردەکارییی؛ ویژەیی کردوووە كە بەلگەیی توانایی و لێهاتووویی (كوردی) یە لە هۆنەریدا .

لە نیوان ئەم سێ تاکە هەلبەستەیی پاشماوەی هەلبەستە سەرەتا لەناوچوووەکەدا (كوردی) بەپاشکاوێ راست و پەوانی مەبەستی ناوەرۆکی سەرپاکی ئەم هەلبەستەیی راگەیاندوووە .

کەوا دلی هانی داووە و لە بەرەو سەردان (دیدەنی) کردنەیی (ئەحمەد پاشا) ی بابان بوووە .

۵- (هیجری): نازناوی دووهمی (كوردی) بەواتە (دووڕیتی) كە مەبەست لە دوور كەوتنەووە لە شاری (سولەیمانی) یا لە (كوردستان) بوووە، چونكە (كوردی) ئەم نازناوەی (هیجری) یەیی لە دوا تاکی هەلبەستەکانیدا دەربریووە كە کاتی ئەو هەلبەست دانانە لە دەرەووەی ئەو شارە یا (كوردستان) دا بوووە .

کەواتە بوونی ئەم (نازناو) ی (هیجری) یە، لەم تاکە هەلبەستەیی سەرەووەیدا، بەلگەیی ئەو یەهە ئەم تاکە هەلبەستە دواتاکی ئەو پارچە هەلبەستەییەتی كە بەداخەووە هەر تەنیا پینچ تاکە هەلبەستیم دەست كەوتوووە .

لە نیووە بالی یەكەمی ئەم تاکەدا (كوردی) بەناشکرا دەربریووە كە ئەم هەلبەستەیی بە رێگەیی چوونە (ئەستەموول) هەو داناووە كە بەناوچەیی (چۆلەوانی) و (دەشت) و (کتیو) دا لە بێ ئارامی و شپرزەبیدا تێ پەریووە و هەلپەیی زوو گەیشتنە بارەگای (ئەحمەد پاشا) ی بوووە لە نەسرەوتندا، بەپادەیهك بەر لە (کاروان) گەیشتوووە .

(لیقا): دیدەنی، سەردان و چاوپێكەوتن كە مەبەست بەیەكگەیشتنی بوووە (بە ئەحمەد پاشای بابان).

(خاصەکی): لە رووی زمانەوانییەووە بەواتا تاییەتمەندییەیی . بەلام لە سەردەمی فەرمانرێهواویی (عوسمانی) دا زارگوت (مصطلح) یکی تاییەتی بوووە بەواتە ئەوانەیی نزیکایەتی و پێوهندیی دۆستایەتیان لەگەڵ خودی (سولتان) هکانی (عوسمانی) دا هەبوووە، هەر لەبەر ئەمیشە كە (كوردی) (ئەحمەد پاشا) ی بە (میوانی سولتان) ناو بردوووە، چونكە لە (خاصەکی) واتە تاییەتمەندەکانی خودی سولتان (خەلیفە) ی (عوسمانی) بوووە .

ئەو هەش پێزی بەرز و شكۆداری (ئەحمەد پاشای بابان) دەرەخات .

لەم تاکی دووهمی ئەم دواتا كە هەلبەستەیی سەرەووەدا (كوردی) درێژەیی بەباسی رۆیشتنە خێرا و شپرزەبیبەكەیی خۆی داووە كە مەبەستمان لە پێگەیشتنی (لیقا) ی (ئەحمەد پاشا) بوووە كە لە میوانە تاییەتمەند (خاصەکی) یەکانی خودی خەلیفە (سولتان) ی ئەوسای (عوسمانی) بوووە .

چاوه کهم زانیوته؟

- ۱- چاوه کهم زانیوته، بۆ شهو، خه و له چاوم ناکهوی چونکه من پیش خدمه تم پیشخزمه تان نانون شهوی
- ۲- رۆژ و شهو، دائیم له بهر دیدهی خه یالم حاضری سا چ فهرقیکی ههیه بۆ من ئیتر ئیره و ئهوی
- ۳- بهس نییه ئیره دهویرم جار به جار باست بکه م؟ نه مدهویرا قهت له بهر ئه غیار، که ناوت بهم لهوی
- ۴- دل له بهر زامی فیراقت دائیما زاری دهکا رۆژ و شهو مه نعی دهکه م، باز دهردی سهخته و ناسرهوی
- ۵- عه قل و دینم داوه پیت لیشی دهتوری مالمویران دهوله تیکی موفت و بی صاحیبه، بۆچی ناتهوی.
- ۶- گهر موخه ییه ر بم له مابهینی بهههشت و وهصلی تو وهصلی تو بۆ من جهه نهم پر له جهه ننهت نامهوی
- ۷- ئه ی رهقیب ویلم له دهستت، ئیره بۆ لیم ناگه پیتی؟ باوه کوشتهت نیم ئه ری هه ی بهد مه زه ب چیت لیم دهوی؟
- ۸- ههروهکو کووهی دهماوهنده سهری پر شویرشم قهت ته می هیجران و خه م، ساتی له دوری ناروی
- ۹- گهردنی (کوردی) له کیوی بیستوون مهحکه متره چونکه (سهه ساله) له ژیر باری غه مایه و نانهوی

.....
 ۱- پیشخزمهت: بهردهست، خزمهتکاری بهردهست.

سه چاوهی ئه م هه لبهسته (مس، عن، ن، گل، ف، ص، کش/۱، کش/۲، ر، جلی، ما، نم/۱) و، (کم، گ، سا، س، گ، له گه ل (مشاهر الكرد و کردستان) و له مانه دا (کم) م کرده بنکه ی لیکۆلینه وهی و که لکم له وانی تریش وهرگرتووه. به داخه وه (بۆنه) ی ئه م هه لبهسته م لی ئاشکرا نه بووه، له گه ل ئه وهشدا وهک ده بیئری ئه م هه لبهسته (۱۸) سه چاوهی هه یه. که له (کش/۱) دا

که دهستنوسی (محه‌مه‌د ئەمین) ناویک وهرم گرتوو له (کش/۲) تهنیا تاکی هه‌وته‌می نووسراوه که ئەویش له کاتی ژبانی (حریق) دا نووسراوته‌وه (سا) تاکی شه‌شه‌می تیاپه و لێکی داوته‌وه.

بۆ شه‌وه (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳، مشاهیر) بۆچی: (بۆچی).

بۆ شه‌وه (ر): چ شو

بۆ شه‌وه (جلی، ما): شو بوچ

پیشخزمه‌تم (ر): پیشخدی

چونکه من پیشخزمه‌تم (ما) چونکی تو پیش خدمت.

چونکه من پیشخزمه‌تم (جلی) چونکه من پیش خدمتم.

له (کش/۱، محه‌مه‌د ئەمین) دا ئەم تاکه هه‌ر (چاوه‌که‌م زانیوته بۆچی) ماوه و ئەوی تری له‌ناوچوو.

۲- دیده: چاو، بینین، چاف، چه‌م.

خه‌یال: بیر.

حاضر: ئاماده.

فهرق: جیاوازی.

دائیم (نم/۱، ف، کم): دايم.

دائیم (گ/۲، س، گ/۳): دائم.

له‌به‌ر (ما): لپیش. ئەمیش له‌نگه.

دیده‌ی (کش/۱، محه‌مه‌د ئەمین): فکری.

حاضری (نم/۱): حازری.

حاضری (ر): حاظری.

بۆ من نیت (ر): ایتر بو من.

نێره و ئەوی (ر) ایر اوی.

بۆ من نیت (مشاهر) بو من.

۳- باست بکه‌م: لیت بدویم به‌چاکه

ئەغیار: بیگانه، بیانی

له‌وی: به‌داخه‌وه بۆم ساغ نه‌بووه‌وه که (ئەوی) کوئییه و نێره‌ش کوئییه.

باست (ما، کش/۱، محه‌مه‌د ئەمین، جلی) بحست

باست (نم/۱): حسست

باست (کم): به‌حسست

باست بکه‌م (ر) ناوت برم

ئەغیاره‌که (نم/۱، کم): اغیاره‌که، ئەمیش له‌نگه

ئەغبارەكە (مشاهیر): اغیار
قەت (ر، ف، ما، نم/۱): قەت
كە ناوت بەم لەوئ (ر): لناوت بىم لوى.
كە ناوت بەم لەوئ (كش/۱، محەمەد ئەمىن): بىر ناوت لوى

۴- فیراق: دوورى، جیایی
دائىما: ھەمیشە
زارى: گریان، ھاوار
مەنە: بەرگرى، نەھتشتن، قەدەغە.
باز: ديسان
سەختە: گرانه، قورسە
ناسرەوى: ئارام ناگرئ
ئەم تاكە لە (جلى، ما) دا نىيە، چونكە لەگەڵ تاكى دوايیدا پاش و پيش بوو.

زامى (ر): زای = برینی
دائىما (نم/۱، ما، كم، گ/۲، س، گ/۳): دائما.
زارى (گ/۲، س، گ/۳): یارى.
رۆژ و شەو (ف، ر، نم/۱، گ/۲، س، گ/۳) رۆژ بەرۆژ
رۆژ و شەو (س) رۆژ نىيە رۆژ
رۆژ و شەو (ما): رۆژ شو،
رۆژ و شەو (مشاهر) زو بە زو
مەنەى دەكەم (ما) منع دكم
سەختە (ر): سخته
دەردى سەختە (ما) درد سخته
۵- عەقل: ژیری، ھىژایی.

دین: ئاین
مألویران: مالکاول، خانە ویران
دەولەتیکى: مالتیکى، سەرمايەيەكى مەبەستى لە عەقل و دینەكەيەتى
موفت: بەلاش، خۆرایى، بەبئى نرخ.

صاحتیب: خاوەن
ئەم تاكە لە (ما) دا چوارەمینە وەك تاكى پيشوودا رام گەياند، لەگەڵ ئەودا پاش و پيشە
دینم (ف، نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳، مشاهیر): ھۆشم، ئەمیش نابئ، چونكە ھۆش و عەقل
ھاكا يەك بن، بەلام دین جیايە و لە سەرچاوە كۆنەكاندايە.
داوہ پیت لیشى دەتۆرئى مألویران (ما، جلى) داوہ پیت لئ دتورى چاوكم.

مالتویران (ر): چاوهکه م

ئەم تاکە لە (جلی) دا چوارەمینە.

۶- موخەبیە: سەریشک

وەصل: پێکگەیشتن

جەهەننەم: دۆزەخ

جەننەت: بەهەشت

گەر (مشاهیر): گر.

لە مابەینی (ر، ما): لمابین.

لە مابەینی (گ/۲، س، گ/۳): لە نیوانی

تۆ (سا، گ/۲، س، گ/۳): یار، ئەمەش ئاشکرایە کە هەلەیهکی زمانییە؛ چونکە هەلبەستە کە بەتیکرایی و ئەم تاکە بەتایبەتی (موخاطەب) و (تۆ) تر لەم تاکەدا هەیە، ئیتر چۆن دەگونجی یار بێ. وە ئەم تاکە لە (جلی) پێنجەمە.

ئەم تاکە سەرەو هەبێکە لەو تاکە هەلبەستەکانی (کوردی) کە بەسەر زاری واتایە ک دەگەینێ کە پێچەوانەی واتا و مەبەستە کە یەتی وە لەبەر ئەوەی کە (مامۆستا عەلانی دین سەجادی) لە پەراوی (میژووی ئەدەبی کوردی) پێدا بەر لە ۳۰ سال پتر زۆر بەجوانی ئەم تاکە لی ک داوەتووە بۆیە بەچاکم زانی کە نیشانە بۆ ئەو بکەم کەوا لێرەشدا پوختەیهکی ئەو لێکدانەو پە پەپری مامۆستای ناویرا و لە خوارەو وەرگرم کە:

(کوردی) لەم تاکەیدا بەیارەکی گوتوو: ئەگەر لە نیوان بە تۆ گەیشتن و دۆزەخدا سەریشک بم، ئەوا پێکگەیشتنە کەت هەلدەبژێرم، تەنانەت ئەگەر دۆزەخیش پری بکری لە بەهەشت، یا بۆم بێ بە بەهەشت، هەر نامەوێ و دەست لە پێکگەیشتنە کە تۆ هەلناگرم و ئەو بەهەشتەم ناوی. ئەمەش نیشانەیه بۆ ئیدیۆم (کینایە) یەکی کوردانە کە یەکی بە یەکی دەلی (برۆ جەهەننەت لی پری) کە ئەمە بەجێو و قسە ناشرین وەر دەگیرێ، بەلام لە راستیدا وانیه مەبەست لەو هیە: (دەبرۆ دۆزەخت لی پری کرابی تاکو جینگە تۆی تیا نەبیتەو).

ئەم دەربیرینە بەهێزە (کوردی) جارێکی تر ئەو هەمان بۆ جیگیر دەکات کە بەپێچەوانە ی بۆچوونی هەندێ سەرچاوەو هەلبەستەکانی (کوردی) سادەبن و لە زۆر شوێندا ئەو پەری قوولی و گێژ و بەو وشە یاری کردن و تەلەئی زمانی ناهو و چەواشەکردن و وردەکاریی وێژەیی کۆنی تێدایە، وەک لەم پەراوییهدا دەر دەکەوێ و ئەمەش پایە ی بەرز یی (کوردی) و توانایی ئەومان بۆ ئاشکرا دەکات.

۷- رەقیب: ناحەز، ناکەس، دژ، ئەیار.

باو کوشته: ئەوی باوکی کەسێکی کوشتی، باوک کوشته.

بەد مەزەب: بەد مەزەب، بێ ئاین، خوانەناس

ئەوی رەقیب ویلم لە دەستت لە سەرچاوەی (ر) دا هەر ئەو نەو نەو ئەم نیو بالی یە کە می ئەم

تاكهى نووسيووه و ئهوى دى بهجى هيشتووه يا لهبىرى چوووه يا بوى ساغ نهبووهتهوه.

ويلم (كش/۱، محمهء ئهمن): ويل بوم.

بو (كش/۱، كش/۲، احمد، ما): بوچ.

ناگه پىي (كش/۱، كش/۲): ناكرى، ئههه پىنووسى كوئنه

ناگه پىي (ما): ناكرى.

ناگه پىي (مشاهير): ناكه رى، هه لهى چاپيه

باوه (كش/۱): بابه

باوه (نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳): باوكه.

كوشتهت (ما) كشتت، ئههه پىنووسى كوئنه.

كوشتهت (گ/۲، س، گ/۳) كوژتهت

ئه رى (ما): ار

ئه رى هه رى (ر) ارى هه رى ار - مه زهب (مشاهير) مذهب

چيت (كش/۲): چت

چيت (ك/۲، س): چيت

ئههه تاكه له (جلى) دا نييه

۸- كوئا: كىوى، چىاي، كه زى، شاخى.

دهماوند يا دهباوهند يا دهنباوهند: ناوى ناوچه يه كه فراوانه له نيوان (رهى) و (ته به رستان) دا

لهو ناوه نديدا چىايه كه هه يه، چىا كه ش هه ر بهو ناوه وه يه.

ئهو چىايه زور قووج و سهخته سه ره پويه كه ي خرىكى گومه زييه، به گوند و باخات و ميوه جات

دهورى دراوه، له هه موو چىاكانى دهوروبه رى به رزتر و هه ميشه به فرى ناچيته وه، ئه شكه وتى

زورى پيوه يه و كانىاوى (كه راوى) (كوگر د = كبريت) زور نييه له گه ل جوژه ها كانى ترى وهك

(كل) و (زاج) و هتد. رووبار له چىا كه وه دپته خواري و به لاي (كونه با) دا تى ده په رى كه

تهم و هالاوى ئهو گه راوانه (هه ميشه سه رى چىا كه يان گرتووه ته وه) هارپى ئاو و هازهى با

دهنگى سه ير لهو كىوه پىك دىن، زور جار به گه رماى رۆژ هالاوى گوگرده كه گلپه ده كا.

ئهفسانه يى زور لهو دهنگه دهنگه و هاره و هازه و گر و گلپه و ته مومز و سه ختيه يى دروست

كراوه و هونهران له هه لبه سته كانياندا ناويان بردووه.

له وانه ده لىن كاتى فه ره يدون سه ركه وت و بيوراسب يا ضوحاك يا (ئه ژدياك) زوردارى گرت

و زنجيرى كردو لهو چىايه خستيه زيندانه وه، و گوايه تاكو ئيستاش له گه ل پاسه وانه كانى

دهوريدا هه ر ماون و ئهو ته مه هه ناسه ي ئه وه و ئهو كلپه ي ئاگره ترووسكه ي چاوه كانيتى ئه و

هازه و هاره يه ش دهنگ و ناله و فيغانى ئه وه، ده شلىن حه زره تى سليمانيش (ديو) يكى له وى

زنجير و پاله ههنگ كردووه، ئه و رواله ته سه روشتيه يانه ي شاخه كه لهو (ديوه) و، له

(ئه ژدياك) هه ... هتد.

ئەمجا (كوردى) كە گلەيى خۆي گرتوووتە ئەو چيا و روالەتە سروشتىيە سەيرە .
شۆرش: ئاشووب و ھەلا و ھاتوھاوار و مەبەستى لەو دەنگە دەنگەيە كە لە چياي دەماوندەو
دەيت، ئاوەھاش لە سەريدايە .

تەم: مژ، ھەلا، ھالاو. مەبەستى لەو تەمەيە كە بەچياكەوھەيە ھەك تەمى كەللە و دلئى (كوردى) لە
داخى دووريدا .

ھيجران: دوورى، لە يار جيايى .

نارەوي: لاناچئى، ناروات ھەك ئەو دەنگ و تەمى چيايە .

نيوھى يەكەمى ئەم تاكە لە (كش/۱، محەمەد ئەمىن) دا فەوتاوھ .

كۆھى (ر، ما، گ، س، گ/۳): كئويى .

دەماوند (نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳) دەماوندى .

سەرى (ما): دلەيى .

سەرى (ر): دلئى .

سەرى پى شۆرشم (نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳، مشاھير): سەرم پى شۆرپشە

غەم (گ/۲، س، گ/۳): خەم .

لە دەورى (كش/۱، ر، ما): لدورم .

قەت (ر، ما) قط. ئەم تاكە لە (جلى) دا نىيە .

گەردنى: ملي، سكوردى، ھەوكى، ئەستۆي .

بىستوون: چيايەكى بەرز و سەخت و ماھى زەردە لە نيوان (ھەمەدان) و (ھەلوان) دا و ئەوى

بۆ ئىرە مەبەستە و نيشانەي بۆ كراوھ ئەو بەشەيەتە، كە ئەو چيا و ماھى زەردە تەشوي تاش

كراوھ، لەلايەن ھونەرمەندى دلدارى شيرينەوھە كە ناوى (فەرھاد) بووھ .

سەد: لەسەر ئەم وشەيە لە (عن) دا ئەم پەراويزە فارسىيە بۆ نووسراوھ:

(شئيدە ام كە مقصود از سد، حرف سين و دال است به حساب ايجادى كە، شست و

چهار است و نه مقصود از معني سد است و گویا كوردى) رَحْمَةُ اللَّهِ بِمَنَاسِبَتِ دَخُولِ

عُمَرُشْ بِه سَنَه شَسْت و چهار كە زياتر از عُمَرِ پيغمبَرِ آخِرِ زَمَانِ اُسْت. عليه صلاة

والسلام. علي)

واتە (بىستوومە كە مەبەست لە وشەي (سەد) ھەردوو پىتى (س) و (د) كە بەژمارەي

ئەبجەدى (س = ۶۰) و (د = ۴) و ھەردوو پىتەكە (شەست و چوار)، نەك مەبەست لە واتەي

وشەي (سەد) كە دەكاتە (۱۰۰). گوايە، ئەمەش (كوردى) خوا بىبەخشى بەبۆنەي گەيشتنە

شەست و چوارى تەمەنييەوھە وتوويە كە پتريكە لە تەمەنى پيغمبەرى ئاخىر زەمان سلاوى

خواي لئى بئى - عەلى) ئەوى زانراوھ تەمەنى پيغمبەرى ئىسلام - د.خ - ۶۳ سالى بووھ، ئەمەش

بەلگەيەكى جوان و سەيرە بۆ تەمەنى كوردى ديارى كردن كە سەرچاوەكان بە (۴۰) ساليان

داناوھ و بۆي ساغ بووھتەوھە كە ئەو سەرچاوانە راست نين، ھەروەك لە شوينى خۆيدا ديارى و

جېگىرم كىر دوو بەبەلگەى بەهتەزەو

نانەوئى: ناچەمى، خوار نابىتەو، ئەم وشەى (نانەوئى) بەپىنووسى كۆن (نانوئى) دەنووسرى
كە بە (نانوئى) دەخوئندىتەو و بۆ ئىرەش دەگونجى كە مەبەستى مردنە، واتە نامرى و
خۆراگرە. بەلئى (كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەيدا خۆراگرى و دل بەهتەزى (ورە) بەرز دادەنى.
خۆى بەرامبەر بەزۆرەى رۆژگار و ئەو ھەموو ستەم و ناخۆشىيەو دەربىو كە لە سەرىنى
ئەودا روویدا لە پشئوى ناوخۆى و دەسكارى بىگانە و دراوسىكانمان.

ئەم تاكە لە (جلى) دا شەشەمىنە و دواتاكە:

كىئوى (كش/۲): كوھى

سەد سائە (ر، ما) سالىكە

سەد سائە (گ، جلى، س، گ/۲) چەند سائە.

غەمايە و (كش/۲، جلى): خەماندا

غەمايە و (ما، نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳): خەمايە.

غەمايە (ر): غم داىە.

گردنى (مشاھر): گردنى.

هه‌لبه‌ستی "کوردی" به شیوه‌زاری گۆران

۱۱۶

صهیدی مه‌زانان

- ۱- (صهیدی) مه‌زانان، (صهیدی) مه‌زانان
مه یۆ بزنانان. کۆمه‌ندهن جانان
- ۲- یه‌قین جه عه‌شقی یاران رهم که‌رده‌ی
وه‌رنه، چین عیله‌ت لیوه‌نی هه‌رده‌ی؟
- ۳- ئازیزم حه‌یفه‌ن یادت که‌م بییه‌ن.
مه‌گه‌ر دهره‌د عشق جه‌یادت شییه‌ن
- ۴- من جه‌ دللی زار، ئە‌ی چه‌ند فه‌رده‌وه.
یاد، دیرینه‌م نوۆژهن کـــه‌رده‌وه.
- ۵- ئە‌بیات عیشقه‌ت، گه‌ر (گه‌زاف) نییه‌ن؟
ده‌لیل لوطف وه‌رینه‌ت چییه‌ن؟
- ۶- په‌ی چیش گوم که‌رده‌ی هه‌م فه‌رد جارار.
هوریزه‌ وه‌پا چون کـــاروانداران.
- ۷- قه‌ده‌م ره‌نجه‌که‌، گه‌ر، زه‌ده‌ی هیجری
خه‌یلی موشتاقی (دیا) ته‌ن (هیجری).

۱- (صهیدی): مه‌به‌ست له شاعیری مه‌زن (صهیدی)یه، که ئە‌م (وشه)یه نازناوی ئە‌و شاعیر بووه
و ناوی خۆی مامۆستا مه‌لا سه‌ید (مه‌مه‌د) کوپری مه‌لا (سلیمان)ی کوپری مامۆستا (حاجی
سه‌ید ئە‌حمه‌د). له‌ نێوان سالانی (۱۷۸۴-۱۸۴۸ز)دا ژیاوه و له‌ خه‌لکی (هه‌ورامانی ته‌خت)
بووه.

من ئە‌و هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌م له‌ سی سه‌رچاوه‌وه، ده‌ست که‌وتوووه.
سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌میان، که‌شکۆله‌که‌ی (مس)ه که‌ سه‌ره‌تایه‌که‌ی ده‌ستنووسی خودی (صهیدی)

دووهم) و، په پری سپیی تری له گه لدا (جزویه ند) کراوه و نه وه کانی ئه و (سهیدی دووهم) ه به ده سنووسی خویمان کام هه لبه سته یان ناره زوو لی بووبی، ئاویته ی ئه م که شکۆله یان کردووه. ئه م هه لبه سته ی سهره وه که بریتیه له نامه یه کی برادرانه ی (کوردی) که له (هه ورامانی تهخت) بووه بۆ (سهیدی دووهم) هاوالی خو ی ناروووه که دیده نیی (کوردی) بکات. هه ر له م که شکۆله سهرچاوه یه مدا هه لبه سته کی تری تیدایه که وه لامی ئه م نامه هه لبه سته ی سهره وه یه که هی (سهیدی دووهم) و بۆ (کوردی) ی برادهری خو ی داناوه. ئه م سهرچاوه ی (مس) ه یه کیکه له هه ره سهرچاوه گرینگ و بایه خداره کانی ئه م په راوییه م که شوینی پروا و به لگه نامه یه کی به هیزه. ئه م هه لبه سته ی سهره وه (تاسه نامه) ی شاعیر (کوردی) و گازنده کردنیتی له (سهیدی دووهم) ی برادهری و خو شه ویستی. هه ر ئه م هه لبه سته له لاپه ره (۲۰۵) ی دیوانه چاپکراوه که ی (سهیدی) دا له دوا ی ته واکردنی ئه م هه لبه سته ی (کوردی) یه وه ئه و (وه لام) هیش پیشکیش ده که م.

ئه مپش لیکدانه وه ی وشه کانی ئه م تاکی یه که مه یه:

مه زانان: نازانی؟

مه بۆ: ئایا نابیت؟

بزانان: بزانی، بزانی؟

کوو: له کوو؟

مه ندهن: ماوه؟ ماونه ته وه، مه به سته ی (له کوپران) ه.

جانان: گیانان- که مه به سته له دۆست و برادرانه.

۲- یه قین: به راستی، بیگومان.

جه: له.

عشقی: خو شه ویستی، ئه قینی.

یاران: دۆستان، برادران، هاوه لان.

په م: په و، سل، هه لاتن، دوورکه و تنه وه.

که رده ی: کردووته، واته: په وت کردووه.

وه رنه: ئه گه رنا، ئه رنه.

چین: چیه، چی شتی که، هو ی چیه، له بهر چین.

عیلله ت: هو، سه به ب.

لیوه ن: شیت، دیتوانه، هه رده ویل.

هه رده ی: به هه رده وه ی، داوته ته که ژوکپو.

مه به سته ی دووریه تیه له یاران و له خو ی (کوردی).

ھەردە: دەشت و دەر و شاخ .
 سەرچاوەیەکی ئەم پارچە ھەلبەستە کەشکۆلی (ن)ە، کە ئەمیش یەکتیکە لە دەسنووسە چاک و
 باوەرپێتکراوەکان کە ئەم ھەلبەستە (کوردی) م لئ وەرگرتوو و ھەلامەکی (صەیدی) م تیدا
 نەدیووە .
 لە جیاوازییەکانی تاکی یەکەم:
 کۆمەندن (مس) کمندن .
 مەزانەن (مس) بزان کورژاوەتەو .
 ۳- ئازیزم: عەزیزەکەم، ئەو خۆشەویستەکەم .
 ھەیفەن: موخابنە، چینگەیی داخە .
 یادت کەم بییەن (یادت کەم بییەن): یادت کەم بوو تەو .
 مەگەر دەر د عشق: مەگەر دەر و ئازار و ناخۆشیی دلداری و خۆشەویستی .
 جە یادت شییەن: لە یادت (بیرت) چوو .
 ھەیفەن (مس): حیفن .
 بییەن (مس): بیین .
 شییەن (مس): شیین .
 ۴- من جە دلێ زار: من لە قوولاییی دلێ (دەروونی) پڕ تاسەو دەردی یادکردنەوێ تۆدا . وە لە
 دووری تۆی خۆشەویستەو .
 ئەم چەند فەردەو: ئەم چەند تاکە ھەلبەستەو .
 یاد دیرینەم: یادێ تۆم کردووەتەو بەم ھەلبەستەم کە یادێ کۆنەیی دۆستایەتی نیوان من و تۆ
 وەک جارێ لە نیوانماندا گەرم و گۆر بوو .
 نۆژەن کەردەو: نوێم کردەو، تازەم کردەو . واتە نوێکردنەوێ دۆستایەتی کۆنەمان .
 فەردەو (مس): فردو .
 نۆژەن کردەو (مس) نۆژن کردو .
 دیرینەم (مس) دیرینم .
 ۵- ئەبیات عیشقەت: تاکە ھەلبەستەکانی خۆشەویستیت کە دات نابوون . ئەمە بەلگەیی ئەوێ کە
 (صەیدی) بەر لەم نووسینی نامەیی (کوردی) ھەلبەستی خۆشەویستی بۆ (کوردی) ناردووە
 کە بەداخەو ئەو ھەلبەستە و ئەو ھەلبەستە تری (صەیدی) م بۆ (کوردی) دەست نەکەوتوون .
 گەزاف نییەن: درۆ نین: واتە ئەو ھەلبەستە (تاسەنامە) یانەیی تۆ بۆ من ئەگەر ئەوانە درۆ نین-
 درۆ نەبوون؟
 گەزاف: درۆ، ناراست، خۆھەلکێشان .
 نییەن: نین، نەبوون .

دەلیل لوطف: بەلگەى داسۆزى، چاودىرى، لاواندەو، خۆشەويستى پيشاندان.
 وەرىنەت چىيەن: لەمەوبەرت، دىرىنەت، رابووردووت مەبەستى لە نامە ھۆنراوھىيەكانى
 پيشووى (سەيدى) يە بۆ (كوردى).
 وەرىن: پيشوو، جاران، رابووردوو، زۆر كۆن
 گەرگەزاف (مس): كركزاف = ئەمە رىنووسى كۆنە.
 وەرىنەت: ورىنەت.

۶- پەى: لەبەر

{ — < بۆچى، لەبەرچى، بۆ.

چيش: چى

گوم كەردى: بىزرت كەرد، گومت كەرد، لە بىرت كەرد، بىرت چووتەو.
 ھەم فەرد جاران: ھاو ھۆنەرىيەكەى جاران، ئەو كەسەى كە جاران ھەلبەستيان (تاسە
 نامە)يان بۆ يەكتر دەنارد كە من (كوردى) و تۆ (سەيدى) بووين.
 ھەم فەرد: ھاوال، ھاوھۆنەرى، ھاودەم.
 ھورىزە وەپا: رابە، ھەلسەرە سەرپى، راپەرە، راست بەرەو، مەبەستى لەوھىە كە ئەى
 (سەيدى) زووكە و ھەلسە و، وەرە بۆ لام.
 چون كاروانداران: ئەو (رابوون)ەت و ھاتنە لای منەت وەك كاروانچىيەكان روو بکەرە لام،
 سەرم بەدە، دىدەنىم بکە،
 چون: وەك.

كاروانداران: كاروانچىيان.

پەى چيش (مس): پى چيش

گوم كەردى (مس): كومكردى.

ھەمفەرد (مس): ھمفەرد

ھورىزەو پە (مس): ھورىزە و پە

۷- قەدەم رەنجەكە: قەدەم، پى، قاچ، لاق

رەنجە: ئازار، ماندوو، يەشانەن،

قەدەم رەنجەكە: پى خۆت ئازارىدە، ماندوو بکە- لە رىگەى ھاتنە ئەى (سەيدى) بۆ لای من
 (كوردى).

گەر زەدەى ھىجرى: گەر: ئەگەر

زەدە: ئەنگاوتە، پىكراو، لىدراو- ھىجرى: دوورى، گەر زەدەى ھىجرى: واتە فەرموو بۆ لای
 من، ئەگەر تۆ ئەنگاوتەى ئازارى دووربوونەوھىت- يا- دوورىت لە من.

خەيلى: زۆر (خەيلى)ش دەبىت،

موشتاقى دياتەن: ئارەزوومەندى دىدار (دبەت) چاوپىكەوتەن و، بەيەكگەيشتن وەك من چۆن

ناره زوومهندی دیدارتم.

دیاته‌ن: دیدهنی تۆ، دیدار و چاوپیکه‌وتنی تۆ.

هیجری: ئەم وشه‌یه له نیوان بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا مه‌به‌ست له (دووری) و (جیایی) یه‌و له‌م نیو بآلی دووهمیشدا مه‌به‌ست له یه‌کی له دوو (نازناو) هه‌که‌ی شاعیرمان (کوردی) یه‌.

قه‌ده‌م (مس): قدم

ره‌نجه (مس): رنجه.

زه‌ده‌ی (مس): زدی

موشتاقی دیاته‌ن (مس) مشتاق دیاته‌ن.

لیره‌دا پیشکیشکردنی (تاسه‌نامه) که‌ی کوردی به‌لێکدانه‌وه و به‌راوردکاری و له‌سه‌ر دواندنییه‌وه کۆتایی هات و نۆزه‌ی پیشکیشکردنی و لامه‌که‌ی (سه‌یدی دووهم) ه‌ بۆ کوردی شیوه‌زاری گۆران.

سه‌رچاوه‌ی ئەم وه‌لامه‌ش (مس) ه‌ که‌ خودی (سه‌یدی) به‌ده‌سنووسی خۆی له‌م که‌شکۆلی (مس) ه‌دا وه‌ به‌ده‌سنووسی خۆی نووسیویه‌ته‌وه.

له‌و دیوانه‌ چا‌پکراوه‌دا هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) نه‌نووسراوه، که‌وا دیاره (مامۆستا کاردۆخی) یا ده‌ستی نه‌که‌وتوووه یا چاپکردنی به‌پێویست نه‌زانوووه، که‌مێک شتیکی له‌ باره‌یه‌وه را‌گه‌یاندوووه که‌ گوايه (سه‌یدی) (٢٠) سال له (کوردی) به‌ته‌مه‌نتر بووه به‌لام وه‌ک خۆی بۆی ساغ بووه‌ته‌وه که‌ (کوردی) (دوو سال) له (سه‌یدی) گه‌وره‌تر بووه.

ئهمیش هه‌لبه‌سته وه‌لامه‌که‌ی (سه‌یدی) یه‌ بۆ (کوردی):

١- هیجری نه‌زانان، هیجری نه‌زانان

تۆ به‌حالی ده‌ردی ئیمه‌ت نه‌زانان.

٢- من (سه‌یدی) سه‌ردار سوپای دیوانان

کوشته‌ی ده‌ردی عشق زه‌ده‌ی هیجرانان

٣- تا وانام (کتاب) ده‌رسی عشقم وه‌ند

مۆری دل به‌سه‌جج، نابی عه‌شقم که‌ند

٤- جه‌ مه‌کته‌بخانان، تاقه‌ مه‌شقم که‌رد،

عالم مه‌زانان مه‌شقی عه‌شقم که‌رد.

٥- تاکه (جوان) بیم، نه‌سه‌ودای یار بیم

هه‌دای عه‌شقم بی (په‌وچی) سادار بیم

٦- به‌سادار، عه‌شق یاوام به‌پیری

ئه‌صلا رام نه‌که‌وت من وه‌لای ژیری

- ۷- وههاری عومرم، جوانیم ویهرد.
 گاچهنی هیجران گا بهداخ و دهرد
 ۸- ههر شیت و سادار بیابان گیل بیم
 چمان من جادار، مهجنوونی ویل بیم
 ۹- (سهیدی) تا زیندهن، چهتوی دهردهوه
 بوون مهجنوون ویلهن بهرووی ههردهوه.

- ۳- «واته: تاتوانیم پهراوی دهرسی عشقم خویندهوه و عشقم وهک مؤر لهسهه دلّم هه لکه نند»
 ۴- «واته له خویندنگا کانداه عشقم کردوه و هه مووش ئه مه دهزانن»
 ۵- «واته: هه تا گهنج بووم له پهیکاری عشق بووم بویه ویلی (په وچی) شوینان بووم»
 ۶- «واته: بههوی عشقه وه مامه وه هه تا پیر بووم. له ژیانما ریم نهکوت به لای ژیرییه وه»
 ۷- ویهرد: تی په پری
 چهنی: له گهل
 ۸- چمان: چونکه.
 جادار: جینشین

بهشی فارسی

عشق اگر

- ۱- عشق، صد بار جگر پاره کند، هجر چرا؟
 هجر اگر قسمت باشد؛ برود (صبر) چرا؟
 ۲- خانهء صبر، چو برباد شد از فرقت تو
 اِلتِفات بهدر زید و عمر سوی چرا؟؟
 ۳- سوزش عشق چو شمع نگذارید و هنوز
 خام گوئی تومرا، جان من، این زجر چرا؟
 ۴- زلف تو، باگردن دل، ربط قدیمی دارد
 قطع این ربط به محض سخن غیر چرا؟؟
 ۵- سرگرانی به من سوخته‌ات، بی انصافیت
 رحم اگر نیست، به این بسته زبان، کبر چرا؟؟
 ۶- تو به تیر مژه، یا ابروی شمشیر مثال
 می کنی صید دگر چشم، بگو سحر چرا؟
 ۷- (هجریا)، زاهد عیار بگفت، آنچه که گفت
 باری ارما به مسلمان به کند، گبر چرا؟؟

۱- هه‌آبه‌سته (فارسی)یه‌کانی (کوردی) که له‌م هه‌آبه‌سته‌وه ده‌ست پیده‌که‌ن، (ده‌قی هه‌آبه‌ست)ه فارسییه‌کانم له‌سه‌ر شی‌وه‌ی (نووسینی فارسی) نووسیه‌ته‌وه. سه‌را‌وه‌ی ئه‌م هه‌آبه‌سته فارسییه (عن، چ، ق/۳)یه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه.
 ئه‌میش لیکنده‌وه‌ی وشه فارسییه‌کانی ناو ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه.
 عشق: دلداری، ئه‌فین، ئه‌وین.
 صد: ژماره‌ی سه‌د (۱۰۰)، سه‌ده.
 بار: جار، بار.
 جگر: جه‌گه‌ر، جه‌رگ.
 پاره: له‌ت، پاره پاره، له‌ت له‌ت،

کند: بکات- مەبەستی لەوێهه (جگەر پارە پارە بکات).

هجر: دوورکەوتنەوه، هەلاتن.

چرا: بۆچی، لەبەرچی، بۆ، بۆج.

گر: ئەگەر.

قسمت: بەش

باشد: بێی.

برود: بروات مەبەستی لە رویشتنی ئارام (صەبر)ە.

صبر: ئارام (صەبر) پشوو.

خاوەنی ئەم هەلبەستە:

لە سەرچاوەی (ح)دا ئەم هەلبەستە سەرەوه ئەم سەرە ناوه فارسییە دواوی دراوێتی: (من کلام سەید فەیزوللای مۆکری): واتە لە هۆنراوه (فەرمووده)ی سەید فەیزوللای مۆکری)یە، بەلام لە دوو سەرچاوەکە تری ئەم هەلبەستە (عن، ق/۳)دا بەناوی (کوردی)یەوه نووسراوه- که بە باوەڕپێکراوی ئەم دوو سەرچاوەیه وه شارەزایی نووسەرەکانیان من جارێ لێرهدا بەناوی (کوردی)یەوه، نووسیومه و هەر کاتی دەرکەوت که هی (کوردی) نییه، بەپیتی سەرچاوەی تر ئەوا جیگە خۆی دەرگرتی و مایه کامەرانیمه؛ چونکه لەم پەراوییهدا تهنیا لایهنی راستی گرتنم داوه و مۆرکی (کوردی) بەم هەلبەستەوه ههیه.

واتای تاکه هەلبەستەکه:

که عەشق سەد جار جگەر پارە پارە بکات، ئیتر دوورکەوتنەوه بۆ چییه؟

ئەگەر بەش (نصیب) دوورکەوتنەوه بێ ئیتر ئارام له ئەمان بۆ چییه؟؟

۲- خانە: جیگە، خانووی، خانە، شوینی.

صبری، پشوو، ئارام، خۆراگری، بیندڕیزی.

چو: که چون، کاتی که.

برباد (بەرباد): بەرباد، لەناو چوون.

شد: بوو، وهک: بەرباد بوو.

از: له، بههۆی.

فرقت: جیابوونهوهی، دووریتی.

تو (توو): تو، ئەتۆ، ته، ئەتوو.

إلتفاتی: لا لیکردنهوهیهک، ئاوڕلێدانهوهیهک.

بەدر: بۆ دەرگا، بەرهو دەرگای.

زید و عمر: دوو ناوی دوو کەسی نێرینهی عەرەبن، که یهکیکیان (زهید) و ئەوی تریان(عمر)ه،

له وێنه (نمونه)ی دەستوور زمانی هێنانەوهدا وهک:

زهید هات و چاوی به عمر کهوت، عمر کوری زهیده. زهید و عمر دوو بران، عمر زهیدی بۆی دا.

سوی: بهرهلای، نهلای، بۆلای، بۆکن.

چرا: بۆچی - له تاکی یهکه مدا لیکم داووتهوه و ئیتر دووباره ی ناوی.

واتای ئەم تاکه:

ئهگەر بههۆی دورویی تۆوه ئارام له بهر بیری و خانه ی ئارام بهرباد بیتی ئهوا:

ئیترا چاوپرینه ده رگای کهسانی وهک زهید و عمر له پای چی و بۆ چیه.

ئه میش جیاوازییهکانی ئەم تاکی دوومهیه له سه رچاوهکانیدا:

شدان له (ح) دا نووسراوه: (کند). کهئه مەش ناگونجی.

شدان له (ق/۳) دا نووسراوه: (شودار = شهوه د ئه ر) ئه میش وهک ناگونجی له نگیشی ئه کات.

خانه ی له (ق/۳) دا نووسراوه خانه - که ئه میش له نگه.

ئلتفات له (ق/۳) دا نووسراوه: استعانه (ئیس تیعانه) ئه مه ده گونجی و له بهر ئه وه ی دوو

سه رچاوه که ی تری ئەم تاکه (ئیلتیفاتی) یه، بۆیه چاکم نه کرد، ئه گەر چی (ئیس تغا ئه) به جیتره.

عمر له (ح، ق/۲) دا نووسراوه عمر و ئه میش له نگی ده کات و نادروسته.

۳- سوزش تین و تاوی، سووتینه ری سووتانی عشق - له پیشه وه ی ئەم تاکه دا لیکم داووتهوه.

چو: دیسان.

شمعم: مۆم وهک مۆم. واته وهک مۆم دام نه گرسی نی.

نگزارید: دام نه نیی و دام نه گیرسی نی و بمتوینیته وه.

هنوز: هیشتا، ئیستا، هیشتا کونی.

خام (خاو)، پوچ، هیچوپوچ، بیتهۆده، خاو.

گوئی: ده لئیت، پیم ده لئیت وهک بیهوه دم، پی ده لئیت، به ناپوخته م ناو ده بهیت.

تومرا: تۆ به من وهک تۆ به من بی هووده ده لئیت. پیم ده لئیت ناپوخته ی

جان من: گیانی من، ئه ی گیانه که م.

این: ئەم، ئاهم.

زجر: سزا، ئه شکه نجه، جه خار.

چرا: لی کدراو ته وه.

واتای ئەم تاکه:

ئه گەر له سۆزشی ئه وینی تۆدا (ئه ی دلخوازه که م) بمکه ی ته مۆم و بمتوینیته وه به ده م

سووتانه وه. ئیترا هیشتا:

بۆچی به خاوو ناپوخته و چاک نه سووتاوم داده نی ت، ئه ی گیانه که م من ئاخر ئەم سزادانه مت

بۆچ و له بهر چیه.

گوئی له (ح) دا نووسراوه: (کویی)
جان من له (ح، ق/۳) دا نووسراوه: (جان خود)
۴- زلف (زولفی): زولفی، ئەگریجهی.

تو (توو) لیکدراوه ته وه.

با (با): له گهڵ

گردن (گهردهنی): گهردنی، ئەستۆی، ملی، سکوردی.
دل (دل): دل.

رابط: روشته، په یوه نندی، به ندیواری.

قدیمی: دیرینهیی، کۆنی، زوو هکهیی.

دارد: ههیه تی: وهک په یوه نندی کۆنی ههیه.

قطع: پچراندنی، برینی، پساندنی.

این: ئەم، ئائەم.

بەمحض: هەر له بهر، ته نیا به هۆی.

سخن وتنی، گوتنی، قسهی، وتهی، ئاخوتنی.

غیر: بیگانه، بیانی

واتا:-

تای مووی زولفی تو و گهردنی دلی من، پیوه نندیه کی دیرینه یان له نیتواندایه، ئیتتر پساندنی
ئەم په یوه نندیه، هەر ته نیا له بهر قسه (چو غوولی)، (تینچاندنی) بیگانه له بهرچی و بوچ و بو
لیکیان جیا ده که یته وهو دها ئەم دل به تایی مووی زولفه وه هه لواسراو بی، لیکیان مه که،
جیا یان مه که ره وه.

تو با (توو با) له (ق/۳) دا نووسراوه (تن)

دل له (ح، ق/۳) دا نووسراوه (من: واته مەن).

۵- سرگرانی: رق، قین، خه مساردی، گوئی پی نه دان.

بەمن: به منی، به رامبه به منی

سوخته ات: سووتاوت (له ناو ئەقین)

بی انصافیت: ناره وایه، بی ئینسافییه.

رحم: نه وازش، چاودیری، به زهیی، دلسۆزی.

اگر نیست: ئەگەر نییه.

به این: ئایه م، به م، به ئەم،

بسته زبان: به سه زمان، زمان به ستراو، بیچاره،

کیر: خو به گه وهره زانین، خو به زل دانان، فیز، لووت به رزی، له خو بایی بوون، پۆز، خو

به مه زکردن

واتا ئەم تاكە ھەلبەستە:

ئەم خەمساردی و رِق ھەلگرتنەت، بەرامبەر بە منی سووتاوی دلداریت، بی ئینسافییە.
جاتۆ، ئەگەر ھەر بەزەییشت بەم بەسەزمانە بیچارەیدا نایەتەو، ئیتر ئائەم خۆ بە زلزانین و
پۆزەت بەرامبەر بەمن لە پای چی دایە و بۆچی؟

سوختەات لە (ح، ق/۳) دا نووسراوہ سوختە، ئەمیش ناتەواوی و لەنگییە.

بستەزیان لە (ق/۳) دا نووسراوہ نەسبەزیان.

سرگرانی لە (ح) دا نووسراو: سرکرانی.

اگر لە (ح) دا نووسراوہ: اگر

۶- تو بەتیری: تو بەتیری (گوللە)

مژە: مژە، برژانگ، موژگ، مژولان.

یا ابروی یا ئەو ئەبرۆییە.

شمشیر: شیر، شمشیر: ئەشی ئەو برۆییە کە لپی دواوہ، پەیوہست (سپۆہنگی) و پان
بووی، چونکە ناوی (شمشیر)ی بردووہ کە لە (شیر) پانتەرە.

مثال: وەک، چۆن، مانەند، ھەر وەک، وەکی، وەکو

می کنی: دەکە.

صید: راوی، شکاری، نیچرفانی.

دگر: ئیتر، ئیکە، ھی تر، ھی کە

چشم: چا، چەم، چاف وەک: چاوت راو دەکا ئیتر.

بگو: بلی، بیژە،

سحر: جادوو.

واتای ئەم تاكە:

تۆ بەو تیری برژانگەت، یا بەو برۆی وەک شمشیرت کە راوی دل دەکا، چاوت، ئیتر خۆت بلی
جادووگەریت بۆ چییە؟

ئەمیش جیاوازییەکانی وشەگەلی ئەم تاكە ھەلبەستەییە لە سەرچاوەکانیدا:

می کنی (ح) دا نووسراوہ: میکنی.

می کنی لە (ق/۳) دا نووسراوہ: مکنی.

دگر لە (ق/۳) دا نووسراوہ: دلم: ئەمەش جوان و بەجییە و دەگونجی.

دگر (ح) دا نووسراوہ: (گر)

تو بە: تۆ بە. لە (ح، ق/۳) دا نووسراوہ: یا، بە.

تو بە لە (ح، ق/۳) دا نووسراوہ: مژو (موژوو)

بگو لە (ح) دا نووسراوہ: بگو- ئەمە رینووسی کۆنە.

۷- (هجریا): ئەی هیجری، واتە ئەی ئەو کەسەى کە ناوت (هیجری)یە.

زاهد: ئەوی بەسەرزاری گۆشەگیر و خۆ بەخواناس نیشاندەرە درۆزنە- ئەم بەکارهێنانی (زاهید) و توانج تیگرتنەى کارىکى لاساییکارانەى هۆنەرانه له هەلبەستەکانیاندا ئەگەرچی مەبەست له (نەیار) ه بەلام ئەشئى له راستیدا مەبەست له کەسێکى دیاریکراو بئى له و سەردەمەى (کوردى)دا کە نەمزانی کتیبە.

عیار: فیلبان، ساختەچى، کەلهکەبان، تەلهکەبان، ئەوی خۆى بەپیتی کات و شوین دەگۆرى، واتە (هەلبەست) کە مەبەست له (زاهید)هکەیه و له وێژەى کۆن (کلاسیکى) دا هۆنەران زۆریان لەم جۆرە دەربرینانە له هەلبەستیاندا راگەیانندوو.

بگفت: گوتى، وتى.

انچه: ئەوی، ئەوهی، ئەوهکەى.

کە گفت: کە گوتى، کە وتى.

بارى: دەبا، کەواتە، ئیتر، ئەمجا، سائیتر، بارى، ئینجا، قەمى، دەسا، سا ئەگەر.

ئەگەر، خۆ ئەگەر.

ارما: ئەرى ئیمە، ئەگەر ئیمە.

بەمسلمان: بە ئیسلام

نکند: نەکات، دا نەنیت، نەزانى.

گبر: ئەمە و وشەیهکى کۆن و پەسەنى چەند هەزار سالەى کوردییە و بەم (فارس)یش بەکارى دەهینى، بە واتە (فەله- پێرەویکارانى (عیسا) پیغەمبەر- (د.خ) ئەم وشەیه هەرگیز بە واتەى وشەى (کافر)ى (عەرەب) بەکار نەهاتوو و لەم وشەى (کافر)هوه نییه کە له (کوردى)دا وشەى (گەبر) بەشێوهى (گاور) واتە (فەله)یش بەکار دێت کە بەداخهوه هەندى کەس له ناشارەزایی و دلپەشییهوه بە (کافر) لێکى دەدەنەوه.

واتای ئەم تاکە هەلبەستە:

ئەى هیجری (کوردى) کە (زاهیدی عەبیبار) ئەوهى دژى من گوتى، بەلئى گوتى. بەلام ئایا ئەو کە منى بە (ئىسلام) دانەناوه. ئیتر بۆچى بەگەبر(گاور فەله)ى داناوم.

هەلبەستەکاندى ئەم هەلبەستە:

داڕشتن و زمانى (فارسی) بێگەردى ئەم هەلبەستە بەلگەى هەرە شارەزاییهتیی (کوردى)یەو بەتیکرایش ئەم دەقەى دەس من کەوتوو و له سەرەوه جێگرم کرد، شێواویى یەكجار کەم پێوه دیاره و جگە لهوهى بیرى ناوهپۆکى تاکەکانى زۆر بەهێز و هۆنەرانهو زانایانهیهو، وهستاكارى و مۆرک و چێژى هەلبەستى کوردی پێوه دیاره. کە له هەلبەستانى تریدا هاوچەشنى ئێرەن.

أیه قران

۱- آیه قران، که جاننا دلکش است

شش هزار و ششصد و شصت و شش است

۲- یک هزارش، (وعد) و یکی دگر (وعید)

یک هزارش، (أمر)، یک نهی شدید

۳- یک هزارش، قصه هایی جانفزاست

یک هزارش، نعت پاک مصطفی است

۴- پانصدش بحث حلال است و حرام

صد دعای (نکر) و (ورد)ی صبح و شام

۵- شصت و شش شد (ناسخ) و (منسوخ) کتاب

ختم شد والله اعلم بالصواب

۱- آیه: قورئانی پیروژ.

نایهت: پسته یهک له قورئانی پیروژ، له ههمان کاتیشدا واتای (موعجیزه)ش دهدات که مه بهست له کاری له راده به دهره، بهو بر اوایهی که قورئانی پیروژ فهرموده ی خویاه و، له توانای مروژف به دهره که لهو جوژه دهقهی بو دابنریت.

قرآن: ناوه پروکی نهو په راوییه پیروژه به که به هوئی (جبره نیل)ی سه روکی فریشته کانه وه له خوی مه زنه وه به پیغه مبهری نیسلام، محمه د کوپی عه بدوللای قوره یشی راگه یه نراوه و نه ویش به (دهمی) به نیسلامه کانی گوتووه نه م په راوییه پیروژه. له سه رینی خه لیفه ی عوسمانی کوپی عه فاندا کوکرایه وه.

واتای نه م تاکه:

گیانه که م نایه ته کانی قورئان دلگیرن به ژماره (۶۶۶) نایه تن، نهو جوژه خویندنه وه یه دریژ ده خایه نی. و ناسانکاری نییه له (نووسین) و (خویندنه وه) یشدا.

که جاننا: که نهی گیانه که م.

دلکش است: واته دلکشه، دلگیره.

شش هزار و ششصد و شصت و شش: شش هزار و ششصد و شصت و شش (۶۶۶)

۲- یک هزارش: یهک هه زاری، واته له نایه ته کاندا.

وعد و: به‌لین، که مه‌به‌ست له به‌لینه‌کانی خوای مه‌زنن، بۆ پاراستنی چاکه‌دانه‌وه‌ی خه‌لکی که له ژياندا چاکه‌کار و خواجه‌رست بوون به‌پیتی گه‌لی لهو نایه‌تانه له‌وانه نایه‌تی (۹) ی سوورته‌ی (المائیده) و (۷۲) ی (النور) و (۱۱) ی (مریم) و (۵۵) ی (النور) و (۲۹) ی (الفتح) و (۲۶۸) ی (البقره) و (۳۰) ی (فُعِلَتْ) و... هتد، که خوای گه‌وره مزده‌ی لی خۆش بوون و (به‌هه‌شتی) به چاکه‌کاران و خواجه‌رستان داوه.

یه‌کی دیگر: یه‌کیکی تر له نایه‌ته‌کان.

وعید (وه‌عید): واته هه‌زاریکی تر له نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز (وه‌عید) جوژه به‌لینیکی هه‌ره‌شه‌نامه‌یزه بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه له کهسانی نافرمانکاری خاوه سزادانیان به‌رامبه‌ر به ره‌وشتی خراپیان له ژیانیدا، که خراب و یاخی له فرمانی خاوا ناپاک و دووبه‌ره‌کیکاران که (به‌لین) ی خۆیان له‌سه‌ر دراوه بۆ سووتاندنیان له‌ناو ناگری دۆزه‌خدا و بگره له خراپترین شوینه‌کانی ناو (دۆزه‌خ) دا که (وه‌یل) و (بیئسه‌له‌صر) هم.

له نایه‌ته (وه‌عید) یه‌که‌کان: ژماره (۶۸) ی (التوبه)، (۷۲) ی (الحج)، (۶۲) ی (یسن) و، (۶۰) ی (الذاریات) و (۶۳) ی (طه)، (۱۴، ۲۰، ۲۸) ی (ق) وه (۱۴) ی (ابراهیم) و... هتد. که خاوا هه‌ره‌شه‌ی له گوناها‌بار و تاوانکاره‌کان کردووه لهو نایه‌تانه‌دا.

یک هه‌زارش امر: یه‌که هه‌زاریش (لهو نایه‌تانه) فرمانی خاویه، به‌رێگه‌ی راست گرتن و چاکه‌کردن وه‌ک له نایه‌ته‌کانی: ژماره (۱۱۰) ی (ثال عمران) و (۱۱۴، ۱۱۹، ۱۵۷) ی (الأعراف) و (۶۷، ۷۱، ۱۱۴) ی (التوبه) و (۱۷) ی (لقمان) له‌باره‌ی (الامر بالمعروف والنهی عن المنکر) هوه واته فرماندان به‌کردنی چاکه و نه‌هیکردن له‌کردنی خراپه.

لیتره‌دا (ئه‌مر= فرمان) مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئاین بانگه‌وازی بۆ کردووه که پر به‌ دل و به‌ زمان و به‌ کرده‌وه جێبه‌جێ بکری.

یک نه‌یه، شدید، واته یه‌که هه‌زاری تر له نایه‌ته‌کان به‌توندی نه‌ی لی کردنه له خراپه‌کاری. واتای ئه‌م تاکه: هه‌زار له نایه‌ته‌کان له‌باره‌ی به‌لینی خاوه‌ند و هه‌زاریکی تری فرمان به‌چاکه و نه‌ی له خراپه‌یه.

۳- یک هه‌زارش قصه‌هایی: هه‌زاریکی تری نایه‌ته‌کانی قورئان له‌باره‌ی داستان و چیرۆکه‌ها و سه‌رگوزه‌شته‌وه‌ن

جانفزا‌ست: دل و ده‌روون (گیان) که‌ره‌وه‌ی گیان ئاوه‌دانکار و خۆشن.

مه‌به‌ست لهو سه‌رگوزه‌شته خۆشانه‌یه که له قورئانی پیرۆزدا هاتوون وه‌ک سه‌رگوزه‌شته‌کانی (باوکه ئاده‌م) و (دایکه‌ه‌وا) له دروست کرانیان و ژبانی ناو به‌هه‌شتیان و ده‌رکردنیان بۆ سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌مین له‌سه‌ر بی فرمانی کردنیان به‌رامبه‌ر به‌ فەرمووده‌کانی خوای مه‌زن. ئه‌مجا سه‌رگوزه‌شته‌ی (نوح) و ملنه‌دانی گه‌له‌ ناله‌باره‌که‌ی و روودانی لافاوه‌گه‌وره‌که‌ و جیگیربوونی که‌شتیه‌که‌ی (نوح) له‌سه‌ر شاخی (جوودی).

یک هه‌زارش نعت پاک مصطفی است (یه‌که هه‌زاریش له نایه‌ته‌کانی قورئان) له‌باره‌ی هه‌لئان

و رهوشتی پاکی (موستهفا) واته پیغه مبهری ئیسلامه وهیه- د.خ-
 نعت: هه‌لنان و به جوانی دوانن له خو و، رهوشتی به‌ری ئه‌وه‌وه‌ن، واته باته‌قای دوانن له و
 هه‌موو پیغه مبه‌رانه هه‌ر ته‌نیا له پیغه مبه‌ری ئیسلام دواوه.
 نعت (عن): شه‌رع. ئه‌میش پر به‌پر نییه چونکه سه‌ریاکی قورئان خۆی (شه‌رع) ی راستیه.
 واته ده‌ستووری ئاینی ئیسلامه، که‌واته بۆ ئیره (نه‌عت) راسته هه‌روه‌ها ئه‌م هه‌ردوو نیو
 باییه‌ی سه‌روه‌ه له (عن) دا پاشوپیشن.
 ۴- (پانصدش بحث حلال است و حرام): واته پینج سه‌دی بابته‌ی (حه‌لال و حه‌رام)ه.
 حلال: ئه‌وه‌یه که له (ده‌ستووری شه‌رعی ئیسلامدا) ریگه‌ی که‌لک لێ وه‌رگرتنیان دراوه که
 که‌لکار و بۆ زیاین و له که‌لک لێ وه‌رگرتنیاندا خوا و که‌سان پێیان ناخۆش نییه و زیان
 به‌که‌س ناگه‌یه‌نن. حرایه‌ته‌کان بریتین له نزا و له خوا پارانه‌وه.
 دعا: نزا، پارانه‌وه له‌خوای مه‌به‌سته که سه‌د ئایه‌ته له‌باره‌ی (دوعا = نزا) وه‌ن که له‌رووی
 زمانیه‌وه (دوعا) به‌ واته (بانگ کردن)، (تاسه‌) و ئاره‌زوومه‌ندی، (هانا به‌به‌ریدن)، (نزا)،
 (پارانه‌وه)، (ویستن) وه (خواست) که ئه‌میش یا به (دل) یا به (زمان) ئه‌بێ هه‌روه‌ها به
 نووسینی چه‌ند ئایه‌تیک و به‌مه‌به‌ستی تاییه‌تی که به‌ کوردی (دوعا = نوشته‌) ی پێ ئه‌وتری.
 یا به‌ده‌م وه‌ک به‌سه‌ر نه‌خۆشدا ده‌خویندری به‌ ئاواتی چاک بوونه‌وه له‌لایه‌ن چاکانه‌وه.
 ۵- شصت و شش شد: بوو به‌ شه‌ست و شه‌ش (واته له ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان).
 ناسخ و منسوخ کتاب که ناسیخ ناوی ئه‌و ئایه‌تانه‌یه که کاریگه‌ری ئایه‌تی تری که به‌ر له
 خۆی هاتوون، پووچ ده‌کاته‌وه و ئیتر کاریان پێ ناکرێ و په‌یره‌وی ناکرێ.
 منسوخ: ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که به‌هۆی هاتنی ئایه‌ته‌کانی (ناسخ)ه‌وه له کار خراون.
 کتاب: مه‌به‌ست له قورئانی پیرۆزه که کتاب به‌واته په‌راوی یا (نووسراوه)
 ختم شد: واته کۆتایی هات که مه‌به‌ستی له ته‌واویوونی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه، که له‌باره‌ی
 (چه‌ند و چۆنی) ی قورئانی پیرۆزه‌وه‌یه.
 والله اعلم بالصواب واته خوا ئاگادارتره و زاناتره به‌راستی، که ئه‌م رسته‌یه‌ش ئایه‌تی ژماره
 (۳۸) ی سووره‌تی (النباء)ه که (کوردی) کردوویه‌تی به‌نیوه‌ی ده‌قی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی؛ که
 (کوردی) بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له به‌رپرسیاری نا‌راستی هه‌لبه‌سته‌که‌ی ر‌سگار بکات، نیشانه‌ی بۆ
 ئه‌م ئایه‌تی نیو بآلی دووه‌م کردووه که ئه‌گه‌ر گوايه (کوردی) هه‌له‌ بیت به‌لام خوا راستیزانتره
 ئه‌وه‌بوو له سه‌ره‌تای یه‌که‌مین تاکی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا، نیشانه‌م بۆ جیاوازی بیرورای
 سه‌رچاوه‌کان کرد له دیارکردنی ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئاندا و (کوردی) یش له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆی
 ر‌سگار کردووه له‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر دیاریکردنی ژماره‌کانی ئایه‌تی قورئانی به‌راستی
 رانه‌گه‌یانده‌ی که نووسیویه.
 هه‌رچه‌نده من ئه‌مانه‌م راگه‌یاندن به‌لام راستیه‌کانی خوا چاکترین ده‌زانێ.
 شد ناسخ و منسوخ کتاب (عن) ناسخ و منسوخ.
 ختم شد (ختم شود): (عن) ختم کن (ختم کردن وایه کۆتایی پێ به‌ینه).

خوبرویان سنندج

خوبرویان سنندج لایقند

برسر خورشید تابان فایقند

با همه ناز و نزاكتهايشان

بندهء شاه (محمد صادق)ند

ئەم چوار بالییه (فارسی)یەم لەم دوو سەرچاوەوە وەرگرتوو، بە (بۆنە)ی دانانەکەیشیەو.

سەرچاوەی یەکەم:

لە ساڵی ۱۹۴۶ز دا لە (هەڵبەجە) کەمال باپیر ئاغا، ئەم چوار بالییهی (کوردی) و بۆنەکەیی پێ راگەیاندم.

سەرچاوەی دووهم:— گۆڤاری (بەیان) ژماره (۱۸)ی مانگی تشرینی دووهمی ساڵی ۱۹۷۴ز، کە لە بەغدا دەردهچوو.

لەو گۆڤارەدا (محەمەد ئەمین کاردۆخی) لەژێر سەرەناوی (کوردی و جوانانی سنە)دا ئەم هەلبەستە سەرەووی بە روونکردنەووی بۆنەکەییەو نووسیووە کە لەدوای لیکدانەووی وشە (فارسی)یەکانی چوار بالییهکەو، (بۆنە)ی ئەم هەلبەستە لە هەردوو سەرچاوەکەو پادەگەییەنم، لەگەڵ بۆچوونی خۆمدا لەسەر ئەو روونکردنەوانە.

ئەمیش واتای وشە (فارسی)یەکانە:

خوبرویان: روخسار جوانان، جوانەکان.

سنندج: شاری (سنە) لە کوردستانی ئێران کە شاری زانست و هونەرە لە کۆنەو بەشوینی لێ پەیداوونی سەدان زانا و هونەر و هونەرمەند و وێژەوان بەناوبانگە. هەرەک بەنەچە (کوردی) کە خانەوادە (صاحیبقران)ە لە (ئەحمەد بەگی صاحیبقران) — ئەحمەد بەگی گەرە)و لەو شارە کوردەو گواستووینەو بۆ ناو فەرمانڕه‌وایی (بابان).

لایقند: شایان، ئەو روخسار جوانانە (سنە) شایانی ئەو بەراستی و بەجوانی و لێهاتوویی ناووبرین. ئەم (شایان)یتییە بەمەبەست لە کچە جوانەکانی شاری (سنە)بوو کە وەک دواتر دەردهکەوئێ کە (والیی سنە) لە هۆلێکدا کچەکانی بەریزە لەلایەکەو دای نابوون و بەرامبەریان کورە جوانەکانی (سنە)ی بەریزە دانابوو تاکو (کوردی)بیت بەناویاندا تێ پەری بۆ ئەو (کوردی) بچووئێن بزانرێ هەستی بەلای کام (کچ) یا (کور)ەکاندا دەجووئێ و هەلبەستیان بەسەردا هەلنەدات.

برسر: بهسەر.

خورشید تابان: رۆژی درهخشان، واته تیشکدهر (رووناک) خۆری په‌رتهدار.
فایقند: سه‌رکه‌وتوون. واته له جوانی و په‌رتهداریدا ئه‌و کچه جوانانه به‌سه‌ر رووی
درهخشاندا سه‌رکه‌وتوون ئه‌وه‌نده جوان بوون.

واتای تاکه هه‌لبه‌ستی یه‌که‌م:

کچه روخسار جوانه‌کانی (شاری سنه) له جوانیدا به‌راستی لێهاتوون و شایانی به‌(جوان)
ناوبردن.

هه‌ر ئه‌و کچانه له جوانیدا به‌سه‌ر جوانیتیی رۆژی درهخشاندا زال و سه‌رکه‌وتوون.

وشه‌کانی تاکه هه‌لبه‌ستی دووهم که له سه‌ره‌تاوه نووسراوه:

باهمه ناز و نزاکتهايشان: له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ناز و ناسکی و جوانیاندا.

بنده شاه (محمد صادق)ند: به‌نده‌ی (کاره‌که‌ری) پاشایه‌کی وه‌ک (محمد صادق)ن، واته ئه‌و
کچه جوان و هه‌ره لێهاتوانه هیشتا هه‌ر کاره‌که‌ر (که‌نیزه‌کی) پاشایه‌کی (له جوانیدا
پاشا)ی وه‌ک (محمد صادق)ن.

تا نیو بآلی سی‌یه‌می ئه‌م چوار باله‌ش، هه‌ر له باره‌ی هه‌لنان و به‌جوان و شوخ و شه‌نگ و
ناسک و نازنه‌نیتیی ئه‌و کچانه‌وه‌یه و ته‌نیا له نیو بآلی چواره‌مدا ئه‌و کچانه‌ی به‌جوانی و
لێهاتووییانه‌وه کردوون به‌(که‌نیزه‌ک)ی له جوانیدا پادشایه‌کی وه‌ک یه‌کێ له‌و کورانه‌ی که
(والیی سنه) گردی کردبوونه‌وه به‌رامبه‌ر به‌کچه‌کان له‌و هۆلی کۆبوونه‌وه‌یه‌دا دای نابوون که
ئه‌ویش (محمد صادق) ناویک بووه.

(محمد صادق) کۆیله و به‌رده‌ستیکی جوان و قۆز و دلاوه‌ر و چه‌له‌نگی دیوه‌خانی
(ئاصه‌ف)بووه له شاری (سنه)وه که ئه‌و (ئاصه‌ف)ه زۆر براده‌ری (کوردی)بووه جارن له
کۆنه‌وه هه‌تا سه‌ره‌تای سآلی چله‌کانی چه‌رخ بیسته‌میش زۆربه‌ی پیاوانی کوردستان و
به‌تایه‌تی خاوه‌ن زه‌ویوزار و ساماندار و بازرگانان و، خاوه‌نی گوندان و کوێخاکان له‌مآلی
خۆیاندا دیوه‌خانیا‌ن هه‌بووه، هه‌میشه (خۆشاو) و (قاوه) و (چا) و (چه‌ره‌س)ی تیا‌دا دراوه و،
و ئه‌وی ئه‌و شتانه و ئاوی گێراوه هه‌میشه کورێ قۆز و دلێر و جوان چاک و لاوی قشت بوون،
وه‌ک ئه‌و (محمد صادق)ی دیواخانی (ئاصه‌ف)ه که به‌جوانی به‌ناوبانگ بووه.

له چوار باله‌که‌دا ته‌نیا ئه‌م چواره‌مین نیو بآله‌ی دوا‌یی له‌مه‌ر هه‌لنانی کورپکی وه‌ک محه‌مه‌د
صادقه‌وه‌یه و سی نیو بآلیه‌که‌ی پێشو، وه‌ک رامگه‌یاندن له‌باره‌ی جوانیتیی کچه‌کانه‌وه بوون.
لێکدانه‌وه‌ی تاکی دووهم:

له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ناسکی و نازدار و نازنه‌نیتییی ئه‌و کچه شایان به‌(جوان ناوبران)انه که
به‌سه‌ر رۆژی درهخشاندا زال بووه له جوانیدا هیشتا ئه‌و تا‌قمه کچه جوانانه هه‌ربه‌نده
(کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌یه‌کی) (محمد صادق)ه‌که بوون له‌جوانیدا.

ئاگه‌داریه‌کانی ئه‌و لێکدانه‌وانه‌ی سه‌رده‌م، له هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته

چواربالییه وه وەرگرتوون، بهم جوړه‌ی دوايي پيشکه‌شيان ده‌کهم:
ناوهرپوکی ههردوو سهرچاوه‌که:

(ماموستا‌ع‌لی که‌مال باپير ئاغا) به‌دهمی ئه‌و چوار بالییه و بۆنه‌که‌ی پي راگه‌ياندووم و،
(ماموستا‌مح‌مه‌د ئه‌مین کاردوخی) که چواربالییه‌که و بۆنه‌ی گوتنه‌که‌ی له گۆقاره
ناوبراوه‌که‌دا بلاوکردوو‌ده‌وه، وا دياره ههردوو لايان بۆنه‌ی هه‌لبه‌سته‌که و چواربالییه‌که‌يان
(وه‌ک يه‌ک) وەرگرتوو، به‌لام ههر که‌سه‌يان به‌شيوه‌ی دهرپرينی خو‌ی رای گه‌ياندوو.

ماموستای کاردوخی نووسينه‌که‌ی به‌مه‌ی خواره‌وه ده‌ست پي کردوو:

«مسته‌فا به‌گی کوردی له سنه‌ه‌ز له کورپک ده‌کات ناوی (محمد صادق) بووه.»

من (حه‌مه‌بو‌ر) پيشتر له‌م ديوانه‌دا رای خو‌م له‌م پيوه‌نديه‌دا دهرپريوه.

به‌لام (ماموستا‌ع‌لی که‌مال باپير ئاغا) له راگه‌ياندن‌ی بۆنه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا فهرموويه‌تی:

«ئ‌ه‌و مح‌مه‌د صادق‌ه‌ جوانه‌ له‌وه‌وه‌ هاوالی (کوردی) بووه‌ که (مح‌مه‌د صادق)

کو‌یله‌يه‌کی به‌رده‌ستی ناو ديواخانی (ئاصه‌ف) ی (سنه‌)بووه‌ که (کوردی) دو‌ست و

هاوالی ئ‌ه‌و (ئاصه‌ف) ه‌ بووه‌ و له‌ويوه‌ (کوردی) مح‌مه‌د صادق‌ی ناسيوه‌ و (محمد

صادق)يش ويژه‌وانتيکی فراوان و هۆنه‌ريش بووه‌ و له‌وه‌وه‌ براده‌ريتي له‌گه‌ل (کوردی)دا

په‌يدا‌کردوو و خو‌شه‌ويستي (کوردی) بو (محمد صادق) و هی (محمد صادق) بو

(کوردی) له‌و هاوبيري‌تتيه‌يانه‌وه‌ بووه‌ نه‌ک هه‌ز لي‌کردن و داوین پيسي» و، با‌بووه‌ ئ‌ه‌و

پياوانه‌ی ديوه‌خانان ده‌بوو ويژه‌وان بن.»

منيش (حه‌مه‌بو‌ر) وه‌ک له‌ پيش ئ‌ه‌م ده‌قه‌دا ئ‌ه‌م راستييانه‌ی قسه‌کانی (ماموستا‌ع‌لی

که‌مال)م راگه‌ياند.

ماموستا‌کاردوخی نووسيوه‌:

«کوردی بو‌ بينين و سه‌يرکردنی ئ‌ه‌و کورپه‌ زۆر جار ده‌چپته‌ مالی ئ‌اسه‌ف و ئ‌ه‌و

شو‌يتانه‌ی که‌ ئ‌ه‌و جوانه‌ی لتيه‌»

من (حه‌مه‌بو‌ر) جو‌ری هه‌زلي‌کردن و - سه‌ردانی مالی (ئاصه‌ف) و واليتي (کوردی) و (محمد

صادق)م له‌ پيشه‌وه‌ ساغ کرده‌وه‌ که‌ نیاز خراپي له‌ کاره‌که‌دا نه‌بووه‌.

ماموستا‌کاردوخی له‌ دريژه‌ پيدانی نووسينه‌که‌يدا چووه‌ته‌ جه‌رگه‌ی باسه‌که‌وه‌ و نووسيوه‌:-

«ئ‌ه‌م هه‌والی هه‌زلي‌کردنه‌ ئ‌ه‌گاته‌وه‌ لای (والی سنه‌) وه‌ بيستراويشه‌ که‌ زووتريش

هه‌زی له‌ (قادر) ناويک کردوو.»

من به‌رامبه‌ر به‌م ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه‌ را ده‌گه‌يه‌نم که‌ نيوه‌ی دوايي ئ‌ه‌م ده‌قه‌ که‌ نووسراوه‌:

بيستوويشم که‌ زووتر... هتد بيگومان ئ‌ه‌م نيوه‌ی دووه‌می ده‌قه‌که‌ خودی ماموستا (کاردوخی)

خستوويته‌ سه‌ر باسه‌که‌ی (والی سنه‌) وه‌ک له‌ باسی ديوانی کوردی چاپی (کوردی و

مه‌ريوانی) کردندا له‌ پيشه‌وه‌ رام گه‌ياند دياره‌ ماموستا‌کاردوخی) ئ‌ه‌م نيوه‌ی دووه‌می

ده‌قه‌که‌ی له‌ ديوانه‌ و (ديوانی کوردی) چاپی (ماموستا‌گيو)ه‌ وەرگرتوو که‌ (ماموستا‌گيو)

بههله ناوه روکی دیوانه که ی (کوردي و مهريوانی) به خستنه سه ری خویره وه به نارپه وایی و به تینه گه یشتنی نه وه له بهسته وه که بهه له لیکیان داوته وه نه مه نووسراوه.

(کوردي) پیاویکی قسه خویش نوکته باز بووه (والی) بۆ گنجه ل به (کوردي) کردن و خوشکردنی کۆبوونه وه به که بوو بۆ جوولاندنی کوردي نه وه دهسته ی (کچانی سنه) له جوانه کان و کورپه جوانه کانی سنه له دیوه خانی خویدا گرد دهکاته وه، وهک لئی دوام لیره و دوایش له راگه یاندنی دهقی نووسینه که ی ماموستا کاردۆخی پیشکیشی دهکهم که (ماموستا عه لی که مال) له م شوینه ی بۆنه ی نه م چوار بالیه دا پئی راگه یاندوم که:

«والی سنه له دیوه خانه که ی خویدا له گه ل گه وره پیاوانی سنه و، ویزه واناندا جارتیکیان باسی (کوردي) و (حازر جه وایی) و قسه خویشی (کوردي) دیته ئاراه و دانیشتوانی ناو دیوه خانه که به تیکرایی له سه ره نه وه نه بن که (کوردي) حه زی له کورپه نه کردوه و ناکات و به شکو نه و (قاو) به بوختانیک ی نارپه وایی ناحه زان ده زانن و به (درۆی) ناو نه به ن».

به رامبه ره بوو گفتوگۆیه ی دیوه خانه که ی (والی سنه) ماموستا (کاردۆخی) نووسیویه:

«گه وران و دانیشتوانی دیوه خانی والی سنه ده لئین:

نه مه درۆیه و مسته فا به گی کوردي نه گه رچی جوان ببینی به کچه کان شیع ره نه لئیت و به مانایه کی تر نه گه ره کچی جوانی بۆ ده ست بدات کورپه ناوی».

نه م دهقی (ماموستا کاردۆخی) له باره ی نه وه وه که نه و پیاوانه ی میوانه ی دیوه خانی (والی) به به که دهنگ و به که را ده بن له سه ره نه وه ی که (کوردي) حه ز له کورپه ناکات و به شکو مرۆفیک ی ئاساییه و کچی ده ویت و، له ژنه ی تانی (کوردي) یه وه نه و گومانه ی لئ کراره.

دیاره نه و که سانه ش گه وره پیاوانی (سنه) بوون که بیکومان له (والی) زۆرت ره و راست تر ئاگاداری هه موو هه ست و نه ستی (شاری سنه) بوون و خانه واده ی خودی (مسته فا به گی کوردي) شیان به قوولی و له نزیکه وه ناسیوه، بۆیه نه و گه واهیه یه یان له (کوردي) داوه و پاکانه یان بۆ کردوه، که راست بوون له رایه که یاندا.

نه و سه رده مه ش له شاریک ی ئاینی و زانیاری پاک ی وهک (سنه) دا (کورپه بازی) کاریک ی نه کردنی بووه به تایبه تی بۆ که سیک ی وهک (کوردي) که به کی بووه له به رزترین و به ناویانگترین و مه زنترین و پاکترین خانه واده ی (سنه) که (صاحبقران) بووه. (ماموستا عه لی که مال) لیره دا فه رموویه تی: «نه و گه وره پیاوانه باوه ره به (والی) ده هین که (کوردي) (کورپه بازی) نییه و له سه ره نه وه ریک ده که ون که کۆرپک پیک به یین که کوردیش تییدا به شدار بی» به رامبه ره به م دهقی سه ره وه (ماموستا کاردۆخی) له وتاره که یدا نووسیویه:

«والی له وه لآمی گه وره پیاواندا - نه لئ: تا قیکردنه وه ی نه مه شتیک ی ئاسانه، به یانی

نه یینیرن به شوین (کورپه و کچی جوان) ی (سنه) دا له م ته لاره دا- کوران و کچان

به رامبه ره به به کتر دانیشن، له دوا ییدا نه یترین به شوین (کوردي) دا، بیت، به م بۆنه

شيعر بليت، ئەگەر شيعرى بەكچەكاندا وت، وا دەردەكەوتى كەوايە (وەك) وتتان و ئەگەر شيعرىش بەكۆرەكانا وت ھەر بۆمان دەردەكەوتى».

بەرانبەر بەم دەقە (مامۆستا عەلى كەمال) لەسەر ئەو بوو كە «ئەم ريككەوتنە لە نيوان گەرە پياوانى (سنە) و (والى) دا پرووى داو».

(مامۆستا كاردۆخى) دوابەدواى دەقەكەى پيشەوہى نووسيووہ:

«بەلئى بەيانى رۆژى دوايى، ئەو تەلارە، بەگول و كور و كچى جوان پازايەوہ، ئەديب و ھاوہمى (والى) ش لە ژوور تەلارەكەوہ دانىشتوون، دەستوپيتوہندى (والى) يش لەو خوارەوہ وەستابوون.

والى ئەمەى كرد، نارديان بەشويين (مستەفابەگى كوردى) دا، و كە ھات سەپريكى دانىشتوان و دانىشتنەكەى كرد و چاوى بە (محمد صادق) كەوت و پيكەنى».

(مامۆستا عەلى كەمال) ئەم دەقەى سەرەوہى (مامۆستا كاردۆخى) بەم جۆرەى دوايى بۆ گيرامەوہ:

«رۆژى دوايى ئەو رۆژە كە (والى) دەنگى دابوو، ويژەوانان و ھۆنەران و گەرە پياوانى (سنە) ي بانگھيتشتى كۆبوونەوہى ناو ھۆلى كۆشكەكەى كردبوو، لەھەمان كاتدا گەلى لە كچە جوانەكانى (سنە) و كورە جوانەكانىشى ئامادە كردبوون كە كچان بەپريزىك بەرانبەر بەپريزى كوران دانابوو ئەوجا ناردينى بەشويين (كوردى) دا كە كابرا چوو بەشويين (كوردى) دا (كوردى) كابراى دانا ھەتا خۆى گرد بكاتەوہ و بەدەم خۆ گۆرپنەوہ دەستى برد بەخشيشىكى چاكى دا بەكابرا و گوتى: ئەوہ لە ريكەى ماندوو بوونتدا و لە مژدەى ئەوہدا كە من دەگەيەنى بە بارەگاي (والى) و لە كابراى پرسى، كە ھاتى بەدوامدا كئى لە «ديواخانى والى» بوو؟ كابرا ناوى دانىشتوانەكان و پريزىكردنى كور و كچە جوانەكانى بە (كوردى) گەياندووہ و گوتوويە لەناو كورەكاندا زۆر ماندوو بووين، ھەتا (محمد صادق) مان دۆزيبەوہ، چونكە لە مالى (ناصەف) نەبوو رويشتبوو بۆ مالى خەزور و خزمانى و باسى وتويژى ديواخانىشى بۆ كرد. (كوردى) لەم قسانەى كابرا لە فيتى خۆى گەيشت و زانىى ئەم كۆبوونەوہيە، داويكە بۆى نراوہتەوہ گورج لەگەل كابرا دا گەيشتە ديوہخان».

وہك سەرئەج دەدرئ راگەياندنەكەى ھەردوو سەرچاوہكەى ئەم ھەلبەستە ھەر يەكەى تەواوكردنى يەكتەين و ھەردوو كيان تەواوكەرى كارەكە و تاقىكردنەوہكەى (كوردى) بەساغ كراوہيەتى دەردەخەن و، (مامۆستا كاردۆخى) دوابەدواى دەقەكەى سەررو نووسيووہتى:

(كوردى) گەيشتە ديوہخان سلاوى لە ھەمووان كرد- چووہ بەردەم والى و پيى وت: بەپريز گەرەم- ئەم بانگكردنە- م- بۆ چيپە؟

(والى) وتى: ناھەنگى خۆشيبە، حەز دەكەى شيعر بەم جوانانى سنە- يە- دا بليى».

(كوردى) دەستبەجئ ھات، لە ناوہراستى پريزى كور و كچەكاندا پرووى كردە (كچەكان) و،

وتی:

(خوبرویان سنندج لایقند)

برسر خورشید تابان فایقند

با همه ناز و نزاکتهایشان

ئه مجا رووی کردهوه به لای (کوره) کانا و شیعره که ی بهم جوّره ته‌واو کرد:

(بندهء شاه (محمد صادق) ند.

دانیشتوانی (ته‌لاره‌که‌ی والی)، که گوئیان له‌م- دوویه‌شه- هۆنراوه بوو، دایانه (قاقای پیکه‌نین و به‌گوژانی و شیعر وتن، ئاهه‌نگه‌که دوایی هات):

به‌رانبه‌ر ئه‌م ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه‌ی به‌بیرمه که (مامۆستا عه‌لی که‌مال) فه‌رمووی:

«کوردی دوا‌ی ته‌واوکردنی چوار بالییه‌که که له خویندنه‌وه‌دا کردوویه‌تی به‌دوو به‌شه‌وه، به‌شی یه‌که‌می که سی نیو بالییه له باره‌ی هه‌لنانی کچانه‌وه‌یه و به‌شی دووه‌می هه‌لبه‌سته‌که که دوانیو بآلی چواره‌می‌ته‌تی له‌ویدا، ئه‌وه‌تا ئه‌و کچانه به‌و جوانییه شایانی وه‌ک په‌رته‌وی رۆژ دره‌وشاوه و به‌هه‌موو نازه‌نینی و ناسکیانه‌وه کردوونی به (بنده) ی ته‌نیا یه‌کی له‌و کورانه که ئه‌ویش (محمد صادق) بووه؛ چونکه (کوردی) تیگه‌یه‌یبوو که بوونی ئه‌و (محمد صادق) له‌ناو ریزی کوره‌کاندا و که به‌ خه‌ریکبوون به‌دوا گه‌رانیکی زۆر ئه‌مجا (محمد صادق) یان ئاماده‌ی ئه‌و کۆره کردووه، ئه‌وه وه‌ک (تانوت) یک و بووه به‌رانبه‌ر به‌برادر و دۆستایه‌تییه‌که‌ی (کوردی) له‌گه‌ل ئه‌و (محمد صادق) ه‌دا و بۆ د‌ل‌خۆشکردنی (والی و دانیشتوانی) ناوی (محمد صادق) ی هیناوه و ئه‌مجا (کوردی) رووی کردووه‌ته (والی) و پیتی گوتووه: ئه‌م به‌ (به‌نده) ناوبردنی ئه‌م کچه جوانانه بۆ (محمد صادق) رای من نییه به‌شکو فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌یه که له ئایه‌تی ژماره (۳۴) ی سوره‌تی (النساء) دا هاتووه: (الرجال قومون علی النساء)، واته: (پیاوان بالاده‌ستی ژنانن) و ئه‌وه‌تا ئه‌م هه‌موو کچانه به‌ کرده‌وه و به‌توانایی تاکه (محمد صادق) یکیان تیا نابێ، ده‌که‌واته ئیوه بریار له‌سه‌ر ئاره‌زووی من بدهن که ئایا سه‌ر به‌کامه لای ئه‌و (کچانه) یا (ئه‌و کورانه) م که منیش مرۆفئیکی ئیسلامی ئاسایی و وه‌ک ئیوه‌م و له به‌ند و باو و ره‌وشتی کوردانه‌مان لام نه‌داوه و لا ناده‌م»

پیره‌دا ده‌قی وتاره‌که‌ی (مامۆستا کارده‌وخی) کۆتایی هات که به‌پیتی فه‌رمووده‌ی پیاوماقوولانی (سنه) که مامۆستا کارده‌وخی رای گه‌یاندووه به‌پیتی ناوه‌رۆکی فه‌رمووده‌کانی (مامۆستا عه‌لی که‌مال) که من بیری فه‌رمووده‌کانیم راگه‌یاندوون، چونکه کاریکی نه‌کرده‌نییه که من له دوا‌ی ۵۹ سال تیپه‌رین به‌سه‌ر گه‌یرانه‌وه‌که‌ی (مامۆستا عه‌لی که‌مال) دا بتوانم ده‌قاو ده‌ق گوتنه‌که‌ی بگویمه‌وه ئیره‌وه به‌شکو پوخته‌ی بیره‌که‌یم پیشکه‌ش کردوون.

ئه‌وه‌ش راده‌گه‌یه‌نم که وه‌ک (والی) و پیاوماقوولانی (سنه) له‌و جارهدا ویستووینه به‌ (کوردی)

رابوئیرن، به لام وهك دهر كهوت (كوردی) به وانى رابوار دووه و قسه ی كه سیشیانی نه شكاندووه و پاكانه ی خویشی به وه كردووه كه خواى مهزن پیاوانى كردوونه ته بالادهستی ژنان و ئەم لیکدانه وانەى من و هەردوو سەرچاوه كه، (بهس) ه بۆ دهمكوت كردنى ئەوانه ی كه ئەم چوار بالییه ی (كوردی) جوړیک بى له (كوپبازى).

ئەنجام لەم چوار بالییه:

(كوردی) كه له قسه ی پیاوه كه ی (والى) به وه هه موو شتیك له و كۆبوونه وه و ناردن به دواى (كوردی) دا تى گه یشتووه له چوارینه كه یدا قسه ی كام لای (والى) و (گه وه پیاوانى) له چوارینه كه یدا به ته واوى دیارى نه كردووه و رای كام لایشیانی نه شكاندووه، به وه ی كه سى نیوبالى هه لئانه به سه ر كچه كاندا به لام دل تیچوونى خو ی له و كچانه رانه گه یاندووه، له باره ی (محمد صادق) یشه وه ئایه ته كه ی قورئانى گۆریوه بۆ كوردی كه ژنان خوار دهستی پیاوانن و له ویشدا، ئاره زوى خو ی به رامبه ر به (محمد صادق) رانه گه یاندووه به بى ئه وه ی له هه لبه سه ته كه دا رای لایه كیانی پشتگیری كردى.

هه رچه نده به سه رزاریش به وه دا كه (سى) نیوبالى چوارینه كه له مه ر كچه كانه وه و، ته نیا یه ك نیوبالى له مه ر كوره كانه وه یه كه وا ته گومان كردن له (كوپبازى) ی خو ی لاداوه و پاكانه ی بۆ خو ی تیاكردووه، و به قسه خویشی (داو) بۆ نانه وه كه ی خو ی پووج كردووه ته وه و خو ی رسكار كردووه كه هه موو دانیشتوانى هیناونه ته پیکه نین و چه پله ریزان. له كۆتاییدا ئەمەش گۆرینی ئەو چوارینه یه ی (كوردی) یه له (له لایه ن منه وه) له (فارسی) یه وه گۆریومه ته سه ر زمانى (كوردی):

«پوخسار جوانانى سنه شایان»ن،

كه (بالادهستی خوړى تابان)ن

له گه ل نازكى و نازياندا هیشتا

به نده ی (محهمه د صادق) (شا) یانن

وه (مامۆستا عه لی كه مال) یش كۆتاییی گپیرانه وه كه ی خو ی به وه بۆ هینام كه فه رموویه تی:— «كوردی كه هه لبه سه ته كه ی خو ی خوینده وه و گورج رووی كرد به لای (والى) و (دانیشتوان) و، وته كورته كه ی خو ی راگه یاند له سه ر دهستووری كۆن و ئیرانیان كورنۆشى به رامبه ر به (والى) و به (دانیشتوان) كرد و (والى) له به رى هه ستا و له لای خو یه وه داینا، به دهم چه پله ریزانى هه مووانه وه.

دواى ئەوه ئەو كۆرەكه، بوو به هه لبه سه ته خویندنه وه ی هه لئانى (كوردی) كه (مامۆستا عه لی كه مال) داخ و دریخی خو ی راگه یاند كه ئەو هه لبه سه تانه ی دهست نه كه وتوون و والیش خه لاتتیكى چاكی (كوردی) ی كردووه».

خوشا پروانه‌ای

- ۱- خوشا پروانه‌ای سوزد، که وصل یار می بیند
خوشا بلبل، که بی پرده، گل و گلزار می بیند
- ۲- چه غم، مجنون دیوانه، که سرگردان لیلا شد
که در نازک غزالان، شیوهی دلدار می بیند
- ۳- نگاه نرم دلسخت مراخون در جگر کرده
نبیند خود آینه، مگر همکار می بیند
- ۴- قیامت، منتظر دادم، که قد او شود برپا
نماند قیامت (طوبی)، هرانگین: یار می بیند
- ۵- خداوندا، مرادم ده، به وصل دوست شادم کن
که دانی سینه‌ی ریشم چه سان آزار می بیند
- ۶- دلم بر بیکسی سوزد، که با غم دربدر افتد
چو من هر دم به غربت زحمت اغیار می بیند
- ۷- چه خواهی ای فلک از من؟ خدا را دست کوتاه کن
به یکدم راحت (هجری)، توگوئی: عار می بیند

- ۱- خوشا: ئەی خۆشی له....، ئای شادمانی له....
پروانه‌ای: په‌روانه‌یه‌ک. وه‌ک: ئەی خۆشی له په‌روانه‌یه‌ک، ئەی شادمانی له و په‌روانه‌یه‌ی.
سوزد: که دەسووتی، که بسووتی.
که وصل یار که گه‌یشتن به یار.
می بیند: دەبینی، که (کوردی) خۆزگه‌ی به و په‌روانه‌یه خواستوو.
خوشا بلبل: ئەی خۆشی له و بولبوله.
که بی پرده: که به‌بی پرده، واته یه‌کسه‌ر و به‌ئاشکرای.
گل و گلزار می بیند: گول و گولزار ده‌بینی.
بلبل: بولبول، شالوول، شالوور، که (کوردی) خۆزگه‌ی به‌میش خواستوو.

سه‌رچاوه‌ی نهم پارچه هه‌لبه‌سته (فارسی)یه‌ی (کوردی):
(مس، عن، ق ۳)یه و هیشته نئوه‌نده‌ی من پیم زانیبئی چاپ نه‌کراوه.
له نیوان نئو سه‌رچاوانه‌دا (مس)م کرده بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که و سوویم له‌وانی
تریش وهرگرتووه.
پروانه‌ای (ق ۳): پروانه.... نهمیش له‌نگی ده‌کات.
سوزد (ق ۳): سوزان.
واتای نهم تاکه:
(ئهی خۆشی له‌و پروانه‌یه که له خۆشه‌ویستی پووناکیدا خۆی دهداته بهر ناگر و ده‌سووتی،
به‌لام به یاره‌که‌ی ده‌گات
هه‌روه‌ها خۆشی له بولبول که به‌ناشکراپی و بی پئی لیکرتن گول و گولزار ده‌بینی.
۲- چه غم: چه خه‌فته‌تیک هه‌یه له دودا که‌وا:
مجنون دیوانه: مه‌جنونی دیوانه، که به‌زمانی (عه‌ره‌بی) به‌دلداره‌که‌ی (له‌یلای عامری) ده‌وتری.
که سرگردان: که سه‌رگه‌شته و دهر‌به‌ده‌ری چۆله‌وانی بووه له تین و تاوی ئه‌قینی (له‌یلای)
دلخواریدا.
لیلا شد: بووه شپتی له‌یلا،
که در که له نیوان، که له.
نازک غزالان: ناسکه ناسک (جوانه‌کان)دا وه‌ک (مه‌جنون) له بیاباندا نئو ناسکانه ده‌بینی.
مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که له نیوان ناسکه جوان و دلگیر و ناسکه‌کاندا .
شپوه دلدار واته شپوه‌ی دلدار (له‌یلا). - دیوانه (ق ۳): ویرانه
واتای نهم تاکه:
مه‌جنونی سه‌رگه‌ردانی بیابان له ئه‌قینی له‌یلا چه خه‌فته‌تیک هه‌یه که نهم له‌یلایش دووره
به‌لام ناسکه جوانه‌کان ده‌بینی که چاویان له چاوی له‌یلا ده‌کات.
۳- نگاه نرم: تهماشاکردنی نهم- که نوارینی نهم بۆ چاوی به‌خومار (خه‌والوو) چاوه‌نرم به‌کار
هاتوو هه‌روه‌ک روانینی نهم مه‌به‌ست له چاوی کال (شین)ه که تهماشای نهم و نئو بکات و
مه‌به‌ستی کاریگه‌رییه‌که‌یه‌تی.
دل‌سخت مرا: دل ره‌قی، دل‌سه‌ختی من که یاره‌که‌ی مه‌به‌ست بووه.
مراخون در جگر کرده واته خوینی زاندووته جگه‌ری منه‌وه، له دل سه‌ختیی نئو خوین زاوته
جگه‌رمه‌وه و دهر‌ده‌داری کردووم.
نبیند: نابینی واته چاوی له عاستی مندا نابینایه و نامبینی که چۆن خوینی زاندووته
جگه‌رمه‌وه. نئوه‌نده دل‌ره‌ق و بی به‌زه‌بییه، بۆیه خۆی نابینی که دل‌ره‌قیکی تری وه‌ک خۆی نییه
و هه‌ر خۆیه‌تی و به‌س.

در اینه مگر همکار می بیند: تهنیا هر له ئاوینهدا مه‌گهر هاوکاریکی دلپه‌قی وهک خۆی ببینی، ئه‌گهر نا ئیتر که‌سیکی تری دلسه‌ختی وهک خۆی نییه.
 خون در جگر (ق ۳) خون جگر
 خون در جگر (عن): خون چون خلر (خولله‌ر): خلته‌ی شه‌راب «شه‌رابی کۆنه و په‌سند»
 خود (ق ۳): جز
 مگر (ق ۳): اگر
 می بیند (ق ۳): خود بیند، له‌گه‌ل پاشبه‌نددا ناگونجی.
 واتای ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته:

چاوه نهرمه‌کانی ئه‌و دل په‌قه که ئه‌روانن له‌به‌ر خوماری و کالیتی په‌نگیاندا ئه‌وه‌نده کاریگهرن له‌سه‌ر دلی من که ئه‌وه‌ته خویین زاوه جگهر (جه‌رگ) هوه، که‌چی هه‌ر ئه‌و چاوانه به‌گویره‌ی ئه‌و دلخوازم وهک هه‌ر له‌بن نه‌بینن وه‌هان و به‌پاده‌یه‌ک که که‌سیکی هاوتا و هاوچه‌شنی خۆیان نییه که ببینن مه‌گهر تهنیا له ناو ئاوینهدا که ئه‌و یاره‌م له‌به‌ر ئاوینه‌که وه‌ستای ئه‌وسایه له‌و ئاوینه‌یه‌دا هاوچه‌شنیکی تری وهک خۆی ببینی ئه‌ویش وینه‌که‌ی خۆیه‌تی به‌سه‌ر پرووی ئاوینه‌که‌وه. من له هه‌لبه‌ستی دیکه‌ی (کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی) دا ئه‌وه‌ی که دیومن واتا و ناوه‌پۆکی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته بالایه‌ی (کوردی) شاعیرمانم نه‌دیوه.

۴- قیامت: پۆژی قیامت (پۆژی هه‌شر)

منتظر دانم: چاوه‌پروانکراو ده‌زانم، چاوه‌پروان ده‌که‌م.
 که قد او: که بالای ئه‌و هه‌رکاتی، که (قه‌دی ئه‌و...
 شود بر پا: بیه‌سه‌ر پی، راست بیه‌ته‌وه، هه‌لبه‌ستی، هه‌ستیه‌ته‌سه‌ر پیتیان.
 نماند قامت طوبا: بالای به‌رزی دره‌ختی (طوبا) وه‌ها به‌ به‌رزی و بلندیه‌که‌ی نامینی و ده‌چه‌میه‌ته‌وه ئه‌وه‌نده بالای یار جوان و دلگیر و به‌رزه.
 هه‌رانگین: له هه‌ر کاتیکدا، یا له‌و کاته‌دا

- که‌واته ئه‌و (دره‌ختی طوبا) راست بوونه‌وه‌که‌ی بالای یاره‌که‌ی (کوردی) ببینی، ئیتر به‌ژن و بلندیه‌که‌ی ئه‌و دره‌خته وهک خۆی نامینی له شه‌رمدا که ئه‌وه‌نده بالای یاره‌که‌ی (کوردی) جوان و له خۆی به‌رزتره و به‌رز و دلگیرتره له هی خۆی (طوبا) یه‌ک، ده‌چه‌میه‌ته‌وه و لقوپیه‌که‌ی سه‌ر شوپ ده‌کا.

(طوبا): ناوی جوهره دره‌ختیکی ناو به‌هه‌شته که به‌به‌ژن و بالای به‌رز و دلگیر به‌ناویانگه.
 دانم که قد (ق ۳) زانم قد
 نماند (ق ۳): نخواهد
 واتای ئه‌م تاکه:

پۆژی قیامت ئاشکرا ده‌بی و چاوه‌پروانی ده‌کری، له کاتیکدا که ئه‌و (یار) هه‌لبه‌سته‌یه‌سه‌ر پی

و ئەوسایه بالای داری طوبیا که یار ببینی ئیتر ئەو درهخته له ناواندا نامینی.

۵- خداوندا: ئەی خداوەند، ئەی خوایه

مرادم ده: ئەوه ئاواتم بهینه دی، ئاواتم بده که.

بوصل دوست شادم کن: بهگه‌یشتنم به دۆسته‌که‌م شادمانم بفرموو.

ئا لیڤه‌دا که (کوردي) به مه‌به‌ستی (یاره‌که‌ی، دل‌خوازه‌که‌ی، خۆشه‌ویسته‌که‌ی) وشه‌ی (دوست)ی به‌کار هیناوه و له تیکرای تاکه‌کانی هه‌لبه‌سته‌که‌شدا وشه‌گه‌لی، وه‌ک: (زولف و ئەگریجه و پرچ)ی به‌کار نه‌هیناوه، که‌واته ئەم هه‌لبه‌سته‌ی له ئەنجامی دووری له براده‌ریکییه‌وه و به‌ئاواتی گه‌یشتن به‌و براده‌ری له خوا پاراوه‌ته‌وه که نیازه‌که‌ی (کوردي) وه‌ریگری و به‌گه‌یشتن به‌و براده‌ره‌ خۆشنوودی بکات، که دیاره (نیرینه) بووه.

ئهمیش لیڤدانه‌وه‌ی وشه‌کانی نیو بآلی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه:

که دانی سینه‌ی ریشم: ئەی خوایه که بۆ خۆت ده‌یزانی که‌وا سنگی بریندارم که مه‌به‌ستی (دل‌)یه‌تی له ناو سنگدا.

چه سان آزار می بیند: که، چه‌ند و به چ جۆریک سنگه برینداره‌که ئازار ده‌بینی.

واتای ئەم تاکه هه‌لبه‌سته:

ئە‌ی خوای گه‌وره ئە‌وه‌نده ئاواتم بهینه دی هه‌تا به‌دۆسته‌که‌ی خۆم (براده‌ره‌که‌م) دل‌شادم بکه‌یت، چونکه خۆت چاک ده‌زانی ئەم سنگه بریندارم له تاو دووری له چه‌ند ئازار ده‌بینی.

۶- دلم بر بیكسی سوزد: دلم به‌بیکه‌سیی خۆم ده‌سووتی که. ئە‌مه‌ش ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نی (کوردي) له کاتی دانانی ئەم هه‌لبه‌سته‌یدا له سه‌له‌یمانیدا نه‌بووه چونکه که‌س و کاری ئەو له بیانیه‌دا نه‌بوون و له‌به‌رئ‌وه‌وه‌ خۆی به‌بیکه‌س ناو‌بردووه.

که باغم دربدر افتد: له‌و بیکه‌سییه‌شدا به‌خه‌مباری بکه‌ویته‌ ده‌ریه‌ده‌رییه‌وه که (کوردي) لیڤه‌دا خه‌مباری خۆی له‌و ده‌ریه‌ده‌رییه‌دا راگه‌یاندووه.

لیڤدانه‌وه‌ی ئەم تاکه:

(کوردي) له‌م تاکه‌دا رای گه‌یاندووه که وا دلی به‌بیکه‌سیی خۆی سووتاوه، چونکه له‌و بیکه‌سیی ناو بیانیه‌یدا به‌خه‌مباریه‌وه له ده‌ریه‌ده‌ریدا بی، هه‌روه‌ها (کوردي) له نیو بآلی دووه‌می ئەم تاکه‌دا گوتوویه که:

وه‌ک منی (کوردي) هه‌ر ده‌میک له بیانیدا (به‌غ‌ریبی) ئه‌رک و ئازار ده‌کیشم به‌ده‌ست بیگان‌ه‌وه.

۷- چه خواهی ای فلک از من؟: چیت ده‌وی ئە‌ی فه‌له‌ک له‌ من؟

له‌ نیوان هۆنه‌ره کلاسیکیه‌کاندا (باو) بووه و (باو)ه که هه‌ر چورتم و جه‌خاریکیان به‌سه‌را هاتیی ئەو به‌سه‌راهاتیه‌یان داوه‌ته پآل کرداری فه‌له‌ک (گه‌ردوون)ه‌وه، له‌سه‌ر ئەو بیر و پروایه‌ی که خوای گه‌وره کاری خراب و به‌دی به‌رامبه‌ر به‌که‌س ناکات و بۆیه خراپه‌یان داوه‌ته پآل

پۆژگار. که ئەوەتا کوردی لێرەدا بارە ناهەموارەکە ی خۆی خستوووەتە ئەستۆی (فەلەک) هوه و لێی پرسییوه که: ئەو فەلەک چیت له من دەوێ.
خدارا دست کوتا کن: پاش ئەو (پرسیارە ی له فەلەک) رووی کردوووەتە بارەگای خوای گەرە و لێی پاراوەتەوه که ئەو خوای مەزن ئەم دەستدرێژییە ی فەلەک بگێری بە دەستکورتی و دەستی کورت بکەرەوه که ئیتر فەلەک وازم لێ بهێنێ. وهیا بهخودی (فەلەک) ی گوتوووه ده ئیتر بهسه دەستم لێ کۆتا که (هه‌لگره).
به یکدم راحت -هجرى-: واته ئەو فەلەکە، که نازانم چیی له من دەوێت.
به یکدم راحت (هجرى):

واته تەنیا به یه‌کدم ئارام و ئاسوودەیی بوونی (هیجرى واته کوردی) ئەو (فەلەکە) به‌دکاره وه ئەتۆ بلیت که فەلەک ئەو ئارام و ئاسوودەیییە منی به‌لاوه، وهک شەرم و شوورەیی بێ وه‌هایه، بۆ (فلک) ئاوه‌هایه به‌رامبەر به‌ (هیجرى) واته له (کوردی)، ئەمه له واتای: (به‌یکدم راحت هجرى) دا وهیا ئەو فەلەک (پۆژگار) هەر له‌بەر خوا یا بیکه له پێی خوادا دەست له من بکێشەرەوه، توبی خوا وازم لێ بینه.
واتای ئەم تاکه:

ئەو فەلەک (گەردوون) (پۆژگار) چی له من دەخوازی، بیکه له پێی خوادا دەستم لێ هه‌لگره کهوا تەنیا به‌یه‌ک دەمه ئاسوودەیی و ئارامی من (هیجرى) ت به‌لاوه ئەوه‌نده سته‌مه وهک بلیت ئەو ئاسوودە بوون و ئارامگرتنه‌م (هجرى) به‌لای تۆوه (فەلەک) شەرم و شوورەیی بیت وه‌هایه.

زکوه بیستون

- ۱- زکوه بیستون سینه‌ی چون فریاد می‌کردم
به‌یاد لعل شیرین، شورش فرهاد می‌کردم
- ۲- به‌دریای محبت غصه می‌خوردم نهنگ آسا
ز موج اشک خون افشان، ز طوفان یادمی‌کردم
- ۳- چو اهوی، دل بیچاره، در زنجیر زلفت شد
اگر من بودمی اورا به‌چشم؛ نازاد می‌کردم.
- ۴- اگر این شیوه، لایلا صفت، می‌دیدمی اول
به‌نجد، آنرا، چو مجنون خانه بنیاد می‌کردم

۱- ئەم پارچه هەلبەستەم لە کەشکۆلی (ح) وە وەرگرتوووە کە کۆن نییە و بەناوی (کوردی) یەووە نووسراوە و لە ساڵی (۱۳۲۸ک) رێککەوتی (۱۹۱۰ز) دا نووسراوەتەووە و ناوی نووسەرە کە ی نەنووسراوە، چونکە لەم هەلبەستە تەنیا چوار تاکی لەویدا نووسراوە، کە لە هەمان کەشکۆلدا، ناوی چەندین نووسەر لەگەڵ ئەو هەلبەستانەدا نووسراون کە ئەو نووسەرانی نووسیویانەتەووە. لەو نووسەرانی هەمانەن:

شائۆق واته مامۆستای هۆنەر (شاهۆ، مەلا حەسەنی قازی) و (صەدباری) و (محەمەد نوورەدین) و (محەمەد ئەلحەسەنی) و (خاکسار) واته مامۆستا (مەلا رەئوف صائب) ی قازی واته برای (جەمیل صائب) و (مصطەفا صائب) واته (کوردی) کە لەگەڵ مەریوانی (بەهجت) دا یەکەم جار و یەکەم دیوانی (کوردی) یان لە ۱۹۲۱ز. دا لە چاپ داووە و هەروەها برای (ئەنوەر صائب) و (جەلال صائب) و، (هادی صائب) کە هەمووان شاعیر و کۆرە شاعیر بوون.

زکوه بیستون سینه: لە کێوی بیستونی سنگمدا... کە سنگی خۆی چواندوووە بەچیای (بیستون).

چون فریادمیکردم کەوا هاتوهاوار و دادو بیداد (فریاد) دەکرد و واته ئەو دادو فیغانەم لە کێوی سنگمەووە بەرز دەبوووەو.

به‌یاد لعل شیرین: به‌یادی گه‌وه‌ری وه‌ک گه‌وه‌ری (له‌عل) ی (خاتوو شیرین) ی دل‌خوازی فه‌رهاده‌وه، کە چواندنی گه‌وه‌ری (له‌عل) به‌و (خاتوو شیرین) ه‌ له‌وه‌یه‌ کە (شیرین) پیتی

زانی هونهرمهندی مهزن و پهیکەر و کتو تهراش له و چپای بیستوونهدا به پیلانیکی به درق ههلبهستراو که گوايه (شیرین) مردووه، ئه و فهراهه هونهرمهندهی دلداری (شیرین) خۆی کوشتووه و ئه و خۆیناوی بوونهی شیرین به خۆکوشتنهکهی (کوردي) به گهوههري (لهعل)ی رهنگ (ئال)ی چواندووه که (کوردي) بهیادی (شیرینی دلخوازی خۆیهوه، ئه مپیش شیوهن و گریه و زاری کردووه له کتوی سنگی خۆیدا وهک چۆن (فهراهه) بهگریان و زارییهوه. خۆی کوشت، ههروهههیش (شیرین) له داخی خۆ کوشتنی (فهراهه) ئه وپیش بهدهم گریه و زارییهوه ئاوهها خۆی کوشت و (کوردي)ش شوژی خۆی بهو یادهوه کردووه لهسهه داستانی شیرین و فهراهه به دهیان پهراوی (کوردي) و فارسیم بهههلبهسته دیون و زۆریشیان چاپ کراون و له (لهعل)یش له شوینی تردا زۆر دواوم.

شورش فهراهه میکردم: واته منیش بهو یادی سووربوونی شیرین بهخوینی (لهعل) رهنگهوهوم، شوژی خهفتهی بیستنی مردنهکهی شیرینم له لایهن فهراههوه لی بووه به (شوژی) (فهراهه) که ئه مپیش خۆی کوشتووه.

لیکدانهوهی ئه م تاکه:

له کتوی بیستوونی سنگمه که گریه و زاری و هاوارم دهکرد، ههروهها بهیادی خۆیناویبوونی وهک (لهعل)ی لهشی کوژراوی (شیرین)هوه ئاوههیش شوژی گریه و زارییهکهی (فهراهه) دهکرد که بیستی شیرین مردووه. و له ئه نجامدا فهراهه خۆی کوشتووه.

لیکدانهوهی ئه م تاکه:

له ناو چپای بیستوونی سنگمه وه هاوارم لی ههلبهسته و گریه و زاریم دهکرد. ئا له و کاتهدا له ناو ئه قینی یارهکهی خۆم، منیش وهک یادی رهنگی سووری گهوههري خۆینی لاشه ی کوژراوی شیرینم دهکردهوه و لهو یادهمهدا، شوژیکی وهک ئه وهکهی فهراهه دهکرد که بهگریه و زارییهوه لهو شوژییهدا ئه مپیش خۆی کوشت که (کوردي) گوتوووه منیش شوژیکی وهک ئه وهکهی فهراهه بۆ شیرین دهکرد.

۲- بهریای محبت: له ناو دهریای خۆشه و بیستیدا. بیگومان ئه م ناوی دهریا بردنه ی (کوردي) له وهوه بووه که بهچاوی خۆی دهریای دیوه و بهتاییهتی دهریای سپی ناوهراست له سهردانهکهی لای (ئهحمهه پاشا)ی بابانیدا و ئه گهر لهو سهردانهی (مه بهست بی) ئهوا له دواي پروو خاندیی (بابان) - ۱۸۵۱ ز. دا بووه و بهر له سالی کۆچی دواييیه کهیدا ۱۸۵۹ ز. دابوووه. غصه می خوردم، نهنگ اسا: ههروهک (نهههنگ خۆم لهو دهریایهدا بهقوتدا دهکرد.

زموچ اشک خون افشان: له ناو شهپۆلی فرمیسکی خۆینیمدا که ئه و دهریای خۆشه و بیستییهی که وهک نهههنگ خۆی تیدا بهقوتدا بردووه. که:-

زطوفان یاد می کردم: ئا لهو دهریای خۆشه و بیستییه دا و بهدهم شهپۆلی فرمیسکی خۆینیمهوه یادی ئه وهوم دهکردهوه لهو فرمیسکه لافاو (طوفان)یک بهریا بکهه. که (کوردي) لهم

تاكه هه‌لبه‌سته‌یدا داستانی د‌ل‌دارییه‌كه‌ی خۆی چواندوو به‌داستانه‌كه‌ی هونه‌رمه‌ند (فه‌ره‌اد) و ك‌یو تاشین له‌ خۆشه‌ویستی شیرینی دلخو‌زیدا و... هتد ئەم نیشانه‌ بۆ کردنی ئەم یا ئەو شوین، داستانی شیرین و فه‌ره‌اد به‌زۆری له‌ ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌ کلاسیکیه‌کانی ناوچه‌که به‌زۆری ده‌بینرێ.

هه‌روه‌ک (کوردي) به‌وجۆره‌ی ناو ئەم هه‌لبه‌سته‌ی، ئاوه‌ها له‌و داستانه‌ی شیرین و فه‌ره‌اد دواوه‌ که (کوردي)ش و شاعیرانیش د‌ل‌دارییه‌که‌یان به‌و هاوچه‌شنی د‌ل‌دارییه‌که‌ی فه‌ره‌اد داناوه‌.

لیکدانه‌وه‌ی ئەم تاكه:

له‌ ئاوی ده‌ریای خۆشه‌ویستیدا به‌قوتدا ده‌چووم وه‌ک نه‌هه‌نگ هه‌روه‌ها له‌ (شه‌پۆل)ه‌کانی که له‌ فرمی‌سکی خۆئینی منه‌وه سه‌ریان هه‌ل‌ده‌دا به‌ده‌م ئەو شه‌پۆلانه‌شه‌وه، لافاوێکی گه‌وره‌م به‌یادا ده‌هاته‌وه له‌ ئەنجامی هه‌لقولاندنی ئەو فرمی‌سکه‌ زۆره‌مه‌وه که ده‌ریایه‌کی خۆشه‌ویستی بۆ ه‌یناومه‌ته‌ دی و وه‌ک نه‌هه‌نگ ت‌ییدا به‌قوتدا ده‌چم.

۳- چو اهوی دل بیچاره (چو ئاهویی د‌ل‌ی بی‌چاره) واته: د‌ل‌ی بیچاره‌م هه‌روه‌ک ئاسک‌یک.

درزنجیر زلفت شد (ده‌ر زه‌نجیری زولفه‌ت شود) واته: ئەو د‌له‌ بیچاره‌یه‌م که‌وته ناو داوی وه‌ک زنجیری زولفه‌ته‌وه

اگر من بودمی (ئه‌گه‌ر من بوو ده‌می) واته: ئه‌گه‌ر من بوومایه، له‌ج‌یی تۆ ئە‌ی - خۆشه‌ویسته‌که‌م- ئەو سایه‌ ئەو د‌له‌ به‌ندکراوه‌م-

به‌چشم ازاد می کردم: ئەوسایه‌ د‌له‌به‌ندکراوی ناو زولفه‌که‌م هه‌ر تیلایی نیگی‌ی چاو، له‌و داوی ناو زلفه‌ زنجیره‌یه‌م ئازاد ده‌کرد و به‌به‌ره‌ل‌ل‌کردنی له‌و (به‌ند)ه‌ پرگارم ده‌کرد.

به‌واتایه‌کی تر: ئەوسایه‌ نه‌ک هه‌ر د‌له‌که‌م له‌ به‌ندکراوی ئازاد ده‌کرد، به‌شکو به‌و تیلایی چاوه‌ د‌له‌که‌م ئەکوشت و له‌ ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی ئەو به‌ندکراوییه‌ی ناو زولفه‌که‌ قوتارم ده‌کرد و به‌ مردنه‌که‌ هه‌ست به‌ئازار کردنه‌که‌یم له‌سه‌ر لاده‌دا. ل‌یره‌دا وه‌ک مه‌به‌ستی ئەوه‌ بی‌ وایه‌ که‌ یاره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی ئەوه‌نده‌ به‌به‌زه‌یییه‌ که‌ هه‌ر ته‌نیا به‌به‌ندکردنی د‌له‌که‌ له‌ داوی زولفه‌که‌یدا، وازی ل‌ی ه‌یناوه‌.

لیکدانه‌وه‌ی ئەم تاكه:

د‌ل‌ی بیچاره‌ی من وه‌ک ئاسک‌یک که‌وتووته‌ به‌ند و زنجیری داوه‌کانی ناو زولفی تۆوه‌ ئە‌ی یاره‌که‌م ئەگه‌ر من له‌ ج‌یی تۆ بوومایه، هه‌ر به‌تیلایی چاوێک ئەو د‌ل‌ به‌ندکراوه‌م ئازاد ئە‌کرد، یا به‌به‌ره‌ل‌ل‌ا کردنی د‌له‌که‌ وه‌یا به‌ کوشتنی؛ چونکه‌ که‌ د‌له‌ که‌ (مرد) ئ‌یتر هه‌ست به‌ ئەشکه‌نجه‌ی ئەو به‌ندیت‌یییه‌ ناکات.

۴- اگر این: من ئەگه‌ر ئە‌م...

شیوه‌ء ل‌یلا صفت: ئەگه‌ر من زوو ئەم شیوه‌ی له‌یلا صیفه‌ته‌م...

می دیدمی اول: بمدیایه له یهکه م جارم دیتنه که مدا ئهوا...
به نجد آنرا: له چۆل و بیابانی (نجد) واته، چۆله وانیه که می (حیجان) دا من ئه و سایه ئه و
بیابانی (نهجد) هم...

چو مجنون: ههروهک (مهجنوون) ی شهیداو دلداری (له یلای) دلخواز، ئا ئه و سایه...
خانه بنیاد می کردم: ئه و سایه من وهک چۆن (مجنون) له ئه قینی له یلای خۆشه و بیستیدا بوو
به چۆله وانیشین دهشت و بیابانی (نهجد) منیش وهک (مجنون) له ئه قینی تۆدا ئه ی یار ئاوا له
چۆله وانی وه به دوری ناو (نهجد) منیش خانوو یه کم بنیات ئه ناو له و خانووهدا و له
چۆله وانیه دا به ئاواره یی ده ژیا م.
اول (ئو وهل "ح"): ای دل.

لیکدانه وه ی ئه م تاکه:

ئه گهر کاتی خۆی من ئه م رواله ته دلخواز انانه ی که وهک رواله ته کانی (له یلای) مهجنوون
ئاوه ها- ئه م رواله تانه م- بدیتنا یه، هه ر ئه و سایه و له یه که مین دیتنی تۆمدا به زویوی له
چۆله وانی و بیابانی (نهجد- دهشتی حیجان) دا وهک مهجنوونی به نیازی چۆله وانی، ئه و سایه
منیش خانوو یه کم له و (نهجد) ه بنیات دهنه و تیدا ده ژیا م.

عبد معبود

عبد معبود به حق و، چاکر فخر زمان
شاه ملک نامداران، احمدی صاحبقران

۱- ئەم تاکە هەلبەستە (فارسی)یە سەرەوه لە یەکەمین (دیوانی کوردی) دا بەتەنیا چاپ کراوە. ئەو دیوانە لە ۱۹۳۱ دا لە لایەن (کوردی) و مەریوانییەوه لە بەغدا چاپ کراوە. وەک بۆم ساغ بووئەتەوه ئەم تاکە هەلبەستە سەرەتای (چامە)یەکی (فارسی) درێژە کە (کوردی) لە بارەى خانەوادەى (صاحبقران) هە، واتە لەمەری سەرگۆزەشتەى ژیان و ناوی باو باپیرانى خۆیەوه دایناوە، کە لە ئازایەتی و هونەر مەندیتی و هۆنەریتیی ناویانگیانەوهیە، یەکیکیان لە بەشدارانى جەنگە بى هاوتایەکەى (دوانزە سوارەى مەریوان) بوو.

لەگەڵ زۆر گەران و تیکۆشاندا بۆ ئەوهی ئەو (چامە - قەصیدە)یەم دەست بکەویت، بەلام دەستم نەکەوت و بەلامەوه جیگەى داخە بەچۆلى مانەوهى شوینی ئەم چامەیه لەم پەراوەدا، هیوابارم کە لە لایەکەوه ئەم چامە گرنگە سەر هەلبدا و ئەم کەلێنە گەورەیه پر ببیتەوه کە زۆر میژوووی و بایەخدارە.

عبد (عەبدی) واتە (بەندەى) کە مەبەست لە مرۆفە و خوای مەزن لە قورئانى پیرۆزدا بە (عەبد) و عیبادا مرۆفەى ناو بردوو، بەو واتایەى کە هەموو خەلک بەندەى خوای مەزن و دەبى خوا بپەرستن.

لەم تاکەدا (کوردی) مەبەستى لە (ئەحمەد بەگى) باپیری خۆیەتى کە (کوردی)ش، باپیری خۆی بە یەکی لە (بەندە = کۆیلە)کانى خوا ناوبردوو.

معبود: واتە پەرستراو لە لایەن بەندەکانەوه، کە ئەویش خوای مەزنە.

بەحق: بەحق، بەمافی رەواى خوای مەزن (حەق)هە، (حەق) یەکی لە رۆالەتەکانى خوایه و کە دەوترى (حەق) مەبەست لە خودى خوایه، هەر وهه مەبەستیشى لەوهیه کە باپیری (کوردی) بە (حەق) واتە بەراستى بەندەى خوای مەزن بوو.

چاکر: بەندە، کۆیلە.

فخرى زمان: ئەو کەسەى مایەى پێوه نازینى زەمان (پۆژگار) بوو کەوا بەدرێژایى پۆژگار خەلکی پێوهى نازیون، ئەویش مەبەست لە (پێغەمبەرى ئیسلام - د.خ-) بوو. (کوردی) وەک زۆریەى دەسپێکردنى وتە و نووسین و هەلبەست و نامیلکە و پەراویان ئەم چامەیهى بە پەرستراویتی خوای مەزن و ئەمجا ئەو پێغەمبەرە دەست پى کردوو.

شاه ملك نامداران: پاشای هەریمی ناوداران که مەبەستی (کوردی) لە باپیری خۆی بووه. ئەوەندە بەناویانگترین بووه.

احمدی صاحبقران: که (ئەحمەد بەگی گەورە) یا (ئەحمەد بەگی صاحبقران)ی باپیری (کوردی)یە و بە (حاجی خان)یش ناسراوه.

لێکدانەوهی ئەم تاکە:

بەندەیی بەراستی خوا و ئەو خوایەیی که بە (حەق) پەرستراوه و شایانی پەرستنه، هەر ئەو بەندەییە کۆیلەیی کەسێ بووه که مایەیی پێوه نازین بووه و تا ئێستەش بەدریژایی رۆژگار (زەمان) شایانی پێوه نازین بووه، واتە (پێغەمبەری ئیسلام -خ-) ئەو بەندەییەش خۆی پادشای ناوداران و بەناویانگانی هەریم بووه و ئەمجا بەندەیی خوا و پێغەمبەر بووه، ئەویش (ئەحمەدی صاحبقران)ی باپیری (کوردی) بووه.

«حهوت بهند»ی مستهفا بهگی «کوردی»

بهندی یهکه م

- ۱- ای ز شیپور تو جهان پر شور
وز نوانی تو عالی مسرور
- ۲- از وصال تو ملک جان آباد
وز خیال تو شهر دل معمور
- ۳- از صدای تو خفتهء غفلت
گشته بیدار، رسته، دل رنجور
- ۴- به هوای تو عاشقان دلشاد
به ولای تو، دوستان منصور
- ۵- گمراهان طریق حیرترا
سایهات، نخل و، نور، وادی تور
- ۶- می کشان حقیقت و عرفان
از خم و خلر تواند مخمور
- ۷- نغمهات رشک لحن داودی
پاسخت حلّ مشکلات زیور
- ۸- هم دلت درّ غیب را حقه
هم لببت گنج راز را گنجور
- ۹- ارمغان تو اکمل و اتم
ای یگانه به خاتمی مشهور
- ۱۰- مقدمت فیض بخش عالم شد
دیر و بتخانه بست و بت مکسور
- ۱۱- لمعهء طلعتت چو پیدا شد
در دو عالم شکست خورد دیجور

۱۲- زهره زهرهء تو مهر بود
 زانچه در کائنات کرد ظهور
 ۱۳- مظهر پرتو جمال تست
 زآسمان جمله نجم و ماه و خور
 ۱۴- مهر از مشعل رخت روشن
 ماه از نور جبههات پر نور
 ۱۵- جز صفاتت نگوید الا گنگ
 غیر ذاتت نجوید الا کور
 ۱۶- شاهدم جلوهء حق است، دیگر
 چیست غلمان و این و آن و حور
 ۱۷- ای که بر تخت دل تو سلطانی
 چون شوم از آستانهات دور
 ۱۸- ای خوش آن دم سوی مقتل خویش
 یابم از یار خاص خود دستور
 ۱۹- همدل و همانند حالجم
 حق پرستی رهم، نه جورا جور
 ۲۰- پای کویان ز شوق و دست فشان
 فاش گویم به نالهء سمطور
 ۲۱- کای دمت نفخهء سرافیلی
 مورد واردات جبریلی
 ۲۲- انت شمس الهدی ونور الحق
 اظهر الحق، یا ظهور الحق

.....
 ۱- ای: ئه‌ی، وهک: ئه‌ی ئه‌ی کهسه.

مه‌به‌ست له پیغه‌مبهری ئیسلام (د. خ) یه که ئه‌م (حهوت بهند)ه ئاینییه‌ی به‌سه‌ر ئه‌ودا هه‌لداوه.

زو: له - وهک: له‌به‌ر تو...

شیپور: وشه‌یه‌کی کۆن و ره‌سه‌نی کوردییه که (فارس)یش به‌کاری دینی واته (که‌ره‌نا).

(شه‌پوور) یا (که‌رنا)، ناوی ئامپریکی مؤسیقی ژۆر کۆنه گه‌لی (کوردا) له جه‌نگدا به‌کاری هیناوه) یا له کاتی هه‌وآل به‌یه‌ک گه‌یانندا . به‌(فوو) پیاکردن دهنگ دهدات، مرۆقی سه‌ره‌تایی، له شاخی (گا) و (گامیش) دروستی کردووه که سه‌ری نووکی (شاخ = قۆچ)ه‌که، کونیکێ بچووکی تۆ کراوه و، له‌و کونه‌وه فووی پیا کردووه به‌پیتی هه‌ناسه‌ی (فوو)ه‌که، دهنگی جۆراوجۆری لێ په‌یا بووه.

بۆ بانگه‌وازی گردکردنه‌وه‌ی که‌سان یا بۆ وره به‌رزکردنه‌وه له جه‌نگدا به‌کارهاتووه، یا ئاژه‌له درنده‌کانیان به‌و دهنگه گره‌ی ترساندووه.

له (په‌راوی پیروژ = الکتاب المقدس) واته (ته‌ورات = العهد القديم)دا ناوی (شه‌پوور) به‌شیوه‌ی (شووفار) یا (شه‌پوور) هاتووه.

له زمانه رۆژئاواپه‌یه‌کاندا و، له زاراوه (موصطه‌له‌حات)ی (مؤسیقی)دا (هۆرن) واته (که‌له‌شاخی ئاژه‌ل)ی پێ گوتراوه. که ئه‌م ناوی (هۆرن)ه له بنجی (زمانی)دا ده‌چیته‌وه، سه‌ر ناوی (که‌رنا)که‌ی خۆمان، که هی هه‌ردوو لا (وشه‌)یه‌کی زمانی نه‌ته‌وه (ئاری)یه‌کانه.

له زمانی (عه‌ره‌بی)دا (بووق)ی پێ ده‌لێن که ئه‌میش له وشه‌ی (بۆق) واته (پال پتوه‌نان)ی (کوردی)یه‌وه وه‌رگیراوه، که (فوو پیاکردنه‌که‌ی) جۆره پال پتوه‌نانیکه . هه‌روه‌ها له (عه‌ره‌بی)دا (نه‌فیر)یشی پێ ده‌وتری، که به‌واته بانگه‌واز بۆ گردبوونه‌وه بۆ جه‌نگ.

ئه‌مجا (کوردی) لێره‌دا مه‌به‌ستی له (شه‌پووره‌که‌ی پتغه‌مبه‌ر «د. خ»): بانگه‌واز هه‌ل‌دانه‌که‌یه‌تی بۆ په‌یا‌بوونی ئایینی ئیسلام که بووه به‌کاریکی مه‌زن و گرنگ له جیهاندا.

تو (توو) تۆ - که مه‌به‌س له خودی پتغه‌مبه‌ری ئیسلامه (د. خ).

جه‌هان: جیهان (دونیا) که ئه‌و بانگه‌وازه، له جیهاندا گۆرانیکێ ئایینی مه‌زنی په‌یا کرد له رووی ئایینه‌وه.

پرشور: پڕ له (زه‌له)، (زایه‌له)، (ده‌نگه دهنگ)، واته بانگه‌وازی پتغه‌مبه‌ر (د. خ). بۆ په‌یا‌بوونی ئایینی ئیسلام و بانگکردنی خه‌لکی بۆ هاتنه سه‌ر ئه‌م ئایینه نوێیه، که به‌دواترین ئایینی ناساند، که ئه‌وه شوێرشیکێ پڕ به‌جیهانی په‌یا کرد.

هه‌روه‌ها له وشه‌ی (شور)دا که له‌م (یه‌که‌مین) تاکه‌دا هاتووه (مه‌به‌ست) له (شور) یا (شۆر)ه ئه‌مه ناوی ئاوازیکی مؤسیقیی کۆنی کوردیه، که له (عه‌ره‌بی) و (فارس‌ی) و (تورکی)دا، به‌یه‌کی له ئاوازی (مه‌قام) دا‌ئه‌نریت وه (عه‌ره‌ب) و (تورک) کردوویانه‌ته هی خۆیان وه‌ک (شۆری به‌یات) که هه‌ر (ناوی) (وشه‌)ی (شۆر)ه، نه (عه‌ره‌بی)یه و نه (تورکی). به‌شکو (کوردی)یه و (فارس‌ی)ش له به‌کاره‌ینانی ئه‌م وشه‌یه‌دا به‌شداره.

(شور) یا (شۆر) له رووی زمانه‌وانیه‌وه دهنگ له کاره‌ساتیکێ گرنگ و (پا‌ه‌پین) دهدات. که ئه‌م هه‌موو واتایانه‌ی (شور) یا (شۆر)ه له‌گه‌ل (مه‌به‌ست) و (واتا)ی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا ده‌گونجین، که ئه‌مه‌ش توانای شاعیرمان (کوردی) پيشان ئه‌دا له زمانه‌وانیدا به‌(قوولێ) و (فراوانی).

نوای تو، نهم (نهوای) یه لهه شوینهی نهم تاکه هه لبه ستهدا گه لئ واتای جیا جیا دهدات، وهک: (ئاوان)، (ناهنگ)، (دهنگ)، (دهنگی ساز)، (لهشکر)، (شوینهوار)، (یاقووت)، له جوړه گوهه ریکه وه (بوونیتی) وه (هۆی ژیان) و... هتد، نهدات.

هه موو نهم واتا جیا جیا یانه له گه ل مه بهست و واتای تاکه هه لبه سته کهدا دهگونجین. بهم پنیه وشه ی (نهوا) له (زانستی موسیقی) دا (دهنگ) یا چند (پله) یه کی هه ن، له وانه: (دهنگی پینجه مین) یا (مه قامی پینجه م) ه، که به زاراهه = (موصطه له ح) ی موسیقی به (پینج گا) یا (پنج گاه) ی (کوردی) و (فارسی) ی، ناو ده بن، واته (نهوا) که (وشه) یه کی (کوردی) و (فارسی) ی شه، به واته هه مان ناوه (پینج گا) یا (پنج گاه) و (کوردی) و (فارسی) یه که یه. جگه له مانه (نهوا) ناوی یه کی له گۆرانییه کوردیه کانمانه، که (بیگانه کان) به هه له و به (مه قامی عیراق) ی ناو نهبه ن، که ته نیا ناوی (نهوا) نهم دهسه لات به سه ر که له پووری (کوردی) و (فارسی) دا راده گه یه نئ له لایه ن (عهره ب) و (تورک) هوه.

گردکردنه وهی نهم هه موو واتایانه، لهه تاکه هه لبه ستهدا ناسۆی فراوانی زمانه وانی و به قوولی له واتا گه یشتنی (کوردی) شاعیرمان دهر دمخات، که هه مووشیان پر به پیری واتاکانی نهم تاکه هه لبه سته ن.

عالمی مسرور: جیهانیک پئی شادمان و دلخۆش، که مه بهست له بانگه وازه میژوو ییبه ناوبراوه که ی پیغه مبه ر (د. خ) ه بق هاتنه سه ر ناینی ئیسلام. وهک رام گه یاند نهم (حهوت بهند) ه فارسییه ی (کوردی) به رامبه ر به پیغه مبه ری ئیسلام (د. خ) ی گوتوه، که لهه (یه که مین) تاکه یدا (کوردی) پرووی ده می کردووه ته نهم (پیغه مبه ر) ه که ناوه رۆکه که ی دهنگی به هیژ و زولالی نهم که جیهانی هیناوه ته جوّش و خرۆش، له کاتیکدا هه ردو ناینی (مووسایی) و (عیسایی) به سه دان و هه زاران سال به ر له ناینی ئیسلامه وه هه بوون و، نهمجا نهم ناینی ئیسلامه به ماوه یه کی کهم خۆی گه یانده هاوتا و، پیشتری نهمان و پی به پئی نهمان له جیهاندا به رپایه و په ره ی سه ندووه.

سه رچاوه کانی نهم (حهوت بهند) ه ی (کوردی) و (نهموی دهست من که وتوون) بریتین له: (مس، عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ن، ف، ص، له که شکۆلستاندایه، (صا) و، (مک، ط، شخ، نع، جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج، ما/۱، ه) یه و، هیتشته چاپیش نه کراوه له لایه ن کوردوه و که نازانم به (فارسی) هکان چاپیان کردووه یان نه.

له نیوان نهم سه رچاوه زۆردها (مس) م کرده بنکه ی لیکۆلینه وهی نهم حهوت بهنده و ههروه ها له زۆر جیگه دا پشتم به ستووه به سه رچاوه کانی تریشه وه، که له شوینی خۆیاندا نهم پشت پی به ستانه دیاری ده که م.

جیاوازیه کانی نهم تاکه هه لبه سته:

نهم تاکه هه لبه سته یه که می (بهندی یه که م) ی نهم (حهوت بهند) ه له نیوان سه رچاوه کانیدا نهم جیاوازیانه له نیوان وشه کانیدا نهم بریت:

ئەم (بەندى يەكەم) ى (حەوت بەندە) ە لە (ص) دا نىيە و ديارە لەناوچووہ .
 شىپورتو (شەپپوورتوو) لە (گل/ ۵، گل/ ۶) و (شىپورت) نووسراوہ كە لەنگىشە .
 پرشور (پورشور) لە (سجا) دا (پر نور) نووسراوہ بەلام لە (ج) دا نووسراوہ كە: (لە يەكئى لە
 سەرچاوەكاندا بە (پر نور) ە و بىرى چووہ كە نىشانە بۆ (سجا) بكات كە سەرچاوەكانى ئوہ و
 من داومە بەنووسەرەكەى .
 وز لە (عن) دا: (ز) نووسراوہ .
 نوای تو لە (گل/ ۵، گل/ ۶) دا نووسراوہ: نوایت .
 عالمى لە (ف، نم/ ۱، ق/ ۳) دا نووسراوہ (عالمين) .

جۆرى ئەم (حەوت بەندە):

حەوت بەند بەواتا پارچە ەلەبەستىكى دريژ كە بكرئ بەحەوت (بەش) ەوہ كە ەەر بەشەى
 بە (يەك بەند = بەندىك) دانراوہ . ەەر يەكئى لەو بەش (بەند) ەنەش برىتییە لە چەند تاكە
 ەلەبەستىك، كە كۆتايى ەەر (بەش) يا (بەند) يەك لەو حەوت (بەش) يا (بەند) ە بەتەنيا يەك
 (تاكە ەلەبەست) ى ەمان شاعىرى خاوەن (حەوت بەند) ەكە دىت .
 ئەو تەنيا (تاكە ەلەبەستەى كۆتايى) يە لە پاش بەندەكانيا جياواز دەبئ، لە پاش بەندى ئەو
 (تاكە ەلەبەستانە) ى كە بەو (تەنيا تاكە) كۆتايى ەاتووہ، جياواز لەوان .
 ەروہا دەشت پاشبەندى ئەو تاكە ەلەبەستەى كە لە كۆتايى ەەر بەش كىدا دووبارە
 دەكرىتەوہ پاشبەندەكەى ەك پاشبەندەكانى يەكەمىن بەشيان بئ . لە ەمان كاتىشدا ەندى
 جار لە حەوت بەندا تاكە ەلەبەستەكەى كە لە دواى ەەر بەش (بەند) يەكەيانەوہ دووبارە
 دەبىتەوہ، ئەو تاكە دووبارە كراوہى پاشبەندەكەى يەك جۆر نەبئ، بەشكو لە ەەر يەكئى لە
 بەش (بەند) ەكاندا ئەو (تاكە) دووبارە كراوہ پاشبەندەكەى جيا بئ، لەگەل پاشبەندەكانى ەەر
 يەكئى لە (بەند) ەكاندا، كە (تەرجىع بەند) يا (تەركىب بەند) ىشى پئ دەوترئ، چونكە ئەو دوا
 تاكەى ەەر بەشنىك دووپاتەيە .

بۆچى حەوت (بەندە):

هۆى ئەوہى كە لە ويژەى كۆندا و بەپىى (دەستورى ويژە) ى كۆن كە پارچە ەلەبەستە
 (تەرجىع بەند) يا (تەركىب بەند) ەكە بە (حەوت) بەش دانراوہ ئەو لە (حەوت) دانرانە
 دەگەرپتەوہ بۆ ژيانى ەەرە سەرەتايى (مرؤف) و كاريگەرى روالەتیی سروشتيەكانى ەك
 (حەوت) دانە ئەستىرەكانى (حەوتەوانە) بەو ژيانە سەرەتايىيەى مرؤفەوہ لە بارەى
 سالنامەگەرى و (گەردوونناسى) دا .

ەروہا حەوت رەنگە بناغەيىيەكەى (كۆلكەزىرپىنە = پەلكەزىرپىنە) كە لە سەرپىنى
 ئىسلامىتى كوردەوہ و لە خۆشەويستى كوردەوہ بۆ (كەسە مەزنەكانى عەرەب) ەك
 (عائىشە) ى ژن و (فاتمە) ى كچى پىغەمبەر (د . خ) كە گوايە ەرىيەكەيان (حەوت) پرچى ەبووہ
 يا بە ەردووكيان (حەوت) پرچيان ەبووہ كە ئەفسانەيەكەى ناو كوردەوارىيە و گوايە

پرچه‌کانیان وهک ئەو (په‌لکه‌زێرینه) یه جوان و رهنگین بوون، ئەمەش له خۆشه‌ویستی ئەوانه‌وه بووه.

هه‌روه‌ها رۆژه‌کانی (هه‌فته) که به‌(حه‌وت) رۆژ دانراون. له‌ رۆوی داستانە ئاینیه‌که‌ی (ئه‌صحابی که‌هف)، که (٧) که‌سه‌کانی ناو ئەشکه‌وته‌که (سی‌ سه‌د) و ئەوه‌نده‌ ساڵه‌ خه‌ویان لی‌ که‌وتوو.

له‌ کاتی (حه‌ج) کردندا (حه‌وت) پێویستی وه‌ک:

(سه‌عی) و (صه‌فا) و (مه‌روه) و ئافه‌رۆزکردنی شه‌یتان به‌(حه‌وت به‌رد) واته (ره‌جم) و... هتد. ئەوه‌تا دیسان ژماره‌ی (حه‌وت) له‌ ژماره‌ی ئەو به‌ردانه‌شدا هاتوو که شه‌یتانی پێ (ره‌جم) ئەکرین.

له‌ داستانی هه‌زرتی (یوسف) دا که خه‌وه‌که‌ی (عه‌زیزی میسر) ی لیکداوه‌ته‌وه که (خه‌وه‌که‌)ش ژماره‌ی (حه‌وت) گا و، (حه‌وت) گوله‌گه‌نم و (حه‌وت سال) ی تیا هاتوو که له‌ قورئانی پیرۆزیشدا هاتوو. (چین) و (نه‌ۆم) ه‌کانی (زه‌وی) و (ئاسمان) به‌(حه‌وت) طه‌به‌قه‌ دانراون که له‌ قورئانی پیرۆزیشدا هه‌یه.

سوورته‌که‌ی سه‌ره‌تای (پیشه‌وه‌) ی قورئان واته سوورته‌ی (ئه‌له‌مد) به‌(سبع المثنی) واته (حه‌وت دووباره‌کراو) ناو نراوه که سوورته‌ی (فاتیحه‌) یشی پێ ده‌وتری، له‌ سه‌ره‌تای قورئان و خۆپندنی نوێژه.

له‌ که‌له‌پور (فۆلکلۆری) گه‌لندا که نه‌ته‌وه‌ی (کورده‌) یش یه‌کێکه له‌وان، ژماره‌ی (حه‌وت) شوینه‌واریکێ (فراوان) و (دیاریکراو) ی گه‌لی خۆی هه‌یه وه (حه‌وت) به‌ژماره‌یه‌کی پیرۆز و په‌سه‌ند دانراوه و به‌هه‌لگه‌ی جوان و دلگیر و به‌نیشانه‌ی (نازا) و (نازایی) و هتد... به‌ناو گه‌لندا بلاو بووه‌ته‌وه.

له‌ چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یییه (گوێ ئاگردانی) یه‌کانماندا ناوی داستانی (حه‌وت کوی)، (حه‌وت برا)، (حه‌وت ده‌ریا) (راوی هه‌وت شه‌و و هه‌وت رۆژ) و (حه‌وت رێگا)، (حه‌وت سال)، (حه‌وت چورتم)، (حه‌وت دیو) و... هتد زۆرن. له‌ قوربانی کردندا (حه‌وت)م کراوته ناوه‌که‌ی. به‌ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا هه‌لبه‌ست چهند جوړیکه له‌وانه: تاک، چوارینه، هه‌لبه‌ستی پارچه‌که له‌ هه‌وت تاک که‌متر بێ و، هه‌ر کاتێ بووه (حه‌وت) تاک به‌(غه‌زهل) ناو ده‌برێ (٧ تاکه) و له‌وه زۆتر (چامه = قصیده) یه‌ ئه‌مجا (حه‌وت به‌ندی) ی وه‌ک ئەم هه‌لبه‌سته فارسییه‌ بالایی (کورده‌) ی (حه‌وت) به‌شه.

ژماره‌ی (حه‌وت) یش که (تاک) ه و، جووت نییه و خوای گه‌وره‌ش که (تاک) و ته‌نیا و بێ هاوتایه بۆیه هه‌ر (تاک) ه و له‌ پیرۆزی (تاکیتی) خواوه ژماره‌کانی وه‌ک (١، ٣، ٥، ٧، ٩ و... هتد) ئەمانه‌ پیرۆزییه‌کی تایبه‌تیا پێ دراوه که ژماره (حه‌وت) یش یه‌کێکه له‌م (ژماره تاک) انه.

له‌ نمونه‌ی (حه‌وت به‌ند) ه کورده‌یه‌کانماندا (حه‌وت به‌ندی خانای قوبادی)، (حه‌وت به‌ندی سالم)، (حه‌وت به‌ندی ئه‌حمه‌د هه‌مدی به‌گی ساحیبقران) و ئەم هه‌وت به‌ندی (کورده‌) و...

هتد . ئەم حەوت بەندەى (كوردى) به له بهر درژیههكهى وهك هەر (حهوت) بهندىكى تر كراون به (حهوت) به شهوه كه زۆر له شاعيرانمان ههلبهستى (حهوت بهند)يان داناوه. كه بهناوبردنيان نامهوى باسهكه درژتر بكه مهوه.

ههلسهنگاندنى ئەم حەوت بەندە:

(فهخرولعولهما)ى (سنههه) (له وتووێژىكيدا لهگهه) (مستهفا بهگى «كوردى») كه (كوردى) به خاوهنى ئەم (حهوت بهنده) ناو بردووه كه ئەم حەوت بهندەى به هه ره پۆیهى ههلبهستهكانى (كوردى) زانیوه كه لهم پهراوییهدا و لهو گوفتوگۆیهى ئەو (فهخرولعولهما)یه و (كوردى)دا بهتهواوى دهبویم.

(ئاغا فاضیل) كه كابرایهكى زانا و خاوهنى گهواهى نامهى بهرز و وێژهوان و هۆنه ریش بوو جگه له وهى كهستى پله بهرزى (دیبیلۆماسى) بوو، نوسخهیهكى لهم (حهوت بهند)ه (كوردى) دامى و ئەيگوت: (ئەم حەوت بهنده له هه موو ناوچه وێژههه) (الواسط الادبیه)كانى (فارس)دا بهكێكه له هه ره شاكار و بى هاوتاكانى وێژهه (فارس)، له بارهه چێژ و كاكه و بابتهكه وه، ههروهها دهیگوت: به لای هه ندیکه وه ئەم (حهوت بهنده) له مه ر ستایشى پێغه مبه رى ئىسلام (د. خ) وهیه گه لى گه لى و زۆرتر له به ناو بانه گترینه كانى پێغه مبه ره وه وهك ستایشه بالایه كه ه (شه مسى ته ورێزى) و (سه عدى و حافظ)ى شیرازى (فضولى)ى ده ژمیرى، یا (لامیه ه) (عه جه م)ى (طوغرایى ئىسپه هانى) و چامه (قه صیده ه) بورديه (بوصیرى) و (بانته سعاده)ى (كه عب كورپى زوهه ر)ى عاره ب و... هتد). ئەمه دهقى راى ئەو پیاوه بوو له سه ر ئەم حەوت بهنده.

له زمانى عه ره بیدا په ندیکى پێشینیان ههیه كه: (شهد شاهد من اهله)یه واته: كه گهواهیده ریکى له خۆیان گهواهی له سه ر ده دات) لێرده ئەو (ئاغا فاضیل)ه فارسه كه شاره زای وێژهه (فارس و عه ره ب و تورك) یش بوو، به رامبه ره بهم (حهوت بهند)ى (كوردى)یه مان ئەمه راو بوو چوونى بوو، كه ئەو نوسخه ه ئەم (ئاغا فاضیل)ه، بهكێكه له سه رچاوه كانى ئەم (حهوت بهند)ه م به ناوى (حم)ه وه لهم پهراوییهدا سه رچاوهیه كه.

ههروهها (ئاغا فاضیل) وهك له پێشه وه راى گه یاند كه گوتى: (هه ندیک ئەم «حهوت بهند»ه به ستایشى پێغه مبه ر «د. خ» ده زانن، ههروهها گوتى: به لای هه ندیکى شه وه ئەم (حهوت بهند)ه بۆ (ئىمامى عه لى كورپى ئەبى طالب - خ. ع)ى داناوه. چونكه (ئاغا)ى ناو برا و (شبعه) بوو، ئەو (حهوت بهند)ه بى هاوتایه هى شایانتر به (ئىمام) ده دى نهك به (پێغه مبه ر) و ئەمیش راو بوو چوونیکه كه مامۆستا محمه د جه میل رۆژه یانى له سه ر ئەم رایه یان بوو. كه ئەم رایه ه له ده رباریه كه ه ئێرانیدا وه رگرتووه.

به لام كه به سه رچاوه زۆره كانى لای منى زانى كه وا له سه ر ئەوه ن كه ئەم حەوت بهنده بۆ (پێغه مبه ر - د. خ) دانراوه، بیره كه هى خۆى گۆرى و هاته سه ر راو بوو چوونى من له باره هى بابته ه ئەم (حهوت بهند)ه وه. ههلسهنگاندنىكى تری ئەم حەوت بهنده ئەوهیه كه له سه له

چله‌کانی چهرخی بیسته‌مدا له سوله‌یمانی سه‌رۆکی (به‌هایی)یه‌کانی ئەم شاره (مامۆستا نووره‌دین عه‌باس) بوو که مامۆستای زمانی ئینگلیزی بوو له قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی و ئاماده‌ییدا، ئەم مامۆستایه به‌هۆی ئەوه‌وه که له‌سه‌ر ئایینی (به‌هایی) بوو له‌گه‌ڵ چه‌ند خێزانی (به‌هایی) تردا ده‌ریه‌ده‌ر (نه‌فی) کرابوو نه سوله‌یمانی.

(مامۆستا نووره‌دین) پیاویکی زۆر په‌وشت جوان و پاک و رووگه‌ش و زانا بوو. من (حه‌مه‌بۆر) ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ڵ ئەو مامۆستایه‌دا په‌یا کردبوو. ئەو مامۆستایه‌ نوسخه‌یه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند)ی (کوردی)یه‌ دامی له ژێر سه‌ره‌ناوی: (ستایشی حضرت به‌هائۆللا)دا که نوسخه‌یه‌کی که‌م هه‌له‌ و زۆر ته‌واوه، مامۆستا ده‌یگوت ئەم (حه‌وت به‌ند)ه به‌لای ئیتمه‌ی به‌هاییه‌کانه‌وه بۆ (به‌هائۆللا) خه‌لیفه‌ی (باب) دانراوه. که مسته‌فا به‌گی کوردی (بابی = به‌هایی) بووه. به‌هائۆللا ناوی میرزا عه‌باس بووه له سالانی (۱۸۱۷ - ۱۸۹۲)دا ژیاوه.

سه‌یر ئەوه‌یه که نوسخه‌که‌ی (حم)ی ئاغا فاضیل و (مک) له‌گه‌ڵ ئەو نوسخه‌یه‌ی (مامۆستا نووره‌دین)ه‌دا چونیکه‌ بوون و ئەوه‌که‌ی (ج) که له‌ دوا‌ی ئەو نوسخانه‌وه پیم زانی ناته‌واو، به‌لام وه‌ک ئەوان بوو، بۆیه ئەوه‌که‌ی (مک)م له‌ هه‌رسێ نوسخه‌ی (حم)، (نع) و (ج)دا به‌سه‌رچاوه‌ی ئەوان ده‌زانم و له‌ جیتی ئەو سێ نوسخه‌یه‌ی داده‌نیم له‌م په‌راوییه‌دا که من له‌ سالی ۱۹۴۷ز.دا له‌ لایه‌ن (سه‌یدیان)ی مه‌هابادی (خاوه‌نی چاپ و په‌راویخانه‌ی مه‌هاباد)ه‌ نوسخه‌که‌ی (مک)م بۆ هاتبوو که ئەویش له‌ که‌شکۆلیکی (موعته‌مه‌دی کانی مشکانی)یه‌وه ده‌ستی که‌وتبوو.

(مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) نوسخه‌یه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند)ه‌دا به‌من که له‌ لایه‌ن (مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی)یه‌وه له‌ ئێران‌وه بۆی هاتوو که له‌م په‌راوییه‌دا به‌(ط) نیشانه‌م داوه‌تی. که ئەم (هاشمی)یه‌ به‌مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریمی راگه‌یاندوو که: (ئهم حه‌وت به‌نده‌ یه‌کیکه‌ له‌ شاکاره‌کانی ئەده‌بی فارسی) و مامۆستا (هاشمی) دیاره له‌ شیعه‌وه ده‌سی که‌وتوو، به‌(امام عه‌لی داناوه)، من که‌لکی زۆرم له‌م نوسخه‌یه‌ش وه‌رگرتوو و سپاسی محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ده‌که‌م.

له‌وه‌دا که تیکرای سه‌ره‌ناوه‌کانی ئەم حه‌وت به‌نده‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهری دوا‌ین: (حه‌فت به‌ند)، (ترجیع به‌ند)، (ته‌رکیب به‌ند) و (نعت حضرت رسول اکرم) - واته: پیاه‌ل‌دان و هه‌ل‌نانی خاوه‌ن شکۆ نێردراوه‌ی خوا (پیتغه‌مبه‌ری به‌خشاترین)، (کوردی) یا (مصطفی بیک) و... هتد... که ئەم سه‌ره‌ناوانه له‌ لایه‌که‌وه به‌ هی که‌سیان دانه‌ناوه و له‌ لایه‌کی تره‌وه به‌ هی (پیتغه‌مبه‌ری ئیسلام - د. خ)یان داناوه.

هه‌رچه‌نده له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی که‌مدا که ئەم هه‌له‌سته بۆ (ئیمامی عه‌لی) دانراوه، وه‌ک (رایه‌که‌ی ئاغا فاضیل) و (رای سه‌ره‌تایی (پۆژبه‌یانی) و (رایه‌کی (هاشمی) که بێگومان ئەمان له‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌سنگه و ده‌سکاری (شیعه‌)کانه‌وه کراوه به‌ هی ئیمامی عه‌لی هه‌ل‌نان؛ به‌لگه‌ی ئەم سه‌رچاوه‌یانه‌ی که (حه‌وت به‌ند)ه‌که‌دا بۆ (ئیمامی عه‌لی)ی داناوه ئەوه‌یه که له‌

(بهندی شه شه م) ی ئەم (حهوت بهند) هدا نیو بالیی:

«نائب فخر خاندان لوی» = (نائیبی فهخری خانه دانی لوئهی) هاتوو ه که بهم وشه ی (نائب) هدا کردوویانه به (عهلی) که گوایه ئەو (نائیب = جیگر) ی راستیی پیغه مبه ر بووه که ئەمهش هه رگیز به (قاله ی ده می شیعه) ناکرئ به وه ی که بۆ (ئیمام) ه چونکه پیغه مبه ر (د. خ) له نه خۆشیی سه ره مه رگه که یدا (ئه بو به کر) ی کرده شوینگری خۆی که له وه نه خۆشییه دا پیش نوژیی ئیسلام بکات له جیگه ی پیغه مبه ر که ئەم کاره به کرده وه رووی داوه نه ک به پیا هه لبه ستنی ده می، که واته ئەم رایه ی شیعه له راستیه وه دووره و ئەم هه لبه سته بۆ (ئیمامی عهلی) نه و تراوه که له (حهوت بهند) ه که دا ته نیا ئەم (نیو بالی) به به لگه ی هه ره لاواز دانه نرئ. له خاوه نه کانی ئەم جو ره نو سه خه یانه شدا (ئاغا فاضیل) خۆی (شیعه) و سه رچاوه که ی (شیعه) و ههروه ها مامۆستا (هاشمی) ش هه ر له سه رچاوه ی شیعه وه وه ک مامۆستا (پۆژ به یانی) یش هه ر له کاریگه ری سه رچاوه ی شیعه وه ئەو بۆ چوونی دانانی (حهوت بهند) ه که یان بۆ (ئیمامی عهلی) داناوه.

ئه وانه ش که ئەم (حهوت بهند) یان به هه لئانی (به ها ئوللا) داناوه:

یه که م – به لگه یان ئه وه یه که له (حهوت بهند) ه که دا رسته ی (ظه ور الحق) رواله تی راستی (حهق) هاتوو ه که یه کئ له دروشمه کانی (بابی = به های) یه کان له دوا رسته ی (ظه ور الحق) وه (به هی الابهی) یه و بابیه کان له بهر هه ر جوان و بالاترینیتی ئەم (حهوت بهند) ه وه (حهوت بهند) ه که یان به لای خۆیاندا شایانتر دیوه وه ک شیعه کان.

جگه له دوو به لگه (به زۆر تی ئاخراوه) ه ئیتر هه موو تاکه کانی هه ر (حهوت بهند) ه که به بی گومان پیغه مبه ر ده گره وه که واته (کور دی) بۆ ئەمی داناوه.

هه رچهنده له/ ۱۹۹۹ ز. دا له (گرنگ به گ) ی کوری میرانی ئیسماعیل به گی نووری به گی ساحی بقرانم، بیستوو ه که گوایه (نهوشیروان مسته فا) ی به لایه وه وه ها بووه که (کور دی) به های بووه و ئەو (حهوت بهند) ه ی بۆ به ها ئیه کان داناوه.

به لام من تا ئیسته نووسینیکی وه هام پی نه زانیوه که له (نهوشیروان مسته فا) ه وه ده رچووپی و ئه وه ش دان پیا ده نیم که نووسین و به ره مه مه کانی ئەم به سه رچاوه ی باوه رپی کراو و لی هه لپنجاندنی زانیاران ه وه زۆر توکمه و پته ون.

دوا راو بۆ چوونی به هیزم به سه رچاوه ی زۆره وه ئه وه یه که له دوا ی ئەم هه موو راگه یانده ی ناو ئەم با سوکه ی (هه لسه نگاندن) ه که ئەم (حهوت بهند) ه ته نیا بۆ پیغه مبه ر (د. خ) دانراوه و به س. سه ره رای ئه وه ی که به رپر سیار و گه وه رکانی (پاشایه تی بابان) به تایبه تی و هیز و ده سه لاتداره کورده کانمان به پیتی باری رۆژگار بوونه ته دۆست و لایه نگری یه کئ له دوو دوژمنه و به هاریکاری و هیزی چه کداری ئەو دوشمنه لایه نگرا وه وه که هه لیان کوتا وه ته سه ر به شیکی هاو خوین و هاوئاین و هاو نیشتمانانی خۆی و هه رچۆن بووی، ئەنجامی ئەمانه ش هه میشه هه ر ته نیا (زیان) و (بی هیز بوون) ی نه ته وه ی کورد و ده سه لاتدار تر و به هیزتری

دوژمنه کانمان بووه.

۲- از: له، ژ.

وصال تو: گه‌یشتن به‌تۆ، به‌تۆ گه‌یشتن.

ملک: ولات، نیشتمان.

جان: گیان، جان - ئەم وشه‌یه له (ج)دا به (دل) لێک دراوه‌ته‌وه که هه‌له‌یه چونکه (جان) و (دل) له یه‌کتری جیاوازن. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی وشه‌ی (دل = دل) له نیو بآلی دووه‌می ئەم تاکه هه‌له‌سته‌دا هاتوو هه‌واته ئه‌وی (ج) زیاده‌یه.

آباد: ئاوه‌دان، ئاوا، ئاڤا.

وز خیال تو: له بیرکردنه‌وه‌وه له تۆ، له (ج)دا ئەم وشه‌ی (خه‌یال)ه به (گومان) لێک دراوه‌ته‌وه که ئەمه‌ش زۆر ئاشکرایه (خه‌یال) به‌واته (گومان) نییه و لێکدانه‌وه‌یه‌کی یه‌کجار هه‌له‌یه و هه‌رگیز ئەم لێکدانه‌وه‌یه له‌گه‌ڵ ئەم نیو بآلییه‌دا ناگونجی، چونکه نه‌ک هه‌ر ئەم تاکه هه‌له‌سته به‌شکو هه‌موو ئەم (ته‌رجیع به‌نده فارسییه) سه‌راپا بریتییه له (باوه‌ر) که (باوه‌ر)یش پیچه‌وانه‌ی (گومان)ه و ئیتر (مامۆستا رۆژبه‌یانی) ئه‌وه‌نده خێرای کردوو له ده‌ستپێشکهری کردنی به‌ره‌مه‌ینانی (ج)دا وه دوا به‌دوای نووسینه‌که‌یشی چاوتکی پیا نه‌خشانده‌وه‌ته‌وه بۆیه هه‌له‌ی وه‌ها زه‌قی له ده‌ست ده‌رچوو، ئەگه‌نا ئەو شاره‌زایییه‌کی چاکی له (فارسی) هه‌بوو، نه‌خوزه‌لا وشه‌ی (جان) (کوردی)یشه و، وشه‌ی (خه‌یال)یش ته‌نانه‌ت نه‌خوینده‌واری کورد به‌کاری دینی.

(شهر)ه: وشه‌یه‌کی کوردی و فارسییه و عه‌ره‌ب له ئیمه‌وه وه‌ریان گرتوو. که ئیمه به‌واتای (شار) به‌کاری دینین، وشه‌ی (شار) سووکراوه‌ی (شه‌هر)ه‌که‌یه که عاره‌ب به‌واتای (مانگ) = ۳۰ رۆژ) به‌کاری ده‌ین، هه‌روه‌ک له کوردیدا، واتای (باژێر) و (شارستان)یش ده‌دات.

دل: دل که وشه‌ی (دل)یش له فه‌ره‌نگ و، وێژده‌ مه‌به‌ست له (سۆز = عاطیفه‌)یه، وه یا هیما (په‌مزی) سۆز و کانگا و شوینی خۆشه‌ویستییه.

معمور: ئاوه‌دان، ئاوا، ئاڤا.

ئەم تاکه هه‌له‌سته له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا دووه‌مین تاکی ئەم (به‌ندی یه‌که‌م)ه‌یه.

واتای ئەم تاکه:

(له گه‌یشتندا به‌تۆ، ولاتی دل ئاوه‌دانه)، (له تۆ بیره‌اتنه‌وه‌دا شاری دل «وه یا ده‌روون»

ئاوه‌دانه).

جیاوازییه‌کانی ئەم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

از: (عن): یا.

از: (سجا): ای.

از: (ج): له روونووسی‌کا (ای) نووسراوه، به‌لام دیاری نه‌کردوو که له کام (پوونووس = سه‌رچاوه‌)دا وه‌ها نووسراوه هه‌رچه‌نده له کام له سه‌رچاوه‌کاندا وه‌ها نه‌نووسراوه و ئەم

لهسه نووسینهی بی بایه خ و زۆرکردنی ناوهرۆکی بهرهمهکهیهتی.

وصال تو: (گل/ه، گل/ه): وصال.

وز: له (عن): ز: (زو)ه.

وز: له (سجا): از.

وز: (وهز): له (ط): در.

وز: له (ج) نووسیویه: (له روونوسییکا (در) نووسراوه. به لام دهستنیشانی سهراوهکهی نهکردوه که ئەمەش کاریکی (نابه‌نامه‌ییانه) به ههروهک ده‌ئه‌که‌وێ ئەو (پروونوس)ه دیاره (ط) بووه. به لام ئەو شتیواندوویهتی.

از وصال تو: له (ف)دا-از نوای وصال تو نووسراوه- ئەمیش له‌نگه و هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌که‌یهتی.

خیال تو: (گل/ه، گل/ه): خیالت - ئەمیش دیسان له‌نگه و برکه‌یه‌کی نات‌ه‌واوه.

۳- از صدای تو: له ده‌نگی بانگ‌ه‌وازی تۆوه، له بانگ کردنت‌ه‌وه (مه‌به‌ستی بۆ بوون به‌ئیسلام)ه.

مه‌به‌ست له‌و بانگ‌ه‌وازه؛ ئاشکراکردنی ئاینی ئیسلامه به‌ناو خه‌لکدا، بۆ په‌یره‌ویکردنی رێگه‌ی خواناسی، خوای یه‌کتا و کردگار و توانا و په‌روه‌ردگار و بی‌هاوتا و گرتنی رێگه‌ی ئاینی ئیسلام به‌هۆی قورئانی پیرۆزه‌وه. که فه‌رمووده‌ی ئەو خوا مه‌زنه‌یه بۆ لادانی کۆمه‌لگایه‌که‌ی له په‌رستنی (بت) و بوونه ئیسلام و، یا مه‌به‌ست له بانگی پینج جار (فرض)ی نوێژه، له هه‌ر رۆژیکدا؛ که ئەمانه له لایه‌ن پیغه‌مبهری ئیسلامه‌وه (د. خ)، به‌خه‌لکی راگه‌یه‌نراون.

خفته: خه‌وتوو، خه‌و لێ‌که‌وتوو، نوستوو، که مه‌به‌ست له بی‌ئاگایانه له ئاینی ئیسلام که وهک خه‌وتوو له ده‌ریای نه‌زانی و گومراییی قوئاغی (جاهیلیه‌ت)ی عه‌ره‌یدا که پیغه‌مبهر (د. خ) به‌بانگ‌ه‌وازه‌که‌ی بۆ ئەو (جاهلی)یانه و ئەمجا بۆ هینانی نه‌ته‌وه‌کانی تر بۆ سه‌ر ریتبازی ئاینی ئیسلام.

غفلت: بی‌ئاگایی، ئاگا لێ‌نه‌بوون، پێ‌نه‌زانین که (کوردی) ئەو خه‌وتووویییه‌ی به‌م (غه‌فله‌ت)ه چواندوووه. که (عه‌ره‌ب) سه‌ره‌تای په‌یابوونی ئیسلامه‌تی بی‌هۆش بوون له قوئاغه (جاهیلیه‌ت)ه‌که‌یانه‌دا، خوایه‌کیان ده‌په‌رست که خۆیان دروستیان ده‌کرد و به‌لام پیغه‌مبهر (د. خ) ئەوانی له‌و بی‌ئاگایییه‌ وریا کرده‌وه که ده‌بی‌ خوایه‌که‌ بپه‌رستن که ئەو خوایه به‌(جاهیل)انه‌ی دروست کردوو و ئەوانه‌ی به‌هۆی ئاینی ئیسلامه‌وه له‌و باره‌ نه‌زانیه‌ی رسگار کردوون.

گشته: (گه‌شته): بووه، گه‌هیشتوووه، گه‌یه‌وته، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که به‌و ئاشناکردنه‌یان به‌ریتبازی ئاینی ئیسلام له‌و خه‌وی بی‌هۆشی و بی‌ئاگایییه‌یان به‌هۆش هیناونه‌ته‌وه.

بیدار: خه‌به‌ربوونه‌وه له‌و خه‌وه (غه‌فله‌ت)ه‌ی (جاهیلی)یه‌که‌یان و له‌و خه‌وه‌یان رابوون.

رسته: رسگار بووه مه‌به‌ست له رسگاربوون و بیداره‌وه بوونه له‌و خه‌وه‌یان. رسته به‌واتا (ره‌ها بوو)، (قوتار بوو)ه.

دل رنجور: - یا - (دلێ رهنجور): دل رهنجاو، دلێ رهنجاو، دل ئازار دراو به‌خه‌م و په‌شپۆی و

ناخۆشى، زه‌بوون، كه‌وا (پيغه‌مبه‌ر د. خ) هه‌مووانى له‌و دژوارىيانه‌ پىسگار كرد. به‌راگه‌ياندى
ئايىنى پيرۆزى ئىسلام.

واتاى ئه‌م تاكه‌:

(له‌ ده‌نگى بانگه‌وازى ئاشكراكردى ئايىنى ئىسلامه‌وه‌ له‌ لايه‌ن تۆوه‌ (ئهى پيغه‌مبه‌ر - د. خ)
ئه‌وانه‌ى كه‌وا له‌ خه‌ونى بى‌ ئاگايىدا بوون)، (ئه‌وانه‌ بىداره‌وه‌ بوون و له‌ راستى و بوونى خواى
كردگار و په‌روه‌ردگارى به‌كتا و بى‌ هاوتا گه‌يشتن و بپروايان هه‌ينا به‌ده‌قه‌كانى ئايىنى ئىسلام و
پيويستى په‌يره‌وى كردنيان، هه‌روه‌ك دل شكاوان له‌و ته‌مى بى‌ ئاگايىيان پىسگار بوون).
ئه‌م تاكه‌ هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه‌ له‌ سه‌رچاوه‌كانى: (ف، جا، مك، ط، حم، نم، با، سجا،
ق/٣) وه‌ به‌تايه‌تى له‌وه‌كه‌ى (ج)يشدا نيه‌يه‌ كه‌ به‌ناپه‌وايى و له‌ خۆه‌لئانه‌وه‌ به‌ (شا سه‌رچاوه‌)ى
داناوه‌ كه‌ سه‌رچاوه‌يه‌كى ناته‌واويشه‌ وه‌ك له‌م شىكردنه‌وانه‌دا به‌به‌لگه‌وه‌ ده‌رده‌كه‌وئ.
هه‌ر ئه‌م تاكه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ هه‌ر (سيانزه) سه‌رچاوه‌كه‌ى تردا ستيه‌مين تاكى ئه‌م (به‌ندى
به‌كه‌م)ه‌يه‌.

جياوازى له‌ نتيوان سه‌رچاوه‌كاندا:

گه‌شته: له‌ (گل/٥، گل/٦، ص، ما/١)دا: گه‌شت (گه‌شت) نووسراوه‌ كه‌ كوورپيه‌ك ده‌دات
به‌كيشى هه‌لبه‌سته‌كه‌ و واتايه‌كه‌يشى ناته‌واوه‌.
رسته: له‌ (گل/٥، گل/٦، ص، ما/١)دا: (رست) = (په‌ست) نووسراوه‌ و ئه‌ويش له‌نگ و
ناته‌واوه‌.

٤- به‌ هواى تو: به‌خولياى به‌دواداچوونى ده‌قه‌كانى (قورئان) و (حه‌ديث) و په‌يره‌وى (سوننه‌)ى
ئايىنى ئىسلامه‌وه‌ كه‌ تۆ (ئهى پيغه‌مبه‌ر - د. خ) به‌ (مرۆف)ت راگه‌ياندوون، ئا به‌و هه‌م
ئاهه‌نگى و ئه‌فين و به‌و تاسه‌ و ئاره‌زووه‌وه‌، به‌و گيژ لى بوون و هه‌ز لى كارييه‌وه‌ كه‌ هه‌موو:
عاشقان: دلداران كه‌ مه‌به‌ست له‌وانه‌يه‌ كه‌ به‌راستى و له‌ ناخه‌وه‌ دلپان به‌ئايىنى ئىسلامه‌وه‌يه‌،
كه‌واته‌ هه‌موو خۆشنوود شادانن كه‌ به‌هۆى تۆوه‌ خوا هيدايه‌تى داو (ريئومايى و ئاراسته‌ى
كردوون كه‌وا هه‌موو:

دلشاد: شادمان بن. پييان خۆش بىت كه‌ خوا به‌هره‌ى به‌ئىسلامبوونى پى به‌خشيون. كه‌
(عاشق = شه‌يدا، دلبه‌ند، و هه‌ز لى كار)ى ئه‌و ئايه‌ته‌ن.

به‌ ولاى تو: (ويلا) = (سه‌روه‌رييه‌تى، ده‌سه‌لاتدارى، خۆشويستن، په‌يره‌وى كردن،
دووړكه‌وتن)ى مه‌به‌سته‌.

دوستان: دوستان، ياران، هاوئاهه‌نگان، كه‌ مه‌به‌ست له‌ ئىسلامه‌كانه‌، له‌ په‌يره‌وكردياندا
به‌ (سه‌روه‌رى) و ده‌سه‌لاتدارى و له‌ ناخه‌وه‌ به‌نديواربوونه‌ به‌و (تۆ)يه‌وه‌ كه‌ خودى پيغه‌مبه‌ر (د.
خ)يه‌.

منصور: (مه‌نصور): سه‌رخراو، سه‌رکه‌وتوو، زالبوو، كه‌ مه‌به‌ست له‌ سه‌رکه‌وتنه‌ له‌ به‌هره‌ى
به‌ئىسلامبووندا.

واتای ئەم تاکە:

(بە - ھەوای - واتە یاد و شەیدایی گرتنی رێبازی تۆوھییە، کە دلداران شادمانن). (ھەرۆک بەدواکەوتنی شکۆداری و سەرورەتییەکی تۆوھ ئەی (پێغەمبەر د. خ) کەوا دۆستان (ھاوئاینە ئیسلامەکان) بەجاری لە بوونە ئیسلامەتییەکیاندا سەرکەوتوون چونکە لە پێگە (بت پەرستی) لایان داوھ کە بەرھو دۆزەخی نەبردوون و ئەوانە بەو بەئیسلامبوونەیان بەچوونە بەھەشتەو، بەھەرەمەندی سەرکەوتن دەبن.

ئەم تاکە ھەلبەستی چوارەمەیی سەرھوھ لە (ص)دا نییە و لە (ف، م، ط، ج، ن، م، با، ۱)، سجا، ق/۳، ج)دا سێیەمینە و، لە سەرچاوەکانی تردا چوارەمینە.

بەھوای: لە (ف، ج، م، سجا، ن/۱)دا نووسراو: (درھوای).

بە ولای تو: لە (کل/۵، گل/۶)دا نووسراو: (ولایت کە). کە ئەمەش ھەلە و لەنگییە.

منصور: لە (ف)دا نووسراو (مخمور) کە ئەمەش ناگونجی و پاش و پیتشە.

منصور: لە (کل/۵، سجا، ما/۱، ن/۱، ج)دا نووسراو: مسرور (مسرور) - بەرامبەر بەم ھاتنی وشە (مەسرور) ھ لەم پێنج سەرچاوەیەدا مامۆستا رۆژیەییانی نووسیویە: (لە پروونوسیگدا لەباتی (منصور)، (مسرور) نووسراو، بی گومان (منصور) لەگەڵ (ولا) پێکترە، ئەگەر مەبەست لە دەسلالت و ئاغایەتی بی، ئەگەر مەبەست خۆشویستن بی ئەوا (مەسرور) باشترە.

۵- گمراھان: پێ گوم کردووەکانی، گومرایان، ری لێ تیکچوووان، رێگە بزرکردوووانی.

مەبەست لەم پێ گوم کردووانە سێیانە:

یەكەم - مەبەست لە پێ گومبوونەکی حەزەرەتی موسایە (د. خ) کە لە دەرە (وادی المقدس)دا لە شەوێکدا، لە (مەدیەن)ھو بەرھو (طووری سینا) و (میسر) دەگەرایەو، ژنەکی و مەرھکانیشی لەگەڵ بوو، لە سەرماندا تەزی بوو. ھتد. کە لە تاواندا لەو پێگەیدا سەرسام (حیرەت) بوو، کە خوای مەزن فریای کەوت لەو دۆلی (طووری سینایە)دا. ئەو فریاکەوتنەیی خوایە و، (نەخل) واتە دارخورمای بەردار دابوو بۆ مریەم لەو (نور)ی رسگاربوونەیان لە خواو، گەرم بوونەو و تەزینی سەرماپەکیان نەما، بۆ گومبوونەکیان رێگەیان دۆزیووە. ئەمەش وەک نمونەییەکی کە سایەیی پێغەمبەری ئیسلام (د. خ) وەک ئەو فریاکەوتنە وایە بەسەر پرواکردووانەو.

دووھم - مەبەستی دووھم لەو رێگە گومکردنە، سەرگەردانییەکی (مریەم)ی دایکی حەزەرەتی عیسا (د. خ)یە کە لە شەرمی مندالبوونە بی مێردییەکییدا لە ناو باخیکی شاری (بیت الحم)ی چەند کیلۆمەتریک دوور لە شاری (قودس)ھو کە وەک جۆرە گومبوونیک بوو، بەلام ئەمیش خوا فریای کەوت لە بن (دارخورما)یەکییدا وەک لە قورئانی پیرۆزدا ھاتوو.

ئەمەش نمونەییەکی تری مەبەستی (کوردی)یە کە ئەو فریاکەوتنی خوایە بۆ (مەریەم) وەک سایەیی دارخورمایی و پەرتەوی خوای مەزن، واتە پروا بەخوا و پێغەمبەری ئیسلام (د. خ)

وهك سایه‌ی ئه‌و پیغه‌مبهره وه‌هایه له‌سه‌ر بره‌واکردوان.

سپیه‌م - مه‌به‌ست له‌و ناوبردنی ریگه‌ گومکردنه، ئه‌وانه‌ن که له‌ نیوان بوونه ئیسلام و (بتپه‌رستی) دا سه‌رسام بوون که کام ریگه‌یان راسته (سایه) واته ده‌رکه‌وتنی پیغه‌مبهریتی له (محهمه‌د) «د. خ» دا و پینومایی کردنی ئه‌و بۆ ئه‌و سه‌رسامانه‌ی به‌و سایه‌ی بوونه‌ته ئیسلام، هم (خۆرشتی) وه‌ک خورمان که‌م مریه‌م و، په‌رته‌وی خوایی بۆ بره‌واکردنی ئه‌و گوم‌رایانه و خستنیان بۆ سه‌ر ریگه‌ی وه‌ک ئه‌وی له (دۆلی طور) وه‌ یا ناو باخه‌که‌ی (بیت الحم) و له‌و (سایه‌) به‌هره‌وه‌ریبوون به‌گرتنی ریگه‌ی بوون به‌ئیسلام، یا ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئیسلامبوونیان له‌و ریگه‌یه‌ لایان دابوو به‌لام هیزی سایه‌ی ئاینه‌که‌ی که ئه‌و پیغه‌مبهره گه‌رانه‌وه که (کوردی) سایه‌ی هه‌میشه‌یی و بۆ هه‌تا هه‌تایی پیغه‌مبهری به‌ریگه‌ی راست دۆزینه‌وه چواندوو.

طریق: وشه‌یه‌کی عاره‌بیه‌ به‌واته (پێ)، (ریگه) و مه‌به‌ستی له‌ ریگه‌ گومکردنه‌که‌ی ئه‌و سه‌رسام بووانه‌یه که له‌ نیوان (گومان) و (باوه‌ر) دا سه‌رگه‌ردانن و سایه‌ی پیغه‌مبهر (د. خ) فریایان ده‌که‌وتی که گرتنی ریگه‌ی (باوه‌رکردن) به‌ئیسلامه‌تییه وه‌ک (سه‌رسامی) و ته‌زینه‌که‌ی (مووسا پیغه‌مبهر) و ته‌نگاوی مریه‌می دایکی عیسا پیغه‌مبهر که سایه‌که‌ی پیغه‌مبهری (ئاینی ئیسلام) هه‌و خوا فریایان که‌وتوو.

حیرت‌را: هی سه‌رسامی واته سه‌رسامیه‌که‌ی ریگه‌ گومکردن و لێقه‌وماوییه‌که‌یان وه‌ک له‌ سێ نموونه و مه‌به‌سته‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا پروونم کرده‌وه.

سایه‌ات واته (سایه‌ت) سپه‌رت، که مه‌به‌ست له‌ بال کیشانی پیغه‌مبهر (د. خ) یه‌ به‌سه‌ر ئیسلاماندا به‌پیره‌وه چاک و پیره‌زه ئیسلامیه‌کاندا.

نخل و: دارخورما، هی دار قه‌سپ، (کوردی) سایه (سپه‌ر) ی به‌واته ئاینی ئیسلام، به‌سایه‌ی ئه‌و دارخورمایه چواندوو که خوای مه‌زن له‌ باخه‌که‌ی شاری (بیت اللحم) دا بۆ (مه‌ریه‌م) دایکی (هه‌زه‌تی عیسا) پیغه‌مبهری ره‌خساند (د. خ) که له‌ قورئانی پیره‌زیشدا هاتوو: خوا به‌ (مه‌ریه‌م) ی فه‌رموو، بنکی دارخورمایه‌که‌ به‌ه‌ژینه و له‌ به‌ری خورما گه‌یوه‌که‌ی بخۆ (وه‌زی جزع النخله...) که خوای گه‌وره له‌و ته‌نگاوییه‌ی (مه‌ریه‌م) دا و له‌ مه‌ترسیی توانج و تانوت و ناو و، ناتۆره‌ی تاوانبارکردنیدا به‌ (داوین پیسی) بیا هه‌لبه‌ستنی کۆمه‌لگه‌یه‌که‌ی که له‌گه‌لایاندا ئه‌ژیا و، جگه له‌ هه‌ستی ئه‌و شه‌رمه‌زارییه‌ی، ژان و ژووری منال بوونه‌که‌یشی ئه‌وه‌نده‌ی تر بۆ ئارامیان کردبوو، که هه‌شته‌ مێردیشی نه‌کردبوو، له‌و کاته ناخۆشه‌یدا له‌ خواییه‌وه بانگی: هاتنه‌وه سه‌رخۆی لی کرا و به‌و (زستانه) بنکی ئه‌و دارخورمایه رابوه‌شینی و خورمای تازه گه‌یشتووی بۆ ئه‌وه‌ریته خوارئ و لیتی بخوات و خوا هه‌موو کارئکی بۆ ئاسان ده‌کات و ژانی نامینئ و چاری مه‌ترسییه‌که‌ی ده‌کرئ و شه‌رمه‌زاریی له‌سه‌ر هه‌لده‌گیریت و هه‌ر له‌وئ هه‌زه‌تی عیسا پیغه‌مبهری بوو (د. خ) که پاکانه‌ی بۆ دایکی کرد.

(کوردی) له‌ نیشانه بۆ کردنی (دارخورما) دا مه‌به‌ستی چواندنه‌که‌یه‌تی به‌ (سایه‌) ی محهمه‌د پیغه‌مبهر (د. خ) بۆ سه‌ر لیشی‌واوان و، ریگه‌ گومکردوان وه‌ک سایه‌ی (دارخورما) یه‌که‌ی له‌

(مهري مهريهم) لهو كاته تنگوچه له مهيدا و نارامكردنه وهى وهك له ناپه ته كانى (۲۶ - ۲۷) ى سوور هتى (مهريهم) له قورئانى پيرؤزدا هاتووه.

لهم نيو بالى دووه مهيدا له سه ره تايه وه هه تا ئهم (نخل): واتاى سه ره به خوى تايه ت به خوى هه يه كه (سايه ي) واتا (سيبه رى) و مه به ست له گه وره يي پيغه مبه ر (د. خ) يه ئه و سايه يه وهك (سيبه ر) و (به ر) ئه و دارخورمايه ي دايه كه كه زره تى (مهريهم) ى دايكى (عيسا پيغه مبه ر) (د. خ) له سيبه ريده مناله كه ى بوو كه (عيسا = يه سووع) بوو و له بن دارخورمايه كه دا هه سايه وه. نور: پرته و، رووناكى، روئشنايى.

وادى طور: دوئلى طور.

ئهمجا (نور = په رته و) كه مه به ست له دوو كاره ساته كه له (دوئل و ده رى طور) واته (طورى سينا) دا روويان داوه.

يهكهم كارسات - مه به ست يا نيشانه بو ئه و ترووسكه ئاگره يه كه خواى مه زن ره خساندوويه تى بو كه زره تى مووسا پيغه مبه ر (د. خ) كه له و شه وه دا له سه رماندا ته زييوو، له سايه ي خاوه (مووسا) له و (وادى المقدس) ه واته (دوئل پيرؤزدا و له و ليقه وه مانه يدا له كاتى گه رانه وه ي بو (ميصردا و له و كاته دا ده نكي خوايى له ناو ئاگره كه وه بانگى له (مووسا) كرد، كه له و شه وه مژده ي پيغه مبه ر تى پى به خشراره له گه ل تواناى كارى له راده به ده ر (موعجزه) نواندندا و، بوو چكردنه وه ي كارى جادوو گه ران.

(كوردى) مه به ستى له و (نور) ه، تيشك و گه رمايى ئاگره كه بووه كه مژده ي بوونه پيغه مبه ر تى و به تواناى دراوه به (مووسا) كه سايه ي محمه د (د. خ) بو پرواهينه كان به ئيسلام وهك ئه و (نور) ه وه ها بووه.

دووم كارسات - كه (كوردى) مه به ستى بووه له م كوئايى نيو بالى دووه مهيدا نيشانه يه بو ئه و كاته ي (كه زره تى مووسا) له گه ل خواى مه زندا له وتووؤزدا بووه و له خواى خواستووه كه (خوا) خوى پيشانى (مووسا) بدات، خوا به نايه تى (لن ترانى) واته نامبيني وه لامي (مووسا) ى داوه ته وه و كه (مووسا) له سه ر خواسته كه ى خوى سوور بووه، خوا فه رمويه تى ده بپروانه ئه و (كيو) و (دوئل) ى (طور) ه و به (په رته و) يكي خوايى كه به ر كيوه كه كه وتوووه ئه و دوئل و كيوه به يه ك پارچه بووه ته كوئى زووخالى ره ش و بووه ته (كل) له بو چاورشتن كه له و ره شيه وهرده گيرى بوئه له ئيسلامه تيدا (كل) بو (چاورشتن) به پيرؤز ده زانن، چونكه پيغه مبه ر (د. خ) چاوى پى رشتووه، واته بووه ته (سونه ت) ى پيغه مبه ر و ئيسلامه كانيش چاوى پى ده ريژن.

هه روه ها (مووسا پيغه مبه ر) له بينينى ئه و كاره ساتى سووتانى (دوئلى طور) كه وتوووه و له هؤش خوى چووه و له قورئانى پيرؤزدا به (خر مووسى مريعا) ئه و كه وتنه ي مووسا ناوبراوه... هه ر له به ر ئه وه يشه كه ئه و (دوئلى طور) ه به (وادى المقدس) ناوتراوه.

(كوردى) له م مه به ستى كاره ساته ي دووه مهيدا نيشانه كردنه بو ئه وه ي كه سايه ي پيغه مبه ر وهك ئه و په رته وى خواييه و بووه كه توانايى خوايى ده رخستووه، ئه و سايه يه ي له سه ر

ئىسلامەكان و پېنومايىي كوردنەكەيەتى بۆ پتر نزيكيوونەوه له خوا، ھەروەك بەرکەوتنى ئەو پەرتەوه (له دۆلى طور) ئەوندەى تر برواي مووساي بەخوا بەھيترت كر دووه. ھەر بەو چەشنەش (سايە)كەى پيغەمبەر گومرايان و سەرگەردانانى نەزانی و خوا نەناسانى پېنومايىي كر دووه و دەكات.

له كوردهواريدا سايە بەواتە (گەورەيى)، (پياوھتى)، (چاوديرى) و... ھتد...يش ديت وەك دەوترى: له سايەى تۆوه واتە له گەورەيى و چاوديرى تۆوه.

له سەرچاوهى (ج) واتە تەنيا له نوسخە ناتەواوھەى (مامۆستا رۆژبەيانى)دا وشەى نور = پرتەو، تيشك، رووناكى، رۆشنایى بەشيوھى وشەى «نور»ى فارسى ليك دراوھتەوه كه گوايه «نور» نييه «نور»ە كه «نور»يش بەواتا (گۆپكەى گۆل و گەلای دار)ە كه ئەوھش دەبریتەوه بۆ چيرۆكى ئەو دارخورما بەردارە لەو زستانەدا بۆ مریەم. بەلام ئەمە ليكدانەوھەيەكى دروست نييه، چونكه وشەى (نور)ھەى (مامۆستا)ى ناوبراو بەپيى (فەرھەنگى عەميد) كه له برواپيكر او و زانبارانەترين فەرھەنگى فارسىيە لەویدا (نور): (گۆپكەى دار و خونچەيە)، ئەمجا دارخورما نە گۆپكەى ھەيە و نە خونچە و ليكدانەوھەى (رۆژبەيانيش كه پر بەپر نييه گۆل و گەلا گۆپكەيان نييه كه ئەو (گۆل و گەلای دار)ى بە(گۆپكەدار) داناوھ.

وادى: دۆلى، شيو، زوورگ دەرە و ھەلەتەكانى، دەكریتەوه كه مەبەست له (دۆلى طور = وادى المقدس)ە كه جگە لەم واتايانەش واتاى (گۆشەى خانوو، سنوورى شتيك، وە يا تەنشتى ھەر شتيك دەدات.

طور: جگە لەم واتايانەش واتايە بۆ:

يەكەم: پيژ، ھەلەت و زوورگ، ھەروھەا كيوپكە دەكەوتتە بيابانى (سينا) و، له نيوان ولاتەكانى (فەلەستين) و (ميسر) و (سعوودىيە)دا و له ژوووروى (سينا)وھ نزيك بە(قەناتى سويس)ى نيوان دەرياي (سوور - قلزم) وە دەرياي (سپى ناوھند = ميدى ترانە)دا.

له ھەمان كاتدا (طور سينا)يشى پى دەوترى و له قورئانى پيرۆزدا بە(طور سنين) ناوى ھاتووھ له ئايەتى يەكەمى سوورەتى (التين)دا كه ھەزرتى مووسا لەوي لەگەل خواى مەزندا دواوھ، لەبەرئەوھ (شاخى مووسا)يشى پى دەلین.

شاعيرمان (كوردى) مەبەستى لەوھ بووھ وەك چۆن خوا پېنومايىي ھەزرتى (مووسا)ى كر دووه ئە ناوھايش پيغەمبەرى ئىسلام (د. خ) پېنومايىي كر دووه بۆ گومرايان.

دووھم: له ناوھەكانى تری ئەو (طور)ھى له پيششەوھ ليكەم داوئەتەوھ ناوى (طابور) وھ (تابوور)يش ھەن، جگە لەوھى كە (طور) جگە لەو (طور)ھى سيناىي ليكەم داوئەتەوھ ناوى شاخ و دۆليكى ترەوھ له ولاتى (فەلەستين)دا كه لەویدا ھەزرتى عيسا پيغەمبەر (ھەواريون)ھەكانى ئاشكرا و دەستنيشان كر دوون و بۆ بەئەمیان بەپيرۆز دانراوھ له لايەن برا و خوشكە (فەلە)كانمانەوھ ھەروھەا (مەمەد) (د. خ) دۆستانى خۆى ديارى كر دوون.

كه (كوردى)مان لەوانەيە نيشانەى بۆ ئەم (طور)ھش كر دى، بەوھدا كه سەرچاوهى پېنومايىي

کردنه وهک (سایه) و (نوور)ی (محه مه د) دروودی خویان لّی بی، بق گومرا و داماو هکان. هروها گه لّی شوینی تر هه ن بهم ناوه وه که به لای منه وه دوورن له مه به ست و ناویان نابه م. ئەم تاکه هه لّیه سته له (صا) دا نییه له (ف، م، ک، ط، ج، م، ن، م، ۱، با، ۱، سجا، ق، ۳، ج) دا چواره مینه، چونکه ئەمانه یان یه کی یه ک تاکه هه لّیه ستیان له م پینج تاکه ی پیتشه وه دا ناتا وه، له وانه دا وهک ده بیترئ سهرچاوه ی (ج) یشیان تیا یه.

گمراهان: له (مک/ج) دا نووسراوه (مگرهان) که دیاره ئەمه ش یا هه لّیه نووسینه وه یا ئەوی له سهرچاوه یه کی تره وه (گم/رهان) هکه ی وهرگرتوه که به پینووسی کۆن نووسراوه (گمراهان) ئەو به (مگرهان) ی وهرگرتوه، که چی مامۆستا (ج) له نووسینه که ی (ج) یدا (مه گرهان) هکه ی ده ستبه سهر گرتوه و بق جیا کردنه وه و دیار کردنی ئەم تاقه سهرچاوه یه ی خۆی ئەم وشه هه لّیه ی (مه گرهان) ی به: واتای «ئەشی ئەو، تۆ بلی ئەو، ده بی ئەو» لیک داوته وه که ئەمه ش پینه و په رۆیه کی رزیو ئاساییه که به سهرنجانی ئەم لیکدانه وه یه ی دره ده که وی لیکدانه وه یه کی لاواز و نه گونجاوه و هه ر خودی (مامۆستا رۆژیه یانی) دوا به دوا ی ئەم لیکدانه وه چه ته ی نووسیویه تی: «له روونووسه که ی کاکه که مه ی مه لاکه ریمدا ئەم (مه گرهان) به (گومرهان) نووسراوه که ئەم (گومرهان) هه زۆر راستره، ئەگه ر (سه یید طاهیر هاشمی) به سه لیه ی هه ستیاری خۆی ده سکاری نه کرد بی.

سایه ات: له (ف) دا نووسراوه: سایه است.

سایه ات: له (مک، ط، ج) دا نووسراوه: (سایه ی).

نخل (نخل): له روونووسه که ی لای (مامۆستا عه لّیه دین سه جادی) دا له باتی (نخل) نووسراوه (کۆه) = کتو، که هه لّیه سته که لاره سه نگ ده کات.

نخل و نور: له سهرچاوه کانی: (ف، ج، م، ن، م، ۱، حم، با، ۱، ق، ۳، سجا، م، ک، ط، ج) دا نووسراوه: (نور نخل) واته له م سهرچاوه یان هه دا به پیتجه وان هه ی راستیه وه وشه ی (نوور) پیتش وشه ی (نخل) خراوه، ئەمه ی ش جگه له وه ی له سهرچاوه کۆنه باوه ر پیتکراوه کاندان وه ها نییه به شکو: (نخل و نور) هکه ئەوه ش هه لّیه و نه گونجاوییه و دیاره له هه لّیه نووسینه وه وه یا له تینه گه یشتنی نووسره کانیه وه یه به پیتی ئەم لیکدانه وان هه:

یه که م - وشه ی (نور) له رووی زمانه وان ی (فه ره نگی) یه وه (دژ) ی واتای (سایه) واته (سبهر)، هه روهک (نور) یش خۆی سایه ی نییه و خودی پیتجه مبه ری ئیسلام (د. خ) یش له (نوری خوا) ئاویته بووه و، وهک ده لّین: ئەمه ی ش سبهری نه بووه چونکه (نور سبهری نابی) که واته ناشی وهک له و سهرچاوه وان هه دا هاتوه که (نور) بکری به (سایه) به لام ئەگونجی بوتری (سایه ئەت) واته گه وره بییت، وهک (نور) ه، که بی گومان (کوردی) مان ئەمه ی مه به ست بووه چونکه به پیتی ده ستووری ویتزه ی کۆن (یه که خستنی دوو وشه ی وهک «نور» و «سایه» دا له یه ک شوین «تاکه هه لّیه ست» دا به جوانکاری و به وردی شاعیره که ی و تواناییه که ی دانراوه، چونکه به و دژایه تیه فه ره نگیه ی: (سایه = ره شی و تاریکی) واته (بی نووری) یه و (نور) یش

رۆشنایی و پەرتەو دەگەیه نیت.

دووهم - نەخل بەواتە (دارقەسپ) و ئاشکرایشه که ئەم دارە (نور)ی نییە بەشکو سێبەری هەیه بەوەی که بەری ڕووناکی (نور)ەکه دەگریت و، بەری (خورما = قەسپ)یش دەدات، کەواتە ناگونجی بوترئ: (نووری نەخل) واتە (نووری دارخورما)، وەک لە سەرچاوە کۆنە راست و باوەرپیکراوەکاندا هاتوووە که لە دەقی گوتنەکە (کوردی)دا دەشی (بەر) و (سایە)ی دارخورما (نەخل)ە بچوینریت بە (خۆشی)یەکی وەک (ڕووناکی)، خالانەیی ئەوەی که خوای مەزن (دارخورما)یەکەیی بۆ (مەریەم) ڕەخساندوووە که بەبەر و سێبەرەکەیی خۆشییەکی دل ڕووناککەرەووە بوووە لەو برسیتی و ماندوویتییەیی (مەریەم)دا لە باخەکەدا که خۆی شاردۆتەووە لەویدا منالەکەیی زکی دابینی و... هتد.

سێیەم - لەم شیکردنەوانەووە دەردەکەوئ که (مامۆستا رۆژبەیان)ی نەگونجاییەکەیی تەنیا نوسخە ناتەواوەکەیی خۆی خستۆتە پشتگوئ و ناوی نەبردوووە بە (چرینووک گرتن و سیخورمە وەشاندن) لەم یا لەو نوسخەیی تر (گێرەشپۆینی)یەکی کردوووە که نەگونجایی ئەو نوسخەییەیی خۆی بکات بەژێرەووە، و، خۆیندەواران بەلاقرتی کاتی خۆی خەریک بکات.

چوارەم - وادی طوور بەتیکراییی دارخورمای تیا نییە و تیا نەبوووە؛ چونکی سروشتی ساردی نزیک ئاوەکانی دەریای سوور و دەریای سپی ناشی توخمی دارخورمای تیا برویت که ئەویش ئەو شوینەییە که حەزەرتی مووسا ئاگرەکەیی تیا هانا کردوووە، وە ئەو شوینەییەشە که بەدەرکەوتنی پرتەوی خواییەکە شاختی توور رەش هەلگەرێاوە وەک لە پیشەووە لیتی دوام، بەلام ئەو شوینەش نییە کەوا مەریەم (عیسا پیغەمبەر)ی لئ بوووە (د. خ).

کەواتە دەقی ئەم نیو بایییە دووهمی تاکە هەلبەستەکە بەم جۆرە بوووە و راستە:

(سایەات نخل و نووری وادی طور)

که سایەیی پیغەمبەری ئیسلام بەپیتی مەبەستی (کوردی) سێبەر و بەری دارخورمایەکەیی لەمەری (مەریەم) بوووە که لە دلی (مەریەم) وەک (نور)ەکەیی (دۆلی طور)، که ئەمەشیان دروست و گونجاوە نەک (نخل و نور) که تەنانت ئەم هەلبەییە لە نوسخە تاکانەکەیی (ج)دا هاتوووە که (نخل و نور) ناگونجی و هەلبەیی نووسینەووەی تێنەگەیشتوانەیی دەستاودەست کردنەووە پەیا بوو.

مامۆستای ناوبراو لە سەرچاوەی (ج)یدا ئەم دوا لیکدانەووەیی لەم سەرچاوەیەیدا نووسیووە: (مەگەر هەر بۆ ئەو پیتی سەرگەردانییە تاپۆیەکی ڕووناکی دارخورمای شیوی طور و بەپیتی ڕوونوسەکەیی کاکە حەمەش: «تۆی بۆ گومرایان و سەرگەردانانی ریتی وئیل، سێبەری ڕووناکی دارخورمایی ناو هەردەیی طور» نووسراوە) که توور دارخورمای نەبوووە و دارخورما نووری نییە و لە (طور) نەبوووە لە بیت اللحم بوووە. بۆ ئەم دوا دەقەیی نووسەری (ج) دەخەمە بەردەست و سەرنجی خۆیندەوارە بەرێزەکان و من لئ بئ دەنگ دەبم تاکو ئەوان دادویری تیدا بفرموون.

لیکدانو هی گشتی نیم تاکه هلبسته:

سایه تی (ئی پیغه مبر) بۆ ری گومکردووان وهک په یابوونی ئه و بهر و سیبهری ئه و دارخورمایه وایه که خوی مهزن بۆ (مهریه م) ی پهمساند که (عیسا) ی له بندا بوو و له بنیدا حسایه وه و له بهرکه کی خوارد، ههروهها ئه و سایه گه وره بیهک وهک ئه و ترووسکه ی ناگر و په رته وه خواییه وایه که خوی مهزن پیشانی هه زه تی مووسای دان و بوونه ره بهری ئه و پیغه مبره وهک تۆ بوویته ره بهری بروا پیکردووانت.

۶- می کشان: باده خۆزانی، مهیخۆزان، باده نۆشان، مهیگ و ساران.

حقیقت: ئه م وشه یه له (حهق) و (حهقیتی) پیک هاتووه.

(حهق) که بیان ناوهکانی خوی مهزن و رواله ته کانی تی.

حهقیقهت: بریتییه له بوونیتی هه میشه یی و هه تا هه تای ی و چۆنیتی هه شتی که به شتی وه کی جیگر و راست و پتویست، به و په ری ته و اووتیه وه به راده بیهک له (ژییری) ههستی پی دهکات و بروای پی دهی نیت.

له م دهراوی بروا پیکردنه ی شه وه، به لای (صۆفی) یه کانه وه رپره و شتی که دیته ئاراهه که بۆ: له خوا نزیکبوونه وهیه، ئه میس رپره وه جیا جیاکانی (صۆفی) یانه یه، که هه ریه که بیان به بیروا و بروای تاییه تی بۆ چوونی خۆی بۆی دهچیت. به لام بنچینه ی هه موویان هه ریه که ناسی (وه حدانیته) ی بوونی خوی مهزنه که له (طه ریه قهت) هکانی وهک (قادی) و (نه قشبه ندی) و (شازلی) و (ره فاعی) و (مه وه ویی رۆمی) و... هتدا که به لایانه وه ئه و (حه قیه تگه ری) یه و مه رجه کانی هه ریه ک له (طه ریه قهت) هکان وهک جۆره باده بیه کی خواییه و پی سه رخۆشی ناسینی خوایی ده بن به وه له په یوه ندی و به ند و باوه کانی جیهانی دوور ده که ونه وه و، ئه وه ندی ئه و دوور که وتنه وه یه بیان له خوی مهزن نزیکتر ده بنه وه.

عرفان: زانیی نه ی نییه کانی خواییه له دهقه ئاینیه کانه وه و، ئه وی له په یکاری ئه م زانی نه دا بی، له صۆفیه پتیکه و تووه کاندایه و که سه گه لی قوولتر له رواله ته نادیاریه کاندایه دهچی وهک سه ره تایه کی ئه م قۆناعی (عیرفان) ه.

سه ره تای ئه م رپره وه یس له ده ربینی فه یله سووفه (یۆنانی) و (رۆمانی) یه کانه وه دا که وتووه و بلا بووه ته وه. له پتیشتر ئه م فه لسه فه یه (مه سیحیه ئاینیه کان) قۆرتوویانه ته وه و توانیویانه له گه ل ئاینی عیسا ییدا بیگونچین.

دوای ئه وان به هه مان شیوه ئاینیه ئیسلامه کان وه ریان گرتووه و کاریان تیدا کردووه و ئه مانیش له گه ل ئیسلامه تیدا گونجان دوویانه، به و رتیاز و بروایه کی که (ژییری) ی مرۆف، توانای گه یشتنه (که م یا زۆر) ی تیگه یشتنی حه قیه ته خواییه کان و ئه و نیاز و بروایه ش بۆ ئه وه یه که مرۆف هه رچی زۆرتر بتوانی خۆی له به ند و باو، وه پتوه نیدار به جیهانییه کان و (ده روون = نه فسی خۆی له ئاره زوه جیهانییه کان رسگار بکات). ئه ویش نایه ته دی مه گه ر به هه رچی زۆرتر له زانیی ئه و حه قیه ته بۆ ئه م کاره ش له (پوخته کردنی ده روون = تزکیه النفس)

پټوېسته و هەر ئەم کارهش به پله پله دټته دی.

ئەمجا رټرەوه صۆفیگه ریبه کان هه ریه که یان به پټی بیرورا و بروا و بۆچوونی تایبه تی خۆی په لویۆی له (صۆفیگه ری) یه که ی خۆی له رټیانزه که ی خۆی کردووه ته وه.

(کوردي) بیرورا و بۆچوون و بروای تایبه تی خۆی بۆ له حه قیقه ت گه یشتن و بۆ گه یشتنه سه ر (رټرەوی عیرفان)، فه لسه فه یه کی تایبه تی خۆی هه بووه که له سه رچاوه ی رټبازه صۆفیگه ریبه کانه وه هه لئى هینجاوه و له زۆربه ی نه ک ئەم (حه وت به ند) هدا به شکو له زۆربه ی هه لبه سه ته کانیدا رهنگی داوه ته وه، که ئەم حه وت به ند ه یه کتکه له وانه که له م تاکه هه لبه سه ته پيدا نیشانه ی بۆ راستی و دروستی ئه و (عیرفان) ه کردووه.

ههروهک له سه ره تاي لیکدان ه وه ی ئەم تاکه هه لبه سه ته وه له (باده نۆشان) ی رټبازی حه قیقه ت دوام (کوردي) له و (باده نۆشان) ه مه به سه تی له (باده نۆشان) ی رټبازی (عیرفان) یش بووه و ئەمجا چوو ته سه ر نیو بالی دووه می ئەم تاکه هه لبه سه ته و فه رموو یه تی:

از خم: لټرهدا (از) (خم) = کوویه، یا هه ر کاته ی باده (مه ی) تیا دانان که ئیسه ته به (قه رابه) ناو ده برئ.

خَلَر (خولله ری): ئەم وشه (کوردي) و (فارسی) یه ناوی هه ره چاکترین (باده) یا (شه راب) یکی به هیزه له مه سه تکردندا له به ر کۆنټیبه که ی و به شټوه به کی شه ره زایانه ترین گیرابټه وه ههروه ها وشه ی (خولله ر) به واته خَلته و پاشماوه ی باده - یا - شه رابی باده نۆشانه که به پټی بیرورای صۆفییه کان: باده - یا - (شه راب) ی (حه قیقه ت) و (عیرفان) ه به شکو مه به سه تیان له خودی (قورئان) ی پیروژ و (حه دیث) و بگره (سوننه ت) هکانی پټغه مبه ر یا هه ر خودی پټغه مبه ره (د. خ). که ئەو سه رچاوه و هینره ی (قورئان) ه بۆ مرۆف و خاوه نی فه رموو ده (حه دیث) و (سوننه ت) هکانی ته که په پیره وانی رټگه ی (حه قیقه ت) و (عیرفان) پټ مه سه تن.

تواند: هی خودی تۆن، (کوردي) به م وشه ی (تواند) ه فه رموو ده که ی خۆی و مه به سه تی خۆی له م وشه یه دا یه ک لایه نه جټگیر کردووه که وا ئەو سه رمه سه تانه ی (حه قیقه ت) و (عیرفان) ه له (باده) که ی تۆوه، ئە ی پټغه مبه ر که ئەو باده یه ش ئه وه یه که له لیکدان ه وه ی ئەم تاکه هه لبه سه ته دا رام گه یاند.

ئەم تاکه هه لبه سه ته له سه رچاوه کانی: (گل/ه، گل/٦، ف، مک، ط، ج، جم، حم، نم/١، با/١، سجا، ق/٣، صا) دا نییه و له وانی ترده شه شه مین تاکی ئەم هه لبه سه ته یه، که له ناو ئەو سه رچاوانه دا ئەم تاکه هه لبه سه ته یان تیا یه (له گه شتیاندا) چونیه کن وهک چۆن له سه ره وه نووسیومه. ئەبیرئ ئەم تاکه یه له (ج) دا نییه.

واتای گشتی ئەم تاکه:

باده نۆشانی رټگه ی (حه قیقه ت) و (عیرفان) واته خاواناسانی راستی و په رستن، هه موویان له سه رچاوه ی چاکترین باده ی تۆوه ئە ی پټغه مبه ر به جارئ مه سه تن و له نه شه ی (به راستی گه یشتن) و دۆزینه وه ی رټگه ی رسگاری و نزیکبوونه وه له خوای مه زندا هه موو کامه رانن.

۷- نغمه‌ات: نغمه‌ی تۆ. نغمه: ساز، ئاواز، ئاهنگ، دهنگیکي ئاهنگدار، گۆرانی و سروودی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز به (ته‌جوید) و هر ئاهنگیکه‌وه که له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌ی (قورئان) هکه‌دا بگونجی، یا مه‌به‌ست له بانگه‌وازی پیغه‌مبهر (د. خ) ه له بلاوکردنه‌وه‌ی ئاینی پیرۆزی ئیسلامدا، به‌فهرمووده (حه‌دیث) هکان و کرده‌وه‌مکانیه‌وه که به (سونه) ناسراون. نغمه: ساز و ئاوازیکه له نیوان وشه‌کانی ئاخاوتندا که له بواری زانستی گۆرانی و مؤسیقه‌دا به (زهنگ) واته به (جه‌ره‌س) ی وتار ناو ده‌بریت که له خویندنه‌وه‌ی قورئاندا ئه‌و (نغمه‌یه‌هه‌ست پی ده‌کریت و له هه‌لبه‌ستیشدا (کتیش) هکه‌یه‌تی. نغمه: دهنگی ئاهنگداری به‌ساز و ئاواز (له‌حن) ه که له ئاخاوتن به‌دهنگی به‌رزدا هه‌ست پی ئه‌کریت.

نغمه: دهنگی (خۆشی) گۆرانی و مؤسیقا، یا هر دهنگیکي خۆشه وهک خویندنی جوهرها (مه‌ل = په‌له‌وه‌ری وهک بولبول، شالوول، کهو، سویتسه‌که، ریشۆله، کویتسه‌که (چۆله‌که) و... هتد که هه‌ریه‌که‌یان کاریگه‌ری خۆش و دلگیری خۆی له‌سه‌ر هه‌ستی مرۆف هه‌یه. نغمه، مه‌به‌ست له‌و بانگی ئیسلامه‌تی گه‌یاندنه‌یه که وهک ساز و ئاوازیکی ئاهنگاوی پر به‌دل و (ژی‌ری) و (گیان) و بزوینی هه‌ستی پیرۆزی و توانایی خوا‌ی گه‌وره ده‌گه‌یه‌نی به‌ره‌و گه‌یشتن به‌کامه‌رانی له ژبانی جیهانییدا که دوور بی له به‌ند و باو، په‌یوه‌ندی (شه‌هوانی) ی جیهانییه‌وه و کامه‌رانی هه‌تا هه‌تایی بیت له ژبانی خۆشی دوا‌ی مردن: (به‌هه‌شت) ئاساییدا به‌کامیابییه‌کی خۆش هه‌ستکردن به‌نزیکیبوونه‌وه له په‌رته‌و (جه‌لا) ی خوا و خوا لی رازی بوون و ده‌رنه‌چوون له فرمانی خوا.

ریشک: ئه‌م وشه‌ کوردی و فارسییه‌ گه‌لی واتای جیا جیا ده‌دات، وهک: (به‌ده‌ماری)، (خۆشی)، (چاکی)، (ئاره‌زوومه‌ندی)، (مایه‌ی چاو پیا هه‌لنه‌هاتن) واته: به‌خیلی پی بردن، هه‌ست به‌مه‌ردایه‌تی کردن (حه‌مییه‌ت).

ریشک: وشه‌یه‌کی کوردی ره‌سه‌ن و کۆنمانه، ته‌نانه‌ت له سه‌رینیی (په‌هله‌ویتی) ی زمانه‌که‌ماندا له شیوه‌ی (ئه‌ره‌شک) دا به‌کارهاتوه.

مه‌به‌ست له‌م به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (ره‌شک) ه له‌وه‌یه که نغمه‌که‌ی تۆ ئه‌ی پیغه‌مبهر وهک (خۆشی وهرگرتن) و (چاکه‌کاری) ئاره‌زوومه‌ندی خۆشه‌ویستی و یه‌کسانی مرۆف و مافه مرۆفایه‌تییه‌کانی مرۆف و له خۆشه‌ویستی داود پیغه‌مبهره‌وه که ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ت له خۆشه‌ویستی هه‌ر که‌سیک به له پیشتر و زۆرتر ده‌زانن و به‌وه هه‌ست به‌مه‌ردایه‌تی ده‌که‌ن، چونکه به‌راستی له خودی داود پیغه‌مبهر و په‌راوییه پیرۆزه‌که‌ی ئه‌و (داود) ه، گه‌یشتوون که (نغمه‌ی) بانگه‌وازی ئیسلامه‌تی هه‌ل‌دانه‌که‌ت له‌وه‌وه بووه که ئه‌و بانگ هه‌ل‌دانه‌ت له هی (داود) ته‌واوتر و پر به‌پرتر بووه بۆ مرۆف ئه‌و بانگه‌وازه‌ت (نغمه‌یه‌ت) له (له‌حن) ی (داودی) با به‌ته‌نیاتر بووه، چونکه تۆ کۆتاییه‌ینهر بوو به (پیغه‌مبهرایه‌تی) واته پوخته‌ی هه‌ره به‌رزی پیره‌وی هه‌موو پیغه‌مبهران له ئاینه ئیسلامیه‌که‌ته‌دایه، بۆیه ئیتر پیوست به‌هاتنی

پيغهمبيريک نه ماوه له رۆژانپکه وه (نغمه) ي بانگه وازه کهت له ناو مروڤدا و يو چاکه و سوود و بهخته و هري و کامه رانيي ژياني ههردوو جيهاني مروڤ، بلاوکردوو هته وه.

لحن (له حني): ئاههنگ، ساز.

لحن: له رووي دهنگه وه به واته: ئهوي له سهه ساز و ئاههنگ و دهنگيکي تايبه تي به سوژ دهر بپردي و ئهه وشه ي (لحن) ه بووه ته (زاراوه = مصطلح) يکي زانياريي گوراني و موسيقيقا. لحن: له زانياريي گوراني و موسيقيقا دا به پيشه يه که تايبه تي واته (پيشه ي له حن) ده زانري که مه به ست له ساز و ئاواز و ئاههنگ و سوژ پيداني (دهنگه) ه، سا ئه و دهنگه هي (گوراني) يا هي (موسيقيقا) وه يا هه دهنگيکي خوڤي وه که دهنگي زوريه ي (په له وهه = بالنده) کان يا ئه و دهنگه خوڤي له جموجولي سر و شتيه وه په يا دهبن وه که دهنگه نه ره که ي شنه ي با و هاژه ي له ره ي په ل و که لاي داران و خوړه ي تاڤگه و رووبار و چه م و... هته، له حن: دهر بپريي وشه يه به ته و او ي.

ليرده دا مه به ست له وه يه که ئه ي پيغهمبيري ئيسلام، نه غمه يا دهنگي بانگي ئيسلام هه لادانت به رامبهري کاره له گه ل (له حن) ي دهنگ و ئاواز و سوژه به ناو بانگه که ي (داود پيغهمبهر «د. خ») و بگره نه غمه که ي تو (له حن) ه که ي ئه و بوز دهاد که له حنه که ي داود (به خيليت پي ده بات). داودي: وه که هي داود پيغهمبهر که مه به ست له دهنگه خوڤ و سوژ و (له حن) ه به ناو بانگه که ي (داود) پيغهمبهره.

داود کور ي (يه سس) و له سالاني (۱۰۱۰ تا ۹۷۰) ي پيش زانيدا ژياوه له (فه له ستين) دا، داود باوکی (سوله يمان) ي ه که يم يا (سوله يمان) پيغهمبهر يا سوله يمان ي پادشاي (جووله که کان بووه).

له (ئينجيله کان) دا هاتووه که (داود) له باپيراني هه زره تي (عيسا) پيغهمبهره «د. خ» که به بنه چه ده گاته وه سهه هه زره تي (ئيسحاق) پيغهمبهر ي کور ي هه زره تي (ئيبراهيمي نازهر) که ئه ميان خو ي (خودي زه رده ست پيغهمبهر) مانه. «د. خ».

داود: له هه مان کاتدا که (پيغهمبهر) بووه، هه م (پادشا) يه که ي (دادپه روهر) و به (توانا) و (پاله وان) يکي بي هاوتا و (هونه ريکي ورد و زانا و رۆشن بيري فراوان و دهنگ خوڤيکي ده گمه ن و دانسقه و (موسيقا ژهن) يکي شاره زا و ليها توو بووه، سه ره راي ئه مانه هه مووي دهنگ خوڤييه که ي له به ناو بانگيدا بي وينه بووه. دهنگ خوڤييه که ي (داود) له (تهورات) دا باس کراوه، که چه ند کار يگه ر و دلگير بووه.

(داود) هه ر کاتي سوژه ي بو خو ي کردووه، يا (زه بوور) واته (په رايويه پيروزه که ي خو ي) به ئاواز و دهنگه خوڤييه که يه وه چريوه، هه ر چي گياندار و درنده کيوييه کاني ئه و ناوه هه بوون له (لان) و بي شه و له وه رگايه کانيانه وه، به دهنگه خوڤييه که ي (داود) هوه هاتوون و له دهوري گردبوونه ته وه بو گو ي ليگرتني و (مه ل و په له وه ران) ي له ئاسمان و له ناو باخ و دره ختانه وه کيش کردوونه ته لاي خو ي و هه موو ئه و گياندارانه ي هيناو هته جوڤ و خوړو شه وه.

گوایه داود له زمانی هه موو ئه و گیاندارانه ی زانیوه و تیان گه یشتوو و له گه لیاندا دواوه، وهک له (شهش سوورته) ی (قورئان) ی پیرۆزدا وهک (انبیاء) و (سبأ) و (ص) و... هتدا (١٦) جار ناوی هاتوو. (داود) پیغه مبهه به لای (کاکهیی) یه کانی ئیمه شوه، یه کیکه له پیغه مبهه مه زن و خو شه ویسته کانیان.

(کوردی) که له م تاکه هه لبه سته یدا ناوی ئه م (داود پیغه مبهه) هی بردوو، جگه له وهی که ویستوو یه تی فه ضلی (مه مه د پیغه مبهه) مان و بانگه وازی مزده ی په یابوونی ئاینی ئیسلام بدات به سهه (داود پیغه مبهه) و ئاوازه خو شه که یدا، دیسانه وه ئه م ناو بردنه ی له به ندیواریه تی خودی (کوردی) و صوفیگه ریبه که وه به (داود پیغه مبهه) هوه بووه.

ئه وی لیره دا هه ست رائه کیشی ئه وه یه که شاعیر یتیبه که ی کوردی و هه لبه سته کانی به خشکه یی قوتابخانه یه کی شیعری تایبه ت به کوردی لئه په یا بووه که به ده یان پتر له و ساوه و تا ئیسته ش (٢٠٥ ز) شاعیرانی ئه م قوتابخانه یه له زۆری بوون و، له زۆریشدان و ده توانم ئه وه رابگه یه نم که (کوردی) مان یه که مین شاعیر یکمانه که وا به زۆری له قوتابخانه که یدا بن و شاعیریکی تری کوردمان نابینم ئاوا قوتابخانه یه کی له پاش به جی مایی و ئه گه ر شاعیری خاوه ن قوتابخانه مان هه بی هه ر تاک و ته را شاعیر هه ن دوا یان که وتبن و ئه وه ش ناچیته جغزی خاوه ن قوتابخانه ییبه وه. ئه م رایه شم ته نانه ت وێژه و هه لبه سته ی نویمان ئه گریته وه که شاعیری خاوه ن قوتابخانه یان تیا نییه.

پاسخت: وه لام یا وه رامی تو (ئه ی پیغه مبهه له «وه لامدا ئه وه ت») دا.

(حل): لیره دا به (مه به ست) و (واتا) ی: (کردنه وه ی گری کویره که) (هه لوه شاندن)، (کردنه وه)، (روونکردنه وه)، (یه کالاکردنه وه)، (یه کلاییکردنه وه)، (ساغکردنه وه)، (ریکوپیکه ستنی شتیک یا کاریک که ئیتر گروگرفتی نه مینی) و... هتد مشکلات: موشکیله کانی، گروگرفته کان.

ئه م وشه ی (مووشکلات) و که به دوا ی وشه ی (حل) هکه دا هاتوو کاری لیکدانه وه که ی ئاسان ده کات که به واتا روونکردنه وه و گروگرفت له سهه نه هیشتنی دین.

زبور: ناوی په راوییه پیرۆزه که ی داود پیغه مبهه ره.

په راوی (زه بوور) به (مه زامیر) و، (سیفر) یش ناو براوه. جگه له سهه به خو یه تی (زه بوور) ههروه ها به شیکه له چوار به ش: (سیفر) هکه ی (تهورات) یش.

(زه بوور)، چونکه په راوییه کی خوداییه، نابی له سهه ره تا یدا گروگرفت (مووشکیلات) ی تیا بووی، به لام (کوردی) له م تاکه هه لبه سته یدا مووشکیلاتی زه بووری ناو بردوو، که ئه وه ش له وه وه نییه که مه به سته ی له بوونی (مووشکیلات) بووی له ناو (زه بوور) دا له سهه ره تا ی راگه یان دنیدا له لایه ن داود پیغه مبهه ره وه، به شکو به تیبه ی بوونی (٢٥٠٠) سالتیک به سهه (زه بوور) دا که له کاتی راگه یان دنی یه که م جاریه وه هه تا سهه رده می (کوردی) که بیگومان له و ماوه دوورو درێژدا، به هوی گۆرانی باری ژبانی په یرویکارانی (زه بوور) و به پیتی ئه وه ی که به

ساله‌های سال له‌دوای (زه‌بوور) هوه ئه‌و په‌یره‌ویکارانه‌ی پټویستی‌یان به (شت) و (کاروبار)ی وه‌ها بووه که له‌سه‌رده‌می هاتنی (زه‌بوور) دا ئه‌و (شت) و (کاروبار) انه پټویست نه‌بوون جگه له‌وه‌ی که می‌ژوو بۆمان دهرده‌خات که هاتنی یه‌ک له‌دوای یه‌کی پادشایان و سه‌رۆک و به‌رپرسیار و فه‌رمان‌ره‌وایان و به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانیان ده‌سکاری و گۆران له‌و جۆره‌ په‌راویانه‌دا روویان داوه که ئه‌وانه له‌ پاشتر به‌و هۆیانه‌وه (موشکیلات)یان له (زه‌بوور) دا دروست کردووه، هه‌روه‌ک چۆن (ته‌ورات) موشکیلاتی زه‌بووری (حل) واته چاک کرده‌وه‌و هه‌روه‌ها (ئینجیل)یش (موشکیل)ی ته‌وراتی به‌گویره‌ی ئاینی (عیسه‌وی) چاک کردووه، هه‌ر به‌وپټودانه‌ش شاعیرمان (کوردی) له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی گیروگرفت (موشکیل)انه‌ی (زه‌بوور)ی دوای (۲۰۰۰) سال‌ی رای گه‌یاندووه که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) به‌وه‌لامدانه‌وه‌کانی که پر به‌پری چه‌رخ‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی (قورئان) بووه ئه‌و (موشکیل)انه‌ی حهل کردووه. به‌پتی ئایه‌ته‌کانی (قورئان) و ده‌قه‌کانی (حه‌دیث)، نه‌خوازه‌لا که خوای مه‌زن به‌ ناردنی (حه‌زرتی مووسا) ته‌ورات جیگه‌ی (زه‌بوور)ی گرت و (ئینجیل)یش جیگه‌ی ته‌ورات و (قورئان)یش به‌پتی، ئاینی ئیسلام و ئیسلامه‌کان جیگه‌ی (ئینجیل)ی گرتووته‌وه‌و هه‌ر به‌و پټودانه‌ش وه‌ک (کوردی) رایگه‌یاندووه که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (موشکیل)ه‌کانی زه‌بوور (حهل) کردوون. که ئه‌م رایگه‌یاندنه‌ی (کوردی) و ئه‌م شیکردنه‌وه‌یه‌ی من به‌پتی ئایه‌تی ژماره (۳) به‌ له‌ سوورته‌ی (مائه‌ه‌ی) قورئانی پیروژ که خوا فه‌رموویه‌تی:

(الیومَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ وَاَتَمَمْتُ عَلَیْکُمُ الْإِسْلَامَ دِیْنَا)

واته ئا ئه‌م‌رۆ هه‌موو رټبازه‌کانی ئاینه‌که‌تانم بۆ ته‌واو کردن و ئاینی (ئیسلام)ه‌که‌تانم وه‌ک ئاینیک بۆ ته‌واو کردن).

که به‌م فه‌رمووده‌یه‌و ته‌واویتی ئاینی ئیسلام بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که (موشکیلات)ی زه‌بوور به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ حهل بفه‌رموویت.

واتای ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ به‌گشتی:

ده‌نگی بانگه‌وازی به‌ ساز و سوۆزی مژده‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئاینی ئیسلامت مایه‌ی به‌خیلی پټبردنی ئاهه‌نگ و ئاوازی خوۆشی (داوود پیغه‌مبه‌ر)ییه (د.خ) هه‌روه‌ک وه‌لامه‌کانت ئه‌و ئاوازی (داوودی)یه بۆر ده‌دات له‌ چاره‌کردنی گیروگرفته‌کانیدا که هاتبووه رټگه‌ی په‌یره‌وی کارانی رټبازه‌که‌ی داود پیغه‌مبه‌ر که تۆ له‌ وه‌لامتدا بۆ ئیسلامه‌کان ئه‌و گیروگرفتانه‌ت چاره‌سه‌ر کردن. ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له (ص) دا نییه که که‌شکوۆلیکه‌ که‌شکوۆله‌کانی به‌رگی یه‌که‌می (که‌شکوۆلستان)دا که ئیسته‌ هی (مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخ‌ی)یه و من له‌ چه‌ندین که‌شکوۆل بۆم پټک ه‌یناوه.

هه‌روه‌ها ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی (گل/ ۸، گل/ ۶، ف، م، ط، جم، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، ق/ ۳)دا پټنجه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی یه‌که‌مه‌یه، هه‌روه‌ک له (حم)دا شه‌شه‌مین و له س، عن، نع، ه، گل/ ۳، گل/ ۵، ن، ص، شح، مح، ما/ ۱)دا حه‌وته‌مین تاکه‌ هه‌لبه‌ستی ئه‌م

یه‌که‌مین (به‌ند)‌هیه.

نغمه‌ات له (ف)‌دا نغمه است. که ئەمەش له واتا و دەستووری زمانیدا کوورە
نیوهی دووهمی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روهه، له (گل/ ۵، گل/ ۶، جم، نم/ ۱، سجا)‌دا به‌م
جۆره‌ی دوایی نووسراوه:

(هم لبت گنج راز را گنجور).

وه له (عن)‌دا به‌م چه‌شنه‌یه:

(هم لبت گنج راز را رنجور) و، له (ف)‌دا به‌م شتویه‌یه نووسراوه:

(هم لبت گنج راز رنجوری). که ئەمەیان له‌گه‌ڵ پاشبه‌ندی تاکه هه‌لبه‌سته‌کاندا هاوئا‌هه‌نگ
نییه.

ئەم سۆ جۆره‌ی ئەم نیو بآلی دووه‌مینه که جیاوازن له‌یه‌کتیری و له‌وی له‌سه‌روه‌ش، به‌پیتی
زۆرتیرین و باوه‌رپیتکراوترین سه‌رچاوه جیگیرم کردوون ئەم به‌لگه‌ی شتیاویی ئەم نیو بآلییه
که ئەم سۆ جۆره‌ش نیو بآلی دووه‌می هه‌شته‌مین تاکه ئەم به‌ندی یه‌که‌مه‌یه که له‌ دوا‌ی ئەم
تاکه‌وه پیتکه‌شی ده‌که‌م. که به‌هه‌له‌ گواستراوه‌ته‌وه ئیره‌وه.

تیبینی: - گرانیه‌که له‌ کتیشی ئەم نیو بآلی دووه‌مه‌دا هه‌یه که ده‌بی هه‌ردوو وشه‌ی (حل) و
(مشکلات) کو‌تاییه‌که‌یان به‌ (سکوون) = (زه‌نه) ده‌ربه‌ردین، ئەگه‌ر نا (کتیش)‌ه‌که‌ی که‌می
له‌نگ ده‌بی.

۸- هم: هه‌میسان، هه‌م، هه‌مدیس، دیسان، هه‌روه‌ها، هه‌روا، دیسانه‌وه.

دل‌ت: (ده‌له‌ت): دل‌ت، دل‌ی تو

در: (دور): دور، که جۆره‌گه‌وه‌ریکی ره‌نگ سپیی دره‌وشه‌داره، واته (کریستال)، که یه‌کتیکه
له‌ به‌رده‌به‌نرخه‌کان و جۆره‌ها (مووروو) وه (خشله‌مه‌نی) لێ دروست ده‌کرتیت و له (لا) واته
(سوره‌بیا) ده‌وری (گلۆپ) هه‌لواسین به‌ (بنمیچی خانووه‌وه) و ئارایشته‌ و جوانکاری و،
ورده‌کاری ئەنتیکه‌ی لێ دروست ده‌کرتیت، لیره‌دا (کوودی) مه‌به‌سته‌ی بیگه‌ردی و روونی و پاکي
دل‌ی پیغه‌مه‌به‌ره (د.خ) وه‌ک دور و مرواری.

وشه‌ی (دور) دیسانه‌وه‌ ناوی جۆره (تووتی) یه‌کی گچکه‌یه که مه‌لنکی زیهره‌ک و زه‌مین پوونه‌ نه‌وه
(ناو)‌هیش بۆ ئەم شوینه‌ ئەگونجی و واتای خۆی ده‌دات.

غیب: (نه‌ینی، په‌نهان، گوم، نادیار، نا ئاشکرا، شاردراره، نه‌هان، له‌به‌رچاو نه‌بوو) وه‌ که‌رتی
(را) یه‌که‌ی ئەم وشه‌ لیکدراوه‌ی (غه‌یب را) یه‌ واتا (هی، نه‌ینی).

مه‌به‌سته له‌مه‌ش سرووش = (وه‌حی) یه‌ که‌ خوی مه‌زن و فه‌رمایشته‌ی پیروزی ده‌خاته دل‌ی
پیغه‌مه‌به‌ره (د.خ) و، ئەمیش به‌ زمان ده‌ری ئەبه‌ریت.

به‌پیتی فه‌رمایشته‌ی خوا له‌ قورئاندا ئەو (سرووش) ه‌ واته (وه‌حی) له‌لایه‌ن خواوه‌ به‌هۆی
حه‌زرتی (جبرائیل)‌ه‌وه، بۆ ئەو پیغه‌مه‌به‌ری ئیسلامه‌ هاتووه و له‌ دل‌ی چه‌سپ کراوه، که ده‌قی
ئایه‌ته‌کانی قورئانی به‌ مرۆف راگه‌یاندووه‌و بوونه‌ته (ئیسلام) په‌یره‌ویکردنی ئەو ریکه

دروستەى (قورئان) و فەرموودەکانى پىغەمبەر (حەدىث) و کردنى ئەو کردەوانەى کە پىغەمبەر کردوونى و لە قورئاندا نەهاتوون لە ئىسلامەتیدا بە (سوننە) پىناسە کراوە. کە مەزەن لە جیهاندا چاک و پاک و سەرفراز و لەو جیهانیشدا جىگەى بەهەشت بى. غەيب: وشەيەکە لە نەرىتى صۆفیکەرىدا مەبەست لە خودى (خوای مەزن)ە. حقه: (مروارى دان) واتە قوتووى مروارى و قوتووى گەوهەر تىادانان. (گەوهەردان)، (دورپان).

ئەم (مروارى دان)ەش (قاپوور)یکە لە مادەى گەچى (کلسى پەيابووه و پەيا دەبىت لە ناو دەريا)کاندا کە بە کوردى (گوچکە ماسى پى دەگوتى، قەبارەکەى ئەوهندەى نىنۆکىکە و، هەتا ئەوهندەى دوو لەپە دەست و مەزنترىش دەبىت و، لە ناو ئاوى (دەريا)دا دەژى، و لە ناو هەندى لە رووباراندا.

ئەو (قاپوور): گوچکە ماسى بە دوو (دانە)ى ئەوهندى يەک بن بەسەرىەکدا دەمەونخون و چەسپىن، ئەگەر هاتوو هەر (ورددرشت)یکى هەرە گچکەى وەک دەنکۆکە (لم)یک چووہ ناو ئەو (قاپوور)ە کە (مىروو)يەکى زۆر ورد لە ناو ئەو جووتە گوچکە ماسىیدا دەژى و بەوتیکەوتنى دەنکە (لم)ە بۆ ناو گوچکە ماسىیەکە، ئەو (مىروو)ە دەستبەجى دەکەوتتە پيارزاندى ليکىکى گەچى (گەچەکى = کلسى) بەسەر ئەو دەنکە (شت) يا (لم)ەداو دەست بەدەست ئەو (ليکاوه)ە دەمەبىت و (ليکاوى تری تىوہ دەدات، لە ئاکامدا ئەو دەنکە (شت) يا (لم)ە زۆر وردە بەرەبەرە (زلتر) ئەبى و خى ئەدرى و ئەبىتتە جۆرە موروويەکى گەورە يا گچکە واتە مروارى و، يا (لؤلؤ) ئەو پىکھاتووہ، ئەگەر برىتى بوو لە (دانە دانەى) بچووک بچووک ئەو پى دەوتى وەيا (دەبىت) بە (مروارى).

د: خۆ ئەگەر ئەو (شت) يا (لم)ە زۆرى لە (ليکاوى) تىوہ چووو، ئەوسا بە (دانەدانە)ى گەورەتر لە (مروارى)ى لى پىک دىت، کە بەو دەنکە يا (دانە) گەورانە دەگوتىت (دورپ). لىرەدا (جوانى)ى وىژەبى لەم تاکە هەلبەستەدا و لە (قوولى)ى بىرەکەى و، وردەکارىيە وىژەبىيەکانى (کوردى) لە دانانى ئەم (تاک)ە دەرتەکەون کەوا (دلى پىغەمبەر)ى چواندووہ بەو شوینى (دورپ) و (مروارى)يانە، کە مەبەستى لە نەپىنەکانى خواپەتیبە لەلاى (صۆفى)یەکان و بۆیە بە (غەيب)ى ناو ئەبەن، کە لە راستیشدا، وەهاپە فەرموودەکانى (دورپ و مروارىن) لەم هەلبەستەدا وەک (کوردى) بە پىغەمبەرى گوتى:—

(هەر تۆى ئەى پىغەمبەر، ئەو دلە پاک و پىرۆز و مەزەنەت بۆ (دورپ)ى (حەقىقەت)ى نەپىنى (غەيبى) هەر وەکو (گەوهەردان) وەهاپە و تەنانەت ئەوى کەوا هاودلىشتە، ديسان دلى وەکو (گەوهەردان)ى (دورپ)ى (غەيبى)ى حەقائىقىيە، ئەمەش خۆشى بە دلى خۆدانەوى شاعىرمان (کوردى)یە و خۆشیدانەوہ بە دلى هەموو باوەرپەنەکان بە پىغەمبەر و بە (ئابىنى) ئىسلامىيە و لە هەمان کاتدا قوولى واتا و فەلسەفەى (کوردى) لەو تاکە هەلبەستەیدا پىشکەش کردووہ.

هم لبت: هم لپوت که (لهب = لپو)، جوانکاری له (هم لبت) دا ههیه. که (هاولپوت) و (ههروهها لپوت) نهگریتتهوه.

گنج: گنجینهی تیاپاراستنی شتی به نرخ، نهپینهی شتی به نرخ و بایهخدار. رازرا: هی گوتن، نهپنی وتووژ، وتن، که مهبهست له (ثایهت) هکانی (قورئانی پیروژ) و فهرموودهکانی پیغهمبهر - واته ههیدیهکانه که نههمش هیما (رهمز) ه بۆ نهو دهقانه وهیا بۆ نهو گوتنهی که خواستی دل بۆ و پیچهوانهی دهقه ئاینیهکان نهپیت.

گنجور: (گهنجهوان)، نهوی خاوهنی یا پاسهوانی (گهنج) ه، گهنجینهدار، دهستدار، نهوی سامانیکی نهوتۆ زۆری هه بۆ که وهک گهنجی هه بۆ وهها بۆ.

نهو وشهیه که له وشهیی (گهنج) هوه ههردووکیان کوردیهکی پتهی و رهسهنی کۆنه که له پهلهویدا بهشپوهی (گهنج) و (گهنجور) یا (گهنجور) بهکارهاتوون که (گهنج) شوپنی تیا پهنهاندانی زیو و ئالتوون، پاره و گهوهره.

مهبهستی (کوردی) له وهیه که لپوی واته دهمی پیغهمبهر شوپنی راز (گفتوگۆ) ی پهسنده وهک گهنجینهی ئالتوون و زیو و گهوههر وههایه و گفتوگۆ پهسندهکانیشی وهک نهو شته بهنرخانه وههان خویشی (پیغهمبهر) خاوهنی نهو (گهنج) یا (گهنجینه) یه و واتا (گهنجور) یا (گهنجور) ه، بهلام بهپتی یاشبهندی نهو (بهندی یهکهه) شپوهی (گهنجور) هکه بیان دهگونجی نهک (گهنجور) هکه بیان و، (گفتوگۆ) یهکهه پهنهانی واته (نهسرار) هکانی خاوی و خواناسیه ئای: نهو (نهسرار) انهش له ناو دلای پیغهمبهر دابووین وه یا بهدهمی فهرموویوونی.

نهو تاکه ههلبهسته له سهچاوهکانی: (گل / ۵، گل / ۶، ف، صا، جم، نم / ۱، با / ۱، سجا، جم، ق / ۳) دا بهم جوهری سهروه نییه، بهشکو نیوهی دووهمی وهک له تاکی پتیشوودا بۆم ساغ بووهوه، که نهو نیوهی دووهمی ئیرهیه، له ههندی (سهچاوه) دا کراوه به نیوهی دووهمی تاکی پتیشووی ژماره (۷).

ههروهها نهو تاکهه ئیره (ژماره - ۸) له سهچاوهکانی (ط، مک، ج) دا شهشهمینه و له سارچاوهکانی تری:

(مس، عن، گل / ۳، گل / ۸، ن، ص، شح، مع، ما / ۱، هد، نع) دا شهشهمین تاکه ههلبهستی نهو بهندهیه نهو نهبوونی ههندی تاکی نهو بهندی یهکهه له ههندی سهچاوهدا و ئاوتتهبوونی نهو (تاکه ههلبهسته) یا نهو (نیو بایی) بۆ نیوان تاکهکانی تر بهلگهیهکی ئاشکرایه، بۆ دروستبوونی شپووی و، بگره لهناوچوونی ههندی له تاکهکانی سهپاکی نهو (حهوبهند) ه، که پروام وایه زۆرتین تاکه ههلبهستهکانی ههموو (حهوت بهند) هکهه بۆ ئیره دهست نهکهوتوون بهم (۲۴) سهچاوهیهشهوه و، که ههه تهنیا بۆ نهو ههوت بهنده گردهم کردوونهتهوه، بۆیه به دوری نازانم و هیوام بههتزه که دواي چاپکردنی نهو پهراوییه له لایهن وێژه دۆستان و خاوهن کهشکۆلانهوه تاکه ههلبهستی زۆری تر له نیوان ههیهکی له (بهند) هکانی نهو (حهوت بهند) هدا ئاشکرا بکرین و له چاپی دووهمی نهو پهراوییهیدا جیگهه خۆیان بگرنهوه. له سهچاوهی

(ن) دا هەردوو وشە: (دلت) ی نیوبالی یەكەم و وشە (لبت) ی نیوبالی دووەمی ئەم تاکە هەلبەستە ئالوگۆر کران و یەك لە جێگە یەك بەهەڵە نووسراون، هەر وەك نیوبالی دووەمی ئێرە كە كەوتبوو شۆین نیوبالی دووەمی تاکی پێشووهوه لە هەندێ سەرچاوەدا كە لەم تاکە و لە تاکی پێشووشدا ئەم ئاویتهبوونەم بۆ ساغ کرایهوه به پشتیوانی سەرچاوانهوه.

واتای گشتیی ئەم تاکە هەلبەستە:

ئە ی پێغه مبهەر - د. خ - ئەوهی هاودل (هاو بیری) تۆیه وهیا خودی دلت، مانه ندی دورو مروارییه به بیرو رایه کانت وه نهینی (غهیی) وهك (دور دان) وههیا هه كه ئەو (دور) ه پێبازی ئاینه كهته كه به مروفهت راگه یاند. ههروهها و له هه مان كاتیشدا (لیوت) كه فهرمايشته ئاینیه دور ئاساییه كانی ئاینه كهت پێ راگه یاندوو وهكو ئەو لیوته واته ئەو (دهم) هتن كه گه نجینهی رازو نیازه کانت و گه نجینهی ئەو گفتوگۆ (فهرمووده) گه وه رینانه و بهوه ئەو لیوته یا دمەت یا خودی خۆت وهك خاوهن گه نجینهی (ئالتوون و زیو و دور و گه وهه ر) وهه ای كه گفتوگۆیه كانی ش مهبهست له راگه یاندنی قورئانی پیرۆز و فهرمووده (حه دیث) ه كانی خۆیه تی.

۹- ارمان: دیاری و (بهخشیش).

أكمل: تهواوترین، پێ كه موکوورپیرین - كه مهبهست له م تهواوترینه نیشانهیه بۆ ئایه تی ژماره (۳) ی سوورتهی (مأنده) له قورئانی پیرۆزدا كه خوا فهرموویه تی: -

(الیوم اكملت لكم دینكم.....) واته: (ئەمرۆ ئاینه كه تانم بۆتان تهواو كردهوه...) كه له لێكدا نه وهی ناوی (زه بوور) ی تاکه هەلبەستی (حهوت) هه می ئەم به ندی یه كه مه دا پێشكه شم كردهوه. لێره دا كوردی هاتنی ئەو ئایه یه یه پێشكه ش كرده كه ی له لایه ن پێغه مبهەر - د. خ - وه به (دیاری - بهخشین) یك چواندوو بۆ نه ته وه ئیسلامیه كان به تابه تی و بۆ مروفه به گشتی.

(أتمم: دیسان مهبهست له تهواو بوونی پێ راگه یاندنی دهقه پیرۆزه كانی ئاینی ئیسلام وهك یه كێك له ئاینه كان، كه له هه مان نیوهی دووه می ئایه تی نیشانه بۆ كراوی سه ره وه دا هاتوو ه: (... واتممت علیكم الاسلام دینا)، واته (هه ر ئەمرۆیش دوا دهقه ئاینیه كانی دینه كه تانم وهك ئاینێك بۆ تهواو كردن و كۆتاییم پێ هێنا) كه دیسانه وه (كوردی) ئەم كۆتایی پێهێنانی ئاینیهی وهك (بهخشیش = دیاری) یه کی پێغه مبهەر دا ناوه كه پێشكه شی به ئیسلام و مروفه كردهوه به پێی هه مان ئایه ت.

ای یگانه: ئە ی تاقانه، ئە ی ئەو كه سه ی كه یه كه مین كه سی تاقانه ی له وه دا كه (خاته م) ی پێغه مبه رانی به (خاته می) = خاتم: كۆتاییه تین به پێغه مبه رایه تی له جیهاندا، واته ئە ی ئەو كه سه ی كه تۆ دواترین پێغه مبه ریتی له جیهاندا و ئیتر پێغه مبه ریکی تر له دوا ی تۆوه ئایه ت و له خوا وه ده رگای پێغه مبه رایه تی تری پاش ئاینی ئیسلام دا خرا و تۆ (خاته م) = كۆتاییه تین به و پێغه مبه رایه تییه ت ناسراوی و له پێغه مبه ری تیدا ئەم (نازناوی) ی (خاته م) یه شت پێ به خشرا وه. مشهور: به ناویانگ كه مهبهست له وهیه: تۆ ئە ی (مه مه د - د. خ) به دوا پێغه مبه ری تی به ناویانگی.

ئەم تاكە ھەلبەستە تەنیا لە دوو سەرچاوەی (مس، عن)دا نووسراوە و نۆیەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمی (حەوت بەندە)یە و لە ھەردوو كیشیاندا چۆنەكە، وەك لەسەرەو نووسیمومە كاتێ كە نووسەری (ج) خواستی سەرچاوەی و نوسخەكانی ئەم (حەوت بەند)ەى لێ كردم من ئەم تاكەم لەم دوو سەرچاوەیەو دا، بەلام دیارە بیری چوو و لە سەرچاوە (ج)ە ناتەواوەكەى خۆیدا نەینوووسیو و، یا بۆیە نەینوووسیو و نەوێك ناتەواوی نوسخەكەى دەریكەوێ. لەبەر ئەوە ئەم تاكە ھەلبەستە لە (ط، مك، ج، گل / ۵، گل / ۶، ف، صا، جم، نم / ۱، با / ۱، سجا، حم، ق / ۳، گل / ۳، كل / ۸، ن، ص، شج، مع، نع، ما / ۱، ه) یشدا نییە.

ئەم وشەى (خاتەم) واتە كۆتایی ھاتنە بە ئاین لە دواى ئیسلام كە تەنیا ھەر پێغەمبەرى ئیسلام - د.خ- دواترین پێغەمبەرە كە ئاینەكەى ئەم ئەوەندە پێ و چێ و تەواو و فراوانە كە لە دواى ئەمەو مەرووف پێوستى بە پێغەمبەر و بە ئاینكى تر نەماوە و نابێ، دوا ئاینە و قورئان بە ئاشكرا تاییەتمەندیتى (خاتەمى) لە پێغەمبەرىتى دا دەگەيەنیت. ئەگەر ئاورێك لە (شیعەپەت) بدەینەو كە لە شیعەپەتیدا پێغەمبەرىك لە دواى پێغەمبەرى ئیسلامەو پەیا نەبوو، ھەرەھا (ەلى كورى ئەبى تالب)یش پێغەمبەر نەبوو، كەواتە ھەرگیز ناگونجێ كە ئەم (حەوت بەند)ە بۆ ئەو (ەلى)یە گوترا بێ و بەودا ھەلدرابێ.

ھەرەھا پێشەوای رێبازی (بەھایی)یش لە ئێوان ئاینەكاندا و، بەپێى بۆچوونى ئاینى ناسان پێغەمبەر نەبوو بەشكو سەردەمى تیاپەیدا بونى (بەھاییەتى) دەسكارىیەكى رامیاری (رژیمی بەریتانى) لە ناوچەكەدا لە ئارادا بوو (خاوەن بێر) و ھۆش (موفەكیر)ەكانیش ئەم بۆچوونى بابەتى دەسكارىیەى (بەریتانى) شوێنى پەسەندكردنیان بوو، پێوستیەكى شێواندن ئاینى ئیسلام بوو لەو كاتەدا، كاریكى رامیاری تر بوو لە ئاینى.

(كوردی)شمان لە دەیان شوێنى ھەلبەستەكانیدا لەم پەرەدا پیاوێكى بەندیوار بە ئاینى ئیسلامەو بوو، كەواتە بردنەوێ ئەم (حەوت بەند)ە بۆ (بەھایی)چیتى شوێن بریو و پەسەندكردن نییە و ئەم (حەوت بەند)ە ھەر بەسەر پێغەمبەرى ئیسلامدا ھەلدراوو من بە دووری نازانم كە (دەسكارىیەكى بەریتانى) لەم بردنەوێ ئەم (حەوت بەند)ە لەكاردا بوو پێت بۆ بردنى بەلای (بەھایی)یەتیدا.

۱۰- مقدمات: ھاتنت، دەرکەوتنت، نێردرانت لەلایەن خواوە بە پێغەمبەرى بانگەواز ھەلدانت بۆ مژدەى بۆلۆكردنەوێ ئاینى ئیسلامیت.

فیض بخش: بەھرەوێ بەخش، بەھرەوێ بۆلۆكەرەو (كە مەبەست لە بۆلۆكردنەوێ ئاینى ئیسلامە) كە (فیض) بەھرەوێ چاكەو خێروخۆشى زۆر بەخش، وە: بەخش = بەخش بۆلۆكەرەو، پەخشانكار، بەخشایشكار، بەخشایش.

عالم: جیھان، گیتی، (دنیا)، رۆژگاریش دەگریتەو،

شد: (شود): بوو، بوو ھۆى، بوو بە، كە مەبەست لەوێ ھاتنەكەى یا ئاینى ئیسلام

بۆلۆكردنەوێ (بوو بەھۆى): بەھرەوێ بە گەلانى جیھان.

دیر: (دهیر): ئەگەرچی ئەم وشەیه بە (عارەبی) دانراوه، بەلام وشەیهکی (کوردی) پەتی رەسەنە که هەم بەواتای (کۆن) و، بە واتای (پەرستنگا) دیت، هەرۆهە ناوہ بۆ شوینی تیدا نیشتهجی بوونی (رەبەنان) بە گۆشەگیری و تیاخەریکبوون بە خواپەرستیەوہ. که ئەم شوینە تاییەتە بەو پەیرەویکارانە لەسەر هەریەکی لە سێ ئاینەکە (زەردەشتی) و (مووسایی) و (عیسایی) بوون و هەن، هەرۆهە لە ناو (زەردەشتی) یەکاندا جگە لە (دهیر) دیسان (ئاتەش کەدە) و، (دهیری موغان) یشی پێ و تراوہ و دەگوتری.

لە هەمان کاتدا جگە لەم شوینی خواپەرستیەش بەو شوینەکی که بتپەرستان پەرستنی بتەکانیان تیا بەجی هیناوه و پێی گوتراوه (بتخانە) که (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا وەک ناوی (دیری) بردووه، ناوی (بتخانە) یشی بردووه بۆ تەواویتی دەرپرینەکە (بتخانە: (بت خانە) = شوینی تیاپەرستنی بتەکان. (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا ناوی هەردوو جۆرە پەرستنی گایەکە فەرماوۆش نەکردووه بەهۆی هاتنە گرنگەکە پێغەمبەری ئیسلامەوہ بە ئاینە پیرۆزەکە یەوہ که بوو تەهۆی داخستنی ئەو پەرستگایانەو لە جیگەیان (مزگەوت) بوو تە (پەرستگا) و شاعیرمان (کوردی) فەرموویەتی.

بست: داخراو مەبەستی لەوێهە که ئەو پەرستنگایانە دەرگایەکانیان بەپەیاوونی (مزگەوت) داخراون و ئەو باوہی پێشوویان نەماوه.

بت و، لە کوردەواریدا (بوت) یشی پێ گوتراوه که بریتی بوو لەو پەیکەرانی که مرۆف لەشیوہی جۆراوجۆردا لە بەرد و دار و کانزاییەکان و تەنانەت لە قورپی سوورەوہەکراویش دروستی کردوون و پەرستوونی.

مکسور: شکاو، لەناوبراو، واتە بتەکان شکینراون و لەناوبراون.

ئەم تاکە هەلبەستە تەنیا لە سەرچاوہکانی: (مس، عن، گل/ ۳، گل/ ۸، ف، شح، ه) دا نووسراوهو بە (دەبەمین) تاکی ئەم بەندی یەکەمە جیگر کراوهو لە سەرچاوہکانی تردا نییە. دیر: لە سەرچاوہکانی: (گل/ ۳، گل/ ۸، شح) دا نووسراوه (بت ھمە) واتە ھەموو بتەکان.

واتای گشتی ئەم تاکە هەلبەستە:

هاتنت ئەی پێغەمبەر بە مژدە پەیاوونی ئاینی ئیسلامەوہ، بوو بە مایەکی لێشاوی بەهەرۆهەری پەخشکردن لە جیھاندا چونکە بەپێی (قورئان) ی پیرۆز تۆ (رحمۃ للعالمین) ی و هاتنەکەت مایەکی داخستنی (دهیر) و (بتخانە) کان و لەناوبردنی بتەکان بوو.

۱- لعی: تیشکی، رووناکیی، چەخماخە، هەلگیرسانی وەک ئاگر، پەرتەوی وەک برووسکە.

مەبەست لە تیشکی ئاینی ئیسلام بووہ یا ئاشکراوونی محەمەد بەپێغەمبەری (د.خ).

طلعت: هەلھاتنی وەک مانگ و خۆر دەرکەوتنت، روخسارت، رووت، که مەبەست لە دەرکەوتنی ئاینی ئیسلام بووہ و خودی پێغەمبەر.

چو پیدا شد: ھەر که پەیاوو، ھەر که دەرکەوت، کاتی که دەرکەوت، که ئاشکرا بوو، نومایان

بوو، که هاتە دی، مەبەستی لە دەرکەوتنی تیشکی روخسارەکە یە.

در دو عالم: له دوو عالمدا، له هر دوو جیهاندا، مهبهستی له هر دوو جیهانی؛ ئەم جیهانهی که تیادا ئەژین و، ئەو جیهانی دواي پوژی قیامهته.

شکست خورد: شکستی خوارد، شکا، مهبهستی لهوه بوو، که بهئاشکرا بوونی رووی پیغمبر پیتییه که هی محهمد (د.خ) و مژدهی بلاوکردنه وهی ئاینه که هی ئیتر جاهیلیهت شکاوه، (شکاندن چی؟) شکاندن (دهجور) که:

دیجور: هره تاریکایی شهوی ئەنگوسته چاو، که له بهر تاریکایی هه موو شت ره شی دهنواند و مهبهست له شکاندن ئەو له شکره رهش و تاریکایی (جاهیلی) و گومرایی بووه بههژی ئاشکرا بوونی لهشکری تیشک و رووناکایی به بوونی ئاینی ئیسلامه وه، که به پروای دروست به خوای کردگار و تواناوه که وهک رووناکایی زانووه به سهر تاریکایی بت په رستیدا .

ئەم تاکه هه لبهسته له: (کل / ۳، گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸، ن، ف، ص، صا، مک، ط، سجا، جم، تم / ۱، با / ۱، حم، ق / ۳، ج) دا نییه.

هر ئەم تاکه هه لبهسته له (مع) دا دهیمین و، له (مس، عن، شح، ما / ۱، ه، نع) دا (پانزهیمین تاکی ئەم بهندی یه که مهبه).

ئەمیش جیاوازیه کانه:

لمعهء طلعتت (له معه ی طه لعه تهت) له (عن، شح) دا نووسراوه: (طلعتت مشعلی = طه لعه تهت مه شعلی)، ئەمیش ئەگونجی.

چو پیدا شد: له (عن، شح) دا نووسراوه: (هویدا کرد): ده برینیکی / کوور) گۆردراوه. چو: له (عن نسخه) دا نووسراوه (که = کی).

شد له (عن نسخه) دا نووسراوه (گشت) ئەمەش دهگونجی.

شکست له (شح) دا نووسراوه (شکسته) .. ئەم جووره له نگه.

در دو عالم له (شح) دا نووسراوه: (در زمین را). هه لبهسته که ی لاواز کردووه.

وهک ده رکهوت ئەم تاکه له (ج) دا نییه و که چی نووسه ره که ی خو ی بهو ته نیا نوسخه یه ی خو یه وه (بایی) کردووه و، له زۆر جیگه ی نووسینه که یدا به (هه له) هه لی کوتا وه ته سه ره هر (۲۴) نوسخه که ی من له م (ته رجیع به ند) هدا که به ره له هاتنه وه ی ئەو بۆ (کوردستانی خواروو) من هه مان نوسخه که ی ئەویشم هه بوو، له سی سه رچاوه ی جیا جیاوه به پیی سه رچاوه که مهبه که ی ئەم تاکه، ده بوو جیاوازی (که م) له نیوان ده قی سه رچاوه کاند بوو بووا یه .

که چی به پیچه وانه وه وهک له سه ره وه دیاری کراوه، جیاوازیه کانی زۆرن، ئەمەش به لگه یی شیواوی به سه راهاتنی ئەم تاکه یه که وهک هه لبرر پکاوییه ک به م تاکه وه دیاره. جگه له وه ی که:

نیو بآلی دووه می ئەم هه لبهسته له (عن، ما / ۱) دا به هه له ئاوتته ی تاکه هه لبهستی دوا یی، و اتا دوازدهیم کراوه.

واتای گشتی ئەم تاکه:

کاتی که تیشک و په رته وی رووناکی (خۆ) ده رخستنت، وهک (مانگ و خۆر) هه له ات، بۆ بانگ

هەلدانی مژدەى پەيابوونى ئاينى پيرۆزى ئىسلام و بلاوکردنەوہى، بەناو مرۆفى سەر رووى زميندا، ئەو ھەلھاتنى روخسارەت و مژدە گەياندنى پەيابوونى ئاينى ئىسلام نەك ھەر لەسەر گۆى زەوى (جىھان) بەشكو لەو جىھانىش كە دەكەوئتە پاش پۆزى (قىامەت) ھو، مرۆفى بەجۆزى پى بەھرەوەر دەبن و بەگەيشتن بە بەھەشت شاد دەبن و لە ئاگر و سزای دۆزەخ رستگار دەبن بەھۆى ئەو ھو كە گومرايان و جاھيلەكانى عەرەب لە بت پەرستى و خوای راستى نەناسى قوتار ئەبن كە ئەو رووداوە گرنگە بى ھاوتايە ھەك شكستخواردنى بەرەى تاريك و نووتەكى شەو زەنگەكەى ناو گومرايان بەدەست رووناكى تيشكى پەيابوون و بلاو بوونەوہى بەناو مرۆفدا و رىگەى راست گرتنيان كە خواناسى و خواپەرستى بى فەرمانى نەکردنى خوای كردگار و پەروردەگار و بى ھاوتا ھەتا ھەتاييە.

۱۲- نرە (زەرەى) = گەرد، گەرديلە، گەرديلكە، ورديلە، ورديلكەى، ئەمانە لە رووى زمانى (فەرھەنگى) يەوہن، بەلام لە رووى واتاى زانيارىيەوہ، مەبەست لە ھەر گچكەترين ورديلكەى ھەر جەستە (جىسم) يگە كە ئىتر لەو پارچەى وردترى نييە، ھەك (گەرديلكە سپيە جوولەكارەكان) ى كە لەناو قەفى ئەو رووناكى خۆرەى كە لە كونى (دەرگا) يا (پەنجەرە) يا (كلاورۆژنە) ھو ديتە ناو ژورەوہ كە گەرديلكە سپى رەنگە بزۆكەكانى لە سوورپانەوہدان و لە (زانستى كيميا و فيزىا) دا بە (ئەتۆم = Atom) ناو ئەبرين.

لترەشدا مەبەستى (كوردى) لە ھەرە يەكجار بچووكترين بزيسكەى گەرديلكەى درەوشاوەن، كە درەوشاوەبييەكەى لە ھى ئەستىرەى (زۆھرە) دەچى كە بەكوردى (مىھەر) و بەئىنگليزى (فينۆس = Venus) ھ. زەرە (زۆھرەى) ئەستىرەى (مىھەر) يا (فينۆس). ھە مەبەست لە ئاينى (پەرتەوين) ى ئىسلامە. لە رووى رووناك كردنەوہو.

زەرە: لە رووى (زمانى) يەوہ واتا: جوان، لاف، گەش، سپى، قەشەنگ، رووپرەشەدار، چرا، تيشك، پەرتەو،...

زەرە: ناوى گەشتري ئەو ئەستىرەيە كە لە ئىمەى نيشتەجى سەر (گۆى زەوى) يەوہ ديارە، جگە (خۆر) و (مانگ).

زەرە: لە نيوان ئەستىرەكانى (كۆمەلەى خۆزى - المجموعة الشمسية) دا نزىكترين ئەستىرەيە لە (گۆى زەوى) يەوہ.

زەرە: لە رووى ناوہ كوردىيەكەوہ (ناھيد) و (ئەناھيد) ييشى پى دەگوتري جگە لەوہى (مىھەر) ييشى پى دەلین.

لە لىكدانەوہكانى ئەم واتانەى (زۆھرە) دا، ھەموويان لەگەل لىكدانەوہى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوہدا دەگونجین و، مەبەست لە تۆزە بزيسكەيەكى ئەم (ئەستىرەى زۆھرە) يە.

(زەرە) كە ھەك بە (تو = تو) لە ھەلبەستەكەدا، دانراوہ كە ئەو (تو = تو) يە خودى (محەمەد - پىغەمبەرى ئىسلام - د.خ) يە.

كە ئەو بزيسكە: (زەرە) يەش دەقە پيرۆزە ئاينىيەكانى ئىسلام و (سوننەت) ھەكانى خودى ئەو

پیتغه مبه‌ره‌ی مه‌به‌ست بووه .
 که (کوردی) ئەو (دهق) و (سوننه‌ت) انه‌شی به (میهر) چواندوووه .
 زهره‌ء تو (زوه‌ره‌یی تۆ) که مه‌به‌ست له سه‌رچاوه‌ی (زه‌ره) که‌یه له‌و (زوه‌ره) یا له (میهر) هکه‌وه
 په‌یا بوون. وه‌په‌یا بوونی ئیسلام له (محه‌مه‌د - د.خ) ه.
 مهر بود واته (زوه‌ره) که وه‌ک میهر بوو. ئەمجا میهر ئەمانه‌ن:
 مهر: خۆر، هه‌تاو، تیشکی رۆژ، پرته‌و، تیشک، په‌یمان، مه‌رج، دۆستی، خۆشه‌ویستی، ئەقین.
 مهر: له‌ ناوی (میترا) وه‌ په‌یا بووه یا ئەمیان له‌ویانه‌وه‌یه، که (میترا) یا (میثرا) هه‌مان ناوی
 ئەفسانه‌یی (یۆنان) و (رۆمان) ه به‌تایبه‌تی و هه‌موو (ئه‌وروپا) دا به‌گشتی، که به‌ (فینۆس)
 ناوی ده‌به‌ن، ئەویش (فریشته) یا (خوا)ی خۆشه‌ویستی ئەفسانه‌که‌یه.
 مهر: (میترا) جۆره (ئاین) یا (په‌رستنیکی تاییه‌تی) ی بووه که به‌ (میترا په‌رستی) ناسراوه و
 (میترا) خوای (ئاری) په‌کان بووه، له‌ چه‌رخ‌ی دووه‌می زاینیدا و، له‌ په‌یره‌ویکردنی ئاینی
 (مه‌سیحی) دا ئەو (میترا په‌رستی) یه، فراوانتر کراوه به‌ ده‌سکارییه‌وه و له‌ جیهاندا په‌یره‌وی
 کراوه به‌تایبه‌تی له‌ ناو (رۆمان) و (یۆنان) هکانیشدا .
 مهر: له (ئاویستا = ئاقیستا = ئابستا) ی په‌راوی پیروزی زه‌رده‌شتیه‌کان به‌ فریشته‌یه‌کی
 دروستکه‌ری (ناهۆ رامزدا = خوای چاکه) ناوبراوه به‌ ناوی: (مه‌ریشته) یا (مه‌ریشتا) وه‌ که له
 (به‌رامبه‌ر) یا (دژی خوای خراپه = ئەهریمه‌ن بووه ئەم داستانه‌یش له‌ یه‌کی له‌ بره‌گه‌کانی ئەو
 (ئاویستا) یه‌ دایه .
 مهر: ناوی ئاته‌شکایه‌تی دێرینه‌ی ئەو زه‌رده‌شتیه‌کان بووه .
 مهر: ئەم وشه‌یه هۆنه‌ران به‌رۆزی له‌ هه‌لبه‌ستیاندا به‌ کاریان هیناوه، وه‌کو (کوردی) مان لێره‌دا
 به‌ کاری هیناوه، ته‌نانه‌ت هۆنه‌ره نوێیه‌کانیشمان له‌ شیوه (ئه‌ناهد) و (فینۆس) و (خوای
 جوانی) دا ئاوێته‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی خۆیانان کردوووه .
 ئەم واتایانه‌ی وشه‌ی (مه‌ر) ه به‌تیک‌رای له‌ گه‌ل و اتا و مه‌به‌ستی ناوه‌رۆکی ئەم تاکه
 هه‌لبه‌سته‌دا ده‌گونجین .
 زانچه: له‌وه‌ی، له‌ ئەوه‌ی که، له‌ وی، له‌و شته‌ی .
 در کائنات: له‌ بوونه‌وه‌ریدا، له‌ هه‌ستیدا، له‌ په‌یدایشدا، که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه هیشته‌ له
 بوونه‌وه‌ریدا ئەوی رووی دابی ناگاته ئەو تیشکه‌ی یا (جریوه) یه‌ وه‌ک له‌ ئەسته‌یره‌ی
 خۆشه‌ویستی و پێبازی ئاینه‌که .
 کرد ظهور: ئەوی رووی داوه، ئەوی ده‌رکه‌وتوووه، له‌ نیوان رواله‌ته‌کانی بوونه‌وه‌ریتیدا هاتوووته
 دی، په‌یدا بووه که مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئەوانه‌ چ کائیناتی هاوتایی و هاوکیش نین و که‌مترن له
 رووناکیه‌که‌ی بوونی تۆ به‌ پیتغه‌مبه‌ر و، راگه‌یاندنت به‌ له‌ ده‌قه‌کانی ئاینه‌که‌تا به‌ مرۆف .
 ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌ سه‌رچاوه‌کانی: (ف، ص، نم/١، با/١، سجا، حم، ق/٣) دا نییه و له
 (مک، ط، ج) دا هه‌شته‌مینه و له (ص، ما/١) دا ده‌یه‌مین و له (کل/٢، گل/٥، گل/٦ و گل/٨،

ن، مع) دا يانزهمين تاك و له (مس، عن، شح، ه، جم، نع) دا دوانزههمين تاكي ئەم بهندي (يهكهم)هيه.

وهكو له پيشهوه دستنیشانم كرد كه ئەم تاكه ههلبهسته شيوايي زۆري پيوه دياره، لهوانهيه بلّيم: مۆركه رهسهنهكهى خۆى تهلخ بووه و من بههۆى زۆري سهراوهكانيشهوه توانيم له دهقى خۆى نزيك بكهمهوه.

جياوازيهكانى نيتوان سهراوهكان:

زههراء له: (مس، ما/ ۱، ج) دا نووسراوه: (مشعل) ناگونجى.

زههراء تو مهر له (ط) دا نووسراوه: (مهر مشعل). ناگونجى.

زانچه له (ف، ط، سك، ج) دا نووسراوه: (آنچه).

زانچه له (گل/ ۵، گل/ ۶، ف، شح، مع) دا نووسراوه: (هرچه).

دهركائناات له (گل/ ۵) دا نووسراوه: (دهركانت) دياره ههلهى نووسينه.

كرده له (ص، گل/ ۳، گل/ ۶، ن، عن) دا نووسراوه: (گشته)، كه تهواو نييه، چونكه (كردگار كهى) ديارى كراوه، بهلام (گشته) بهواته بووه (كردگار) ديارى نهكراوه.

نيو باالى دووهى ئەم تاكه ههلبهستهى سههروه له (ف، ص، ما/ ۱، گل/ ۵، گل/ ۸، مع، عن، شح) دا، بههله ئاوپتهى تاكه ههلبهستهى دوايى (واته سيانزههمين) كراوه، كه بهسهرنجدان دهردهكهوى ئهوى جيگهى خۆى نييه.

ههروهها له جيگهى نيو باالى يهكهى ئەم تاكهى سههروه، له سهراوهى (عن، ما/ ۱) دا بههله نيو باالى دووهى تاكى پيشوو ئاوپتهى ئيره كراوه.

ههلسهنگاندنى ئەم تاكه:

(كوردى) به بهكارهينانى (دوو) وشهى (زههراء) و (زههراء) لهم تاكهدا جوانكارى هونهرانهى كلاسيكى نواندوه، بهپتي دستوورى ويژهى كۆن.

واتاى گشتى ئەم تاكه:

وهك ئەستيرهى (زههراء) جريوه جريوكار، تيشك دهريتيى تو به هۆى هينانه دى، دوستايهتى و، پهيمانى پاك و، خۆشهويستى برهگهكانى ئاينى ئيسلامهوه كه بهناو مرؤفدا بلاوت كردهوه، جيگهى خۆشهويستى (فينؤس) ئاسايى و، پرواى پتهوى (ميترايانه)ى خواى راستى ناسيت بهچاكي و ههتا ههتايه له گيتى و پهيدايشدا، جيگه پهنجته دياره.

۱۳- مظهر: ديمهن، روالهت، ديار بوو، لى دهركهوتوويى، نومايان - كه مهبهست له دهركهوتنى پيغهمبهرى ئيسلام «د. خ» يه، بهمژدهدانى ئاينهكهيهوه.

پرتو: تيشك، تيشكدانهوه، مهبهستى له رووناكييه پيرۆزهكهيهتى كه ئيسلامهتبييه.

جمال: جوانيتى، دلگيرى، جوانى، شهنگى، شيرينى.

تست: هى تۆيه، ئى تۆيه.

زاسمان (زاسمان) - كه له (آز آسمان يا زو آسمان) هوه ئەم وشهى (زاسمان) ههاتووته دى.

به‌واته: له ناو ئاسماندا، له ئاسمانا، له ئاسماندا، له ئاسمانه‌وه.

جمله: گشت، هه‌موو، به‌جاری، سه‌ریاک، سه‌رانسه‌ر. مه‌به‌ستی له‌وهیه که: له ئاسماندا ئه‌مانه‌ی دوا‌یی هه‌موو له سایه‌ی ده‌رکه‌وتن و پ‌واله‌تی په‌رته‌وینی جوانی تۆوه (ئهی پیغه‌مبه‌ر) هاتوونه‌ته دی وه یا وینه‌یه‌کی جوانییه‌که‌ی تۆن ئه‌وانیش بریتین له:

نجم: ئه‌ستیره، هه‌ساره‌ی جریوه جریوکار.

ماه: مانگ و ئه‌ستیره‌ی مانگی تریفه‌دار.

خور: خۆر، رۆژ، ئا‌فتاوی پ‌ووناکی به‌خش و تیشکده‌ر. مه‌به‌ست له‌وهیه که ئه‌و جریوه جریوی ئه‌ستیره و تریفه‌ی مانگه‌شه‌و و، تیشک و خۆرته‌واوی (هه‌تاوی پ‌ووناکی خۆر) هه‌موو تیشکده‌نه‌وه‌ی ده‌رکه‌وتنی پ‌رته‌وی جوانی پ‌ه‌وشت و گو‌فتار (فه‌رمووده) و کرداری په‌سندی تۆن ئهی پیغه‌مبه‌ر.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، مک، ط، نم/١، جم، با/١، سجا، حم، ق/٣، ج) دا نییه و له (گل/٥، گل/٦) دا هه‌وته‌مین تاکه و له سه‌رچاوه‌ی (ف) دا هه‌شته‌مین و له (ص، ما/١) دا یانزه‌هه‌مین و له (گل/٣، گل/٨، ن، مع) دا دوانزه‌هه‌مین و له (مس، عن، شح، ه، نع) دا سیانزه‌هه‌مین تاکی به‌ندی یه‌که‌می ئهم (ته‌رجیع به‌ند) هیه.

جیاوازی نوسه‌کان:

په‌ر ته‌وی جه‌مالی له سه‌رچاوه‌کانی: (گل/٥، گل/٦، ص، ن، مع) دا نووسراوه: آن جه‌مال و نور - ئه‌میش له (کیش) دا کورته.

تست له سه‌رچاوه‌کانی، (ف، گل/٥، گل/٦، ص) دا نووسراوه: (تواند) ئه‌میش له‌نگه.

له نووسینه‌که‌ی (ج) دا بۆ شارده‌نه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له نوسه‌ تاکانه و ناتا‌واوه‌که‌ی خۆیدا نییه، بۆ ئه‌وه نیشانه‌ی بۆ نیو با‌لی یه‌که‌می سه‌ره‌وه کردوه که ئاو‌یته‌یه و، بیری چووه له‌و نووسینه‌یدا ئهم تاکه وهر‌بگ‌ریت.

نجم و ماه: له سه‌رچاوه‌کانی (ن، ص، ما/١) دا نووسراوه: ماه و نجم واته پاش و پیش کراوه. نیو با‌لی دووه‌می تاکه هه‌لبه‌سته‌ی پیشوو، (واته تاکی دوانزه‌یه‌مین) که له سه‌رچاوه‌کانی (ف، گل/٥، گل/٦، گل/٨، ما/١، مع، عن) دا به‌هه‌له ئاو‌یته‌ی ئیره کراوه - پ‌روانه ئه‌وئ.

واتای گشتی ئهم تاکه:

دی‌مه‌ن و پ‌واله‌تی پ‌ر ئه‌وینی جوانی تۆ (ئهی پیغه‌مبه‌ر) به‌جاری هه‌رچی که له ئاسماندا یه له ئه‌ستیره و مانگ و خۆری تیشکده‌ر و تریفه‌دار و جریوه جریوکار هه‌موویان له تۆوه جوانی تیشک وهرده‌گرن.

١٤- مه‌ر: پ‌روانه لیکده‌نه‌وه‌کانم له‌سه‌ر، وشه‌ی (مه‌ر) له تاکی دوانزه‌یه‌می پیشه‌وه‌ی ئهم به‌ندی

یه‌که‌مه‌دا واتا له دوو تاک به‌ر له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا.

از مشعل: له پ‌ووناکی شاپ‌لیته‌ی، له تیشکی چرای پ‌ووناکییه‌خشت، مه‌به‌ستی له‌و شاپ‌لیته یا چرا په‌رته‌وینه، (ئاینی ئیسلام) و رو‌خساری جوانی پیغه‌مبه‌ره.

رخت: روخسارت، رووی تۆ، چاره‌ی تۆ، دهموچاوت.
 روشن: ره‌وشه‌ن، پرووناک، گه‌ش، پروون.
 ماه: مانگ (ئه‌ستیره‌ی مانگی مه‌به‌سته نه‌ک ۳۰ رۆژ).
 از نور: له نووری، له پرته‌وی، له پرووناکی، له شه‌وقی، له تیشکی (نوور = شیر) وه‌ک:
 خورشید واته تیشکی (نووری) خۆر.
 جبهات: ناوچه‌وانت، ته‌ویلت، ئه‌نیت، پێشانیت، نیوچه‌وانت.
 پر نور: تیشکین، پرته‌وین، پر نوور.
 ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، شج) دا نییه و له: (ف، نم) ۱/، با) ۱/، سجا، حم، ق) ۳/ دا سه‌وته‌مینه و له: (مک، ط، ج) دا نۆیه‌مینه و، له: (ص، ما) ۱/ دا دوانزه‌هه‌مینه و له: (گل) ۳/، ۵/، ۶/، ۸/، ن، مع) دا سیانزه‌هه‌مینه و له‌وانی دیکه‌دا چوارده‌مین تاکه.

جیاوازی نوسه‌کان:

از له (عن) دا نووسراوه: چون - وشه‌ی (از) ی هه‌ردوو نیو بالییه‌که (چون) نووسراوه.
 پر نور: له (سجا) دا نووسراوه پرتو- ئه‌مه‌ش ئه‌بێ هه‌له‌ی له له‌بیرچوونی (هه‌له‌ی) نووسینه‌وه‌یه بێت چونکه وشه‌ی (نور) که (پاشبه‌ند) ی تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئه‌م به‌ندی یه‌که‌مه‌یه و ناشی (پاشبه‌ند) ی ئه‌م تاکه له‌وانی دیکه‌ی جیاواز بێت و ببی به‌پرتو، له جیگه (پر نور).
 له نامیلکه‌ی (ج) دا نووسراوه: «له پروونوستیکی لای هه‌مه‌بۆردا نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌لبه‌سته‌که، به‌م جۆره‌یه:

(مظهر پرتو جمال تو اند) = (دیاردی شه‌وقی جوانیی تۆن)

به‌لام له‌گه‌ل ئیره نارێکه و ده‌بێ نیوه‌ی هه‌لبه‌ستیکی تر بێ»

واتای هه‌لبه‌سته‌که:

هه‌تاو له تیشکی چرای روخساری تۆوه رۆشنه و مانگیش له تریفه‌ی ته‌ویلتی تۆوه گه‌ش و به‌شه‌وقه.

له (ج) دا ئه‌م واتایه نووسراوه: ئه‌م هه‌لبه‌سته جوغرافییه وه‌ک وتراوه: (نور القمر مستعار من الشمس) و من چیی له‌سه‌ر ناووسم.

۱۵- جز: جگه، بیجگه، بلی، به‌بێ، بێ له.

صفات: سروشتییه‌کانت، رواله‌ته‌کانت، ره‌وشتت، چۆنیتیت، نوماینده‌یییه‌کانت، لی دهرکه‌وتوویییه‌کانت - که مه‌به‌ست له چاکییه‌کانی ئه‌م وشانه‌یه له پیغه‌مبه‌ر «د. خ» دا.

نگوید: نالی، نالیت، نابێژی.

الاً: مه‌گه‌ر، مه‌گه‌ر هه‌ر، جگه له، بلی.

گنگ: لاله‌په‌ته، پته‌لال، لال، جۆره (پس) ییه‌که له ئاخاوتندا که ئاساییانه زمان گۆی ئاخاوتن ناکات.

غیر: جگہ له، بیجگه، بهی.

ذاتت (زاتت): خودی تو، هر بهخوت.

نجوید: له پیکاریدا نابیت، بهدوادا ناگه پیت، پهجوئی ناکا، لئی ناتوژیتته وه، لئی ناکولیتته وه...

الاً کور: مهگه هر ته نیا کویر (کوړه)، بیجگه له نابینا، جگه له بی چاو.

نهم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانی: (مس، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ف، ص، صا، ما/۱، ق/۳) دا نییه، وه له (جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا هه شته مین و له (مک، ط، ج) دا دهیه مین و له (گل/۳، ن، شح، مع) دا چوارده مین و له وانی تر دا پانزهیه مین تاکی نهم بهندی یه که می (ترجیع بهند) هیه.

جیاوازی نوسخه کان:

گونگ له (نم/۱) دا نووسراوه (کنک): که نکو. که هه لیه و له نگیشه.

گنگ له (سجا) دا نووسراوه: کونک، نهمهش راسته، چونکه زور جار له ریوووسی فارسیدا بیی (ک) به شیوهی (ک) نه نووسری.

نه جووید، له (جم) دا نووسراوه: نبیند (نه بیند) نهمیش له واتا و مه به سته راسته، به لام چونکه زورینهی سه رچاوه کان (نه جووید) بیان تیا نووسراوه بویه دهقی سه ره وه م نه کرده (نه بیند) که نهمیش نه گونجی.

واتای گشتی نهم تاکه هه لبه سته:

له باره ی ره وشت و رواله تی تووه، ته نانهت کهس نهماوه نه دویت، مهگه (لال) له فرمانی نییه و ته نانهت هه مووان له پیکاری نهمه دان که به خودی پیروژت بگن به کویریشه وه به بی چاوییه، واته لال و کویریش له توئی چاک به چاکه ده دوتن و ناره زوومه ندی که یشتن به تون یا هه موو توین ده ویت جگه له (کویر) و (لال) نهمیش له بهر نهمه خویشییه بیان.

بی گومان (کوردی) له م ده ستنیشان کردنی که سانی (لال) و (کویر) هدا مه به سته له نایه تی (۱۷۱) ی سوورتهی (البقره) له قورنانی پیروژدا که خوی مه زن فهرموویه تی: (صم، بکم، عمی فهم لا یعقلون) واته: کهر و لال و کویرن و عه قلیان به سه ریا ناشکی هیژیایی ناکه ن.

۱۶- شاهدم: نهم وشهیه به دوو جوړه واتا دیت که:

شاهدم: شایه تم، گه واهیدرم، به لگم، نهمه پستی پی ده به ستم، بۆ بیرو رایه که ده گونجی، که نهمیش وه که له تاکه هه لبه سته هاتووه بۆ (جیلوهی حه ق) که (شاهیده).

شاهدم: نهم جوړه واتا یایه ن: (خوشه ویسته که م، یاره که م، دلگیره که م، دولبه ره که م، دلخواز ه که م) ه.

نهم هه ردو و اتایه ش ده گونجین له گه ل مه به سته نهم تاکه هه لبه سته هدا که له جوړی و اتای یه که مده مه به سته (کوردی) له وهیه که فهرموویه تی: شایه تم (گه واهیدرم) بۆ راستی ناوهر که کانی نهم (ترجیع بهند) هم.

جیلوهی حه قه و (نیتتر چیی تر نا): دیگر...

له واتای جووری دووه‌میشیاندا (کوردی) مه‌به‌ستی له‌وه بووه که تۆی خوۆشه‌ویست و دلخوازه جوانه‌که‌م که بریتی بیت له (جیلوهی حه‌ق) و (به‌س) و لیکدانه‌وه‌ی ئەم دوو بیروورا، یا دوو جوۆره واتایه‌ی له نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا راگه‌یاندوووه که ئەویش ناوا لیک ئەده‌مه‌وه:

جلوه: شه‌وق، جوانی، په‌رت‌ه‌وه، شکۆ، صافی، بیگه‌ردی، مشتومال، پرشن‌گاری، (به‌یان)ی. مه‌به‌ست له‌م واتایانه که هه‌مووانیان هی (حه‌ق)ه که‌ن و گشتیان له‌گه‌ل واتا و مه‌به‌ستی هه‌لبه‌سته‌که‌شدا ئەگونجین.

حق است: حق = راست و دروستی، حه‌ق خوايه، ناویکی رواله‌تیی خوايه، هه‌روه‌ها (جیلوه) زاراو‌په‌کی صۆفیان‌ه‌یه که دلپاکی و پاکبونه‌وه له‌گه‌ردی ئاره‌زووه جیهانی‌ه‌کانه که ئەمیش (راده)، یا (پله)یه‌کی پیره‌وی صۆفیان‌ه‌یه ئەمجا جیلوه‌ی حه‌ق چاوهنداز یا دوا شوینی به‌ئەنجام گه‌یشتنی ئەو ریتبازیه. دیگر: ئیتر، ئیکه، جگه له‌مه‌یش.

چیست: چیه؟

غلمان: غیلمان، به‌رده‌سته نیرینه‌کانی ناو به‌هه‌شتن که خوای مه‌زن ته‌رخانی کردوون بۆ ئەوانه‌ی به‌هه‌شتین، وه‌ک کۆیله وه‌هان بۆ به‌ر فرمانی به‌هه‌شتیه‌کانن. واته (فریشته‌کان). بی گومان (غیلمان)یش له هه‌ره جوانترین نیرینه‌ن.

این: ئەم، ئەف، ئەیه.

آن: ئەو.

حور: به‌رده‌سته مێینه‌کانی ناو به‌هه‌شتن که خوای گه‌وره وه‌کو که‌نیزه‌ک ته‌رخانی کردوون بۆ مرۆقه به‌هه‌شتیه‌کان واته (په‌ری). لیره‌دا (کوردی) که فه‌رموویه‌تی گه‌واهی‌ده‌رم بۆ بیروورام به‌رامبه‌ر به‌تۆ ئەه‌ی پتغه‌مبه‌ر که (جیلوه‌ی حه‌ق) بی، ئیتر به‌لای منه‌وه (کوردی) فریشته (غیلمان) و (ئهم) و (ئهو) و (جووری) واته (په‌ری)چین له‌ چاو تۆدا ئەه‌ی راگه‌یه‌نه‌ره‌که‌ی ئاینی ئیسلامه‌که‌م.

به‌لادانی نازانم که ئەم (غیلمان)ه به‌لاوه به‌چی نه‌بوونی راگه‌یانده‌ی (کوردی)یشدا به‌هه‌لبه‌سته‌ناره‌واکان به‌(کوردی)یه‌وه که گوايه نیرباز بووه، هه‌موویان به‌درق ئەخاته‌وه چونکه ئەگه‌ر (کوردی) ئەو ره‌وشته که دراوته پالی بووبووايه هه‌رگیز ئەمه‌ی به‌ده‌مدا نه‌ده‌هات، که (غیلمان) چیه. چی بوونیتیه‌کی هه‌یه، که (غیلمان) له به‌هه‌شتدا نابی له‌ فرمانی مرۆقه به‌هه‌شتیه‌کان ده‌رچیت و که‌واته هه‌موو هیوا و ئاواتی (کوردی) گه‌یشتنه به‌هه‌شت ده‌بوو بۆ گه‌یشتنه (غیلمان)ی به‌هه‌شت و نه‌ی ده‌گوت ئیتر (غیلمان چیه)؟.

لیکدانه‌وه‌یه‌کی دروست:

له سه‌رچاوه‌ی (ن)دا (آین و آن)ه‌که‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی به‌په‌راویزیکی (فارسی) دروست لیکداوه‌ته‌وه که گوايه (آین) مه‌به‌ست له‌ جوانه‌کانی (مرۆف)ی سه‌ر گوۆی زه‌وییه و، (آن) واته

ئەوان كە مەبەست لە (فریشتە و پەری = غیلمان و حۆری) یەكانی ئێوین واتە (بەهەشت) ن. ئەم لێكدانەوهیە وردبیینیەکی وێژەییانەیی پەسند و دروستە.

ئەم تاكە هەلبەستە لە سەرچاوەكانی: (عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ص، صا، مك، ط، شح، مع، جم، نم/۱، ف، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج) دا نییە و، لە (ما/۱) دا پانزەهەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمە و، لە (مس، ن، ه، نع) دا شانزەهەمین تاكە، وە لەمانەشیاندا دەقی هەموو نوسخەكان چوونیهكن.

واتای گشتیی ئەم تاكە:

من كە خۆشەویست و دلخوازم، شكۆمەند و جوانیكی بێ خەوشی وەك تۆ بێ، ئیتر جوانیی مرۆف و غیلمان (فریشتە) و حۆری (پەری) دەبێ چی بن لە چا و جوانییەكەیی تۆدا ئەی پیغەمبەری لە هەموو جوانانی جوانتر لە هەر بارەیهکی جوانییەوه، كە تۆ چاوپرێكراوی حەق و، بەهرەداری جیلوهی حەقی و تۆ لە كوێ و ئەم و ئەو لە كوێ و هەر بۆیە دلبەندی تۆم بەتەنیا و بەس.

۱۷- ای كە: ئەی ئەوهی كە، ئەی ئەو كەسەیی كە تۆ.

بر: لەسەر، بەسەر.

تخت: تەخت، پایتەخت.

دل: دل.

تو سلطانی: تۆ سولتانی (بەسەر تەختی دلمەوه)، تۆ دەسەڵاتدارترینی ولاتی دلی منی.

چون: چۆن، چەوه؟، چ تۆ؟.

شوم: بېم، دەبم، دەشتم، چۆن دەتوانم، چۆن دەشتم.

از آستانهات: لە بارەگا (ئاستانەكەیی تۆوه).

دور (دوور): دوور: (چۆن دەرباریم، لە بارەگای تۆ دوور بکەومەوه).

ئەم تاكە هەلبەستە لە: (س، گل/۶، ف، ص، ما، مك، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، ق/۳، ج) دا نییە و، لە (گل/۵) دا دەیهمین و، لە (مع) دا چواردهمین و لە (گل/۳، گل/۸، ما/۱) دا پانزەهەمین و لە (عن، شح، نع) دا شانزەهەمین و لەوانی تردا حەفدەهەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمەیه.

جیاوازیەكان:

ئانکی لە (گل/۳) دا نووسراوه (ای تو)

تو سلطانی لە (گل/۳، عن) دا نووسراوه: چو سلطانی (چو سولتانی).

چون شەوهم لە (شح، مع) دا نووسراوه: (کی شوم = كەیی شەوهم).

از آستانه ات لە (عن) دا نووسراوه: زاستانە، تو. كە هەموو ئەمانە دەگونجین.

تیبینی:

لەم تاكە هەلبەستەدا، وا پێ دەچێ كە (كوردی) ئەم هەلبەستەیی لە شاری (مەدینە) دا دانابی و (میرانی تۆفیق بەگی فەتاح بەگی ساحتیققران) م بیستوووە كە (كوردی) حەجی كردوووە.

واتای گشتی ئەم تاکە:

ئەى ئەوهى كه له سهەر (تهختى دلم) وهك سولتانی و پایتهختى تۆیه، سا ئیتر چون بشیم له بارهگای تۆ دوور كهومهوه.

۱۸- ای : ئەى، ئای كه، ههى بۆ، ئای له.

خوش: خوۆشى، شادی (ئەى خوۆشى) له خۆم.

آن دم : ئەودهمهى (ئەى خوۆشى له خۆم بۆ ئەو كاتهى).

سوى: بۆ لای، ئەلای، بهرو (مهبهستى لهوهیه كه دهبرى بۆ...).

مقتل (مهقتل): شوینی لى كوشتن (ئەو جیهى لى دهكوژریت).

خویش (خویش): هى خۆم - مهبهستى لهو شوینهیه كه خوۆ لى دهكوژریت له رێگهى خوۆشهويستهكهیدا كه پیغهمبهر «د. خ»یه وه یا نهك ههه له رێگهى ئەو خوۆشهويستهدا بهشكو وهك له نیو بآلى دووهى ئەم تاکه ههلبهستهدا هاتوووه كه:

یایم: وهگره، پیم بدریت، بهدهست بهینم، دستم كهویت.

از یار: له یارهوه، له دۆستهوه كه مهبهستى (پیغهمبهر)ه.

خاص خود: تاییهت بهخودی خۆم، كه مهبهستى له یارهكهیهتى.

دستور: فرمان و مهبهست له فرمانى كوشتنى خوۆیهتى، كه تهنانهت ئەگهه بشيكوژیت ههه پى خوۆشه.

ئەم تاکه ههلبهستهى سهروهه له (صا، مك، ط)دا نییه و، له (ج)دا یانزهیهمین تاک و له (ق/۳، گل/۶، گل/۸، ف، جم، نم/۱، با/۱، سجا، ص، ما/۱، گل/۳)دا شانزهیهمین تاک و له (حم، شح، مس، عن)دا ههقهدهیهمین تاک و له (ص)دا یانزهیهمین تاک و له (ن، ه، گل/۵، مع، نع)دا ههژدهیهمین تاكى ئەم بهندى یهكهمهیه.

له (گل/۳)دا ئەم تاکه بهباشى ناخوۆنریتتهوه، و له پیتی (ش)ى (خوش) بهدواوهى دپراوه، بهلام دیوهكهى تری ئەم لاپههیه كاری پى نهكراوه.

آن دم له (عن)دا نووسراوه: (آنكه) كه دهگونجی.

سوى: له (ف، نم/۱، ق/۳، ج، ما/۱)دا نووسراوه (كه سوى) ئەمهش لهنگى دهدات و له (كیش)دا برههیهكى زیاده.

یایم له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، عن)دا نووسراوه: (گیرم) كه برههیهكى كهه و لهنگه و، بهواتا (گیرام)ه كه ناگونجی.

یار خاص خود: له (عن)دا نووسراوه: (شاهد خود را).

واتای گشتی ئەم ههلبهسته:

ئای خوۆشى بۆ ئەودهمهى بهرو كوشتنگهیهكهى خۆم دهبن تا له رێگهى بهندیواریمدا بهرپبازى یاره تاییهتیهكهى خۆمدا. جا ئەگهه فرمانى كوشتنهكهه لهو یاره تاییهتیهوه پى بوو، وهك پیم بلى تۆ كه سوورى لهسهه رپبازى من با بتكوژن و لهو رپبازه پهشیمان

مه‌به‌روه؛ چونکه کوشتنه‌که‌ت ئا‌پاسته‌ی به‌ه‌شتت ده‌کات وه‌ک (مه‌نسووری هه‌لاج) و پټم وایه به‌ر له‌م تاکه‌یش تاکی تر هه‌بووی وه‌ک پټشه‌کی بۆ رازیبوونی کوشتنه‌که‌ی و ئه‌مه‌ش له هه‌لبه‌ستی هۆنه‌راندا هه‌یه.

۱۹- همدل: هاودل، مه‌به‌ست له یه‌ک بیرورای و هاو‌پ‌گاییه.

همانند: هاو‌جۆر، چونیه‌ک، هاو‌چه‌شن، هاومانه‌ند.

حلاجیم: هه‌لاجیم - هه‌لاج مه‌به‌ست له (مه‌نسووری هه‌لاجه) که خواناس و خواپه‌رستیکی به‌کجار پ‌ر و پاکی له ناخه‌وه بووه له صۆفیگه‌ریدا، که به‌ر له‌م شوپنه‌ی ئه‌م په‌راوییه جاری تر سه‌رگوزه‌شته‌ی ژیان و به‌سه‌رهاتیم تیا نووسیوه، که له ر‌یگه‌ی ئایندارییه دروسته‌که‌یدا به‌سزا و ئه‌شکه‌نجه‌که‌ی و، وینه کوژرانه ناره‌واوییه‌که‌یم راگه‌یاندوه.

حق په‌رستی رهم: حه‌ق په‌رستی ر‌یپازمه له ژیاندا - مه‌به‌ستی له‌وه بووه که ئه‌م (کوردی) یش هه‌مان پ‌تره‌وی دروستی (هه‌لاجی گرتوه).

نه جورا جور: نه‌ک جۆراو‌جۆر - که مه‌به‌ستی له‌وه بووه ر‌یپازمه ئاینیه‌که‌ی به‌ک ره‌نگ و یه‌ک جۆر بووه نه‌ک ر‌یپازکی سه‌رزاری که له ژیره‌وه جۆره‌ها بووی.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته؛ له سه‌رچاوه‌کانی: (مک، ط، ج، ق/۳، جم، نم/۱، ف، سجا) دا نییه و له (صا) دا دوانزه‌یه‌مین تاک و له (گل/۳، گل/۶، گل/۸، با/۱، ص، ما/۱) دا حه‌فده‌مین تاک و، له (حم، شح، مس، عن) دا هه‌ژده‌یه‌مین و له (مع) دا شانزه‌یه‌مین و له‌وانی تر دا نۆزده‌یه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی یه‌که‌مه‌یه له حه‌وت به‌نده‌که‌ی (کوردی) دا.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته و هه‌ر چوار سه‌رچاوه‌یه‌ی که ل‌ئیان وه‌رگیراوه، له هه‌مووانیاندا، چونیه‌که و پټم وایه ئه‌م جیاوازی تیا نه‌بوونه‌ش له که‌میتی ژماره‌ی سه‌رچاوه‌کانه‌وه ب‌یت.

وه نه‌ب‌ی که (کوردی) ل‌یره‌دا ناوی (هه‌لاج) ی بردووه، ئه‌مه یه‌که‌م جاری ب‌ی، به‌شکو له هه‌لبه‌سته‌کانی ناو ئه‌م په‌راوییه‌یدا چه‌ندین جاری تریش و هه‌ر جاره‌ی به‌جۆر‌یک (هه‌لاج) ی به‌یاد کردووه‌ته‌وه و په‌یوه‌ندییه توندوتۆله‌که‌ی خۆی به‌بیرورایه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌و پیاوه ئاینیه ناوداره دهر‌پ‌ریوه و له هه‌لبه‌سته‌کانی (کوردی) دا شه‌یدایی خۆی به‌رامبه‌ر به‌و پیشان داوه و له‌مه‌وه سروشته صۆفیگه‌رییه ب‌یگه‌رده‌که‌ی (کوردی) مان بۆ نومايان ده‌ب‌یت، که صۆفییه‌کی خۆ به‌و صۆفیگه‌رییه و (بایی) بوون نه‌نواندوه و که‌سه‌تییه‌کی کراوه‌ی ئه‌وتۆ بووه که ژیان و په‌یوه‌ندی به‌جیهانییه‌کانیدا خۆی له‌گه‌ل ژینگه و ئه‌و کۆمه‌لگایه‌دا گونجاندوه تاکو راده‌یه‌ک، دژی بیروبروا ئاینیه‌پاکه‌که‌ی نه‌ب‌یت و له هه‌مان کاتیشدا له‌و ئایندارییه‌یدا خۆی به‌پیاویکی عه‌سه‌بی به‌رامبه‌ر به‌خواپه‌رستییه‌که‌ی دهرنه‌خستوه، به‌راده‌یه‌ک که له‌گه‌ل ئه‌م و ئه‌ودا ب‌ی خۆ جیاکردنه‌وه و د‌لی خه‌لق ئازاردان له‌گه‌ل هه‌موواندا رای بواردوه و به‌(له‌یه‌ک گه‌پشتن) به‌سه‌ری بردووه.

۲۰- پای کوبان: پا (پ‌ی) کوتاندن، پ‌ی به‌زه‌وی دادان له خۆشیاندا، هه‌لبه‌ز و دابه‌زکردن به‌ پ‌ی (پا) وه‌ک هه‌لبه‌رینی شادی.

ز شوق: له خوښيدا، له شهوقدا و، له تاسه و نارهمزومه نديدا و، له حهيه تدا.
دست فشان: دست هه لته كاندن له خوښيدا، له شادمانيدا دست راوه شاندن به هر لادا،
چه پله پيزان.

نهم پي به زهوى دامالين و دست راته كاندن و پل ته قاندهى هه موو له خويدا راگه ياندووه وهك
سه رچوپيكي شيك.

فاش گويم: له رووى فهره نكيه وه به واتا: به ناشكرايى ده ليم، به لام مبه ستي له دنگ
به رزكرده وه و چرينى سروودى نايينيه له سوز و هه ستي پاكي خواناسيه وه.
به ناله سمطور: واته: نهو زايه له سوز او ييه م به دم نالهى ناميري مؤسيقايه كه وه كه ناوى
(سه متوره).

سه متور: كه ناميريكي كوڼى ته لى (يا) (ژئ) ييه به له رانده وهى كار دهكات. نهو ژئ يا ته له
باريکه، دنگيكي نهو تو ددات كه كار له قوولاى دهر وون دهكات و به پي ناوازي دنگ لى
هينانه كهى هه ست ده جو ليني.

نهم تاكه هه لبه سته له سه رچاوهى (مك، ط) دا يانزه يه مين تاكه و له (ق/۳، ف، جم، ج) دا
دوانزه يه مين تاكه و له (ص) دا سيانزه يه مين تاكه و له (مع) دا هه فده يه مين تاكه و له (ص،
ما/۱، گل/۶، گل/۸، با/۱) دا هه ژده يه مين تاكه و له (حم، مس، عن، شح) دا نوژده يه مين تاكه
و له (گل/۵، ن، ه، نع) دا بيسته يه مين تاكى نهم به ندى يه كه ميه.

به سه رنجدانى سه رچاوهى (گل/۵) دهر ده كه ويت كه نه وه ندهى شوينى تيا نووسينى چوار تاك
له م سه رچاوه يه دا له بهر په رپووتى و زهر دبوونى دوو كه ل و تهر بوونه وه (له پيش نهم تاكه ي
سه رچاوه كه دا) ناخوښترينه وه كه به م پييه ده بي نهم تاكه ي سه ره وه بيست و چواره مين تاكى
نهم به ندى يه كه ميه بيت، به لام تاكه كانى نه وديوى لاپه ركه به باشى ده خوښترينه وه.

هيو ابارم كه له سه رچاوهى تره وه نهو چوار تاكه هه لبه سته كه نه متوانى بيان خوښتمه وه سه ر
هه لبه دن، نه گه رچى ده سنووسى نهم سه رچاوهى (گل/۵) ه زور خوښ خوښنه و هه موو
نووسينه كانى نووسه رى نهم سه رچاوه يه كه (مه لا عه بدو لالاى گه لاله يى) به رپينووسيكى يه كجار
خوش جوان نووسراون هر كه سى به ناسانى نه توانى بيان خوښتته وه.

هه روه ها جگه له و سه رچاوهى (گل/۵) ه ديساننه وه له سه رچاوهى (با/۱) يشدا، وهك
رپكه و تنيكي سه ير، بهر له م تاكه ي سه ره وه له م سه رچاوهى (با/۱) هدا (چوار تاك به هوى
ته رپوونى نهو لاپه ريه كه نهم تاكه هه لبه سته ي سه ره وهى تيا نووسراوه و بهر له م تاكه ديسان
وه ها كوژاونه ته وه بوم نه خوښترانه وه، خوښبه ختانه تاكه كانى نه وديوى لاپه ركه نه ژاكون.

نهم تاكه هه لبه سته ي سه ره وه به جوښ و خوښه پييه كه يه وه كه نارامى له بهر (كوردى) بريوه،
وهك پيشه كييك وه هاهيه بق نهم دوو تاكه ي دوايى، كه نهم دوو تاكه يش له كوښايى هه ر يه كى
له (حهوت به ند) هكه دا دووباره ده كرپنه وه و به هاتنى نهم دوو تاكه دواى هه ر به نديكيانه وه
پاشبه ندى تاكه كان ده گوردرين به جوښه پاشبه نديكى جياواز له وانى (به ند) هكه ي پيش خوى و

به‌دوایاندا هه‌مان دوو تاکی دوایی دین و ئەم تاکه‌ی سه‌روهه دووباره ناکریتته‌وه به‌لام تاکیکی پیشه‌کی ئاسایی وهک ئەم تاکه‌ی سه‌روهه، به‌ر له دوا تاکه‌که‌ی دوایی داده‌نرین و هه‌ر بۆیه ئەم هه‌لبه‌سته فارسییه، دریژه به‌(هوت به‌ند) یا (ته‌رجیع به‌ند) ناو‌نراوه، چونکه پاشبه‌نده‌کانی هه‌ر به‌ندیک یه‌ک جوړن و جیاوازن له پاشبه‌ندی شه‌ش به‌نده‌که‌ی تر و به‌دوای هه‌ر به‌ندیکیاندا ئەم دوو تاکه‌ی دوایی دووباره ده‌کریتته‌وه.

ئهمیش جیاوازیه‌کانی ئەم تاکه‌یه:

شوق، له (عن، ن، ص) دا نووسراوه (شوق) به‌بێ پیتی (و = وا) هکه. سه‌متوور له (گل/۳، گل/۵، ف، سجا) دا نووسراوه: (شیپور = شه‌پوور). سم‌توره، له (نم/۱، مک، جم، با/۱، حم) دا نووسراوه: (طنبور = طه‌نبوور یا ته‌نبوور). سه‌متوور له (ط، گل/۸، مع، ج) دا نووسراوه: (پرشور).

واتای گشتیی ئەم تاکه:

به‌دهم پێ به‌زه‌ویدا کوتانی هه‌لبه‌رکی خۆشی و ده‌ست هه‌لته‌کاندنی سه‌رچۆپی کیشانه‌ی هه‌لبه‌رکییه‌که‌دا به‌ئاشکرا به‌ده‌نگی به‌رز و چرینی سه‌روودی پر به‌پیری ئەم خۆشییه‌م له‌گه‌ڵ ساز و ئاوازی دڭگیر و کاریگه‌ری ده‌نگی مۆسیقای سه‌متووردا ئەگونجینم.

۲۱- کای: که‌ ئەی، هۆ ئەی، سا ئەی، ده‌ ئەی، ئۆ هۆ ئەی - ئەمیش شیوه‌یه‌کی بانگ‌کردنه له که‌ستیک که‌ ئەویش (مه‌مه‌د - پیغه‌مبه‌ر - د. خ) هیه‌ی ئیسلامی مه‌به‌ست بووه.

دمت: دهمت، هه‌ناسه‌ت، ئەوی له دهمته‌وه ده‌رچوو له نایه‌ته‌ پیرۆزه‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌ هه‌دیه‌سه‌کانی خۆی، یا روونکردنه‌وه‌کانی له‌ ریگه‌ی ئاینه‌که‌یدا که‌ ئەو راگه‌یاندا نه‌ هه‌روه‌ک:

نفعه‌ (نه‌فخه‌یی): فووی، فووپیاکردنی، پف کردنی، فوودانی، پفی، مه‌به‌ستی له‌ فوو پیاکردنی (ئیسرافیل)ی فریشته‌ واتا (مه‌لایکه) که‌ به‌که‌ره‌نا (صور) هکه‌یدا فوو ده‌کات له‌ رۆژی قیامه‌تدا بۆ زیندوو بوونه‌وه‌ی مردوو هه‌کان و ئاگه‌دارکردنیان که‌ ئەو رۆژی قیامه‌ت واتا هه‌لسانه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ زیندوو بوونه‌وه‌که‌یه و هه‌روه‌ها ئاگه‌دارکردنیانه‌ که‌ ئەو رۆژی لێپرسینه‌وه‌ی چاکه‌ و خراپه‌ی (مرۆقه) له‌و رۆژهدا تاکو هه‌رکه‌س به‌پیتی چاکه‌کانی کاتی ژیا‌نی جیهانی به‌شی له‌ به‌هه‌شتدا بدریت و هه‌روه‌ها به‌پیتی خراپیه‌کانی ژیا‌نی جیهانی سزا و ئەشکه‌نجه‌ بدریت و ئەوانه‌ی که‌ خراپه‌یان له‌گه‌لدا کرابێ خوا پاداشیان به‌چاکه‌ بداته‌وه و ئەوه‌نده‌ی ئەو خراپیه‌یانه‌ی له‌گه‌لدا کراره‌ سزای خراپکاران بدات و ئەوه‌نده‌ی ئەو خراپیه‌یانه‌ی له‌گه‌لدا کراره‌، بکریتته‌ چاکه‌ و بخریتته‌ سه‌ر چاکه‌کانیان و به‌و پێیه‌ هه‌ر که‌سه‌ی مافی ره‌وای خۆی وه‌رگرت.

سرافیلی (سرافیلی) وه‌ک (سرافیل) که‌ (سرافیل) پیناسه‌ی (ئیسرافیل) یشی هه‌یه. سرافیل یا ئیسرافیل وشه‌یه‌کی (عیبری) واته‌ (زمانی جووله‌کانه‌)یه و ناوی ئەو فریشته‌ (مه‌لایکه)یه‌یه که‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا ناوی هاتوه، که‌ یه‌کێکه‌ له‌ سه‌رۆکه‌کانی فریشته‌گه‌ل و یه‌کێکه‌ له‌و فریشتانه‌ی که‌ زۆر له‌ خواوه‌ نزیکن.

له سەرچاوهكاندا له مەری دیمه نییه وه دەر ده كه ویت كه قه لافه تی نه وه نده كه وره (كولۆفت) ه، گوايه نه گهر پیتی له بنی زهویدا بیت نهوا سه ری ده گاته پیچكه ی كورسی له باره گا (عهرشی) ی خوای مه زن، له هه ره بهر زترین ئاسمانه كان. كه (سه دره تولونته ها) ی پی ده لێن. ئەم فریشته یه (چوار بال) ی وهك هی بالنده (مه ل) ی هه ن كه تیژره وتیرینه و له سه ر فرمانی خوای مه زن یه كه مین (كوړنووش بهر) بووه بۆ (باوكه ئاده م) كه گیانی كراوه به بهردا. یه كێ له پیشه كانی ئەم فریشته پیرۆز و مه زنه نه وه یه كه هه ر فرمانی كی خوایی له (لوح المحفوظ = له وحه له محفوظ) دا بنووسری، ئەم فریشته یه نه و فرمانه نه گه یه نیتته شوینی خۆی له هه ره نزیكترین كاتدا.

نه و فوو به (كه ره نا) یا (بۆری) یا (صوور) كردنه كه ی به پیتی راسپارده و فرمانی كی خوای مه زنه كه له رۆژی دوا یی (ئاخیره ت) دا بۆ زیندوو بوونه وه ی كه سانی مردوو و، ئاگه دار كردنیان له كاتی رۆژی هه شر و اتا: ده می لێرسینه وه و اتا (ساعة الحساب) ه.

(كوردی) هه ناسه ی یا ئاخاوتنه كانی پیغه مبه ری خۆشه ویستی جواندوو به و فوو پیاكردنه ی (ئیسرافیل) كه فرمانی پیرۆزی خوای به و اتا ئاخاوتنه كه ی پیغه مبه ریش به فرمانی خوایه كه هه ردووكیان: (فوو پیاكردنه كه) و (ئاخاوتنه كه) جیهانیان به ئاگا هیتاونه ته وه و ده هیتنه وه.

(كوردی) لێره دا وهك نیشانه بۆ كردنی نه و (ده) جار فوو به كه ره نا كردنه كانی (ئیسرافیل) ه وایه كه له قورئانی پیرۆزدا و، له نایه ته كانی ژماره ی (۷۳) ی سووره تی (الانعام) وه (۹۱) ی سووره تی (الكهف) وه (۱۰۲) ی سووره تی (طه) وه (۱۰۱) ی سووره تی (المؤمنون) و (۸۷) ی سووره تی (النحل) و (۵۱) ی سووره تی (یس) و (۶۸) ی سووره تی (المزمر) و (۲۰) ی سووره تی (ق) و (۱۸) ی سووره تی (النبأ) وه (۱۳) ی سووره تی (الحاقه) دا هاتوون.

مورد: جیگه به زی كاروان، (لیدایه زینی، به زگه، كاروانسه را، جیی تی هاتن «تیچوون»، هه وارگه، هه وارگا، شوین به ز، مه نزلگا) - له م شوینانه مه به ستی (كوردی) له لای (پیغه مبه ری ئیسلام) ه كه هه میشه (جیبرائیل) ی فریشته، رووی كردوو ته نه و لای پیغه مبه ره، نه مه له رووی مه به سته وه به لام وشه ی (مورد) له رووی فه ره نه گیه وه به و اتا: (گوپی گۆلی ئاو) یا (سه ر كانی) یا (قه راغی چه م و جۆگه و پووباره) كه ئاویان لێ ده خوریتته وه. كه مه به ست بۆ ئیره نه وه یه، چوونه لای (پیغه مبه ر) و ته نانه ت (گۆری پیرۆزیشی) وهك چوونه گوپی نه و ئاوانه یه كه زینده وهر به بی ئاو ناژی و، چوونه لایه كه ی وهك ئاوی ئاگه داریه كانی ئاینی پیرۆزی ئیسلام وه ها بووه و وه هایه كه چۆن ئاو هۆیه كی ژیا نه، هه روه ها نه و ئاگه داریه یانه ش هۆی كامه رانی هه ردوو جیهانه.

جبریلی: وهك (جبریل)، نه مجا (جیبریل) به شیوه ی جیبرائیل و (جویرائیل) یش هاتوو، كه نه می ش وشه یه كی (عیبرانی) = جووله كانه یییه، كه فریشته (مه لانیكه یه كی مه زنی زۆر نزیك به خوای گه وره یه و سه رۆکی هه موو فریشته كانه).

نه م فریشته مه زن و پیرۆزه كه ده چوو به باره گای پیغه مبه ری ئیسلام، هه ر جاره ی چه ند

ئايەتتىكى قورئانى لە خىواي گەورە بەو پىغەمبەرە گەياندووه، لەووه كە بەيەككى لە فريشته زۆر نزيك لەو پىغەمبەرە دانراوه.

لە قورئانى پيرۆزدا سى جار ناوى هاتووه، لە ئايەتەكانيدا كە لە ژمارە (۹۷ و ۹۸)ى سوورەتى (البقرە) و لە ژمارە (۴) سوورەتى (التحریم)دا.

لەم تاكە هەلبەستەدا كە (كوردى) (دەم) يا فەرموودهكانى كە لە دەمىهوه رايگەياندووه وەك قورئان و حەديث و روونكردنهوهى ئايەتەكەى چواندووه بە(هەناسە) وە يا (فووى) ئيسرافيل لەووهوهيه كە رايگەياندنه دەمىههكانى پىغەمبەر لە رووى (ئايىن)هوه دوا رايگەياندن بوون و چونكە (محەمەد پىغەمبەر - د. خ) دواترين پىغەمبەر واتە (خاتەمولئەنبيا) بووه لە هەمان كاتدا ئەو فووكردنهى (ئيسرافيل)يش بە(كەرەنا)بەكەيدا دواترين دەنگ دەبى لە (ئيسرافيل) و (كەرەنا)بەكەيهوه كەواتە هەردووئايان (دواترين) و بۆيه (كوردى) چواندوونى بەيەككى.

هەر بۆيهش (كوردى) هەم رايگەياندنهكانى پىغەمبەر و هەم دەنگى كەرەنايەكەى بە(مەوريد) ناو بردوون كە (مەوريد) لە هەمان كاتدا بەو شوپنەش دەگوتري كە بەهرەمەندي وەك ئاو لى خواردنهوهكەى لى دەخورپتەوه، واتە هەم ئايەتەكە شوپن بەهرەمەندي (بەئيسلام بوون) و هەم دەنگى (كەرەنا)بەكەش لەو رۆژ و دەشتى لىپرسينهوهيهدا (حەشر) و (محەشەر) ئەميش شوپن بەهرەوهريى پياوچاكانە كە لە پاداشتى چاكەياندا بە بەهەشت شاد دەبن، وەك لە تۆلەى خراپكارى پياو خراپكاراندا (مەوريد)هەكەيان چوونه (دۆزەخ) و (سزا) و (ئەشكەنجە)كانيانە. ئەم تاكە هەلبەستە لە سەرچاوهكانى: (گل/۵)دا نيبه و لە (مك، ط)دا دوانزەهيمينه و لە (ق/۳، ف، جم، ج)دا سيانزەهيمين و لە (صا)دا چواردهيهمين تاك و لە (گل/۳، مع)دا هەژدهيهمين و لە (با/۱، گل/۸، ما/۱، ص)دا نۆزدهيهمين و لە (حم)دا نۆزدهيهمين و لە (مس، شح، عن)دا بيستەيهمين تاك و لە (نم/۱، سجا، ن، ه، گل/۶، نع)دا بيست و يەكەمين تاكە لەم بەندى يەكەمى (حەوت بەندە)دا.

جياوازيهكان:

نەفخە، لە (مك، ج)دا نووسراوه (نەفخە = نەفحەبى) واتە لە وشەكەدا لە جيگەى پىتى (خ)ى جيگيركراوهى سەرەوهدا لە (مك، ج)دا پىتى (ح) نووسراوه كە بەواتا (بۆنى و...) دەگرپتەوه كە هەلەيه. جا نووسەرى سەرچاوهى (ج) بۆ داپۆشيني ئەم هەلەيه و گوايه هەلەكەى راست كردووهتەوه نووسيووه:

«رەنگە نەفخە» بى كە لە قورئاندا هاتووه: (ونفخنا فيها من روحنا) سوورەتى (انبيا) - ۲۱ - ئايەتى (۹۰).

منيش لە بەرپەرچدانەوهەدا، نيشانە بۆ خودى تاكە هەلبەستەكە دەكەم كە باسى لە ئيسرافيل و فوو بەكەرەنا كردنهكەيهتى وە ئەم ئايەتەى كە مامۆستاي (ج) نيشانەى بۆ كردووه، فوو پياكردنى خىواي مەزنە بەگيانى (مريەم)ى داىكى (عيسا) پىغەمبەر (د. خ)دا و واتاي ناو تاكە هەلبەستەكە و لىكدانەوهكەى مامۆستاي (ج) بە(رەنگە) زۆر لە يەكترهوه دوورن و (لىكدانەوه)

و (رهنگه) که‌ی مامۆستا دروست و پرپه‌پر نییه له ناوه‌پۆکی هه‌لبه‌سته‌که جیاوازه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ئه‌و نایه‌ته‌ی نووسه‌ری (ج) نیشانه‌ی بۆ کردووه، ژماره راستیه‌که‌ی (٩١) ه که نه‌ک (٩٠) وه‌ک مامۆستا نووسیویه. هه‌روه‌ها مامۆستای (ج) درێژیه‌ی به‌تیه‌ه‌لچوونه (سه‌رنجی ورد) پینه‌دانه‌که‌ی داوه و، نووسیویه:

«ونفخ فی الصور - سووره‌تی (که‌ف) - ١٨ - نایه‌تی (٩٨) که (نه‌فخی روح) هی جبره‌ئیه و (نه‌فخی صور) هی

واردات: ئه‌م وشه‌یه به‌واته: (ده‌ستکه‌وته‌کانی) دیت به‌لام مه‌به‌ست له هاتنه زۆره یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی (جیبره‌ئیل) ه بۆ لای (په‌غه‌مبه‌ر - د. خ) له نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزی بۆ (په‌غه‌مبه‌ر) ده‌هێنان که وه‌ک (ده‌سکه‌وت) یکی له نرخ نه‌هاتوو وه‌ها بوون بۆ ئیسلامه‌کان و ته‌واوکردنی هه‌موو قورئان، له‌و سه‌ردانانه‌یدا که له خوا‌ی مه‌زنه‌وه ده‌هێنان.

جبریلی واته (هی جیبریل) که مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئه‌و نایه‌تانه یه‌کسه‌ر له (جیبریل) هوه به‌په‌غه‌مبه‌ر وه‌ک (واریدات) = ده‌سکه‌وت گه‌یشتون. وه‌ک ده‌سکه‌وتی له نرخ نه‌هاتوو‌ی ئیسلامه‌تی.

جبریل: گه‌وره‌ترین فریشته (مه‌لائیکه) و سه‌رۆکی فریشته‌کانی تره و هه‌ره نزیکترین بووه به‌خوا‌ی مه‌زن و (پا‌به‌ر) بووه له نیوان خوا و په‌غه‌مبه‌ری ئیسلامدا و (په‌یام) ی خوا‌ی به‌په‌غه‌مبه‌ر گه‌یاندووه. که وه‌ک پام گه‌یاند له (قورئان) یشدا ناوی (جبره‌ئیل) له سی نایه‌تدا هاتوو.

لێره‌داو بۆ ده‌سته‌سه‌راگرتنی با‌به‌تی (نه‌فخه) که‌دا بگرم که جارێکی تریش له قورئاندا ئه‌م وشه‌ی (نه‌فخه) یه هاتوووه جگه له (که‌ره‌نا فوو پیا‌کردنه‌که‌ی ئیسرافیل) وه (فوو به‌گیان کردنه‌که‌ی مریه‌م) دا هاتوووه که نیشانه‌یشه بۆ یه‌کی له کاره له راده‌به‌ده‌ر (موعجیزات) ه‌کانی (عیسا په‌غه‌مبه‌ر د. خ) ئه‌وه بوو که به‌(مه‌ل - با‌لنده) یه‌کی له قور دروست‌کراو‌دا فوو‌ی کردوووه و به‌فرمانی خوا‌ی گه‌وره ئه‌و مه‌له قورینه‌یه ده‌سته‌به‌جی گیانی هاتوووه به‌به‌ردا و، داویه‌ته شه‌قه‌ی با‌ل و فریوه به‌ئاسماندا که ئه‌م کاره گرنگه‌ش له نایه‌تی ژماره (٤٩) ی سووره‌تی (آل عمران) و نایه‌تی ژماره (١١٠) ی سووره‌تی (المائدة) ی قورئانی پیرۆزدا هاتوووه که (کوردی) له هه‌لبه‌سته‌که‌یدا (نه‌فخه = فوو پیا‌کردن) ه‌که‌ی نه‌داوه‌ته (عیسا په‌غه‌مبه‌ر - د. خ) داوه‌ته پا‌ل (جیبره‌ئیل) و به‌ئاشکرایه‌ی داویه‌ته پا‌ل (سرافیل = ئیسرافیل)

واتای گشتی ئه‌م تا‌که:

ئه‌ی ئه‌وه‌ی که دهم (زارت) به‌را‌گه‌یاندنی مژده‌ی په‌یا‌بوون و ده‌رکه‌وتنی ئاینی ئیسلام و با‌لو‌کردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و فه‌رمووده (حه‌دیث) ه د‌ل‌گیر و په‌سند‌ه‌کانت و به‌روون‌کردنه‌وه گرنگه‌کانت که وه‌ک (نه‌فخه) = فوو پیا‌کردنی ئیسرافیلدا بوو به‌(که‌ره‌نا) که‌یدا که هه‌ردووکیان واته ئه‌وی له دهم‌ته‌وه ده‌رچوون و ده‌نگی که‌ره‌ناک‌ه‌ش کۆتایه‌یه‌نه‌رن، ئه‌وی تۆ له په‌غه‌مبه‌ریتی و ئایندا و ئه‌وی ئیسرافیلیش له کۆتایه‌یه‌نه‌ره به‌ژیانی سه‌ر زه‌ویدا) که هه‌ردووکیان ئه‌و

دهسکه و تهن وهک (واریدات) دهسکه و تهکانی له جیبره ئیله وه گه یه نران به پیغه مبهه له سوورتهکانی قورنانی پیروژ که قورنانش هه ره مه زنترین (مهوید) شوین به هره وهه ریبه بۆ مرؤفایه تی له سهه گۆی زهوی له ناو گه لاندنا و بگره رووناککه ره وهی ریگهی ئه و جیهانیسه.

۲۲- ئه م تاکه هه لبهسته دووه مین تاکه، که له دواى هه ره یه کۆی له (حهوت بهند) هکه ی ئه م (تهرجیع بهند) ه فارسییه ی (کوردی) یه وه دووباره ئه کړینه وه. به ودا که (کوردی) ئه م هه لبهسته دریزه فارسییه ی کردووه به حهوت به شه وه، بۆیه ئه م هه لبهسته به (حهوت بهند) ناو ده بری.

ئه م تاکه هه لبهسته ی سه ره وه یه که مین تاکه هه لبهسته یکه که (کوردی) به زمانى عه ره بی تیایدا دای ناوه و ئه م تاکه عه ره بییه دوا تاک یا کۆتایی هه ره یه کۆی له بندهکانی ئه م (تهرجیع بهند) هیه که هه موویان به (فارسین) جگه له ته نیا ئه م تاکه.

واتای وشهکان:

انت: ئه تۆ، تۆ، خۆت، خودی خۆت.

شمس: ئه سستیره ی خۆر، خۆر، که وشه ی خۆر له وه وهیه که ئه م (ئه سستیره ی خۆر) ه له لای (خۆره لات = رۆژه لات) ی گۆی زهوییه وه هه لدا و تیشه که ی له زهوی ئه دات وه ناوی خۆره لات له زمانى هه ره کۆنى (کوردی) دا به شتیه ی (خاوه ر) یش ده گوتی و، به واتا رۆژه لات.

ئه م ئه سستیره یه یه کیکه له کۆمه له ی خۆری (المجموعه الشمسیه) و گه وه ترینی ئه و کۆمه له ئه سستیره یه که به گوتیه ی هانا کردن له زهوییه و ئه م ئه سستیره ی خۆره ئه بیترى ئه گه ر نا به پیی زانیاری گه ردووناسی گه لی ئه سستیره ی تری له ئه سستیره ی خۆره که ی ئیمه تیشه دارتر و گه وه تر له بۆشایی ئاسماندا هه یه.

(کوردی) که له سه ره تایی ئه م تاکه یدا گوتویه تی (انت = تۆ)، (شمس = خۆر) مه به سستی له پیغه مبهه ی ئیسلامه که بلاو کردنه وه ی ئاینه که ی وهک بلاو بوونه وه ی تیشه و رووناکی (ئه سستیره ی خۆر) وه هایه، که هه ردووکیان رووناککه ره وه ی ده روونی خه لکی و هه موو پرووی زهوی و ئاسمان و سهه گۆی زهوین.

الهدی: رینوما یی، ری رووناککار، ره هبه ر، ری پیشانده ر، ئا راسته کار بۆ ریگهی چاک. که له مانه هه مووی هه ره مه به سستی خودی پیغه مبهه ره وهک که (کوردی) گوتویه تی ئه ی پیغه مبهه ر تۆی وهک ئه سستیره ی خۆر که ریگهی گومرایان و خوانه ناسان رووناک ده که یته وه و رابه رییان ده که یه ت بۆ که وتنه سهه ریگهی چاک.

ونور الحق (وه نووره له حق): (کوردی) سه ره رای ئه وه ی که گوتویه: (تۆی ئه و ئه سستیره ی خۆره ری رووناککه ره وه ی رینوما یی کاری به ره و چاکه یه ت)، لیره شدا دریزه ی به و پیناسه یه ی داوه که به و پیغه مبهه ره ی گوتوه (هه ره ها) تۆ نووری حه قیته.

نور (نوور): په رته و، رۆشنایی، رووناکی... به لام:

الحق: نهک هه ره په رته و و رۆشنایی به ته نیا به شکو تۆ رۆشنایی و په رته و ی حه قیته.

حق: خوا، رواله تی خوا، ناویک له ناوهکانی خوا، راستی، راسته قینه، که خودی پیغه مبهه

دهرخه ریکی راستیی خواجه.

ئەم نیو بآلی یهکه می تاکه ههلبهسته ی سهرهوه بهم شتیههش دهخویندریتتهوه:
(ئهنته شهسهل هودا و نورولحهق)

اظهر: دهرخه، بنوینته، ئاشکرایکه، نیشان بده، که وشهکه رووی دهم له پیغهمبهر کردنه.
الحق: راستی.

یا ظهور الحق: ئەم نوینه ری، دهرخه ری، پیشانده ری، راسته قینه (حهق).

ئەم تاکه ههلبهسته له سهراوه کانی: (گل/۸) دا نییه و له (صا) دا پانزه یه مین تاک و له (مک، ط) دا سیانزه یه مین و له (ف، جم، ج) دا چوارده یه مین و، له (ق/۳، ص) دا بیسته مین و له (حم) دا نۆزده مین و له (مع) دا ههژده مین و له (با/۱، ما/۱، گل/۳) دا بیسته مین تاک و له (مس، شح، گل/۵، عن) دا بیست و یهکه مین تاک و له (نم/۱، سجا، گل/۶، ن، ه، نع) دا بیست و دووه مین تاکه له م بهندی یهکه مه دا. له هه موو نوسخه کاندایا تاکای ئەم بهندی یهکه مه یه.

بروام وایه ئەم بهنده چوار تاکای تری لی له ناوچووبی بههوی دهست او دهست کردن و په پووتبوونی کاغەزی نوسخه کان و بههوی مؤرانه و دووکه ل و ته ربوون و چاودیری نه کردنی نوسخه کانییه وه یا دهست نه که وتنی نوسخه ی تر که له م سهراوانه زۆرتیان تیا بی، نه که به پیتی ئەم بهندی یهکه مه بهشکو به پیتی هه ر حهوت بهنده که.

له لایهکی ترهوه به پیتی ئاگاداریم له چه ندین (حهوت بهند) ی تر که له وانیه هه موو (بهند) هکانی (ته رجیع بهند) ه ژماره ی تاکه ههلبهستی هه ر یه کتیکیان ئه وهنده ی ژماره ی تاکه کانی بهنده کانی تری بیت که ده بینریت ژماره ی هه ر (حهوت بهند) هکه ی ئیره چوونیه ک نین له زۆر و ژماره یاندا. ئەم تاکه ههلبهستانه ی ئەم بهندی یهکه مه بههوی زۆری سهراوانه کانییه وه له وانیه که زۆر نزیک بن له دهقی گوتنه که ی (کوردی) یه وه. وهک له تاکای یهکه می ئەم بهندی یهکه مه دا دیاریم کرد که زۆر له نوسخه کان بههوی ئه وه وه نیشانه ی بزوین (علامه الحركه) ی وهک سه ر و ژیر و بۆر و ئه مانه یان له سه ر دهقی ئەم تاکه ی سه ره وه یان نه نووسیوه، ئه وه بووته مایه ی خویندنه وه و نووسینی ئەم تاکه بههه له، که به پیتی دهستووری زمانی عه ره بی نه نووسراون.

ئه وه بوو هه ر له یهکه م تاکای ئەم بهندی یهکه مه شدا گفتوگو یه که ی نیوان (کوردی) و (فه خرولعوله ما) (شێخ محهمه د) م له سه ر شتیه ی ده برینی ئەم تاکه ی سه ره وه م راگه یاند که (فه خرولعوله ما) گوتیوی (انت شمس الهدی = ئهنته شه مسوله ودا) و (کوردی) بۆی راست کردبووه وه، و (شه مسول) هکه ی بۆ کردبووه به (شه مسهل) که فه خرولعوله ما دانی به و راستکردنه وه یه ی (کوردی) داناوه.

بهندی دووهم

- ۲۳- آن گدایان که خلق را ننگند
پادشاهان عرش اورنگند
- ۲۴- گنج در آستین و کیس تهی
پای بر عرش و زیر سر سنگین
- ۲۵- چون، خزانه نهان، به ویرانه
چون گهر در نهنگ باهنگند
- ۲۶- خلوت پشت کاخ را شاهد
کان دران مجمعی هماهنگند
- ۲۷- گرچه ظاهر به کلبه اند ساکن
باطنی را به جان شباهنگند
- ۲۸- همه پیل افگنان و، آهو و ش
ملک اخلاق و آدمی رنگند
- ۲۹- گاه در گنج دلبری مبسوط
گه زرنج زمان سبک سنگند
- ۳۰- طائر وهم و مسرع الافکار
در بیابان وصلشان لنگند
- ۳۱- هم در اقلیم دل چو سلطانند
هم بر افواج جان چو سرهنگند
- ۳۲- از لب لعل و، گیسوی مشکین
خرم و، کامیاب، باهنگند
- ۳۳- دل پر اسرار غیب را به مثل
طبله در طبله، تنگ در تنگند
- ۳۴- دل زکف دادگان شوریده
شوخ و شیرین و شاهد و شنگند

- ۳۵- عارفانند، زتارم اعلا
 بردرت را گــــدای لالنگند
- ۳۶- انبیاء در مدارس غیبی
 کشف کشاف و فرّ فرهنگند
- ۳۷- در سمای حقیقت جانی
 مهر پرواز طی راه لنگند
- ۳۸- شاهدم، شاهدم که در معراج
 همه شان دید، در رهش (چنگند)
- ۳۹- با دد و انس و جنّ به صدق و صفا
 لیک با دیو نفس در جنگند
- ۴۰- جان و دل (باز) پرتو نظری
 کحل ابصار و صیقل زنگند
- ۴۱- وانگهی مــــیکده چکار آید؟
 که همه خودخم و مل و بنگند
- ۴۲- چونکه مست (ألسْتُ) اند آنان
 پی کامی چنین قوی ینگند
- ۴۳- (غافل) از خویش و، (بیخود)، از (مستی)
 (واقف) از روم و (آگه) از زنگند
- ۴۴- بی صفای هوای دلجویت
 خفه، بندگان بنگ رنگند
- ۴۵- از گدایان به شورهای هو
 هرکه با چنگ و دنگ، نی دنگند
- ۴۶- گوش سوی سرش و دف در کف
 (نای) با (نای) و چنگ در چنگند
- ۴۷- از سرافیل؛ عشق: در یکدم
 تا دم صــــور، واپسین دنگند

۴۸- مطربان خوش، نغمه سـرای

با خـروشی چـنین در آهـنگـند

۲۳- آن: ئەو.

گدایان: سوالکهران، هه‌ژاران، بی‌نه‌وایان.

که خلق را: که به‌لای خه‌لکه‌وه، که بۆ خه‌لکی، که به‌لای خه‌لکییه‌وه، که بۆ خه‌لکی (که‌سان).
ننگند: شووره‌یین، سووکین، په‌له‌ی ره‌ش و ناشیرینین، شهرمه‌زارین، شهرمه‌پین، به‌دناو‌پیتین،
که‌موکوپین.

واتای وشه‌کانی تا ئیره مه‌به‌ست له‌وه‌ن که: (ئەو سوالکهرانه‌ی که به‌لای خه‌لکییه‌وه
سووکایه‌تی و سه‌رشۆرین، ئەوانه‌ خو‌یان):

پادشاهان: پاشاکان، پاشایه‌کان، پادشایان، پادشاکان.

واته: ئەو سوالکهرانه‌ی سووک و شهرمه‌زارن به‌لای خه‌لکه‌وه هه‌ر ئەوان خو‌یان پاشایانن که
له‌سه‌ر:

عرش: ئەم وشه‌یه‌ عه‌ره‌بییه‌ و بووه‌ته وشه‌یه‌کی ئاینی، نه‌ته‌وه ئیسلامه‌کان به‌واته: (باره‌گای
خوا) یا ئەو کورسییه‌ی له‌ خودی ئەو عه‌رش باره‌گای خوایه‌ دایه، وه یا به‌واته ته‌ختی
نشینگه‌ی پادشایانه، که لیره‌دا مه‌به‌ست له‌مه‌یانه، هه‌رچه‌نده (عه‌رش) واتای گو‌شه‌ و که‌ناری
شتیک ده‌دات له‌ رووی فه‌ره‌ه‌نگییه‌وه.

واتای تا ئیره‌ی وشه‌کانی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته ئەوه‌یه ئەو سوالکهره شهرمه‌زارانه که به‌لای
خه‌لکه‌وه سووکن، هه‌ر ئەو سوالکهرانه به‌خو‌یان پادشایانی سه‌ر (ته‌خت = عه‌رش)ن ئەو
عه‌رشه‌ی که شکۆداره و:

اورنگند: به‌شان و شکۆن، ریزمه‌ند و شکۆدارن، ئەوره‌نگ = شکۆ، ریز، جوانی، په‌نگین،
(جه‌مال و جه‌لال) لی هاتوو، تینگه‌یشتن (مه‌عریفه) و...

هۆنه‌ره صۆفییه‌کان، رۆژ جار ئەم وشه‌ی (ئوره‌نگ)ه‌یان له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا به‌واتای
(مه‌عریفه) به‌کاره‌پناوه. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ئەم
هه‌لبه‌سته‌دا که ده‌ست من که‌وتوون و له پێشه‌وه ناویانم نووسیون له هه‌موویاندا په‌که‌مین تاکه
هه‌لبه‌سته‌ی ئەم به‌ندی دووه‌می (حه‌وت به‌ند)ه فارسییه‌ی هۆنه‌رمان (کوردی)دا.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له دوو رووی (کو‌مه‌لایه‌تی) و (ئاینی)یه‌وه سه‌رنج راده‌کیشی بۆ
لیکدانه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی (کوردی).

له رووی ئاینیه‌وه:

(کوردی)؛ لاوه‌کیانه، په‌کسه‌رییانه په‌یره‌ویکارانی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام و ئاینه پیرۆزه‌که‌ی
ده‌ستنیشان کردوون که وه‌ک له دوو (چین)دا بن لێیان داوه. چینیکی ئەو په‌یره‌ویکارانه‌ن

به تیکرایی به (ره شه گهل) ره چاوی کردوون که له چاو (چین) هکه ی ژباندا سر و سوالکه و هه ژار و دستنه رژیشتووو ئیسلامه کان بوون که ئەم چینه یان به راستی و پاکی و له هه موو دل و دهروونی بیگهرد و ئاینه که یان وهرگرتووو و به بی خۆ پپوه هه لکیشان خویان ناسیوه و له خوی یه کتا و کردگار په رستیدا ریگه ی ئاینه که یان گرتووو و بهو (نه دارایی) و (هه ژاری) یه شیاوه، هه سهریان کز گرتووو و له سوپاسگوزاری خوا دان و چاویان له سامانی کهسانی ترهوه نییه و لهو بی دستیه یاندا به لای دزی و تالان و مالی خه لک به حه رامی خواردندا نه رژیشتووون و نارۆن و، رازین بهو به شه ی که خوا پپی داون که ئه وهتا له م تاکه هه لبه سته دا (کوردی) رای گه یاندووو ئه و هه ژار و سوالکه رانه ی که به لای خه لکی چینی ده سدار و له ژوور خۆ یانه وه له سامانداریدا وهک سووکی و شه رمه ینه ر سهیر ده کرین و به چینیکی ریسوا و شه رمه ژار ئه زانرین.

واته ئه و خه لکه چین و توژی کۆمه لایه تی ده سداره، ئه گه رچی له واران به په ست ته ماشا ده کرین، به لام له راستیدا ئه و چینه هه ژار و که مده سته (سوالکه ره) خۆی پادشای راسته قینه یه نهک چینه که ی که به سامان له ژووروی ئه و هه ژارانه وهن، له دیوکی تری بابه ته که وه وها ده گریته وه که هه ندی لهو (چین) ه سامانداره که پپشه و ئاینیه کان بوون که به سه ر زاری پادشای پۆست نوشین بوون، به لام له راستیدا دهروون رهش و بی باوه ر و هه لپه رست و جبهانخوانن نهک وهک چینه هه ژاره که یا دهرویش و مریده کانیا ن. ئه و دهرویش و مریدانه له پپشه و یا شتخه کانیا ن گه لی پروا به هیتز ترن له ریگه ی ئاینداریه که یاندا و بۆیه (کوردی) به ئاشکرا ئه و هه ژار و سوالکه رانه ی به پادشایان و ته ختی پاشایه تی نوشین پیناسه کردوون.

له پرویه کی تره وه (کوردی) که کهسانی وهک خۆی به (هه ژاری چاو له دل سوژی و لوتف و نیعمه تی خوا) ی داناون و به لام هه ر ئه وان به به شی خۆ رازی و چاو له به شی خه لکیه وه نه بوو و، هیوا و ناواتیا ن به هیتز بووه به رامبه ر به چاودیری و دل سوژی و به خشنده یی خوا که ئه و ریپاز و بیر و بروایه یان خۆی پاشایه تییه، نهک پاشایه تی به دیمه ن و روا له ت که ئه و ده سدارانه له دهرووندا ئه وه نده ی ئه و هه ژارانه خواناسی راست و پاک نه بوون و هه لپه ی گرد کردنه وه ی ساماندار بوون به هه ر شتیه یه ک بووی.

له پروی کۆمه لایه تییه ره:

به پپی گه لی له هه لبه سته کانی کوردی که به م په راوییه دا بلاو کرا ونه ته وه، که (کوردی) بیاوکی (نیشتمان په روهر و نه ته وه په روهر) بووه یا دۆست و لایه نگری کۆمه لایه تیخواز بی لایه نن بووه که وهک ئاوینه هه موو بار و روا له ت و هه لو یستی (چین) هکانی کۆمه لگایه که ی خۆی رهنگ پی داوه ته وه و نوما یانی کردووو و، لایه نه چاک و خراپه کانی وهک وینه که شتیکی هونه رمه ند وینه کیشاوه و راستیه که ی راگه یاندووو ئه مجا له م روانگه یه وه (کوردی) کۆمه لگایه که ی خۆی له دوو چیندا ره چاو کردووو که ئه وانیش (چینی ره شه گهل) و (چینی سامانداران) و به بی

گیروگرفت و بی سی و دوو لیکردن به ته و اوی (ره شه گهل) هکه یانی پشتگیری کردووه.

لیره دا ئهوی جیگهی سه رسورمانه که (کوردی) خۆی و خانه واده که ی له چینی ساماندار و خاوهن زهویوزار و گوند و جۆگه و کانی و کاریز بوون و که چی هه می شه خۆی به یه که ی له ره شه گهل زانیوه و زۆر به خشندانه و یه کجار ده ستبلاوانه له سامان و به ره هه می زهویوزار هکانی یاریده ی داماوان و لیتقه و ماوانی (ره شه گهل) ی داوه و هر ئه و ره و شته ش له فه تاح به گی ساحی بقران و له ئه حمده همدی به گی ساحی بقرانی کوری ئه و (فه تاح به گ) شدا خۆی نواندووه که له گرانییه که ی سه رده می جه نگی یه که می جیهانیدا که تورکانی عوسمانی هه رچی دارایی خه لکه که و به تاییه تی له کوردستان هه موویان به تالان بردووویانه و داگیریان کردووه و ته نانه ت (قووتی) خیزانه کان و زه خیره ی خوارده مه نیشیان به زۆر بردووه و مه رومالات و ئاژه ل و په له وه ره کانیان لی سه ندوون، به راده یه که هه ژاری بلاوووه ته وه که به لگه م لا هه یه (خه لکی) گوشتی مرووف و ته نانه ت منالی خۆی و بگره گوشتی پشیله و سه گیشی خواردووه و له و گرانییه دا ئه حمده به گ و باوکی (هه ر پۆژی سی ژم) یه کی حه وت (مه نجه لی که وه ری ساوه ر کولان چیشتیان به هه ژاران داوه) (کوردی) هه رچی ده سه که وتی بوو داویه تی به وانهی که پتویستیان بووه و ته نانه ت به رگ و پۆشاکیکی وه ک (به گ) و (به گزاده) بق خودی خۆی نه بووه و له به ری نه کردووه و هه ر له به ره ئه وش بووه که به (مچه رووت) ناسراوه. وه ک ئه و پیناسه کردنه ی به (مچه رووت) له هه لبه سستی خۆیدا و له پاشبه ندی پیتی (ت) دا له م په راپویه دایه که هه لبه سته که ی به (مچه رووت) کۆتایی هاتووه.

ئهم نمونه یه ی و، زۆر ره و شتی تری سه رنجی لیکۆله ره وه ی ئهم تاکه هه لبه سته ی سه ره وه ی (کوردی) ده بات به لای ئه وه دا که له م تاکه هه لبه سته ئاینیه ی سه ره وه که بر و ا و مه به سستی له گه دایان (ره شه گهل) و له پادشایان ده ره به گ و برا گه وه ره کانی ولات نه بووه، که به لای (کوردی) یه وه ئه و گه دایانه (پادشای ته خت نوشینی راستی بوون نه ک ده ره به گه کانی ولات و، به ناشکرا پشتی چینه (گه دا) و (چه وساو) که ی خۆی گرتووه و پلاری له چینی ده ره به گ گرتووه و گه دا کانی به ریزمه ند و خاوهن شان و شکۆ داناوه.

ئه گه سه رنجی (قوولی) ی (کوردی) بدری له زۆر هه لبه سستی تر دا و ئه وی شاره زای زۆر له کۆنه وه ی (کوردی) بی، وه ک من تی ده گات که من له لیکدانه وه ی ئهم تاکه هه لبه سته ی (کوردی) دا، لام نه داوه و پی به پی بی (قوولی) (کوردی) لیکم داوه ته وه.

له سه رده می ژبانی (کوردی) دا که (بیری نه ته وه و نیشتمان په ره وه ری) سه ری هه لدا بوو، به ته و او هتی دژی (ده ره به گ) و ئه و بارودۆخه هۆیه کی سه ره کی بووه، بق ئه وه ی (پۆم) و (عه جه م) ی دوو دراوسپی چنۆک و نه ژا په رست له و سه رده مه دا سه رگه رمی ئه و رووخاندنی سه رۆکانی و فرمانداری و پاشایه تی و به رپۆه به رایه تییه کوردیه کانه ماندا بوون و میژوو گه و اهیدهری ئهم راستیه یه که ئه و دوو حکومه ته یه ک له دوا ی یه ک ئه و ده سه لاتداری و به رپۆه به رایه تی و فرمانداری و پاشایه تییه کوردیه کانه یان رووخاندوون و له ناویان داون که

لیدوانی ئەو کارەش بۆ ئێزە درێژە دەکێشی.

جیاوازی سەرچاوەکان:

آن له (ف) دا نووسراوه: (بین: ئەم)

آنان له (ع) دا نووسراوه: وان = ئەوان.

خلق را، له (ف)، جم، نم/۱، ما/۱، سجا، حم، ق/۳) دا نووسراوه: نام را. واته (ناوان) كه ئەمیش دەگونجی.

پادشاهان عرش، له (گل/۵، گل/۶) دا نووسراوه: پادشاهان کی عرش.

پادشاهان عرش، له (مک، ط، ج) دا نووسراوه: شههريارانى تهخت هه‌رچه‌نده له پرووی پاکیتی زمانهوه (شههريارانى تهخت) دلگیر و به‌جییه، به‌لام له پرووی هیزی واتاوه (پادشاهانی عرش) ه که گونجاوتر و په‌سندتره.

من ئەم جیاوازیانەى نێوان دەقى نوسخه‌کانى ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌م، به‌م جوړه‌ى سه‌روه له‌گه‌ڵ هه‌ر (۲۴) سه‌رچاوه‌کانى ئەم (حه‌وت به‌ند) هه‌ا به‌ر له‌وه‌ى له‌ نامیله‌که‌ه‌ى (ج) بنووسیت، پێشکه‌شم کردبوون به‌ (مامۆستا رۆژبه‌یانى).

واتای گشتی ئەم تاکه:

ئەو گه‌دا و هه‌ژار و سواکه‌رانه‌ى كه به‌لاى خه‌لكه‌وه‌ په‌له‌یه‌كى ره‌ش و شووره‌یین له‌ كۆمه‌لگادا، هه‌ر ئەوانه‌شن له‌ راستیدا پادشایانى تهخت نشین و شكۆدار و پێزمه‌ندن له‌ پرووی (به‌ى) به‌جوانی و راستی (مه‌عریفه‌ت) بردندا.

زۆرتیشم له‌سه‌ر ئەم تاکه لێك داوه‌ته‌وه‌ بۆیه به‌مه‌نده كۆتابی پێ ده‌هێنم.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ى سه‌روه له‌ سه‌رچاوه‌کانى (ط، م) دا چوارده‌مین تاک و له (ج، جم، ف، ق/۳) دا پانزهمین و له (صا) دا شانزهمین و له (حم، گل/۸، مع) دا بیسته‌مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و یه‌که‌مین و له (شح، عن، گل/۵، مس) دا بیست و دووه‌مین تاک و له (سجا، گل/۳، ن، نع، نم/۱، ه) دا بیست و سێیه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده‌یه له‌م به‌ندى دووه‌مه‌یدا.

۲۴- گنج (گه‌نج): گه‌نج، گه‌نجینه، شوینی شتی به‌نرخ تیدا پاراستنى وه‌ك زێر، زیو، گه‌وه‌ر، خشل، پاره، نه‌ختینه (خه‌زینه).

آستین: باخه‌ل، به‌رك، چاکی كه‌وا و جبه و عه‌با و كراس، به‌ركۆش و، داوینی پۆشاك كه‌ بگونجی شتی زۆری تى بکریت و هه‌لبگیريت، یا فه‌قیانه، له‌وه‌ندى، هه‌چك، داوین، مه‌به‌ستى له‌وه‌یه كه‌ تیا بووی ئەو گه‌نجه له‌م شتانه‌دا بى و، تیا بووی گه‌نجه له‌به‌ر زۆری له‌ به‌رده‌ستدا بێت به‌پاده‌یه‌ك له‌ گه‌نجینه‌ى تیدا پاراستنه‌كه‌ سه‌رى كرده‌ی له‌به‌ر زۆری و نیشانه‌یه بۆ (هه‌ره ئەوه‌ی) دارایی و سامانداریه‌وه.

کیس: کیسه، جزدان، تووره‌که‌ی پاره و نه‌ختینه، زێر، گه‌وه‌ر و زیو تیا پاراستن، پارهدان، جوړکه‌ی پاره تیا هه‌لگرتن.

تهی: وشهیهکی کوردی پهتیی رهسهن و زۆر کۆنه که ههتا ئیستههیش نزیکه له شیوه کۆنهکهی خۆی ماوه تهناهت بهر له دوو ههزار سالیکی پتر، واته له سهرتینی (باوی بهکارهینانی زمانی (پههلهویتی)ماندا بهشیوهی: (تههی = Tehi) یا (تههیک = Tehik) و (توهی = Tuhi) یا (توهیک = Tuhik) بهکارهاتوووه واتا = بۆش (خاللی) که بهرامبهه یا (دژای (پره) یا کیسه، ئامان، کووپهلهیهک چی شتیکی تیا نهبیت (بهتال) بیت، ههتا ئیرهه ئهه نیو باللی یهکهمی ئهه تاکه ههلبهستههی سهروه مه بهست له وهیه که سیک خهزینههی پاره و نهختینه و زێر و گهوههر و خشل و زیوی ئهوهنده پر بیت بهرادهیهک سهه بکات له (خهزینه) کهوه و له بهر زۆری نهیگریت، که ئهه تیا بووه و سههرپژێر کردوووه زۆرههی ناو خهزینهکه بکریته کیسه و چاکی کهوا و داوینی کراس و جبه و عهبا و ناو فهقیپانهوه و له ههمان کاتدا ئهه کهسه سامانداره (کیسه) ی بۆش و بهتال بێ له بهر بهخشندههی وهک که سیک مانهندی پیغه مبهه که ئهوی ههیبوو له ریگی خه لکدا خهرجی کردوووه، که هه میسه خوای مهزن بهوی داوه و، ئهویش دریغی نه کردوو له خه لکی و، هه موو خه لکی نهک ههه عه ره ب که له ناویاندا ژیاوه، له ئیمه وه نزیکتر بووه.

ههروهها ئهه واتایههی که بۆ نیو باللی یهکهمی سهروه لیکم داوه تهوه نیشانههیشه بۆ ئهوانههی که بهدل و بهپاکی و له ناخی دهروونهوه بهراستی بریویان بهئاینی ئیسلام هیناوه و پهیرهوی دهقه پیرۆزهکانی ئهه ئاینهیان کردوووه ئهوانهش چاویان له پیغه مبهه که یان کردوووه که هه رچه ندێ ساماندارتر بووین، ئهه مجا هه موویان له ریگی خوادا بهخشیهوه تهوه به سهه (دهستکورتیهکاندا) ئهه له رووی سامانی (دراوی) یهوه ههروهها ئهوانه ههتا زۆرتر شارهزای دهقه پیرۆزه ئیسلامیههکان بووین ئهه مجا ئهه ئاگه دار بیانهیان له میشک و دهروونی خۆیاندا نههیشتهوه تهوه و بریو دارانی ئاینی و، که سانیان لێ ئاگه دار کردوووه.

دهبێ ئهوهش رابگهیهنم که لیرهه (کوردی) دهنگی له رهوشتی بهخشندههی خۆشی داوه که هه رچی له دهسکهوتی زهویو زارهکانی دهست کهوتبێ له ریگی خوادا داماوان و دهستکورتیهکان و لیکه و ماوانی لێ بهشدار کردوووه. دهتوانرێ ئهه لیکدانه وهیه بهروویهکی تریشدا رابگهیهنریت و بۆ ئهه دهستدار و ساماندارانهی ولات ئهوانیش داراییه که یان ئهوهنده بههه ژاراندا بهخشیهوه که وهک هه میسه خاوهن گهنجینههی تر بوون له بهر بهخشندههی هه میسهش (کیسه پاره) خالی بوون، ئهه مهش وهک توانجیک وایه له (دهستدار) و (دهره بهگ) و (ئاغا) و (بهگ) هه پیسکه و چرووکهکانی گرتبێ وهه پایه، که هه ر چاویان له خۆیان بووه و ره شه گهل «ره عیهت» ههکانی خۆیان یان به سهه نه کردوووه تهوه و، بگره مافیان پیشیل کردوون و چهوساندوو یان نه تهوه.

(کوردی) بهه رابگه یاندنی ئهه واتایانه له لیکدانه وهی ئهه نیو باللی یهکهمی ئهه تاکه ههلبهستههی سهروهیدا ئاکامی ئهه چا که کارانهی بهجۆریکی تر لهه نیو باللی دووه مهی ئهه تاکه ههلبهستهیدا رابگه یاندوووه، که فهروویهتی:

پای: پپی، واته پپی ئهه چا که کارانهی که له نیو باللی یهکهمی سهروهه دا لیکم دابهوه.

بر عرش: به سەر (عرش) هوه و، له سەر (عرش) و، واته ئه چاکه کارانه ئه وهنده خوا لێیان رازیه و، خۆشیانی دهوی به رادهیهک له خواوه نزیکن، که ههروهک پێیان (قاچیان) به سەر (عرش) هوه بیت وههان، که ئه وهنده له پێشن به لای خودای مهزنهوه، ههروهک ئه ساماندارانهی که خوا هه میسه خه زینهی سه رپێژ کردوون، پێ به خشیون که ته نانهت داوین و چمکی به رکیشیان هه میسه پره له تیا بووی خه زینه که یان، ئه مجا هه ئه پایه به رزانهی که پێیان گه یوه ته (عرش) هه ئه وان له بهر چاکیی خۆیان و (به ته نگه وه نه بوونی) خودی خۆیان له رتگهی ئه وهدا که چاویان له خه لکییه وهیه و چاودێریان ئه که ن هه ئه وانه:

زیر سر سنگند: (زیر = ژیر) (سه ر = سه ر) (سنگ = به رد) واته سه رینه که یان به رده (کوچک، سه نگ، ئاسیاو، تاویر، تل) ه.

واته ئه پێ به سەر عه رشه وه بووانه که ئه بی له وه پهری خۆشی له ناو (نوینی گه رم و نه رم) دا بن، که چی سه رین (بالیفک) ی ژیر سه ریان به ردی ره ق و ته قه، چونکه به ته نگ خۆیا نه وه نین و بۆ خه لک ده ژین.

له م تا که دا ته نیا ئه م جیا وازیه هه یه که:

کیس، له (مک، ما/ ۱، شح، ط، ج) دا نووسراوه: (کیسه) که ئه میسه ده گونجی.

واتای گشتی:

پیم وایه که ده ست به ده ست و له گه ل هه ر وشه یه کی ئه م تا که دا واتایه کانیم به وردی را گه یاند، بۆیه پتویست به را گه یاندنی جارێکی تری واتایه که ی نابینم.

ئه م تا که هه لبه سه ته ی سه ره وه له سه رچاوه کانی: (ط، مک) دا پانزه مین و له (ج، جم، ف، ق/ ۳) دا شانزه مین و له (صا) دا حه فده مین و له (حم، گل/ ۸، مع) دا بیست و یه که مین و له (با/ ۱، ص، گل/ ۳، ما/ ۱) دا بیست و دووه مین تاک و له (شح، عن، مس) دا بیست و سێه مین تاک و له (گل/ ۵، سجا، گل/ ۶، ن، نع، نم/ ۱، ه) دا بیست و چواره مین تاکی ئه م هه وت به نده یه له م به ندی دووه مه یدا.

۲۵- چون: وهک، ههروهک، چون، مانه ندی، وهکو، به وینه ی.

خزانه: خه زینه، شوینی تیا دانان و پاراستنی پاره و گه وهه ر... که له پێشترا لیکم دا وه ته وه. نهان: شاردراره، نخپوراو، نه پینی، په نهان.

به ویرانه: له وێرانه دا، له که لاره کۆندا، له بن ته لار و کۆشک خانووی کاول بوودا. که مه به سه تی (کوردی) له و گه نجینه شاردراره یه که له بن که لاره کۆن و خانووی کاول و کۆشک و ته لاری وێرانبوودا به شاردراره مابته وه، (مه به سه ت) له و پیاوچا کانه یه که به راستی پاک و خواناس و ئایندارن و مه به سه تیان خۆ ده رخستن نییه، بۆیه ئه وان هه میسه وهک ئه و گه نجه پر پاره و زێر و گه وهه ر و زیوه وههان، که له ژیر که لاره کۆن و خانووه کاول و ته لاره وێرانبوودا شاردراره، واته ئه گه ر ئه و باوه ر راستانه به سه رزاری وهک که لاره و، چی کۆشکی رووخا و ده بینه رین، به لام له ده رووندا پرین له ئاگاداری له ده قه پیرۆزه کانی قورئان و

(حدیث) و روونکراوه‌کانی پیغهمبەر و بەدروستی لیکدراوه نابینییه‌کان وهان که دروونیان سیخناخه له ناگهدارییه گهوههرین و گهنجینه پر به‌هاکان. ئەو گه‌وره پیاوانه مه‌بهستیان په‌په‌ویکردنی ده‌قه ئاینیه‌کانه نه‌ک به سه‌رزاری خۆپیشاندەر و هه‌له‌په‌ست بن.

ئهمه تا ئیره واتای نیو بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه‌ی سه‌روهه بوو، وه واتای نیو بآلی دووه‌مه‌که‌پیشی به‌م جۆره‌یه که ئەو که‌سانه:

چون گهر (چون گوهر) وه‌ک ئەو گه‌وه‌ره وهان که‌وا به‌ردی گران به‌هایه و نه‌هه‌نگ له دریدا قووتی دابێ.

درنه‌نگ: له ناو نه‌هه‌نگه‌که‌دا، یا له سکی نه‌هه‌نگدا، ئەو نه‌هه‌نگه‌ی که گه‌وه‌ره به‌نرخه‌که‌ی له زگیدا به‌وه‌وه

باهنگند: قورسن، به‌هیزن. (هه‌نگ: توانا، به‌هیز، قورس، به‌هاوار، مه‌به‌ست له گه‌وه‌ره‌که‌یه له زگی نه‌هه‌نگدا وه‌ک (بیونس) پیغهمبەر (کوردی) مه‌به‌ستی له‌و گه‌وه‌ره گرانبه‌ها و، به‌هیز و توانابه‌ نیشانه‌یه بۆ داستانه‌که‌ی (بیونس پیغهمبەر «د. خ.») به‌که له ناو که‌شتیه‌که‌دا ئەو که‌سانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون، چونکه‌ هاو‌بیری ئەو پیغهمبهره نه‌بوون و په‌په‌روی فه‌رمایشته‌کانی ئەویان نه‌ده‌کرد و خۆشیان نه‌ده‌ویست و فرییان دایه ناو ده‌ریاکه‌وه، به‌لام به‌فرمانی خوای مه‌زن نه‌هه‌نگیک ئاراسته‌ی بوو، ئەو پیغهمبهره‌ی له خنکاندن به‌ئاوای ده‌ریایه‌که‌هه‌رێگار کرد و ئەو پیغهمبهره‌ی گورج (قووت دا) و زوو گه‌یاندیه‌یه قه‌راخ ئاوی ده‌ریایه‌که‌هه‌رێگار دایه‌وه سه‌ره‌زه‌وی و له مردن قوتاری کرد.

لیره‌دا (کوردی) ئەو پیغهمبهره‌ی به‌و گه‌وه‌ره گرانبه‌هایه‌که‌ی ناو زگی نه‌هه‌نگه‌که‌هه‌رێگار چواندوه‌وه که چۆن خه‌زینه (گه‌نج)ه‌که له بن دار به‌رووی رووخاوی خانووه‌کاوه‌کاندا شاردراره‌یه، ئاوه‌هایش ئەو پیغهمبهره به‌و گرانبه‌هایه‌ی و شکراره‌یه‌وه له سکی (نه‌هه‌نگ)ه‌که‌دا شاردراره‌ته‌وه.

ئهمه‌ش نیشانه‌یه بۆ ئەوه‌ی که خواپه‌رست و به‌فه‌رمایشی خوا په‌په‌رویکاران، له ئەنجامدا هه‌ر په‌سگار بوون له هه‌ر مه‌ترسییه‌ک به‌شیانه و پاداشی ئەوان له لای خوای مه‌زنه‌وه‌یه.

ئهم تاکه‌هه‌له‌به‌سته له (نع)دا نییه و له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ف، ص، صا، جم، نم/۱، با/۱، سجا)دا دووه‌مین تاکه و له سه‌رچاوه‌کانی (با/۱، جم، مس، عن، ن، مک، ط، شح، مع، ما/۱، ج، ه)دا سێیه‌مین تاکه ئهم به‌ندی دووه‌مینیه.

نیو بآلی دووه‌می ئهم تاکه‌هه‌له‌به‌سته‌ی سه‌روهه له (ن، صا، مک، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، جم، ق/۳، ج)دا به‌م جۆره‌ی دوا‌یی نووسراوه:

(همچو گوهر نه‌فته در سنگند) واته‌هه‌روه‌ک گه‌وه‌هر شاردراره (ئاختراری ناو به‌ردن) به‌چاوه‌گیران یا بیر له په‌یا‌بوون شوین لی‌ ده‌رکه‌وتنی گه‌وه‌هر، ده‌زانری که (گه‌وه‌هر) له ناو کرۆکی به‌رددا په‌یا نابی، که‌واته ئهم ده‌قه له لایه‌ن فارسی نه‌زانیکه‌وه به‌و جۆره‌ی بۆ خۆیندراره‌ته‌وه و نووسیویه و شاره‌زای ئەوه نه‌بووه که‌وا (گه‌وه‌هر) له ناو به‌ردا شاردراره‌یه

و نه ئاخراوه ته ناو كرۆكى بهرد (سهنگ)هوه و هه له به. كه ئهم هه له به له (١٠) سه رچاوه ي لاي خۆم و له سه رچاوه كه ي (ج)يش دا به.

له م نيو با لييه هه له به دا له چيگه (نهفته) نووسراوه (نوهونت) كه ئه ميش هه له تره جگه له وه ي له پاشبه ندي (سنگند)دا له تاكي پيشوودا هاتووه بۆيه ناگونجی جارێکی تر له م نيو با لييه شدا دووباره ببه تته وه، كه واته پاشبه ندي ئهم تاكه چيگيركراوه ي سه ره وه كه به (باهنگند) راست و به چيتره بۆ ئهم تاكه هه له به سته و به پيی ده ستووری و پيژهي كۆن ده گونجی.

واتای ئهم تاكه:

له گه ل راگه ياندين و ليك دانه وه ي يهك به يه كي وشه كاني ئهم تاكه هه له به سته ي سه ره وه م واتای گشتی و مه به سته ي تاكه هه له به سته ليك داوه ته وه. بۆيه جارێکی تر واتا و مه به سته كه دووباره ناكه مه وه.

له م سى تاكه ي پيشوودا واته تاكي (٢٣ و ٢٤ و ٢٥) له و (گه دا) واته (سوا لكه ر)انه ي كه له په يكارى سوا لكردي هه رچى زۆتر له راگه ياندينه كاني پيغه مبه رن و، ئه وه نده شكۆمهند و پا به به رز و پيژدارن، ئاخۆ ئه وى كه سوا لكه ي لى ده كرئ ئه بى له كام پا به ي با لا دا بى و ئه مه ش مه به سته ي (كوردى) به له م سى تاكه دا كه (پيغه مبه ر)ه.

ئهم تاكه هه له به سته به پيی زنجيره ي تاكه كاني ئهم حه وت به نده، له سه رچاوه كاني: (نع)دا نييه و له (ط، مك)دا شانزه مين و له (ج، جم، ف، ق/٣)دا حه قده مين تاك و له (صا)دا هه ژده مين تاك و له (جم، گل/٥، گل/٨، مع)دا بيست و دوو مين و له (با/١، ص، گل/٣، ما/١)دا بيست و ستيه مين و له (شح، عن، گل/٥، مس)دا بيست و چواره مين و له (سجا، گل/٦، ن، نم/١، ه)دا بيست و پينجه مين تاكه له م به ندي دوو مه دا.

٢٦- خلوت: به تهنيايى، به جياوازي، گۆشه يى، گۆشه نوشيني، گۆشه گيري، ده ركه ناري، له قه راغه وه، مه به سته ي له چوونه كه ي (مه مه د - پيغه مبه رى ئيسلامه - د. خ) بۆ (ميعراج) كه به ته نهايى و گۆشه و كه ناره گيري له وديوى (عه رش) واته باره گاي پيروزي خواي مه زنه وه كه (شه كسپير)ى كورد (مه وله ويى تاوه گۆزى) له باره به وه به جوانترين و چر و پرتري شيوه ده ري بپيوه و، فه رموويه تى:

(چوو و، ديتى و، گوتى و، بيستى و گه رپاوه،

هيشتا (حه لقه ي ده ر) هه ر مه له رپاوه)

(كوردى)يشمان خۆى ئه و گۆشه گيري به يه ي پيغه مبه رى خۆشه ويستى ديارى كر دووه كه له (كوئى)دا بووه؟

پشت كاخ را: ئه و شوينه ي ده ستنيشان كر دووه كه پيغه مبه ر (خه لوه ت)ه كه ي تيا كر دووه كه ئه ويش (پشت)، (له پشتى)، (كاخ را) كاخه كه وه ي ده ستنيشان كر دووه، (پشتى كاخ)ه كه ش مه به ست له وديوى كۆشك (كاخ) واته (عه رش)ى خواي مه زنه وه پيغه مبه ر گيرسا وه ته وه و له و كه ناره گيري به يه يدا ئامانج له (چوونه ميعراجه كه ي) يا (بران بۆ ميعراجه كه ي) تيا به جى

گه یاندووه که نه ویدیو بارهگا (عرشی خوای گه ورهوه بووه) که شاعیرمان (کوردی) به لگه ی نه و
گۆشه گیری کردنه ی پیغه مبهری له پشت (کاخ = کۆشک) واته (عرش) هوه به گه واهیده، واته
به لگه ناوبراوکه و (کوردی) له م تاکه هه لبه ستهیدا به وشه ی (شاهید) رای گه یاندووه.

شاهد: گه واهیده ری (خه لوه) به که ی له ویدیوی واته پشتی (کاخ = عرش) ده ستنیشان کردووه
و، له نیو بالی دووه می نه م تاکه هه لبه سته ی شیدا، فرموویه تی:

کان دران: (که نه و) یا (نه و له و) یا (که نه و له نا و نه و):

مجمع: شوین تیا گردبوونه وه یه دا که (سه دره تمولونته ها) بووه که بارهگا (کورسی و عرشی)
خوای تیدا بووه و تیا یه، نا له ویتدا له و کۆری پیگه یشتنه دا

هماهنگد: هاومه به ست و (خوا) هه رچی ویستووه و فرمانی کردنی به سه ر پیغه مبهردا داوه.
له خه لوه ته که دا پیغه مبه ریش ریکاوری ک له سه ر هه مان بیرو را و خواست و به جیگه یاندنی
فرمانه که بووه، واتا هه ردوو لایان (خوا) و (پیغه مبه ر) یه کده نگ و یه ک بیرو را و هزر بوون و
هه ن، به به لگه ی نه و هه دا که پیغه مبه ر له فرمانی خوا (که ناوه رۆکی قورئانه) ده رنه چوو ه و نه و ه ی
به خه لک را گه یاندووه و هه رچی وه ک فرمایشت (حه دیث) هکانی خۆی و را گه یاندنه کانی
به ده می و روونکردنه وه، یا به کرده وه رای گه یاندوون، هه مو له سنوور و چوارچیه ی واتا و
مه به سستی نایه ته کانی قورئاندا بوون که نه وه ش به ته واوه تی (هه م ناهه نگی) بووه وه ک
(کوردی) یش له و (خه لوه ته) واته له و (میعراجه) دا و له کۆر و کۆبوونه وه و به یه کگه یشتنه ی
(مه جمعه) هه دا، به هه م ناهه نگی، ناو نووس کردووه.

به م لیکدانه وه یانه ی تا ئیره یه، واتای گشتی و مه به سستی تاکه هه لبه سته که یشم به وردی روون
کرده وه، که دلنایم تا ئیسته له چاپه مه نیی کوردیماندا نه مه یه که مین جاره ناوا روونکردنه وه و
لیکدانه وه و واتا و مه به سته که ی را بگه یه نریت. هه ر نه و (هه م ناهه نگی) یه ش له کۆری زیکر و
له چله ی خه لوه کیشی و خۆ له که مه نددان و له به ند و باوی ریا زه ت و ته هلیله ی صۆفی و مرید
و ده رویشاندا به ته واوی ره نگ ده داته وه که به رامبه ر به خوای مه زن ده یکه ن، هه روه ک چۆن هه م
ناهه نگیه که ی کاتی میعراجیش که به ریا بووه، نه مانیش ناوه ها. که له م به ند و باوی
چاکه کانی صۆفیتی و ده رویشی و مریدایه تی و خوا په رستیدا هاومه به سستی و وه ک پیغه مبه ر
(له یه ک ته ل ده ده رین) و یه ک رینگه ن و (کوردی) یش له رووی نایندارییه وه له پایه ی (مه نصور)
و (غه زالی) که متر نه یووه.

نه میش جیاوازیه کانه:

کاخ را له (نم/۱، ن، با/۱، گل/۵، گل/۸، ج) دا نووسراوه: (کاخ شاهیدی ماست) واته
(کۆشکه که گه واهیده ره بۆ ئیمه) - نه میش وه ک دیاره - هه لبه سته که له نگ ده کات له
(کیش) دا.

کانده ران، له (عن، گل/۳، ما/۱) دا نووسراوه (که آندران) واته کی نان ده ران. نه میش
دیسانه وه جۆره قورسییه کی له (کیش) دا پیوه دیاره.

کاندهران، له (گل/۵، گل/۶، ص، صا، شح) دا نووسراوه: (ئاندهران) که ئەمیش ناگونجی.
کاندهران، له (مع، ن، گل/۸، حم، نم/۱) دا نووسراوه: واندهران – ههروهه ئەمیش دهگونجی.
هماهنگند، له (عن نوسخه) دا نووسراوه (یهک ئاههنگه‌ند) که ئەمیش دهگونجی.

هه‌لسه‌نگاندن:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌لگه‌ی به‌هیزی ئاینداری و خواناسیی راست و پاک و قوولی
ئاگه‌داربوونی (کوردی) ده‌گه‌یه‌نی له ئاینی ئیسلام. ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیی زنجیره‌ی
تاکه‌کانی ئهم حه‌وت به‌نده له سه‌رچاوه‌کانی (ط، ف، مک) دا نییه و له (ج، جم، ق/۳) دا
هه‌ژده‌هه‌مین تاک و له (صا) دا نۆزده‌هه‌مین و له (حم، گل/۸، مع، نع) دا بیست و سییه‌مین تاک و
له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و چواره‌مین تاک و له (شح، عن، گل/۵، مس) دا بیست
و پینجه‌مین و له (سجا، گل/۶، ن، نم/۱، ه) دا بیست و شه‌شه‌مین تاک و له (حوت به‌ند) هیه
له‌م (به‌ندی دووهم) هه‌دا.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وی ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ه که ژماره‌که‌ی گه‌یوه‌ته (۲۶) و که‌چی تازه
نوسخه‌ناته‌واوه‌که‌ی (ج) هه‌ژده‌هه‌مین تاکه، به‌واته: تا‌کو ئیره (۸) تاکه هه‌لبه‌ستی ناته‌واوه
که‌چی ئهم هه‌موو دا‌کو‌کییه له‌و نوسخه‌ناته‌واوه‌ی خۆی ده‌کات و هه‌شته له به‌ندی دووهم‌داین
و ده‌بی له کو‌تایی تاکه‌کانی ئهم (حوت به‌ند) نوسخه‌که‌ی (ج) چه‌ندی ناته‌واو بیت...

۲۷- گرچه: ئەگه‌رچی، هه‌رچه‌ند، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، به‌وه‌یشه‌وه.

ظاهر: ئاشکرا، (به‌رواله‌تی مه‌به‌سته)، دیاری، نومیان.

به‌کلبه‌اند: له کولبه‌دان. کولبه: کو‌خته، کو‌لیت، خانووی زۆر بچووک وه‌ک خانووی (گوندانی) ی
هه‌ژار، مه‌به‌ستی له شوینی تیا ژیا‌نی ئه‌و هه‌ژار و گه‌دایانه‌یه، که له تاکی یه‌که‌می ئهم (به‌ندی
دووهم) هه‌دا ناویان براوه، که ئه‌وانه شوینی تیا نیشه‌جی‌بوونی (کو‌شک و ته‌لار) ئاساییان
مه‌به‌ست نییه و، هه‌ژارانه ده‌ژین و به‌دل و ده‌روون له ناخه‌وه هه‌میشه له پشت ئه‌و کو‌شک
(عه‌رش) هه‌ ژه‌ژین که له تاکی پێشوودا هاتوو و هه‌میشه هۆش و هه‌زیان له‌وییه، واته
هه‌روه‌ک له (گه‌وره‌ترین و چاکتر)ین و به‌ناوترین کو‌شک و ته‌لاردا بژین، خۆیان وه‌ها ده‌بینن،
ئه‌گه‌رچی له رواله‌ت (ظاهر)یدا له بی نه‌وایی و دل به‌جیهانییه‌وه نه‌بوونیان، شوینی راستی
تیا ژیا‌نیان (کولبه‌یه).

ساکن: نیشه‌جی، تیا بوو، تیا‌دا دانیشه‌توو. که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه ئه‌و خواناس و خواپه‌رست و
په‌یره‌ویکارانه دۆستی پیغه‌مه‌بری ئیسلام وه به‌رواله‌ت له کو‌خته (کولبه‌) دا ژیاون (ساکن
بوون) به‌لام:

باطنی را: له ده‌روونه‌وه، له ناوه‌وه، له نادیا‌ریدا، به‌نادیا‌ری، به‌نه‌ینی.

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌م (باطنی) ناو بردنه‌ی ئه‌و (گه‌دایان) و هه‌ژارانه بووه که ئه‌گه‌رچی
به‌سه‌رزاری ئه‌وه‌نده بی نه‌وا بوون به‌ته‌نگ خۆشی ژیا‌ن و نیشه‌جی‌بوون له کو‌شک و ته‌لاره‌وه
نه‌بوون و زۆر ساده و صۆفیا‌نه ژیاون، که به‌پیی ئهم را‌گه‌یا‌نده‌ی (کوردی) هه‌ر ئه‌وانه له

پووی (باطنی)یوه واتا له دل و دهروون و ناخیاندا ئهوه بهپاکی خواناس و ئاپندا بوون هميشه له ناخوه شایان بوون بهوهی که بههوی ئه و ریگه راستهوه که گرتوویانه خویمان وها رهچاو کردوه که لهوپهپی کامهرانی و له ناو نایابترین کۆشک و تهلاردا دهژین، چونکه پروا و هیوایان بههیز بووه که پاداش و ئاکامی ئه و پیبازهیان رازیبوونی خواجه لیمان و گهیشتنه به(بههشستی بهرین) وهک لهم نیو بآلی دووهمی ئه م تاکه ههلبهستهی سهروهده (کوردی) پیتی راگهیاندووین.

بهجان: بهگیان، له قوولایی دهررونهوه، له ناخوه، واته له ناخوه وهک:
شباهنکند وهک (شهباهنگ) وهان.

شباهنک: کهلهشیری بهربهیان خوین، ئه و مهل و بالندانهی له بهربهیاندا دهخوین، وهک بولبول که له بهربهیاندا ئهخوین.

شباهنک: ئهستیرهی بهربهیان (نجمه الصباح) که بهکوردی ئهستیرهی (کاروانکوژه) و بهعهربی (شهعرا) (شهعراي بهیانی)یشی پی دهگوتی، ئه م ئهستیرهیه سهه بهکومهله ئهستیرهیهکه، یا یهکیکه له و کومهله ئهستیرهیهی به(گورهترین سهگ = الکل اکبر) ناو براوه.

ئه مجا با بگه پیمهوه سهه هه یهکی له و واتاپانهی (شباهنک) وه پهیهندی ئه و واتاپانه به ناوه پۆکی ئه م تاکه ههلبهستهوه:

۱- شباهنک: کهلهشیری بهربهیان خوین، نیشانهیه بۆ (شه و بیداری) واته بهشه و نهووستنی ئه و ههژار و گهده و خواپهرستانهی که بهپیتی نه ریتی ئاینی ئیسلام که شه و نهووستن و (زیکر و ناوی خوا بردن) و له خوا پارانهوه و؛ خهریکبوون بهسوننهتی (پیتغه مبهه «د. خ» وه).

ههروهها له ریبازه صۆفیگه ریه کانی وهک (شانلی) و (رهفاهی) و (مهولهوی) و (قادی) و (نهقشبهندی) و... دا که هه یهکی له م (طهریفه تانه) بهرنامه گهلی تایبتهی ههیه، بۆ هه بۆنه ی ئه و زیکر و تههللیله و چله کیشی و خه لوه یانه له و بۆنه تایبته تانه دا.

که مه بهستیکی (کوردی) له و جۆره (زیکر) انه بووه له و شه ونویژ و شه و بیداری یانه دا وهک خویندنی که له شیر له بهربهیاندا یا خویندنی هه په له وه ریکی تری بهربهیانی که وهک ئه و گه دایانه به (ظاهر) و (باطن) پیوه دیارن. له ریبازه صۆفیگه ریه کاندایا به (نالهی صوچدهم) ناو ئه برین و مهولانا خالیدی نهقشبهندی له ههلبهستیدا له م نالهیه دواوه.

۲- شباهنک: ئهستیره ی بهربهیان (کاروانکوژه) ی که لپی دواوم که هه ره پووناکترین و رهنگ زیویتی دایه به جریوه جریوی پووناک و سپیه که ی پتر له ئهستیره کانی دیکه ده نوین. ئه م ئهستیرهیه له زانیاری گهردووناسی (ئهستیره شوناسی ئاینی ئیسلامدا، شوینیکی دیاری پیروزی ههیه و بهند و باوی سهیر سهیر و بیروپروای جۆراوجۆری بهرامبهه ههیه وهک ئهوهی که ئه گه له گه ل کاتی بانگدانی ئیواردا ئه و ئهستیرهیه ههلبهت ئه وه نیشانهی خیر و

خۆشی و تەندروستی و کامەرانی و بەپیتی کشتوکالی و ئازەلدارییە .
 (کوردی) و، جاری تریش لەم پەراویبەدا و بەبۆنەى ترهوه نیشانەم بۆ ئەوه کردووه که
 زانایەکی گەوره و شارەزای زانستی گەردوونناسی (ئەستیرەشوناسی) بووه و هەر ئەو
 زانایەتییهى بووه که له زانایەکی مەزنی گەردوونناسمان (رەنجووری) نزیک کردووه تەوه و
 نامەى بەهەلبەستیان له نیتواندا هەبووه و لەم پەراویبەدا یە .
 ئەم نیشانە کردن بۆ ئەو ئەستیرە زۆر رووناک و جریوه جریوکارەى (کوردی) چواندنی ئەو
 (گەدا و هەژار)ە ناوبراوانەیه بەرووناکی بەخشییهى ئەستیرەکه، پڕشنگدەری ئاینی ئیسلام،
 رێزمەندى پەیرهویکارانی ئاینەکن و بەو بەندیارییه توند و تۆڵەیانەوه بەخوا و بەپێغەمبەر و
 بەئاینەکهوه شکۆمەندن و شوینی دیاری خۆیانیان له دلى ئیسلامه راستەکاندا کردووه تەوه .

جیاوازییەکانی ئەم تاکە هەلبەستە:

گرچه ظاهر، له (مع)دا نووسراوه: ظاهرنا گر = ظاهرنا گەر، یا (ظاهیرا گەر).
 باطنی را، له (ن، مع)دا نووسراوه: رهنماو = رهنوماو، که ئەم راگەیانەیش واتا نادات و
 ئەشى هەلەى نووسینەوه بیت.

وهک له تاکە هەلبەستی پێشوودا رامگەیاندا، ئەم تاکە هەلبەستەى سەرەوه، وهک تەواوکەرى
 واتای تاکە هەلبەستەکهى پێشوو، وهههیه .

که له وێدا له کۆشک (عرش) و پشت کۆشک = ئەودیوی دەرەوهى کۆشکەکهوه دەست پێکراوه
 و لێرهى ئەم تاکەى سەرەوهشدا، شوینی ئەو گەدا و هەژارانە بەکولبە ناو براوه که به گیان
 (جان) و دل و له ناخهوه پهيوەندن له گەل هاوئاهاهنگیه کهى تاکی پێشوودا به پادهیهک بانگی
 زیکر و شه نوویژ و شهو بیدارییان وهک خۆیندنی بەرهبەیانى بآندەکان ئەبیستریت لهو شوین
 کۆیونەوهیاندا که (سەدرەتولونتهها) واتە هەرە ئەوپەر و لووتکهى هەرە بەرزى ئاسمان و
 بارهگای خوايه ئەو گەدایانە وهک ئەستیرەى گەش و پرووناک بەجریوه کهى (کاروانکوژە) له
 (پڕشنگدان) دان .

واتای گشتی:

ئەو گەدایانە له گەل ئەوهشدا له پوآلتدا وهک کولبەنووشین دەبیزین ئەوهنده خو دەرناخەرن له
 خواپەرستیدا و پێوهى ناناژن هەر ئەو گەدا و خواپەرستانە له قوولایی دەروونیاندا ئەستیرە
 پەرتەوینەکهى کاروانکوژە و دەنگى زیکرکردنیان .

ئەم تاکە هەلبەستەى سەرەوه، بەپێى زنجیرهى تاکەکانى ئەم حەوت بەنده له سەرچاوهکانى
 (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، شح، ص، صا، ط، ف، ق/ ۳، گل/ ۳، گل/ ۵، گل/ ۶، ما/ ۱، مع، مک،
 نع، نم/ ۱)دا نییه و له سەرچاوهکانى: (گل/ ۸)دا بیست و سێهەمین تاک و له (عن، مس)دا
 بیست و شه شهەمین و له (ن، ه)دا بیست و حەوتەمین تاکە .

۲۸- هه‌مه: هه‌موو، گشت، سه‌ریاک، به‌جاری، هه‌مک، که مه‌به‌ست له‌و (هه‌موو)انه، ئەو گەدا و

سوالگه‌رانەى سه‌ر به‌بیرورا و راگه‌یاندى پێغه‌مبه‌ره‌که‌یانن .

پیل: فیل، زهبللاحتترین گیاندارى سەر زهوى ئەم سەردەمه‌مانه و به‌گیاندارىكى زۆر به‌هێز ناسراوه كه مالى (كهوى) كرا، گه‌لى كارى گران و سهختى پى ده‌كړى كه له دهست چه‌ندین زهلامى به‌هێز نه‌یه‌ت.

افگنان (ئه‌فگه‌نان): یمینه‌ران، بۆردهران، به‌زه‌ویدا‌هران، مه‌به‌ست له فیل شكینه‌كانه كه ئەوه‌نده به‌هێز فیل ده‌به‌زیتن.

لێره‌دا مه‌به‌ست له زۆرانبا‌ز و پال‌ه‌وانی‌تى نییه، به‌شكو مه‌به‌ست له‌وه‌یه كه ئەو گه‌دا و هه‌ژارانه له په‌یره‌وی‌کردنى پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یاندا ئەوه‌نده به‌هێز و توانا و سه‌رکه‌وتوون كه (كوردی) چواندوونى به‌فیل یمین، مه‌به‌ستى ژیره‌وه‌ترى (كوردی) ئەوه‌یه كه په‌یره‌وی‌كاره‌كانى پێغه‌مبه‌ر له‌ پله‌ی هێز و توانا‌یه‌دان كه ئاخۆ خودى پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یان ده‌بێ له چ تین و كورپ (مه‌عنه‌وى) و لیهاتووی دابیت - ئەمه‌ش جوژه هونه‌رمه‌ندیه‌كى وێژه‌یى كه له‌سه‌ر زا‌ریدا له‌و گه‌دا و هه‌ژارانه داوه و له راستیشدا مه‌به‌ستى له توانای پێغه‌مبه‌ره.

(كوردی) هه‌ر له هه‌لنانى (گه‌دا)یه‌كاندا‌یه كه مه‌به‌ستى له هه‌لنانى پێغه‌مبه‌ر «د. خ» و فه‌رموویه‌تى:

آهوش = آهو = ئاسك، مامز، ئاهوو، جه‌یران) وه (وش = شپوه، وینه، دیمه‌ن، چه‌شن، جوژ، رهنگ) له جوانى و دلگیریدا، كه ئاسك په‌كێكه له گیانداره كا‌و‌پژكاره‌كانى له نه‌ژادى مه‌پ و بز و گا و مانگا و گامیش و مه‌ره كپوى و بزنه كپوى و ئەمانه كه به‌جوانى و قه‌شه‌نگى به‌ناویانگه و له جوژى (دوو سم)ه‌كانه.

(كوردی) كه ئەم رواله‌ته جوانیانه‌ی داونه‌ته پال ئەو گه‌دا و هه‌ژارانه كه مه‌به‌ستى له‌وه‌یه كه ئەوه‌نده دلگیر و په‌سندن به‌لای خوا و پێغه‌مبه‌ر و خه‌لكییه‌وه به‌تایبه‌تى به‌لای بړوا به‌هێزه‌كانى رېبازى ئیسلامییه‌وه ئەویش به‌هۆی په‌یره‌وی‌کردنى ئەو رېبازهیانه‌وه، ئەوه‌نده جوان و به‌گه‌نکراوى کردوون، كه هه‌رچى ناشیرینی و خراپى و نام و نه‌نگى بێ تیاپاندا نییه له روى مرۆفایه‌تییه‌وه و زۆر دل‌سوژن به‌رامبه‌ر به‌مرۆف (هه‌موو مرۆف) كه ئەو هه‌لویتسه‌یان وه‌ك جوانی ئاسك (ئاهوو)ه. له كاتێكا ئەمانه له په‌یره‌وانى رېبازه‌كه‌ی پێغه‌مبه‌رن و لێره‌دا (كوردی) به‌خشكه‌یى ئەو (پێغه‌مبه‌ره «د. خ»)یه‌ی هه‌لناوه. (كوردی) هه‌ر به‌مه‌نده‌وه له‌م بواره‌دا نه‌وه‌ستاوه به‌شكو فه‌رموویه‌تى:

ملك اخلاق: فریشته ره‌وشت له فریشته (مه‌لائیکه = مه‌له‌ك) به‌ره‌وشت و خوو (ئه‌خلاق)ی په‌سند و به‌رن ناسراون و (كوردی) ئەو گه‌دا‌یانه‌ی له باره‌ی ره‌وشت و خووی په‌سنده‌وه چواندووه به‌(مه‌له‌ك = مه‌لائیکه = فریشته).

(كوردی) فه‌رموویه‌تى ئەو گه‌دا و په‌یره‌وی‌كارانه‌ی تق‌ئەى پێغه‌مبه‌ر به‌هه‌موو هێز و تین و دلگیری و ره‌وشته به‌رزه‌یانه‌وه هه‌ر له رهنگ و دیمه‌ن و رواله‌تدا مرۆفن، نه‌ك فریشته. ئەمیش جوژه هه‌لنانیكى زۆر گه‌وره‌ی ئەو گه‌دا‌یانه و بیره‌کردنه‌وه له هێز و تین و دلگیری ره‌وشت و خودى پێغه‌مبه‌رى، داوه‌ته دهست بیسته‌ر و بیژه‌ر و خوینه‌ره‌وه‌ی ئەم تاكه هه‌له‌سته.

جیاوازییهکان:

افگنان و، له سه‌رچاوه‌کانی: (نم/۱، با/۱، عن، مک، ط، ج، جم) دا نووسراوه، (افگنان) که پییتی (و = وا) هکه‌یان تیا نووسراوه که هه‌له‌ی نووسینه‌وهیه.

پیل، له (گل/۵، ما/۱) دا نووسراوه (پل) که ئەمەش راست نییه، چونکه (پل) واتای دەست دەدا و (پیل) یش له کوردیدا (شان و قۆل) ه به‌لام (کوردی) له هه‌لبه‌سته‌که‌دا مه‌به‌ستی له (پیل) = (فیل) ه وهک له پیشه‌وه لیکم داوه‌ته‌وه. که مه‌به‌ست له (فیل) ه، نهک (پل = دەست) و من پیم وایه هه‌له‌ی نووسینه‌وه بیت و ده‌شی (کوردی) له و جه‌نگه‌ی عه‌ره‌به‌کان دوابی که له هیرشی ئیسلامیاندان بۆ سه‌ر خاکی (نارییه‌کان) (فیل) ی (ناریانییه‌کان) یان به‌(شیر) شپرزه کردوه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی زنجیره‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌کی تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئهم (حه‌وت به‌ند) ه فارسییه‌ی (کوردی)، له سه‌رچاوه‌کانی (ف) دا نییه و له (ط، مک) دا هه‌فده‌مین تاک و له (ج، جم، ق/۳) دا نۆزده‌مین تاک و له (ط) دا بیسته‌مین و له (حم، گل/۸، جم، مع، نع) دا بیست و چواره‌مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و پینجه‌مین و له (شح، گل/۵، مس) دا بیست و شه‌شه‌مین تاک و له (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و هه‌وته‌مین و له (ن، ه) دا بیست و هه‌شته‌مین تاکی ئهم هه‌وت به‌نده‌یه.

۲۹- گاه: جارێ، جارێک، ده‌می، کاتی، گاڤی، گاڤه‌ک.

در گنج: له گه‌نجینه‌ی، مه‌به‌ست له‌وه‌یه له ناو خێر و بیری.

دلبری: خۆش ویستراوی، که مه‌به‌ست له (شادمانی، شکۆمندی) یه.

مبسوط: دلکراوه، دلواز.

گه: کاتیکی تریش، ده‌میکی تر.

زرنج: له ئه‌رکی، چه‌وساوه‌یی.

زمان: رۆژگار.

سبک سنگند: بی نرخن، کهم پیزن، بی نازن.

جیاوازییهکان:

گه‌نج، له سه‌رچاوه‌کانی (نم/۱، عن، گل/۲، گل/۵، گل/۶، گل/۸، سجا، ط) دا نووسراوه (کنج) واته (کونج).

له نامیلکه‌که‌ی (ج) دا نووسراوه:

«لای (کاکه‌هه‌می مه‌لا که‌ریم): (ط) دا (گه‌نج)، (کونج) ه، واتا (گۆشه) که له‌گه‌ل دل‌به‌ری و که‌یفخۆشیدا ریک ناکه‌وی.»

به‌لام ئهم نووسینی (کونج) ه له‌باتی (که‌نج) وه‌نه‌یی هه‌ر له‌نوسخه‌که‌ی (مامۆستا محمه‌دی مه‌لا که‌ریم) واته (ط) دا نییه به‌شکو وه‌ک دیاریم کردوه له (۹) نوسخه‌ واته سه‌رچاوه‌ی تریشدا هه‌ر به‌(کونج) نووسراوه، وه‌ک له سه‌ره‌وه هه‌ر (۱۰) نوسخه‌که‌م دیاری کردوون به‌جیاوازییه‌کانیانه‌وه.

گه، له (نم/۱) دا نووسراوه (که) پیم وایه هه لهی نووسینه که (سه ره گاف) که ی نه نووسراوه و له رینووسی فارسیدا نه وه باوه.

رنج زمان سبک سنگند، له (ن، نم/۱، با/۱، مس، حم، ق/۳) دا نووسراوه: (طول زمانه درنگه ند = طولی زهمانه دهر نه نگه ند)، پیم وایه له ئاکامی چاک نه خویندنه که ی دهقی تاکه که ی سه ره و هدا به ناچاکی نووسرابی و ئاوه ها شتوا بی.

رنج زمان سبک سنگند، له (گل/۳، گل/۵، مک، ط، ج، جم) دا نووسراوه (طول زمانه دل تنگند) - پیم وایه نه میش وهک نه وی سه رووی به سه ه هاتبی.

واتای گشتی ئه تاکه هه لبهسته:

ئه تاکه شه هه ر دیتزه پیدانی باسی ئه و (گه دایان) هیه که لیره دا (کوردی) به م جوړه ی ناو بردوون:

ئه و گه دایانه جار جار وهک له گه نجینه ی پر خیر و بیری خویش و یسترای خویندا خوینان به خه م لاوی و دلخویش ده بینن که به کرده وه و گوتار و ته نانه ت به بیر کرده وهش خوی مه زن و پیغه مبه ری خویشه و یستیان له خوینان رازی کردووه، چونکه په پیره ویی فره مایشه کانی ئه وانیان کردووه.

به لام وهک له نیو بالی دووه می ئه م تاکه دا هاتووه هه ر ئه و گه دایانه جار جاری تریش خوینان له نازار و ئه رک و په نجی ناخویشی تیکرای ژبانیا نندا و له ناهه مواریی رۆژگار (زهمان) دا، خوینان له جیهاندا به بی ناز و که م ریز و ریسوا ده بینن، به ده ست بی برویان و گومر ایا نه وه. ئه م تاکه هه لبهسته له (صا، ف) دا نییه و له (مک) دا هه ژدهمین و له (ج، جم، ق/۳) دا بیسته مین و له (ط) دا هه ژدهمین و له (گل/۸، مع، نع) دا بیست و پینجه مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و شه شه مین تاک و له (حم، شح، گل/۵، مس) دا بیست و هه وته مین و له (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و هه شته مین و له (ن، ه) دا بیست و نۆیه مین تاکه.

۳۰- طائر وهم: مهل، بالنده، په له وهر.

وهم نه وی هه ر له هزر و بیر و هوشدا هه یه و له بوونیتیدا نییه.

طائر وهم: مه به ست له و بالنده ئه فسانه یه یه که هه ر ته نیا ناوی هه یه و خو ی له بوونیتیدا نه بووه و نییه، که به زمانی (کوردی) به (سیمرغ) ناوبراوه و ناو ده بریت و به عه ره بی (عه نقا) و به فارسی (هوما) یه و له زمانه ئه وروپاییه کاندا (مه لی ئه فسانه یی) یه.

(سیمرغ) بالنده یه کی ئه فسانه یی یه له فۆلکلوری گه لاندا، جیگه ی گه وره و فراوان و به ریز و شکۆمه ندی و بگره پیروزی شه و، سه دان جوړه چیرۆکی ئه فسانه یی له سه ره.

هه ر بۆیه (کوردی) ی شاعیرمان به (طائری وهم) واته فرنده ی گومانیی ناو بردووه. ئه م (مه له ئه فسانه یی) یه له که له پووری کورده واریدا به بالنده (مورغ) یکی زۆر گه وره، ره چاو کراوه که زه لامیکی زه به للاح ده توانی له سه ر پشتی دانیشی و هه ردوو لنگی به ملا و ئه ولای شان و ملیدا شو ر بکاته وه. له تین و هیژدا توانای هه لگرتنی ئه و زه لامه زه به للاحی هه یه که بتوانی پتووی

بفریت، بهئاسماندا. ههروهه یا بهننۆکی چنگهکانی هه مان زهلام وه یا بهدنهووک هه لېگری و پتوهی پهرواز بکات بفری بهئاسماندا. بهدووری نازانم له بهر ئه وه زه به للاحیهی ئه و بالندهیه بی که له زمانی (کوردی) دا به (سیمورغ) یا (سیمرغ) ناو نرابی. واته ئه وهندهی (سی) په له وه (مورغ) ه.

له و هیز و تینه وهیه که به په له وه ریکی زۆر تیژ ره و چوست و زیرهک ناسراوه له رووی ههست و هوشه وه به بالندهیه کی زۆر چاکه کار و خیره وه مند ناو براوه که چه ندین جار فریای لیتقه و ماویک که وتوو له ناو ده ریادا که (که شتی یا به له م) هکه ی کون بووه و که وتوو ته ژیر ناوه وه، یا له بیابانیتی چۆل و کاکی به کاکی بی ئاو و بی زینده وه و بی ئاوه دانی، یا له دۆلکی کپ و قوول و فراواندا که ریگه پیا هه لزان و پیا سه رکه وتنه وهی نه بیته و، پریش بی له هه ژدیه ای کوشنده ی حه وت سه ر یا له بن حه وت چینه ی زه ویدا که ده ره تانی سه رکه وتنه وه بو سه ر رووی زه وی بیته، یا له هه ره قوولایی ئه شکه وتیکی تاریک و نووته کی سامناکدا، یا به سه ر چیا به کی سه ختی هه زار به هه زاره وه که ریگه ی پیا دا کشانه خواره وهی نه بیته و... هتدا. ئه و بالندهیه فریای کوره که چه له ی داستانیکی یا قاره مانی چیرۆکیکی یا داموویکی بی ده ره تان که وتوو و به چنگ یا دهنووک ئه و زه لامانه ی هه لگرتوون، یا بو یان نیشته و ته وه و، سواری کۆلی خۆی کردوون و گه یاندوونیه ته جیگه ی ئه وتۆ که به ئاسانی رسگار بین و بگه نه وه شوینی خوازوای خۆیان و (له مردنی به سزاوه) رسگاری کردوون، خسته و نیه ته جیگای ئاسووده یی و ئاسایش و ئارام و ده سه لاتداری و ژینگه ی ژیا نی خو شی و به رفه هی.

ههروهه به و فریا که وتنه ریگه ی سه دان فرسه خ و سه الهه ی سالی بریوه له پیناوی قوتار کردنیاندا. له رووی ئه وه که به فرنده یه کی (بیروژ) ناسراوه له چیرۆکه گو ی ناگردانییه کانماندا هاتوو که سی به ری ئه و (سیمرغ) ه له مرینیدا بهر سه ری هه ر که سی که وتبی، ئه و که سه به بی گومان بووه به (پادشا) و ژیا نی به کامه رانی و ته ندروستی و خو شی و ده سه لات و سامانداری و ته مه نی دریزی به سه ر بردوو.

سه دان داستان و چیرۆکی له م چۆرانه له که له پووری گه لاند و له وانه له هی کوردیشدا هاتوو. هۆنه ران زۆر جار له هه لبه سه سته کانیاندا ناوی ئه م بالداره ئه فسانه ییه سه رسوره یینه یان بردوو، له وانه شیخ ره زای تاله بانی که فه رموویه تی:

سی (ئیسیم) هه ن بی (موسه ماما)، هه ره کو (ئاوی به قا)

تهیری (عه نقا)، شاری (جابولقا)، پلاوی (خانه قا)

(کوردی) ی شاعیرمان ئه و گه دا پر برویا نه ی چواندوو به م (مه ل) ی (سیمرغ) ه، له چوست و چالاکی و زیره کی و، چاکه کاریدا و، له به راستی پاکی خواناسی کردندا، ههروهه به:

مسرع الافکار و اتا له هزر و هوش و بیر و ههستیاریی ئه و (گه دا) یانه شدا، که ئه وهنده شاره زان، هه روا به ئاسانی له خشته نابرین و زۆر به خیرایی بیر ده که نه وه و ده گه نه ئه نجامی راستی له په ره ویکردنی فرمانه کانی خوا و پیغه مبه ردا.

ئەم شاعیرە لەگەڵ ئەمانەشدا بەجۆریکی تر لەو گەداپانە دواوە و لە نیو بآلی دووهمی ئەم تاکە
هەلبەستەیدا فەرموویەتی:

در بیابان وصلشان: لە چۆڵەوانیی گەیشتن بەئاواتیان، ئەوانە بەو هەموو پڕاڵتە
چاگانەیانەو دیسان:

لنگند: شەلن، دەشەلن.

بیری ناوەرۆکی ئەم تاکە هەلبەستە دەمبات بەلای تاکە هەلبەستەکی فارسیی شیخی سەعدی
شیرازی وە کە لە بارەى ئەو جۆرە پیاوچاک و پێغەمبەرەنەو فەرموویەتی.

«گهی برطارم اعلا نشینیم

گهی تا پشت پای خود نبینیم»

کە (سعدی) ئەمەى بەحەزەرتی (یەعقوب) ی باوکی حەزەرتی (یوسف) دا هەلداوە بەواتا ئەو
جۆرە کەسانە (جاری وا هەیه کە لەسەر هەیوانی هەرەبەرز واتە بەپاڵ بارهگای خوا (عرش)
داده‌نیشن) وەک لە لێکدانەوێ تاکى یەكەمى ئەم بەندى دووهمە لەمەر (گەدا) وە نووسییومە و
ئەمجا سەعدى لە نیو بآلی دووهمى هەلبەستەکەدا فەرموویەتی:

«هەر ئەوانیش چاویان هانای پشتی پێی خۆیان ناکات» کە مەبەستی لەو بوو کە (یەعقوب)
کە کورەکانى لە سەیران هاتنەو و (یوسف) ی برایان هاویشتبوو، ناو بیریکەو و بەباوکیان
گوت کە (یوسف) گورگ خوار دوویەتی و (یەعقوب) بەو پێغەمبەریتی و چاوی نەینى بینییەو
بروای بەو هەوالەى کورەکانى کرد، لە هەمان کاتدا کاتى براکانى چوونە (میسر) بۆ هیتانی
(گەنم) ی خوار دەمەنى سالى خۆیان و لەوێ تومەز پاشای میسر (یوسف) ی برایان و
براکانى خۆى ناسییەو کە زانى باوکیان لە تاو خەفەتى (یوسف) کوێر بوو، کراسیکی
خۆى دانى بەنیشانەى مژدەى نەمردنى خۆى هەر ئەو (یەعقوب) ی کە هەستى دەکرد
بەدرۆیەکەى کورەکانى هەر ئەو لە دووری چەند فرسەخەو گوتى (بۆنى یوسف ئەکەم لیم
نزیك دەبیتەو) و هەستى کرد لەو دوورەو بۆنى کراسەکەى یوسفى کرد و کە کراسەکەى
گەیشتی چاوی چاک بوونەو. ئەمجا لەوانەیه و بەدووری نازانم کە شاعیرمان (کوردى) بیری
ئەم تاکە هەلبەستەى خۆى لە تاکە هەلبەستەکەى شیخی سەعدیەو بى کە لە شوینى تری
ئەم پەراویبەدا ئەم بۆچوونەم جاری تر راگەیانندوو.

جیاوازییەکانى ئەم تاکە:

طائر، لە (نم/۱) دا نووسراو (طایر)، نادروسته.

وهم، لە (صا) نووسراو: هم = همم - ئەمیش نادروسته.

مسرع، لە (ف) دا نووسراو: مسرع - دیسان نادروسته لە نووسیندا.

الافکار: تەنیا لە (عن) دایە و لەبەرئەو کیشەکەى لەنگ نابى، بۆیه لە سەرەو جیگیرم کرد و
سەرچاوەکەش شوینى بروایە.

الافکار، لە (ق/۳، گل/۳) دا نووسراو بافکار - ئەمیش لەنگ و هەلەى نووسینە.

وهصلشان، له (عن، گل/۳، گل/۶، نم/۱، ما/۱، سجا، جم، صا) دا نووسراوه وصفشان (وهصفشان) - ئەمیش له رووی دەستووری زمانی و فەرھەنگیشەوہ ناگونجی، چونکە (ئەوان له بیابانی وصفیان) وانا نادات کە چۆن خۆیان تیایدا لەنگن (شەلن).
 له (ج) دا مامۆستا بەرامبەر بەم (وهصلشان) و (وهصفشان) نووسیویە:
 «لای مامۆستا سەجادی - (وهصف) باشترە» منیش بەرامبەر بە تێچینە بیروپرام وەھایە کە ھەرگیز (وهصفشان) ئەوھندی (وهصلشان) پڕ بەپڕ و جیگیر و گونجاو نییە، ھەر بۆیە لە سەرھوہ (وهصلشان) م جیگیر کرد و بەر لەم تێچینە مامۆستا (ج) ھۆی ئەم رایەیی خۆم دەرپریوہ و ئەوھتا مامۆستا (ج) بەم جۆرە لەسەری ھەلی داوھتی و با خۆیندەواری شارەزا بپریار لەسەر راستترینی (من و ئەو) بدن، تاکو لە چاپی دووھمی ئەم پەراویبەدا ئەو رای خۆیندەوارە بەر چاپ بکەوێت.

واتای گشتی:

ئەو گەدایانە وەک سیمرغ لە رێبازەکەیاندا گورج و چاکەکار و پیرۆزن و ھەست و بیر و ھیزیان زۆر بەختیاری دێتە کار لەو رێگەیی خواناسییەیاندا بەلام ھیشتا ھەر خۆیان بەگونەھبار دەزانن وەک لە بیابانێکی چۆلەوانی و بێ ئاو و ئاوەدانیدا بن و لەنگ (شەل) بن ئاوەھان.
 ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرھوہ بەپێی زنجیرەیی یەک لە دوا ی یەکی تاکەکانی ئەم (حەوت بەندە)، لە سەرچاوەی (ف) دا ھەژدەمین تاک و لە (ط، مک) دا نۆزدەمین و لە (ج، جم، ق/۳، ص) دا بیست و یەکەمین و لە (مع، نع، گل/۸، حم) دا بیست و شەشەمین و لە (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و ھەوتەمین و لە (شح، گل/۵) دا بیست و ھەشتەمین تاک و لە (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و نۆیەمین و لە (ن، ه) دا تاکی سییەمینە.

۳۱- ھم: دیسان، وە، ھەم، ھەرۆھا، ڤە، ھەمیسان، ھەمدیسان، ھەمدیس.

در: لە

اقلیم: وشەیکە لە بنەرەتی زمانی (یونانی) یەوہ کەوتووہتە ناو زمانەکانی تری جیھان و زمانی (کوردی) و (فارسی) یشەوہ.

اقلیم: لە رووی وانا و مەبەستەوہ لە کۆندا ھەموو وشکاییی سەر (گۆی زەوی) دابەش کرابوو بە سەر(حەوت) ئیقلیمدا کە بەکوردی (کیشوہر) دەگرتتەوہ، ئەویش ئەو بەشەیی جیھانە کە لە رووی کەش و تووشی و ئاو و باوہ جیاوازیی لەگەڵ بەشێکی تری دراوسێیدا ھەبێ.

دل: دل.

چو: وەک، ھەرۆک، مانەندی، بەوینەیی، وەکی، وەکو،

سلطان لە رووی بەرپۆیەرایەتیئەوہ، گەرەترین دەسلەلاتدار بەسەر ناوچەیکەدا کەوا لە پلەیی (پاشا) یا (سەرۆک) یا (خەلیفە) یا (فەرمانرەوا) دا یە لە رووی سوپایشەوہ چوار پینچ پلە لە خوار ھەرە پایەیی بالایی ئەفسەریئەوہ بە(سلطانەند- سولتانەن)، کە مەبەستی (کوردی) لەمەیانە.

فوج: به شیکه له سپاو (افواج) کوی (فوج) ه به واته: فه وچه کان. به کوردی (ههنگ) یا (ههنگ) یش دهگریته وه. که مه به ست له ژماره یه کی زوره وهک ده لاین: هه زار و ههنگ، یا هه زار و ههنگ، به واته (ئه وهنده) یا (ئه وهنگه) که به ساله های سال و سواندن بوو هته (ههنگ) و (ههنگ). جان: گیان، رهوان.

سرهنگ: پایه کی ئه فسهری بالای سوپاییه که یهک پله له خوار هره بالای ئه فسهری (سوپاییه وه) یه. (سرهنگند: سرهنگن) واته (سه) و (له سهروو) (ههنگ) وهون. لیره دا سه رنج دهری که (کوردی) دهسه لاتداریی ئه خواناسی و پیغه مبه ره خو شه ویستانه که به (که دا) ی ناو بردوون، به هوی ریره وه که یانه وه (دهسه لاتیانی) به سه ر (دل و دهروون) وه به (سوالتان) ی پایه ی سوپایی (نهک پایه ی رامیاری) داناوه که له پایه ی سه رهنگ که متره، به لام ئه وه دهسه لاتیانی به سه ر (گیان) وه پایه ی سوپاییدا که سی چوار پله له سهروو پاییه (سوالتان) وه یه: چونکه (گیان) هر ئه وپه ری به رزی و مه زنی زیندوو یییه و له گه وره و بچووکیدا له روانگی سوپاییه وه دهسه لاته که یانی هه لسه نگاندووه.

ئهمهش رۆشنیری فراوانی (کوردی) ئه گه یه نی که کابرایه کی هونه ری سو فی نامیز بووه و پله و پایه کانی سه ربازی به وردی زانیوه، وهک (سه ر له شکر یک) شاردها بووه. ئه م تاکه به پیی (هره حه وت بنده که) (۳۱) مین تاکه و به پیی به ندی دووه میان نۆیه مین تاکه و له سه رچاوه کانی: (ف) دا پینچه مین و له (گل/ ۳، گل/ ۶، گل/ ۸، ص، مک، ط، شح، جم، نم/ ۱، سجا، صم، ما/ ۱، ق/ ۲) دا حه وته مین تاک و له (صا، مع، ج) دا هه شته مینه و له (مس، ن، ه) دا نۆیه مین تاکه و له (نع) دا نییه.

جیاوازیه کانی ئه م تاکه هه لسه سه سه رچاوه کاندا:

افواج له (عن) دا نووسراوه: انواعی: ئه نوعی.

هم برافواج له (مع) دا نووسراوه: برسر فوج.

واتای گشتی

توی خو شه ویست به سه ر کیشوهری (دل) و دهروونه وه (سوالتان) ی دهسه لاتداری له ئاستی شه ییدا یانندا.

هه م دیسان هه ر تو سه رفه رمانده ی هه ره به رزی سوپای که هه موو بالاده ستییه کت به سه ر (گیان) دا هه بی، واتا گیانی (که دا): تو ویسته کاندا.

۳۲- از لب: له لیوی- که به واتا لیوی پیغه مبه ر (د.خ) و مه به ست له و راگه یانندانه ی ئایه ته کانی قورئانی پیروژ و فه رمایشته (هه دیث) و راگه یاننده ئاینییه کانه که له ده می پیروزی پیغه مبه ر (د.خ) وه راگه یه تراون.

لعل: ئه و به رده به نرخ (گه وه ره) ی یه کی له رهنگه کانی رهنگیکی کالی زور دلگیره- که مه به ست له و لیوانه ی پیغه مبه ره له رووی به رخی و هه م له رووی رهنگه وه وهک لیوی پیغه مبه ر ئاله و پایه خداره.

وشەي (لعل) له هەمان كاتدا واتاي گولە (لالە)ی سوور و (گولە سوور)یش دیت كه بۆ ئەم شوپنە دەگونجی و (ياقوت)یشی پى دەوترى.

گەوهەر (لعل)یش له سروشتیدا له ولاتانی وەك: (هندستان) و (بورما) و (سیام) و (سەیلان) و (ئوسترالیا) و له شوپنانی تریشدا بەرھەم دیت.

گیسو: پرچ، كەزى، قژ، بسك، ئەگرىجە، پەرچەم، زولفی - مەبەست لەو بەشە پەخشانەى قژى سەرى كور و پیاو و كچ و ئافرەتە كە بە دەورى سەرىدا ئاویزانە. زۆر جار (تال تال)ى ئەو گیسووە چوینراو بە دىپرى ئایەتەكانى قورئانى پیرۆز كە بەھۆى (جبرەئیل)ى فریشتەوہ خواى مەزن (بەش بەش) ناردووہ بۆ پێغەمبەرى خوڤشەوویست - د.خ - چواندنى (گیسو) و (زولف) و (پەرچەم) و (كاكۆل) بە دىپرەكانى قورئان یا بە دىپرەكانى (فەرموودە: حەدیث)ى پێغەمبەر - د.خ - نەرىتێكى سۆفیانەىو لەوێژەى كۆندا (باو)ە دەقە ئاینییهكانى (قورئان و حەدیث) خویندەنەوہیان چواندووہ بە (بادە - مەى) و پى مەستى بروادارى بوون و، (دیتن) و (چاو پێكەوتن)یان چواندووہ، بەوشەى (وہصل) كە (وہصل) (دروست بوونى پیاو و ژن لەگەڵ یەكدا دەگرێتەوہ) كە لە ھەلبەستى سۆفیانەدا ئەمەیان مەبەست نییە.

مشكین: وەك موشك، (مسك) یا (مسكاوى)، مسكە ئامیز، یا بۆن و رەنگى وەك (مشك) و رەش بىت. كە مەبەست لە رەنگ و بۆنى (كیسو)ەكەىە.

(مشك)، یا (مسك) ماددەىەكى زۆر بۆن، خوڤشە و لە ھەرە گرنگترین ھەوینى جۆرەھا بۆنى خوڤشە لە جیھاندا.

سۆفییەكان ئەو ھەوینە بۆن خوڤشەیان لە ھەلبەستیاندا چواندووہ بەكارىگەرى خویندەنەوہ و بىستنى قورئان و حەدیث و (نەشئە)ى سەرخۆشى (مەعنەوى)یان لى وەرگرتووہ.

ئەم تاكە ھەلبەستە تا ئەوئەندەى دەستم كەوتووہ، بەپى تىكرای حەوت بەندەكە (۳۲)مىن تاكە و، دەبەمىن تاكى بەندى دووہمىەتى.

خرم: شادمان، بەكەیف و دەم بەپێكەن، گەش، شاد، ئەم پىتى (و : وا)ەى دواى وشەكە بەو واتا(و)یەو، لى جىایە. كامىاب (كامىابى): بەكام گەبشتوووى، بەئاوات گەببوى، ئەوہى

ھىواى ھاتووہتە دى، لى تىر و تەسەل و مەست بوون، بەھىزن، بەتینى، باھنگند: بەرىزن، شكۆمەندن، پایەبەرزى. قورس و گرانبەھان، سەنگین، توانان، زىرەكن، بەھەتەر (عەزمن) ئەویش بەھۆى بەھرمەندىیەوہ لەو (لعل)ى لىوہو، (گیسو)یە بۆن خوڤشەوہ

كە لىكم داىوہ.

ئەم تاكە بەپى بەندى دووہمى (ئەم حەوت بەندە) تاكى (۱۰)مىنەو بەپى تىكرای ھەر حەوت بەندەكە تاكى (۳۲)مىنەو لە سەرچاوەكانى بەندى دووہمدا ئەم تاكە لە (مع، ف، نع)دا نییەو لە

(حم، ص، صا)دا حەوتەمىن تاكە و لە (با / ۱، ج، جم، سجا، شح، ط، ق / ۳، گل / ۳، گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸، ما / ۱)دا ھەشتەمىن تاك و لە (مع)دا نۆیەمىن تاك و لە (ع، مس، ن، ھ)دا

دەبەمىن تاكى بەندى دووہمە.

نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (گل/ ۳، گل/ ۵، صا، مک، ط، جم، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، صم، ق/ ۳) دا بهم جۆره‌ی دوا‌یییه:
(طبله در طبله، تنگ در تنگند).

ئەگەر به‌دوای ئەم نیو بآله ئاوێتیه‌یه دا بگه‌ڕێین، له تاکه‌ی ئاینده‌ دا، واته له (۱۱)مین تاکه‌ی ئەم به‌ندی دووهمه‌ دایه، که له‌ سه‌رچاوانه‌دا نیو بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه‌ نییه‌ بۆیه هه‌ر له‌ سه‌رچاوانه‌یاندا تاکه‌ی ئاینده‌ نییه‌ و دیاره‌ ئه‌ویش له‌ بیرچوونه‌وه‌ی کاته‌ی نووسیندا ئەم هه‌له‌یه‌ رووی داوه. (بروانه‌ ئه‌وێ...).

هه‌روه‌ها نیوه‌ی دووهمی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه: (۱۰)مین، به‌هۆی کۆنی و زۆر به‌ده‌سته‌وه‌ دان و بی‌ چاودێری له‌ سه‌رچاوه‌ی (گل/ ۶) دا نووسینه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ سواوه‌و چووه‌ته‌وه، ناخوێنریته‌وه‌ به‌لام نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌یه‌دا و له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی تر دا چۆن یه‌کن و هانای خوێندنه‌وه‌ی ده‌کریت.

ئەم شپێ‌واویانە‌یش به‌لگه‌ی زۆر ده‌ستاوده‌ست کردن و به‌هه‌له‌ نووسینه‌وه‌ی له‌به‌ر نوسخه‌یه‌کی تر و، یا به‌هه‌له‌ له‌ ده‌می که‌سی تر وه‌رگیراوه‌وه‌ په‌یابوو.

واتای ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ به‌گشتی:

به‌هۆی لێوی پیرۆزی گولآله‌یی گه‌وه‌رین (لعل) ئاسای پیغه‌مبه‌ر - d. خ- خۆشه‌ویسته‌وه‌ که‌ ده‌قه‌کانی (قورئان) و (حدیث) ی پێ‌ بلاوکرده‌وته‌وه‌ که‌ دێره‌کانی ئه‌و ده‌قانه‌ وه‌ک (تاتا) یه‌کانی گیسووی موشک ئامێزی خۆش ره‌نگ و خۆش بۆن وه‌ان، مایه‌ی باوه‌ر پێ‌کردنی ئه‌و گه‌دایانه‌ن که‌ به‌ هه‌ره‌وه‌ربوونی ئه‌و بروایانه‌ن له‌ شادمان گه‌شن به‌کام گه‌یشتوون له‌ سایه‌ی ئه‌و ئاینه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌مووان زۆرتر خۆیان به‌شکو‌دار ده‌زانن.

(کوردی) سو‌فییانه‌ مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ که‌ خۆی‌شی یه‌که‌یکه‌ له‌و گه‌دایانه‌ی چا‌و له‌ ده‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان.

۳۳- دل: دل.

پر اسرار: پر له‌ نه‌هینییه‌کانی، مه‌به‌ست له‌ نه‌هینی (حه‌قیقه‌تی عیرفان) ه.

غیب را: هی شاردراره‌، ئی نادیار. که‌ نه‌هینی (خوایه‌تی) یه‌.

به‌مثل: هه‌روه‌ک، چۆن به‌وینه‌ی، مانه‌ندی، هه‌روه‌کوو، وه‌ک.

طبله‌ ئه‌و (سنووق) هیه‌ که‌ خشل و پاره‌ و زێر و به‌رده‌ به‌نرخه‌کانی وه‌ک گه‌وه‌ر و ئه‌لماس و پیرۆزه‌ و مه‌رجان و شیلای شوه‌ی، تیا ده‌شاردرینه‌وه‌. که‌ له‌ به‌کاره‌ینانی ئەم یه‌که‌م وشه‌ی (طبله‌) یه‌یاندا مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ له‌شی ئه‌و (گه‌دایانه‌) بووه‌، چونکه‌ خاوه‌ن بریابوون و له‌ش (جه‌سته‌) یشان له‌ له‌شی بی‌ بریایان پاک و پیرۆزتره‌، که‌واته‌ فووی بریایه‌که‌یانی تیا‌یه‌ وه‌ یا مه‌به‌ستی له‌ (طبله‌) دل‌ی (ئه‌و گه‌دایانه‌) یه‌و ئه‌ویش وه‌ک (طبله‌) یه‌کی تر له‌ ناو له‌شیاندا‌یه‌، له‌ جێگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ (طبله‌) ئه‌و گه‌وه‌ر و شته‌ به‌نرخانه‌ی تیا‌یه‌ (دل‌ی) دل‌یان (ئه‌سراری غه‌یب) واته‌ حه‌قیقه‌تی عیرفان و نه‌هینی خوایه‌تیان تیا‌یه‌ و دوورن له‌ به‌دی و به‌دکاری جیهانی.

در طبله: (در: له) و ئەم (طبله)ی دووهمه مه‌به‌ست له گیانی ئەو گەدایانەیه که قوتو (سنوق)کە ی دایانی تیایه وهیا به‌پێچه‌وانه‌وه یا ئەم (طبله)یه‌یان وهک گیان و دلی پاک و بی خۆشی خواناسی و له حەقیقەتی عیرفان و نه‌ینیی خۆایه‌تی گەیشتنی تیایه و له ناو له‌شی ئەو گەدایانەدا چیکره.

(کوردی) ئەگەرچی سەرەتای رازدا دانەکە ی به (گەدایان) ی پێغه‌مبەر دا - د. خ- داوه، به‌لام مه‌به‌ستیشی له (گەدایه‌کی) وهک خۆیه‌تی که چاوه‌ ده‌ستی پێغه‌مبەر بووه بۆ شه‌فاعەت. له لایه‌کی تریشه‌وه ده‌توانرێ ئەم (طبله) در طبله‌یه، به‌وه لیک بدریته‌وه که دله‌ پر له (اسرار غیب)ه‌که‌یان، واته‌ پر له زانین و تیگە‌یشتنی عیرفانی حەقیقەت و په‌یبردن به‌نه‌ینیی بوونی خواو خۆایه‌تی و ئەو دله‌ پرەشیان که وهک (قوتووی) گیان له ناو (قوتووی) له‌شی ئەو (گەدایانەدایه) و، یا ئەو دله‌ له‌ناخه‌وه برۆا هینەرەیان وهک (طبله)یه‌که له ناو (طبله)ی گیاندا یه و خۆشه‌ویستی پێغه‌مبەریش هەر له گەشه‌وه په‌رسه‌ندن‌دایه له دل و گیاندا. ئەم چه‌شنه (هزر)و برۆا راگە‌یاندنه له هۆش و هه‌ستی سوڤیانه‌دا و راگە‌یاندنه‌یان (باو)ی ناو به‌ره‌ی سوڤییه‌کانی (گەدایان) ه و به‌پرا‌ده‌یه‌که له‌ش و دل و ده‌روون و گیان سیخناخی عیرفانی (حەقیقەت شوناسی) و په‌یبردن به‌نه‌ینییه‌کانی بوون و هه‌تا هه‌تایی خۆایه، به‌پرا‌ده‌یه‌که ئەوه‌تا یه‌کێکی وهک (مه‌نصور ی هه‌لاج) خودی خۆی به‌و عرفان حەق و حەقیقەت و (اسرار غیب)ه‌ ره‌چاوه‌کردووه، که به‌فه‌رمووده‌ی (أنا الحق) واته: (من حەق و حەقیقەتم) ی ده‌رپرویه که له راستیشدا ئەو حەق بوو، چونکه هه‌موو گەردیله‌کە ی له‌شی ته‌ژی ئەو برۆایه بووه.

(کوردی) به‌پیتی زۆر له هه‌لبه‌سته‌کانی، خۆی به‌یه‌کێ له ریتوارانی ریتبازی ئەو (مه‌نصور) ه له قه‌له‌م داوه.

هەر ئەم بۆ چوونه‌ی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته، ئەشی وه‌ها لیک بدریته‌وه که ئەو ئەسراره‌ غه‌یبیانه وهک فوویه‌کن که له ناو قوتووی له‌ش، دل، ده‌روون و گیانی گەدایاندا پارێزاون که هەر ئەو (ئەسراری غه‌یبی) یانه وهک ته‌پل (ئامپریکی مؤسیقی) ده‌نگ ده‌دنه‌وه و جیهان پر ده‌کن، به‌پرا‌ده‌یه‌که ته‌نانه‌ت (له‌ش و دل و ده‌روون و گیانی) گەدایه‌کانیش ده‌نگ ده‌داته‌وه و کوشتنی ئەوان بۆ برۆا به‌خه‌لک هینان وهک ده‌نگدانه‌وه‌ی (ته‌پله‌که‌یه) که ده‌نگی برۆا و خواناسی و پێغه‌مبەر دۆستی وهک ده‌نگی ئامپری مؤسیقی پر له ناوه‌نگی خۆشی به‌سۆزی ئاینی لێوه به‌رزبێته‌وه.

تنگ: ته‌نگ، ته‌نگه‌به‌ر، بی مه‌فه‌ر، شوینی ته‌سک و ترووسک، پێچراوه، شارداوه، نه‌ینیی، په‌ستپوراو، ناخراو، سیخناخ، پر، ته‌ژی. هه‌روه‌ها (ته‌نگ) به‌واتای باری شه‌کره (شه‌کر بار) هاتووه که نیشانه‌یه بۆ بچووی (ده‌م و لێو) و، شیرین (وته بیژی) ی ده‌م و لێو و، بۆ شیرینی (چپژی) ده‌م و لێوی خۆشه‌ویست (دلخواز) جگه له‌وه‌ی که وشه‌ی (ته‌نگ) ناوه بۆ (سوراحی) یا (گۆزه‌له) یا (کووپه) یا (قه‌راهی) شه‌راب، که هه‌میشه مه‌ست سه‌رخۆشی ئەو

شهرابه‌یه که له‌ناویدایه و نیشانه‌یه بۆ (مستی)ی سۆفیه‌کان له (فهرمووده) و له دیمه‌نی دهم و لیوه‌که. به‌بی ئه‌مانه ئه‌م وشه‌یه چه‌ندین واتای جیا‌جیای تریش دهدات، به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه ده‌گونجی، ئه‌مانه‌یانه که لیکم دانه‌وه.

هه‌ر ئه‌م وشه‌ی (تنگ)ه‌یش له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، با / ۱، ما / ۱، مس)دا به‌شیوه‌ی (تنگ)ه هاتوو که ئه‌میش به‌واتا: ده‌رگا، یا، که‌نداو واته: ده‌روویه‌کی ده‌ریا که به‌شیک‌ی له وشکایی زه‌مین دا دریبی و کردبیتیه (که‌نداو)یا به‌واته: (پارچه‌یه‌ک، هه‌ندیک) له زێر و زیو. که ئه‌م شیوه‌ی وشه‌ی (تنگ)ه واتا‌کانی له‌گه‌ڵ مه‌به‌ست، واتای ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا ریک ده‌که‌ون، له (ده‌م و لیو) ته‌نگ و (بچکۆله‌که‌ی) که ده‌ربیرینی ده‌قه نایینییه‌کانه وه‌ک که‌نداویکی ده‌ریاوان له واتا فراوانی دا، که (پر): (سیخناخ)ه له‌ی (ده‌قانه‌ی)ئایه‌ت و حه‌دیث و سونه‌ته، که شیرینی وه‌ک (شه‌کریار) که گه‌دایانیان مه‌ست کردوو و ئه‌که‌ن.

در تنگند: ته‌نگه‌به‌ری و (بی مه‌فه‌ری)دان که مه‌به‌ست له‌وه‌یه: خودی له‌شی ئه‌و گه‌دایانه (پرن) له تیگه‌بشتنی حه‌قیقه‌ت (عیرفان) و ئه‌و (دل) و گیانه‌یش که له ناو له‌ش به‌(جه‌سته‌ی) گه‌دایه‌کانیشدایه، دیسانه‌وه (پرن) هه‌مان تیگه‌بشتن و نه‌پینییه‌کانی خوایه‌تی و ئه‌سه‌راره (غه‌بیبیه‌کان) و شوینی داخوازی و ئاره‌زووه جیهانی (شه‌هوه‌تی مرۆفیتی)یان تیا نابیته‌وه. وشه‌ی (ته‌نگ)ی به‌که‌می سه‌ره‌وه له سه‌رچاوه‌کان: (ما / ۱، شح / ۵، ن)دا به‌شیوه‌ی (ته‌نگه) نووسراوه که وه‌ک له‌پیشی ئه‌م دێره‌دا لێی دواوم.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته به‌م شیوه‌یه‌ی سه‌ره‌وه جیگرم کردوو، له سه‌رچاوه‌کانی: (ف، صا، مک، ط، نم / ۱، جم، با / ۱، سجا، حم، مع، ق / ۳، ج)دا نییه‌و له سه‌رچاوه‌کانی (گل / ۳، گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸، ص، شح، ما / ۱)دا نۆیه‌مین و له سه‌رچاوه‌کانی: (مس، عن، ن، ه)دا یانزه‌یه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی دوومه‌یه.

من له‌م تاکه دا هاتنی: (طبله در طبله) به‌رامبه‌ر به‌(تنگ در تنگ)یا (تنگه در تنگه) به‌جۆره، (له‌ف و نه‌شریکی) ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن ره‌چاوه‌که‌م که هه‌ر وشه‌یه‌کی (طبله) به‌رامبه‌ر به‌یه‌کی له (تنگ)یا (تنگه)کانه که (شی)م کردووته‌وه.

وه‌ک له تاکی پیشوودا رام گه‌یاند له هه‌ندێ سه‌رچاوه‌دا نیو بآلی دووه‌می ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه به‌هه‌له‌ که‌وتووته ناو تاکی پیشوو و به‌وه له‌م به‌ندی دووه‌مدا ئه‌م تاکی (۱۱)مینه ناته‌واو ده‌رچوو، که به‌تۆژینه‌وه‌ی ساغم کردووته‌وه. ئه‌میش جیا‌وازییه‌کانی ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه، به‌پیتی سه‌رچاوه‌کان:

(دل پر اسدار) له: (عن، ن، ما / ۱)دا نووسراوه: (دل زا سرار).

(به‌مئل) له: (مع)دا نووسراوه: (سه‌ریز: سه‌ر رێژ) به‌واته: (سه‌ریر). ئه‌میش ده‌گونجی

(به‌مئل) له (مس، ص، شح)دا نووسراوه: (سرشار) به‌واته (پر) و ده‌گونجی.

(طبله در طبله) له (صا)دا نووسراوه: (طبله در طبله) هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌ی (رینوسه)

(در تنگند) له: (ما / ۱)دا نووسراوه: (در دنگند) ئه‌مه‌ش ناگونجی.

نیو بالی یه که می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له: (ط، شخ، گل/ ۳، گل/ ۵) دا نییه و من به‌پیتی سه‌رچاوه‌کانی تر لێره‌دا جی‌گرم کرد، چونکه نیو بالی دووهمی ئەم تاکه سه‌ره‌وه وهک له تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو‌دا نیشانه‌م بۆ کرد (به‌هه‌له) که وتی‌بووه ئەو‌یوه و من هینامه‌وه ناو ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه و به‌وه ئەم تاکه هه‌لبه‌سته که به‌هه‌له له‌ناو چوو‌بوو (دۆزیمه‌وه) و بوو به‌م تاکه هه‌لبه‌سته و توانیم شتی‌واوییه‌که چاره بکه‌م.

واتای گشتی ئەم تاکه:

ئەو گه‌دایانه (ئەو برواهینه پاک و دروستانه) دلایان پێ له زانین و تیگه‌یشتنی (عرفان) و، بریارکردن به‌نهی‌نییه‌کانی بوونیتی خواو راستی ئەو حه‌قیقه‌تانه‌ی که پێغه‌مبهری ئیسلام - د.خ- بلای کردنه‌وه که ئەو بلاوکردنه‌وه‌یه وهک ئاشکرا کردنی ئەو (سندووقه) یهک له ناویه‌کدا په‌ستی‌وراوه‌ن که پریان له گه‌وه‌هری نرخداره ئەو پێغه‌مبهره خۆشه‌ویسته بۆ ئیمه‌ی والا کردنه‌وه و، دل و دهروون و گیانی (گه‌دا) یه‌کانی پێ کرد له دلایابوون له حه‌قیقه‌تی ئەو نه‌پنیانه و به‌ندیاری کردن به‌خوا په‌رستی و (پێغه‌مبهر دۆستی) یه‌وه. به‌هۆی ده‌قه پیرۆزه ئاینه‌کانه‌وه که چه‌سپاندییه ناخیانه‌وه.

۳۴- زکف: له‌پی ده‌ست، به‌ری ده‌ست.

(زکف): له ده‌ست.

دادگان: داوان، داوه‌کان و به‌(زکف) هه‌که‌ی پێشه‌وه، ده‌بیته: (زکف دادگان): له ده‌ست داوه‌کان، له ده‌ست چوو‌ه‌کان، ئەوانی له ده‌ست دراوان. که مه‌به‌ست له‌وانه‌یه (دلی جیهانی، ئەوانه‌ی دلایان به‌ئاره‌زووه‌کانی جیهانییه‌وه بووه یا هه‌یه) واته: ئەو که‌سه (گه‌دایان) ه که دلی جیهانی (دل به‌ئاره‌زووی جیهانییه‌وه) یان له ده‌ست داوه، له ده‌ست چوو.

بۆ گه‌یشتنه‌ پایه‌ی (گدایی): (شوریده) یان.

شوریده: شه‌یدا، ناشوفته، دیوانه (نهک شیت) به‌شکو شه‌یدای جوانی فه‌رمووده و ره‌وشتی په‌سه‌ندی پێغه‌مبهری مه‌به‌سته، شه‌یدا و دیوانه و دل‌به‌ندی ئەو خۆشه‌ویسته‌یه گیانییه‌ی که سه‌وداسه‌ری گه‌یشتنه‌ هه‌ستیکی پێ زانیینی (حه‌ق و حه‌قیقه‌ت) و تیگه‌یشتنی ریگه‌ی راستی (جیهانی) و (ئوه جیهانیش) و پاک بوونه‌وه له ئاره‌زووه (شه‌هوانییه‌کانی) (ئهم جیهان) و که‌وتنه‌ سه‌ر ئەو ریبازه‌ی که (پێغه‌مبهر - د.خ) بۆ مرۆقی دیاری کردووه.

شوریده: شۆرلی هه‌ستاوی خۆشه‌ویستی ئەو ریبازه سو‌فیانه‌یه.

(کوردی) ئەو دلی (جیهانی) له ده‌ست داوان و شۆریده‌یانی (نیو بالی یه‌که‌می) ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی به‌م جوار چه‌شنه‌ی دوا‌یی پێناسه‌ کردووه که ئەو که‌سانه (گه‌دایانه):

۱- شوخ: سایه سووک، جوان، قسه‌ خۆش و دهم به‌پیکه‌نین، که زوو ده‌چنه‌ دل‌وه‌و نابیتزین.

۲- شیرین: شیرین، دلگیر، قنج، خۆشویستراو.

۳- شاهد: دلخواز، یار، خۆشه‌ویست، دل‌رفین.

٤- شنگند، شهنگن (شنگ): گهش، رووخوش، ئه و په پری جوانی و دلگیر، نازدار، نازهنین، قشت، خویش، مه بهستی شاعیر له وهیه ئه م چوار چه شنه رواله تانه له و که سانه دایه که به (گه دایان): شه دایانی ریگه ی ئیسلامه تی و سوالکه رانی بهر درگا و دیوان و باره گای پیغه مبهری - د. خ- داناون.

ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (صا، نع) دا نیبه و له (حم) دا هه شته مین و له (با / ١، ج، جم، سجا، ط، عن، ف، مک، نم / ١) دا نو یه مین تاک و له: (شح، ص، گل / ٣، ٥ / گل / ٦، گل / ٨، ما، مع) دا دهیه مین و له: (عن، مس، ن، ه) دا دوانزه یه مین تاک ی ئه م بهندی دوومه یه . هه ره وه ئه م تاکه به پیتی سه ری اکی هه وت به نده که (٣٤) مین تاکه هه لبه سته . نیویالی دوومی ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (مک) دا به هه له به م جوړه یه :
(کشف کشاف فرهنگند)

به لام هه ر ئه و نیو بالی دوومه له جیگای وشه ی (فرهنگند) هکه له (ط) دا نووسراوه (فرسنگند) که به سه رنجدان دهر ده که وی ئه و هه لبه یه بیان له تاکه هه لبه سته ی دوا یی واته: (١٤) مین بهندی دووم و هیا (٢٥) مین هه وت به نده که دا بوو ته نیو بالی دوومی ئه و ی (پروانه ئه و ی). ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له هه موو سه رچا و هکانیدا چونیه که.

واتای گشتی ئه م تاکه:

ئه و گه دایانه دل ی جیهانی خو یانیان له ده ست دا وه و به هو ی را گه یان دنه کانی (پیغه مبهر - د. خ) وه، که و تونه ته سه ر ری بازی راستی و تیگه یشتن و خواجه تی ناسین و پهیره و یکردنی ئه و را گه یان دنانه و به و هو یه وه. هه موو سایه سووک و جوان و دلگیر و گهش و دهم به پیکه نین و... هتد له شه دایایی و، دهر باری باره گای پیغه مبهر دا .

٣٥- عارفان: عارفه کان، که کو ی (عارفه).

(عارف) له رووی زمانیه وه به واتا: دانا، ناسه ر (شوناسنده)، دان به خو دا گر، به پشو و، بین دریژ، هو شمهند، وشیار .

(عارف) له رووی سو فیگه ریبه وه زارا وه یه که به واتی خواناس به حه ق، تیگه یشتوو له نه پنی (أسراره) شار درا وه غه ییبه کانی بوون و حه قیقته تی خوی مه زن و ناسه ری خواجه تی و پهیره و یکاری فه رمایشته کانی خوا له سه ر ری بازی ناین. به گو یزه ی (ئیسلامه تی) یش پروا هیته رانی پیغه مبهری ئیسلام - د. خ- له ده قه کانی (قورئانی پیرو ز) و فه رمو وده و حه دیته کان و سوننه کان، که مه به ست له (گه دایه کانه) به هو شمهن دییه وه (کور دی) یه کی بووه له و سو فییه پاکانه .

ئه مجا له م سه ره تای تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دا که (کور دی) فه رمو ویه تی (عارفانند): (عاریفانه ند) واته ئه وانه، یا ئه و گه دایانه ی که پیناسه کراون، خو یان (عارف) ن به هه رسی واتی زمانی و ئیسلامی و سو فیگه ریبه وه واته شار هزان له:

تارم أعلأ: (تارم) به واته ئاسمان و (ئه علا) به واتا (بالأ) که له ده ست نیشان کردنی ئاسمانه که

به (ئاسمانی بالا) مه بهستی له هه ره بهرزترین ئاسمانیکه که (سدره تو لمونته ها) و باره گای (کورسی) ی خوای مه زنی لێیه که واته (کوردی) ئه و گه دایانه ی به ناسه ری پیرۆزی ئه و باره گای خوایه ی داناون که پهیره ویکاری له ناخه وهی فره مایشتی خوای گه وره راگه یاندنه کانی پیغه مبه ر - د. خ- ده که ن.

له نیو بایی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دا (کوردی) ئه و (گه دا): سوآلکه رانی ده ربار و باره گای پیغه مبه رن به جوړیکی تر دیاری کردوون که ریزه خووری پاشماوه ی سه ر سفره و خوای پیغه مبه رن که ئاینه ئیسلامیه که یه تی و به جوړی له کرینه ره وهی ئیسکی ئه و سه ر (سفره) یه ی ناو بر دوون که فره موویه تی:

بر درت را: له بهر ده رگانه که تدا: له بهر ده رگانه که تدا ئه و گه دایانه ی به (لالنگند): واته کرینه ره وهی پرزۆله و، ورده گوشتی ئه ملا و ئه ولای ئه و ئیسکه گوشت لیکراوه یه ن که به سه ر سفره که وه ماون و گه دایه کان وه ک پاش خوان ده یانخۆنه وه که مه به ست له پهیره ویکاری ئه وانیه یۆ (دهقه ئاینی) یه راگه یه نراوه کان

لالنگ: کرینه ره وهی پرزۆله ی ده وری ئیسکی گوشت لیکراو. ئه و گه دایانه (لالنگ) ن. ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له سه رچاوه ی: (نع) دا نییه و له: (صا) دا هه شته مین و له (حم) دا نۆیه مین و له (با/ ۱، ج، جم، ص، ط، ف، ق/ ۳، نک، نم/ ۱) دا ده به مین تاک و له (گل/ ۲، ۳، ۵، ۶، ۸، ۱/ ما، ۱، مع) دا (۱۱) مین تاک و له (عن، س، ن، ه) دا سیانزه یه مین تاکی ئه م به ندی دووه مه یه.

به لام به پیتی تیکرای تاکه کانی ئه م حه وت به نده (سی و پینچ) مین تاکه.

جیاوازی نیاوان سه رچاوه کان:

عارفانند له (عن، گل/ ۸) دا نووسراوه (عارفانی)، ئه میش ده گونجی. (ئه عملا) له (شح) دا نووسراوه بالا، ئه میش ده گونجی و فارسبیانه تره. (بردت) له (شح) دا نووسراوه: گه ز چوپان- ئه مه ش شیواوییه (بردت) له (گل/ ۸، ص) دا نووسراوه: بردتو که ئه میش له نگی ده دات.

واتای گشتی:

ئه و عارفانه ی گه یونه ته ئاسمانی بالا، ئه مجاره هه ر سوآلکه ری بهر ده رگانه که تن و ریزه خووری پاشماوه ی سه ر سفره تن ئه ی پیغه مبه ر - د. خ- دوو تاکه هه لبه سته ی دوایی ته واوکه ری ئیره ن.

۲۶- انبیاء: پیغه مبه ران، نیردراوانی خوا بۆ رینوما یی مړۆف.

در مدارس: له خویندنکابه کان.

غیبی: شار دراوه، نادیا ری، نه پتی، په نهانی. پشت په رده یی.

ئه م نیو بایی (یه که می) تاکه هه لبه سته ی سه ره وه ته واوکه ر، یا دریزه پیدانی تاکی پیشووه که نیشانه ی بۆ ئه و (عارف) انه تیا کراوه که وا (خواناسن) واته: نزیکن له ئاسمانی بالا، واته

باره‌گای خواوه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگا و باره‌گای پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا ریزه‌ خۆر و پاشماوه‌ خۆری خوانی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ن، که له‌م تاکه‌ی ئیره‌شدا ئه‌و (عارفانه‌ی به‌انبیا) لیک داوه‌ته‌وه که ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه (به‌پیتی بروای ئیسلامی) وه‌ک ئه‌و عارفانه‌ ده‌سته‌و خواری (محه‌مه‌د - د.خ)ن له‌ قوتابخانه (خویندنگای) غه‌یبیدا له‌ خواناسی و خوا به‌خه‌لک ناساندنیاندا، به‌نویکه‌ره‌وه‌ی ئایینی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه و یه‌ک‌خستنی ده‌قه‌کانی په‌راوییه‌ پیرۆزه‌کانیانه له (قورئان)دا و کۆتاییه‌ینه‌ره به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌پیتی رۆژگار.

بۆیه ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه له‌و خویندنگای خواپییه‌دا که هه‌ر ئاینه‌ی چه‌شنه مه‌دره‌سه‌یه‌کی تاییه‌تی به‌خۆی هه‌بووه و هه‌ریه‌که‌یان له‌ قوتابخانه‌ی خۆیدا (په‌یی) به‌حه‌قیقه‌تی بوونیتی خوا بردووه‌و، له‌ په‌یکاری په‌یره‌ویکردنی فه‌رمایشی خوادا بوون به‌پیتی ئاینه‌کانیان و به‌خه‌لکیان ناساندوون ئه‌وانه‌:

کشف: (په‌ی) پی بردن، دۆزینه‌وه‌ی، ده‌ستنیشانکردن، پیزانین مه‌به‌ست له‌وه که ئه‌و په‌ی پی‌برده‌نیان و خۆیشیان دیسانه‌وه په‌ی پی‌براه‌وی (کشاف): دۆزه‌ره‌وه‌ی، په‌راوی وه‌ک (کشاف)ن

(کوردی) ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه و ریبازه‌کانیان وه‌ک په‌یره‌ویکاری ئه‌و نه‌ینییانه داناه که له‌ قورئانی‌شدان و، یا به‌جۆره (الکشاف)یکی چواندوون و هه‌مووانی به‌ده‌رباران پیغه‌مبه‌ری ئیسلام داناون و به‌ستوونی به‌و(گه‌دایانه‌ی) که له‌ تاکی هه‌لبه‌سته‌کانی پیشوودا لێیان داوه‌، له‌ دوو تاکه‌ هه‌لبه‌ستی دوا ئه‌م تاکه‌ ئیره‌ش هه‌ر درێژه‌ی به‌م بیره‌ی خۆی داوه‌ و، ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی به‌پیت، به‌ره‌که‌ت و برشتی: (فه‌ری) ناو فه‌ره‌نگی ئایینی ئیسلام داناه.

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته به‌پیتی ژماره‌ی تاکه‌کانی هه‌موو حه‌وت بنده‌که (٣٦)مین تاکه‌ به‌لام به‌پیتی تاکه‌کانی ئه‌م به‌ندی دووه‌مه له‌ سه‌رچاوه‌کانی (ف، ط، م، ن، / ١)دا نییه‌ و له (نع)دا هه‌شته‌مین و له (صا)دا نۆیه‌مین و له (حم)دا ده‌یه‌مین و له (با / ١، ج، جم، سجا، ق / ٣، گل / ٢، گل / ٥، گل / ٦)دا پانزه‌یه‌مین تاک و له (ما / ١، مع، گل / ٨)دا دوانزه‌یه‌مین تاک و له (شح، ص، عن، س، ن، ه)دا چوارده‌یه‌مین تاک ئه‌م به‌ندی دووه‌مه‌یه.

فـی: (فه‌ر، شان و شکۆ، شکۆمه‌ندی، جوانی، په‌رداخ، په‌رته‌و، پیت، برشت، به‌برشت، به‌هرمه‌ند)یش به‌کار دیت.

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ شکۆمه‌ندی و په‌رته‌وی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه وه‌ک پیت (حه‌رف)ی ناو فه‌ره‌نگی ئایینی ئیسلامیدا، ئه‌وه‌تا له‌ قورئانی‌شدا به‌ریز و شکۆدار ناوبراون: به‌راوه‌یه‌ک لای ئیسلامه‌کان پیرۆز و به‌فه‌ر و شکۆدار و ریزمه‌ندن -د.خ- فه‌رهنگن: فه‌ره‌نگن.

وشه‌ی (فه‌رنگ) له‌ رووی زمانه‌وانییه‌وه واتا: (زانباری)، دانش، رۆشنبیری، وێژه‌(ئه‌ده‌ب) فیربوون و په‌روه‌رده، هه‌روه‌ها به‌واتای به‌ره‌می زانباری یا وێژه‌ی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کیش به‌کار دێ و به‌تاییه‌تی مه‌به‌ست له (په‌راوی)یه‌که وشه‌ گه‌لی زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌لێکدانه‌وه‌یانه‌وه

تیابی (قاموس).

ئەمجا (كوردی) ئەو پیغەمبەرانی بە فەر و شکۆی فەرھەنگ ناو بردوون.

جیاوازی سەرچاوەکان

انبیادەر لە (ق/ ۳، ف، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، ج) دا نووسراوە: انبیایی که ئەمەش لەنگە.

انبیادەر، لە (نع، گل/ ۳) دا نووسراوە: (انبیادەر) که ئەمیش لەنگە.

فەر لە (نع، عن، ق/ ۳) دا نووسراوە (قَری) ئەمە دەگونجی (فرهنگه‌ند) له (ط) دا نووسراوە (فرسنگند) واتە ماوەی یەک فرسەخ رێگە، که (۶) کیلۆمەتر رێگایە که ئەمیش ئەگەر بگونجی بەلام گونجاندنێکی لاوازه.

واتای گشتیی ئەم تاکە:

پیغەمبەرانی که له خۆبندنای نهینی (بشت) پەرهدا پێ گەیشتبوون، ئەوان پوونکەرەوێ شتی نەزانراو بوون و پیت (بەرەکت) و بریشتی خوو و پەوشتی راست و دروست و پاک بوون و پووناکەرەوێ رێگە راست و پەوانی کامەرانیی هەردوو جیهانی بوون و رێگە پیغەمبەری ئیسلامیان دیاری کردوو که کۆتاییهێنەری پیغەمبەریتییەکانیان بوون.

۳۷- در سمای: واتە له ناو ئاسمانی، له ئاسمانی، بۆ ئێره مەبەست که شوینێکی یەكجار پان و بەرین و، فراوان: له شوینی هەرە فراواندا.

حقیقت: راستی، دروستی، حەققیەتی، بەحەق زانیی نەینییە شاردراوەکان که پڕوا کردن بەبوونیتیی خوا (الحقیقة الصمدیة) ی زاتی خودی خوایە بەدڵ پەرستنی ئەو خوایە و پەیرەویی فەرماشتهکانی، ئەمجا ئەو: (ئاسمان) یا (شوینە فراوان) مەبەست له شوینی ئەم (حەقیقەت) هیه.

جانی: گیانی، مەبەست لهو ئاسمانی حەقیقەتە، ئاسمانیکی مەعنەوییە و (حەقیقەت) وشەیهکی سۆفییانەیه له دواى پلهی (مەعریفەت) هوه دەیکەنێ که دەبنە (ئەهل الحقیقه) ی بەرامبەر بە (اهل السنة والجماعة لأهل الشريعة).

مهر پرواز: ئەوێ فرینی خۆش بویت، بۆ چوونه ناو ئاسمانی مەعنەوییەوه.

وهك له دوو تاکە هەلبەستی پێش ئەم تاکە هەلبەستە سەرەوهدا رامگەپاندوو که ئەم تاکە ی ئێره و تاکی تری پێش ئەمیش و تاکی دواپیش درێژە پێدانی واتا و مەبەستی تاکی پێشووترە، واتە (تاکی ۳۵) هەمین حەوت بەندەکه (وهیا تاکی ۱۳) هەمین ئەم بەندی دووهمەیه.

چونکه لهوهبەر له پەیکاری راگەیانندی (گەدایان) دا بوو، بەلام له تاکی پێشوویدا ئەو (گەدایان) هی کردن بە (انبیا): پیغەمبەران، یا وهک بەشێک له گەدایان. ئەوا لێردا ئەو (پیغەمبەران) هی که له تاکی پێشوو، واتە تاکی (۱۴) مین ئەم بەندی دووهمەدا (چەردە) یەکیان لێ دوام و ئا لهم تاکە هەلبەستە ی ئێردا ئەو پیغەمبەرانی وهها راگەیاندوو که له ناو (ئاسمانی) یا (شوینێکی) یەكجار فراوانی (حەقیقەت) شوناسی (گیانی) دا ئەوان (ئەو پیغەمبەرانی) ئەگەر چی، گێز (ئارەزوو) یان له پەروازکردنی (فرینی) بۆ سنووره، لهو ئاسمانی

حقیقه‌تی گیانییه‌دا به‌لام ئه‌وه تا کۆتایی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی ئێره (سه‌ره‌وه‌ی به‌وه هیناوه که ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه له برینی (طی) ریگه‌دا. هیشتا هه‌ر (بالکورت، بالشکاو، شه‌ل)ن له‌و برینی ریگه‌یه‌دا. که لێره‌دا وه‌ک نیشانه‌ بۆکردنیکی نه‌ینی مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ توانایی له‌ راده‌به‌ده‌ری (پیغه‌مبه‌ری ئیسلام -د.خ)یه که له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا له‌ خاکی (حیجان)ه‌وه به‌خاکی (قودس)دا که‌یشته‌ هه‌وت نه‌ۆمه‌ی ئاسمان و پال (سه‌رده‌تو لمونته‌ها) و (له‌وح) و (قه‌له‌م) و (کورسی)ی باره‌گای (عه‌رش)ی خوای مه‌زن و په‌روه‌ردگار له‌وئ ئه‌وی پێویست بوو، فه‌رمووی و وه‌لامی بیسته‌وه‌ گه‌رایشه‌وه که له‌ ئاینی ئیسلامدا به‌ (میعراج) واته‌ ئه‌و شه‌وه‌ی که تیا یا پیغه‌مبه‌ر که‌یشته‌ باره‌گای خوای یه‌کتا و بی‌هاوتوانا ئه‌وشه‌وه‌ ناسراوه‌ به‌ (میعراج). طی: برینی، پێچانه‌وه‌ی که مه‌به‌ستی له‌ پێچانه‌وه‌ برینی ریگه‌یه به‌ئاسمانا و نیشانه‌ بۆ کردنی له‌نگی پیغه‌مبه‌ره‌کان و به‌راوردی له‌گه‌ڵ برینه‌ تیزه‌وه‌یه‌که‌ی میعراج به‌ئاسماندا. هه‌روه‌ک له‌ وشه‌ی دوا‌ی ئه‌م وشه‌ی (طی)یه‌دا (کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا وشه‌ی (ریگه‌ی) ده‌ربریبوو.

لنگند: له‌نگن، ده‌له‌نگن، شه‌لن، هه‌روه‌ها ئه‌م وشه‌ی (له‌نگ)ه‌ واتای: -خه‌سته (نه‌خۆش)، ناتوان، داماو، و، هه‌لوێسته کردنی کاروانیش ده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌مانیش له‌گه‌ڵ وانا و مه‌به‌ستی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا ده‌گونجین. به‌وه‌ی که له‌ چا و توندوتیژی برینی ریگه‌ی میعراج‌ه‌که‌دا ئه‌وان وه‌ک ئه‌و به‌توانا نین و له‌ش به‌بار و هه‌لوێسته کارن.

جیاوازیه‌کان

مه‌ر له (حم، ص، گل / ۵) دا نووسراوه: به‌ر، له‌به‌ر، بۆ، له‌ بۆ، له‌ که ئه‌مانه‌ش هه‌موو ده‌گونجین و (مه‌ر) پر به‌پرتینه له‌ واتادا، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ زۆرینه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا (مه‌ر) نه‌نووسرابوو بۆیه ئه‌م (به‌ر)هم جیگیر نه‌کرد.

(طی راه) له (عن، گل / ۸، شخ)دا نووسراوه: خود به‌خود، خۆبه‌خۆ، له‌ خۆوه که ئه‌م نووسینی سێ سه‌رچاوه‌یه‌ش زۆر پر به‌پرتو به‌جیترو گونجاوتره له‌ ناوه‌رۆکی سه‌رچاوه‌کانی تر، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له (۲۱) سه‌رچاوه‌دا (طی راه) هاتوه، بۆیه (خود به‌خود)ه‌که‌م جیگیر نه‌کرد که شایانتره.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی زنجیره‌ی یه‌ک له‌دوایه‌کی تیکرای (هه‌وت به‌ند)ه‌که (۳۷)مین تاکه و به‌پیتی زنجیره‌ی تاکه‌کانی ئه‌م به‌ندی دوومه (۱۵)مین تاکه. له سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تاکه‌دا زنجیره‌ی ژماره‌ی ئه‌م تاکه له (با / ۱، ج، جم، سجا، صا، ط، ف، ق / ۳، گل / ۳، گل / ۶، ما / ۱، مع، مک، ن، نم / ۱)دا نییه‌و له (نع)دا یه‌مین و له (جم)دا یانزه یه‌مین و له (گل / ۵)دا دوانزه یه‌مین و له (شح، گل / ۸)دا سیانزه یه‌مین و له (ص، عن، من، ه)دا یانزه یه‌مین تاکه ئه‌م به‌ندی دوومه‌ینه‌یه.

واتای گشتی ئه‌م تاکه:

ئه‌م تاکه کۆتایی پێهێنهر و درێژه پێدانی دووتاکه‌ی پێش خۆیه‌تی و من نیوه‌ی دوومه‌ی به‌م

چه‌شنه‌ی دوايي به‌جيتر ده‌بينم له‌وه‌ی له‌سه‌ره‌وه جيگرم کردووه:

«بهر پرواز خود به‌خود لنگند»

که واتايه‌که‌ی پرو چرو پربه‌پرتريکه که مه‌به‌ستی له پيغه‌مبه‌ره‌کاني تره، نه‌گهر چي هه‌موو له فوتابخانه‌ی گيانيدا يه‌کسان فيربوون، به‌لام به‌رامبه‌ر پيغه‌مبه‌ري ئيسلام -د.خ- که نه‌م حه‌وت به‌نده له باره‌ی نه‌وه‌وه نه‌و پيغه‌مبه‌رانه له کاتي په‌روازکردن به‌ئاسماني خوا ناسييدا که له فوتابخانه گيانيه‌که‌يدا فيربوون و که‌چي هيشتا له په‌رواز (فرين)ه‌که‌يان (له‌نگ)ن له چاو تيژره‌ويي چوونه ميعراجي پيغه‌مبه‌ري ئيسلامدا. به‌لگه‌ی تاکی ناينده.

۳۸- شاهدم: خوښه‌ويسته‌که‌م که مه‌به‌ست له پيغه‌مبه‌ري ئيسلامه -د.خ- له کاتي ميعراج.

شاهدم: نه‌مه‌يان له واتايدا، جياپه له واتاي (شاهد)ی يه‌که‌م، که لي‌رده‌ا مه‌به‌ست له که‌واهيده‌رم : شايه‌تمه.

واتا: خوښه‌ويسته‌که‌م که (محمد) -د.خ- يه‌گه‌واهييم بۆ ده‌دات که له ميعراجدا (بروانه نيوبالي دووه‌می نه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه).

در ميعراج: له (ميعراج)دا که له شه‌ويکدا له‌گه‌ل فريشته (جبره‌ئيل)دا له حيجازه‌وه به‌سواري (بوراق) به‌ريکه‌وتن بۆ قودوس و نه‌مجا به‌ره‌و ئاسمانه‌کان تاگه‌يشتنه باره‌گاي خواي مه‌زن و..... هتد و گه‌رايشنه‌وه.

نه‌مجا له‌م نيوبالي دووه‌مه‌دا (کوردي) فه‌رموويه‌تي: (همه‌شان ديده): هه‌مووياني چاو پي‌ که‌وت - واته هه‌موو پيغه‌مبه‌ره‌کاني بيني که‌وا در ره‌ش (ده‌ر ره‌ه‌ش) له ريگه‌ی ميعراج کردنه‌که‌يدا چاوي پييان که‌وت وه‌ک له داستاني (ميعراج نامه‌کاندا) هاتووه پيشوازيان لي کردووه.

چنگند: نه‌م وشه‌يه زۆر واتاي. جياجيا ده‌دات وه‌ک (چنگ : چنگو په‌ل)يا (چنگ)ی ناميريکی مؤسيقاو..... هتد به‌لام لي‌ره به‌واتايه‌کی تري نه‌و وشه‌يه هاتووه که نه‌ويش (چنگ) به‌واته (سه‌رکه‌چ): له ريگه‌ی شکۆمه‌ندي پيغه‌مبه‌ردا. وه‌ک پيشوازي بکا و ريزگر له‌و ريبوازي چوونه ميعراجدا وه‌ستا بوون.

هه‌لسه‌نگاندن:

له نيوبالي يه‌که‌می نه‌م تاکه‌دا ده‌بينريت دووجار وشه‌ی (شاهد)ی به‌کاره‌يناوه به‌پال يه‌که‌وه که هه‌ريه‌که‌يان به‌واتايه‌کی جياواز له‌وي تريانه.

جياوازيه‌کان:

(ره‌ش) له (گل / ۳، گل / ۵، ما / ۱)دا نووسراوه: سه‌في : ريزي.

جگه له‌م جياوازيه نيتر له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانيدا نه‌م تاکه چونه‌که.

نه‌م تاکه به‌پتي ژماره‌ی له‌م (حه‌وت به‌نده‌دا) (۳۸)مين تاکه و به‌گويزه‌ی زنجيره‌ی تاکه‌کاني نه‌م به‌نده‌ی دووه‌ميش (۱۶)مين تاکه.

نه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کاني (ج، جم، سجا، شح، ط، ف، ق / ۳، مک، نم / ۱، نع)دا

نیبه و له (صا) دا دهیمین تاک و له (با / ۱، حم، گل / ۳، گل / ۶) دا دوانزهیمین و له (گل / ۵، ما / ۱، مع) دا سیانزهیمین و له (گل / ۸) دا چواردیهیمین تاک و له (ن) دا پانزهیمین و له (ص، عن، مس، ه) دا شانزهیمین تاکه ههلبهستی ئەم بهندی دوومهیه.

واتای گشتیی ئەم تاکه:

ئەم تاکه درژه پیدانی سی تاکی پیشهوهیهتی که له پیغهمبهرانی (گه‌دایان) به‌باره‌گای پیغهمبهری ئیسلام -د-خ- دواوهو کۆتاییی به‌تیژره‌ویی دوا بیان له (میعراج) دا هیناوه که له ریگهی ئاسمانه‌کاندا ئەوانی له پیشوازیکردنیدا دیون به (ملکه‌چی) ی ریژ لیگرتنه‌وه که خودی پیغهمبهره خوڤه‌ویسته گه‌واهی ئەوهی داوه.

۳۹- با: له‌گه‌ل، به‌رامبهر، له رووی.

دد: جانه‌وهر، گیانداره خراپکارو درنده‌کانی وهک میترده‌زمه و، خپو، و شه‌وه و دایکی ئال که گیاندارای ئەفسانه‌یی و نادیارن و خراپکاری به‌رامبهر به‌مرۆف (پیاو و ژن) ده‌کهن، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل گیاندارانی خراپکاری درنده‌ی تری وهک گورگ و شیر و پلنگ و، ورج، ویز و، به‌رازی کپوی و..... هتد.

ئەو (گه‌دا) یانه ئەوه‌نده شکۆمەند و پیرۆزو ریژمەندن ئەو گیانداره خراپکاریان ناویانم بردن له ئاستی ئەو (گه‌دا) پاک و چاکانه‌دا به‌بی وه‌زنگ به‌یه‌کتر گه‌یاندن و دۆستانه ویکرا ده‌ژین (انس): ئینسان. توخمی مرۆف، که دیسان ئەو گه‌دایانه له‌گه‌ل مرۆف هه‌موو مرۆف و ته‌نانه‌ت خراپه‌کانیشیدا دیسان ئەوه‌نده چاکن که ئەو مرۆفانه به‌لای خراپکارییه سروشتیه‌که‌ی خو‌یاندان ناچن و دیسان چۆن جانه‌وهر و گیانداره درنده‌کان دۆستانه ده‌ژین له‌گه‌ل ئەو گه‌دایانه‌دا ئەو مرۆفه خراپکارانه‌ش ئاوه‌ها ده‌ژین. جن: ناوی بوونه‌وه‌رییه‌کی خه‌یالیی هزریه‌که نابینری و شیوه‌ی له نیوان شیوه‌ی مرۆف و گیانی خه‌یالی‌دایه، که چاک و خراپیشیان تیاپه (کافر) و ئیسلام و به‌گوردی (جنۆکه) و له‌مه‌ چیتری پی ده‌گوتری. هاتنی ناوی (جن): جنۆکه لیره‌دا دیسان مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئەو گه‌دایانه له‌گه‌ل ئەم چه‌شنه گیانداره‌شدا ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل خراپه‌کانیشیاندا دۆستانه و بی وه‌زنگ بو‌یه‌کتر ئەژین ئەویش له پاکیی سروشت چاکیی ئەو گه‌دایانه‌وه‌یه که هه‌لکردنیان له‌گه‌ل هه‌ر بوونه‌وه‌ریه‌کی ته‌نانه‌ت خراپکاریشدا ده‌بی و دۆستانه له‌گه‌لیاندا ده‌ژین.

به‌صدق: به‌راستی، به‌راست گۆیی.

صفا: پاک و بی‌خه‌وشی، خوڤشی، گه‌شی، بی‌گه‌ردی.

له‌م جووته وشه‌ی (صدق) و (صفا)یه، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئەو گه‌دایانه ئەوه‌نده چاکن و پاکن به‌هۆی ریژنومایی کردنیانه‌وه به‌ده‌قه ئاینیه‌کانی ئیسلامی که ته‌نانه‌ت له ژیاناندا له‌گه‌ل جانه‌وهران و گیانداره درنده‌کان و جنۆکه‌و مرۆفی سروشت خراپیشدا به‌جۆری مرۆفایه‌تیانه‌ی دروست له‌گه‌ل ئەو هه‌موو بوونه‌وه‌رانه‌دا به‌راستی و راستگۆیی (صدق) و به‌پاک و بی‌خه‌وشی له‌گه‌لیاندا ده‌ژین و دۆستانه و به‌خوڤشی و چاکي ژبان پیکه‌وه ده‌به‌نه سه‌ر، ئەمه‌ش

به شيوه يه يه کی (نايه که ندهر دوويی): په روه رده ی چاکی ئیسلام دهرده خات که ئاینی دؤستایه تی و خوښه ویستییه که ئه و هتا گه دایه کان ئاوه ها چاک و پاک و بی خوښ و بی کینه و بی ورننگن، به راده یه که تنانته جانه وهران و درندان و خراپکاران ناچاری چاک ژیان ده که ن له گه ل خودی خوښان (که دا) کاندای.

تا ئیره هر ته نیا لیکدانه وهی نیوهی یه که می ئه م تا که هه لبه سته ی سهره وه که ئه می دواپیش لیکدانه وهی نیویالی دووه می ئه م تا که یه: لیک: به لام، لیکین، وهلی، به شکوو، قه می. به لان با دیو: له گه ل دتوی.

دیو: ناوی گیانداریکي ئه فسانه یی و خه یالییه، ئه و گیانداره له زه لامیکي یه کجار زه به للاح و قه باره گه وری (مرؤف) دا ره چا وکراوه که زور به هیزو تین و دیمه ن ترسناک و شاخ و کلکدار، له چیرؤکه ئه فسانه یی هه کانیاندا راگه یه نراوه، به گیاندار یا بوونه وهرتکی گومراکار و به دکاری وهک هی (شهیتان) ناویراوه.

تا که هه لبه سته یدا که دیسان گه دایه کانی هیناونه ته وه گورچ و پیشانی داوه که ئه و گه دایانه هؤیه کی پتگه یشتنیان ئه وه بووه که له گه ل دتوی (نه فس) ی خوښاندا له جه ننگان و پتکیانه وه ناکری.

ئهمه ش نیشانه یه بؤ نه ریتیکي سو فیکه ری و تیا پتگه یشتنی پهیره ویکردنی (تزکیه النفس) ه ئه ویش به ربه رکانی کردنی مرؤفه له گه ل ئاره زوه جیهانییه (شه هوانی) یه نا (هه لال) ه کاندای. در جنگند: له جه ننگان، واته ئه و گه دایانه له گه ل دتوی زورداری ئاره زوه جیهانییه خراپه کاندای له جه ننگان که ئه وهش (تزکیه النفس) ه که یان دژی (نه فسی ئه ماره). به واتای پاک و بی خوښ کردنی دهر وون.

ئهم تا که هه لبه سته به گوتیره ی ژماره ی تاکه کانی ئه م (حهوت به نده) (۳۹) مین تاک و به پتی ژماره ی تاکه کانی ئه م به ندی دووه مه (۱۷) مین تاکه هر ئه م تاکه له سه رچاوه کاندای له (شح، گل / ۳، گل / ۸، مع) دا نییه و له (نع) دا ده یه مین تاک و له (صا، ط، ف، مک، نم / ۱) دا پانزه یه مین تاکه له (ج، جم، سجا، ق / ۳) دا (۱۲) مین و له (با / ۱، حم) دا سیانزه یه مین و له (گل / ۵، ما / ۱) دا چوارده یه مین تاک و له (گل / ۸) دا پانزه یه مین تاک و له (ن) دا شانزه یه مین تاک و له (ص، عن، مس، ه) دا هه فده یه مین تاکي ئه م به ندی دووه مه یه.

جیاوازیه کان:

بادد، له (گل / ۵، نع، گل / ۸) دا نووسراوه: یاوړو: یاوړو - که ئه م ش ناگونجی، چونکه واته نادات.

بادو، له (نم / ۱، جم) دا نووسراوه: بادد - که ئه م ش راسته و به لام به رپنوسسی کونی عاره بی به نیشانه (بزوتنیک: حرکات) بؤ کردن نووسراوه. (انس و جن): له (ن) دا نووسراوه:

(جن و انس) - که پاش و پيش و رينووسی کۆنه .
(لیک) له (ن)دا نووسراوه هم که ئەمیش دهگونجی .
(دیو) له (گل/ ە)دا نووسراوه: (دیو) - ئەمیش هه‌له نییه، چونکه رینووسی کۆنه و دهگونجی
(درجنگند) له (ص، ما/ ١)دا نووسراوه (با جنگند) ئەمیش دهگونجی .

واتای گشتی

(کوردی) له‌م تاکه‌دا هه‌له‌سته‌یدا له پاکیی دهروونی ئەو پیغه‌مبهرانه‌و ئەو گه‌دایانه‌و داوه
به‌هۆی (تزکیه النفس)ه‌که‌یانه‌وه که له په‌یکاری گه‌یشتنه (حه‌قیقه‌ت)دا بوون نه‌ک خوازه‌لۆکیی
جیهانی (شه‌هوانی) ئەوه‌نده، دهروونی پاک و گیانی پوخته‌یان هه‌بووه که توانیویانه هه‌لکرد
له‌گه‌ل جان‌ه‌هر و هه‌موو جۆره که‌سانیکێ خراپیش و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل درنج و جنۆکه‌یشدا بکه‌ن
به‌راست و ره‌وانی و روونی له ژبانی دۆستانه‌دا بن و له چاکێ خۆیان‌ه‌وه ئەو جان‌ه‌هره و درنج
و جنۆکانه‌یشیان ناچارێ بێ وه‌زنگی کردوون .
له هه‌مان کاتیشدا ئەو پیغه‌مبهران و گه‌دایانه به‌و ئاسووده‌یی و ئارامی خوازه‌یانه‌وه له‌گه‌ل
(دیوی) دهروون (نه‌فس)ی جیهانی‌خوازی خۆیاندا له جه‌نگدا بوون که به‌(نه‌فسی ئەمماره)
ناوده‌برێ که (جیهانی ماددی)یه چونکه ئەوان به‌ندیاری (جیهانی مه‌عنه‌وی) بوون و هه‌ن
به‌سه‌ر نه‌فسی خۆیاندا زال بوون له سنووری فه‌رمایشتی خواوه که پیغه‌مبهری ئیسلام رای
گه‌یاندووه .

٤٠- جان و دل: گیان و دل.

بازی (بازی): ئەم وشه‌یه گه‌لی واتای جیا‌جیا ده‌به‌خشی، ئەوی بۆ ئێره پێویسته یا ده‌گونجی
وشه‌ گه‌لی: (کراوه، گه‌ش، والا، وان)ه .

پرتو: تیشک، رووناکی و، ئەو رو‌شنایییه که له جه‌سته‌یه‌کی نورانییه‌وه به‌دیار ده‌که‌وێت و، یا
ناکامی هزر لیکردن و تیرامانه‌وه هه‌ست به‌رو‌شنایییه‌ک ده‌کرێ که بۆ ئەم شو‌ننه ئەمه‌یانی
مه‌به‌سته‌و کراوه‌یی و گه‌شییه‌که‌ش به‌هۆی تیشکی ئەو په‌رته‌وه‌وه‌یه .
نظری: ئەگه‌ر چی له بنجی وشه‌ی (نظر)ه و، واتای (ته‌ماشای کردن) ده‌دات، به‌لام بۆ ئێره:
واتای بیر و هۆش و هزر و ئەندیشه‌ ده‌دات که په‌رته‌وه‌که بۆ سه‌ر (گیان و دل)ه‌که
ده‌په‌خسینێ .

به‌م چه‌شنه ئەم نیو تاکه هه‌له‌سته‌ستی په‌که‌مه، واتای: (گیان) و (دل) به‌په‌رته‌وی هزر و
ئەندیشه‌ی (فکر)ییه‌وه کراوه‌یی و گه‌شی و بێ خه‌وشی ده‌دات به‌دل و گیان که (دل)ه‌که‌ش هه‌ر
مه‌به‌ست له (دهروون) و (گیانه) به‌لام دل و گیانی (گه‌دا)یه راست و پاک و بر‌وا هینان به‌ده‌قه
په‌روژه‌کانی ئابینی ئیسلام .

ئەبصار: کۆی (بصر)ه، بینایی، بینین به‌ چاوه .

له نیو‌بالی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا کاریگه‌ریی ئەو ئەندیشه‌یی (فیکری)یه راده‌گه‌یه‌نیت
له‌سه‌ر ئەو شه‌یدایانی پیغه‌مبهر -د.خ- یه به‌واته گه‌دایه‌که‌یان و ده‌فه‌رمووت ئەو په‌رته‌وی

ئەندېشەيە كە دۆل و گيانى گەدايەكانى (گەش و، والا) كر دووه ئەوه هەر وەك:
كحلى: كل، سوورمه.

(كوردى) يش ئەو پەرتەوى ئەندېشەيەي كە دۆلى و دەروونى (گەدايەكانى) (گەش و، والا
كر دووه تەوه) بەو (كلى چا و رشتنەي) چواندووه.

له هەمان كاتيشدا نەك هەر بەكلى چا و رشتن بەشكو بە:

صيقل: (مشت و مال) و (رەونەق پېدەر) و (ژەنگ لابهري) لەسەر ئەو چا و رېژراوه و، يا
لەسەر ئەو (دۆل) و (گيانە) شى داناوو بە (صيقل) ي چا و لەخشت و خالى وەك:
زنگند: ژەنگن، كە (ژەنگ : ژەنگ).

ئەم راگەياندنەش لەو وەهەيە كە بەلای سۆفییەكانەوه وەهايه كە دۆل و گيان توانايى بينى
هەموو شتەكان هەيه و چونكە له ناو لەشدان و بەلای سۆفییەكانەوه لەشيش وەك (شووشە)
و هەهايه وەك له ناو شووشەدا بن دەبين. بەلام ئەگەر ئەو كەسى خاوەن لەش و گيانە بەنديوار و
سەر بەچيگەياندى خواستە شەهوتییە جیهانیەكان بوو، ئەوا شووشەي لەشەكەي لێل و
تەلخ دەبیت دۆل و گيان هانای بينى ئەوهي له دەرەوهي لەشە لێلەكەوهي نایانينى.

لەم تاكە هەلبەستەدا بەهۆي (تزکیة النفس: پاکتاوکردن يا مشتومالی دەروونى) دوورکەوتنە له
شەهواتى جیهانى و بەنديواربوونە بە (بیر) و (هزر) و (ئەندیشە) ي بە چيگەياندى
فەرمایشتەكانى خوا، ئەوسايە وەك لەم تاكە هەلبەستە هاتوو لەشەكە پاک و پروون بێگەرد و
بى خەوشە و گيان هانای دیتنى دیوى دەرەوهي لەشەكەي دەبى.
ئەم تاكە هەلبەستە بەپتي هەر (هەوت بەندەكە) (٤٠) مین تاكە و، بەپتي ئەم بەندەي دووهمە
(١٨) مین تاكە.

ئەم تاكە له سەرچاوهكانيدا له (ف، ق / ٣) دا نييه و له (نع) دا يانزەه مینه تاك و له (صا، ط،
مک، نم / ١) دا (١٢) مین تاك و له (ج، جم، گل / ٣، کل / ٦) دا (١٣) مین تاك و له (با / ١، حم،
شح، مع) دا چواردهيه مین تاك و له (گل / ٥) دا يانزەه مین تاك و له (گل / ٨) دا شانزەه مین
تاك و، له (ن) دا حەفدهيه مین و له (ص، عن، مس، ه) دا هەژدهيه مین تاكى ئەم بەندى دووهمەيه.

جياوازی سەرچاوهكان:

(جان) له (صا) دا نووسراوه: (جسم) ئەمەش ناگونجى.

(باز) له (گل / ٣) دا نووسراوه (زپرتو) دياره هەلەي نووسينه وەيه.

(كحل أبصار) له (مع، با / ١، شح) دا نووسراوه: (سرمهء چشم): (سورمەي چەشم :
سورمەي چا) كە ئەميش دەگونجى و فارسىيانەترو جوانە. لەبەر كەمبوونى ژمارەي
سەرچاوه، لەسەر وەهە چيگيرم نەكرد.

(زنگند) له (صا، جم، نم / ١، با / ١، سجا، حم، ق / ٣) دا نووسراوه (رنگند): رەنگەند، واتە
(رەنگن) ئەمەيش له واتادا كوورپە و لەم تاكە هەلبەستە (٢١) مین ئەم بەندى دووهمدا ئەگەرچى
وشەي (زنگند) هاتوو بەلام واتاي (زنگ) ي ئيره: (زنگ) و واتاي ئەوي (مرؤفى رەگەزى

ژهنګی) یه (قولله پرهش) ه له یه کتر جیاوازن و به (دووباره کړدنه وهی) دانانرین.

واتای گشتی:

گیان و دل به هوی په پته وی هوشیاری (فیکری) ناینداریه وه گهش و کراوه، وهک چوڼ چاوی ریژراو پرووناک و جوان بیناترهو بهر چا پرووناک تره وه هایه و هر وهک گیان و دل به مشتموالی (صیقل) کرابی و ژهنګی (بهندیواری به خراپکاری جیهانی) یه وهیان لی پاک کراوته وه.

۴۱- وانګهی: نا ټو کاته، ټو گاوه، لهو ساته دا، ټی دهمی، ټو دهمه، ټو سایه.

میګده (مهیکه ده): مهیخانه، شوینی باده تیا خواردنه وه لی فروشتنی مهی.

چکار آید (چ کارئایه د): به چ کاریک دیت، سوودی چیه، بوچی باشه.

لهم نیوبالی یه که می ټم تا که هه لېسته دا، ټو گه دایانه ی که وهک له تا که هه لېسته پیښوودا دیاری کرا هه موو به پته وی خواناسی و به جیگه یاندنی فرمایسته کانی گهش و پرونی مشتموال کراو له ژهنګ و به لخی جیهانی و گونا هکاریه کان، دوورن. ټو هتا (کوردی) لهم تا که ی سهره ویدا رای گه یاندووه که که وتوونه ته سرخو شیه کی گیانی ټو ټووه، ټیتر چ پیوستیه کیان به مهیخانه هه یه و مهیخانه به چ کاریکیان دیت؛ چونکه: (بروانه ټم نیو بالی دووه می ټیره یه):

که همه: که ټوان (گه دایه کان) هه موویان:

خود: به خودی خوین، (بوونه ته):

خم: کوپه، قه رابه و مهرکانه ی شهرباب (باده).

مل: شهرباب، باده.

بنګند: هه ربه خوین (به نګ: هه شیشه، خاشخاش.) و ماده سهرخو ش و سرکه ره کان، به لام باده و به نګی گیانی و مهستی ریگه ی راستی گرتن، ټم تا که هه لېسته له زنجیره ی تا که کانی (هه رهوت بهنده که) دا (۴۱) همین و به پتی ژماره ی تا که کانی ټم بهندی دووه مه (۱۹) مین تا که.

هر ټم تا که له (با/ ۱، ج، جم، صا، ط، ف، ق/ ۳، کل/ ۳، کل/ ۵، کل/ ۶، کم، نم/ ۱) دا نییه و له (نع) دا (۱۲) مین تا که و له (شح، مع، ما/ ۱) دا پانزه یه مین و له (گل/ ۸) دا (۱۷) همین و له (ن) دا هه ژده یه مین و له (ص، عن، س، ه) دا (۱۹) مین تا کی ټم بهندی دووه مینه یه.

جیاوازیه کان:

(وانګهی) له (ص، ما/ ۱) دا نووسراوه: (ساقی و) واته (باده ده ر) که ټمیش ده گونجی و له بهر که مېوونی ژماره ی سرچاوه، له سهره وه جیگیرم نه کرد.

(چکار آید) له (ص) دا نووسراوه: (چ کارو ببین): به چ کاریک دی و ببینه، ټمیش دیسان ده گونجی و له بهر که میتی سرچاوه جیگری سهره وه م نه کرد.

(که همه)، له (ما / ۱) دا نووسراوه (همه‌گی : هم‌موان) و ئەمیش ده‌گونجی و چونکه هه‌ریه‌ک سه‌رچاوه‌یه و که‌مه بۆیه جیگری تاکی سه‌ره‌وهم نه‌کرد.
 (که همه خود) له (شح، ما / ۱) دا نووسراوه: (همگی عین) و ئەمیش هه‌ر ده‌گونجی و چونکه سه‌رچاوه‌ی که‌م له‌سه‌ر هه‌یه، بۆیه جیگری سه‌ره‌وهم نه‌کرد.
 خود له (ص) دا نووسراوه: (چون) و ده‌گونجی و له‌به‌ر سه‌رچاوه که‌می، له‌سه‌ره‌وه جیگیرم نه‌کرد.

واتای گشتی:

له‌وده‌مه به‌هه‌ره‌ورییه کامه‌رانییه‌ی، گه‌دایاندا ئیتر مه‌یخانه‌یان بۆ چیه‌یه که هه‌موو له خۆشیاندا مه‌ستی باده‌ی (گیانی) ی ئه‌وتۆن که هه‌روه‌ک خودی خۆیان بووبه‌ کووپه‌ی شه‌رابی پر له (باده) و دنکی سه‌رخۆش (به‌نگ) بووین وه‌هان هه‌روه‌ک له تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی دوایدا ئەم هاتنه‌ جۆشه‌ روونتر ده‌بیته‌وه.

٤٢- چونکه: چونکه، ژبه‌ر هه‌ندی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، ژ بۆ.

مست: سه‌رخۆشی، درنگی، مه‌ستی.

(ألست) اند: هی (ئه‌له‌ستون) که وشه‌ی (ألست) ی عه‌ره‌بی به‌واته: (ئایا من ئه‌وه‌نیم که) ئەمیش یه‌کێکه له وشه‌ گه‌لی بابته‌ی ژماره (١٧٢) ی سووره‌تی (الأعراف) له قورئانی پیرۆزدا، ئەویش نیشانه‌یه بۆ ئه‌و رووداوه‌ گرنگه‌ی که‌وا خوای مه‌زن کاتی که (مرۆقی) دروست کرد و گیانی کردن به‌هه‌راو بۆ ئه‌وه په‌یمانیاں لێ وه‌برگرت که هه‌ر ته‌نیا ئه‌و خوای ئه‌وانه و ئەگه‌ر له‌و په‌یمانیاں پاشگه‌ز بوونه‌وه، ئه‌وا سزایان ده‌دات.

(کوردی) له نیویالی دوومه‌ی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا وه‌ک وه‌لامدانه‌وه و پوونکردنه‌وه‌ی ئاکامی ئه‌و (فه‌رمووده‌ پرسیا‌رییه‌ی) خوای مه‌زن که (کوردی) فه‌رموویه‌تی: پی (په‌یی): له‌بۆ، بۆ، ژبۆ، له‌به‌ر، له.

کامی چنن: ئەم وشه‌ی (کام) ه که له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا هه‌ر به‌شێوه‌ی (کام) واته سه‌ره‌تایه‌که‌ی به‌پیتی (کاف) نووسراوه، به‌زۆری له رپینووسی کۆنی فارسیدا ته‌نانه‌ت پیتی (گ) یش هه‌ر به‌شێوه‌ی (ک) نووسراوه که ئەم (کام) ه‌ی ناو سه‌رچاوه‌کان مه‌به‌ست له (کام) ه (چنن: ئاوه‌هایی) یه.

گام: کاو، کات، سات، گاف، دم، هه‌ره‌ت، قه‌ده‌م، هه‌نگاو.

ئهمجا مه‌به‌ست له (پی گامی چنن) ئه‌وه‌یه که (کوردی) فه‌رموویه‌تی (ئا له کاتیکی ئاوه‌هایی دا).

قوی ینگند (قه‌وی ینگه‌ند) که: (قه‌وی): تۆکه‌م، توند و تۆل، به‌هێز.

ینگ: قاعیده، بنچینه، بناغه، ده‌ستور، جۆر، چه‌شن (طراز) ده‌گرته‌وه و لێره‌دا (کوردی) وه‌لامه‌که‌ی به‌وه کۆتایی هیناوه که فه‌رموویه‌تی:

ئهو گه‌دایانه‌ی که ده‌ربه‌ستی به‌لێندان به‌خوای مه‌زنن که هه‌ر ئه‌و ته‌نیا (خوا) یانه و لێ

بەشىمان نابىتەو و ئەم ھەلۆيستەيشيان ۋەك بناغەيەكى بەھيزە بۆ پشتگىرى بەلئىندانەكەيان.

ئەم تاكە بەپىي ژمارەى تاكەكانى ئەم (حەوت بەند) ە (۴۲) مەن و بەپىي ژمارەى تاكەكانى ئەم بەندى دوومە (۲۱) مەن تاكە و لە سەرچاۋەكانى (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، شج، صا، ط، ف، ق/ ۳، گل/ ۵، نم/ ۱) دا نىيەو لە (نع) دا سىانزەيەمەن تاكە و لە (گل/ ۳، گل/ ۵) دا چواردەيەمەن تاكە و لە (ما/ ۱، مع) دا شانزەيەمەن و لە (ن) دا نۆزدەيەمەن و لە (ص، عن، مس، ه) دا بىستەمەن تاكى ئەم بەندى دوومەينەيە.

جياوازيەكان:

(چونكە) لە (ما/ ۱) نووسراوہ (چون كى) ئەمەش دەگونجى، بەلام بەپىي رينووسى فارسى ھەلەيە.

(الست) لە (ما/ ۱) دا نووسراوہ كە مەبەست (الستى) ئەمەش ھەلەيە.

(الست) لە (ما/ ۱) دا نووسراوہ (مست) ئەمەش ھەلەيە چونكە دووجار (مەست) نووسراوہ.

(پەى كامى) لە (عن، ن) دا نووسراوہ: (ازپى كام): ئەمەش بەتەواوى ناگونجى، ئەگەنا واتا دەدات.

(چنن قوئى) لە (عن، ن) دا نووسراوہ (ھمچنان) ئەمەش واتا كە شتواوتر دەكات.

(چنن قوئى) لە (ما/ ۱) دا نووسراوہ: (راكە خود) ئەمەش لەنگى دەدات و شتواوہ.

واتاى گشتى:

لەبەر ئەوئەى بەھرەوئەى مەست بوون بەبەلئىندان بەپىي ئايەتە (الست) ەكەى كە پۆزى (قالوبلى) ئىتر بۆيە ئەوانە بەكارەكەيان كامەران بوون و ئاوا بنچينە بەھيز و تۆكمەبوون ۋەك بىكەيەكى بەھيز. كە ئەوانىش پەيرەوانى ئاينى ئىسلامن بەراستى و پاكى واتە (گەدا) يەكانى مەبەستە.

دىسان تاكى دوايى پەيوەستە بەبابەتى راگەياندى مەستىيەكەى ئىرە و لەوئىشدا درىژە بەبابەتەكە دەدات.

۴۳- لەم تاكە ھەلەبەستەى سەرەوئەدا (كوردى) ئەو (گەدا) يانەى لە چوار جۆرە (بارودوخ) دا راگەياندوون ۋەك:

۱- غافل: بى ئاگا. ئەمەيان بارى يەكەميانە كە بى ئاگايى (گەدا) يەكانە لە از خوئىش: (لە خو)، كە فەرموويەتى ئەوان لەم (بارى) يەكەمياندا ئاگا ۋە ئىشان بەلای خوئانەوہ نەماوہ، بەھۆى ئەوہوہ ئەمەندە خوئان (بناغە) توند و تۆل بىنيوہ ئىتر لە خوئىشاندا ھۆشيان لە خوئان براوہ.

۲- بىخود: ئەمەش بارىكە كە مرؤف تىتى دەكەوئى و لە بارى سروشتىيى خوئى دەردەچى و بەھۆى ئەو (مەست بوون) بەپەيرەويكردنەى بەئايەتى (الست) ەوہ و لە سەرخوئىشدا ئاوا ھۆشى بەسەر خوئەوہ نامىنى كە ئەم (بارە) ىش و، ھەرچوار جۆرە بارەكە دەروئىشان

وهك (حاله تيكي كيشراوي) يا (كه مهندكيشراوي) وهك خوځيان ناوي ده بهن به (جه زبه) كه به سهرياندا ديت و ده چي ته باري چه شنه له هوش خو چوونيكه وه بهو سه رخوشيه گيانيه يان.

۳- واقيف: ناگا، وريا، هه ستيار له (روم) كه هه رچه نده (روم) مه به ست له عوسمانيه كانه، چونكه نه وان جينشيني (رومانيه كان) بوون. مه به ست له (پيست سپيتي) ي (روم) ه كه به ره گهن (ناري) ن و وهك هيما (رهمز) يك نهو رهنكي (سپي) يه نيشانه يه بو روونكي و نهو يش نهو (په رته وم) و گيانيه كه له تاكه هه لبه ستي پيشترى نيره (۴۰) مين دا لتي دوام و كاري كر دبووه. گه دا يه كان.

نهو هتا ليره دا (كوردي) كار هكي بو والا كر دووينه ته وه كه له دوو باري (په كه م - غافل) و (دووم - بيخود) دا: (كه دا يه كان) له هوش خو چوو و، بي ناگابوون به لام له باري (سپيه م) دا كه گه دا يه كان به ناگا له (په رته وه) كه مه به ست له روونكي يا رپيازه رو شنكراوه كي ئيسلامه و له مه يان ناگه دارن و به دل و گيان لتي جيانا بنه وه چونكه مايه ي كامه راني و مه ست يه گيانيه كه يانه.

۴- آگه: ناگه دار، زانه ري (زهنگ) ن نه م ناگه دار يه ي (گه دا يه كان) ديسانه وه وهك نهوي پيشوو (باري سپيه م) هه رمزيه، چونكه وشه ي (زهنگ) كه به واته (زنگ: زهنگوله) يا مه به ست له (كه رهنه كي) فريشته (ئيسرافيل) و اتا (نه فخي صورت) بي كه له روژي قيامه تدا، لتي ده دات و هه موو مردوو، زيندوو دهبه نه وه، بو چوونه ده ستي (مه حشه ر) و باره گاي داد پرسبي خوي مه زن له روژي قيامه تدا نه مه يان به ليكدانه وه به كي راست ده زانم كه وا (كوردي) نهو گه دا يانه ي له م (باري چواره مه دا) به ناگا و دل وريا. له لاي نهو زهنگ ليدانه ون. خو نه گه ر له و اتا يه كي تري وشه ي (زهنگ) بگه ريځن نهوا نه نهوي (زهنگي) زهنگي له قوله ره شه كان ي (زهنگبار) ي كيشوهر ي (نه فه ريقيان) و جاري تر له م په راوه دا به ورد ي تر و به دريژ تر لتيان دوام نهوا ليره دا مه به ست له تاريخيه كه ره مز ي ره شي له ش زهنگيه كانه نهو يش به پي برواي (به ره ي خپر) كه خوايي و (به ره ي شه ر) كه (شه يتاني) يه نه مه يان (ره شي تي) ي ره مزه كه يه كه نهو گه دا يانه هه ميشه ناگه دار و ورياي نهو هن كه شه يتان به سهرياندا زال نه بي يا (نه فسي شه يتاني - نه فسي نه ماره) ده سه لاتي به سهرياندا نه بي و هه ربه ره ي رووناك يه كه (به ره ي خوايي) كه بگرن.

نه م تاكه هه لبه سته له زنجيره ي تاكه كان ي (هه وت به نده كه) دا (۴۳) مين و به پي نه م به ندي دووه ميش (۲۱) مين تاكه و له سه رچاوه كان ي (ص، ف، ق، ۳، گل/ ۵) دا نييه و له (صا، ط، م، نم/ ۱) دا (۱۳) مين تاكه وله (ج، جم، سجا، نع) دا (۱۴) مين و له (با/ ۱، حم، گل/ ۳، گل/ ۶) دا (۱۵) مين و له (شج) دا (۱۶) مين و له (ما/ ۱، مع) دا (۱۷) مين تاك و له (ن) دا (۲۰) مين تاك وله (عن، س، ه) دا (۲۱) مين تاكي نه م به ندي دووه مه يه و له (گل/ ۸) دا (۱۹) مين تاكه.

زنگ که له (ط)دا نووسراوه: (رنگ) دیاره هه‌له‌ی نووسینه‌که (نوخته‌ی) بۆ پیتی (ر)یه‌که نه‌کردوه.

واتای گشتی:

ئو گه‌دایانه ئه‌گه‌رچی مه‌ستی به‌هرده‌ریه‌کانن و (غافل)ی و (بیخود)ییان له‌و مه‌ستییه‌دا وه‌ک حالی دهرۆتشی به‌سه‌ردا هاتبێ، به‌لام هه‌میشه له‌سه‌ر رێره‌وی خۆیان بوون به‌وریایی و هۆشداریییه‌وه.

٤٤- بی صفای: به‌بێ کراوه‌یی، به‌بێ گه‌شی، به‌بێ خۆشی، بێگه‌ردی، به‌بێ شادمانی.

هوای: ئاره‌زووی، خواستی، سازی، ئاوازی.

دلجویت: په‌سندت، (دلجو) : په‌سند، دلۆیست، دلخواست، خۆشه‌ویست، هه‌ژبازده، دلخواز، دلسۆز، چاودێری).

مه‌به‌ست له‌م نیو بالی یه‌که‌می تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه ئه‌وه‌یه؛ که ئه‌گه‌ر گه‌شی و بێگه‌ردییه دلکێشه‌که‌ی تو (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر - د.خ) له ئارادا نه‌بێ ئه‌وا (ته‌واوکه‌ری ئه‌م گریانیه‌یه) له‌م نیو بالی دووه‌مه‌دایه‌ که:

خفه: تاساو، نیمچه خنکاو هه‌ناسه و بێن ته‌نگ، (واته خه‌لکی هه‌موو ئاوه‌هان تاساوه‌ن...) بندگان: کۆیله‌کان و مه‌به‌ستی له هه‌موو خه‌لکییه و ئه‌م خه‌لک به‌(به‌نده : عه‌بد) دانانه له بیرو باوه‌ری ئیسلامه‌وه‌یه که خه‌لکی هه‌موو به‌جاری ئازاد و سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆن و ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر زه‌مینیش شوێنگر خه‌لیفه‌ی خوای مه‌زنن و ته‌نیا به‌نده، عه‌بدی خوای مه‌زنن به‌و واتایه‌ی که (عه‌بد) ده‌بێ هه‌ر خوا بیه‌رستن و عه‌بدی ئه‌وین و به‌س.

ئهمجا (کوردی) ئه‌و خه‌لکه تاساوانه‌یشی به‌(به‌نگ رهنگ) ناوبردوون واته رهنگ و پراوله‌ت و، شێوه‌یان (به‌نگ ئاسایی)یه و (بنگ)یش وه‌ک له تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (٤١) مینی ئه‌م تاکه (حه‌وت به‌نده) واته له (١٩) مین تاکی ئه‌م به‌ندی دووه‌مه‌دا لیکم داوه‌ته‌وه که به‌واته (حه‌شیشه) و سڤ و بێهۆشکاره، ئه‌و خه‌لکانه‌ش (به‌ندگان) بۆیه سڤ و بێهۆش و تاساو و ته‌نگه‌تاون، چونکه پرووی چاودێری و دلسۆزی پیغه‌مبه‌ریان لێره نییه؛ چونکه به‌فه‌رمایشتی خوا ده‌قه ئاینیه‌کان (ئیسلامه‌وه) به‌ندیوار نین و په‌یره‌وی ناکه‌ن.

بنگ رنک : به‌نگ ئاسایی.

له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا ئه‌م تاکه‌ی سه‌روه چونیه‌که‌و جیاوازی له وشه‌کانیدا نییه .

واتای گشتی:

کوردی وه‌ک له هه‌موو تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی پێشوودا له به‌ندیواری (گه‌دایان)دواوه و، که دوا‌ی کرده‌وه و فه‌رمایش و راگه‌یاننده‌کانی (پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ) که‌وتوون و به‌شاد و کامه‌رانی و شکۆدار ناوی بردوون به‌لام له‌م تاکه‌ی سه‌روه له‌وانه دواوه که هه‌لسوکه‌وت و بیروپروای به‌ندیوارییان وه‌ک (گه‌دایان) نییه و ئه‌وه‌تا ئه‌وانی به (تاساو) و (به‌نج) کراو و بێ وره ناو بردوون.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی زنجیرەیی تاكەکانی ئەم (حەوت بەندە) (٤٤) مین تاك و بەپیتی ئەم بەندی دووھمیش (٢٢) مین تاكەو لە سەرچاوەکانیشدا بەم جۆرەییە:

لە سەرچاوەکانی (با / ١، ج، جم، صا، ط، ق / ٣، ف، گل / ٨، م، نم / ١) دا نییە و لە (مع) دا (١٤) مین تاك و لە (نع) دا (١٥) مین و لە (گل / ٣، گل / ٥، گل / ٦) دا (١٦) مینە تاك و لە (شح) دا (١٧) یەمین و لە (ما / ١) دا (١٨) مین تاك و لە (ص، ن) دا (٢١) مین تاك و لە (عن، مس، ه) دا (٢٢) مین تاكە.

٤٥- از گدایان: لە گەدایەکانیشەو، واتە بەرامبەر بەو تاساوانەیی لە تاكە ھەلبەستی پێشوو، دەستەیی پەیرەویکارانی دەقە ئیسلامییەکان و پێغەمبەرۆستەکان:

بەشور (بە شووری): بەشووری: بەدەم ساز و ئاوازی بەکۆی لە مەقامەکانەو کە ناوی (شوور) یا (شور) ە دژی ئەو تاساوانە لە بەرزکردنەو دەنگی زیکر و بانگ لە خواکردنەو کە:

های و هو که سووکراوی دەنگی زیکری (حەیی) (ھەر زیندوو) ە.

هو: ئەو کە مەبەست لە خوایە لەسەر سازی (نەغمەیی) مەقامی (شوور) کە دا دەچرن، چونکە شکۆمەند و کامەران و شادن نەک (تاساوی) خوانەناسی.

ھرکە: ھەریەکی لە وان (لەگەدایەکان)

با چنگ و (با چەنگ و) لەگەڵ چەنگداو ئەگەر بەواتای ئامیتری مۆسیقای (جەنگ) بێت و، یا (با چنگ) بەچنگ، ئەگەر دەست و پەنچەیی مەبەست بێ، کە چەپڵە ریزانە لە خوۆشی و ئاھەنگگیرانی شکۆداری و کامەرانییەکیانەو.

(دنگ): ئەم وشەیی دەنگی (یەکەم) ەکیان بەواتە، (دەنگ) و (ئاوان) لێو ھاتنەو ھەبەست مەبەستی ئەو ھەبەست لەگەڵ لێدانی ئامیتری مۆسیقا (چەنگە) دا با بەدەم چنگ لەپ بەیە کاما لێن (چەپڵە لێدان) و (چنگ): پەنچە تەقاندنەو بە (دنگ) یش گۆرانی بلێن... لێرەدا ھەم دەنگی مەقام (گۆرانی) ی جۆری (شور) ەکەو ھەم بەکارھێنانی مۆسیقای (چنگ) یا تەقەیی چەپڵە ریزان و پەنچە تەقاندنی ھەردوو یەک خستون.

نی: نە، ئە، نا، نانا، واتە ھەر (دەنگی) گۆرانی و (مەقام) نەک:

(دنگ): ئەو وشەیی دووھم جار (دەنگەیان) واتاکەیی زۆر جیاپە لە وشەیی (دەنگەکی) یەکەم کە لێرەدا:

(دنگ): کەودەن، بلج، دەبەنگ، حەپۆلە. واتە دژی (ھۆشیاری) و تێگەیشتوووییەو، مەبەست لەو ھەبەستی گەدایەکان تی گەیشتوون، نەک حەپۆلەو دەبەنگ و کەودەن کە دەبەنگن کەودەنی و حەپۆلەبییە کە مەبەستی لە (تاساوەکانی) تاكە ھەلبەستی پێشووە کەواتە ئەم تاكە ھەلبەستە، وەلام یابەر اوژووی ئەو تاكە ھەلبەستەیی پێشووە.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی (حەوت بەندە) (٤٥) مین و بەپیتی ئەم بەندی دووھمە (٢٣) مین تاكە و لە سەرچاوەکانیاندا کە لە (با، ج، جم، صا، ط، ف، ق / ٣، ما / ١، م، نع، نم / ١) دا

نییه وله (صا) دا (۱۴) مین تاک و له (مع) دا (۱۵) مین تاک و له (حم) دا (۱۶) مین و له (گل) / ۳، گل / ۵، گل / ۶) دا (۱۷) مین تاک و له (ص، ت) دا (۲۲) مین و له (عن، س، ه) دا (۲۳) مین تاکی ئەم بەندی دوومهیه:

جیاوازییهکان:

از گدایان بهشور له (صا، مع، حم) دا نووسراوه:
(در چنن حالتی): له باریکی ئاوه‌هاییدا - ئەمەش دەگونجی.
(به های و هو) له (مع، گل / ۳) دا نووسراوه (به‌های و هوی) که سووکراوهی (حه‌ی) و (هو) ه که مەبەست له خوايه.
(هرکه با) له (ص، حم، مع، شح) دا نووسراوه: هرکرا : ئەمەش دەگونجی بەلام (هرکه با) یه‌که دروستترة.
(چنگ) له (گل / ۳، حم) دا نووسراوه (زنگ) بهلام ئەمیش ئەوندە (چنگ) هکه به‌هتیز نییه چونکه (زنگ) ئەو ئامیزه مؤسیقییه نییه که بووی به (باو) تا کول لئ بدرئ له‌ئاه‌نگدا.
ئەو وشە (نی : نئ) یه به (نه‌ی : شمشال) ناخویندیتەوه له‌م تاکەدا.

جوانکاری:

به‌جیناس ئارایی هاتنی دووجار وشە (دهنگ) و هه‌ریه‌که‌ی به‌واتایه‌کی جیا له یه‌کتیرییه‌وه، هینانی وشە (چنگ) و (دهنگ) جوانیی ویتژی له‌م تاکەدا هه‌یه، به‌پیتی دەستووری ویتژی کۆن.

واتای گشتیی ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌رامبه‌ر به‌تاکه هه‌لبه‌ستی پیشوووه که له‌ویدا له‌گومرایان و خوا نه‌ناسان دواوه، که له باری ژبانی تاساويدان.
به‌لام لێره‌دا به‌پێچه‌وانه‌ی رتوه باس له‌گه‌دایان ده‌کاته‌وه که به‌هۆی په‌یره‌ویکردنی ده‌قه پیرۆزه‌کانه‌وه له باری ژبانی کامه‌رانی و شادمانیدان و له‌گۆرانی گوتن و به‌کارهینانی ئامیزه مؤسیقییه‌کاندان، ئەوه‌ش له‌ وریایی و تیگه‌یشتنیانه‌وه‌یه نه‌ک هه‌ک ئەوانی تاکی پیشوو ئەوه‌تا له‌م تاکه‌ی ئێره‌دا به‌ (دنگ) واته (که‌ودهن) و (بَلَج) ناوی بردوون.
له‌م واتای ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه دریتژی داوه هه‌تا کۆتاییی ئەم به‌نده له‌م چه‌ند تاکه هه‌لبه‌سته‌ی دوايیدا.

۴۶- گوش: گوئی، گوچککه، گوھ، مەبەست له (بیستن) ه.

سوی: به‌ره‌و لای. بۆ لای، ئەلای، مەبەستی له‌و شوینیه‌یه که ده‌نگه‌که‌ی لێوه دیت جگه له ده‌نگی گۆرانیه‌ی ئاینی (سرود) زیکرکردنی (گه‌دا) یه‌کان، به‌ده‌م ئامیزی مؤسیقه لێدانی خۆیان‌ه‌وه.
سروش: (فریشته) و هه‌روه‌ها (سروش) مەبەست له (جبره‌ئیل) ه که تهنیا ئەوه بوو ئایه‌ته‌کانی (قورئانی پیرۆزی) له‌ خوای مه‌زنه‌وه به‌پێغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست راده‌گه‌یاندا له‌گه‌ل فه‌رمایشی تری خوادا. (کوردی) لێره‌دا له‌و گه‌دایانه‌ دواوه له‌و باره‌یاندا که له‌ هه‌لبه‌سته‌ی پیشوو‌دا

ئاشكرای كردون ئهوا ليرهدا ئه و گه دا يانه (گوئی)ی دهر وونيان به لای ئه و ئایهت و فهرمایشتانه وهیه که جبره ئیل هینابوونی و خوشییان لی وهرده گرن و له و ئاههنگه کامه رانییهی خویاندا که:

دف درکف: ئامپیری مؤسیقای (دهف)یان له ناو له پی دهستدایه.

دهف: یه کیکه له و ئامپیره مؤسیقیانیهی که به لهراندنه وه و پیتدا مألین دهنگ دهدات. در کف: (له پی دهست).

نای به کوردی و فارسسیش ههر (نای)ی پی دهگوتری و یه کیکه له و ئامپیره موسیقییهکان. بانای: (با : له گه ل) و (نای) لیرهدا ئه و وشه ی (نای)یه هه مان واتایه که ی (نای)یه که ی پیشوو نادات که لیکم داووته وه.

به شکو لیرهدا (نای) به واتای (که روو)، (که لوو)، (قورگ) دیت و مه به ست له وهیه که فوو کردن به نایه که دا له (قورگ)ه وهیه که فوو قورگ (نای) له سه ر (نای)ی ئامپیره مؤسیقاییه که یه، که به سازو ئاوازی ویستراوی تاییه ته وه ده بیستریت به دهم لیدانی (دهف)و:

چنگ: ئه م جارهی ئه م وشه یه مه به ست له چنگ و له پ و په نجه کانه بو لیدانی ئامپیری مؤسیقای (چهنگ).

بر چنگد: واته په نجه کان له سه ر ئامپیری مؤسیقی (چهنگ)ه که ن.

چنگ: ئه م جارهیان ئه م وشه یه مه به ست له ناوی ئامپیری مؤسیقای (چنگ)ه که یه که به عاره بی (قیثاره) و به ئینگلیزی (هارپ: Harp)ی پی دهوتری.

هه لسه نگاندن:

(کوردی) له به کاره ئینانی دوو جاری هه ریه کی له وشه (نای) و (چنگ)دا که ههر جارهیان واتای جیاواز له وی تری دهدات جیناس ئارایی به کاره ئیناوه، که جوانیه کی ویزه یی هه لبه سستی کلاسیکیه.

ئه م تاکه هه لبه سته به پی (حهوت بهنده که) (٤٦)مین و به گویره ی ئه م بهندی دووه مه (٢٤)مین تاکه.

ئه م تاکه هه لبه سته به پی زنجیره ی ژماره ی له سه رچاوه کانیدا به م جوړه یه:

له (ص، ف)دا نییه و له (ق/٣)دا (١٣)مین و له (ط، مک، نم/١)دا (١٤)مین و له (ج، جم، سجا، صا، حم)دا (١٥)مین و له (با/١، مع، نع)دا (١٧)مین تاک و له (شح، گل/٣، گل/٥، گل/٦)دا (١٨)مین و له (ما/١)دا (١٩)مین و له (گل/٨)دا (٢١)مین و له (ن)دا (٢٣) و له (عن، س، ه)دا (٢٤)مین تاکی ئه م بهندی دووه مه یه.

جیاوازییهکان:

سروش، له (مک، ط، ج)دا نووسراوه: (خروش).

(دف برکف) له (گل/٨، گل/٦، مع)دا نووسراوه: (کف بادف).

(نای بانای) له (گل/٣، گل/٥، جم، نم/١، با/١، مک، ط، ج)دا نووسراوه (نای برنای).

(نای بانای) و له (عن، گل/ ٦، گل/ ٨) دا نووسراوه (نای برلب) واتا (نای لهسه لپو) (بر چنگند) له (سجا) دا نووسراوه: (در چنگند) و ئه میش لاوازی دهدات به اوتایه که سی له (بر چنگند) دا راستره.

واتای گشتی

ئو گهدایانه گوئیان هه لڅستوو به ره و ئو دهنگی که (فریشته جبره ئیل) گه یاندی به پیغه مبه ر-د-خ-ه هه له گوئیاندا دهنرنگیته وه پی به پی ناوه رۆکی ئو بیستنه هه ندی دهنه به دهسته وه و هه ندی (نای) ی به سه ر لپوه وه له کۆری زیکر و سروود چریندا پی به پی دهنگی دهنه و نای و (چنگ) هکه سی که به دهسته هه ندی کی تریان هه وه له ئاهه نگی کامه رانی به هره وه ریبه که سی خۆیاندا به وه ی ریگه ی راستیان گرتوه.

٤٧- از سرافیل: سرافیل ناوی یه کی له هه ر چوار فریشته مه زن زۆر له خواوه، نزیکه کانه به پی دهنه ئاینه ئاسمانییه کان. ناوبردنی ئه م فریشته (مه لائیکه) یه لیره دا، له وه وه یه که خوی گه وره (ئاده می) باوکی مرۆف دروست کرد و گیانی کرد به به راو، فرمانی دا که فریشته کان کورنووش (سه جده) ی بۆ به نه ئه م (ئیسرافیل) هیان یه که مینیان، بوو که گورج کورنووشی (سه جده) ی بۆ (ئاده م) برد.

به پی بروای ئاینی ئیسلام هۆی ئو دهسته جی کورنووش بردنه ئه وه بووه که: (دیتوویه)، نووری پیغه مبه ری ئیسلام به باوکه ئاده مه وه دیار بووه، که ئو جۆره خۆشه ویستییه ک بووه به رامبه ر به ی پیغه مبه ره -د-خ- (کوردی) که له م تاکه هه لبه سته یدا ناوی ئه م فریشته یه ی بردوووه، نیشانه یه بۆ ئه وه هه ر له وه سه ره تای دروستبوونی یه که م باوکی مرۆقه وه، خۆشه ویستی به رامبه ر به ی پیغه مبه ره دهستی پی کردوووه، که ئو سه ره شقی سه ر هه لدانی (گهدایان) و پیغه مبه ر دۆستان بووه. که (کوردی) فه رموو یه تی هه ر له خۆشه ویستییه ی (سرافیل) وه گهدایان خۆشیان ویستوووه، هه تا (نه فخی صوور).

عشق: ئه فین، خۆشه ویستی. که مه به سه ت له وه (یه که م) په یابوونی (ئه فین) ه به ئیسرافیل وه بۆ گهدایان هه تا رۆزی قیامت.

در یکدم: له یه که دهمدا، که وه دهسته جی، دوا به دوا ی فرماندانی خوی گه وره بۆ کورنووش بردن بۆ ئاده م و گورج و له یه که کاتدا به دهم کورنووش بردنه که وه ئو خۆشه ویستییه دیاری داوه، تا ئیره هه ر (رافه کردنی) نیو بآلی یه که می ئه م تاکه هه لبه سته بوو، که له نیو بآلی دووه میشدا درێژه به م باسی خۆشه ویستییه و فه رموو یه تی:

تا دم صور: هه تا ده می (کاتی) فوو کردنی (ئیسرافیل) به که ره نا (صور) هکه یدا که رۆزی (قیامت) ه، هه ر ئو دهنگ و باسانه ی خۆشه ویستی بۆ پیغه مبه ر و، په پره و کردنی راگه یاندنه کانی و فه رمایشته کانی خۆی و کرده وه کانی هه ر له درێژه دا دهن و تا ئو رۆزی هه شره ئه م بابه تی به ندیوارییه به ی پیغه مبه ره وه هک دواترین دهنگی که ده بیته که (کوردی) خۆی فه رموو یه تی.

واپسین دنگند: ئو دنگ و باسانه تا ئو دەمی فوو کردنی به (صور) هکه دا هه ره دواترین دنگن و هه ره له درێژهدا دهبن تا ئوکاته هه ره دوايييه که له نيوان ژيانی (جيهانی) و ژيانی (له وهدا) دهبيت.

ئهم تاکه هه له بته له (حهوت بهنده که) دا (٤٧) مین و بۆ ئهم بهندهی دوومه (٢٥) مین تاکه.

جياوازيهکان:

(عشق دهر يکدم) له (عن) دا نووسراوه: (عشقرا هرگز) که ئهميش دهگونجی.
(دهر يه کدهم) له (گل / ٥، گل / ٦) دا نووسراوه: (دهر دم : دهر هه ردهم) وه ئهميش دهگونجی.
(دنگه نند) له (ط) دا نووسراوه (رنگند): (رنگه نند): رننگن. که ئهمهش به هه له ی نووسينه وه ئه زانم به لام نووسه ری (ج) له سه ره ئهم (رنگه نده) نووسيويه: «له روونوسه که ی کاکه حه مه (مه به ست له ماموستا محه مه دی مه لا که ريم) دا -ط- رننگد-هو هه له یه». منيش به هه له ی نازانم چونکه (رنگدانه وه) ئه گرتته وه.

واتای گشتی:

هه ره له کورنووش برده که ی (ئيسرافيل) وه بۆ باوکه (ئادهم) هه تا کاتى که فوو به که ره نا که پيدا دهکات (نه فخی صور)، هه ره سۆزوسازی کلپه سه ندى ئو عشقه و تاكو ئو دهقی دواترین دنگه که (رۆژى - حه شره) هه ره دواترین دنگ و رننگدانه وه به بووه دهبيت له خو شه ويستی (پتغه مبه ری ئيسلام - د.خ) که وه که له ئايه تى (٦٧) له سوورته ی (زمر) دا هاتوو: (ثم ينفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون) واته (ديسان فوو به که ره تايه که دا دهکاته وه و که ئه وسايه ئو که سانه راست بوونه ته وه له نواريندان.

٤٨- مطربان: گۆزانی و سروود و بهسته بيژان و بهزم گيران و، (شادی) و (خوشی) هينه ران.

ئهم وشه عه ره بيه ی (موطر بيان) ه کۆی (موطر يه) ه.

خמוש: خه مۆش، خامۆش، بيدهنگ، کپ، کپ.

له به زم و ئاههنگی گۆزانی بيژيدا باوه که هه ندى له و گۆزانی بيژانه تا ده توان گۆزانی خويان ده لێن و به هۆی ماندوو بوونيان وه، يا بۆ پشوودانیک له گۆزانی بيژيه که يان بۆ ساتیک، خامۆش دهبن و دوا به دواى ئه وان هه ندى کی تریان تى هه لده چن و له و ماوه ی پيشوودانه ی گۆزانی بيژه کانی به ره له خو ياندا ده که ونه گۆزانی گوتن و، يا ديسان هه ره له گۆزانی گوتندا (باوه) که گۆزانی بيژان ده بنه دوو دهسته وه، سه ره تا دهسته به کيان ئه چرئ و دواى خامۆش (بيدهنگ) بوونی ئه وا، دهسته ی دووه میان هه لده داتى و تى ده چرئ و پاش ئه وان دهسته ی يه که م بۆی هه لده سى و ده چريکينى.

(کوردی) له م نيو باالى يه که مى دوا تاکه هه له بته سى ئهم به ندى دوومه پيدا هه مان نه ريت و به ندو

باوى به م شيوه ی دهر برينى تايبه ته ی خو ی راگه ياندوو.

ئوه تا کۆتايى ئهم نيو باالى يه که مه به م چه شنه دینى و فه رمويه تى:

(نغمه سراى) ئهم وشه ليکدراوه که بریتيه له (نغمه) و (سراى).

نغمه: ئاوازی خویش، دهنگی خویش، ساز، سروود و ئاههنگ، تهرانه، نهوايه .
 (سرای): نغمه خوان، ئاواز خوان، سروود بیژ، ئاههنگ ساز، تهرانه خوان، بیژهری نهوا،
 چرینی گۆرانی.
 کهواته:

(نغمه سرای) گۆرانی بیژ (موطریب) هکهی مه بهست بووه .
 (کوردي) له م نیوبالی دوومهيدا فهرموويهتی:
 باخروشی چنن: (با: له گه)، (خروشی: جۆش سه نندیکي)، به زمیکي، زه له یه کی. (چنن :
 ئاوه هایي) که مه بهستی له به هاتنه جۆش و گهرمبوونیکي ئاوه های وهک له نیوبالی یه که م
 هاتوو، له ئاوا به زمیکدا .
 در آهنگند: له کۆری خویشی و شادمانیدان له ئاههنگدان، له به زمدان، به کۆل و دلّه وه .
 ههروهها (آهنگ) عه زم و ئیراده، ئاواز، رهوش، نهوا، لهحن و، کیشی ساز و ئاوازه
 خوانییه که ییش دهگریته وه .
 (کوردي) ئەم دوا تاکه هه لبهسته ده بهستیتته وه بهو دووتاکه وه که له دواي هه ر یه کی له ههوت
 بهنده که وه دووباره ده بنه وه .

ئەم تاکه هه لبهسته له ههوت بهنده که دا (٤٨) مین و له م بهندی دوومه دا (٢٦) مین تاکه و له
 هه مووانیشدا دوا تاکی ئەم بهندی دوومه یه، جگه له دوو تاکه ی له کۆتایی هه ر به ندیکیاندا
 دووباره دهگریته وه به زمانی فارسی و عاره بی .
 شوینی تاکه کانی ئەم بهندی دوومه له سه رچاوه کاندا به م جۆره یه: له (نع) دا نییه وله (ف) دا
 (١٢) مین و له (ق / ٣) دا (١٥) مین و له (ط، مک، نم / ١) دا یه مین تاک و له (ج، جم، سجا،
 صا) دا (١٧) مین وله (با / ١، مع) دا (١٨) مین و له (حم) دا (١٩) مین و له (شح، گل / ٣، گل / ٥،
 گل / ٦) دا (٢٠) مین تاک و له (ما / ١) دا (٢١) مین و له (گل / ٨) دا (٢٣) مین تاک و له (ص) دا
 (٢٤) مین و له (ن) دا (٢٥) مین تاک و له (عن، س، ه) دا (٢٦) مین تاکی ئەم بهندی دوومه یه:

جیاوازیهکان:

(مطربان) له (عن) دا نووسراوه: (مطربانرا).
 (نغمه سرای) له: (نم / ١، سجا) دا نووسراوه: نغمه سرای.
 (نه غمه سورای) له (ف) دا نووسراوه (نه غمه سرای)
 (با خروشی) له: (صا) دا نووسراوه: (با خموشی)، که ئەمهش هه له و دووباره یه .
 له: (ج) یشدا نووسراوه: (له روو نووسیکا - باخموشی - یه).
 (دهر آهنگند) له (ط، مک، ج) دا نووسراوه: هم آهنگند - ئەمیش ده گونجی و به لام چونکه
 ئەم (هم آهنگند) ه له پاشبهندی تاکی چواره مینی ئەم بهندی دوومه دا هاتوو، بۆیه له بهر
 دووباره نه بوونه وه چیگیرم نه کرد .

واتای گشتی:

گۆرانیبیژان و ئاههنگ سازان و خوۆشی هینهرهکان ئهمیان دهچرئ و له بیدهنگ بوونیدا ئهوی تریان تی دهچرئ و بۆی دهسینیتتهوه، له ئاوا جۆش و خرۆشیکێ گهڤایاندا له کامهراڤی و له خوۆشی شکۆداریبی خوۆیان ههموو له ئاههنگدان.

بهکوۆتاییهاتنی ئهم دوا تاکی بهندی دوومه ئهو دووتاکه ههلبهسته فارسی و عهرهبییه وهک له کوۆتایی ههریهکی له (حهوت بهندهکه) دا دوویاره دهبنهوه که ئهوا له دواوه دهیان نووسمهوه، بهلام چونکه له کوۆتایی بهندی یهکهمدا بهدریژی لیکم داونهتهوه، بۆیه پتویست به لیکدانهوهی جاری تر نابینم. دوو تاکه فارسی و عهرهبییه که.

کای دمت نغمه سرافیلی،

مورد واردات جبریلی.

أنت شمس الهدی ونور الحق،

أظهر الحق يا ظهور الحق.

به‌ندی سییهم

- ۴۹- باز از آینه عکس پیدا شد
شاهد معنوی هویدا شد
- ۵۰- باز آن جذبه، از دل خاشاک
همچنان کهریا، گاه ربا شد
- ۵۱- باز چون گرد پرتو اختر
جان سرگشته، راه پیما شد
- ۵۲- رهگذاری به‌سوی کوه نور
در رهش گویی خود ثریا شد
- ۵۳- باز آن شمع بزم خلوت غیب
مجلس افروز محفل آراشد
- ۵۴- باز آن پرده دار پرده نشین
چهره بنمود و، عقل شیدا شد
- ۵۵- باز از عشق و شوق آن چهره
جان و دل مست و کام صهبا شد
- ۵۶- باز زآن نوشخند و شیرین‌وش
عالمی پر ز شور و غوغا شد
- ۵۷- باز از مهر و بهر آن شاهد
آنکه (کن) گفت و (کون) برپا شد
- ۵۸- شش جهت، چار مام و، یک جوهر
سه موالیدو، هفت آبا شد
- ۵۹- در میان (جمیع) مخلوقات
جلوه‌ء پاک ذات (الله) شد
- ۶۰- با (سرود) و (درود) هر موجود
آشکار و نهان گویا شد

- ۶۱- به ظهورش، رسالهء آدم
تا مسیحا که مسح و الغا شد
- ۶۲- از ازل ثبت لوح شد هرگاه
به ظهوری که روح افزا شد
- ۶۳- گاه بر صورت خلیل آمد
گاه در جسم لات و عزا شد
- ۶۴- گاه چون شمع و گاه پروانه
گاه خورشید و، گاه حریاء شد
- ۶۵- (أرنی) گو به (طور) شوق آمد
پرتوانداز کوه سینا شد
- ۶۶- هدیدی خبر به ملک سبأ
بردو چون جم به تخت صنعا شد
- ۶۷- همچو (روح القدس) پیام از خویش
داد وانگه به شکل عیسی شد
- ۶۸- همه آماده باش هنگامی
کاندران (خاتم) امر فرما شد
- ۶۹- نسخ ادیان و ختم آنها کرد
نور یزدان که شاهد ما شد
- ۷۰- آن گدائی که ریزه خورش بود
گشت و مستغنی ملک دنیا شد
- ۷۱- مدتی در رکاب بندهء خویش
مهتری کرد و باز، مولا شد
- ۷۲- گه ز دنبال ناقه چون (مجنون)
گه به محمل نشست و (لیلا) شد
- ۷۳- جلوه گر شد به صورت وامق
برقع افگند و عین عذرا شد

۷۴- ساقی بزم میسر مجلس بود
 باز چون باده سوی مینا شد
 ۷۵- پس از آن جان به رقص و گردش سار
 برج گردان و، کوکب آسا شد
 ۷۶- طوطی طبعم از خموشی رست
 باز شکر شکست و گویا شد
 ۷۷- بر سر شاخ (سدر) از دم روح
 این سخن بر زبانم القا شد

۴۹- (کوردی) له سه رهتای ئەم بهندی سییه مهیدا، وهها (هزری) کردووه که له گیانی خویدا
 خوشه ویستی پیغه مبهری وهک په رته ویکی گیانی رهچاوا کردووه و که ئەو په رته وهیهش ئەوهنده
 پرووناک بووه وهک ئاوینه وهها بووه و لهو ئاوینه په رته وییهدا وینه یهک، دیمه نیکی لی درکه وتووه
 که ئەو دیمه نه (له ئاکامی زۆر بیرکردنه وه لهو (پیغه مبهره) و دیمه نه که ی - دیمه نی (عه کسی =
 وینه) ی خودی پیغه مبهر - د.خ - بوو.
 (کوردی) رازی ئەم بهندی سییه مهی بهم (هزری خو) دهرپرینه ی داداوه و، که فهرموویه تی:
 باز (باز): دیسانه وه، ههمدیسان، ئا ئەوا، ههمدیس.
 از آینه: له ناو، ئاوینه، باله بان، قوڈیک - که مبههست لهم (ئاوینه) یه په رته وی گیانی
 (مهعه وی) یه که یه که (کوردی) به ئەندیشه و هزری خو ی هاناو رهچاوی کردووه که ئەویش
 په رته وی خوایی، یا خواست (ئیراده) ی خوایی بووه که (کوردی) مان بروای پی بوو. به دل
 په رستوویه تی.
 (عکس) ئەم وشه یه گه لی واتای جیا جیا دعات، ئەوی بو ئەم شوینه ی هه لبه هسته که بشیت
 ئەمانه ن:
 (عکس): وینه، دیمه ن، شیوه، تیشکدانه وه که (تیشکی خو) بهر (ئاوینه) یا بهر (رووی
 شتیکی بریسکه دار بکه ویت ئەو تیشکه ده شکیته وه پرووناکیه که دعاته وه (انعکاس) دهکات
 وهکو په رته وی که لهو رووی ئاوینه یه، یا له رووی ئەو شته وه رهنگ دعاته وه.
 لیره دا (کوردی) مبههستی له وه بووه. که لهو ئاوینه یه وه که به هزری خو ی رهچاوی کردووه،
 دیمه نی یا شیوه یه که له ئاوینه که وه (کوردی) رهچاوی کردووه.
 پیدا: په یا، دهرکه وتن، دیاری بوون.
 شد: بوو، واته ئەو شیوه یا دیمه ن (عکس = صورته) ه له ئاوینه که وه له بهر ئەندیشه و بیر
 (کوردی) دا په یه دا بووه، ههستی پی کردووه. ئەمه ی تا ئیره لیکدانه وه نیو بالی یه که می ئەم

تاكه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه بوو، ئه‌مجا:

شاهد معنوی: كه (شاهد) به عه‌ره‌بیه‌كه‌ی واتای: (گه‌واهیدهر) دهدات و له وشه‌ی (شاهد) ه‌ فارسییه‌كه‌وه واتای: (خۆشه‌ویست، دل‌خواز، دوله‌هر، وه‌ دۆست) دهدات كه واتای هه‌ردوو زمانه‌كه‌یش بۆ ئێره‌ ده‌گونجین.

مه‌عنوی: ئه‌وی بدیرتیه‌ پال (واتا) وه: واتایی، به‌واتایی، ناوه‌ویی (باطنی) راسته‌قینه‌یی، گیانی، پشت په‌رده‌یی.

معنوی: وشه‌یه‌کی سۆفییانه‌یه‌ كه به‌لایانه‌وه مه‌به‌ست له (هیزی نه‌ینی، خوابی) یه‌وه له به‌ندیواری به‌ زۆربه‌ی شتومه‌کی (مادی) ی (جیهانی و ئاره‌زووه‌ شه‌هوانییه‌كانی جیا ده‌بیته‌وه) - به‌ پیچه‌وانه‌ی ریازی (مادی) یه‌وه‌یه.

هویدا شد: ئاشکرا بوو، ئاشکرا بوو، ئاشکار بوو، په‌یدا بوو، نو‌مایان بوو، دیاریی دا، ده‌رکه‌وت، که‌وته‌روو...

ئه‌مجا په‌یدا بوونی ئه‌وه (شاهد) ه‌ به‌لای (کوردی) یه‌وه، چۆن له ئاوێنه‌که‌دا، وینه‌ (عکس) یا تیشک‌دانه‌وه‌یه‌که‌ ده‌رکه‌وت، هه‌روه‌ها له‌م نیو‌بالی دووه‌می تاكه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه، دیسان (گه‌واهیدهریکی) (حه‌قیقه‌تی عیرفان) وه‌یا (دل‌خواز، خۆشه‌ویستیکی) (په‌یغه‌مبه‌ر ئاسایی) ئاشکرا بوو كه بانگه‌وازی ئاینه‌که‌ی هه‌لداو ده‌قه‌ پیرۆزه ئاینیه‌ ئیسلامیه‌که‌ی خسته‌ روو كه خودی ئاینه‌که‌ش دیسان (گه‌واهیدهر) ی (مه‌عنه‌وی) یه‌وه، له‌هه‌مان کاتدا (خۆشه‌ویست): (شاهد) یشه‌ بو باوره‌تینه‌ران به‌ ئاینه‌که‌ (کوردی) له‌به‌ندی (یه‌که‌م و دووه‌می) ئه‌م حه‌وت به‌نده‌دا ئه‌وه بوو (گه‌دایان) ی (نامزه‌د) کردبوو، ئه‌وه‌تا لێره‌دا ئه‌وه (عکس) ه‌ له ئاوێنه‌که‌داو ئه‌وه شاهیدی مه‌عنه‌وییه‌ هه‌ر له‌وان ئاشکرا بووه‌ته‌وه‌ كه (کوردی) خۆی به‌ یه‌که‌یک له‌وه (گه‌دایان) ه‌ داناوه.

ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌ به‌پیتی هه‌ر حه‌وت به‌نده‌که‌ (٤٩) یه‌مین تاك و به‌پیتی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌ یه‌که‌مین تاكه له‌م سه‌رچاوه‌یانه‌ی دوااییدا:

ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌ له سه‌رچاوه‌كانی: - (جم، حم، ص، صا، گل / ٣) دا نییه‌ و له سه‌رچاوه‌كانی: (با / ١، ج، سجا، شح، ط، عن، ف، ق / ٣، گل / ٥، گل / ٦، گل / ٨، ما / ١، مس، مع، مک، ن، نع / ١ ه) دا یه‌که‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

تێبینی:

وه‌ك له جیاوازییه‌كانی نیوان سه‌رچاوه‌كانی ئه‌م تاكه‌دا و تاكه‌كانی تری ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌دا ده‌بینریت كه له‌هه‌ر شه‌ش به‌نده‌که‌ی تری ئه‌م (حه‌وت به‌نده‌ له سه‌رچاوه‌كانیدا پاشوپیشت و لاواز و شی‌واوی زۆرن، به‌لام تارا‌ده‌یه‌کی چاك به‌هۆی زۆریی سه‌رچاوه‌كانه‌وه‌ توانیم نزیکترین بکه‌مه‌وه‌ له ده‌قی گوتنه‌که‌ی (کوردی) یه‌وه‌و واتادارترین بکه‌م و شوینی خۆیانیان پێ بگره‌وه‌ و زنجیره‌ی می‌ژووویی خۆیانیان پێ بگره‌وه‌و هه‌شتاش هه‌ندی تاكه هه‌لبه‌ستیانم به‌لاوه‌ ته‌واونین.

هەرچۆن ئی، بەپێی توانام و ئەوی بۆم کرا تیاپاندا کردم و باجاری بەم جۆره‌بین که پیشکیشم کردن، بەشکو سەرچاوه‌ی راستترو کهم شیواوتر سەر هه‌لبه‌دن و بینه مایه‌ی جیگرتنه‌وه‌ی تاکه‌کانی ئەم بهندی سێیه‌مه.

جیاوازییه‌کان:

(بازان) له (عن، ما/ا) دا نووسراوه (بازدر) که له کیشدا گرانییه‌ک وه له واتادا لاوازییه‌کی پێ دهدات.

(عکس) له (گل/۵، گل/۶، مع) دا نووسراوه: (عکسی) که ئەمه‌ش له‌نگی و بێ واتاییه. (از آینه) له (مک، ط، ج) دا نووسراوه، دل را چه، که ئەمه‌ش له‌نگی و بێ واتاییه: - به‌لام له‌م سێ سەرچاوه‌یه‌دا له (مک) هه‌که‌یان دا به‌پال (دل را چه) که‌وه نووسراوه: (نوسخه: این را چه) واته له نوسخه‌یه‌کی تردا نووسراوه (این را چه) که هه‌میسان له (مک) دا بێ واتاییه و بگره پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستیشه. (معنوی) له (ص، شح، مع) دا نووسراوه (باطنی) ئەمه‌ش ده‌گونجیت. واتای ئەم تاکه:

دیسان له ئاوینه‌ی دڵه‌وه، تیشکدانه‌وه و ده‌نگدانه‌وه‌یه‌ک په‌یابوو، یا له ئاوینه‌ی په‌رته‌وی یا له په‌رته‌وی ئاوینه‌ی به‌هره‌داریی پێغه‌مبه‌ر د.خ - وه ره‌خسا، که گه‌واهیدهری خۆشه‌ویستی و دۆله‌ریی لێ هاته‌دی که درێژده‌ر به راگه‌یانندی پێوه‌ندیداریتری (گه‌دایان) ه.

۵- باز آن: دیسانه‌وه ئەو، هه‌مدیس، هه‌مدیسان ئەو. ئەم (دوو) وشه‌ی (باز): دیسان، و (آن) که ئەم وشه‌ی (آن) ه‌یان نیشانه‌ بۆ وشه‌ی (جذب) که: جذب: به‌واته: (کیشش، راکیشان) راکیشراوی که ئەم وشه‌ی (جذب) یه له ناوچه‌ی سوفیه‌کاندا زاراوه (مصطلح) یکی تاییه‌ته به خۆیان و واتای وشه‌که‌یان به‌لاوه جیایه له واتا زمانیه‌که‌ی. ئەوا دیسان ئا ئەو (جه‌زه‌یه) .. از دل خاشاک: له ناو خشتوخال، واته ئەو (جه‌زه‌یه): بۆ دلی وه‌ک پلویوش لێهاتوو به جۆریکه، که:

همچنان: هه‌روه‌ها، مانه‌ندی هه‌روه‌ک، وه‌ک، به‌وینه‌ی. که‌ریا: کاره‌با.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌گویره‌ی ژماره‌ی تاکه‌کانی (حه‌وت به‌ند) هه‌که (۵۰) مین تاک و به‌پێی تاکه‌کانی ئەم بهندی دوومه (دوومین) هه‌رئەم تاکه له سەرچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

له (با، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، ق/۳، گل/۳، گل/۵، مع، مک، نم، نم/۱) دانییه له (شح، عن، گل/۶، گل/۸، ما/۱، مس، ن، ه) دا دوومه‌ی تاکه هه‌لبه‌ستی سێیه‌مه.

جیاوازییه‌کان:

(آن) له (عن، گل/۶) دا نووسراوه: زان: به‌واته له‌وه‌وه، که ئەمیش ده‌گونجی.

(ئان جذبە) لە (گل / ۸ ، شخ)دا نووسراوە: (ازان جاذب) واتە لەو کیشەرە - ئەمیش دەگونجی بەلام (جذبە)ە کە بابەتیانەترو پرتەرە.
دل: دل.

(همچنان) لە (عن، ما / ۱)دا نووسراوە: بمثل = بە مەئەل و دەگونجی.
(کهربا، کارەبا) لە (ن، ما / ۱) دا نووسراوە: کاهربا کەهرەبا، ئەمیش پاش و پێش کرانە و لەوانەییە لە هەڵەیی نووسینەوهیەوه بێ.
واتای گشتی:

دیسانەوه ئەو کیشش (جذبە)ی بەبیراھاتنەوهو خۆشەویستی پێغەمبەر و بەندیواری بۆ ئیسلاھەتی ئەمانە لەسەر دلی وەک پلویوش بەوینەیی کارەبا وەهان کە هەرچی زۆتر پلویوشی (دلی) شەیدا کیشتر دەکەن وەک چۆن کارەبا کا پای دەکیشی، ئاوهەا دل و گیانی منیش) بەرەو لای تۆ کەوتوونەتە باری (جذبە) = حال لیتھاتنەوه.

۵۱- باز چون گرد: دیسانەوه هەر وەک گەردی.

گرد: گەرد، گەردیلکە - هەرکاتی لە کونی (کلاو پۆژنە) یالە (دەرگا) و (پەنجەرە)و، تیشک و رووناکیی (خۆر) خۆی کرد بە ژووردا، دەبینری لەو (لیسپ)ە رووناکییەدا، (بە پری) گەردیلکە (ورد ورد) بەناو رووناکییەدا لە گەردو خول و سوورانەوهدان.
پرتو اختر: ئەو لیسپە کۆلەکەییە رووناکییە، لەم تاکە هەلبەستەدا (کوردی) بە (پورتەو)ەکە داناو و لە (ئەختەر) ئەو سەرچاوەی رووناکییەیی مەبەستە کە (خۆر)ەکەییە.
لەبەرئەوهی لەزۆر شوینی ئەم پەراوییدە و شەیی (بەرتەو)م بەتایبەتی لە تاکە هەلبەستی ژمارە (۱۱)ی بەندی یەکەمی ئەم (حەوت بەند)ەدا بە درێژی لیک داووتەوه، بۆیە لەوهندە پتری لەسەر (راناگیەنم) بۆ ئێرە.

اختر: ناوہ بۆ هەریەکێ لە ئەستێرانەیی کە بەئاسمانەوه دیارن و بەتایبەتی بۆ کۆمەڵە هەساری خۆری (المجموعة الشمسية). بەو هۆیەوه کە ئەو کۆمەڵە هەساریەش تەنیا (خۆر)ەکیانە کە بەرۆژ رووناکییەکی ئەوتۆ دەدات کە ئەگەر لە کونی (کلاو پۆژنە) یا (دەرگا) یا (پەنجەرە) یا لە هەر کەلینیکی ترەوه چوو ژووری خانووەوه، و ئەستێرەکانی تری ئەو کۆمەڵەییە ئەو کاریگەرییەیان نییە و یان لەکاتی رۆژیشدا هەلنایەن، بۆیە مەبەست لەم وشەیی (اختر) ئەم تاکە هەلبەستە لە (خۆر)ەکیانە.

(کوردی) لەنیو بآلی یەکەمی ئەم تاکە هەلبەستەیی سەرەوهدا، ئەوهی راگیاندووہ کە: (ئەوا هەمیسان وەک گەردیلکە ناو پەرتەوی خۆر) و لەنیوہی دووہمی ئەم تاکەدا چارەنووس و ئەنجامی (گەردیلکە)کەیی دیاری کردووہ کە:

جان سرگشته: گیانی سەرگەشتە، گیانی دەر بەدەر و حەیران.

سرگشته: سەرسام، سەرسورماو، ئاوارە. سەرگەردان، دەر بەدەر.

(کوردی) کە (گیان)ەکەیی بە: (سەرگەردان)، سەرگەشتە، سەرسام، و ئاوارە دەر بەدەر

ناوبردووه مه‌به‌ستی له (حال لېهاتن) هکه‌ی تاکی پېشووه که حال لېهاتوو له شوین و جوړو باری خویدا نامینې و ده‌که‌وینته باریکی گیان په‌روان‌کردنه‌وه وهک په‌روان‌کردنی بی برانه‌وه‌ی گهردیله‌ی ناولیسپه رووناکییه‌که وه‌هایه، که دیاره ئه‌وسایه به‌راستی سرگه‌شته‌یه و له (ته‌وره)‌ی خو‌ی دهرچوو

راه پیماشد: ریگه‌ی ریباره‌که‌ی خو‌ی گرت‌به‌ر

(راه): ریگه، شه‌قام، (پیما) بره (برینی ریبارانه) و شد: بوو. ریبارو ریگه‌که‌ی خو‌ی وهک گهردیله‌کی ناو (په‌رت‌ه‌و) هکه گرت‌به‌ر و په‌رت‌ه‌وه‌که‌یش ده‌قه پیرۆزه ئاینیه‌کانه و (اختر)‌یش مه‌به‌ست له سه‌رچاوه‌ی ئه‌و (دهق)‌انه‌یه و (مووسا پیغهمبه‌ر-د.خ-ئاسایی) له‌حال‌ته گیانی بی‌خودیبه‌یدایه له کاریگه‌ریی ئه‌و (په‌رت‌ه‌و)‌وه وهک چۆن (مووسا) به‌په‌رت‌ه‌وه‌که‌ی لای (چیا طور) که‌وت و بوورایه‌وه، ئه‌میش: (گیانه‌که‌ی) ئه‌وه‌تا وهک شاعیر رای گه‌پاندووه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی هه‌ر حه‌وت به‌نده‌که (ه‌ی)‌مین تاکه‌و له‌م به‌ندی سی‌یه‌مه‌شدا (ه‌ی)‌مین له‌سه‌رچاوه‌کانیشدا ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌له (با/ ١، ج، جم، سجا، مک، ط، نم/ ١، صا، ف، ق/ ٣، گل/ ٣) دانیه‌یه و له: (گل/ ٥، مع، نع) دا دووه‌مین تاک و له (شح، عن، گل/ ٦، گل/ ٨، ما/ ١، مس، ص، ن، ه) دا سی‌یه‌مین تاکی ئهم به‌ندی سی‌یه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان

(اختر) له (عن، شح) دا نووسراوه: خورشید - که خورشید ناوی (خۆر) و ناویکی تاییه‌تییه‌تی و (اختر) هکه پر به‌پرت‌ه، چونکه (اختر) وهک لیکم دایه‌وه له‌سه‌روه هه‌ر ته‌نیا ناوی تاییه‌تی خو‌ی نییه، به‌لام هه‌رچی وهک وشه‌ی (خورشید) هکه‌یانه زۆرت‌ر به‌کاره‌یتراوه و له (اختر) که‌مت‌ره.

(گرد) له (ص، شح، ما/ ١) دا نووسراوه: کرد - ئه‌مه‌ش پینووسی فارسییه که زۆرجار سه‌ری پیتی (گ) نانووسن.

(سرگشته) له‌ک (ص، نع) دا نووسراوه: سرگشته = دیسان رینووسی فارسییه

(جان) له (ن) دا نووسراوه: (دل)

واتای گشتی:

ئه‌وا دیسان (گیان)‌ی سه‌رگه‌ردان وهک گهردیله‌کی ناو لیسپه رووناکی خۆر، که‌وته ری، له حاله‌تی (جذبه) ئاسایدا.

٥٢- ره‌گزاری: ری گوزاری، ریباریک.

به‌سوی: به‌ره‌ولا، بۆلای، ئه‌لای.

کوه نور: کتیی پي ئه‌وین (نوور)، که مه‌به‌ستی له (گیان) ه ئاواره‌که‌یه که له تاکه هه‌لبه‌ستی پېشوودا راگه‌یه‌تراوه که که‌وتووه‌ته ری و لیره‌شدا ئه‌و (گیان) ه له په‌ودایه به‌ره‌و باره‌گای (پیغهمبه‌ر) که وهک کتییکی پي ئه‌وین پي له نووره.

در ره‌ش: له ریگه‌یدا، واته ئه‌و (گیانه) ه ریباره له‌و ریگه‌یه‌یدا، له ریباره‌که‌یدا،

گویی: هر ده‌لئیت، ده‌لئی.

خود: خۆی واته خودی گیانه‌که

ثریاشد: بوو به سووره‌ییا واته گیانه‌که له خۆشییاندان و له په‌رت‌ه‌وی (اختر) که به‌و ریگه‌ی رووه‌و کئیوی پرته‌وینه‌وه‌یه هر خودی خۆی بووه به سووره‌ییا‌یه‌که
ثریا: وشه‌یه‌کی عاره‌بیه و کوردیه‌که‌ی (په‌روین) ه که (فارسیش به‌کاری ده‌هینیت و له‌شیه‌وی (په‌رفیپی Pervie) دا به‌کارهاتوه.

په‌روین: ناوی کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌یه‌کی جریوه‌داره له ئاسماندا له جووله‌دان و له‌وانه‌یه ته‌نیا شه‌ش دانه‌یان به‌چاو ده‌بینرین له‌شیه‌وی (گه‌ردانه‌)یه‌کدان و به‌ رووناک و تیشکدار ناسراون. له‌هه‌مان کاتدا (په‌روین) به‌واتا (چل چرا) که بۆ رازاندنه‌وه و جوانی و رووناککردنه‌وه له ژوو‌رو ناو خانوودا به‌کار ده‌هینریت و به‌ عاره‌بی به‌میش ده‌گوتری (ثریا) ، که مه‌به‌ست له (چرا) و (لاله) و (له‌مپا) و (فانۆس)ه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌ پپی ئهم هه‌وت به‌نده (۵۲)مین تاک و به‌ گویره‌ی زنجیره‌ی تاکه‌کانی ئهم به‌ندی سئیه‌مینه (۴)مین تاکه و به‌پپی شوین و ژماره‌ی ئهم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

له (با/ ۱، ج، حم، سجا، شح، ص، صا، عن، ف، ق/ ۲، گل/ ۳، گل/ ۶، ما/ ۱، مک، نع، نم/ ۱) دا نییه و له (جم) دا یه‌که‌مین تاک و له (ط) دا دوویه‌مین و له (گل/ ۵، مع) دا سئیه‌مین تاک له (گل/ ۸، مس، ن،) دا چواره‌مین تاکی ئهم به‌ندی سئیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

(په‌گزار) له (نع) دا نووسراوه (ره‌سپاری) ئهمه‌ش ناگونجی
(به‌سوی) له (نع) دانووسراوه. برای = به‌رایبی ده‌گونجی.
(نور) له (گل/ ۵، گل/ ۸، ه) دا نووسراوه (تو) که ناگونجی
(خود) له (ن، مس) دا نووسراوه: (چون) ناگونجی
(خود ثریا) له (حم، جم، نع) دانووسراوه (هم‌چولالا) ئهمیش ده‌گونجی به‌لام وه‌ک ئه‌وی جیگرم کردوه گونجاو نییه.

واتای گشتی:

ئهو گیانه‌ی که که‌وتبووه ری و له تاکی پیشوودا ناوبراوه له ریبازه‌که‌یدا به‌ره و کئیویکی وه‌ک مه‌شخه‌لانی نوور ئهو گیانه ئه‌وه‌نده تامه‌زرۆی له هه‌رچی زووترا گه‌یشتن بوو به‌ریگه‌وه وه‌ک بلیت، خۆی بوو به‌ ئه‌ستیره‌ی (په‌روین)ی شه‌وقدار ئهو کۆی (نوور)ه مه‌به‌ست له پیغه‌مبه‌ر بووه که گوايه له نووری پیغه‌مبه‌ریتیه‌وه ئهو (نووره‌)ی پی داوه‌ له داستانه ئاینیه‌کاندا له‌و (نوورین) کردنه‌ی زۆر باس کراوه.

۵۳- باز آن: دیسانه‌وه ئهو:

شمع: له‌رووی زمانیه‌وه واتای (مۆم) ده‌دات، به‌لام به‌پپی باری ئهم تاکه هه‌لبه‌سته مه‌به‌ست له

(چرا) و (لاله) له‌مپای زۆر رووناکه که کۆرپکی گه‌وره رووناک بکاته‌وه، چونکه (مۆم) ئەو رووناکییە زۆرەیی نییە... و مۆم هێما (رەمز) ه بۆ رووناکی.

بزم خلوت غیب: (بزم: جەژن، کۆرۆ کۆبوونەوی دۆستانەو خۆش راباردن. (مجلس). که دور بی له ئارەزوو (شه‌هوانی) یه جیهانییه‌کان.

(خلوت = خه‌لوت، دواى به‌لێندانی دوو خۆشه‌ویست دوو دۆست، بووه به‌یه‌ک گه‌یشتن له شوینێکی دیاری (پشت پەرده) یی دووبه‌دوویی دا و به‌خۆشی به‌سه‌ربردن. (غه‌یب) ئەمیش له‌لایه‌نی زمانه‌وانییه‌وه. واتای به‌چاونه‌دیتراوی، گوم، شاردراره، نه‌ینی ده‌دات، به‌لام بۆ ئەم شوینە مەبەست له‌ بیروراو بۆچوون و رەچاوکردنی فه‌لسه‌فه‌ی سۆنیانه‌یه که ئەمیش واتای زۆر پانویه‌رین و فراوان ده‌دات وه‌ک (ئەسراری حه‌قیقه‌ت) (حەقیقه‌تی عیرفان، چیه‌تی خوی مه‌زن، بوونێتییه‌ هه‌ر بووه (ئەزله‌ی) و هه‌ر ده‌بی (ئەبه‌دی) یه‌که‌ی و توانایییه‌ له‌ راده‌به‌ده‌رمانی و کردگاریتی و بی‌هاوتایی و بی‌هاوبه‌شی... هتد

هه‌روه‌ها (غه‌یب) ئەو پێوه‌ندییه‌ کاریگه‌ره‌ی نیوان (پێغه‌مبه‌ر) یا (شیخ) و په‌یره‌ویکارانیان که کاریگه‌رییه‌کی ده‌روونی و گیانی نه‌ینییه‌ و له‌ کاریگه‌ری واقیعه‌انه به‌ ته‌وژم وتین و درێژخایه‌نتره‌.

جگه له‌مانه‌ش ئەم (بزم خه‌لوت غه‌یب) ه‌ ده‌توانی به‌نیشانه‌ی ئەوه دابنریت که گیانه ئاواره‌که‌ی وه‌ک گه‌ردیلکه‌ی ناو لیسپه‌ پرته‌وی (مه‌عنه‌وی) که به‌کیش (جذب = که‌مه‌ندکیش) کرابوو سه‌رگه‌شته‌یانه‌و ئاواره‌ ئاسایی به‌ رێگه‌ی گه‌یشته‌نه‌ ئەو (مجلس) ه‌وه‌ بوو که باره‌گا مه‌زنه‌ شکۆداره‌ خواستراوه‌که‌ی بوو بۆ به‌هه‌ره‌وه‌تر بوون.

(کوردی) له‌نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یدا ده‌گه‌رته‌وه‌ سه‌ر ئەو (مۆم) مه‌به‌ست له‌ چرا، لاله، چلچرا، له‌مپایه‌ی ناو نیو باڵی یه‌که‌م و له‌ کاریگه‌ری تیشک و په‌رته‌وه زۆره‌که‌ی ئەو مۆمه‌ ده‌دوێ که:

(أفروز): داگیرسێنەر، رووناککار، هه‌لایسنەر، هه‌لگیرسێنی رووناکی. واته‌ ئەو تیشکی (مۆم) ی سه‌رچاوه‌ی رووناکییه‌ که ئەو (دیوان) ه‌ی رۆشن کرده‌وه‌ که (به‌زمی خه‌لوته‌ نه‌ینی - غه‌یبی) یه‌که‌ی تیا نه‌نجام ده‌درئ.

(شمع) هه‌که‌ش هه‌رچه‌ند به‌ (چرا و لاله و له‌مپا و فانۆس و چلچرا) لیکم دایه‌وه، مه‌به‌ست له‌گه‌لی (هێما = رەمز) ی صۆفیانه‌یه بۆ رووناکی و په‌رته‌و، وه‌ک:

(شمع) هه‌که: ده‌قه ئاینیه‌ پیرۆزه‌کانه

(شمع) هه‌که: خودی پێغه‌مبه‌ره که هینهری ئاینی ئیسلامی و ئەو ده‌قه پیرۆزانه‌و بلاوکردنه‌وه‌یان که رووناکی خسته‌ جیهانه‌وه.

(شمع) هه‌که: هه‌ریه‌ک له‌و گه‌دایانه‌ بووه که گه‌یشته‌بوون به‌و مه‌جلیسه‌داو، له‌و به‌ هه‌ره‌وه‌ریانه‌وه به‌ په‌یره‌وی کردنی دروستی ئەو ده‌قانه، شکۆداربوون و... و... هتد

(کوردی) کۆتایی نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی به‌وه کۆتایی هیناوه که ئەو تیشکی

(مۆم)ه:

محفل: شوینی ئاھەنگ تیا گێران دیوانی تیا کۆبوونەوهی خوۆشی، جیگە تیا گردبوونەوهی کەسانیکی زۆر بەخوۆشی و شادی و دۆستایەتیانەوه کە ئەو شوینە بەو تیشکی (مۆم) پرووناک بوویتەوه.

محفل اراشد: کۆری بەزم و ئاھەنگەکە ی رازاندەوه. واتە تیشک و پرووناکی (مۆم)ەکە رازاندیەوه، ئارایشی شوینەکە ی دا پرووناک و خوۆشی کرد. ئەم تاکە ھەلبەستە ی سەرەوه لە (ھەوت بەندەکە دا بەگشتی (۵۳) مین تاکە و بەپیتی زنجیرە ی تاکەکانی ئەم بەندی سێیەمە (۵) مین تاکە ھەلبەستە ھەر ئەم تاکە لە سەرچاوەکانیدا بەم جۆرە ی:

لە (ص، گل / ۸، مع) دانییە و لە (جم، ما، گل / ۳) دا بەکەمین تاکە و لە: (با / ۱، ج، جم، سا، ف، ق / ۳، مک، نم / ۲) دا دوو مین و لە (ط، نع) دا سێیەمین تاک و لە: (شح، عن، گل / ۵، ما / ۱) دا چوار مین و لە (مس، ن، ه) دا پینجەمین تاکی ئەم بەندی سێیەمە ی.

جیاوازییەکان:

بازان لە: (عن، مع، ما / ۱) دا نووسراوه: بازان، ئەمەش ھەلە ی نووسینە کە نیشانە ی درێژپێدان (مەدە) لەسەر پیتی (ئەلفا - أ) ی دوو مینی وشەکە نووسراوه.

شمع لە (گل / ۳) دا نووسراوه: جمع = بێگومان ئەمەش ھەلە ی نووسینەوه یا سی خال (نوقته) ی پیتی (ش) ھ کە بەپیتی شینەکە نووساوه.

خلوت لە (گل / ۵، گل / ۸، شح) دا نووسراوه: جلوه = ئەمیش ئەگونجی مەجلیس لە (مع) دا نووسراوه:

مەحفەل لە (مع) دا نووسراوه (مجلس) دیسان پاش و پیتشە.

محفل لە (گل / ۳، ما / ۱) دا نووسراوه (محمل)، ئەمیش بەجۆریک دەگونجی، مەحمەل = بریتیە لەو بەرگی (کابە = کەعبە) یە کە بە دیاری لە وەرز ی (حج) دا لەگەڵ حاجییەکاندا نێردراوه، بۆ شاری (مەککە) کە ئەو بەرگە ی سالی پیتشوو لایبیریت و بەرگە تازە بەدیاری نێردراوەکە لە چوارچۆوەکە ی (کابە) بچەسپینریت.

واتای گشتی:

وہک لە سەرەتای لیکدانەوهی ئەم تاکە ھەلبەستەوه بەرەبەرە واتای ئەم تاکەم بەوردو درێژی لە چەند لایەنیکەوه لیک دایەوه بۆیە ئەم چەند دیرە ی دوایی بە (بەس) دەزانم لە واتای ئەم تاکەدا،

ئەو چرای بەزمی (خۆبەخۆیی) یە دیوانی رۆشن کردەوه لەو (خلوت غەیب) یەدا کە (زار گوت) یکی سۆفیانە یە کە مەبەست لە بەیەک گەیشتنیکی (میعراج) ئاسایییە کە لەپشت پەردەوه لە (سەدرەتولونتەھا) لە بارەگای خوادا بەھەرەوه ی گردبوونەوه بوو... ھتد.

۵۴- باز آن پردەدار: دیسانەوه ئەو پردەدارە ی، ئەو کەسە ی کە پەردەکە ی بەدەست بوو.

پەردەداری (نەریتیکی کۆنی گەلانە کە پاشایان ھەندێ جار کە بە ھەندێ کەس گەیشتون لە

(مال) و (دیوان)ی خویندا، نه یانویستووہ ئو ہندہ کہسہ (بیانبینئی) لہبہرئوہی لہنیوان ئو ژورہدا کہ (پادشا)ی لی بووہ پەردەیک ہەر لەملاوئەولای ژورہکەوہ و لەبنەوہ تا (بن میچ)ی ژورہکە ی داپۆشیوہو، پاشا خوئی لہ دیوکی پەردەکە وەک ئو کہسانە ی کہ پاشا نہ یووستووہ ببین لہ دیوہکە ی تری پەردەکەوہ بوون و رازونیازی خوینیان بەدەمی بە پاشا گوٹووہو، پاشایش وەلامی پتووست و گونجاو بە بەرژوہندی خودی خوئی داوئەتەوہ.

پەردەدار: کہسیکی گەورەپیاوی ناوداری سەردەم بووہ لہ پایەیکە بەرزی (ئەفسەری) یا (وہزیری) یا سەرۆکی تەشریفاتداو ھیزتیکە چەکرداری تایبەتی لہبەر دەستدا بووہو (ئو) چاودیری ئو جوڑہ لہو دیوانی بەردەمەوہ (پاشا) گەیشتنی کردووہو، دادانەوہو ھەلدانەوہی پەردەکە ی بەدەست ئو بووہ، بەپیتی خواستی پاشا.

سۆفییەکانی ئیسلامی ئەم نەریتی پەردەدارییە یشیان گواستووہتەوہ بۆ ناو بیروبووای ئیسلامەتی و کہسیکی چاک و پاک و خوا بەراستی ناس بە (پەردەدار) ناوبراووہ کہ (جیبرئیل)ی سەرۆک فریشتەکان پەردەداری ھەرە بەرزترین شوین ئاسمانەکە (سەدرەتول مونتەھا)یە وە (عەرش) و (کورسی) و (لەوح) و (قەلەم)ی لپیەو تەنانەت لہ چووہنە میعراجەکە ی (پتغەمبەر - د.خ) - دا ھەمان نەریت و پەیرەوی کرانوہو کہ گوٹن و بیستن لہودیو پەردەوہ رووی داوہ.

(جیبرئیل) ھەر جارێک سرووش (وہی)ی بۆ پتغەمبەر - د.خ ھیناوە لہتاو شکۆمەندی ئو فریشتەییو لہپیرۆزی ئو ئایەتە قورئانە ی کہ ھیناویە، پتغەمبەر لہو کاتانەدا لہرزیک گرتووہتی و لہھۆش خوئی چووہ کہ لێردەدا (کوردی) ئو لہرز لپھاتن ولە ھۆش خۆچووہنی لہو دەرکەوتنی روخساری جیبرئیلەوہ لپی پەیاووہو ئو بی ھۆشی و لہھۆش خۆچووہنی بە (شەیدا بوونی عەقل) ناوبردووہ.

ھەر لەبیروبووہری سۆفیکە ریشەوہ واتای تری ئەم پەردەوارییە ھەن:

پەردەنشین: واتا ئووی لہودیو پەردەکەوہ کہ وەک بە (پاشا) و (خودی خوا ی مەزن) یش لیکمدا یەوہو... کہ پەردەدارەکە چاودیری دادانەوہی پەردەکە دەکات.

لہ زاراوہی سۆفییاندا نەپنی ئو (پەردەییە) بەلای پەردەدارەکەوہیە کہ بە نەپنی شارداروہ یا بەگەنجینە ی ئەسراری دەزانن کہ ئو لہبوون و نەبوونی (پەردە نشین) واتە لہودیو پەردەوہ دانیشتون ئاگەدارە.

چەرە بنمود: (پەردەدارەکە رووی خوئی دەرخست).

شیدا: شیفتە، ئەفینداری، دلداری، بوونی ھەستی خۆشەویستی لہ دەروونی کہسیکدا بەرامبەر بەکەسی یا شتیکە ترو ئاواتەخوازی بەیک گەیشتن و... ھتد کہ لێردەدا مەبەستی لہ ئارەزووی (شەھوانیی جیھانی نییە) و (عەشق)یکە گیانی (مەعنەوی)ی مەبەستە.

لہکاتیکا (عەقل)ی کہسەکە (شەیدا)ی بوونی بەسەردابیت، ئوہ خوئی حالەتیکە کہ مەندکیش (مجنوب)ییە یا (جذبە) گرتوو یی یا (حال لپھاتن) لہ ئاکامی بینینی رووی پروین یا پرتەوی

(چپهره: روخساری) پیغهمبهری ئیسلام - د.خ) داوه له میعراجه که پیدایا وهیا له کاتی بیهۆشکه و تنه که ی (مووسا پیغهمبهر - د.خ) یه له کتوی طووری سینا له ههژمهتی بینینی په پرتوه خوابیه که دا.

ئهم نیشانه بۆ کردنانهی (کوردی) ههموو له پیناوی دهرخستنی کارو، رووداوه له راده به دهرییه کاندایه که ههموو له چوارچپوهی ژیان و پیوهندی و کاریگه ریی گیانی (مه عنوی) دان که بهی چهشنه خو شه ویستیه گیانییه گه شه ده سین.

ئهم تاکه هه لبه سته له (حهوت بهند) هکه دا له لای من و به پتی ئه وهنده سه رچاوهی دهستم که وتوون (۵۴) مین تاکه هه لبه سته و پیم وایه له به دهسته هیتانی سه رچاوهی تر دا تاکه هه لبه سته تر دهریکه ون که من تا ئیره ی ئهم (حهوت بهند) ه هیشه دهستم نه که وتین.

ههروهها ئهم تاکه له سه رچاوه کانییدا بهم جۆره ی دوا ییه.

له سه رچاوه کانی: (با / ۱، جم، سجا، ص، ف، ق / ۳، گل / ۵، نم، مک، نم / ۱) دانییه و له (حم، گل / ۳، صا) دا دوهمین تاک و له (گل / ۶، ط، نع) دا چواره مین و له (شح، عن، گل / ۸) دا پینجه مین تاکی بهندی سییه مینه و له (ج) دا سییه مینه و له (مس، ن، ه، دا) (۶) مینه.

جیاوازییه کان:

چهره، له (گل / ۱) دا نووسراوه: چشم = چاو ئهمه ش ناگونجی.

چهره، له (گل / ۸) دا نووسراوه: روی = روو: دهگونجی.

چهره، له (حم، شح) دا نووسراوه: شعله. هه ر دهگونجی.

شیدا، له (ک، شح) دا نووسراوه: پیدا.

واتای گشتی:

دیسان ئه ی په رده دار (خاوه ن نه پتی) یه خوابیه یه که به دیار په رده ی (په رده نشین) هکه وه خۆی به دهرخست و له بینینی ئه ی روخساره (عه قلی) بینهرانی گۆردرا به دتوانه یی، وشیتیی ئه فینی ئه ی په رده داره و خو شه ویستیه که ی که مه به ست له جیبره ئیل بووه، به نیسبته خاوه و پیغهمبهری ئیسلام بووه به نیسبته ئاینه که یه وه.

۵۵- باز از عشق و: دیسانه وه له عیشق و خو شه ویستی و ئه فینی.

شوق: ئاره زوومه ندی، گیز لی بوون. آن چهره ئه ی روخساره، ئه ی رووه،

کام: بۆ ئیره ئهم وشه ی (کام) ه واتای: (دهم، دم و لیو، ناو دم، مه لاشوو) ده دات ئه گه ر چی زۆر واتای تریش ده دات و بۆ ئیره ناگونجین.

صهبا: باده، مه ی.

ئهم تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (حهوت بهند) هکه دا (۵۵) مین تاک و له م (بهندی سی) یه مه دا (حهوت مین) تاکه هه لبه سته.

جیاوازییه کانی شوینی ئهم تاکه له سه رچاوه کانییدا به لگه ی شیواوی ئهم بهندی سییه مه یه.

ئهم تاکه هه لبه سته وه ک درێژه پیدان و ته واکاری تاکی پیدشوو که له سه رچاوه کانییدا به م

جۆرهيه:

له (ط، ق / ۳) دانى بهو له (جم، صا، با / ۱، حم، سجا، ف، گل / ۳) دا سئيه مين تاك و له (ج، ص، نع) دا چواره مين و له (گل / ۵، گل / ۶، ما / ۱، نم / ۱، مع) دا پينجه مين تاك و له (شح، عن، گل / ۸، مس، ن، مك) دا شه شه مين وله (مس، ن، ه) دا هه وته مين تاكه.

جياوازيه كان:

عشق و شوق له (مع) دا نووسراوه: شوق و عشق - كه پاش و پيش كراوه.
جان و دل له (مع) دا نووسراوه: دل و جان - ئه ميس پاش و پيش كراوه.

واتاي كشتي:

هه ميسان له زۆرى و تين و تاوى خو شه ويستى و ئاره زوو كردنى بينينى ئه و روخسارى دلخوازه دل و گيان سه رخ خو شى ئه فينه كه ئه و ن ويه شكو خودى دهم و ليو و ناو دهم و هه تا مه لاشوو پيش بوونه ته باده (مهى). به سه رنجدانى ئه م ورد هكار بيهى (كوردى) ئه و پيه رى خو شه ويستيه كه به ده رده كه و يت و ئه مه تا راي گه ياندوه نه كه هه ره به خوار دنه وهى ئه و بادهى (گرتنى ريبازهى خو شه ويسته كهى به شكو ته نانه ت (دهم و ليو) ناو دهميشى بووه به (باده و مهى) له پيرۆزى ئه و ده قه ئاينيانه وه، به دهم و ليو دهريان ده برن دهم و ليوه كهى خو ي مادهى سه رخ خو شكاره چ جاي ئه و ده قه پيرۆزانه.

۵۶- باز ز ان: ديسانه وه له و (له وه وه).

نو شخند: زه رده خه نه، پي كه نين، بزه، بزه و پي كه نينى خو ش و جوان و شيرين و دل گيرى، دهم به پي كه نين.

هه روه ها وشه ي (نو شخند) به واتاي (ترياك) يش هاتووه، كه خو شى ميه مست بوون به (ترياك) كه يه، جگه له وهى كه (نو شخند) به واتاي (ئاوى حهيات) يش هاتووه كه هه ركه سى لى بخواته وه، گوايه نامر يت كه هه موو بو ئه م شوينه ده گونج ين.

شيرين وش: له چيژدا شيرين، جوان، قشت، خو ش، دل گير، نازدار. (وش) وشه يه كه چه ندين و اتا ده دات وهك، چاك، دروست، باش، خاس، هه لپژارده، شه نگ، خو ش، جگه له مانه وشه ي (وش) پيشگره بو چه ندين وشه ي ليك دراوى وهك (وهش گو فتار، وهش ره وشت) و...

وش: ناوى جو ره كراستىكى ئاوريشمى ساغ و ناياب و زيتر بافته شيرين وش: شيرين ئاسا.

ئه م واتايانه گشتيان بو ئه م تاكه هه لپه سته له بارو گونجاون.

عالمى: جيهان تيك

پرز: پر له، ته ژى له، ئاخنراو له.

شور: زه له و، زا يه له، جو ش، خر وش، ... هتد له لايه ن دو ستانه وه.

غو غا شد: غه و غابوو

غو غا: هه را وهوريا، ئاژا وه و پش يو ي و... هتد له لايه ن دو ژمانه وه.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی زنجیرەیی تاكەكانی ئەم (حەوت بەند) ە (۵۶) مین تاكە و لە زنجیرەیی ژمارەیی تاكەكانی ئەم بەندی سێتییەمەدا (۸) مین تاكە.

شویینی ئەم تاكە لە سەرچاوەكانیدا بەم چەشنەییە:

لە (ف) دا نییە و لە (حم، ق / ۳، مك) دا سێتییەمین تاك و لە (با / ۱، جم، سجا، ص، گل / ۳، نم / ۱) دا چوارەمین و لە (ج، ص، ط، نع) دا پێنجەمین تاك و لە (گل / ۵، گل / ۶، ما / ۱، نع) دا شەشەمین و لە (شح، عن، گل / ۸) دا حەوتەمین تاك و لە (مس، ن، ه) دا ھەشتەمین تاكە ھەلبەستە.

جیاوازییەكان:

باز زان لە (حم، ق / ۳، مك، با / ۱، جم، سجا، ص، گل / ۲، نم / ۱، ج، ص، ط، گل / ۵، گل / ۸، شح، ما / ۱) دا نووسراوە (باز آن) واتە (ز = زو) ەكەیان تیا نەنووسراوە و من بە ھەلەیی نووسینی ئەزانم و لە (لەیهكتری وەرگرنتی ھەلە) وەییە، تەنیا لە (مع، عن، مس، ن، ه، صا) دا بەراستی نووسراوە (باز ز آن). كە بەیی ئەو (ز) ە واتایەكەیی ھەلە دەردەچیت.

نوشخند لە (گل / ۳، مع) دا نووسراوە (نوجوان) كە ئەمیش ھەلەییە. ھەرچەند دەگونجی، چونكە بۆ ئێرە ناشی. باز زان (گل / ۵، مع، ما / ۱) دا نووسراوە: (باز دران) ئەمیش لە واتادا كوورە.

شیرین وش لە (گل / ۶، نع، مك، ط، ج) دا نووسراوە (شیرینیش) - كە ئەمیش واتا نادات و دیارە ھەلەیی نووسینە.

شیرین وش لە (جم) دا نووسراوە (شیرین لب) كە ئەمیش كەم ھێزە عالی لە (عن) دا نووسراوە (عالمین) كە ئەمیش دەگونجی.

واتای گشتی:

ھەمدیسان لەو شیرین خەندەو دەم بە پێكەنینەو جوان و شەنگەو ە جیھاننیک پربوو لە جۆش و خرۆش و زایەلەیی خۆشی بەگوێرەیی دۆستان و ھەروەك لەلایەن دوشمنانیشەو ھەراوھوریاو ئاژاوە و پشێوی دوشمنانی و گومراپان سەری ھەلدا دژ بە ئاین و رێگەیی راستین، و ئەم جیھان پر لەجۆش و خرۆش كەردبە نیشانەیی بۆ بروای ئیسلامییە كە جیھان لەبەر خاتری پێغەمبەری ئیسلام دروست كراوە كە: (لَوْلَا لِمَا خُلِقْتُ الْاَفْلَاك) ...

واتە: ئەگەر لەبەر تۆ لەبەر خودی تۆ نەبووایە، ئەم بوونەو ھەریانەم دروست نەدەكردن، كە ئەم بێرە لە تاكە ھەلبەستی دواییدا ئەمە ئاشكراتر دەكات.

۵۷- باز از مهر: دیسان لەبەر خۆشەویستی.

(مهر) لەپێش ئایینی (زەردەشتی) دا ئەم وشەییە ناوی گەورەترین خواوەندەكان بوو و (مهر = خورشید) روالەتی ئەو خواوەندە مەزنە بوو.

(مهر): بەواتا (مؤر) = (شەقل) كە ناوی كەسیکی لەسەر ھەلكەندراو، لەجێگەیی (ئیمزا) ی ئێستە بەكارھاتوو و بەكاریش دئی، ئەم (میهر = مؤر) ە نیشانەیی بۆ ئەو ەیی كە پێغەمبەری

ئىسلام (مۆزى پىغەمبەرىتى) بەناو شانپەو دياربوو ئەم و اتايانەو گەلپكى تىرىش بەرامبەر بە وشەى (مەر) ھەن و لەگرنگتەرىن و گونجاوترىنپانم بەپىتى ئەم شوپنە راگەياند و لەتاكە ھەلبەستى (۱۱) مین بەندى يەكەمى ئەم (ھوت بەند) ھشدا بەدرىژى تر لەم وشەيەو لىكدانەو و واتاكانى و مەبەستى بەكارھىنانى دواوم. كە بەتتكرابى پىئوھندىيان بە (پىغەمبەر-د.خ) و ھەبوو.

(بەر): لەبەر، لەبۆ، ژبۆ، پەى، ئەراى، لەبەر خاترى،... و پىتى (ى) يەكەى بەواتە (ھى ئەو) آن شاھ: ئەو دلخوازە، ئەو دلپەندە، ئەو دولبەرە، ئەو دلگىرە، ئەو خوڤشەويست، جوان،... ھتد. ئەمانە لەلایەك و لەلایەكى ترەو (شاھىد) بەواتە (گەواھىدەر) كە ئەمىش نىشانەيە بۆ (پىغەمبەر-د.خ) كە گەواھىدەرى راستى و دروستى ئاينى ئىسلام و راڤەكارى خوايەتى و پىئوھستى ناسىنى بوو.

آنكە: ئەوى، ئەوھى، ئەففى كە مەبەست خودى زاتى خواى مەزەنە كەوا: (كن گفت و): (كون گوفت و) فەرمووى: (كُنْ = بىه) كُنْ: ئەم وشە عەرەبىە نىشانەيە بۆ سەرھاتى فەرمودەيەكى پىروژى خواى مەزن لە (ئايەتەكانى) ژمارە (۵۹، ۴۷) لە سوورەتى (آل عمران) و (۷۳) سوورەتى (الأنعام) و (۴۰) (النحل) و (۲۵) (مریم) و (۸۲) (یس) و (۶۸) (غافر) و (۱۱۷) (البقره)، كە لە ھەمووياندا رستەى پىروژى (كُنْ فَيَكُونُ) واتە: بىو دەشپىت كە فەرمودەى خواى گردگارە.

(كوردى) مەبەستى لەم وشەى (كُنْ) ناو ئەم نۆ ئايەتەى قورئانى پىروژە كە خواى مەزن لەبەر خاترو لەخوڤشەويستى ئەو (پىغەمبەر - د.خ) فەرموويەتى: كون برپا شد: جىھان و ئاسمان و ئەوھى تىايەتى دروست بوون.

برپا شد: پەياوو، ھاتەدى، پىك ھات، دروست بوو، دامەزرا، بوو بوونىتى، ھەر بەوھندەى خواى مەزن فەرمووى: (كون) واتا بىو ئەو كائىناتە ھاتەدى، ئەويش لەبەر خاترى پىغەمبەرى ئىسلام-د.خ- كە دواترىن ئاينى پى سپارد، وەك دواترىن پىغەمبەرىك پەيامى پىغەمبەرىتى خۆى بەچاكي ئەنجام دا.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە تىكرابى ھوت بەندەكەدا (۵۷) مین تاك و لەم بەندى سىيەمەشدا (۹) يەمىن تاكە و لە سەرچاوەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەشدا برىتەن لە:

لە (با / ۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق / ۳، مك، نم / ۱) دانىيەو: (ھى، نع) دا شەشەمىن تاك و لە (كل / ۵، گل / ۶، مع، ما / ۱) دا ھوتەمىن و لە (شح، عن، گل / ۹۸) دا تاكى ھەشتەمىن و لە (مس، ن، ه) دا نۆيەمىن تاكە كە ھەلبەستى ئەم بەندى سىيەمەيە. و لە (گل / ۲) دا پىنچەمىنە.

جياوازيەكان:

باز از (حم، ص) دا نووسراوھ: (باز آن) كە ئەمەش يەكجار ھەلەو بگرە كفرىشە، چونكە (پىغەمبەر) دەكات بەخواى بىژەرى ئايەتى: (كُنْ فَيَكُونُ) دەبى ھەلەى نووسىن بى.

مهر و بهری له (حم، ص، مع) دا نووسراوه (بهرومهر) ئەمیش پاش و پیشه و دهگونجی.
آنکه له (مع، گل/ ۳) دا نووسراوه: زانکه- ئەمیش واتایه که لاواز دهکات.

واتای گشتی:

دیسان له خۆشه‌ویستی فه‌رمانبه‌ری و راستیی (پێغه‌مبەر - د.خ) و هه‌روه‌ها له‌به‌ر خاتری
ئەو پێغه‌مبەر (دلگەر) و (په‌سەند) ه‌که: له‌ مه‌زنیتی و کردگاری و بی‌هاوتاییی خوا، شایه‌تی
(گه‌واهی) ی راگه‌یاندوو، بۆیه‌ ئەو خوای تواناو په‌روه‌ردگاره‌ که‌ فه‌رمووی (کون) = ببه،
ده‌ستبه‌جی هه‌رچی بوونه‌وه‌ری هاتووته‌ بوون واته (کائینات) به‌جاری هاته‌ دی و ئەم بیرو
رایه‌ش بۆچوونتیکی نه‌گۆر و جیگیری موسلمانه‌ راسته‌کانه.
(کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌شیدا به‌ته‌واوی به‌کلایی کردووه‌ته‌وه‌ که‌ ئەم (حه‌وت به‌ند) هی له
خۆشه‌ویستی (پێغه‌مبەری ئیسلام- د.خ) وه‌ داناو.
ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی دوايش هه‌ر درێژه‌ پێدان و پرووتن کردنه‌وه‌ی ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی
سه‌ره‌وه‌یه.

۵۸- ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ پیکهاته‌ی کائینات (بوونه‌وه‌ری) یه‌که‌ی تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پیشووی تیا
راگه‌یانراوه‌ که‌:

شش جهت: شش لا، مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ که‌ هه‌رشتیک شه‌ش لای هه‌یه‌ وه‌ک (لای راست) و (لای
چپ) و (لای سه‌ره‌وه‌) و (لای خواره‌وه‌) وه‌ (لای پێشه‌وه‌) و (لای پشته‌وه‌) وه‌ یا به‌پێی
جوگرافیایی (گۆی زه‌وی) ئەو شه‌ش لایه‌ بریتین له‌ (لای رۆژه‌لات) و (لای رۆژئاوا) و، (لای
سه‌ره‌وه‌) و (لای ژێره‌وه‌) له‌گه‌ڵ (لای باکوور) و (لای باشوور) که‌ ئەم (شه‌ش لایه‌یه‌ش له
رواله‌تی ئەو (که‌ون = بوونیتی = کائینات) ه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا و، له‌ تاکه‌
هه‌لبه‌ستی پیشوودا (که‌ون) ده‌که‌ی راگه‌یاندوو.

چار مام: به‌پێی لێکدانه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی مرۆف، بوونیتی بریتی بووه‌ له‌ (چوار شت) که‌
هه‌رشتیکیان (کوردی) به‌ (مام = دایک) تیک ناوی بردوووه‌ ئەو چوار شته‌یه‌ش چوار توخم
(عونصور) ه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی پیکه‌ینه‌ری بوونیتین و ئەوانیش: (ئاو)، (با)، (خاک)، (ئاگر)ن که‌
به‌پێی ئەو بیروبوچوونه‌ کۆنینه‌ی ئەم چوار توخمه‌ بوونیتیان لای هاتووته‌ دی واته‌ (العناصر
الاربعه‌).

ئەو بوونیتییه‌ی (کوردی) له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پیشوودا رای گه‌یاندوووه‌ و له‌م تاکه‌دا
بوونیتییه‌که‌ی (شیته‌ل) کردوووه‌. و ئەم (چوار مام) ه‌ له‌گه‌ڵ (شش جهت) ه‌ که‌ له‌ پیکه‌ینه‌رانی ئەو
(که‌ون = بوونه‌وه‌ری) یه‌ ناوبراوون.

یک جوهر: (جوهر) عه‌ره‌به‌کان له‌ وشه‌ی (گه‌وه‌ر) ه‌وه‌ وه‌ریان گرتوووه‌، مه‌به‌ست له‌م (یه‌ک
جه‌وه‌ر) ه‌ لێره‌دا هه‌ره‌ پوخته‌ی هه‌وین و پیزی پیکه‌ینه‌ری (بوونیتی = کائینات) ه‌ که‌ به‌پێی
راگه‌یاندنێ بیروراو بوچوونی زانا دێرینه‌کان (ئێرانی و یۆنانی) له‌ هه‌ره‌ بایه‌خدارترین و
گرنگترین و پێویستترین ماده‌یه‌ که‌ به‌ (ئێثر) یا (ئێتھر: Eitther) ناویان بردوووه‌، ئەمیش

وشه‌یه‌کی کۆنی زمانی (یۆنانی)یه به‌واتا: (ئاسمان) یا (با)ی ئه‌و بۆشایییه‌ی مرۆف له‌سه‌ر
رووی گۆی زه‌وییه‌وه ده‌ییئێتی و هه‌ستی پێ ده‌کات.

هه‌روه‌ها زانایانی کۆن پێیان وابوو که ئه‌م بۆشایی (فه‌ضا)یه‌ی سه‌روو یا ده‌ورانده‌وری زه‌وی
به‌جۆره هه‌لمێکی یه‌کجار ته‌نک ده‌وره دراو، ئه‌ویش خۆی (ئێتەر-یا-ئه‌سیره)که‌یه که هه‌وێنی
بوونیتیه و به عاره‌بی به (جوهر الفرد) یش ناویان برده‌وه.

ئالێرده‌ له‌سه‌ر لێکدانه‌وه‌ی ئه‌م (جه‌وه‌ری فه‌رد)ه زانایان بوون به‌دوو ده‌سته‌وه که:
ده‌سته‌یه‌کیان: پێیان وایه که (ئهو-ئه‌سیر-یا-جه‌وه‌ری فه‌رد)ه به‌خۆی خودی خوايه و به‌و
چه‌شنه به (بیکه‌یته‌ر) ئه‌زانرێ، چونکه هه‌وین و پێزی هه‌موو بوونیتیه.

ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یان: زانا ئاینیه ئاسمانیه‌کانن وه‌ک: (زه‌رده‌شتی و مووسایی و عیسایی و
مه‌مه‌دی) ئه‌و (ئێتەر-یا-ئه‌سیر)ه نه‌ک خودی خوايه، به‌شکو خوا دروستکار و پیکه‌یته‌ری
ئهو ئێتەر-یا- (جه‌وه‌ری فه‌رد)ه که‌یشه، ئه‌گه‌رچی خوايش به (جه‌وه‌ری فه‌رد) ناو ده‌برێ
به‌لام هه‌ریه‌که‌یان به‌جۆرێک.

(کوردی) هاوێچوون بووه له‌گه‌ڵ زانا ئاینیه ناوبراوکه‌کان، که بوونیتیه له‌ ته‌نیا یه‌ک
(جه‌وه‌ری) دروستکراوی خواوه ره‌خساوه.

سه‌ موالید: له‌رووی زمانیه‌وه: سێ (زاو)ه‌کان یا سێ لێ زاوه‌کانه و به‌لام مه‌به‌ست ئه‌و سێ
شته‌یه که هه‌موو بوونه‌وه‌ری سه‌رزه‌وی له‌سێ جۆره شت پێک هاتوو، ئه‌وانیش بریتین له
وشکه (جمادات) وه‌ک (به‌رد) و (کانزایه‌کان) و... هتد، و (ته‌ره) (رووه‌ک = نه‌باتات) وه‌ک:
(دارو دره‌خت و گژوکیاو گۆل و سه‌وزه) وه‌ زینده‌وه‌ر (ئه‌حیاء) وه‌ک (هه‌موو گیانداران هه‌ر له
مرۆف و ئاژه‌له‌وه تا درنده و مه‌ل و ماسی و مارو میروو میث و مه‌گه‌ز).

هفت آبشد: بووه حه‌وت ئابا= حه‌وت باوکان که مه‌به‌ست له حه‌وت نه‌هۆمه‌ی ئاسمانه که
هه‌ریه‌کی له‌و نه‌هۆم (چین)انه‌ی به باوکی ئه‌وی دواي خۆی داناوه (ئابا=ئاباد=باوکان) و، یا
مه‌به‌ست له‌وه‌یه که (باو)ه ده‌لێن گۆی زه‌وی له حه‌وت (چینی)ی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک پێک هاتوو
که ئه‌مانه‌ش نیشانه‌ن بۆ یه‌که‌مین کردکاری خواي مه‌زن که ئه‌م (شه‌ش جه‌هت) و (چوار
دایک) و (یه‌ک جه‌وه‌ر) و (سێ له دایک بووان) و (حه‌وت باوکان) به هه‌موویان پیکه‌وه ئه‌م
(که‌ون)ه‌یان پێک هێناوه که له‌تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوودا به فه‌رمووده‌ی (کُن)ی خواي مه‌زن
(که‌ون = بوونیتیه)یان لێ په‌یدا بووه که (کوردی) له تاکه هه‌لبه‌ستی ئاینده‌دا (ده‌رباری)
فه‌رمانبه‌ری خۆیان به‌رامبه‌ر به خواي کردگار راده‌گه‌یه‌نی و له تاکه هه‌لبه‌ستی دواي
ئه‌ویشدا هه‌مان (ده‌رباری) به‌رامبه‌ر پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) (دروود) و (سروود) ده‌رباری
خۆیان رانه‌گه‌یه‌نن.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له‌م (حه‌وت به‌ند)ه‌دا (۵۸)مین تاک و له‌م به‌ندی سێیه‌مه‌دا (۱۰)یه‌مین و له
شوێنی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه: له (حم، ف، ق / ۳، مک) چواره‌مین
تاکه و له (با / ۱، حم، سجا، صا، نم / ۱) دا پێنجه‌مین و له (ج، ط، گل / ۳) دا شه‌شه‌مین تاک

و له (ص، نع) دا حه و ته مین و له (گل/ ۵، گل/ ۶، مع) دا هه شته مین تاک و له (شح، عن، گل/ ۸، ما/ ۱) دا نۆیه مین تاک و له (من، ن، ه) و له (من، ن، ه) دا دهیه مین تاکه.

جیاوازییهکان:

جهت، له (گل/، ما/ ۱) دا نووسراوه: جفت. بیگومان ههلهی نووسینه.
بهلام له (ما/ ۱) هکه یاندا له پراویژدا نووسراوه (نسخه/ جهت)، واته له نوسخهیهکی تردا (جهت) نووسراوه که ئەمەش راسته.
جهت، له (حم، صا، گل/ ۳) دا نووسراوه (طرف) ئەویش دهگونجی، بهلام راستتر (جهت) هکه یه که بووته زارواویهکی زانیارانیهی جوگرافی.
مام، له (با/ ۱، گل/ ۵، مع، گل/ ۳، گل/ ۶) دا نووسراوه (بام) که ههلهیه و اتا نادات. مام له (ص، ما/ ۱) دا نووسراوه: (نام) و ئەویش ههلهو بی واتایه و له (ما/ ۱) ه، که یاندا به دستنووسیکی تر له پال (نام) هکه دا نووسراوه (مام) راستی کردووته و مام له (گل/ ۸) دا نووسراوه: دام و ئەمیش ههلهو بی واتایه.
موالیدو، له (نع) دا نووسراوه: موارد- ههلهیه واتا نادات.
ئابا له (سجا) دا نووسراوه (آیا) ههلهیه واتا نادات و، رهنه ههلهی نووسین بی.

واتای گشتی:

ئەم تاکه ههلهسته درێژهدانه به بیرورای ناو تاکی پیتشو که خوای مهزن فەرمووی (کُن) واته (ببه) هه موو (کون) واته (بوونه وهر) هاته دی، که خواستی ئەو خوا کردگارن و ئەو ههش به که مین کردگاری بووه، که ئەم بیرورایهش له پراوییه پیرۆزو ئاسمانیهکانی وهک (تهورات و ئینجیل و قورئان) و له بۆچوونی زانا هه ره کۆنهکان و تیۆری (النظرية) کانیان و، له (کهله پور) ی نه ته وهکانی جیهاندا به جۆرهها شیوه راگهیهنراون.
(کوردی) بیگومان شارهزایی ئەو بیروپراو بۆچوونانه بووه و پوخته و ئاکامه که یانی بهم چهشنه بۆ ئیمه به جی هیشتهووه، له شهش لا (جهات) ی پیتش و دواوه و سهرو خوارو رۆژهلات و رۆژئاواو که له چوار توخم (عونصور) یا (العناصر الاربعه) ی (خاک) و (با) و (ئاگر) (ئاو) هاتوونهته دی، بهسهر گۆی زهوشهوه سێ جۆره پیکهاتهی وهک وشکه (جیمادات) ی وهک بهرد و مادهه کانزاییهکان و، ته ره یا (روهک) = (نه باتات) ی وهک دارو درهخت و گژوگیاو گۆل و له زینده وهری (الحياة) ی وهک هه ره له (مرۆف) هوه هه تا جۆرو ئاژهل و گیانداره درندهکان و زینده وهره ئاوییهکانی وهک ماسی و فرندهکانی وهک: بالنده و جۆره های تری وهک مارو میروو میث و مهگن. ئەمه جگه له ههوت (چین طبقه) که ی زهوی و ههوت نهۆمه که ی ئاسمانان که خوا له بهر خاتری پیغه مبهری ئیسلام دروستی کردن تا په پیره ویکاران لێیان به هره وهر ببن له م (أصل الخلقه) هیانه.

هه ره ئەم ناوه رۆکی تاکه ههلهسته له تاکه ههلهستهکانی دواتریشدا درێژهی ده پیت.

۵۹- در میان: له نیوانی، له میانیهی، له ناو، له میانیهی - هه ره ئەم وشه ی (میان - یا - میانیهی) یه.

جميع: هه موو ، گشت، سه رپاک.
 مخلوقات: خهلق کراوان، دروستکراوانی خوای گه وره که له تاکی پیشوودا به دريژی دهستنيشان کراون.
 (کوردي) له م نيو نالی يه که مهيدا فه رمويه که له نيوان نهو هه موو دروستکراوانه نهو خوا کردگار نه می دوايي هه بوو که:
 جلوه: په رته وي، تيشکی، جوانی و..... هتد.
 (بروانه ليکدانه وه وردو فراوان و دريژه که له سه ر وشه ي (جيلوه) له تا که هه لبه ستي (۱۵) يه می به ندي يه که می نه م حوت به نده فارسييه ي (کوردي) دا .
 پاک: پاکی، بي گه ردي، بي خه وشي.

ذات: خودی، به خودی خوئی، چيشتی، جه وهه ري، که مه به ست له هي خوای په روه ردارن.
 شد: بوو، هه بوو. نه م وشه ي (بوون) ه مه به ست له وه يه که له نيوان سه رپاکی هه موو دروستکراوانی خوای مه زندا په رته ويکی پاکی خودی خوای کردگار هه بوو که نه ویش (پيغه مبه ري) ئيسلام- د.خ- بووه، که (کوردي) نه م (حوت به نده) بي مانده ي له سه ر داناوه.
 هه روه ها نه شتي مه به ست له (جيلوه) که (خودی خوا) بي.
 نه م تا که هه لبه سته له م حوت به نده دا (۵۹) مين تا ک و له م به ندي سييه مه دا تاکی (۱۱) مين و به پتي سه رچاوه کانی به م جوړه يه:

له (ج، جم، سجا، ف، گل/۳، ط، ق/۳، مک، نم/۱) دانبييه و، له (حم) پينجه مين تا ک و له (با، صا) دا شه شه مين تا ک و له (ص، نع) دا هه شته مين و له (گل/۵، گل/۶، ما/۱، مع) دا نو يه مين تا ک و له (شح، عن، گل/۸) دا ده يه مين و له (مس، ن، ه) دا يانزه يه مين تاکی نه م به ندي سييه مه يه.

جياوازيه کان:

جميع، له (جم، شح، مع) دا نووسراوه (عموم) نه ميش ده گونجی.
 مخلوقات له (گل/۸، صا، نع) دا نووسراوه (موجودات) که ده گونجی.
 جلوه، له (ه) دا نووسراوه (پرتوی) نه ميش ده گونجی.
 پاک زات، له (ن) دا نووسراوه (ذات پاک) نه ميش پاش و پيشه و ده گونجی.

واتای گشتی:

له نيوان دروستکراوه کانی خودا (که له تاکی پیشوودا هاتوون) په رته وي تاکی خودی خوای مه زن ناشکرا بوو له جه سته ي پيغه مبه ري ئيسلامدا که شايانی نه م حوت به نده بووه.
 ۶- با سرود: له گه ل سرود، به دهم سرود چرپينه وه، به دهم گورانيی ئاينبييه وه، (سرود) وشه يه کی (په هله وي) يه و به شيوه ي سرود = SUU به کارهاتووه.
 سرود: ئاواز، ئاوازی جوّش و خرؤشه ين،
 سرود: چه شنه گورانييه کی ئاينبييه که تا که که سيک يا چه ند که سيک به سوژو ئاهه نگه وه

ئەيچرېن، لەبەر ئەو سەرود: ناوی گۆرانییە ئابناییەکانە، لەمەر هەلنانی هیزى ئاینى و کەسەتییە ئابناییەکانەوه.

(درود). کە لەم تاکەدا مەبەست لەوێهە کە بە دەم (سەرود) هوه (درود) رابگەیهنرێ، ئەمجا هەموو گۆرانییەک و لەوانە (سەرود) یش بریتین لە (نەغمە = سازو ئاوازی گۆرانییەکە) و ناوهرۆکی ئەو سەرودەش جۆرەها هەلبەستى (واتا) و (کیش) جیاوازن. لێرەدا ئەو ناوهرۆکی (سەرود) بە (درود) دەستنیشان کراوه کە جوهره (نکر) یکیشه. (درود) یش بەواتا: (ئیکلام) (سەلام)، هەلنانی (ئایینی) یانە، ستایش کردن) ه. (درود) یش وشەیکە کۆنى (پەهلەوی) یه و بەشێوهی drut بەکارهاتوو، (کوردي) ئەم (سەرود) و (درود) چرپنەى داووتە پال هەر بوونه و هریههک کە بە (مەوجودات) ناوی بردوو. هەر موجود: هەر بوون و بوونه و هریههک کە بە جارێ سەرگەرمی (دەقه درودی) یه کانن کە بە (سەرود) هوه دەرچرین لە هەلنان و ستایش کردنی پیغه مبهه - د.خ- دا.

(کوردي) ئەو سەرود چرپنە به ناوهرۆکی درودهوی له نیو بآلى دووهمی ئەم تاکە هەلبەستەدا، بەم چەشنەى دوايى دەستنیشان کردوو:

آشکار: ئاشکرا، بە ئاشکرايى، بە دەنگ بەرزى

نهان: بە نهينى، بە دەنگ نزمییهوه، لە ژێر لێوهوه.

گویا شد: بووه بێژەر، کە مەبەستى لەوێهە هەریههکى له مەوجوداتە (درود) بە دەم (سەرود) هوه بە ئاشکراو بە نهينى دەرچریت.

گویا: گوته، بێژەر، وه له سه رینى لکه زمانى په هله ویدا له کارا بووه به شێوهی (گۆو ئاک Gow-ak) دا بەکارهاتوو.

هەر وهها واتای: (وته، گوته، وتووێژ) یش دەدات.

ئەم تاکە هەلبەستە لەم حەوت بەندەدا (٦٠) مین تاک و لەم بەندى سێیه مه شدا (١٢) مین تاک و بە پیتی سەرچاوه کانی ش بەم چەشنەى دوايییه:

له (ج، جم، سجا، ص، ط، ف، ق / ٣، مع، مک، نم / ١) دا نییه و له (حم) دا شه شه مین و له (با / ١، صا، گل / ٣) دا هه وته مین تاک و له (نع) دا نۆیه مین و له (گل / ٥، گل / ٦، ما / ١) دا دهیه مین تاک و له (شح، عن، گل / ٨) دا یانزهیه مین و له (مس، ن، ه) دا دوانزهیه مین، تاکى ئەم بەندى سێیه مهیه:

جیاوازییهکان:

باسرود و درود، له (با / ١، حم، ما / ١) دا نووسراوه: (با درود و سرود) کە ئەمیش پاش و پێشه و اتایه کهى ناگونجى و ناراسته.

هر موجود، له (شح، نع، صا) دا نووسراوه: (موجودات) کە ئەمیش کوی وشەى (مەوجود) و چونکه نیو بآلى دووهم دەنگ له (تاک) دەدات بۆیه (موجودات) ناگونجى له پرووى دستوورى زمانیهوه.

گویا له (گل / ۳) دا نووسراوه (جویا) که واتاکه‌ی جیاوازو دووره له واتای (گویا) و، له‌گه‌ل
ئهم تاکه‌دا (جویا) ناگونجی.

واتای گشتی:

هر بوونه‌وهریک له‌لای خۆیه‌وه به‌ئاشکراو به‌نه‌ئینی سه‌رگه‌رمی سرود چرینه، که ناوه‌پوکی
سروده‌که‌ی (درود) بیت و به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر(د.خ)ی ئیسلامدا هه‌لی‌ده‌دات.
٦١- به‌ظهورش: ئاشکرا بوونی. مه‌به‌ستی له ئاشکرا بوونی ئاینی ئیسلامه، یا ده‌رکه‌وتنی
پیغه‌مبه‌ریتیه‌که‌ی.

به‌ظهورش: به‌ئاشکرا بوونی، به‌ده‌رکه‌وتنی، به‌بانگی ئیسلامه‌تی هه‌لدانی، به‌بلاو‌کردنه‌وه‌ی
(ئیسلم).

رساله‌ء آدم: په‌یامی (که مه‌به‌ست له- پیغه‌مبه‌ریتیه‌ی) وه‌ واته پیغه‌مبه‌ریتیه‌ی باوکه ئادهم،
(مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ که: هه‌ر له‌و په‌یامه‌ی ئادهمه‌وه).

تا مسیحا: هه‌تا ده‌گات به (مه‌سیحا) که مه‌به‌ست له‌هه‌زره‌تی (مه‌سیح، واته: عیسا
پیغه‌مبه‌ر)ه-د.خ.

(کوردي) لیره‌دا ئه‌وه‌ی راگه‌یاندوه‌ که هه‌ر له پیغه‌مبه‌ریتیه‌که‌ی باوکه ئادهمه‌وه به‌هی
هه‌موو پیغه‌مبه‌رکه‌انی تره‌وه. هه‌تا سه‌ر خودی پیغه‌مبه‌ریتیه‌ی هه‌زره‌تی عیسا(دروودی خویان
لی بئ)، په‌یامی هه‌مووانیان به‌ئاشکرا بوونی ئاینی ئیسلام (ئه‌وانیکه) هه‌موویان پووچ
کرانه‌وه.

که مسح و الغا شد: هه‌لوه‌شانه‌وه‌و ئاینی ئیسلام جیگه هه‌مووانیان گرته‌وه. وه‌ک ئه‌و
(جلوه‌)یه‌ی له‌تاکی بێشترا راگه‌یانراوه‌ رووناکیی داوه به‌هه‌ردوو جیهان؛ چونکه له
(ئیسلامه‌تی)دا پیغه‌مبه‌ری ئیسلام به (رحمة للعالمین) نامزده‌کراوه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌گویره‌ی تاکه‌کانی ئهم (هه‌وت به‌ند)ه (٦١)مین تاک به‌پیتی ئهم به‌ندی
سیتیهمه‌ش (١٣)مین تاکه.

وه‌به‌پیتی ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ش له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهریه: له (ج، جم، حم، ط، مک) دا
نییه و له (ف، ق/ ٣) دا پینجه‌مین تاک و له (سجا، نم/ ١) دا شه‌شه‌مین و له (صا، گل/ ٣)
دا هه‌شته‌مین و له (ص) دا نۆیه‌مین و له (مع، نم) دا ده‌یه‌مین تاک و له (گل/ ٥، گل/ ٦، ما/
١) دا یانزه‌یه‌مین و له (شح، عن، گل/ ٨) دا دوانزه‌مین و تاک و له (مس، ن، ه) دا
سیانزه‌یه‌مین تاکه هه‌لبه‌ستی ئهم به‌ندی سیتیهمه‌یه.

جیاوازیه‌کان.

به‌ظهورش، له (با/ ١، حم) دا نووسراوه (ب‌حظورش) ئهمه‌ش ناگونجی و شێواوییه
پ‌ساله‌ء، له (صا، شح) دا نووسراوه: په‌یامبه‌ری، که ئهمه‌ش ده‌سکاری و شێواوییه.
مسح (که به‌واتا سرینه‌وه‌یه) له (ص، گل/ ٣) دا نووسراوه: (مسح) (که به‌واتا گۆرینی
شێوه‌یه بۆ ناشرینی) و ئهمه‌ش واتای هه‌له‌و شێواوییه‌و ناگونجی.

واتای گشتی:

به درکه و تنی نائینی ئیسلام یا پیغهمبهریتتی محمه د- د.خ- ئیتر پیغهمبهره کانی تر. هر له باوکه ئادهمه وه ههتا دهگاته سهه رهته عیسا پیغهمبهر- د.خ- همموو پیغهمبهریتتییه کانیان و، یا ئاینه کانیان سپردانه وهو پووج کرانه وهو ئیسلامه تی جیگهی گرتنه وه.

۶۲- از ازل: هر له ئه زله وه.

(ازل) یه کیکه له وشه ی ئیسلامی به واتا له هه ره هه ره کونه وه، ئه مئیس یه کیکه له رواله ته کانی خوای مه زن که (ئه زله ی) واته هر بووهو به رامبهر به م وشه یه ش؛ وشه ی (ئه به د) هه یه که به واتا هه تا هه تاییییه و ئه مئیس دیسان وشه یه کی ئیسلامی و رواله تیکی خوایییه که هر بووهو هر ده بیت و سه ره تاو کو تاییی نییه.

ثبت لوح شد:

ثبت: جیگیر، که مه به ست له (نوسرانه) و نوسینه که پیش له

(لوح) دا نوسراوه، (لوح) له رووی زمانیییه وه، به واتا: که قال= له وح- یکی تهخت و پان که له (دار) یا (ئیسک) یا (ماده کانزایییه کانی وهک (ئاسن، مس، زهر دو... هتد...)

(لوح) لیره دا مه به ست له چه شنه (که قال) ییه که له باره گای خوای مه زندا له گه ل که له مداو کرده وهی چاکه و خراپه ی هر مرؤقیکی تیا نوسراوه و دنوسریت تا له رؤژی هه شر دا به پپی ئه و نوسینه پاداشی به هه شت یا سزای جه هه ننه م به که سان بدریت.

ئه م سئ وشه ی (ئه زله) و (ئه به د) و (لوح) ه... هتد له زاره سو فیکه رییه کانی (العلم الإلهی) دان که جارئ تر له م په راوییه دا به درئیتتر لیکم دا ونه ته وه.

(لوح) وشه یه که به لای هه ندئ له زانا پسپوره کانی نائینی ئیسلامه وه مه به ست له (قورئان) ه.

هه ندیکی تریان لایان وایه (قه زاقه دهر) له و له وحه دا به درئیتی نوسراون: وهک ده فته ر واتا: (سجل).

که (الوح المحفوظ) ییشی پی گوتراوه.

بؤ مه به سستی ئه وهی که (لوح) خوی (قورئان) ه له قورئانی پیروژ، سووره تی - البروج) ئایه تی، ۲۲ دا هاتووه:

(فی لوح محفوظ).

واته: له (لوح المحفوظ) دا نوسراوه و پاریزراوه.

هرگاه: له هر گاوئیک (کاتیک) دا که مه به ست له وهیه که قورئان هر له رؤژی (ئه زله) وه له (لوح المحفوظ) دا پاریزراوه هو به لام هه رکاتی یا ئه وکاته ی له گه ل درکه و تنی نائینی ئیسلامدا

قورئانیش درکه وت و پیغهمبهریتی (محمه د- د.خ) ییش ئاشکرا کرا.

به لام چؤن درکه وتن و ئاشکرا بوونیک؟؟

وه لامی ئه م پرسیاره ش له نیو بالی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته دایه که:

به ظهوری: به دهرکه و تنیکی ئه و توچی که گه شهی به (گیان) دا و که و ته گه شه کردنی یه که له دوای یه کی، که له سو فیگه ریدا چهن دین پله و پایه یان بۆ داناوه.

که روح افزا شد: که گیان ئه فزا بوو. ئه فزا، زۆرتربوون، گه شه کردن- واته (گیان) به پیتی ئه و پله و پایه یانه کی که سو فیگه ره کان دیارییان کردووه به ره به ره ده چیتته پیتشه وه و پتر تا سه رده که وئ و (گیان) هکه له و په یکار بییه دا هه ره له گه شه کردندا ده بیت به پیتی پهیره و یکردنی راست و دروست و به ئه نجامگه یاندنی هه رچی زۆرتتر له فه رمایشته ئاینیه کان و تیا پاندا شاره زاتر بوون.

له م تاکه هه لبه سته دا (هه رگاه) له کو تایی نیو بآلی یه که مدا، هاتووه و (به ظهوری) به دهرکه و تنیک.

له سه ره تایی نیو بآلی یه که مدا هاتووه، ئه م (هه رگاه به ظهوری) یه جار یکی تر واتایه کی تاییه تی دهدات که جیا یه له واتایه کانی تر به جیا وازی له شوینی خویاندا و اتا کانی ش له دوو تا کی ئاینده دا راده که یه نم. ئه مه ش (هه رگاه به ظهوری) وه که له گه ل هه ریه کی له دوو تاکه که یی ئاینده و ابیت وه هایه و چهن دین چۆرو له چهن دین جاردا پیغه مبه رو ئاینه که یی راده که یه نیت.

ئه م تاکه هه لبه سته به پیتی هه وت به نده که ۶۲ مین تاک و به پیتی ئه م به ندی سیتی مه چوارده یه مین تاکیه تی.

ئه م تاکه هه لبه سته له سه رچا وه کانیدا (شوینی) به م چۆره یه: له (با / ۸، ج، جم، حم، سجا، صا، ف، ق / ۳، ط، گل / ۸، مک، نم / ۱) دا نییه و له (گل / ۳) دا نو یه مین تاک و له (ص) دا ده یه مین و له (مع) دا یانزه یه مین و له (گل / ۵، گل / ۶، ما / ۱، نع) دا دوانزه یه مین تاک و له (شح، عن) دا سیانزه یه مین تاک و له (مس، ن، ه) دا چوارده یه مین تاکی ئه م به ندی سیتی مه یه.

جیا وازی به کان:

از، له (مع) دا نووسراوه: (در = دهر) زۆر گونجا و نییه.

ازل له (شح، نع) دا نووسراوه: (أصل) ئه گه رچی ئه گونجی به لام ئه وه نده یی (ئه زه ل) هکه گونجا و پر به پر نییه.

هه رگاه له (عن، شح، مع) دا نووسراوه: (هردم): هه رده م، ئه مه ده گونجی.

روح افزا: (عن، شح، مع، ن، ما / ۱) دا نووسراوه: (جلوه افزا) - که ئه مه ش زۆر جیگیر نییه وه که (روح افزا) یه که

واتای گشتی:

هه ره له (ازل) هوه له (لوح محفوظ) دا به نووسین جیگیر کراوه، که ریباز و ئاراسته کاری په وشت و خوی به رزو سوود به خشی ئه و پیغه مبه ره هه رجاره یی - به جۆر یک لیره وه وئ ده توانی گیانی مرؤف ببووژینیتته وه، و گه شه پی بدات که مرؤفایه تی له جیهاندا به پاکی و به چاکی و ده روون کامه ران و بیوه یی بژی و شوینی! باشیش له دوای مردن و له (به هه شت) دا بۆخۆی دیاری بکات و خوی گه وره له خۆی رازی بکات، به هۆی ئه و گه شه کردنه یی گیانی به یه وه که

له پټبازه چا که که ی ټو پیغه مبه ره و کاریگره یی که یه وه پټی به هر مه مند بووه .
هر ټو (هرگاه به ظهوری) یهش له دوو تاکی ناینده دا خوئی دنوینتته وه و کاریگری خوئی
جیگیر دهکات .

۶۳- گاه بر صورت خلیل آمد: کاتی - یا - جارئ - له شیوهی خلیلدا درده که وت .
واتای ټم نیوبالی یه که می تاکه هه لبه سته بریتیه له (کاتیک- یا جارئک له سهر شیوهی
(وینهی، دیمه نهی) حه زره تی ئیبراهیم خلیل، پیغه مبه ری مه زن- د.خ- دا پیغه مبه ری ئیسلام-
د.خ- هات به پټی (هرگاه به ظهوری) = هرکاتی به جوړه درکه وتنیک - یا - هر جارهی به
چه شنه درکه وتنیک خوئی نواندووه که مبه سته له وه یه ری بازو ده ستووره کانی ناینی
(حهنیف) ی حه زره تی ئیبراهیم به پوخته تری راگه یانندووه به مرؤف که هر وه کو خوئی خودی
(ئیبراهیم- د.خ) بیت ټاوه ها درکه وتووه .
ټمجا (کوردی) که به هوئی ټو نیشانه یه ی که له تاکه هه لبه سته پیشوودا رای گه یانندووه:
(هرگاه به ظهوری) واته هر جارهی، یا هرکاته ی به چه شنه درکه وتنیک که وا له م تاکه
هه لبه سته ی ئیره شدا فرموویه تی: گاهیکیش و، یا دهمیکیش یا جارئکیش له شیوهی خودی
(خلیل) دا خوئی نواندووه مبه سته له وه یه که پیغه مبه ری ئیسلام ره وشت و خووه به زره کانی
(ئیبراهیم) ی باپیر گه ورهی خوئی هه بووه و هه روها ری بازی ټاینه پیروژه که ی (ئیبراهیم) به
ټاینی (حهنیف) پیناسه کراوه، که (حهنیف) به واته: (راست و دروست، جیگیر له ری بازی
خوای گه وره به حق و به یه کتایی و بی هاوتایی زانین (وحدانیه ت) دا) که ټم رواله تانه ییش
هه موو له ټاینی ئیسلامدا هه ن و هه روک خودی (ئیبراهیم) هاتبیتته وه به ناوی پیغه مبه ری
ټاینی ئیسلامه وه ریتمایی کردبن و، یا خودی (محه مه د) له هه مان ری بازه کانی ئیبراهیم و
ره وشت و خووی ئیبراهیمدا جارئکی تر به ناوی ئیسلامه تیه وه هاتبیتته وه، وه هایه . ټمه یه که
پیغه مبه ری (ئیسلام) له شیوه و دیمه نی خلیلدا هاتووه که (کوردی) له م تاکه هه لبه سته ییدا رای
گه یانندووه .

آمد هات: واته (محه مه د) له شیوهی (خلیل) دا هاتوه (درودی خویان لی بی).
ټم درکه وتنی پیغه مبه ره له (شیوهی) (خلیل) دا یه که م نمونه یه که بوو که سهره تاپه که ی له
تاکه هه لبه سته پیشوودا به دهقی (هرگاه به ظهوری): هه رجاره و هرکاته ی به چه شنه
درکه وتنیک بوو، هه روها له نیو بالی دووه می ټم تاکه هه لبه سته ی سهره ودا بؤ جاری دووه م
پیغه مبه ری ئیسلام به م چه شنه خوئی دنوینتی وهک: (کوردی) فرموویه تی:
گاه در جهم: کاتیکیش یا جارئکیش له له شی (جه سته) ی... دا در ده که وئ. لیره دا ټو
درکه وتنه له لاشه ی دووشتدا له م نیو بالی دووه مه دا درکه وتووه که:
یه که م: (لات): ناوی یه کیکه له بته کانی عه رب و به تاییه تی به ره ی (ټه قیف) به ر له ئیسلام، که
وهک خویه کی هه ره مه زن په رستوویانه و له شیوهی (بت) یکدا (نهک وهک ناسینی خوی یه کتا .
شوینتی ټو (بت) ه له شاری (طایف) ی عه ره بستانی سعودییه ی ئیستادا بوو .

ئەو بته (لات)، زۆر بەلای عەرەبەکانی (جاھیلی)یەوہ گرنگ و مەزن بووہ و لە قورئانی پیرۆزیشدا دوو جار ناوی (لات) ھاتووہ.

دووہم دەرکەوتنەکە ی پتغەمبەر و ئاینەکە ی کہ لە تاکە ھەلبەستی پتیشوودا رازی داداوە و لێردا (کوردی) رای گەیانووہتەوہ:

(عُزًّا) ناوی یەکتیکە لە بتهکانی عەرەبی کۆمەلگایەکە ی پتغەمبەر و پایە و شکۆمەندیی ئەم بته بەلای ئەو عەرەبانەوہ لەدوای پایەو شکۆمەندیی (لات)وہ بووہ. شد: بوو، واتە: لەسەر لەش (جەستە ی) ئەو (بت ی) (لات) و (عزا)یە؛ پتغەمبەر و ئاینەکە ی خۆیان نواند.

ھەر وہا (شد) بەواتای (جوو)یش دیت کە واتە پتغەمبەر چووہ سەر لاشە ی ئەو جووتە (بت)ە ی (لات) و (عزا)یە و ھیا ئاینەکە ی پتغەمبەر چووہ جتگە ی ئاینی ئەو بته و پەرستنە کە یان و خەلکی لە جتگای بته کە یان پرویان کردە ئەو پتغەمبەر.

لەم نیو بآلی دووہمی ئەم تاکە ی سەر وہدا (کوردی) وریایانە، بیرەکە ی دەربریوہ کە بەسەر زاری وھا. دەرەکە وئ گوا یە (خوانە خواستە) پتغەمبەر وەک چۆن لە شتوہ ی (خەلیل) دا خۆ ی نواندووہ، ئاوەھا ییش جووتە لەشی ئەو جووتە (بت)وہ کە لە راستیدا وەھانییە و، مەبەست لەوہیە کە ئاینەکە ی جتگە ی پەرستنی دوو بته و، رتپورەسمە کە یانی گرتەوہ و، نە یھتشتن.

بەسەر زاری ئەم نیو بآلی دووہمی سەر وہ وەک دەربریوتکی بی جی و پتچەوانە ی نیو بآلی یە کە میەتی، بەلام بەسەر نجدان و تیرامان لئی دەرەکە وئ (کوردی) وردەکاری و، وەستا کارایی لە راگەیانندنە کە یدا نواندووہ، ھەر وەک داوتکی چەواشە کارانە ی بۆ خۆ پتەرەوانی ئەم نیو بآلە نابیتەوہ، ئاوەھایە. چونکە کە (کوردی) فەرموویەتی (شد) (بوو) ھەر وہا و لێردا بەواتە ی (جووہ) دیت کە واتە پتغەمبەر نە جووتە (ناو) جەستە ی (بت)ە کە نەوہ کە وشە ی (در) (لە، لە ناو)کە ش چەواشە کارییە بەشکو چووہ سەریان ھتشی بردنە سەر و لە راستیشدا وھا بووہ، کە لەو جارە یاندا یا لەو کاتە یاندا بەسەر بته کان و پەیرەوویکارانیدا سەرکەوت.

ھەر بەو (ظھور) دەرکەوتنە ی جووہ سەر (بتەکان) و بت پەرستان و ئاینەکە ی جتگە ی ئەوانی گرتەوہ و خوای راستی بەو گومراییانە ناساندو لای دان لەسەر بت پەرستی و خستنیە سەررتگە ی حەقیقەت.

ئەم تاکە ھەلبەستە لەم بەندی سێیەمەدا (۱۵) مین تاکە ھەلبەست و لە حەوت بەندە کە شدا (۶۳) مین تاکە و شوینی ئەم تاکە ییش لە سەرچاوەکاندا بەم جۆرە یە:

لە (با/ ۱، ف، نع) دانییە و لە (مک) دا پتتجە مین تاک و لە (ج، گل/ ۳) دا شە شە مین و لە (سجا، حم، ط، نم/ ۱) دا حەوتە مین تاک و لە (صا) دا نۆیە مین و لە (ق/ ۳) دا دەیە مین و لە (ص) یانزە یە مین و لە (مع) دا (۱۲) مین و لە (گل/ ۵، گل/ ۶، گل/ ۸، ما/ ۱) دا سیانزە یە مین تاک و لە (شح، عن) دا چوار دە یە مین و لە (مس، ن، ه) دا پانزە یە مین تاکە ھەلبەستی ئەم بەندی سێیەمە یە.

جیاوازییهکان:

بر: له (شح، ص) دا نووسراوه (در) که ئەمه زۆر بهجی و پهسهنده؛ چونکه تهنیا لهم دوو سهراوهیهدا هاتوو و له (۲۰) سهراوهی تردا (بر) نووسراوه، بۆیه (بر)هکه له سهراوه جیگیر کردو له راستیدا ئەم (در)هی ئەم دوو سهراوهیه شیواوی ئەم تاکه ههلبهسته گهلی کهمتر دهکاتهوه.

صورت، له (مک، مع)دا نووسراوه: (سیرت) و اتا (سیرهتی)، ئەمیش دهگونجی و زۆر پهسهنده، بهلام سهراوهی کهمی له سهره بۆیه، له سهراوه، جیگیرم نهکرد، چونکه پیغهمبهر له (صورت) - (وینه) خهلیل دا نههاتوو و نازانری وینهی (خهلیل) یش چۆن بووه بهشکو مهبهست ئەوهیه له سهراوه (سیرهتی) (خهلیل) بووه که ئەمهش راستتره.

در، له (شح، ص) دا نووسراوه (بر) که ئەمیش زۆر راستتر و گونجاوتره و اتا شیواو و ئالۆزه کهمی ئەم تاکه ههلبهسته زۆر روونتر دهکاتهوه و، وهها دیاره، ئەم جووته وشهیی (بر)ی سهراوهی ئەم تاکه له گهلی (در)ی نیویالی دووهدا پاش و پیش کهوتوون له (۱۷) سهراوه کهمی تردا و تهنیا لهم دووانهدا پاش و پیش نهبووه و راسته و پر به پری ئەو لیکدانه وهیه که له سهراوه ئەم تاکه پیشکهشم کردوو، بهم رینماییه. که ئەم وشهیی (بر)ه به واتا (له سهراوه) ئەم دوو سهراوهیه له نیو نالی دووهدا به تهواوی (چوونه سهراوه) (هه لکوتانه سهراوه)، (سهراوه تن به سهراوه)، (سهراوه وتنی): ئاینی ئیسلام به سهراوه بت په راستیدا و سهراوه وتنی به رههی (ئیسلام)ی په پیره ویکارانای پیغهمبهر به سهراوه ئەو بته نارپه وایانه، رینبازه نادرسته که یاندا.

واتای گشتی:

وهک له تاکای پیشوو دا (ظهوور)هکه راگهیه نراوه، ئەوا لهم تاکه ههلبهسته دا ئەو (ظهوور)ه که وتن ه جاریک یا کاتیک (گاه) پیغهمبهر له سهراوه رهوشتی (خهلیل) و ئاینه کهمی ئیسلام دوا به دوا ی ئاینی (حه نیف)ی ئیبراهیم خۆی نواندوو (ظهووری کردوو) ههروهها به سهراوه بت و بت په راستی و بت په راستانییدا جاریکی ترو کاتیکی تردا سهراوه وتوو.

۶۴- گاه چون شمع: جاریک وهک شمع که مه بهست له چرایه.

که مه بهست له وهیه پیغهمبهر له کاتی وادا، یا له جاری وهادا بووه که ههروهک چرا (به لای که مه وه) کۆمه لگایه کهمی خۆی رووناک کردوو تهوه وهک رووناک کردنه وهی تاکای (۱۵) مینی نیشانه بۆکراوه، به لام له هه مان کات و یا له جاری تردا:

گاه پروانه: ئاوا له کات و جاری تردا ههرا خودی پیغهمبهر که وهک چرا پۆشنکاری بیرو پروا و هۆش و ههستی خه لکی بوو ههرا ئەو له هه مان کات و جاری تردا بووه به (پهروانه).

مه بهستی (کوردی) لهم تاکه ههلبهستهیدا له چواندنی پیغهمبهر به پهروانه که راستترین شهیدای په رتهوی خواجه تییه، وهک پهروانه که چۆن شهیدای رووناکییه که له (ظهوور)هکانیدا ئەمجاره بیان پهروانه ئاساییه.

ههروهها بهرامبهر بهم واتایه ی دوا یی که (پهروانه) واتای (فرمان = ئەمر) و (رینگه دان =

ئىجازە) و (فرماندارى = حوكم)... ھتدیش دەدات كە ئەم و اتايانەش ھەموو بۆ ئەم تاكە ھەلبەستە دەگونجین و پىغەمبەر فەرماندەر و فەرماندار و خاوەن و پىگەدەر و ... ھتدیش بوو كە ئەم پووالەتەنەش پىم وایە (كوردی) ی شارەزای فەرھەنگى زمانى كوردی و فارسى بوو، و ھەنبى لىيان بى ئاگا بوو پىت بگرە لە مەبەستى (كوردی) بوو لەم تاكە ھەلبەستەیدا و ئەمیش جوړىكە لە (كات) و (جار) و (بار) ھەكانى ئەو (ظھور) ھى كە لە تاكى پىشوو تریدا پراى گەیان بوو.

تائىرە لە مەھى (كات) و (جار) ھەكانى (ظھور) ھ ناوبرا ھەكەو بوو، لە نیوبالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەر ھەدا و لە نیوبالى دوو ھەمیدا فەر موویەتى:

گاھ خورشیدو: واتە جارێك پىغەمبەر بە خۆى بوو بە خورشید (خۆر) كە (خۆر) یش ھەمیشە و لە پەیا بوونی ھە بە لای ھەرە كەمییەو ھ گۆى زەویى پووناك كرددو ھتەو ھ.

لێرەدا كە (كوردی) (پىغەمبەر - د.خ) ی چواندوو بە (خۆر) لە ھەمى كە لە قورئاندا خواى مەزن پىغەمبەرى بە (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) پىناسە كرددو ھ كە نیشانەى خىروپەر ھەكەت و خۆشى و تەبابى و خۆشەو یستى مرۆفە لە سەر پووى زەوى و ھك چۆن خۆرەكە پووى زەوى پووناك كرددو ھتەو، كە ئەو ھەندەى مرۆف بیزانى خۆر ھەرە پووناكى گەرەترىنە بۆ ئەم گۆى زەمىنەو چواندەكەى (كوردی) لە جىگەى خۆیدا بوو ھ.

(كوردی) كۆتایى نیونالى دوو ھەمى ئەم تاكەى سەر ھەدى و ھەا داناو ھە:

ھربا، جانە ھەرىكى خشۆك (زواحف) ھ لە ھەر شوینىكدا بژى یا لە شوینىكەو ھ بچىتە شوینىكى تر ھو، دەستبەجى رەنگى دەر ھەدى لەشى بە تەواوى رەنگى ئەو شوینە (ژىنگە ھەى) دەگرت ئەم ناو ھەرەبى ھە و بە (كوردی) و فارسى (خورپا) یا ھفت رەنگ = ھەوت رەنگەى پى دەگوترى.

(كوردی) تاكو ئىرە كۆتایى بەم بوارى بابەتى (ظھور = خۆدەر خستن) و (ئاشكرا بوون) ی (كات) و (جار) ھ جوړ بە جوړ ھەكانى و ھەلوپستەكانى پىغەمبەر ھىناو ھ.

ئەم تاكە ھەلبەستە لەم (ھەوت بەند) ھ دا (٦٤) مین و بە پى ئەم بەندى دوو ھەمیش (١٦) مین تاكە و ئەم تاكە ھەلبەستەى سەر ھەو ھىش لە سەر چاوەكانىدا بەم چەشنە ھە كە:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (نع) دا نىیە و لە (ف، م، ك) شەشەمىن تاك و لە (جم، ق / ٣) دا ھەوتەمىن و لە (ج، ھ، س، ج، ط، ن، م / ١) دا ھەشتەمىن تاك و لە (با / ١) دا نۆیەمىن تاك و لە (صا) دا دەیەمىن تاكە ھەلبەست و لە (گل / ٣) دا یانزەھەمىن تاك و لە (ص) دا دوانزەھەمىن و لە (گل / ٥، م) دا سیانزەھەمىن تاك و لە (گل / ٦، گل / ٨، ما / ١) دا چوار دەھەمىن و لە (ش، ع) دا پانزەھەمىن و لە (مس، ن، ھ) دا شانزەھەمىن تاكە ھەلبەستى ئەم بەندى سىتەھەمى ھ.

جیاوازیەكان:

گاھ پروانە، لە (م، ج) دا نووسراو ھ: (گاھ چوون پروانە) ئەمەش دووبارە كرددە ھە (چوون) و

(چو) لهم نیویا له داو، بارگرانکردنی کیشی تاکه هه لیه سته که زۆر گونجاو نییه .
 حرباء (ما/ ۱، ج) دا نووسراوه: (حربا) که ئەمەش هه لیه و له هه موو فەرهنه گه عه ره بیه کاندایا
 ئەم وشه یه به (شیتوهی: حرباء) نووسراوه و بۆ نمونه فەرهنه گه عه ره بیه (المنجد) و له
 (فهرنگی فارسی عمید) دا نوسخه ی (مک، ج) دا هه لیه و ته نانه ت و اتایه که کیشی جیاوازه، که
 هه ر (۲۱) نوسخه که ی تری لای مندا به شیتوهی (حرباء) ه به دانانی نیشانه ی بزوینی (ژیر =
 که سه ره) له بن پیتی (ح) یه که دایه . که ئەوهش راسته و نووسه ری (ج) له سه ره ئەم دیاریکردنه م
 چی له باره نه نووسیوه، بۆیه لیم بیده نگ بوو.

واتای گشتی:

دوابه دوا ی تاک ی پیشووتر و له درێژهدانیه تاک ی پیشوو دا (کوردی) رای گه یاندوو که
 پیغه مبه ر جارێک وه ک مۆم (چرا) روونا که ره وه ی کۆمه لگایه که ی و جارێکی تریش بووه به
 په روانه به رامبه ر به په رته وی خوا یه تی له جاری تر دا له وان هه ت تیه ر ده کات و له (ظه ور -
 ده رکه وتنه که یدا) وه ک (ئسته یه ی خۆر) نه ک هه ر کۆمه لگایه که ی به شکو هه موو جیهان له سه ر
 پیودانی (رحمة للعالمین) به جارێ روونا ک ده کاته وه به به ره وه ری ئاینه که ی ده کات.
 ۶۵- (أرنی): خۆتم پیشان بده، خۆتم بۆ ده رخه (تا کو بتبینم) خۆتم لئ ئاشکرا که . ئەم وشه یه
 لیه ردا مه به ست هه ر له وه نده نییه، به شکو نیشانه یه بۆ گه فتو گۆیه کی هه زه ته ی مووسا
 پیغه مبه ر - د. خ- له گه ل خوا ی گه ورده ا، له چیا یه کی (سینا) دا که چل رۆژ بوو مووسا به رۆژوو
 بوو له سه ر فرمائی خوا ی مه زن و له وی خوا په رستی ده کرد و له بیر کردنه ودا بوو، دوا ی ئەوه
 رووی کردوو ته خوا ی کردگار و فەر موویه تی: (رَبِّي اَرْنِي اَنْظُرْ اِلَيْكَ) که له ئایه تی ژماره (۱۳۴)
 سووره تی (الاعراف) ی قورئانی پیرۆژدا ها تووه و خوا ی گه ره ش فەر موویه (نامبینی) و (بروانه
 ئەوه کیوه) که په رته وی خوا ی په روه ردار گه یشته کیوه که، ئەو چیا یه ها راندی و هه لوری و به
 فووتدا چوو... هه تا کۆتایی به سه ره اته که، که له شو ئانی تری ئەم په راوییه دا پیشکه شه م
 کردوو هه . هه روه ها وشه ی (أرنی) له ئایه تی ژماره (۲۶۰) سووره تی (البقره) ی قورئانی
 پیرۆژیشدا ها تووه، که ئەم جار هیا ن هه زه ته ی (ئیه راهیم پیغه مبه ر - د. خ) له خوا ی ویستوو ه
 که پیشانی (ئیه راهیم) بدات، چۆن خوا مردووان زیندوو ده کاته وه... هتد
 (کوردی) مه به ستی له م جار هیا ن نییه نیشانه که ی بۆ فەر مووده که ی مووسایه .
 گو: بیژهر که له گه ل وشه که ی (أرنی) دا ده یته (ارنی بیژ) که مه به ست له مووسایه ک که
 وه های گوتوو ه.

به طور یا به (طور) واته ئەم وشه ی (طور) ه مه به ست له (دوو) وشه ی (طور) ه له ناوچه ی
 (سینا) دا که (په رته و) ه که ی خوا ی به رکه وتوو ه و سووتا وه، له گه فتو گۆیه که ی مووسا دا له گه ل
 خوا ی مه زندا . وه ک: (به طوور) له (طور) دا ...

(طور) ه که یشیا ن به واته: (جۆر، چه شن... وه ک (به طور) = به چه شن.

که هه ردوو (وشه که) بۆ هه لیه سته که ده گونجین و ئەمەش جوانکاریه کی وێژه یی کۆنه له م

راگه‌یاندنه‌ی (کوردی) دا.

شوق: ئاره‌زوو، ئاره‌زوومهن‌دی، تاسه، هه‌رته‌ی به‌هیزی دلدار، خوشویستن.
آمد: هه‌رچهنده واتای (هات) دهدات، به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست له (هاتی) = وهک: شه‌وقی هاتی،
تاسه و ئاره‌زوومهن‌دی‌ه‌که‌ی زۆری سه‌ند. خۆشه‌ویستی‌ه‌که‌ی گه‌یشته هه‌ره ئه‌وپه‌ری هیز و
شه‌یدایی.

پرتو انداز: په‌رتو په‌خشکار، تیشک هاویژ. ئەمه نیشانه‌یه بۆ ئەو په‌رتو‌ه‌ی خوا دیاریدانه‌ی
دوای خواسته‌ه‌که‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر- د.خ- که خوا ببینی و خواسته‌ه‌که‌ی نه‌هاته‌دی، به‌لام
په‌رتو‌ی خوا ده‌رکه‌وت و له کتوی (طور)ی دا و سووتاندی و...
(کوردی) رای گه‌یاندووه ئه‌و په‌رتو په‌خشکار بوو به سه‌ر شاخی (طور) دا. که له ناوچه‌ی
(سینا) یه وهک فرموویه‌تی:

کوه سینا شد: کتوی سینا بوو که مه‌به‌ست له‌وه‌یه وهک رای گه‌یاند ئه‌و پرتو‌ه‌ی خوا ییبه‌ی دا
له (کتوی سینا) و، یا کتوی (طور) له سینا دا. که له‌شوینی تری ئەم په‌راوه‌شدا ئەم باسه‌م به
دریژتر راگه‌یاندووه، به‌تایبه‌تی له‌تاکی پینجه‌می ئەم (حه‌وت به‌ند) ه‌دا.
ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی هه‌ر (حه‌وت به‌ند) ه‌که (٦٥) مین تاک و له‌م (به‌ندی سییه‌م) ه‌دا
(١٧) مین تاک و شوینی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یش له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جو‌ره‌یه: - له
(مک، ف) دا حه‌وته‌مین هه‌لبه‌ست و له (جم، ق / ٣) دا هه‌شته‌مین و له (ج، صم، سجا، ط، نم /
١) دا نۆیه‌مین و له (با / ١) دا ده‌یه‌مین و له (گل / ٣) دا دوانزه‌یه‌مین تاک و له (ص، صا، نع) دا
(١٣) مین تاک و له (مک / ٥، مع) دا (١٤) مین و له (گل / ٦، گل / ٨، ما / ١) دا (١٥) مین تاک و له
(شح، عم) دا (١٦) مین و له (مس، ن، ه) دا حه‌فده‌یه‌مین تاکی ئەم به‌ندی سییه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

گوله (عن، ما / ١، گل / ٥، گل / ٦) دا نووسراوه: (گفت) و (گوتی) و ئەمیش ته‌واوه و
ده‌گونجی و هه‌مان واتا دهدات.

شوق، له (گل / ٥، گل / ٦، جم، نم / ١، با / ١، سجا، هم) دا نووسراوه (عشق). من
جیاکردنه‌وه و چۆنینه‌ی ئەم جیاوازی و هه‌موو جیاوازیه‌کانی ئەم حه‌وت به‌نده‌م وهک چۆن
لیره‌دا نووسیون، ئاوه‌ها خستووته به‌ر ده‌ستی نووسه‌ری (ج) ه‌وه، به‌رله‌وه‌ی که نامیلکه‌ی
(ج) که‌ی له‌سه‌ر ئه‌و حه‌وت به‌نده پیک به‌ینی، که‌چی ئه‌وه‌تا له‌نیوان ئەم حه‌وت سه‌رچاوه‌یه‌ی که
رام گه‌یاندووه له جیگه‌ی وشه‌ی (شه‌وق) تیاپاندا نووسراوه (عشق) ئه‌و نووسه‌ری (ج) ه‌
نووسیوه.

انداز، له (ما / ١، ق / ٣) دا نووسراوه: اندازی و ئەمیش ده‌گونجی چونکه له (فارسی) دا
به‌شپوه‌ی (ئەنداز) و (ئەندازی) یش ده‌خویندریتته‌وه و یه‌ک واتا مه‌به‌ست دهدن.

کوه، له (مک، ط، ج) دا وانوسراوه: نخل. که ئەمه‌ش هه‌م هه‌له‌یه و هه‌م بۆ ئیره واتا نادات.
ئەم هاتنی وشه‌ی (کوه) ه‌ لام وایه له تاکی پینجه‌می به‌ندی یه‌که‌مدا که باس له دارخورماکه‌ی

(حه زرهتی مریهه) ه به هه لهی نووسه ری سه رچاوهی ئه و سی نوسخه یه یه که وه ها شیواپی .
 واتای گشتی: - کاتی که هه زرهتی مووسا فه رمووی ئه ی خوا یه خۆتم پیشان بده که ئه وهنده
 شه ییدای عه شقی خوا بی بووم . به لام له ولامی خواسته که ییدا خوا په رته و (جه لای خۆی
 ئاراسته ی کۆی (سینا- طوور) کرد و... هتد...
 ٦٦- ههد: به کوردی (په پووسلیمانکه، په پووسلیمانیه) ..

له (تهورات) دا ناوی هاتووه و له ئایه ته کانی (٢٠-٤٤) ی سووره تی (النمل) ی قورئانی
 پیرۆزدا باسی کراوه: ئه م تاکه هه له به سه ته ی (کوردی) داستانی ئه و پیغه مبه ره و فه رالیچه
 (به لگیس) ه خاتوونی پاشای (سه به) ی یه مه نی مه به سه ته، که (کوردی) میژووی ئاینی ئه م
 تاکه هه له به سه ته و تاکه هه له به سه تی دوا بی وهک بناغه یه ک بر دووه ته وه سه ر (پیغه مبه ری ئیسلام)
 بابه تی (که دایان) ه که ی (به ندی یه که م و دووه م) ی ئه م حه وت به ندی له که لدا به کانگیر
 کردووه ته وه، که ئه مجاره یان له و (سوله یمان پیغه مبه ره وه- درووی خۆیان لی بی) ده سه تی پی
 کردووه .

خبر به ملک سباء: هه و آل به، به نیشتمانی . سه به: ناوی شاریکی کۆنی هه ریمی یه مه نه که
 پایته ختی فه رمانره وایی بووه له و سه رده مه دا که ئه م تاکه هه له به سه ته لی دوا وه .
 له سه ره تای ئه م تاکه هه له به سه ته دا (کوردی) فه رمووی ته: (هوه دوی = وه کو په پووسلیمانیه) و
 لیره شدا فه رمووی ته: ئه و په پووسلیمانیه (هه و آلی بۆ ولاتی پایته ختی سه به) ... که له نیو
 بالی دووه می ئه م تاکه هه له به سه ته ئه و (راز دادان) هی کۆتایی پی ده هیتیت:
 بر دو چون جم: واته هه و آل (په یام) ی سلیمان پیغه مبه ری وه ک جه م که یاند به (خاتو
 به لگیس) و (په پووسلیمانیه) که .

جم: جه مشید - یا - جه م، چواره مین پاشای خانه واده ی (پیشدادیان) ی مه زنترینیانه و
 پاله وانیکی به ناویانگی ئه فسانی شه .

به تخت صنعا شد: که یشته ته خت یا پایته ختی سه نعا .
 واته وه کو په پووسلیمانیه (هه و آلی: نامه که ی، یا په یامه که ی) هه زره تی سلیمان بۆ نیشتمانی
 (سه به) بر دو له و ئی جه م (جه مشید) ئاساییانه چوه (که یشته) سه ر ته ختی (سه نعا) ی ولاتی
 یه مه ن، که ئه مه پوخته یه کی کورتی واتای ئه م تاکه هه له به سه ته بوو،
 ئه مجا ئایا ئه و (نامه - یا - په یام) ی هه زره تی سلیمان له خاکی (فه له ستین) وه بۆ خاکی
 یه مه ن بۆ کی و له باره ی چییه وه بووه؟
 تا ئیره له چه ند لایه کی ئه م تاکه هه له به سه ته وه واتایه کم پیشکه ش کردو پیتم وایه توانیبیتم
 بابه ته که م روون کردبیته وه .

ئه م تاکه هه له به سه ته له م حه وت به ندی (٦٩) مین و له م به ندی سییه مه دا (١٨) مین تاک و به پیی
 شوینی ئه م تاکه ییش له سه رچاوه کانی دا به م جۆره ی دوا بییه . له
 (با / ١، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، گل / ٥، گل / ٦، گل / ٨، نم / ١) دا نییه و له (جم، ق /

٣) دا نۆیه مین تاک و له (گل / ٣) دا سیانزهیه مین تاک و له (مع) دا پانزهیه مین تاک و له (ما / ١) دا شانزهیه مین و له (شح، عن، ن، نع) دا حه قدهیه مین تاک و له (مس، ه) دا هه ژدهیه مین تاک و له (مع) دا نووسراوه: جسم - که ئەمەش راست نییە و لەنگە

جیاوازییەکان:

ههده له (ما / ١) دا نووسراوه (هد هد) که راسته
هد هدی له (مع، نع) دا نووسراوه: (هد هد آسا) که ئەمەش تاکه هه لیهسته که لهنگ دهکات سه به، له (مک، ط، ج) دا نووسراوه (سبأ) که راستیه که ی (سبأ - سه به) ه.
به ملک له (ص، جم، گل / ٣) دا نووسراوه (بشهر): واته بۆ شاری و ئەمیش دهگونجی، به لام (به ملک) ده که راستره، هم (شار) و هم (پایتهخت) یش دهگریته وه.
جهم له (مع) دا نووسراوه: جسم - که ئەمەش راست نییە و لەنگە
صنعا له، (ج، ط، مک) دا نووسراوه: (صفا)

واتای گشتی:

ئەگەرچی له لاپه رهکانی پیشه وهدا له سه ره ئەم تاکه هه لیهسته واتایه که یم پیشکهش کردوه، به لام بۆ ئەوهی که ئەو واتایه له گه ل مه بهسته که ی (کوردی) دا بگونجینم که وا له م تاکه هه لیهسته یدا به روالهت وهک له پریکا (کوردی) بابته که ی گۆریوه بۆ تواناییه له راده به دره رهکانی (سلیمان پیغه مبه ر - د.خ) که مه بهستی (کوردی) ئەوه بووه: (ته نانهت سلیمانیش، بهو شان و شکۆو تواناییه وه هتا دهگاته سه ر (جبره ئیل و عیسا پیغه مبه ر - د.خ) هه موو دهنگیان له مه زنایه تی و که سه تییه گرنگه که ی (پیغه مبه ری ئیسلام - د.خ) داوه، وهک ئەم مه بهستی ناو ئەم تاکه هه لیهسته ی سه ره وه و مه بهستی تاک و ئایندهش ئەم راگه یانه ی سه ره وه ی من ئەگه یه نن (بروانه تاک و ئاینده) به کورتی له م تاکه شدا رای گه یاندوه که:
وهک بالنده ی (هدهد) ی تیزره و، به فه رمانی (حه زه تی سلیمان) نامه ی (سلیمان) ی برده پایتهختی (سه به) و ئەو (په پوسله مانکه) یه وهک جهم (جه مشید) چۆن تهختنشین بوو، ئاوهایش ئەو (په له ور) ه به نامه که وه چووه (گه یشته) ناو شاری (صه نعا) یشه وه که به ر له پاشایه تییه که ی (به لکیس) ئەم قه رالجه یه له م (شاره) یشیاندا بووه یا کاتی نامه برده که (به لکیس) چووته، ئەم شارهیان و له وئ نامه که ی داوته ی.

٦٧- همچو روح القدس: هه ره وهکو روحول قودوس. (روحول قودوس) یه که یکه له ناوهکانی

(جبره ئیل) ی فریشته، که سه ره وکی فریشتهکان و نزیکترین له خوای گه وره وه یه.
ئەم ناوی (جبره ئیل) له (تهورات) و (ئینجیل) و (قورئان) یشدا هاتوه که ئایه تی (٨٧) و (٢٥٢) ی سووره تی (البقره) و (١١٠) ی سووره تی (المائدة) و ئایه تی (١٠٢) ی سووره تی (النحل) ی قورئانی پیرۆزدا به م ناوی (روح القدس) هوه پیناسه کراوه و، له هه رسی په راوی پیرۆزی (تهورات) و (ئینجیل) و (قورئان) دا شوینکی مه زنی هه یه له کاروباری پیغه مبه راندا و له به جیگه یانندی موعجیزهکانیاندا یاریکاریان بووه و هه ره ئەویش وهی (سرووش) ی بۆ

پیغمبهری ئیسلام هیئاوه و لهم بارهیا نه وه له تاكه ههلبهستی (١٩) یه می بهندی یه كه می ئه م (حهوت بهند) هدا به دریژیتر نووسیومه و بروانه ئه وئ.

پیام از خویش: (یه پیام، نامه، هه و آل، سرووش، وهی) كه مه بهست له وهی هیئا نه كانی (جبره ئیل) ه كه بۆ پیغمبهری ئیسلامی هیئاوه.

خویش: خوئی، از خویش: له خودی خوئی وه، وهك نیردر اوئیکی خوای مه زن (وهی) = سرووش) هكانی گه یاندوون وه لیڤه دا (كوردی) نیشانه ی بۆ ئه و پیشبینیانه ی ئاینه كانی تر كردووه كه له په راوییه پیروژه كانیاندا نیشانه یان بوو په یابوونی پیغمبهری ئیسلام تیا هاتووه وهك ئافیتستا، تهورات و ئینجیل كه زانا پاكه كانی ئه و ئاینانه له و نیشانه بۆ كردنه ی په راوییه پیروژه كانیان گه یشتوون و ئه وانه یان كه به سه رینی پیغمبهری ئیسلام كه وتین به گورجی ئیسلام بوون وهك لهم تاكه دا.

پیام از خویش: سرووش و وهی له خوئی وه كه (جبره ئیل) هكه یه و ئه وه نیشانه بۆ كردنی ئه و په راوییا نه ی له مه ی په یابوونی پیغمبهری ئیسلام وه پی راگه یاندوون كه هه ر له (باوكه ئادهم) هوه هه تا حه زه ته ی عیسا- د.خ كه دواترینی هه موو پیغمبهرانه، جگه له پیغمبهری ئیسلام، ئه و په یامه واته مژده ی (وهی) په یابوونی پیغمبهری ئیسلام هه تاوه، وهك (كوردی) پروونتری كردووه ته وه و فه رموویه تی:

داد: دای (وهی) ی دا، وهی راگه یاند.

وانگه: ئه و كاته مه بهست لهم نیو بآلی دوومه ئه وه یه كه مژده یا (وهی) په یابوونه كه ی گه یاند و ئه وسایه:

به شكل عیسی شد: چوه شپوه (شكل) ی (عیسی) پیغمبهر. وهك چۆن له تاکی (٦٣) یه می ئه م ههوت بهنده دا هاتووه كه له ویدا چۆن چوه ته (صورهت) ی (خه لیل) واته (حه زه ته ی ئیبراهیم) هوه ئاوه هایش لیڤه دا، چوه ته شپوه ی حه زه ته ی عیساوه، واته (یه یامه م) هكانی هه موو پیغمبهران، كه له یهك خاوه (وهی) و په راوییه پیروژه كانیان بۆ هاتووه كه واته هه مووانیان یهك شپوه و شكل و صورتهن و دواچار یان پیغمبهری ئیسلام بووه په پیام (ریساله) كه ی خوئی راگه یاند و، ئاینه كه ی بآلو كردووه ئه م تاكه یش ته واوكه ری تاکی پیشووه كه هه ر له (سلیمان پیغمبهره وه بوو) هه تا ئه م تاكه كه هه تا (عیسا پیغمبهر) هوه گه یوه ته په یابوونه كه پیغمبهری ئیسلام كه مه بهستی (كوردی) له ئاویته كردنی ئه م (دوو) تاكه ههلبهسته ی مه زنیته ی پیغمبهری ئیسلام راگه یاندن بووه، له تاكه ههلبهستی ئاینده دا مه بهسته كه ی خوئی به وه ئاشكرا نه كات كه وهك له تاكه ههلبهسته كانی پیشوودا هه ر له باوكه (ئادهم) هوه هیئاوونی و ناوی بردوون هه تا (عیسی) وهك لهم ئایه ته ی (١٩) ی سووره تی (مریهم) دا و لهم تاكه دا ئاوه هاو له تاکی ئاینده دا مه بهسته كه ی كوئیایی به وه ده هیئی كه پیغمبهری ئیسلام (خاته م الا نبیا) بووه كوئیایی به وه هیئاوه كه ئیتر پیغمبهری تر له دوا ی ئه مه وه نایه ت. بۆ زۆرتر ئاگه داری لهم راگه یاندنه بروانه تاكه ههلبهستی (٦١) لهم بهندی سییه مه دا.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی (ھوت بەند) ھەكە (٦٧) مین تاك و لەم بەندی سێیەمەشدا تاكە ھەلبەستی ١٩ مین شوینی ئەم تاكە ھەلبەستەش لە سەرچاوەكانیدا بەم جوړەبێیە:

لە (با / ١، سجا، شح، ص، صا، ط، گل / ٥، گل / ٦، گل / ٨، دا نییە و لە (ف) دا ھەشتەیمین تاك و لە (مك) دا نۆیەمین و لە (جم، حم، ق / ٣، نم / ١) دا دەیەمین و لە (ج) دا یانزەھەمین تاك و لە (گل / ٣) دا چوار دەھەمین تاك و لە (مع) دا شانزەھەمین تاك و لە (ما / ١) دا ھەق دەھەمین تاك و لە (عن، نع) دا (١٨) مین و لە (مس، ن، ه) و (١٩) مین تاكە.

ھەلبەستەگان:

وھەای بۆ دەچم کە (شێواوی) یەك لە (پیام از خویش) کەدا ھەبێ و، وەك دەقی فەرموودەكە (كوردی) نەكە و تێتە دەست من و ھەبێ.

جیاوازییەكان:

داد و آنگە، لە (ص) دا نووسراوە (داد از ان پس) - ئەمیش دەگونجی و بەواتە (دای و، لە و ھەپاش).

داد و آنگە، لە (گل / ٦، شح) دا نووسراوە: (دا دانگە) ئەمیش دەگونجی دادو آنگە، لە (گل / ٢) دا نووسراوە: داد پس او - ئەمیش دەگونجی. داد وانگە، لە (نع) دا نووسراوە: دادو آنگە ئەمیش دەگونجی بەلام قورسە.

واتای گشتی:

ھەر وەك چۆن فریشتە جبرئیل سرووش (وھی) ی ھیناوە و بۆ پیغەمبەری ئیسلام کە بەدوای (عیسا) دا ھاتوو وەك ئاینەكە ی ئەم نوێ بکاتەو - لە توپی لیکدانەو ھی وشەکانی ئەم تاكە ھەلبەستەدا بە درێژتر لیکم داووتەو.

٦٨- ھەمە امادە باش

- مەبەستی لەو ھەموو پیغەمبەرانیە کە لە تاكەکانی پیشوودا ھەر لە باوکە (ئادەم) ھو ھەتا (عیسا) دروودی خویان لی بیت، (ئامادەباش = لە ئامادەبووندان) واتە ئەو پیغەمبەرانی، لە چاوەروانیدا بوون بۆ ھاتنی پیغەمبەری ئیسلام ھنگامی: دەمیک، کاتیک، پیغەمبەری ئیسلامی تیا دەرکەوئ (کاندران) کە ئا لەو، مەبەستی ئەو ھەموو پیغەمبەرانی کە لەباری ئامادەبووندا بوون و ئەو کاتە کەوا:

خاتم: کۆتایی ھینەر (بە پیغەمبەریتی کە مەبەست لە پیغەمبەری ئیسلام) وەك لە تاكەکانی پیشوودا، لەم (خاتمە) یە دوام.

امر فرما شد: واتە ئەو (خاتم) ھ فرمانی خوێ ئەدات کە ئاشکرا کردنی ئاینەكە یەتی و مەبەست لەو ھەبێ کە ھەمووان لە چاوەروانی و ئامادەیی بیستنی فرمانی ئەو ھەدا بوون کە پەیرەوی بکەن.

ئەم بابەتی (خاتم) تێبێ لە ئایەتی (٣) ھەمینی سوورەتی (المائدة) دا ھاتوو کە لەسالی (١٠) ی

کۆچیداو له رۆژی (ههینی) دا له (عهرفات) له حهجرندا ئهم ئایهتهی بۆ هاتوو، که له (حهج) هدا (۹۰) ههزار کس بهشدارى بهجیگه یاندنی بوون به پیشه وایهتی خودی پیغه مبهری ئیسلام-د.خ-.

لهو حهجه داو وتاره گرنگه بهناوبانگه کهی خۆی تیا پیشکesh کردوو بهو (حهج) کارانهو بهئیسلامیش به تیکرایی.

لهو وتارهیدا نیشانهی بۆ (مردنی خۆی) کردوو، بهوهی که به دوا حهجی خۆی داناوه، بۆیه ئهو (حهج) ه به (حهج الوداع) واته (حهجی مالآوایی) ناوناوه.

ئایهته نیشانه بۆ کراوه کهیش ئهمهیه:

(اليومُ اكملتُ لكم دينكم... هتد)

واته: ئهمرۆ ئاینه که تانم بۆ تهواو کردن و کۆتاییم پێ هیناوه... هتد.

من له شاره زایهتی و وردیی (کوردی) وهها رهوا دهبینم که ئهویش ئهم ئایهتهی مه بهست بووه لهم تاکه ههلبهستهیدا و، له تاکه ههلبهستی (حهوتهم) ی بهندی یه کهمی ئهم (حهوت بهند) ه دا به درێتر لهم بارهیهوه دواوم. ئهم تاکه ههلبهسته لهم (حهوت بهند) هدا (۶۸) مین و لهم بهندی سێیه مهدا (۲۰) مین تاک و له سهراوه کانییدا شوینی بهم جۆرهیه:

له (با/ ۱، جم، ج، حم، سجا، ط، صا، عن، ف، ق/ ۳، گل/ ۵، گل/ ۸، ما/ ۱، مع، مک، نم/ ۱) دا نییه و له (ص) دا چواردهیه مین تاکه و له (گل/ ۳) دا (۱۵) مین و له (گل/ ۶) و (۱۶) مین و له (شح) دا (۱۸) مین و له (نع) دا (۱۹) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۰) مین تاکه ئهم بهندی سێیه مهیه.

جیاوازیهکان:

هنگامی، له (گل/ ۳، گل/ ۶) دا نووسراوه (آن بودند) ئهوه بوون ئهمهش دهگونجی. کاندرا، له (گل/ ۳، گل/ ۶) دا نووسراوه: که دران = کی دران- ئهمهش کوروه (کاندرا) هکه بهجیتره.

واتای گشتی:

ههموو پیغه مبهرا، چاوه پروانی ئهو دهمه بوون کهوا (خاته م) فرمانی خۆیان پێ رابگهیه نیت و دیسانه وه بهم جۆرهش لیک دهریتته وه که لهو چاوه پروانیان هدا پیغه مبه ریتی (خاته می) یشی دراوتهی که ئاینی ئیسلام بوو بهدوا ئاینی و ئهوانیش ئهو فرمانه یان پێ گهیشتوو.

۶۹- پیشه کی رای دهگهیهنم، که ئهم تاکه ههلبهستهی سهروه تهواوکاری ناوه رۆکی تاکه پیشوو.

نسخ: لابر، لابرا، نه هیشتن، پووچبوونه وه، هه لوه شانده وه، له هه مان کاتیشدا وشه ی (نسخ) واتای جۆره نووسینیک ئهدات که (قورئان) ی پێ نووسراوته وه.

ئهو جۆره نووسینه: (خواجه عیما ده دین یا قووتی مو عته سه می) دای هیناوه که ئهمهش له گه ل واتای ئهم تاکه ههلبهسته دا دهگونجی، و، ئه وهی به قورئان بگوتری: (نسخی ئاینه کان) بووه.

مه بهست لهم وشه ی (نسخ) ه پووچبوونه وهی ئاینه کانه به په یابوونی ئاینی ئیسلام؛ چونکه

ئىتر دواى ئەم ئاينە، ئاينىكى ترو پىغەمبەرىكى تر نەھاتووه و، نايەت و، ئاينەكان گۆردران بەوجۆره نووسىنەى ناوى (نسخ)ە و قورئانى پىرۆزى پى نووسراووتەووه و دنووسرىتەووه ھەلۆشپنەرى ئاينەكانە.

اديان: ئاينەكان كە (نسخ) بوونەتەووه:

ختم: کوتاييھاتن، كە مەبەست لە كۆتاييھاتنى ئاينەكانە كە لە تاكە ھەلبەستى پىشوو دا بە دريژى ليكم داووتەووه.

بەم کوتاييھاتنە وەك چۆن زۆر لە دەقەكانى ناو (تەورات) بە ھاتنى عيسا پىغەمبەر - د.خ - لە (ئىنجىل) دا ئەو دەقە ھەلۆشپنەرىنەووه و كۆتاييھاتن پى ھات، ھەروھە لە قورئانىشدا زۆر لە دەقەكانى ناو (ئىنجىل) کوتاييھاتن پى ھات و دەقە ئىسلامىيەكان جىگەيان گرتنەووه، چونكە بە تىپەربوونى سالاھەى سال، مروف و، شارستانىتى پىش دەكەون و پىويست بەو دەكات كە گۆرانىك بەسەر بەندوباو، نەرىتدا بەئىترىت، ئاوھە ئەو ئاينانەى بەر لە ئىسلام ئەو گۆرانەيان بەسەر داھات و دەقە ئىسلامىيەكان پىويستيان بەو گۆرانە بەسەردا ھاتنە گشتىيە نەما.

انھا كورد و يا (انھا كورد) كە (انھا كورد): وانا كۆتايىي بەوان ھىناو وشە (انھا) بە (انھا) پىش دەخوئىرتەووه كە ديسان واتاى كۆتايى دەدات: (انھا = ئەوانە) و (ئىنھا = كۆتايى).

تائىرە لەمەرى ليكدانەوھى وشەكانى نىو بائى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوھ بوو كە لەئىتو بائى دووھم دا: -

نور يزدان: نوورى خوا، پەرتەوى (جەلا)ى خواى مەزن كە مەبەست لە پىغەمبەرى ئىسلامە كە نوورى خوايى بووھ.

شاھدما شد: بە واتە ئەو نوورى خوايە (بوو بە خۆشەويستى ئىمە يا گەواھىدەر)ى ئىمە بوو، بۆ ئەم راستىيانەى راى گەياندن، يا نىشانەيە بۆ ئەوھى كە دەللىن شەقلى پىغەمبەرىتى (ختم النبوه) بەناوشانى پىغەمبەرەوھ بوو، كە ئەو (مۆز = شەقل)ە گەواھىدەرى راستىي ئەم راگەياندانەيە.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە زنجىرەى ژمارەى تاكەكانى ئەم (ھەوت بەند)ە دا (٦٩)مىن پىيى ئەم (بەندى سىيەم)ە (٢١)مىن تاكە ھەلبەستەو شوئىنى ئەو تاكە ھەلبەستەى سەرەوھ لە سەرچاوەكانىدا بەم چەشنەى دوايىيە:

لە (ج، ص، ط، ع، گل / ٦، م، ن / ١، ش)دا نىيە و لە (ف)دا (٩)مىن تاكە ھەلبەستەو لە (سجا) دا (١٠)مىن و لە (با / ١، جم، حم، ق / ٣) دا (١١)مىن تاكە و لە (مع)دا (١٧)مىن و لە (ما / ١)دا (١٨)مىن و لە (نع) دا (٢٠)مىن و لە (مس، ن، ه) دا بىست و يەكەمىن تاكى ئەم بەندى سىيەمەيە.

جياوازى:

ئەم تاكە ھەلبەستە تا ئىرەى ئەم بەندى سىيەمە، يەكەمىن تاكىكە كە لە ھەموو سەرچاوەكاندا چوئىكەو جياوازىي نىيە لە سەرچاوەكانىدا.

واتای گشتی:

دیاریکرانی پیغهمبهری ئیسلام به (خاتهم) ئاینهکانی تری هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌و ئاینی ئیسلام جینگه‌یانی گرته‌وه، به‌ئێ، چونکه ئه‌و نوور (جه‌لا‌ی‌) خواییه‌ که (محهمه‌د - د.خ) - خۆیه‌تی و خۆشه‌ویستی ئیمه‌و گه‌واهیدهری ئه‌و راستییه‌یه.

۷۰- (کوردي) له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه و، له‌ پيشان‌دانی گه‌وره‌یی و پ‌واله‌ت و خۆشه‌ویستی پیغهمبهر - د.خ- دا ده‌وه‌ستی و؛ لاده‌کاته‌وه به‌ره‌و (گه‌دایان) ده‌که‌ی پيشووتری و ده‌گاته‌وه سه‌ر خودی خۆی وه‌ک (گه‌دایه‌ک) و کۆتاییی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌ی پێ ده‌هێنێ. ان گدائی: ئه‌و گه‌دایه‌ی، ئه‌و پێ نه‌وايه‌ی، ئه‌و سوآلکهری که چاوی له‌ ده‌ستی پیغهمبهره، که له‌تا‌که هه‌لبه‌سته‌کانی له‌مه‌وبه‌ری ئه‌م (حه‌وت به‌نده) ه‌دا به‌دریژی لێیان دوام، له‌رێی په‌یره‌وی ئایندا (له‌ دنیا ب‌راوه)،

که‌ پ‌یزه‌ خورش بود: که‌وا (پاش‌ خوان) و ئیسک و ورده‌ نانی پاشماوه‌ی سه‌ر سینی و سه‌ره‌ی ئه‌و پیغهمبهره‌ بوو، - که‌ مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئه‌وی ئه‌و پیغهمبهره‌ فه‌رموویه‌تی و له‌ (ئایه‌ت) و (حه‌دیث) و به‌کرده‌وه‌ی خۆی رای گه‌یاندوه‌وه (گه‌دا) یش وشه‌یه‌کی صؤفیانیه‌ ئه‌و په‌یره‌ویکاره‌ی که (کوردي) له‌ (گه‌دا) سوآلکهری ئه‌و پیغهمبهره‌ی ناوم بردوه‌وه - ئه‌و گه‌دایه به‌و په‌یره‌ویکردنه، واته‌ وه‌ک سوآلکهر پاشماوه‌ی سه‌رخوانی ئه‌وی خواردوه‌وه، ئه‌و گه‌دایه به‌و هۆیه‌وه:

گشت و مستغنی: واته‌ گه‌دایه‌که (پێ گه‌یشت) و که‌وته (خۆشی خۆشی) ی هه‌لبه‌رکێ ئاساییه‌وه وه‌ک به‌ده‌وری خۆدا سوورانه‌وه‌ی مریده‌کانی (جه‌لاله‌دینی رۆمی = مه‌وله‌وی) جۆش ده‌سینێ، هه‌روه‌ها ئه‌و (گه‌دا) یه (موسته‌غنی بوو) واته‌ که‌وته باریکی ئه‌وتۆوه که چاوی تیربێ و بێ نیازبێ له‌ سامانی جیهانی و خه‌لکی چاوی له‌ دارایی که‌سانی تره‌وه نه‌بێ ئه‌وه خۆی داراو ده‌ست رۆیشتوو بووه، به‌ په‌یره‌ویکردنی ده‌قه ئاینیه‌کان و دلێ پێیان ناخۆشه؛ هه‌روه‌ها (کوردي) پێی له‌سه‌ر ئه‌و (پێگه‌یشتن و موسته‌غنییه‌ تیه‌ داگرتوه) به‌را‌ده‌یه‌ک رای گه‌یاندوه‌وه ئه‌و باره‌ خۆش و شکۆداریه‌ی ئه‌و گه‌دایه‌ که: ملک دنیا شد (مولک دنیا شود) واته‌ خۆشیتیی (مستغنی) یه‌تییه‌که‌ی له‌ را‌ده‌یه‌کدا ته‌نانه‌ت چاوی له‌ مولکی دنیاوه نه‌بێ، ته‌نانه‌ت له‌ پادشایه‌تیشه‌وه.

(ملک) یش به‌ واته: ئه‌وی که‌ له‌ ژیر ده‌ست و ده‌سه‌لاتی که‌سێکه‌ بێت له‌ زه‌ویوزارو سامان و دارایی و هه‌ر شکۆداری و ریزو پله‌وپایه‌و مه‌زنایه‌تی جیهانی و ته‌نانه‌ت پاشایه‌تیش که‌ مه‌به‌ستی (کوردي) له‌وه‌ بووه که‌ پێویستی به‌و (ملک) ه نه‌بێ، که‌ (دنیا) یه، واته‌ گیتی، جیهان، ئه‌م جیهانه‌ی که‌ تیا ده‌ژین ئه‌و گه‌دایه هه‌رچی پێویستی بێ، به‌م شتومه‌که‌ جیهانیانه‌ نه‌تی و سامانداری ژبانی پ‌ر کامه‌رانی گیانیه‌یه، له‌ دنیا دا‌براووه، ته‌نیا هه‌ژارو چاو له‌ده‌ست و چاوی خۆی مه‌زنه‌ و خۆی ته‌رخانی (به‌راستی) ناسینی خاوه‌ به‌پاکی په‌رستنتی و په‌یره‌ویکردنی ئاینی کردوه‌وه. (گه‌دا) یش وشه‌یه‌کی صؤفیانیه‌ که‌ به‌تایبه‌تی له‌ سه‌ره‌تای

بهندی (دووهم) ی ئهم حهوت بهندهدا لپی دوام.
 ئهم تاکه ههلبهسته لهم (حهوت بهنده) ه دا (۷۰) مین تاک و لهم (بهندی سیتیهم) هدا (۲۲) مین و شوینی ئهم تاکهیش له سهراوهکانیدا بهم جۆرهی دواپییه:
 ئهم تاکه له سهراوهکانی: (با / ۱، ج، جم، حم، ط، ف، ق / ۳، گل / ۳، مک) دانپییه و له (سجا، نم / ۱) دا (۱۱) مین تاک و له (ص، صا) دا (۱۵) مین و له (گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸) دا (۱۶) مین و له (مع) دا (۱۸) مین و له (شح، عن، ما / ۱) دا (۱۹) مین و له (نع) دا (۲۱) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۲) مین تاکی ئهم بهندی سیتیهمهیه.

جیاوازیهکان:

ئان گهداتی، له (مع) دا نووسراوه (آن گدایان) که ئهمهش (کۆ)یهو له پرووی ریزمانهوه (ریزه حورش بوو) که (تاکه، ه) ناگونجی:
 گشت: له (ما / ۱) دا نووسراوه (همه) ئهمیش، دهگونجی

واتای گشتی:

ئهو گهدایهیی که پهیرهویی پیغهمبهر کرد، پی گهیشت و پیوستی بهکس نهما ئهو خۆی بووه سامانداری شکومهندی خواپهستی بهراست وه دهستبهرداری دنیا بوو.
 ۷۱- ئهم تاکه ههلبهسته وهک له لیكدانهوهبییدا دردهکهوئی، تهواوکاری تاکه ههلبهستی پیشوو، وهسهرهتای تاکه ههلبهستی ئایندهیه. که:

مدتی: سهردهمیک، له سهرهتیکدا، کاتیک بوو.

مهبهستی له خودی پیغهمبهره که له سهردهمیکدا:

در رکاب بندهء خویش: له پرووی فرههنگی و زمانپییهوه (رکاب) به واته - ئاوژهنگی، ئهو ئامپیرهیی که سوار لهکاتی سواربوونی و لاخدا پیی چهپی دهخاته ناو ئهو (ئاوژهنگی)یهوه که به ههردوو لای زینی ئهو (ولاخ) هدا شوژر بووتهوهو) وهک پلیکانهیهک سوارهکه دهتوانی به ئاسانی سواری (ولاخ) هکه ببی و له (سواری) ییشدا ههردو سنگی بی بنی سوار لهناو ئهو ئاوژهنگی)یهدا دهن - که بهم واتا (زمانپییه) ئهم وشهیه ناگونجی بۆ ئیره، و بهشکو ئهم وشهیی (ریکاب) ه بهپی مهبهست بۆ ئهم تاکه ههلبهسته دهگونجی که مهبهست لهو (سواره)یه، که بهدوای سهروکتیکهوه، بهسواری بروات که له عهربهیدا دهلین (فی رکاب) = (بهسواری له دهباریتی... (مدتی در رکاب) مهبهست لهوهیه که پیغهمبهر له پرووی (خۆ به گچکهیی ههمووان) زانین و (تهواضوع) هوه وهک سوارهیی دهبارهی پهیرهوی کارهکانی خۆی بووی ئاوها برایانهو یهکسانانه ههلسوکهوتی لهگهلیاندا کردوه.

بهپی ئهو فرهمووده دیموکراتیانهیهی:

(سید القوم خادمهم) واته سهروکی کۆمهلگایهک نۆکه و کۆیلهی کۆمهلگایهکهی خۆیهتی، خزمهتکاریشیانه. بهندهیی خویش: بهندهکانی خۆی، پهیرهویکارانی ئاینه ئیسلامییهکهی که خۆی پیشکesh کردبوون، ئهوانهیی دوینی پیغهمبهر شوانی ئهوان بوو، ئهمرو گهوهیانه واته:

پێغه‌مبەر له‌سه‌رده‌میکدا که وهک ده‌ربارو سواری دواى به‌نده‌کان (په‌په‌ویکارانی) خۆی وه‌ها بووه‌و، خۆی له‌وان به‌گه‌وره‌تر پیشان نه‌داوه و هه‌ر ئه‌و پێغه‌مبهره مه‌زنه:

مه‌ته‌ری کرد: (مه‌ته‌ر: مه‌یته‌ر - ئه‌و کۆیله‌یه‌ی که کارو فرمانی ئه‌وه‌یه: چاودێری و لاخه سوارییه‌کانی گه‌وره (ئاغا)یه‌که‌ی خۆی بکات)، (کرد = کردی) واته مه‌یته‌ریتی کردو که مه‌به‌ستی (کوردی) له‌وه‌یه تا ئه‌و که‌سه‌تییه مه‌زنه که پێغه‌مبهریش بوو خۆی به‌ده‌ربارو سواره و ئه‌وه‌ی (پێ له ئاوزه‌نگی سواریدا به‌دواى گه‌وره‌که‌یه‌وه) ئه‌و خۆی به‌کۆیله‌ی ئه‌و (به‌نده‌و په‌په‌روی کاران = ئیسلامه‌کان) داده‌نا و نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌شکو ته‌نانه‌ت مه‌یته‌ریتی و لاخه‌کانی ئه‌و (به‌نده)یا نانه‌ی خۆی ده‌کرد ئه‌و خۆی وه‌ک ئه‌وان ئه‌زانی و خۆی له‌رووی توێژی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه لی جیا نه‌ئه‌کرده‌وه که گه‌وره‌ی راستی ده‌بی وه‌هابی، وه‌ک:

باز مولا شد: دیسانه‌وه بوو به‌مه‌ولا، باز: ناوی بالنده‌یه‌کی تیژره‌و و گۆشتخۆزه که نیچیر بۆ خاونه‌که‌ی ده‌گریت و له‌وه‌یه ئه‌و پێغه‌مبهره به‌ زمان شیرینی و ژیرانه ژماره‌ی که‌سانی ئیسلامی زۆرتر ده‌کرد وه‌ک (باز)ه‌که راوی ده‌کرد و ده‌بخستنه پال ئه‌و (به‌نده) یانه‌ی خۆی وه‌ک په‌په‌روی ئیسلامه‌تیان ده‌کردو (باز = دیسان) خۆی به‌سواری ده‌رباری ئه‌وان ده‌ر ده‌خست نه‌ک به‌گه‌وره‌ی ئه‌وان.

هه‌روه‌ها و له‌هه‌مان کاتیشدا که وه‌ک ئاشکرا ئه‌و پێغه‌مبهره ره‌وشت به‌رزو نێردراوی خوايه وه‌ک (مه‌ولای) ئیسلامه‌کان بووه (گه‌وره‌یان بوو) له‌هه‌مان کاتدا (مولای) یشیان بووه واته (کۆیله‌شیان بوو)

مولا = به‌سه‌رنج دانه واتایه‌کانی ئه‌م وشه‌ی (مولا)یه که هه‌م واتای (سه‌ردار، سه‌روه‌ر، ئاغا، خودان (مالک)، ده‌دات و هه‌م واتای: (به‌نده، کۆیله، مه‌یته‌ر)یش ده‌دات. که‌واته ئه‌و فه‌رمووده عه‌ره‌بییه‌ی که له‌پێشه‌وه رام گه‌یاند که: (سید القوم خادمهم)ه‌که له‌م واتای وشه‌ی (مولا)یه‌وه وه‌رگیراوه که ئه‌و پێغه‌مبهره خۆشه‌ویسته هه‌م: سه‌رۆکی (کیانی) و پێشه‌واى کۆمه‌لایه‌تییه کۆمه‌لگایه‌که‌ی بووه‌و، هه‌م به‌نده‌و مه‌یته‌رو سواری ده‌رباریشیان بووه که (کوردی) ئه‌مانه‌ی مه‌به‌ست بوو.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته به‌پێی تاکه‌کانی ئه‌م حه‌وت به‌نده‌و تاکى (٧١)مینه‌و به‌پێی ئه‌م سێیه‌مه‌یش تاکى (٢٣)مینه‌و شوێنی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م چه‌شنه‌یه که:

له (حم، سجا، ف، ق/٣، مع، نع) دانیه‌یه و له (مک) دا ده‌یه‌مین تاک و له (ط) دا (١١)مین و له (با/١، ج، نم/١) دا (١٢)مین و له (ص، صا) دا (١٦)مین و له (گل/٣، گل/٥، گل/٦، گل/٨) دا (١٧)مین تاک و له (شح، عن، ما/١) دا (٢٠)مین و له (مس، ن، ه) دا (٢٣)مین تاکى ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

جیاوازییه‌کان:

مدتی، له (عن، مس) دا نووسراوه (بارها) واته زۆرجار، (بارها)، که ئه‌مه‌ش زۆر به‌جێته‌ره له وشه‌ی (موده‌تی) به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له (١٦) سه‌رچاوه‌که‌ی دیکه‌دا (موده‌تی) نووسرابوو، بۆیه

(موده تی)م له سه ره وه جیگیر کرد نه گهنا (باره ها)یه که گونجاوترو پر به پرترو به هیتره له و اتاو پاکیتی زماندا .

(مهتری) له (ج، ط، مک، نم / ۱، ف، ق / ۳) دا نووسراوه (قمبری) واته (قه مبه ری) = وهکو (قه مبه ری) یش (به نده ، کۆیله)یه کی (ئیمامی عه لی بووه) که له م (۶) سه رچاوه یه دا به کاریگه ری شیعه وشه ی (مهتری)یه که گۆردراوه به م ناوی (قه مبه ری) ی که دهر فه تیان له وه هیناوه که له کیشدا ئه م وشه ی (قه مبه ری)یه هاوکیشی (میته ری) و ههروه ها وشه ی (مهولا) که لیکم داوه ئه و له م تاکه هه لبه سته دا هه یه که شیعه کان کردوویانه به پیناسه یه کی (عه لی کورپی ئه بی تالیب) و بۆ ئه وه ی ئه م (حه وت به نده) که م هاوتایه وه ها لئ بکه ن که گوایه (کوردی) ئه م حه وت به نده ی به و (عه لی)یه دا هه لداوه . بۆیه ئه م حه وت به نده شاکاره یان به و (عه لی)یه شایانتر دیتووه .

(کوردی)یش که زۆر خودی ئه و (عه لی)یه ی خوۆش ویستووه ، به لام (شیعه ی) به (نه یار) راگه یان دووه و به چه ندین به لگه ی ناو ئه م (حه وت به نده) ه ئاشکرایه که بۆ پیغه مبه ری گوتووه نه ک بۆ (عه لی) و ئه و (قه مبه ری)ه یش، نه گه رچی خزمه تکاری (ئیمامی عه لی) بووه ، به لام گومانی تیا نییه که ئه وه نده ی ئه و (قه مبه ری)ه له (سه حابه)یه ک بووه دهر باری ئیسلامه تی و پیغه مبه ری بووه ، ئه وه نده دهر باری (ئیمامی عه لی) نه بووه و دیسان که بووه به خزمه تکاری ئه و (ئیمام) ، ئه ویش هه ر به ئیسلامه تییه وه بووه نه گه نا ئیسلامه تی نه بووایه خوۆی به چه ندین (عه لی) نه ئه گۆرپیه وه ههروه ک به ر له ئیمامی عه لی ئه و (قه مبه ری) به نده ی خودی پیغه مبه ری بووه ئه ویش له بروای به دل و به گیان کردنیه وه خوۆی به به نده ی ئه وان داناوه و ئاینی ئیسلامه تی بووه که (قه مبه ری) به وان هه بوونی وشه ی (قه مبه ری) له م تاکه هه لبه سته دا ئه وه نده ی بوونی (مهتر)ه که به جی و پر به پرو گونجاو نییه .

مهتری - دیسانه وه له (کل / ۵، کل / ۶، کل / ۸، ط) دا نووسراوه: قنبری.

واتای گشتی:

سه رده می (جارو یاریک) ئه و پیغه مبه ره خوۆشه ویست و خوۆ به زلنه زانه، ئه وه نده گیانیکی به راستی دیموکراتیانه ی هه بووه، خوۆی به سواره و دهر باری ئه وان ه داناوه که به راستی ئیسلام بوون که وه ک به نده (کۆیله) ی ئه و، وه ها بوون و به لام پیغه مبه ری، ئه وه نده برایانه هه لسوکه وتی له گه ل کردن و وه ک خزمه تکاریان بووی، ئاوا له گه لیاندا جوو لاوه ته وه و بگره ته نانه ت (مه یته ری) شی کردین و، ئه و ئه و سه حابه ی که له به جیگه یان دنی کاریکی چاکه ی ئیسلامیدا به ماندوویی هاتبیته وه ئه و پیغه مبه ره نه ک هه ر به رده ستی و خزمه تی سه حابه که ی خوۆی کردووه، به شکو وه ک (مه یته ر) چاودیری و لاخی سواریی ئه و سه حابه یشی کردووه هه م دیسانیش هه ر ئه و پیغه مبه ره سه ردارو پیتشه وای ئه و سه حابه انه بووه .

۷۲- گه ز دنبال ناچه:

که: گاویک، ده میک، جاریک، (زو = له، به) ، (دنبال = دوا) ، (ناقه = وشتری مینگه، حوشتری

مێ (کوردي) له م (که زونبال نافه) بهدا واته: (گاهێک بهدوای وشتری مێ) وه نیشانی بۆ ژبانی سههرهتایی پیغه مبهه کردوووه کهوا ههتیو بووه له ماله خزمانیدا و کردووایانه (حوشتروانی) ی خۆیان، ئه و روالهتهی شوانیتیییهیش زۆریه ی پیغه مبهه ران به خۆیانه دیتوووه و شوان بوون، ئه ویش له ریگه ی بوونیاندا به پیغه مبهه ر، قوئاغیکی سههرهتایی پیویست بووه، چونکه شوان له و دهشت و دهر و هه لهت و شاخ و ئهشکهوتانهدا کهوا ئاژه له کهه ی ده له وه ریئیت و ته نیایه و کهس له گه لی نییه و ژبانیکی زۆر له بارو گونجاوه بۆ ئه وه ی له و چۆله وانی و ته نیاییه دا بکه ویتته ئه ندیشه وه له (خوا) و (چییه ته خوا) و (یه کتایی) و (بێ هاوتایی) و (توانایی) و (کردگاری) خوا بیربکاته وه و تێ رامینی و بکه ویتته ئه و ئه نجامه ی برۆای به و خواجه هه بی و (هزر) له وه بکاته وه که ده بی مرۆف ئه و خواجه بناسی و به راستی بیهه رستن و ریبارزی ئه و په رستن هه ش ده بی چۆن بی و... هتد.

ئه و پیغه مبهه رانه ئه م بیرکرده وانه یان بووه ته بناغه ی تواناییان بۆ پیغه مبهه ریئیت کردن، ههروهک پیغه مبهه ری ئیسلامیش له و حوشتره وانییه دا ئه مانه ی به سه ردا هاتوون و ئه وه بوو بۆ یه که م جار له ئهشکه و ته که دا یه که مین سه رووش (وهحی) ی بۆ هات و پیغه مبهه ریئیتیه که ی ئاشکرا بوو، بانگه وازی ئیسلامه تییه هه لدا، (کوردي) له و تۆزه راگه یانده نه دا مه به ستیشی له مانه بووه که لیکم دانه وه.

(کوردي) نیو بالی یه که می ئه م تاکه هه لبه سته ی به وه کۆتایی هیناوه که فه رموویه تی:

چون مجنون: (چون = وهک، به وینه ی، پابه ندی، ههروهک) وهک (مهجنون) له چۆله وانی گه راندا نهک وهک (مهجنون) ی شوان، چونکه مهجنون ویل بووه نهک (حوشتروان). (مهجنون) که وشه یه کی عاره بییه له م شوینه ی ئه م تاکه هه لبه سته دا ده توانی به دوو جۆر لیک بدریته وه که له گه ل ئه م تاکه هه لبه سته دا بگونجین که ئه وانیش:

۱- (مهجنون) له پرووی (زمانی) یه وه به واته (شیت، شیتوویت، دیوانه که نه خۆشییه کی (چهقه ده ماری = عصبی) یه، ههروه ها زۆر له (شیتتی) له ئاکامی دلداریه وه بووه ده بی، که ئه م شیتتی دلداریه، بۆ ئه م شوینه ئه گونجی و مه به سته ی (کوردي) بووه ئه ویش پیغه مبهه ری ئیسلام - د.خ- له خۆشه و یستی زۆریه وه بۆ خوای گه وره و شه یدا ییه که ی بۆ په رته و (جه لای) خوای مه زن جۆره شه یدا یی و شیتتییه کی دلداریه گیانی بووه به رامبه ر به خوا، نهک شیتتییه کی په ته ره یی که فه رمووده که ی (کوردي): (چون مجنون) = وهک مهجنون (شیت).

۲- جۆره که ی تری (مجنون) له مه به سته ی ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دا وهک نمونه بۆ هینانه وه یه ک وه هایه که ئه و شه یدا یی و ئه قینییه ی پیغه مبهه ر وهک هی ئه و دلداره به ناوبانگه ی (عه ره ب) که (مهجنون) ی دلداره ی (له یلا) ی دلخوازی بووه که داستانی ئه م مهجنونه واته قه یس کوری مه للاح و شه یدا یی و چۆل نشینییه که ی له تا و هیزی ئه قینه که ی بۆ خاتو له یلا ی ئامۆزای ئه وهنده (خۆش) و (ناخۆش) سه یر بووه که ده بیان

په راوی (په خشان) و (هه لېه ست) له سهر ئه و د لدارييه دانراوه، كه وا (كوردی) له م ناوبردنی (مه جنوون) ه به و اتا قه یس و له یلایه ی به نموننه ی شیفته یییه پاک و راسته ی پیغه مبه ر راگه یاندووه كه ئه و د لېه ندییه له رواله تی (گیانی) ی راستی پیغه مبه ر یتیه كه یه وه بووه، كه (مه جنوون) یش وهك شوان و، په تیاره به چۆل و بیابانانه وه ژیاوه له (هزر) كردنی دلخواز ه كه یدا كه (له یلای عامیری) بووه.

تا ئیره و اتا و مه به سستی نیو بالی ئه م تاكه هه لېه سته م راگه یاند و (كوردی) درېزه ی به راگه یانه كه ی داوه له (نیو بالی دووم) ی ئه م تاكه هه لېه سته یدا و فرموویه تی: كه به محمل نشست:

محمل: بریتیه له دروست كردنی كه ره سته یه كي ته خته به ندی گه وره یه له سهر پستی (حوشتر) یا و لاخی به رزه چه سپ ده كریت و په رده به لایه كانی و سه ره ویدا ده گیریت له رپویانی كوچباراندا ژن و منال و پیاوی ده سه لاتدار و سامانداران له كاروانی ئه و كوچباردا له و ناو ته خته به نده كه دا داده نیشن و دهنوون به درېژایی ریگه كه یان و (مه حمل) به كوردی (كه ژاوه) یا (ته خته ره وان) ی پی ده گوئی.

مه به سستی (كوردی) له وه یه كه ئه و پیغه مبه ره جاری وه هایش هه لگه و تووه كه له (مه حمل) دا بووه وهك (له یلا) كه ئه م (له یلا) یه دوو و اتا دهاد به كیكیان خودی دلخواز ه كه ی (مه جنوون) ه كه (كوردی) مه به سستی ئه م یان نه بووه به لام هونه رمه ندانه ته له یه كه و ناویه ته وه، كه شاره زایانی ویزه ی كۆن تیی گه یشتون و تیی ده گن، كه وا (كوردی) ئه و پیغه مبه ره مه زنه ناچوینی به (چه تیوه عه ره بیکي وهك له یلا) یا (به هه تیوه عه ره بیکي خو په رستی وهك قه یس) به شكو مه به سستی (كوردی) له و اتای ناوی (مه جنوون) و ناوی (له یلا) كه مه به ست له له یلا (دلخواز) كه یه تی كه چۆن مه جنوون خو شی ویستووه ئاوه ها خه لکی پیغه مبه ره كه ی خو یانیان خو ش ویستووه. (لیلا شد) بووه له یلایه كه ی (كوردی)، كه فرموویه تی پیغه مبه ر بووه به خو شه ویستی په یره ویکارو ئیسلامه كانی بگره زۆریش له وان ه ی كه ئیسلامیش نه بوون و پیغه مبه ریان به شكۆمه ندو خو شه ویست دیاری كردووه.

به م لیکدانه وه ی ئه م تاك هه لېه سته و (داوانانه وه) چه واشه کاریه كه ی (كوردی) م پوون كرده وه كه پیغه مبه ری نه چواندووه به (له یلا) یا (مه جنوون) وهك به سه زاری راگه یاندنه كه یه وه دهرده كه وئ، هه رگیز رایه یان نه كه و تووه پیغه مبه ر بچوینری به و دوو خو په رسته كه ی خو په رستی زۆره كه یان به جیهانی ناساندوون.

هه لسه نگاندن:

ئه م كاره ی (كوردی) له ده ستووری ویزه ی كۆن (كلاسیکی) دا به كاریکی وه ستایانه ی سه ركه و توو، جوان و په سه ند داده نری كه ناوی (مه جنوون) و (له یلا) ی خستوووته ئه م تاكه هه لېه سته وه و مه به سستی له وان نه بووه،

ئه م تاكه هه لېه سته له م حه وت به نده دا (۷۲) مین و له م به ندی سیپه مه دا (۲۴) مین تاكه و شوینی

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانیدا ئاوه‌هایه:

له (شح، گل/ ٦، ما/ ١) دانییه و له (ف) دا دهیه‌مین تاك و له (مك) دا (١١) مین و له (حم، سجا، ط، ق/ ٣) دا (١٢) مین و له (با/ ١، ج، جم، نم/ ١) دا (١٣) مین و له (ص، صا) دا (١٧) مین و له (كل/ ٣، گل/ ٥، گل/ ٨) دا (١٨) مین و له (مع) دا (١٩) هه‌هه‌مین تاك و له (عن) دا (٢١) مین و له (نع) دا (٢٢) مین و له (مس، ن، ه) دا (٢٤) مین تاکی ئەم به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌كان:

كه زونبال، له (عن، گل/ ٣، گل/ ٥، جم، نم/ ١، با/ ١، سجا، حم) دا نووسراوه: (كه بدنبال) (كه ه به دونبالی) و ئەمیش ده‌گونجی و ته‌واوه.

ناقه چون مه‌جنوون، له (كل/ ٣، گل/ ٥، مك، ط، ج) دا نووسراوه: (ناقه‌ء مجنون) - ئەمیش ناگونجی و هه‌له‌یه؛ چونكه وهك پام كه‌یاند، كه (مه‌جنوون) شوان یا حوشتره‌وان نه‌بووه به‌شكو شیتیتکی دلداری بووه به‌دهشت و دهره‌وه ماوه‌ته‌وه‌وه هه‌ر له‌بیری خۆپه‌رستیدا بووه.

چون مجنون، له (عن، ما/ ١) دا نووسراوه: (مجنون وش) ئەمیش ناگونجی و هه‌له‌یه. به‌محمل، له (ط) دا نووسراوه: (بمحمل) ئەمیش هه‌له‌یه و ناگونجی و دیاره هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌یه یا ده‌سكاریکردنی (به‌هائیان) ه كه ئەوان (محمل) یان هه‌یه. به‌محمل، له (عن، گل/ ٣، گل/ ٨، نم، با/ ١) دا نووسراوه: (بمجلس) = به‌مه‌جلس كه ئەمه‌ش واتای ته‌واوی نادات و هه‌له‌یه.

واتای گشتی:

وهك له لێكدانه‌وه‌كانی پێشه‌وه‌دا رام كه‌یاندووه. كه له‌م تاكه‌دا له پێغه‌مبه‌ر-خ- دواوه كه جاریك به‌دوای وشتره‌وه‌ بووه كه له‌منالیدا خزمه‌كانی حوشتره‌وانییان پێ کردووه، وهك مه‌جنون واته شیتی دلداری و خوا ویستی بووه جاری تریش له كه‌ژاوه‌ی چوونه‌ میعراجدا بووه بۆ خزمه‌تی دلخوازه‌كه‌ی خۆی كه به‌ له‌یلای ناوبردووه و لێره‌دا له‌یلا بووه‌ته هێما (په‌مز) یکی دلخوازی و خۆشه‌ویستی نهك له‌یلای چه‌تیوه‌ عاره‌بێك.

٧٣- ئەم تاكه هه‌له‌سه‌سته‌یش وهك جوړیک له‌ درێژه‌ پیدانی تاکی پێشووه‌هایه كه له‌ویدا ناوی (مه‌جنوون و له‌یلا) بردووه و كه مه‌به‌ستی له‌ خودی ئەو جووته‌ دلداری و دلخوازه‌ نه‌بووه، به‌شكو وهك (په‌رده‌ك = موعه‌ما) یه‌کی رێگه‌ لێ تێكده‌ر، (له‌ خۆینه‌ر) و سه‌رلێش‌یوین وه‌هایه، چونكه، چ رایه‌ی ئەو جووته‌ خۆ په‌رست ره‌گه‌ز بازه‌ ناكه‌وی كه كه‌سه‌ته‌یه‌تی مه‌زنی وهك پێغه‌مبه‌ر بچوینری به‌وان.

لێره‌شدا (كوردی) هه‌مان داوی ناوه‌ته‌وه‌ كه‌وا ناوی جووتی دلداری و دلخوازی تێكه‌ل به‌م تاكه هه‌له‌سه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ کردووه كه (وامیق) ی دلداری (عه‌زرا) ی دلخوازه‌تی كه‌ دیسان به‌ خۆیندنه‌وه‌ی ئەم تاكه هه‌له‌سه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ به‌سه‌ر زاری وه‌ها پێ ده‌چی كه‌ گوايه (كوردی) ئەو كه‌سه‌تییه‌ گرنگه‌ی پێغه‌مبه‌ری چواندووه، به‌و دوو كه‌سه‌ به‌ په‌نگبووه‌ی له‌ خۆپه‌رستیدا (به‌ناو) بوون، كه ئەوه‌ش هه‌رگیز ناگونجی و ته‌نانه‌ت دوشمنیش چواندنی ئاوا‌ی له‌ده‌ست نایه‌ت و

بابزانین:

جیلوه گر شد: ئەم وشەیه گەلی واتای جیا جیا دەدات و ئەوی بۆ ئەم شوینە بگنجی هەندیکی
پادەگە یەنم کە:

جلوه -یا- جلوه = ئاشکراکردن، دەر خستن، پیشاندان،

جلوه: مشتوماڵکاری دڵ و دەروون و گیان و، دوور خستنهوهیان له بەدی و پبسی و چنۆکی و
خۆپەرستی جیهانی، و پاککردنهوهی هەست و میشک و گیان و دەروون له خراپی و
خراپکاری جیهانی و خۆ ئامادەکردن به بۆ چاکه و چاکه گوتن و چاکهکردن و پووناک
کردنهوهی میشک و گیان و پەردا خدانیا. کە به عەرەبی (تَنَزَّه) و (تَرَفُّع) یش دەگرێتەوه کە
بێ خەوش کردنی گیان و دەروون و میشک و شکۆدار کردنیان، هەر و هەر (واتای) مەزنیتی و
ئاوهدان کاری و (شەوق) یش ئەگرێتەوه.

هەمو ئەم واتایانە له پەلوپۆیه کانی ئەو، وشەیهوه وەر دەگێرین کە هەموو لە پرووی
(زمانی) یەوین.

بەلام لە پرووی سۆفیگەرییهوه و بەلامی (عارف) انەوه وشەیهکی تاییبەت به سۆفیگەرییه، واتە
(زاراوه = مصطلح) یکی (عارفانە) یه و، مەبەست لهو تین و تاوی ئەقینە پاکەیه، یا
خۆشەویستی (أنوار الہیة) = پەرتەوه خاوییه کانه کە ئەو خۆشەویستییه سەر و دڵ و گیانی
(عارف) شیفته و شەیداتری بکات، بۆ هەرچی زۆرتر تیا سەر سام (واله) تر بوون، ببی له
دەربار بوونیدا، بۆ پەرتەوی زاتی پاکی خۆی توانا و کردگار و بێ هاوتاو، تیکۆشان بۆ هەرچی
زۆرتر گەشتنە چلەپۆی له خواو، خاویته گەشتن و لی نزیکیبونهوهی.

(کوردی) بەم وشە گرنگ و فرە واتایه (جیلوه) رازی ئەم تاکە هەلبەستە سەر و هوی خۆی
داداوه، وەک وریا کردنهوهیهک کە مەبەستی ئەم تاکە هەلبەستە له چوارچێوهی واتایهکی ئەم
وشەیه دایه ئەک مەبەستی له چواندنی ئەو پیغەمبەرە مەزنەیه به جووتە دلداری و دلخوازی
(وامق) و (عذرا) و بەشکو بەکارهێنانی ئەم دوو (ناو) مەبەست له واتای ناوکانیان بووه ئەک
له خودی خۆیان وەک له تاکە هەلبەستی پیشوودا کە مەبەستی له (مجنون) و (لەیل) نەبووه
بەشکو دیسان مەبەستی له واتای ناوکانیان بووه ئەمەیه کە وەک رام گەیان (کوردی) لەم
دوو تاکە هەلبەستەدا (داوی) ناو نەتەوه، بۆ خۆیندەوار کە دەبێ وریا بێ و بگاتە واتا و
مەبەستی (کوردی) و کە فەرموویەتی:

بەصورت وامق (بە صورتی وامیق) = لەشپۆیهی، وینە، هەر وەکو (وامق) ئەمجا:

وامق: لەسەر زاریدا پیاویکی شیت و شەیدای ئەقینی دلخوازهکی بووه کە ناوی (عذرا) بووه.
دیاره جۆره (ئەقینیکی) ناو هەای نیوان نیرو مییهک خۆ پەرستییه کە (کوردی) مەبەستی
لەناو بردنی ئەو جووتە دلداری خوازه بۆ ئالۆزکردنی (هزر)ی خۆیندەوار رای گەیاندوووه کە
بەپێی دەستووری وێژە کۆن ئەو کارە داوانەوهیهک وەیا وەستاکارییهکی پەسەندی وێژەیی
و جوانکارییهو ئەو ئەقینە جیاوازه لەگەڵ ئەقینی پاکی خواناسی و شەیدا بوونی پەرتەو

(جیلوه)ی خوابی که (کوردی) مه‌بهستی بووه له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌یدا .
بروانه لی‌کدانه‌وه‌م له‌سه‌ر (جیلوه) له تا‌که هه‌لبه‌ستی (۱۵) هه‌مدا له به‌ندی (یه‌که‌م)ی ئەم
حه‌وت به‌نده که له‌ویدا به جۆریکی ترو درێژتر دواوم .

(کوردی) که رای گه‌یاندووه:

به صورت وامق: له شێوه‌ی، به‌وینه‌ی، وه‌ک، به‌چه‌شنی (وامق) وه‌ک رام گه‌یاند مه‌بهستی ئەوه
نه‌بووه که ئەو پی‌غه‌مبه‌ره شکۆداره وه‌ک (وامق) یا (له‌چه‌شنی) وامق جیلوه‌گه‌ر بووه و
ته‌نانه‌ت (وامق) یش رای نه‌که‌وتوووه که وه‌ک ئەو پی‌غه‌مبه‌ره بووبی و جگه له‌وه‌ی که (وامق)
جیلوه‌گه‌ر نه‌بووه‌و (وامق) ئەو واتایانه‌ی (جیلوه)ی تیا نه‌بووه‌و کابرایه‌ک بووه ویستوووه
هه‌رچی زووتر بگاته (عذرا) دل‌خوازه‌که‌ی و له‌گه‌لیدا (دروست بی) و ئەمیش هه‌ر یه‌کجار زۆر
دووهر له (واتا) یا (ئه‌وه‌که‌ی) له‌سه‌ر جیلوه و (جلوه‌گر)ی (پی‌غه‌مبه‌ر د.خ) لی‌کم دانه‌وه‌و،
هه‌رگیز ناتوانی بی‌هستری به‌ ره‌وشته‌که‌ی ئەو (وامق)ه بی‌گیرو گرفت (کوردی) مه‌بهستی له
واتای (ناو) یا (وشه)ی وامیق ئەمجا .

وامق = دۆست، دل‌دار (عاشق)، روخ‌سه‌سار، چاره، رووی (عذرا) بووه و دل‌داریکی روو
هه‌لم‌ل‌راویش ده‌گرتیه‌وه . که پی‌غه‌مبه‌ر روو هه‌لم‌ل‌راوییه‌که‌ی له‌و جۆره‌ی ئەو (وامق) دل‌داری
نه‌بووه به‌شکو (کوردی) فه‌رموووه (پی‌غه‌مبه‌ر د.خ-) (دۆست)ی هه‌مووان و (دل‌دار)ی گیانی
به‌روخ‌سه‌ریه‌وه دیاربووه . نه‌ک وه‌ک ئەو (وامق)ه وابوووه .

(کوردی) له‌نیو بایی دووه‌می ئەم تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا فه‌رموووه‌تی:

برقع افگند: (برقع: په‌چه، ده‌مامک، چارشوو، په‌رده) و، (افگند) = فری‌ی دا، لای دا، لای برد،
هه‌لی دایه‌وه . واتا پی‌غه‌مبه‌ر ئەو ده‌مامک یا په‌رده‌یه‌ی له‌سه‌ر رووی خۆی لادا که مه‌بهستی
له‌وه‌یه (پی‌غه‌مبه‌ر د.خ) دوا‌ی (جیلوه‌گه‌ری کردنه‌که‌ی) ئەه‌فیندارییه گیانییه‌که‌ی و
خۆشه‌ویستییه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک هه‌موو خه‌لک که له‌ حوشت‌ره‌وانییه‌که‌یدا هزری له
خوایه‌تی و خوآناسی و پی‌ویستییه‌ی په‌رسنتی ئەو خوایه‌ی له‌لا جی‌گیر بوو بوو، هه‌ر له‌و
شوانی‌تییه‌یدا یه‌که‌م سه‌رووش (وه‌حی)ی بۆ هات، دوا‌ی ئەوانه ئەو په‌رده‌یه‌ی که وه‌ک هه‌ریه‌کی
له‌ کۆمه‌لگایه‌که‌ی بت په‌رسنتیک بووه‌و، وه‌ک خۆیشی فه‌رموووه‌تی له‌و سه‌رده‌مه (جاهیلی)یه‌یدا
(مه‌ر)ی‌کی بۆ قوربانی کردوووه بۆ بنه‌که و، پی‌غه‌مبه‌ر دوا‌ی به‌راستی له‌ خوا‌ی راستی گه‌یوه و
ئەو په‌رده‌یی بت په‌رسنتییه‌ی له‌رووی خۆی لابر دووه و خۆی ئاشکرا کردوووه که‌وا بووه به
پی‌غه‌مبه‌رو په‌یامی را‌گه‌یاندنی ئاینی (ئیسلام) پی‌ بووه‌و (کوردی) ئەوه‌ی به‌ په‌چه و چارشوو .
له‌رووی خۆ هه‌لدانه‌وه (ناوبر دووه) و، ئیتر که‌وتوووته بلا‌وکردنه‌وه به‌لای په‌یره‌ویکارانییه‌وه
خۆشه‌ویست بووه که ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی به‌ وشه‌ی (عذرا) ناوبر دووه که مه‌بهستی له‌ واتای
وشه‌ی (عذرا) بووه نه‌ک له‌ناوی خودی (عذرا) که دل‌خوازه‌که‌ی (وامق) بووه چونکه ناشیت
(کوردی) ئەو پی‌غه‌مبه‌ره‌ی که ئەم (حه‌وت به‌ند)ه‌ی به‌سه‌ر هه‌لداو به‌و شکۆمه‌ندییه‌وه
چواندبیتی به‌ چه‌تیویکی دل‌خوازی (وامیق) و فه‌رموووه‌تی:

عین عذرا شد: ههروهک (عذرا)ی لی هات، که (عهین = چهشن، بهجۆر، وینهی، وهکو، مانهندی) و (عذرا شد = بووه عذرا).

عذرا: له پرووی پوآلهتوه ناوی (دلخواز)هکی (وامق)هو بیگومان (کوردی) ئەمه یانی مه بهست نه بووه، له هه لبهستهیدا کهواته:

عذرا: له پرووی واتای (زمانی)ی وشه کهوه و مه بهستی (کوردی)یهوه بریتیه له گلهیی له سهر هه لگراو، گونا له سهر لایراو، لیبور دراو، به خشر او له بهر پاکیی رهوش و پیره و، بی خهوشی و ئینصافی، و... هتد ههروهها وشهی (عهذرا) له پرووی (زمانی)یهوه بهواتا: به لگه هینه رهوه بۆ ئەوهی پیغه مبهه بووهته (حوججه) که خاوهن به لگه یه و بانگ له خه لکی کردن بووه بۆ هاتنه سهر سفره و خوانی ئەو له ئاینه کههی بووه.

له سهر نجدانی پیغه مبهه ریشدا پروون ده بیتهوه ئەو واتا زمانیانهی تیا هه بوون که له پیتهوه پام گه یاند که له واتای وشهی (عذرا) دان نهک له بهر خۆپه رستیه کهیدا.

ئهم تاکه هه لبهسته له (حهوت بهند)ه کهدا (۷۳)مین و له م بهندی سیتییه مه دا (۲۵)مین و شوینی ئهم تاکه ییش له سهر چاوهکانیدا به م جۆرهی دوا ییه:

له (شح، ط، گل / ۳، گل / ۵، گل / ۶) دان ییه و له (ف) دا (۱۱)مین تاک و له (مک) (۱۲)مین و له (حم، سجا، ق / ۳) دا (۱۳)مین و له (با / ۱، ج، جم، نم / ۱) دا (۱۴)مین و له (ص، صا) دا (۱۸)مین و له (گل / ۸) دا (۱۹)مین و له (مع) دا (۲۰)مین و له (ما / ۱) دا (۲۱)مین و له ک (عن) دا (۲۲)مین و له (نع) دا (۲۲)مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۵)مین تاکه یی ئهم بهندی سیتییه مه یه.

جیاوازییهکان:

به صورت، له (حم، با / ۱) دا نووسراوه (بهینت) = به هه یه تی، و، ئەمه ش ده گونجی. افگند له (صا، گل / ۸) دا نووسراوه: (انداقت) = ئەنداقت، بهواتا فرییدا - ئەمیش ده گونجی. عین، له (ما / ۱، نع) دا نووسراوه (مثل) ئەمیش ده گونجی.

واتای گشتی:

که پیغه مبهه له شوانییه کهیدا مشتومالی دل و گیانی خۆی دهاو له (هزر)ی تیگه یشتن تری چیتیی خاوا خواناسیدا بوو ئەوه، وهک خۆ ئاماده کردنی و هه باوو. که بتوانی له شیوه یه کی دۆست و خۆشه ویستی هه موواندا وهک پیغه مبهه خۆی ئاشکرا بکات په ردهی (بت په رستی) له پرووی خۆی لاداو بیته خۆشه ویستی هه مووان و ئەوانه ی که ئەو ئاینه بت په رستییه ی ئەوانی پوچ کردهوه و بتهکانی شکاند ئەمجا به راستی دل و دهر وونی پاکه وه، گانه دیان لی نه کردو لپی خۆش بوون، لهو دهمامک له سهر پرووی خۆلادانهیدا که به ئاشکرا بانگه وازی هه مووانی کرد بۆ هاتنه سهر سفره و خوانی ئاینه که یی و لهو هه زاری و نه دارییه ی زۆر به ی ئەو عه ربهانه ی کۆمه لگایه کهیدا به (غه زا کردن) هه مووانی و ناوچه که یی له پرووی (ئابوری) و (بیری) و (رهوش) و (کۆمه لایه تی) و (پامیاری)یهوه بوو ژانده وهو پیشی خستن و یه که م

ئىمپراتۆرىيەتى عەرەبى لى دروست كردن.

۷۴- (كوردى) بە پيشكەشكردنى تاكە ھەلبەستى پيشوو ئاشكرا بوونى پىغەمبەرىتى (مەمەد-

د.خ) راگەياندى لە بلاوكردنە ھەي ئاينەكەى دوا، بە پەردە لادان لەسەر سەرىنى بەر ئىسلام (جاھىلى) عارەب، كە ئەو (جاھىلى) بە ناشى بەبارى نەتە ھە ئىسلامىيەكانى تر بگوتى؛

چونكە چ نەتە ھەيەك لەو سەردەمەدا ئەو ھەندەي نەتە ھەي عەرەب دواكە وتوتت نەبوون.

بەلام لەم تاكە ھەلبەستەيدا (كوردى) لاي كردووتە ھە بە لاي كۆچى دوايى كردنەكەى ئەو پىغەمبەرەدا كە (كوردى) ويستووئە كۆتايى بەم بەندى سىيەمە بەئىنى كە جگە لەم تاكە ھەلبەستە سى تاكە ھەلبەستى تر لەم (بەندە) ماو، كە لىرەدا فەرمووئەتى:

ساقى: ئەو ھەي كە بادە (مەي) دەرخواردى (مەينوش) ھەكان دەدات كە مەبەستى لەخودى پىغەمبەر بوو. ھەك لە دواتر لىكدانە ھەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەدا دەر دەكەوتت

(بزم: ميواندارى، كۆبوونە ھەيا كەسان گەردكردنە ھەيا كە ئاھەنگ بگىرن بە شادى خۆش

رايواردنە ھەيا بادە نۆشى لەو (بەزم) ھەيا - (بادەي گيانى)

(كوردى) ھەك لە تاكە ھەلبەستى پيشوو دا بانگە وازى پىغەمبەرى بۆ ھاتنە سەر سفرە ھەيا خوانى

خۆى راگەياندىبوو، لىرەدا ھەك

ساقىيەك لە بادەي گيانى (ئايەت و ھەديت و پەپرەوى كردنى كردە ھەيا ئاينىيەكانى خۆى (سوننەت) ھەكانى ئىسلامەكانى پى مەست كردو ھەيا (بەزم) ھەيا كە لەم تاكە ھەلبەستەي سەر ھەيا ديارىي كردو ھەيا كە پەپرەويكارەكانى ھەك ميوانى خۆى لەو بەزمەدا گەرد كردوونەتە ھەيا بۆ كەلك و خۆشى ھەرگەرتن و لەژيانى برايانەي بەكسانىدا بەسەربەردن بە درىژە دانىان بە بادە نۆشى گيانىيەكەيان ھەرچى زۆرتەر مەست بوونە بەپى زانينى دەقە ئىسلامىيەكان و بەجىگەياندىان و پەپرەوى كردن.

ھەر ھەيا كە كۆتايىي نيوپالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستەي سەر ھەييدا (كوردى) ئەو ساقى و ميواندارى بەرپاكدنەي بە:

مير مجلس بود: واتە ئەوا (پىغەمبەرە) ساقى و ميواندارىكارە، ميرى ئەو كۆرى بەزمەيە كە بە (ميرى مەجلىس پىناسەي كردو ھەيا

(بوود=بوو)، خۆى ميرەكە بوو... .

كە ئەو پيش ھەك لە سەرەتاي لىكدانە ھەيا ئەم تاكەدا ھەلبەستەدا جىگىرم كرد كە خودى پىغەمبەرى ئىسلام- د.خ- (مير) بوو.

ئەمجا (كوردى) لە كۆچى دوايىكردنەكەي پىغەمبەر دواو لەم نيو پالى دوو ھەيا ئەم تاكە ھەلبەستەدا بەم جۆرە دەرى پرىو.

باز چون بادە سوي مينا شد: واتا (ديسانە ھەيا) ئەو پىغەمبەرە دواي ئەوانەي كە لەمەوبەرى تاكە ھەلبەستەكاندا ھاتوو بەرەو لاي (مينا) بوو ھەيا ئەو بوو لە تاكە ھەلبەستى (۶۹) میندا

چوو ھەيا ناو (مينا) پىغەمبەر بە (نوورى بەزدان) ناوبرابوو، كە واتە ئەو (نوورى بەزدان) ھەيا

چوووه شوپنه کهی خوئی که مه بهستی له وهیه چوووه ناو ئاسمانه وه، چوووه به هه شته وه یا چوووه ناو رهنگی شین که هه مه بهستی له (ئاسمان) ه وهیا وهک باده چوووه ناو شووشه ی باده وه.

(کوردی) بهم چه شنه را که یاندنه مه بهستی له وه بووه که پیغه مبهه چوووته بهر باره گای خوای مه زن له (ئاسمان) له (به هه شت) یا خوئی (نووری یه زدان) بووه تیکه له به هه مان (نووری یه زدان) بووه ته وه له باره گای خوادا. ئەم کۆچکردنه ییش له (زاراوه = موصطه له ح) ی سۆفیه کاندا به (یه کگرتنه وه = الاتحاد) ناوبراوه که یه کیکه له (پله) کانی ریتبازی سۆفیه گه ری و ئەو چوووه ی پیغه مبهه ییش به چووونی گیانی پاکی بۆ ناو (مینا) یه که (نووری یه زدان) بووه، و یا بۆ ناو ئاسمان یا، بۆ به هه شت بهی (پله) ی (الاتحاد) گه یشتنه دادنه یین. دهشتوانری ئەم چووونه ئاسمانه به روودانی چووونه (میعراج) هکهش دابنریت.

ئەم تاکه هه لبه سته به پیتی یهک له دوا ی یهکی تاکه کانی ئەم (بهندی حهوت) هه مه (۷۴) مین و به گویره ی زنجیره ی تاکه کانی ئەم (بهندی سێیه مین) هه ش ژماره که ی (۲۶) مین تاکه.

هه ره ئەم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانیدا شوینی بهم جوړه یه:

له (ف، ق / ۳، جم، گل / ۸، ما / ۱) دا نییه و له (ط، مک) دا (۱۳) مین تاک و له (حم، سجا) دا (۱۴) مین و له (با / ۱، ج، با / ۱) دا (۱۵) مین و له (گل / ۶) دا (۱۸) مین و له (ص، صا، گل / ۲، گل / ۵) دا (۱۹) مین و له (مع، شح) دا (۲۱) مین و له (عن) دا (۲۳) مین تاکه هه لبه سته و له (نع) دا (۲۴) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۶) مین تاکه ئەم بهندی سێیه مه یه.

جیاوازیه کان:

بزم، له (حم، صا) دا نووسراوه (بزم) به واته (جهنگ له، که ئەمیش هه لبه یه و (جهنگ) هی ساقی نییه.

مییر، له (نع، با / ۱) دا نووسراوه: (هی پییر - که ئەمیش ئەگه ره مه بهستی له (پیری موغان) له گه وره ی پییشه و نا یینییه کانی (زه رده شتی) بیت که پیغه مبهه به (پیری موغان) ی ئیسلامی دانرا بیت، ئەوا ده گونجیت و له ناو شاعیره کۆنه کانی (کورد) و (فارس) دا ئەم چه شنه چواندنه له شیعه ره کانیا ندا زۆره.

ساقی بزم له (صا، مک، ق، ج) دا نووسراوه (ساقی مییر) ئەمه ش ئەگه رچی هه لبه یه، به لام دیاره له نووسینه وه دا دوو (وشه ی) (بزم) و (مییر) پاش و پیش کراون ئەو هه لبه یه که (یه که م) نووسه ریان کردوویه تی و (سی) نووسه ره که ی تریان له بهر ئەوه (یه که مه) یان نووسیویانه ته وه و ئەوانیش که وتوو نه ته هه مان هه لبه وه.

واتای گشتی:

باده ده ری ئەو به زمه که خودی (مییر) و اتا سه روکی (مه جلیس) هکه بووه هه ره خوئی خودی پیغه مبهه بووه، هه تا به پیتی ئەو ئایه ته ی که له تاکه هه لبه سته ی ژماره (۶۸) دا که کۆتاییه پینه ری (را که یاندنی ئایینی ئیسلام بووه) (الیوم اکملت لکم دینکم...) دا که پیغه مبهه

پیشبینی له نهمانی خۆی کردوووه کهوا به (حج) یکی تردا ناگات و راستیش وهها دهرچوووه، ئەئاوهها دواى ئەو (بزم مجلس)ى میوانداری راگهیاندى ههموو نایهتەکاندا وهک خوانیک که میواندارییه کهى کۆتایی پى هیناو ههروهها خۆیشی کۆتایی هاتوووه به کۆچی دواى کردنى و خۆى (نوورى یهزدانى) بووه که پراوتهوه بۆ ناو ههمان (نوورى) (مینا) ئاسایی، که پراوتهوه بۆ ناو ئاسمان که (مینا) یشی پى گوتراوه یا چوووته (بهههشت) هوه که مه بهست له (مینا) بهههشتیشه و (کوردی) ئەمانهى لهم دوا دواى بهندى سییه مه دا راگهیاندوووه مه بهستى وهک ئاماده کاریه که بووی بۆ دستکردن به (بهندى چوارهم).

جگه له مه نده لیکدانه وهو راگهیاندهش له توتی لیکدانه وهکانى وشه کارى ناو ئەم تاکه هه لیهسته یشدا به ره به ره لیکدانه وهى گشتی ئەم تاکه م پیشکهش کردوووه.

۷۵- (کوردی) لهم تاکه هه لیهسته یدا ژيانى پاش مردنى پیغه مبه رى رچاو کردوووه له ئاسماندا وهک له تاکه هه لیهسته ى پیشوو دا چوار جۆره باردۆخى ئەو پاش کۆچی دوا یییه م لى لیک داوه ته وه که:

۱- گیانى چوووه ئاسمان، وهک گیانى پیغه مبه ره کانى تری پیش خۆى که له کاتى چوووه میعراجه که یدا له ئاسمانه کاندا پیغه مبه ره کان له پیشوازی کردنیدا بوون و (جبرئیل)ى هاو پى ئەو پیغه مبه رانه ی پى ناساندوووه و ئاسمانى به (مینا) داناوه.

۲- که رانه وهى گیانى پاکى که له (نوورى یهزدانى) بووه وهک له پیشه وه رام گه یاندوووه، ئەو گیانه ی وهک باده که پراوته وه ناو ئەو (نوور)ه ی که به (مینا)ى ناو بردوووه.

۳- چوونى گیانى بۆ ناو (بهههشت) که (مینا) یشی پى ده گوتری.

۴- له وانیه که نیشانه یش بى بۆ چوووه (میعراج)ه که ی پیغه مبه ر.

که هه رچوار لیکدانه وه که م ده گونجین له گه ل تاکه هه لیهسته ى پیشوو دا ئەمه تا لیره شدا له ژيانى پیغه مبه ر دواوه له ناو ئەو (ئاسمان)، یا: (که رانه وهى سۆفیانه له (پله ی - الاتحاد) دا بۆ ناو (نوور)ه یهزدانىیه که)، یا: (گه یشتنه ناو (بهههشت) هوه، و یاخود له (چوووه میعراجه که یدا) و (کوردی) لهو بارودۆخانه دا بهم جۆره ی دواى لهم تاکه هه لیهسته ى سه ره وه یدا دواوه فه رموویه تی:

پس از ان: که مه بهستى له دواى ئەو کۆچکردنه ی ناو تاکه هه لیهسته ى پیشوووه، جان برقص و گردش سار (جان به ره قص و گه ردش سار) = (جان = گیان)، (رقص = هه لپه ر کى)، (گردش سار) = سه ما کرن له خۆشیا ندا، به ده ورى خۆدا سووراندنه وه به شادییه وه، به ریگه دا رۆیشتن به ده م هه لپه ر کى و سه ما ی خۆشیا وه

سار: ئامپریکی ده ستوورى زمانى (چواندن = ته شبیه) ه که واتای: وهک، مانه ند، چه شن، ئاسا، چون - ده به خشى وهک: (خاکسار) هه روه ها (سار) = پاشگریکه واتای: فره، گه لیک، مشه، فراوانى ده دات وهکو: کۆسارو چه ندىن واتای تریش ده دات. که واته:

(گردش سار) به واته: (گردش ئاسای زه به نگه) به.

(کوردی) له م بالی یه که می ئەم تاکه هه لبه سته ی سه ره وهیدا مه به سته ی له وه بووه که:
 دوای ئەو گه یشتنه ی پیغه مبه ر به (پله ی) ئیتیحاد) و چوونی گیانی بۆ هه ریه کێ له و چوار
 شویننه ی که ناوم بردن ئەوسایه له خۆشی ئەو به هه ره مه ندیه یهیدا گیانی که وتوووته هه لپه رکی و
 سه ما ئاسایه کی فره وه ئاماده ی کردوو بۆ ئەو بارودۆخه ی که تیایدا له (ئاسماندا بووه و
 له نیو بالی دووه می ئەم تاکه هه لبه سته که یدا فرموویه تی:
 برج گردان:

(برج) = پیره وی ئەستیره ی مانگ (فولک) ه واته ئەو پێگا له گۆران نه هاتوو که ملیۆن ساڵه
 مانگ له سوورانه وه پێیدا نهروات و هه ر مانگه ی به یه کێ له قوناغه کانی بۆشایی ئاسماندا
 پێگه ده بریت و هه رمانگه ی به یه کێک له و (بورج) انه دا تی ئەپه ریت که ئەوانیش دوانزه
 (بورج) ن.

ئهمجا (برج گردان) واته به بورجه کاندای سووراندنه وه یا تپه رین پێیاندا .
 کوکب آسا شد: بووه ئەستیره یی، مانه ندی ئەستیره، ئەستیره ئاسایی که چۆن مانگ به سه ر
 بورجه ناویراوه کاندای به سوورانه وه به ده وری زه ویدا له هه ر مانگی کدا و به سوورانه وه به ده وری
 (خۆر) دا له هه ر سالتیکدا، ئاوه هایش گیانی پاکی پیغه مبه ر له کۆچ پیکردنه که یدا به ره به ره له
 به رزیوونه و هدا بووه به ئاسمانه کاندای به (گه ردان) کردن هه ره ک هه ریه کێ له ئەستیره کان و
 به تاییه تی کۆمه له ئەستیره ی خۆری- (المجموعة الشمسية) که هه مووانیان له سوورانه وه
 به ده وری خۆیاندا و له سوورانه وه شدان به ده وری (خۆردا) به ره و گه یشتنه باره گای خوا که له
 (سه دره تول مونتته ها= دره خستی کوناری هه ره کۆتایی) تی ده په ری، چونکه له چوونه
 میعراجه که یدا (جبرائیل) ی هاوریتی پیغه مبه ر، له و (دارکونار) ه تی نه په ریوه و هه ر خودی
 پیغه مبه ر چووته ئەم دیو په رده ی (عهرش و کورسی و له وح و قه لهم) هوه
 تا ئیره (کوردی) (پیغه مبه ر- د.خ) ی گه یانده شوینی (حه ق) و شایانی خۆی له به ر باره گای
 دلۆقانی تی (به به زه یی) خوای مه زندا .

ئهم تاکه هه لبه سته ژماره که ی له و (حه وت به ند) ه که دا (۷۵) و له م به ندی (سییه م) هدا (۲۷) مین و
 شوینیشی له سه رچاوه کانی دا به م چه شنه یه:

له (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، ق/ ۳، مع، مک، نم/ ۱) دا نییه و له (گل/ ۶)
 دا (۱۹) مین تاکه و له (گل/ ۳، ۵، گل/ ۸) دا (۲۰) مین و له (شح، ما/ ۱) دا (۲۲) مین و
 له (عن) دا (۲۴) مین و له (نع) دا (۲۵) مین تاک و له (مس، ن، ه) دا (۲۷) مین تاکی ئەم به ندی
 سییه مه یه .

جیاوازیه کان:

پس از، له (ما/ ۱) دا نووسراوه: بعد از ان به عده زان هه مان واتای (پس از) دها و ده گونجی .
 جان له (شح، نع) دا نووسراوه: (تن) واته له ش، جه سته که ئەمه ش هه لپه یه ناگونجی و
 پێچاوه انه ی مه به سته .

سار، له (نع) دا نووسراوه (ساز) كه ئەمەش هەلە و نهگونجاوهو لهوانهيه هەلەى نووسين بێت. گردان له (شح، نع، ما / ١) دا نووسراوه (گردان) كه ئەم شێوهى (سەرگاف) نه نووسينه له فارسيدا باوه.

واتای گشتی:

پاش كۆچى دوايييهكەى (پيغه مبهـر- د.خ) گيانى پاك و پيرۆزى بهـرهـو ئاسمان رووه و بارهـگای خوای گهـورهـ كهـوتهـ گهـردش ئاسايى شادمانيهـوهـو، له ئاسماندا بهـسهـر بورجهـكانيدا تى پهـريوهـ، ههـر وهـك چۆن ئەستیرهـكان له گهـردوخولى خۆياندان، ئاوهـها ئهـويش ئهـو بهـهـلپهـرين و سهـمى خۆشبييهـوهـ (ئهـويش) ئاوهـها له سوورانهـوهـى خۆيدا بوو تا بارهـگای خوای دلۆقان و مهـزن.

٧٦ - ئەم تاكه ههـلبهـسته و تاكه ههـلبهـستى دوايى، وهـكو كۆتاييهـتياـن وهـهايه بهـم بهـندى ستيهـمهـ. چونكه تاكو ههـلبهـستى پيشوو (كوردى) (پيغه مبهـر- د.خ) ي ههـتا كۆچى دوايى و گهـيشتهـ شوينى ههـق و شايانى خۆى راگهـياندوهـ.

لهـم دوو تاكه ههـلبهـستهـيشدا (كوردى) هۆى كردوهـتهـوه بهـلاى خۆيدا كه فهـرمويهـتى: طوطى: (تووتى) سروسـتم كه ليرهـدا (كوردى) ئهـو (پهـرنده) جوان و زيرهـكهـى چواندوهـ به سروسـتى (طهـبيعهـت) ي خۆى لهـرووى توانايى ئاخاوتنهـوه. وهـيا ئهـو توانايى ئاخاوتنهـى خۆى به توانايى تووتى دهـربريوه، چونكه وهـك لهـسهـرهـتاي ئەم تاكه ههـلبهـستهـى سهـرهـوهـدا رام گهـياندوهـ كه ئهـو سروسـته (ئاخاوتنكاريهـ) ي تا ئيستى ئەم بهـندى ستيهـمهـى ههـر بـيدهـنگ بووهـو، وهـهاى راگهـياندوهـ كه تاكو ئەم تاكه ههـلبهـسته هيشـتا (چيى) له ههـلئانى پيغهـمبهـرى خۆشهـويستى نهـگوتوهـوه ههـر بـيدهـنگ بووه وهـك خۆى له كۆتايى نيو بالى يهـكهـمى ئەم تاكهـيدا فهـرمويهـتى:

از خموشى رست: (ئەز خموشى رست) =

ئەز: له

خموشى: بـيدهـنگى، خاموشى نه ئاخاوتن له خهـفتهـى مردنهـكهـى (پيغه مبهـر د.خ).

رست: رستگارى بوو، قوتاربوو.

واته: تازه له بـيدهـنگى يا سروسـتى ناتوانايى بـيژينى (نوطق) ي خۆى له (گوتن) رزگارى بوو ههـر وهـكو ئهـو سروسـت (طهـبع: تهـبع) هـى (تووتى) يهـك بـى ئامادهـى ئاخاوتن بووى و، له نمونهـدا فهـرمويهـتى:

باز شکر شکست- واته ديسان شهـكرى شکاند، مهـبهـست لهـو (کينايه) يا (ئيديوـم) هـ (كوردى) و (فارسي) يهـيه كه بۆ هاتنه گهـتوگۆ وهـيا به ئاخاوتن دهـوترى (شهـكرى شکاند، يا، شهـكرت شکاند، ئەميش دهـربرينىكى وـيژهـيى جوان و پهـسهـنده كه وهـك ريز ليگرتنى ئهـو (گوتهـر) هـ و، يا (بهـتهـوسهـوهـهاى پى دهـگوتى بهـلام مهـبهـست له (بهـتهـوسهـوهـكهـيان) نييه. و مهـبهـستى لهـوهـيه دواى خاموشى و بـيدهـنگيهـكهـى له خهـفته و داخى مردنهـكهـى (پيغه مبهـر- د.خ)

توتییه‌که‌ی سروشتی (کوردی) هاتووته‌گوتن (شه‌کر شکاندن) و بۆیه‌ش شه‌کر شکاندنی بۆ (هاتنه‌دوو)ی خۆی به‌کاره‌یناوه که مه‌به‌ستی له‌گوتنی ئه‌و دوو تاکه (فارسی) و عاره‌بی (یه‌یه که له‌کۆتایی هه‌ریه‌کۆ له (حه‌وت به‌ند)ه‌که‌دا دووباره‌ی کردووته‌وه و له‌باره‌ی هه‌لئانی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌یه که ده‌بی به (شه‌کر شکاندن) ناوی ناوی گوتنه‌که‌ بیریت. گویا شد: هاته‌ده‌نگ، هاته‌وه‌دوو، که‌وته‌وه‌ئاخاوتن، وه‌ده‌نگ هاته‌وه. که مه‌به‌ستی له‌ده‌رینی تاکه‌هه‌لبه‌ستی دوا‌ییه‌وه‌که‌ پیغه‌کیه‌کی دوو تاکه (حه‌وت پاته‌کردنه‌وه)که. ئه‌م تاکه‌هه‌لبه‌سته له‌م (حه‌وت به‌نده)ه‌دا (٧٦)مین و له‌م به‌ندی سێیه‌مه‌دا (٢٨)مین تاکه و شوینی ئه‌م تاکه‌یش له‌سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهریه:

له (ف) دانیه و له (ط، ق/٣، مک) دا (١٤)مین تاکه له (جم، حم، سجا)دا (١٥)مین و له (با/١، ج، نم/١)دا (١٦)مین و له (ص، گل/٥)دا (٢٠)مین و له (گل/٣، گل/٥، گل/٨)دا (٢١)یه‌مین تاک و له (مع) دا (٢٢)مین و له (شح، ما/١)دا (٢٣)مین له (عن، نع)دا (٢٥)مین و له (مس، ن، ه)دا (٢٨)مین تاکه‌هه‌لبه‌ستی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

طبع‌م، له (جم، حم، مع) دا، نووسراوه (نطق‌م): (نطق‌م) هه‌رچه‌نده‌ئه‌مه‌ش ده‌گونجی و له‌نگیشتی ناکات، به‌لام وشه‌ی (طبع‌م) واتایه‌که‌ی فراوانتره‌و واتای (نطق‌م) یش ده‌گریته‌وه له‌کاتیکدا وشه‌ی (نطق‌م) وشه‌ی (طبع‌م) پر ناکاته‌وه.

از خموشی رست له (گل/٣) دا نووسراوه: (از خموشی است) ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه و ناگونجی. از خموشی رست، له (مک، ج) دا نووسراوه: (زخموشی است) ئه‌میش هه‌له‌یه و ناگونجی کیشی هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌نگ کردوو.

واتای گشتی ئه‌م تاکه‌هه‌لبه‌سته:

دوای ئه‌وه‌ی (کوردی) کۆچی دوا‌ییه‌ی (پیغه‌مبه‌ر- د.خ)ی راگه‌یاندا له‌تاکی پیشوودا ئه‌مه‌تا له‌م تاکه‌دا فه‌رموویه‌تی: دوای بی‌ده‌نگ‌بوونی له‌داخی ئه‌و کۆچی دوا‌ییکردنه‌ ئه‌وا (تووتی)ی سروشتم له‌و بیده‌نگی خه‌مناکیه‌ رستکاری بوو که‌وته‌وه‌ شه‌کر شکاندن، واتا گوته‌ی چاک و جوان راگه‌یانندی ترو هاته‌وه‌دوو.

که له‌تویتی وشه‌ و لیکدانه‌وه‌کانی ئه‌م تاکه‌دا زۆرتریشم له‌م‌هنده‌ی واتای تر پیتشکه‌ش کردوون.

لیره‌دا نیشانه‌ بۆ به‌کاره‌ینانی (وشه) یا ناوی (تووتی) ده‌که‌م که‌هه‌له‌یه‌که‌وه له‌تاکه‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی ناینده‌دا ئه‌و تووتی ته‌بعی (کوردی)یه‌گه‌یوه‌ته‌سه‌ر لقه‌پۆیه‌ی ئه‌و دره‌ختی (سه‌دره‌= کونار= نَبَق)ه‌ی پال باره‌گای خوای گه‌وره‌وه له (کوردی) بووه‌وه‌ده‌که‌و‌یتته‌گوفتار (شه‌کر شکاندن):

٧٧- ئه‌م تاکه‌هه‌لبه‌سته که‌دوا تاکی (به‌ندی سێیه‌م)ی (حه‌وت به‌ندی)یه‌که‌ته‌واوکاری تاکی پیشووه؛ چونکه‌له‌ویدا که‌ناوی (تووتی ته‌بع)ی خۆی برزووه‌که‌وا (تووتی) بالنده‌یه‌وه له‌م

تاکه‌یشدا سهره‌تا به‌وه ده‌ست پی ده‌کات که ئەو تووتییە بە‌سەر چلە پۆپە‌ی دره‌ختی (سەدرەتول مونتەها) وە‌یە و فەرموویە‌تی:

بر سر شاخ (سدر): له چلە‌پۆپە‌ی داری (سدره) وه.

(کوردی) به‌پال ئەم وشە‌ی (شاخ) هوه فەرموویە‌تی:

(سدر) ناوی دره‌ختی (کونار) که به عاره‌بی (نَبِقْ = نَه‌بِق) یشی پی ده‌گوتری و له زاراو‌ی ئاینی و سو‌ف‌ی‌گه‌ریدا نه‌ک هەر به (سدر) به‌شکو به (سەدرەتول مونتەها) واته دره‌خته (کونار) ه هه‌ره ئەوپه‌رو کۆتایی ناوبراو که له‌لای راستی باره‌گا (عەر‌ش) هوه رواوه.

(کوردی) یش ئەوه‌نده خۆ‌ی به‌بەندیوار و نزیک و هاوگیانی (پ‌ی‌غە‌مبەر - د - خ) زانیوه وه‌ک له تاکه هه‌ل‌بە‌ستی ژماره (٧٥) دا نیشانه‌م بۆ (چوونه‌ می‌عراج) ی (پ‌ی‌غە‌مبەر - د - خ) کردووه که (جبره‌ئیل) ی فریشته هه‌تا ئەو دره‌خته هاو‌پ‌ی (پ‌ی‌غە‌مبەر) بووه ئەوه‌تا (کوردی) مان خۆ‌ی گه‌یاندووته سەر هەر چلە‌و پۆپە‌ی ئەو دره‌ختی (کونار = سەدره) یه‌و کۆتایی نیو بالی یه‌که‌می ئەم تاکه هه‌ل‌بە‌ستی به‌وه هیناوه که:

روح: گیان، ره‌وان.

از دم روح: له دەم (زار) و هه‌ناسە‌ی گیانمه‌وه‌و، له نیوبالی دووه‌میدا ئەم بیرە‌ی ته‌واو کردووه که:

این سخن واته ئا ئەم قسه ووتە(یە‌ی دوا‌ی‌ی).

بر زبانم القا شد

این سخن بر زبانم القا شد: ئا ئەم و ته‌یە‌ی دوا‌ی‌ی به‌ زوبانم داها‌ت یا به‌سەر زمانه‌وه بوو رام گه‌یاند، ئەو و ته‌یە‌م دەر‌ب‌ری. ئەو و ته‌یە‌ش بریتییە له جووته تاکه (حه‌وت پاته کردنه‌وه) که‌ی دوا‌ی هه‌ریه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند) ه‌ی که یه‌که‌میان به (فارسی) و دووه‌مه‌که‌یان به (عاره‌بی) یه‌ و له‌هه‌مان کاتیشدا ئەم حه‌وت به‌نده به سهره‌تای تاکه (عەر‌ه‌بی) یه‌که‌یان ناسراوه که (ئە‌ن‌ته شه‌سه‌ل هودا) یه.

ل‌یره‌دا نیشانه‌ بۆ ئەو داری (کونار) ه ده‌که‌م که یه‌که‌م‌ین دره‌ختی‌که‌و به‌س که هه‌رچی داره‌وانی زۆر پسپۆر هه‌یه ناتوانی به‌سەریدا سەرب‌که‌وی ئەوه‌نده درکی در‌ژۆ ئەستور و ره‌قی به‌هه‌موو لایه‌کی لقو‌پ‌پ‌ه‌کانییە‌وه‌یە‌تی و هەر له‌بەر ئەوه‌ روا‌ل‌ته‌ دژوارییە‌ی ئەو دره‌خته‌یه که کراوه‌ته په‌رژینی باره‌گای مه‌زن و پ‌ی‌رو‌زی خوا‌ی گه‌وره و توانا (عەر‌ش).

(کوردی) به‌و سه‌ختی و دژوارییە‌ی ئەو دره‌خته‌ی‌شه‌وه ئەمه‌تا (تووتی) ی ته‌بعی فریوه‌ته سەر هه‌ره لقه‌ پۆپه (شاخ) ی ئەو دره‌خته که که‌س ناتوانی پ‌یا سەرب‌که‌وی و ئەوه‌تا ئەم گه‌یوه‌ته ئەو شو‌پ‌نه. که مه‌به‌ست له‌وه‌یه، ئەوه‌نده به‌ندیواری پ‌ی‌غە‌مبەر و خۆشی ده‌و‌یت که دەر‌به‌ستی دژواری دارو درکی ژاروویی دره‌خته‌که نه‌بووه و ته‌نانه‌ت له‌ چوونه‌ می‌عراج‌ه‌که‌یشی گیانی خۆ‌ی وه‌ها ره‌چاو کردووه که هه‌تا ئەو دره‌خته وه‌ک جبره‌ئیل هاو‌پ‌ی پ‌ی‌غە‌مبەر بووه‌و خۆ‌ی وه‌ها زانیوه که هەر له‌هه‌ره منال‌تییی پ‌ی‌غە‌مبەر‌وه هه‌تا کۆچی دوا‌ی‌ی کردنی و چوونی بۆ

ئاسمان، بۆ بەهەشت بۆ بارهگای خوا بۆ ناو نووری خوایی لهگه‌لیدا بووهو لێی جیا نه‌بووه‌ته‌وه له‌وه‌پاش له‌گه‌ل گییانی پیغه‌مبه‌ردا ژیاوه.

ئهم ڤاگه‌یاندنه‌یشم له‌ناو تاکه‌هه‌لبه‌سته‌کانی ئهم حه‌وت به‌نده‌دا ئاشکران که ئه‌وه‌ند (کوردی) به‌وردی له‌ پیغه‌مبه‌ر دواوه.

ئهم ڤواله‌تانه‌یش که (کوردی) له‌ باره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ڤای گه‌یاندوون، هه‌رگیز نه‌ (عه‌لی کوری ئه‌بی تالیب) و نه‌ (که‌سانی ئایینی به‌هائی) ڤایه‌یان نه‌که‌وتوه‌وه که بوویتی‌یان و به‌خۆیانه‌وه دیتبۆ و هه‌ر ته‌نیا پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌ که به‌م ڤواله‌تانه‌وه پیناسه‌ کرابۆ و به‌س.

ئهو دره‌ختی کونار (سه‌در)ه‌یش له‌ چوار ئایه‌تی ژماره‌ (١٦)ی سووره‌تی (السبأ) وه‌ (٢٨)ی سووره‌تی (الواقعه) و (١٤، ١٦)ی سووره‌تی (النجم) دا ناوی هاتوه‌وه، واته‌ ئهو دره‌خته‌ ناویکی ئه‌فسانه‌ی ده‌ماوده‌می خه‌لکی نییه‌ و به‌شکو بوونیتی‌یه‌کی ئاینیه‌ به‌پتی به‌لگه‌ی په‌راوییه‌ پیرۆزه‌کانی ئاینه‌ ئاسمانیه‌کان.

(کوردی) که ئاوا به‌ وردی ڤۆچوه‌ته‌ ئهم باسه‌وه‌وه له‌ هه‌موو گۆشه‌و که‌ناریکی هه‌ر دوورو هانانه‌کراوی دواوه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که به‌وپه‌ری په‌روازه‌وه له‌ ئاسمانی بیرو هزر (خه‌یال) دا دوور فریوه‌ له‌ بارودۆخه‌ سۆفگه‌رییه‌ راست و پاکه‌که‌یدا که پتوه‌ی نه‌نازیوه‌وه ئهو بۆ ناسینی سۆفیکه‌ریی نه‌کردوه‌وه و به‌شکو له‌پروای له‌ هه‌ره‌ ناخی ده‌روونه‌وه ئهو ڤتگه‌یه‌ی گرتوه‌وه و به‌شهووق و سۆزو ئاره‌زوو، تاسه‌ی گیانییه‌وه گه‌یوه‌ته‌ ئهو (سه‌دره‌)یه‌ی که نزیکترین فریشته له‌ خوای مه‌زنه‌وه (جبره‌ئیل) بووه‌ له‌وی به‌ولاوه‌ توانایی چوونی نه‌بووه‌وه، (کوردی) وه‌ک هاوشانی ئهم فریشته‌یه‌ نه‌ک هه‌ر گه‌یشته‌وه‌ته‌ بن ئهو دره‌خته‌وه به‌شکو گه‌یشته‌ویشته‌ته‌ سه‌ر هه‌ره‌ چله‌ پۆیه‌ی به‌رزی ئهو دره‌خته‌ دژواره‌ی که ته‌نانه‌ت هه‌موو بالنده‌یه‌کیش توانایی ئهو نیشته‌وه‌یه‌ی نه‌بووه‌وه و نییه‌ و نابۆ ئاوا له‌و دره‌خته‌وه‌ نزیک بیته‌وه‌ که له‌ خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (باک) و (په‌روا) ی له‌ دژواریی ئهو دره‌خته‌ ڤکاوییه‌ نه‌بووه‌ که نووکی هه‌ر ڤرکیکی ژارینی به‌ هه‌رکه‌سه‌یکدا بچیت، چه‌ند ڤۆژیک به‌ ئازاری ئهو ڤرک پیا چوونه‌وه ده‌تلپته‌وه.

به‌مانه‌یشه‌وه (کوردی) چونکه‌ چه‌کدار و زریپۆش و قه‌لغان هه‌لگری (هیزی گیانی) بووه‌ باکی به‌ چ سه‌ختی و دژوارییه‌ک نه‌بووه‌ مه‌به‌ستی (جیانه‌بوونه‌وه) بووه‌ له‌و هیزه‌ گیانییه‌ نه‌یتی و خۆشه‌ویستی و یادی ئهو پیغه‌مبه‌ره‌ بووه‌، ئه‌مه‌تا (کوردی) له‌ ده‌می (زارو هه‌ناسه‌ی) گیان (روح) ی خۆیه‌وه داویه‌ته‌ زایه‌له‌ و چریکه‌و شیعر هه‌ل‌دان به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا و لێی جیا نه‌بووه‌ته‌وه هه‌تا (سه‌دره‌) که ته‌نیا هه‌ر له‌وه‌یدا وه‌ک چۆن ئیتر جبره‌ئیل (روح القدس) که له‌پیشتر ناوم برد، نه‌یتوانی له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بروات و ڤاویستا (کوردی) یش وه‌ک ئهو (روح القدس)ه‌ و هاوشانیتی خۆی له‌ویدا ڤاگه‌یاندووه‌وه له‌ (دم) واته‌ گیانی خۆیه‌وه و تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ (فارسی و عه‌ره‌بی) یه‌ (حه‌وت پاته‌)که‌ی فه‌رموه‌ته‌وه به‌پرووی (دم) کردنه‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه به‌فه‌رموه‌وه. به‌هۆی ئه‌وه‌وه که ئهو (دره‌ختی کونار)ه‌ له‌و شوینه‌ پیرۆزه‌دا ڤراوه‌

ئەوھتا لە بەندو باوی کە لە پووری کوردیدا ئەو درەختە بە پیرۆز دادەنێن و خواردنی بەروەکەیی بە (شیفا) دەزانن و برینەوێی ئەو درەختە بە گوناھێکی گەورە دەزانن و (نە)ی لێ کراوەو گواپە مەترسی زۆر خراپ لە ڕینگە ئەوھدایە کە ئەو درەختە بپریتەووە بەشکو چاندنی ئەو درەختە بۆ پیرۆزکردنی شوپنەکەییە کە تیا دەروینریت.

بەبیرکردنەوھ لەم دوا تاکی بەندی سێیەمە دەردەکەوێ واتای قوولترو ئاینیانیە زۆرتەر ھەڵدەگریت من ھەر ئەوھندەم بە (بەس) زانی.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە (ھەوت بەند)کەدا (۷۷)مین تاک و لەم بەندی سێیەمەدا (۲۹)مین تاک و شوپنی ئەم تاکە لە ھەر یەکێ لە سەرچاوەکانیدا بەم جۆھە دوایە:

لە (صا) دانپییە و لە (ط، ق / ۳، مک) دا (۱۵)مین تاک و لە (جم، حم، سجا)دا (۱۶)مین و لە (با / ۱، ج، نم / ۱) دا (۱۷)مین و لە (ص، گل / ۶) دا (۲۱)مین و لە (شح، ما / ۱) دا (۲۴)مین و لە (عن، نع)دا (۲۶)مین تاک و لە (مس، ن، ه) دا (۲۹)مین تاکە ھەلبەستی ئەم بەندی سێیەمەییە.

ھەرۆھا لە ھەموو سەرچاوەکانیشیدا دوا تاکی ئەم بەندی سێیەمەییە.

جیاوازیەکان:

از دم روح ، له (عن، ن) دا نووسراوه: (از دم غیب) واتە لە ھەناسەیی غیبیەوھ – کە ئەمەش دەگونجی.

واتای گشتی:

سەرباری ئەو ھەموو لیکدانەوھ ورد و قوولەیی پیشووم لەسەر ئەم تاکە ھەلبەستە بەدریژی دووبارەیی دەکەمەوھ کە:

(کوردی) فەرموویەتی بەسەر چلە پۆپەیی دار کونارەکەیی پال بارەگا (عەرشی) خواپییەوھ لە زارو ھەناسەیی گیانمەوھ ئەم (قسەییە) واتە ئەو تاکە ھەوت پاتەیییەکە لە زمانمەوھ دەربێردا کە:

کای دمت نغمۃ سرافیلی،
مورد واردات جبـریلی
أنت شمس الھدی ونور الحق
أظھر الحق یا ظھور الحق

به‌ندی چواره‌م

- ۷۸- خیز جانا نوای دیگر زن
خرمنم را شرار فروهر زن
- ۷۹- دفع سودای فاسد غم را
بر رگ دل زغمز نشتر زن
- ۸۰- منکرانرا ز تاب شعلهء خویش
موت نار و شدت حر زن
- ۸۱- موسی آسا به رغم سحاران
یک عصای به نفس اثر زن
- ۸۲- مست و مغرور کفرو بی باور
موج گرداب بحر احمر زن
- ۸۳- گمراهان را به زلزله و طوفان
سنگ باران و باد صرصر زن
- ۸۴- ضربت از تو، تن از تو، جان از تو
خواه شمشیر و، خواه خنجر زن
- ۸۵- توشه تخت (ما عرفناک)ی
خیمه از ممکنات برتر زن
- ۸۶- شاهباز نشیمن قدسی
تا سر برج لا مکان پر زن
- ۸۷- ای که داری هوای دلبر ما
نقش مهرش به هر دلی بر زن
- ۸۸- بهرهء معنوی کزو بر گیر
رستم زال و مشت عنتر زن
- ۸۹- در ره آن حبیب نسخ آور
تیشش‌هات برت و بر آذر زن

- ۹۰- کیمیای سعادت ار خواهی
 بر درش رخ چوسکه بر زر زن
- ۹۱- دست کوتاه کن ز دق الباب
 قامتت حلقه ساز و بر در زن
- ۹۲- گر در آن آستانه ره یابی
 پشت پایی بقصر قیصر زن
- ۹۳- ور نهدت به جبهه داغ قبول
 داغ و غم بر دل سکندر زن
- ۹۴- سر به پاگه سگان کویش نه،
 دست رد بر سریر سنجر زن.
- ۹۵- مست لولاک باش بی پروا
 بر سر کفر شیر اکبر زن
- ۹۶- از سر افکن خیال افسر و زر
 سنگ درگاه دوست بر سر زن
- ۹۷- قلم نسخ به پنج مصحف نه
 کز لک حک به چار دفتر زن
- ۹۸- بانگ حق آشکار فرمودند
 نعرهء جوش و رقص، آور زن
- ۹۹- جرعه‌ای برکش و بدین آهنگ
 شور و غوغا بر اهل محشر زن

۷۸- خیز: رابه، هه‌سه، راپه‌ره، مه‌به‌ست له دنگ لیکردنیکه بۆ له جیگه‌ی خو (له دانیشتوویدا)
 هه‌ستان و وریا بوونه‌وه، که ئەمه‌ش له‌بهر هه‌لستانی ریز لیکرتنه، که (کوردی) دهنگی له خوئی
 کردووه بۆ ئەوه‌ی له‌و باره‌دا که تیایا بووه (نهمینی) و راپه‌ریت تاکو بکه‌وئته باریکی تره‌وه.
 جانا: ئەه‌ی گیانه، گیانه‌که‌م، که مه‌به‌ستی له هه‌ر ئیسلامیکی پاکیشه.
 نوا: ئاواز، ئاهه‌نگ، ناوی ئاهه‌نگیکی مؤسیقییه، به‌لای (ئاریانی) به‌که‌انه‌وه، مه‌به‌ستیش له
 چووونه باریکی چاکی (ژیان)ه.

دیگر: هی که، هی تر، ئی تر، ئی که، دەدی.
 زن: لئى بده، ساز و ئاههنگ و نهوايهكى تر لئى ده) بژهنه، پيامالە، بکوته (وهك تهپل کوتان و پيامالينى و، بژهنه بۆ ئامپره بايبيهكانى وهك شمشال...
 خرمنم را: خهزمانهكهم: خهزمانم، جۆخينم.
 خرمن: مهبهست له (تهمهن) واته (تهمهنى خۆى)شى دهگريتهوه و، يا ئەو بيرووراو بۆچوون و بپرواويه لهكاتى دانانى ئەم تاكه ههلبهستهيدا بوويهتى كه ئەوانهى به (خهزمانى خۆى) ناو بردوون.

شرار: ئەو پزيسك و پزيسكه ئاگر كه له شاخه و كلپهوه به ناو (با)دا بهرز دهبيتتهوه، واتاى (بهري)يش دهكات كه به واتا سهرهبزوتك، يا، مهبهست له پزيسكهكهپانه كه بهر بيته ئەو خهزمانه ناوبراوهى گري تى بهردات و له زۆر خۆشهويستيهوه بۆ (پيغهمبهر - د.خ) يا له تيشكى رووناكىي ئەوهوه ئەميش گري بگريت، بهلام ئەو گري و كلپه بلپسهيهى كه:
 فروهر: وشهيهكى زۆر ديزينهى كورديهيه و له پهلهوينيدا به (فرهقههر: Frevehr) بهكار هاتوو به واتا: تهنيا يهك گهرديلكه (نرّ)يه له گهرديلهكانى پهرتهوى ئاهۆرا مرادا: خواى چاكه بهخشيوهيهتى به لهشى ههركهسيك كه ئەو گهرديلكه پهرتهوينه له لهشى كهساندا رووناككهرهوهى ريگههى راست و ئاراستهكردنى گيانى ئەو كهسهيه بهرهو ريگههى راستى و چاكه و ههه ئەو پهرتهوهيش دواى مردنى كهسهكه پينومايى گيانى ئەو كهسه دهكات بهرهو بالا: (ئاسمان)و سهراچاوهى رهسهنى گيانهكه، چونكه بهلاى ئاينى زهردهشتيهوه ئەم ليكدانهويهيهى سهروهوه، دهستوورى چارهنووسى كهسانه كه بهپتي كردهوهى (چاكه) يا (خراپه)يان، له لايهن خواى مهزن (ئاهۆرا) وه پاداش دهرين كه بهرامبهه بهو خواى چاكه (ئاهۆر - يا - ئاهۆرا مهزدا)يش هيزى بهدكار ئاراسته كار بۆ بهدكارى ههيه كه ئەوئيش ژير دهسته و دهسته و خوار و دروستكراوى خواى چاكه و مهزنهكهيه، كه لهو ئاينه او له ئاينه ئاسمانيهكانى ترى وهك (مووسايى) و (عيسايى) و (محهمهدى) دروودى خوايان لئى بئى، ئەو هيزى خراپكاره به (شهيتان) نامزهه كراوه.

جا (كوردى)كه رووى كردووته گيانى خۆى و داواى راپهرينى لئى كردوووه بۆ ئەوهى ئەمجارهيان و له سهههتاي ئەم بهندى (چوارهمين)هيهوه به ساز و ئاوازيكى نوپوه بيتتهوه ئاراوهو، له (گيانهكهى) خۆى خواستوووه كه ئاگر بهربداته جهستهى (كوردى) بهلام ئاگرىك كه لهو گهرديلكهى پهرتهوينهى خواى مهزنهوه بئى له پيناوى خۆشهويستى (پيغهمبهر - د.خ)دا گر بگري و، لهسهه ريبازى صؤفيگهرييهكهى خواى (فنا في الله) بيت.

زن: مهبهستى له گري تيبهردانهكهى خۆيهتى.
 ههروهها (فروهر) ناوى فريستهيهكى نهتهوه (ئاريانى)يه كۆنهكانيشه، له ئاينى زهردهشتيدا كه پهرتهوى (چاكه بهخشينى)ى بهدهسته، بهرامبهه به چاكهكارانى كهسان، ههروهك ناوى مانگى (فهروهدين: ازار: مارت)ه كه ئەو مانگه بهو سپيتردراوه كه سهههتاي سالى سروشتى

و سه‌ره‌تای دابه‌شکردنی چاکه و خویشی و کامه‌رانییه له و سألدها، که له کاتی کوټابیهاتنی سالی کۆن و سه‌ره‌تای سالی تازه و کردنه‌وهی ناگری نه‌ورۆز به‌نیشانه‌ی دوا ناگری، سالی کۆن و یه‌که‌م ناگری په‌رته‌و به‌خشی سالی نوێ و (کوردی) خواستی ئه‌وه بووه که به‌و ناگره نوێیه‌ی نه‌ورۆز گری تێ به‌ربدریت له پیغه‌مبه‌ر دۆستیه‌که‌یدا که نیشانه‌یشه بق پتر به‌هیزبوونی ئه‌و دۆستایه‌تییه‌ی به‌و خه‌رمان گر تیبه‌ربوونه‌ی و له‌وانه بی ئه‌م سه‌ره‌تای به‌ندی چواره‌مه‌ی له (رۆژی جه‌ژنی نه‌ورۆزی پیروژ) ه‌دا ده‌ست پی کردبی، که هه‌روه‌کو ئه‌وه ئه‌م جه‌ژنه به‌لای کورده‌وه پیروژ بووه:

هه‌سه‌نگاندن:

نیوبالی دوومه‌ی ئه‌م تاکه، چه‌شنه‌ گرانی (قورسی)یه‌ک له (کیش)ه‌که‌یدا هه‌یه، به‌تایبه‌تی له وشه‌ی (فه‌روه‌هر)دا.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له (جم) و (صا)دا نییه‌و، له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی تردا (٨٧)یه‌مین تاک و ئه‌م هه‌وت به‌نده‌یه و تاک یه‌که‌مینی ئه‌م (به‌ندی چواره‌م)ه‌یانه.

هه‌روه‌ها شوینی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوژه‌یه:

له (ص، ق/٣، مک)دا (١٦)یه‌مین و له (با/١، ج، حم، سجا، نم/١)دا (١٨)یه‌مین تاک و له (گل/٦)دا (٢٢)یه‌مین و له (ف)دا (١٣)یه‌مین وه له (کل/٣، گل/٥، گل/٨)دا: (٢٣)یه‌مین و له (مع)دا (٢٤)یه‌مین و له (شح، ما/١)دا (٢٥)یه‌مین و له (عن، مع)دا (٢٧)یه‌مین و له (مس، ن، ه)دا (٣٠)یه‌مین. تاکه.

جیاوازی سه‌رچاوه‌کان:

له (عن، ن، ما/١)دا له جیگه‌ی (خیز) نووسراوه (خیزو) که ئه‌میش ده‌گونجی.

فروه‌ر، له (نم/١، با/١، سجا، هم، گل/٣، فا)دا نووسراوه (نۆ در)، که ئه‌مه‌ش واتا نادات - ده‌شی ئه‌مه‌ش جوژ، (موعه‌مما: په‌رده‌ک)یک بیت و من بۆم ساغ نه‌کرایه‌وه و (ئه‌ندامانی لیژنه)یش سه‌ریان لی دهرنه‌کرد.

فروه‌ر له (عن)دا نووسراوه (نودو) که به‌لای منه‌وه ئه‌میش یا واتا نادات و ئه‌گه‌ر (په‌رده‌ک)یش بیت ئه‌وا نه‌من و نه (ئه‌ندامانی لیژنه)یش بۆمان هه‌لنه‌هیترا.

لیکدانه‌وه‌یه‌کی هه‌له:

واتای گشتی:

(کوردی) رووی ده‌می کردووه‌ته گیانی خوێ که ئه‌مجاره‌ ده‌م له ساز و ئاواز و نه‌واپه‌کی تره، روچوووه، دهربرینی خو‌شه‌ویستی و هه‌لنانه به‌رامبه‌ر به (پیغه‌مبه‌ر - د.خ) به‌را‌ده‌یه‌ک نه‌ک هه‌ر ئاهه‌نگ ئاسایی به‌شکو له تاو، تاووتینی ئه‌و خو‌شه‌ویستییه‌ خوازبیری گر تیبه‌ربوونی خو‌یشی بووه به‌ په‌رته‌و (نوری خو‌شه‌ویستی)یه، وه‌ک رۆژیکی نوێی (نه‌ورۆز بی) له‌م تاکه‌یش به‌دواوه جار‌جار رووی ده‌م له پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ)ه.

۷۹- دفع: لادان، لابردن، لی رسگار بوون، چاککردنه وه، پال پیوه نانی (سه و داسه ریبه که ی خوی).
سودای: سه و دای.

سه و دای: نه خۆشییه کی دهروونییه که له پزیشکی کۆنی سه ریئی (کوردی) دا به تیکه لئی رهش ناوبراوه وه - (مالیخولیا) ی پی و تراوه و، له شتیوهی جوړه شتییه کیشدایه، خه مۆکی، شه مووله، په چا و کردنی هه رشتیک به خراب له تاو هیژی ئه و شتییه دلدارییه.
به لای هه ندیکیشه وه وایه: ئه و تووشبووه (خۆشی له خه م و خه فته) وهرده گریت و به لایه وه خه ویکه و نایه ته دی.

فاسد: پیس بوو، خراب، گهنیو، رزیو، (کوردی) سه و داییه که ی چواندوو یا کردوو به (فاسد).

غم را: له خه مه وه، له خه فته وه واته ئه و سه و دای فاسیده ی که له خه مه وه په یا بووه.
بر رگ دل: ریشه ی دل بده ره بهر، له ده ماری دل بده،
زغمز: له غه مزه وه،

غمز: چا وه لته کاندن، برۆ هه لته کاندن، به تیلا ی چا و روانین که جوانییه کی کاریگر ده گه یه نی. له گۆشه ی چاوه وه روانین. (چاوی نازی) پیغه مبه ره له هه رچی زۆرتر جو ش به هه ستی (کوردی) بسینی.

(کوردی) کاریگری ئه م (غمزه) یه ی را گه یاندوو که بدریته بهر نه شته ر.
نشتر زن: بهر نه شته ری بده، واته غه مزه که، که وه ک نه شته ر کاریگره ئه و نه شته ری غه مزه یه بده له ره گی دل واته چا و ترییم بکه.

نشتر: تیغ یا (دروه شه یه کی پانی نووک و مه ودا) تیژه پزیشک له کاری نه شته ر گه ری، یا دومه ل هه لدریندا به کاری ده هی نی. که دیسان له و نه شته ره که له (غمزه) ی چاوه که وه یه، مه به ست له (برژانگ) یشه.

خواستی (کوردی) بۆ ئه وه ی ئه و نه شته ری غه مزه و برژانگه له ره گی دل بدریته، نیشانه یه بۆ خوین بهردان (وهک چاره) بۆ زۆر نه خۆشی له کورده واریدا، که به خوین گرتن (هه جامه ت) ده کری و دهنگ وه هایه که (خوین بهردان) یا (خوین گرتن) سوننه تی پیغه مه ریشه له به ره ئه وه سه ره رای راستی کاره که له رووی زانستی پزیشکییه وه. ههروه ها (پیرۆز) یشه و مه به سستی (بهردان) ی خوینی پیسی ناو ده ماری بۆ گهن واته خه یالی خراپه.

ئه م تاکه:

به پیتی ئه وهنده سه ره چاوه یه ی ده ستم که وتوون له سه ره ئه م هه وت بهنده، ئه م تاکه (۷۹) یه مین وه به پیتی ئه م (بهندی چواره مین) هه ش دووه مین تاکی ئه م بهنده یه، به لام شوینی ئه م تاکه هه لبه سته له سه ره چاوه کانیدا، واتا: (چهنده مینییه که ی) به م جوړه یه:

له (جم، ص) دا نییه و له (ف) دا (۱۴) یه مین تاک و له (ط، ق/۳، مک) دا (۱۷) یه مین و له (حم، سجا) دا (۵۸) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۱۹) یه مین و له (صا) دا (۲۱) یه مین و له

(گل/۶) دا (۲۲) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۴) یه مین تاکه و له (مع) دا (۲۵) یه مین و له (شج، ما/۱) دا (۲۶) یه مین و له (عن، نع) دا (۲۸) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۱) یه مین تاکه هه لیهسته له م حوت بهندهدا .

جیاوازیهکان:

دفع، له (ط) دا نووسراوه (رفع)

غم را، له (عن) دا نووسراوه: هم/۱ . دهگونجی و یهک واتان

دل، له (عن، گل/۳، ما/۱، نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه: (جان).

واتای گشتی:

بۆ لایردنی سه و دای له غه مدا گه نیودا وهک ده رکردنی دومه لیک بۆ ده رچوونی چلک و رزیوییه که وهک (باو) ه له نه شته ری کاریگه ری جوانیی تیلایی و نازی چاو یا له برژانگه که یه وه وهک نه شته ر په تاوی و گه نیوی دل به و نه شته ر که له رهگی دل که بدریت ه و چلکه ده رکهن هه مهش نیشانه یه بۆ خواستراوان له سونیکه ریدا .

۸۰- منکرانرا: مونکیرهکان.

(منکر) ه و که سه یه که هه ر شتی خواستی خوای مه زنی له سه ر بی (تیا بی)، ه و که سه، به زوبان و کرده وه ه و خواسته به جی نه هینی و دژی بی .

مه بهستی (کوردي) لیره دا هه ر (نا فرمانی) خوای گه وره نییه به شکو مه بهستی له وانه یشه که باوه ر به پیغه مبه ریتی ئیسلام و به ئاپنه که ی ناکهن .

(کوردي) وهک له سه ره تایی هه م به ندی چواره مه وه ده نگی له (گیان) ی خوی کرد بۆ هه لگیرساندنی ئاگری نووری خوایی و فه رمایشته کانی که پیغه مبه ری ئیسلام به خه لکی راگه یاندوون لیره دا (کوردي) به و (گیان) هی خوی گوتوه که ئا له و (تین و تاوی) مه شخه لانی ئاگری په رته وت .

زتاب شعله خویش: له تاو په رته وی خوایی خوی . مه بهستی (کوردي) له (تین و تاوی شوعله) ی گری نووری خوایی (تی به ربوونه که ی) خویته تی که به ره وه ره بوونه به (په پیره و) کردنی (قورئان) و (حه دیت) و (سوننه) وهک ئیسلامتیکی دروست و سو فییه کی شه یدای له هه فیندا سووتاو، به و تیشکه .

خویش: خۆ، خۆت مه بهستی له خودی گیانه گری تیبهر بووه که یه تی که له و (گری) وه:

قوت: هیز .

نار: ئاگر، ئاور، ئاتهش .

شدت: توندوتیژی، تین و تاوی،

حر زن: تاوی گه رمیی پی بسینه - هی مونکیرهکان که به و هیزی ئاگر و توندوتیژی ه و ئاگره (مونکیر) هکان بسووتینه له هه فیندا بیان هینه وه سه ر ریگه ی راست .

هه م تاکه:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە ھەوت بەندەكەدا (۸۰)یەمین و بەپیتی ئەم بەندی چوارەمە سێیەمین و شوپنی لە سەرچاوەكاندا بەم شێوەیە:

لە (ف، صا، مكا، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج)دا نییە و لە (ص)دا (۲۳)یەمین تاك و لە (گل/۶)دا (۲۴)یەمین و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۸)دا (۲۵)یەمین و لە (مع)دا (۲۶)یەمین و لە (شح، ما/۱)دا (۲۷)یەمین تاك و لە (عن، نع)دا (۲۹)یەمین و لە (مس، ن، ه)دا (۳۲)یەمین تاکی ئەم ھەوت بەندەییە بەپیتی ئەم سەرچاوەیانە.

جیاوازییەكان:

منكرنرا لە (ص) دا نووسراو: (مشركانرا) ئەمەش یەك واتایی نییە. شعلە، لە (عن، ما/۱، مع) دا نووسراو: (مشعل) ئەمیش دەگونجی و جوانە و لە واتادا لە (شوعلە)كە بەهێزترە چونكە (مەشعل) (گرتی بەربوویی) و (شوعلە) تیشکی گرتی بەربوونەكەییە، لەبەر كەمی ژمارەیی ئەم سەرچاوانە لە تاكە ھەلبەستەكە سەرھەدا جیگیرم نەكرد.

خویش لە (عن، ما/۱، مع)دا نووسراو: (او) كە ئەمەش ناگونجی.

قوت، لە (عن، ما/۱، مع)دا نووسراو (شدت) كە ئەمەش پاش و پێشە.

شدت، لە (عن، ما، مع)دا نووسراو (قوت) دیسان پاش و پێشە.

واتای گشتی:

(كوردی) بەگیانە گرتی بەربوویی ئەقینە راستەقینەكە خۆی دەلێت:

ئەوانەیی كە (منكرن) تو بە تین و تاوی ئەو ئاگرەیی خۆت و هیزی ئاگرین و توندوتیژی گەرمایان ئاوقا بكە ھەتا بسووتین لە سزای (ئینکاری)یەكەیاندا و، یا بەشكو بێنە سەر ڕێگەیی راست و خواناسین و ئاین، چونكە ئەگەر ئەوانە (شفاعت)ی پێغەمبەریان بەرنەكەوئ ئەو ئاگرێ دۆزەخ لەوە دنیایش ھەر دەیانسووتینی و بەشی ئەوانە.

بەپیتی شارەزاییم لە شیعری (كوردی) وەھای بۆ دەچم كە ئەم تاكە ھەلبەستەیی نیشانە بێ بۆ (ھەوت رۆژ) مانەوھی قەومەكەیی (شوعیب)، پێغەمبەر (د.خ) لەناو گرتی ئاگرەدا، چونكە لە خوا یاخی بووبوون؛ بەتایبەتی كە لە تاکی ئاینەدا (مووسا) پێغەمبەر (د.خ) دەدوێت.

۸۱- موسی آسا: ھەرھەكو (مووسا) پێغەمبەر(د.خ) مەبەست لە گردبوونەوھكەیی ئەو پێغەمبەرەییە لەگەڵ جادووگەرەكانی (میسر) لەلای فیرعون.

بەرغم سحران: مەبەست لەوھییە لەگەڵ توانایی ئەوانیشەوھ، ھیشتا ھەر بەسەریاندا زال بوو و، ژیری خستن و پەست و زەبوونی كردن.

ئا لێرەدا (واتە لە سەرھتای نیوبالی دووھەدا) (كوردی) یا لەگەڵ گیانەكەیی خۆیەتی و، یا روو بەخودی پێغەمبەری ئیسلام گوتوویەتی تۆش وەك مووسا

یك عصایی: (داردەستیک، گالۆكینك)

بەنفس اژدر زن: بەمالە بە خودی ھەژدیھادا، كە (نفس) ذاتە، خود، گیان، لەش، جەستە، تەن،

خودی مروّف پاراستنی بوونیتی هر شتیک وهک لیره دا مه بهست له و پارچه (په تک) انه به که جادوکاره کانی فیرعون فریایان دان و بوون به هژدیها .

اژدر: وشه به کی کوردیه، واته هژدیهادی زور گوره که ناگر له دهمیه وه پژاوه، وهک له ئەفسانه کۆنه کاندایا هاتوو، به لام لیره دا مه بهست له (داردهست) یا (گالۆک) هکه ی حه زره تی موسا بووه که فریتی داوه بۆ هژدیها جادوویه کان، ئەو دار دهسته بووته هژدیهادیه کی یا ماریکی مارخۆر و ماره جادوویه کانی هه لوشیون. و (کوردی) گوتویه: (یهک دار دهست به خودی ئەو ئەژدیهایانه دا بماله)

زن: پیایان دا بماله.

داستانی ئەم جادوگره ران و گالۆکه که ی موسا پیغه مبه ر له نایه ته کانی ژماره (۷۵ - ۸۹) ی (یونس) و (۵۷ - ۷۶) ی (ط)، (۲۹ - ۵۲) ی الشعراء که به دریزی له (قورئانی پیرۆز) دا گێردراوته وه.

ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه لبهسته به پیتی سه رچاوه کانم له حه وت بهنده که دا (۸۱) یه مین تاک و له م بهندی چوارمه دا (۴) یه مین تاکه و به پیتی شوین ئەم تاکه له سه رچاوه کانیدا به م چۆره به: له (صا، جم) دا نییه و له (ف) دا ش (۱۵) یه مین و له (ط، ق، ۳، مک) دا (۱۸) یه مین و له (حم، سجا) دا (۱۹) یه مین تاک و له (با، ۱، ج، نم) دا (۲۰) یه مین و له (ص) دا (۲۴) یه مین و له: (گل/ ۶) دا (۲۵) یه مین و له (گل/ ۳، گل، ۵، گل/ ۸) دا (۲۶) یه مین و له (سجا، ما/ ۱) دا (۲۸) یه مین دا و له (عن، ن، نع) دا (۳۰) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۳) یه مین تاکه ئەم حه وت بهنده به و له هه مو سه رچاوه کانیشدا چونه کن و جیاوازیان تیا نییه.

واتای گشتی:

(کوردی) له م تاکه هه لبهسته یدا پرووی ده می کردووته وه پیغه مبه ر یان (گیان) ی خۆی که خۆی بکه ویت، وهک موسا پیغه مبه ر - د. خ -

که چۆن به گالۆکه که ی جادوو ه ساخته کانی جادوگره رانی فیرعونی میسری پوچ کردنه وه، ئاوه ها تۆش به و چه کی به هر مه ندیه ت له نایه ته کانی قورئانی پیرۆز ئاوا وهک گالۆکه که ی حه زره تی موسا بماله به ده روونی (مونکیر) هکاندا ده روونیان له و خشتوخالی بی بروایی و گومرایی پاک بکه ره وه بیانیه تیه سه ر ریگه ی راست و، یا یه کسه ر پرووی ده می له پیغه مبه ر کردوو که چۆن (موسا) ئەو موعجزانه ی دنه واند، تۆش ئەو پیغه مبه ری ئیسلام به گالۆکی به هیزی نایات و حه دیث و کرده وه کانت هژدیهای ئەو مونکیرانه داپلۆسه، یا بۆ هاتنه سه ر ریگه یا بۆ ته فروتوونا کردنیان.

۸۲- ئەم تاکه هه لبهسته درێژدانه به داستانه که ی حه زره تی موسا - د. خ - له گه ل فیرعونی میسر و جادوگره ره کانی و، ره وکردنی ئەو پیغه مبه ره به خۆی و په ی ره ویکارانی له میسره وه بۆ سه ر زه مینی به لێن پتدراویان (فه له ستین) له لایه ن خوای مه زنه وه و که ئەو ره وکارانه، که یشتنه

گوئی دهریای (سوور) حه زرهتی مووسا - د.خ - دیسانه وه گالۆک (عهصا) یه کهی مائی به ئاوی ئه وه دهریایه دا به فرمانی خوای گه وره له وه شوینی گالۆک به (ئاو) مألینه که دا ئه وه دهریایه (در)ی دا و مووسا و پهیره ویکارانی له بهنی ئیسرا ئیلییه کان له وه (در)ه وه به وشکاییدا به ئاسوودهیی و بی کۆسپ په رینه وه وه له وه کاته دا فیرعه ون که پتی زانیوو مووسا و نه وهی ئیسرا ئیلییه کان هه له اتوو به سوپا وه به دوا ی ئه وه ره و کردوو انه دا هاتبو وه گه یشته گوئی (دهریای سوور)، ویستی وه که ئه وان له وه شوینی (در)ه وه که لیی په رینه وه وه، ئه ویش په رینه وه، به لام به په رینه وهی (جووله که کان) ئه وه (در)ی ئاوه هاته وه یه که و فیرعه ون و سوپایه کهی که وتنه بهر شه پۆل و گیزی دهریایه که و خنکان (کوردی) له م تاکه هه له بیهستی سه ره ویدا له م داستانه دوا وه دوا به دوا ی تاکه هه له بیهستی پدیشووی رووی کردوو هته وه (گیان)ی خۆی و فهرموویه تی:

مست و مغرور کفرو بی باور: که ئه م وشانه ییش واتایه کانیا ن ئه مانه ن:

کفر: خوانه ناسی را گه یینه ر، بی ئاینی، ناسوپاس گوزاری خوای مه زن.

(کوردی) له نیوبالی یه که می ئه م تاکه ی سه ره وه دا، ئه م روا له تانی وه که: (مهستی) و (مه غرووری) و (کوفر) و (بی باوه ر) یانه ی که له (فیرعه ون) و جادوو گه ران و دارو دهسته کهیدا هه مووی گرد کردوو نه ته وه، له گومرا و خوانه ناسانی سه رده مه که ی خۆی دهنگی له (گیان)ه که ی خۆی کردوو که ئه وان وه که چۆن حه زره تی مووسا (د.خ) گالۆکه که ی خۆی مائی به پرووی (دهریای سوور)، له خۆره لاتی میسر دا و، (در)ی به ئاوی دهریایه که دا و، خۆی و پهیره ویکاره کانی به و ناو (در)ه دا رسگار بوون، ئه ئاوه هایش (کوردی) به پیغه مبه ر یا به (گیان)ی خۆی گوتوو که تۆیش ئاوه ها بماله به شه پۆل (مه و ج)ی دهریای سووری، واته جیهانی تیا گومرا بوانی خوانه ناسه کاندایا یا بیانیه تته سه ر ږیگه ی راست و بر وا کردن یا له ناویان بهرن... که فهرموویه تی:

موج گرداب بحر احمر زن

بماله به شه پۆلی گه رداوی دهریای سوور دا، که:

گرداب: هه ر شوینی له ناو دهریا و پروباری گه وره و دهریا چه و گۆلدا که ئاوه که سوور بخوات و گیزیکی لوول خواردنی به ره و ناوه وه ی بنکی ئاوه که دروست ده بی که هه رکه سی یا هه رشتی که وته بهر ئه و شوینه و، ئه و سوور خواردنی ئاوه به ره و ناو بنکی ئاوه که ئه و که سه یا ئه و شته به ره و بنکی ئاوه که ږاپیچ ده کات دهرتانی قوتار بوونی نامیتنی و ئه و که سه یا ئه و شته له ناو ده بات له و (گرداب)ه دا.

(کوردی) که به (گیان)ه که ی خۆی گوتوو تۆش (مووسا) ئاسایی بماله به شه پۆلی ئه و دهریایه دا بۆ ئه وه ی (در) بوونه که ی ئاوه که بیته وه یه که و ئه و گومرا یانه بخنکیتنی له دهریای سوور دا. ئه و رسگار بوونی حه زره تی مووسا و جووله که کانی به په رینه وه یان له دهریای سوور و خنکانی فیرعه ون و له شکره که ی له دهریایه که دا که سه رکه وتنی (حه ق) بووه به سه ر پووچی

گومراو خوانه ناساندا له (تهورات) و له نایه ته کانی: (۱۳۶) ی سوور هتی (الاعراف) و (۹۰) ی سوور هتی (یونس) و (۱۰۳) ی (الاسراء) وه (۷۵ و ۷۸) ی (طه) و (۶۲، ۶۶) ی (الشعراء) و (۳۹، ۴۰) ی (القصص) و (۵۵) ی (الزخرف) و (۱۷ و ۲۴) ی (الدخان) و (۳۸، ۴۰) ی (الذاریات) قورئانی پیرۆزدا باس کراون، که (کوردی) دیاریی ئه و کاره ساته ی کردووه له م کاره ساته ییدا و به پیتی ریتبازی صوفیانه و خواناسیی.

ئهم تاکه:

ئهم تاکه هه لبه سته به پیتی ئه وهنده سه رچاوه یه ی که له سه ری به ده ستم هیناون له م (حهوت به ند) هدا (۸۲) هه مین تاک و بۆ ئهم به ندی چواره مه تاکي پینجه مینه.

ههروه ها شوینی ئهم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانییدا به م چۆره یه که:

ئهم تاکه له سه رچاوه کانی: (ف، ص، صا، مک، شح، مع، حم، جم، نم، ما، سجا، با، ق/۳، ج، ط) دا نییه و له سه رچاوه کانی: (گل/۶) دا (۲۶) یه مین تاک و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۷) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۱) یه مین تاک و له (مس، ن، ه) دا (۳۴) یه مین تاکي ئهم به ندی چواره مه یه.

جیاوازییه کانی:

مغرور، له (مس، عن، ن) دا نووسراوه (مغرور) ئه میش ده گونجی.

خواستیاری (کوردی) له م تاکه هه لبه سته ییدا خنکاندنێ که سانی وه ک فیرعه ون و له شکره که یه تی و مه غرور و کافرو بی باوه (پ) وه ک خنکاندنه که ی فیرعه ون و سوپایه که ی له ده ریای سووردا... ئه شی مه به سستی له داواکردن بی له پیغه مبه ری ئیسلام که ئه وانه ی بۆ بکات.

۸۳- ئهم تاکه هه لبه سته نیشانه یه بۆ نه هاتنه سه ر یتگای خوانه ناسیی به ره ی چه ند پیغه مبه ریک که خوا هه ریبه که یانی به چۆره سزایه ک له ناو بردوون؛ چونکه په پیره ی فه رمووده ی پیغه مبه ری خۆیانیا نه کردووه.

داستانی ئه و له ناوچوونانه و چۆری له ناو بردنه کانیان له په راوییه کانی (داستانی پیغه مبه ران: قصص الانبیاء) دا له (تهفسیر) هکاندا به دریتزی نووسراون و نیشانه ییشیان تیا کراوه بۆ ژماره ی ئه و نایه تی قورئانی پیرۆزی که له باره ی ئه وانه وه یه له په راوییه ئاینیه کاندانا ناوبراون.

گمراهان را: گومرایه کان، یتگه راستی خواناسی و خواپه رستی بزکردووه کان مه به ست له و گومرایانه ئه و کۆمه له خه لکانه ی کۆمه لگایه کانی پیغه مبه ران: (نوح) و (هوود) و (صالح) و (لوط) ه - د.خ - که په پیره ی فه رمایشی ئه و پیغه مبه رانه یان نه کردووه و نه هاتوونه ته سه ر یتگه ی خواپه رستی.

به زلزله به (بوومه له رزه) خاکی به ره ی هه ردوو پیغه مبه ر (صالح) و (لوط) د.خ - دا (ته پیوه) ی زهوی و ئاواپییه کانیان ویرانی و نوقوم بوون.

طوفان: لافاو - که هه لسانی لیشاوی ئاوی زۆره به راده یه ک که سان و گیاندارانی ئه و شوینه

لافولتداوه، هه موو بهدم شه پۆلی ئه و ئاوه وه بخنکین.

له م ناوهینانی (لافاهه) هیش مه بهستی له لافاهه مهزن و به ناویانگه که ی سه رینی چه زه رته ی (نوح) - د.خ - یه که خه لک ئامۆژگارییه کانی ئه و پیغه مبه ریه ان وه رنه ده گرتن و سه ریچییان لی ده کردن و خوای گه وره ش فرمانی د به وا پیغه مبه ره که که شتییه مه زنه که ی خۆی دروست بکات و په پیره ی کاره کانی خۆی خسته ناویه وه و کاتی لافاهه که هه ستا هه موو گومرپه یه کانی خنکان و پاش نیشته وه ی لافاهه که، ئه و که شتییه به سه ر شاخی (گووتی: جوودی) یه وه گیرسایه وه که ده که وپته کوردستانی ئیسته ی تورکیاوه و بۆ یه که م جار له میژووی دوای لافاهه که وه له وه به شه کوردستانه مانه وه مرۆف جیا بوونه وه به جیهاندا.

سنگ باران: به رد بارین به سه ر هه ردوو گه لی چه زه رته ی (صالح) - د.خ - که (ثمود) یان پی گوتراوه وه هه روه ها چه زه رته ی (لوط) پیغه مبه ر - د.خ - که (سدوم) یان پی گوتوون و، خوای گه وره له سزای یاخیبوون له و پیغه مبه رانه یاندا به (به رد به سه ردا بارین) ئه و گومرپا و یاخیبانه ی له ناو بردوووه.

باد صرصر زن: ئاوقای (با) ی (صرصر) یان بکه.

له مه یش مه به ست نه هیشته ی گه له که ی چه زه رته ی (هود) پیغه مبه ر - د.خ - یه که نه هاتنه سه ر ئه و پیگه راسته ی که پیغه مبه ره که یان پینومایی نه کردن و خوا له تۆله ی ئه و سه ر ره قی و گومرپه ییه یاندا ئه و قه ومه که ناوی (عاد) بوو به (با) سارد و سه ر (صرصر) هه که ی له ناوی برد - وشه ی (صرصر) له سارد سارد، یا (ساردو سه ر) هه یه. (کوردی) له م تاکه هه لبه سه ته یدا و له زۆربه ی تاکه هه لبه سه ته کانی ئه م به ندی چواره مه یدا له وانیه که دهنگی له (گیانی خۆی) کردوووه یا رووی ده می کردوووه پیغه مبه ری ئیسلام - د.خ - به شپوه ی (گیانا) واته ئه ی گیانه که م له باره یدا تکاکار بووه که، له هه مان کاتدا نیشانی بۆ ناوه رۆک و بیرورا و کاره ساته کانی ناو به ندی پیتشوو (به ندی سییه م) یش کردوووه که له و به ندی پیتشووه دا (کوردی) هه ر خودی پیغه مبه ره که مانی هه ر جاره ی به شپوه یه ک و به ناوی پیغه مبه ری که وه، یا له گه ل ناو بردنی پیغه مبه رانی تردا و له کات و شوینی جیا جیا دا پیغه مبه رمانی به یاد کردوووه ته وه وه هه ر جاره ی تکای خواستیکی لی کردوووه و، به پنی پیویست بیرورای گونجاوی بابه تیانه ی تیدا راگه یاندوون.

ئوه تا (کوردی) لیره شدا تکا و خواستی هینانه وه دیی هه مان (موعجیزه) کانی ئه و پیغه مبه ره ناویراوانه ی لی ده کات بۆ به نه برکردنی گومرپا و خوانه ناس و یاخیبووان له فه رمایشته کانی خوای گه وره و بۆ هینانه وه ی ئه وانه بۆ خواپه رستی و چاکه کاری و شاره زایانه له داستانه کانی ئه و پیغه مبه رانه و گه له کانیان و چۆنیتی سزادانیان به جوانی و به یه که وه به ستنه وه یه کی وه ستایانه وه راگه یاندوون.

به دووریشی نازانم که (کوردی) له به هائییه کانی به تهنگ هاتی و مه بهستی له سزادان و له ناو بردنی ئه وان بیت به پتجه وانه ی ئه وانه وه که له تینگه یشته وه لایان و بووه یا لایان وه هایه

که گوايه ئەم حەوت بەندە بۆ (بە هائۆللا)یە، بەلام ئەووە راست نییە و بۆ پیغەمبەرە.
ئەم تاکە:

ئەم تاکە هەلبەستە بۆ ئەم حەوت بەندە (۸۳)یەمین تاک و بۆ ئەم بەندی چوارەمە شەشەمین تاکە و بەپیتی شوینی ئەم تاکەیش لە سەرچاوەکاندا ژمارەکەى بەم چەشنەیه:
ئەم تاکە لە سەرچاوەکانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، مک، نم/۱)دا نییە و لە (ص)دا (۲۵)یەمین تاک و لە (گل/۶)دا (۲۷)یەمین و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۸، ما/۱، مع)دا (۲۸)یەمین و لە (شح)دا (۲۹)یەمین تاک و لە (عن، نع)دا (۳۲)یەمین و لە (مس، ن، ه)دا (۳۵)یەمین تاکە و لە هەموو سەرچاوەکانیشدا چونیکەو جیاوازییان لە نیتوان ناوەرۆکی ئەم تاکەدا نییە.

واتای گشتی:

ئەم تاکە روو بەگیانی خۆی یا پیغەمبەری ئیسلام - د.خ - یە که گومراپهکان وهک گهلانی پیغەمبەرانى پیشووتر که سەرپیتچییان لە فرمایشتی خوا کردوو بە دەردی ئەو گهلانە بچن.

۸۴- ضربت از تو:

ضربت: دەستوێشانندن، داپلۆسانندن، پیامالین، لیدان، کوتاندن...

از تو: لە تۆوه، بە ئارەزووی خۆت، لە دەسلاتی تۆدا مەبەستی لەوهیه که لیدانەکه بە دەست پیغەمبەرە.

تن از تو: ئەم (تو)یە پیغەمبەرە.

تن: لەش، جەستە

از تو: ئەمجارەیان ئەم (از تو) بە واتای (لە تۆوه) نەهاتوو بەشکو بەواتا و مەبەستی (هی تۆیه) دەربردراوه - واتە لەشیش هەر هی خۆتە ئەی پیغەمبەری ئیسلام - د.خ - .

(کوردی) لەم تاکە هەلبەستە یەکه مەدا (لیدان و داپلۆسین)ی خستوووته دەست خودی پیغەمبەر لە هەمان کاتدا (لەش) و (گیان)یشی هەر بە هی ئەو پیغەمبەرە داناوه که بە ئارەزووی خۆی دەسکارییان بکات و لە ئاستی ئەودا سەری پتۆه نییە و لە ناخهوه ئامادهی خۆبەختکردنه له ریگای ئەو پیغەمبەرە خۆشەویست و رینوماکارهیدا، گوئی لە مستە و بەرفرمان و دەرباره.

تا ئێره لیکدانەوهی نیوبالی یەکه م بوو، لە نیوبالی دووهدا هەر (کوردی) لە سەر هەمان رای تاکی یەکه می سووره که:

خواه شمشیر: ئەگەر دتهوئ بە شمشیر و - لێردا ئەو پیغەمبەری سەرشک کردوو که ئەو لیدانی لە سەر (گیان)ی (کوردی)یە که بە هی پیغەمبەری داناوه چونت ئارەزوو لێیه یا دتهوئ دەیدەیتە بەر شمشیر بیده.

خواه خنجر زن: دیسان سەرشککردنیکی دیکەیتە بۆ پیغەمبەر که ئەگەر دتهوئ بەر (شمشیر)ی بده و، یا بە خنجر دای دروو، که ئەمەش پێ داگرتنتره که سەری خۆی

(کوردي) به شمشير ليدان، يا بهر خه نجردان پي خوشه، نه وهنده به فرمان و گوي رايه له بق نهو پيغهمبهره ره بهره. ههروهها مه بهست له ليداني گومر ايانه. نه م تاكه:

نه م تاكه هه لبهسته (۸۴) يه مين تاكي نه م كهوت بهنده به له م په راوييه دا ده بيتته كهوته مين تاكي نه م بهندي چواره مي نه م په راوييه.

به لام شويني نه م تاكه له سه رچاوه كانيداو ژماره كه ي به م جوړه يه:

نه م تاكه له سه رچاوه كانی (صا، جم) دا نييه و له (ف) دا (۱۶) يه مين تاكه و له (ق/۳) دا (۱۷) يه مين و له (ط، مك) دا (۱۹) يه مين و له (حم، سجا) دا (۲۰) يه مين تاك و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۲۱) يه مين و له (گل/۳، گل/۵، ما/۱، گل/۸، مع) دا (۲۹) يه مين تاك و له (شج) دا (۳۰) يه مين له (ص) دا (۲۶) يه مين و له (عن، مع) دا (۳۳) يه مين و له (مس، ن، ه) دا (۳۶) يه مين تاكي نه م بهندي چواره مي يا نه م كهوت بهنده به و له (گل/۶) دا (۲۸) يه مين تاكه.

جياوازي:

ضربت، له (نم/۱، با/۱، حم) دا نووسراوه: ضربت نه م يه هه ليه و ناگونجي.

ضربت، له (ن) دا نووسراوه (خریت) نه م يه هه له و له نكيه.

تن، له (مك، ط، ج) دا نووسراوه (دل) كه نه م يه ناگونجي؛ چونكه (دل) به شيكه، نه م تاكه له له ش كه واته

(تن) به جيترو واتا فراوانتره كه گوترا (له ش) دلش ده گريته وه و له (۲۱) سه رچاوه ي نه م هه لبه سته دا (تن) واته (له ش) نووسراوه، كه واته (دل) ه كه بق تيره ناشي.

واتاي گشتي:

(کوردي) گوي له مستيي خوي به رامبه ر به پيغهمبهر راگه يان دووه، ليدان به ده ست خوشه، چونكه له ش و گيانيش به ده ست خوته و چونت بويت به شمشير يا به خه نجر، ليره له گومر ايان بده بق هاتنه وه سه ر ريگه ي راستي يا وهك پيغهمبهره كانی تاكي پيشوو له ناويان به ره.

۸۵- تو شه تخت: تو پادشای سهر تهختي.

شه: پادشای

واته نه ي پيغهمبهر - د.خ - تو پادشای سهر نه و تهختي كه:

(ما عرفناك) ي: (نه مان ناسيوي).

نه م (وشه ليك دراو) ه ي (ما عرفناك) ه نيشانه به بق نه و فرموده ي خودي پيغهمبهر:

«سبحانك ما عرفناك حق معرفتك...».

واته نه ي خوي گه وره پاكزي و به رزي و بالادهستي، هه ر بق خودي (ذاتي) پاكي تو به كه نه ي خوايه نيجه تو مان وهك نه و راستي به بووني خوته نه مان ناسيت كه وا شاياني تو بيت.

كه واته (کوردي) گوتوو به تي نه ي پيغهمبهر تو پادشای سهر تهختي فرمايشي پيروزي (ما عرفناك) يت و له كاتيكا كه نه و هند پادشايه كي مه زني كه واته ده:

بر تر زن: خٲوه ته كه ت له سه روو گونجاوى و له ژووره و هوى توانايى جٲبه جٲكردنه و هوه هل بده، چونكه تو (رحمه للعالمين)ى و دهسه لآتى نه وهت هه يه و له بارتا هه يه نه وهت پى بكرٲت به هؤى نه و خوا به دروستى وهك شايانى خؤى ده ناسٲت و به شٲوه يه كه (په)ت به و راستييه برد كه بوويته كوٲتايه پنه ر به پٲغه مبه رٲتى، چونكه هه موو پٲويستيه كه تيا كرد بووه ته وه وهك له تاكه هه لبه ستنى ناينده داو ناوه رؤكى نه م تاكه ى سه ره وه روونترى دهكات ه وه و له ويذا درٲژه به مى نٲره ده دات.

نه م تاكه:

نه م تاكه هه لبه سته ى سه ره وه له م (حه وت به ند) دا (٨٥) يه مين و به پٲى نه م به ندى چواره مه، تاكى هه شته مينه و شوٲنى نه م تاكه له سه رچا وه كانيدا به م شٲوه يه يه:

نه م تاكه له سه رچا وه ى (صا، جم) دا نييه و له (ف) دا (١٧) يه مين تاكه و له (ق/٣) دا (١٨) يه مين و له (ط، مك) دا (٢٠) يه مين و له (سجا، نم/١) دا (٢١) يه مين و له (با/١، ج) دا (٢٢) يه مين تاك و له (ص) دا (٢٧) يه مين و له (كل/٦) دا (٢٩) يه مين و له (كل/٣، گل/٥، ما/١، گل/٨، مع) دا تاكى (٣٠) يه مين و له (شح) دا (٣١) يه مين و له (عن، نع) دا (٣٤) يه مين و له (مس، ن، ه) دا (٣٧) يه مين تاك نه م هه وت به نده يه و جياوازى له ناوه رؤكى نه م تاكه دا نييه له سه رچا وه كانيدا و له هه موواندا چونه كه:

واتاى گشتى:

نه ى پٲغه مبه ر - د.خ - تو كه پادشاهى سه رته خت نوشينى، دهسه لآتت نه وهنده زؤرو فراوانه نه م خٲوه تى نايى نيسلامه پيرؤزه تان نهك هه ر له ناستى نٲسته ى (سه رٲنى كوردى) دا به شكو له ناستى به رتر و پٲشتردا له پله ى گونجاوى و شياوى و، ره واى، تريندا بؤ هه لدا، بلاوترى بكه ره وه به جيهانى بوونٲتى فراوان و پان و به رينتردا نه و توانايى و دهسه لآته ت هه يه، چونكه هه ر تو بووى كه رووت كرده وه خواى مه زن و فه رمووت نه ى خواى مه زن و پاكرٲترين، نٲمه ى مرؤف هٲشتا نه وهنده ى شايان و پر به پرى زاتى پاك و به راستى تو ناسين بٲت، هٲشتا به و ته واوييه نه مانناسيويت و تو يه كه نه وهنده به قوولٲ خوات ناسيٲى، ياراي نه وهت هه يه نه م خواسته تاكاربييه ى منت پى به جى به نٲرٲت، له تاكى ناينده شدا درٲژه ى به م بيره داوه.

٨٦- شاهباز: شاهى بازان، مه به ست له په سه ندى و پيرؤزى نه م بالنده يه يه كه (كوردى)

چواندوويه تى به پٲغه مبه ر، له پٲشتر له رواله تى پيرؤزى (باز) دواوم.

نشيمن: نيشتگه، ولآت، شوٲن.

قدسى: پاكرٲى و پيرؤزى، هه ره ها نيشانه يشه بؤ فه رموده (حه ديٲ) هكانى خودى پٲغه مبه ر و، به تاييه تى نه وان ه يان كه پر به پرى نايه تى قورنانن كه به (حه ديٲ قودسى) ناسراون، وهك (كوردى) پٲغه مبه ر به شابازى نيشتگه ى نه و هه ديته قودسيانه ناساندووه.

تا سر: تا سه ر، كه مه به ستى له هه ره به رزايييه (تاكو، تاوهكو، هه تاوهكو) نه و به رزترين شوٲنه.

برج: کۆنگره، که لوو.

لامکان: له پرووی زمانی و فەرهنه‌نگیهوه به واته (به‌بی جی و شوین)، به لام له پرووی مه‌به‌ست و ئاینیهوه زارگوت (اصطلاح) یکی تاییه‌تی خواناسی و، یا رواله‌تیککی خواییه که خوای مه‌زنه، له‌که‌ل ئه‌وه‌شدا له هه‌رچی بوونیتی هه‌یه له خودی خواوه‌یه و هی خوایه به‌لام له‌لایه‌نی ئاینی و صۆفیه‌رییهوه (خوا) به: (بی جی و بی شوین) واته (لا مکان) ناوبراوه، چونکه له ته‌نیا یه‌ک ساتدا، له هه‌موو شوین و جیگه‌کانی بوونیتییهوه ئاگاداری هه‌موو شتیکیتی بۆیه به (بی جی): لامه‌کان) یش ناسراوه.

(کوردی) ئه‌و (ئاسۆ) یانه (ئافاق) و پان و به‌رینه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ئه‌وه‌نده به‌پروویه‌ریکی بچووک رچا و کردوون که به‌ماوه‌ی (هه‌ناسه‌ی بورج) یک ناو نووس کردووه. و بۆیه فەرموویه‌تی

پر زن: بفره، په‌رواز بکه له‌و (ئافاق) ه ناوبراوه‌دا ئه‌مه‌ش جارێکی که، (داننان) ی کوردی به‌پاستی و بوونی (میعراج) که پیغه‌مبه‌ر له کاتیککی هه‌ره که‌مدا چووه (میعراج) و له باره‌گای خوای مه‌زندا دوا (بیستن) و (گوتن) گه‌رایه‌وه و بۆیه ئه‌و (ناو بوونیتییه) به‌ربلاوه‌ی به په‌روازکردنیککی تا کو سه‌ر (بورج) داناوه که به‌گویره‌ی توانایی پیغه‌مبه‌ر ئه‌و هه‌موو شوینه (لا مکان) ه فراوانه‌ی کورد گوته‌نی ئه‌وه‌نده به‌ته‌سک و نزیک راگه‌یاندووه هه‌روه‌ک بلی (ریگه‌ی کانیه‌ی) و (پیشی ناوته‌سه‌ر). یا وه‌ک چۆن ئه‌و شوینی بوونیتییه مه‌زنه له هه‌مان کاتدا خوای لێیه ئاوه‌هایش پیغه‌مبه‌ر - د. خ - ئاگه‌دار و په‌یوه‌ندیداره که له هه‌مان کاتدا که خوای لێیه.

ئهم ئاگاداری و په‌یوه‌ندییه‌ش نیشانه‌یه بۆ بوونی ئه‌و (یه‌کبوونیتی - الاتحاد) ه صۆفیه‌رییه‌ی که له‌مه‌وبه‌ر به‌دریژی لپی دواوم و که توانایی پیغه‌مبه‌ر له‌و راده (زه‌به‌نگه) یه‌دا بی، ده‌بی ئه‌و (ئافاق) ه فراوانه له هانای چا و به‌ربلاوتر ده‌بی و هه‌ر له‌م بیروبروا و بۆ چوونه‌وه‌یه که (کوردی) مان ئاوا به‌و پیغه‌مبه‌ره‌دا راپه‌رمووه و، ئه‌مه‌ش به‌قوولایی رۆچوونی خودی (کوردی) ده‌گه‌یه‌نی له‌و (اتحاد) ه صۆفیه‌رییه.

بیر بۆ ئه‌وه‌ش ده‌چیت که (کوردی) وه‌ک دلی به‌خه‌لقانی گومرا و یاخیبووان له فەرمایشی خوا، سووتایی که ئه‌و که‌سانه له په‌یره‌ویکردنی ده‌قه ئاینیه‌کان و له خواناسی و له خوا په‌رستی دوور که‌وتوونه‌ته‌وه و پرۆسته‌ی براییه‌تی و خۆشه‌ویستی ئاینیان له نینواندا پچراوه و په‌رت و بلاو بوونه‌ته‌وه له یه‌کتر، بۆیه ئه‌وه‌تا وه‌ک ناچارێک هانای بۆ ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ره‌به‌به‌ر و خۆشه‌ویسته‌ی بردووه و تکاکار و خواستیاری ئه‌وه بووه له‌و پیغه‌مبه‌ره که به‌دئسۆزی خۆی، موعجیزه ناسایی وه‌ک موعجیزه‌ی چوونه میعراج‌که‌ی ئه‌و خه‌لکه گومرا و له ریگه لاداوه، به‌هه‌روه‌ری به‌خۆداچوونه‌وه و هاتنه‌وه سه‌ر ریگه‌ی راست بکات.

لێره‌شدا پراکردنی (کوردی) به‌بوونی (گیان) و توانایی له راده به‌ده‌ری (گیان) ئاشکرا ده‌بی، که (گیان) هه‌ر ده‌مینی ئه‌گه‌رچی له‌شی ئه‌و گیانه بووینته‌وه به‌خۆل و که‌واته ئه‌م

خوستانه‌ی (کوردي) له پيغه‌مبەر له‌بەر هتيزی بروايه‌وه به بوون و مانه‌وه و توانايی (گیان) ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی ئەمه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی که له سه‌ر ئەم (حه‌وت به‌نده) ده‌ستم که‌وتوون ده‌بیته تاکی (٨٦) یه‌مین و بروام وایه که سه‌رچاوه‌ی تر ئاشکرا بکړین که تاکه هه‌لبه‌ستی تری ئەم (حه‌وت به‌ند) هیان تیا بێ و ئەو سایه ئەم ژماره‌ی (٨٦) یه‌مین زۆرتر ده‌بێ. به‌م پێیه‌یش ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه. له‌م به‌ندی (چواره‌مین) هه‌دا ده‌بیته (٩) یه‌مین تاکه. هه‌روه‌ها ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌سه‌رچاوه‌کاندا شوینی له‌حه‌وت به‌نده‌که‌دا به‌م جوهره‌ی دواییه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌سه‌رچاوه‌ی (صا، جم) دا نییه و له (جم) دا (١٧) یه‌مین تاکه و له (ف) دا (١٨) یه‌مین و له (ق/٣) دا (١٩) یه‌مین و له (ط، مک) دا (٢١) یه‌مین تاک و له (سجا) دا (٢٢) یه‌مین و له (با/١، ج، نم/١) دا (٢٣) یه‌مین و له (ص) دا (٢٨) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٣٠) یه‌مین و له (گل/٣، ٥/گل، ٨/ما، ١/مع) دا (٣١) یه‌مین و له (شح) دا (٣٢) یه‌مین تاک و له (عن، نع) دا (٣٥) یه‌مین و له (مس، ن، ه) دا (٣٨) یه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده‌یه

جیاوازیه‌کان:

برج، له سه‌رچاوه‌کانی: (عن، گل/٣، ف، نم/١، سجا، جم) دا نووسراوه (اوج) که مه‌به‌ست له (هه‌ره به‌زایی)، یا (دوو‌ترین شوین) ه که (مانگ) تیا بێ به‌و دوو‌راییه‌یه له (زه‌وی) یه‌وه و ئەمه‌ش ده‌گونجی، به‌لام (برج) به‌جیتره.

واتای گشتی:

ئە‌ی شابازی نیشته‌گی پاکژی و پیروزی و تیزره‌و له راگه‌یانندی (حه‌دیشی قودسی) یه‌کانتدا که هاوواتای پره‌په‌رن له‌گه‌ل ئایه‌ته فه‌رمووده‌کانی خوای گه‌وره، له قورئانی پیروژدا، ده‌سا (بفره) هه‌تا سه‌ر (بورج) ی (لامه‌کان) که له هه‌ره شوینیکه باره‌گای خوای لێیه و ئەو خوایه‌ی شوینیکی تاییه‌تی بۆ نییه، به‌و تواناییه‌ی خۆت فریای ئیسلامه‌کانت بکه‌وه.....

٨٧- ای که داری: ئە‌ی ئەوه‌ی که هه‌ته، (مه‌به‌ست له پيغه‌مه‌ر) ه و هه‌روه‌ها مه‌به‌ستیشی له (گیان) ه‌که‌ی خۆیه که له تاکی یه‌که‌مدا به (جانا) واته (ئە‌ی گیان) پرووی ده‌می تێ کردوه، یا مه‌به‌ستی له هه‌ر (ئیسلامیکه)

هوای دلبر ما: هه‌وای دولبه‌ری ئیمه.

دلبر: دلخواز، دلبه‌ند، خۆشه‌ویست.

ما: ئیمه.

واته ئە‌ی پيغه‌مبەر، (ئە‌ی گیانه‌که‌ی خۆم) ئە‌ی هه‌ر ئیسلامیک، ئە‌ی ئەوه‌ی که تۆ هه‌ته، (گیز لیبوون)، ئاره‌زووکردن و، خۆشه‌ویست و دلبه‌نده‌که‌ی ئیمه‌ت هه‌یه.

لێره‌دا ئە‌گه‌ر (کوردي) پرووی ده‌می له (گیان) ی خۆی بوو، ئە‌وا ئە‌و خۆشه‌ویست و دلبه‌ند و ئاره‌زووکاره‌ که (دلبر) ه، ئە‌وا ئە‌م دلبه‌ره خۆدی پيغه‌مبهره. خۆ ئە‌گه‌ر پرووی ده‌می له

پيغه مېر يا له هر ئيسلاميك بووي، لهم تاكه هه لېهسته يدا ئهوا ئه و (دلبر) مېهست له خواي گوره يه .

له نيويالي دووهي ئه م تاكه دا رووي ده مي كردووه ته ئه و (پيغه مېر) يا هر ئيسلاميك (گيان) ي خودي خوي (كوردى) و ئه و نده بيان توانا و ده سه لاتدار ده بيني كه پتي گوتون .

نقش مهرش: (نه خشي خو شه ويستي ئه و).

جوانكاري: به رينووسي كو ن وشه ي (مهر) به شيويه ي (مهر: مؤر) و، (مهر: خو شه ويستي) يش ده خو يندريته وه، به كار هيناني وشه يه كي ئاوه ها كه دو و اتاي جيا جيا بدات له رووي ده ستووري ويژه ي كونه وه جوانكاريه كي په سنده ي ويژه ييه .

ئه مجا (كوردى) خواستويه كه ئه و، (مهر) ي بوونه ئيسلاميه .

مهر: خو شه ويستي پيغه مېر يا خو شه ويستي ئيسلامه تيه:

لېكدا نه وه:

به هر دلي بر زن: به هر دلېكدا بده . مېه ستي له وه يه ئه م مؤره به هر دلېكدا بني، يا هر دلېكي پي مؤر بكه، چونكه جاران له جيگه ي (ئيمزا) كردن يا به (په نجه مؤر كردن) ناميري (مؤر) به كار هينراوه كه ناوي كه سه كه ي به شيويه كي تا ييه ت وه يا سالي له دا يكو ونيشي له گه ل نازنا و يشيدا له و مؤره هه لكه نراوه .

هه روه ها مېه ستي له وه بووه كه به نه خشي خو شه ويستي هه ر دلېك برا زينه روه و ئاوه داني بكات .

ئه م تاكه:

ئه و تاكه هه لېه سته به پتي سه رچا وه كان (٨٧) يه مين تاكي ئه م كه وت به نده يه و (١٠) يه مين تاكي ئه م چوار به نده يشه .

به لام شو يني ئه م تاكه به پتي سه رچا وه كان ي له (صا، جم) دا نييه و له (ف) دا (١٩) يه مين و له (ص) دا (٢٩) يه مين تاك و له (ق/٣) دا (٢٠) يه مين و له (حم، ط، مك) دا (٢٢) يه مين و له (سجا) دا (٢٣) يه مين و له (با/١، ج، نم/١) دا (٢٤) يه مين و له (گل/٦) دا (٣١) يه مين و له (گل/٣، گل/٥، گل/٨، ما/١، مع) دا (٣٢) يه مين تاك و له (شح) دا (٣٣) يه مين و له (عن، نع) دا (٣٦) يه مين و له (مس، ن، ه) دا (٣٩) يه مين تاكه له م كه وت به نده دا .

جياوازيه كان:

دلبر ما: له (عن، ف) دا نووسراوه (شاهد ما) كه هه مان و اتا ددات و ده گونجتي:

واتاي گشتي:

كوردى له م تاكه هه لېه سته يدا رووي ده مي له پيغه مېره ي ئيسلام يا له هر ئيسلاميكى هاودلي خوي يا له (گيان) ي خوي كردووه كه ئه ي ئه و كه سه ي توش هه واي خو شه ويستي دلخواز كه ي منت هه يه ده سا توش به مؤري خو شه ويستي خوت دلي هه ر كه سيكي تردا شه قلي خو شه ويستي بكه له پيناوي ئيسلامه تيدا .

لەم جۆرە بیروبیاوەرە ی ناو ئەم تاکە لە تاکە ھەلبەستی ئابندەشدا درێژە ی ھەیە .
 ۸۸- ئەم تاکە ئەگەرچی وەک درێژە پیدانیکە بەناوەرۆکی تاکە ھەلبەستی پێشوو، بەلام وەھا پێ دەچێ کە ھەر رووی دەمی لە ھەر ئیسلامیک یا لە (گیان)ی خۆی بێت و فەرموویەتی بەرەء معنوی کز و بر گیر: بەھرە و پیت و پیرۆزیی (حەقیقی) راست و دروست لەووە وەر بگرە . ئەو وشە ی (مەعنەوی) یە بەلای ئاینی و صۆفیگەرییەو تاییبەتمەندییەکی نوێی ھەیە کە لە واتادا دژی وشە ی (مەجازی) یە و لە رووی واتاوە مەبەست لە ناووەی (باطن) یە و دژ بە وشە ی (ظاہیری) یە بەلای زۆرینەو دەنگدانە لە ھێزە نەینییە خواپییەکان و لە شوێنی تردا لەم وشە ی (مەعنەوی) یە بەدرێژی دواوم لەم پەر واییەدا . کە مەعنەوی وشە یە کە لە غەیری مەعنا ی حەقیقی خۆیدا بەکاربھێنرێت و بەلام لەم یا لەو لایەنەو نەیسبەتییکی مەعنا ی ئەصلییەکیەو ھەیە .

(کوردی) فەرموویەتی ئەم بەھرە ی مەعنەوی لە:

کزو برگیر: لەووە وەر بگرە، واتە لەو خۆشەوێستی و میھرەبانییەو لەو نەخشبوونی دل و ئاوەدان بوونیەو و (مۆر) کرانی خۆشەوێستیەو، لە دەقە بالا و پەسند و مروفاپییە جوانەکانی ئیسلامەو، وەر بگرە بەرادەیک بەو بەھرە وەرگرتنە ئەوئەندە بەھیز بیی کە بتوانی: رستم زال و مشت عنتر زن: (رستم زال) و مستەکوڵە (سیخورمە) لە (عنتر) و لە خودی رۆستەمی زائیش بدە . کە مەبەستی لەووە وەک لە کوردەواریدا باوہ دەلێن: (شا بەسەپانی خۆی نازانی) و، (کوردی) یش مەبەستی لەووە کە بەھرە ی مەعنەویە کە لە دەقە ئیسلامییەکانەو، و یا لە پیغەمبەری رابەری ئیسلام وەر بگرە و ئەوسایە، بی خەم بە، دەگەییته رادەیک لە (رستم زال) بدەو خۆتی پیادە لئی مەترسە و مشت لە (عنتر) یش بدە کە دوو پالەوانی بەتوانان و ئەم توانایییە ی (کوردی) مەبەست لە توانایی وەرگرتنی مەعنەویە . کزو: لەووە، واتە لە ئیسلامەتی یا لە خودی پیغەمبەرەو بەھرە وەر بگرە .

برگیر: وەر بگرە، بەھرەوەر بیە، بەدەست بەینە، پێی بگە .

مشت: مست و مشت، مستەکوڵە، سیخورمە، چەپەلاک .

عنتر زن: واتە مشت ی لئ دە، پیای مائە، دای پلۆسە .

عنتر: پالەوان و ھۆزیککی بەھیزی (عارەب) ە، بەنازایەتی لە چەند جەنگیکدا ناوی دەرکردووە، داستانی دلاری و دلخوایشی لەگەڵ (عەبلە) ی دلخواییدا بەناوبانگە (عنتر کوری شەداد) لە سالانی ۵۲۵ - ۶۱۵ ز دا ژیاوە .

ئەم تاکە ھەلبەستە لە سەرچاوەکانی (ن، ف، صا، مک، ط، حم، نم/۱، با/۱، سجا، جم، ما/۱، ق/۳، ج) دا نییە و لە (ص) دا (۳۰) یەمین تاک و لە (گل/۶) دا (۳۲) یەمین و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۸، مع) دا (۳۳) یەمین و لە (شح) دا (۳۴) یەمین و لە (عن، نع) دا (۳۷) یەمین و لە (مس، ه) دا (۴۰) یەمین تاکی ئەم حەوت بەندەییە بەپێی ئەم حەوت بەندە (۸۸) یەمین و لە بەندی چوارمەدا (۱۱) یەمین تاکە .

جیاوازیبهکان:

کزو، له (مع، گل/۳، گل/۵) دا نووسراوه (ازو): ئەمیش دهگونجی بهلام (کزو) بههیزتره بۆ ئیره.

مشت، له (ص، عن، مع) دا نووسراوه (چند) واته چهندیك له مهبهست له چهند جار لیدانی (مشت)هکویه.

ئەمیش دهگونجی.

واتای گشتی:

(کوردي) بهئیسلامیکی پاک یا (گیان)هکویه خۆی فهرمووه که بههره (پیرۆزی و پیت)ی مهعنهوی لهو پیغهمبهروه یا له (ئیسلامهتی)بهوه وهبرگره و ئیتر بی بهروایانه، بچۆ رۆستهمی زال داپلۆسهو مستهکۆله بسرهوینه له عهنتهر که دوو پالەوانی بههیز و ناودار بوون که مهبهست لهوه ئەوهنده بههیز دهبی دهتوانی له پالەوانی وهک رۆستهم و عهنتهر بدهیت، بهلام ئەم هیزی مهعنهویی مهبهست بووه نهک، هیزی زۆری بازوو، جهنگی.

تاکه ههلبهستی نایندهش وهک درێژهدان بهواتا و ناوهڕۆکی ئەم تاکهی ئیره وههایه.

۸۹- در ره: له ریگهی، له پیناوی،

ان حبیب: ئەو خۆشهویستهدا، که

نسخ آور: ئەوهی شتیکی تر پووچهل بکاتهوه، ههلی بووهشیتیتتهوه، که بهدریژی ئەمهم له پیشترا لیک داوتهوه.

ههلهوشینهروهوی ئاینهکانی پیش خۆی، که (ئیسلام)یش له دواي ههموویانهوهیه و ههر (مههمد) پیغهمبهر - د.خ - بووه که دواترین پیغهمبهر و کۆتایی هین بهپیغهمبهریتی و پوچکهروهوی ئاینهکانی پیش خۆی بووه، سههررای ئەوهی که له وشهی (حبیب) مهبهست له (حبیب الله)یه که مهبهست لهو پیغهمبهرهیه.

ههر لهبهرئهوهیه (کوردي) لیرهدا فهرموویهتی:

خۆشهویستیک که پووچهلکهروهو بیت کهواته له پیناوی ئەودا:

تیشه ات: تهشوییهکته، تهورهکته،

بربت و بر اذر زن بماله واته (تهشوییهکته بماله) بهسهر (بت) داو بهسهر ئەوهشدا کهبت (پهیکه، خوای بت پهستان) دروست دهکات وهک (نازهه) که بت دروستکار بووه.

اذر: ناوی راستییهکهی ئەو (نازهه بت دروستکههره)، (تارح) بووهو باوکی چهزهرتی (ئیبیراهیم خهلیل)ی پیغهمبهر بووه که ئەو تارحه (دارتاش)یش بووه.

ئەم تاکه ههلبهسته بهپیتی ئەوهنده تاکه ههلبهستهی تائیرهی ئەم حهوت بهنده دهستم کهوتوووه ژمارهکهی (۸۹)یهمین و (۱۲)یهمین تاکی ئەم بهندی چوارهمیشه. شوینی ئەم تاکه له سههراوهکانیدا بهم جۆرهیه:

له سههراوهکانی (ف، صا، مک، ط، مع، جم، نم/۱، سجا، حم، ق/۳، ج)دا نییهو له (ص)دا

(۳۱) یه مین تاک و له (گل/۶، ما/۱) دا (۳۳) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۴) یه مین و له (شج) دا (۳۵) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۸) یه مین و له (ن) دا (۴۰) یه مین و له (مس، ه) دا (۴۱) یه مین تاکی ئەم حەوت بەندەیه. و له هەموواندا چونیەکه و جیاوازیان نییه.

واتای گشتی:

(کوردی) ڕوو بە هەر ئیسلامیکی پاک و بە (گیان) ی خۆی فەرموویەتی: له ڕێگە و پێناوی ئەو خۆشەویستەدا که پێغەمبەری ئیسلامەو پووجەلکەرەو هی ئاینەکانی پێش ئاینەکهی خۆی و کۆتاییهێنەر بە پێغەمبەریتیدا هەرچی له بەجێگه یاندنی دهقه ئاینیه که پيدا بکری و ههولێ جێگیرترکردنی و سه‌رکه‌وتنیدا بکری هەر که مه‌و که‌واته (ته‌شوێ) یا (ته‌ورداس)، که بماله به‌بتدا ورد و خاشی بکه‌و بیشیماله به‌بت دروستکار و باپه‌خده‌ر به‌خوانه‌ناسی وه‌ک (نازەر) دا.

۹- کیمیای سه‌عاده‌ت: زاواهیەکی سوڤییانه‌یه، مه‌به‌ست له‌و به‌هره‌ وه‌رگرتنه‌ ئاینی و که‌وتنه‌ به‌ر پرته‌وی خواپیه‌یه که له ڕێگه‌ی پاک‌کردنی ده‌روون (نه‌فس) هوه ده‌یگه‌یتێ. کیمیای سه‌عاده‌ت: ناوی په‌راوییه‌کی گرنگ و باپه‌خدارێ ئاینیه‌و له‌ کۆره‌ سوڤیگه‌ری و ئاینیه‌کاندا به‌ناویانگ و مایه‌ی که‌لک لێ وه‌رگرتنه‌ و ڤۆیه‌ نیشانه‌ی بۆ ئەمیش کردووه. کیمیای سه‌عاده‌ت: هه‌ول‌دانی زانایانی زانیاری کۆنی (کیمیا) یه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ئەنجامی دروستکردنی زێر (ته‌لا: ئالتوون) له‌ ماده‌یه‌کی وه‌ک: گل، زه‌رد، مس، یا هه‌ندی مادده‌ی کانزایی یا شتی تر.

ار خواهی: ئەگەر ده‌ته‌وێت. مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ ئەه‌ی خه‌لکینه‌ ئەگەر (کیمیای سه‌عاده‌ت) تان ده‌وێت له‌ به‌هره‌وه‌ بوون له‌ ڕێبازی ئاینی و سوڤییانه‌ بۆ گه‌یشتنه‌ به‌ر تیشکی پرته‌وی خوایی که وه‌ک په‌راوی (کیمیای سه‌عاده‌ت) لێ سوودمه‌ند ببن و توانایی ئەوه‌تان ببی که ئالتوون له‌و ماده‌یه‌ی له‌ پێشه‌وه‌ ناویانم بردن دروست بکه‌ن ئەوا هه‌رچی زووه‌ روویکه‌ به‌ر باره‌گای (ده‌رگای) ئەو ره‌هه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌مان که پێغەمبەری ئیسلامه‌ وه‌ک (کوردی) فەرموویەتی: بر درش: به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی، له‌به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی ئەو پێشه‌واترینه‌دا ده‌ست بکه‌ن به‌: رخ: ڕوو، ڕوخسار، - مه‌به‌ست له‌وه‌ که ڕووی خۆت له‌وبه‌ر ده‌رگا پیرۆزه‌ی که (که‌عبه‌) و (گۆڤی) په‌رته‌وینی پێغەمبەری ئیسلامدا هه‌لێسوون بۆ ئەوه‌ی که:

چو سکه‌ بر زر زن ئەو شیوه‌ی ڕوو (ڕوخسار)ه‌تان وه‌ک قالبی سکه‌ لێدان به‌سه‌ر خاک و خۆلی ئەو به‌رده‌رگا پیرۆز (باره‌گا) یه‌ وه‌ک نه‌خشی ڕووی سکه‌ نه‌خش به‌ستی و جێگر ببی له‌سه‌ر ڕووی زه‌ر (ئالتوون)ه‌که‌ که ئەو خاکی به‌ر ده‌رگایه‌ی به‌، زه‌ر (زێر: ته‌لا) چواندووه. هه‌روه‌ها هه‌ر خودی خاکی به‌ر ده‌رگایه‌که‌ی خۆی خودی زێره‌ و شیوه‌ی ڕوخساره‌که‌ی و نه‌خشی سکه‌ی پاره‌ به‌سه‌ر ئەو خاکه‌ زێرینه‌ی به‌ر ده‌رگایه‌که‌وه‌ جێگر ده‌بیت، مه‌به‌ست له‌ شکۆدار پشاندانی ئەو ده‌رگا، باره‌گایه‌یه‌.

چو: هه‌روه‌ک

پر: له‌سەر، به‌سەر

زر: زێر، ئالتوون، ته‌لا

زن: لئ بده، بماله، سكه‌ی لئ بده، واته هه‌ر كورنووشيك سكه‌ لئدانئكه، و ئه‌و روخسار له خاكی به‌ر ده‌رگا سوونه‌ی به‌ دروستكردنی كاره سه‌خته‌كه‌ی زێر له ماده هه‌رزانه‌كانی تر و سكه‌ لئدانی، (كردنی زێره‌كه) به‌سكه‌ له زانایانی كۆنی كیمیا هه‌شتا نه‌یگه‌شتوونه‌تی. هه‌روه‌ها له‌م راگه‌یانه‌یش (كوردی) مه‌به‌ستی له‌وه‌یش بووه كه ئه‌وی په‌یره‌ویی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره بکات یا له باره‌گایه‌كه‌ی نزیک بپه‌ته‌وه (حه‌ج بکات)، نه‌ك هه‌ر ته‌نیا ئه‌و كه‌سه خۆی پێ ده‌گات و به‌س، به‌شكو ته‌نانه‌ت ئه‌و شوینی ده‌موچاو لیخشانه‌ش له‌و به‌ر ده‌رگایه‌یدا، ده‌چیته‌ پیزی پاره‌ی ئالتوونیه‌وه وه‌ك سكه‌ لئدان.

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته به‌پیتی ئهم كهوت به‌نده (90) یه‌مین و به‌پیتی ئهم به‌ندی چواره‌مه (13) یه‌مین تاكه و شوینی ئهم تاكه له سه‌رچاوه‌كانیدا به‌م چه‌شنه‌یه:

ئهم تاكه له سه‌رچاوه‌كانی (جم، صا، گل/3، گل/5، گل/6) نییه‌و له (ف، ق/3) دا (20) یه‌مین تاك و له (ط) (مك) و (حم) دا (23) یه‌مین و له (سجا) دا (24) یه‌مین و له (با/1، ج، نم/1) دا (25) یه‌مین و له (ص) دا (32) یه‌مین تاك و له (ما/1، مع) دا (34) یه‌مین و له (گل/8) دا (35) یه‌مین و له (شح) دا (36) یه‌مین تاك و له (عن، نع) دا (39) یه‌مین تاك و له (مس، ه) دا (42) یه‌مین تاكه.

جیاوازیه‌كان:

ار، له گل/8) دا نووسراوه (گر): ئه‌میش ده‌گونجی و پینووسی فارسییه.

رخ چو سكه - له (مك، ج) دا نووسراوه: چو سكه - ئه‌مه‌ش ناتاوه‌ی له‌نگیه.

واتای گشتی:

ئه‌گه‌رچی له پال هه‌ر وشه‌یه‌کی ئهم تاكه هه‌لبه‌سته واتایه‌كان و مه‌به‌ست له ده‌ربه‌ینه‌كانیانم روون كردوونه‌ته‌وه و، واتایه‌كانیانم ده‌ست به‌ده‌ست به‌ستوون و به‌یه‌كه‌وه به‌لام ئهم تۆزه واتای گشتیه‌یشی له‌سه‌ر پیشكه‌ش ده‌كه‌م:

ئه‌گه‌ر كیمیا‌ی كامه‌رانی و توانایی له ماده‌ی هه‌رزان (زێر) دروستكردن بخوازی و بیه‌ی به‌سكه‌ی ئالتوون و... ئه‌وا له‌به‌ر ده‌رگانه پیرۆزه‌كه‌ی (پیغه‌مبه‌ر) - د.خ دا رووی خۆت هه‌لبه‌سوو، ته‌نانه‌ت نه‌خشی روخسارت له‌سه‌ر ئه‌و خاكه سكه‌ی زێر ده‌رده‌چیت و له به‌هره‌ی ئه‌و كارته‌وه ده‌بیته‌ خاوه‌نی سكه‌ی ته‌لایه‌ك كه خۆت و به‌ناو خۆته‌وه لیت دابێ و ئه‌مه‌ش مه‌به‌ست له به‌هره‌م‌ندتر بوو به به‌نزیک بوونه‌وه له‌و پیغه‌مبه‌ره و ئاینه‌كه‌ی. واتای تری ئهم تاكه هه‌لبه‌سته له تاکی ئاینده‌دا چه‌شنه درێژه‌یه‌کی هه‌یه.

لێره‌دا وای بۆ ده‌جم كه له یه‌ك تاكه هه‌لبه‌ست پتر، ده‌ست من نه‌كه‌وتین له‌م (كهوت به‌نده).

91- ئهم تاكه هه‌لبه‌سته چه‌شنه درێژه پیدانئکی تاكه هه‌لبه‌ستی پيشووه.

له تاكه هه‌لبه‌ستی پيشوودا (كوردی) هانی (گیان)ی خۆی و هه‌ر ئیسلامئکی داوه بۆ نزیکتر

بوونهوه له بارهگای پیغه ممبر - د.خ - و پښومایي کردوون، تهنانهت که گه پشته بهر درگانه که ی له چوونه (حج) دا یا له په یوه نډی گیانیدا به کورنووشی ریز لیگرتنه وه دانه ونه وه و پروو له خاکی بهر درگانه که ی بخهن، بۆ ئه سوودمه نډیانه ی له و کاره دا راگه یاندوون و ئه مجا (کوردي) وهک خۆی به (گیان) له (هزری) خۆیدا گه پشته پته بهر ئه و درگایه و پرووی خۆی له خاکی بهر درگانه که ی هه لسوویت و ئه مجا ویستبیتي به (که له شیره) یا به (ئه لقه) ی درگانه که، له و درگایه بدات و ئا له و کاته دا وهک که وتبیتته باری (جذبه) و (وجد) ی صوفیانه ی ساغ یا که خۆی وهک په ریک له ناو (با: هه و) دا دیتووه به دم ئه و (هه و) مه ستییه له خۆی یا له و ئیسلامانه ی هانی داون مه ستانه (مه ستیکی گیانی) هاتووته دنگ و فهرموویه تی:

تۆ هۆو نه که ی به ده ست له ئه لقه ی درگایه که بده بیت و ..

(دست کوتاه کن ز دق الباب) ده ست بگیره ره و له وه که به ئه لقه ی درگانه له درگانه که بده بیت.

خۆ کوردي ئه وه نده تامه زرو بووه که بگاته ئه و باره گا پیروزه. یا ئه و خه لکه هاندر اووه ی بگه نی و که چی ئه وه تا لیره دا به ناشکرا فهرموویه تی:

هتی، ده ست بگیره ره له به درگادا مالین.

بوچی؟؟

چونکه دوا به دوا ی ئه م نیوبالی (یه که م) هو له نیوبالی دووه مدا هۆی ئه و فرماندانی ده ست کیره انه وه له درگادانه که ی، به م جوړه ی دوا یی راگه یاندووه که به راستی (جهزیه گرتن) یکی (حقیقی) یه که فهرموویه تی: به شکو

قامتت حلقه ساز و بر در زن: له به ژن و بالای خۆت ئه لقه یه کی وهک ئه لقه ی ئه و درگایه دروست بکه ئه و ئه لقه یه ی له شی خۆت بماله به درگایه که دا.

حلقه ساز: له و قامته ت ئه لقه سازینه واته خۆت به پنه ره وه یه ک وهک ئه لقه یه ک و ئه مجا

بر در زن: به در (درگاکه دا) بماله: (زن) خۆتی پیا بکیشه.

برواننه ئه م فرینه گیانی و سؤفیگه رییه ی (کوردي) له م هه لویتسه یدا (که من ئه م تاکه هه لبه سته ی به یه کی له (شابهیت) هکانی هه وت به نده که ی دهنانم له پرووی سؤفیگه ریی دروسته وه.

ئهم تاکه:

ئهم تاکه هه لبه سته بۆ ئه م (هه وت به نده) ه (۹۱) یه مین تاک و بۆ ئه م به نډی چواره مینه (۱۴) یه مین تاک و شوینی ئه م تاکه ییش له سه رچاوه کانیدا ئاوا یه:

ئهم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانی (صا، مک، ط، جم، ج) دا نییه و له (ف، ق/۳) دا

(۲۱) یه مین تاک و له (حم) دا (۲۴) یه مین و له (سجا) دا (۲۵) یه مین و له (با/۱ ونم (۱)) دا

(۲۶) یه مین و له (ص) دا (۳۳) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، ما/۱، مع) دا (۳۵) یه مین تاک و له

(گل/۸)دا (۳۶) و له (شح)دا (۳۷)یهمین و له (عن، نع)دا (۴۰)یهمین و له (ن)دا (۴۲)یهمین و له (مس، ه)دا (۴۳)یهمین تاکه و له (گل/۶)دا (۳۴)یهمین تاکه. له ههموو سه‌رچاوه‌کانیدا چونیه‌که و، وهک له‌سه‌روهه جیگرم کرد جیاوازییان له نیواندا نییه.

واتای گشتی:

کاتی که (کوردي) به (گیان) ده‌گاته باره‌گای پیغهمبهر وهیا ئەوانه‌ی هانی داوون بۆ چوونه (حه‌ج) و خه‌ریک ده‌بن له ده‌رگا بدن وریایان ده‌کاته‌وه که ده‌ست له ده‌رگه لیدان بگپرنه‌وه و له بالای خو‌یان ئەلقه‌یه‌ک بسازین و ئەو ئەلقه‌یه‌ی له‌شی خو‌یان بمال‌ن به ده‌رگایه‌که‌دا. هه‌روه‌ها له تاکی ناینده‌شدا له‌سه‌ر ئەم چوونه باره‌گای پیغهمبهره دواوه.

۹۲- گر در ان استانه ئەگەر له‌و باره‌گایه‌دا،

استانه: باره‌گا، باره‌گاه.

ره‌یابی: (ده‌ریابی) شو‌ین یا جیگه‌ت ده‌ست بکه‌و‌یت، ئەو سایه

پشت پایی: پشتی پییه‌ک واته شه‌قیک.

ئەو پشتی پییه‌ مه‌به‌ست له (شه‌ق)ه که فه‌رموویه‌تی ئەو (شه‌ق)ه هه‌لده له؛

به‌قصر قیصر زن له کۆشکی (قه‌سری)

(قه‌پال) یا (چار: پادشای (پووس) یا (چین) هه‌لبده: (شه‌ق)ه‌که‌ی تی هه‌لبده؛ چونکه ئەو باره‌گایه‌ی پیغهمبهرت ده‌ست که‌وتوووه که له تاکی پیتشوودا (له ده‌رگایه‌که‌ی دابوو). ئیتر چ پیویست به‌کۆشکی ئەو (قه‌یسره‌)یه‌ که (مال)یکی (جیهانی)یه و نۆ: (مال: باره‌گا)یه‌کی هه‌ردوو جیهانت ده‌ست که‌وتوووه له‌و قه‌سره هه‌لده.

ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته (۹۲)یهمین تاکی ئەم هه‌وت به‌نده و (۱۵)یهمین تاکی ئەم به‌ندی چواره‌مه‌یه و شو‌ینی ئەم تاکه‌یش له سه‌رچاوه‌کانیا ناوه‌هایه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی (صا، حم)دا نییه‌و له (جم)دا (۱۸)یهمین تاک و له (ف، ق/۳)دا (۲۲)یهمین و له (ط، مک)دا (۲۴)یهمین و له (ج، سجا)دا (۲۶)یهمین و له (با/۱، نم/۱)دا (۲۷)یهمین و له (شح)دا (۲۸)یهمین و له (ص)دا (۳۴)یهمین و له (گل/۶)دا (۳۵)یهمین و له (گل/۳، ۵/گل، ۱/ما، مع)دا (۳۶)یهمین و له (نع، عن)دا (۴۱)یهمین تاک و له (ن)دا (۴۳)یهمین و له (مس، ه)دا (۴۴)یهمین تاکه‌یه و له (گل/۶)دا (۳۵)یهمین تاکه.

جیاوازییه‌کان:

در آن، له (ج)دا نووسراوه: در آن که ئەمه‌ش له‌نگی ده‌داو بریگه‌یه‌کی زۆرتره.

پایی له (ج)دا نووسراوه (پای) ئەمیش بریگه‌یه‌کی که‌متره و له‌نگه. پایی: پای له (عن)دا نووسراوه (پایت) به واته پیت و ده‌گونجی.

واتای گشتی:

ئەگەر له‌و باره‌گای (پیغهمبهر - د.خ -)دا جیگه‌یه‌کت ده‌ست که‌وت ئەوا شه‌ق له کۆشکی

(قهيسەر) هه‌لده و له تاكى ئايندهيش ئهم بيرورايه دريژهى هه‌يه .

هه‌لسه‌نگاندين:

له ويژهى كوئندا ئهم به‌كخستنى دوو وشه‌ى هاوشيوه له تاكه هه‌لبه‌ستىكدا وهك (قصر) و (قيصر) جيناس ئارايى و جوانكارىيه له‌لايه‌ن هه‌نهره‌كه‌يه‌وه و مايه‌ى هه‌لنانى ئه‌و هه‌نهره و هه‌لبه‌سته‌كه‌يه‌تى .

۹۳- ور نه‌ندت به‌جبهه داغ قبول: ئه‌گه‌ر (داخ) بنه‌ين به ناوچه‌وانته‌وه (نیشانته بکه‌ن وهك به‌نده‌يه‌كى ديل، ئه‌وه په‌سند و مايه‌ى قوبوولکردن و رازى بوونه و له ريگه‌ى خوا و ئاينه‌كه‌يدايه .

به‌جبهه: به ناوچه‌وان، به (ئهنى)، گوايه مؤره‌كه نرابى به‌ناوچه‌وانه‌وه (داخ كرابى)

داخ: داخکردن، به‌دروشمى سووره‌وه‌كراو داخ و نيشانه كرانى ناوچه‌وان.

قبول: قوبوول، په‌سند، پى رازى بوون، ريگه دراو بۆ مؤرکردن، ئه‌و مؤرکردنه‌ى كه (كوردى) له‌م نيوبالاييه هه‌لبه‌سته‌يدا فه‌رموويه‌تى ئه‌گه‌ر توانيت و گه‌يشتته ئه‌و باره‌گا پيرۆزه‌ى پيغه‌مبه‌ر - د.خ - وه‌يا، واته بوويته ئيسلام و له‌به‌ره‌ئوه مؤرى داخ نرايه ناوچه‌وانته‌وه ئه‌وا ده‌بى ئه‌و مؤرکرانه‌ت به‌لاوه (قبول) ببيت و چونكه مؤرى ديلى و به‌نده‌يى نيه‌ى و مؤرى كامه‌رانى هه‌ردوو جيهانه . و ديسانه‌وه:

مه‌به‌ست له‌وه‌يه كه به ئيسلامبوون نابى به (دزى)يه‌وه بى و ده‌بى وهك (داغ)ى لى درابى، ئاوه‌ها ئاشكرايى و به‌و داغكراوييه‌ش ديسانه‌وه ده‌بى ئه‌وه‌نده شانازى بکات و پيوه‌ى بايى بيت ته‌تانه‌ت كه:

داغ و غم بر دل سکندر زن: داغ و خه‌م بى به دلى ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه . ئه‌و سکه‌نده‌ره مه‌زنه‌ى كه جيهان گيرى کردووه به هه‌زاران ديل و كويله‌ى هه‌بووه دسه‌لاتى به‌ريوه‌به‌رايه‌تى و سه‌رفه‌رمانده‌يى گه‌وره‌ى هه‌بووه و به ئه‌سکه‌نده‌رى گه‌وره يا (ئه‌سکه‌نده‌رى مه‌كدونى) يا (ئه‌سکه‌نده‌رى زه‌مان) ناسرابوو.

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته ژماره‌ى بۆ ئهم حه‌وت به‌نده (۹۳)يه‌مين و بۆ ئهم به‌ندى چواره‌مينه تاكى شانزده‌مينه و شوپنى ئهم تاكه‌يش له سه‌رچاوه‌كانيدا به‌م جوهره‌يه:

له (جم، شح، ص، صا، ف، گل/۳، مع)دا نيه‌يه و له (ق/۳)دا (۲۳)يه‌مين تاك و له (حم، ط، مڪ)دا (۲۵)يه‌مين و له (ج) (۲۷)يه‌مين و له (با/۱، نم/۱)دا (۲۸)يه‌مين و له (گل/۶)دا (۳۶)يه‌مين و له (گل/۵، ما/۱)دا (۳۷)يه‌مين و له (گل/۸)دا (۳۸)يه‌مين تاك و له (عن، نع)دا (۴۴)يه‌مين و له (ن)دا (۴۴)و له (مس، ه)دا (۴۵)يه‌مين تاكه .

جياوازيه‌كان:

نه‌ندت، له (گل/۵، گل/۶)دا نووسراوه: (نه‌ندت): كه ئه‌مه‌ش پيچه‌وانه‌ى مه‌به‌ست و هه‌له و له‌نگيشه .

هه‌لێسه‌نگاندن:

(کوردي) له‌م تاكه هه‌لێه‌سته‌دا به‌پێی ده‌ستووری وێژهی كۆن جوانكاری و جیناس ناراییی نواندوو له به‌كارهێنانی وشه‌ی (داغ)دا له هه‌ریه‌كی له نیو با‌لێیه‌كانی ئەم تاكه هه‌لێه‌سته‌دا كه له یه‌كه‌میاندا به‌مه‌به‌ستی (داغ‌کردن) دروشم پێوه‌نان و نیشانه‌كردنه و له دووه‌میاندا به‌مه‌به‌ستی (خه‌م و خه‌فته)ه.

واتای گشتی:

ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ر گه‌یشته‌ن باره‌گای پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ - مۆری نیشانه‌كردنت بنین به‌ناوچه‌وانته‌وه هه‌شتا هه‌ر په‌سند و قه‌بوولكراوه و شایانی ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌نده شانازی پێوه بكری ته‌نانه‌ت وه‌ك داخی پێ بنریت بدلی ئه‌سكه‌نده‌ری گه‌وره‌دا وه‌هاپه و یا ئه‌و مۆر به‌ناوچه‌وانه‌وه نانه به‌رامبه‌ر بوونه ئیسلامیش بێ هه‌ر قه‌بوول و سه‌ره‌رزیه.

هه‌روه‌ها تاکی ئاینده‌یش درێژدانه به‌م بۆچوونه‌ی ناو ئەم تاكه‌ی سه‌روه.

٩٤- سر به‌پاگه‌ء (سه‌ر به‌ پاگه‌ی): سه‌ر (بنێره) جیگه‌ پێی.

سگان كۆیش نه: سه‌گه‌كانی ئاستانه‌كه‌ی ئه‌ودا دا‌بنی:

كه به‌تێكرای نیویالی یه‌كه‌می ئەم تاكه هه‌لێه‌سته ئه‌مه‌ی دوا‌یی ئه‌گرێته‌وه، ئەم سووكایه‌تییه له هه‌لێه‌ستی هۆنه‌ره ئیسلامیه‌كاندا سه‌رت بنیره شوپن پێی سه‌گه‌كانی ئاستانه‌كه‌ی ئه‌و پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه و ئا له‌و باره‌یشدا ئه‌مجا:

دست رد بر سریر سنجر زهن:

ده‌ست: ده‌سی

رد: به‌پاشه‌وه‌دان، به‌په‌سندنه‌کردن، نه‌ویستن.

بر: به، به‌سه‌ر...

سریر: ته‌ختی له‌سه‌ر نووستنی، هه‌رزاله.

سه‌نجه‌ر زهن: (سه‌نجه‌ر)دا بماله، بده، پياماله.

بنی، پیا بنی بۆ به‌ پاشه‌وه‌دانی بکێشه:

سنجر: نازناوی (ئه‌حمه‌د كورپی مه‌لیكشاه ناصر ئه‌لدین) بووه، یه‌كی بووه له (پادشا) هه‌ره مه‌زن و به‌ده‌سته‌لاته‌كانی (سه‌لجووقی) و له نیوان سالانی (١٠٨٦ - ١١٥٧ز)دا ژیاوه.

هه‌موو ژبانی پاشایه‌تییه‌كه‌ی خۆی به‌جنگ و تیا سه‌ركه‌وتنیه‌وه به‌سه‌ر بردوووه.

ده‌ستی گرتوووه به‌سه‌ر هه‌موو هه‌ریمه‌كانی (رۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست)دا و به‌نازایه‌تی و سه‌ركه‌وتن ناویانگی په‌یا كردبوو، هه‌تا چه‌ند سالێکی كه‌م به‌ر له‌ مردنی به‌و ده‌سه‌لاته‌وه ژیاوه، له‌وه‌ پاشی كه‌وته شكستی و نه‌هامه‌تی و، دیلی.

(کوردي) له‌م تاكه هه‌لێه‌سته‌یشیدا كه نمونه‌ی به (سنجر) و له تاکی پێشوویدا نیشانه‌ی بۆ (ئه‌سكه‌نده‌ر) و له تاكه هه‌لێه‌ستی پێش ئه‌ویشدا نمونه‌ی به (قه‌یسه‌ر) هه‌یناوه‌ته‌وه كه ئەم هه‌رسی تاكه هه‌لێه‌سته سه‌ره‌پرکردنی یه‌كترین وه‌ك له كۆتایی له‌سه‌ر نووسینی هه‌ر

تاکیکیاندا نیشانهم بۆ ئەمه کردوه.

(کوردی) لەم تاکه ههلبهستهیدا مهبهستی لهوهبووه که ئەگەر کەسی شوینی سهری له جیگهی قاچی سهگهکانی ئاستانهی پیغه مبهری (ئیسلاام) - د.خ - دابئی، هیشتا ئه و ژیانه له نووستنی سهر ئه و تهختهی که سهنجهری مهزن له کاتی دهسه لاتیدا له سهری دهنووست چاکتره، بۆیه فهرموویهتی: دهی جا سهر له شوین پیتی سهگهکانی ئاستانهی ئه و (واته پیغه مبهر) دابئی و ئه و ته و نه و نه و پی خویش و سهر: بهرزی بیته که بههه مو شانازییه که وه دهست بمالی به تهختهی له سهر نووستنه که ی (سهنجهری سه لجووقی) دا و نه ته و ئی و ئه و تهخته به سووکی و پيسوایی دابئی له چا و جیگه ی سهرتدا له شوین پیتی سهگهکانی باره گای ئه و رابه ره به پزهدا و به و هه مو توانایی و دهسه لاته وه که (سنجر) بوویه تی:

ئهم تاکه ههلبهسته (٩٤) یه مین تاکی ئهم حه و ته به نده و (١٧) یه مین تاکی ئهم به ندی چواره مه یه و له سهر چا وه کانی شدا به م جوړه یه .

له (ف، صا، جم) دا نییه و له (ق/٣) دا (٢٤) یه مین تاک و له (ط، حم، مک) دا (٢٦) یه مین و له (با/١، ج، سجا) دا (٢٨) یه مین و له (شح، نم، ١) دا (٢٩) یه مین و له (ص) دا (٣٥) یه مین تاک و له (کل/٣، گل/٦، مع) دا (٣٧) یه مین و له (کل/٥، گل/٨، ما/١) دا (٣٨) یه مین و له (عن، نع) دا (٤٣) یه مین و له (ن) دا (٤٥) یه مین و له (مس، ه) دا (٤٩) یه مین تاکه .

ههلبه سگانه دن:

له دهستووری وێژه ی کۆندا ئەگەر چ وشه یا ناویکی هاوچه شن له تاکه ههلبه سته ی کدا یه ک بخرین، وهک له م تاکه ههلبه سته دا (سهر، پی، دهست) و، (شوین پیتی سهگ و تهخته ی له سهر نوستن) کۆکراونه ته وه به وه ستاکاریی و توانایی هۆنه ری دانراون.

جیاوازییه کان:

به پاگه، له (حم، با/١، شج) دا نووسراوه. (ببای) و سهر نانریته سهر پیتی سهگ. سگان: له (ط) دا نووسراوه (مکان) و دیاره هه لیه. له دهسنووسه ره.

واتا گشتی:

ئەگەر بۆت ریک بکهوئ سهر له شوین قاچی سهگهکانی باره گای ئه و رابه ره دابئی ئه و ته زۆر به جیتر له وه که له سهر تهخته ی نووستنی (سنجر) بنوویت و دهست به و تهخته وه بنی و لای به ره .

٩٥- مست: سهر خویشی، مهست.

لولاک: وشه یه کی ئه و (حه دیثی قودسی) یه ی پیغه مبه ره که له زمانی خواوه فهرموویه تی.

«لولاک لولاک لما خلقت الافلاک»

واته: ئەگەر تۆ نه بوویتایه، ئەگەر تۆ نه بوویتایه، یا له بهر تۆ نه بووایه، له بهر تۆ نه بووایه، (ئاسمان و زهوی) م دروست نه ده کرد.

ئهم حه دیته ش ده به سته وه به ئایه تی ژماره (٥٦) له سووره تی (الذاریات) ی قورئانی پیرۆز که

خوا فەرموویەتی:

«و ما خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي»

واتە: جنۆكە و مرۆڤم دروست نەدەكرد، ئەگەر لەبەرئەووە نەبووایە كە بمپەرستن و خۆیان بە بەندەگانی من بزائن، پێغەمبەری ئیسلامیش لە پێشەوايانی پەرستنی خۆی مەزن بوو و بە «رحمه للعالمين» ناوبردوو و ریتنومایی بۆ پەرستنی خوا كردوو.

لەبەرئەوویە (كوردی) فەرموویە (مست لولاك باش) سەر مەستی (لولاك) بیه.

بی پروا: بەبێ پروا و بێ باك و بێ دەر بەستی كە مەبەستی لەو سەرخۆش بوونەییە بەبێ پروا.

بەسەر: بەسەری.

كفر: كوفر، خوانەناسی ڕاگەیاندن.

شیر: شمشیر.

اكبر: گەورەترین، مەزنترین.

(ئەكبەر)یش دیسانەو مەبەست لە پێغەمبەری ئیسلامە (د.خ) كە گەورەترین پێغەمبەر و ئاینەكەیشی گەورەترین ئاینە.

یا: (الله اكبر) كە خوا گەورەترین هەبوونیتییەكە و مەبەست لە شیری خۆی گەورەترینە. ئەم تاكە:

ئەم تاكە هەلبەستە لە (مس، گل/۳، گل/۵، گل/۶، ف، ص، صا، مك، ط، مع، حم، نم/۱، با/۱، سجا، جم، ق/۳، ج) دا نییە و، لە (شح، گل/۸) دا (۳۰) یەمین تاك و لە (ما/۱) دا (۳۹) یەمین و لە (عن، نع) دا (۴۴) یەمین و لە (ن) دا (۴۶) یەمین و لە (ه) دا (۴۷) یەمین تاكە. بەبێ ئەم حەوت بەندە (۹۵) یەمین و بەبێ ئەم بەندی چوارەمە تاکی (۱۸) یەمینە. ئەم تاكە لە هەموو سەرچاوەكانیدا چونێك و جیاوازییان تیانیه.

واتای گشتی:

(كوردی) بە (گیانی خۆی) یا بە هەر ئیسلامیکی چاکی گوتوو كە بەبێ پروا مەستی حەدیشی (لولاك) بە كە خۆی مەزن پێغەمبەریکی ئاوا مەزنی داوینت و مەترسە بیروبروای (كفر) واتە خوانەناسی بە دەربرینەووی تیا بیدە بەر شمشیری مەزنترین. كە خوا مەزنترینە لە بوونەوهریدا و پێغەمبەر مەزنترینە لە ناو پێغەمبەراندا و ئاینی ئیسلامیش لە ناو ئاینەكانیدا مەزنترین واتە (ئەكبەر) و بەو شمشیره مەزنی شەری كوفراوی بەریتنە.

۹۶- ازسر افگن خیال افسر و زر: بیری تاج و زێر.

سنگ درگاه دوست بر سر زن: بەردی بەردەرگانهی دەست پێغەمبەر بکە بە سەری خۆتەو بەجی تاج و زێر یا بەردی ئەو بەردەرگانه بەسەر خۆتدا بدە، لە تۆلەیی ئەو گوناھانهی کردووتن.

ئەم تاكە هەلبەستە (۹۶) یەمین ئەم حەوت بەندە و (۱۹) یەمین ئەم بەندی چوارەمەییە و لە

سەرچاوهکانیدا بهم جۆزهیه:

له (با/ ۱، جم، حم، سجا، ص، عن، ف، ق، ۲/، گل/ ۳، ما/ ۱، نم/ ۱) دا نییه و له (ط، مک) دا (۲۷) یه مین تاکه و له (ج) دا (۲۹) یه مین و له (شح، گل/ ۸) دا (۳۱) یه مین و له (ص) دا (۳۶) یه مین و له (کل/ ۶) دا (۳۷) یه مین تاکه و له (کل/ ۵، مع) دا (۳۸) یه مین تاکه و له (نع) دا (۴۵) یه مین و له (مس، ن) دا (۴۶) یه مین و له (ه) دا (۴۸) یه مین تاکه.

جیاوازیهکان:

دوست، له (مک، ج) دا نووسراوه: (دست) که ئەمەش هه‌له‌یه و ده‌بی له نووسین یا له چاپکردنیه وه بی.

واتای گشتی:

له خه‌یاڵکردنه‌وه له تاجی پاشایه‌تی و زێر و زیو، واز بینه و به‌ردی به‌ر ده‌رگه‌ی دۆست جیگه‌یان ئەو ده‌گریت و مه‌گه‌ر له گوناهداریدا بيمالی به‌سه‌ری خۆتا.

۹۷- قلم نسخ: قه‌له‌می پووج کردنه‌وه، هه‌له‌وه‌شانندنه‌وه.

به‌پنج مصحف نه: به‌پنج میصحه‌فدا

بنیی (بکیشه، بهینه)

واته: خامه (قه‌له‌می) کوژاندنه‌وه‌و، پووجکردنه‌وه بهینه به‌سه‌ر پنج دانه میصحه‌ف (موصحف) دا، به‌هۆی په‌یاوونی قورئانی پیرۆزه‌وه که ئەو پنج په‌راوییه پیرۆز و ئاسمانییه‌ی سرپیه‌وه و جیگه‌ی ئەوانی گرت‌ه‌وه (نسخ) ی کردن.

پنج میصحه‌فه‌کان بریتین له:

- ۱- ئەو میصحه‌فه‌ی که له لایه‌ن خواوه بۆ باوکه (ئادهم) هاتووه، ئەویش بریتییه له (۲۱) سیفر، واته په‌راوی یا سیپاره. ئەم وشه‌ی (سیفر) هیش له وشه‌ی (سیپاره) ی کوردی کۆن و ره‌سه‌نه‌وه وه‌رگیراوه، که به‌واته (په‌راوی داناو: الكتاب المؤلف) ه.
- ۲- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ (شیث) ی پیغه‌مبه‌ر نێردراوه و (۲۹) سیپاره‌یه.
- ۳- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ چه‌زته‌ی (نوح) له (۳۰) سیپاره دا هاتووه.
- ۴- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ چه‌زته‌ی (ئبراهیم خه‌لیوللا) هاتووه له (۱۰) سیپاره‌دا.
- ۵- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ چه‌زته‌ی (موسا) پیغه‌مبه‌ر هاتووه له (۱۰) سیپاره‌دایه و له ناو (ته‌ورات) دان.

کۆی سیپاره (سیفر) هکانی ئەو په‌راوییه پیرۆزانه (۱۰۰) دانه‌ن که به‌زۆری بیروپرای زانا ئاینیه‌کانیان له‌سه‌ر یه‌ک ده‌نگن و ده‌گه‌نه پیغه‌مبه‌رانی تر که په‌راوی پیرۆزیان هه‌بووه. (کوردی) درێژه‌ی به‌م بابته‌ی هیناوه و له نیوه‌بالی دووه‌میدا که: کزک حک: قه‌له‌م بری به (کراندن) کوژاندنه‌وه‌ی

نووسین ئەمەش به‌رامبه‌ره به (قه‌له‌م پووج کردنه‌وه) که‌ی نیویالی پیشوو.

به‌چار دفتر زن: به‌چار ده‌فته‌ردا بهینه، واته به‌و (کزکی حه‌ککردن) ه نووسراوی چوار

دهفتهر بکرتینه و بیسرهوه.

به لیکدانهوهی من مه بهست لهو (چوار دهفتهر) یا چوار بهرگه له پتست دروست کراوه: (چوار ئینجیله کهی حه زهتی عیسا پیغه مبهه - د.خ - یه که چوار زانای ئاینی مه سیحی باوه پیکراو که (مهتتا) و (لوقا) و (یوحنا) و (مهرقس) بوون و هه ریه که یان ئهوی پتی زانیوه له راستترین فهرمووده و کرده وهکانی (حه زهتی عیسا - د.خ - نووسیویهتی و نووسین هه ریه که یان له یهک (بهرگ) یا (دهفتهر) دا بووه هی هه ر چواریان (ئینجیل) واته (مژده) ی په راوی پیروزی ئاینی مه سیحی هه ره مه زنترینیان پیک هیناوه که وهک (کوردی) له نیوبالی دووه می ئه م تاکه هه لبهسته ی سه ره وهدا، به (چار دفتر) ناو بردووه که هه ریه که شیان (ئینجیل) یکه.

« لیره دا مه بهست له چوار دهفتهر، چوار کتیبه ئاسمانییه کانه:

تهورات بۆ مووسا، زه بوور بۆ داوود، ئینجیل بۆ عیسا و، قورئان بۆ محمه د - د.خ - یه، ئه م هه لبهسته به لای مه لاکانه وه (کوفر) ه به لام به لای (صوفی) یه کانه وه که (فنا فی الله) ده بن، دروسته. ئه م هه لبهسته نابی به گه واه، که ده رباره ی (به ها) و ترابی»

ئه م تاکه هه لبهسته که (۹۷) یه مین تاکی ئه م حه وت به نده و (۲۰) یه مین تاکی ئه م به ندی چواره میه به پتی سه رچاوه کان و ئه م تاکه عیش ژماره که ی له هه ر سه رچاوه یه کدا به م چه شنیه. له سه رچاوهکانی (ف، ص، جم) دا نییه و له (ق/۳) دا (۲۵) یه مین تاک و له (حم) دا (۲۷) یه مین و له (ط، مک) دا (۲۸) یه مین و له (سجا) دا (۲۹) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۳۰) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۲) یه مین و له (ص، گ/۳) دا (۳۷) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۳۸) یه مین و له (گل/۵، مع) دا (۳۹) یه مین وه له (ما/۱) دا (۴۰) یه مین تاک و له (عن) دا (۴۵) یه مین و له (نع) دا (۴۶) یه مین و له (مس، ن) دا (۴۸) یه مین و له (ه) دا (۴۹) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

ئه م تاکه هه لبهسته به رای ماموستا روژییه یانی:

«ئهبی موعه ماما: په ردهک» بپت چونکه له راستیدا واتای ئه م تاکه هه لبهسته ئاگاداری زور و سه رچاوه ی باوه پیکراوی ده ویت و بویه له لایه ن نووسه رهکانی ئه م تاکه وه زور جیاوازی له نوسخه (روونوس) هکانیدا په یابووه وهک:

قلم، له (حم، گل/۳) دا نووسراوه: خامه: واته که ئه میش (فارسییانه) تره و دهگونجی و ئه گه ر له زورینه ی سه رچاوهکاندا وها بووایه، له سه ره وه جیگرم ده کرد:

نسخ، له (حم، با/۱، شح، مع، گل/۶، گل/۸) دا نووسراوه (رد) په دد، چونکه له تاکتیکی پتستردا ژماره (۹۴) دا وشه (رد) هاتوووه و شاعیریکی به توانای وهک (کوردی) ئه م (دووباره کردنه وانه) ناکات، وشه (نسخ) یش که له په راوییه ئاینیه ئیسلامیه کاندا له م باره یه وه هاتوووه، بویه هه ر وشه ی (نسخ) هکه م هتشته وه.

به پنچ، له (نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه: (بببخ: به بیخ) ئه مه ش ئه گه رچی ده شیت،

به لّام له واتادا کوورپه، وهک (به په نچ) هکه واتا فراوانتر و گونجاوتر نييه .
 مصحف نه: له (عن، گل/۳، گل/۸، نم/۱، با/۱، سجا، ما/۱) دا نووسراوه: (مصحف کش)
 ئەمهش دهگونجی و به واته (بکيشه) يه و جياوازييه کی ئەوتوی نييه له گه ل (نه) هکه دا .
 کزلک، له (مک، ج) دا نووسراوه: (کرنک). که ئەمهيش واتای قولنگ دهدات و هرگيز وشه ی
 (کرنک: قولنگ) بۆ ئەم شوينه ناگونجی؛ چونکه (کزلک) که قه له مبري تايبه ته به (کراندن) ی
 نووسيني هه له و، قولنگيش ئامپريکی له پۆلای سهخت دروست کراوه و دهسکه که ی له داره و،
 وهک (تهور) ی دار قلیشانده وهيه، کار و (قولنگ) بۆ بهردتاشی و کاری (کزلک) که بۆ ئەم
 شوينه به جی و پر به پر، به لّام کاری (قولنگ: کرنک) بۆ ئەم شوينه نه بووه و نابی و هه له يه .
 واتای گشتی:

(کوردي) له م تا که هه لبه ستهيدا له خۆشه ويستی قورئان و (نسخ) کردنی په راوييه کانی تر،
 دواوه و به و بۆنه يه وه، فهرموويه تی خامه ی (نسخ) کردن به سه ر په راوييه پيروژه کانی (ئادهم و
 شيت و، نوح، ئیبراهيم و مووسا) پيغه مبه راندا به يترى و به قه له مبريش چوار ئينجيله که
 بکړينریت) و هه ر په يره و ی قورئانی پيروژ بکړیت ئەمهيشی بۆ سه رينی ژيانی (کوردي) خوی
 گوتووه .

۹۸- بانگ حق آشکار فرمودند: بانگی حه قيان به ئاشکرايی فهرمووه - ئەم نيوبالييه نيشانه يه
 بۆيه له (په نديکی پيشينيان) که گوتراوه .

(بانگی حه ق به ئاشکرا خۆشه)، يا (بانگی محمه د به ئاشکرا خۆشه).

حەق: راستی و حەقیقەت و زۆرم له سه ر ليکدانه وهی ئەم وشه يه له پيشترى ئيره ی ئەم
 په راوييه دا نووسيوه .

له سه ر ئەم نيوبالييه يه وهيه که دوا به دوا ی ئەم فهرموويه تی:

نعرهء جوش و رقص آور زن: که واته: نه عره ته ی جۆشه يين و ئاره زوی هه لپه رين (رقص) کردن
 به رووژينی .

نعره: نه عره ته، نرکه ی به هيز و نه ره له خۆشيدا .

به واته دهنگی به رز، فرياد و هاوارکردنی خۆشی .

جوش: جۆشش، هه لچوونیکي دهروونی خۆش و له هه ست به خۆشکردنه وهيه و مه به ستي له
 به جۆش هاتنه به و نه عره ته يه .

رقص: هه لپه رکۆ و مه به ستي له نه عره ته ی خرۆشانندی دهروونه، بۆ هه لپه رين .

آور: هين، وهک: جۆش هين .

ئەم تا که هه لبه سته وهک پيشه کييه کی تا که هه لبه ستي دواييه که ئەو يش دوا تاکی ئەم به ندي
 چواره مه يه .

ئەم تا که هه لبه سته (۹۸) يه مين تاکی ئەم حه وت به نده له م به ندي چواره مه شدا (۲۱) يه مينه و
 به پتي سه رچاوه کانيش به م چه شنه يه:

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، مك، نم/۱) دا نڤیە و لە (مع) دا (۳۰) یەمین تاكە و لە (شح، گل/۸) دا (۳۳) یەمین و لە (گل/۳، ص) دا (۳۸) یەمین و لە (گل/۶) دا (۳۹) یەمین و لە (گل/۵) دا (۴۰) یەمین و لە (ما/۱) دا (۴۱) یەمین و لە (عن) دا (۴۶) یەمین تاكە و لە (نع) دا (۴۷) یەمین و لە (مس، ن) دا (۴۹) یەمین و لە (ه) دا (۵۰) یەمین تاكە.

جیاوازییەکان:

حق: لە (مس) دا نووسراوە (خوش) و ئەگەرچی دەگونجی بەلام بەپیتی (بەندی پیشینان) نیشانە بۆ کراوە کە وشەیی (حق) گونجاوترە و بەلگەیی ئەوەیە کە لە سەرینی (کوردی) دا ئەو (بەندی پیشینان) دا لە بەکارهێناندا بوو و دیارە بەتریش هەبوو ئەمە لە پرووی تەمەنی پەندەکەو.

واتای گشتی:

وێک رام گەیاندا ئەم تاكە هەلبەستە وێک پیشەکییەکی تاکی پیشوو و هەیاە کە لەو تاكەدا کۆتایی بەم بەندی چوارەمە هێناو.

لێردە وێک دەست بکات بەسەرەتای کۆتاییهێنان بەم بەندی چوارەمە بە ئاشکرا و بە نەعرەییکی بەجۆش و خرۆشەو بە دەم هەلبەستەو فەرموویەتی: بۆ بانگی حەق هەلدا ن گوتراوە کە دەبی بە ئاشکرا بیت، بۆیە تۆش ئەی (گیانی کوردی) ئەی موسولمانیکی پاک تۆش نەعرەتەیی خۆشیهێن و هەستی هەلبەستە بزوین لێ بدە و لە هەمان کاتیشدا (کوردی) مەبەستی لە نەعرەتەکە ئەم دوو تاكەیی دواپییە کە بەر لە راگەیاندا دوو تاكە دووبارەکردنەکی دواي هەر بەندیک دەگوترێنەو و یەکەمیان بە (فارسی) و (دووهمین) یان بە (عەرەبی) یە کە لە کۆتایی تاکی ئایندەو پیشەکییان دەکەمەو.

۹۹- جرعەای برکش: قومیک لەو بادەیی (لولاک لولاک) هەلدا (بخورەو) کە لە تاکی هەلبەستی (۹۵) دا رای گەیاندوو

ئەو قومه باده خواردنه وهیهت، لهو ئاههنگه دا بی، که له تاكە هەلبەستی پیشوو دا رای گەیاندوو.

بدین: ئا لەم مەبەستی (لە ئاههنگه که دا) یە.

آهنگ: لەم ئاههنگه دا کە لە تاکی پیشوو بە هاتنە جۆش و هەلبەستی پێ کردبوو، ئەویش ئاههنگی راگەیاندا دوو تاكە (دوو پاته کرانەو هەکی کۆتایی هەر بەندیکە).

ئاههنگ وێک مەبەست لە جۆرە شایی و زەماوهندیکە لە هەمان کاتدا واتای (مەقام) و (گۆزانی) ش دەدا کە لەو جۆش و خۆشیی هەلبەستەدا گۆزانیبێژی دەنگ خۆش (بیانچری).

ئەمجا (کوردی) بەم نیویالی دوومی ئەم تاكە کۆتایی بەم بەندی چوارەمە دەهینی و فەرموویەتی:

شور و غوغا بر اهل محشر زن:

شور: ههرا و زهنايهك له ناخى ههست بهخوشى كردنهوه سهري هه لدا بئى.
غوغا: ژاوه، دهنك دهنك، زايه له له كو بوونه وه يه كى جوش و خروشى خوشيدا نهك (غوغا) ي به
واته هات و هاواري ناخوش.

(كوردى) مه به ستي لهو به رپا كردنى (شور) و (غه و غايه) له كو تايبى ئەم نيوبالى دووه مه دا
وشه ي (زن) به واته (لى) بده، هه لبد، بانگ بده، به رپا بكه) رايگه ياندووه به لام بؤ:
اهل محشر: مه به ستي له خه لكانى رۆژى رستاخيزى كو تايبى ژيان و جيهان واته (قيامهت)
له دهشتى مه حشه ردا، به واتايه كى تر مه به ستي كوردى لهو (ئه هلى مه حشه ر) هه موو
مردووه ئيسلامه كانه كه مژده ي پئى داون بهو خوشيى ئاههنگى شور و غوغا پر جوش و
خروشه واته بهر شفاعه تي پيغه مبه ر كه وتنه ئەو مژده يش له فهلسه فه يه كى ئاينيه وه سهري
هه لداوه.

له ئاينى ئيسلامدا بروا وه هايه كه خوا دهسه لاتي شفاعه تگردن (پارانه وه بؤ ليخوشبوونى
گوناهباره ئيسلامه كانى) داوه به پيغه مبه رى ئيسلام كه له رۆژى (قيامهت) دا بؤيان له خوا
دهپار يتته وه خواى مه زنيش مژده ي (قبول) كردنى ئەو پارانه وه يه (شفاعت) هى بهو پيغه مبه ر هى
داوه كه واته ئيسلامه كان به تاوات دلخوشى ئەو ليوردنه وه يهن.

(كوردى) به پشت به ستن و هيووا به هيزيه وه بهم مژده ي شفاعه ته ي (پيغه مبه رى ئيسلام) يا
دلخوشى بهم فهلسه فه ئيسلامييه وه ئەو (شور و غوغا) يه به سه ر مه ستي فه رمووده ي (لولاك
لولاك) كه وه كه له تاكه هه لبه ستي (٩٥) دا لئى داوام به (نه عرته) وه مژده يه كه به هه موو
ئه هلى مه حشه ر ده دات و هيووايان پته و دهكات كه ئەى ئيسلامه كانى ئەهلى مه حشه ر ترس له
سزادانتان له دل ده ركه ن؛ چونكه ئيمه پيغه مبه ر يكمان هه يه (شفاعت) دان دهكات و خواى
كه وره ش به پئى ئەو (شفاعت) ه له گونا هانمان خوش ده بيت.

ئهمه پوخته يه كى مه به ستي (كوردى) بوو لهو دهنك له (ئه هلى مه حشه ر) كردنه كه له رۆژى
قيامه تدا خواى مه زن يه ك يه ك له چا كه ي هه ر كه سيكدا فرمانى چوونه به هه شت ده دات و
به رامبه ر به خراپه يان فرمانى سزادان يان ده دات به ئاگرى دۆزه خ به لام (كوردى) له گه ل
باوه ر كردنى بهم راستيه شدا به هۆى وره ي به رزيه وه به تواناى (شفاعت) كردنه كى ئيسلام،
مژده به ئيسلامه گونا هباره كانى ئەو ئەهلى (مه حشه ر) وه ده دات كه جيگه يان به هه شته؛
چونكه به لاي هه ريه كه يه وه خويان به يه كى له ئيسلامه كانى ئاينى ئەو پيغه مبه ر يان داناوه.
ئهم تاكه هه لبه سته كه دوا تاكى ئەم به ندى چواره مه و (٢٢) يه مين تاكى ئەم (به نده) هيشه و له م
حه وت به نده يشه (٩٥) يه مين تاكه و دواى ئەم (دووتاك) دووپا تگردنه وه كه ديت.

به لام به پئى شوينى تاكه كه له سه رچا وه كانيدا بهم جۆره يه:

ئهم تاكه له سه رچا وه ي (ص، جم) دا نييه و له (ف) دا (٢٣) يه مين تاك و له (ق/٣) دا (٢٦) يه مين
تاك و له (حم) دا (٢٨) يه مين و له (ط) و (مك) دا (٢٩) يه مين و له (سج) دا (٣٠) يه مين و له
(با/١، ج، مع، نم/١) دا (٣١) يه مين و له (شح، گل/٨) دا (٤١) يه مين و له (ما/١) دا (٤٢) يه مين

و له (گل/۶) دا (۴۰) یه مین و له (گل/۵) دا (۴۱) یه مین و له (ما/۱) دا (۴۲) یه مین و له (عن) دا (۴۷) یه مین و له (نع) دا (۴۸) یه مین و (مس، ن) دا (۵۰) یه مین و له (ه) دا (۵۱) یه مین تاکی ئه م حهوت بندهیه .

جیاوازیه کان:

برکش و، له (ط) دا نووسراوه (سرکش و): بخورهوه، ئه مین دهگونجی و یهک و اتا دهن. جرعه ای برکش، له (عن) دا نووسراوه: جرعه را برکش و: قومه بادهکه بخورهوه و، ئه مین دهگونجی.

برکش و له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، ف) دا نووسراوه (درکش و): درکش - ئه مین له و اتادا، زور پریه پریه و ئه گه چی و اتا دهادت، به لام زورتر به لای (دربینه) دایه نهک (فری که). بدین له (عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳) دا نووسراوه، (باین) ئه مین و اتا دهادت به لام ئه وندهی (بدین) دهکه ته و او نییه .

بدین له (ج) دا نووسراوه: (درین) و ئه مین ئه گه چی و هک (بدین) دهکه (ته و او) نییه که زوربهی سه رچاوه کان (بدین) بیان تیا نووسراوه، به لام هه ر و اتا دهادت.

واتای گشتی:

(کوردی) له ریگه ی ئاماده کاری، هه لانی (بانگه ئاشکرا) یه که پدا که دهر برینی جووته تاکه هه لبه سته (فارسی و عه رهبی) به بالآ و به باونگه که یه تی که دوا ی هه ر به ندیکه وه دووپاته ی کردوونه ته وه فرموویه تی:

قومیک له باده ی (گیانی - و - مه عنه وی) بخوره وه و له م ئاهه نگی خو شیه دا به دم نه عه رته وه هه راو زه نا و ئاواز و مزده ی خو ش به مردووانی (ئه هلی مه حشه ر) بگه یه نه که گونا هکاره کانیا ن مه ترسیان له سزای سووتانی ناو ئاگری دۆزه خ نه بیته؛ چونکه ئیمه ی ئیسلام شه فاعته ی پیغه مبه ره که مان مژده پی دراوه ...

من ئه م بر وایه ئاوا به راشکاوی و به بی (پالوته تیاکردن) مه ترسیداره .

و له پاش ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دوو تاکه (دووپاته کردنه وه) که ی راگه یاندووه که:

کای دمت نغمه سرافیلی
مورد واردات جبریلی
أنت شمس الهدی ونور الحق
أظهر الحق يا ظهور الحق

به‌ندی پینجه‌م

- ۱۰۰- وقت قُرب وصال می بینم
عشق را در کمال می بینم
- ۱۰۱- با ندیمان خسرو اندر راز
شنگ و سیما غزال می بینم
- ۱۰۲- با وصیفات به‌خلوت شیرین
کوهکن با جلال می بینم
- ۱۰۳- با سرانی که سالک عشق اند
خلوتی با دلال می بینم
- ۱۰۴- رازداران خاص آن خلوت
همه (عیسی خصال) می بینم
- ۱۰۵- همه از عشق آن شه (لولاک)
عاقبت یک مال می بینم
- ۱۰۶- همه دربای کوی او هستند
آنچه فرخنده حال می بینم
- ۱۰۷- آنچه در کارگاه نقش صور
ذره‌ای زان جمال می بینم
- ۱۰۸- آنچه آورد، کرد و، گفت و، بود
همه سحر حلال می بینم
- ۱۰۹- آنچه در کائنات کرده ظهور
مظهر لایزال می بینم
- ۱۱۰- پرتو مهر طلعت جانان
بی کسوف و زوال می بینم
- ۱۱۱- زاهدا! کشک شاه بینی و من
عرش آن متعال می بینم

- ۱۱۲- مجلس و خلوتگاه همسایه
 کوی آن قد نهال می بینم
- ۱۱۳- صف ارواح را در آن منزل
 جا به صف النعال می بینم
- ۱۱۴- پاسخ و حرف اهل آن مجلس
 همه رمز و مثال می بینم.
- ۱۱۵- درس و بحث و بیان آن مکتب
 عاری از قیل و قال می بینم
- ۱۱۶- حل اشکال و رمز آن استاد
 بی جواب و سؤال می بینم
- ۱۱۷- طوطی نطق را در آن محضر
 پشت ناینه لال می بینم
- ۱۱۸- طائر وهم را در آن مجلس
 خسته، بی پر و بال می بینم
- ۱۱۹- بختی عقل را در آن هامون
 بردو زانو عقاب می بینم
- ۱۲۰- تشنه را زیر پای خضر نبی
 چشمهء بس زلال می بینم
- ۱۲۱- در رکاب محمدی خود را
 هندوئیی چون بلال می بینم
- ۱۲۲- قطع آن راه جز به لطف دلیل
 رهروانرا محال می بینم
- ۱۲۳- قدسیان برفراز علیین
 نکرشان این مقال می بینم

۱۰۰- وقت قرب وصال می بینم: کاتی نزیکبوندهی بهیهکگه‌یشتن ده‌بینم.

قرب: نزیکیی، نزیکبوونهوه.

وصال: بهیهکگه‌یشتن، ژوان، ئەو بهیهکگه‌یشتنه‌ی که (کوردی) له دوا تاکاکه‌نی بهندی چوارهمیدا دەنگی لی دابوو که مه‌بهستی له بهیهکگه‌یشتنی به‌باره‌گای پیغه‌مبهره و دیاره وه‌های ره‌چاو کردووه که به نیازه‌وه بووه بچیتنه (حه‌ج) و، یا که له له‌بیر و بروای ئایینی ئیسلامدا یادکردنه‌وه‌ی مردن و کاتی مردن به‌نهری‌تیکی په‌سندی داناوه و له‌م رووه‌وه دهشی که (کوردی) له کاتی دانانی ئەم بهندی پینجه‌مه‌یدا بیری له مردن کردیته‌وه و له ته‌مه‌نیکی پیریدا بووی و ئەو بیر له مردن کردنه‌وه‌ش و مردنه‌یشی به‌لاوه‌گه‌یشتن به‌کۆر و کۆمه‌لگای ئیسلام دانایی که‌وا مژده‌ی شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبهران دراوه‌تی له‌ رۆژی قیامه‌تا که‌ کۆتایی به‌ بهندی پیشوو پی هیناوه، و ئەو به‌ر شه‌فاعه‌ت که‌وته‌نی به‌گه‌یشتن به‌و ره‌ه‌بهره‌ خۆشه‌ویسته‌ی خۆی داناوه که‌ پیغه‌مهری ئیسلامی مه‌به‌ست بووه.

می بینم: ده‌بینم، ره‌چاو ده‌که‌م، وام دیتنه به‌رچاو.

له مه‌وه (کوردی) چووته سه‌ر نیو بآلی دوومی ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی و فه‌رموویه‌تی: عشق را در کمال می بینم: عه‌شق له‌ پایه‌ی (که‌مال)دا ده‌بینم.

کمال: ته‌واوی، پر به‌پیری، ئەوپه‌ری راده‌ی هه‌ر شتی‌ک، ئەم وشه‌یه (صۆفیه‌کان) وه‌ک زاراوه‌یه‌کی تاییه‌ت به‌ رێبان‌ه‌که‌ی خۆیان به‌کاریان هیناوه به‌لایانه‌وه بریتییه له‌وه‌ی که‌ بۆنی شتیکی لی ده‌کریت و سروشتی ئەو شته‌ی پی دیتنه دی و، به‌رامبه‌ر به‌ بوونیتی (وجود)ه که‌ که‌ کردگاری خوای مه‌زنه و جگه له‌و به‌که‌سی تر (که‌مال) پیک نایه‌ت، ئەمه‌ش ئەوپه‌ری پی داگر تییانه به‌بوونی کردگاریتی خوای مه‌زنه‌وه. لیره‌دا عه‌شق (ئه‌قینه پاک) له‌ خۆ بوورده‌که‌ی خۆیان به‌رامبه‌ر به‌خواوه‌گه‌یشتن به‌ په‌رته‌وی خوایی و رابه‌ره هه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی که‌ پیغه‌مهری ئیسلامه که‌ ئای مه‌به‌ست له‌و به‌ پیغه‌مبه‌ر گه‌یشتنه ئای (حه‌ج) کردن، ئای (مردن) بووه.

(کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌یدا وه‌ک چۆن میوه‌یه‌ک به‌ته‌واوی و به‌ چاکی له‌ راده‌ی باشی خۆیدا ده‌گات، ئاوه‌هاش خۆی و ته‌مه‌نی خۆی و نیازی (چوونه‌ حه‌ج) له‌و پیریه‌یدا که‌وا دیاره (نه‌گه‌یشتوووه ئەو حه‌جه‌ بکات و به‌سه‌ریدا مردوووه‌ ویا (کوردی) ئەو عه‌شقه‌ حه‌قیقییه‌ خواناس و خواپه‌رستییه که‌ بووه‌تی به‌وپه‌ری ته‌واوییه‌وه ره‌چاوی کردوووه و که‌وتووته هه‌ره کامه‌رانی گیانییه‌وه که‌ له‌ تاکه‌کانی دواپی ئەم بهندی پینجه‌مه‌یدا ئەم راستییه‌ ده‌رده‌که‌ویت. ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته له‌م (حه‌وت به‌ند)ه‌داو به‌پی ئەوه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی که‌ ده‌ستم که‌وتوون ده‌بیتنه تاکی (۱۰۰) هه‌م له‌م بهندی پینجه‌مه‌دا یه‌که‌مین تاکه‌.

به‌لام له‌سه‌رچاوه‌کانی ئەم تاکه‌دا شوینی (ژماره‌ی) ئەم تاکه‌ به‌م جۆره‌یه‌:

ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته له‌ سه‌رچاوه‌ی (جم) دا نییه و نه‌ک هه‌رئوه‌نده به‌شکو سه‌رپاکی ئەم بهندی (پینجه‌م) له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا نه‌دی، وای بۆ ده‌چم که‌ هه‌موو ئەو لاپه‌رانه‌ی ئەم به‌نده‌ی تیا نووسرابن، له‌به‌ر جزویه‌ند پچراوی په‌ری بن و نه‌که‌وتبهنه‌وه شوینی خۆیان له‌وانه‌یشه

لهگهڵ کهشکۆلی تردا، یا ههروا بهجیاوازی له پهراویخانهی کهسیکهوه سههه لێبات. ئەم تاکه له (ص) دا (۲۲) یه مین تاکه و له (ف) دا (۲۴) یه مین له (ق/۳) دا (۲۷) یه مین و له (حم) دا (۲۹) یه مین و له (ط، مک) دا (۳۰) یه مین و له (سجا) دا (۳۱) یه مین تاک و له (با/ ۱، ج، مع، نم/ ۱) دا (۳۲) یه مین وه له (شح، گل/ ۸) دا (۳۵) یه مین تاکه و له (ص، گل/ ۳) دا (۴۰) یه مین تاک و له (گل/ ۶) دا (۴۱) یه مین و له (گل/ ۵) دا (۴۲) یه مین تاک و له (ما/ ۱) دا (۴۳) یه مین و له (عن) دا (۴۸) یه مین و له (نع) دا (۴۹) یه مین تاک و له (س، ن) دا (۵۱) یه مین و له (ه) دا (۵۲) یه مین تاکی ئەم حهوت بهندیهوه.

واتای گشتی:

کاتی نزیکیی و یصال که به (حه ج) یا به (مردن) ده بینم، چونکه (ئه ئینی حه قیقی) م گه یه وته ئه و په پری ته وای و ریکویتیکی.

۱۰۱- باندمان خسرو اندر راز: لهگهڵ هاو ده مه کانی خسروه له راز و نیاز و خوڤ رابواردنی جیهانیدا ده بینم.

با: لهگهڵ

ندیمان: یاوهرهکان، هاو ده مه کان، هاوآلی خوڤ رابویرهکان:

خسروه دا که له گوڤتوگۆی ژبانی خوڤی جیهانیدا که لهگهڵ خسروه دا به سههه ری ده بن.

خسرو: خسروه کوری هورمزی چوارهم، (۳۲) همین پاشای ساسانی بوو.

اندر راز: له گوڤتوگۆی نه ئینی و رازونیا له باده نه ئینی و ژنبا زیدا.

(کوردی) نیو بائی دوو مه که ی به وهنده کۆتایی هیناوه له مهه ر یاوهرانی (خسرو) راز و

نیازه کانی له نیو بائی دوو مه ی ئەم تاکه یدا ئاوری له و ئافره تانه داو ته وه که (خسرو) و

(یاوهر) هکانی لهگه لیاندا رایان بواردوو و فه رموو یه ئه وانه:

شنگ و سیما غزال می بینم (شهنگ و سیما غزال می بینم) = له نیو ئه وانه دا.

شنگ و سیما غزال می بینم: واته ئه و (شهنگ و سیما غزال) انه لهگه ل یاوهره کانی

(خسروه دا له رازونیا و ناز و نووزو نازکی شهیدا ده بینم له م لیکدانه وه فره په لوپۆیه دا له

بارهی (خسروه) و رهوشته وه مه به ستم ئه وه یه که (کوردی) ئه مانه ی مه به ست بوون که وهک

پیشه کییه که له نموونه ی خراپی و خراپه کاری و خوانه ناسی و په پیره ی نه کردنی

فه رمایشته کانی خوای مه زندا له پیناوی خو په رستی و گه وزاندا له ژبانی داوین پیسیدا و

(کوردی) ئه وهنده دلگران بووه له (خسروه) و هه لۆیسته کانی تاکی ئاینده یه هه ره له سهه

(خسره) راگه یان دووه که دوا ی ئه وه ده چیته سهه ره نموونه ی چاک چاکه کاران هینا نه وه، که له

تاکی ئاینده شهیدا لیکدانه وه که مه ده به ستم به م لیکدانه وه یه وه له سهه ره ئەم تاکه ی سهه ره وه به پیتی

بوچوون و تیگه یه ستم له م دوو تاکه هه لیه سته.

ئەم تاکه هه لیه سته به پیتی سهه رچاوه کانم له لای من گه یه وته (۱۰۱) یه مین تاکه هه لیه سته که

توانیم له (۲۴) سهه رچاوه وه به دهستی به ئینم و هه ره ئەم تاکه مه به سته یه له م (به ندی

چوارهم) هدا دووهمین تاکیتی.

به لآم شوینی ئەم تاکه له م (۲۴) سه‌رچاوه‌یه‌مدا له‌سه‌ر ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌م جوهره‌یه:
ئەم تاکه له سه‌رچاوه‌کانی: (با/۱، جم، حم، سجا، صا، عن، ف، ق/۳، نم/۱) نییه و له (ط، مک) دا (۳۱) یه‌مین تاک و له (ج) دا (۳۲) یه‌مین و له (مع) دا (۳۳) یه‌مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۶) یه‌مین و له (ص) دا (۳۹) یه‌مین و له (گل/۳) دا (۴۱) یه‌مین تاک و له (گل/۶) دا (۴۲) یه‌مین و له (گل/۵) دا (۴۳) یه‌مین و له (ما/۱) دا (۴۴) یه‌مین و له (۴۴) یه‌مین و له (نع) دا (۵۰) یه‌مین و له (مس، ن) دا (۵۲) یه‌مین و له (ه) دا (۵۳) یه‌مین تاکی ئەم به‌ندی هه‌وته‌مه ئەم تاکه (۲) یه‌مین تاکی ئەم (حه‌وت به‌ند) یه و ده‌توانی بزانری. له هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کدا چه‌نده‌مین تاکه له‌م به‌نده‌دا

جیاوازیه‌کان:

نیو با‌لی دووه‌می ئەم تاکه له (نک، شح، مع، ج) دا به‌م جوهره‌یه:

«خسروی باجمال می بینم»

هه‌روه‌ها له (ن، ص، ط) دا له جیگه‌ی (جمال) هکه نووسراوه (جلال) که ئەمه‌یان نیو با‌لی دووه‌می تاکی ئاینده‌یه و به هه‌له‌ی له‌به‌ر نووسینه‌وه ئاویت‌ه‌ی ئی‌ره بووه و، ئەم هه‌ردوو جیاوازی به‌سه‌روه بۆ ئی‌ره. ناگونجی و هه‌له و شتی‌واوییه‌و به شتی‌وه‌ی (کوهکن باجلال می بینم) یش هاتوه.

له‌م به‌ندی پینجه‌مه‌یشدا وه‌کو به‌ندی سی‌یه‌می ئەم هه‌وت به‌نده ئالوگۆر و پاش و پیش و ئەوه‌نده‌ی توانام و به‌هۆی سه‌رچاوه‌کانه‌وه توانیم شتی‌واوییه‌کان ده‌ست‌نیشان و چاره‌ی گونجاو بکه‌م.

له‌م کاره‌شدا ده‌سه‌لاتم هه‌ر ئەمه‌نده بووه و ریگه‌م له بۆچوون و راست‌کردنه‌وه لیک‌دانه‌وه‌ی دروست‌تر نه‌گرتوه.

واتای گشتی:

(کوردی) که رازی ئەم به‌ندی پینجه‌مه‌ی له تاکی یه‌که‌میدا به‌وه‌دا داوه که له سه‌روه‌به‌ندی (حه ج) کردن یا (کوچی دواپی) کردندا بووه به‌وه‌ی که پیر و په‌رپووت و په‌که‌وتوو و، نه‌خۆش بووه له‌م به‌نده‌دا ده‌ستی داوته هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی خرابی (خراب و خرابکاریکی) وه‌ک (خوسره‌وی په‌روین) ی پادشای ساسانی که کابرایه‌کی هه‌له‌شه و به‌ده‌ئه‌مه‌ک و (چاکه له‌به‌رچاو نه‌بوو) بووه له‌گه‌ل هاوآل و یاوه‌ره به‌دکاره‌کانیدا. له رابواردنی جیهانی و باده‌نۆش و داوین پیسیدا بووه که له لیک‌دانه‌وه‌ی ئەم تاکی یه‌که‌مه‌دا هه‌ندیکیم به‌شیکردنه‌وه‌ی هه‌لو‌یست و په‌وشتی‌یه‌وه‌یه (خوسره‌وی په‌روین) م پیش‌که‌ش کردوه و له تاکی ئاینده‌شدا که هه‌ر له باره‌ی ئەم (خوسره‌و) هه‌یه ئیتر نۆره‌ی ئەوه‌یه که سه‌ر پری ئەم ناوه‌رۆکه رابگه‌یه‌نم.

۱۰۲- وه‌ک له تاکه هه‌لبه‌ستی پیشوودا نووسیومه، که ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (ئیره - سه‌روه) درێژدانه به‌و تاکه هه‌لبه‌سته‌ی پیشوو، به‌لآم له‌ودا یه‌که‌سه‌ر له خودی (خوسره‌وی په‌روین) و

(پاوه و هاواله‌کانی) دواوه و، لیره‌دا (کوردي) له (شیرین) و (کاره‌کەر و که‌نیزه‌ک)ه‌کانی و له‌گه‌ل (فه‌ره‌ادی کوه‌کەن و زانا و به‌توانا و هونه‌رمه‌ند دواوه، که‌ئەم لیداونه‌یشی دیسان (به‌دیره‌وشتی)ی ئەو (خوسره‌و)ه‌را ده‌گه‌یه‌نی.

باوصیفات به‌خلوت شیرین: (شیرین) و که‌نیزه‌ک و کاره‌کەر ه‌کانی (وصیفات)دا له کۆبوونه‌وه‌یه‌ک گۆفتوگۆ نه‌ینیه‌کانی (شیرین) له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا ئاله‌و کاته‌دا فه‌ره‌اد به‌شان و شکۆ و ریزمه‌ند و سه‌ربه‌زییه‌وه‌ ده‌بینم:

وصیفات: ئەو کاره‌کەر یا (که‌نیز)انه‌ی که‌ له‌ کاره‌کهران و (که‌نیز)انی تر له‌ پێشتر و گه‌وره‌ترن له‌ ریزدا له‌لای خاونه‌کانیان؛ چونکه‌ ئەو (که‌نیز) و کاره‌کهرانه‌ به‌ زۆری به‌ پاره‌ کپ‌دراوان و ئەمجا ئەوانه‌یان که‌ هێژا و زیره‌ک و لیزان بوون توانیویانه‌ ئەوه‌نده‌ بچنه‌ دل و ده‌روونی پیاوه‌ کپ‌یاره‌کانیان‌وه‌ وه‌ک ژنی (شه‌رعی)ی خۆیان ماره‌یان کردوون. له‌ هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌کدا به‌پێی یاسای ئاینی خۆیان (ماره‌کراون) و ئەوانی تریان هه‌روه‌ک کاره‌کەر و (که‌نیز) له‌ ماله‌ ئاغاندا ماونه‌ته‌وه‌، کاری ژن و میردایه‌تیشیان له‌گه‌لدا کراوه‌، به‌لام وه‌ک ژنی (به‌ شه‌رعی ماره‌کراو، نا).

له‌ ماله‌ گه‌وره‌ و پاشایانیشدا ژنه‌کانیان (که‌نیز) و (که‌نیزه‌ک)یان هه‌بووه‌ کاروباری ئاغا ژنه‌کانیان به‌جێ گه‌یان‌دووه‌، شوپین نه‌ینی و باوه‌ر پیکراو و ئاگه‌داری کاروباری تایبه‌تی و نه‌ینیی ئەو ئاغا ژنانه‌یان بوون وه‌ک (شیرین) که‌ له‌ سه‌ره‌تادا (که‌نیزه‌ک)یکی کۆشکی (خوسره‌وی په‌رویز) بووه‌، به‌لام ئەوه‌نده‌ جوان و هێژا بووه‌ که‌ خوسره‌و به‌ یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی خۆی داناوه‌ ئەگه‌رچی (شیرین)یش دلی لای (خوسره‌و) نه‌بووه‌ و شه‌یدای (فه‌ره‌اد) بووه‌.

(کوردي) وه‌ک له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پێش‌و‌دا له‌ (خوسره‌و) له‌گه‌ل یاوه‌ره‌کانی و ژنه‌ جوانه‌کانی که‌ (خوسره‌و) و یاوه‌ره‌کانی له‌گه‌ل‌یاندا رایان‌بواردووه‌، باس کردووه‌ به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ که‌ (شیرین) دلی له‌گه‌ل (خوسره‌و)دا نه‌بووه‌ و شه‌یدایی (فه‌ره‌اد) بووه‌ له‌م تاکه‌دا له‌م کۆبوونه‌وه‌ی (شیرین) دواوه‌ له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا به‌ ئاماده‌بوونی که‌نیزه‌ک و که‌نیزان و کاره‌کەر و (نزیکه‌کانی خۆی)

به‌ خلوت: شیرین که‌نیز و که‌نیزه‌که‌کانی که‌ له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا کۆبوونه‌وه‌ی نه‌ینیان هه‌بووه‌ که‌ له‌ شوپینی تری پێشه‌وه‌ی ئەم په‌راوییه‌دا به‌ درێژتر له‌ (خه‌لۆه‌ت) دواوم. واته‌ (خه‌لۆه‌ت) به‌ نه‌ینی و به‌ دوو به‌دووری یه‌ک گرتنی (شیرین) و (فه‌ره‌اد)ی مه‌به‌سته‌.

له‌ نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه‌دا باسه‌که‌ی ئاشکرا‌تر کردووه‌ که‌ ئەو (خه‌لۆه‌ت)ی شیرینی له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا به‌راشکاو‌ی راگه‌یان‌دووه‌ به‌را ده‌یه‌ک (فه‌ره‌اد)ی به‌ پر شان و شکۆ و کامه‌رانی ره‌چاو کردووه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی:

کوه‌کن با جلال می بینم:

واته‌ ئا له‌و (خه‌لۆه‌تییه‌ی شیرین) و به‌ ئاماده‌بوونی (که‌نیزه‌) که‌ باوه‌ر پیکراوه‌کانی له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا رای بواردووه‌ و لیره‌دا له‌ جێگه‌ ناوی (فه‌ره‌اد) ناوی کوه‌کن هاتووه‌.

جلال: شکۆمهندی و پیز و کامه رانی و لهویپه ری خۆشیدا کهوا له سهردانهکانی (شیرین) دا بق لای (فهراهد) کهوتووته خۆشی و (نازو نیاز هاتنه دی) یه دا .

(کوردی) لێره دا و بهم دوو تاکه نمونهی خراپی له سهر (خوسرهو) هیناوه ته وه و کۆتایی بهم نمونهی هیناوه که له تاکه ههلبهستهکانی ئاینده دا چووته سهر جۆره ها نمونهی چاکه هینانه وهی دژی نمونه کهی (خوسرهو).

ئهم تاکه ههلبهسته لهم ههوت بهنده دا (۱۰۲) یه مین و لهم بهندی پینجه مه دا چواره مین تاکه و شوینی ئهم تاکه پش به پیتی سهرچاوهکانی بهم جۆره یه:

ئهم تاکه له سهرچاوهکانی (مک، ط، حم) دا نییه، ههروه ها ئهم تاکه ههلبهسته له (صا) دا (۲۲) یه مین تاک و له (ف) دا (۲۵) مین و له (ق/۳) دا (۲۸) یه مین تاک و له (حم) دا (۳۰) یه مین تاک و له (سجا) دا (۳۲) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۳۳) یه مین و له (مع) دا (۳۴) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۷) یه مین تاک و له (ص) دا (۴۰) یه مین و له (گل/۳) دا (۴۲) یه مین و له (گل/۶) دا (۴۳) یه مین و له (گل/۵) دا (۴۴) یه مین و له (ما/۱) دا (۴۵) یه مین و له (عما) دا (۴۹) یه مین و له (نع) دا (۵۱) یه مین و له (مس، ن) دا (۵۳) یه مین و له (ه) دا (۵۴) یه مین تاکه.

جیاوازیهکان:

ئهم بهندی پینجه مه و بهتایبهتی ئهم تاکه زۆریان گۆران و پاش و پیش و ئالۆگۆر و شیواوی به سهردا هاتوو ه.

وهک له کۆتایی تاکه ههلبهستهی پشوو دا رام گه یاند نیو بآلی دووه می ئهوی به شیوهی، خسرو با جمال می بینم

که له ههندی له سهرچاوهکانی ئهم تاکه ی ئیره شدا به شیوهی:

(کوھکن با جلال می بینم) هاتوو ه.

بهلام به پشتیوانی (۲۴) سهرچاوه کهی ئهم ههوت بهنده و به تاییبهتی ئهم تاکه ی ئیره به پیتی شاره زاییم له داستانی (شیرین و خوسرهو) و (شیرین و فهراهد) توانیم ئهم تاکه ههلبهسته به شیوهی ئهم تاکه ههلبهستهی سهروه جیگیر بکه م و ئه وهنده ی پیم کراوه و ایزانم ئهم دوو تاکه له دهقی گوتنه کهی (کوردی) یه وه نزیک کردوو نه ته وه.

با وصفیات، له (عن، گل/۳، گل/۸، ف، ق/۳، ج) دا نووسراوه: (باندیمان).

واتای گشتی:

له (خه لوت) ی (شیرین) دا به ئاماده بوونی که نیزه ئاشنا به نه پینییهکانی (شیرین)، له و خه لوته دا کۆهکن که (فهراهد) بووه له گه ل (شیرین) دا فهراهد له شان و شکۆدا ده بینم.

۱۰۳- (کوردی) دوا ی راگه یانندی نمونهی خراپی و رابواردنی (شه هوانی) ی جیهانیی خوسرهو به رامبه ر به شیرین و له گه ل فهراهد، دپته سه ر راگه یانندی شهیدا و ریگی (ئه فین) ی گیانی و پاک و سه ره تا له سه رۆکهکانی ئه و ریگه ی (ئه فین) ه حه قیقی و مهعنه وییه وه دهستی پی کردوو ه فه رموویه تی:

با سرانی که سالک عشق اند: له گهل سهردارانیک که نهوانه ی وا پهیره ویکاری ریبازی
عشقن، که مهبهستی (کوردی) له عشقی حقیقی و گیانییه نهک عشقه سهرزاریه که ی
(خوسره و نه دیمه کانی له گهل دیمه نی ناسک و جوانه کاندای شوانی سووریان به سه بر دووه یا
نهو عشقه رواله ته ی خوسره به رامبه ر به (شیرین) که هر ته نیا بۆ کاتیکی ده می بووه .

(کوردی) که له م نیوبالی یه که مهیدا له گهل سه رۆک و سهردارانی ریبازی نه فیندا هه لو یستی یا
چونیتی نهو سهردارانه ی له نیو بالی دووه مدا شی کردۆته وه که فهرموویه تی:

خلوتی با دلالمی بینم: خه لوه تی له گهل ده لالدا ده بینم که به پیچه وانه ی واتا، مهبهستی دوو
هه لبه سته که ی له مه ر (خوسره و شیرین و فهرهاد) ده وه، نه م خه لوه تییه ی نیره (نه م تاکه ی
سهره وه) وهک خه لوه تییه چنۆکی و جیهانییه که ی (خوسره و) و (که نیه ک) هکانی و (شیرین)
نییه که له ویدا (شیرین) (خوسره و) نه ویستوه و، به لام خوسره و به زۆر به ده سه لاتی
پاشایه تییه چنۆکییه که ی له گهل شیریندا رای بواردووه، پپی گه یوه که به به لگه ی نهو ی که
(شیرین) زۆر جار له کاتی کتو تاشینه که ی (فهرهاد) دا سهری (فهرهاد) دا وه و ته نانه ت
جارتیکیان نه سپه که ی (شیرین) له و ریگه ی سهردانه ی (فهرهاد) یدا لاقیکی شکاوه و به دریتی
له داستانه که ی (نیظامی گه نجه و ی) دا نه مانه نووسراون و نه گهر نهو (شیرین) ه خوسره و ی له
ناخه وه خو ش بو یستایه نهو (دزه سهردانانه) ی (فهرهاد) ی نه ده کردن هه روهک (کوردی)
ناشکرای کردووه له م تاکه دا نموونه ی چاکه و پاکی پیچه وانه ی تاکی پیتشوو.

دلالم: وهک پیتخۆش بوونی نازونووز و له نازی گوریشمه و له نجه ولار، که له سایه ی پیغه مبه ری
نیسلامدا سه رۆکه پهیره ویکاره کانی ریبازی پیغه مبه ر که دهقه پیروزه نیسلامیه کانی و،
گیانی پاکی هه مووان نهو نازه ی شادمانیه نه نوین به رامبه ر بهو خو شه ویستی و چوونه
خه لوه تی صۆفیگه رانه وه، وهک له زیکر و خه تم و چوونه خه لوه ته وه به پپی ده ستوور و
صۆفیگه ریه کانی هر (طه ریه قه ت) یک.

نه م جو ره ده لاله یش گه وره ییه کی پر خو شه ویستی (ویقار) ه نهک ژیا نی (ته گه و به رانی) یه که ی
خوسره و.

مهبه ست و واتای نه م تاکه هه لبه سته ی سهره وه له تاکی ناینده شدا دریزه ی هه یه و لیره دا که
به شپوه یه کی گشتیه، به لام له تاکی ناینده دا مهبه سته که به تایبه تیانه راگه نه زاوه و له
هه مان کاتیشدا پیوه ندیی ناوه رۆکی نه م تاکه به دوو تاکی پیتشوویشه وه نه چپرا وه ته وه.

(کوردی) وهک هه موو تاکه هه لبه سته کانی نه م به ندی (پینجه مه) که کو تایبیان به (می بینم)
هاتووه ته وه له م تاکه ی شدا دیسان فهرموویه تی:

نه م تاکه هه لبه سته له م جهوت به نده دا (۱۰۳) یه مین و له م به ندی پینجه مینه دا تاکی پینجه م و
شوین نه م تاکه له هه ریه کی له سه رچاوه کانی دا به م جو ره یه .

له سه رچاوه کانی: (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/ ۳، مک، نم ۱) دا نییه و، له
(مع) دا (۳۵) یه مین تاک له (شح، گل/ ۸) دا (۳۸) یه مین و له (ص) دا (۴۱) یه مین و له (گل/ ۵) دا

(٤٢) یه مین و له (گل/٣) دا (٤٣) یه مین و له (گل/٦) دا (٤٤) یه مین و له (ما/١) دا (٤٦) یه مین تاک و له (نع) دا (٥٢) یه مین و له (مع، ن) دا (٥٤) یه مین تاک و له (ه) دا (٥٥) یه مین تاکه. له هه موو سه رچاوه کانی شدا ئەم تاکه هه لیه سته چونیه کن و جیاوازی له ناوه پوکیاندا نییه.

واتای گشتی:

چوونه خه لوه ته وه له لایهن سه ردارانی په پیره ویکاری عه شقی گیانی و پاکی ناین دۆستی و دهرنه چوون له فه رمایشی خوایه له و ریگه ی عه شقه یاندا و خۆشه ویستی یان به رامبه ر به پیغه مبه ر که به هره ی ناینی ئیسلامی پی به خشیون، (کوردی) ئەو خه لوه ته ی ئەوانه ی به پیگه یشتنی گیانی و یه کگرتنی گیانیان (الاتحاد) له گه ل په رته وی خوا ییدا له (جذبە) ی صۆفیگه رانه ی ئەو سه ردارانه دا راگه یاندوو خه لوه تیکی ئارام و قورس و به ویقاره وه ی راگه یاندوو... که به پیچه وانه ی چنۆکییه که ی خوسره و له گه ل (شیرین) گیرخواردنی (شیرین) به ده ست (خوسره و) وه و ریگری (خوسره و) و له به ئاوات گه یشتنی (شیرین) له گه ل دلخوازه که ی خۆیدا که (فه رهاد) بووه.

١٠٤ - رازداران خاص آن خلوت: رازداره تاییه تییه کانی ئەو خه لوه ته.

(کوردی) له نیو بآلی دووه می ئەم تاکه هه لیه سته ی سه ره وه چیستی و چۆنیستی ئەو سه ردارانه ی راگه یاندوو که له هه مان کاتدا رازدار (نهینی هه لگر و رازپاریزن له خه لوه ته پیگه یشتنه گیانی صۆفیگه رییه که دا که وا هه موویان یه ک ئاهه نگن که: همه (عیسی خصال) می بینم هه موو ئەو رازدارانه له تاییه تمه ندی یاندا وه ک حه زره تی عیسا - د.خ -) ده بینم وه یا ئەوان وه ک سه روشت و = رهوشتی به رزی حه زره تی عیسی وه مان واته (عیسی خصال)ن.

(کوردی) له م نیو بآلی دووه مه یدا ئەو رازدارانه ی به وه ده ستنیشان و جیگیر کردوون که چواندوونی به سه روشت و رهوشتی به رز و پاک و مرۆفانه ی دروستی حه زره تی عیسا - د.خ - به کورتی ئەو سه روشت و رهوشته ی ئەو پیغه مبه ر عیسا - د.خ - یه ش بریتییه له و سه روشت به رزه خواپی و رهوشت پاک و پیروژه ی که له ژیانیدا شتیکی گومان لیکراو و خراپی لی نه دیتراوه و به و بی باوکییه له ئاستی هه ره به رزی و چاکی و پاکداوینی ده روون و ده ست و چاو و کرده وه چاکیدا بووه و به تاییه تی له و خۆشه ویستییه خوا بییه ی که به مرۆفی راگه یاندوو به گوفتار و به کردار و له وه پری نرخ ی دلداربی گیانی و خوا ییدا به و گه نجییه وه که ژنیشی نه هیتاوه.

(کوردی) سه روشت و رهوشتی پاک و پیروزی ئەو سه رداره رازدارانه ی به سه روشت و رهوشتی حه زره تی عیسا - د.خ - چواندوو که له وه به رتر پر به پتر (چواندن) ی بۆ نه دۆزرا وه ته وه. ئەم تاکه هه لیه سته ش وه ک ته وا ویکاری تا ئیره تاکه کانی ئەم به ندی پینجه مه یه هه ره ها سه ره تایه کیشه بۆ تاکه هه لیه سته ی ناینده.

ئەم تاکه:

ئەم تاكە لەم ھەوت بەندەدا (١٠٤) یەمەین تاكە بە پیتی ساغکردنەوێ من و دەبیتە تاکی شەشەمینی ئەم بەندی پینجەمە و ھەروەھا شوپین و ژمارەیی ئەم تاكە لە سەرچاوەکانیدا بەم چەشنەییە:

لە سەرچاوەی (جم)دا كە بەیەكجارەکی ئەم بەندی پینجەمەیی تیا نییە، دیارە ئەم تاكەیشی ھەرتیا نییە و لە (صا)دا (٢٢) یەمەین تاكەدا: (ف)دا (٢٦) یەمەین و لە (ق/٣)دا (٢٨) یەمەین و لە (حم)دا (٣١) یەمەین و لە (ط، م)دا (٣٢) یەمەین تاك و لە (سجا)دا (٣٣) یەمەین و لەك (با/١، ج، نم/١)دا (٣٤) یەمەین و لە (مع)دا (٣٦) و لە (شح، گل/٨)دا (٣٩) یەمەین و لە (ص)دا (٤٢) ھەمەین تاك و لە (گل/٥)دا (٤٣) یەمەین و لە (گل/٣)دا (٤٤) یەمەین و لە (گل/٦)دا (٤٥) ھەمەین و لە (ما/١)دا (٤٥) یەمەین و لە (عن)دا (٥٠) یەمەین تاك و لە (نع)دا (٥٢) یەمەین و لە (مس، نع)دا (٥٥) یەمەین و لە (ھ)دا (٥٦) یەمەین تاكە و لە تاکی ئاینەشدا درێژەیی ھەیە.

ئەم تاكە ھەموو لە سەرچاوەکانیدا چونیکە و جیاوازی لە ناوھۆرکیاندا نییە.

واتای گشتی:

بە پێچەوانەیی نموونە ھینانەوێ بۆ سەر (خوسرەو) لێرە (کوریدی) نھێنی پارێزەکانی خەلۆتی خواناسی و بەرفەرمانی فەرمايشی خوای بە نموونە ھینانەتەوێ كە ھەموویان لە سروشت و رەوشندا ھەك سروشت و رەوشتی بەرز و پاکی ھەزرتی عیسا - د.خ - رەچاوی کردوون كە رۆشتەییەکی گیانی و پەرتەویی یەزدانییەکی تی خستوون و ھەك یاوھەرەکانی (خوسرەو یا كەنیزەكەکانی شیرین نەبوون كە لە زەلکاوی چنۆکیی جیھانیدا پەل بکوئن. ئەم تاكە ھەلبەستەش لە چوارچێوێ صۆفیگەریدا یە.

١٠٥- (کوریدی) ھەر لەو سەرداران و رازدارانی خەلۆتی گیانییە چوار تاكە ھەلبەستەیی پیتشو دواو و لێردە بەم چەشنەیی راگەیاندوون:

ھەمە از عشق آن شە لولاك: ھەموو (ئەو سەرداران و رازدارانەیی كە لە خەلووتەكەدان) بە سروشت و رەوشتی عیسا پێغەمبەر بەرز و پاك ناوی بردوون، لێردە ھەموو ئەوانەیی لەو كۆری خەلووتەدا و ھەا ناوبردوون كە لە عەشقی ھەر ئەو شای پێغەمەرانەیی كە دەقی (لولاك لولاك)ی لە (حق) و تراوھ كە لە بەندی سێیەمدا بە درێژی لەم دەقی حەقە دوام ھەموویان لە ئەقینیی ئەودان كە پێغەمبەری ئیسلامە، ھەموو ئەوانەیی و ھەا پێناسە کردوون كە ھەموویانی لەو عەشق (ئەقین)ی ئەو: (شە لولاك) ھ پادشایەکی لە دەقی (لولاك)ی بەرانبەر گوتراو.

كە ئەو (پادشای لولاك) ھ مەبەست لە پێغەمبەری ئیسلامی - د.خ - و ئەم ھاوچووت كردنەیی ئەم پێغەمبەر بە (لولاك) ھ گومان لەو ھەا ناھێلێتەوێ كە ئەم ھەوت بەندە بۆ (عەلی كوری ئەبو تالیب)ی نامۆزای پێغەمبەر - خوا ببەخشی - نەگوتراو، چونكە ئەو ھەدیثە نیشانە نییە بۆ ئەو (عەلی)یە و ھەروەھا بۆ (بەھاییەكان)یش نەگوتراو، چونكە ئەو ھەدیثە لە حەقی پیتشوایانی (بەھایی)یەكان نەھاتوو و تەنیا تاییەتە بە (محەمەد) - پێغەمبەری ئیسلام - د.خ - چونكە ئەو ھەتا (کوریدی) لە نیو بآلی دووھمی ئەم تاكە ھەلبەستەیی سەرھو ھەا فەرموویەتی كە:

عاقبت یک مآل می بینم: هموو سهردارانی ریگهی حه قیقته و رازدارانی خه لوه تیی گیانی و بههرمه ندانی په رتهوی خوایی و سهر بهستان به کاریگه ریی بادهی دهقه پیروژه کانی ئاینی ئیسلامی، هموو شهیدایانی ئه فینی ئه و پادشای سهر تهختی دهقی (لولاک) هگشتیان له ئهجامدا یهک ئامانج دهبینم، ئه ویش برهوا بهیوونی خواو خویه تی کردن و پهیرهوی کردنی فهرمایشه کانی و به راستی و پاکی په رستنی ئه و خویه که به جارئ له سهر ئه م روانگه و خاله گرنگهی دوا بییاندای یهک را و یهک بیر گرد دهبنه وه.

ئهم تاکه هه لبه ستهی سهره وه که (۱۰۵) یه مین تاکی ئه م حهوت بهندهیه و ده بیته تاکی حهوتیه می ئه م بهند پینجه مینه و له هه ریه کی له سهرچاوه کانییدا شوین و ژماره ی به م جوړه یه که:

ئهم تاکه له سهرچاوه کانی (با/ا، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/ق، م، مک، نم/ا) دا نییه و له (مع) دا (۳۷) یه مین تاکه و له (شح، گل/ا، دا (۴۰) یه مین و له (ص) دا (۴۳) و له (گل/ا) دا (۴۴) یه مین و له (گل/ا) دا (۴۵) یه مین و له (گل/ا) دا (۴۶) یه مین تاک و له (ما/ا) دا (۴۸) یه مین و له (نع) دا (۵۴) یه مین و له (مس، ن) دا (۵۶) یه مین و له (ه) دا (۵۷) یه مین تاکه. له هموو سهرچاوه کانیدا ناوهرۆکی ئه م تاکه چونیه که و جیاوازی له نیوانیاندای نییه.

واتای گشتی:

هموو ئه و سهردارانه ی ئه فینی و ده رباری بۆ پیغه مبه ری ئیسلام که لیره دا به پاشای (لولاک) ناوی براوه، هموو یان له ئه انجام و ئامانج و مرخ خو شکر دنیاندای له گه وره ترین یهک هیوا و ئاواتدا یه کگرتوو ده بینم که ئه ویش ناسین و په رستنی خوا ی مه زنه سهر ریگهی ئاینی ئیسلام.

تاکه هه لبه سته ی ئاینده ش در یژه دانه به ناوهرۆکی ئه م تاکه هه لبه سته ی سهره وه.

۱۰۶- همه دربای: هموو ئاتاجی، باره گای ئه وان.

آنچه فرخنده حال می بینم: ئه وانیه ی که که وا من به کامه رانیان ده بینم.

آنچه: ئه وهی، ئانه وهی، ئه وهی که وا.

فرخنده: کامه ران، پیروژ، بهختیار.

حال: بار، چۆنیتی.

فرخنده حال: له بارودۆخی به رفه ره ی و شادی و کامه رانی و پیروزی و شکومه ندیدا.

ئهم تاکه له م حهوت بهنده دا (۱۰۶) یه مین و له م بهندی پینجه مه دا (۸) یه مین تاکه و شوینی ئه م تاکه و ژماره کانی له سهرچاوه کانییدا به م جوړه یه:

ئهم تاکه له سهرچاوه کانی (با/ا، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/ق، م، مک، نم/ا، گل/ا، گل/ا، مس، مک، نم/ا) دا نییه و له (مع) دا (۳۸) یه مین تاک و له (شح، گل/ا، دا (۴۱) یه مین و له (ص) دا (۴۴) یه مین و له (گل/ا) دا (۴۷) یه مین و له (ما/ا) دا (۴۹) یه مین و له (نع) دا (۵۵) یه مین و له (ن) دا (۵۷) یه مین و له (ه) دا (۵۸) یه مین تاکه.

ئەم تاكە لە رووی ناوەرۆكەوه لە ھەموو سەرچاوەكانیدا چونیەكە و جیاوازییان لە نێواندا نییە.

واتای گشتی:

ھەموو ئەوانەى كە پێویستییان بە دەرباریی بارهگای (عرشی خوایی) و ھەرۆھا ئاستانەى پیرۆزى پیغەمبەرى ئیسلام ھەیه، ھەموو ئەوانە لە باردۆخى كامەرانی و پیرۆزى و بەختیاری و شكۆداریدا رەچاوەكەم.

۱۰۷- آنچه در کارگاه نقش صور: ئەوێ لە کارگەى نەخشی وینەکاندا زەرەى زان جمال مى بینم: تۆزقائیک لەو دیمەن و رچوالتە جوانە دەبینم.

لێرەدا (كوردی) وەك صۆفییەكى راست و دروست و پاك و بەبێ ئەوێ كە نیازی بووبێ بە صۆفییەك بناسرێ، ئەوند بە قوولێ باسەكەى گرتوووتەوه و بە جۆزێ رۆچوووتە ناو پێناسەكردنى جوانیى پیغەمبەرى ئیسلامەوه - د.خ كە تیایدا گەبووتە دوا پلەى بەرزى صۆفییەرى و ئەوندە چوووتە ناو ئەو جوانییە بێ ھاوتایەوه كە ئالای (مەنصورى ھەلاج) لە زۆر رۆچوونییەوه بە ناو (حەق)دا و ئەو (پرتەوى حەق تیشكى داوتەوه كە تەنانەت خودى خۆى ئاویتەى ئەو (حەق) و پەرتەویدا دیوه، وەكو گوتوویەتى: من خۆم خودى حەقم.

(كوردی) یش لێرەدا خۆى كە بوونیکە لەو بوونەوهرییەى كە ھەموو (بوونەوهرى) یش بە گەردیلەییەكى ئەو جوانییە رەچاوەكردوووە كەواتە خودى خۆیشى لەبەرھەرۆتیکى ئەو رۆشنایى ئەو جوانییەدا دیتووتەوه.

لەلایەكى تریشەوه بەپێى دەقى (حەدیثى قودسى) ی (لولاك): كە (بوونەوهرى) = (ووچوود) لەبەر ئەو پیغەمبەرە دروست كراوە كە (بوونەوهرى) گەردیلەییەكى جوانیى ئەو بێت كەواتە (كوردی) خۆى بە گەردیلێكى رووناك بوووه بە تیشكى ئەو رووناكى بێر لێ كردوووتەوه، چونكە خۆیشى شتێكى بەرھەم ھاتووی ئەو (كارگە)یەى نەخشانەى شێوھكاریى دیمەنى مرۆف بووه لە بوونەوهرییدا.

جگە لەوێ نیشانەیشە بۆ ئەو ئاینەى كە ئەو (جوانە) جیھانى پێ بەھرەوهر كرد و بۆیە (كوردی) فەرموویەتى ئەوى لەو كارگایەوه بەرھەم ھاتوووه (وەك ئاینى ئیسلامەكە بێت) ئەوه گەردیلەییەكى جوانیى فەرموودەو كردهوى ئەو بوونەیه.

ئەم تاكە ھەلبەستە بۆ ئەم ھەوت بەندە ژمارەكەى (۱۰۷) یەمىن و بەپێى ئەم بەندى پێنجەمەیش تاكى (۹) یەمىن و ژمارەیشى لە ھەر سەرچاوەیەكیدا بەم چەشنەیه:

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانى (جم)دا نییە وە لە (صا)دا (۲۴) یەمىن تاكە و لە (ف)دا (۲۷) یەمىن و لە (ق/۳)دا (۲۹) یەمىن و لە (حم)دا (۳۲) یەمىن و لە (ط، مك)دا (۳۳) یەمىن و لە (سجا)دا (۳۴) یەمىن و لە (با/۱، ج، نم/۱)دا (۳۵) یەمىن و لە (شح، گل/۸)دا (۴۲) یەمىن تاك و لە (ص، كل/۵)دا (۴۵) یەمىن و لە (گل/۳)دا (۴۶) یەمىن و لە (مع)دا (۳۹) یەمىن تاك و لە (گل/۸)دا (۴۲) یەمىن تاك و لە (ما/۱)دا (۵۰) یەمىن و لە (عن)دا (۵۱) یەمىن و لە (نع)دا (۵۶) یەمىن و لە

(ن) دا (۵۸) یه مین و له (ه) دا (۵۹) یه مین تاکه و (گل/۶) دا (۶۶) یه مین تاکه و له همموو سه رچاوه کاندای چونه که و بهی جیاوازییه.

واتای گشتی:

ئهو له بوونه وهریدایه که له کارگای نه خشی شیوه کار (صور) بهرهم هاتون، هممو له چاو جوانی ئه ودا وهک ته نیا گهر دیله یه که ده بینم.

ئهم واتایه پیش دیسان له تاکی ناینده دا دریزه یه هیه.

۱۰۸- آنچه: ئهو، ئهو شته ی، ئهو هی که....

آورد: هیتای و، مه بهست له هیتانی قورئانی پیرو به ئیسلامه کان و به وه چیگه ی په راوی ئاسمانیه کانی ناینه کانی تر و ناینه کان و پیغه مبه رانی گرت هوه، به وه ی که کو تاییه پنه ر، بوو به پیغه مبه ریتی (خاتم الانبیاء).

کرد: کردی و مه بهس له کرده وه کانی ئهو پیغه مبه ریه (د.خ) که به (سوننه) ناو ده بریت و ههروه ها مه بهست له هه ولدانه کانی و (غزا) کردنه کانی و (کوچ کردن = هیجرهت) بق مه دینه و هاتنه وه ی به هیتز و توانایه وه وهرگرتنی شاری (مه ککه) و به سه ر دژه کانی له بتیه رستان و خوانه ناسان و جووه کاندای زال بوون و... هند.

گفت: گوتی، فه رمووی که مه بهست له فه رمایشته کانی (حه دیث) هکانیه تی.

بود: بوو، مه بهست له و رووداوانه یه که له سه رینی ئهو پیغه مبه رده را رووی داوه، وهک (میعراج) و (موری) پیغه مبه ریتی محمه د - د.خ.

همه: هممو ئه وانه ی که له پیشه وه له سه ر لیکدانه وه ی وشه کانی نیو بالی یه که می ئهم تاکه هه لیه سته ی سه ره وده ا لیکم دانه وه - واته ئا ئه وانه هه موویان:

سحر حلال می بینم: هممو ئه وهک سیحری حه لال ده بینم و به لامه وه سیحری حه لال و ئه مجا:

سحر: جادوو، کاریکی له راده به دره و، ژیری و لیکدانه وه ی بابه تیبانه (په ی) پی نابات و شوین پروا نییه، جادوو گهران به جو رها فرتوفیل و هونه رهنده ی ئه نجامی دهن.

سحر: جادوو. به لای هممو ناینه کانه وه، کاریکی قه دهغه و جادوو گهران به سه ر پیچی له ناین و په پروه ی نه کردنی ده قه ناینیه کان و به خوانه ناسی تاوانبار ده کرین.

به لام پیغه مبه ران (موعجیزات) بیان نواندوه که کاریکی له راده به در بووه و کهسانی تر نه یان توانیوه ئه و کارانه بکه ن که له زاراوه ی ناینیدا (موعجیزه) به (سیحری حه لال) و قه دهغه نه کراو پیناسه کراوه، ههروه ها له کوپ و کو مه لگا ویزه بییه کاندای (دهقی رسته و تار) یا (هه لیه سته) ی یه کجار جوان و بالآ و په سند و دلگیر و به هیزی بی هاوتا و کاریکی هونه رییه (سحر حلال: جادوو یه کی قه دهغه نه کراو) له ناینه کاندای، ناویراون.

ئهمجا (کوردی) هممو ئه وانه ی که پیغه مبه ری ئیسلام - د.خ - هیتاوانی و کردوونی و گوتوونی و له خودی ناینه کهیدا روویان دابی، هممو ئه وانه ی بهر سیحری حه لال داناوه.

ههروههها چوونه (مיעراج)هكهيشى بهكردهوه و گوتن و هپنانهوهى فهرمایشتهكانى خوا له (مיעراج)هوه. ديسان جورىك له سيحرى حهلال بووه و له ليكدانهوهى ئهه و تاكه ههلبهستهدا من ئهههندهيان تى رۆچووم كه له ئاسوى رۆشنبيرى و بىرو بىرى بهرز و فراوانى (كوردى) وهها رهوا دهبنم كه له مهندهيهش پترى مهبهست بووه و هيشتا من تى نهگهيشتووم. ئهه تاكه:

ئهه تاكه ههلبهسته (١٠٨)يهمينى ئهه جووت بهندهه دهيهمينى ئهه بهندى پينجهمينه بهپى ئهههنده سهراوهيهى لهسهرى دهستم كهوتوون كه لهه سهراوانهه ژمارهه شوينى ئهه تاكه بهه جورى دواييه:

ئهه تاكه له سهراوهكانى (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/٢، مك، نم/١)دا نيهه و له (مع)دا (٤٠)يهمين تاك و له (شح، گل/٨)دا (٤٣)يهمين و له (ص، گل/٥)دا (٤٦)يهمين و له (گل/٣)دا (٤٧)يهمين و له (گل/٦)دا (٤٩)يهمين و له (ما/١)دا (٥١)يهمين تاك و له (مس، نع)دا (٥٧)يهمين و له (ن)دا (٥٩)يهمين و له (ه)دا (٦٠)يهمين تاكه. له ههموو سهراوهكانيدا چونهك و بى جياوازييه.

واتاى گشتى:

(كوردى) ئهوهى پيغهمبهه (هاوردويه) و (كردويه) و (فهرمويهتى) و (لى روويداوه) ههمووى بهسيحرى حهلال داناوه.

١٠٩- آنچه در كائنات كرده ظهور: ئهوهى له كائناتدا دهركهوتوهه و رووى داوه، ههموويان به روالهتى خوا دهزانم.

ههلبهستهكاندن:

نيوبالى يهكههه سهروهه لهه تاكى (١١)يهمين بهندى يهكههه مى ئهه ههوت بهندهه نيو بالى دووهمينه. به ئاشنايهتى فراوان و وردم لهگهه (كوردى) و ههلبهستهكانيدا واى بۆ دهچم ئهه نيو بالى يهكههه سهروهه بهه جورى نهبيت كه بهپى سهراوهكانى جيگرم كردوه، چونكه (كوردى) ئهههنده ناتوان نهبووه كه پهناى بۆ ئهه (دووبارهكردنهويه) بردى ئهههه رچى ليرهشدا زۆر پر بهپره و پيم وايه لهمهواتر (ئهوهى بۆ دهچم) كه ئهه نيوبالى يهكههه سهروهه دهه چيشنىكى تر بى و سهه ههلبادات و جيگهه خوى بگريتهوه. ئهه تاكه:

ئهه تاكه ههلبهسته بهپى ئهه (٢٠) سهراوهيهى كه تيدا نووسراوه دهبه تاكى (١٠٩)يهمينى ئهه ههوت بهندهه و (١١)يهمين تاكى ئهه بهندى پينجهمينهيه. ژمارهه و شوينى ئهه تاكهه لهه سهراوهيهانيدا بهه چيشنهيه:

ئهه تاكه له سهراوهكانى (مك، ط، ج، جم)دا نيهه و ئهه سى سهراوهيههش وهك له سهرهتاي ئهه ههوت بهندهوه، چهند جارى تر رام گهياندوه ههسكيان سهراوهيهان يهكهه. ههه ئهه تاكه ههلبهسته له (ص)دا (٢٥)يهمين و له (ق/٣)دا (٣٠)يهمين و لهك (ف)دا

(۲۸) یه مین و له (حم) دا (۳۳) یه مین و له (سجا) دا (۳۵) یه مین و له (با/۱، نم/۱) دا (۳۶) یه مین و له (مع) دا (۴۱) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۴۴) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۴۷) یه مین و له (گل/۳) دا (۴۸) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۵۰) یه مین و له (عن، ما/۱) دا (۵۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۵۸) یه مین و له (ن) دا (۶۰) یه مین و له (ه) دا (۶۱) یه مین تاکه.

واتای گشتی:

(کوردي) ئەم تاکه هه‌ڵه‌سته‌ی له مه‌ر خوای مه‌زنه‌وه‌یه که ئەوی له بوونه‌وه‌ریدا ده‌رکه‌وتوو و پێ زانراوه هه‌مووی به‌لگه‌ی بوونی خوان و پو‌اله‌تی هه‌ر بووه‌وه‌ر ده‌بێ ئەو (گه‌وره‌یه). ئەم تاکه هه‌ڵه‌سته که له مه‌ر خوای گه‌وره‌وه‌یه وه‌ک سه‌روایه که، به‌پێتی تاکه هه‌ڵه‌سته‌ی دوایی که له‌م په‌رته‌وی بوونیتیی هه‌ر بووه‌وه‌ر ده‌بێ ئەم خوایه‌وه به‌سه‌ر ئاینداران و خواناساندا رووناکییه‌کی به‌هره‌مندی وا هه‌ر له بره‌ودا تیدا راگه‌یاندوو.

۱۱۰- پرتو مهر: په‌رته‌ویک که له رووی وه‌ک هه‌تاوی.

پرتو: تیشک، رو‌شنایی، ئەو رووناکییه‌ی که له شتیکی (پرشنگده‌ر) هوه‌ ده‌رده‌که‌وێ، به‌لام (کوردي) لێره‌دا مه‌به‌ست ئەم رووناکییه (ماددی) و (جیهانی) یه، نییه، مه‌به‌ستی له به‌هره‌یه‌که که برواداران که (له تیشکی له هی خۆر به‌هێزتر)ی خواییه‌وه پێی گه‌یشتون یا رو‌شناییه‌که له رو‌خساری که‌سانی نوورانیدا ده‌بینرێت.

مهر: ئەم وشه‌یه گه‌لی واتای جیا جیا دعات و جاری تر و به‌رلێره له پێشه‌وه‌ی ئەم په‌راوییه‌دا به‌ درێژی لێی دواوم و ئەوا ئەوی بۆ ئێره‌ بشیت، که‌مێکی پێشکیش ده‌که‌مه‌وه: مهر: دۆستی، خۆشه‌ویستی، هه‌تاو (خۆر = خورشید).

هه‌روه‌ها ئەم وشه‌ی (مه‌ر) ه له شتیه‌ی (مه‌ر) دا به‌ واتا (مۆری) شوینی (ئیمزاکردن) به‌کارهاتوو، به‌و مه‌به‌سته‌ی ئەو به‌هره‌مندییه‌ بروای خواناسیانه له لایه‌ن خوای مه‌زنه‌وه (مۆرکراون) و جگه له‌وه‌ی نیشانه‌یشه بۆ (مۆری پێغه‌مبه‌ریتی - ختم النبوه‌) ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ.

طلعت جانان: ده‌رکه‌وتن (ئاشکرا بوون) ی هه‌ڵهاتنی وه‌ک خۆری جانان خۆشه‌ویستان. جانان: جانان (خۆشه‌ویستانی وه‌ک خودی پێغه‌مبه‌ر و ها‌واله‌ پاک و راسته‌کانی و که‌سانی به‌راستی ئایینی پاکی ئیسلامی گرتوو، (جانان = گیانان = خۆشه‌ویستان)

(کوردي) له پێناسه‌ترکردنی ئەوانه‌دا له‌م تاکه نیو‌ه‌ بۆ دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا فه‌رموویه‌تی ئەوانه هه‌موو:

بی کسوف و زوال می بینم: ئەوانه به‌بێ تاریکایی به‌سه‌راهاتنی وه‌ک: (خۆرگیران) ده‌بینم و. زوال: لاجوون، نه‌مان، برانه‌وه، کۆتایی پێ هاتن، که مه‌به‌ستی (کوردي) له‌وه‌یه ئەو: (په‌رته‌وی رووی (جانان) ه هه‌میشه وه‌ها ده‌بینم که (نه) وه‌ک خۆرگیران و، یا (نه) له کۆتایی هاتندا ده‌بینم و، بگه‌هه‌رگیز وه‌ک خۆر ناگیرین و، برانه‌وه بۆ تیشکه‌که‌یان نییه که برواداران، لێیان هه‌وه‌ به‌هره‌وه‌ر بوون و ده‌بن (زوال = لاریبوونه‌وه‌ی خۆره‌ به‌لای (نیوه‌رۆژ) دا. ئەم

تاكه هه‌لبه‌سته‌ش وهك په‌لوپۆيه‌كى تاكه هه‌لبه‌ستى پيشوو وه‌هايه .

ئهم تاكه:

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته (١١٠) يه‌مىن تاكى ئهم كهوت به‌نده و (١٢) همينه لهم به‌ندى پينچمه‌دا به‌پيتى ئه‌وه‌نده سه‌رچاوه‌يه‌ى به‌ ده‌ستم هيناون .

هر ئهم تاكه ژماره يا شوينى له سه‌رچاوه‌كانيدا به‌م جوړه‌يه:

ئهم تاكه تهنيا له (جم) دا نيه‌يه و له (صا) دا (٢٦) يه‌مىن تاك و له (ف) دا (٢٩) يه‌مىن و له (ق/٣) دا (٣١) يه‌مىن و له (حم، ط، مك) دا (٣٤) يه‌مىن و له (ج/سجا) دا (٣٦) يه‌مىن و له (با/١)، (نم/١) دا (٣٧) يه‌مىن و له (مع) دا (٤٢) يه‌مىن تاك و له (شح، گل/٨) دا (٤٥) يه‌مىن و له (ص، گل/٥) دا (٤٨) يه‌مىن و له (گل/٣) دا (٤٩) يه‌مىن و له (گل/٦) دا (٥١) يه‌مىن و له (عن، ما/١) دا (٥٣) يه‌مىن و له (مس، نع) دا (٥٩) يه‌مىن و له (ن) دا (٦١) يه‌مىن و (ه) دا (٦٢) يه‌مىن تاكه .

جياوازيه‌كان:

طلعت، له (مك، ج) دا نووسراوه (خلعت) دياره ئه‌مه‌ش له‌وانه‌يه له هه‌له‌ى نووسينه‌وه بيت كه له باتى (سه‌رى پيتى (ط) ي طلعت خالتيك دانراوه و پيتى (ط): كه‌ى گۆريوه به (خ) و ئه‌گه‌ر وه‌هانبه‌ى هه‌له‌يه يو ئهم شوينه و ناگونجى .

واتاى گشتى:

(كوردى) دواى له خواى مه‌زن توانايى دواندنه‌كه‌ى، لاي كردووته‌وه به لاي ئه‌و (جانان) هدا كه وهك خۆر له‌و په‌رته‌وه‌ى خوايه‌وه هه‌له‌هاتون و به‌پى ئه‌وه‌ى كه وهك خۆر (خۆرگيران) ي له‌پيدا بووه و هه‌يه، به‌لام هه‌له‌هاتنى (په‌يابوون) ي ئه‌وان له خوايه‌يه‌وه‌يه، بۆيه هه‌رگيز ته‌گه‌ره و تاريخى وهك خۆرگيرانيان نايه‌ته ريگه و برانه‌وه و، نه‌مانيان بۆ كاره‌كه‌يان و به‌هرمه‌نديه‌كه‌يان و به‌هرمه‌ندكردنيان هه‌رگيز له برانه‌وه‌نه‌مان نايه‌ت و هه‌ر ده‌پى بمينتته‌وه .

ئهمه‌يه كه (كوردى) ره‌چاوكردنى خۆى لهم (مى بينم) ه راگه‌ياندوووه .

هه‌روه‌ها بۆ جيگر كردنى ئهم راو بيه‌ر و بۆچوونه ئه‌وه‌تا (كوردى) له تاكه هه‌لبه‌ستى ئاينده وهك (نموونه) هينانه‌وه دريژه‌ى به‌م بروايه‌ى خۆى داوه .

١١١- زاهدا: ئه‌ى زاهيد .

زاهد: ئه‌وه‌ى خۆشى و ژيانى خۆش رابواردنى جيهانى (واز لى ده‌هينى) له ريگه‌ى خواناسى و خواپه‌رستى صوفيگه‌رانه‌دا .

به‌لام (كوردى) ليره‌دا مه‌به‌ستى له‌و چه‌شنه (زاهيد) ه رووكه‌ش و سه‌رزاريه درۆزنانه‌يه كه هه‌ر به‌ناو خۆيان له به‌رگى زاهيدتيدا ده‌نوئين و ئهم مه‌به‌سته‌ى (كوردى) يش له زۆر هه‌لبه‌ستى شاعيراندا به تايه‌تى له هه‌لبه‌ستى ترى خودى (كوردى) و هى شاعيرانى هاوچاخيدا زۆره .

كشك شاه بينى و من: تو (ئه‌ى زاهيد) كه كۆشكى پاشايى ده‌بينى و، وهك ده‌ربارىكى (پاشا)

وههايت و چاوت له دهستكهوتى جيهانييه لهو كۆشكهوه؛ چونكه تۆ بهراستى (زاهيد) نيت و، له جيگه ئه و بينينهى تۆ، (من):

كۆشك: ته لار، كۆشك و باله خانه (كۆشك)ى پاشايان كه خانوو يا ساختمانى بهرپوه بهرايه تى و شوپن تهختى پاشايه تيبه كه يه تى.

ئهم تاكه ههلبهستهى سه ره وه برى تيبه له بهراورد كردنىكى خواناس و خواپه رست و بهرپوهيكارى دهقه ئاينيه كان بى بروا و گومرايان (كوردى) له م بهراورد كردنهيدا نيو باالى يه كه مى ئهم تاكه ههلبهستهى سه ره وه تهرخان كردوو باسى خو به خواناس به درۆ درخه ركانى وهك هه ندى له زاهيدان كه (كوردى) به دربارى كۆشكى پاشاي جيهانيى ناوبردوو.

بهلام نيو باالى دووه مى ئهم تاكه ههلبهسته لهو بهراوردهدا له خواناس و خواپه رستى راستى و له ناخه وهى، ديارى كردوو كه (كوردى) خوى به نمونه هينا وه ته وه بهرامبه ر بهو (زاهيد) ه چيشته و كۆلپه ركه وژه دربارى كۆشكى شايه و، ئهم له جى ئه وه كه ئه و (زاهيد) ه هه ر كۆشكه كهى پاشاي به لاره هه ر بهرز و پيرۆزتره (كوردى) ئه مه تا بهرامبه ر بهو (زاهيد) ه درۆزنه، خوى وه ها ديارى كردوو كه له جيگه بينينى ئه و كۆشكى شاهيه باره گاي (عرش) ئه و خوا كردگار و په ره ردار و بهرز و پيرۆزه ده بينيت هه ره وه ها فه رموويه تى: عرش آن باره گاي ئه و:

عرش: باره گاي بهرز و پيرۆزى خوايى مه بهسته كه شوپن تهخت و بهرزترين شوپن له بوونى تيدا كه له پال (سه دره تول مونته ها): دار (كوناره) پيرۆزه كهى كه له كۆتايى هه ر بهرزتريندا يه دواى ئه و ته نيا (عرش) هه يه له باره گاي (خوای مه زن) به پى برواى ئيسلامى و باسكرانى له قورئانى پيرۆز و فه رمووده (حه ديث) هكانى پيغه مبه رى خوشه ويستدا، چه ند جارى تر له مه دواوم له م په راوييه دا.

(كوردى) رووى ده مى لهو (زاهيد) ه كۆلپه ركه وژ و درباريه كه ئه و ته نيا كۆشكى پادشاي جيهانى ده بينى له چه ند شه قاويك لى وهى دووره هه ر (كوردى) فه رموويه تى ئه وه تا كه من دهستم له خووشى و شه هه وات و خووش را بواردى جيهانى هه لگرتوو و بو خوا گونجاوم، ئه وه تا من ئا له و هه ره دووره وه وهك تۆ چۆن كۆشكى پاشايه كه ت ده بينى ئاوا من باره گاي (عرش)ى خوايى ده بينم.

(كوردى) بهم نمونه بابه تيبانه (واقيعى) و راست و دروسته جياوازيى خوى و ئه و (زاهيد) هى ئاوه ها جيگر كردوو و ئه مه يش وهك بانگه وازي كه بو بى باوه ر و گرمرايان كه دواى ئه و چه شنه (زاهيد) انه نه كه ون و ريگه ي راست و په وان و دروستى (كوردى) بگرن.

آن: ئه و، كه مه بهستى لهو باره گا (عرش)ى خواييه.

متعال مى بينم: زۆر بهرز و بلند پايه ده بينم. هه رچه ند ئه مه ليكدانه وهى فه ره هنگيى ئهم دوو وشه ليك دراويه، بهلام مه بهستى (كوردى) له وشه ي (متعال): پرواله تى بهرز و پيرۆزى زاتى

خوای مه‌زنه که (کوردی) له جیی کۆشکی پاشای جیهانی ئه‌وه‌تا (عرش)ی ئه‌و (متعال)ه ده‌بینیت.

به‌راوردکاری:

له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) مانه‌وه، من تاکه هه‌لبه‌سته‌ی خواجه (حافظی شیرازی)م بیر ده‌که‌وێته‌وه که فه‌رمووێته‌ی:

«جلوه برمن مفروش ای (ملک الحاج) که تو

(حانه) می بینی و، من (خانه‌خدا) می بینم.

واته: «جیلوه به من مه‌فرۆشه، ئه‌ی مه‌لیکولحاج که ئه‌تۆ هه‌ر ته‌نیا (خانوو) ده‌بینی و به‌لام من (خاوه‌نی خانوو) ده‌بینم»

ناشی (کوردی) ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (حافظ)ی چه‌ندین جار نه‌خوێندبێته‌وه، و، یا به‌ واته به قوتابییانی نه‌گوتبێته‌وه به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بیری ناوه‌رۆکی هه‌ردوو تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) خۆی و ئه‌وه‌که‌ی (حافظ) ده‌چنه‌وه سه‌ریه‌ک، ئه‌وه‌تا (کوردی) لێره‌دا له‌وه‌ی (حافظ) به‌هێزتری راگه‌یاندوو به‌پیتی ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن ئه‌مه‌ی (کوردی) به‌ (دزی) دانانری و به‌شکو (به‌کردنه‌ هی خۆ) ده‌ژمێردری و له (حافظ) گه‌لی جوانتر و کورتکراوه‌تری ده‌رپیره‌وه. بۆ جیگرکردنی ئه‌و راستیه‌ی که لێره‌دا (کوردی) به‌سه‌ر (حافظ)دا سه‌رکه‌وتوو ئه‌و (حافظ)ه که‌م هاوتا و یه‌کێ له‌ چه‌ند پێشه‌وا شاعیره‌کانی فارس داده‌نریت، ئه‌وه‌تا (کوردی) له‌ تاکی دوا بیدا نمونه‌ی فراوانتری بۆ ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی خۆی هیناوه‌ته‌وه.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته (١١١)یه‌مین ئه‌م هه‌وت به‌نده و (١٢)یه‌مین ئه‌م به‌ندی پێنجه‌م و شوینی ئه‌م تاکه‌یش له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا ئاوه‌هایه:

ئه‌م تاکه سه‌رچاوه‌کانی (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١)دا نییه و له (مع)دا (٤٣)یه‌مین تاک و له (شح، گل/٨)دا (٤٦)یه‌مین و له (ص، گل/٥)دا (٤٩)یه‌مین و له (گل/٣)دا (٥٠)یه‌مین و له (گل/٦)دا (٥٢)یه‌مین له (عن، ما/١)دا (٥٤)یه‌مین تاک و له (مس، نع)دا (٦٠)یه‌مین و له (ن)دا (٦٢)یه‌مین و له (ه)دا (٦٣)یه‌مین تاکه.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له‌ ناوه‌رۆکی سه‌رچاوه‌کانیدا جیاوازی نییه و له‌ هه‌موواندا چونه‌که.

واتای گشتی:

(کوردی) له‌م تاکه‌دا سۆفیگه‌رانه‌یه‌کی راست و پاک هاتووته‌ دهنگ و پروی کردووته (زاهید) که هه‌ر کۆشکی پاشای له (سه‌ر پروی زه‌وی) دیتوو چونکه چێشته‌که‌و کولێره‌کوژه و ده‌باره‌ی ئه‌و کۆشکه‌یه‌ چونکه خۆی خاوه‌ن بره‌وه‌یه‌کی توندوتۆڵی راستی ئه‌وه‌تا له‌ جیگه‌ی ئه‌و بینه‌ی (زاهید)ه که باره‌گای عه‌رشه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن و توانا و کردگاری دیتوو. (کوردی) تاکی دوا بێشی وه‌ک په‌راویزی ئه‌م تاکه راگه‌یاندوو.

١١٢- مجلس: شوین لی‌ دانیشن و مه‌به‌سته‌ی له‌ جیگه‌ تیا کۆبوونه‌وه‌ی په‌یره‌ویکارانی ده‌قه ئاینیه ئیسلامیه‌کانه.

خلوتگاه: ئەو شوینانە که پێورەسمی ئاینی وەک (خەلۆهکیشان) و جۆرەها (خەتمی طەریقەتە ئاینییەکان و چووونە خەلۆهوە که بە تەنیا بەپیتی خشتەتی تاییەتی (تەریقەتەکە) چەندین جۆرە ناوی خوا و تۆبەکردن و ئایەت خوێندنەوی تیا دەکەن.

هەمسایە: ھاوسێ، دراوسێ که مەبەستی لەوانەییە زۆر بە تۆخی پەیرەوی صۆفیگەراییەکی (کوردی)یان کردووە، بەلام کەسانی چاک و خاوەن برۆا بەجیگەراییەنەری (فەرض)ەکانی ئاینی ئیسلامیان کردووە و بەس.

قد نەھال می بینم: مەبەستی لە بالایی پیغەمبەری ئیسلام - د.خ -

نەھال: ناوی درەختیکی جوان و شووش و راست ھەلچوو و باریکە که تازە پروایت. ئەم چواندنی (قد)ە بەو درەختە شووش و باریکە لەووەیە که ئەو پیغەمبەرە، ھەرگیز تیری نەخواردووە که دەستی لە خواردن ھەلگرتوو، بۆیە ھەمیشە ورگی ھەلنەھاتوو لە زۆرخۆردیدا بەشکو بەژن بالۆ (قد)ی وەک درەخت باریک بوو. جگە لەووی که ئەم لە (قد) دواندە باوئیکی ناو ھەلبەستی ھۆنەران بوو لەوێژە کۆندا.

ئەم تاکە ھەلبەستە که (۱۱۲)یەمین لەم ھەوت بەندەدا (۱۴۱)ەمین تاکی بەندی پینجەمەییە و لە سەرچاوەکاندا شوینی ئاوەھایە:

ئەم تاکە ھەلبەستە لە سەرچاوەکانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، ما/۱، مع، مک، نم/۱)دا نییە و لە (شح، گل/۸)دا (۴۷)یەمین تاک و (ص، گلە)دا (۵۰)یەمین و لە (گل/۳)دا (۵۱) و، لە (گل/۶) (۵۳) و لە (عن)دا (۵۵۱)یەمین و لە (مس، نع)دا (۶۱)یەمین و لە (ن)دا (۶۳)یەمین و لە (ھ)دا (۶۴)یەمین تاکە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە ھەموو سەرچاوەکانیدا چوونیەکە و جیاوازی لە ناوەرۆکیاندا نییە.

واتای گشتی:

دوا بەدوای تاکە ھەلبەستی پێشوو (کوردی) لە (شوین کۆبوونەووە جیتی تیا دانشتن) و جیتی خواناسی تیا کردن (خلوہ) تەنانت ھاوسپییانی ئەوانیشی لە بارەگای ئەو قەد باریک (نیھالی)یەدا «دیتوون، که خواناسییەکی خستوون»

دیسانەوہ تاکی ئاینەش درێژپێ کیشانی ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرەوہیە.

۱۱۳- صف ارواح را: ریزی (ئەرواح).

ارواح: گیانەکان، لە تاکە ھەلبەستی پێشوو (کوردی) مەبەستی لە کەسانی (مجلس) و (خلوت) و (دراوسێ) خودی کەسانی مرۆفی ئیسلام بوون، یا گیانی پیاوچاکە مردووہکانی ئیسلام.

بەلام لێرەدا که کەسانی ئەو بارەگای پیغەمبەر (د.خ)ی بە (ارواح) ناو بردوون، مەبەستی گیانی پیاوچاکان و فریشتە واتە (مەلئیکە) و، یا بەپیتی بروای ئیسلامی دیسان مەبەستی لە (جنۆکە)کانە که قورئان ناوی (جن و انس)ی بردوون، واتە جنۆکە. (جن)ەکانیش لەگەڵ فریشتەکاندا چونکە ئەوان لەلایەن مرۆفەوہ ھانا ناگرێن و نەینین و بەلام ئەوان مرۆف دەبین.

در آن منزل: ناله و نیشنگه (خانوو)، دیوانی پیغهمبه‌ردا که ئەمەش خانوو‌هکه مەبەست له ئایینی ئیسلامیش بێت که وا مرووف و فریشته و جنۆکه‌ی تیا گردبوونه‌ته‌وه، منزل: خانوو (دیواخان) نیشنگه، باره‌گای پیغهمبه‌ر یا ئایینه‌که‌ی. النعال: سۆل، ئەو پیتلۆ‌ه‌ی ده‌کریتته‌ سه‌ر پیتوه.

جا به صف النعال می بینم: شوینان له لای ریزی سۆل (پیتلۆ‌ی سه‌رپیتی) دا ده‌بینم. چونکه ئەو پیاوه چاکانه ئەوه‌نده زۆرن جگه (ارواح) ه‌کان که‌وتووته لای ریزی پیتلۆ‌ه‌کانه‌وه. (کوردی) له جۆره به سووکی راگه‌یاندنی ئەو گیایی فریشته و جنۆکانه نه‌بووه، به‌لام مەبەستی له زۆر به‌رزی پایه‌ی به‌رپیزی خودی ئەو پیغهمبه‌ره هه‌ره خۆشه‌ویسته‌یه و، مەبەستی له‌وه‌یه ئەوه‌نده گیانی مردووانی پیتلۆ‌ی چاکانی ئیسلام زۆرن، ته‌نانه‌ت ریگه‌ی ئەو فریشته و جنۆکانه ئەمجا له شوینی تیا ریزی کردنی (سۆل) ه‌کاندا ده‌بیتته‌وه، نه‌ک مەبەست له سووکی پیکردنیان. له ناخه‌وه به‌شکو جوانکارییه‌کی وێژه‌یی له‌و راگه‌یاندنه‌یدا پیشکه‌ش کردوو. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م هه‌وت به‌نده‌دا (١١٣) یه‌مین و له‌م به‌ندی پیتجه‌مدا (١٥) یه‌مین و شوینی ئەم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له (جم، ف) دا نییه و له (صا) دا (٢٧) یه‌مین تاک و له (ق/٣) دا (٣٢) یه‌مین و له (حم، ط، مک) دا (٣٥) یه‌مین و له (ج، سجا) دا (٣٧) یه‌مین و له (با/١، نم/١) دا (٣٨) یه‌مین و له (مع) دا (٤٤) یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٤٨) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٥١) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٥٢) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٥٤) یه‌مین و له (ما/١) دا (٥٥) یه‌مین تاک و له (مس، نع) دا (٦٢) یه‌مین و له (ن) دا (٦٤) یه‌مین و له (ه) دا (٦٥) یه‌مین تاکه و له (عن) (٥٦) یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

صف النعال، له (نم/١، با/١) دا نووسراوه (صف نعال) له‌نگه. صف النعال، له (ف) دانووسراوه (صف نعال) دیسان له‌نگه. صف النعال، له (عن) دانووسراوه (جا نعال) جگه له له‌نگی وشه‌ی (جا): جی دووباره‌یه‌و ناگونجی

صف النعال له (ق/٣) دانووسراوه: (لصق النعال) که هه‌رچه‌نده به‌سه‌ر زاری واتا نادات و هه‌له‌یه به‌لام له‌وه‌ده‌چیی له هه‌له‌ی له‌به‌رنووسینه‌وه (ئیسیتینساخ) کردنیه‌وه بێت له جیگه (نوخته‌ی) (ب) ی (به صف) دوو (نوخته) خراوته سه‌ر پیتی (ف) یه‌که‌ی بووه به (ق)، چونکه ده‌بی بزانی ئەوانی که‌شکو‌لنوووس بوون هه‌موو فه‌قی و مه‌لا و وێژه‌وانان بوون که بیکومان زۆر له باری ئابووری و شوینی تیا رابواردنه‌وه زۆر له ته‌نگ و چه‌له‌مه‌دا بوون و هه‌له‌ی له‌مه‌ گه‌وره‌تریش له نووسنیاندا ره‌چاو ده‌کریت.

واتای گشتی:

(کوردی) له ژیره‌وه‌ی بایه‌خ به ئیسلامدانی ئەوه‌نده به‌فراوانی ره‌چاو کردوو که باره‌گای پیغهمبه‌ر ئەوه‌نده سیخناخ بووه له په‌یره‌ویکاران، ته‌نانه‌ت جیگه‌ی (گیانان) واته فریشته‌گه‌ل و

جنوڪه ڪانئيش نه بوو ته وهه و مه گهر له شوپني پيلاو دا ڪه نندا .
بيروڪهي ئم تاڪه هه ليه ستهش له تاڪي ئايندهدا دريژهي هه يه .

۱۱۴- پاسخ: (ولام)، (وهرام).

حرف: هرچهند (حرف) به سهرزاري به واته (بيت) ه، به لام وهك له فهرهنگه ڪاندا جيگيره
مه به ست له (وته، قسه) يه .

اهل: ڪه ساني، خه لقي

آن: ئهو

مجلس: شوپني لي دانيشتن، نيشنگه، و مه به ستی له ڪوري ڪوبونه وهه، (ديوان) ه.

همه: هموو، همووي، گشت، گشتي، سهرپاڪي

رمز: هيما، نيشانه، وتهي پر واتاي قوول ڪه سهر سهرزاري وشه، ڪه به چه شنيڪ بيت له
رواله تدا له گهل مه به ستدا ئه ونده نزيڪ نه بن له يه ڪتر و بگره هه ندي جار ليڪ زور دووربن و
به لام ئه وهي دهگونجي مه به سته ڪه يانه .

مثال: ويته، هاوچيشن، نمونه و، يا (مثل) ڪه وتهي به جتي پيشينان (پهندي پيشينان) ه.

(ڪوردي) لهم په نجه خسته سهر (پاسخ: وهلام) و (حرف: وته) و (رمز: هيما) و (مثال:
نمونه) و (امثال: پهندي پيشينان) اناهي نيشانه ڪرندو بؤ دهيان (ثايت) ي قورثاني پيروز
ڪه هموو ئم ناوهرؤكي راگه يانندهي دهگه يهنن وهك:

ثايتي: (۸۹) ي سوورهي (الاسراء).

ثايتي: (۵۴) ي سوورهي (الكهف).

ثايتي: (۵۸) ي سوورهي (الروم).

ثايتي: (۲۷) ي سوورهي (الزمر).

ثايتي: (۱۷) ي سوورهي (الرعد).

ثايتي (۲۵) ي سوورهي (ابراهيم) و... هتد

ڪه به چاو پياخشانديان مه به سته ڪه ي (ڪوردي) و ناوهرؤكي ئم تاڪه هه ليه سته ي روونتر
دهبنه وهه .

(ڪوردي) ئهو (رهمز) و (مثال) انهي به (مي بينم) راگه ياندوون .

ئم تاڪه هه ليه سته له سهرچاوه ڪاني (جم) دا نيهه و ئم تاڪه لهم (حهوت بهند) هدا (۱۱۴) يه مين
و لهم (پهندي پينجهم) هسدا له (صا) دا (۲۸) يه مين تاڪ و له (ف) دا (۳۰) يه مين و له (گل/۳) دا
(۳۳) يه مين و له (حم، ط) دا (۳۶) يه مين و له (ج، سجا) دا (۳۸) يه مين تاڪ و له (با/۱، نم/۱) دا
(۳۹) يه مين تاڪ و له (مع) دا (۴۵) يه مين و له (شح، گل/۸) دا (۴۹) يه مين و له (ص، گل/۵) دا
(۵۲) يه مين و له (گل/۳) دا (۵۳) يه مين و له (گل/۶) دا (۵۵) يه مين و له (ما/۱) دا (۵۶) يه مين و
له (عن) دا (۵۷) يه مين تاڪ و له (مس، نع) دا (۶۳) يه مين و له (ن) دا (۶۵) و له (ه) دا (۶۶) يه مين
تاڪه .

جیاوازی:

حرف، له (ط، ص) دا نووسراو (حرف و) ئەمیش ناگونجی.
پاسخ و حرف له (عن) نووسراو: (گفت و گوهای) ئەمیش دەگونجی.
مثال له (مک، ط، ج) دا نووسراو (وصال).

واتا گشتی:

دوا بەدوای تاکی پیشوو (کوردی) لەو کۆبوونەوه یەکگرتنە ئاینییە بە دواو، له پر له بابەتی (رمزی) و میثالنامیزی پێناسە کردوو، که له تاکە هەلبەستی دوایشدا هەر لەسەر ئەم یەکگرتن و کۆبوونەوهیە دەدوێ.

۱۱۵- درس: وانه و مەبەست له خوێندن فێربوونە له ئیسلامەتیدا

بەخت: لیکۆلینەوه، بە دوا داچوون، تۆژینەوه.

بیان: روونکردنەوه، دەرخستن، ئاشکراکردن.

آن: ئەو

مکتب: قوتابخانە، (کوردی) ئاینی ئیسلام بە (قوتابخانە ی پێغەمبەر) پێناسە کردوو. چی پێتی و پراوەتی ئەو قوتابخانەیدا له مزگەوتەکانی ولاتە ئیسلامییەکان بوون له پلە ی زانکۆی زۆر بەرزدا.

له نیو بآلی دووهمدا روونتر کراو، تەوه که:

عاری از: مەبەستی لهوێه که ئەو قوتابخانەیه روونکراو، یه (عاریه) یه واته ناتەواوی پێوهی نییه.

قیل و قال می بینم: واته لهو قوتابخانەیدا هەرچی واته و لیکۆلینەوهی روونکردنەوهکانی هەن هەموویان دوورن لهووه که هەرچی وشکە پێیان بە دواو بکری و خەلکی لێیان بکەونه لهسەر دواندن و ئەم بآلی: (قیل) و ئەوی تریان بآیت (فلان، یا فیساره کهس گوتوو یه - چونکه ئەوهنده قوتابخانەکه ریکویچ و تەواو، بآ ناتەواوییه. که (کوردی) بەراشکاو ی وتوو یه: ئەمە ی له قوتابخانەیهوه دەرچوو هەمووی به (قیل و قال): ئەم گوتی و کوتراوهو، ئەویش و کوتی هەلناگری ئەوهنده ئەو قوتابخانە تەواو دەبینم.

که قوتابخانە ی (ئیسلامەتی) یه؛ چونکه بناخەکه ی لهسەر زانیاری و دەقی ئایەتەکانی قورئان و قورئانیش فەرمووده ی خوای مەزنەو فەرمووده ی ئەویش جیگره و براو، تەوه ئیتر سی و دوو هەلناگریت بۆ (کوردی) بآ قیل و قالی دیتوو.

ئەم تاکە هەلبەستە که (۱۱۵) یه مین تاکی ئەم (حەوت بەند) یه و (۱۷) یه مین تاکی ئەم بەندی پێنجەمەیه.

لهسەرچاو هکانیشدا شوێنی هەر تاکیک بەم چەشنەیه:

ئەم تاکە له (صا، جم) دا نییه و، دەبی ئەوه بەبیردا بە پێنجەمەوه ئەم بەندی پێنجەمە هەر له یکه مین تاکیهوه هەتا کوتایی، وهک له (جم) دانەبوو، هەر وهها لهم تاکەیه ی دوايشهوه له

(جم) دا نيبه .

جگه له وه له م تاكه يشه وه هه تا كو تايبی هه ر (حهوت بهند) هكه له سه رچاوه ی (صاد) دا نيبه و، له م تاكه هه لپهسته و له كه شكول كه ی چهندين په رهی په رپون .
ئهم تاكه هه لپهسته له (ف) دا (۳۱) يه مين تاكه و له (ق/۳) دا (۳۴) يه مين و له (حم/۲، ط، مك) دا (۳۷) يه مين و له (ج، سجا) دا (۳۹) يه مين و له (با/۱، نم/۱) دا (۴۰) يه مين و له (شج، گل/۸) دا (۵۰) يه مين و له (ص، گل/۵) دا (۵۳) يه مين و له (گل/۳) دا (۵۴) يه مين و له (گل/۶) دا (۵۶) يه مين و له (ما/۱) دا (۵۷) يه مين و له (عن) دا (۵۸) يه مين و له (مس، نع) دا (۶۴) يه مين و له (ن) دا (۶۶) يه مين و له (مع) (۴۶) يه مين و له (ه) دا (۶۷) يه مين تاكه .

جياوازيه كان:

آن، له (مك، ط، ق، /۳) دا نووسراوه (اين) و چونكه باسه كه له (رابووردن) دواوه بويي وشه ی (آن) هكه كه به واته (ئو)، راستره له وشه ی له واته (اين) و چونكه باسه له ئيستادا نيبه تا وشه ی (اين) ی بؤ بگونجيت.

واتای گشتی:

دوا به دوا ی تاکی پيشوو (کوردي) دريژهی به باسه كه داوه له م تاكه هه لپهسته ی سه ره وهيدا ليره دا (مجلس) هكه ی به (قوتابخانه) راگه ياندووه كه مه به ست له خویندنی مزگهوت و له ئاینی ئيسلامه وهك قوتابخانه يه کی مرؤف فترکردن و فهرموويه تی .
هه رچی واته ليكولینه وه و روونکردنه وه ی ئه و قوتابخانه يه هه به هه موویان به جار ی سی و دوو هه لئاگرن، ئه وهنده ته واو و زانيارانه و باهه تيباننه .
هه روهك له وشه ی (درس) مه به ست (قورئانی پيرؤز) و له وشه ی (بحث) هكه ش مه به ستی له هديشه جوړاو جوړه كانی خودی پیغه مبه ر و مه به ست له (بيان) هكه ش كرده وه كانی خودی پیغه مبه ر له ئاینه كه دا كه به (سوننه) ناو ده برین و كردنیان له لایه ن ئيسلامه كانه وه وهك پيويستی (فرض) يکی ئاینی وهان كه له و قوتابخانه يه دا به (مرؤفی) راگه ياندووه، نهك به ته نیا (عه رب).

۱۱۶- حل اشكال: ساغكردنه وه ی گيرو گرفته كان.

حه لل: ئهم وشه يه ئه گه رچی له فهره نكه عه ره بيبه كاندا به وشه يه کی (عه ربه ی) دانراوه به لام يه كيكه له و، وشه گه له ی له (هه لپه نان) ی كوردي به وه وه رگيراوه .

ئيشكال و: گيرو گرفته كان و؛

رمز آن استاد: هيمایه كانی ئه و ئوستاده - مه به ستی له وه يه كه ساغكردنه وه (هه لپه نانی گيرو گرفته كان و هيمایه كانی ئهم ئاینه كه ئه و مامؤستايه كه خودی پیغه مبه ری ئيسلام - د. خ. ئه و گيرو گرفته و دهقه هيمایي (رمزی) به يانه لای ئه و مامؤستايه وه كه خودی (پیغه مبه ره) وه ئه وهنده ساغكراونه ته وه ئه وهنده به پوخته یی به هه مووانی راگه ياندووه كه ئیتر سی و دوویان تيادا نه ميئن ی و كه س به لایه وه وهك مه ته ليکی هه لئه هينراو نه بی و هه مووان تيی گه يوون وهك

(کوردی) فهرمووێهتی:

بی جواب و سوال می بینم: ئەو ساغکردنەوه پر به پیره به رادهیهک که ئیتر پێویستی به پرسیار لهسهکردن و وهلامدانەوهی تر دهبیته.

ئهم تاکه ههلبهستهکه به پیتی ئهوهنده چارهیهی له بهر دهستان، دهبیته تاکی (۱۱۶) یه مین له محهوت بهندهدا و تاکی (۱۸) یه مینی ئهم بهندی پینجه مینه.

شوینی هه ریهکی له تاکهکانی و ژماره بیان به م جوهریه:

ئهم تاکه ههلبهسته و له ههتا کوتایی ئهم بهندی پینجه مایش له (جم) دا نییه و ههروهها ههتا کوتایی ئهم (حهوت بهند) یش دیسانهوه له (صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۲) یه مین تاکه و له (ت/۳) دا (۳۵) یه مین و له (حم، ط، مک) دا (۳۸) یه مین و له (ج، سجا) دا (۴۰) یه مین و له (با/۱)، (نم/۱) دا (۴۱) یه مین و له (مع) دا (۴۷) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۵۱) یه مین و له (ص)، (گل/۵) دا (۵۴) یه مین و له (گل/۳) دا (۵۵) یه مین تاک و له (ما/۱) دا (۵۸) یه مین و له (گل/۶) و (۵۷) یه مین و له (عن) دا (۵۹) یه مین و له (مس، نع) دا (۶۵) یه مین و له (ن) دا (۶۷) یه مین و له (ه) دا (۶۸) یه مین تاکه.

جیاوازیهکان:

آن له (نم/۱، با/۱ گل/۳، ۱/۱) دا نووسراوه (این) که له پرووی دهستووری زمانیهوه راست نییه چونکه باسهکه له رابوردوو که وشه ی (آن) واته ئه وه لدهگریت نهک (این).

واتای گشتی:

دوابه دوا ی بیری تاکی پیشوو لیره شدا درێژه ی پی دراوه که ساغکردنەوه و لیکدانەوه ی (رمن) هکانی ئهم ئاینه له لایهن مامۆستایه که یه وه که خودی پیغه مبهری ئیسلام - د.خ - و پیشه و ئاینیه زاناکانه وه ئه وهنده به پوخته یی و به ته وای راگه یانراوه ته نانه ت ئیتر سی و دووی تیا نه ماوه ته وه پێویستی به پرسیار ی تر له سه کردن و وه لامدانەوه ی ئه و پرسیارانه نه ماوه به رادهیهک که له تاکه ههلبهسته ی ئاینده دا ئهم (پێویست به پرسیارکردن و وه لام له سه رگرتنەوه نه ماوه) یه به وردتری راگه یه نراوه.

۱۱۷- طوطی نطق را: توتویی نطق.

(کوردی) بۆ پیتتر سووریون له سه ر ئه وه ی که ئه وی له تاکی پیشوودا رای گه یاندوو که ئه وهنده دهقهکانی ئاینی ئیسلام روون و ئاشکران که پرسیار له سه کردن و وه لامدانەوه یان ناویت، لیره دا هه ر له سه ر ئه و (پیدان) ه که نهک هه ر توتوی به شکو توتوی ئاسایانه ی سروشتی مرۆفیش له توانایی له راده به ده ر بۆ فیربوونی چه ند رسته یه ک به شکو بۆ فرین چه ندین زمان و ئایه ت و سروشتی توانایی گه فتوگۆکردن وه ک توتوییه که ی پشت په رده ی هه یه (کوردی) ئاوهایی دیتوو که ئهم ههلبهسته ی پی ده ربرپوه:

لال می بینم: لال ده بینم، واته ئه و توتویی نوتقه لال ده بینم، چونکه، له تاکی (۱۱۶) دا وه های هه موو شتی به ره وانی و راشکاوی و روونکردنەوه ی راگه یاندوه که ئیتر توتویی هاتنه زمان

وهك لاله پرسيارى پى نه ماوه و. و، هه موو شتيكى زانيوه ئيتز بيته دهنگى چى و وهك لال (كوردى) په چاوى كردوه.

در آن محضر: له شوپنى تيا ئاماده بوونه دا

ئهم بابته لى (تووتى) دواندنه به هه زاره ها جوړ و شپوه و واتا و بار له هه لېه ستي هونره انمان و هونره انى ولاته ئيسلاميه كاندا هاتووه له وانه ئهمه ئيره لى (كوردى) به كه جارى تريس له م باره يه وه دواوه وه كو له پيرانم بيستووه كه چهند پاشايه كى بابان تووتيان په ياكردوه (كوردى) بوى فيره دهر بېرى هه ندى رسته كردوون و گوايه له م پسپوړيتى تووتى فير كردنه وش وهك له موسيقا و گهردووناسى (فه له ك) يشدا پسپوړ بووه سه ره پراى شاره زايى له په رومرد و فير كردنى منالدا و له ويژه لى كوردى و عه رهبى و فارسى و توركيشدا و هه ر بويه چهند سال مناله كانى شاي ئيرانى فيره، نووسين كردوون.

ئهم بابته تانه لى ژيانى (كوردى) پيوستيان به له سه ر روښتن و به دوا د اچوون لى دواننى دوور و دريژ هه يه، له سه ر چندين ئاستيكى پله لى خوښنده وارى.

ئهم تاكه هه لېه سته به پيى سه رچاوه كانى له م هه وت بنده دا (۱۱۷) يه مين تاك و له م به ندى پيئجه ميشدا (۱۹) يه مين و ژماره لى ئهم تاكه له م سه رچاوه يانه دا به م جوړه يه:

ئهم تاكه هه لېه سته له (جم، صا) دا نييه و له سه رچاوه لى: (ف) دا (۳۳) يه مين تاكه و له (ق/۳) دا (۳۶) يه مين و له (حم، ط، مك) دا (۳۹) يه مين و له (سجا، ج، نم، ۱/۱) دا (۴۱) يه مين و له (با/۱) دا (۴۲) يه مين و له (كل/۳) دا (۵۶) يه مين و له (كل/۶) دا (۵۸) يه مين تاك و له (ما/۱) دا (۵۹) يه مين و له (مس، نع) دا (۶۶) يه مين و له (ن) دا (۶۸) يه مين و له (ه) دا (۶۹) يه مين و له (ع) دا (۶۰) يه مين تاكه.

جياوازيه كان:

محضر، له (ف، نم، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه (محفل) - مه حفه ليش برتتويه له ليژنه لى هه ر كوومه لگايه (بابى - بهائى) يه كان كه هه رچى گيروگرفتى كوومه لايه تى و نيوان ژن و ميږد و ئابوورى، ئاينى و ته ندروستى په رومرد و خوښندن و... هتد ئهو (بهائى) يانه به پيى دهقى ئاينه كه يان و له چوارچيوه لى (سه ده: عصر) دا چاره سه ر دهكات و پيموايه ئهم وشه يه له م (۵) سه رچاوه يه دا ده سنگه يه تى و كاريگه ريبى ئهو به هائى يانه و سه رچاوه كان يانه وه په ريوته ناو ئهم (۵) نوسخه يه وه به لام له (۱۷) سه رچاوه لى ترى ئهم تاكه هه لېه سته دا وشه لى (محضر) نووسراوه.

واتاى گشتى:

(كوردى) دوا به دواى تاكه كانى به ر له م تاكه لى سه روه وه بو جيگير كردنى فه رموده كانى خو لى ئهو تاكه هه لېه ستانه دا و بگره له چندين تاكه هه لېه ستي تريسدا هه ر پيى له سه ر ئهو جيگركارى به خوښدا كرتووه، ليږده دا فه رمويه تى.

تووتى ئاخاوتن له م گردبوونه وه يه دا له پشتى ئاوښته كه لى تووتى فيږى ئاخاوتن دهر بېرته وه

(لاڻ) دهبنم که رسته يهک ناخاوتنيک نه ماوه همووی له کڙبونوه و فيرکردن کاری ماموستا... هتد روون کراونه ته وه که گيروگرفت له تيگه يشتنياندا نه ماوه له باره ی (ثايني ئسيلامه وه).

۱۱۸- طائر: که مه بهست له و بالنده ئه فسانه يييه که له چيرۆکه گوئی ئاگردانييه ئه فسانه يييه کاندا زورجار ناوی هاتووه و له تاکه (سهره تاکانی) بهندی (دووه م) ی ئه م (حهوت بهند) هدا زور به دريژی له م بالنده ی (سيمرغ) ه دواوم. ليره دا (کوردي) نيشانه بۆ ئه و (سيمرغ) ه دهکات که له و بهندی دووه مه دا لتي دواوه و فه رموويه تي:

ئو (سيمرغ) ه به و هموو توانايی و هيزه يه وه که نه يده توانی توژی پتي پيغه مبه ر بشکيني و بيگاتي له و ريگه برينه ی ميعراجدا و يا له و به زووی ته نينه وه ی ئاينه ئيسلامييه که يدا به جيهاندا.

ليره دا (کوردي) نيشانه بۆ تيزره ويی بلاوبونه وه ی ئايني ئيسلام و تيزره ويی چوونه ميعراج دهکات و ئو (سيمرغ) ه به ياد ديتيته وه که ئو سيمرغه ئه و نه خوښ و دهرده دار و بي په رويال بووه و ههروهک له تاکی پيشوويش له (مه ل) ی تووتي دواوه.

ئهم له (سيمرغ) دواندنه وه ی ئيره يه مه بهست له (سيمرغ) گومرايه کانه که خوا ناناسن و په يره ويی ناکه ن، ئه و هتا له ئاستی ئاينه که ی پيغه مبه ردا وهک ترازووی په ت پچراون له ئاکامی ئه و (وحي) بۆ هاتنانه ی پيغه مبه ردا که دست به دست به خه لکی راده گه يانندن وهک که سانی (محضر) و (مجلس) هکانی که پيشتر ده ست نيشانی کردبوون و ئه و ليره شدا گه راوته وه سهريان و به که سانی:

در آن مجلس: ئا له و (مه جلس) هدا.

خسته: نه خوښ و، دهرده دار.

بی پرو بال می بینم - واته سيمرغه نه خوښه که من ئه م سيمرغه ليره دا به و گومرايان ده زانم که ناتوان (نه خوښ) و چی له باردا نه بوو (بي په ر و بالن) که و له و مه جلسه دا واته ئه و ريز و شکويه ی باوه ر هيني و خواناسه کانيانی نييه.

ئهم تاکه هه لبه سته له م ههوت بهنده دا (۱۱۸) يه مين تاکه و له م بهندی پينجه مه دا (۲۰) يه مين تاکه و ژماره ی له سه رچاوه کاندا به م جوړه يه:

ئهم تاکه له (جم، صا، مک، ط) دا نييه و له (ف) دا (۳۴) يه مين تاک و له (ق/۳) دا (۳۷) يه مين و له (حم) دا (۴۰) يه مين و له (ج، نم/۱، سجا) دا (۴۲) يه مين تاک و له (با/۱) دا (۴۳) و له (مع) دا (۴۹) يه مين و له (شح، گل/۸) دا (۵۳) يه مين و له (ص، گل/۵) دا (۵۶) يه مين و له (گل/۳) دا (۵۷) يه مين و له (گل/۶) دا (۵۹) يه مين تاک و له (ما/۱) دا (۶۰) يه مين و له (عن) دا (۶۱) يه مين و له (مس، نع) دا (۶۷) يه مين و له (ن) دا (۶۹) يه مين و (ه) دا (۷۰) يه مين تاکه.

جیاوازییهکان:

خسته، له (عن، ج) دا نووسراوه: (خستهو): ئەمیش لهنگی دهکات و پیتی (واو: و) هکهی زۆرتره و ئەگەر بهجۆره دربرپێنیکي گورج و تاییهتی دربرپێدرین ئەو (کیش) هکهی تیک ناچی و لهنگ نابێ.

واتای گشتی:

وهک له تاکه ههلبهستهکانی پیشوودا (کوردي) له پيشهوايه تیی پیغه مبهه و جیگرکردنی دهقه ئاینیهکانی ئیسلامی، له دلی موسلمانه پاکهکاندا راگه یاند و ئەوانی گومران وهک (تووتی) که به لاسایکردنه ئیسلامه تییان کردووه، نهک له ناخه وه به تیگه یشتنه وه، ئەوا لیره شدا نمونهی به بالندی ئەفسانهی (خه یالی - وههم) کردووه که به وه هه موو توانایی و هیز و تیژر هوییه شیه وه، چونکه وهک نمونه یه کی گومرا پيشان دراوه. لیره دا ئەو (مه ل) ی (سیمرغ) له چاو توانایی پیغه مبهه کاریه گری دهقه ئاینیهکاندا و له چاو پروا به هیزهکاندا، ئەو (سیمرغ) ه نهخۆش و ناتوانه و بی پهرویا له و ئەم تاکه په یوهندی به تاکهکانی ئاینده شیه وه ههیه.

۱۹- بختی (بوخت یی) بوختی.

بوختی: ناوی چهشنه (و شتر) یکی (دوولول) واته (دوو کۆپاره یی) به سهه گازه رای پشتیه وه که له (دووک) پتیک هاتوون. ئەم جۆره حوشره به قه لافهت و له هیزدا زۆر زه به للاحتر و به توانتر و له چاو چهشنی حۆشتر یهک (کۆپاره ییه کاندا).

پهنگی تووکی ئەم وشتره دوو کۆپاره ییانه به تیکرای (سووره) و له خۆراساندا ههیه. عقل را: هی عقل.

عقل: ژیری، هیزایی - (کوردي) لیره دا ئەو چهشنه وشتره به هیز و توانایی و له چهندن رووه وه خۆراگری به (عقل: هیزایی) چواندووه که مه بهستی له (عقل): ژیرییه کی یه کجار به هیزه و، ورد و قوول بووه ئەو ژیرییه شیه له در آن هاموون (دهر ئان هاموون): ئا له و (هامون) هدا واته ئەو ژیری و هیزایی (عقل) ه مهزنه له ناو ئەو (هامون) هدا.

هامون: له رووی فه رههنگیه وه، وشه ی (هامون) به واته: دهشت، بیابان، زه مینه ی پان و به رینی چۆله وانی و کاکی به کاکی و تونواو توون. هامون: له رووی مه بهست و (بابه تی) یه وه ناوی ده ریاچه یه کی (سیستان) ه که هه رچی چه م و رووبارهکانی ناوچه ی هندستان (هیندۆکش) هه ن. ئەرژینه ئەو ده ریاچه یه وه.

ده ریاچه ی (هامون) ده که وپته نیوان (سیستان) و (ئه فغانستان) ه وه، له بهر ئەوه یه که به ده ریاچه ی: (هیلمه ند) یا: (هیندمه ند) ناو ده بریت.

هاموون: وشهیهکه به زۆر جۆر و مهبهست و واتا له ههلبهستی هۆنهراوماندا هاتوو ههک ئهم تاکه ههلبهستهی (کوردي).

(کوردي) له م نيو باالی يهکه مهی ئهم تاکه ههلبهستهيدا مهبهستی ئهوهی ههبووه، که گیاندارێکی توانا و خۆپراگری ژیری ناو ئهوه دهشت و بیابانی (هاموون ئاسایی) دا بهو شارهزایی و تواناییهیشیهوه که وهها زانراوه (حوشتر) بافتی ریگهی دووردریژی چۆلهوانی و بیابانی وشکه به باری گرانوه و خۆی له بهر سه رماو گه رماو دووری ریگه و باری گران و تینویتییدا رادهگریت و، ئه مجا ئه و جۆره حوشتره زه به لاه و و توانا و شارهزا و خۆپراگری ژیری (عقل) به هۆی قوولی و وردی و فراوانی واتای دهقه کانی ئاینی ئیسلامه وه ههک حوشتری (یخ) دراو وه هایه که (یخ) دان بریتییه له وهی هه رکاتی دهست هینرایه پشت ملی حوشتردا ئیتر ئه و حوشتره خۆی به سه ریپوه بۆ راناگیریت له گه ل ئه و هه موو هیزه زۆره ییش دا چۆک داده دات.

ئه وسا به و له و چۆکدانه دا ئه وی سواری ئه و حوشتره چۆک دادوه بووه، به ئاسانی له سه ری دیتته خوارێ و ئه گه ر باریش به سه ر پشتی ئه و حوشتره چۆک داداوه (یخ) دراوه وه، هه بوو دیسان به ئاسانی باره که ی له کۆل ده کریته وه ماندوو بونه که ی ریگهی درێژ و باری گران و ژینگهی (سارد) یا (گه رم) یا ته پ و (تۆز) و گه رده لوول و باران و به فر و زریان ده حه سیته وه به لام (کوردي) لیتره دا فه رموویه تی:

بردو زانو عقال می بینم: به سه ر (یا - به) هه ردوو ئانیشکییه وه هی حوشتره (یخ) دراوه (عقال) واته په تکه ی عقال (عه گال) ده بینم.

مه به سستی (کوردي) له وهیه که ئه و عه قلی به توانای چوینراو به حوشتری جۆری (بختی) هیشتا له بهر ته واوه تی تیکه یشتنی دهقه پیروژه کانی ئاینی ئیسلامدا کۆله و به ته واوی تی ناگات ئه وه منده قوول و فراوان واتا داره.

هه لسه نگاندن:

نهک به وردی به شکو هه ر ته نیا به سه رنجدانێکی تۆزی شاره زایانه له وێژه ی کۆن چۆنیتی ئهم تاکه ههلبهسته له ده ستووری وێژه ی کۆندا ده رده که وێ (کوردي) له ئهم تاکه ههلبهسته ی سه ره وه که یه کیکه له تاکه زۆر قوول و واتا فراوانه کان، راگه یاندنی مه به سستی زۆری له یه ک تاکه ههلبهسته ی (ده برگه یی) و (دوانزه وشه ییدا) راگه یاندوه که مه به ست و واتایه کانی له گه ل خودی (وشه) کاندای له رووی فه ره هنگیه وه جیاوازی و له یه ک دووریان تیا یه و سه ره نجامیش چه ندين واتای به هیز و په سه ندی نزیک به یه کتری ده دن، ئه وه ش وه ستا کاریه کی که له شاعیرانه ی ئه وتۆی تیا یه که مه گه ر هه ر له مێشک و خامه ی بلیمه تیکی وهک (کوردي) صاحبقرانه وه ده رچووین.

(کوردي) به پتی فراوانی ئاسۆی زانیاری رووشنبیرییه هه مه بابته که ی و به ئاره زوو ه زۆره که ی له گه ریبه یی و به (شاره زایی) ی له کۆچ و بارو کاروان و ریگه وبانی جۆراوجۆر و

ئاگەداربوونی لە باری جوگرافی زۆر لە ولاتان بە کردەوه که خۆی دیونی و یا بە خۆپندنهوهی پرۆچری لەم بابەتەوه بۆ تیگەیشتنی ئەو شوینانە که ئەگەر رێگەى تێیان کهوت وەک نەشارەزا نەبێ لەناویاندا و پێشەکی زانیاری لەبارەیانەوه بێت، ئەمانەى لەم تاکە هەلبەستەى داو لە زۆر لە هەلبەستى تریا راگەیاندوون که مایەى بەگەن کردنى وێژەبیانەى هەلبەستەکانین.

دەببیرێ لەم تاکەدا وردەکارییهکی بە پێچ و پەناو (داو) لە ژێردانانەوهوه لە (حوشتر) دەدوێت که تەنانەت لە کوردەواریدا باوه بە کهسیک که مەلەوانى نەزانى دەلێن:

«ئەلێى حوشترە، تاکو قۆلە پێى لە ئاوا تەر ببی دەخنکی»

کەچی ئەوتە هەر لە یەکەم نیو بۆلى ئەم تاکە هەلبەستەدا لە حوشتر دەدوێت بەلام لە ناو (هاموون)دا، ئەمجا حوشتر که هەتا قۆلەپێى لە جۆگە ئاویکدا تەر ببی دەخنکی، ئاخۆ دەبێ ئەو حوشترە چى بەسەرھاتبێ، لە دەریاچەیهکی وەک (هاموون)دا که کوردی رای گەیاندووه.

لەمەیش سەختتر (کوردی) ئەو حوشترەى بەهەردوو ئانیشکی بە پەتکە قۆلفە ریز کران، ئەو حوشترەى بە واتە (یخ) درابێ لە کوێدا؟! لە ناو ئاوی دەریای (هاموون)دا.

لە هەمان کاتیشدا (کوردی) ئەو (هاموون)ەى بە مەبەستى بیابانەکانى دەوروبەرى دەریاچەى هاموون مەبەست بووه که وەک دەنگى لەسەر بلۆه که گوايه (وشتەر - کەشتى - چۆل و بیابانەو دیارە که ئاوهەا شوینیک جیگەى لە باری کۆچ بارتیاکردنى حوشترە که لە سروشتى و شترەکهەدا شوینى وها زۆرلەبارە بۆ گەشتى دوورودرێژو بەبارى گرانەوهوه لە جۆرەها کەشوتووشى و خۆشيان و باوباران و بەفر... هتد و ساردى و گەرمى و بێ ئاویدا که ئەو باروودۆخانە رێکی توانایى سروشتى حوشترەکەن، که ئەم بۆچوونە زۆر ئاسایى نییه بەپێى ئەو گیاندار و شوینەکە.

بەلام هەر (کوردی) ئەو گیاندارە که زۆر بە بەهێز ناسراوه و تەنانەت جوۆرى (بختى) که چەندین ئەوەندەى و شترى تری یەک کۆپارەیی بەهێز و تواناو خۆراگر تر و لە بارابووتر وایە، (کوردی) ئەو گیاندارە زەبەللاخە بەهێز و توانە لە رادەبەدەر و درێژخایەنەى چواندووه بە (عەقل) و ئەمجا ئەو ژیرییه مەزنەیشى بەدەستە پاچە داناو، لە برینى ئەو بیایانەى (هاموون ئاسا)یەدا، یا لە رۆچوونە ناو دەریای زانین و دۆزینەوهى بەردى بە (نرخ)ى وەک مروارى و مەرجان و.. هتد. لەو گەوهەرا ئەو ئەمجا ئەو عەقلە مەزن و بە توانایە پەل بەستە و بێ دەرتانى وەکو حوشترى (یخ) دراوه، لەو دەریای قوول فراوانەى واتا گرنگ و کاریگەرە پیرۆزەکانى ئیسلامیدا که مەگەر (عەقلی) تەنیا کەسیکی وەک پێغەمبەرى ئیسلام پەیی بەوه بردووه، ئەمەندە قوول و توند و تۆل فراوانە.

ئەم تاکە هەلبەستە:

ئەم تاک هەلبەستە که (١١٩)یەمین تاکی ئەم جووت بەندەیهو (٢١)یەمین تاکی ئەم بەندى پێنجەمەیه لە سەرچاوهکانیدا بەم جۆرەیه:

ئەم تاکە لە دوو سەرچاوه (جم، صا)دانى و لە (ف)دا (٣٥)یەمین تاک و لە (ق/٣)دا

(۳۸) یه مین و له (ط، مک) دا (۴۰) تاک و له (صم) دا (۴۱) یه مین و له (ج، سجا، ن/۱) دا (۴۳) مین و له (با/۱) دا (۴۴) یه مین و له (مع) دا (۵۰) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۵۴) یه مین و له (ص، گل/۶) دا (۵۷) یه مین و له (کل/۶) دا (۵۸) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۰) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۱) یه مین و له (عن) دا (۶۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۶۸) یه مین و له (ن) دا (۷۰) یه مین و له (ه) دا (۷۱) یه مین تاکه.

جیاوازییه کان:

بُختی، له (ف، نم/۱، حم) دا نووسراوه: (کشتی): ئەمەش به ته‌واوی راست نییه و ره‌نگه له‌وهه نووسەر له کاتی له‌بەر نووسینه‌وه‌دا، وشه‌ی (هاموون) له‌م تاکه‌دا ده‌ریاچه‌یه‌که و له وشه‌ی (بختی) نه‌گه‌یشتوه که جوژه حوشتریکه، بۆیه ئەم نیوه‌راست و نیوه ناراستیه په‌یابووه؛ چونکه ئەگەر به راستی دابنیتین که وشه‌ی (کشتی) راسته به‌لام له نیوه باالی دووه‌می ئەم تاکه‌دا ئەو (کشتی) هه‌ردوو ئانیشکی بازووی به (عقال) قولفه ریژ کراوه که، (کشتی) دوو بازووی نییه که قولفه به‌ندی (عقال) بکریت و لی‌رده‌دا نیوه هه‌له‌ده‌ر ده‌چی. بُختی له (ق/۳) دانووسراوه: (یفا) - ئەمیش دیاره هه‌له‌یه و ناگونجی و واتا نادات و له‌نگیشه و دیاره هه‌له‌ی نووسینه.

بردو زانو - له (عن) دا نووسراوه، (سریرانو) واته:

سه‌ر به‌ئه‌ژنۆوه و ئەمەش ئەگه‌رچی به ته‌واوی راست و پر به پر نییه به‌لام که‌میک ده‌گونجی. برد و زانو، له (مک، ج) دا نووسراوه، (همه‌ دوران) ئەمەش دیاره واتای ته‌واوی نادات و شتی‌واوه.

۱۲۰- ئەم تاکه هه‌له‌به‌سته‌یش هه‌ر درێژدانه به تاکه هه‌له‌به‌ستی پیتشوو تا کۆتایی ئەم به‌ندی پیتجه‌مه‌یش هه‌ر له‌سه‌ر ئەم بیره‌ ده‌روات.

تشنه‌را: بۆ تینوو

زیر پای خضر نیی: له ژیر پیی حه‌زرتی خضر پیغه‌مه‌به‌ردا

مه‌به‌ست له‌م نیوبالی یه‌که‌مه‌ ئه‌وه‌یه که له بن (ژیر) پیی (خدری زینده) بۆ ئه‌وانه‌ی که‌و تینوون و کۆتایی ئەم مه‌به‌سته‌یشی له نیوبالی دووه‌مدا ته‌واو کردووه.

جاری با ئەو (خضر نه‌بی = خضر پیغه‌مه‌به‌ر).

پیناسه بکه‌م.

خضر: ناوی ئەو که‌سه‌یه لی‌رده‌دا به پیغه‌مه‌به‌ر - د.خ ناوبراوه که له کورده‌واریدا به (خدر) یا (خدری زینده) یش ناوده‌به‌ن.

ئەم پیاوه ئەگه‌ر چی له په‌راوییه میژووییه‌کاندا به پیاوچاکیک ناو نووس کراوه. که پیاویک بووه هه‌بووه (له بووندا). به‌لام له داستان و چیرۆکه ئه‌فسانه‌یی و گوئی ئاگردانییه کوردیه‌کانماندا ئه‌وه‌نده له (شوین) و (کات) و (باری جو‌راوجۆری سه‌یر سه‌یردا، هاتووه که ژۆرت‌ره‌کی چووته شیوه‌ی که‌سه‌تییه‌کی پیری نوورانی و پیاو چاکی ئه‌فسانه‌یی که‌وا سه‌ر

لێی سوڤ دەمپنێ.

ئەو پیاووە لە هەندێ سەرچاوەدا پێغەمبەر و، لە هەندێکدا بە پیاوچاکیکی نەتیییی لە کۆنەووە هەر بە زیندوویتی ماوەتەوێ دا دەنێن و گواپە لە (ئای حەیات)ی خواردووەتەووە بۆیە هەرگیز نامرێ و هەمیشە زیندوووە بە زیندوویتی و لە ژبانی نەتیی و نادیاریدا کات بەسەر دەبات و تەنیا لە کاتی فریاکەوتنیدا بۆ رێوبان رێ گومکردوواندا و لێقەوماوان و تینووی چۆلەوانی و بیابانی وشک و بێ ئاودا خۆی لەو کەسانە ئاشکرا کردوووە خستوونیه تە سەر رێگە و بردوونیه تە سەر کانی و ئای سازگارو تینووتییانی شکاندوووە ئەگەر خواردنیا پێ نەبووی تیری کردوون و رێگەیی دووری بۆ نزیک کردوونەتەووە و فریای دامای لێقەوماوان کەوتوووە لەناکاوتکشد لەو کەسانە گوم بوو.

خضر: کە گواپە ئای زیندەگانێ نۆشیووە و جگە لەو گواپە (نوو) پێغەمبەریش وەک ئەو هەر زیندوووە نامرێ.

خضر: ئای ئیلیاس کوری ئیلیاس بوووە و لە سالانی ۸۸۰ - ۸۵۰ پیش زایندا ژبایەووە و هاوالی حەزرتی مووسا پێغەمبەریش بوو - د.خ- بە راو بۆچوونی صۆفیگەران ئەو (خدر)ە پێشەوا (نەقیب)ی ئەولیاپانەو هاوچەرخێ ئیلیا پێغەمبەر دادەنرێ و لەناو (بەنی ئیسرائیلییه کاند) ژباووە و پشتگیری کردوون و یاریدەیی داوون لە دژی (بت) و (فیرعەون) پەستی و رێگەیی خواناسی و خواپەرستی بلاو کردوووەتەووە.

هەر لەو پەراوییه ئاینیانەیی وەک (قصص الأنبياء) دا هاتوووە کە بە گالیسکەیه کی ئاگرین بە فرمانی خوا هەلکێشراویشە بۆ ئاسمان و هەروەها (ئەلیشەع) پێغەمبەریش لە پێغەریتیدا جێگەیی (خدر)ی گرتوووەتەووە.

هەر لە کوردەواریدا و لەپروا ئاینیه کاند زۆر لەسەر ئەو (خدر)ە ئاگاداری هەپە و ئەمەندەیی بۆ ئێرە بە (بەس) ئەزانم.

چشمهء بس زلال می بینم: واتە لە ژیر پێی ئەو (خدر)ەدا یا لەو شوینەدا کە ئەوی لێ راوەستاووە (کوردی) فەرموویەتی سەرچاوەیه کی یەكجار سازگار (زال) دەبینم:

کە مەبەستی (کوردی) لەوێه کەسانی ئاوهایی هەن لە بۆ رێگەیی خواناسی و خواپەرستی و چاکەکاریدا لە کۆشانی هەمیشەپیدان نەک هەر لە نێوان کەسەتییه کانی ناو کۆمەلگایه کانی ئاینی ئیسلامدا، بەشکو تەناتە لە گیاندارە نەتیییه کان وەک (خدر)یشدا کە لە فریاکەوتنی خدردا بۆ تینوان، شوپن پێیه کەیی یا جێگەیی لێ راوەستانه کەیی کە خۆی لەو تینووانه ئاشکرا کردوووە سەرچاوهیی زۆر ساز پەپا بوووە کە (کوردی) پچاوی کردوووە.

بس: زۆر، یەكجار، گەلی.

زولال: سازگار

ئەم تاکە هەلبەستە:

ئەم تاکە هەلبەستە بە پێی ئەوئەندە سەرچاوهیه کی کە دەست من کەوتوون، گەپووتە تاکی

(۱۲۰) یه مینی ئەم حەوت بەندە کە دەکاتە تاکی (۲۲) یه مین ئەم بەندی پینجەمە و دلنایام دەیان سەرچاوهی تر ماون کە ئەم حەوبەندەیان تیا بی و لەسەر هەڵدانیاندا ئەم ژمارە ی حەوت بەندە ژمارە ی ئەم بەندی پینجەمە زۆرتر دەبن و راستکردنەوهی بەجێتریشیان تیا دەبێت کە لە تاکەکانی ئەم حەوت بەندە و (ئەوانی شیواون) راستتر بکریتهوه.

ژمارە ی ئەم تاکە هەلبەستە لە سەرچاوهکانیدا بەم جۆرەیه:

ئەم تاکە هەلبەستە لە دوو سەرچاوهی (جم، صا) دا نییه و لە (ف) دا (۳۶) یه مین و لە (ق / ۳) دا (۳۹) یه مین تاکە و لە (ط، مک) دا (۴۱) یه مین و لە (حم) دا (۴۲) یه مین و لە (ج، سجا، نم / ۱) دا (۴۴) یه مین و لە (با / ۱) دا (۴۵) یه مین و لە (مع) دا (۵۱) یه مین و لە (شح، گل / ۸) دا (۵۵) یه مین تاک و لە (ص، گل / ۵) دا (۵۸) یه مین و لە (گل / ۳) دا (۵۹) یه مین لە (گل / ۶) دا (۶۱) یه مین و لە (ما / ۱) دا (۶۲) یه مین و لە (ع) دا (۶۳) یه مین و لە (مس، نع) دا (۶۹) یه مین و لە (ن) دا (۷۱) و لە (ه) دا (۷۲) یه مین تاکە.

جیاوازیهکان:

خضری نبی، لە (حم، مع) د نووسراوه (خضربنه): بنیره ژیر خضرهوه کە (نەبی) یه کە بەشیوهی (بنی ه): بنی، بخه، وابنی، بنیرهو... یه... ئەمەش دەگونجی و بەلام لاوازه

واتای گشتی:

دەتوانم بلێم بە درێژاییهکی پتیوست و ئەوهندهی من تی بگم، ئەم تاکە ی لە وشەکانیدا لیک داوتهوه کە بە تیکراییی بەدواداچوونی تاکەکانی پیشوووه به کۆتاییهاتنی ئەم بەندی پینجەمەیش کۆتاییی (بیره) و (ناوه پۆک) ی ئەم تاکە دیت کە مەبەستی لە زۆری کەسه تیبهکانی رێگهیی خواناسی و خواپه رستییه و نابی کەس (بی هیواو) بمینیتتهوه و خوای گهوره فریادرسانی بۆ داماوای بریارداوه.

۱۲۱- در رکاب لهوانه ی که سوارهن به دوا ی سواریک ی سه روکیانه وهن که له (فارسی) دا (در رکاب) بیان پی ده لێن و له کورده واریدا (دربار) و به (سواره ی...) ناوده برین. له هه مان کاتیشدا که سیک له کاتیکدا بیهوئ سوار ی و لآخ ببیت و سوار بوونیش له لای چه پی و لآخه که وه ده بی.

که پی چه پ دهنریته ناو ئاوزهنگی لای چه پی و لآخه که وه که به زینی و لآخه که وه شو پریوته وه و که سیک ی تر وه ک ریزی لیگرتن له دیوی لای راستی و لآخه که وه ئاوزهنگی لای راست توند ده گریت تا کو ئەو که سه ی که سوار ده بیت له کاتی سواریدا زینه که به هوی فورساییی سوار بوونه که وه به لای سوار بوونه که وه سواره که دا لار نه بیتته وه، ئا ئەو که سه ی که لای راستی و لآخه که وه ئاوزهنگی لای راست دانه گری به (ده ریکاب) واته به (ئاوزهنگی داگر) ناو ده بریت.

به لام ئاوزهنگی بۆ کام سوار راگیرئ؟؟

له وه لامي ئەم پرسيارهدا (كوردی) فەرمووێه ئاوزهنگی بۆ داگری محەمەدی خۆی، یا (محەمەدی خۆمان، یا محەمەدی خۆم) - د.خ - ئەم وه لامي وهك راسته مه بهست له ئاوزهنگی بۆ داگری کاتی سواربوونی پیغه مبهری ئیسلامه ههروهها مه بهستی له كه سێكه كه یاریدهدر بووه له ڕێگه‌ی به‌هێزبوونی ئاینی ئیسلامدا وه‌یا مه بهستی له‌وه بووه كه ئاینه‌كه چونكه راست و چاك و به‌سوودی مرۆف بوو، بۆیه بێكه‌س نه‌بووه و هه‌میشه پشتیوانیکاری به‌ دواره بووه. وهك (كوردی) نیو بانی یه‌كه‌می ئەم (ده‌ریکاب)ه‌ی پێ ته‌واو کردووه كه وهك وه‌لامیک فەرمووێه‌تی:

محمد خودرا: محەمەدی خۆمان، خۆی که ئەو (محەمەد) ه مه بهست که کورپی عه‌بدوللا و پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بووه - د.خ.

ئەم دیاریکردنی ناوی پیغه‌مبه‌ره‌ که به (محەمەد) گومان له‌وه‌دا ناهێڵێته‌وه‌ که مه بهستی له (عه‌لی کورپی ئەبی تالیبی) ئامۆزای پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه‌ که ئەم حه‌وت به‌نده‌ی به‌سه‌ردا هه‌لداوه‌، چونکه (عه‌لی) ناوی (محەمەد) نه‌بووه‌ و هه‌روه‌ها ده‌ریش ده‌که‌وێ که به‌م ده‌ستنیشانکردنی ناوی پیغه‌مبه‌ره‌ به (موحه‌مه‌د) که مه بهست له‌م حه‌وت به‌نده‌ هه‌ولدان نه‌بووه‌ به‌سه‌ر (به‌هائی)دا که به‌هائی موحه‌مه‌د دای نه‌مه‌زراندووه

که (كوردی) ئەو (محەمەد)ه‌ی به‌ هی خۆم، خۆیان خۆی ناوبردووه‌ و که خۆی واته (كوردی) ئیسلام بووه‌ و له هه‌لبه‌ستی تریدا ناشیعه‌یه‌تی خۆی ده‌برپووه‌ و دژی شیعه‌ بووه‌ به (گێره‌شپۆین)ی ناوبردووه‌، که واته مه بهستی ئەم حه‌وت به‌نده‌ له‌و (عه‌لی)به‌ نه‌بوو.

هه‌روه‌ك ئەوه‌ی که له (ریکاب ئەو پیغه‌مبه‌ره‌دا بووه) واته‌ی سواره و ده‌رباری ئەو بووه‌ و، یا ئاوزهنگی بۆ داگری پێشه‌وا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بووه (كوردی) ئەو که‌سه‌ی به (بلال) ده‌ستنیشان کردووه. که بیلال نه‌ سواره‌ی (عه‌لی) و نه ئاوزهنگی بۆ داگری عه‌لی بووه‌ و به‌شکو عه‌لی ئاوزهنگی بۆ داگری پیغه‌مه‌ر بووه. هه‌ر به‌م پێیه‌ هێنانی ناوی (بلال)دا ئاشکرایه‌ که (بلال) ناویک سواره یا ئاوزهنگی بۆ داگری پێشه‌وا‌ی (به‌هائی) نه‌بووه‌ و به‌پێی ر‌واڵه‌ته (هندویی)یه‌که‌ی ئەو (بلال)یش (بلال) ناویک له‌ سه‌رینی پێشه‌وا‌یی (به‌هائی)دا نه‌بووه‌ ر‌واڵه‌تی (هیندویی بیلال)ی بووبی.

که‌واته‌ یه‌کسه‌ر حه‌وت به‌نده‌که‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر (مه‌حمەد) - د.خ - و به‌هۆی بالابه‌تی و که‌م هاوتایه‌تی ئەم حه‌وت به‌نده‌وه‌ شیعه‌کان و به‌هائیه‌کان هه‌ر یه‌که‌یان ئەم (حه‌وت به‌ند)ه‌ی به‌لای پێشه‌وا‌ی خۆیدا ر‌اکتیشاوه‌ که راست نه‌بوون.

(كوردی) له‌ نیوه‌ی دووه‌می ئەم تا‌که هه‌لبه‌سته‌یدا هه‌موو راستیه‌کی به‌ راشکاو‌ی دیاری کردووه‌ که ئەو (سواره) یا ئاوزهنگی بۆ داگری پیغه‌مه‌ر که‌سێک بووه‌ ناوی بلال بووه‌ به (هندو) یه‌کیشی ناوبردووه‌ که فەرمووێه‌تی.

هندویی چون بلال می بینم: واته (هیندی ئاسا)یه‌کی وه‌ك (بلال) ده‌بینم به‌لام، بلال: که‌سێکی هندستانی نه‌بووه‌ به‌شکو قوله‌ریشیک‌ی (حه‌به‌شی) و (عه‌بد)یک‌ی به‌ پاره‌ک‌ردا

بووه له لایهن (ئومه ییه کوری خه لئه ف) هوه به هۆی ئه وه وه ئه وه بهنده (عه بد) ه قوله په شه حه به شیییه له سه ره تای ئیسلامه وه بوو به ئیسلام و له سه ره ئه وه (ئومه ییه ی) ئاغای (خاوه نی) زۆری سزاداره و به لام له ریگه ی به ئیسلام بوونه که ی خۆی لای نه داوه و که (ابوبکر صدیق) به وه ی زانیوه و ساماندارێکی مه زنی ناو (قوره ی شیییه کان) یش بووه، ئه و (بلال) ه ی به پاره له (ئومه ییه ی) (ئاغای بلال) کریوه ته وه و ئازادی کردووه به و ئازادکردنه ئه وه نده ی تر بیروباوه ری به هیز تر بووه به ئیسلام.

هه رگیز بیر به لای ئه وه دا ناچیت که وا (کوردی) نه یزانیی ئه وه (بلال) ه (حه به شی) بووه چونکه هه ر له کاتی به ندیتیییه وه له ناو ئه و کۆمه لگای قوره ی شیییه دا (بیلال) به (بلال حبشی) به ناویانگ بووه و له نزا (دوعا) بۆ کردنه کانی هه ر له سه ری تی پیغه مه ره وه به ناوی (هیلالی حه به شی) یه وه ناوبراوه به لام که (کوردی) یه (هیندی) ئاسا ناوبردووه له په شتاله یه تی په نگه که یه وه بووه که له وێژه ی کۆندا به تایبه تی هه لبه سته ی هۆنه رانی (عاره ب، فارس و تورک و کوردی) یشدا وشه ی (هندو) یا (هیندی) مه به ست له وشه ی (ره ش) ه و ته نانه ت که خالی رووی خۆشه ویسته کانیان که (په شه) چواندووه به (هندو) که وا ته له مه وه بووه که (کوردی) بیلالی به (هندو) ناوبردووه نه ک (حه به شی) و چونکه زۆریش (بیلال به حه به شی) ناوبراوه (کوردی) ویستوو یه تی ئه و لاسایی کردنه وه نه کات که (بلال) به (حه به شی) رابگه یه نیت و بۆیه به (هیندی) پیتنسه ی کردووه.

هۆی ئه وه ی که (کوردی) له م تاکه هه لبه سته دا که به تایبه تی ناوی (بلال) ی هیناوه ته ئاراوه، ئه وه یه که دوا ی ئه م تاکه دوو تاکی دوا یی که پیتشه کی دوو تاکه (فارسی) و (عه ره بی) یه دوو باره کردنه وه که ن، ئه م تاکه بپیتته سه ره تای بانگدانی (کوردی) به ر له دوو تاکه دوو باره کردنه وه که.

ئه م تاکه هه لبه سته:

ئه م تاکه له م حه وت به نده دا (۱۲۱) یه مین و (۲۳) یه مین تاکی ئه م (به ندی پینجه م) هیه. و شوین و ژماره ی ئه م تاکه له سه رچاوه کانی دا به م چۆره ن:

ئه م تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۷) یه مین تاک و له (ق/۳) دا (۴۰) یه مین و له (ط، مک) دا (۴۲) یه مین و له (حم) دا (۴۳) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۴۵) یه مین و له (با/۱) دا (۴۶) یه مین و له (مع) دا (۵۲) یه مین و له (شج، گل/۸) دا (۵۶) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۵۹) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۰) یه مین و له (گل/۶) دا (۶۲) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۳) یه مین و له (عن) دا (۶۴) یه مین و له (مس، نع) دا (۷۰) یه مین و له (ن) دا (۷۲) یه مین له (ه) دا (۷۳) یه مین تاکه.

ئه م تاکه هه لبه سته له هه موو سه رچاوه کانی دا چونیه که و جیاوازی له ناوه رۆکیاندا نییه.

واتای گشتی:

له رووی بیکه س نه بوونی ئیسلامه وه و دوا به دوا ی ناوه رۆکی تاکه هه لبه سته کانی پیتشوو،

لێره دا ئاینه که ی به که سدا ناو بردوو (بیلالی حه به شی) ی به پیشخزمه ت ئاوزهنگی بۆ داگری پیغه مبه ر داناوه .

ئهو بیلاله ی که یه که م بانگده ری ئیسلام بووه ، لێره شدا بانگی دوو تاکه هه لبه سته که ی کۆتایی ئهم به ندی پینجه مه ی پێ هه لداوه که لێ واتای تر هه لده گری که له شوینی وشه کاندای به دریزی لیکم داونه ته وه .

۱۲۲- قطع آن راه: برینی ئهو ریگه یه ، که مه به سستی له ریگه ی ئیسلامه تییه .

جز: جگه ، بیجگه ، به یی، جگه له

به لطف: به چاودیری، به دلسۆزی، به نه وازشی، به لاواندنه وه، به رینوما یی .

دلیل: دهلیل، رینوما یی، ره به ر که مه به ست له (دلیل) خودی پیغه مبه ره که یه که له تاکی پیشوودا ناو بردوو به پیشه وای ئاینی دروسته .

ره روانرا: ریواره کان، بۆ ریواره کان له برینی ئهو ریگه یه دا، به هو ی ئهو ره به رانه وه ...

محال می بینم: به شتیکی مه حال، واته به کاریکی نه کردنی، یاله کردن نه هاتوو ی ده بینم، داده نیم، ده زانم ..

واته برینی ریگه که به نه گونجاو ده بینم ئه گه ر رینوما (ره به ر) نه بی .

ئهم تاکه:

ئهم تاکه له ههوت به نده که دا (۱۲۲) یه مین و له م به ندی پینجه مه دا (۲۴) یه مین تاکه .

ئهم تاکه له سه رچاوه کاندای ژماره و شوینی به م چه شنه یه:

ئهم تاکه له سه رچاوه ی (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۸) یه مین و له (ق/۳) دا (۴۱) یه مین تاک و له (ط، مک) دا (۴۳) یه مین و له (حم) دا (۴۴) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۴۶) یه مین و له (با/۱) دا (۴۷) یه مین و له (مع) دا (۵۳) یه مین و له (شج، گل/۸) دا (۵۷) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۶۰) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۱) یه مین و له (گل/۶) دا (۶۳) یه مین و له (با/۱) دا (۶۴) یه مین و له (عن) دا (۶۵) یه مین له (مس، نع) دا (۷۱) یه مین و له (ن) دا (۷۳) یه مین و له (ه) دا (۷۴) یه مین تاکه .

جیاوازیه کان:

آن، له (مع، ط، ج، نم/ ۱، سجا، حم) دا نووسراوه (این): ئهمیش له رووی ده ستووری زمانیه وه ناگونجی، چونکه (این)، بوو (ئسته کی: حاضر) هو (آن) که بۆ (ئهو) ی رابردوو که باسه که ییش باس له رابردوو .

جز: له (نم/۱) دا نووسراوه (خیر) و ئهمیش واتا نادات و هه له یه .

واتای گشتی:

برینی ریگه کی گرنگی وه ک ئیسلامه تی به بی نه وازش و چاودیری که سیکی پیغه مبه ر ئاسایی (کوردی) گو تویه تی که به کاریکی له کردنی (محال) ی ده بینم وه ک بۆ فیربوونی هه ر شتیکی مامۆستا پیویسته به گرنتی ئیسلامه تییه کی دروست و پاک ئهو (ره به ر) یا (رینوما)

شاره‌زایه پێویسته که له شوێنی تردا (کوردي) ئەو شاره‌زایه‌ی به (مامۆستا) ناوبردوو. ١٢٣- قدسیان: پاکژ و پیرۆزه‌کان - که مه‌به‌ست له فریشته‌کان و له گیانی پاکی پێغه‌مبهران و له گیانی پیاوچا‌کانه که خوا له ئاسماندا چێگه‌ی کردوونه‌وه، به‌پێی بروای ئایینی ئیسلام. (کوردي) فه‌رمووێه‌تی ئەو پاکژ و پیرۆز (قودسیان)‌انه له: برفراز: له سه‌ر بڵندایی.

١- به‌رزی، بڵندی.

٢- گ‌ردبوونه‌وه، یه‌کبوون، (الاتحاد).

٣- ته‌نیش، نزیک، که‌نار، له‌لای، به‌پاڵ.

علین: به‌رزاییه‌کان. مه‌به‌ست له به‌هه‌شتی به‌رین یا بڵندترین شوین له به‌هه‌شتدا یا شکۆدارترین چێگه له به‌هه‌شتدا یا به‌رز و بالاترین پایه‌ی به‌هه‌شتیه‌کانه که به‌لای صۆفیگه‌رانه‌وه (به‌هه‌شتی مه‌له‌کووتی ئەعلا) یا (ئ‌علا علین)‌یشی پێ ده‌گوتریت. ئەمه‌ش نیشانه‌یه‌ بۆ ئایه‌تی ژماره (١٨) له سووره‌تی (المطففین)‌ی قورئانی پیرۆز. که له شاری مه‌دینه هاتووته خوارێ و ئەمه ده‌قه‌که‌یه‌تی:

«كَلَّا إِنَّ كِتَابَ آلِبَرَارِ لَفِي عِلْيَيْنَ».

واته، پاک و پیرۆزه‌کان له (علین)‌ن له ئاسمانی هه‌ره‌ب‌الآ (حه‌وته‌مین)‌دان.

ذکر شان: زیكری ئەوان - لێره‌دا دوو واتا ده‌دات یه‌کتیایان: بیرکردنه‌وه یا ناوبردنی ئەو (علین)‌انه زیکرکردنی خودی ئەو (علین)‌انه که:

ذکر: ناو بردنی به‌ده‌م ده‌رب‌یرینی (ناو) وه (روآلت)‌ه‌کانی زاتی خ‌وای گه‌وره و خ‌واستی لێبووردنی خوا له گونا‌هیان که ئەویش جۆره تۆبه‌کردنیکه به‌بۆچوونی ده‌رویش و مریدی ئەو صۆفیگه‌رانه‌وه به‌پێی ره‌وشتی (طه‌ریقه‌ت)‌ه‌که‌یان که ئەمان له‌سه‌ر (زه‌وی) ئەو (ذکر)‌ه‌ ده‌که‌ن و (علین)‌ه‌کانیش له ئاسمان (ذکر)‌ی خ‌ویان ئەکه‌ن، له‌سه‌ر ئەم (ذکر)‌ کردنانه له قورئانی پیرۆزدا به‌ ده‌یان ئایه‌ت هاتوون.

(کوردي) له نیوه‌ی دووه‌می ئەم ب‌الێ دووه‌مه‌دا هه‌م مه‌به‌سته‌که‌ی خ‌ۆی له‌م تاکه هه‌لبه‌سته و تاکه هه‌لبه‌سته‌ی پێشوودا ئاشکرا ده‌کات که‌وا (ذکر)‌ی ئەو (قدسیان) و به‌ ئاسمانه‌وه‌و (ذکر)‌یه ئیسلامه‌کان و په‌یره‌ویکارانی (طه‌ریقه‌ت)‌ه‌کان هه‌موو بریتین له‌وه‌ی که:

این مقال می بینم: ئەم مه‌قاله ده‌بینم.

این: ئەم، ئ‌ئه‌م.

مقال: گوته، گوتن، وتن، که مه‌به‌ستی له‌و دوو تاکه هه‌لبه‌سته‌ی یه‌که‌میان (فارسی) و دووه‌میان (عه‌ره‌بی)‌یه‌و له د‌وای هه‌ریه‌کێ له حه‌وت به‌نده‌که‌وه دووپاته و سێ پاته و شه‌ش پاته و حه‌وت پاته ده‌کریته‌وه له د‌واوه هه‌ردوو تاکه‌که پێشک‌ه‌ش ده‌که‌مه‌وه.

ئ‌ه‌م تاکه هه‌لبه‌سته:

ئ‌ه‌م تاکه هه‌لبه‌سته به‌پێی ئەوه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی ده‌ستم که‌وتوون ژماره‌که‌ی ده‌بیته (١٢٣)‌ه‌مین

تاکی ئەم حەوت و بەندە ی (٢٥) یەمین واتە دووتاکی ئەم بەندە پێنجەمینە.

له سه‌رچاوه‌کانیشدا ژماره‌ی ئەم تاکه بهم جوژهیه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له (جم، صا) دا نیهه (ف) دا (٣٩) یه‌مین تاک و له (ق/٣) دا (٤٢) یه‌مین و له (ط) دا (٤٤) یه‌مین و له (حم) دا (٤٥) یه‌مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٤٧) یه‌مین تاک و له (یا/١) دا (٤٨) یه‌مین و له (مک) دا (٤٦) یه‌مین و له (مع) دا (٥٤) یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٥٨) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٦١) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٦٢) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٦٤) یه‌مین و له (ما/١) دا (٦٥) یه‌مین تاک و له (عن) دا (٦٦) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٧٢) یه‌مین و له (ن) دا (٧٤) یه‌مین و له (ه) دا (٧٥) یه‌مین تاکه له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیشدا چونکه و جیاوازی له ناوه‌رۆکیاندا نیهه.

واتای گشتی:

گیانه پاک و پیرۆزه‌کان له شوینه‌کانی (به‌هشت) دا و په‌یره‌ویکارانی ئیسلام و (طه‌ریقه‌ت) ه‌کان هه‌موو له چه‌شنه (ذکر) کردنی‌کدان که ئەویش ئەم گۆشه‌ی دوو تاکی (دووباره‌کردنه‌وه‌ی) ی ئەم بەندی پێنجه‌مه‌و هه‌موو به‌نده‌کانی ئەم حەوت به‌نده‌یه ئەویش:

کای دمت نغمه‌ء سرافیلی
مورِد واردات جبریلی
أنتَ شمسُ أُلْهُدی وَنورَ الحَقِّ
أَظْهَرَ الحَقِّ یا ظُهورَ الحَقِّ

به‌ندی شه‌شه‌م

- ۱۲۵- وقت عشق است و صبح موسم دی
خیز جانا بیار بریط و نی
- ۱۲۶- از خراباتیان مست، طلب
جام جمشید و تخت و افسر کی
- ۱۲۷- ترک تاتار و بادهء خلر
روسیه‌م، گر دهم به‌ملکت ری
- ۱۲۸- نخوری بر ز نخل آزادت
نبری تا نهال کام از پی
- ۱۲۹- نکنی تا طواف محمل لیل
نکشی تا تو زهر نیش از حی
- ۱۳۰- ندهندت به بزم مستان جای
تا چویاران نغلطی اندر قی
- ۱۳۱- پی کن اسب خیال رجعت را
تا بری سوی منزل او پی
- ۱۳۲- پی ما گمرهان اگر گیری
پی بری سوی راه رشد از غی
- ۱۳۳- ای پسر تا کی از پدر گوئی
جود (حاتم) چه می کند به (عدی)
- ۱۳۴- مستی و خواب و بیخودی تاچند
هستی و عجب و سرکشی تا کی
- ۱۳۵- بشنو این پند من از سمع قبول
گر زیان دیدی (الضمان علی)
- ۱۳۶- شه ظهور الحق، از دو عالم دان
نائب و، فخر خاندان لوی

۱۳۷- چون بساط عطایش شد مبسوط
گشت فرش سخای حاتم طی
۱۳۸- چند نقشرا نهان بهدل دارم
سوختم صبر عاشقی تاکی
۱۳۹- طور؛ از جلوه، من زحال خضوع
آن سیه گشت و، من به رنگ بی
۱۴۰- لیک؛ امید لطف: (وا) گفتند
رحمت هردو عالم است هی هی
۱۴۱- کف زنان رقص کن، مقام بخوان
خیز و مژده فرمود عیسا پی
۱۴۲- نی عجب؛ مست دست او هستم
ساقی او، ساز ازو، زخود را می
۱۴۳- ای خوشا، وقت آنکه حاصل کرد
دوستی باسگان درگه وی
۱۴۴- همه ذرات جسم و جان پر جوش
از پی نکـر اوست پی درپی
۱۴۵- خوانم این قصه برسر بازار
فاش گویم بهنغمهء دف و نی

.....
۱۲۵- وقت عشق است: کاتی ئەفینه.

عشق: ئەفین، دلداری.

صبح موسم دی: بهیانی وهرزی زستانه.

موسم: وهرز، یهکتیک له چوار بهش (وهرزه که سال).

دی: زستان، زۆسان، زفستان ههروهها وشهیی دهی، بهواتهیی مانگی دهیهمی سال رۆژی واته مانگی (کانوونی یهکههه) واته مانگی (بهفرانباری) کوردی بهپیی سالنامهیی ئاریانی یا سروشتی که رۆژی نهوورۆز ریکهوتی یهکههه رۆژی سهیری سال دهکات (۲۱ مارت) مانگی ئادار ئەوه بوو بهندی (پینجههه) له بههارهوه دهستی پی کردبوو، ئەو لیرههه گهیهههوه کوئیایی زستان.

(کوردي) له کاتي دانانی ئەم (بەندی شەشەم) دا له سەرەتای وەرزی زستاندا بووه، بەپێی سروشت و کەش تووشیی ئەو (وهرز) ه، دەرودەشتکردن کەم دەبێتەوه و بەزۆری خەلکی له ناو مالددا دەمێنەوه و تەنانەت، چۆرەهای کارکردنیش یا دەووسینرین یا کەم دەبنەوه و تەنانەت ئاژەلێش لەبەر با و باران و بەفر و تەرزە و زوقم بەندان، نابریڤه دەرەوه بۆ لەوه پارانن له ناو مالددا ئالفیان دەدریتتی.

له بارودۆخیکی ئاوه هادا، خەلکی له مالدەوه، دەرەتانی زۆرتی خواناسی و (نکر) و بەجی گەیانندی گەلی له (مەراسیمە تاییه تییەکانیان دەبیت).

(کوردي) ئەو کاتی بە دەم (هەرەت) ی خواناسی (عەشوق) داناه و دوو هۆی ئەوهیشی ئاشکرا کردووه؛ چونکه (سات) هکه، وهرز (مەوسیم) ی زستان بووه.

بۆیه له نێو بآلی دووهمی ئەم تاکه هەلبەستەدا (کوردي) کهوتووته خۆی و فەرمووێتی:

خیز جانا: هەلسە گیانه کەم

به لام بۆچی هەلبستیت؟

له ولامی ئەو پرسیارەدا (کوردي) هەر خۆی فەرمووێتی:

بیار بریپ و نی: بهینه بهریهط و نهی.

بریپ: بهریهط جۆره ئامیتریکي مؤسیقای (تار = تهل) یه وهک تار و عوود که له هەلبەستە گرینگە کە ی (باسی مؤسیقا و گۆرانی و سوور و سەما) ی کوردیدا بەدریژی لهو جۆره ئامیترانه دواوم.

نی: بلویر، قامیش که ئەمیش ئامیتریکي تری مؤسیقیی فوو پیاکردنه و لهمیش بەدریژی دواوم که (شمشال) ی پی دەگوتی.

(کوردي) لهو کاتەدا وشە ی (دهی) که بهواته زستانه، بهیاد کردووتهوه که (دهی) بهواته (ئادهی، گورج به) و ههروهها (دهی) بهواته ی کردگار: (خوای خالیق) که ئەمه به لای (ئاری) یه زهردەشتییەکانیانەوه، رواله تیکي ئاهۆرامزدا: (خوای مهزن) بووه (واته زستان)، و بۆیه هەر سالتیک له رۆژی (نۆ = ۹) ی ئەم مانگی سەرەتای زستانەدا، ئەو (ئاری) یانه کردووێانەته (جهژنی دهی).

(کوردي) که فەرمووێتی: جانا (گیانه) ئەم مەبەستی له گیانی خۆی و هەم مەبەستی له هەر دۆستیکی خۆشەویستی ئیسلامیی خۆی بووه و بانگی وریابوونەوهی بۆ خواپەرستی (عەشقی خوایی) ی لی کردووه.

بەپێویستی نازانم بگەرێمەوه سەر دواتاکی بەندی پینجەم (پیشوو) که لەمە ی (نیکر) هوه بوو، (نیکر) ییش بریتییە له دەربرینی زۆر دەق وهک:

(الله)، (الله اکبر)، (لا اله الا الله)، (سبحان الله)، (الحمد لله) و ... هتد.

که سەرئێج بدری له دەربرینی ئەم دەقه ناوبراوانه، جۆره سازیکي ئاههنگامیزي مؤسیقییان هیه له دەنگی گری و نەرم و باریکیاندا که بەپێی خۆیان دەنگه بهگرمه بییهکانیان وهک دەنگی

گرې (عوود) و دهنګه نهرم و باريکه کانيان وهک دهنګي (ني: شمشال: بلوږر) دښه بهرګوږ و نهومتا (کوردي) ناوی نهو دوو ناميره مؤسقيیهی بهیاد کردونه ته وه و له گیانه کهی خواستووه که نهو دوو جوړه ناميرهی بڼ بهیني که له لیدانیا، هاونا ههنگی له نیوان دهنګی زیکره کان و مؤسقيیه که دا ههن، به دهنګی نیرینهی (گر) و دهنګی میننهی باريکی له رزه له رزی زور و گورجه وه. تهریقه ته ئاینیه کانیس ریگهی نه م یانه و نامیره مؤسقيیان داوه که له مه راسیمه کانیاندا به کار بهینرین.

(کوردي) یش ههر له سهر نه م پیودانه له و کات (عشق) وهرزی خواناسیدا پهنای بڼ به کار هینانی نهو نامیره مؤسقيیانهی خوا بردووه و نه خوازده لا (کوردي) خوږی ماموستای (گورانی) و (مؤسیقا) بووه له زانکوږی سوپایی (نیظام)ی (سوله یمانی) دا و ناشی دهنګیشی خوږش نه بوو بیت. نه م تاکه:

نه م تاکه (۱۲۵) یه مین تاکه هه لبه سستی نه م هوت بهنده و یه که مین تاکی نه م بهندی شه شه مه یه به پتی نهو سهر چاوه یه ی که له سهر نه م تاکه به تاییه تی و له سهر ههر هوت بهنده که به گشتی که دهستم که وتوون.

ژماره ی نه م تاکه و، شوینی له سهر چاوه کانیدا به م جوړه یه:

له سهر چاوه کانی: (جم، صا) دا نه م تاکه هه لبه سستی نییه و له

(ف) دا (۴۰) یه مین تاک و له (ق، ۳) دا (۴۳) یه مین و له (ط) دا (۴۵) یه مین و له (حم) دا (۴۶) یه مین و له (ج، سجاب/ نم/ ۱) دا (۴۸) همین و له (با/ ۱) دا (۴۹) یه مین و له (مح) دا (۵۵) یه مین و له (شح، گل/ ۸) دا (۵۹) یه مین و له (ص، گل/ ۵) دا (۶۲) یه مین و له (گل/ ۳) دا (۶۳) یه مین و له (گل/ ۶) دا (۶۵) یه مین و له (ما/ ۱) دا (۶۶) یه مین و له (عن) دا (۶۷) یه مین و له (من، ن) دا (۷۳) یه مین و له (ن) دا (۷۵) یه مین و له (ه) دا (۷۶) یه مین تاکه و له (مک) دا (۴۷) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

وقت عشق است و صبح موسم دی له (ط) دا نووسراوه: (وقت صبح است صبح موسم دی)، دیاره نه مه هه لیه کاتی نووسینه وه یه، که که (صبح) ی یه که م به هه لیه جیگهی (عشق) نووسراوه.

صبح موسم دی، له (گل/ ۳، عن، نم/ ۱) دا نووسراوه: (صُبْح عیسی پی) که نه مه ش هه لیه نووسین و له بهر نووسینه وه یه به هه لیه.

واتای گشتی:

کاتی عه شق بازی و دلداري کردنه؛ چونکه بهر به یانی وهرزی زستان و دهمی په رژانه به خه ریکبوون به م عه شقه خوا بییه وه، که وه ها ده خوازی ناههنگی بڼ بگيرد ریت به به کار هینانی (به ربته) و (ني: شمشال) هوه له گه ل برا هاوئا نییه کانیاندا به به ستنی کوږی (نکر) له سهر ساز و ناوازی مؤسقی.

مه‌به‌ستی ئەم تاکه‌هه‌لبه‌سته له تاکه‌هه‌لبه‌ستی ئاینده‌شدا روونتر ئەبیتته‌وه.

۱۲۶- (کوردي) له تاکه‌هه‌لبه‌ستی پيشوودا که به‌کاتی عیشق بازيی گیانیی دیاریی کردووه و (به‌ربت) و (ناي) له ئامپه‌ره‌مۆسیقییه‌کاندا ئاماده‌کردووه، من وه‌های بۆ ده‌جم به‌لای که‌مه‌وه یه‌ک تاکه‌هه‌لبه‌ست له نیتوان (ئهو تاکه) و ئەم تاکه‌هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌ست من نه‌که‌وتوووه و ئه‌ویش ده‌بی له باره‌ی هینانه‌دی کۆرپکی باده‌ی گیانی نۆشین و سه‌رخۆشیی خوايییه‌وه بووه ئه‌وه‌بی که مه‌به‌ست بوون به‌ده‌قی (نیکر)ه‌کان و به‌خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته قورئانییه‌کان و... سه‌روودی ئاینی و... هنده.

به‌لای منه‌وه دواي ئه‌و، ئەمجا هاوئانییه‌کانی که له‌و کۆرپه‌دا مه‌ست که‌وتوون (کوردي) ئەم تاکه‌هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی فه‌رموووه که ئه‌و سایه‌ رپچکه‌ی بیره‌که پر به‌پر و بی پچرانه‌وه‌یه که ئه‌وه‌ش شتیه‌ی هه‌لبه‌ستی کوردیه.

از خراباتیان مست: له خراباتییه مه‌سته‌کان، واته له‌و خراباتیانه‌وه بخوازه وه‌ک له دوايیدا ده‌جمه سه‌ر ئەم (بخوازه)یه.

خراباتیان: که‌لاوه‌یی، وپرانه‌یییه‌کان و مه‌به‌ستی له‌وه که وه‌ک سه‌ره‌تای ئەم (حه‌وت به‌ند)ه له (گه‌دایان): هه‌ژار و بی نه‌واو بی ده‌ستمايه و ده‌ستکورت و نه‌داراکان که ته‌نانه‌ت خانووی نیشه‌جی بوونیشیان نییه و له (که‌لاوه)وه (وپرانه) و (خه‌رابات)دا ده‌ژین و ده‌نوون دیاری کردووه؛ چونکه خانوویان ده‌ربه‌ست نییه و هه‌له‌ی بۆ ناکه‌ن و ده‌ستیان له جیهان به‌رداوه. ئەمجا ئه‌و (خه‌راباتی)یه گه‌دایانه که له‌و کۆری باده‌ی گیانی و ده‌قی ئاینی نۆشیدا مه‌ست بوون (کوردي) دیتته‌ گوتن و فه‌رموویه‌تی:

طلب: واته‌ ته‌له‌ب بکه، (بخوازه) وه‌ک له‌پیشه‌وه دیاریم بۆ ئەم (بخوازه)یه کرد، و له‌و مه‌ست و که‌وتووی ناو ئه‌و (خه‌رابات) خه‌رابه‌یانه (داوا) بکه.

داوای چی؟

داوای:

جام جمشید و تخت و افسر کی: له‌و مه‌ستییه‌ی ناو که‌لاوه‌کانی (گه‌دایه‌کان) ئەمانه بخوازه. مامۆستا رۆژبه‌یانی له نامیلکه‌ی (ج)ه‌که‌یدا.

بابگه‌رپمه‌وه سه‌ر نیویالی دووه‌می ئەم تاکه‌هه‌لبه‌سته که (کوردي) له نیو بالی یه‌که‌مدا به‌(بخوازه) کۆتایی هینابوو واته ئەمانه بخوازه:

جام جمشید: له‌وانه‌ی که له‌و مه‌سته خه‌راباتیانه‌ی خواستوووه جامی جه‌مشید بووه که بریتی بووه له ئاوینه‌یه‌کی زۆر گه‌وره به‌به‌رزیه‌وه چه‌سپ کراوه و ئاوینه‌ی تر به‌رامبه‌ر به‌و دانراوه. ئه‌وی له ئاوینه‌ گه‌وره‌که‌وه دیاربووه جه‌مشید له ئاوینه‌ی خوارتری ئه‌وه‌وه له دیمه‌نی شاره‌که‌ی دیویه‌تی و ئه‌و ئاوینه‌ گه‌وره‌یه‌ی وه‌ها بۆ دروست کراوه، که توانراوه رووی بکریته هه‌موو لایه‌کی شاره‌که، وه‌یا جامی جه‌مشید ئه‌و کاسه گه‌وه‌ه‌ری نه‌بووه که خۆی باده‌ی پێ خواردووته‌وه که ئه‌و جام (کاسه)یه له نرخ نه‌هاتوووه.

جگه له خواستی ئه‌و جامی جه‌مشیده هه‌روه‌ها خواستی:

تخت: (تهختی پاشایه‌تی)یشی کردووه، هه‌روه‌ها:

افسر کی: (تاجی سه‌ری که‌ی)یشی خواستووه.

کی: ناوی دووه‌مین پاشای بنه‌ماله‌ی که‌پانییه‌کان و پادشایه‌کی ئه‌فسانه‌یی (ناریان) بووه که (کوردی) فه‌رموویه‌تی ئه‌میش ئه‌و مه‌سته خه‌راباتییه (گه‌دا) یانه بخوازن. به‌لام ئه‌مه واتای سه‌رزایی ئه‌م نیو بآلی دووه‌مه‌یه و مه‌به‌ستی (کوردی) ئه‌ویه که ئه‌و به مه‌ست و که‌وتن له خه‌راباتا گه‌لی مه‌زنتر و شکۆدارتر بووه له (جامی جه‌م و تهخت و ئه‌فسه‌ری که‌ی) چونکه ئه‌مانه ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سی بووبیت هه‌ر له ماوه‌یه‌کی که‌می ژیانیدا بوونی، به‌لام ئه‌و سه‌رخۆشی خواییه و ئه‌و گه‌دایانه نزیکبونه‌وه‌یه‌کی گیانییه له په‌رته‌وی (جه‌لا)ی خوایی و هه‌تا هه‌تاییه و مادده‌ی بۆ نییه و له‌گه‌ل گیانی ئه‌و گه‌دایانه‌دا هه‌ر له بوونیتیدا ده‌بی و ده‌مینی خۆی له‌خۆیدا جامی جه‌م و تهخت و ئه‌فسه‌ری که‌ی بووه.

ئه‌م تاکه:

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته (١٢٦)یه‌مین تاکی ئه‌م هه‌وت به‌نده‌یه که له لای من و به‌پیتی سه‌رچاوه‌کانی گه‌یوه‌ته ئه‌م ژماره‌یه و هه‌روه‌ها ئه‌م تاکه دووه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه.

هه‌ر ئه‌م تاکه به‌پیتی سه‌رچاوه‌کانی (ژماره) و شوینیان ئاوه‌هایه:

ئه‌م تاکه له دوو سه‌رچاوه‌ی (جم، صا)دا نییه و له (ف)دا (٤١)یه‌مین و له (ق/٣)دا (٤٣)یه‌مین تاک و له (ط)دا (٤٦)یه‌مین و له (حم)دا (٤٧)یه‌مین و له (مک)دا (٤٨)یه‌مین و له (ج، سجا، غم/١)دا (٤٩) هه‌مین و له (با/١)دا (٥٠)یه‌مین و له (مع)دا (٥٦)یه‌مین و له (شح، گل/٨)دا (٦٠)یه‌مین و له (ص، گل/٥)دا (٦٣)یه‌مین تاک و له (گل/١)دا (٦٦)یه‌مین و له (گل/٣)دا (٦٤)یه‌مین و له (ما/١)دا (٦٧)یه‌مین و له (مس، نع)دا (٧٤)یه‌مین و له (ن)دا (٧٦)یه‌مین و له (ه)دا (٧٧)یه‌مین و له (عن)دا (٦٨)یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

خراباتیان، له (ف)دا نووسراوه (خرابانیان) و ئه‌مه‌ش هه‌له‌ی نووسینه که یه‌ک نوخته‌ی پیتی (ت) بیرچووه.

از: له (عن، گل/٢، نم/١)دا نووسراوه (وز) (له‌و) ئه‌میش ده‌گونجی.

افسر له (ف)دا نووسراوه (افسر) = ئه‌مه‌ش مه‌به‌ست له (ئه‌فسه‌ری)یه و راسته و پینووسه‌که وه‌هایه.

واتای گشتی:

دوای مانگی خۆ ئاماده‌کردنه‌که‌ی (کوردی) و هینانی دوو ئامیری مؤسیقای (به‌ربت) و (نه‌ی) به‌زمه‌که‌ی گه‌یاندووه‌ته که‌وتنی مه‌ست له خه‌راباتا و ئه‌و مه‌سته (گه‌دا) یانه‌ی گه‌لی له (جام جمشید) و (تخت) و (افسرکی)بی گه‌لی به‌چاکتر و مه‌زنتر زانیوه که له‌و بارودۆخه جیهانیانه پتر له خۆشیدا بوون چونکه له کامه‌رانییه‌کی هه‌تا هه‌تاییدا بوون، نه‌ک گه‌وره‌یی

له ماوهیهکی کورتی ژياندا . کوردی بهجۆرێکی ئاوا ناوهرۆکی ئهم تاکه ههلبهسته له تاکی
ئایندهدا رادهگهیهنیت.

۱۲۷- ترک تاتار: تورکی تاتاری.

تاتار: مهبهست له بهره هێرشهین و داگیرکار و خاپوورکاری ولاتان و لهناوهری نهتهوهکانه
که له بنهچهدا ئهویش (تاتار) و (مهغۆل)یهکانی هۆلاکو و جهنگیزخان که ئهمانیش دهچنوه
سهه نهتهوهی چین و لهگهڵ تورکدا هاوهرهگهزن و بهزۆرداری گهیهونهته ئهم ناوچهیه.

شوینگی (تاتار)یهکان خوارووی پۆژههلاتی رووسیایه که دهنوسیتهوه به(چین)هوه، له
ههمان کاتیشدا ئافرهتی ئه (تاتار)ییانه بهجوانی بهناوبانگن، ئهمجا ئه جوانییه و ئه
تالانکارییهی (تاتار)ییانه هۆی بهکارهینانی (کوردی)ن لهم تاکه ههلبهستهیدا که (کوردی)
مهبهستی له خودی (جوانی) و (تالانکاری) ئهوان نییه، بهشکو مهبهستی له جوانی پیغهمبهر،
له لایهک و فراندنی دلی (کوردی) له لایه پیغهمبهرهوه له لایهکی ترهوه وای له (کوردی)
کردوه که دستبهرداری ئه جوانی (تورک) ئاسایی و ئه (تالانکاری)ی تاتار ئاسایییهی
پیغهمبهری ئیسلام ببیت -د.خ-

ههروهها جگه له ئهمیش لهم تاکهیدا (کوردی) رای گهیاندهوه که دیسان دستبهرداری بادهی
(خلر)یش ناییت که:

بادهء خلر: (بادهی خوللهر): مهیی خوللهر.

باده: مهی، ئه خواردنهوهیهی که بهخواردنهوهی سهرخۆشی دهدات.

خلر: جۆره بادهی (مهی)یکه که له چهشنی (شهراپ)دا پهیا دهبی، شهراپیش (سرکه)ی
ههلهگهراوهیه که بهپیچهوانهی کاریگری (سرکه)وه له خواردنهوهدا شهراپه ههلهگهراوهکه
سهرخۆش نهکات و (سرکه)که وهها نییه، ئهمجا خوللهر بهواتا شهراپی کۆن و چاک و بی
خهوشه، که زۆتر مهست دهکات بۆیه پهسند بهلای مهیخۆرانهوه. ههروهها (خلر) بهواته
خلتیهی شهراپیش دیت که ئهوانهی گیرۆدهی زۆر باده خواردنهوهن، تهنانته ئه خلتیه
خاشاکهیشی دهخۆنهوه.

شاعیران له ههلبهستهیاندا زۆریان بهکارهیناوه له (بۆنه) و له واتای جۆراوجۆردا (کوردی)
بهکاری هیناوه که له شوینی تری پیش ئیرهی ئهم پهراوییهدا بهدریژی لپی دواوم.

پهنگه ئهم ناوی (خلر)ه له ناوی شارۆچکهیهکی دهوروبهری (شیراز)هوه پهیا بووی که ئه
ناوچهیه پهری میوی یهکجار زۆری لپیه و شهراپی رهشی چاکی لئ دهگیریتتهوه، لیرهدا و یا
لهم جۆره شوینی وهک ئهم ههلبهستهدا (خلر) بههیمای ئایهتهکانی قورئان و حهدیث و دهقه
ئاینیهکان راگهیهنراوه بهتایبهتی (قورئان) که دوا پهراوی پیرۆزی ئاینی وهک (خوللهر)ه
خلتیه که له دوا چۆری شهراپهکهیه.

(کوردی) ئهم نیو بالی یهکهمهی راگهیاندهوه، بهبی ئهنجام و بی دیاریکردنی ئهوهی که بۆچی
ئه ناوهرۆکهی راگهیاندهوه، بهلام بهنیو بالی دووهمدا مهبهستهکهی خۆی جیگر کردوه که

فهرموویه‌تی:

روسیه‌م گردهم بملکت ری: پرویره‌شم ئه‌گه‌ر بیاندهم به‌مه‌مله‌که‌تی رهی. ری: ده‌شتیکی پان و به‌رینی کشتوکالیی زۆری به‌راوی و دیمی و ئاوه‌دانه به‌چه‌ندین گوند و شارۆچکه و گه‌وره‌ترین ئاوه‌دانیه‌کی شاری رهی یا (تاران) پایته‌ختی چه‌ندین پژییمی ئیران بووه و هه‌یه.

(کوردی) له‌به‌ر کیشی تاکه‌هه‌لبه‌سته‌که‌هه‌ردوو وشه‌ی (روسیه‌م) وه (ملکت)ی به‌کورتکراوه‌یی و سواوی راگه‌یاندوو به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌له‌نگ بکات. ئه‌گه‌رچی (کوردی) و (سال‌م)ی ئامۆزای هه‌ر دووانیان زۆر له‌ (رهی) یا له‌ (تاران)دا سزا و به‌ندکرانیان دیوه و له‌ هه‌لبه‌ستیاندا لێی بیزار بوون وه‌ک (سال‌م) فهرموویه‌تی:

«له‌گه‌ڵ دڵ شه‌رته، ئه‌مجاره نه‌جاتم بێ له‌ تاران»

«به‌هه‌شت ئه‌ر بێته ده‌شتی رهی، به‌ئیرانا گوزهر ناکه‌م»

(کوردی) له‌م په‌راوییه‌دا له‌م باره‌یه‌وه، هه‌لبه‌ستیم، به‌لێکدانه‌وه و بۆنه‌ی (رهی) نه‌ویستنییه‌وه هه‌ن و پێویست به‌دوو‌باره‌یان نابینم.

که‌چی ئه‌وه‌تا له‌م تاکه‌هه‌لبه‌سته‌یدا (کوردی) به‌پێچه‌وانه‌وه خۆی به‌پرویره‌ش داده‌نێت، ئه‌گه‌ر (تورکی) تاتار و باده‌ی خولله‌ر) بدات به‌مه‌مله‌که‌تی (پاشایه‌تی) رهی.

ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته‌که‌ (١٢٧)یه‌مین ئهم حه‌وت به‌نده‌یه‌ و (٣)یه‌مین تاکه‌ ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه‌ ئه‌ویش به‌وه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌م.

ژماره و شوێنی تاکه‌کانی ئهم هه‌لبه‌سته‌ به‌گۆیره‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌م جۆره‌یه‌:

ئهم تاکه‌ له‌ (جم، صا)دا نییه و له‌ (ف)دا (٤٢)یه‌مین تاکه‌ و له‌ (ق/٣)دا (٤٤)یه‌مین و له‌ (ط)دا (٤٧)یه‌مین و له‌ (حم)دا (٤٨)یه‌مین و له‌ (مک)دا (٤٩)یه‌مین و له‌ (ج، غم/١، سج)دا (٥٠)یه‌مین و له‌ (با/١)دا (٥١)یه‌مین و له‌ (شج، گل/٨)دا (٦١)یه‌مین و له‌ (ص، گل/٥)دا (٦٤)یه‌مین و له‌ (گل/٣)دا (٦٥)یه‌مین و له‌ (ما/١)دا (٦٨)یه‌مین و له‌ (عن)دا (٦٩)یه‌مین و له‌ (مع)دا (٥٧)یه‌مین و له‌ (مس، نع)دا (٧٥)یه‌مین و له‌ (ن)دا (٧٧) هه‌مین و له‌ (ه)دا (٧٨)یه‌مین له‌ (گل/٦)دا (٦٧)یه‌مین تاکه‌.

جیاوازیه‌کان:

خلر - له‌ (نم/١)دا نووسراوه (خلار) و دیاره هه‌له‌ی نووسینه.

گردهم - له‌ (نم/١)دا نووسراوه کرده‌م - ئه‌میش ده‌گونجی و نووسینه‌که‌ به‌شپوه‌ی رینووسی فارسییه‌ که‌ زۆر جار سه‌ری پیتی (گ) نانووسریت.

نیو بالی دووه‌می ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ (عن) و پووکاوه‌ته‌وه‌ی به‌چ جۆریک ناخویندریته‌وه‌.

واتای گشتی:

له‌ وشه‌کانی ناوه‌رۆکی ئهم تاکه‌دا و لێکدانه‌وه‌یدا، ئه‌وی له‌ توانا و تیگه‌یه‌شتنمدا بووبی رام گه‌یاند و مه‌به‌ستی گشتی له‌م تاکه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ خۆشی وه‌رگرتن له‌ جوانی ده‌قه‌ ئاینیه‌کان و

مهستیوون بهبادهی (خَلْر) ئاسایان، تهنانهت ئهگهر روورهشیش بکریم، لهسهه ئهه ئهفین و مهستییهه، هیشتا هه سوورم و بهپاشایهتی و بهمهملهکهتی پر بهپیتی (رهی) ناگۆرمهوه.
 ۱۲۸- نخوری بر: ناخۆیت بهر، بهر ناخۆیت،

نهخوری: ناخۆیت

بر: بهر میوه، بهرههه که مهبهستی لهه بهره (خورما)یه و خورمایهکهیش مهبهستی خواردنی (بهه) میوهی ئهه (باخ) و (رهز) و (بیستان)هیه که کهسیک ههیهتی و...
 زنخل آزادت: له دارخورمای راست و پهوان ههچوو (ئازاد)ت وهک دهگوتری (سهروی ئازاد): شووشی ههچوو.

واته له بهری ئهه دارخورمایهت ناخۆیت ههتا...

نبری تا نهال کام ازپی: ههتا (لق، وهچ، چووزهره = نهال)ی بی کهلکی داویننی قهدهی ئهه دارخورمایه نهبرپتهوه (دانه پاچی) له بندا بۆ ئهوهی گهشه بکات له (بالا) و له (ئهستورایی)، بنکهکهیدا بهپیتی پتویست و ئارهزوو.

نبری: (نهبرپتهوه، ههتا قهلهمی نهکهیت).

تا: ههتا، تاکو، ههتاوهکو...

نهال: چلۆچۆ، وهچ، لقی بی کهلکی درهخت بهبنکهکهیهوه و نهمام.

کام: ئارهزوو، بهپیتی خواست و پتویست.

از: له

پی: بنکی، بنهوهی، ههه له بنی داویننی خوارهوهی ئهه لقوپۆپانه، وهک (قهلهم کردن) یا (شیف برین) و...

ئهه تاکه:

ئهه تاکه ههلبهسته (۱۲۸)یهمین تاکی ئهه ههوت بهنده و (۴)یهمین تاکی ئهه بهندی پینجهمهیه له لای من و ئهگهر سههچاوهی تر دهبریکهوی ئهه ژمارانه بههه زۆرتتر بوون دهگۆردین.

ژماره و شویننی ئهه تاکه ههلبهسته له سههچاوهکانیدا لای من بهه جۆرهه:

ئهه تاکه له سههچاوهی (حم، صا)دا نییه و له (ف)دا (۴۳)یهمین و له (ق/۳)دا (۴۵)یهمین تاک و له (حم، ط)دا (۴۸)یهمین و له (مک)دا (۵۰)یهمین و له (ج، سجا، غم/۱)دا (۵۱)یهمین و له (با/۱)دا (۵۲)یهمین و له (مع)دا (۵۸)یهمین و له (شح، گل/۸)دا (۶۲)یهمین و له (ص، گل/۵)دا (۶۵)یهمین و له (گل/۳)دا (۶۶)یهمین و له (ما/۱)دا (۶۹)یهمین و له (عن)دا (۷۰)یهمین و له (مس، نع)دا (۷۶)یهمین و له (ن)دا (۷۸)یهمین و له (ه)دا (۷۹)یهمین و له (گل/۶)دا (۶۶)یهمین تاکه.

جیاوازیهکان:

آزادت، له گل/۲، گل/۸)دا نووسراوه: (آزادی) و دیاره ئهههه ههلهی نووسینهوهیه و له بهر بهکتر نووسینهوهه پهیا بووه و ناگونجی.

واتای گشتی:

به سه رنجدانی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته بیر بۆ ئەوه ده‌چیت که به‌دوو لادا واتا دهدات.
لای یه‌که‌میان:

له به‌ری دارخورمای وه‌ک سه‌روی ره‌وان هه‌لچووت ناخۆین، ئە‌گه‌ر چاودیری هه‌ر ساله‌ی، لقی
سالێ پار دا نه‌پاچی و ئاوی نه‌دهیت و تۆوی نێره‌ی دارخورما نه‌په‌رژینی به‌سه‌ر دارخورما
مێیه‌کانیاندا و... که مه‌به‌ست له هه‌میشه چاودیری کردنی ئەم ئاینه‌یه نه‌ک دوشمنان به‌لایه‌کی
خراپدا ئاراسته‌کاریی تیا بکه‌ن.

لای دووه‌میان:

صۆفیه‌گه‌رییه ئە‌گه‌ر په‌یره‌ویکارانی ئەم ئاینه و (ده‌رویش) و (مرید) هه‌کانی هه‌ر (طه‌ریقه‌ته‌ی)
دۆست له جیهان په‌رستی و له ئاره‌زووه ده‌روونی و (شه‌هوانی) به‌رنه‌دن واتا (تزکیه‌ النفس)
نه‌که‌ن، ناگه‌نه ئەو ئاواته مه‌عنه‌وییه‌ی هه‌یانه له‌وه‌ی خوا لێیان رازی بێت و شایان ئەوه بن
به‌هره‌مهنه‌ بن له پرته‌وی خوا و...

له تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئاینده‌شدا (کوردی) درێژه به‌م ناوه‌رۆکی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه
ده‌دات.

۱۲۹- نکنی تا طواف: نه‌که‌ی هه‌تا طه‌وافی.

تا: هه‌تا، تاوه‌کو.

طواف: خۆ به‌ده‌وردا گه‌یرانی، بالā گه‌ردانی بوون. وه‌ک که‌سێک به‌که‌سه‌ی ده‌لێت: له ده‌ورت
گه‌رێم، له شێوه‌ی بادینیدا (گوری) وه‌ک: گوریی ته‌مه، ئەم خۆ به‌ده‌ور گه‌یرانه بۆ:
محمل لیل: که‌ژاوه‌ی له‌یلاي دلخوازی (مجنون)، که له پيشتری ئەم په‌راوییه‌دا (که‌ژاوه‌ی
له‌یل)م به‌دریژتر لیک داوه‌ته‌وه.

(کوردی) له‌م نیو تاکه هه‌لبه‌سته‌ی یه‌که‌مدا فه‌رموویه‌تی هه‌تا نه‌بیته بالā گه‌ردان که‌ژاوه‌که‌ی
(له‌یل) و رسته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردووه و له نیو بالی دووه‌میشدا فه‌رموویه‌تی:

نکشی تا تو: یا. چونکه نووسینی وشه‌ی (نکشی) به‌م شێوه‌ی کۆنی (فارسی)یه‌ی به‌دوو
جۆری (نه‌که‌شی) وه (نه‌کوشی)یش ده‌خویندریته‌وه.

نکشی: نه‌یکشی = تاخۆتی له‌به‌را رانه‌گری، وه‌یا هه‌تا نه‌یمژی، نه‌ینۆشی، نه‌یچێژی.

نکشی: نه‌یکوژیت.

تا: هه‌تا، تاوه‌کو.

تو: تۆ، ته، ئەتۆ.

زه‌رنیش ازحی ژاری چزوو یاگه‌رتنی مار (حه‌ی)یه‌وه، که (حه‌ی): به‌واته زیندوو، مه‌به‌ست له
(خوای مه‌زنه) که هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌میینی.

زه‌ر: ژار، زه‌هر

نیش: چزوو.

ئەم تاكە ھەلبەستە:

بەپیتی ئەم (٢٤) سەرچاوەیەکی کە لەسەر ئەم ھوت بەندە بەدەستم ھیناون ئەم تاكە ھەلبەستە لەم (ھوت بەند) ھدا گەبۆتە (١٢٩) یەمین و بەپیتی ئەم بەندی شەشەمیش پینجەمین تاكە. ژمارە و شوینی ئەم تاكە لەو سەرچاوەیانەو بەم چەشنەییە:

ئەم تاكە لە سەرچاوەی (جم، صا) دا نییە، لە (ف) دا (٤٤) یەمین و لە (ق/٣) دا (٤٦) یەمین تاكە و لە (حم، ط) دا (٤٩) یەمین و لە (مک) دا (٥١) یەمین و لە (ج، سجا، نم/١) دا (٥٢) یەمین و لە (با/١) دا (٥٢) یەمین و لە (مع) دا (٥٩) یەمین و لە (شح، گل/٨) دا (٦٢) یەمین و لە (ص، گل/٥) دا (٦٦) یەمین و لە (گل/٣) دا (٦٧) یەمین و لە (گل/٦) دا (٦٩) یەمین و لە (ما/١) دا (٧٠) یەمین و لە (عن) دا (٧١) یەمین و لە (مس، نع) دا (٧٧) یەمین و لە (ن) دا (٧٩) یەمین و لە (ھ) دا (٨٠) یەمین تاكە.

نیو بآلی دووھمی ئەم تاكە ھەك لە سەرھوھ لێكم داوھتوھ تیا دەرەكەوئیت كە دیسان (كوردی) رستەكە ی تەواو نەكردوھ، چونكە ئەم تاكە ھەلبەستە ھەك درێژەدان یا (پاشماوھ) ی تاکی پیتشو و ھایە و لە ھەمان كاتیشدا ئەم (رستە) تەواونەكردنەش لەوھویە كە ھەر ئەم ناوھروك و مەبەستانە لە تاكە ھەلبەستەكانی ئاینەشدا درێژە ی ھەییە، تا دەگاتە تەواوکردنی رستەكە، لە دوا دوا یی ئەم بەندی شەشەمەدا.

واتای ئەم چەند تاكە ھەلبەستە پتکەوھ قولفە دراون، بەتیکرای ی لە (وئستگە) یەکی ریبازی صۆفیگە ریدا دەگیرسیتەوھ ئەویش تیکۆشانی ھەر ئیسلامیکی پاك یا ھەر مرید و دەرۆشیتیکی (طریقەت) ھەکانە لە رینگە ی بی خەوشکردن و مشتومالدا نی دەرۆون (ترکیە النفس) دا ھەك لە تاکی پیتشو، وە چەندین تاكە ھەلبەستی دیکە ی (كوردی) ی ناو ئەم پەراویھەدا لپی دواوم.

جیاوازیەکان:

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی سەرچاوەکانی، زۆر شیواوی و گۆرینی تیا دەرەكەوئیت، ئەویش دەستاو دەست کردن و دەماو دەم کردن و نوسخە بەھەلە نووسین و نوسخە ی تر لەبەر ئەو ھەلەییە ھەرگرتنەوھ، ئەم شیواویییە، رووی داوھ، ھەك لەم نمونە ی جیاوازییانە ی دوا ییدا ئاشکرایە:

تو زھرنیش از - لە (شح، گل/٣، ما/١) دا نووسراوھ: (ھزار لطمە ز): ھزار لەطمە زو: (ھزار چەپۆك: شەپازللە لە) كە ئەمیش دەگونجی و لەبەر ژمارە كەمی سەرچاوە جینگیرم نەكرد.

وشە ی (لطمە): لەطمە: چەپۆك و شەپازللە. لە (ف) دا نووسراوھ (صدمة = صەدمە = پتكدان، بەیەكدا دان).

واتای گشتی:

(ھەتا بالا گەردانی كەژاوە ی لەیلا نەبی، ھەتا ژاری چزوو) كە لە تاكەکانی ئاینەدا وەلامی یا

ته‌واو کردنی ئەم رسته‌یه راگه‌یه‌نراوه، به وردی ناگه‌یه‌ته ئەنجام و شوینی رهماه‌ندی خوار به‌هرمه‌ندبوون، به‌په‌رت‌ه‌وی خوایی و، تا ماندوو نه‌بی له ریگه‌ی تیگه‌یشتنی ده‌قه ئاینیه‌کاندا ناکه‌ویته سه‌ر ئەو ریگه‌ی راسته‌ی له ده‌قه‌کاندا هاتوون و لی‌رده‌دا (له‌یلا) مه‌به‌ستی له دل‌خ‌وازه‌که‌ی (مه‌جنوون) نییه، به‌شکو پی‌غه‌مبه‌ر ده‌قه ئاینیه‌کان په‌یره‌وی کردنی فه‌رمایشی خوایه و چه‌شتنی ئەو ژاره‌ی مار و مه‌به‌ستی له ماندوویتییه له ریگه‌ی پاکبوونه‌وه‌ی ده‌رووندا وه‌ک، له تویتی وشه‌کانی ئەم تاکه‌دا لی‌کم دا‌ونه‌ته‌وه.

۱۳۰- نده‌نت به‌بزم مستان جای: ناده‌نی له به‌زمی مه‌ستاندا، چی‌گه - واته له کووری مه‌ینۆشاندا چی‌گه‌یه‌کت ناده‌نی.

(کووردی تا ئیره‌هر رسته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوو و مه‌به‌ستی نه‌داوه به‌ده‌سته‌وه، به‌لام ئەوا له‌م نیو‌بالی دوومه‌دا رسته‌که‌ی کووتایی پی‌هیناوه و مه‌به‌ستی له راگه‌یاندنی ئەم (نیو‌بالی یه‌که‌م) و ئەوانی پیشتریدا راگه‌یاندوو که فه‌رموویه‌تی:

تا چو یاران نغلی اندر قی: هه‌تا به‌وینه‌ی (یاران) نه‌گه‌وزییت له‌ناو رشانه‌وه‌دا).
یاران: دۆستان، یاران، خو‌شه‌ویستان - مه‌به‌ستی له‌م (یاران) ئه‌ربابی ئەو به‌زمی مه‌ی نۆشیه‌یه که (گه‌دا) پی‌گه‌یشتوو‌ه‌کان که له ریگه‌ی خواناسیدا به‌هره‌وه‌ر بوون.
نغلی: نه‌گه‌وزییت: مه‌به‌ست له‌وه هه‌تا تۆش وه‌ک یاران نه‌گه‌وزییت، خه‌لتان نه‌بیت، ته‌پاوتل نه‌که‌یت.

ئه‌ندهر: له‌ناو

قی: رشانه‌وه، واته له‌ناو رشانه‌وه‌که‌دا وه‌ک (یاران) نه‌گه‌وزییت له به‌زمی باده‌نۆشاندا چی‌گه‌ت پی‌ ناده‌ن، که مه‌به‌ستی (کووردی) هاندانه‌ بۆ په‌یره‌وی کردنی ریبازی (گه‌دا) یه‌کان و رشانه‌وه، لا‌بردنی گونا‌ه‌کان، تۆبه‌کردن، لی‌رده‌دا هاتنی وشه‌ی (رشانه‌وه‌که) له‌سه‌ر زاریدا وه‌ک چه‌شنه‌ بی‌ جی‌یه‌ک ده‌نوینی، به‌لام له راستیدا بی‌ جی‌ نییه و په‌وایه و مه‌به‌ستی له‌م رشانه‌وه‌یه پاکبوونه‌که‌ی ده‌روونی (گه‌دا) یه‌کانه له ئاکامی (تزکیه‌ النفس) هه‌که‌یا نه‌وه که دوور‌که‌وتنه‌وه‌یان له ئاره‌زووی جیهانی شه‌هوانیه‌کان وه‌ک رشانه‌وه‌یه‌ک په‌چاو کردوو که ئەو گه‌وزاندن له‌ناو رشانه‌وه‌یاندا به‌ره‌و پاکبوونه‌وه‌ی ده‌روون بوو له (به‌ل‌خ‌ی) جیهانی و گونا‌هان ئه‌ویش تۆبه‌ی به‌کجاره‌کی کردن و نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر ئەو گونا‌هانه و گرتنی ریگه‌ی راستی فه‌رمایشی خوا له قورئانی پیرۆژدا په‌یره‌وی کردنی هه‌دی‌شه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر و کرده‌وه‌کانی (سوننه‌ت) و وه‌رگرتنی ئامۆژگاری و رینومایی زانا ئیسلامیه‌کان، جگه له‌وه‌ی له رشانه‌وه‌دا گه‌وزانی باده‌خواردنه‌وه‌ی راستیدا زۆر جار کاریکی ئاساییه.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته ده‌بیته (۱۳۰) یه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده و شه‌شه‌مین تاکی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه. هه‌روه‌ها ئەم تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۵) یه‌مین و له (ق/۳) دا (۴۷) یه‌مین تاکه و له (حم، ط) دا (۵۰) یه‌مین و له (مک) دا (۵۲) یه‌مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۳) یه‌مین و له (با/۱) دا (۵۴) یه‌مین و له (مع) دا (۶۰) یه‌مین و له (شح، گل/۸) دا (۶۴) یه‌مین و

له (ص، گل/۵) دا (۶۷) یه مین و له (گل/۶) دا (۷۰) یه مین و له (ما/۱) دا (۷۱) یه مین تاک و له (عن) دا (۷۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۷۸) یه مین و له (ن) دا (۸۰) یه مین و له (ه) دا (۸۱) یه مین تاکه.

جیاوازییهکان:

ندهندت، له (ط) دا نووسراوه (نبری ره) نابری ریگه، ریگه نابری - ئەمەش له گەڵ ئەم نیو بآلییهدا ناگونجی و واتا نادات و شیواوه.

ندهندت به بزم، له (مک، ج) دا نووسراوه: (نه همدست): نه هه مدهست = نه هاودهست که ئەمەش به دیار چاوهویه که هه له و شیواوی لهنگی و بی و اتاییهکی ئاشکرایه، به لام، چونکه وهک سه چاوهکهی (ط) ی پیشوو و ئەم دوو سه چاوهیهی (مک، ج) ه، ههرسیکیان له یهک بنکه و بنهچهوهن.

به بزم، له (عن، گل/۳، ف) دا نووسراوه: بقلقهء = بههلهقی. یاران، له (سجا) دا نووسراوه (ماران) و له پآلی ئەم (مارانه) شدا نووسراوه (نوسخه، یاران) واته (ماران) هکه لهو سه چاوهیهدا به (ئهسل) و راستتر دانراوه که ئەویش راست نییه. یاران له (غم/۱، جا/۱، ف، عن، گل/۳) دا دیسان نووسراوه (ماران) ئەمیش ناگونجی لهم تاکه هه لبهسته شدا (یاران) مه بهست له چاکه کانه و (مار) یش له هه موو چیرۆکه که له پوورییهکاندا گیانه وه ریکی خراپه.

واتای گشتی:

کوردی لهم تاکه دا کۆتاییی به پرازدانی تاکه هه لبهسته کانی پیشوو هیناوه که فەرموویه تی: له به زمی مهی نۆشی (قورئان خوینی، ئیسلامه تی راستی) و (ذیکر کردن) ی ناو مهستانی ئەو به زمه دا، جیگه ت ناکه نه وه ئەگه ر به پشانه وه گونا هه کانی خۆتت ئافه رۆز نه کردبن، و تۆبه ت له سه ر نه کردبن و به یه ق کردنه وهی کرداره خراپه کانت و له جیگه ی ئەوه چاکه نه که ی ئەوا ناخریته ریزی ئەو مه ستانه وه که وهک (یاران) واته گه دایان بن.

۱۳۱- پی کن: بیره (بریی ریگا و بانی مه بهسته، باژۆ، لیخوره، ریی پی بیره)

اسب: هه سپی، هه سپی، ئەسپی.

خیال: هزر، بیر، ئەندیشه.

رجعت را: هی ریجعه ت.

را: پاشگره به نیشانه ی ئەویتی (هی ئەو = واته ریجعه ته که)

رجعت: گه پانه وه له خراپی و گونا ه و به دکاری و له یاخیبوون له فەرماشتهی خوا و پیاپی نایینی ئیسلام له فەرمووده کانی بیغه مبه ر و له رینوما یییه کانی پیشه وا نایینییه کان، واته: پاشگره زیوونه وه و هاتنه سه ر ریگه ی راست و دروستی نایینی به دل و به زویان و به کرده وه و هاتنه ناو ریزی (گه دا) یان، یاران، چاکان و... ئەمەش مه بهسته سۆفیگه رانه ی (کوردی) یه. مه بهسته له مهنده ی نیو بآلی یه که می ئەم تاکه ی سه ره وه ئەوه یه:

«ئەسپى ھزر و بىرکردنەوھ لە پاشگەزبۆونەوھ لە سەرپېچىي فرمانە ئاينىيەكانت باژۆ (لى خورە) ئەو رېنگەيەي پى بېرە».

ئەم لىكدانەوانەم (رېگا و رېكى) فەرھەنگە زمانىيە باوەر پېكراوھكانن.

(كوردى) دوا بەدواي راگەياندى نيو باالى يەكەم فەرموويەتى:

تابرى سوي منزل ئو پى: ھەتاكو ببەي (بجىيە) لاي نيشنگە (مەنزلى) ئەو بەتاودان.

برى: ببەي، بجىتە، بگەي، برۆيە.

سوي: لاي، بۆ، بۆ لاي، ئە لاي.

منزل: نيشنگە، شوپىنگە، بارەگا، جىگە، جىگەي تيا گىرساندەوھ.

مەبەست لەو: (خەلۆھنگا، مەجلىس، مەحزەر، مەحفەل، مەكتەب و... ھتد. كە لە تاكە ھەلبەستەكانى بەرووي ئەم ھەوت بەندەدا ناويان ھاتووه. كە ھەموو شوپىنى لىبۆونى پىغەمبەرە و لە پرواي صۆفىگەراندە مەرج نىيە كە ئەو شوپىنە (مەككە) يا (مەدینە) بن، بەشكو مەبەست لە پىكگەيشتنى (كيانى) يە، لە ھەر كات و شوپىنكدا.

او: ئەو كە مەبەستى لە پىغەمبەرە، ھەك رام گەياند.

پى: پەي: ساختمان، بونىداي ساختمان كۆشك و تەلارى مەزنى گەرە پياوان. كە ديسان مەبەست لە (لاي) پىغەمبەرە - د.خ. ئاستانەي ئەو، بارەگاي ئەو.

جوانكارى:

كوردى لە تاكە ھەلبەستى ژمارە (۱۲۸) بەر لىرەي ئەم بەندى شەشەمەيدا، (جارىك) و، لەم تاكە ھەلبەستەي سەرھەشدا لە سەرھەتا و كۆتايىيەكەيدا دووجار و تاكى ئايندەدا دووجار وشەي (پى) يى لەم سى تاكە ھەلبەستەدا دووربىرپوھ، كە ھەريەكە لەو (پى) يانە واتايەكى جياواز لەوى ترى ھەيە، ئەمەش زمانزانىيەكى فراوان و توانايىيەكى جىناس ئارايىي شاعىرانەي پەسند و كارىكى وىژەيىي جوانكارىيە و پاىەي بەرزى (كوردى) دەگەيەنئىت.

ئەم تاكە:

ئەم تاكى (۱۳۱) يەمىن ھەوت بەندە كە ھەوتەمىن تاكى ئەم بەندى شەشەمەيە لەو (۲۴) سەرچاوەيەوھە ھاتووتە دى كە لە بارەي ئەم ھەوت بەندەوھ بەندەستەم ھىتاوان كە بى گومان پەياوونى سەرچاوەي تر لەم يا لەو كەشكۆلەوھ ئەم دوو ژمارەيە زۆرتەر دەكات و ژمارە و شوپىنى لە ھەر يەكى لەو سەرچاوانەدا بەم جۆرەيە:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (جم، صا) دا نىيە و لە (ف) دا (۴۶) يەمىن تاك و لە (ق/۳) دا (۴۸) يەمىن و لە (حم، ط) دا (۵۱) يەمىن و لە (مك) دا (۵۳) يەمىن و لە (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۴) يەمىن و لە (با/۱) دا (۵۵) يەمىن و لە (مع) دا (۶۱) يەمىن و لە (شخ، گل/۸) دا (۶۵) يەمىن و لە (ص، گل/۵) دا (۶۸) يەمىن و لە (گل/۳) دا (۶۹) يەمىن و لە (گل/۶) دا (۷۱) يەمىن و لە (ما/۱) دا (۷۲) يەمىن و لە (عن) دا (۷۳) يەمىن و لە (مس، نع) دا (۷۹) يەمىن و لە (ن) دا (۸۱) يەمىن و لە (ھ) دا (۸۲) يەمىن تاكە.

شپواوی له شوینی تاکهکاندا:

نهم تاکه ههلبهسته له (مک، ط) دا شوینگوړکي بهتاکهکانی نهم بهندی شهشهمه کراوه.

واتای گشتی:

(کوردي) له تاکه ههلبهستهکانی پیشوودا نهوهی دهربرپیوو که ریگه بهچوونه ناو (کوړی یاران) و (بهزمی مهستان) واته (مهجلیسی گه‌دایان) نادرئ، هه‌تا نه و کهسه له خوئی نه‌بوورئ و خوئی پاک نه‌کاته‌وه.

نه‌وا لیره‌دا فهرموویه‌تی:

که‌واته نه‌سپی خه‌یالت برانه (باژۆ)، به‌رهو ریگه‌ی پاشگه‌زی له کرده‌وهی خراپت و ریگه به‌رهو لای دۆستان بگره، نه‌و ریگه‌ی (هزر = بیر لیکردنه‌وهی به‌شیمانی له‌گونا و له‌سه‌ریچی) به‌وه که نه‌گه‌یته باره‌گای حه‌قیقه‌تی مه‌عنه‌وی نه‌و پیغه‌مبه‌ره -د-خ- و په‌ی به‌راستی ببه‌یت و پی‌بگه‌یت و له به‌هره‌یدا کامهران بیی و....

۱۳۲- پی ما گمرهان: به‌رهو لای نهمه‌ی گومرایان.

پی: به‌شوین پی، دوا‌به‌دوای، به‌رهو لای، بۆ لای.

واته نه‌گه‌ر به‌رهو لای نهمه‌ی گومرایان ریگه بگریت، بکه‌ویته سه‌ر ریگه‌ی به‌رهو لای نهمه‌ی نه‌وانه‌ی ریی راست (حه‌قیقه) مان گوم کردووه....

اگر گیری: نه‌گه‌ر بگری، واته نه‌و ریگه‌یه بگریت نه‌وا:

پی بری: په‌ی ده‌به‌یت، تی ده‌گه‌یت، ده‌گه‌یته، هانای ده‌که‌یت، وه‌ده‌یگه‌یتئ

پی: بۆ، قه‌لای تیگه‌یشتن.

به‌ری: نه‌به‌یت، نه‌روویت.

سوی راه: به‌رهو ریگه‌ی، بۆ لای، بۆ ریگه‌ی.

رشد از غی: تیگه‌یشتنی ته‌واوی له‌گومرایی.

رشد: تیگه‌یشتن، گه‌یشته راستی (حه‌قیقه‌ت) و خواناسی.

از: له

غی: گومرایی، فریوخواردووی، ریی خراپ گرتن.

(کوردي) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا که خوئی به‌نهمه‌ی گومرایان) ناوبردووه، له‌وه‌ویه که خوئی

به‌(شاعیر)‌داناه و به‌رامبه‌ر به‌شاعیریش خوی گه‌وره له‌قورئانی پیروژدا نایه‌تی ژماره

(۲۲۴)‌ی سوورته‌ی (الشعراء)‌دا فهرموویه‌تی:

«الشعراءُ یَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ»

واته:

شاعیران، نه‌وانه دوا‌یان ده‌که‌ون که گومراو فریوخواردوو و، ریگه‌ی راست نه‌گرتوون، نه‌مه‌ش

له‌سه‌رینی پیغه‌مبه‌ردا به‌رامبه‌ر به‌چه‌ند شاعیریک هاتووه که هه‌میشه به‌هه‌لبه‌ست له‌دژی

پیغه‌مبه‌ر و ناینی نهمه‌یسه‌لام و ده‌قه پیروژه‌کانی وه‌ک قورئان و حه‌دیث بوون وه‌ک: عه‌بدوللای

سوفیان حیرت و هوبه‌بیره‌ی ئه‌بی وه‌هه‌ب و ئومه‌بیه‌ی ئه‌بی سه‌لت و... هتد که ده‌یان گوت ئه‌وی (مه‌مه‌د) ده‌یلّی و به (معجزه‌ی) داده‌نی، ئیمه‌ش ده‌توانین بی‌لّین و که‌وتبونه‌هه‌جووکردن و به‌خراپه‌ دوان له‌ پی‌غه‌مبه‌ر و له‌ ئاینه‌که‌ی و چه‌ند که‌سانێکیان دواکه‌وتبوون شی‌عه‌رکه‌کانی ئه‌وانیان ده‌گوته‌وه‌ و له‌وه‌وه‌ شاعیر و په‌یره‌وی کارانه‌یان به‌ (گومرا) ناویراون.

راگه‌یانندی (رشد) له‌ (غی) ئه‌وه‌ نیشانه‌یه‌ بۆ ئه‌و (١٩) دووباره‌کردنه‌وی وشه‌ی (روشد) وه‌ (٢٢) جار دووباره‌کردنه‌وی وشه‌ی (غی) له‌ قورئانی پیرۆزدا، له‌ (٤١) ئایه‌ت که‌ (کوردی) مه‌به‌ستی له‌مانه‌ بووه‌ و به‌تایبه‌تی خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی:

«ولیعونوا بی لعلهم یرشیدون»

واته‌: با باوه‌ر به‌ من به‌ئین، بی گومان به‌شکم تۆ ده‌گه‌ن و ده‌گه‌نه‌ وریایی و که‌وته‌ سه‌ر ڕیگه‌ هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (٦) ی سووره‌تی (النساء) دا که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا فهرموویه‌تی:

«یهد إلی الرشد»

واته‌: ڕینومایی گه‌یشتن ده‌کات بۆ حه‌قیقه‌ت.

ئه‌مانه‌ و جگه‌ له‌ چه‌ندین نیشانه‌ کردنی خوا بۆ (ڕینومایی) کردنی هه‌زره‌تی موسا پی‌غه‌مبه‌ر - د. خ. و، پی‌گه‌یین (گه‌یین = روشد) ی هه‌زره‌تی ئیبراهیم - د. خ. و جگه‌ له‌مانه‌یش له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (٢٥٦) ی سووره‌تی (البقره) دا خوا فهرموویه‌تی:

«قد تبین الرشد من الغنی»

واته‌: ڕۆی تێگه‌یین گرتن، له‌ گومرا بیه‌وه‌ ده‌رکه‌وت... هتد

جاریکی تر ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سه‌ر (کوردی) و ئه‌وه‌ی که‌ خۆی به‌شاعیری گومرا دانه‌ناوه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌تا وه‌ک ڕینومایی کاریک فهرموویه‌تی:

ئه‌ی گومرا یان ئه‌گه‌ر ئه‌م ڕیگه‌ی حه‌قیقه‌ته‌ی ئیمه‌ بگرن و په‌یره‌ویی فه‌رمایشته‌ پیرۆزه‌کانی بکه‌ن و له‌ گومرا دا‌براه‌وه‌کان جیا بینه‌وه‌ و بینه‌ سه‌ر ڕی‌بازی خواناسی و په‌رستنی، ئه‌وسا دُنیا ده‌بن که‌ له‌و یاخیبووانه‌ دوور که‌وتوونه‌ته‌وه‌ و به‌ئاسمانی کامه‌رانی و سه‌رفرازیدا په‌رواز ده‌که‌ن.

چونکه‌ ئه‌و هه‌وت به‌نده‌ که‌ ئاشکرا کاری بیرورا و بۆ‌چوون و بروای (کوردی) ن ئه‌وه‌نده‌ قوول و پان و به‌رین و پڕ و چڕن، له‌ (عیرفان) ی بی‌ خه‌وش که‌ هه‌رچه‌ندی لی‌ لیک بدریته‌وه‌، هه‌شتا هه‌ر که‌موکورتیه‌.

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌:

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ که‌ جاری به‌پیتی ئه‌م هه‌وت به‌نده‌ ژماره‌که‌ی گه‌یوه‌ته‌ (١٣٢) یه‌مین و ده‌بیته‌ تاکی (٨) مینی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌، هه‌روه‌ها ژماره‌ و شوینی له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م چه‌شنه‌یه‌:

ئه‌م تاکه‌ له‌ (جم، صا، ف) دا نییه‌ و له‌ (ق/٣) دا (٤٩) یه‌مین تاک و له‌ (حم، ط) دا (٥٢) یه‌مین و

له (مک)دا (۵۴)یهمین و له (ج، سجا، نم/۱)دا (۵۵)یهمین تاک و له (با/۱)دا (۵۶)یهمین و له (مع)دا (۶۲)یهمین و له (شج، گل/۸)دا (۶۶)یهمین و له (ص، گل/۵)دا (۶۹)یهمین و له (گل/۳)دا (۷۰)یهمین و له (گل/۶)دا (۷۲)یهمین و له (ما/۱)دا (۷۳)یهمین و له (عن)دا (۷۴)یهمین و له (مس، نع)دا (۸۰)یهمین و له (ن)دا (۸۲)یهمین و له (ه)دا (۸۳)یهمین تاکه ههروهها ئەم تاکه ههلبهسته له ناوهړۆکی هه (۲۱) سهراوهکهیدا چونیهکه و جیاوازی له نێوانیاندا نییه.

واتای گشتی:

ئهی گومرا ئەگەر شوینی پی و پێبازی خواناسیی ئیمه مانان بگری، بۆ گومان پهی بهرهو بارهگای (عەرشی) خوایی ده بهیت و به لای کهمهوه دهکه ویته بهر په پتهوی بههره وهریی ئهو، ری راستهت که سهراوهی ئایهتی (پشدد) و (غی)یه که له تویی وشهکانی ئەم تاکه ههلبهسته دا به پێی تواناییم لیکم دانهوه.

۱۳۳- ای پسر تاکی: ئهی (کور) هه تاکه ی؟

ای: ئهی، ئو هو.

پسر: (کور) منالی نیرینه

تا کی: هه تاکهنگی، تاکه ی

از پدر گویی: ئهی کور هه تاکه ی: له باوک ده دوی و مه بهستی ئه وهیه که (پتوهی - به باوکته وه) ده نازیت.

پدر: باب، باوک، باف

گویی: ده لئیت: (به پتوه نازیته وه)

جود (حاتم): به خشنده ییی حاتم.

حاتم: ناوی کوری عه بدوللای (طائی)ی خیللی (طهی) بووه، به به خشنده یی به ناوبانگ بووه، گه لیک رووداوی سهیر سهیری به خشنده ییی به کجار توخی لی ده گپردیته وه، به پاره یه که بووه به نمونه یی (به خشنده یی) و بهر له په یابوونی ئیسلامدا له ژياندا بووه و له سالی ۶۰۵ز دا کۆچی دوایی کردووه.

چه می کند به (عدی): ئایا ئه و ده سبالوی به خشنده ییی ئه و (حاتم)ه چی بۆ (عوده یی) ئەکات که کوری حاتم بووه؟

عدی: ئەبو ظه ریف کوری ئه و (حاتم می طائی)یه بووه - دوا ی مردنی باوکی کراوته جینوشین و سه رۆکی (خیلی طهی).

به بۆچوونی من (کوردی) له م تاکه ههلبهستهیدا، ئەگه رچی ناوی (حاتم)ی باوک و (عوده یی)ی کوری به راشکاو ی راگه یاندووه من به پلاری ده زانم به رامبه ر به (عەلی) و هاو پشیتیتی له گه ل پیغه مبه ردا، یا به پلار له (حسین)ی کوری عه لی به باوک و دایک نازینیه وه به لام وهک هیما یه که به ناوی (حاتم) و (عوده یی)یه وه ده ری برپوه که جهنگه کانیان بۆ ئەنجامی چاک و دیاری و به

له ناوچوونی خوځان و (خه لافهت) ی شوورایی ئیسلامی هاتوو. که بهش بهش بوونی ئیمپراتورییه هره مه زنه که ی پیغه مبری ئیسلام کۆتایی هات و... ئه گهرچی (عهلی) و (حسین) زۆر خاوهن (فهضل) و پیرۆزی و شکۆمهند بوون.

(کوردی) به سه زاری ئه م تاکه هه لبه سته یدا پرووی کردوو ته ئه و (کوری حاته م) ه وه ک ئامۆژگاری کاریک که به باوکییه وه ده نازئ، به شکو ریگیه ی راستگرتن له به باوکه وه نازاندن به که لکتره .

ئه م تاکه هه لبه سته

ئه م تاکه هه لبه سته بۆ ئه م حه وت به نده (۱۳۳) یه مین تاکه و (۹) یه مین تاکی ئه م به ندی شه شه مه یه و ژماره ی ئه م تاکه له سه رچاوه کانیدا به م جوړه یه :

ئه م تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۴۷) یه مین تاک و له (ق/۳) دا (۵۰) یه مین و له (ط، حم) دا (۵۳) یه مین و له (مک) دا (۵۵) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۶) یه مین و له (با/۱) دا (۵۷) یه مین و له (مع) دا (۶۳) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۶۷) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۷۰) یه مین و له (گل/۳) دا (۷۱) یه مین و له (گل/۶) دا (۷۲) یه مین و له (عن) دا (۷۵) یه مین و له (ما/۱) دا (۷۴) یه مین و له (مس، نع) دا (۸۱) یه مین و له (ن) دا (۸۳) یه مین و له (ه) دا (۸۴) هه مین تاکه .

جیاوازییه کان:

به (عدی)، له (ف) دا نووسراوه (نَعْدِي): نه عه ده ی و دیاره له نووسینیدا نوخته ی پیتی (ب) به که به هه له له بنی پیته که وه نه نووسراوه، خراوته سه ر پیته که؛ چونکه نووسه ری ئه م سه رچاوه یه زۆر ده سنووسیکی خوځ خوین و که م هه له ی هه بووه .

چه می کند - له (مک، ج) دا نووسراوه چه کند، ئه مه ش دیسان به هه له ی نووسینی ده زانم و له نگیشه .

واتای گشتی:

ئه م تاکه ئامۆژگاریی کوره که به هه ر بابته تیکی سه رکه وتنی باوکییه وه نه نازئ و نموونه ی به (عوده یی) کوری (حاته می طه ی) هیناوه ته وه که به باوکییه وه نه نازئ، که ئه وه نده به خشنده بووه و من بۆچوونی خۆم له سه ر مه به سته ی (کوردی) له م ئامۆژگاری راگه یاندوووه .

۱۳۴- مستی: سه رخۆشی، مه سته ی.

خواب: خه و، خه ولتکه وتن، خه وتن،

بیخودی: بی هۆشی، ناسروشته ی، بیهوده بی، بیخودی، بی ئاگایی.

چند: چه ندیک، تا چ ژماره یه ک

هستی: بوون - مه به سته ی له خۆ به شت زانینه، و خۆپه رستیه یه .

عجب: خود په سه ندی و له خۆبایی بوون و رازی بوونه

سرکشی: سه رچلی، یاخیتی، سه رکششی، گوئ به که س نه دان، بی باکی.

تاکی: (تاکه‌ی) هه‌تاکو که‌ی.

(کوردی) مه‌به‌ستی له‌م شه‌ش باره‌ دهر وونی و جه‌سته‌یی و رواله‌تانه وریاکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌ که بۆچی گیرۆده‌ی ئەم باره‌ هه‌موارانه بوون و لیره‌شدا وه‌ک تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پێشوو جۆره‌ نامۆژگارییه‌کی خه‌لکی کردوو که ئەم رواله‌تانه له‌گه‌ڵ پیره‌وه‌ی ئاینیدا ناگونجین. جوانکاری:

به‌سه‌رنجدانی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ دهرده‌که‌وێت که له‌ هه‌ر نیو بایکییدا سی جۆره‌ (بار)ی ناهه‌مواری مرۆفی راگه‌یانده‌وه‌. ئەوی له‌م باسوکه‌یه‌دا جینگه‌ی سه‌رنجه‌ ئه‌وه‌یه که (باری یه‌که‌می) نیو بایلی یه‌که‌م له‌گه‌ڵ (باری یه‌که‌می) نیو بایلی دووهم و باری دووهمی نیو بایلی یه‌که‌م له‌گه‌ڵ (باری دووهمی) نیو بایلی دووهم وه‌ (باری سێیه‌م) هه‌ردوو نیو بایله‌که‌ (دژی) یا (به‌راوه‌ژووی) یه‌که‌ترین ئەم ریکردنه‌یش له‌ دستوووری وێژه‌ی کۆندا به‌ (له‌ف و نه‌شر) ناو ده‌بریت و به‌وه‌دا (هه‌رسی) باری نیو بایلی یه‌که‌م به‌ریزه‌ له‌گه‌ڵ ریزی (هه‌رسی) باره‌که‌ی تری نیو بایلی دووهمدا به‌ریزه‌ (هاوبه‌راوه‌ژووی یه‌که‌ترین و پاش و پێشیان تیا نییه‌، که ئەم چه‌شنه‌ ریزه‌ش بۆ (له‌ف و نه‌شر) جوانکارییه‌که‌ به‌ (له‌ف و نه‌شری) (موره‌تته‌ب) واته‌ (ئاوریز ناو ده‌بریت) و له‌ دستوووری وێژه‌ییدا کارامه‌یی و لێهاتووویی شاعیر ده‌گه‌یه‌نیت که به‌رامبه‌ر به‌وه‌نده‌ (بار)ی نیو بایلی یه‌که‌می، کردووته‌ به‌رامبه‌ر به‌هه‌مان چه‌ندیتی له‌ نیو بایلی دووهمدا و گرد کردووته‌وه‌ و مایه‌ی هه‌لنان و پێژه‌.

ئەم تاکه‌، له‌ (١٣٤) یه‌مینی ئەم چه‌وت به‌نده‌ و تاکی (١٠) یه‌مینی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه‌ و ژماره‌ی ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ هه‌ریه‌کی له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ئاوه‌هایه‌:

ئەم تاکه‌ له‌ (جم، صا) دا نییه‌ و له‌ (ف) دا (٤٨) یه‌مین تاکه‌ و له‌ (ق/٣) دا (٥١) یه‌مین و له‌ (حم، ط) دا (٥٤) یه‌مین و له‌ (مک) دا (٥٦) یه‌مین و له‌ (ج، سجا، نم/١) دا (٥٧) یه‌مین و له‌ (با/١) دا (٥٨) یه‌مین و له‌ (مع) دا (٦٤) یه‌مین و له‌ (شح، گل/٨) دا (٦٨) یه‌مین تاک و له‌ (ص، گل/٥) دا (٧١) یه‌مین و له‌ (گل/٣) دا (٧٢) یه‌مین و له‌ (ما/١) دا (٧٣) یه‌مین و له‌ (گل/٦) دا (٧٤) یه‌مین و له‌ (عن) دا (٧٦) یه‌مین و له‌ (مس، نع) دا (٨٢) یه‌مین و له‌ (ن) (٨٤) یه‌مین و له‌ (ه) دا (٨٥) یه‌مین تاکه‌.

جیاوازیه‌کان:

پاشبه‌ند (سه‌روا) ی ئەم تاکه‌ و تاکی (١٤) هه‌می ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌ چونیه‌ک و دووباره‌ کران که له‌ هه‌ردوانیاندا (تاکه‌ی) ن و له‌و پروایه‌دام که به‌هۆی گۆرانه‌وه‌ نه‌ک ده‌قی گوتنی (کوردی) یه‌وه‌ ئەمه‌ش جۆره‌ شیواوییه‌که‌ به‌سه‌ر ئەم دوو پاشبه‌نده‌ داها‌توووه‌. هه‌روه‌ک ئەم جۆره‌ دووباره‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ تاکی (یه‌که‌م) و دوا تاکی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌دا رووی داوه‌ که له‌ توانایی (کوردی) ناوه‌شیته‌وه‌. هیوا‌بارم سه‌رچاوه‌ی تر ده‌ریکه‌وت ئەم ناته‌واوییه‌ راست بکاته‌وه‌.

واتای گشتی:

ئەم تاکە ھەلبەستەیش بریتییە لە نامۆژگاریکردنی خەلکی و سێ جۆرە باری جەستەیی و دەروونی ناھەموار و ناپەسەندی لە ھەریەکێک لە نیو بالەکانی ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرھویدا پراگیاندوون کە بەرپزە (سێ جاری)ی نیوبالێ یەکەم بەرامبەر بەسێ باری (دژ) و بەراوەژوویمان لە نیو بالێ دووھەدا، وەک:

مستی و ھستی، خواب و عجب و بیخودی و سرکشی،
پرسیاری کردووہ کە تاجەند، تاکە ی ئاوا دەبن و ئەم پرسیارەش شوینی ئافەرۆزکردنی ھەر شەش بارە ناھەموارەکە دەگەییەتیت.

تاکێ ئایندەش وەک سەرپرکردنی ئەم تاکە ھەلبەستەیی ئێرە و دەھایە.

۱۳۵- بشنو: بژنەو، بیستە.

این پند من: ئەم پەندە ی من.

سمع: گوئی بیستی، بیستنی، گوپرایەلی.

قبول: وەرگرتن، پەسندکردن، بەگوئی کردن.

گر: ئەگەر، گەر، ئەر.

زیان: زیانی، زیانییەک.

دید: دیت، بینیت.

(الضمان علی): ضەمان (بارمته)یەکە ی لەسەر من، خۆم بارمتهبم، خۆم لە بریتیدام....

ئەم تاکە:

ئەم تاکە ھەلبەستە لەم ھەوت بەندەدا (۱۳۵)یەمین و لەم بەندی شەشەمینەدا (۱۱)یەمینە و بەپێی ژمارە و شوین، لە سەرچاوەکانیدا، بەم جۆرە:

ئەم تاکە لە (جم، صا)دا نییە و لە (ف)دا (۴۹)یەمین و لە (ق/۳)دا (۵۲)یەمین و لە (حم، ط)دا (۵۵)یەمین تامە و لە (ج، سجا، نم/۱)دا (۵۸)یەمین و لە (با/۱)دا (۵۹)یەمین و لە (مع)دا (۶۵)یەمین و لە (شح، گل/۸)دا (۶۹)یەمین و لە (ص، گل/۵)دا (۷۲)یەمین و لە (گل/۳)دا (۷۳)یەمین و لە (ما/۱)دا (۷۴)یەمین و لە (مک)دا (۵۷)یەمین و لە (گل/۶)دا (۷۵)یەمین و لە (عن)دا (۷۷)یەمین و لە (مس، نع)دا (۸۳)یەمین و لە (ن)دا (۸۵)یەمین و لە (ه)دا (۸۶)یەمین تاکە.

جیاوازییەکان:

این پند من - لە (مک، ط، ج)دا نووسراوە - از پند من بهواته له پەندی منەو و، لەبەر ئەوەی لە (۱۹) سەرچاوەدا نووسراوە (این پندی من) بۆیە بەپێی ئەم زۆرینە سەرچاوانە، لە تاکە ھەلبەستەکەدا لەسەرھوہ جێگیرم کرد.

واتای گشتی:

ئەم پەند و نامۆژگارییە لە منەوہ بێیە بەبیستنیک کە بە (پەسەند) وەری بگرە (قبوولی بکە) و

پهیرهویی نامۆژگارییه راست و دروسته کهم بکه.

جا ئەگەر زیانکت لهو پهیرهویکردنه تدا (دی) ئەوا من به خودی خۆم بارمتم له بهر دهستدا و من دهربارو بهرپرسیاری ئەو زیانهتم که دلنیام (زیان) نابینی و ئەمجا من له تۆلهی ئەو زیانه تدام، چونکه ڕیگهیهکی بهرهو کامهرانی و بهختیارییه له خواناسیی راست و دروسته که نامۆژگاریت ئەکهم، وهک نامۆژگارییه کهیشم تاکه ههلبهستی پێشووه دا.

۱۳۶- شه: پادشا، پاشا، شا، مهبهستی له (پادشایی)یه.

ظههور الحق: دهرکهوتنی (حهق - حهقیقهت) راستهقینه.

دو عالم: دوو جیهان، دوو گیتی، دوو تونگهری، مهبهست له (جیهانی ئیستهیی ژبانی سهه گۆی زهوی) که ژبانی دهمی و کورته و ژبانی ئەم جیهان که ڕۆژی رهستاخیز (کۆههستان، قیامهت) و ههشر - لێپرسینهوهی خوای گهورهیه له چاکه و خراپهیی مروۆف له ژبانی سههگۆی زهویدا و بهپێی چاکه (بهههشت) پاداشته و بهپێی خراپهیش سووتاندن و سزای ناو دۆزهخ، که ئەو جیهانه یان جیهانی جاویدانی و ههتا ههتایییه. واته پاشای ههردوو جیهانه (محهمدی) کوری عهبدوڵلای پیغه مبهری ئیسلام بزانه.

(کوردی) نیو بالی یهکهمی ئەم تاکهیی بهی پێچوپهنا و بهی شاردر او بهی راگه یاندوه، بهلام نیو بالی دووهمی ئەم تاکه ههلبهستهی سههروهی وهک (داوانانهوه) یا (تهله)یهک وههیه که سههرنج و تیگهیشتنی ئەم نیو بالی دووهمی وهک (پهردهک - موعه ماما) ئاسایی دهرپهروه که تیگهیشتنی واتای ئەم نیو بالی دووهمی بردوه، بهدوو لادا، له راستیشدا واتایه کهی ههه بهتهنیا بهیهک لادایه و، جارێ با یهک یهک وشهکانی ئەم نیو بالی دووهمی لیک بدهمهوه، ئەوسایه دهچینه سهه ئەو (داوانانهوه)یهی (کوردی) لهم نیو بالهیی دووهمدا:

نائب: شوین گر، جیگر. واته ئەو پیغه مبهره جیگر یان شوینگری... یه.

فخر: جی شانا زی، مایهیی لهخۆباییبوون، و شانازی پێوهکردنی ئەو شوینگری (نائب)هتییهمه لهناو:

خاندان: خانهوادهی، خانهدانی، فاملیای، بنه مالهیی، خیزانی، ئەو شوینگر و ئەو مایهیی شانازییهی ئەو پادشایهیی ههردوو جیهان که پیغه مبهری (مهبهست) بووه و له خێلای (قورهیش) بووه.

(کوردی) تاکو ئیرهیی ئەم کۆتایی نیو بالی دووهمی ئەم تاکه ههلبهسته، ههه راگه یاندنه کهی ئاشکرایه و شاردهوه و (داو له بن نانهوه)ی تیدا نییه له وشه:

لۆی: ئەم وشهیه له رووی فهرههنگیهوه بهواته درهخشان، درهوشاوه، ڕۆشنا، پڕشنگدار... بهلام له رووی مهبهستهوه، وشهیی (لونهی) نازناویکی نوێ (واته هی سههردمی عهلی کوری ئەهی تالیب)ه و مهبهست له خودی ئەو عهلییهیه.

(کوردی) ئالیره دایه که (داوه کهی ناوه تهوه): چونکه ئەوسایه نیو بالی دووهمی ئەم تاکه ههلبهستهی سههروه دهبیته:

پیغهمبهریک که چیگر و مایه‌ی پیوه‌نازاندنی خانه‌وادهی (لوئه‌ی) بیت) که ئەمەش ئاشکرایه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، چونکه (عه‌لی) هه‌رگیز رایه‌ی نه‌که‌وتوو که ئەو پیغهمبهره مه‌زنه‌ی که (رحمه للعالمین) بی و که (خوا له‌به‌ر ئەو بوونه‌وه‌ری دروست کردبی) به‌پیتی (ده‌قی له‌ولاک) و به‌پیغهمبهریکی کۆتایی هینا به‌پیغهمبهران هه‌لی بژاردبی) که ئەو پیغهمبهره (نائیبی) ئەو (عه‌لی)یه بی. (کوردی شیوه‌ی ئەم نیو با‌لی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌روه‌ی وه‌ها دارشتوو که به‌سه‌ر زاری ئەو (محهمه‌د پیغهمبهر -د.خ-) به‌شوینگر (عه‌لی) بووه، به‌لام له‌راستیدا مه‌به‌ستی ده‌ربیرین و دارشتنه‌که‌ی (کوردی) گه‌لی له‌وه (کۆن)تر و زانیاریانه‌تر و ئاگه‌دارترانه بووه که مه‌به‌ست له‌و نازناوه‌ نوێیه‌ی (عه‌لی) نه‌بووه که (لوئه‌ی)ی پی گوتراوه، به‌شکو هه‌ر له باوکان و پشتاوپشتی پیغهمبهردا، واته (نۆیه‌مین پشت)ی پیغهمبهر له باوکانییه‌وه که‌سیک بووه ناوی (لوئه‌ی) بووه و (کوردی) مه‌به‌ست له‌و ناو‌بردنی (لوئه‌ی)یه ئەو هه‌ره‌ باپیره‌یه بووه. به‌چاوخشان‌دنه‌وه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەو باو و باپیرانه‌دا ده‌رده‌که‌وی که پیغهمبهر به‌نۆ پشت له باوکییه‌وه ده‌گاته‌وه سه‌ر ئەو (لوئه‌ی)یه که ده‌بی به (باپیری، باپیری، باپیری) خودی پیغهمبهری ئیسلام که لانیکه‌م به‌ر له پیغهمبهر به (٣٦٠) سا‌ل پتر له ژياندا بووه، و پیاویکی ناودار و به‌ده‌سه‌لات بووه و، خ‌وای گه‌وره له ئایه‌تی ژماره: (٢٨) له سوورپه‌تی (ئەلفه‌تخ)ی قورئانی پیرۆزدا فه‌رموویه‌تی:

«هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَأَنَّ الْحَقَّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ».

واته، ئەوه‌ی که (خوایه) ئەو پیغهمبهره‌که‌ی خۆی هه‌نارد بۆ هیدایه (رینومایی و ره‌هه‌ری) کردنی خه‌لق بۆ سه‌ر یتگه‌ی راستی حه‌ق که ئایینی پاکی ئیسلامه تاکو ئەم ئاینه (حەق)ه ده‌ربخات و سه‌ربخات به‌سه‌ر هه‌موو ئاینه‌کانی تردا.

که‌واته ناو‌بردنی (ظهور الحق)ه که یه‌کسه‌ر مه‌به‌ستی له خودی پیغهمبهری ئیسلام بووه که له راستیشدا ئاینه‌که له‌سه‌ر ده‌ستی پیرۆز و فه‌رمووده‌ی پاکی ئەودا بلا‌بووه‌ته‌وه له سه‌ره‌تایه‌وه، نه‌ک له (عه‌لی)یه‌وه، به‌لگه‌یه‌کی تر بۆ ئەوه‌ی ئەو ناو‌بردنی (لوئه‌ی)یه‌ی (کوردی) وه‌ک (داوانانه‌وه) بووه که مه‌به‌ستی (عه‌لی) نه‌بووه به‌شکو مه‌به‌ستی ئەو نۆیه‌مین باپیره‌ی بووه که خۆی ناوی (لوئه‌ی) بووه. نه‌ک وه‌ک (عه‌لی) ته‌نیا نازناوه‌که‌ی (لوئه‌ی) بووه، ئەو به‌لگه‌یه ئه‌وه‌یه که کورپی ئەو (لوئه‌ی)یه که ناوی (که‌عب) بووه وه‌ک له پيشه‌وه دیاریم کردوووه ئەو (که‌عب)ه پیاویکی زۆر قسه‌زان و زمان پاراو و وتاربیژ بووه و به‌م پ‌والته‌ی به‌ناوبانگ بووه و ته‌نانه‌ت زۆریه‌ی له‌و (وتار)انه‌ی په‌راوییه میژووویییه سه‌ره‌کییه‌کاندا نووسراوه که ئەو په‌راوییه میژوووییانه به (أمهات الكتب = دایکانی په‌راویان) ناو‌بردن و وتاره‌کانی ئەو (که‌عب)ه له‌و میژوووانه‌دا شوینی سه‌ر ده‌سته و یتزیان هه‌یه و ته‌نانه‌ت له‌و (وتار)انه‌دا ناوی (محهمه‌د)یک وه‌ک پيشبینی به‌پیغهمبهر و له نه‌وه‌ی ئەوان هاتوووه و له‌وه‌وه خانه‌واده‌که‌ی پیغهمبهر به (بنه‌ماله‌ی لوئه‌ی) ناسراون و ئەم‌هش وه‌ک پام گه‌یاند که سایه‌تییه‌کی ٣٠٠-٤٠٠ سا‌ل به‌ر له په‌یا‌بوونی پیغهمبهری ئیسلام بووه و کۆنه و هه‌ر بۆیه من (نازناوه‌که‌ی (عه‌لی)م به‌ (لوئه‌ی)یه

له پيشهوه به (نوځ) داناوه دياره (كښنهكه) شوځين پرواتره له (نوځپهكه)، واته مه بهست له و (لوځه) يه نوځمين باپيره ي پيغه مبهه بووه كه (كوردي) را ي گه ياندووه و مه بهستي له نازناوه كه ي (عالي) نه بووه و، نه و ناو بر دني (لوځه) به (كوردي) وهك (ته له له بن داناوه) ي را گه ياندنه كه ي كه له وځه ي كوځندا (باو) بووه، را گه ياندني وها قوول په سندر و پيوست بووه. له هه مان كاتيشدا به پيوستي ده زانم سه رچاويه كي (به لگه يي) نه وه ي كه نه م هه لبه سته به ستر اوه به (لوځه) يه كه ي (عالي) به وه نه م ده قه ي دوايي به كه به هڅويه وه هه ر (حهوت به ند) هكه شيان لكاندووه، به وه وه كه گوايه (كوردي) له هه لناني (عالي) دا فه رموويه تي نه م پيوه لكاندنه ش راست نييه و نه مه ش نه وه ناگه يه نيت كه (عالي) شاياني پيا هه لكو تن و شكوه مند ده ر خستن نه بووه، به شكو گه لي ره وش و سروشت و روا له ت و فه رموده و كرده وي زور به رزي هه ن كه له نايني ئيسلامدا نهك هه ر به لاي شيعه وه به شكو به لاي هه موو به ركهاني ئيسلامييه وه ما يه ي سه ربه رزي و په پيره وي كردن.

نه و سه رچاوه به لگه يي به ش نه مه يه:

(سه يد طاهري هاشمي) كه نه و نوسخه ي (ط) ي نار دووه بو به ريز (مامؤستا محمه دي مه لا كه ريم) له و نوسخه يه دا هاشمي نه م په را ويزه (فارسي) يه ي دوايي نووسيوه:

«اگر غرض از نائب فخر خاندان (لوی) حضرت علي باشد مديحه دربارہء اوست».

واته:

«نه گه مه بهست له ده ربريني ناځيبي فه خري خانه داني (لوځه) له م تا كه هه لبه سته دا حه زره تي عالي بيت، نه و هه لنانه (مه ديحه) كه له باره ي نه وه ويه».

به رامبهه به م ده قه يش:

۱- مامؤستا هاشمي وشه ي (نه گه ر - گرمانه) ي له ده قه كه يدا نووسيوه، نه مه ش به لگه به ته ووي و بي سي و دوو جيگر كراني ده قه كه نييه، چونكه مامؤستا (هاشمي) ويزه وان و زانايه كي ورد و قوول بووه و زانايه كي له خووي نه بووه.

۲- ده بي نه وهش بزاني كه وهك چهنه جاري تری له مه ويه ر و به تايبه تي له سه ره تاي نه م حهوت به نده دا له م په را وييه دا نووسيومه كه شيعه كانيش ده ستیان هه بووه له ودا كه نه م حهوت به نده هه ره بالايان به هه لناني (عالي) داناوه.

نه م تا كه هه لبه سته:

له م تا كه هه لبه سته دا نه م حهوت به نده (۱۳۶) يه مين تاك و هه روه ها (۱۲) يه مين تاكي نه م (به ندي شه شه مه يه) ژماره و شوځني نه م تاكه ش له سه رچاوه كانيدا و هه ايه:

نه م تاكه له (جم، صا) دا نييه و له (ف) دا (۵۰) يه مين تاك و له (ق/۳) دا (۵۳) يه مين و له (حم، ط) دا (۵۶) يه مين و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۹) يه مين و له (با/۱) دا (۶۰) يه مين و له (مع) دا (۶۶) يه مين و له (شج، گل/۸) دا (۷۰) يه مين و له (ص، گل/۵) دا (۷۳) هه مين و له (گل/۳) دا (۷۴) يه مين و له (مک) دا (۵۸) يه مين و له (ما/۱) دا (۷۵) يه مين و له (گل/۶) دا (۷۶) يه مين و له

(عن) دا (۷۸) یه مین و له (مس، نع) دا (۸۴) یه مین و له (ن) دا (۸۶) یه مین و له (ه) دا (۸۷) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

شه، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا) دا نووسراوه، (شد) که ئه مهش هه له هی نووسینه و بق ئیره واتا نادات.

شه، له (مک) دا نووسراوه (شو) که له ئۆفسیته کهیدا کراوه به (شه) و ئه م (شه) یه به ئاراسته و رینووسی (فارسی) یه له باتی (شه ه).

نائب و فخر خاندان، له (مک، ج، سجا، نسخه ج) دا نووسراوه (نائب خاندان و فخر) ئه مهش هه له و شیواوییه.

واتای گشتی:

پادشای لیده که وتنی حه ق له ههردوو جیهانی پێش و پاش رۆژی ههستان (قیامت) هه ته نیا ئه و پیغه مبه ریه که جیگری نۆیه مین باپیرییه که (لوئه ی) بووه و مایه ی شانازی ئه و خانه واده یه ی ئه و (لوئه ی) یه کۆنه و بگره (لوئه ی) یه، نۆیه که ش بووه که نازناوی (عه لی) بووه و پیغه مبه ر هه رگیز ناییبی (عه لی) نه بووه و ئاواته خوازیی (عه لی) و شیعه بووه که عه لی ناییبی ئه و بیته.

۱۳۷- چون ئه گه رچی ئه م وشه یه م له شوینی پیشووتری ئیره دا به واتای (وهک، مانه ندی و... لیک داوه ته وه، به لام لیره واتای (هه ریه که)، (هه ر کاتی که) ... ده دات. چون: چون: هه رکه، که.

بساط: کراوه ی، رایه خی، سفره و خوانی،

بساط: ناوی جووره به ریه که، یا ناوی (سوجاده) ی زۆر درێژ و ته سکه و به پال دیواره کانی ژووردا راده خریت بق له سه ر دانیشتنی که سان به چوار لای ژووره که دا.

(کوردی) له راگه یانندی ئه م وشه ی (بساط) ه مبه سته ی له و سفره و خانه ی پیت و خوشرتی گیانییه یه خوای به خشنده له شیوه ی (قورئان) پیروژدا، مروقی پی تیری به هه ره مهن دی کرد یا که پیغه مبه ری ئیسلام ئه و سفره یه ی بق په پیره وی کارانی راخستوه. ئه مهش نیشانه یه بق نایه تی ژماره (۱۹) ی سوورته ی (نوح) له قورئانی پیروژدا که خوای گه وره فه رموویه تی: «وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ بِسَاطًا».

واته «خوای ئه م سه ر پوهی گۆی زه وییه ی بق کردنه رایه خیک».

هه ر له مبه شه وه یه که یه کی له ناوی رواله ته پیروژه کانی خوای مه زن، وشه ی (بساط) به واتا (راخه ر) ی نیعمه ته بق گیانداران و، که له نایه تی ژماره (۲۴۵) ی سوورته ی (البقره) دا خوای به خشنده له قورئانی پیروژدا فه رموویه تی:

اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ».

واته «خوای رۆزی (رزق) به فراوانی راده خات، دهبه خشی به وه ی که زاتی پاکی خۆی ده یه ویت»

ههروهه له قورئانی پیرۆزدا خوای کردگار (٢٥) جار ئەم وشەیی (بساط)ە بەچەند شێوەیەکی لە روخساردا جیاواز و لە ناوهرۆکدا یەک مەبەست ڕاگەیانندوووە.

بەلای صۆفییەکانەوه، وشەیی (بساط) زۆر گەرم و پیرۆزه و یەکیکە لە زاراوهکانی ڕێبازەکانیان. وشەیی (بساط) لە بارەیی فەرهنگییەوه بەزەوییهکی پانویهیین و بەرفره دەوتری. ئەمانە و گەلی واتا و مەبەستی تر لەم ڕاگەیانندنە (کورددی)ی ناو ئەم تاکە هەلبەستە، ئاشکران کە هەمووشیان لەگەڵ لیکدانەوهی ئەم تاکە هەلبەستەدا دەگونجین.

عطایش: عطا (بەخشندەیی)ی ئەو، لە ڕینووسی کۆندا بەشێوهی (عطایش) نووسراوه. شد: بوو. مەبەست لە ڕاخرانی سفره (بساط)ی بەخشندەییە. ڕووی داوه، پەیا بووه. ميسوط: ڕاخراو، ئاواڵه کراوه، بلاوکراوه، کە مەبەست لە بەخشندەیی ئەو کاتەیی فەرش ڕاخشتنەکیه و (مەبسووط) بووه و تا ئێره ئەوه دەگەیهنیت کاتی ئەو سفرهیی بەخشندەیییە ڕاخراو لێره دواوه مەبەستە کە دەدات بەدەستەوه.

(کورددی) لە نیو بآلی دووهمی ئەم تاکەیی سەرەوهدا، ئەنجامی نیو بآلی یەکەمی تاکە هەلبەستەکی ڕاگەیانندوووە کە فەرموویه ئەو کاتەیی کە ئەوانە ڕوویان دا کە لە نیو بآلی یەکەمدا بن. ئیتر ئەوسایه:

گشت فرش: ئا ئەو کاتە (فەرش)... بوو بە.

گشت: بوو، بوو بە، بووه.

فرش: ئەم وشەیه لە ڕووی فەرهنگییەوه ئاشکرایه بهواته (ڕایهخی)، دیسان (کورددی) (داو) لە بن دانانەوه و (یاری بهوشهکردنی) هیناوتە کایهوه لە بەکارهینانی وشەیی (فەرش)دا کە زۆر چاک و پڕ بەر پڕ لەگەڵ وشەیی (بساط) و (مبسوط)دا دەگونجیت بۆ ئەم تاکە هەلبەستە.

بەلام داوانانەوهکی (کورددی) لەوهدا یه کە وشەیی (فرش) بهواته (بێچوووه حوشتەر) کە بەسەر زاری واتای (بێچوووه حوشتەر) لەگەڵ ناوهرۆکی ئەم تاکەدا ناگونجی بەلام لە دواتردا ڕوونی دەکەمەوه کە ئەم واتای (بێچوووه حوشتەر) هە دیسان دەگونجی.

سخای: (بەخشندەیهتی) بەلام بەخشندەیهتی کی؟

(کورددی) دەستبەجی و لێرهدا وهلامی ئەم پرسیارهیی داوتەوه و فەرموویهتی:

(حاتم طی) - حاتەم پێچرایهوه، واتە (فەرش)هکەیی حاتەمی طهیی (طهیی کرا - پێچراویه، (کورددی) دیسان یاریی به وشه کردوووتهوه له دهربرینی (حاتەم طهیی)دا کە وهها پێ دهچی ئەم دهربرینه (حاتەم طهیی)، دهبی (حاتمی طهیی) واتە: حاتەم له خیللی (طهیی) بیت، بەلام (کورددی) لێرهدا سهری له خوینەر و بیستهری ئەم ڕاگەیانندنە تیک داوه، چونکە وشەیی (طهیی) لەم ڕگەیانندنەیدا مەبەست لە (خیللی طهیی) نییه وهک لهسەر زاریدا وهها دهنوینتی بهشکو مەبەستی لەم (طهیی)یهی وشەیی (طهیی)ی بهواته (پێچرانەوه)ی زمانی عەرهبیه.

ئەوا گریمان سەرمان دەرکرد لەم وشەیی (طهیی)یهی ناو ئەم دهربرینه و زانیمان (حاتەم طهیی) بوو پێچرایهوه و واتە فەرشهکی پێچراویه کە ئەم وشەیی (فەرش)ه دهنوینتی (بەرایهخ) بۆ

میوانه‌کانی حاتمی به‌خشنده دابنری و به‌لام به‌هۆی راخرانی (بساط) به‌خشنده‌یی (عطاش) ه‌ک‌ه‌ی (خوا) یا (پت‌ه‌م‌ب‌ه‌ر) ه‌وه که ده‌قه‌کانی ئاینی ئیسلا‌مه ئی‌تر ئه‌و ف‌ه‌رش - (رایه‌خی) حاتمی ته‌ی پت‌چ‌رانه‌وه؛ چونکه به‌خشنده‌یی‌ه‌کانی حاتم له چا‌و به‌خشنده‌یی‌ه‌که‌ی (خوا یان پت‌ه‌م‌ب‌ه‌ر) دا که ئیسلا‌مه‌تی‌یه بو‌وه‌ته پت‌چ‌راوه واته ف‌ه‌رش‌ه‌که‌ی پت‌چ‌راوه‌ته‌وه.

به‌لام من وشه‌ی (ف‌ه‌رش) م له ف‌ه‌ره‌نگه‌کاندا به‌(ب‌ی‌چ‌ووه حوشتر) یش گواسته‌وه، ئیره و ده‌زانین (ف‌ه‌رش) که (رایه‌خ) ه‌ ده‌پت‌چ‌رته‌وه، ئایا (ب‌ی‌چ‌ووه حوشتر) چۆن ده‌پت‌چ‌رته‌وه که (کوردی) زۆر وه‌ستا‌کارانه گوت‌وویه‌تی (ف‌ه‌رش‌ی سه‌خ‌ای حاتم بو‌و ته‌ی) ب‌ی‌چ‌ووه، حوشتره‌که‌ی حاتم پت‌چ‌رایه‌وه بۆ ئه‌مه‌ش حاتم که له به‌خشنده‌یی‌ه زۆره‌که‌یه‌وه ب‌ی‌چ‌ووه حوشتری بۆ (میوانه‌کان) سه‌ر‌پ‌ریوه و له‌سه‌ر سف‌ره و خ‌وان پت‌ش‌که‌شی کردوون، که دیاره به‌خ‌واردنی گۆشتی ئه‌و ب‌ی‌چ‌ووه حوشترانه ده‌توانری ب‌گوت‌ری ئه‌و (ف‌ه‌رش - ب‌ی‌چ‌ووه حوشتر) انه پت‌چ‌رانه‌وه، خ‌وران وه‌یا ئه‌وی خ‌ورا ئه‌وا خ‌وراو ئه‌وی مایه‌وه له‌گه‌ڵ سف‌ره و خ‌وانه‌که پت‌چ‌رایه‌وه واته (نه‌واله‌ کرا) و ئه‌مه‌ش سه‌رش‌پ‌واندن کاریه‌کی تری (کوردی) بو‌و له (یاری به‌وشه‌ کردن) که ئه‌میش جوان‌کاریه‌کی تره و ده‌چ‌پته سه‌ر ئه‌و جوان‌کاریه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له پت‌شه‌وه به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست له لیک‌دانه‌وه‌ی واتا و مه‌به‌ستی وشه‌گه‌لی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته هه‌لگرم له باره‌ی به‌خشنده‌یی‌ه‌کی تری را‌گه‌یان‌دنی خ‌وای گه‌وره‌وه ده‌دویم، که خ‌وای به‌خشنده له ئایه‌تی (٢٢)ی سوورته‌ی (البقره)ی قورئانی پیرۆزدا ف‌ه‌رموویه‌تی:

«الذي جعل لكم الارض فراشا».

واته: «ئه‌وه‌ی- ئه‌و که‌سه‌ی که خ‌وایه سه‌ر زه‌وی بۆ کردنه رایه‌خ» واته بۆی را‌خستن له به‌ره‌مه‌ی و رزقی ئاژده‌لی و پروه‌کی و سه‌روش‌تی به‌ه‌ره‌وه‌ر ب‌ین. هه‌رچه‌نده ناوه‌پ‌وکی ئه‌م ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌ش له‌گه‌ڵ ئایه‌ته‌که‌ی ژماره (١٩)ی سوورته‌ی (نوح) دا که له پت‌ش‌ترا پت‌ش‌که‌شم کرد ، جیا‌وازیه‌کی ئه‌وتۆیان نییه، به‌لام له مه‌به‌ستی به‌رامب‌ه‌ر به‌(بساط) چه‌شنه جیا‌وازیه‌کیان تیا ره‌چا‌و ده‌کریت. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته:

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته که (١٢٧)یه‌مین ئه‌م سه‌وت به‌نده و (١٣)یه‌مین تاک‌ی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه به‌پتی ئه‌وه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی که له‌سه‌ری ده‌ستم که‌وتوون و ژماره و ش‌وینی ئه‌م تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م چۆره‌یه:

ئه‌م تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٥١)یه‌مین تاکه و له (ق/٣) دا (٥٤)یه‌مین تاکه و له (جم، ط) دا (٥٧)یه‌مین و له (مک) دا (٥٩)یه‌مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٦٠)یه‌مین و له (با/١) دا (٦١)یه‌مین و له (مع) دا (٦٧)یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٧١)یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٧٤)یه‌مین و له (گل/٣) دا (٧٥)یه‌مین و له (ما/١) دا (٧٦)یه‌مین و له (گل/٦) دا (٧٧)یه‌مین تاک و له (عن) دا (٧٩)یه‌مین و له (مس، نع) دا (٨٥)یه‌مین و له (ن) دا (٨٧)یه‌مین و له (ه) دا (٨٨)یه‌مین تاکه.

جیاوازییهکان:

چون، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا، مک، ط، ج) دا نووسراوه (شد) که بهواته بوو، به لام وشه‌ی (چون) که بۆ ئیره گونجاوتره و له زۆرتین سهرچاوه‌شدا ههر (چون) نووسراوه. عطاش، له (سجا، نسخه، مک، ط، ج) دا نووسراوه (سخاش) ئهمه‌ش جگه له وه‌ی له (۱۸) سهرچاوه‌دا ههر (عطاش) نووسراوه و، راستتره، ههروه‌ها (عطا) هی خوای گه‌وره و (سه‌خا) هی بهنده‌یه‌کی وهک (حاته‌م) ه بۆیه له‌سه‌روه‌ه وشه‌ی (عطاش) هکه‌م جیگیر کرد وهک لیکم دایه‌وه دوو واتای (به‌خشنده‌یی) و (تینوویتی) دهدات.

شد، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا، مک، ط، ج) دا نووسراوه (چون) به لام بۆ ئیره (شد) هکه گونجاوتره له زۆرتین (سهرچاوه) یشدایه.

گشت، له (سجا - نسخه) دا نووسراوه، گشته، ئهمه‌ش له رووی پێزمانه‌وه گونجاو نییه.

فرش سخای، له (نم/۱، با/۱، سجا) دا نووسراوه (فرش عطا) ئهمه‌ش وهک له پێشه‌وه رام گه‌یاند ناگونجی و واتایه‌کی کورتتره؛ چونکه وشه‌ی (سخا) له‌گه‌ڵ حاته‌مدا پر به‌پرتره نهک (فرش عطا) بۆیه له‌سه‌روه‌دا به‌شێوه‌ی (فرش سخا) م جیگیر کرد.

فرشی سخا، له (مک، ط، ج) دا (فرش بساط) ئهمه‌ش ناگونجی و هه‌له‌یه و شێواوییه که وشه‌ی (فرش) وه (بساط) هه‌ردوو یهک واتا دهدهن.

واتای گشتی:

ههر که رایه‌خ (بساط) ی سفره و خوان ئاسایی (به‌خشنده‌یی) ی خوای گه‌وره و (بساط) به‌ناردنی قورئانی پیرۆز بۆ پیغه‌مبهری ئیسلام و، (ته‌یکه) ی خۆرشت له‌سه‌ر خواردن له پێشی ئیسلامه‌کاندا راخرا و، یا هه‌رکه پیغه‌مبهری ئیسلام سفره و خوانیکی پر له هه‌ر خواسته‌مه‌نییه‌کی وهک قورئانی پیرۆز و فه‌رموده (حه‌دیته‌کانی) و کرده‌وه‌کانی که له لایه‌ن ئیسلامه‌وه به (سوننه) ناوبراوه و هاوشانی ده‌قه (فه‌رض) ه ئیسلامیه‌کانه (پیغه‌مبهر) ئه‌وانه‌ی وهک خۆراک له سه‌ر شوینی خۆرست خواردن (ته‌یکه) خستنه به‌ر ئیسلامه‌کان ئیتر ئا له و کاته‌وه رایه‌خی ژێر می‌وانه‌کانی حاته‌می طایی به‌خشنده‌ پێچرانه‌وه و، ئه‌و بێچووه حوشرانه‌ی که (حاته‌م) بۆ می‌وانه‌کانی سه‌ر ده‌برین ئه‌مانه‌ی حاته‌م هه‌موویان پێچرانه‌وه؛ چونکه خوانه چاکتره‌که‌ی خوا و پیغه‌مبهر هاتنه ناوه‌وه که ئیتر پێویست به‌وانی حاته‌م نه‌مان.

۱۳۸- چند: چند ژماره، چندیک.

نقشرا: نه‌خشیک، نه‌خشه‌ها، مه‌به‌ست له‌چهن‌دین (وینه، دیمه‌ن، شێوه، شێوه‌کار، نه‌خش، نه‌خش و نیگار) ه.

نهان: شاردراوه، به‌شاردراوه‌یی، په‌نهان، په‌نهانی.

به‌دل دارم: له دلمدا هه‌یه، له هه‌زردا هه‌یه، وا له بیر و هوش و (خه‌یال) مدا مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئه‌و نه‌خشانه په‌نهان (شاردراوه‌ن) له دلمدا.

دارم: هه‌مه، هه‌یتم.

(کوردی) دواى دهرپرینی ئەم مەبەستەى ناوهرۆکی نیو باڵی یەکەمى ئەم تاکە هەلبەستە، چوووتە سەر نیو باڵی دووهمەکەى و، لە وێدا وەک جۆرە سکالایەک پازى دەررونى خۆى بەم چەشنە دەرپرێوه:

سوختم: سووتام ئەو سووتانەیش لە ئاکامى پەنهانیکردنى ئەو هەموو نەخشەى ناو دلبیەوهى مەبەستە.

صبر عاشقى تاکی: صەبرى عاشقى هەتاکو کەى

تاکی: تاکەى ئەم سەبرى دلدارى، هەتا کەنگى، هەتاکەى، تاکو کەى

لە تاکی (١٣٤) یەمیندا دووبارە یە دەستورى وێژە ناکات.

ئەم تاکە هەلبەستە

ئەم تاکە لەم حەوت بەندە (١٣٨) یەمینە و ئەم تاکە لەم بەندى شەشەمەدا (١٤) یەمینە و شوپینیشى لە سەرچاوەکاندا بەم جۆرە یە:

ئەم تاکە لە (جم، صا) دا نییە و لە (ف) دا (٥٢) یەمین و لە (ق/٣) دا (٥٥) یەمین و لە (حم، ط) دا

(٥٨) یەمین و لە (مک) دا (٦٠) یەمین و لە (ج، سجا، نم/١) دا (٦١) یەمین و لە (با/١) دا

(٦٢) یەمین و لە (مع) دا (٦٨) یەمین و لە (شح، گل/٨) دا (٧٢) یەمین و لە (ص، گل/٥) دا

(٧٥) یەمین و لە (ما/١) دا (٧٧) یەمین و لە (گل/٣) دا (٧٦) یەمین و لە (گل/٦) دا (٧٨) یەمین و

لە (عن) دا (٨٠) یەمین و لە (مس، نع) دا (٨٦) یەمین و لە (ن) دا (٨٨) یەمین و لە (ه) دا

(٨٩) یەمین تاکە.

جیاوازییەکان:

ئەم تاکە هەلبەستە لە ناو سەرچاوەکانیدا بە شێواوى دەخویندریتەوه و پاش و پێشیان تیدا روودەدا، نێوهى دووهمى ئەم تاکە لە (عن) دا لە ناوچوو.

نەقشرا، لە (گل/٣، گل/٨) دا نووسراوه (نفسرا) = نەفس = دروون کە ئەمەش بە شێوهى (نەفس) و، یا بە شێوهى (نەفس) و اتا نادات کە لە گەڵ هەلبەستە کەدا بگونجی.

نقشرا، لە (مک، ط، ج) دا نووسراوه (عشقش) = عەشقى ئەو، کە ئەمەش نابێ، چونکە لە نیو باڵی دووهمیشدا دیسانەوه (عاشقى) هاتوو و لە سەرچاوەکانى تردا پشتگیری ئەم سى سەرچاوه یە نییە.

نقشرا، لە (سجا، نسخە) دا نووسراوه (نقشى) و ئەمەش ناگونجی.

نەهان بەدل دارم، لە (سجا، نسخە، مک، ط، ج) دا نووسراوه (بدل نیهان دارم) ئەمەش ئەشى و پاش و پێشە بەلام زۆر بەهێز نییە.

صبر عاشقى، لە (نم/١، با/١، ف، حم، مک، ط، ج) دا نووسراوه (صبرو عاشقى) و ئەمەش

دەگونجی و چونکە لە (١١) سەرچاوهى تردا واتە دوو سەرچاوه زۆرتر لەم سەرچاوه یانەى ئەم

جیاوازییە، وەک لە سەرەوه، جیگیرم کرد، نووسراون و ئەگەر سەرچاوهکانى ئەم جیاوازییە

زۆرینه بوونایە ئەم جیگیر دەکرد.

واتای گشتی:

سکالا و گازندهی (کوردی) لهم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدایه که چه‌ندین وینه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ئایا به‌راستی و یا به‌خه‌یال گرتووته دلی خو‌ی و ئالوگۆری تیا کردوون، به‌لام هه‌ر خو‌ی به‌(سووتان) ره‌چاو کردوو و ئاخ‌ی له‌ده‌ست (سه‌بر) کردنی عاشقی کردوو، که ئه‌م دوو (بار)ی (سه‌بر) و (هه‌شق) ه‌ له‌گه‌ل یه‌کدا ناگونجین.

۱۳۹- طور از جلوه: کیتی (طوور) له به‌رت‌ه‌وی واته (جیلوه)ی خوابیه‌وه.

ئه‌مه نیشانه‌یه بۆ خواستی هه‌زرتی موسا پیغه‌مبه‌ر -د.خ- له خوای گه‌وره که خو‌ی پیشانی موسا بدات و (خوا)یش به‌(ن ترانی - نامینیت) وه‌لامی دایه‌وه و له ئه‌نجامدا (خوا) یه‌رت‌ه‌وی خو‌ی ئاراسته‌ی ئه‌و کیتوه کرد- وه له به‌ندی یه‌که‌م و سێه‌می پیشتری ئه‌م هه‌وت به‌نده‌دا به‌دریژی و به‌ده‌ست‌نیشانکردنی ئایه‌ت و ده‌قه‌کانی ئاینیه‌کانه‌وه ئه‌مه‌م نووسیوه.

من زحال خضوع: من له بارودۆخی (حالی) ده‌رباری و، خو‌ به‌(به‌نده‌ی گوپرایه‌ل) زانیه‌وه. حال: زارویه‌کی صۆفیه‌یه‌ی گرنه‌گه و بریتیه‌یه له (بار) و بۆ نیتیه‌یه‌کی تایه‌تی ده‌روونی و گیانی، که (ده‌رویش) و، یا (مورید) له کاتی (نکر) کردندا ئه‌وه‌نده بیر له خوا و خواناسی و به‌هره‌م‌ه‌ند بوون به‌(په‌رت‌ه‌وی خوایی) ده‌که‌نه‌وه که ئه‌و باره ئه‌ندیشه‌یه‌یه‌یه‌یان به‌سه‌ردا دیت به‌پاده‌یه‌ک ئاگه‌داریه‌یان به‌سه‌ر خو‌یانه‌وه نامینتی، ئه‌وه‌نده هه‌ست به‌و ده‌رباری (خوضوع)ه بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ر و ده‌قه ئاینیه‌یه‌کان ده‌که‌ن، له رواله‌ت هاتنه‌ جۆش و خرۆشی گیانیه‌دا هۆشیان به‌سه‌ر هه‌موو روشته و به‌ندیواره‌یه‌کی خواسته‌ چۆکی و شه‌هوانی و خراپکاریه‌یه‌کی ژبانی جیهانیانه‌وه نامینتی و په‌یوه‌ندیان پێیانه‌وه ده‌پچریت وه‌ک له جۆر له هۆش خو‌ چوونیکدا ده‌بن. ئه‌م به‌سه‌رهاتانه وه‌ک (سه‌رما بوون) یا (گه‌رما بوون) وه‌هایه‌ گه‌لی جار زوو به‌سه‌ر ده‌چی یان که‌وا زوو به‌سه‌ر ده‌چی. له‌ناو (صۆفی)یه‌کاندا به‌(حال) ناوبراوه.

به‌لام ئه‌گه‌ر هاتو ئه‌و بارودۆخه ده‌روونی و گیانیه‌یه، زوو نه‌برایه‌وه و درێژه‌ی کیشا ئه‌وا له (زاراوه - مصطلح)ی صۆفیگه‌ریدا به‌(مه‌قام) ناوی ده‌بن که ئه‌مه‌یان په‌یه‌کی بالاتر و له پیشتر و به‌پیشکه‌وتوویی و سه‌رکه‌وتوویی تری داده‌نن له پێبازمه‌که‌یانداندا. هه‌روه‌ها، ئه‌و (به‌ره‌)ی صۆفیه‌یه‌یه‌ هه‌ردوو (بار)ه‌که‌ی (حال) و (مه‌قام) به‌ له‌نیوان (بوون) و (نه‌بوون)دای ئه‌زانن و، به‌لایانه‌وه نه‌(بوونی ته‌واوه‌تی)یه و، نه‌(نه‌بوونی یه‌که‌جاره‌کی) به‌شکوو خو‌شی و کامه‌رانیه‌یه‌کی گیانی نزیکتربوونه‌وه‌یه له خوا و، به‌هێزبوونی برۆیه بۆ به‌جیگه‌یاندنی فه‌رمایشته‌کانی خوا، سه‌رۆکایه‌تی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام که به‌گه‌وره‌ترین پێباز (طه‌ریقه‌ت)ه که‌یانی ده‌زانن و سه‌رۆکی له‌و له‌خوارتر و له‌ویش له‌خوارتر هه‌تا ده‌گاته سه‌ر ئه‌و (شیخه‌ی) ته‌ریقه‌ته‌که‌ یان که تۆبه‌ی داداون و برۆیان وایه که هه‌ر له‌و شیخه‌یانه‌وه هه‌تا ده‌گاته‌وه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر هه‌موویان له (ده‌رویش) و له (مرید) (به‌ ئاگان) و بی ئاگانین له بیر و گوته و، کرداریاندا له‌و کاته‌وه ئه‌و پێگه‌ی طه‌ریقه‌ته‌یان له‌و شیخه‌ وه‌رگرتوو.

له پرووی (دهروون) و زانیاریشهوه ئەم برۆایه جوۆره هاندەرێکی کاریگەرە بۆ کهوتنه سەر رینگە چاکه و دوورکهوتنهوه له خراپه. هەر لهو کاتی (حال) یا (مهقام) هدا جوۆرهها باری ههست به (ناهنگ) یا به (ماته مینی) یا به (کراوهیی - بسط) یا (گیراوی - قبض) دهکهن که به سەر دلێاندا دیت، به پیتی نزیکي یا دووریانهوه له ژیانی جیهانهکی.

ئهو صۆفییانه به لایانهوه وایه که (حال) هکه له خواوه (مهوهیبه) یه و (مهقام) هکه هیش دهسکهوته به پیتی رۆچوون له صۆفیتیدا به رههه م دیت واته (که سب) دهکریت.

ئهم هه موو وشه عه ره بییهی که له م نووسینه مدا له سهر (حال) پدشکه شم کردوون له ناو که وانه دا ئه وانه و وشه گه لی تر، هه موو (زاراوه) ی صۆفییانه ن له خویندنه وه یه کی زۆره وه له سهر (صۆفیکه ر) ی به دهستم هیناون که ئهم پوخته کورته یه م له سهر راگه یاند.

خضوع: خۆبه دهسته وه دان، خۆ به رامدانان، به یدهست بوون، بۆ هیتزیکي (خوایی) توانا و کاریگه ر.

خضوع: یش دیسان (زاراوه) یه کی صۆفییانه یه، باریکی ئه ندیشه ییبه به خۆ دانان به ده رباری خوای گه و ره و ده ره بست بوون به، به جیتگه یاندنی فه رمایشته کانی به سه رۆکایه تیی هه ر له خودی (پیغه مبه ر) هوه که به هه ره گه و ره ترین شیخی طه ریفه ته که یانی ده زانن، هه تا ده گاته سه ر ئهو شیخه ی که طه ریفه ته که ی پی داون و، تۆبه یان له سه ر ده سته ئه ودا کردووه و خۆ به دۆسته ی هه موو په ی ره ویکاریکی دروستی ئاینی ئیسلامی به گشته ی، و هاو طه ریفه ته کانیان ده زانن به تاییه تی. ئهم باری (خضوع) هشیان به لاوه یه کی گرنگی هه ره پیوستی صۆفیکه ریبه که یانه که بناغه ی ئهم برۆایه یش یا له (ترساندن) هوه یا له (هیوا باری) یه وه یه، به رامبه ر به و گیانه ئاسمانییانه ی که زووتر خۆیانیان بۆ به ده سته وه داوه و بۆی به یدهست بوون.

(کوردی)، تاکو ئیره ی ئهم نیو بآلی یه که مه ی سه ره وه له دوو جوۆره روالهت داوه که:

روالته ی یه که میان:

له کتوی (طوور) دواوه که باسیم کرد.

روالته ی دووه میان:

له خودی خۆی دواوه له (حالی خضوع) یدا که (نظریه) و برۆای صۆفییانه م له سه ر ئهم دوو روالته راگه یاندووه و (کوردی) چووه ته سه ر نیو بآلی دووه می ئهم تاکه هه لبه سته ی سه ره وه و کاریگه ری و ئه نجامی هه ردوو روالته که ی تیا راگه یاندووه که:

آن سیه گشت: ئهو رهش هه لگه را و، رهش بوو، رهنگی رهش داگه را.

آن: ئهو که مه به سته ی له (کتوی طوور) هکه یه.

سیه: رهش مه به سته ی له وه یه که وه که له پدشه وه رام گه یاندووه که کپوه که جیلوه (په رته ی) خوایی به رکهوت و سووتا و بوو به کۆی زووخال و دامرکایه وه و رهش هه لگه را و شاخه که بوو به مادده یه که به کوردی (کل) و به فارسی (سرمه) به عه ره بی (کحل) ی پی دهوتری.

ئەم پستەیی سەرەتای نیو بآلی دووهمە بەرامبەر بە پستەیی سەرەتای نیو بآلی یەكەم. من بڕنگ بی منیش بەرەنگی بەھی كە (زەردە).
 وەك پەشیی كێو كە لەو پەرتەو بەركەوتنەو بوو (زەردی) ی وەك رەنگی بەهێیەكە. (كوردی) ییش لەو (حالی خوزوع) هوه پوووی داوه كە لە پێشەو تا رادەپەك بەدرێژی لە (حال) و لە (خوزوع) دوام.
 (كوردی) لەم تاكە هەلبەستەدا، خۆی بە رەنگ زەرد و زەبوون و، هەلقراوی داناوو كە لە تاكە هەلبەستی پێشوویدا لەو سووتان و بەئاگری عەشقی خۆی راگەیانوو.

جوانکاری:

(كوردی) لە نیووی یەكەمی ئەم تاكەدا دوو جۆرە پڕۆلەتی (كێوی طور)، لە ناو پەرتەوی خواییدا رەش هەلگەراو و، ئەمجا باری (حالی خوزوع) هەكە خۆی لە خواناسیی ناخەووی كە وەك بەهێ رەنگی زەرد كێوو، راگەیانوو. لە پوووی جوانکاری و پێشەیی ئەم تاكەو ئەبێن لە هەردوو نیو بآلەكەدا لەم تاكە هەلبەستەیی سەرەویدا دوو جۆر (بار) یا (پڕۆلەتی) ی پێشان داوه، كە باری كێوی طور لە سەرەتای نیو بآلی یەكەمدا، بەرامبەری كێوو بە پڕۆلەتی سەرەتای نیو بآلی دووهم و هەروەها باری كۆتایی نیو بآلی یەكەمی بەرامبەر كێوو بە پڕۆلەتی كۆتایی نیو بآلی دووهم بەرێزە، كە ئەمەیش لە (زاراوه) ی و پێزە كۆندا بە (لەف و نەشری مورەتتەب) ناوبراوه و توانایی و لێهاتوویی و وەستایەتی شاعیر پێشان دەدات وەك لەم تاكە هەلبەستەیی سەرەویدا.

ئەم تاكە لەم جەوت بەندەدا (١٣٩) یەمین و لەم بەندی شەشەمەدا (١٥) یەمین و ژمارەیی ئەم تاكەش لە هەر سەرچاوەیەكیدا بەم جۆرەیی:

ئەم تاكە لە (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مك، نم/١) دا نییە و لە (مع) دا (٦٩) یەمین و لە (شح، گل/٨) دا (٧٣) یەمین و لە (ص، گل) دا (٧٦) یەمین و لە (گل/٣) دا (٧٧) یەمین و لە (ما/١) دا (٧٨) یەمین و لە (ن) دا (٨٩) یەمین و لە (ه) دا (٩٠) یەمین تاكە و تەواوکاری تاکی پێشوو لە واتای ناوهرۆكدا.

جیاوازی ناوهرۆکی ئەم تاكە لە سەرچاوەكانیدا نییە و لە هەموویاندا چونیەكە.

واتای گشتی:

وەك تەواوکردنی واتای تاکی پێشوو (كوردی) لەم تاكەدا، باری خۆی و باری (كێوی طور) بەنموونەیی بەهرەمەندی بەئاكامی بوونی خوا و خواناسی دەستنیشان كێوو، كە كێوی (طور) هەكە، لە تین و تاوی بوونی پەرتەوی خوایییەو كە بەر ئەو كێو كەوتوو سووتاوه و رەش هەلگەراوه و بەرامبەر بەویشەو لە بەهرەیی خواناسی و گەیشتنە باری (حال) و (خوزوع) هوه. رەنگی ئەمیش (كوردی) وەك رەنگی بەهێ زەرد هەلگەراوه لە ترسی سزا لە خواوه لە خەریك بوون بەخواناسی و (نكر) هوه رەنگەكەیی زەرد بووه. ئەم تاكە هەلبەستەیش لە تاكەكانی نایندەدا هەر درێژی هەیه لە هاوتاییدا هەتا كۆتایی ئەم بەندی شەشەمە.

۱۴- لیک: به لآم، وهیا، دیسانهوه، ههروهه ..

امید لطف: هیوای نهوازش (دلسۆزی) - مه بهست له (هیواباری) بهچاودیری خوای میهره بانه، ئەمەیش نیشانهیه بۆ (حهوت ئایهتی قورئانی پیرۆز) که ئایهتی ژماره (۱۰۳) له سوورتهی (الانعام) و ئایهتی ژماره (۱۰۰) له سوورتهی (یوسف) و، ئایهتی ژماره (۶۳) له سوورتهی (الحج) وه ئایهتی ژماره (۱۶) له سوورتهی (لقمان) و ئایهتی ژماره (۱۹) له سوورتهی (الشوری) و، ئایهتی ژماره (۱۴) له سوورتهی (الملک) و ئایهتی ژماره (۳۴) له سوورتهی (الاحزاب) که له هه موویاندا (دوو) وشه ی (لطیف و خبیر) هاتوون، بهواتا: (میهره بان، نهوازشکار و پسپۆری ناگه دار)، راگهیه نراون.

وا گفتند: کراوه (وا) یان گوت.

وا: کراوه، والام، (بهراشکاوی)، (نهپچراوه)، (ناشکرای)، ...

گفتند: گوتیان، وتیان، فهرموویان.

(کوردی) مه بهستی له (پینج) وشه یه نیو بالی ئەم تاکه هه لیه بهستی سه ره وه ئەوه بووه که: به لآم له بهرام بهر (رسته ی) (نومیدی لوظف) ی پیغه مبه ری ئیسلامدا، شاره زایان وشه ی (وا) واتا (والا، کراوه، بی نهینی، بهناشکرای، روونکراوه یی، کراوه یی، راشکاوتی، نهپچراوه یی به ژیر لیه وه نه کردن، پشتگۆی نه خستن) یان، فهرمووه و، (وا) بهواته (فهتج) سه رکه وتنه وا: ههروهه ئەم وشه ی (وا) یه واتای (ئاوه ها)، (واواوی) (به م جوړه) ... یش دهدات که هه موو ئەم واتایانه ی وشه ی (وا) یه له گه ل مه بهست و ناوه رکی ئەم تاکه هه لیه بهستی ده گونجین. (کوردی) خو ی واتای تیکرای وشه کانی نیو بالی یه که می ئەم تاکه هه لیه بهستی به شادمانییه وه له م نیو بالی دووه مه یدا بهراشکاوی پیتشکه ش کردوو که فهرموویه تی:

(رحمت هردو عالم است هی هی) واته: به هیوا بوون بهچاودیری و نهوازشی ئەو پیغه مبه ره به م جوړه والاییه، کوتراوه که خودی ئەو پیغه مبه ره مایه ی رحمه تی = میهره بان و دلسۆزی:

ههردوو: (جیهان) ه و ئەم ههردوو جیهانه ی ئیره مه بهست له م ژیا نی جیهانی و له و جیهانه ی له دوای پۆزی ههستان (قیامهت) ه و ژیا نی ناو دۆزه خ بهرام بهر به خراپی که سان و ژیا نی ناو به ههشت بهرام بهر به چاکی که سان.

(کوردی) له م پیرۆزییه ی ئەو پیغه مبه ره وه که مایه ی رحمه تی ههردوو جیهانه و له خو شیا ندا کهوا (کوردی) خو ی (موسلمان) و له پهیره وکارانی ئەو پیغه مبه ره بووه، بۆیه به هه موو شادمانییه وه بانگی (هه ی هه ی) یی لی هه ستاوه له کاتی زۆر کامه رانی و بهختیاری و خو شیدا ئەم (هه ی هه ی) و ئەم بانگی خو شیییه هه لده درئ، ده ستنیشا نکردنی ئایه تی ژماره (۱۰۷) سوورته ی (الانبیاء) له قورئانی پیرۆزدا که خوای به خشنده و میهره بان فهرموویه تی:

«وما أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ».

واته (ئە ی پیغه مبه ری ئیسلام ئیمه تۆمان نه نار دووه بۆ سه ر مرۆف بۆ ره به ری و پینوما یی

کردنیان مه‌گهر له‌وهوه بووه که ئه‌و په‌رحمه‌تی هه‌ردوو جیهانه‌که‌یت).

که (په‌رحمه‌ت) یش پیرۆزی به‌هه‌وه‌رکردنی خه‌لکه به‌چاکه. که خوای میه‌ربان له پتر له ده نایه‌تی قورئانی پیرۆزدا هه‌مان بیر و ناوه‌رۆکی ئه‌م نایه‌ته‌ی تیا راگه‌یانراوه، ئه‌مه‌ش چه‌شنه جه‌خت له‌سه‌ر کردنیکه بۆ هه‌رچی زۆتر جیگیرکردنی ئه‌و (په‌رحمه‌تیی) ی پیغه‌مبه‌ره، ئه‌گه‌ر له رووی زانیاری و (نا نایینی) یشه‌وه له ژیانی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره و کردار و گوفتاره‌کانی بکوڵینه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که ئه‌و که‌سیتییه گرنه‌گه به‌راستی (په‌رحمه‌ت) بووه له جیهاندا بۆ هه‌موو مرۆف و، مرۆفی ئاراسته‌ی هه‌رچی زووتر چاکه بووه، کردوویه‌تی. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یش یه‌کیکه له تاکه به‌هێزترین به‌لگه‌یییه‌کانی ئه‌م حه‌وت به‌نده که به‌راشکاوای و یه‌کسه‌ر بۆ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام که (محمه‌د) بووه دای ناوه نه‌ک بۆ (عه‌لی) یا (به‌هانۆللا) چونکه ئه‌م دوانه که‌سیان به‌(رحمة للعالمین) نه‌ناسراون و ئه‌م نازناوه‌یان پێ نه‌دراوه نه‌له لایه‌ن خوا نه‌له لایه‌ن که‌سانه‌وه و به‌ته‌واوه‌تی له رواله‌ته یشیا نیه‌بووه. ئه‌م تاکه بۆ ئه‌م حه‌وت به‌نده (١٤٠) یه‌مین و بۆ ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه (١٦) یه‌مین و شوینی ئه‌م تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوړه‌یه:

ئه‌م تاکه له (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١) دا نییه و له (مع) دا (٧٠) یه‌مین تاکه و له (شح، گل/٨) دا (٧٤) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٧٧) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٧٨) یه‌مین و له (ما/١) دا (٧٩) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٨٠) یه‌مین و له (عن) دا (٨٢) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٨٨) یه‌مین و له (ن) دا (٩٠) هه‌مین و له (ه) دا (٩١) یه‌مین تاکه. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له ناوه‌رۆکدا وه‌ک ته‌واوکاری تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو وه‌هایه و هه‌روه‌ها تاکه‌کانی ناینده‌یش تا کۆتایی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه هه‌موو درێژه پێدانی ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ن و، له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیشدا ناوه‌رۆکیان چونه‌که و جیاوازییان له نێواندا نییه.

واتای گشتی:

به‌رامبه‌ر به‌بوونی هیوا به‌نه‌وازشی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌راشکاوای راگه‌یانراوه که‌وا هه‌رخۆی (رحمه للعالمین) بووه له خۆشی ئه‌م راگه‌یاننده‌وه (کوردی) بانگی خۆشی و کامه‌رانیی خۆی به‌(هه‌ی هه‌ی) هه‌لداوه و له تاکه هه‌لبه‌ستی ناینده‌شدا روونتری ده‌کاته‌وه. ١٤١- کف زنان: چه‌پله ریزان، چه‌پله لیدان (کوردی) دوا به‌دوای بانگی (هه‌ی هه‌ی) هه‌لداوه خۆشی و، به‌ختیاریه‌که‌ی، تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو، ئه‌وا لێردها به‌ده‌م ئه‌و (هه‌ی هه‌ی) کردنه‌وه‌وه ده‌نگی له چه‌پله کوتان داوه و، نه‌ک ئه‌وه و به‌شکو: رقص کن: ره‌قص بکه، هه‌لپه‌ره، سوور بده، سه‌ما بکه، له‌گه‌ل چه‌پله ریزانه‌که‌دا به‌وه‌نده‌یشه نه‌وه‌ستاوه که خواستی:

مقام بخوان: واته مه‌قام بچره‌ی ده‌ربیره‌وه. ئه‌مجا وشه‌کانی ئه‌م نیو باڵی یه‌که‌می ئه‌م تاکی سه‌ره‌وه به‌م جوړه‌یه:
کف زنان: به‌چه‌پله‌لیدان.

رقص: هه‌لپه‌رین، سووردان، سه‌ماکردن به‌خۆشییه‌وه.
 کن: بکه مه‌به‌ستی له کردنی (ره‌قص) هه‌که‌یه.
 مقام، چه‌شنیکه له گۆرانی گوتن، به‌لام مه‌قام ده‌ستووری مؤسیقیی تایبه‌تی قوولتر و ریکوپیکتري هه‌یه له گۆرانی.
 بخوان: بخوینه- مه‌به‌ست له خویندنه‌وه‌ی نامه و نامیلکه و په‌راوی نییه، به‌شکو مه‌به‌ست له چرپینی (مه‌قام) هه‌که‌یه و، ئەم وشه‌ی بخوینه ته‌نانه‌ت بۆ چرپینی (بلبل) و (په‌له‌وه‌ر) ی تریش هه‌ر خویندن به‌کار هاتوه.
 تا ئیره لیکدانه‌وه‌ی وشه‌گه‌لی نیو بالی یه‌که‌می ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه بوو، له خۆشی ئەمیشه‌وه ئەوه‌تا له نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه‌دا ده‌نگ له‌وه‌مووه به‌(په‌په‌ره) ده‌کات بۆ بۆنه‌یه‌کی ئایینی که تیا یا فرموویه‌تی:
 خیز: په‌په‌ره و، هه‌سته و، په‌په‌ره، کاتی دانیشتن نییه، ده‌می ئاهه‌نگگیران و به‌زمی خۆشی به‌پاکردنه‌ چوکه:

مژده فرمود: مژده‌ی فرموو، مژده‌ی دا، مژده‌ی گه‌یاند.
 مژده: له رووی فره‌ه‌نگیه‌وه به‌واته، هه‌والی خۆشی، مه‌به‌ست له راگه‌یاندنی هه‌والیکی زۆر خۆشه که مایه‌ی شادمانی بێت و ئەوی هه‌واله‌که‌شی ده‌گه‌یه‌نیت شایانی (مژدانه) واته به‌خشیش پێدانه، له پاداشتی ئەو خۆشی گه‌یاندنه‌یدا.

مژده: له رووی که‌له‌پووری ئاینیه‌وه ناوی په‌راوییه پیرۆزه‌که‌ی ئایینی (فه‌له‌یه‌تی) ی (ئینجیلی) ی چه‌زهرتی عیسا پێغه‌مبهره که له لایه‌ن چوار که‌سی فه‌له‌ی (پاکترین) و (شاره‌زاترین) مه‌سیحیه‌وه که به‌رێزان (مه‌تتا) و (یووحه‌ننا) و (لوقا) و (مه‌رقص) بوون و هه‌ریه‌که‌یان هه‌رچی به‌دُنیا‌یییه‌وه له ده‌می خودی (عیسا پێغه‌مبهر - د.خ-) وه بیسترای و لی وه‌رگێردا بێت زۆر به‌ده‌ست و دلی پاکه‌وه به‌ساغی و زۆر به‌ئهمانه‌ته‌وه نووسیویانه هه‌ر له‌وه ساوه تا ئێسته به‌هه‌موو (فه‌له‌) کانی جیهان ئەو چوار به‌شه (ئینجیل) هه‌یان پاراستوه و، ده‌قی نووسینه‌کانی ئەو چوار فه‌له‌ پیاوچاکه پاراستوویانه و من چه‌ندین نوسخه‌ی هه‌ره کۆنیم له په‌راویخانه ئاوه‌دانه‌که‌ی (قاتیکان) ی شاری (رۆما) ی پایته‌ختی ئیتالیا دا له سالی چه‌فتاکانی چه‌رخێ پێشوو دا پێ زانیوه و، له‌مه‌و پێشی ئەو په‌راوییه‌شدا جارانی تر له (ئینجیل) واته (مژده) دواوم و له‌م چه‌وت به‌نده‌یشدا (کوردی) جاری تر ناوی بردوه.

فرمود: فرمووی، گوتی و مه‌به‌ستی له‌وه‌یه (مژده‌ی دا). (کوردی) دوا به‌دوای ئەو (فرمووده = مژده‌ی داوه) یه مژده‌ده‌ره‌که‌ی راگه‌یاندوه که (چه‌زهرتی عیسا پێغه‌مبهر - د.خ-) ی مه‌به‌ست بووه له‌بهر هاتنی ئەم ناوی (عیسا) یه بوو که وشه‌ی (مژده) که‌م به‌(ئینجیلی) په‌راوی پیرۆزی (مه‌سیحی) یه‌کانیش لێک دایه‌وه.

عیسای: (عیسایه‌ی) له‌م راگه‌یاندنه‌دا (ناوی):
 (عیسا) یه‌که‌یان ئاشکرایه که دواترینی هه‌موو پێغه‌مبهرانه جگه له پێغه‌مبهری ئیسلام و له‌م

په پراوییه‌دا زۆریم له‌سه‌ر نووسیوه و بۆیه لێره‌دا له‌مهنده پتری له‌سه‌ر نارۆم.
 پی - ئەم وشه‌یه که له‌مه‌ویش به‌دریژی له‌چهند تاکه هه‌لبه‌ستیکی تری ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌دا
 له‌سه‌ریم نووسیوه و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا چهند واتایه‌کی تری وشه‌ی (پی) لێره‌دا دیاری ده‌کهم که
 بۆ ئەم شوێنه ده‌گونجین وه‌ک:

پی: پی (پا = قاچ) هی ئەو، بۆ ئەو، ئەرای، ژبو، شوین پی ئەو، که (عیسا) یه‌که بووه،
 شوینه‌وار (ی عیسا یه‌سووع) نیشانه، هه‌روه‌ها (پی) به‌واته (ته‌لی تار) که (تار) ئامیژیکی
 مۆسیقییه که (ژی)یش ده‌گریته‌وه، جگه له واتاگه‌لی هه‌ست = (ده‌رک = ئیدراک)، پیرۆز،
 موعجیزه و... که ئەمانه هه‌رکامیکیان به‌جیاوان له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا واتای گونجاوی خۆیان
 ده‌ده‌ن و ئەمه‌ش وردی و قوولیی (کوردی) ده‌گه‌یه‌نێ له‌ زمانه‌وانیدا که له‌چهندین شوینی تری
 ئەم په‌راوییه‌دا له‌م جۆره وشه فره واتایانه‌ی له هه‌لبه‌سه‌ته‌کانیدا راگه‌یاندوون.

(کوردی) له‌م (مژده‌ی عیسا) یه‌دا نیشانه‌ی بۆ پیشبینییه‌که‌ی (حه‌زرتی عیسا - د.خ-) کردووه
 که ئەم پیغه‌مبه‌ر هاتنه‌وه‌ی جارێکی تری به‌پیغه‌مبه‌ریتی کردووه بۆ هینانه‌وه‌ی گومرپایان بۆ
 سه‌ر ریگه‌ی راستی خواناسی و په‌رستنی و په‌یره‌وی کردنی فه‌رمووده‌کانی خوا که له‌ نایه‌تی
 ژماره (٦) ی سووره‌تی (الصف) ی قورئانی پیرۆزدا فه‌رموویه‌تی:

«وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي إِسْمُهُ أَحْمَدُ»

واته «وه مژده‌ ده‌رم به‌ده‌رکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ریک که له‌ دوا‌ی خۆمه‌وه دیت و ناوی ئەحمه‌ده».
 ئاشکرایشه که (ئه‌حمه‌د) و (مه‌مه‌د) هه‌ردوو ناوی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامن و جگه له‌چهندین
 پیشبینی پیغه‌مبه‌رانی تری له‌م بابته به‌م یا به‌و شیوه‌ی تایبه‌تی خۆیان که هه‌موو ئەم
 واتایه‌ی سه‌روه‌ه ده‌ده‌ن وه‌ک له‌ لایه‌ن (داوود، ئەشمیا، دانیال، زه‌که‌ریا و... هتد - د.خ-) جگه
 له‌ پیشبینییه‌که‌ی زه‌رده‌شت پیغه‌مبه‌ر که له‌ پیشتره زۆر به‌دریژی لێی دوام له‌ باره‌ی
 په‌یابوونی (عیسا) و (مه‌مه‌د) یه‌شه‌وه دروودی خویان لێ بیت، و سه‌ره‌رای پیشبینی کردنی
 چهندین که‌سانی تری وه‌ک (قه‌شه بوچه‌یرا) و (وه‌ره‌قه‌ی کوری نه‌وفه‌ل) ی خالی (خاتوو
 خه‌دیجه) ی یه‌که‌م خیزانی مه‌مه‌د و (که‌عب کوری لونه‌ی) ی باپیره‌گه‌وره‌ی خودی (مه‌مه‌د)
 و (سه‌لمانی پاک) ی پیاوچاکی کورد و، کئی و کئی و... هتد که مژده و پیشبینی ده‌رکه‌وتنی
 ئەم پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌یان راگه‌یاندووه و (کوردی) له‌و مژده‌یه‌وه‌یه که بانگه (هه‌ی
 هه‌ی) یه‌که‌ی خۆی هه‌لداوه و خواستی چه‌پله‌ریزان و سووردان و سه‌ماکردن و مه‌قام و گۆرانی
 و سه‌روود چرینی کردووه و له‌ خۆشییانه‌دا که وه‌ک ئاماده‌کارییه‌ک بۆ دووباره‌کردنه‌وه‌ی
 دووتا‌که (فارسی) و (عه‌ره‌بی) یه‌که‌ی خۆی که‌وا کۆتایی هه‌ریه‌کێ له‌ به‌نده‌کانی ئەم حه‌وت
 به‌نده‌وه دوو پاته ده‌گریته‌وه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م حه‌وت به‌نده‌دا (١٤١) یه‌مین و (١٧) یه‌مین تاکه‌ی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه و
 ژماره‌ی هه‌ریه‌کێ له‌ تاکه‌کانی ئەم هه‌لبه‌سته له‌ هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌که‌دا به‌م جۆره‌ی دوا‌ییه‌:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە سەرچاوەكانی: (با/۱، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ف، ق/۳، مك، نم/۱) دا نییە و لە (مع) دا (۷۱) یەمین و لە (شح، گل/۸) دا (۷۵) یەمین و لە (ص، گل/۵) دا (۷۸) یەمین و لە (گل/۳) دا (۷۹) ھەمین و لە (ما/۱) دا (۸۰) یەمین و لە (گل/۶) دا (۸۱) یەمین و لە (عن) دا (۸۲) یەمین و لە (مس، نع) دا (۸۹) ھەمین و لە (ن) دا (۹۱) یەمین و لە (ھ) دا (۹۲) یەمین تاكە و، لە ڕووی ناوەرێژكەووە لە ھەموو سەرچاوەكانیدا چونیکە و جیاوازییان لە نێواندا نییە.

ھەلسەنگاندن:

ئەم تاكە ھەلبەستە بەلگەئەکی زۆر بەھێزە كە ئەم ھەوت بەندە بەتایبەتی بۆ پێغەمبەری ئیسلام دانراوە، وەك ھەزرەتی عیسا مژدەیی ھاتنی داوھ و كەواتە بۆ (عەلی) یا (بەھائۆللا) دانراوە و عیسا پێغەمبەر ناوی (عەلی) یا (بەھائۆللا) ی نەبردووھ و ئەوانی تریش كە پێشبینیان كردووھ ناوی ئەو دووانەیان نەھێناوە.

ئالوگۆز لە نووسیندا:

كۆتایی نیوھە یەكەمی تاکی یەكەمی بەندی (یەكەم) لەو ھەوت بەندە كە (مەوسمی دەی) یە لەویدا بەھەلەئەم (عیسا پەی) یە نووسراوو، كە راستم كردووھ بەھۆی سەرچاوەی بەھێز و باوھ پێتكراری زۆرەوھ.

واتای گشتی:

دوا بەدوای تاکی پێشوو لێرەدا (كوردی) خواستی چەپلەپێزان و سەماكردن و سووردان و مەقام چرینی كردووھ كە جۆرە گۆرانییەكە و دیارە (سروود ئاسایی) ی مەبەست بووھ، چونكە ھەزرەتی عیسا مژدەیی ھاتنی پێغەمبەری ئیسلامی داوھ.

۱۴۲- كوردی لە كۆری ئاھەنگە خۆشەكەیی مژدەدانە (ھەزرەتی عیسا -د.خ-) دا بەھاتنی پێغەمبەری ئیسلام -د.خ- بەگەراوندنەوھیی خودی عیسا... كەوا لە چەپلەپێزان و سەماكردن و سووردان و مەقام چریندا بوون وەك لە تاکی پێشوو دا فەرمووئەتی، ئەوا لێرەدا رای گەیاندووھ كە: نى عجب: عەجایب نییە.

نى: ئە، نییە.

عجب: سەرسامی، مایەیی سەرلێسوورمان نییە كەوا

مست دست اوھستم: واتە مەستم لە بادەیی دەستی ئەووەوھ كە پێغەمبەری ئیسلام -د.خ- یە بەلام بۆ چ؟ چونكە لەو كۆر و خۆشیی ئاھەنگە خۆشەدا كە:

ساقی او: ئەو كە، بادەكە ئەوا (ساقی) مەیدەر ھەر ئەو خۆشەوئەستە،

ساز ازو: ساز و ئاوازی مۆسیقە و گۆرانە لەووەوھ كە خۆشەوئەستەكە،

زخود را می: بادە (مەیی) ھەكەیش ھەر لە خودی خۆیوەوھ كە دیسان ھەمان خۆشەوئەستە.

ئەوھە كە لەسەر یەك بەیەكی وشەكانی ناو ئەم تاكە ھەلبەستە لێكم داوھتەوھ، لێكدانەوھەكە فەرھەنگی بوو. بەلام كە (كوردی) وەك صۆفییەك لە دانانی ئەم ھەوت بەندەدا ھاتووھتە جۆش

و خرۆشهوه. پێویسته که ئاوپێکیش له م باری (صۆفیگه‌رییه) بدهمه‌وه له‌م لێکدانه‌وه‌یه‌مدا که به‌پیتی ره‌وشتی صۆفیانه و (فه‌لسه‌فه) یا (به‌رنامه‌ی رێبازی صۆفیگه‌ری) ده‌توانم وای دابنێم که (کوردی) خۆی له (پایه) یا (بارودۆخی مه‌قام)ی صۆفیگه‌ریدا، دیوه‌ته‌وه، که گه‌یوه‌ته دانانی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه که ئه‌وه‌تا له نه‌بوو ئاهه‌نگی که یه‌کجار خۆشی ئه‌وتۆی به (هزر)ی خۆی راگه‌یاندوووه که هه‌رچی پێویست بێ بۆ هه‌ره خۆشته‌ترین ئاهه‌نگ، هه‌مووی له و ئاهه‌نگه‌یدا ره‌خساندوووه و خۆی یه‌کسه‌ر له باده‌ی ده‌ستی خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌مه‌ستترین زانیوه که به‌هه‌موو برۆیه‌که‌وه که (باده‌ده‌ر) (سازو ئاواز رێکخه‌ر) و ته‌نانه‌ت خودی (باده‌) که‌یش هه‌ر له هه‌مان خۆشه‌ویسته‌وه بووه، که ئه‌و (خۆی) یا ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ مه‌به‌ست له خوای گه‌وره و باده‌ده‌ر واته فه‌رمانده‌ر بووه له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزدا و هه‌ر ئه‌و بۆ برۆه‌یتان ئه‌و ژیانه به‌هره‌مه‌ندی پیره‌وی کاری ئه‌و ئایه‌تانه‌ی وه‌ک ساز و ئاوازی ئه‌و به‌هره‌ورییه ره‌خساندوووه و گه‌یوه‌ته ئه‌و راده‌یه‌ی که صۆفیگه‌ران (قسه‌ بزرکاندن)ی خۆیان به‌(شطحیات) ناوبردوووه، (کوردی) یش که‌وتووته (شطحیات) ده‌ربیرین که ته‌نانه‌ت ئه‌و خوایه یا ئه‌و فه‌رمایشه‌ی خوا که قورئانه به‌خودی (باده - مه‌ی) یه‌که‌ی دیاری کردوووه، له لایه‌کی تری ئه‌و خۆشه‌ویسته ده‌توانرێ به‌په‌یغه‌مه‌یه‌ری ئیسلام و راگه‌یاندن قورئان و فه‌رموده‌کانی خۆی کرده‌وه (سوننه‌ت)ه‌کانی به‌ باده و ئیسلامه‌کان وه‌ک خۆی (خودی کوردی) سه‌رخۆشی ئه‌و ده‌قه ئاینیانه زانیوه و ساز و ئاوازی خۆشی گیانی، گوێی برۆی زرنگانده‌وه‌ته‌وه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م هه‌وت به‌نده‌دا (١٤٢) یه‌مینه و بۆ ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه (١٨) یه‌مینه و ژماره‌ی له سه‌رچاوه‌کاندا به‌م چه‌شنه‌یه:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١) دا نییه و له (مع) دا (٧٢) یه‌مینه تاکه و له (شح، گل/٨) دا (٧٦) یه‌مینه و له (ص، گل/٥) دا (٧٩) یه‌مینه و له (گل/٣) دا (٨٠) یه‌مینه و له (کل/٦) دا (٨٢) یه‌مینه و له (ما/١) دا (٨١) یه‌مینه و له (عن) دا (٨٤) یه‌مینه و له (مس، نع) دا (٩٠) یه‌مینه و له (ن) دا (٩٢) یه‌مینه و له (ه) دا (٩٣) یه‌مینه تاکه.

جیاوازیه‌کان:

مست، له شح، گل/٥، مع دا نووسراوه من که مست.
 او هستم، له (شح، گل/٥، مع) دا نووسراوه: اویاشم.
 ساقی او، له (شح، گل/٥، مع) دا نووسراوه ساقی خود.
 سازازو، له (شح، گل/٥، مع) دا نووسراوه سازو اواز خود.
 زخود را می، له (شح، گل/٥، مع) دا نووسراوه: خودمی.
 به‌لام له سه‌رچاوه‌ی (مس) دا له‌سه‌ر ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه ئه‌م په‌راویزه فارسییه روونکه‌ره‌ویه په‌سند و وێژه‌یییه‌ی دوایی نووسراوه که هه‌موو جیاوازیه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی

گرتووه ته خو و (شی)ی کردوونه ته وه که:

«در نسخه‌ئی که اول امر بصورت آتی این بیت را بست اوردم موضع گمانم گشت:

نی عجب من که مست دست او باشم

ساقی خود، ساز و آواز خود، خودمی.

اما خوشبختانه بهمت (مستعد) و ادب دوست عزیزم ملا عبدالغفور الانی نسخه دیگر اتی را یافتم که درستش می یابم:

نی عجب مست دست او هستم

ساقی او، ساز از و زخودرامی

زیرا در (نسخه اول) کلمه (او باش) میتوان بصیغه (او باش) خواند که بمعنی (مرد فرومایه و بی تربیت و پست) است و شایسته شاعری غرای چون کردی نیست و کلمه (مست) با (دست و مست)، و (او) با (ازو) هماهنگند، زیاده از ناموزونی نسخه اول).
واته:

(له) نسخه‌یه‌دا که له سهره‌تاوه بهم شیوه‌یه‌ی دواپی بده‌ستم هی‌نا، بوو به‌مایه‌ی گومان لی کردنیم:

(نی عجب من که مست دست او باشم،

ساقی خود، ساز و آواز خود، خود می)

به‌لام خو‌شبه‌ختانه به‌کوششی به‌کی له قوتابییی‌کانم که له پله‌ی موسته‌عیدیدایه و، ویزه‌دوسته (مه‌لا عه‌بدولغه‌فووری ئالانی) خو‌شه‌ویستم، نسخه‌یه‌کی تری دواپییم پی‌گه‌یشت، که من به‌دروستی تی ده‌گه‌م:

(نی عجب مست دست او هستم،

ساقی او، ساز ازو، زخودرامی)

که له (نسخه‌ی یه‌که‌م) دا (او باش) به‌شیوه‌ی (ئه‌و باش) بخویندریته‌وه، که به‌واتا: (پیاوی بی‌مایه و ناکه‌س و بی‌په‌روه‌ده و پست و به‌دسروشت) ه و ئه‌ویش شایانی که له شاعیریکی وهک (کوردی) نییبه و هه‌روه‌ها وشه‌ی (هه‌ست)ی نسخه‌ی دووهم له‌گه‌ل (مست) و (دست) و وشه‌ی (او) له‌گه‌ل (ازو) هاونا‌ه‌نگن و سهره‌رای له‌نگیی کیشی نسخه‌ی یه‌که‌م).

جوانکاری:

وهک له‌م تاکه‌ی سهره‌وه‌دا و پروونکردنه‌وه‌که‌ی ئه‌م په‌راویزه فارسییه‌دا دهرکه‌وت که (کوردی) جیناس ئارایی له وشه‌ی (مست و دست و هست) دا وه، وشه‌ی (او) وه (ازو) دا کردووه که له دستووری ویزه‌ی کو‌ندا په‌سند بووه.

واتای گشتی:

مایه‌ی لی سهرسام بوون نییبه که مه‌به‌ستی باده‌ی ده‌ستی ئوم و هر ئه‌ویش خو‌ی باده‌ده‌ر و

خۆی ساز و ئاوازی ئاههنگی ئەو مەستییه و ئەو مەیهی خوار دوومهتەوه و دەیخۆمهوه و له خودی ئەو خۆشهویسته مەوهیه .

۱۴۳- ای خوشا: ئەی خۆش بۆ... ئەی خۆش له... ئەی بهو خۆشی (شادی)یهوه.

وقت: کات، دەم، سات، گاف و لێرهدا مەبهست خواستنی خۆشییه بۆ ئەو کاتهی وهک: (خۆشی بهو کاتهی که). ئەو سایهیی، ئەو سەردەمهیی.

آنکه حاصل کرد: ئەوهی که گه‌پشت، ئەوهی به‌دهست هات و مەبهستی لهو کاتهی ئەو کهسهیه که به‌دهست هاتوووه، که بۆی ریککه‌وتوون ئەو کاتهی که به‌دهستی هیناوه. کام کات؟ دوستی باسگان: ئەو کاتهی که‌وا بۆی ره‌خساوه که تیايدا دۆستایه‌تی گرتی له‌گه‌ل سه‌گه‌کانیدا ...

درگه‌وی ده‌رگانه‌که‌ی ئەو، مەبهست له ئاوات خواستنه بۆ ئەو کاته خۆشه‌ی که‌وا بۆی هه‌لکه‌وتوووه که توانیویه دۆستایه‌تی له‌گه‌ل سه‌گه‌کانی به‌ر ده‌رگانه‌ی باره‌گای خۆشه‌ویسته‌که‌یدا بگریت.

(کوردی) له زۆری خۆشووستنی بۆ که‌سه دلخواز هه‌که‌یه‌وه ئەو ئاواته‌ی خواستوووه که ئەگه‌ر توانی ئەو دۆستایه‌تییه له‌گه‌ل سه‌گه‌کانی به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی ئەو دلخواز هیدا به‌یا کرد، ئیتر ئەو سایه‌ مەترسیی لهو سه‌گانه‌ ناییت که یا به‌ئاشکرا وه یا به‌نه‌ینی بری په‌لاماری (کوردی) بدهن.

ئەم راگه‌یانندی (کوردی) له‌م‌نده قوولتره که به‌م‌نده لیکدانه‌وه‌یه‌ی پيشه‌وه روونم کرده‌وه، چونکه له چاو پیاخشانندی هه‌لبه‌سته‌کانی هه‌ر شاعیرێکی ناوچه‌که‌مان و به‌تایبه‌تی هی شاعیره کورده‌کانمان ئەوه ده‌زانين که ئەو شاعیرانه له زۆریه‌ی هه‌لبه‌سته (دلداري) یا (ئایینی)یه‌کانیاندا سکالایان له که‌سێک کردوووه به‌ناوی (ره‌قیب)ه‌وه وه به‌چه‌ندین جوړ گان‌ده‌یان لهو (ره‌قیب)ه‌ کردوووه و لێره‌دا (کوردی) به‌پیتی لیکدانه‌وه‌یه‌ک ئەو ره‌قیبانه‌ی چواندوووه به‌سه‌گی به‌ر ده‌رگانه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی و، ئیتر ریکای توانینی دیتنی دلخواز هه‌که‌ی بۆ ئاسان بووه، واته سه‌گه‌کان (خودی ره‌قیبه‌کان)ن. له لایه‌کی تریشه‌وه ده‌توانریت وه‌ها لیک بدریته‌وه که به‌هۆی ئاشنایه‌تییه‌وه له‌گه‌ل ئەو سه‌گانه‌دا ئەو له یه‌کێ له خراپه‌کانی به‌ر ریکای دلخواز بینیدا ترسی نامینێ و به‌لای که‌مه‌وه (کوردی) به‌هۆی ئەوه‌وه که سه‌گه‌کان به‌بیگانه و دوشمنی نازانن و لێی (ناوه‌رن) که بیکه‌ن به‌هه‌رای سه‌گوه‌ر، بوونی (کوردی) له‌به‌ر ئەو ده‌رگانه‌یه‌دا ئاشکرا بکه‌ن و ده‌ستوپێوه‌ندی خۆشه‌ویسته‌که‌ی (کوردی) به‌ده‌نگی سه‌گه‌ره‌که‌وه بین و (کوردی) ده‌ریکه‌ن. هه‌روه‌ها له لایه‌کی تره‌وه (کوردی) به‌و ئاشنایه‌تییه‌ له‌گه‌ل ئەو سه‌گانه‌دا دلنیا ده‌بیت که ئەو سه‌گانه په‌لاماری ناده‌ن و نایگه‌زن و بواری ئەوه‌ی ده‌بی له کاتی هاتنه‌ ده‌روه و چوونه ژوو‌ره‌وه‌ی دلخواز هه‌که‌یدا، له‌و به‌ر ده‌رگایه‌دا (کوردی) ئەو دلخوازی ببینی و دلێ دامرکی.

ئەمجا له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئەو (باسی) ناوبردنی ره‌قیبانه له هه‌لبه‌سته‌کاندا یه‌کجار زۆره،

(كوردى) بەشىۋەيەكى تر لە (پەقىب) دواۋە بەبى ئەۋەى كە ناۋى (پەقىب) لە ھەلبەستەكەيدا بەئىتت و ئەمەش جۆرە دۆزىنەۋەيەكى بىرورا دەرپىنە كە بەشىۋەيەكى نوئى و، ئاى پەقىبى بەسووك راگەياندوۋە كە كوردوۋىەتى بەسەگ، و، ئاى خۆى ئەۋەندە بەسووك زانىۋە كە ئاۋاتى بەخۆشى ئەۋ كاتە خواستوۋە كە دەرۋەتى گەيشتنە بەر دەرگای خۆشەۋىستەكەى خۆى ھەبىت ئەمەش لە لايەكى ترەۋە ۋەك گوتبىتتى: زۆر زۆرم ئەۋ دىلخۋازەم خۆش دەۋىت (ۋەھايە).... ئەم چەشنە شىۋەى دەرپىنە نوئىشەش توانابى شاعىرمان دەگەيەنى.

ۋەيا بەم شىۋە دەرپىنە (كوردى) ئاۋاتە خۋازى (چوونە ھەج) بوۋە و ئەۋ ھۆيانەى چوونە ھەجەكەيان دواختوۋە بەسەگى داناون.

ئەم تاكە ھەلبەستە كە (۱۴۳) يەمىنى ئەم ھەوت بەندەيە ۋە ھەرۋەھا (۱۹) يەمىن تاكى ئەم بەندى شەشەمەيە ۋە ژمارەى ئەم تاكە لە سەرچاۋەكانىدا بەم شىۋەيەيە:

ئەم تاكە لە دوو سەرچاۋەى (جم، صا) دا نىيە و لە (ف) دا (۵۳) يەمىن و لە (ق/۳) دا (۵۶) يەمىن و لە (حم، ط) دا (۵۹) يەمىن و لە (مك) دا (۶۱) يەمىن تاك و لە (سجا، نم/۱) دا (۶۲) يەمىن و لە (مع) دا (۷۳) يەمىن و لە (شح، گل/۸) دا (۷۷) يەمىن و لە (ص، گل/۵) دا (۸۰) يەمىن و لە (عن) دا (۸۵) يەمىن و لە (كل/۳) دا (۸۱) يەمىن و لە (كل/۶) دا (۸۳) يەمىن و لە (ما/۱) دا (۸۲) يەمىن و لە (مس، نع) دا (۹۱) يەمىن و لە (ن) دا (۹۲) يەمىن و لە (ھ) دا (۹۴) يەمىن تاكە.

بەھۆى ئەۋەۋە جىۋازى لە ناۋەرۆكى سەرچاۋەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەدا نىيە، بۆيە ھەموۋيان چوونىەكن.

ۋاتاي گشتى:

ئەى خۆشى لەۋ كاتەى كە بەدەست دەھىنرى بۆ ئەۋ كەسەى كە بتوانى دۆستى و ئاشنايى لەگەل سەگى بەر دەرگانەكەى دىلخۋازدا بگرىت، تاكو بەبى رى لىگرتن ئەۋ كەسە بگاتە بەر ئەۋ دەرگانەيە و بەشكو ئەمە خۋايە دەرەتانى ئەۋەى ھەبى جار جارە خۆشەۋىستەكەى ببىنى بەبى ترسى (سەگوەر) و ئاشكرايوونى و بەبى مەترسىيە قەپى ئەۋ سەگانە. لەۋانەشە ئەم تاكە ئاۋاتە خۋازى (كوردى) بى بۆ چوونە ھەج، بەلام بۆ رىك نەكەۋتوۋە كە ھەج بكات، لەۋانەيشە ئەم تاكە ھەلبەستەى بەر لە چوونە ھەج دانابى و، پاشتر چووبى بۆ (ھەج)، بەلام من ئەۋەندەم بەلگەم دەست نەكەۋتوون كە بەراشكاۋى بنووسم (ھەجى كوردوۋە).

۱۴۴- ھەمە نرات: ھەموو گەردىلەكانى

جىسم و جان: لەش (جەستە) و گيان (پەوان).

پرجوش: پى جۆش و خرۆش.

پى: پىرى، تەژى، مشت.

جوش: ئارەزوۋى ھەستانىكى زۆر بەھىز و تىن و تاۋى دىلدارى گيانى.

(كوردى) ئا ئەمانەى پىشۋى بۆيە راگەياندوون كەۋا لەبەر يا بەھۆى:

از پى نكر اوست پى درپى: بەردەوام لە زىكرى ئەۋ دايە.

نکر: جوړه دووباره کردنه وهیڅکې صوفیگه ریبه له ناو، له رواله ته کانی خوا و سوپاسگوزاری و بړوایی به خوا و به ناینی ئیسلام دهر بړین و پارانه وه له خوا و پیغه مبر و خویندنه وهی چنننن نایه تی قورئان و گوتهی به هیزی ناینییه له لایهن دهر ویش و مریدان و شیخانیه طریقه ته کانه وه که له مه و بهر به در یژیتر له م په راوییه دا ئه م وشهی (نکر) هم (شی) کردووه ته وه. اوست: ههی ئه وه، بۆ ئه وه ئه وه وهک زیکره که... یا ئه وهی زیکری بۆ کراوه

پی در پی: په یتا په یتا، یهک به دواى یه کدا، لیگا لیگا، په ی دهر په ی.

(کوردى) له که لینی ئه م تاکه هه لبه سته یه وه، وه ها دپته بهر چا و که له بار یکی صوفیگه رى

و پایه کانی صوفیگه رى وهک (مه قام، ویجد، جه ذبه، ئیتیحاد) ی ئه وتؤدا بوو که هر چی گهر دیکه کانی پیکهینه رى (لهش) و (گیان) ی هه بوون، هه موو به جار ی سیخناخی جو ش و خرؤشى زؤرى خو شه ویستى خوا و پیغه مبر و دهقه کانی ناینی ئیسلامدا بووه و خو ی دانی به وه داناوه، که ئه هه لچوونى هاتنه جو شه ی له زؤرى (نکر) کردنه وه و هر چی زؤرت ناره زوى زیکر کردنى هه میشه یییه وه بووه. به راده یه که که لهش و گیانی خو ی به جوړه هه لوه شاو هیه که دیوه که ته نیا هه ر له شیوه ی گهر دیکه دا بوون و بویه وهک رای گه یاند (کوردى) له و چه شنه پله و پایه ی صوفیگه ریبانه یدا بووه و هو شى به سه ر خو یه وه نه ماوه و چوو ته جیهان یکی گیانی هه ره بالای پاک و راسته وه له دهر وازه ی ئه وه دا بوو... که له تاکی ناینده به دواو وه جوو ته تاکه هه لبه سته (فارسی) و (عهره بی) یه که ی خو ی که ئه م هه وت به نده یان پیوه ناسراون و له دواى هه ریه کى له م هه وت به نده دا دووباره کراونه ته وه که له دواى تاکی ناینده وه دووباره ی کردوونه ته وه.

(کوردى) ئا له و بهر دهر وازه ی ئه و دوو تاکه هه لبه سته یدا که خو ی له هه موو کهس چاکتر زانیوه چی و اتایه که ددهن ئا له ویدا که وتوو ته ئه و باره گیانییه خو شه صوفیگه ریه وه. له و زیکره په یتا په یتا (دهست به دهست) هیدا که چوو ته ئه و په ر ی جیا بوونه وه، له هه موو ناره زوویه کی (جیهانه کی) و ئه و گهر دیکه نه ی لهش و گیانی ئه و هاتنه جو شه یان له زؤری خو شو یستنى دلخوازه که یه وه بووه (کوردى) خستوو ته بارودؤخیکى هه ره قوول و له ناخه وه ی دلداریدا که هه ر ئه وه نده ی ما بوو که وهک (مه نصورى هه لاج) هاوار و بانگی گوته به ناویانگه (انا الحق) هه که ی هه لبدات، چونکه ئه گه ر له رووی بیرو را و بؤچوون و فه لسه فه ی صوفیگه ریه وه له م تاکه هه لبه سته له خودی (کوردى) ی ئه و کاتى دانانى ئه م تاکه هه لبه سته یدا سه رنج بدهین ده بیزئ (کوردى) له هه مان بارى تیا گوتنه که ی (انا الحق) ی (مه نصور) دا بووه و هه موو گهر دیکه کانی له شی خو ی به په رته وى (حق) پر شنگدار دیتوون و له رووی صوفیگه ریه وه بؤى هه بووه که (کوردى) یش بانگه گرنگه که ی (مه نصور) هه لبدات و بکه ویتته را گه یاندنى وشه گه لى (شطحیات) ی صوفیانه وه و به لام به یى بانگی (انا الحق) و له بن پالى ئه و بانگه دا خو ی هیشتوو ته وه دوور نییه ئه م هیش له وه وه بووبى که بانگ هه لدانه که ی به لاساییکردنه وه دابنریت و له هه مان کاتیشدا له زؤر هه لبه سته یدا (کوردى) به م یا به و شیوه له م بابه ته و له

(مه‌نصور) دواوه که زۆر شیفته‌ی مه‌نصور بووه .

جوانکاری:

لێره‌شدا کوردی له‌ ڕووی جوانکارییه‌وه و له‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (پێ)یه‌وه جارێکی تریش یاری به‌م وشه‌یه‌ کردووه و هه‌رجاری به‌جۆره‌ واتا و مه‌به‌ستیک رای گه‌یاندووه که له‌ په‌سندکارییه‌کانی وێژه‌ی کۆنه‌ .

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌:

ئهم تاکه‌ له‌م سه‌وت به‌نده‌دا (١٤٤) په‌مینه‌ و ده‌بیتته (٢٠) په‌مین تاکه‌ ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه‌ . ژماره‌ی ئهم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م شێوه‌یه‌یه‌:

ئهم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی (با/١، ج، جم، صجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١) دا نیه‌ی و له‌ (شج، گل/٨) دا (٨٧) په‌مین تاک و له‌ (ص، گل/٥) دا (٨١) په‌مین تاک و له‌ (عن) دا (٨٦) په‌مین و له‌ (گل/٣) دا (٨٤) په‌مین و له‌ (گل/٦) دا (٨٤) په‌مین و، له‌ (مس، نع) دا (٩٢) په‌مین و له‌ (مع) دا (٧٤) په‌مین و له‌ (ن) دا (٩٤) په‌مین تاک و له‌ (ه) دا (٩٥) په‌مین و له‌ (ما/١) دا (٨٣) په‌مین تاکه‌ . به‌بۆچوونی من ده‌بێ به‌ر له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستیکه‌ دیکه‌ و یا زۆرتر هه‌بێ، ده‌ست من نه‌که‌وتوون، چونکه‌ ئه‌و پیری و یه‌ک به‌یه‌که‌وه‌ نووساوی و بێ پچراندنه‌وه‌یی و یه‌ک بابه‌ته‌یی له‌ هه‌ر پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکه‌ (کوردیدا) ئهم بۆچوونه‌ی داومه‌تی، هه‌ر ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ش له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا چوونیه‌که‌ و جیاوازی له‌ ناوه‌ڕۆکی سه‌رچاوه‌کانیدا نیه‌ .

واتای گشتی:

(کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌یدا هاتووته‌ هه‌لچوون و هه‌موو گه‌ردیلکه‌کانی له‌ش و گیانی خۆی پڕ له‌ جۆش و خرۆشی خۆشه‌ویستی خوا و پێغه‌مبه‌ر و ده‌قه‌ ئاینیه‌کان دیتووه‌ که له‌ ئاکامی زۆر زیکر کردنه‌ په‌یتا په‌یتا کانیه‌وه‌ ئه‌و پڕ جۆشیه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ .

١٤٥- خوانم: ده‌خوینم، (چارده‌ده‌م) به‌لام مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ خویندنه‌وه‌ نه‌بووه‌ به‌شکو نیازی له‌ (چرین)، تێ چریکاندنی (گۆرانی) و (سه‌روودی ئاینی) و (مه‌قام) بووه‌ به‌م سه‌وت به‌نده‌ی خۆیه‌وه‌ که نه‌ک یه‌ک چیرۆک (قصه‌) به‌شکو له‌ هه‌ریه‌که‌یانداندا چهندین چیرۆک و داستانی تێدا راگه‌یاندوون که ئهم سه‌رپاکی هه‌مووانی به‌:

این قصه‌: ئهم قصه‌یه‌ راگه‌یاندووه‌ .

قصه‌: چیرۆک که زۆرتره‌که‌ی مه‌به‌ستی له‌م دوو تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ دووباره‌کردنه‌وه‌یه‌ی خۆی بووه‌ که له‌ کۆتایی ئهم تاکه‌وه‌، واته‌ له‌ کۆتایی ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه‌وه‌ دووباره‌ ده‌کرینه‌وه‌ و، (کوردی) فه‌رموویه‌تی ئهم (قصه‌) واته‌ (گوته‌وه‌یه‌) به‌ئاوازه‌وه‌ ده‌چرم . (کوردی) زۆر جار چرینی داوه‌ته‌ پال خۆی له‌ گه‌لی له‌ هه‌لبه‌سته‌کانیدا و له‌ گۆرانی و مۆسیقا داوه‌ تیااندان و، وردترین و زۆرترین زاراوه‌کانی گۆرانی و مۆسیقای له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی ناو ئهم په‌راوییه‌دا راگه‌یاندووه‌ که نه‌گه‌ر خۆی که‌سیکی ده‌نگخۆش و پسپۆری گۆرانی و مۆسیقا نه‌بوویه‌ .

(کوردی) وای راگه یاندووو ئەم (قصه) به له

برسر بازار: له چهقی سهری بازاردا دهخویننی و بۆیه ئەو شوینەیشی هەلبژاردوو، بۆ تیا چرینی (خویندنی) ئەم (قصه) به که ئەو شوینە له هەر شارێکدا قەلەبەلغترین شوینە و مەبهستی له ناو قەلەبەلغییهش بیستنی ئەو زۆرتین خەلکی قەلەبەلغییه بوو له تیچرینی ئەم دوو تاکه هەلبهسته (دوو پاتکردنه وهیه) به ساز و ئاوازی تایبهتی و گونجاوهوه.

له کۆتایی ئەم نیو بآلی به که مهی سه ره وه دا (کوردی) کۆتایی به لیدوانی چریکاندنه کهی ئەم جووته تاکه (دوو پاته) بهی به دهنگی خۆی هیناوه له سهری بازاردا و له نیو بآلی دووه می هەر ئەم تاکه هەلبهسته ییدا ئەو چرینهی خۆی به دەم مۆسیقه لیدانهوه راگه یاندووو که فه رموویه تی: فاش گویم: به ئاشکرا ده لیتیم،

به نغمه: به دەم سازی تایبهتی و گونجاو له ئاوازی چریکاندنی گۆزانییه که دا، که ئەویش به دەم نه غمه ی

نی: له رووی زمانی و فه ره هنگییه وه به واته (قامیش) ئەم تاکه هەلبهسته:

ئەم تاکه هەلبهسته له مهوت بهنده دا (١٤٥) به مین و له م بهندی شه شه میشدا تاکی (٢١) به مینه. شوینی ژماره ی ئەم تاکه هەلبهسته له سه رچاوه کانی دا ئاوه هایه:

ئەم تاکه هەلبهسته له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٥٤) به مین و له (ق/٣) دا (٥٧) به مین و له (حم، ط) دا (٦٠) به مین و له (مک) دا (٦٢) به مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٦٣) به مین و له (با/١) دا (٦٤) به مین و له (مع) دا (٧٥) به مین و له (شح، گل/٨) دا (٧٩) به مین و له (ص، گل/٥) دا (٨٢) به مین و له (گل/٣) دا (٨٣) به مین و له (گل/٦) دا (٨٥) به مین و له (عن) دا (٨٧) به مین و له (مس، نع) دا (٩٣) به مین و له (ن) دا (٩٥) به مین و له (ه) دا (٩٦) به مین و له (ما/١) دا (٨٤) به مین تاکه. ههروهها ئەم تاکه هەلبهسته ی سه ره وه له هه موو سه رچاوه کانی دا دواترین تاکی ئەم بهندی شه شه مه یه.

جیاوازییهکان:

ئەم تاکه له (١٧) سه رچاوه دا به سه رچاوه ی (ط) یشه وه له هه موویاندا سه ره تابه که ی به وشه ی (خوانم): دهخوینم که مبهست له چرینی ئەم دوو تاکه دووباره کردنه وه ی دواییه.

واتای گشتی:

(کوردی) له م دوا تاکی بهندی شه شه مه دا فه رموویه تی:

دهمه وی ئەم (چیرۆک) یا (داستان) ه ی دوا یی که دوو تاکه هەلبهسته دووباره کردنه وه که ن له چهقی بازاردا به مه قامه وه پی به پیتی سازی (دهف) و (نه ی) بچرم، که ئەو دوو تاکه ش به بی سی و دوو له گه ل پیغه مبه ری ئیسلامیه تی که ئەمانه ن:

کای دمت نغمهء سرافیلی

مورد واردات جبریلی

أَنْتَ شَمْسُ الْهُدَى وَنُورَ الْحَقِّ
أُظْهِرِ الْحَقَّ يَا ظُهُورَ الْحَقِّ

هەر ئه‌وهندهی به‌دوادا ده‌چم که ئه‌وی په‌یوه‌ندیی به‌ (جبرایل) وه هه‌بووه نه‌ (عه‌لی) و نه‌ (به‌هائوئوئوئو) نه‌بوون و هەر خودی پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام بووه که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی قورئانی پی‌روزی له‌ جیبه‌ئیه‌وه‌ پێ‌گه‌یه‌نراون (عه‌لی) و (به‌هائوئوئوئو) په‌یوه‌ندیان به‌جیبه‌رائیه‌وه‌ نه‌بووه. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام نه‌بوایه (عه‌لی) وه‌ک، به‌میلیۆنه‌ها که‌سانی تری ئه‌وسا به‌ی سهروشوین رویشتیوو، به‌ی سهروشوین ده‌مایه‌وه. ئه‌م دوو تاکه‌ دووپاته‌یه‌م له‌ (به‌ندی یه‌که‌م) ئه‌م حه‌وت به‌نده‌دا به‌دریژی لیک داوه‌ته‌وه‌ بۆیه لێ‌ده‌دا لیکیان ناده‌مه‌وه.

